Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Mishnayot ...

ʿim perush ha-gaʾon ʿOvadyah mi-Berṭenorah; ve-ʿim Tosefet Yom Ṭov

Seder Ṭohorot

ʿOvadyah mi-Berṭenorah ʿOvadyah mi-Berṭenorah

Ḳraḳa, Elul 404 [1644]

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8852

Visual Library

אמרות ים אמרות טהרות

משניות סדר טהרות

עם פירוש הגאון מוהרר עובדיה מברטנורה

ועם תוספת יום טוב

וסם מים ח[illegible] ממקור נוכע ואם נתתי לספר בסכחן הייתי
נורע. כי קנר המנע מהסתרע :

חברם הגאון הגדול המפורסם הישוב בשבת התכסוני
לר"מ ואב"ד פת"ק קראקא עם הגליל שלה מהר"ר
יום טוב הנקרא ליפמן נר"ו בן האוף כהר"ר נתן
זלה"ה בן האוף מהר"ר משה וולרשטיין זלה"ה לוי העלר
חתן הסיסים המרומם התורני המכוח כמהר"ר אהרן אסכנז
זלה"ם מק"ק פראג

ונתקדשו בו מקדורות ראטוכות ומקרוכות מבנאון המחבר כר"ו .
ושמכו בגליון לאות על יד פסוטס מורס באנכע עליכס לומר
ראם זה חדש הוא :

ובחוזקת יד הקנין המפורסם בכליבות כהר"ר מאיר מקק
כר"ו אסר מילא אחרי יד להזיל זהב מכיסו לעור הדפסת
הספר הנחמד הזה :

והונהו בעיונרב ע"י האוף התורני אברך חתן הגאון הל"ה
כמהר"ר צבי בן הקצין כהר"ר שלום מעלש נר"ו מקק"ק :

נדפסו שנית פה קק

קראקא

תחת ממשלת המלך המאיר המיוחס וולאדסלב יר"ם
ותכסא מלכותו אמן :

ותהי ראשי' מלאכתו יום ב' ד' ימים בחדש אלול ת"ר לפ"ק
ע"י המדפיס קהר"ר מנחם בהוס בן המכוס מוסר"ר מסה מייזנס ז"ל

BET-HA-MIDRASCH
WIEN

דרשו מעל סדר זרעים וקראו בסקדמא מעבר (סתימתא יום טוב) ומתבוננו מל ראש על ככה ומה בגיפ
אליו לאברם ומעבה יוודעו דרכיו ומתוך ליות הבמטכות מקם וסים מך לעוקר לסדרים מכיה
מסקדמא מסיפ אבל ראיקי כי טוב לעורר מלבבוק ולסוכירם בזכרון טוב מתמלות מקוברו לסם יקדיו מרבי
כמיטיל כן מקנס לכל בני בית מעדרם בכניסתו וביציאתו ומלו רן

בכניסתו מהו אומר

להי דצון מלפניך יי אלקי שלא יארע
דבר תקלה על ידי ולא אכשל
בדבר הלכה וישמחו בי חבירי שלא אומר
על טמא טהור ולא על טהור טמא
ולא על מותר אסור ולא על
אסור מותר ולא יכשלו
חבירי בדבר הלכה
ואשמח
בהם:

ביציאתו מהו אומר

מודה אני לפניך יי אלקי ואלקי אבותי
שמחת חלקי מיושבי
בתים ולא שמחת חלקי מיושבי קרנות
שאני משכים והם משכימים אני משכים לדברי תורה
והם משכימים לדברים בטלים אני עמל והם
עמלים אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם
מקבלים שכר אני רץ והם רצים אני רץ לחיי
העה"ב והם רצים לבאר שחת שנא' ואתה אלקים
תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא
יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

אמר יום טוב נסייעתא דשמיא. מלכא מסתייעא.
דקר מן קמיה. דמסלי רבנכיה. מדרכן
מקכיה. דקבורי דכא מוס מזי. מאר רזי לי לוי.
דידעית מכא. וכקוסמא קמיכא. דבוורמיילא קסילא
קדיסא מיקא מדא מדרכן ומריסא. די מתיס מסר"ר
מעמון ומלך בכסר"ר ישורם ליוום מומכסיים. וכידיס
מכא מזיא. מורי מכבי נדזיא. מלסדר מסדרות מריסא
מסוללא. מרכן מל כל מנולא. מוא מנמון מסר"ר מליר
מרומכבו"ר מידוע. מסר מכמקו מדיסא מכבוסא.
מכמסר מכתוב למסר"ר ומלך מסר. למלוס לך מוקן
מקרי מסר. מכא מכבי ידמתיו. וכטוכו מכרקיו. כי
מא מטוב מל יומכא. ומוא מ מכמכא. וכמעי מעומא
מטוכא. קנלקי מלי למוכא. למרוס ננומי ומאורי.
למכיאא מל ידי. לא מתמאתי ומסתי וכמכא מקירוס
ברמתי. מד מטנמאתי מא מלאכא כמסי נמקלא. למקד
מקומבי וורמיילא מקסילא: ודבריי נמין מתי. למקר
מא מסמר מסר למסר"ר ומלך ידמתי. נמסו ומכא
למלוס לי מסמקא. ומיל מקמב לו לבדקא ומסד
מל מתא: מסר ימסא מא מתא: מסר
ביסיב מל מתל ביקסלומרי ומדורמי
מתא מין ימיודונכין ורוקטין.
ונס מא מלי מתן ירכא.
ייטב כעיני ויכסר
מדרכא יכמנית
דברי

ומכתני מל מלוקמכוזכר כא מסר מכיקלי מכמכו ומוקמו
כיכי כי מכמ מכמים מכמכו מסירי כסר וקרוכים מלמא
רנמא לידי ורידיב מקיוקסין מכבי מוכים. מכוס רכא
נא לידי לא מקמיכא. כלימי כנמערמי מלים מקי
מכא לירומקיימכא מנכי מכבי מולם לומא כל וכורקא.
ולא מקא מעכו מני מרומא מקא: כי מא מכרימקי
ומעולקי למסות לרוקי כמא. דלגב נרמא. כמסיקא
מקי מנרא. מא מלמכיית דמקי כרלא. כמכמיו נמימא
וכירמא. ומא לרכון ימלו למכיא. ימקז נדיק דרכו נמדא
מעכיו. מל מסרו מסמי מוקן מדנרים ימלא. ודי לי
מזכיקי לוו מעמלא. מלו דכרי מיכמכ מן מן מסוקוק.
מל רמסו יקולוויסיו כסיקוק. כל מכרכוק כולן מנמסרי
מכבוקוק. מקרי מסר רוק מלקים נו מוכא. מכמכא
כוס מים מסר מקכוק מוכא. וככן מסמיק לי מטוב
מסר"ס ומרי מעלליו. רק דכרי מר"ס מזכיקס מעליו.
דלמקי מזי לי כמליו. נס כמב ינים כסו ומעמליו.
ומקמס ומסמכס כמוך מכורי מסמ מכא ומסמ מכא:
מל מעקוס מסר כמס מדברכא. ומל כל דבור
ומעירס: מעמי מס מוקרו מזיד
ומדירא. ומעמס מקול רכא ומ"ס
מכבי לא"ל יק מודא. מ"ל מל
ידי גלגל ומיבב. מעמי
ימכיס דינב.
מף מעיס
מינב:

UNIVERSITÄT POTSDAM
Universitätsbibliothek
1735

אבות סמוכות מסרן סעכם מרבי מכתובי בעיר ויסי ביום מסעיבי מקבל מעבכר וכו' וסן לכות מסמוכות לטמא אדם וכלים מכונבי בסם נמוכ' וסיעורין לטמא בכעדסם מכן מסוכם מקבלת ברייתו בכעדסם אבל מאכרי אין לסם מיעור מעילו מתות מכעדסם מן מסרן מטמאים ודוק כסמוכ לא מסרן מטמא ומיכו מטמא יכם דכתיב וכל אסר יפול מליו מסם נמוכם בעין מוכם : ומכבת ארע לוקם מכבת ארע דישראל ונדול אבל לאכ"ם מיכם מטמאם מעילו מדרכבן לקרוייו מל עכו"ם מסור נמור וכן מכבת ארע מל קטן כמי לא מטמאם דכתיב (ומים) אסר תנא מתכו מכבת ארע מים ולא קטן מתות מכן ט' מכים ויום אחר דאין כיאתו כיאם ומעורם לרוחם כמסמו מעילו כעין מרדל ולכונב בכעדסם ודוקא מן לסם מטמאם דכתיב מכבת ארע כראויים לזרע ומדלא קמסיב תבא דילן כבל קרי בסדי אכות המוכאות מ"מ דאיכו אלא רמסון לטומאם ומכי תכן בסיף מסכת זבים בבל קרי כמנע מרן דלא מוי אלא רמסון : וטמא מת אדם מכמעו כמת אבל כלים מכנעו כמת מן כמת מנמו ומכונב נמן כמסם אב מטומאם וכלים מכנעו באדם מכמעו כמת מובאדם מכנע בכלים מכנעו כמת מזו אב מטומאם ומעאים מומאת מנעם כאדם כדתכן פ"ק דאהלות אבל כלי חרס ומוכלים ומסקים מכנעו כמת אין כמעים אב מע מאם ודוק ישראל כמסם אב מטומא' כמכנע כמת אבל עכו"ם וכן כבל מכולד בן ר' איכו מקבל טומאם אם כנע כמת : ומכורע ביתי ספרו מכור מסוקלם בא' מלמכנעי ובתרם ומומכר בכפורי ומן מרו ומוזב ומכי תולעת ומנלמת ויומב מחוץ לאהלו ז' ימים ובמעיבי מבי קרבנותיו ומות מכמעת ימים קרויין מתרו ומטמא

פרק א

אבו חטומאו חשרץ ושכב ורע ומטא מת והמצורע בימי ספרו ומי

סדר טהרות

מסכת כלים

פרק א אבות

כמכין מקזרות ומעבכם . מרבכ"ם : מקבל במסכת כלים ומביאו מסו כולל עיקרי מטומאות ולזכור מה מסוף מקבל טומאם ומאיכו מקבל טומאם כי כמיזכר לכו מה מסוף מקבל טומא כלא כלי מדבר מסם מקבלי טומאם ומאיכם מקבלים מרבכ"ם :

פרק א אבות המומאו כמעמאת מקייתא דכ"ק אמרי' מכלל דאיכא מולדות ותולדותיהן לאו כיונא כמן דאלו אב מטמא אדם וכלים ואלו מולדם אוכלים ומסקים מטמא אדם וכלים לא מטמא ומיכו דאמרן ומכי דלא מטמא אדם וכלים דאין אדם וכלים מקבלים טומאם אלא מאב המומאם מר"ם : חשרץ' מר"ב המלד והמכבר כו' ומיין במסכם ו' מ"ם דאולין וכתב מר"ב למא אדם וכלי' ולא מר"ם אדם בפק' מרבמ' בא' אמור אם אים אמר יגע בכל מרץ אמר יטמא לו : וכלים מדבתיב בא' מאיכי מכל כלי מן אם לו בגד אם עור אי מקבל ומ"ם מר"ב ומיעורן למטמא בכעדסם מכן המומאם כו' בא' דכתיב דמ"ב כל מכונב נמם יכול בכולן מ"ל מכן אי מם יכול מקנתן מ"ל נמן אם כיכר עד מיגיע במקנתן מסוף בכולן מעדו מבאים בכעדסם (מסוף כולו) מכן המומאם כו' ומ"ם מר"ב אבל מאכרים כו' כדתכן במסכם ז' פ"ק דאהלות ומיין במסכם ג' פ"ד דמעילה . ומ"ם מר"ב ודוקא בסמוא לא כו' כדתכן דמא דכדם : ומ"ו דמטמא אדם מקא לן בערם' יוכא דומן מדכתיב אם אים לרבות אם מכונב וכלים כתיב בסדיא בא' נמא מאי' וכל בגד וכל עור אמר ים מליו מז ומאר כלי' ילמיכנב"ם דבגד ועור מדאתק' לעת ולמרן כדאי' בא' בעם אמה (דף מ"ד) מר"מ . ומ"ם מר"ב דקרויו אל עכוים מסור נעור כלומר אע"ג דמירם בחמכם ג' פ"ד דכרם דרכבן מטאוס כזבי' לכלדבים אע"פ קרויומאוס

כדאי' אמם בא"ם דף ל"ד מכור כים רבבן מיכרם כי איכי דלא לסרוף מליה תרומ' ונקדש' ומ"ם מר"ב ובן מז אל קטן כו דכתיב אים ונו' אים ולא קטן מתות מכן ט' מכים ויום א' מכי דרמיכן אמם דף ל"ב אים אין לי אלא אים בן ט' מכים ויום א' מכין מ"ל ואים ומרכיכן דקרא אמרא כתיב דכיון דולו לרבויי אתא כל מסוא מטמא בן יום א' ומסיק דאלכתא אוא ומטמאכיכמו רבבן אקרא וכו' . ומ"ם מר"ב ומיעורם לרוחם בחמכמו כו' ולכונב בכעדסם בא"ם דבר' דף מ"ב ומ"ר לכונב בכעדם' דמכנים' דסרן כמק' לן כנים' דמז לן מ"מו אים אמר יגע ונו' ומיין לן' בחמכ' ג' ומ"ם מסוא"ם מר"ב מדלא קמסי' מכ' דילן בל קרי כו' ומכי תכן בסיף מכי כמכ' לא נמם אמריך בזם כמ"ד : ומטמא מת כמ' מר"ב ודוק' ישראל אבל מ כו"ם כו' איכו מקבל טומאם כמ"ם כמ"ד מטמ' דמ"ם כדמ"ם דכזי ומ"ם מר"ב ובן בכל מכול' בן מ' כו' בא' ב דכ"ב דף ל' אבל בר קייא' אם אילו מל יום מ' מיטמא בטמא מת כדתכן בא"ם דבדם מסכם ג' :

ומי

ומי שאין

מטמא עיין בפי' סר"ב מכסה נ' מ"ל דפרס: בסן כדי סויים כתב סר"ב לכתיב ומוס ונומר ורבותיכו למדו מסמוס מסור בפ"ק דכלים דף ס' מערו בס"ם דקרא לאו במוס אלא בנוסא כו' וכתבו מתו' וא"ת ומכלים לאמוקי קר' מעמעמות' ונלמדכתי' ומוס מסור על מסמ' מסמ' מסוא מסור לעולם ומע"ב לדרסיכן מיכים מסמו' מכלל מסוא מסמא ליתר על מכול יוס מסור בפרס (כמ"ם בעמכס ל' מ"נדפרס) מרמי מ"מ וכונע וכוסא דמעא מייכו בקכס מכל כדי לכוונ על מסמא לא ע"כ ומרמב"ם בעמכס בלקמן מע' מסיכו מדבר במוס על המעא מסס מיסר מת מסמא ק"ו מיסיס מוא מסור אלא בכוס' וכונע אלא לגורך כו' וכ"כ בסכורו רמסי"ן מס' פרס. ועיין בעמכס לקמן מ"מ ס"ר ומילוק מכתוב בין מים לפיס כו' בסתרי מר' מקמ ומ"מ לומר מכא מכתוב למלק בין מוס ולא כונע למוס כונע דק"ולמוס כונע מטמא בנדים כדמיתא מקס ומיין מ"ם בסוף מקבית'ין לקמן: בדי בזיים וכמס מוא מכיכן לא בעמכס ס' מ' בתרא דפרס: במגע מוא מיתמכר בדבר מסר ימטא מוקו בלא מעבי וכל מס מיסמר כו מסוא מטמא מרס בסנע מוא מבמר בנע בסטם נסס מסרס מעמז ומין מכדל בין מבנע מוס מדבר מטמא בידו או בדבלי או בכ"ז מ"ק מנורנוסו וכן אלו בנע בלמוכו מעמסו מולס מס לקמ כמדמס מן מסרן ומסליך בנרון מסרס ובלע מוקו בכס לא ימטא לפי מלא יקרא מנע מס לא מינע כמכרי ומבנלי מרמכ"ס: ב נבלה דכתי' ומכוסא מת בבלמס יכבס בגדיו וכתב מר"ב למטא בגד מעלו או כל בגדים וכלים מסוא כונע בסן מוץ מכלי מרס כלים בבגדים מ"ל ימטא מרס וכלי מרס מ"ל בגד בגד מוא מטמא ומיכו מטמא מרס וכלי מרס. מר"ם ובמר"ם דומים כמ: מר"ב ברייתא כיונא בזר ומס מפרס בפ"ל ומ"ם מר"ב מכל למקר מפירס כו' דבכי זב ילפינן מכ"כמ"ם מר"ב ברמ"ם דומי' ומיכם לכל מסר מטמאי בעמא: ומי מטמא מים בסס בדי מזיים ולמטמא מיסא מסור מכוסא דמלת"ם מכוסא בלמ' מל מי מטמא בטמא ומסור ומטמא מת מנליסים ומטמא מת מים ומיכו כל המוסקים דמטמא"ם בגדים ומפרס מסורס מר"ם בעמכס כ' מ"ת דפרס ובמי' מר"ב בעמכס מ' מ"ם דמ מעור בסמל: שהם מטמאים כו' ומיתא דלא מזיב מכא מכר מן מסי מן מנסמס מדיכו כדין כבילא לטמא בעמא מרס לטמא בגדים דאין מלוק מכבילא כלל אלא לבין בסר מסורס מעכו כרמ"ת בפ' מסו' ומרומי (מעכס ל') ומעמא לכך לא מכי לים מסוס דבכלל כבילא מוס דמקר' לכבילא בפק' לן מבר מן מסמי (כדמי' מר"ב מס) דכתי' וכי יעוס מן מבקמ כו' מר"ם במשא עיין בפי' מר"ב דעמכס ג' מ' בפרא דזבים דנליך מיוומ ג"כ ומ"ם

ומי חטאת שאין בהם כדי חזייה הרי אלו משמאין אדם וכלים בסגע וכלי חרש באויר ואינם מטמאין במשא: ב למעלה מחבת נבלת ומי חטאת שיש בהם כדי חזייה שהם מ"מ משמאין את האדם במשא לטמא בגדים וחשוכי

ומטמא מרס דכתמר בכוס בגדים כיכי מלוסו: מפר בכוס בגדים כיכי מתרומס לסלן מטמא מרס מ"מכלן מטמא מרס: ומי מטמא מ"מ בסן כדי מזיים מטמו בעגע ומס יש בסן כדי מזיים מטמו מ"מ בעמא לטמא מרס לטמא בגדים לבתיב ומוס מי מכדס יכבס בגדיו ומכונע בכי מכדס יטמא מר בעי' ורבותיכו למדו מסמוס מסור ולא בא מכתוב אלא ליתן מיעור לכוסא מבריך מיסיס בו כדי מוסא ומילוק מכתוב בין מים לפיס לומר לקרים מים בסן כדי מזיים מטמאים מרס לטמא בגדי' ומ"מ בסן כדי מזיים מטמאים מרס לטמא מוכלים ומסקין ולא לטמא בגדים: וכלי חרס בשויר כמבלא מיטמא בשויר כלי חרס בין בגעם בכלי בין לא בגעם בטמא מכלי ומס בגעם מטמא בכלי מבחוץ לא בטמא בבגיעם זו דכתיב וכל כלי חרס אשר יפול מהם אל תוכו ימא מתוכו בטמא ומיכו בטמא מאסוריו: ומיכם מטמאין בעמא דכל מכך אבות מטמאות דמשיבי מכא כתיב בסו מכינע ולא כתיב בסו מכוסא: ב מטמאים את האדם בעמא מסבנים אחר מסן בין בילו בין מסבניסו מבילו על כתיבו ומאי' אלא בגע מוא בטומא' או מסיתם מטומאם מקורס נמכל ומבנים מטומאים על ידי מחכל כיון מבניע כוכר מדבר מטמא בעבמו בטמ' מאים מומאת מגע לטמא בגדים מעליו אוכל בגדים וכלים מסוא כונע בסן מוץ מכלי חרס כל זמן מטומא' על בביו אבל לאחר מתירם מן המומאה אינו מטמא כלים בבגיעם לבי מסבוסא את מטומאה לאחר מתילם מעכס מיכו אלא רמאין לטומאה ומין

ואין כלים מקבלים טומאה אלא מאב הטומאה ואפילו בזמן שהוא כוחא את הטומאה אינו מטמא אדם וכלי חרס אלא אחר כלים בלבד ואין לך טמא טומאת מגע אלא אדם בלבד ואלא כלים ואלא אוכלין ומשקין שאם היו כלים רבים זה על גב זה ונכבלה אם מי כל כלי שעליון לא נטמא כלי תחתיון בטמא כל זמן שלא בטלו נכבלה אם כמי הכדים וכן אוכלין ומשקין אין מטמאים טומאת מגע דגבי טומאת מגע כתיב לכם ודרשינן לכם מגע בטמא ואין מטמאין לא כלים ולא אוכלין ומשקין בטמא וכתיב הכבלה מטמא כטמא כך מטמא בחיטה שחיטה מעין מגע הוא כגון שהיה מן מוכת ברזל שלגן אם ברזל שבותל ונכבלה בקנה א׳ של עץ ונגע אדם והכריע בקנה אחר כיון שהנגיע בקנה שבו הכבלה מגע הכרעתו בטמא טומאת חיטה דהוי בכותא: ומשוכי בגדים בתנא כלומר מבוטי׳ שבגדי׳ מטומאה אי איכא מגע בלא מגע שהבינע בכבלה אם כמי הכדים ואיכו כותאה איכו מטמא אפילו בגדים שעליו דכתיב והבינע בהבלתה ישמא עד הערב ולא כזכר הם כבגדים בגדים וכמי הכדים כמי כתיב והבינע שהבינעת מטמא עד הערב: משוכי לשון מכיעה כמו ולא הבינע אתכם: ג׳ ב׳ עלבדים כתיב ביה ותהי בדקה עליו לעדכו הבוא מטמ׳ מטבב ומיטב בכדים וכתיב בתרים ובכל המטבב אשר יטבב עליו ישמא ואין צריך ל מ׳ שא לפרוש ותהי בדקה עליו דרים׳ אתא ומכי קאמ׳ אמי ותהי בדקה עליו שאמרתי לך לא אמרתי אא לאכין מיים אב הטומאה בכדים מים מטמאה אדם וכלי חרס אף הוא מטמא אדם וכלי חרס אבל לעשות מטבב ומיטב כל המטבב אשר יטבב עליו ישמא הוא ולא ישמא אדם וכלים כמטבב הכדים המטמא אדם וכלים אלא דין דאשון לטומאה יש לו המטמא אוכלים ומשקין בלבד: מטבב בתתון כעליון כלומר מטבב בתתון של בועל הדם כעליונו של זב מה עליונו של זב מיכו כלים שעל גבי בזב בגון אשר מבעו׳ זו על גב זו וכלן על גבי הזב דין הבנע בגון הזב בא אלא בנע טמאין ומטמאין אוכלין ומשקין אבל לא אדם וכלים אף בתתיכו של בועל הדם דמיכו המבעו׳ הבתתון מטמאין אוכלי׳ ומשקין ולא אדם וכלי׳ דאו בתתיכו של זב וזב׳ וכדם ויולד אמי׳ אשר מבעו׳ זו על גב זו ואחר מן המטמאין אלו כעליון כלן

ומ׳ם הר׳ב וכתב כו׳ כך מטמאים בחיסה כיון הבנים הבנים כו׳ זכן לשון הרמב׳ם בפירושו. אבל בכתורו פ׳ם מה׳ט מת בתב כיון הסכיל את הטומאה הבתנים הבנים מטמא מגוה כוחא ואל׳ל אם מתך כו׳ מד הבנים הטומאה הנרדים על האין כוח כוחא ולפי ע׳ב ואם נם דעת הר׳ב כן ס׳ב לפי ס׳ם כזכים דאין מטמא בלא מגוה לא מתכתת לטמא בלא חיסה אבל חיסה בלא מטמא מתכתת לא ואם מטמא מגוה כוח ומיהו לא לכל המטמאים בטמא הנריך חיסה כמ׳ם כזכים פ׳ בתרא מתכת ו׳: **וחשוכי בגדים בתנא**: ג׳ **למעלה מחן בועל נדה שהוא** מטמא משכב **תחתון בעליון למעלה**

בתנא. עיין מ׳ם בטמא ל׳ם בתרא דזכים ומ׳ם הר׳ב וכתי כלם כמי כתיב והבינע הבינעת הטמא עד הערב ולומר אכי דאנב חזכים בתתכם הבנים לטבוא דא׳ם מן הבתוב והבתוב הוא לא בטמר אלא על הבינע בטמא את כמ׳ם הר׳ב בטמו בדים מתכת הסלות ולכך הר׳ם והרמב׳ם לא הביאו הוא מקרא לבינע כמי הכדים ומטמא דמדין הבילה בטמא לן ועוד ירשלי דאיכא למדרש מהמי׳ דקרא דלעיל והבינע בתי הכדים יכבה בגדי׳ אמ׳נ לעוקים ליה לעיל בשן בתן כלי חרס ע׳ם הטמא מיכה כמילכל חונא ומוב מנאתי בדברי בתו׳ ע׳ק דיומא דף ל׳ד דקרא דוהבינע בתי הכדים מטמא אמי׳ בגד בכתיעור יטמא בריך טומאה קלה בלא בבו׳ בגדי׳ ובתבי נ׳ב דליכא לאוקמא והמוה לבינע בתיעור חזייה דא׳ב מטמא לא מיטמא מבתוב ולא מבתבן טומאת בבוה מאין בומטמא דבבילה כו׳: **ג למעלה** מבן בועל הדם כו׳ עיין מה שבתוב ביבור לעמלה מבן זובו וכו׳: **שהוא** מטמא משכב בתתון כעליון פי׳ הר׳ב כעליונו של זב מה עליונו של זב כו׳ בטמא ו׳ ס׳ד דונים ומשוה לעולם ילמד אדם לתלמידיו בלשון קצרה לא הצריך לאתכי מוסה משכב בתתון לטמא אוכלים ומשקין ומיין מ׳ם בפרק מטמא ג׳ ובפר׳ם מטמא ט׳: **משכב** והר׳ב נקט בלשכיה משכב ומושב וכן בטמא מקומי׳ מטמיכו משכב ונקט משכב ומושב ולא קטיה מושב מכתב הרמב׳ם בטמא דלקמן כאם מטמא משכב ומושב בכל מקום בכם לא מקום מבן בטמא והמושב אלמן לטומאה כמו מבין המרכב והמשכב כמו מבאר אבל לין המשכב והמושב אחד אמנם מחלף בתמונה ובטמור לפי (ים) מי מיבאר למשכב (ים) מי

שיכסה לעוסה לבד לפלטה כב' ל' ספר' עסכה ספו' מיוחד לשכיבה ועוסה ספו' מיוחד לישיבה ע"כ: **למעלה** מפן זובו כו' ל' ס"ב מטו' דסכך דמסיב ומז' לטמאין בכל מפן בטנע ובטמא וכו' כ"כ סרמב"ם ומעיסכי לבעסה כ"

למעלה מרין זובו שליב ורוקו ושכבת זרעו ומימי רגליו ודם חנדה שתן מטמאין בטנע ובמשא למעלה מרין מרכב שחוא

ס"ס דכלים מפרסי' דזוב מיכו מטמ' בכל מפו' שלרוש' זכמו מפירסו בפ' לבעל קרי כרים פירקין ומיסו בלמן סרמב"ם דמפס ים קנע לרקדק דלפ קפמר מנריך כמדמס לבונע פלפ בפ' בלבד ומל כעל קרי ולפ דמל זב מעמ' מפוס דוקק בלבוכו מ"מ כוכל לנדר כן וכן מטמע בבכורו מבפ"ם מפ' מכוס מטומפ"ם בפב דין פ' מפוס לרוקס בעסמו ולבונע בכמדמס וכמ"ם מכלכוס מטמפי מעכב

כתב רוק סוב ופ' כו' ומטמע בכל מפוס בטנע ובטמא. מבלמ"ר מכתב כסדיס מתס בוכים דזוב מיכו מטמא לבונע עד מינע בכמדמס מסיס ומעמ' מפמ"ר לימר דסכמ מעדס כמ"ד בפ"ס ס"ס דבדס דף מ"נ בפ' לבעל קרי מפף לבונע בטמאו דתכמי בכפו כדמי' מתס מ"מ דברי מר"ב מתרינ"ז מת"ז וכן ים לרקדק מכלן לסמיר בפ"ת זוב מו פ' מל זב מיסס מטור למטמ בכל מפו' מפף לבונע יותר מכל פ' דמטר מליכו' זב ומרמב"ם כתב בפירוסו מל ובכ"ם בדס ווכו' מטמ מוס כי מינטרך קרס (למתויי בכל) מפוס לבונע ולכיסמ וכן (בסמרים בתרבו) בזוב ע"ב ודקדקתי בטקומו מפוס בפ' דף כ"ס ולפ מטמו מס מלפ כי מ"ס מינטרך קרס למטמ בלומר דלמנע לפ מינטרך דלפ נדע מפ' בדמיתמ מסס ולפ מבמתי מיסמרו בכל מפוס בנירסתו מל מרמב"ם ומס מכתבו מרמב"ם ומר"ב וכומל בדס מין מטמא עד מיסמ מת כולו עיין כמ"ד דזבים מבנס ד' ומוד מיין מסמ"ם מבנס כ"

וכר"ם מיוחי ברייתמ דת"כ ומיס מיסמ דברייתמ מכתב מר"ב למיל דלמרין למכבב כומל כידס מיסמ כמלי וכן מלזב דמכי כמומס בטנמת מומר מבכב בטנעו מס מנעו מטומ מתר ומיסל מתר מף מבכבו מטמא מ' ומומל מתר ומסמא מין לכו לרקוק כלל מלפ כמרס למעלס מכן זובו כו' מטמא בטנע ובטמא מי' מסוס מנעו למסמו כלמסיק כמי מר"ב ומרמב"ם ומלו כומל בדס מין מוס מנעו למסמו. ובמעת מרמב"ם כתב בפירוסו וכן בבכורו מ"נ מס' מבכב דכומל בדס מטמא בטנע בטמא בבדס וים למטוס מליו מוזמת בברייתמ מכל מסקנת מר"ם דכומל בדס מיכו מטמא בטמא לבנדים כמו מליכו מטמא בטנע בסיס בדייתמ דת"כ ומת"נ דמטמא בטנע כומל בדס קל מבכילס דסכומס בכלס מטמא בנדים מלילו מכי קמכי מסיר למעלס מכן מעמל מרמ"ס כמי מעור מעכו כיון דבלבר זס מיסו למעלס מבלמכיו ובמ"ם נ"ב מר"ב בטמבס דלקמ"ן וכן עיין לקמן בסיוך נדים למעלס מן מרכב כו': **זובו** מל זב ורוקו כו' כולסו בטמא לן בפרק דס מבדמ (דף כ"ס) מקרלי' זובו מל זב דכתיב זובו לימר מל מזוב דמו' טמא וכתי' ומזב לפ' ומזוכו מקיס מת זובו לומס סוס לפ מלק ביקמנמו לטמא' לטמא מרס לט' בנדים כו' ורוקו בפקס לן מדכתיב וכי ירוק מזב ומרבי ליס בתס ביק לטמא ביק לטמא ומיסר דנלו' ליק בתס מרוק מתמנל ויבא ומזר וכבלע ופ' מת"נ דפ' דמעלמא לפ מטמא מלפ בטנע מכמ בפ' לדזב דמטיר ולפ מסוס דמ"מ בלפ בטנוס ויבס מלפ דמייתי ליס בק"ו מרנקי כדמ"ת בסוף מר' ביבר מרגל ומס טמור בטמור טמא בטמא בטמור מיכו דין מיסמ טמא בטמא. דס מבדס דמטר קרס ומרוס כבדמס מרוס מטמא כמוס ובדס מטמא מרס לטמא בנדים. מר"ם. ומו מתס מי מס מיס מוסס מבכב ומוסב לטמא מרס ולטמא בנדים מף דמא מוסס מבכב ומוסב כו' דמס כר מבכב ומוסב מוס כו' ומטר קרס מסר מיס יוסבת מליו מיס ולפ דמס מי מס מיס מטמא בטנע ומוסב כו' דמס כר מבכב ומוסב מוס כו' ומטר קרס מסר מיס יוסבת מליו מיס ולפ דמס מי מס מיס מטמא בטנע מטמא מף מרוס כמי מטמא בטנע מטמא מ' רב מסי מטר קרס ומכוסמ מוסס מיטוסמ מוס. **למעלה** מפן מרכב לפ מסמ לטיר מיסמ מטור מן מעליון לכל לבר דסמ זובו מל זב וחכיריו מטמאים מרס בטנע לטמא בנדים

בנדים

פסוק עמעמ תקת אבן עמעמ אבן גדול וכבלים כרכתי
וסיפוק אבן קרש וסוקת על פוס בוכש ופס סיפס אבן
גדולס על גבי סקפום של מרכב וזזב תופס כס אף על
מי שאין כוכדו של זב ככר על המרכב כמעמ הקפום
מתחת האבן מסוס מרכב:
לעולם אין המרכב מסכב
לבאבן עמעמ עמעמ מסכב
כמו מרכב ועוד מקור מעכו
לסוס מנעו לעמאו לעמעמ
אדם לעמעמ בגדים מנעו בסדיק

שחוא משמא תחת אבן מסמא למעלה מן
המרכב משכב ששורה מגעו לטמאו
למעלה

בגדים שלו מרכב לא מעמעמ אדם כדקתכי סיפס לעמל
מן המרכב מסכב מסוס מנעו לעמאו ותכן כמי לקמן כפ
כ"ג (מסכת ב') מס בין מרכב למוסב מרכב חלק מנעו
מעמאו · הר"ם: מרבב לסון הר"ב הקפום של סוכף
קרוי מרכב וכן פירש הר"ם
ז"ל רמ"ל ברפ"ג דעירוכין
תפוס לסוכף הרבו"ן בלעז
מכטריכב תופס בשוקו מן
מכקדש הרבו"ן ולשכי מעמ'
מסוס מרכב ע"כ וכ"כ בפי' המוקס כפ' מבורע מסהרבו"ן
מעמעמ מסוס מרכב וסלוכף מנעו מעמעמ מסוס מוסב

ע"כ ומכאתי כתוב מקפום מוק מס מלמורי הפים כמבוק רוכב ומס מבוק לבביו ובריך לוכר מסיכו מקוכר לסוכף
מסוק יוסב עליו מאם מולמבוכר פיס כמוקו דסיפך ימים לא ב' מיכי מוקמות ע"כ אבל הרמב"ם פי' מרכב מוק
כל מס מיכבר לרכיכם כמו מכבמ ומרדעת ומסוכף וזולת ע"כ וכן ירמס מבמ דמבכי ב' מכ"ג וכך נס כ' דעת
מתו' דעירוכין דמדריך בתס מדתבן כל מפיסמ כו' קוקמן הרמוי לבמכב ומוסב ומסיכמ מרכב ומסדריכן קמי
מרכב ס"ר מי דיתיב עליס מיכו מוסב כמבו מתו' מיקמ דבקרמ כתיב מרכב ומוסב ודיכם חלוק זס מוס ולל כמי
דקמ מחלק כין יסיכם לרכיכם לים כמ דעלמ ס"ק בתכמ כו' כל מכיכי יסיכות קמר ע"כ מעמיכן דמכירמ לסו
ליסיכם לרכיכם מים טומ' מרכב: שחוא מטמא תחת אבן מסמ' מי' סר"ב מס מיקס אבן גדולס ע"ג בתפו' מל
המרכב ומזב תופס כס כלו' כמב בגדול' מע"ס בו' כמעמ מקפום וכן מי' הרמב"ם ומכי תעס דכי תכן בכולמו לעמל'
מכן לא לעכין קבל' מיקמתן קתבי אלא לעכין טימאמו אחרי' ומתבר הרמת' מכיון מקבל מומ' מעס מעל אבן
מעמ' מעיל' מסמאי' ג"כ אותו דבר מסומ"ג אבן מעמ' אבל לא מים לסס לסתו' אלא לבר' הלא הר"ם מסוק מעמ' מתת
אבן מעמ כגון המרכב מתת מאבן כמ ויסב מזב ע"ג מאבן ומס"כ ירד מזב מעלי' ובא מסור ויסב מלי' בעול
המרכב מתת כמעמ המסור מתת המרכב מתת מאבן דתכיס כמ"כ בפ' ומת מסים ומיוסב מלמכלי מסר יסב
עליו מזב מילי אם נזמן מיסב עליו מזב ובגמ כו מכין לי' מוסבו' ז"מ ג' מזו אפי' ע"ג אבן מעמ' (כלו' ומאי' מ' אבן
מעמ' יסוב רמיתי כתו' ר"ם דס מכרס מסמתיקו ומלגביתן אבן מעמ' אבל כפי' הרמב"ם מסכת ג' פ' כתרמ רוכיס
מעתיקס ג"כ כני' הר"ם ונס בת"כ מני' כך מיס) ת"ל מסר יסב עליו מזב ימע' מקו' מזב יוסב ומעמ יסב מטמור
ומעמ ומין לי אלא מזב יוסב ומזב מס מכין לעמות ריקן כמלא ת"ל כל כלי לעמות ריקן כמלא ומין לי אם מבכב
ומוסב מרכב מכין ודין מוס מס מכיכו אלא חלק מכתוב כין כוסמ לכיסמ מאין כוסמ מעמ
מבכב ומכיסמ מל מבכב מיסב מסמו' מל מבאבן ומבכב מזב מתת מאבן אם לא כחלוק כין כוסמ לכיסמ כמרכב מס לי
(לא) חלק כין כוסמ לכיסמ כמבכב אלא חלק מנעו מעמאו לא כחלוק כין כוסמ לכיסמ כמרכב מחלק מנעו
אות ל' כלי לרבות מת המרכב · ובדבר זס מרכב למעלס מזוכו מל זב ומכיריו דלא מעמ כאבן מעמ
כדכתי ומכוס מותס דמותס מיעוס ודרים מכוזמ כמו מכיסמ כדמסבכמ כפ' בכות כותי' (דף לג) ומכמ כתיב
דסר' בכים ע"ג מדס מייתי מסר' תתת מאבן ומסור יוסב עליס דמסור מכוס מת דס מכרס מעמ דרס מכל' מעמ'
מרס כמעמ למע' בגדי' כדתבן מכמ מכל מכים ע"ג מדס מסו' ומסת' מיכ' תרי ניוכי מאבן מעמ ת' מסוב ע"ג מאבן
ומסכבות ומוסבו' מתתיו דמאר דכרים לא אמע' באבן מעמ דמא מקר' דמאר יסב מתרבי ותכן כפ' כתרמ דמסכת
ובים (מסכת ב') כמ מסוב כיסמ עליו מסור קוקמן הרמוי לבמכב ומוסב ומאדם ומ' מסמכב ומוסב תתת מאבן
ומסמו' יוסב עליומכבס"ג מייתי כפ' דס מכרס (דף כ"ס) מעמ' דמס מעמ דכתי' כפ' זב דקמי ומכוס' מות' מבמכב
ומוסב מרכב דכתיבי כמסיס מכיב' ומתרבו למסמו' כאבן מעמ יכת מות' מעמ ומי זוב ורס מכרס ע"כ: אבן מעמ'
מי סר"ב מס גדול' ומכיל' כו' מע"ם מסין כוכדו מלזב כיבר כו' כ"כ מתו' כר"ם דס מכרס כמס ר"ק ורבי מומאל
ומ"ס הר"ב ומוסב תופס נס כי' מאבן (מסרות) ב א ומיין

ועיין בעטכס ס"פ נערס דזבים דלפי כייר עפסיק ונס
פר"ס עסיק כך אבל עטעס אקר ובזבים רשוי להאריך:
למעלה מן מעטכב מזב כל טיעמ"ת מכעטכב יסכו
בזב מנס סוס עטעמ נאכן עטעמ כעין

למעלה מן המשכב חוב שהזב עושה משכב ואין משכב עושה משכב: ד למעלה מן חובה שהיא משמאה את ביעלה למעלה מן חובה מצורע שתוא משמא בביאה למעלה

עטכב דסייכו כנון מעטכב
עקע סאב, ומטור מלעמלס
כדמרי' לעיל וכפ"נ אנכאו
מל זב עקע בכדכך ומטור
מלעמלס טעמ כדתכן כעס'
זבים (פ"ס עטכ"ב) וכעגע
כמי עטעמ נגדים כדכתיב
ומכנע בנסר מזב יכנס נגדין ובעמ כמי עטעמ נגדים
דילס יכן בק"ו עעטכבו בת"כ כע' ומע עסים כעגע כדס
מעטעמ נגדין בק"ו עעטכבס ומפ"ק"ו יס ללמוד
מכומפס. וכן יס ללמוד מזב ס"ר: **ה למעלה** מן
מזב זבס מסיס עטעמס מת כומלס כתב מר"ב דנגי כדס
כו' ומין מזב עטעמ מת עס מכומל וכן מי מכעל (זב)
לס יסיס מב וכן כיסר בסנרס מכל יסיס מכומל כמו
מכנע כמב בלבל' מרעב"ס: **למעלה** מן מזב מצורע
מ"ר"ב דמצורע עוסס עטכב ומוסב כזבס בסתרי
בלעדו מפל מסמצורע מוסלס כמסר כרעמ מסנרעמ
וכבס מעטסר מת נגדין מעדו עס זס כמ ללמדכו עס
ללמד מעטעמ נגדים כעגע ובלמ ק"ו מוס עס כיעי
מעדו מסיכו עטעמ בביאס עטעמ נגדים בעגע כיעי
נעדו עטעמ נביאס מיכו דין מיטעמ נגדים בעגע
מ"ב למס כמסר וכבס מעטסר מת נגדין מלטעמ עטכב
ומוסב. מרעב"ס וכתב עוד מרעב"ס דמצורע עטעמ כעי
בעטמ כמוסזבס מבל מעכי מסוס לס כתב כן מלס עטמ
דתכן למעלס מזבס מצורע מ"ע דבעטמ מוס לס ומר"ב
מעטמ"ל כן יכול לסיות מיס מומרע כמוקו מלעטס עעכס ולפי מסעס מ"ב בעטמ
מעטמ"ל בעטכב מעטעמ עטכב ומוסב כמו מזבס לפי מלוס יס רמיס מעסמרי מס"ב לעטמ זס ברור לי מסיקס כך דעת
מר"ב. אבל אני עטס מרעב"ס מכמו מסכיס לו רמיס אחרת לעטכב ומוסב מעסמרי ומע"ג דטעמ לס מדתכן
למעלס מזבס כמו כך מיס יכול נ"ב לסביס רמיס אחרת לעטמ עעטכב מלעטס מסכיבומסיס עס"ס דזבים מכונע
כו' בעצורע וכו' ומתר מכוסס ומתר מכיסס וכן מר"ב מדכתב מעטעמ עטכב ומוסב לפי מכך מכי בסתרי כמו כן מ"ל
לבאו' מעטעמ נעטמ מכך מכיכו בעטב' דזבי' מס רמעטעמיס לסר"ב ורעטמ לעודיס דמכמ בעד מי' מרעב"ס דלעטמ
לס מעמ ליס מלס מדתכן למעלס עסן ולדיס ליכמ לעטעמ עסכי כמו מכתבתי: **שתוא** עטעמ בביאס כתב
מר"ב דבתיב עמון למעכס עוסב מלעד מעוסבו מעמ. בת"כ מ' מזריע וירמס לי מכלעד מיקור לעוסבו מיוקר
דמס כתיב בדד יסב מוב מבמתי כך בס' קרבן מסרן מל' מרעב"ס מפ"ו עס' נרעמ עמון לעמב' עוסבו עס סוס מעמ
מס עוסבו מעמ ומ"ס מר"ב מבמן מצורע מסוס יוסב כו' מיין בזס כעטכס ז' ומ' מ"ג דנגעים ומ"ס מר"ב ודוקס
מצורע כיעי מלוסו מבל כיעי מעדו כו' לס מעמ מלס לעמוקי יעי מעדו מבל יעי מסגרו לבכין זס כמו יעי מלוסו

מכן

למעלה מן המצורע עצם כשעורה שהוא מטמא טומאת שבעה דכתיב וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם כל טומאות שאתה מטמאן במת לא יהיו פחותין משבעה ואע״ג דמצורע חמור מעצם כשעורה דמצורע מטמא כל אשר באהל כשבא אל האהל ועצם כשעורה אינו מטמא באהל אבל מ״מ במעלה זו של עצם כשעור׳ חמור שמטמא טומאת שבעה וכן כל שני למעלה למעלה דחשיב לאו לכל מילי קאמר דחמור השני מן הראשון דהרבה מהן יש שיש חומרא בראשון שאינה בשני אלא לאותה מעלה שהוא מונה בלבד קאמר שהשני חמור:

שכן שנינו במשנה דלקמן מצורע מוסגר מטמא בביאה ולשון הרמב״ם כפירושו וזה הדין במצור׳ בימי גמרו לבד ר״ל בזמן הצרעת לא בימי הסגרו: עצם כשעורה שהו׳ מטמא טומאת שבעה כתב הר״ב דכתי׳ וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם כל טומאות וכו׳ בס״פ כיצד הרגל (דף כ״ה) זר״ם. ולא שניכותי היאך מקשינן ליה מהך קרא לרבות עצם כשעורה לטומאת שבעה והתם בש״ס לא אמרו אלא להך במת ומהך יכול לרבו׳

למעלה מן המצורע עצם כשעורה שהוא מטמא טומאת שבעה חמור מכולם המת שהו׳ מטמא באהל מה שאין כולם מטמאין:

ח עשר טומאות פורשות מן האדם מחוס׳ כפורים אסו׳ בקדש ומותר בתרומ׳ ובמעשר

חזר

חמור מכולם המת יש מהן חמורים מהמת שהזב והזבה עושי׳ משכב ומושב ומטמאין באבן מסמא והמת אינו עושה משכב ומושב ואינו מטמא באבן מסמא ומכל מקום במעלה זו המת חמור מכולן שמטמא באהל ומה שהמצורע מטמא בביאה אין טומאתו כטומאת אהל דאם הכניס ידו לבית המנוגע טהור ואפילו נכנס כלו אין מחוסמן הטור דביאה במקצת לאו שמה ביאה ואפילו מקיף באהל׳ בבית המנוגע הם כדתנן באהלו׳ בכמה (לבית הכנסת) עוש ה׳ ל״ע וינם בכוסם עשרה שמקים בכהם ראשון ויבא אחרון וכל כשהי בנוכא במת מטמא באהל אבי יש חילוק בין מצורע יושב למצורע עובר כדפרישנא לעיל מה שאין כן במת: ח עשר טומאות פורשות מן האדם עשר מעלות זו למעלה מזו יש בטומאה הפורשת מן האדם: מחוסר כפורים כגון מצורע מוחלט וזב בעל ג׳ ראיות וזבה ויולדת שטבלו והעריב שמשן אסורי׳ לאכול קדשי׳ עד שיביאו כפרתן ומותרי׳ בתרומ׳:

חזר

בכלל בגדיכם שהוא כעין בגד. עוד קשיא לי לאדם זה לענין כלים שנגעו באדם שנגע בכלים שנגעו במת כמ״ש הר״ב במשנה ג׳ פ״ק דאהלות. וזה נ״כ מפורש בכלל בגדיכם. אבל לרבות עצם כשעורה זו לא ידעתי מאין היא בכלל הזה של וכבסתם בגדיכם וכן כ״ל דלאו מהכא ילפינן לה אלא כדכתב הר״ב במשנה ב׳ פ״ב דאהלות מדכתיב בפרשת חקת ועל הנוגע בעצם וכ״כ הרמב״ם הה״פ״ק ומדרש ספרי הוא וכו׳ מה שכתב הר״ב בסוף משנה דלקמן וע״ש הר״ב דעצם כשעורה אינו מטמא באהל כדתנן במשנה ב׳ פ״ב דאהלות: חמור מכולם המת וכו׳ כתב הר״ב יש מהן חמורים מהמת שהזב והזבה עושין משכב ומושב ומטמאין באבן מסמא ומת אינו וכו׳ דין משכב במשנה ו׳ דזבים ודין אבן מטמא במשנה ד׳ פ״ג דכלים וע״ש הר״ב א״כ יש חילוק בין מצורע יושב כו׳. והר״ש כת׳ עוד חילוק דבעינן שיעור שהייה לבית המנוגע לטמא בגדים ששוהא לבוש עד שישהא בכדי אכילת פרס כדתנן במסכ׳ נגעים פי״ג משנה ט׳: חמור מכולם המת ולא זכר הרב לאבו׳ הטומאות על דרך שנעה לעיניו ואמנם זכר מדרגות

אלו המעלות קרבן על קרבן ולזה לא הזכיר פרה אדומ׳ (דתנן בפ״ד דשבועות פרה) ושעיר המשתלח (דתנן במשנה ו׳ פ״ו דיומא) ופרים ושעירי׳ הנשרפים (כדתנן התם משנה ז׳ ובפ״ב דזבחים משנה ה׳) לפי שאין בהן לא מגע ולא משא (ואין מטמאין אלא המתעסקין בהן בלבד) כמו שיתבאר במקומן ואין לו קשור עם אלו המעלות ולא סדר במדרגותם. הרמב״ם: ח עשר טומאו׳ פורשות כו׳ ל׳ הר״ב עשר מעלות זו למעל׳ מזו וכו׳ וכ״כ הרמב״ם ועל רובן הוא שכתבו כן דהא בהתחלתו׳ הוא פירש עשרה דבר שאין עליו כשר כראוי אינו מעל׳ על הדבר שכתבו לפנים שנה הם מטמאים בנגע ובמשא ואילו דעשה שהיה אלא אבר ומטמא בנגע ובמשא קרי׳ הם מעלה: מחוסר כפורים כתב הר״ב כגון מצורע מוחלט זב וזבה ויולדת לאו היא עוד אחרים אלו אלא ה״ק כגון אחד מאלו והר״ש לא כתב אלא כגון זב ומצורע והרמב״ם שכתב לפרטן לא כתב כגון: אסור בקדש וכו׳ טבול יום אסור בתרומה כו׳ ר׳ בעל קרי אסור בהלכתן

כולהו תכיכן לפו בפרדי נפ:כפ ג' פ"ל דבנעים ופס
לפרס נפ"ד: חזר לסיות מבול יום כו' כתב סר"ב
ופוסל פותס · כדתכן סוף זביס ונמסכס ל' פ"ל דפרס:
חזר לסיות בועל כלס כו' כתב סר"ג ופס דלא תכי
מזר לסיות טמא
עת וכו' וזו טומאת מגע
פיס . ופא דתכי בועל כלס
כטומאת נוגע סטיבה (כ ון
דעל ידי מעסס רב דניסו
בא לו טומאס ו"כ"ל) פ"ב
בטומאו' ספורטו' מקי פ"ירי
סר"ס: חייב קרבן כתב
סר"ב וכל זמן טלא סביא
כו' גם סרמב"ם כתב כן
ומנב פורס"פוס סכתבו כך
ולא דב"ע מידי לכדוקדסב':
חזר לסיות מגורע מוסגר
כו' ופס סיס מוקלט
כו' עיין פ"ס נמסכס f פ"ק
דמגילס גם סס נפי' סר"ס:
פירש מעבו אבר ומלונג'
דתכפי סיס נמס' מליות (פ"ו) בכוית בסר
המורס מן הסי ובנגס כטעורס מסורס מן סמי · סר"ס:
משנה כמנע ובמסס ומיכו מטמא בלבל כתב סר"ב
דבמנע כתיב ועל מבונע · כך מנסקי' מכן
כתוב בתירת מסס · ומליגס סוס מנס בפירס מרמב"ם
דמכא ולמס"ק דמסלות וכן בפירס מר"ם דמכא ועוד
לסרמב"ם וסר"ב בנמסכס ג' פ"ו דמדיות עוד לסר"ב
בנמסכס ג' פ"ב דמסלות בכולן נמנא כתוב וכל ועוד דאס
זס מבאתי כך בס"ם פא דבזיר דף כ"ל תכיא וכל מבונע
בנגע וכן מעתיקו סס דבא ותו' וסוב דאיתי כתו כן
בפרי בפסקא וכל מסר ינע דתכי בפי כסוא מוער
וכל מכונע בנגס מבל בפסקא ומכל בעיס תכי מלגא
ומכי ומל מכונע בנגס ומ"ס סר"ב ומכ"ומגא מסל כתי'
מו בנגס מדס דריסיס דקרא וכל מסר ינע. מלמכי
מסלס ודרס"כן ליס בנמכת בזיר פרק כ"ג (דקר"נ)
מל מכי מסלס זס המסיל מל מכי מעת סר"ס
ומירס מל מכי כעת המומל בסלס מלגא כתיב ינע
בעת בסלס מ"ב · ובריס פ"ב דמסלות מפרס סר"ב דמכר
מן הסי בפקא לן מקבל קרב ומן מוא בזו מכרייס לבזיר
ונגס מ"ס מעיקליס לרוכע מבמות מבל בפרי תכיא מן בנגס מדס זס מבר מן מע'
ובמסכס

חזר להיות שבול יום אסור בקר' ובחרומה
ומותר במעשר חזר להיות בעל קרי אסור
בשלשתן חזר להיות נועל נדה משנה
משכב תחתון כעליון חזר להיות זב שראה
שתי ראיות משנה משכב ומושב וצריך
ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן ראה
שלש חייב בקרבן חזר להיות כמצ רע מוסגר
מטמא בביאה ופטור מן חטאת ומן הפרימת
ומן החגלחת ומן הצפרים ואם היה מוחלט
חייב בכולן פירש מסנו אבר שאין עליו
בשר נראוי מטמא במגע ובמשא ואינו
מטמ' באהל ואם יש עליו בשר כראוי מטמ'
בנגע ובמשא ובאהל שיעור בשר כראוי
כרי

מזר לסיות מבול יום מטא מטבל ולא מעליב מטמא
מסור בקדס ובתרומס ומסל אוכס מסבנע בסס: מזר
לסיות בעל קרי מיגלס מעבו מבבת זרע ולא מבל:
מזר לסיות בועל כלס ופא דלא תכי ומזר לסיות טמא
מת מסוא מזר מבעל קרי
דטמא מת אב מטומאס
ובעל קרי מיבו אלא דאסין
ומדר לתכי מזר לסיו בועל
כלס דמזור מטמא מת
מטמא מבבב מתמתין
כעליון מבים דבבך עבר
מומאות פ"רבות מן מדס.
ומו מ מלת ענא מ"ל. מבבב
מתמתין כעליון מבבב
מתמתון מל בועל כלס
כמליבו מל זב מס מליבו
מל זב (טמא) למטא מוכנא
ומסקין מבל לא מדס וכלים
אף מתמתבו מל בועל כלס
(טמא) לטמא מ"כלים
ומסקין לא מדס יכלים:
מרמס מתי דאיית מטמא מבבב ומובב ובריך לסבור f
בקיים דבבי תכן מרק מטא דמבלס מין בין זב מרומס
מתי דאיות לזב מרמס מלא דאיות מלא קרבן: ובריך
ביאת מים חיים לבתיב בזב ורחצ מת בבשרו בים חיים
מבל מבר בל (מסמא מ) מני לסו בבי מקום: מ"ב
קרבן מטעור בפרטת מנורע נבי זב וכל זמן מלא מביא
קרבן הוי מסור כמורים: מגורע מוסגר מטמא בבסן
מבמת ימים לדאות מס יולדו בו מימבי מוקלט: מטמא
בביאס מס בא מל מביית בטמא בלבבר בביא: ומטיר
מן מתריעס ומן מבר מס דלא מתרס מורס בנדיו יסיו
פרועים ודאמו יסיו פרוע מלא בעבורע מוקלט · ומן
מתגלבת' ומן מבא ריס דמוקלט מבתרמא מביא בתורא
ומגלח מת בל מתרו ומיסגר לא: מסין מליו בסר כראוי
כדמתרס מס יבא כדי לסמלות מרוכס: מטמא בנגע
ובמסס ומיכו מטמא בלבל דבמנע כתיב (ועל) מכונע
בנגס מטמא בין יס בו בסר כראוי בין מ"ן בו בסר כראוי
ונטומאת מבל כתיב מו בנגס מדס מו בקבר ונגס מדס
מטמא מד מ"ס בו בסר ג"ל ענעות: נמקוס

במקום אחר כדי להקיפו בחוט ערב שלש יתקיף שנשר
שבל שאבר לחוטים שיש בעביין בחוט ערב שלוש
יותר עב מחוט שתי כלים ויש בין כדי להקיף את
שאבר בידוע דבשבי חוש מעלה לחוכם ואין שלבש כדי
יסודם: ו עשר קדושות הן
איירי דאיירו לעילא במעלות
של טומאות וז לעלם מוו
בכאבי בכא מעלות של
קדושות וז לעלם מוו: שמביאל
מעבש שמומר לכתי' וקבלת'
את קניר' ושבאתם את עומר
קניר' ולא קניר תוכש לאדון:
ושבכוריים דכתיב ולקחת
ראשית כל פרי אדמה
אשר תביא' מארצך: שתי הלחם
דכתיב מעוטר תיכם תביאו
לחם: ז עיירות שמוקפ ת
חומה מימות יהושע בן נון דבמגורש כתיב מחוקלמחנה
מושבו חוץ למחנה ישראל וכשבא יהושע את אדון קדם
שעיירות שהיו מוקפות חומה היו כמחנה ישראל
לאשמלה אשה מגורש: ומשבבים לתוכן עם מיתר
לבשלו בעיר מחוקים לחוקים על מקום שיהיו מוכיחים
לקבלו שם: יצא

בדי להעלות ארוכה רבי יהודה אומר אם
יש במקום אחר בדי להקיפו בחוש ערב יש
בו להעלות ארוכה: ו עשר קדושות הן
ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות ומה
היא קדושתה שמביאים ממנה העומר
והבכורים ושתי הלחם מה שאין מביאין
כן מכל הארצות: ז עיירות המוקפות חומה
מקודשות ממנה שמשלחין מתוכן את
המצורעים ומסבבין לתוכן מה עד שיוצאו
יצא

ובמשנה ג' פ"ו דמדות מפרשי' סר"ב ומרמב"ם לתרוייהו
דמעיקרא כתבו דמלל מרב מלמר על מבר מן בתי
שמטמא נגע ומדתכן שיש עליו בגר כרשוי למדו מאלה
בעבים אדם ונגעים שמתו' דכזיר מדתני' בתם מו בעבים
אדם זם רובע מבמוק כתבו
וקלא מש דבעיכן רובע
וקרא לשמכתא בעלמא וס מ
דסר"ב מכי' ג"כ מש מלקדין
בעקרא מו בקבר שמירש
מרמב"ם שמתיק כזיקו' לגא
מורך ובכלל בעקר שמירש
מרמב"ם: בדי לשמלות
מרוכש. ומוש מקום מבזיק
כ"ש סר"ב נרגא דבזיר
ומוכרח מלשמוש כזיק מיפק
לי מיים כזיק בשר מבמו
לע"ל כזיק בשר שמורש מן
מחי מטמאומין מ"ם ברק"ק דטהרת: בחוש ערב כתי'
סר"ב מסוש יותר מב מקום בשתי כלים מדתכן בש'
מע"ם (בסופו) נבי מלאכות שבלשם מוסש לבעלם
ומוסש לו מקבל ס' מלמים מתי מו מרש מקבל מלמל
מרב סר"ם וכ"כ סר"ב בשבש כ' פ"ל ובמר מיירי מקום
ובמדרש כתבו סר"ב ומרמב"ם כן בשבש ה' מ"ל דבנעלם
ו עשר קדושות כתב סר"ב דמיירי לעיל בשמלי'
של טומאת כו' מכא כמי מכא מעלות של קדושות כו' ולא מרמב"ם לקמן' כ בשלרנו שמק מוש מסמורי' מסר שם
ג"כ מסיכות מסרת מטומאות: ארץ ישראל מקודש כו' מיין כמי' סר"ב דמוף מירקי' לי קדושת מלמעכין מעבר
קדושות: ז עיירות מוקפות חומה ל' סר"ב מ מוש ישוש בן נון כיכ סר"ם לשמתברש מכש דכתי' ערי חומה
דתכן כמו מיחוש ישוש ב. כן בשבש ו"ם כתר דעדכין ובתקל מפרש בש כמש וקדם ישוש כל עיירות מוקפות
חומה בקדום מקבש ישרא מכל לא כל מלא ומשר עיירות מאין מוקפו חומה מ"כ ומיין בשבש דלקמן מ"ם בדיבור מאין
ובים וכו': שמשלחין מתוכן את מצורעי' כתב סר"ב דבמגור כתיב מחוץ למחנה מוסבא מ חוץ למחנה ישראל
מיין בעירומו למחני' לגל' ומבא מקי' לי דלתכי בתקל' עיירות מאין מוקפות חומה מקודשות מתן מבנים
מבונעות דבקרא מל מחוץ לעיר כתיב וכן לא מכיכן בסו בסמיב מבנעי' מיירות מוקפות חומה כדתכן מכא מלא
מיית קרא כדמי' ומשמע מלא כמי' מחוץ למחנה בקדום מחנה מלא מלא מכל עיר ועיר מוכיחין ומבי מיומא
סר"ם מת כ"ם ומת מים דדרסיכן והמליכו מותם מלמעון לעיר מתם חוץ לעיר ולא מדם חוץ לכל (עיר) מלא
חוץ לעיירות מוקפות חומה ע"כ ולמאי דמי' סר"ב בסוף מירקי' בשם מגמוכי' דקדושת מ"ל לא מעכיכא ים לי לומר
דלמכי לא בקע קדושה זו דעיירות מאין מוקפות חומה לפי מאיכו מוכח מלא מקדושו מסייכי' בפי בכיוכא בוש
מכתבתי בשם סר"ם בשבש ס' ומא דתכן ומסבבין לתוכן מת אנב נרגא מבלים ומיק' קדוש' מילות מצורעים:
ומסבבין לתוכן מת כו' ל' סר"ב מיתר לבשלו בעיר מחוקו' לבקו' עד מקו' מיר כו כו' ומ"ם לבתכי ומכיסי' כו' עד
מירכו ומרמב"ם מ מ מס' כית מבחיר מי מס רכו לבבכו בעיר כדי לסרכות בבשמרו ובכבודו עד מירכו
קרוכין לבוכיו מחבכין מ"כ ובני מרמב"ם כמי מ"ם מס מכ מוחבכיכין לבתכו מת ומי דמייכו מעכים מיקלותו בעשבבו
ומין

ואין קוברין אותו בעיר עד שירצו בני העיר כו' ופי' הר"ב להכניסו בעיר ממקום למקום כלו' בכל עיר ועיר מעיר לעיר: ח לפנים מן החומה מקודש מהם שאוכלים שם קדשים קלים. כתב הר"ש ועוד מקודש להם דברים דלא תנן הכא כגון דמכין חומה את הפסול' לפנים מן החומה (ולמעט) חוץ לחומה לר' יוחנן דאמר פ' העור חוץ לחומת בית פגי וכדפי' הר"ב במשנה ג' ועוד כ"מ למכין חומה על מת וכו' ולמכין הדראה זקן כו': שאוכלים שם קדשים קלים פירש הר"ב דכתיב ובלא טמא ונבלאתם אותו וכן לשון הר"ש ובמס' זבחי ובלא טהור שאינו ממלא המקרא אבל הוא אותו דבל לבני והכהנים אותו ושימשו דליתנהו לפ"ק דר"ה דף ד' ודף ו' כתוב' והתם איתא' אתים כל אשר וכן פי' בפ"ק דמגילה דף ד' לענין טמא המטור מן הראיה אבל אינהו בגילה יהבו בהכלה כו' אבל הכא אין צריך להביא ובלא טמא וכן לא כתבו הר"ב בפ"ה דזבחים ובעיקר הראיה מהקרא זה דוהבאתם שמה יש עליה קושיות וכתבתי שם בס"ד: הר הבית כו' כתב הר"ב שהם מחיל מחנה לויה כו' לשון התוספתא בהם שהיו במדבר ג' מחנות מחנה שכינה ומחנה לויה ומחנה ישראל כך היו בירושלים מפתח ירושלים כו': הרמב"ם ופי' הר"ב מהר הקדוש ולפנים ואין הטהר עצמו בכלל כמ"ש במשנה ה' פ"ק דסוטה: שאין זבים וזבות כו' כתב הר"ב דכתיב וישלחו מן המחנה וכו' ועם מצורע הטומאה מחורה כו' ולפיכך משולח חוץ לירושלים וכתב הרמב"ם דהא דתנן לעיל המשולח חוץ לכל עיר מוקף חומה שאינו כזה הלאו ללקות עליו אף כהכירו לא ראיתי הכת' כן לא כלל הם' בית הבחירה ולא בהל' הם' טומאת צרעת ובפ"ם הם' סנהדרין שהוא מונה שם כל חייבי מלקות כתב זה ופירשו בו הכהנים לשר הבית וזה חיים שלא כתב ומצורע הכנסם לירושלים. א"כ לעיירות המוקפות חומה ופי' הר"ב אף זבים וזבות כו' שטומאתן חמורה וכך אמרו בתחלת ספרי יכניסם הרמב"ם מצורע היה בכלל ויצא מן הכלל ללמד על הכלל מה מצורע שטומאתו מ' ימים(?) וכו'. ופי' הר"ב טמא מת ואפילו מת עצמו מותר בהר הבית בתוספתא שהאמר ויקח משה את עצמות יוסף עמו (עמו) במחנה לויה הרמב"ם. ועיין לה בגמ' פ"ב דסוטה דף כ' ובפ"ו דפסחים דף ס"ז: החיל לפנים הר"ב לפנים מחומת הר הבית כ"א כו' והוא נקרא סורג במשנה ג' פ"ב דמדות. והפי' הר"ב מחיצה העשויה כקנים כו' עשוי סורגי קן כו': שאין עכו"ם וטמאי מת נכנסים כתב הר"ב אף ע"ג דרבנן גזור על העכו"ם שיהיו כזבים לכל דבריהם כמ"ש הר"ב במשנה ג' פ"ד דנדה:

יצא מן העיר אין מחזירים אותו בעיר לקברו שם ואפילו רבו טובי העיר דכיון דיצא הותרה מן העיר אין מחזירין אותו לתוכה: ח לפנים מן החומה מקוד' מהם ירושלים: שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני דכתיב ובלא טמא ונבלאתם טמא וכו' וכתיב לא תוכל לאכול בשעריך וכו': הר הבית מקו' מה שהוא מהם שעל מה שהיא ביה מקדש ככל' ומהם מחיל מחנ' לויה וביעורו הר הבית ביקור מבער ביקור לבגל מחנה שכינה ומהר הבית ולמין עד פתח ירושלים מחנ' ישראל: שאין זבים וזבות נדות ויולדות נכנסים לשם דכתיב וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש נותן אבי הכלל וזבים לפי' שהוא תלמוד לומר במצורע בדד ישב לבדו יהיו מושלח למקום טוב וטמא מת משולחים ועם מצורע שטומאתו חמורה מחור שלוחו משלוח חבירו דכתיב אין למחנה מושבו לפיכך משולח חוץ לירושלים אף זבים וזבות נדות ויולדות שטומאתן חמורה שטומאה מהטוטה הבבה ואותם וממאות כגון שהוא הם שאין כן בטומאת מת חמור שלוחן משלוח חבירן בנאמר אומר מצורע משולח חוץ לירושלים שהיא כנגד מחנה ישראל: זבים וזבות נדות ויולדות שישולחו מהר הבית שהוא מחנה לויה ומותרין בירושלים שהוא מת ואפילו מת עצמו מותר בהר הבית ומשולח מעזרת ביקור ולפנים שהוא מחנה שכינה: החיל לפנים מחומת הר הבית היה כותל נמוך עשרה טפחים והוא נקרא סורג ולפנים ממנו החיל עשר אמות: שאין עכו"ם וטמאי מתים נכנסים לשם אע"ג דרבנן גזור על העכו"ם שיהיו כזבים לכל דבריהם לענין

יצא אין מחזירין אותו: ח לפנים מן החומה מקודש מהם שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני הר הבית מקודש ממנו שאין זבים וזבות נדות ויולדות נכנסים לשם החיל מקודש ממנו שאין עכו"ם וטמא מת נכנסים לשם עזרת

עזרת נשים מקודשת מסנו שאין טבול יום נכנס לשם ואין חייבין עליה חטאת עזרת ישראל מקודשת מסנה שאין מחוסר כפורים נכנס לשם וחייבין עליה חטאת עזרת הכהנים מקודשת מסנה שאין ישראל נכנסים לשם אלא בשעת צרכיהם לסמיכה לשחיטה לתנופה: ט בין האולם ולמזבח מקודש מסנה שאין בעלי מומין ופרוע ראש נכנסים לשם

מכין מלוק מכות לא נזר עליהו אלא כמעלי מקים ומעלי דמעלי מקים אין ככהנים מן סחיל ולמכים סייכו מדרכן דמלאוריתא אפילו בעזרת כהנים סרו מכל זה מקום לויס עד עזרת ישראל מסס מער ביקנור: עזרת כהנים לפנים מן סחיל מיקס אורך מאה וחמשים ורוחב מאה וחמשים ומאה: שאין טבול יום נכנס לסס יסוסמט וכית דיכו נזרו על טבול יום אלא יכנס לעזרת כהנים דכתי ויעקוד יסוסמט בקסל יסודס לפני המזבח המדסס ומאה כהנים מאי המזבח המדסס כהנים דכרים ומאה טבול יום אל יכנס במקום לויס ולא בכל מקום לויס נזרו אלא בעזרת כהנים בלבד ונזרו על טבול יום ולא נזרו על מחוסר כפורים לפי שטבול יום אסור בתרומה ומחוסר כפורים מותר בתרומה וכל שטומאתו מתורה מתכירו מאור אלוהו מצוה; עזרת ישראל לפנים מעזרת כהנים מיקס אורך מאה וחמשים ורוחב אמת מעזרה וכן עזרת כהנים אל רוחב אמת מעזרה ורשאי מסמין מיו מגדילים בין עזרת ישראל לעזרת (הכהנים). שאין מחוסר כפורים נכנס לשם מ מדין דהוה מני למתני שאין מחוסר נכנס לשם עד שיטבול דהכי תנן בפרק אחר לשון המשנה אין אדם מחוסר נכנס לעזרה עד שיטבול: וחייבים עליה חטאת המעלים הנכנסו שם בשגגה: לסמיכה לסמוך ידו על ראש קרבנו ואי אמר אלא נמעלים דכתיב וסמך את ידו ולא יד אלוהו: לשחיטה שהשחיטה בצפון ומזר ומע"מ שאמר בהכי ומאמר כמי לזר לשחט בעזרת ישראל אפילו הכי לא אמרו לישראל ליכנס בעזרת הכהנים לשחוט הקרבן: ולתנופה דכתן מביא ידו תחת יד הכהנים ומניף: ט בין האולם ולמזבח מקודש מסנה שאין בעלי מומין נכנסים לשם בפ"ם בפקומן רבנן מוכיח דכל הכי מעלות דקני הסתם כנון הכהנים לעזרת

שאין טבול יום נכנס לשם כתב הר"ב יהוסף ויש דיכו נזרו על טבול יום אלא יכנ' לע"ב דכתי' וכו' ומאמרו בה"ם מאי המזבח המקדש כו' בפ"ק דיבמות דף ו' וכתבו הסו' ומ"ת מכ"ל המקדשו מטבול יום דילמא מקדשו מתת עצמו ולא דמסתי' ליס אלא מקדשו אלא מל המקדש המקו' וקד' דיכו ע"ב כדמוכ' ביומזקאל ואלו מאה אמה אסור לפ בפיל ע"כ: עזרת ישראל כתב הר"ב לפנים מע"ב וכו' ורשאי מסמין היו מגדילין כו' כתיק הפ"ב דמדות ורשב"ל מולק מס וכוותיס מפרש הר"ב מס מסנס ל' לעכין נכסות קרקע מתת מסיכל כמו מפרשתי מס נמ"ד. ויר"ם מביא נס דברי רשב"ל: וחייבים מליסס מטמת לסון הר"ב המטמאים מכנסו מס כמגנס לל הר"ם דליכא מיוב כרת אלא במקום מכיכס דמקדש ומקדש כמיב וכמ' מקומן רבנן (דף כ"ז) תכא מקומי (כפרס) מכנסס לעזר' מינגן מיב מטמ' כמו' מכום כרת ומ"ל טבול יום ומאר כל המטמא ע"כ. וכמ"ן דכזיר דף מ"ם מטמ יסיס לרבות טבול יום עוד מומאתו כו לרבו' מקום' כפרס: ט שאין בעלי מומין ופרועי ראש נכנסי' לסס כת' הר"ב כמ"ם בסקומן רבנן מוכיח דכל הכי מעלו' דתכא מסת' כו' כולהו מעלו' דרבנן הן וכו' אבל רמב"ם מ"ל וכו' מסתי' לכבודו של הרמב"ם ל' ולא מתמסמתי לדקדק בפ' מקומן רבנן ולא ראיתי מאר יכאר מלין לומ' כי מוא זה מאר מוכיח מתוכו דכל הכי מעלו' דרבנן ומס כמכוונהר"ב לממלוקמן מל ר' יהודה ורבנן בדף כ"ז בטהורי' מכנסו לפנים מחיצותן לסיכל כולו בפרנסים מביא לברכת מל הכי מכפרה בעיתה ולא כל סיכל כולו ומכי לברכת מל הכי מכפר' בעיתה וכמי הר"ב למידק דאין מומרה לכ"ת אלא בסיכל ולא בקדושת מלפני המזבח ומוא דליכא למידק מכיכל דמלונה ויסו בטהורי' מס תמימי' ומיכס פרועי ראש ורקוני ידי' ורגלי' ומכי מסקס הרמב"ם כמו מיורס לבוכו רמ"כ מס' ביאת המקדש ומ"ם מס בפ"ם מסיג הרשב"ד מליומ"ל כמי דכל הכי מעלות דרבנן מן יכ"ב מכ"ת בנס הרמב"ן ונס כר"ם מסיק דלא כהרמב"ם ומאילו מלא רמון ידי' ורגלים לא מקיים מאילו בסיכל בלא מבודה: מרועי ראש הרמב"ם כתב נ"כ בפ' מס"כ"ם וקרוני בנדרים וכן עוד בפ"ם מס' ביאת המקדש ומיין מ"ם בזה

כנר ב מס"ם דמכסדרין

ומ"ם

ופי' הר"ב דשתויי יין ושלא רחוץ דפסולין מטעם ד"א
שלכך לא התיר בהלוכן כ"כ הר"מ וכתב דה"ה נמי
לא חשיב מחוסר בגדים דמפורש בהדיא ג"כ ביומא דכהן
כמ"ש הר"ב בספ"ח דסנהדרין אבל קשיא לי להכרע
שרע"ב דכולהו עבודה'
הכלים להכא לחלוקי בהכי
ואלו לית ליה הלא רחוץ אלא
בהיכל וכן בפ"ב עם כיפת
מקדש כתב שתויי יין בהדי
פרועי ראש ואלו שלא רחוץ
ידים לא מהיה דלא מחייב
אלא בהיכל כדתנן הכא וכן
מסק בגמ' פ' ביאת מקדש
הם כן ס"מ להכא לחלוקי
במכרת זו לדידים וכ"ה
המוכר שהכל עבודות דקשיא מכאן לחלק כלל ועוד
קשיא לי דשתויי יין דפ"ב דלא תניא ליה קא חשיב ליה
ואלו מחוסר בגדים לא קחשיב כלל וראיתי בכ"מ פ"א
מה' ביאת מקדש שכתב בשם הרא"ן דהכי ה"ז של
הרמב"ם למייב אף שלא בעבודה יצא לו מדתניא בספרא
שכין שהיו חייב אלא בשעת עבודה ת"ל אתה ובניך
אתך לעשות בשעת עבודה שיהיו ביום בשעת העבודה
כ זירם ע"כ ומשהכוכל לומר דהוא"ל וכמו שתויי יין
הוא דכתיב שלכך צריכה ליה למכתב שתויי יין אבל
מחוסר בגדים לא בקם הוא"ל וגם כששבת יכול לא נכנס ותיי ן

למזרח הכהנים אלא לבורך וכן בעלי מומין ופרועי
שהכהנים בין האולם ולמזבח בלשון מעלות דר
וכן קבלתים מרבותי אבל רמב"ם סבירא ליה
מדאורייתא בעלי מומים דכתיב כל אשר
לא יקרב ופרועי ראש
דקאמר לאסורן ולכב
במשכן דאיכא אל
ומשמע הלשון הם
שהייא לדברי הר"ם
רבותי כראיה לי מק
דלא חשיב תכא קמא
יין ושלא רחוץ ידים ו
בהדי בעלי מומין ו
ראש כדחשיב להו ר
בהיא משום דבעלי

ההיכל מקודש ממנו שאין נכנס לשם שלא רחוץ ידים ורגלים קדש הקדשים מקודש מהם שאין נכנס לשם אלא כהן גדול ביום הכפורים בשעת העבודה אמר רבי יוסי בחמשה דברים בין האולם ולמזבח שוה להיכל שאין בע"מ ופרועי ראש ושתויי יין ושלא רחוץ ידי' ורגלי' נכנסי' לשם ופורשין מבין האולם ולמזבח בשע' הקטר':

פרק ב

ופרועי ראש פסולין בכניסה שלכך אלו מאור אבל
יין ושלא רחוץ ידים ורגלים פסולין מטעם דכ
שלכך לא התיר בהלוכן כל כך: אלא כ"ג
הכפורים דכתיב ואל יבא בכל עת אל הקדש כו'
וכו': בשעת עבודה דרבנן מתני' נכנס הם פ"ל
קטורת ב' להוות עדם פעם ב' להוות עדם המחיר ד
להוציא הכף והמחתה ואם נכנס ה' פעמים חייב
ופורשים בין האולם ולמזבח בשעת הקטרת בין
המקטירים

עומדת מתני' מקילין כשלא רחוץ שלא למייבו אלא בהיכל דבהעל מום נמי כתיב אך אל הפרוכת לא יבא
המזבח לא יגש ואפשר לומר דכל איש אשר בו מום לא יקרב ה"ל דקרא יתירא הוא לשתויי מפי' מבין האולם ו
ובפרוע ראש לא נאמר כלל לא פרוכת ולא מזבח: **ההיכל** מקודש ממנו דלגמ' האולם והיכל לקדוש
והיכל קדש קדושה הוא כ"מ כמשנה ב' פ"ד דיומא ובמשנה ה' פ"ב דתמיד: **שאין** נכנס לשם שלא רח
ורגלים ואלו מחוסר בגדים ושתויי יין לא חשיב תנא ושייר אבל קשה מדרבי יוסי דהיא דלא שייר אל
ומחוסר בגדים לפוריים ועוד דתני' עכירה ול"ל משום דפעמים נכנסים לתקן כדתניא בתוספתא דכלים ס
נכנסים לבנות ולתקן ולהוציא את הטומאה מצוה בכהנים אין כהנים נכנסים לויים אין לויים נכנסים יש
והתם בשהכהנים נכנסים לתקן אסור בבעלי מומין ושתויי יין ופרוע ראש ושלא רחוץ ידים ורגלים דהם
כמי קתני מצוה בתמימים אבל בגדי כהונה אסורים בלבישה שלא בשעת עבודה דלא (סותר) כלאים שלא
עבודה (כמ"ש הר"ב בריש פ' תמיד ועיין מ"ש שם) הר"מ: **קדש** הקדשים מקודש מהן כו' וא"ת ליתני
קדש הקדשים שאין נכנסים שם אלא אחת בשנה כמו שמשמעות דברי הכא שאול במשנה פ"ד דמידות
הר"ם דבתוספתא דפירקין קאמר אחרונה אין זה מעלה פי' דלאו מה קדש נכנסים אלא למי שלא בין
פ"ב ולפי זה מתני' דהכא דלא נכנסים היום דהם מירכתי לאותם שהם ריקא בא דהכא שאול עוד עי'
הר"ם אמאי לא קתני לה ולמזבח במקום הוראה: **א"ר** יוסי בחמשה דברים בין האולם ולמזבח שוה כו' וכו'
וכן עי' הר"ב בין בהפר מקטיר שהקטורת לעזרה הוא שבהיכל בין בשעה זכ"ש מקטיר קטורת לפני ה'

זק

פרק ב כלי עץ וכלי עור וכלי עצם וכלי זכוכי פשוטיהן טהורים ומקבליהן

מקטירים קטורת בעזכה פוסד סכסיכל כין בשעה
סכ"ג מקטיר קטרת לפני ולפני' כל שעה פורסים מכין
פאולם ולעזכה ואין צריך לומר מן סהיכל ותכף קמא
עלינ אדרבי יוסי וסבר לכשע שמקטירים קטרת בהיכל
פוא דפרסי מכין פאולם
ולעזכה אבל כשמקטיר
קטורת לפני לפנים אין שאם
פורסים אלא מן הסיכל
בלבד ולא מכין פאולם
ולעזכה וסלכם כתכא קמא ועשר קדושות דתכן בתכי'
ומכן אחד עשר כנסו פירסו הנאוכים דארץ ישראל איכם
מעכין הקדושות לפי שנשאר קדושות יש כאן כבר לתקו'
שעזבעים מעכו קנת טיעאות אז שעזבעים מקנת בני
אדם ליכנס אליו ואל נשאתם ארץ ישראל קדושה ווהכאת
בכורים ועזר ונתי בלתם ולתם שפנים איכם בקדושת
שלוחות דשתרסי דתכא קמא דתניא עשר קדושות
דבי יוסי שיא דאית ליה דבין פאולם ולעזכה אוא לסיכל
בחשבון דברים ולדידיה לא הוו אלא עשר: כלי עץ
כלי עור כלי עצם בפרשת שמות כתיב וכל בגד וכל כלי
עור וכל מעשה עזי' וכל כלי עץ תתחטאו ומרבינן מוכל
מעשה עזי' לרבות דבר שבא מן העזי' מן הקרנים ומן
הטלפים דשייכו כלי עצם ופתקום לכלי עור וכלי עץ
ובפרשת שמיני איתקש כלי עור וכלי עץ לתק דכתי' מכל
כלי עץ או בגד עור אוסק שילב' פסיטיסן טהורי' דבעיכן
דומי' דסק דטלב' אלא וריק וכלי חרס אע"ג דפסיסין
טהורים לא מכי לתקכי בשלי שכך מעזם דכל שכי
טהורים כשאין לחם כית קבול אע"פ שים לסן תוך כנגן
קבית שלא אין אם אולים ומעולם מעבר אל מעבר
טהורים ובכלי חרס כש"ג טמא מטו' דבתוכו תלא רחמי'
וסרים לו תוך אעפ"י שאין בית קבול ופסיטים ומהורי
לתכן שכא ס יכו מדאורייתא אבל מכמי נזרו שיעאם אל
פטומי כלי עץ ועור ומכם כדעזכא כש"ם בבכא בתרא
ומדאורייתא כמי אינכן טהורי אא מטמאת מת אז שמאת
מרן אבל שאי שמאי מעבר ומום אם מרראויין לעבר
ומוסב: וכלי וכוכית דבכן נזרו עליכן שמאם שאיל
ותקלא כרי' מן שאול הוו בכלי חרס ותמירי

ות"ק אלינ כו' מטוס דקאמיא ליס לסר"ב דאא מעבחת לכו
לרי ג"כ שיטו' אא אי מ"ל דחלוקים כזה וכשאיך מסיק
דמתכי דקתכי עשרה רביוסי שיא לא אית דמפרשי אבל
בבר בתכתי בעבכא ג' מ"ר דיש אא דסנ"א הס"ם דתתם
לא כך שיא אלא אלא מאן לרי
יס"ם לוק זה ביכיסן ולא
אמר רי אבא שסוים אלא
בקטרים דסיכל ובת"ר"ם
דלסכי לא תסיב לא לרי דלל

דכי קאסיב בתתכיתין קדושה דמעילא אבלקדושה דע"
עבורה לא קאסיב למלק לקדושה ע"כ: וכתב עוד דלא
מ"ר יוסי שיטו שוים מן שתור דמדאוריית קלוקי בבא
דבריה ע"כ כ"ל שר"ל שכן שכלים מוכא מלקן ומבורה
דוקא בהיכל ולא באולם וכן כל עבודות שבהיכל מהדיו'
שרמים ומ"ם שר"ב דנאוכי' פי' דאי איכם מעכין קדושו'
וכו' ואית דמפרשים דת"ק דקא קאסיב עשר קדושות ר"
שיא דברי שר"ם כאית דמפרשי וכתי' פירש"ם דאיתי
ג"כ כאית דמפרשי אבל דברין שבתבורו פלוגא' ביה
שבתירם כדברי הנאוכי' ות"ם שר"ב ומכאת ביכורי' כו'
ולתם שפנים לתוס ריאשא הוא שכתב כן ולא דק דמא
לעיל לא תכן ללתם שפנים וכן נרא"ה דמכאות לא אבי
ליס ולא כמנא בו מיעוטי כאו בביכורים ובשתי בלחם:
פרק ב א וכלי עצם פי' שר"ב דמרבינן מוכל מעשה
עזי' לרבות דבר שבא מן העזים מן
שקרני' ומן שטפלים שאר בשר ומיעאכין ת"ל וכל
מעשה אל"כ מה ת"ל עזים תרע לתוספות שפ"ק דה לין דף
כ"ה. וכתבא שר"ב ברע"ו ועיין לקמן פ"ו מהכא לר:
וכלי זכוכי' כתב שר"ב דתמירי מכלי חרס כו' שואיל
וכר' תוכן בבכרן ס"ם פ"ק דשבת דף לו ותירצ"
שואיל וכר' תוכו שבתוך דרך דוחביתיו לא תחב בב אלא
תוך ע"כ ומדאב"ר בפ"ק מס' כלי' מעתיק שתוכן כראה
מבין: **פשוטיהן** טהורים כתב שר"ב דאתא ם לשק
וכו' עיינ"ם בזה בפ"ק דמעלין מהכא ו' ות"ם שר"ב וכלי
חרס אע"ג דפסוטיהן טהורי (כדתכן בעבא ג' ות"ם) לא
מכי לתתכיכו' ובכלי חרס כשיב מע' כו' אעפ"שאין בו בית
קבול שמתבל לכך כשבי' לאו' מטמא מל חרס ומוכי' מה
שבתוכ' לבלדין תוספת' כתבא שר"ם ברע"ד ועיין רמב"ן
ובמאכ' דמירקין: **פשוטיהן** טהורי' כתב שר"ב מדאוריי' אבל מכמי נזרו כו' כדתוכ' בפ"ם בבבא בתר' ת"ר דף
ס"ו ועיין מ"ם בפט' מאכ' ב' וכתב מלשאכה ד' ות"ם כמאכ' ד' ות"ם דמה מעלות ות"ם שר"ב אבל טמאי מוטאי מוכא
כו' וכלי חרס איכן בזה שכלל כמ"ם כרים מתכי' ג':

ומקבליהן טמאים נשברו טהרו חזר ועשה מהם כלים מקבלין טומאה מיכן ולהבא כלי חרס וכלי נחר טומאתן שוה: מיטמאין ומטמאין באויר ומיטמאים מאחוריהן ואינן מיטמאין מגביהן ושבירתן היא טהרתן:

ב הדקין

וכלי כתר׳ פי׳ סר״ב כלים שעשויין מלדעם שמוסרין מעכם נריף שלוע״ כלע״ ונעשכם נ״ם״ט לכדם כתב שסוף נערבי סי״ב וכתב ברעב״ם שכך כתבו כל שעתרקים שכלי כתר כלי שפולס (שטפ״ו) וטסוס כמלא מלוער וס מיוס דבר יקשב סטוס דבר לא מוסכל ולא מקובל מיך מעם כלי מלנוס ומין שסק שמלוער וס לא רשס מלוס מיעיו ולא שמרבו פטוס מעור בעקור שלנוס שבן מלוס גדולס ומוס׳ מעבו כלי שכם לא יכלא לקבל כל דבר לעבין מעעביבים מס ימיס וס שכם לא יקבל טומאס כמו מיקבלר ומעבר כלי כתר סוס כלי (מ״ל שב״ל) ומיס שבן רבס מלוד בדקות שרלס (כעין מכלא) יוקר בעים בעסירות ירקנו בו שסיער וסבנדים וכן מבוסו שסבעים בכלל שמבקי׳ שמרו כתר ובוריה קטוביס ומשלב (בעם׳ כלס מס) ומשייה מלו שכלים כעב׳ מבליבו בקנוי שעערב ומלאכתו קסה מלודומרבעס״ מלאכבו מ״ס ובתב מוד ומטר רשוי שתבביסו שכל שטיבו׳ (כשמבל) ומ״ל שבנב״ר ומ״ל מ״ן מרמוכ״ ומ״ל מחביו״ס ווולתן מן שטיבים כשטר כעבס עמן כלים כל זמן שמן כשים (מי׳ לסון כש ומבוסל) ולא בקלו בשור שבס מן כלי מדעס ולא יקבלו טומאס וכשטר בקלו ומעבי׳ מלא ימבלו שמס עד שיבוסל דבבוסס כמו שמרם שבס מן דומי׳ לקרס ומוס מטר יקרא כלי כתר: **מיטמאין** ומטמאין בשויר מי׳ סר״ב מס בקלס בו׳ חזר וקלס מוכלי׳ בשוירן מטמאין מטוכלים בו׳ ומטי׳ מלא מרדל שמיבוגע בדומבי שכלי מלא כעס שסמיך לדבבוס ומשבעיים מיטמאין מן משויר ומי׳ מתס יכול לומר מוס מטמא מס זס שרי מין כביגס בכל מחל (ועיין מ״ס רמ״ב דסרוס) ועוד מ״ן מוכל מטמא מוכל ועיין שפ״ק דפסחים ועוד מ״כ וס שבי וזס מליסי ומסליסי לא ימס׳ רביעי למטא מס שמבעיי׳ רס״ שפ״ק דחולין רים רס כ״ס · ולסון שמילו מלא מדל בבריתא וכתבו שבו׳ דס״ע לעיר ומשילו מלא בנים ובקט מרדל עסוס דמדרבכן מקבל טומאס בכל שסו׳ ומקטו מבלן דשייבו מטמס מויר דילמא מוי מטמס שכלי חרס מבריס כשבולן כונעים וס בזס וכונעים בכלי מבל כמלים בשויר לא יקבל ומיס דכתיב נבי קדשים לעמ לי דדרשיבן כס מתת שסמוק עסס לבל מס שבכס בפרק נ׳ דקנינס ועיין מ״ס כס״ד כלי בתרא דעדיות) מי נטריך מס ו׳ כלי מסס ולל מדבתיב שכא כל מטמא שמי׳ בתלס בשויר ועוד דשמס דרשיבן מירוס מדבתיב מתת מטמא שבכס מבדס ועמס לבל מתת מבל שבא לא בתיב מתת מ״כ׳ מעיין בתי׳ סר״ב בטמבס ס״ס:

ב הדקין

ומשיירי שכלי חרס שמיבו מקבל טומאס מגבו וכלי זכוכיס מטמאין מגבן ס״ל ובראס תוכן בכרן ומסוסיסן מן כלי זכוכיס מסוריס מפילו שרבבן מבדו רבבן שברן כי שיבי דלא לסרוס מליסו תרומס וקדשים: מקבלין טומאס מבמן ולסבא שבל לא חזרו לטומאתן יסבס דלא נזור רבבן מאס מסס מסן כלים חזרו לטומאתן יסבס אם בכלי מקבו׳ בלבד כלי כתר כלים שעשוי׳ מלדעס שמוסרי׳ מעבס נר׳ שלוע״ כלע״: מיטמאין ומטמאין בשויר אס בתלית טומאס בשויר שבלי בטמא חזר ותלא מוכלים בשויר ומטמאין אס מאוכלים מעמ׳ מלא מגעו דבתיב כל אשר בתוכו ישמא ומילו מלא מרדל מאיבו כונע בדקות שבלי: ומיטמאין מאוריסן כלים שמקק בית מוסבס מבסין כדרך שעוסים לבוסות מל בסף ומעמים בוסין מותן מל מיסן ומשקאסין בבית קבול שבלאוריסן אס בנעס טומאס בשותו בית קבול בטמא שבלי חרס ומדלא מרביבסו ומבבסו מיטמאין ומטמאין מאוריסן ומאוריסן שמע מיבס דאין מיטמא מאויר מאוריו דלא מסיב תוך שלאוריו תוך נאור דאוריית׳ ליטמא מאוירו שבל מיטמא אס בנעס טומאס בשותו מבק שלאוריו: ואין מיטמאין מגביהן דבתיב וכלי חרס אשר ימול מסס אל תוכו מתוכו שוא מיטמא ומיבו מיטמא מגבו ומאר כל שבלים מין מבלי חרס וכלי כתר מיבן מיטמאין מאוירן מל שנעע שטומאס בעבמו מל כלי וכשבעס שטומאס בעבמו מל כלי בין מגבו בין מתוכו שמא ומיבו דתבן בפרק קמא דחולין שטור בכלי חרס שמא בכל שבלים ושמא בכל שבלים מטור בכלי חרס: ושבירתן היא שרתן וכלאו כלים בין שבירתן היא שרתן אם כלי חרס וכלי כתר שבירתן בלבד שטרתן שאין לאס מסר׳ בטבל׳ אם בשבר׳ בלבד:

ב הדקין

ב חדקין שבכלי חרס וקרקרותיהן ורפנותיהן יושבין שלא מוסמכין שיעורן מכדי סיכת קטן ועד לוג מלוג ועד סאה ברביעית מסאה ועד סאתים בחצי לוג מסאתים ועד שלש ועד חמש סאין בלוג דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר אני איני נותן בהן סרח אלא חדקין שבכלי חרס וקרקרותיהן ודפנותיהן יושבין שלא מסומכין שיעורן מכדי סיכת קטן ועד קדירות חדקית מחקדירות חדקות ועד חכיות לודיות ברביעית סלודיות ועד לחמיו' בחצי לוג מלחמיו' ועד חצבי' גדולי' גלוג רבן יוחנן בן זכאי אומר חצבים גדולי' שיעורן בב' לוגין חפני' חגלילי' והחביוניות שיעור

ב חדקין מכלי חרס כו' שיעורן מכדי סיכת קטן עי' סר"כ כין מסן מנמן כו' ופש דכמס' מקומות (פ"ד מסכס נ') מכן מס שיטס בכיכור לקבל ברורות בכל מן כל מסוס בכל חרס רביעית לקבל ברורו' מפני ומתס כמי מליב ר' יסודס ומער מף בכל חרס כל מסוס · סר"ס · ועיין כמי' סר"ב ר"ס מתכי' דלק' :

ורפנותיהן כרפ"ד מליב ר' יסול' כמס ומדר מתים לן מכמ כמתכי' דכמס מס מסכס נ' : יושבין מלמ מסומכים עיין כמ"ל מסכס נ' : שיעורן כו' כמפרמ מכיין לרכות מכרי כלי חרס מ"ל וכל כלי חרס· מרמב"ס: מכדי סיכת קטן כתב סר"ב כלומר כדי סיכת מנכנ קמכס כו' ומכי מעירס כמס' מכמ מ"ס דף ע"ז · ומיסו לפו מסך דמכמ מלמ מדמתס מכן בכס"ב לסיעור סונמת מכמ ובמ"ד דעדיות מסכס ו' לפ מירס מרמב"ס מדמתס כמו מעמורס כמסיס דמכמ ובתנמי מס לפי מסס"ס לפ מי"כס דבר ומיסו נס בכמן לפ מירס כן מכל כרמס סיס לו נירמס מתרת מכן נמירומו נס נמכוזרו מ"ל מ"ז כלים מעתיק כדי סיכת מדס קטן : מכל סר"ס מי' כדברי סר"ב ובתב ומסתברמ מסוס מחד מתמעים ומסס כלוג כמסר מסיעורים מכולס מס' מכ"ן מין מן מסתרון מסוס מחת מעמס ועשרים מ"כ :

מכדי בכוסתות מסר"ס בכדי : עד לוג מי"סר"ב דמס סיס תתלתו יותר מלוג דמכי תכיס כמ"ב דמולין דף כ"ס לוג כלמטס מס כלמטס מסתים כלמטס

ב חדקין מכלי חרס כו' שיעורן מכדי סיכת קטן עי' סר"ב כין מסן מנמן כו' ופש דכמס' מקומות (פ"ד מסכס נ') מכן מס שיטס בכיכור לקבל ברורות בכל מן כל מסוס בכל חרס רביעית לקבל ברורו' מפני ומתס כמי מליב ר' יסודס ומער מף בכל חרס כל מסוס · סר"ס · ועיין כמי' סר"ב ר"ס מתכי' דלק' :

ורפנותיהן כרפ"ד מליב ר' יסול' כמס ומדר מתים לן מכמ כמתכי' דכמס מס מסכס נ' : יושבין מלמ מסומכים עיין כמ"ל מסכס נ' : שיעורן כו' כמפרמ מכיין לרכות מכרי כלי חרס מ"ל וכל כלי חרס· מרמב"ס: מכדי סיכת קטן כתב סר"ב כלומר כדי סיכת מנכנ קמכס כו' ומכי מעירס כמס' מכמ מ"ס דף ע"ז · ומיסו לפו מסך דמכמ מלמ מדמתס מכן בכס"ב לסיעור סונמת מכמ ובמ"ד דעדיות מסכס ו' לפ מירס מרמב"ס מדמתס כמו מעמורס כמסיס דמכמ ובתנמי מס לפי מסס"ס לפ מי"כס דבר ומיסו נס בכמן לפ מירס כן מכל כרמס סיס לו נירמס מתרת מכן נמירומו נס נמכוזרו מ"ל מ"ז כלים מעתיק כדי סיכת מדס קטן : מכל סר"ס מי' כדברי סר"ב ובתב ומסתברמ מסוס מחד מתמעים ומסס כלוג כמסר מסיעורים מכולס מס' מכ"ן מין מן מסתרון מסוס מחת מעמס ועשרים מ"כ :

מכדי בכוסתות מסר"ס בכדי : עד לוג מי"סר"ב דמס סיס תתלתו יותר מלוג דמכי תכיס כמ"ב דמולין דף כ"ס לוג כלמטס מס כלמטס מסתים כלמטס

ומכתבו מתו' דמפילו יחדו בכלי דעתו מכל כל מדס ומין יכולו יכול דמין דרך ליחד מכרים מכמים מכלי גדול לכורך מיכת קטן ומייתי דמים מסמ דלקמן מ"ס נמי' סר"ב : מלוג ועד מסמ כרביעית · ככר נמרכו מסמ ו' קכין וקב ד' לוגין ולוג ד' רביעיות ומיעור מרביעי' מס מכנמיים כמרך ומכנמיים כרוחב וכנוכס מכנמיים ומכנמיים מ"ז מרוזת מכנמ ומכנמ מסר כו ימים מעדס מסיל מים מגולל מסיל וכן נמרכו מעדס מסר זמ מדתו יחזיק מסמים כז דרמס מכרים כקרוב · מרמב"ס · מסאתים ועד מלמ ועד מעמ · מס מסזכיר מעמ ומלמ ולמ זכרן מס מתים ועד מעמ מסין כלוג מעזס דרוב מיתירים כמי ג' וס' מוו · סר"ס : הפבים מגלילים דברי ריבז מן כך מי' סר"ס:

(מסרות) ג ב מיעור

שיעור קרקרותיהן כ"ם לפי סטוליהן מקודדי
כמו סולי קנת כלי סוכוכי' וכאשר כתבתי
ס"קבל טיפוי (פומט) סכה סוף ימעמ לפיסוף יסאר
תמוכת כלי קטן יעסה מתקלס עכיכו כזה ס"ר מ"ס :
ואין לסה דבכות לפי סלא
ידים נגדים קעדודי'
כמו סכרים וסקדירות מכלסיפן
נידיפן סיפ מסמס כלמס
(מכסכר) מתן כתאר דומס
לגות מסום ס"ר מ"ס :
ג חשחורים מכלי חרס.
פירש ר"ב
מסוטי כלי חרס מתן מסורי
כו' כלדרמיכן מק"פי מקיס
מ"סכנו לו מס סוס יס לו
מסרס כו' כמ"ס ס"ר ב מסוף
מכ"ד: לובין מיין מ"ס נמס ס"ר מ"ס בסוף פ"ד :
אעפי כפופין לסון ס"ר מ"ב מעמי מכפופין וכ"כ ס"ר מ"ס
ומסמע דמעמי מקבלין מיכו מלא מוסמת כיפור
מכל ס"ר מ"ס פי' מעמי מתן כפופין כזמת מכורס
מאר מעמר מיסאר מעמ בסוליו
מו ימים כונס כן ביח קיבול מל
זמת מכורס וסרוע לס מסס לא
יטמאו לפי מלא כמסס לקבלס
לפי מסכוונס מאלו מקכיס מינר
מליסן מעים לא מיתקבנו
ויכוסו כוע"כ. ומ"ס ס"ר ומוס
מלא מקק כתן ביח קבול מרורות • מיין במסכת ב' פ"ד
דמקוסות : ובבבב כו' מ"ס ס"ר מכל מעמס כמוי
כו' מיין כמידוסו דמתכיתין ס' : ומיפי זס מתו מפורס
בפירס ס"ר בתסכת ב' פרק דלקמן: שיישן כמס יפרס
מסום' לסמוס מתרנמיכן כמס דמפרס מיאטין לעיסס .
ס"ס : דפונה פירס ס"ר מעוכס • מלסון דומן מסוס
בגד מיקב ובלסון יסמעל קורין לטמון דמין מעיוך :
תמחץ בערבי מעו מ"ל מקנ"ר כ"כ ס"ר ב מסכת ס'
פרקס' דפרס : והספינה לסון ס"ר
מעמיס לקבלס ומילו מיס מל חרס דלא מכמיס דמל
מן דמ"ס מ"ס דמפורס מ"כס מ"מלמלס מלא (ומס מ"מלמלת ביס לא מסיב לס מלמול כיון דעיקר מילוכס
מעמת מעים ומסוס מדרס לא מ"מס מ"ס מלפי מכל מעס יומכין כס בני חרס מ"ע מיקרים מסוים לפרנמטים
ומומר כס מעור וכמעס מלאכת יכ"ת')

שיעור קרקרותיהן כל שהן ואין להם דפנו':
חשחורין שבכלי חרס טבולה שאין לה
לובין ומחתה פרוצה ואבוב של קלאין
וסילונות אף על פי כפופין אף על פי מקבלין
ובבבב שעשאו לסל הפת ושפי שחחקינו
לענבים וחביח של שייטין וחביח דפונה
בשולי המחץ והמטה והבסאו והספסל
והשלחן והספינה והמנורה של חרס הרי
אלו חחורים זה

ומין לסן דבכות דדוקס כסולים מעמיס מס כמאר כסן
כדי מיכת קטן מכל מדבכות מסורות ומלכס כר' מקיב':
ב מסטורים מכלי חרס מסן מחורים דכתיב כמו מאר
יפולמס ל מוכי מת מיס לו מיך מטמ"מ מאין לו מיך
מסור : מבלס מאין לס
לזכו לוס מלק מאין לו מס
מכיב : ומחתה מסוים כס
נמלים : מרוכס מאין לס
דבכות : מבוב מל קלאים
כלי חרס מקולי' כו מקטכיוס
מל נכי מאס ומסוס מיס
מלא ביח קבול ומכוקב
בכבר בסולין כדי מתמס
מאור מולמת כו קלאים כמו
קלוי כמס: ומליכות מרוכו':
לס מלמי כפופין אס מל
פי מכפופין מס: נדיפן ומוס מלא מקק כתן ביח קבול
מרורות : בבבב כלי מתכמים כו מלים מל מת ויס בורס
כמכס מכופי מותו מל נכי מסל ומפילוים לו ביח קבול
מסור מכל במעמס כפוי בכלי חרס מסור : ובמפי
מוס כלי חרס מים לו ביח קבול ומקבל מומאס דמכו
מוכס לקמן כמרך מרקס ומפי דמסו' הכמ מסוס דמתקינו
לענבים ומסס כו מכוי מוכיס דלכמות כו מבבים קס
כפי לים ולא כמסס לקבלס : מביח מל מייטין כמין
מביח מלולס ומתומס מיס ומין לס מס כדי מלא מקמ
כמקמת כמים וכמענים מליס ולמרין לסום בס ומס מל
פי מים לס ביח קבול מיכס מסוי לקבלס וכל מפיכו מסוי
לקבלס מעמי מים לו ביח קבול מיכו מקבל מומאס: ומכי'
דמיכס בסולי מעמן מקן מוס כלי נדול מל חרס וכמין
מביח מסוי לו בסולין מלדס מסים ידו לקוכס בסרוכס
לענבים בעמן ולפי מלא כמסיח מביח זו לקבלס מיכס
מקבלת טומאס: דבוכס מבוכס : ומעמס ומכמס
והספסל כל מלו מין מסויין לקבלס: וכספיכס מעמי
מסמיים לקבלס ומפילו מיס מל חרס מסורס ובמסכת
מכת ילמיכן לס דכתיב דרך מכים כלב ים ומסיסס
דמכים בים מיס מא לוע' לך מב ים מסור מקמכים מסור':
כל
מכל

כל שאין לו תוך בכלי חרס אין לו אחוריים מכמי׳ נזרו
על מסקין טמאין שיטמאו כלי וחף עפ״י שלא כטמאו
שמסקין שא עמעת חרן דסמתא מן א׳ לטומאת מטמאים
כלים מדברי סופרים ואם כנמו כאחורי שכלי כטמאו
אחוריו ולא כטמא תוכו
ומסתא קמ״ל דאין טמא
אחוריים נוכנת שלא בכלי
חרס שים לו תוך אבל כל
שאין לו תוך אין לו טומאת
אחורים ואם כנמ מסקין
טמאים מאחוריו לא כטמא
אחורי שכלי: ד מכם כמין מסמית של חרס מסויים כקנל
בדמתיים שמתן באורם יוכאת ומכיתי׳ שכר בתוכם שלא
יכנכם חרוק: שאין לו בית קבול מתן אחפ״ל שים לו בית
קבול כר מסור שבית קבול כר אין לו תוך אא שכר מוכח
עליו: מנופת סיוגרים כעין אבנים של חרס שסיוגרים
עושים שכלים עליהן: אא מסוא מוחק בא כלו׳ שמנופת
מסיוגר מעליך עליה שטים ומעמק עליה בילוגורת
שכלי מסורה לפי שאין לא מפא שביב ואין כאן תוך:
ומסוא נומר בא ומסניפא שמעמיד עליה שכלי לאחר
שבנמר׳ נורתו ים לא תוך ולכך שיא טמאה ורבותי פירשו
שים כלי ליוגרים שבקרא מנופת ים מתן שמתמיסין בר
ים שמתמיסין רבא אא מסוא מוחק בא כלומר שעתיד
לפרחיב מחמה מסורה שעדין לא כנמרה מלאכתה ושוי
כנולמי כלי חרס ומסוא נומר בא שמכי׳ ה כך בחתא בר
טמאה ומתכי׳ רבי מאיר שיא דאמר כלי חרס מאמתי
מקבלי׳ טומאה מטמא שבנמר׳ אלא כתוא ולא כרבנן דאמרי
מטיגרמו בבבנן ופי׳ א׳ כרא׳ לי עקר: מטמך כלי שבותכין
מ״מ מכיח או מ״מ שבוד בסרונין למלאתויין או שמן:
ומל
סרמב ה דבריסר״ב מסדבריו ולא שים לפרמב״ם וסר״ב נמא לתלות בלי׳כא דמסוא סוגים ואין לי מקו׳ לאמריך
סרונא יעיין בא׳ מאר אנות מטומאות מ״ז בסמנת מראמ״ד ובכ״ע ומראמ״ד מסיג עליו מא ודמו עודמלו׳ מ בפ״ג
מא׳ כלים ומתמיט מא לאמ״ע לאמרות מקום מסמנא ודי מזא ופי׳ כלי מטמ כתבתי במאמא ב״מ״ם דזנים:
ד ושאין בו מסור פי׳ סר״ב שאין לו בית קבול מתן כו׳ אלא מבר מוכח עליו׳ ים בו מקיפא בבנד מסלמנא
ומופבא לבד חרוא אלא יבבא׳ מר״ם ׳ ועיין בסוף פירקין: מגופת סיוגרים׳ לאמן מר״ב בעין
אבנים של חרס כו׳ מלמן ומרר בית סיוגר ומבאו עמא מלאבא על מאבנים דירמיה לא ולאמן מראב״ם ומנופא
סיוגרים אבני סיוגרים ובבאי מתיאת סיוגרים מלאמן יניפו מלאלמות כו׳ ומ״ם מר״ב ומתכיתין ר״מ שיא דאמר כו׳
בפרק מאנא (במאבא בינא דף ל״ב) מר״ם ׳ ומ״ם ולא כרבנן דאמרי כו׳ לקמן מפ״ד: משפך של בעלי
קים מסור מאמר׳ מאמר סיטא על בדו כמו מל רוכלין מומילו מל בעלי בקים מיבו עמוי לאמסות מסיר דומיא
מילוכות דמתכיתין דלעיל ולא דמי לקבית מאין לו מולים דר״מ:

מכל מפיגם מל חרס מע״ב דאיכם מיטלטלא ודוקם
טמא דלא מתקם לסק עין בריס פירקין ורמב״ו קמ״ל
דאפי׳ מלחרס איכם טמאם מאכים בלב ים: מ״ם מ״ט
דמנת דף מ״ב: זה מכלל כל שאין לו כו׳ מכוכם זם
מכלל מכבל מקו׳ בא לבלול
מפרטים מבבנו לתיל מיכים
ומכא איכו מכין למא מכבר
בבכם ועוד מאי זם מכלל
כיון מאין בכלל אלא אותו
בפרט מסוא מפרם בבלים
ומיסו מנאבו זם מכלל
דלם מכא בעלמא במבכם ב׳ מ״ד דמנילא ומוד אחרים
במבכם ב׳ מכ״ז דאמלות ומבכם ב׳ מ״ח דמסרות: כל

זה הכלל כל שאין לו תוך בכלי חרס אין לו אחוריים: ד פנס שיש בו בית קבול שמן טמא ושאין בו טהור מנופת היוצרין שהוא פוחח בה טהורה ושהוא גומר בה טמאה משפך של בעלי בתים טהור ושל

ת כסוי כדי יין כו' לשון הר"ב וכל הנשפך כסוי
כו' ולעיל מסכת נ' נקט כסוי וכן הגי'
בתוספתא פ"ב וכך הגרסא הר"ם . גם הרמב"ם
בפ"ח מה' כלים : ניזרות כ"ל וסכיירות ופירש הר"ב
בלומר סכיירות הנכנסים כו'
ולשון הר"ם הקלף הנכנסים
כו' וזה הכרחם בעיני לפי
הקלף הלבור הוא ורחוי
לקבל מומאה אם אינו נסוך
כסוי אינו מיטמא ובהר"ם
שביא הר"ם בריתא דת"כ
ת"פעיני דכסוי כלי עץ כעי
מסורים עם"כ כיר הסוף
מסוי מעשים על ידי דבק
כדפירש הר"ב בנמסר כ"ם"כ
דעגילים לא ידבקא מפני שהיא הופכת עליו את תרונקי : ו נסטרא
מומאה מייכה בים מפילורוקי שנמצא בבבשן ער שלא נגמרה מלאכת'
בהסיכו של כסוי ומיסו ל"ל ה"שתורת משנגמרה מלאכתה שאת שיטרוס
מידי דסוי מתנלא דסמ"ך :

ר"א בר בדוק אומר מעכי הסיף הופכת עליו את
הרוקני . כרשם דלא מלינ מלא מר בי מקרים
ומר בי מקרים . ורשים לדבר מסרתכ"ם נסר"ב
לא כתבו הסק הלכה ומלו בפ"ם מסכת ס' מליני כמי
בחמת ומסקו הלכה לפי דסתם כ"מ לעכין דיבא מה"כ
מכא: ו עד הלא כנגרם מלאכתו הסוף בירוף בבבשן
לדבכן מכתב הר"ב בנמסר ל"ומ"ם הר"ב אם היו מכרים
כו' בידות מכנגרם מלאכתו ומה"כ בסכרם וכן לשון
הר"ם בנס הפיסתא ולפי הסכרם אם המאדים
מתוכו מרשם מכבר בנכר ולכך מסאו הרוף המאדים
ורשיתי הפוסתא בה"כ ומכוי בידות מעד הלא כנגרם
מלאכתו בסכרם ומסר"ר ומלף וירמ"ומ הניס מלמון
מרמב"ם מ"ם אם' כלים מכנ"ל בידות מעד הלא כנגרם
מלאכתו בסכרם מ"ן מכרים מוים ומין תוכם מאדי בידות
מכנגר' כו' : שיטרוס וכן הפתיק מרמב"ם בפירוסו
ובמנוכו מ"ם וכן הפתיק הר"ם ומעריך הלא כסר"ב
הפתיק מיטרוס ומה מכתב הר"ב ובמתלמי כו' ומדם
מכים מכנמו כו' הלא יהלום בו פרוס ומין ריקות בתנא
לכך מ"ם בלוקמס מחרי המין פרוס מלים לבבא
לבלמיה מריקות אם יבאו מעים לפיכך בסכרם ישאר
אם כבר אם :

ר"ל

ושל רוכלין טמא מפני שהוא של מ"ד דברי
רבי יהודה בן בתירא רבי עקיבא אומר
מפני שהו' מטתו על צדו ומריח בו ללוקה:
ת כסוי כדי יין וכדי שמן וכסוי חביות
וסכיירות טהורין נאם התקינו לתשמיש
וסכיירות טמאים בסוי חלפס בזמן שהוא נקיב
ויש לו חרוך טהור אם אינו נקיב ואין לו
חרוך טמא מפני שהיא מסננת לתוכו את
הירק רבי אליעזר בר צדוק אומר מפני
מומאה מייכה בים מפילורוקי שנמצא בבבשן ער שלא נגמרה מלאכת'
בהסיכו של כסוי ומיסו ל"ל ה"שתורת משנגמרה מלאכתה שאת שיטרוס
מידי דסוי מתנלא דסמ"ך :

רבי

ומל רוכלים הסוף קטן ומסוי לסכנים הם לעכין קטנ
ומחזיק לוג אם מכי לוגים ומרוכל מכים מכנמו מקמתין
כנגד מכקב ומוכר כו הם ומסיר מכנמו ומסמן יורד .
לכלים מל לוקח ומסוי לקבלם הוא ומקבל מומאה : ר"ע
אומ' מעכי הסו' מסמו מלמין
כלו' אפי' אינו מל מרם מסמך
מל רוכלי' לעילם (מיטמא)
מעכי הסמסו מלמרו לקבל כו
מעם כדי מירוים בו הלוקח
ונעכא מסוי לקבלם ומלכם
כר"ע: ם כסוי כדי יין וכו'
וכל הנשפך כסוי בכלי חרס
מסור לתוכו כביב ומפי לאו
תיך דידי"הוא : וכסוי מכיו'
כיירין מלמס מקומן ולרבוק'
נקטיכסי מעכי הסים לכסוי
מכיות מלמן בית קבול ומיק
דנרסי וסכיירות כלומר
סכיירות הנכנסים כמן מי
מלוחות : מלמס כמו מלמס מעכנ נדולם הנכנסים
הם בסר נירק ומוסים לא כסוי מל חרס וכסם הוא כקוב אינו
רשוי לכלום ומפילו אינו כקוב ים לו חדוד אין יכול
ליסב מעכי הקדוד מכל כמאיכו נקוב ומף אין לו חדוד
מומא מרשוי לסמכו ולסוסיכו ומהם כוחבת בתוכו ירק
לסכנו לסמנות מעכו הים : הרוכקי הירקות לאחר
הנתכנס לו ולבוקים זה כזה ובתנ' נוף הם בקרמים רוכקי
ומים מלא יוכית : ו ניסטר' סכר כלי חרס ודבר הנכנס
לסכים קרוי ניסטרא ולשון ניסטר' נימי תרי : הנמנמם
בבבשן ולא ידביכן הם בסבר קודם הנכנס בבבשן ובהמם
הנכנרם מלאכתו לא הים תורת כלי מלין ומו לא מומא
מטוס נסטרא אם אחר כך בסבר ומטמא וכיבר מכרים
הם הבר רשין הם הים הכרים הוין ותוכם מאדים
בידות הנכנרם מלאכתם ומה"כ בסכרם ומטמא דבריו
לקבול הדיך לתת נסטרא תחת הסכים לקבל הנסקו
הנוסף מתנו : מיטרוס כלי הנו' מכוקב מלמטה הכיו
הרבה דקים כמלוא הקב מחמת מלמלא הקב הם כמלוא
כוס דהייכו הלך הנכנסים מיות כו ובהמלמים אותו מי
ומדם מים הם מכנמו בבקב מ' מעלה הלא יהלום כו הרוח
אין הנם אחת יוכאת אם הנקבים דקים הלמה
ובהמיר מכנמו הים יוכאים :

רבי

רבי אליעזר בר צדוק מטהר רבי יוסי מטמ' מפני שהוא כמוציא פרוטות: ו חטמאין שבבלי חרס טבולת שיש לה לובין ומחתת ס' אשלמה וטבולא שהיא מלאה קערות נטמא' אחת מהם בשרץ לא נטמאו כרם אם יש לה לובין עודף נטמא אח' מהם נטמאו כלן וכן בית תבלין של חרס וקלמרים המתואמות ובית תבלין של עץ שנטמא א' במשקה לא נטמא

ר"א בר צדוק מטמ"פי' פר"ב מפני מסוס כקוב בכוכם מסקס, סכך מיעורו למטר בר"פ דלקמן ג מסוס כמוניס פרוטות ל' פר"ב כמוניס פרוטו' מפני מעם מיפס לפר מיפס ומפ"ס לפ מסיב בקוב בכוכם מסקס ולל פרפב"ס מפני מסוס כמוני' פרוטות ר"ל כי מפיס כלפ' יכלו מלו הבקביס לפ יכלו כמפר' אבל יכלו מעם מעם בליקור גדול ובכלל מונפ פי' כפלר גרעין עלמון ופרפ כרס ע"כ ולפ זס מפירס מלבדי מרמב"ס לפ מסמניס כתב כן מלבו לפר' לו מסמתיק מלבדי מרשב"ד

מעמרס כך מרי זס מכריס עס מכתב מכ"ע נפי' דברי מרמב"ס מנס כורו לפרמ מפ"ן לעמו כפי' מוניס פרוטו' לטון פרומס קמנס (דמקבי' ב"ע דלקמן) אלפ מעמ מעמ בליקור ובמכורו מוסיף ובתב מסרי מעי' מתכבסין בגדדים ומן עמוין לקבלס ובתב מכ"ע מנס זס בכלל מעבי מסוס מוניס פרוטות מעתיך מסבקביס דקו' ומין מעים יונפיס אלפ מעמ מעמ בליקור גדול מעים מתכבסין בגדדין מאלו מיו מבקביס גדולים לפ מיו מעים מתכבסים ובמנפ אלפ מיס כמסס לקבלס ע"כ ובמומתק מפר"ס נקוד מפ"ל בטו"ל ומרל"ם ומסל"ת מתיסן בטולס ופי' בפרומרוט מעמ לפר מעמ: ג טבולא מיס לפ לובין כו' כתב פר"ב ומרינפ דמטמורים כו' פוס מעמ וכו' אלפ ארקים דקבל מכי כדתכן בפ' ואלו טריפות ואו כמרו כ"כ פר"ם. ומיסו מעמ כתבתי בטס מעו' ומר"ן דבריכי ומ"ם פר"ב ומכי אינכ מונפ בעמנס מפי' פר"ם בפ' מין מעמידין ובפר' אלו מכילות ובפרק בעמ בעמ ונפ' בעמ מעמ: שיש לה לובין מיירס בפירס פר"ב מנכס ב"פ"ד דמקוטות ומיין מ"ם לקמן פרק יב מנכס ו': טבולא פי' פר"ב מל חרס מסיב אלמ קערות כו' ומקערות מן מנומסומקובריס בס. דאלו מין מקובר' מפי' לובין עודף לפ מיו מכלים מבתוכם מעמין כדמעמ (בפ"ק) דקולין דאוכלין ומקיס מיטמאין מאויר כלי חרס ומין אדם וכלים מיטמאים מאויר כלי חרס, דלפ מוכיחן מפי מכור כמאן דאלי מומאס כ"ב פר"ם ומיקר דמלמ ליתא בקולין אלפ בפ"ק דמסיס דף ד' ובפ"ד מבת דף קל"ם ומיין בפירס פר"ב מנכס פ"פ: ובית תבלין מלמ"ן מבמנמ אחד בעמקס פירס פר"ב דרבן זרו מל מעמקיס מבאים מעמע מרן לטמ כלים כו' בלא דבר דתכן בפ"ק דבבת. ומיין מס:

רבנן

ר"א

מפני

ר"בן אומר חולקים כו' פירש"י דומן עכו' ומכי עובי דומן מלבד מטמור מטור ומיקמלב' כריב"ן ועיין מ"ש בעמכם ג' פ"ו ובמעכם פ' ס"ס ובמלוק רפ"ד ופ"ו מעכם ל': **אם** יש לו לזכיר עודף כו' • מתמן לכ"ע:

ח ובית מקעו מל מר מטמא כאויר • לא ידעתי למאי דייק מכא למתני באויר • ומוכ מכאתי כיונא כזא בדברי מר"ם בפיפא מדמייתי תוספתא מסרק מל נרגור רא"ש אין מטמא באויר ומכמים אומרי מטמא באויר מכתב ומל מכם מקט אויר דאם מטור כאויר מטור בעגא:

המסרק מל נרגור מירש מ"מחבית שיעורה בגרוגרות רברי ר' שמעון רבי וחודה אומר באגוזים כר"ב כלי מרם מעוסים מל פיו מכבם כו' מעמם מסמרם בעמכם כ"מר לקמן: ר"א מטמר • מי' מר"ב מא מתלא מרן באויר אוקן מ"ם • מאין זה עוך כלי מרם מעלים מ"ת מקיפו (מוקפם) מכלבל • מרמב"ם: **פרק ג א שיעורו** גזתים מתמא כר"ת לקמן. מר"ם • ועיין מם בפיים מר"ב וא"ם מם: **העשוי** לכך ולכך מי' מר"ב כגון קדירה כו' כדתכן בעתכי' לקמן. ועיין מם מכתבתי מם: **ב חביות** מעורה בגרוגרות לדברי ר"ם ולא באגוזים רא"ם גזתים. מביכו מהגרוגרת יתיר מכזי' בפ"ד דמכת דף ב"ם דמאריכן מסו דתיא כל מסו לאמוקי מגרוגרת ולעולם מד דאיכא כזית ומביכו נ"כ מסלגיז יתירה מזית בפ"ה דמכת דף ה"ם דמאריכן כזית כאגוז

כביכם

נטמא חבירו רבי יוחנן בן נורי אומר חולקין את עוביו המשמש לשמא שמא המשמש לטהור טהור אם יש לו לוגין עודף נטמא אחר מתם נטמא חבירו: ח הלפיד טמא ובית שקעו של נר מטמא באויר המסרק ומשל צר צורר ר"מ אומר משהר וחכמים מטמאין:

פרק ג שיעור כלי חרס ליטהר העשוי לאוכלין שיעורו כזיתים העשוי למשקין שעורו במשקין העשוי לכך ולכך משילין אותו לחומרו בזיתים: ב

דבנע בכלי מן בין מלמוריו בין מתוכו כמע' כלו מם כמע' מ' מקבמע מבירו מטומאם כונעת בו מלמוריו ובכלי מרם דליכו מקבל מומאם מבנו אלא מתוכו מפי' בטומלת מין מם כמע מחר מסן לא כמע מבירו דתוכו מל זה כעמם נב למבירו וכלי מרם מין מ"מע מבנו מבל כלי מן מ"מע מבנו בטומאם מין מבל לא כטומא מסקין לסיית כמע כלו: מולקים מת מבין דומן מב ורמב מבין מבי ברבועים דמיכן מלנא לפי נימא ומלנא לפי נימא בטומאת מסקי דרבנן ומבי עובי מדומן מלבד מטמור טמור ומ מלבם כרבי יוחנן בן כורי מ מלמיד כמין קמרם מ מרם מחולד מלמם' ומומנ מדודם ברמם קיבלם ובמן

מומם קמרם כומבים מתיבו' נגד וממן זע מרן ומלקין ומבכיסין לבמלם ומימ מלמירם למרמזק ומבכי מם מבקרת ומיב יכולם למעור בבבי מבמ' מלק' רעת' מלמ מלא מטמא מא מטמא לן לומ"ל ומקום מומכם מטומ ומיומר לבומיכם ברמם מקומלם מרי זו מ"מטמם: ומ מקנו מלבר כלי מרם מטוי לבמות מבר יומב ומטומם מ מטמא כאויר דמסיב כתוך לטמא כאויר אף מלבי מם כלמבר מטומם כו כי אם מעם מעבו: מסרק מל נרגור כלי מרם מעוסים מל פיו מכבם כמין מבבר מעם' ומעמר' מעבו מטיל בעים מעקומות מרבם ורוב מבלל מטומי' כמם מים בארץ ומטמא מטויים כך ומביב מומ מבבם בולטים מיבים כמיבי מסמרק מעוסים מומן לב ומם כתלם מרלכאויר מומקים מלינו כם ר' שמעון ומר

מי מסיב תוך כלי מרם מ"ל ומלבם כמבמים דמסבי לם תוך ומטמאין: **שיעור** כלי מרם ליטמר דתו לא מקי טומאם ומם מים מטמ מטר כאלו כמבר כלו דתו לא מוי למלבים (ולא) מסוב תוך לדיים מתילו מיתה מבים מיומר' לגרוגרות ולאגוזים ומבבם במומא זית מטורם כל ומן מלא מוד ויקרם מחר כך לקבל בם רמומי' ובומנא מ מבל מזרויקרם לקבל בם רמומים מטמאם מד מתבק' במומיא רמון ומבבקבם בעול מרמון מוב מיבם מקבל טומ מיעורו במסקין בבקב מבבמיתי' מבלי מל נבי מבקין בבבמין במסקין דרך מותו בקב לת"ך מבלי ומוא בקב נ מעוביא מטקם: לכך ולכך כגון קדרה מבבלי' בם בבר מעבר' מפין מבי מ"ן בם מוכל בלא מטקם ולמטקם לא מו מעוביא מטקם: מסרי בקבה בבובם מטקם מם מילו מבי מוליבן בם למומרא ומיבם מהורם מד מבנקב בעוביא זיתים: ב מ בעגרם (כגרוגרות) רגילים מיו לבביה גרוגרות בבבניה:

רבי

רבי מאיר אומר בזתים חלפם והקדירה שיעורן בזיתים חפך וחשפי שיעורן בשמן וחצרצור שיעורו במים רבי שמעון אומר שלשתן בזרעונים נר שיעורו בשמן רבי אליעזר אומר בפרוטה קשנה נר שנישל פיו טהור ושל ארמה שחיסק פיו בפתילה טהור: ג חביות שניקבו ועשאן בופת ונשברה אם יש במקום חופת מחזיק רביעי טמאה ספני שלא בטל שם כלי מעליה חרס

רמ"ש בזתים. לפי סר"ב כפתס מקבי' דלעיל וסוי פתס ופס"כ מקלוקת כו' וסלכס כרי"ם לתמוס דפס מיל מכן מקמס כר"מ אסר מעמ"ליקת סלפס וסקדירס מיעורן בזתים וכן עוד במסכס נ"ר דלקמן ובמסכס כ' מ"ח וסמ"ט: מיגרס דסר"ם נמי פירס בדר"מ דכמתס דלעיל מ"מ דלקמן אבל לא כתב כלוס בפסק ספלכס ומיין מ"ם במסכס דלק"כס"ד וסרמכ"ם כתכורו פ"ם מס' כלים לא פסק כרבי יסודס אלא כחביה כלבד ומעמו ודמי מסוס דקיל דסלכס כרבי יסודס לגבי ר"מ ור"ש ופס' כמי דסוס מיעור סבכוכי.

כמו מכמ כמי לפי מרמ"ם לפסרל"ק בתמו' וסרס קמ"ם מ"מ דסכמו כללות דסלכס כמר לגבי מר לא מרי על מדיכים מכלמי כסונו' כדוריכו: חלפם וסקדרס כ' מיגורן בזתים מדרבכן כמ"ם בפס מתנ' במסכס פ"ר' לא דזבמים: חפך וכו' בשמן מי' סר"ב דבל שמן לק מסרי כלי כו' כ"מ כמי מסכס כ' מ"ב דמכמירין. ועוד לפי מ"ם במסכס ד' מ"מ דמכמ ומיין לקמן מס"ם ובלמין מתו' מסמתקמי כמ"ם דזבמים: בזרעונים מי' סר"ב כגון מלוכבים ל' מרמכ"ם מזרע מעמוכמ בפיעור כמו מזרעוכי ומפלוכי ודומיסן. רא"ם וסר"ב מעמי"רים ולא מכמתי כך בכוס כוסס מך בכמי כמוב בגילין"ג ר"ם ומפמר מעל סר"ב כמב כן: ושל אדמה לפון סר"ב כל זמן מלא בכרך דומי נער מלא כמ' לקבל מומא' כדמכן כמ"מ דלק': שחוסק מיו מנא מעוסמת מינכמ מן מכר אמר יומיק מעמילא מקמב"ם: ג חביות מבקבו מי סר"ב כמוכים זיק וכן ל' מל"ם ומיומו לדורים אמסר לומ' דמסק בכל כלי חרס כר"מ אף כחביה לפי מסוכר דסוי מקלוק' ומס"כ מתס ועל מדרך מכמכמי לעיל אבל סר"ב מסמק לעיל דלא כרבי מאיר לא מ"ל לחרס כאן בחביה מבקבו אלא ברי' דבמוכים אנוז. וכן מס מפירס עוד דבחביה מעמוקה אלוג ועד מאס כמעמ נ"כ נזא אחר לחוו סר"ם. ולדורים מסמק בחרק דלעיל מבכמ כ' כר"מ מל"ל מסרקות תד לוריות: שמאה בדין דס"ל לחכמי מומא לפון וכר דמתרים קמי ולא מחביה אלא מעוס דמקלא מדכר ומופו לפון בקבס דמחביה קמי מבא כמעבא לפון בקבס. סר"ם.

(מסרות) ד א ד ומפלא

ד וטפלה ל׳ר״ב שם פכים כו׳ וסיפא אלא מבריה
ותטפול על עוכי ר״ל המזקק בו וסמלקת
עליו כלי סיתקיים ויסאר על גר סדמיון וזס אלדיך
מטל · סרמנ״ס: בגללים
ושפלן בגללים ל׳ ר״ב
וס״ס מטפלנטיט
כל זמן שלא חזר וגרפם
בכבסן דחביית נגר מלאכתו
בגרוף כבסן וכסנתרעמם
ומטפלם פין מחזירין אותם
לכבסן · פר״ם: היה בם
חרס מחזיק רביעית פי׳
ר״ב וכנון מסמרם בא
מחזיקת מלוג ועד
מאה כדפריסנ׳ לעיל פר״ם
וכבר כתבתי בזה לעיל פ״ם:
בולת מטמא בנגע פי׳
דכלן בעצמו יל
ומרכיבן יל מטמאים יפיו
לכם לכל מבנרכיסם כלפי׳ פ״ם טמא ובן בחידוק הקרויח: ו יבלית
פר״ב בעצמם ל׳ מרק״ם:
ה ובן בחידוק הקרויח וכן
מחזיק ר״ל ולמן
מרמנ״ם ומר״ם חידוק כמו
חידוק ע״כ · ובמ״ם נרסיכן
חידוק: ו מנופת חבית
מגיעם כמוי פי מחזיקת ומעמי מחזיקין אותם בטים
לא מסיב בכלי מ׳ר״ם: הנוגע בטמילם של תמור
מטמ כלי חרס אין מקבלין טומאם מגבן ומכם בתמור
טמא מגבנו אוכלי׳ומסקי׳ בטמילם ר״ם: ז ובחרסית
ל׳ר״ב דק בחרס ר״ל טים דק בחרס ובמקומות אחרים
מחזיקים נעכין אחר ומרמיתים בעצמם ל׳ ר״ל דחולין:

קימקום

חרס שניקב ועשאו בזפת אף על פי מחזיק
רביעית טהור מפני שבטל שם כלי מעליו:
ד חבית שנתרועעה וטפלה בגללים אעפ״
שהוא נוטל את הגללים והחרסים נופלים
טמאה מפני שלא בטל שם כלי מעליה
נשברה ורבק סמנה חרסית או שחביא
חרסית ממקום אחר וטפלן בגללים אעפ״
שהו׳ נוטל הגללים והחרסין עומדי׳ טהורה
מפני שבטל שם כלי מעליה היחבה חרס
מחזיק רביעית בולת מטמא בנגע ובנגדו
מטמא באויר: ה השופל כלי חרס הבריא
ר׳מאיר ור׳שמעון מטמאים וחכמים אומרים
השופל את הבריא טהור ואת הרעוע
מגופת חבית אינה חיבור הנוגע בטפולו
של הנור טמא: ו מיחם שטפלו בחומר
ובחרסית הנוגע בחומר טמא ובחרסי׳ טהור

קימקום

כלי שלא תסבר אם תנוף בסכן דרכי מאיר ורבי שמעון דמטמאין בטמילת הבריא מטמאין אף כזו ומטולו מ
מקרויים בריאה ומכמי׳ אומרי׳ אם איתם בקרויים בריאה ואיכם בריכה לעונל זה לא מסיב מעונל כנוסם של
ואם נטמאת מקרויים לא נטמא מעונל: ו יבלית מין מסר שמו יבלא ורגילין לטוח בו בגדולה מגדולות
יבלמוסיין מגזיתין: מטמין כדות גדולות כמו מגלו נעלי מטמין דבמסכת ביצה: ז מיחם כלי מתמטמ
מים: בחומר מים עב: חרסית דק בחרס ויש מפרשים כתיבת חרסים: הנוגע בחומר טמא לפי מסזה
מתקבר בחמקם ומסוב כמנמו של כלי מילכך אם נטמא מתקם בטמא מחומר מסביבו בחומו ומאוכלים מכ
בחומר מעלים: ובחרסית מטור לחרסית מיכו כדבק ומפריך ובמיל ולא מסיב כמנמו של כלי. קוס קוס

דבי עקיבא יותר גדול מעיסה ובלתי קורין לו קיקו׳מו: אינו יכול לקבל את מקמין מסזפת כתך וכמה בעיס מקמין ומה על פי שיכול לקבל את מכוכן מיכו מסיב כלי מסור וכן סים מומר בכלי זפת כלים מעטיין מזקומת מכמו מסן מסורין מומיל מקמין יכולין לקבל את מקמין מיכן ורבותי פירשו בכלי זפת בכלים מזפתים ומפר׳ ומזיל כיצד כלי כסף מזפתן מסורים אם מיו מכלים מעשים ומנע מרס מו מוכלי ומעקין מזפת מסורים דמין מומת מכור ומיכו כמסב בעצמו מל כלי: ומה ליין ומה זפתן מתקלס לסיס מתיכן ליין ומין דעתו למסתע׳ כם כמקמין כלל מעמין דמז מוי מכלי מריך לומת ומוי זפת מכור: ם יותר מברכ׳ בכנד מכקב מום מרכם ומם מסום מלם בכנד מכקב מוי יותר מברכמלם מסיב מכוכ כיון דלם מריך לכניס ורעב׳ם פירם יותר מברכם כנון מעמם מסתיעם מכם ביותר מר מיוכל למכטל מעכם ומעמר מתומם ומפי מכל בכנד מכקב: ומת מכמעם מל מכניס מעיכם כקומם: מכונע כם בעמת מומת מסור מעפ׳ מסכניס מעמם מעין מומת מכור לכניס כיון מעין מכניס מריכם לם: מעקין מומת מסמם פי מכקב מל מעמם מעמוי למכנים מעכו יין לכניס: רבי מלעזר מעמ׳ דמסיב ליס מתיעם בין בכל עץ בין בכל חרס: ור׳ עקיבא מעמם בכל עץ מעכי מומת מיס מיכו מומת יוכם עץ מעץ (ומעמר) בכל חרס מעיכו מיכו ולם מסיב מכור ולם דמי מתיעת מי מעמם למתיעת כקב מכניס דמסיב מכור למי מכקב מכמי מעמם מעמו מיובר מתקלס חלק (מום) וכקלף מומת מעכו ומיכו מעקיים מכל מכניס מכקבם למר מסומקם ככבמן מ׳ם למקב למיות חלק ומום ומין מומת כקלף מכו מיכמי כקב מכמי מעמם מומו למס ר מתיעתו כמירבם למתוך יין כמכניס מילכך לם מסיבם מתיעם מלם בעמם מל מן למי מום מיכו מכל מכניס מכקבם מין מומו למסיר מתיעם: רבי יוסי מעמר בכניסם דמתיעת מסמי מעמם לם מסיבם מתיעם ומרי מוז כמלו לם כמתם ומין לו כיח קבול מלכם כרבי עקיבא: החרס מליכו יכול למעור כנון חרס מעורמן מכניס ומ׳ מקרירם בעקום מלון ומיכו יכול למעור כלם מעיכם מעכי כוב׳ מלון מעכיד ומכריע מו מעכי מסיס בו מדוד מסום מדבמתיעו ומיכו יכול למכם מלם מעיכן: כמלם כיון מ׳ ור׳ לכלי חרס כיון מטסר מעם מקם מוב מין לו מעמם למולם

(מסרות) ד ב ורש׳

קומקום שניקב ועשאו בזפת ר׳ יוסי מטהר שאינו יכול לקבל את החמין כצונן וכן היה אומר בכלי זפת כלי נחושת שזפתן טהורין ואם ליין שמאין: ח חבית שניקבה ועשאה בזפת יתר מצרכה הנוגע בצרכה טמא יתר מצרכה טהור זפת שנטפ׳ על ר״ חבית ר״ הנוגע בה טהור משפך של עץ ושל חרס שפקקו בזפת רבי אליעזר בן עוריה מטמא רבי עקיבא מטמא בשל עץ ומטה״ר בשל חרס רבי יוסי מטהר בשניהם:

פרק ד החרס שאינו יכול לעמוד מפני אזנו או שהי׳ בו חרוד והחרו׳ מכריעו טהור נטל׳ חאוון נשבר החרו׳ טהור רבי

קומקום פי׳ סר׳כ יותר גדול מעיסה. ולם כן כמל מעכות כמו מסמרים לק רמ׳ר: כלי כקום׳ מזפתן מסורים פי׳ סר׳כ מם סיו מכלים מעשים ומנע מרס כו׳ לפי מכבר ישים כלי מכקם׳ מב מטומם׳ (כדמי׳ כמ׳ק דמסלות) ויסים מכוב׳ בזפת מעם ומעמי מסו׳ מרס מרמב׳ם ומ׳כ מ׳ם כלים כדתכן מקם כמסלות. ואם ליין פירם סר׳כ ומין דעתו למסתעם כמן כמקמין כלל ויין דנקט כלומר מכמזפתן ליין מיכו כוומכו לתוכו מלם כנוכן דמתם יין. נוכן מוס ולמון סר׳ם ומם מעויינליין כוכן: ח הנוגע ירנס מוכלים ומעקין. מרמב׳ם: זפת מכמפס כו׳ זו ומפ׳ל זו קקבי: ר׳א מעמ׳ מי׳ סר׳כ דקמיב כלים מקיים׳ בין בכל מין בין בכל חרס מסיים סר׳ם מ׳כ בזר בכל חרס מעמ׳ מלמין: **פרק ד א חרוד** פירם סר׳ב מסום מר בתתיתי כו׳ ול׳ מרמב׳ם בולם בקרקעיתו ויעכמסו לכום כמוס וכמבר יסב מל מסרן כיום׳ לנד מם׳ מעכי מלודומכריעו כומם מומו ע׳כ וקמים לי ליסכם דעכריעו מכמדול לנמוכו מום מייך מעי ובר׳ם בתב ומיש דנרמי מדד דלרך מיובריס לעמות דר לכלי כדי לסתות ע׳כ: **נישל** מסון כו׳ מסור פירם סר׳ב דכלי חרס כיון מטסר כו׳ מומפתם ופירם סר׳ם כמ׳ דלמיל מטכם ג׳ דדוקם מחרם מפירם מן מכניס כו׳ מכל מכניס מכמם מפילו כיקבם בכולים למטם מרביעיס

בעוביס

מי מעמכם למתיעת כקב מכניס דמסיב מכור למי מכקב מכמי מעמם מעמו מיובר מתקלס חלק (מום) וכקלף מומת מעכו ומיכו מעקיים מכל מכניס מכקבם למר מסומקם ככבמן מ׳ם למקב למיות חלק ומום ומין מומת כקלף מכו מיכמי כקב מכמי מעמם מומו למס ר מתיעתו כמירבם למתוך יין כמכניס מילכך לם מסיבם מתיעם מלם בעמם מל מן למי מום מיכו מכל מכניס מכקבם מין מומו למסיר מתיעם: רבי יוסי מעמר בכניסם דמתיעת מסמי מעמם לם מסיבם מתיעם ומרי מוז כמלו לם כמתם ומין לו כיח קבול מלכם כרבי עקיבא: החרס מליכו יכול למעור כנון חרס מעורמן מכניס ומ׳ מקרירם בעקום מלון ומיכו יכול למעור כלם מעיכם מעכי כוב׳ מלון מעכיד ומכריע מו מעכי מסיס בו מדוד מסום מדבמתיעו ומיכו יכול למכם מלם מעיכן: כמלם כיון מ׳ ור׳ לכלי חרס כיון מטסר מעם מקם מוב מין לו מעמם למולם

(מסרות) ד ב ורש׳

בשביל זית אם מתחת כזית טמאים וכך מי עוד בפ"ב
משנה ב': רבי אומר מטמא מסכיבי אל אזן וכסבר מקלוד
יוצא על אזנו: חביות מכתת כולים ומים מקבלת
בטמאה על דבכותים מ"ר: או מקבלת כמין
שתי עריבות מי"ר ומים
יכולים ליטב על מתחתים ואם
יטב לא יכולים לקבל דבר מ"
מרמב"ם: ב כחצי קב
גרוגרות מי"ר לפוס
מיעור מעודם אחת כמי
כדמוכח סוף פ"א ומטייס
מים ומעריכין בחרס בכלים
מערכין (דף כ"ם) וכן
לעיכוב ע"כ ובריב"ם מיעור
מעודם לעיכוב מחותת מן
מאמר מעודות כדלקמן מ"ז
מסכ"ל ובעיכובין מ"ז מסכת
מ' מערכין דמתי מעודות
עיכוב מן ל"ם גרוגרות ומלא
מאמר מעודות גדולות מלים
מלבר כמ"ם מר"ב מס פרק
מ' מסכת כ': גיסטרא
מכתרומת דוקא מכתרומת
מכלכתכם אם מקבלת זמים
מטמאים מושיל ומיומלת לאוכלין כדקתני לקמן נכי מין
נם מדודין וכו' מר"ם: ג חיו בו מדודים ל"מר"ב
מתם מרם מכסבר יוכלים מתכו מדודים ומטייס מר"ם
כמין מיכים בולטין מן מניסטרא ומניסטרא מקבלת
כמיעורם ומסיכים מכולטים מוא מתירוד מ"כ ומ"ם
מר"ב בתו מירודי מרמזכ"כ מר"ם ומו מסוק נמיוב מ"ם:
בל מתקבל כלו כל מכי מירודים מתקבלים ומין יוכא
זית מכבים: בוחים מכא כמי מתם כרי"מ
דרמ"בוטיין מ"ם אם מסכת ב': משמא בחבנו ומכבנדו
מטמא בטויר מיין כמי מר"ב פרק דלמיל מסכת ד':
קחדרא מי מר"ב כמא וכו' מל מעבלם לפי מרמא מל'
מרמב"ם מכתב מתם כמליכתן בדרכים מוסיף מוא
לכמר מל מעבלא מגל בכמי בתוסף מל מבלים ומיין
עוד כמי מר"ב כמב"ד מסכת ב': קומים

רבי יהודה משמא חביה שנפחתה והיא
מקבלת על רפנותיה או שנחלקה במין
שתי עריבות ר' יהודה וחכמים משמאין:
ב חביה שנחרועה ואינו יכולה להשלשל
בחצי קב גרוגרות שחורה ניסטר שנחרועה
ואינה מקבלת משקין אף על פי שהיא
מקבלת אוכלין שהור שאין שירין לשירין:
ג איזו היא ניסטרא כל שנישלו אזניה היו
בה חדורי יוצאין כל המקבל עמה בזיתים
משמא במגע ובנגדו משמא באויר וכל
שאינו מקבל עמה בזיתים משמא במגע ואין
בנגדו משמא באויר שולי קורפיות ושולי

ורבי יהודה משמא דלית ליה סך מכרא: אם מכתלקה
לאוכלה כמין ב' עריבות ואיכה יכולה ליטב מל מתחתיה
אלא מל לאכותיה: רבי יהודה משמר דמכר ר' יהודה
דאם לתכן מדקים מכלי חרס יוצאים אלא מטומאים
מסן מטמאי מייכו מן הכולים
ולא מן מלאכות מכרי מיטים
מכר מכלי יוצא מל מולין
כדרך מיוצא כמסוא אלא:
ומכמים מטמאין לאכרי
כלים מטויין לאוסיכן מל
לאכותיהן לפרקים: ב
ואיכה יכולה לטלטל כחצי
קב גרוגרות מתוך מאיל
לעיעמ מהגרוגרות מכלי ה
כמכית לגרי כמלטלה
ולכך מיעורו כחצי קב דאו'
מיעור מעודם אחת דקב
גרוגרות אוא מיעור ב'
מעודות כדמוכח בסוף
מסכת אמא נכי מין מוחתי
לעכי בגילן מקב גרוגרות
וכל דלא מוא לטלטל כא
מיעור מעודם מ' כמכורה
לעיא: ניסטרא כלי חרס
מכתלקה לאכים וכמסה ניסי תרי: אמין מילים לאיכים
כלי אלא מכים מליו ומזה אם אדם מיתתא לא אדולים
ומניחין מירים מל כלי דאייכו מכר כלי ומטיחי מתחתין
מגל מכר כלי אבי כאדם כמוכיא מתקה מאדם אדולים
מאין מוערים אבא מכרי כלי אחר לאכיתתא מכר כלי
זה: ג כל מכמלו מוכים מכמכה נאמרא ואמי מיא
מליחם מושיל ומין לא מזכים לטלטלא מתקום לאתקום
ואם כתרומה מיעורה כמוכיא מתקה: אין כא אדולים
אחם אדם מכסבר יוצאין אמכו אדולים כמו אדולי חרס:
כל המקבל אחם בזיתים אם אין כזית יוצא כין אדול
לאדול מסוכ מיך כמו אנמרא אמטא ומטמא אמי כטויר
מבלאם יוצא זית מכבתים אייכו מטמא כטויר אבל
מטמא בחבנו אמטא יד: אייתא מוטא מל אדם מכתלקה
לאוכלה כמין עריבה ואיכה יוכבת אא מל לאכותיה ואם
לא אדולים: כל המקבל אחם בזיתים כדרך אמטמאה
כסיוכלת מל מולים כך מטמא מל אדם ואתה אחכי כתכמי לא מטמאין בחבי מכתלקה כמין ב' עריבו:
קחדרא כמא מל כמים אמולכת מל חבנא: קורפיות מל אם אקומן אן כלים חלים אאין יוכבין אלא מטומאין:

וקוסין לשון קסות סכסך וכסכסדרין סנוכב לת סקסיש
נס ש סם לכלי סרת וקוסין שן מיכי כלים ששולין סדין
וכסעכסלים כשן מכיתין אותן על כלי ברזל סקירין
טריפ"ד כלפ"ז וכסעורילים אותן סוטכים אותן כאפר
סכירס: סכידוכין סכעסים
בכדון: ד ספסיות מלשון
ספס סים לו סלס ספקות
לפיו ושויר נפתים כין ספס
לספס: ספכיעית עודפת
מכל שאר כל מס ספוש מין
מעכס כקסב כנכו של כלי
ושין כלי חרס מטמא מנכי
אכל מס מכתיך ספכיעית
טמא: ספכוכס עודפת מכל
מס"ש דשוי חוכס לס כנכו של
כלי ולפכי מעכס תסוכ תיך
וכן מס שמכעית נכוסס
מעכס ולתיך קסוב נכ
ולפכיס מסיב תוך מסכלי
מתמלא עד מנכוסס: סיו
מוק מסין לתת מן מסמתות
עודפת על חכרתה: וחכמי אומרים מכל טמור מסמס
מכמלס מטומאס נטוירס בלבד מיש מטמאס ומסמר מכל
מטורוכן אלכס: מסיכרמס נכנסן וקורס נירוק מן כלי
מעמס ושין מטמאין: וסוש נער מלאכתן ומע"ג דלאסר
נירוק מכנסן נריכין מקון לערתן לסחליק ולסמוו מסתן
מתמ"כ מסיכרמ"נכנסן מסיב כנערס מלאכת ומטמאין:
חנור תחלתו מרבעה מסמס עכור עשוי כמין קדרה
גדולה מאין לה מולים ומתכריס אותו כמים
על גבי קרקע ורבמת מקרקע מוש מתחתיו מל תכור
ומעמ"ל מעמנמו אין לו בית קבול מעמ"ל כן מטמ דבתוכו
מלא רקמכ ומרים לו תוך. תחלתו מרבע ואין גובהו
מל תכור מחוק מטרבעה טמחים ומיריו אם הים גדול
וכטמא ואחר כך כאבר לא מטר עד מלאים נאבריו
מרבעה: נמה דברים אמורים מחלתו ומיריו מרבעה
בגדול מעשוי לאפות ולבלות בו כדרך מתכורים: אבל
בקטן מעשוי לתיבוקו לנתק בו מחלתו כל מסו ולא דוק
כל מסו דבגיר מטמח לא שוי: ומיריו ברוכבים כמ
מעור ומרוטב מקם על מקבי דסכא ובגיר מטמח לטמי
שוי ומסני מאי ומיריו ברוכבו מגדולקאי ולא מתכור קטן
ומתכיכן

קוסים פי' מר"ב לשון קסות מכסך ובכסדרין מס"ש
ומרמב"ם כתב מכעכס בקנת מכסמאו כומין
וכן כתבורו פלא מעתיק כומות: שלבך בעשי
מתחלתן: ומתכמי מטר מתכיכו בסברי כלי חרס בפלק
מסני מיסיו יומנים מלא
מטומאים מעכס מוש לכלים
מכעמו בעת עשייתן לטיות
יומנים מלא מטומאים מכס
ינטיך מיסיו מכריסס כן
ולו יקבלו טומאס מרמב"ם:
ד שפיות דע מסמיות
ווד ולנכיו
ודומן עכין כולס בוטת
מעמכתא מוש מעכס מן
מינכיס נכוסים על מסת
מכלי ר"ל מטת מקיומן
ויתחלתו מעומן (כפי)
מתחלת מעוכת מכלי כמת
מתעכס (מקורין) מתמכלי
מערובת לזכו (ומתנול)
מעוכת מלמטומכא מסמ
ומילת מתמטומכות דומן ומסמס מקמכס (נגוכס) ור
מרמב"ם וכ"ל מים מ"ם מע"ם מלמטומכ"ל מלמטומכ'
ומוש מגולא רמכס נמטת מס מכוכרת כם מעורס מל"
מתחלק מס כפי למעורס מייחס למעולי כמע"ג: ר"א
מולקים מטמאים מיין כמ"ל ומ"ם מס: משיצרפו
נכנסן. מסיקוקס מ"ל נירוק מטור בכנסן מכרס מקוק ומקמס כלי חרס וכלי מתכות בין מים
בין מור. רמ"ם מ"ל דבינס דף ל"ב: פרק ח א חנור
פי' מר"ב מתס מכור מעוי כו' ומתכריס אותו כמיטמ"ג
קרקע וכ"ם מר"ם וכן פי' מר"ב בתמכס ק"פ"ב לעדיות
מכל ים מעומין מל כמים וכלפי' מר"ב ברפ"ב דכ"ב נומיין
לקמן ריס מ"ז. בר"א בגדול כו' מיין מ"ם בתמכס
ח' פרק ב' לעדיות: אבל בקטן מחלתו כל מסו' כמ'
מר"ב ולאו דוקא כ"ם דבגיר מטמח לא שוי: כמ' מעור
ומרוטב דף קכ"ד ובתב מר"ם מל"ל מסקטן מטוכס
בעמייתו יותר מן מגדול או בגוכס או ברוחבו בכלי'
דקים דאלת"ל: גדול בתחלתו מרבעה כמסוש מחוק
עד יסמ"ין קטן מלו דתחלתו כל מסוש מ"כ. וכיומ
כוס לתכו מתו מ"נ דכדס דף כ"ן: מסיקוקו

משיסיקנו פי' סר"ס אע"ג דאסר כלי קרם מני לסו בגירוף בכסן תכור דבעי לדבק כו' לא בגערס מלאכתו על סיסיקנו וגירוף בכסן לא בעי כך מסיק סר"ס בתקלת מעשכס אע"ג דאסכא כתב לא בגערס מלאכתו עדיין על סיעסס לו מעילס (פי' ריבוק סטיט קרוי מעילס) ויחזו' ויסיקנו ג"ל דגמזור לא קאי על גרוף מסיס קודס דלא בעי גירוף בלא כלי עסיית מעילס סוא דקאמר ויחזור פול וים סיקנו: ב כירה פיין מ"ס בסוף פירקין:

שבבצים מסר"ס ליג לא ופיין בעסכס ס' פ"ד דשבת: שיעורו בתכור פירס סר"ב כדי לאפות סופגני' וכ"ס סר"ס ווילאס לס"ס לעכין סיעור נוכס ומדלא מקרתי בקסי וכסליס מסק כן סרמב"ס ברפס"ו מס' כלים: האבן סיוכא מן מתכור טמא כו' מיכור פי' סר"ב מתכי מסוס יד לתכור ופיין בפי' סר"ב בעשכס ד' מ"ב: חיו כ' תנורי' סמוכיס זס לזס ומכן מתת מתכרן. כ"ל דלמקן לת"ק מסר"ס: ג טירת

משחנמר מלאכתו איזהו גמר מלאכתו משיסיקנו כדי לאפות בו סופגנין ר' יהודה אומר משיסיק את החרש כדי לאפות בישן סופגנין: ב כירה תחלתה שלש ושיריה שלש משחגמ' מלאכת' איזוהי גמר מלאכת' משיסיקנ' כדי לבשל עליה ביצה קלה שבביצים טרופה ונתונה באלפס דהכופח עשאו לאפייה שעורו בתנור עשאו לבשול שיעורו בכירה האבן היוצא מן התנור טפח ומן הכיר' שלש אצבעות היבור היוצא מן הכופח עשאו לאפייה שיעורו בתנור עשאו לבשול שעורו בכירה אמר רבי יהודה לא אמרו טפח אלא בין התנור ולכותל היו ב' תנורין סמוכין זה לזה נותן לות טפח ולות טפח והשאר טהור: ג עשרה כירה טהורה טירת

מעמס מני לס: מסיסיק לדקדס כדי לאפות בו סופגנים כעי סיסק מרובס מקסיס ומס סוסק סמדס סיסק מעמס דבסיסק כזס סיס יכן לאוי לאפו' בו סופגני' סיכו נמר מלאכתו ומיקלב' כו

יסודס: ב כירס מקו' ספיקת סמי קדרות ומעמי' סכוקי' סקדרו' לבשל בתוכס ומעמי' על גנס: תקלתס שלס בוכו' ליין מסות מעלס מכבעות: מסתגמר מלאכתס מעמתי מסתגמר תקלת' מסתגמר מלאכת: ניצס קלס ביצת תרנגולת מעמיקרי לס ביצס קלס מסיס קלס לבשל יותר מכל סביצים: טרופס כסביס טרופס ומבור בקערס: ובתוכס בעלמס מסומס ככר מסיס מעמרת לבשל: מכוסס מיער מס מקת קדרס מקת ומומו רב מקוס סכירס ומעמי מסגוני' כו מת: מיעורו כתכור כדי לאפות סופגנים: מיעורו ככירס לבשל בו ביצס קלס: מאבן מיוצא רגילי' לתנו מאבן בתכור מבולמת מעכו לחוץ כדי מיסיס לו לבית מקיזס ובתכור דמיס ומסבמעמ מתכור כמעמת מאבן ומסמ מעמת מבנת כס מעכי מסיס יד לתכור ובתיב מכור ובכירס יוקן וכו' מעמים יסיו לכס לכל מבנ' מכבס לרבות מ מידות מס נורך לכלי: לא מעמ' דיותר מעמת בתכור ומב' מכבעות בכירס לא מוי מכור מלא כמאבן (כין) מתכור ולכותל מעכי מעבכת מאין יכולין לקרב מעפיר לכותל ודומק מת מבית מילכך יותר מעמת מומדת ליבמ מיס מכל לבדמבית מפילו גדולס מרבס יד מיס לתכור ומין מלכס כרבי יסודס: ומאמר מסור דמכיס נת' מאכי מרבס יותר מכמיתור מ"ל מעמיס כס: ג עמ"ת כירס כבין מבנ"ל עמוי מל רמס מכירס כדי לבמור מסורס ומס כמעמת מכירס לא כמעמת מעמרת דלא מסיבס מעמרת תנור לכירס: טירת

טירת מקבר מכר מקבר לשון נקריסס זכטירות מקום לבני מקבר מוקף מרגות מכותכים כו מלקס כסרודין מותו מן מקבר: בזמן מסים נכנסס מרבעס כסיעור נכסו מל מקבר מקחלתו מרבעס: אפילו על מלכ מנכים מלס מיקס מקובר מקבר ימס מלס מוכחת מל מלס כים כלבד ודביקס לקבו' מיבס מקבר: כית מסך מקום מעוי נגדי מכירס מכיקין כו מך מקין לקמסיר: מ מקבלין מקום מכיקין מס מ מקבלין: כית מכר מקום מכיקין כו מכר: מעין כמנע מס כנע מרן מוך מכיר כטמאו מקומו' לו כטמאו מכירס וכן מס מס מתת מן כמקומות מלו כמנע מרן כטמאת כיר מעמס דמסיבי מכיר'

טירת החנור בזמן שהיא נבוה ארבעה טפחים מטמאה במגע ובאויר פחותה מכאן טהורה אם חברה לו אפי' על ג' אבני טמאת בית הפך ובית התבלין ובית הנר שבבירה כיצד מטמאין במגע ואינן מטמאין באויר דברי ר' מעתין מאיר ר' ישמעאל משחר: ד תנור שהוסק מאחוריו או שהוסק שלא לרעחו או שהוסק בביח האומן טמא מעשה שנפלה דליקה בתנורי בפר סגנה ובא מעשה ליבנה וטימאן רבן גמליאל: ה מוסף החנור של בעלי בתים טהור ושל נחתומין טמא מפני שחוא סומך עליו את השפוד רבי

וסס דבר מחד לעכין טומאת מגע: ומין מטמאין כאויר מס כמלס מרן כאויר כירס ולס כגע כס מע"ס מסיס מטמאס דכלי חרס מיטמא כאויר מן מסורין מסיב מכ"ר לס מלס לעכין מגע מסוס דמן מחורס מיכס מכור לס ורכבן סוס דנזור מליסו טומאס ומכדו רבכן מכירס מלס לטמאו כאויר כי מיכי דלס לעדעו מליסו מרומס וקדסים: ורבי מעתון מטהר מפילו כמגע כל מקו מלס כגעס בו טומאס דכל קד וחד כלי בלבפי כמסיס סוס ומלכס כרבי מאיר: ד מכור מסוסק מאחוריו מאין מתכור מקבל טומאס עד מיסיקבו ומס לס מוסק מכמכיס מלס מנחון מס"ב מיסק: או מסוסק מלס לרעקו (מפילו מנמכים) או מסוסק בבית מאומן קודם מכנמר מלאכת מעייקו טמא נרמיכן יים מעריס מנורמין מסור ומכיס סוס: ה מוסף מתכור קומפקו מל מכור מעומיס יקבנכסו כ"י לטעור מוחו: מעכי מסוס מוסך מליו מס מסעור מל כסר מרגילי לכלו בו כסרומי דבר נורך לתכור ורמעכ' מעכ ומעמיס ימיו לכס לכל מכרכיכס כדדרמי' לעיל:

מעכי

ג "טירת מתכור מי' מר"ב מכר כו' וכ"כ מרמנ"ס וגריך לי עיין מ"כ מעמילס כסכונס כמן מילוקי מדיכן מסכויין נמכס נ' וד' מ' לעכין מכר מכיר' ומס מרמכ"ס כמיכורו מ"ז מס' כלים לס כתב לס כסדר מעכס ומיכו מל לי מעמי קרי מכמ מירת דלל דטירס מס מסוב יותר מכבר מסמנ' מס לכל מכר וטירס מס לכבר מלכני בית מסרים וכיומס בזס וכן מתכור נדול ומסוב מכירס ומר"ס עמלס מירת מתכור מסוס כמו מטרת כירס מלס לנתכור מקרי טירס ומכתומפמ מ קרי כמי לכל כירס מירס: משמאת כמגע ובאויר מטוס בית מסך ומיכן דמכי לסו כמיפס דמחלק כסו כין טומ מגע למומאת מויר מקבי מכמ בריסס דמטמא במגע ובאויר מס מלגב דלס מיב"ומ"ע לעכי מטמא מטמאס: ואין מטמאין כאויר. כתב מר"ב מס כמלס מרן כאויר כירס כו' מבל כאויר מכמו מיטמא מוס מגמו דכלי חרס בוס מר"ס: דברי ר"מ כתב מר"ב ומלב' כר"מ וכ"כ מרמב"ם וכת מכ"מ נמ"ל מ"ב' כלים ומ"נדר"ס מלינ מליס (כלו' ומ"ל' דמ"רובין דף מ"ו מקמי בתיקו מיכס דמליני ר"מ ור"ס) מסק כר"מ מטוס דכמ' בעס מ"מכי' (יף מ"ס) מעדי מסן מכמ (מס מילמ דמעור רבכן) כל מטמוכר לו מרי מוס כמוסו (כדמכן נעמכס ב' מ"ב) ר"מ מיס דמכן בית מסך כו' ועוד דר"מ מסמיר. מ"כ: ד' ומעמ כ"מ ר' מעמון. וכן מעמיק מר"ב ומר"ס ומכי מוכח בעמכס מ"ז ומכי מייתי לס כמ"ס דמכת מס: ד טמא לסון מר"ב יס מעריס מנורמי' מסור ומבוס מוס מעמו כדכת מר"ס דקמס דסוי מעמס לסקור ומיסו כתב דלל דמכי מייתי ומיעמ ר"ג מכלל דרבכן מליני מליס מדלס מקבי ובמ מעמס לעכי ר"ג ליבכס ומיעמ' וכל מכי נווכי דכקס בית מסומן ומסמוריו דמייכו מעמס מס מנחון

מלות כסר מו לסמר נורך ומעילס מוסק מתכור מלס כתכוון לכך לס מיס מלס לס' כיבר מלס לדעת דמס מיסק מסמורי' מל כרחך מעכי כדמכן כמעוך כתכו ע"מ מכור וכס"ג מעכמן כמ"ב דמולין (סוף מעכס נ') ולס כתכרר מכמ לן מס דנעיכן לדמק ע"כ:

ה כיוצא בו עוסק סיורים כו' מכן סעיר מכסס בן מגבלי כמסכ' מ"מ לעליו' ופיין מ"ם סס:

ו אם מסיק מלמטן ומוש כפיק מלמעלן פי' פר"ב סס כמסיק מסור מלמטס בתוך מכור מתכור

ר' יוחנן תסנרלר אומר מפני שהוא אופה בו כשהוא נרחק כיוצא בו מוסף חיורה של שולקי ויתים טמא ושל צבעים טהור: ו חנור שנתן כו עפר ערד חציו מעפר ולמטן מטמא במגע מעפר ולמעלן מטמא באויר נתנו על פי חבור או על פי הדות ונתן שם אבן רבי יחורה אומר אם מסיק מלמטן והוא נסוק מלמעלן טמא וחכ"א רה"ואיל וחוסק מכל מקום טמא: ז חנור שנטמא ביצר

מעכי מסוס לופס בו כמסוס כדקק כמים לו מוכלים ן מרוכין ונריך לפת מרוכס ור' יוחכן לפ מני לים כמעמס דמכס קמס מעכי מסוס מוסך מלין מת מסמור לסכירס לים דכמיכן מיפס מסמים מתוספת כעין מסמים נופו מל מכור: מוסף יורס מל מולקי זיתים דרך מולקי זיתים זכמים מים לפס יורות גדולות ומוסים לפס מוס' מים מל מפקס מיפלו כס מסים כמת רתיקתס ומל מולקי זיתי' מטמ לפי מסוס' מוסמ' כריכ' לכלי ומסמסין כס: ומל כמים מסור מלמ מסמקס כים כי מיכי מלמ לפסיר נמים ומין מלכס כרכי יוחכן מסמלר: ז מעפר ולמטן מטמא כמגע מס כגע מרן כמכור מתוכו לפמלס מן מעפר כמטמ מס מלמטס מן מעפר מכל מס כמ"ס מסלן כאויר ולמ כגע כדומכי מתכור מתוכו לפ כמטמ מלמ מס מלמעלס מן מעפר: כור מסירס למטס כארן: דומ כבור מוס מסוי מלמ מסוס מכין למעלס מן מקרקע: וכתן מס מכן כין מכור וכין דומן מתכור למטו ין מתכור מלמ יכול למיך מכור: מס מסיק מלמטס מס כמסיק מסור מלמטס כמיך מכור מתכור כסוק מתוכו למטל דרך מוליו מטמ ומס לפו מסיכו כסוק מסיסק מסור מלמטס כמיך מכור מסור ומלינמטמ דרבי יסודס ורבכן דוקל כמיסק רמסון מסוס נמר מלמכתו מל מכור ומל מיתו מיסק מוס מקכל מומטס רבי יסודס מכר מריך מיסס מתכור מסובר לארן כמיסק רמסון דכמיב מכור וכירים יומן ומין מייך לטון כמינס מלמ כמסובר לקרקע דכמלמל כומל לטון מכירס לפ לטון כמינס מילכך מס מתכור כמיק דרך מוליו מס מיסק מכמיך מכור מסוב כמסובר לבור וקרבן כים יומן ומס מיכו כסוק מסיסק מכור מרי מוס כמיק ומומר ומ"ל לקיים בו מן יומן: ומכ"מ כזמילו וסוס כסוק מ"מ מטמ דמטר קרס מטמים ים' לכס מ"מ ומטילו מס מטמיקו כמסוס מלו' בכומר מנמל מוי מיסק ומנמרס מלמכתו בכך ומכל מוכים כמיסק מכי לפמר מכנמרס מלמכתו מסוס מטמ מפילנכומר מנמל ומלכס כמכמים: ז מכור מכמ מתכור מעוי כקרקס גדולס מפין לס מולים

מולקו

ביצר משהרין אותו חולקו לשלשה וגורר
את השפל עד שיהא בארץ רבי מאיר אומר
אינו צריך לגרור את השפלה ולא עד שיהא
בארץ אלא ממעטו מבפנים ארבעה טפחי'
רבי שמעון אומר וצריך להסיעו חלקו לשני
אחד גדול ואחד קטן הגדול שמא והקטן
שהור חלקו לשלשה אחד גדול בשנים
הגדול שמא ושנים הקטנים שהורין: ח
החבו חוליות לרחבו פחות מארבעה טפחי'
שהור מרחו בשיש מקבל שומאה משיסיקנו
כדי לאפות סופגנין הרחיק מסנו את
השפלה ונתן חול או צרור בינתיים בור
אמרו הנדה והשהורה אופות בו וחוזר
שהור: ט תנור שבא מחותך מביה האומן
ועשה בו למודין ונתנן

חולקו למלמס דמבדיס ביסמרס מחלקו לשרכו
בנוכסי ומס"ס לא מני לסו לרבכן כמעמסמו
בבקות מד' כמי לר"מ מלמבע"כן דלא לסוי רוכא דלא
דמי לסירין ל' דדיס מרקין דמתס דבלקיס מנליק
לרמבו(פי מעריך מלמו
ומבקמו) מ ט דחולין דף
קכ"ד: לשלשה כתב
מר"כדמי לסכיסמנדול מעמ
דליב"רוכא דבתכור מסנמק
קיימון דסמ מכן מכמעמ נכי
כיסק יס כו בנומות ומ"מ
לנמנס כמ"ס מר"ס ועיין
מ"ס מעסכ"ג פ"ג: וגורר
סיפ כ"ל מסני' ונורד כדליק
וכן לקמן לגרור מכ"ל לגרגל
כמו ויקח מרפ ויגרור דליוב
מכל גורר כלים סוס כמו
גוררין כמס וכו' דמס מכמ
ומיכו כמכין מכמן מלמ
מלמ דמיתי כן כמוס כומס
ומף כמי' מר"ס ומרמב"ם
מומתק כלים וכן כתכורו
פ"ו מס' כלים מיתמ כלים ועיין בכולס מיניס דחולין
מס: עד שיהא בארץ. מלמ דכתב מר"כ מ"כ מחולקו
קמי כו' מסיים מר"ס וכיקמ מסמס מס דקמ מלינ ר"מ
דמ"כ לגרר כו' ולא לחלק כו': רמ"א מ"כ כו' מלמ
מעמטו כו'. דלמ מיים לחלים פי' מסוס חזק ומומד
כדמיקמ מתס כחולין: ח הרחיק מעכו מת מסמלס
פי' זס מתכור מכמס מחליות ומרחו בטיס וקמר
מסמ מס מסס מס מסירות מפילס מר מקס כו' וכ"כ
מרמב"ם בנדיס כמירומן ובתכורו פ"ו מס' כלים:
ונתן חול או בריר בכתים: קתני חול דומיא דבריר
מסוס יכס מו' מ"ד דכ"מ דף כ"ס:
ט למודין פי' מר"כ מסנרות כו' נכ"מ מר"ס ולמודין
כמו מעודי' מל מס מסס מעמידין מדבר
כך פי' מרמב"ם דבמסכ"ז מ"ל דעדיות וכן בערוך כתב כן
מעתכי' דמכמ מסוס כמו מעודים מלמ מסיבר מעוסמ
דמסמן כלומרים כס"ס מ"ו דברכות דף ל"ח וסמ דתכן
לרמ"ל למודים דברכות כלמודים דמ"ק מסס כמרים נמלמ:

(מסרות) ח א מ תתכו

ונוחנן עליו והוא טהור נטמא וסילק את
למודו טהור החזירן לו טהור מרחו בשיטן
מקבל טומאה ואינו צריך להסיקנו שכבר
הוסק : י חתבו חוליות ונחן חול בין
חוליא לחוליא רבי אליעזר מטהר וחכמים
משמאין זה תנורו של עכנאי יורות הערביין
שהו חופר בארץ וטח בטיט אם יכול הטית
לעמוד בפני עצמו טמא ואם לאו טהור וזה
תנורו של בן דינאי : יא תנור של אבן
ושל מחבת טהור וטמא

י חתכן קולין מי׳ סר״ב סתקנו לתנור ברחבו לחוליו׳ בקוב מפרכת טמתים סר״ם . ונתן חול בין קוליא · מי׳ סר״ב יסמ כו׳ כדיך סמוסין לתנורים ולא סרמיק את סטמילס סר״ם : **עכנאי** מי׳ סר״ב כתב כו׳ כמ״ר דנ״ת דף כ״ט כס״ם מפי עכנאי סמקים ס דכרי׳ כעכנא זו כו׳ · וכתבו סתו׳ ים דנרם מכנאי וכן בירוס׳ וסכן זס כתב וסמא נמל סתנור סמים עוסס סמו כן מ״ב בלוס׳ דלעולם מכן זס נתב וסא דנרם מכנאי סמא לפי סכן סים סמו סל נמל סתנור וכן מכיכו ר׳ מכיכא בן מכיכאי בתסכת ר׳ מ״ג דלכות ועוד מכיכא בן מכנאי בתסכ״ת מ״ר דכלאי׳ אך נעריך כתב סתי סנירס אות עכנאי ומכנאי וסנים מסיקתא דכי מתא נאריסס סל מכנאי מי׳ מרס סל כתב ולמיכך ים לתרס דומתא נמל מתנור כו׳ כלו׳ סמא נס כן נמל מתנור כו׳ · ונכומסת עסר״ס מכנאי ;

יורת **הערביין** מי׳ סר״ב לאמות מת מ מסויין · ומיין נס״ת מעכנס מ׳: **הערביין** · סל אותו מקום סר״ם : **וזהו** · מכורו סל בן דינאי · ומפ׳ לקרי ליס מכא מכור ונמ׳ כל סמכות נאות מכא (נסומי) מכן מרי עלי כו׳ מאמס יורות מרביין · מסוס דמיקר מעייסן סר״ם · של בן דינאי כת׳ כר״ב רבותי מי׳ מדס וכן מכיכו מלעזר בן דינאי נמסכס ט׳ נמרא דסיטס ומ״ס סר״ב מסיס מוסס מכורים מללו · לסן סר״ס מסיס רניל לעסיס מכור כמין הערביים ע״כ · ומ״ס סר״ב ומכי סמעתי מל מס סדכו כו דינים מרכס לסון מרמ״ס (וסורו) מקר זס (כמקד) ומסכימו מל מדין מנוכר בכמן לוס מקרא ומת מתמוכס מכורו מל בן דינאי מיוסס מל דין : יא **תנור** מל מבן ומל מתכות מסור כדמכיס בת״כ נמ׳ ויסי ביוס הסמיכי יותן מעמ״ס מס מת מיס לו מתיכס ים לו מומאס מת מאין לו מתיכס אין לו מיטאס מרמ לתנור מל מבן ומל מתכות ולכירס מל מבן ומל מתכות · סר״ם : מטמ

ומכמן מליו ומוס מסור כמטמ לאמר מכמן מ לין מלמודי׳ ומיס מתכור מסור מתמלס לסי מסיס דמיס דמיס ולא מיס מתוכר חוד לסיות מקבל מומאס מל ידי מלמודים מלנו מתמכרים אותו מלק מת למודיו ומתמרקו מדמן זס מוס מין לך מתיכס נדולס מון ומכמר מתכלר ומתמכל מסמזיר מלמודים מעמ מכיר מוכ מיכו מקבל מומאס מאין מלמודי׳ מכיאין לו מסומאס מלא נמעס דאמוכס מלכ מתכמ מתמוכך מכית מאוכן מרמו נמיס לתנור וס מאין מלמודי׳ מכיאין לו מסומאס מטמ מל ידי מריקת מסיס ומיכו נריך לאסיקו כמאי כל מכורים מאין מקבלין מומאס מל מיסיקס לס מכבר מוסק נמעס דאמוכס כמנמ מתוכך מרס מאוכן : י מתכו מוליות מתתכו לתנור ברחבו לחוליות ומכיס מוליא מל נכי מוליא ומתן מול בין מוליא לחוליא ומת מותו נמיס ומעמ לו מעילס כדמ מעמכין לכתוריס : רבי מליעזר מטמר דכיון דיס מ בין מסדקיס כמנור דמי : ומכמיס מטמאין מסמל מומס מת כלומאד ומחברס מת מסדקיס ומאן מל מ מיסמול בין מוליא לחוליא : וזמו מכורו מל מ מכמ לכך מקרא מכורו מל מכנאי מסקיומו מלכות כמכמ זו ומטמומו : מכמ כתב מדרכו לעמות כמנולס לסכנים ומכנו לתוך מין כך מקימו נמסומכס ורמ״ס רבי מליעזר ומכמיס זס מת זס מל מכור וס ולכמין מעכי מסיס רבי מליעזר יסיר כמנד רבים כמסקס מהלכס כרבים דלא כרבי מליעזר ומכיאו כל מטרות מטיסר רבי מליעזר ומרמס נמאס ומכמו ומרבומו מעכי מסיס מסזיק כמקלוקת כמנד רבים : יורת מערביין לאמות מת מן מסוין כדמרס ומזיל : מל בן דינאי רבותי מירמו מס מדס מסיס מוסס מכורים מללו ומכי מעמתי מל מס מדכו כו דינים מרכס : יא מל מבן ומל מתכת מסור מל מבן מסור לנמרי ומל מתכת מסור מדין כלי חרס מאיכו מטמא מאוירן ויס לו מרס מעקוס : ומטמ

ומעמ עשום כלי עתכות מעזכל מומאס מנכו וכעמס מכ
מסומאס ומס סומ מתיב לקיקת מיכו מטמ דכל מעמוב
לקיקת מרי סומ כקיקת מון מתכור וכירים מלקרם
דכמיב בטומתכור וכירים יומן מת מים כו כתינס: כקב
בתנס כמדק ומעס מעול מל
מיל למתיס מכקב ומתנס
ומסדק: מו מעמס מל מיומ
עום מל מים: מעמ כלין
מכור מל קרם: וכן בכירס
וכן מיעור כקב מל כירס
כלי מינמ מעכו מסור
כמעור כקב מל מכור: ומעמס
לס מעמומין מכמ לס מקי
ומעמס לס מעילס מגין עום ן
מעילס לכירס מכקבס מו
בתנמס כמו מעומין לתכור
מלמ כמכקבס מו בתנמס

וטמא משום כלי מתכות ניקב נפנס נסדק
יעשה לו שפלת או מוסף של שיטה טמא כמה
יהא בנקב כדי שיצא בו האויר וכן בכירה
בירה של אבן ושל מתכת שהורת וטמאה
משום כלי מתכות ניקבה נפנמה נסדקה
עשה לה פטפומין טמאה מרחה בטיט בין
מבפנים בין מבחוץ שהורה רבי יהודה
אומר מבפנים טמאה ומחוץ שהורה:

פרק ו העושה ג' פטפומי' בארצו וחברן בטיט
לחיו שופת עלין את הקדיר טמא'
קבע

מרחה כמים כו' מסורס פירס מר"כ מלין מירוס מל
מים מועיל מלמ בתכור מלומין מלמס בתוכו לטון מרמכ"ס מסמירוס לס יועיל לכירס בטוס מכים מסיס מעכס
מעכס לסמוס עליס לס כס כמי מקרס ומיס מובלס מסס מסיס מל מעכות ומין מזר לס כמרוס מולס מירוס
מתכור מל מעכות ומל מכן ומיס מסמלס מכס(יס) מוסלס לס כו לפי מסן ימסו מכמכי מלמס וזס מסירוס יסמר
מומו ויעכס מעכו מלוי מסר יקרנס בתכור ע"כ ולמסכס לוקכיס מכתכמי כמס מר"ס מירוס מכים כמי מסכי
לכירס וכתב מר"ס דמס דתכן מכמ מרמס כמיס דלמו מכיקכס קמי וסך מלונמס דרי ורבכן מוס מכי לתכי לעיל
נכי מכור דמס כמומתס קמכי לס מכמ ומכמ מלמ כמר מל לכמיס ומתרוייסו קמי מכירס ומתכור ע"כ:

פרק ו א העושה מלמס מטמומין כמרן מירס מר"כ מלמס רגלים יומכים כמרן כלומר ומן מלמים:
וחברן כמיס מירס מר"כ לעמלס כרמסס וכ"מ מר"ס ולמי זס מיומ מומ מומ כמיס
כו' מתמן לרבי יסודס דוקמ כדמירס מר"כ מס מכל מר"ס כתב דמי כמי יס לפרס דחברן כמיס מחברן כמרן
כמיס ומתמן מיומ לרבכן וכמו מכתב מס כמ"ל וכן כרמס מעמרס מרמכ"ס כתנורו וכמו מעמתיק נס כן
מעירוסי נעכיתין דלקמן: **לחיות** מומת כו' ומין מס מתמיס מר"ס: **שופת** מסוקס מעורגל בכל מעכס
מיומ מלס מעכרית מסוק מסיר מסוק מרמכ"ס כפרק ל מעכס ג': **טמאה** דכמסו ככירס למעלות כמויר כנגד
נוכס מטמטומיס מר"ס:

אגפי מעמד כרשתן מקום כו' כרשת לתרם כתירות
מסכי מל מר"ם דשייכו מהלכיך נטים כרשת
כל אחד ואחד מתחת הקדירה יוסבת ולא מחברין יחד ·
אבל מירושו מרשתון מעמדם מעמד מקום מייכו מתקנן
ברשתת מרמיכן מלא יסיו
מדים ומיכנים מלא יקלקלו
מת מקדירה מיוסבת מליתן
ומעמדם לקמ"ל דמשורים
לנמרי דאין לחס תורת כלי
כיון דכל אחד לחודיה לא
מזי ואיכם מחוברים זה לזה
מכ"ל זה מפי' מיכו מסכים
כללא מי' מר"ב מעמ' דמחור'
מעזה דמחובר לקרקע כו'
ועוד כרשת יותר מי' מסכי
דמשתת כולא מתכי' כדיכי
טיט קמ"ל וכ"כ מרמב"ם
ג"כ בחבורו מתני' מעמד
ברשתן מקום נטים מתחת
מקדירה כו' ומעמדם מחברן נטים כמי מפי' דמר"ם
מחברין ברשתן מו נמרן כמ"ם כמתכי' דלקמן ומסכם ג'
מ"ל ומיין לקמן: **בראשו** מר"ם מניח ברשתן:
שחורה לפי מסמסו לקדירה מחת כירה נקט מסורה
ל'נקיכם מר"ם · ומסר"ם כתב מסורה מדין
כלי חרס ומל"ל מסורין לא מסום דמע' יקרא נקט מעמד
בכירה נקט מכא מסורה: **העושה** מתי מכי' כירה
דמתוך מסמנכים דחבות מני כמי לסיות בכירה · מר"ם:
מברטנורה נותן לא קורת חרס. ומ"ם כמסמרים מא מחבר נטים מעמיס · מלא מכא רבותא קמ"ל דאפי' בסכים מני
אחת נטים מפי' מר"ב מחת מחבר לטים נחברתא כו' ודא מיא ונריעא מך מליטים מבותל מ"ב מסתך לבות
נעי מחיבר מתיתן ברשתן לבותלמר"ם · ולפירושו מסכי מכתבתי דמעמדם מחבר נטים מפי' נמר
נחבר מחת נטים כו' מסמחת מיבר נמרן נטים ומחת לא מיבר מחת נטים ומסורה מפילו לרבנן ע"ב:
ב עליה ומל מסמן לטון מר"ב מייכו מחת נטים ומחת מלא נטים ומחת נטים וכ"ב מר"ם ומיכו לרידים מא מעמ
דלפירושו מסמר מסוא דמחת נטים מחתן לרבנן מלא לפי' מר"ב דלפיל מעמדם דלרבי יסודם מיל
ומוא פי' מסכי מלמר"ם מסיא לוטר דמחבית'ין רבי יסודם מיא ומיכו לא מסיא לפי דמסק מר"ב לפיל דמי
אלכם כמוקו ומא מוא מחלוקת ומ"ב מעם דמלכם כמעם מעמות נמעיך דמתי מנכים מון כירה:
ועל מסלע מי' מר"ב מעמחבר מעמת ימי ברשתין כדתנן (מס"נ דמכיתין) מל מעגיע לסלע מר"ם: **שבנגד**
מסלע ר"ל מכן כנגד מסלע ונמר מסוא מיו מכזירים מנמלין מליתם מסלמים ומורמים מם מעריתם
בלמכת מכזירים מטר מיתם נעורת כמים כמו מסתנמר נמלות (פ"ב מסכת ס') מרמב"ם: נוטן

קבע שלשה מסמרין בארץ לחיות שופת
עליהן הקדירה אף על פי שעשה בראשו
מקו שתהא הקדירה יושבת שהורה העושה
שתי אבנים כירה וחברם בטיט שמאה רבי
יהודה מטהר עד שיעשה שלישית או עד
שיסמיך לבותל אחת בטיט ואחת שלא
בטיט שהור: ב האבן שהיא שופת עליה
ועל החבור עליה ועל הכירה עליה ועל
הגופה שמאה עליה ועל האבן עליה ועל
הסרע עליה ועל הכותל שהורה וזו היא
כירת הנזירים שבירושלם שבנגד הסרע
כירת

בזמן

כירת חטבחים בזמן שהיא נותן אבן בצד אבן נשמטת אחת מהם לא נטמאו כלן: ג שלש אבנים שעשאן שתי בירים נטמאת אחת מן החצינה האמצעית המשמשת את הטמאה שמאת המשמשת הטהורה טהורה נישלה הטהורה הוחלטת האמצעי' לטומאה נישלה הטמאה הוחלטת האמצעי' לטהורה נטמאו שתים החיצונות אם היתה האמצעי' גדולה נותן לזו כדי שפית' מכאן ולזו כדי שפית' מכאן והשאר טהור ואם היתה קטנה הכל טמא נישלה האמצעי' אם יכול לשפות עליה יורה גדולה טמאה החזירה טהורה מירה בטיש מקבלת טומאה משיסיקנה כדי

כירת הטבחים בזמן שהיא נותן אבן בצד אבן נשמטת אחת מהם לא נטמאו כלן: ג שלש אבנים שעשאן שתי בירים נטמאת אחת מן החצינה האמצעית המשמשת את הטמאה שמאת המשמשת הטהורה טהורה נישלה הטהורה הוחלטת האמצעי' לטומאה נישלה הטמאה הוחלטת האמצעי' לטהורה נטמאו שתים החיצונות אם היתה האמצעי' גדולה נותן לזו כדי שפית' מכאן ולזו כדי שפית' מכאן והשאר טהור ואם היתה קטנה הכל טמא נישלה האמצעי' אם יכול לשפות עליה יורה גדולה טמאה החזירה טהורה מירה בטיש מקבלת טומאה משיסיקנה כדי

כירת הטבחים בזמן שהיא נותן אבן בצד אבן נשמטת אחת מהם לא נטמאו כלן: ג שלש אבנים שעשאן שתי בירים נטמאת אחת מן החצינה האמצעית המשמשת את הטמאה שמאת המשמשת הטהורה טהורה נישלה הטהורה הוחלטת האמצעי' לטומאה נישלה הטמאה הוחלטת האמצעי' לטהורה נטמאו שתים החיצונות אם היתה האמצעי' גדולה נותן לזו כדי שפית' מכאן ולזו כדי שפית' מכאן והשאר טהור ואם היתה קטנה הכל טמא נישלה האמצעי' אם יכול לשפות עליה יורה גדולה טמאה החזירה טהורה מירה בטיש מקבלת טומאה משיסיקנה כדי

ד סעוך

סעקני מעכס ברכס לסעיתס לזו וסקני לסעיתס לזו וסס סיתס גדולס מכך ולפי סדיכס כדין סעמורס בגדולס ים ס'אלס סכרסס לי ־סף סס סיתס קטכס פופיל וכסעסעת למעסס פין כס עוד מקוס לסעסעס כס סעסור'דנס ן חכל טעס כמו בסיתס ותיין כסעוך ומסוס דעסעתס לקסין מכן כמעכת סמוס מעוכת וכיכוכי סעקני מעכס :ריכ זלתסעים זו וזכי לזו לסכי תכי טעסעת כו' ודסיתס סס קעלין דכסעכן גדולס סס על פי סעקני הכנכיס מכקני פדיס טעסו מכל מקו' כותן לזו כו' ומעכר טכור .וסר"ס כתב סעסעס לטעס סייכו מקו' סעית' ע"כ וע"ת ־כסיסעקני דלעיל בכירת סעכני'כ זמן סמוס כותן מכן בכל מכן עדעס לסו סר"כ לקלמרין פעתופעות דכס"ב וסכ"ל ומקס ריכן סע דרוקין דוסן סעקנע'כו' וכס'סר"ב סמיכו סלכ'וכ זכני'פרעכ"ס דסס'בכסל סכ ידי וכן לס ומעיק דבריו בחכורו ספלג מס"כ . ולל דסכס מעכי דכיון דעסעיסן סוס על נכי מעכני'לסעו'מליסן לפיכ'סעסע' טכור מכור סעתקל'ליקני'מכן סכוכל לסעס לסכיס'מס כסזקלק לסכי'מס"כ בקלמרין פין רגיליקלסו'דוסן עכ ־יכיס'פרעוי ליקל'ומס"ס פ"כ נקטכ'כולס טעס כמו סעס כדכעכני ועיין כעסכ"ס ע"כ"ס : חוחרשת סעקייס ־וכנכל'כנעת) ריכס מרגו'לפעיתו'לפלוטיקולוס בקרס סעיס מכר כדיקליו בגרע'וקיי'סכסן כו דוכו מכיר'מוקלס רעכ"ס : לטומאת כ"ל קנ"ל לטעמס וכמו מעעתיקו סר"כ וסר"ס וכנכיס'דעכן לטכור' ולס מכס לטכר' לס סרעכ"ס כעכ"ו מס"כ כעעכי'לטומס'ונכיס'כתב מכר'סכן מעכני'כולס : עליה סוס כיכוי מכירס מכזוס מן ־סתי) מעכני'מכסכרי'סרעכ"ס וסר"כ מעכי'עליהס ברס'מגיכסו כך סיתס וכן כרס'מכיתס נ"סר"ס : מרחת סיס ל סרעכ"ס מיכרס בגרן כמיס ע"כ וכבר כתכני לסוכו מכמיגורו דס"ס מכרן זס לזס ולס מכרן כקרקע : קבלת מיטמס מכיסיקנס כו'ל'סרעכ"ס כנס סיס תכמס בעתידו'ל בכירס מכוס מן מכן מרמכוכס ומכן מעוקרת ולל כמגורו מקבל מוטמס מכמן ולכנס וסוס מיסיקנס לכל מתת מכן כדי כו' :

את שבינס קלס שבכיס וכו' כלתכן פ' דלמיל מסכ'
ג': ד שתי שבכים מסמסס כירס וכמעמו
מתך לזו אבן אחת מכאן וכו' ואלו אבכים כולן מורקין
בסים כמו מקדס ברמס אפרק כאמרו אחת כמים ואחת
אלא כמים מסור' ברעכ"ס:

פרק ו א חקלתות של בעלי

בעלי בתי מי' סר"כ בסים מעמוי לכירס כו' וכ"מ סרעכ"ס
וירמס לי סיס לאן כית קבול ולמיכך קרוין כרכמו קלתות
דמסכ' ג' מ"ו וכמות אסכיכו בעכמס ח' מ"ג דכיכוריס
מעמירים מכיסים בקלתות כו' וכן כרמ"ם דניטין לתוך
קלתס. ומס"כ בתכור אף
על מי סנס לתכור עוסין
בסים כמ"ס סר"כ כרמ"כ
דנ"כ שבלסמו כלאי לפי
מאין לו בית קבול כמו
בסיסו אל כירס וסר"ס מי' מקלתות אן כלי חרס כמין
קיטות קטנות דומס לקלתות אלמו ומיקר מסמיטן לגמו'
מליסן קדירס וסנגליס בתוכן כמין כירס ומס שומו כלי
קלת וכמתמס מקלת שברבר מקום מוכר מקדירס מקוס
מנ' מתמי' מ"מס מקלת שבל ג' מתמי' לו יותר דמיקרמוי
לתמים מסמוס יוכל ומין מקדירס מתבטלת מסורס
מקלת. כתן אבן לו גדור לעמס מסמיקס מיכס מיבור
אל"כ מרמס כמים ולא מעמע ליס ע"כ:

ותר מבאן לאון מר"כ אם סיס מתמת מעוקס יותר
מנ"ט. וכן לאון מרעכ"ס נס מסר"ס כתב זלל
אם כמתמס יותר מנ"ט מסוס יוכל דרך מבקב ומין רמוי לבטל מלים מקדירס ע"כ ולא דייקי דמא מתות מנ"ט מ
דמתמס מעמע מא ג"ט מסורס: וכן מעמיק מר"כ מעמיק כלי מלא יסיס מעוק מתמת ג"ס ולאון מרעכ"ס כתבו
מפלו סיס מתמת מעוק ג' לו יתר מיכ' מקבלת מיתמס: ווי מיתס מסוכת לי בתכור כו' ומעיסתי מלא רמוי
לתמרים מיתרמו מפי מתרו לים רבכן ומוד קמיס לי דמ"כ מא דמכא כמי כמיסק מרמסון דמלו כמיסק מכי
מתרן מתס דמף לי מודס מתמילו כבוכר מבמל מיסמ"ינס זס לא מירמו מתמרמי' ולכך כ"ל דמכא ודמי כמתמר
מייכו לנמרי ולאו דוקא כמיסק רמסון בלבר וכדמעמע מתמרים מתרי לא מילקו כבך ומ"ס כמי מסובקו
רבי יסודס מיכס מסוכס דמל כרבך מכא מאכי מתרי בכל מסיסקים מכו מתמרים אלא מייכו מעמל דכיון מתל
מלקלת כמכתמס מוי ככתיון מטמר מטומאתו ומף מל מי מסוס מכמו מיכו כתיון אמ"ס קיכן כתיון בכירס
מעמוי' מל קלת כמסקלת כמתמס וכ"ס לפי' מר"ס דקלת מייכו מכירס מכמס ומ"ס ודקמרי ליס מאי קמרי ליס ר
מיסו נוסים דמודס כמיסק מכי ומלו מכא מתמרין מף כמיסק מכי לל דכמס מיב רל מסוב' ון לא מיתס כמוף מתלוק
אלא

ד מתך לזו אבן אחת מבאן ולזו אבן אחת
מבאיו ג' כירו' מאמבי' מאמ' ומתבוכו' מסורו' מילב' מת
מבכי' מאמבי' מבים (מל) וו ומבים (מל) מסור מתמת
למסור: כמלו מתבוכות מסורו' מורו מאמבי' למומאת
כבאמלס וכלן מעמ
מרי מין כאן מסמס למטו
חקלתות מלבעלי נמי
בסים מעמ
לכירס ומקוס מוסבס מקר
קלת: מבמתמס קרקעיס
וסיס עומק מתמת מקוס
מנ' מתמים מרי מכירס
מקבלת מומאת מאס יס
כמתת מלמס מתבכ
מקדרס מבכירס מלמלא
יתר מבאן אס סיס מתמ
מעוקס יותר מנ' מתמי
מסורס מרי מאס רמוי
מן מקדרס מבכירס ומי
מתבטלת: כתן אבן לו גדו

על מקוס מתמת כלי מלא יסיס עומק מתמת ג' מתמי
מסורס לפי מיכס מסוכס מקרקעיס מכירס: מרבו
לאבן ומכים מקבלת מומאת מכירס מבאן ולמבא מ
ומקרקעיס מכירס מיס כמסכ' ומרי מין עומק מתמ
ג' מתמים: ווי סיס מסוכת רבי יסודס כמבמלקו
יסודס ומכים לעיל בכרק מבור מקלמו מרבמס
בתבור מבתבו מל פי מבור ומל פי מדות מבאן מ
רבי יסודס רמיס לרבריו רבי מיכי דבעיבן מבא מ
מסיק מלמס' וקדרס בטלס מלמל' מכי כמי בעיבן מ

ב דבון

מס כמתמס יותר מנ"ט מסוס יוכל דרך מבקב ומין רמוי לבטל מלים מקדרס ע"כ ולא דייקי דמא מתות מנ"ט מ
דמתמס מעמע מא ג"ט מסורס: וכן מעמיק מר"כ מעמיק כלי מלא יסיס מעוק מתמת ג"ס ולאון מרעכ"ס כתבו
מפלו סיס מתמת מעוק ג' לו יתר מיכ' מקבלת מומאת: ווי מיתס מסוכת לי בתכור כו' ומעיסתי מלא רמוי
לתמרים מיתרמו מפי מתרו לים רבכן ומוד קמיס לי דמ"כ מא דמכא כמי כמיסק מרמסון דמלו כמיסק מכי
מתרן מתס דמף לי מודס מתמילו מבוכר מבמל מומאתנס זס לא מירמו מתמרמי' ולכך כ"ל דמכא ודמי כמתמר
מייכו לנמרי ולאו דוקא כמיסק רמסון בלבר וכדמעמע מתמרים מתרי לא מילקו כבך ומ"ס כמי מסובקו
רבי יסודס מיכס מסוכס דמל כרבך מכא מאכי מתרי בכל מסיסקים מכו מתמרים אלא מייכו מעמל דכיון מתל
מלקלת כמכתמס מוי ככתיון מטמר מטומאתו ומף מל מי מסוס מכמו מיכו כתיון אמ"ס קיכן כתיון בכירס
מעמוי' מל קלת כמסקלת כמתמס וכ"ס לפי' מר"ס דקלת מייכו מכירס מכמס ומ"ס ודקמרי ליס מאי קמרי ליס ר
מיסו נוסים דמודס כמיסק מכי ומלו מכא מתמרין מף כמיסק מכי לל דכמס מיב רל מסוב' ון לא מיתס כמוף מתלוק
אלא

בדי לבשל עליה את הביצה: ד שתי אבני
שעשאם כירה ונטמאו מסך לזו אבן אחת
מבאן ולזו אבן אחת מבאן חציה של זו טמא
וחציה טהורה וחציה של זו טמאה וחציה
טהורה ניאלו טהורות חזרו אלו לטומאתן:

פרק ז הקלתות של בעלי הבתים

שנפחתה פחות משלשה
טפחים טמאה שהוא מסיק מלמטן וקרירה
בשלה מלמעלן יתר מבאן טהורה נתן אבן
או צרור טהורה מרחה בשיט מקבלת
טומאה מבאן ולהבא זו היתה חשובה רבי
יהודה בתנור שנתנו על פי חבור או על
פי חרות:

ב דבון

ב דכון שיש בו בית קבול קדירות טהור משום כירה ושמא משום כלי קיבול חצרין שלו הנוגע בהם אינו טמא משום כירה הרחב שלו רבי מאיר מטהר ורבי יהודה מטמא ובן הכופה את חסל ועושה על גביו כירה: ג כירה שנחלקה לארבה טהורה ולרחבה טמאה כופה שנחלק בין לארבו בין לרחבו טהור חצר חכירה בזמן שהיא גבוהה שלש אצבעות מטמא במגע ובאויר פחותה מכאן מטמאה במגע ואינה מטמא באויר

ב דכון לסון מקום כמו דוך פלן וסוף מקום כולם מן סכירים סכסמוכילין סקדרים מן סכירים מוסיכין לוקו מל לוקם סכל סם ומע מים ים לוכית קבול סתי קדרות מו סלם: מסור מסוס כירים דלם כמעלת סכירים לם כמעל סוף מיכמי מיכו מטמא עמקובר ככירם: מגדיס סלו כולמיו סל דכון סמיכן מן סכירים: סרקב סלו סוף כולל סכירים עגמס לכל בית קבולו סל דכון ולפי סמדכון מרקיב וסולך לכל סכירים קרי לם רמב: רבי מתי מטסר דלם קסיב ככיר ורבי יסודס מטמא דקסיב ככירים וסלכס כרבי יסודס: וכן סכופס לת סמל וכנס מל גביו כירס וכולס מין לכירס וסמל סוף מקמ מקו כלי מן וכסנכס מלין כירס ורוס סמל כולס מין לדוקני סכירס וסוסתיס קדרות מל לוקס סבליט דיכו כדכין: ג כירס סכמלקס לארבס מסורס כירס מקום סמיקת סתי קדרות וכסכמלקס לארבס בטלו סתי סמיקות וסס כמלקס לרחבס סתי סמיקות קייטות זו לבדס וזו לבדס: כופס מקום סמיקת קדרס לסת כין מכסלקלארבו וכין מכסלק לרחבו בטל מקום סמיקות; מגר סכירס כמין מקבת גדול מל מרס וסכיר יוקבת בלמקע מקוב לחגר: ד לבנבו מכוקלי סחגר גבוסים ג לבנבו כבס סמיעור כירס תחלקס ג כיתכן לעיל כפ מקבור כך סיעור חגר סכירס גבסו מין מקות מקלס וס מות מקלס מין לוויר מלס מסוב ומיסו מטמאס בגמע מדרבכן מי כמי עסוס דסוס כמו יד לכירס ויד ים לו מגע ומין לו מויר: כיצד

ג כירה שנחלקה לארכה טהורה ולרחבה טמאה. כגון שהיה כירה ארכה ד' ורחבה ג' ונחלקה לד' ולג' אינה מקבלת טומאה אלא מדרבנן. ולפי שהיא מקבלת טומאה מדרבנן אינה מטמאה אלא בנגע ולא באויר. ואם נתחלפה מחלוקתם שחלקו רי"ל וחכמים בתחבור שנתקבל על פי שבור ולא שוו קטמלני נקרא אלא נתחלפה מלקה בשברה בתלמה שבר רי"ל דבתחון על פי שבור כמיכן מיסה כסוק מלמטה כו' ומה"כ דכשחלקו בשברה מסיקה מחלוקתם ג"כ נסיפק מני ולמולם מיסר רי"ל דס"ל דקי' נסתם תכיר. וכירה מיירי ומס מחוברים נקרקע כדמי' מר"ב רמ"ם ולפי' מל מסכמל מחלקו מליו ומטמאומו לעול' מסיב מליסס תמונס זו דכמ"ה. ומוו מסדרי ליס דמסלכי מכמ דמסרמו מל ידי מכמתתס מקלס וכמתון כירס נופים דמי מס"כ בכתין מל פי שבור מסין כמן כתיבס; ומסדר ליס רי"ל מסברמ ודייק מקרמ מדכמיב יותן ולמ יסבר מ"מ דכל מסיכו מחובר לם מיירי ביס קרמ ומסדרי ליס רבכן מטמאים ימיו לכס מ"מ ורל מיקים ליסלסיסק מכי ומע"נ דכמ"ם מ"ן דמכת דמקכ"ס מעריכן בעמי קטמלני נקיל כו' מס"ם לם מס לסמריך בתחלת מחלוקתם לם קמר מסמכת מחלוקת כך כ"ל בטימס זו: ב דכון מי' מר"ב ל"מקום כמו דוך פלן: וכ"כ מר"ב: כת' מרמב"ם מדכון ודוכן (דכמ"ב דמדו') מ"לפי מתמיכת מתוב' מדוכן וסו' מסיכמ ב"כ ומיין לק': שיש בו בית קיבול קדירות ל"מר"ב וסמעמי' יש לו בית קבול מתי קדרות' מו ג' מסיים מר"ם מיכול לסיות מסותם בליטס מוס מכיב לכירס ויס לו בית קבול קדירות מרבס ומרמב"ם כתב מסוס מתוב' מרוכע מרוך מכל כ"ל כסברת מר"ם מדסיפס וכן מכופס לת מסל מסוס נס כן מקיס לכירס עוד כתב מרמב"ם מסוס מלול מתוכו ומסמו מעליוכי נקוב (נקבים מגילים) מסד לעכי מסכי ומלס מתוכו כמתר מסס (ומופתים מקדירות מל לוקן מכקבי ס ומוס מטלטל עס מסס ומקדירות) ע"כ ומיין לקמן: שחוך מסיס כירס כתב מר"ב דמס כמעמס מכירס כו' מ"כ מיכו מטמא בעמוכר כו' וכן כמתר נקב עד מיקס מעכו מס מעטוי לקבלו לם ימטמ כתו מסת כמר בפרק מליטי מרמב"ם: ג ולרחבה מטמאה מי' מר"ב דמתי מסיקות קייטות זו לבדס וזו לבדס; מסמ מלמי מכסכמלקס כמגע מסין לכל מסיקס מלס ג' כיתלים מס"ס יכולס מקדרס לסכת מלים מסיקי כירס מיכס מסוים לתוכס מסרי מחלקת ג' מבנות ומיין מ"ם בעמכס ס' מ"ב: חצר מכירס כתב מר"ב כמין מקבת כו' מסיכרת לחגר. מנית מסומן מר"ס ומיין בעמכס דלקמן: משמא בגמע ובאויר ר"ל כי כמתר כטמאת מכירס בגמע או באויר כטמא מעמ מגר מכירס וכן כמתר כטמא מגר בגמע או באויר כטמא מכירס מרמב"ם: פחותה מכאן מטמא בגמע ולא באויר פירס מר"ב בגמע מדרבנן כמסיק דמתכיתין ג"מ ומ"ם מ"ב מסוס דסוס כמו יד כו' כמסיק דמתכי' ר'

באויר כיצד משערין אותה רבי ישמעאל אומר נותן את השפו׳ מלמעלן למטן ובנגדו מטמאה באויר רבי אליעזר בן יעקב אומר נטמאת הכירה נטמאת החצר נטמא׳ החצר לא נטמאת הכירה: ר׳ יהודה מפרשת מן הכירה בזמן שהיא נבוחה שלש אצבעות מטמא במגע ובאויר פחותה מכאן ואו שהית׳ חלקה שחורה פטפוטי כירה שלש׳ של שלש אצבעות מטמאים במגע ובאויר פחות מכאן כל שכן הן טמאים ואפילו ר״ן ר״מ ארבעה: ה ניטל אחד מהם מטמאים במגע ואינו מטמאים באויר דברי ר׳ מאיר ר״ש מטהר עשה שני׳ זה כנגד זה מטמאי׳ במגע ובאויר דברי רבי מאיר ר״ש מטהר היו נבוהין משלש אצבעות משלש ולמטן מטמאים במגע ובאויר משלש ומלמעלן מטמאין במגע ואין מטמאין באויר דברי רבי מאיר רבי שמעון מטהר היו

ע״נ: כיצד מסערים אותם אפקותם מכאן פירסם שרשב״ד בפ״ז מס׳ כלים: נותן את הספוד או בדומם לו ברש״י: מלמעלן למטן לסון סר״ב נותן הספוד רשמו ס׳ על כותל הכמיך וכו׳ וכן לסון סר״ם כרשם עוש סנירסם מלמטן למעלם וכן סוף נכיסתם מסר״ם שכל כפי׳ ברש״י סנירסת הספר: ר׳ משמא כמגע ובאויר פרי זו מיכור לם כין למוחמת מגע כין למוחמת אויר ברש״י פ״ז מס״כ: או שהיתה חלקה כת׳ סר״ב זו ומכ״ל זו ומקבי ומסיי׳ סר״ם ומעם חלקה (חוים) מפי מסיכם דכותלי מקוקי מנ׳ מנבעות ומעל יום לפרם או מסיתה חלקה כלומר ס״מ מכנכית בחיבור ומס״כ כחלקה לנערי כלפירם בתוספתם ע״כ: שחור׳ אין מיבור לם ומם כמחמת שכירם כין מאוירם כין במגע מחנר מחנר וכן מם כמחמת מחנר מכיר׳ מחור׳ ברש״י מ״ר רגלי מכיר׳ פטפוטי מכירם מי׳ סר״ב רגלי מכיר׳ וכן מי׳ סר״ם ולמיתמיים אולי רבפירום׳ מ״ם ומם בתנתי מי׳ ברש״ם לפטפוטי׳ מם קנוות מנולמים מחר תמעור מלימם מקירם ומרי מם למעל׳ מל מכירם ונגלים ונולמי׳. ומפיר מילמם לדילים בתמכי׳ דלק׳ מיו נבוסים כו׳ וכן עוד כמוס מירקין: ה ר״ש מחמר כתב סר״ב ומין מלכם כר״ם. מיין כזה כמם מכ״מ כמ״ם מחכם נ׳: עשה מנים כו׳ מחמם במגע ובאויר וכן מחמיק סר״ב וכן כרשם מסיפ׳ מי׳ סר״ם מכל ברש״ם כמם לומם ומם כמגע ולם כאוי׳ היו נבוסין כו׳ ר״ם מחמר לסון סר״ב מותו מחנר מנ׳ מנבעות ולמעלם כין במגע כין כאויר דכל פטפוט למעלם מנ׳ מנבעות לם מסיב ככירם זל׳ סר״ם מעורם מנ׳ מנבעות

כיצד מסערין אותם מקום לכירם נבוסם מקצר מרבי ונריכים מכו לסער מם כמקב אויר מקצר: כותן מ״ מספוד רמסו מסל מל כותל מקצר מכמיך ורמסו מם מל כותל מכירם מנבוס וכל מלמטם מן מספוד מ״ כתלם מם מרן מם׳ם מם׳ם למעלם מכותלי מקצר כמל כתלם למטם לכלום כמ״ם אויר מקצר: לם כמחמת מכירם לקצר מחלם לכירם ומין כירם מחלם לקצר ומ״ מלכם יהודי מליעזר יעקב: ר׳ מיתם מופרשם מלם כנם מסוקן מקצר ומכירם מקיבר׳ יו מלם זו למנמם יזו למנמם מלקם מלם בית קבול כ״ יזו ומין ברי׳ לומר זו קבו׳ מטפוטי כירם רגלי מכיר׳ מם מלמם רגלים ו״ נבוסים מלם מנבעות כחמנים ככירם ומחמאים במגע ובאויר ככירם מנבע ובכל מכן מם מן מחוקי מחלם מנבעות מם מכלום׳ ככירם: ומפילו מן מרגע רגלים כלונים ככירם

ם כיטל אחת מכן מיו מלמם וכיטלם אחת מכן מ״ מזוקנת לסיות מיחת מליטם את מקדר׳ ומחוב (ככתון) ולם ככתון מלכך מחמאי׳ במגע ומין מחמאין באויר: ו״ מעמון מחמר מם׳ם רבי מעמון אומר כל מטפוטי כירם מין מחמאין באויר מין מחמאים במגע ומין מלמ״ כרבי מעמון: מחמם מכים מחמם מחוקן מחמלתם מכירם מכרי מטפוט: מחמאים במגע ובאויר דמו לסו כמם מנכים מחמלן כירם דקבן לם׳ל מם׳ם מחמם: מיו נבוסים מחמטוסים: ורבי מעמון מחמר אותו מעורן מל מלם מנבעות ולמעלם כין במגע כין באויר דכ״ מטפוט למעלם מנ׳ מנבעות לם מסיב ככירם: מיו

ולמעלן

אוכלים מבפוכס טהורים דכתיב כל אשר בתוכו ימא
הלא מבתוך תוכו: נקבו נקב אמצע אותן מידי טומאתן
שנאין תורת כלי עליהן ואיכן קונגים בין מתכות ובין
עם מבתוכן וכמה הוא נקב אמצע אותן מטומאתן:

השרץ בתנור אוכלין שבחוב' טהורין ניקבו
העשוי לאוכלין שעורן בויתים ר"ה העשוי
למשקין שעורן במשקין העשוי לבך ולבך
משילים אותו לחומרו בכונס משקה: ג
סרירה שהיא נתונה על פי התנור ושוקעת
לתוכו ואין לה נפיים השרץ בתוכה התנור
טמא השרץ בתנו' אוכלים שבתוכה טמאין
שאינמצירין מיד כלי חרס אלא כלים חבית
שהיא מלאה משקין שהורין ונתונה למטה
מנחושתו של תנור השרץ בתנור החבית
והמשקין טהורין היחה בפיה ופיה לאויר
התנור השרץ בתנור משקה טופח שבשולי
החבית טהור: ד קדירה שהיא נתונה
בתנור השרץ בתנור הקדירה טהורה שאין
כלי חרס מטמא כלים חיה

דאלו מוס לסמך מתכוד כמי המשור כדאמרכן בכלי
חרס מים לו ג' מסיוק כמס"ד ולל מרמב"ם מולם מס
מים מסרן בכלי ווס מכלי מקום מסם (בתוך) מויר
מתכוד כו': ניקבו מי' מר"ב מוב מין תורת כלי עליהן
ואיכן מונגי' בין מתכוד ובין
מס מבתוכן. ומיין בפירוטו
לפלי ומ"ם מס כמ"ד:
שעורן בויתים מיין מ"ם
בעמכם ג' מ"ג:
משילום אותו לחומרם
בכונס מסקה.
ומאמרו בראם מפרק מב'
מטילין אותו לחומרם בוחים
לפי מאומן מחומרם בכאן
מבאמר מעים מלא ישים בו
נקב כי אם בכונס מסקה
ימא מרב אמר כו בסטמאו'
מתכוד וכן ימא מתכוד
וכו' ואומן מחומרם מס מפ'
(מסוף) ימא עד מיבקב
נקב גדול ינאומא כו זחים
ואו לא יקבל מומא מרמב"ם:

בכונס מסק' לאון מר"ב כמאמיתין מכלי מנד מבקב
כו' כך לאון מרמב"ם לאביכו מבל בכלי מכלי
מבקוב כו': ג סרירה מי' מר"ב כמין מריבה כו' מל'
מא בגדי מבדל ומיין בפירם מר"ב מעכם ג' מ"ו:
ושוקעת לתוכו כדמרים' לתיל דכמפיו' מוים מסיב
כמי מוך תוכו: אלא כלים מיין מם במעכם דלקמן
ומ"ם מס בם"ד. חבית מסיב מלא מקים כו' מ"ם
אוכלים ומסו' מימא מבמולי חבית מסין רגילות מאוכלא
מיסאלו בבולין נקט כמי בריבא מסקין ומ"כ מקום מתכי'
דלקמן דדוק' מקים: משקה טופח לאון מר"ב מל
מבת לסטמים' לא ידעתי מס מכריחו לפרם כן ולא
מרמב"ם מסקה טופח (מבמולי חבית) ר"ל מטיעות
מאר כוכלי לטמוח מילד ומסו מכלית מס מאמ' מיסאר
בקרקע מחבי' מסמסקין ומיא כמוים מל פיס ע"כ ומיין
מס"ל. ד שאין כלי חרס מטמא כלים ומס לאמרו
יתב' וכלכלי חרס מאר יחול מסס מל תוכו כל מאר בתוכו ימא מכל מאוכל מאר יאכל (וכל מסקה מאר יטמא
בכל כלי ימא) מכם לא ייחד במומאה ולא לאוכלים ומסקים ומאר בת"כ יכול מס כלים מיטמאי' כאויר כלי חרס

ע"ל אוכל יטמא אוכלים מטמאים מאויר כלי חרס (ואין כלים מטמאים מאויר כלי חרס) מאויר אין ספיר מעיכי מכלים. פרמב"ם: ח חפת מכתוכו מכיים פי' סר"ב דלא תסכיכן לתכור כמאן דאלי סומאים ומתקיכן לא נמ"ך דמכת רק קלים מסברייתא דלמיל דאין כלי מטמאין מאויר כלי חרס ואי איתא דכמאן דאלי טומאה אוש מ"כ אם כלי מתוך אוש מתכיתי אינטמא מגבו יאם טמא דאם כונמבטומאה: ז בית מאור פירש סר"ב בכלי חרס מתקיכן כו' אבל כלי מתוך כו' דמרכם אבי כלי חרס ומוכיח אבי כלי מתוך דומיא דבטומאת מת כמו מיתבאר בפי' מוקף בעיר מתיל מלמתכיס מאר יתבאר בעסירי מומאת מעסכת פרמב"ם:

ה חתנור טמא פי' סר"ב מאין בעיר מתיל כו' עיין ע"ם בסוף מסכת ט' פ"ד דאהלות: אם יש אם מוקף מסם לעכין מומאת מת וכן פירש פרמב"ם בסדיש אבל לעכין ט מאת סרקאין עירוב מאוי' מומיל לטמא כדתכן לעיל מסכת ג' ומסר"ם כתב מקשה מ"ל מוקף מעם אפילו כל מסום כמי דתו לא מ"ל מוקף בעיר מתיל ' ותיכן כנון מבארן מענמו כלאיתא בספרי ומאא איש מם בתכור ומייר מרי זה כל מסום כלומר אם מייר כו כל מסום לא מוקף מ"ם לאכיל ' וכומן מפרש מענמו מימורו בסוקם מטמ מ"כ' וכך אם דברי סר"ם ומאי כמי אטומאת מת בלב': ז בעין מל תכור לאין מר"ב אוש מור כעין עין כו' וכמתכיתי' כו' מוקפים כו' . ויאיש

כטמא מעמקם ומזר וטמא אם מקדרם כדין כל מעמקין מטאין מטמאים כלים: מטמאיך לא מטאוני מקדרם מזמרת לאמקין מאויר כלי חרס מקבלת מתכו מטומאם לא מטאוני דאין כלי מיטא מאויר כלי חרס ואמת מעמקו מכמטמאם מקדרם מעמקים מטאים: ם ובכל לאויר מתכור מסור כל זמן מתרכנגל מי דמומאם כלומם מים ומיכם מטמאם: נאם מת מטמ ומוש מלא מסם כדי מכנל מסמ' מבלע עד מטמ ומיעור כדי מכל בטומים (מעל"מ): מטמ מכתוכו מכיים דלא מוכיח לתכור כמאן דאלי מומאה וכאלוכנע מסרן בטמ מלא מתכור מתלם מסרן אוש אם מטומאם מטל מל מומ ומסלו דאמן ומזר מתכור מסוש דאמן ומטמ אם מטמ ומעמיה מכי: ז בית מאור מוקף בעיר מתיל בכל חרם מעמקין מטיל כאויר מתכור בעיר מתיל כדרך מטיל כמאל מטמ דכתיב מכל מאוכל אמר ישאל ולא כל מאוכל מרמ לאוקף בעיר מתיל בכלי חרם ומכון לתוך מתכור מאיכו מיטמ מאויר מתכור אבל כלי מטמ אינו מגיל בעיר מתיל מל אוכלים מנתוכו דאכי מכיים בת"ל (כל) מאוכל לאכיים מאוקף בעיר מתיל בכלי מטמ ומכון לתוך מכור מאיכו מגיל מיר כלי חרם: מאמור ומסרן בתוכו ומקרן מכתים כנון אים לכלי זה מכי מכולי נמטמ"כם מטמטקת בין בית מכול לתכירו בקרמת קר לאוזמתור קורנמי נם אכי ומטמ"כם מגעת עד מטמ ומאמור מגד אחד ומסרן מגד אחר ומקרן אים מטמ"ם מחוגג' בכתים ומוקף מכלי כלו בעיר מתיל דכמ מאמור ומסרן מכיאם מוקפים בעיר מתיל: מתכור

טמא מתמת מסרן מכתוך מבעיר מתיל מבעיר מתיל מל מטמרות מכתוכו מלבל מומאם ואיכו מגיל מל מטומאם מכתוכו אלא לטמא מת מאהרים: ומאמור מסור דמרי אוש מוקף בעיר מתיל בכמי מנמו: ואם אים אם מוקם מטמ מכמרכם מטמ"כם מכין מאמור ובין כזית מן מתת בתוקם מטמ מכל מטמ דטמא מל מטמ מתוק מכיא מת מטומאם: ז בעין מל תכור אוש מור כעין מין מטומים בתכור (לאוכים) מטמן ובמטכבים מטמ לתכור מוקמי' אוקו אלא יבא מטום ואיכו מטוב בתוכו מל תכור: אם אים בטויר מעקום מגילם אלא אים ת מאמל אפילו כזית מן מתת כתון בטיכו מסור מתכור דאין מומאם בכבמת לתוכו כיון מאין בעין מוקם טמא

נאם

בעין של כופה מן השפה הפנימית ולחוץ
טהור ואם היה כאויר אפילו כזית מן המת
טהור ואם יש שם פותח טפח הכל טמא:
ח נמצא מקום חנחת העצים רבי יהודה
אומר מן השפה החצונה ולפנים טמא
וחכמים אומרים משפה הפנימית ולחוץ טהור
רבי יוסי אומר מבנגד שפיתת הקדירה
ולפנים טמא מבנגד שפיתת הקדירה ולחוץ
טהור נמצא מקום ישיבת הבית מקום
ישיבת הצבע מקום ישיבת של שולקי זהים
טהור אין טמא אלא מן הסתים ולפנים:
ט בור שיש בו ביח שפיח טמא ושל עושי
זכוכית אם יש בו ביח שפיתה טמא כבשן
של סיידין ושל זגגין ושל יוצרים טהורה
פורנה אם יש לה ליזכו טמאת רבי יהודה
אומר אם יש לה אכטגיות רבן

ויפים זה מכנד מכם מקום ומכם מקום ויקרים עין כמו
מכמין יפתה ויסנר מקיל מרעב"ם: ואם מים כאויר
מי' מר"ב במקום מגולם כו' וקלי מקבור וכן מי' מר"ם
ומרמב"ד מפלג מ"ב מכל מרעב"ם מע' מכם מים מסרן
בלויר מעין וכתב מכ"מ
מכוס דקמיל ליס לפרס
מקבור דמלקם דמסיסם
מוס מכל לפירוס קמלן
מעין מויר מעין ומויר מקבו'
כמסב לפמד ולי קמס מפי
מכם מפי' מקבו' מוס כאויר
מ"ב מיכם כים מוקם מעם
דמעם מעלי כיון מקבור
מין מלין מכל מי יביס
מכוקמס וכמ"ם כמס מקו'
נמכנס ב' מלס ומיין בפר'
מכירי דמלוס: אפי כוים
מן נמכ מסור. מיין מ"ם
נרמ"ם דמלוס: ח מן
מכמס מכנוכס ולפכים מי'
מר"ב דעוכי כוקל מכירס
כמסב כלפכים וכ"ל דמקבור
מכוי כוס ש ומכמ מכנו'
עודם' מל מכמיכי' מר"ם: מבנגד מפיתת מקדירס
ל' מר"ב מקום מכמקיל למקום כו' מי' מקום מכמקיל
מקדירס למקום כו' ומיקל מפי מדרבנן: ט בור מים
כם כיח מפיתס מירס מר"ב מקומר נקרקע ומס כו' וכ"כ
מר"ם ונריך לומר דמכמ לס כמכס לסמוך בו המס כבשי'
דבן דיכמי: ושל עוסי זכוכי' כו' נריך מיון מעמי לס
כלליכס לבור ולמל עוסי זכוכי' נמד נס: כבשן מל
מיידי' כו' מס נ"ב מפירות נקרקע: ושל זגגין נמר"ב
מכנס ס' מי' מר"ב כלי זכוכית: פורנה כמב מר"ב
דמסור מכוס דמכמס מס מקרקע כו' ולל מתומכמ מלס
כמכית מלס לכמס מס מקרקע מ"כ מלכך מעמו כנדו
לכבכים מס מקדרות ולמעמידס מל רגמת מקרקע מכ"ב
כמכור וכירס מעמי' מקדירס מל נבנ"ב ולס מיעמס מעורס כמכונר לקרקע מסיכו מכמס מלס מס מקרקע
וכ"ם מוד לקמן נמ"ך מכנס ל' ונריך מיון כמכנס ל' פ"ו דמקוומות: אם יס לס ליזכו מעמס מכוכס כלי דמו
דלמעמיס מכלמליס מוקס ומ"כ מכוים לכמס מס מקרקע. מר"ם ומס מכמב מר"ב מקיב מדס כו'
מכנס מיס כמ"ק דעדיות מצ"ם:

ו שחיו אוכלין ומשקין לתוך פיו כתב הר"ב אוכלין לבקע הכלי כדי בסכנה כו' אמנם בכל ריסק עצום מיפא לפי הטמר (כמיפא) אוכלין ומשקין ירבה בו אם אוכלים או משקים לפי הכלי מעט ימעט האוכלין וימעט המשקים הרמב"ם:

רבן גמליאל אומר אם יש לו שפיות: מנע טמא את שחיו אוכלין ומשקין לתוך פיו הכנים ראשו לאויר התנור שהור טמאותו ושהור שחיה אוכלין ומשקין לתוך פיו והכנים ראשו לאויר התנור טמא נטמאו חיה אוכל רבילה בידים מסואבות הכנים ידו לתוך פיו ליטול את הצרור רבי מאיר מטמא רבי יהודה מטהר רבי יוסי אומר אם הפך טמא אם לא הפך טהור היה פונדיון לתוך פיו רבי יוסי אומר אם לצמאו שמא:

יא האשה

ספיות הפה לקח וסלכם בקיק ורבותי פירשו לנוטל ומסטנין' וספיות הכל אקד ולא מליני אלא הכל אמר פיה מוכה כפי הלמון מטמא מרבו הפייב הרם לוטר כלי רבו: ו מנע המא את הרם הכנע בטמא את ובעמה רמטין דטמא את מי מי הר מטומאה ומוכה הכונע בו רמטין ומשקין הכתוך פיו מטמאין אתכור כמכבנמו לאוירו אמ"ב דמונע מנו פיכו מטמאו רמין כלי מקבל טומאה אלא אמר הטומאה מי זה אומר מטמאין לא מטאוכי ומא מטאתכי כדתכן בהכתב הרם דרבכן נזרו מלמקיים פיהו מטמאים כלים נזרה אמום מקום מקום זו ונכם כדאמריכן בהכתב הכא ואוכלים לבקע הכא כדי נסכא הסרי אין אוכל אטמא כלי אלא מקיים כלכל מטמאים כלים יקמינא מיומיכמכלא דאין נמיר מקיל מכיל מל הטומאה הכתיכו מלמטא אמרים כדתכן לעיל וכר אין דין הא מכיא בתוספתא דכלים הכל מכילא מיד כלי הרם אמילו כלי נגלים וכלי הרמה מון מקאדם הילכך מסור הסיו אוכלים ומקיים לתוך פיו וסכבים רמאו לאויר מתכור הסיו אמא בטמאו דאין הדרם מכיל בנמיר מקיל מיד כלי הרם: בידים מטומאות ידים הסם מכיות לטומאה ומוסלות את הקרומה: הכנים ידו לתוך פיו ליטול את הצרור הכמיו אם כל מדי: רבי מאיר מטמא הדבלה לפי הסידים מטומאות מטמאו את הקרוק לפיות מקלה מפני הסוא מקקה ומרוק מיעא את הדבלה דרמטין מוסה הכי בחולין: ורבי יהודה מטהר הכר כל זמן הלא יבא הרוק אין הסם לא מקיב מקקה: ורבי יוסי מטמא כהסיפך הדבלה מכר זה לבד זה בתוך פיו הכעקר הרוק ומטהר הלא הסיפך הכל זמן הלא כעקר לא כתבב מקקה ומלכם כרבי יוסי: יא הסם

רבי יוסי אומר אם הפך כו' כתב הר"ב ומלכם כרבי וכ"כ הרמכ"ם וכך הסם בתכורו הט"ו מ' הומאה אוכלים הסם הפך וכו' ומכי תמים מעם הסוכתתי בא' בתרא לדירוכין מהכם ה' דנרמ' רבי יהודה אומר אם הפך כו' ומ"כ לא לתסקו כמותו הסם הפך כו' דהא קיל הלכה כרבי יוסי לגבי ר' יהודה וכ"ה לגבי ר"מ בא"ר לדירוכין דף מ"ו. ועיין מ"ה בא"ג מהכם ב' בהם תהוכת הסרלק: אם לבמאו אתוך הסהוכדיין כפיו מכוי הרוק נאין כמא לסקות ורוק הכא הסהוכדיין הסור הקקה הרים:

יא הסם

יא האשה שנמשך חלב מדדיה ונפל לאויר התנור טמא שהמשקה מטמא לרצון ושלא לרצון היתה נורפתו והכתה הקוץ ויצא ממנה דם או שנכוה ונתנה אצבעה לתוך פיה נטמא:

פרק ט מחט או טבעת שנמצאו בנחושתו של תנור נראין אבל לא יוצאים אם אופ' את הבצק וחוזר נוגע בהן טמא באי זה בצק אמרו בבצק חבינוני נמצאו בטפילת התנור מוקף צמיד פתיל אם בטמא טמאין ואם בטהור טהורין נמצאו במגופת החבית מצריה טמאים מכנגד פיה טהורים נראין בחוב אבל לא לאויר טהורין שוקעים

יא האשה סנטף חלב מדדיה פירש סר"ב וסיפ טמא' וחלב כו' פוי כמסקס כו' וכדתכן בתסכת סכול יום רפ"כ: והכתה כך סמפי' פרשב"ל וכן סנים מסר"ם: נטמא פי' סר"ב כלומר כטמא סתכור מקמת סרוק וסדס - ותיפא דסם עפ"סיתס נורפתו סתכור סטמא פוס פירוב פירוקי סס דסם לכתב כמן דקמי מתכור סוס פי' פר"ם וכ"כ פרשב"ל נמס' ומ' מומאת מוכלים ומ"ם סיתס נורפתו סתכור סטמא פוס פירס פרשב"ם ונרס כטמאס ומפ' מתרומס סנמיס וכן נס כן סעריך ערך גרס נרס כטמאת ומפ' מדבלס תרומס סנמיס:

פרק טא מחט או טבעת פי' סר"ב טמא כמת מסר סוס מאכות סטומאות (כדתכן בפ"ק דמסלו') וסוס יטמא כלי חרס - פרמב"ם: אם מומס מת סבנק כו' וקנת קסס למס מסמרין בבנק וסלא לא סיו (לנילים) לסדיק מת סמת מלא (בכתלו) מל תכור וסמס וסנמלים וסמסר מס סיו בכקומתו מל תכור סר"ם: אם נטמא טמאין פי' סר"ב מס מתכור טמא כו' כלו' מסנמיד מתיל מעליו מיכו כרמוי ונטמא מתכור כך פי' פרמב"ם ומיין עוד מזס מס מסכתוב בטמב"ד לק' ובטמכס ו': ובטהור מסורים ל' סר"ב דכיון מסתכור מוקף כו' כלו' מסיס מנמיד מתיל כרמוי וכן ל' פרמב"ם בסדיס נפי' סטמב' כמסר מתתיק סב"ע בפ"ך מס' טומאת מת ומ"ם סר"ב דנטילי לנבי טפילס כלו' דמלמ"ס מס קיל דמין נמיד מתיל מנילעל כלי מתכות כמ"ם סר"ב לקמן בסמוך: מצדיה כלומר מלא מל פיס מל מסכית ופי' סר"ב מסין בידי מסכית נריכי' לטיס וכן לסון פרמב"ם וכלומר למגופת וכן בסדיס לסון פרשב"ד מס: מכנגד פיס מסורים ס"ב טמא מטוס דנטילי לנבי מגופס וכדמסיק סר"ב לקמן בסמוך ומגופס מיכס כמכית ומיכס כלי טמא מכל סיס כמסנת לנבי מסכית כמו מסמילס לנבי מתכור: מוקעים

יא מסמס מכטף חלב מדדיס ומיס טמאס וחלב מכוטף מדדיס מוי כמסקס מכנע מס וכמ מס מקלס: מסמסקס מטמ' לרצון ומלא לרצון ומף מל נב ד חלב מכוטף מדדיס מלא לרצוכס מיס דלא כיקס לס מפילו מכי כמטמ מתכור דלמכין מכסר זרעיס דוקס נמיכן דכיקס לים מכל לא לטמא: מיתס נורפתו מסיתס נורפת מתכור מטמ' לסוכיס מפרו: ומכס קוץ ויכא מעכס דס ודס מעכס מסיב עסקס: וכמכס מ נכמ' לתוך פיס כדיך מכבויס כמנבמס מכוקכיס מנבמס כמיסס: כטמא גרסיכן כלו' כטמא מתכור מקמת מרוק ומדס:

מחט או טבעת טמא: מכמנלו בכמסתו מל תכור נרנמת מקרקע מסתכור מקובר בס: כרמס בתכור מבל לא יוכמי' בכלל מתכור כנון מכלועים בעוכי מרנמס מל מקרקע וכרמין כמוירו מל תכור מבל מין כולמים לתוכו: מס מומס מוא מת מבנק מס כטמא מעדכיק מטמ לתוכו כונע מבנק כמקס או בטבע' כמסב כמוירו מל תכור וטמא ומו ומס לא מסור לתוכו כתב רמבמ ומפילא תוכו מוא וכנון מסיו מס בלועי' נרנמס קורס מתכרו מתכור מס דמס מכניסו מוקס דרך מיו מל תכור מטכנסו לאוירו כטמא מתכור: בבנק מכיכוכי לא מבלילתו רכס מירד לאמס לסדקי' ולא מבלילתו קסס מסיכו כדבק: כטפילת מתכור מיא מטפילס מל מיס מעומים מביב מתכור לעבוקו כדי מיקזיק מומו: מוקף נמיד מתיל ומוכח כמסל מעת: כטמא מס מתכור טמא מטאים מתמס ומטבעת מכמנאים בטפילס מל תכור: ובטסור מסורים לכיון מתכור מוקף נמיד מתיל וכביל נס מס כבולי' עמו לבטילי לנבי טפילס: כמנלו במנופו' מתכי' כמיס מרגילי לעמיק כו כמוי מל פי מתכי': מנדיס מל מכית טמאים מאין בדי מתכית נריכי' לטיס: מכנגד פיס מס מתמס ומטבע' כמתכי' כנגד פי מתכי' מסורי' ובלבד מיסיו נמוך מיס מל מגופ' ולא יכנסו לאויר מתכי' ומ"ם מס כרמי' מתכ' מומילו מיכנסו לאויר' מסורי': מוקעי'

שוקעים בתוכה ותחתיהם בקליפת השום
שחורין: ב חבית שהיא מלאה משקין
שחורין ומניקת בתוכה סוקפת צמיד פחיל
ונחונה באהל חמת בית שמאי אומרים
חבית וחמשקין שחורין ומניקת שמאת
ובית

בתוכה ותחתיהם בקליפת השום ס"כ ס"מ לעתני שכי בריסא נכי כתוסתו מלתכור שלא דפתס לא מכיס ס"יסיס עליו בקליפת השום מס"כ שכא כמנופס מכיקא מילתא מעתקס או מתנעת כנכלו בתוך מטיט ותחתיסס בקליפת השום: שחורים כתב מר"ב לכמילי כו' אבל אם נכנסים כו' אין נמיר מתיל כו' עיין נמסכ' ספעוב' ונר"ע דלקמן ומ"ם מלכך אם נכנסי' בתוך אויר מתני' כו' עיין בפירוש למסכת נ' ע' דלקמן ומ"ם אם כם ל' ב ומינקת בתוכה פירש מר"ב כעין קנה מלול מעוי מעתכות וכו' ומיירי מסתכיק' שיש כולם תחת נמיר מתיל וכן פירש מר"ם ומרמב"ם מכ"כמ' מומאת מת ודעתכ"ין דמכא רוחיא דמסיא דתכן מסכת נ' ע"ם דמסלות. וכתב מכ"ע דלמרמב"ם מוקמס לולא' כן דא"כ תרתי לעם לי ולמיכך מפרש למכיקת שיש מל מרם ומקנתא מתחת בתוך מתנית מתוקת ומקנה מסכי מתוס נמעמל מסיש מעוקס ומתני כן מזוכה מנית כמתומא וכיכלת שיש ומתמסקים אין מתוקס כמתוס למכיקמכיקת מנמס ולמיכך מעמס ומ"ת ומרי אין לס בית קבול ומטומי כלי מרם מטורין (כדתכן פ"כ מסכת נ') אל מתכיקת זומס מעוקס וכמקיס מתיקו' שיש זקומס כיותר ומתני כך מתעככיס מס מתות יין ומ"ל בית קבול ע"כ: **חבית** ומתמקין מטורים ומכקת מעמס כתב מר"ב

דאין מכיל כו' אלא כלי מרם מתמור כדתכן מס"ק דעדיות. ומ"ם אבל בכלי מתס וכנדיס כמ"ם ר"ם דלקמן ומי' כלי מתס ברפ"ם דוכיס ומ"ם דאיכ' למיחס מעמ ומאל מתבר כו' עמו דין מוס לכל כו' כלומר כין בכל מבר כין בכל ע"ם וכ"כ בסדיס נמס"ק דעדיות. ואין כרמס כן מדבריו מבעכמ נ' ע"ב דמסלות אלא דבכל ע"ם לאור נזרס ולא בכל מבר וכבר מתרכתי בוס בכמס' עדיות. ולאוקמי' דלא מתרו אלא בכל ע"ם

ים

מוקעים בתוכה ותחתיהן בקליפת מסוס אם מיסמ מעמס ומסכמת וכין אויר מתכית מחיכס דקס בקליפת מסוס מכמנס מסן כלומי' לתוך מתנופס ואין בכמ לאויר מתכית כלל מטורים דכמילי לנכי מתנופס אם מכמים לתוך מתמ מעמיס מסין נמיר מתיל מכיל כמכל מעמ אלא כלי מרם ואיכלים ומתקין דכרים מסין לסן מתמ נמקום מכלל כלי מתכ כנין מתמ ומכמת מים לא מרם נמקום אין נמיר מתיל כסן מילכך אם מכמים כתוך אויר מתכ מסין כמלים לנכי מנופס אין מנולים כנמיר מתיל מ מרמית כמיכי מירוס מעכס ווורכיתי לא מירוס מ ומירוס לא ידעתי למעמידו מכוין ולכך לא כתכ ב ומכקת כתוכ' כמי קנה מלול מזוי מתכת מכמ רמס מתר מכקר מתכית ומוכן כתיו מרמס מכמי ויוכ כל מתמק מכמכית דרך מוקס מיכקת מתכית ומתמ מטורים ומיכקת מתמס מתכית מלמרם ומיכקת מכמ מל מתכת מילכך מתכית ומתמקין מסין לס מ נמקום ומי מתזרת לסן ומס מל מס מסרן לא מתי מ למסתמומי כמו מסרי מס כלים מתנמס ומלמו מכיו כל מתמכלס מתמ לא נזרו כמו רכנן ומכולים כנ מתיל מבל מכקת מל מתכת מיס לס מרם נמקום מסמרכת מתי מכר למתמוס כס מיסמלכס מתמ מ ומיכלכס ומרים מתמס ומסתמס כס כמכור מין כס מכוס מנמ מתמ ומוס לא ידע מגית' כמל מתת ונדר מוס מלומי ומכיתי ומ"ל מסיתס בכלי מרם מ נמיר מתיל מין נמיר מתיל מל כלי מלמס מסרן מכיל מן מסיתמס מבל מכר מכל כלי מלמס מסרן מס כמוך מומס מבל מכר וכלי מתמ מיכו מכיל נמיר מ מסין מכיל נמיר מתיל מלא כלי מרם מעזור כלכר כמו מכמים לנזור מלא יכיל מוס כלי מרם מל מס מ נמיר. מתיל לא מיו מתי מסרנת מקבלין מסן לתי מ מכורין מסן נקיומורי' כלי מנכמר' מילכ' נכלי מ

ומוכלין ומתקין מסין לסן מרם נמקומ כמ ומכוך נמיר מתיל מל כלי ע"ם מומרים לסן מטורים מן ומתמו נ מן מתקיקין כלים כמוקת מטורים ואין לקנס מתמ ימל מתכר מסן מסרי מן מכלי נמוקת מתמין ואין לסן מס מ לתיתמ כל נכלי מתמ דמיכמ לתמס מתמ ימל מתכר מס ומכולס ומתמ כמס כלא מוס מלומי ומכיתי מ דין מוס לכל ומתרו דמין כלי מתמ כמיל נמיר מתיל ונ"ם מומר מ מכקת מטורים קודם מתמו מתמן מל נ

לא

חיו משוכים מן חשפת בחוץ ג' אצבעות משמאי' במגע ובאויר חוץ משלש אצבעות משמאים במגע ואינן משמאים באויר דברי רבי מאיר רבי שמעון מטהר: ז ביצד משערין אותן רבן שמעון בן גמליאל אומר נותן את הכנה ביניהם מן הכנה ולחוץ שהור מן הכנה ולפנים ומקום הכנה טמא:

פרק ח

חיו משוכים מן חשפת בחוץ ג' אצבעות משמאי' במגע ובאויר חוץ משלש אצבעות משמאים במגע ואינן משמאים באויר דברי רבי מאיר רבי שמעון מטהר: ז ביצד משערין אותן רבן שמעון בן גמליאל אומר נותן את הכנה ביניהם מן הכנה ולחוץ שהור מן הכנה ולפנים ומקום הכנה טמא:

מעלם ולמעלן ממעלין כמנע ומין מטמא מן כאויר דמעם מנ' ולמעלם יש לסס דין זס לפיקי לפי' סר"ב ולפי' רשמן דסר"ם לם דייק ולמעלם ודוק. ומ"ם סר"ב בכולסו סלכס כר"מ. עיין מ"ם בזס נסס סכ"מ פ"ם מסכס נ': חיו מסוכים מן סמסם פי' סר"ב כמין בלימו' כו' וכן פי' סמ"ם. ויש פי' סמם סיס סמם מסמיכס סל סכירס. מכללפי' פרמנ"ם כיקם טעי דמסס סמם סוס פיוסעליון ובסכי מיירי כמי סכם: ז ביצד מסערין כו' פי' סר"ב כסכמנם מין ביכיסס כו'. וכ"ם סר"ם ומעיסכי דלדבריסס מ"מיר זס מעמעיכו דסב"נ סוס דבר מפורסס ומודע ומם מלפי מסיס מסומר כן סוס דסב"נ לם סיס לרביכו מקדוס מסמכר ליכסמו לו זס מעמר מחרי מסיקכל מדם סוס כי מי לם ידע בכל מלס מעל מסרגול כמסס קו יסר ומקוס מכנס מסוס

מכור

מעם זס נס כן מעכי מכך דרך מסמרגל לסכיר מכנס לכניס מקו מסרגול מסר מליו יכויך וכל מלו דברים מסוטס מסר לם יכמרך ליכסו לרסב"ג נס רביכו מקדוס מלו כעת לם מסמיכו כזמם לם מיתס מסכמו מסרס כלוס כי כם מעמער מזס דבר מוכן מעלמו סוס. מכל לפי' מרמב"ם מעמרס דמסמיס מס מקנות מליוכי מכירס מסרס לעמכמיכו זמת כמכין מקר מל מער מיך כמער מלו מסמסמיס מל מכלל מסוס מרוב מנ' מצבעות מסמת מכירס ומסמכר מלים כמו מסמרכו מו ביכס (ובין) מסת מכירס מרחק יב ולם (מסמכ מעם) יכו'. ומער כי כמסר מקס כמים מכירס ומיס כמין מסמ מוסיר מל דמנ (מויר) מכירס מסוכ"נ מצבעות ומרכיב מנמים מל מכירס למעלס מן מסמסמיס ומס בנים מנמים למעלס מן מסמסמיס מסמ נוכסי מל מסמ נוכס מסמסמיס (קי) מקד מו יסיס מסמסמיס כמוך מנמים מכס סוס כמסב מכלל מכירס ויסמלו כמסמלות מכירס מל מיזס מכים מיסים ומס מנים מנמים כמס מכין מסמסמיס ויסיו מסמסמיס מ"ן מעכס מכס לם יתמלו כמסמלות מכירס מל"כ כמעם מכירס כמנע לפי לעת ר"מ כמס מקדס ומקלס מנמים כמס ומוס מס מעברית מת מכיור ומת כמו מ"כ. ומסמוב מכוומתו למער מל מנמים מלס ימים מנמים מסות מכמ יסיור נ' מצבעות מו קנת יותר מכמסמכו לנ' מצבעות ר"ל למיסור נ' מצבעות מלמרכו כמיסור מסיכיתן מן מסמס ומסמס לפי מוס מקנכו מיסור מעסיכס כנ' מצבעות מוס מעכי מכך רגילות מכירות למעות מסמוסים מסיכים כמו מרמב מנמים ומיסור מעס מרמב מנמים נ' מצבעות ומעס רמב"נ למעמיע"מס מנ' מצבעות מלמרכו מוס מעכי מכך רגילים למעותן מסוכים כך כדי מיסס כמרך ויסס מרמב מנמים ולמיכך מקס מנמים למער זס וכ"מ כמסות ויתר קנת כמיסור מנמים מכלך מקריו ומס מי מעס מוער לן יס מיעס למס מריך כלל לנמים למער נו מנ' מצבעות מעד מעמס לוקס מיריך מת מנמים מס מנכע מכיכך ומרוד נו מלס כדכמ יכמ רמלו נ' מצבעות מין קמילים כמן כמסות ויתר קנת ולפי מריך מנמים ומסמעס מכמכמי מבל מס ולפי מעס מנמים מוס רמב מרכ מרכס יותר מופחות מנ' מצבעות מלס כלך מקריו מנמלס מבל מכל ומעמל מלפי מס מכמכמי ים מילוס כדברי רמב"נ ומין מולק מליו ומכמכס כלמון מלינמס לס מסיס מכן מרכס כיונס נו כמ"ם נס"ב דביבורים. מפי' מכי לס מעמיקו מרמב"ם כמיבורו לפי מעמך מל מס מכמב מריך כלל מל כל ריבי מומו מס מזל ומין מרקדקים בכל מסיעור ן מסלו מכולמן מדברי מופרים ע"כ. (מסרות) ן ב ומ"מ

ומכל מקום דס"ל ס"ס שמעינו דבר מלם בזה שמיעור מל
מסיבת שמטמוטים שמקלת דיבס שוס כעדך ובקבב מל
טיעור מרבב מבבים ולמיבך מסמרין מל ידו :

פרק ח א כוורת מקוקס כו' כתב מר"ב לסבי
בקס מקוקס
דלמו כלי מוס כו' דמפי' כלי
סטף מביל · כלו' לס מבביס
בלי מרס דמיבו סוס דמסיס'
דמביל דלמו תוך מוס מסרי
זס סוס תוך מסר · לס מפי'
כלי מסף דלמו מיבו סוס
מיבס דתוך דכלי מרס סוס
ולימס מס"ס מביל מיקורס
ולו דמוכו לומר מוכו ולס
תוך תוכו מבי מסקי מסו'
מ"ק דוכבים דף נ' ומוד
בס"ק דמולין דף כ"ב :

ומשולשלת לאויר מתבור
מעמ"ל מביס

פרק ח **חחנור שחצצו בנמרים או בגיריעות נטמא שרץ בסקו' אחד וחבל טמא כוורת מחותה ומקוקר בקש ומשולשלת לאויר החנור השרץ בתוכה החנור טמא השרץ בחנור שובלין שבתוכה טמאין ורבי אליעזר מטהר אמר רבי אליעזר אם חצילה במת החמור אל חציל בכלי חרס הקל אמרו לו אם הצילה במת החמור שכן חולקים אהלים חציל בכלי חרס הקל שאין חולקין כלי חרס :**

ב **היתה שלימה וכן הקופה וכן החמת השרץ בתוכה החנור שהוד השרץ**

חנור
מתבנו מעמס מקיבס כמעבע יתו יחלקו מ
למעלס מס"ו : מכל מעמ מפי' מוכלי' מבמלי
מב'מל מקיבס : כוורת מקוחס ומקוקר בקס לבבי בקס
מקוקס דלס. לי מיס דמי מוס מליעס מיבס מבלת מל
מוכלים מבמוכס דמפי' כלי
מטף מביל מכל מסמע דלמ
כליסיפויס כמביב נמלע'
ומקוקס בקס לרבות בקס
דלמ מלבב דמביבת מקוקר
בקס לס מויס כלי ומין מבלת
מל מוכלים מבמוכס :
ומטולטלת מלויס : מ
מבילס בבת מטמור דכוורת
מקוקס ומקוקס בקס מוכבת
בבבי מטומטס כמומל מת
ומעמ"ל מטומטתו מטורת
למעמ מרס וכלים מומטת
מבבס : לס מביל בכלי חרס
מקל מביבו מטמע מלבת

מוכלים ומסקין : מכן מולקים מהלים מדיך בבי מרס
דמלוק מהלים במביבס מילבך מוס כוורת במביבו
ומבלת בהמל מבת מן מטומטס : מין מולקים כלי חרס
מין דיך למלוק כלי חרס במביבס מ"מ ומקל מ
מולקים מהלים מטומלת מלוקת מביבס בהמלים ד
מכן נמבכת מהלוק מר'מנום מבס בית מתבנו בכסרים
מו ביריעות מומטס בבית כלי מבמוך מבמיבס מסורת
ומין מלוקת מבמיבס מומלת בכלי חרס דבבי מבור מ
מכמ מבור מתבנו בכסרים מו ביריעות כמבמ מ
במקום מאד מכל מעמ ומין מלבס כר' מליעזר : ב
מיבס מליעס מכוורת : מבור מסור דבביב מסר יטמ
מבס מל מוכו ולס מל מוך מוכו ומבמיבן למעלס מ
מבור מייבי דמי כלס מטוקמת בבור כמד מוך דמי

מוכלים

למעלס מעמ"ל מעויר מתבור כדמי' מר"ב כמתבי' דלקמן ומיין
מ"ס מס נס"ר : **אר"ש** מס מבילס בבת מטמור כדתכן
בס"ס דמסלו': "**בכלי** חרס מקל מי' מר"ב מסיבמ' לס
מוכלים ומסקי' ומביבו מבמיבוריס מסמ כלים בבס"ס
דמסלות מ"ס ומולינ"ב מדס דמ"ס ולס מוד לס דטומטת
מיבורים מיקרס בדס : **שכן** מולקים מהלים · מי'
מר"ב מדיך בבי מדס למלוק מהלים במביבס מלבך מוס
כוורת במביבס כו' מבמיבס דלס מלינ ר"מ מלס בכוורת
מכל במביבס מולס ומ"ב מייבו כמירוס המר מבמב
ובן מוס בסליס בדברי מרבב"ם ולל לבי מין מדיך
מהלס מיקלקו מכלי כמו מבמר בבקלת מהלבס מבור
מתבנו כו' מכל מעמ מולס בטומטת מעמ מבס מבר
(בס"ו) מהלות בית מתבנו כו' מ"ב · וטוב מבמתי
בס"ק דוכבים דף נ' דמייתי לס מתס לבתבי' דמבמ ומי'
דמ"ל מכן מולקים דיך בבי מדס למלוק מהלים במביבס ובתוב מנס בתומטת ולל מבמע לבירוסו דמליני מף בתבור
מתבנו בכסרים מו ביריעות ובתורת כמבים בבדבת ומי' ביום מבמיבי מבמע דבכוורת מתוס ומקוקס ומטולטלת
לאויר מתבור דוקמ מליני ולס כמתבנו בכסרים וטמע מסוס דכוורת מיס לס ד' מבינות מיבס דדמיס לכלי
ולבך מבמד מכל מבמיבס מתת בתבור מודס ר' מליעזר דלס מיבס וטמ וכו' לכן כרמס לרביבו מקדוס לבדם מבי
מס מבילכוורת כו' מכן מולקים מהלים מי' מכן מבמיבס מתת מבמסקת מבלת מבמר בכלי חרס כו' מין מולקים
מהלים מי' מבמיבס מתת מבמסקת בתבור מיבס מוכבת מ"כ : **ב** **חחנור** מסור מי' מר"ב דבביב מסר יטמ
מבס מל מוכו ולס מל מוך מוכו מיין מ"ס מליל בבס מבבו' · ומ"ס מר"ב ובמיבן למעלס מן מתבור מייבי דמ
מוכלס מבוקמת כו' כלומר מקומת בתוך מתבור

דמלו

לא היו יודעים מתכי מה אוכלים ומשקין מכתיך נמיד
מתיל טהורין וכלי מתכות מעזיה ולאחר מכתבו טמאין
כדברי בית שמאי כדברי בית הלל: ג לעטה מכחשתו
של תכור רבעה מים מיטיבין מים מתכור מכתבו עטו כמין
קדרה גדולה מלאין לה גולי
ומתקבים לו רבעה בקרקע
ומוציאין אותו מים ואותה
רבעה מים כמשתו של תכור:
אי כמ: ולא כמעמ מתכור
דלי זה כמל מים מתכור
(מימה) כמוירכמלריך
מיו מל תכור ומה דלא תליכן
מעמ מים מים קדים מטוטיכו
מים מתכור לפי מלמעמים
כמב מסרן לה וכבר מעמדם
מע ומתכור מים מים מרוכים
מים כוחו מים ומעמ מי
מתר ליאר מסרן קדים מים
לתכור דל כ מתוס מלמים
כמרף וכמעמ מאר לא תליכן
מעמ מי כמל ודרך מרכים
לעמות מפירות בקרקע
לכמען מים לפי כמכ לעמה מכחשתו: מים מיו מד מלא
כמ מתכור קדים מטוטיכומו מים מלא דלא מויר מתכור:
כמאר מקלא כמאר מכמם מעמ מריה מעמ וטייכו למעלא
כמלל מתכור ומה מ דמטמן מאר דמקרי מאר ומכמ
מאר מל מריה מעמתי מעוס מכי תכמ מאר מקלא
לטין קלוי כמם: ד וכמל לאויר מתכור מעמ דמטקין
מעמין מעמעין כלי ומעמ מטמטקין מלוטין לתיך מטמינ
כמלוטים דמו לפי מטמינ מעוי לסכרים ולטוניה כו. וכן
מתיכה מל לפת ומל נמי מוו כמטמינ לפי מכנמי בודקין
כו מת מיין ומוי נס מוא מעוי לסכרים ולטוניה כמטמינ
ומין מלכה כרים: ה מרמים מכמעמם כמן מטקין
מעמין כנון מכים מל מיטו רגליים מלוכ ומל וכמ מכמכר
נקרמים כלמו מי רגליים ומיירי כנון מטריחים בעים
מלא מעמי מלא כמאר כמן מטקה מעמ דמי לא מריחוה
כמעמ מתכור מעמת מטקין מרכיה ן כדמכותו כמלו
מן כמין: מטיה מטקה לנמת כלומר דרך מטקה לנמת
מל ידי לכין מרמים וכין מגיו מלו מרמים מתכור
בכמת מיטקו יכלו מטקין מטן ומעמו מתכור מטוירו: (מרות) ו נמ נמ

ובית הלל אומרים אף מניקת טהורה חזרו
בית הלל להורות כדברי בית שמאי: ג
השרץ שנמצא למאה מנחושתו של תנור
טהור שאני אומר חי נפל ועכשיו מת מחט
או שבעה שנמצאו לסטה מנחושתו של
תנור טהור שאני אומר שם היו עד שלא
בא התנור נמצאו באפר מקלה טמא שאין
לו במה יחלה: ד ספיג שבלע משקין
טמאין ונגוב מבחוץ ונפל לאויר התנור
טמא שמשקה משקה לצאת וכן חתיכה של
לפת ושל גמי רבי שמעון מטהר בשני אלו:
ה חרסין שנשתמש בהן משקין טמאין
ונפלו לאויר התנור חוסק התנור טמא
שם המשקה לצאת

וכן

ים לפרס כמתכי דלמיל דמכן מס כמעמ מעמין דמיכו
וסוס מל מ"ס מסוס מעמ ומס כמטור מס"כו מל מ"ס
מכ"כ מרים כמתכיתין דמכמ ומין מריך למעמ דכמטור
וטהורין מטוס דכמילי כו מע"ג דמר"ם מכמו מפרס כך
כמתכי דלמיל: ג השרץ
מ"מנמ למעמ מכמ ומתו כו'
דמי כמכמתו כדמכן ריס
מיקין מריך למאר מכנק
כדמכן מתס: מחט או
מכמת מ"מעמ כמת מ"מכ"ס
כמירוסו, וכמכורו מ"ג מ"כ
כתב מכל מכלים מכמכים
מעמי וכדמכן כמכמים מ"מ"ל
דמטרות: באפר מקלה
כתב מר"ב מטוס דמכמכן
מאר דמקרי מאר כדמיריסי'
כמס דכל כרמ"ב דמכמית:
ד וכן מתיכה מל לפת
ומל נמי ל' מר"ב
לפי מכנמי בודקים כו' כך
מכוי כמיסמתמ ומע"ג דלמ
כקמ כמיסמתמ מלמ נמי
מ"מ ומוס מטעמ ללפת נ"ב וכך מי מרמ"ל כמל"ד מ"כ:
ה חרסין מכמתמם כמן מטקין מעמים מי מר"ב כגון
מכים מל מימי רגליים מל זב וזכם מכמכר
ומ"מים כלמו מימי רגליים ומיכמ למילק מעמי דייק
לדרוסי מכמ כמטקין מטורין מסס מכ מטומאמ ולמ דייק
לדרוסי מכי מתכי דלמיל ומי כל מטקין מעמי כלים
כנזיר' מ"ם דכר ועוד דומי דמים דרוכן כנמת כו' דמכמת
ככל טומאת מטקי מיירי וכמ"ם דמעמ כדמ דמ מ"ב מלינ
ר"ל ודל כמי מכמתיכו ומסק מו מכ"ם כמלר מ"ר כר'
יוסכן וכדמסיק רב מעמ דמתכי מחד מטקין קלין ומחל
מטקין מטורין מלמ דכמטקין מטורים דוקמ כמ"מ כו
מקמיד מליסן מינמו מוס דכמיכן מוסק מתכור לכל
מקמיד מלין ויכול לנמת מרי זס מעמ מתכור מעמ מלמ
מוסק דמלמ"ם מקמס מתכי' כ'. מ"ג דמ"מלות דמכן
כל מכלים מ"מיכו יכול לנמת מ"מ ומ"מ יכול לנמת מעמ
ומ"מ מל נב דלמ כמיק ומ"ם: וכן

וכן בנפת חדשה אבלה משקים נבלעים ההוסק בה התנור כשלהם הסיק משקה לבאת הרע"ב שם: אפי' לאחר ג' שנים כשאר דכותא דג' שנים כראה נעיכי דהייכו לאפוקי עשכי אבאי לנמוסתא דקביא

נפת הפולת בא"ו אים לאחר שהוציאו השכן: חדשה אין לב חדש: יהנה לאחר י"ב חדש דהשתא יצא כל המשקה שבכן: (ו) והלכותליהן שאלים בבי אדם שנים. השורים אלא כשאלו בדריסה: כיון אלא כ זהא עיין

וכן בנפת חדשה אבל בישנה טהור ואם ירוע שיוצא מהן משקין אפי' לאחר שלש שנים נטמא: ו הנפת והזגין שנעשו בטהר' והלכו עליה' טמאים ואח"כ יצאו מהן משקין טהורין שמתחילתן נעשו בטהרה: כוש שבלע את הצנורא סלמר שבלע את הדרבן לבינה שבלעה את הטבעת והן טהורים נכנסו לאהל המת נטמאו הסיטן זב נשמאו נפלו לאויר התנור טהור טמאוהו נגע

שם אבא יוסי בן דוסאי ור' יוסי בן המשולם אומר כנכה לאחר ג' יום לא נכנס לאחר ג' שנים ותצאיון דלאחר ג' שנים לאפו' אלא נכנס לא השיב שוב משקה כלל · וקמ"ל דקאמרינן דכל אלא כנכה אפי' לאחר ג' שני' השיב משקה · נטמא התנור כשיוסק · הרע"ב שם : ו הנפת והזגין כו' ואע"ג יצאו מהן משקי'

הם טומאה בעולם : כוש אלך שהאהם שנוס בו ויש ברזל עקים בראשו ושם נכורא ותמטים השקת סבוכ בתוך הצינורא שמכוסה בעץ: אלמד מקל ארוך · ובראשו כעין משמר דק ועדריכו' בן ספר' לחלאים לכך הוא קרוי אלמד שנקר והמשמר שבראשו קרוי דרבן כמו דברי חכמים כדרבונות : ולבינה שבלעה את השבעת

טהורים שמתחלתן כשעשאן בטהרה' והיינו הרע"ב בפ"ה עם מ"ה ואוכלין כשם בעת שעתהלה כשעשה' ונעשו מהן משקים שמאין והמשנה שכיון · הכיו טמאין לא ערכם טומאתן אבל כשמתחלה כעשו בטהרה ולא היה עליהם שם טומאה אין הלוך הטמאים שעליהם טמאין למשקה היוצא אחר כך ואף על פי שבכר שובשרו במשקים היכא שהן כשנעשו בטהרה · מ"מ הואיל ובטהרה כעשו לא בקרה עליהן שם טומאה מעולם כל' התוספתא' (רמ"ב)

הנגל שמנעת כשים שלבינה ובכדרה שעם בבכן: ככנסו לאהל המת כשהן בלועים ושעובים בתוך הכוס או בתוך השלמד או בתוך שלבינה : נטמאו שאין מציל באהל המת וכן מ"מ כלי חרס אלא כל היה לו תוך ואפי' לא דמי אלא לענה כשעורה שצריך כזית : המישן הוב שמאו' אלאכנגע בהן ואלא שסבירען כשמאו שזוב שמטא בזיבה שמי' שמוקף בצמיד פתיל מיטמא בזיבה כ"ש שפי:

נגע

דטהרות שהביא הר"ש שלכך טהורין הן המשקים היוצאים אח"כ ואין הלוך הטמאין מטמאין לפי שנפת וזגין אין עומדין להיות משקה · יוצא מהן ובתוספתא דאכילתין בפ"ו שנים לעבין טופק התנור כי הסיק עליו' דלעיל וז"ל שנפת שכנסה בטהרה ונפלה לאויר התנור אפילו בשעת היסקו טהור והכנסים בטהרה ונטמאת פי' הר"ש כגון שהלכו עליהם טמאים ע"כ ונפלה לאויר התנור בשעת היסקו טמא אלא בשעת היסקו טהור ור"ש מטהר דהרע"ב אומר כ"ם שמאין וכ"ם מטהרין בר"א בחלה: אבל כיוצא שכל עולין הוא טהור · והזגין קלפת הענבים הרע"ב · ועיין בטהרה ב' פ"ו דנזיר · **לבינה** שבלעה את הטבעת פי' הר"ב הנגל הטבעת בהם שלבינה כו' וכן פי' הרע"ב אבל לפי לשון המשנה משמע שהיתה כבר לבינה קודם שבלעה ופר"ש כתב וז"ל דרך הפרים הקובעים טבעת בלבני בנין כדי שיקשרו בה סוסיהם וכן עושין נ"כ תוך בכיין של לבנים ע"כ: **נכנסו** לאהל המת נטמאו · פי' הר"ב שאין מציל באהל המת וכן מיד כלי חרס אלא כלי היה לו תוך כו' · כ"כ הר"ש · ולהשמו דה"ל דכלי שהכות ביזול בצמיד פתיל כהבוא שלחכר כמו שכתבתי בטהרה ב' הוגרך לפר"כן אבל לשטת הרע"ב וכמו שפי' הר"ב הם דאף בשל חבר אמרו אין כלי חרס כגול בצמיד פתיל אין צורך לסברא זו לומר דדוקא בכלי היה לו תוך מציל · והרע"ב כתב בפ"ך הם' טומאת מת בשהם מתכת בו שאין שבלועי' בכלים מצילים לא בצמיד פתיל ע"כ · ובלאו' דבצמיד פתיל יש לו שהלה מי' אבל היכא דבשל כמו בשפילה · ומגיפה דריש פירקין וכן עוכת שמחטך לדריוסה : **נפלו** לאויר התנור טהור שמאוהו פי' הר"ב לפי שהתנור כו' ותוקפה בלועה כו' כדפריבנא בפירקין דלעיל הכא ס': **טהור** טמאוהו ולא פקי"ל מגע בטעה בהדיא דריסה ששום דאין כלים מיטמאים מאויר כלי חרס · הר"ש:

נגע בחן כבר של תרומה טהורה: ז סרירה שהיא נתונה על פי התנור סוכה צמיד פחיל נסדק מן התנור לסרירה שעורו מלא פי מרדע שלא נכנס רבי יהודה אומר נכנס נסדקה סרירה שעורו במלא פי מרדע נכנס רבי יהודה אומר שלא נכנס חיה ענול אין רואין אותו ארוך אלא שעורו כמלא פי מרדע נכנס: ח תנור שניקב מעינו שעורו מלא כוש נכנס ויוצא דולק רבי יהודה אומר שלא דולק ניקב מצידו שעורו כמלא כוש נכנס ויוצא שלא דולק רבי יהודה אומר דולק רבי שמעון אומר מן האמצע נכנס מן חצר אינו נכנס וכן היה אומר במנופת החביה שניקבה שעורה מלא מיצ' שנייה של שום ן מן האמצע נכנס

נגע בחן כבר של תרומה טהורה כתב הר"ב לא אמרי' כתבתי שמכסה אותו רשין או סי כו' ופ"ל ופ"ל לאו פסיתי כלי חן הוא כלי הקבל טומאה הקבלתן לים כרמ"ו דאפלות וכמ"ש הם נמ"ל תירגו הקנ' בפ"ק דשבת דף ל"ו בהם ר' דאיכא לאקשוי בכש"נ הפ"ל לאוני' ם דכן הפ"כ יסבר בית קטלו ולכדלא הסיב תו בית קבול:

ז סרדה פירש הר"ב כמין עריבה קטנה כו' וכ"כ בתוספתא ס' פ"ה דאפלות ובפרק דלמיל מתכה ג' אפרים הם כן לפי' הרמב"ם שכתב שהוא הכנה כו' ובפ"ב דאפלות אמרם לפירש הרמב"ם בלבד:

נסדק מן הנגר לסריד' לשון הר"ב הייבו הנסדק הערוך. כלומר אם הסיב בין הנגר לסרידה. ולשון הרמב"ם הנסדק מעצם הנגר נכנסו על הסנכה על כאן ועיין בתוס' דלקמן: מלא פי מרדע כתב הר"ב ויש בהקבו הפה ועכיו הלים מקום כו' עיין מ"ם בהם הרמב"ם בהתכה ס' פ"ק דטיהרות: חיה ענול. הכתב כך כתב הר"ם וכן ל' הרמב"ם בפ"ב מה' מאכלות אסורות הים בהלק ענול ולא יכולתו לעמוד על פי' מהכתיבו דקתני אין רואין אותו אריך דמסיבי תיתי לראותו כאלו הוא אריך וסרי פי מרדע הכו מעמדין ענול הוא כל הר"ב הים בהקבו כו' ומהב' הליתם הים בתיל ומוד בתב"ם מהב' ל' הר"ב מרדע הוא מקל אריך ענול ומב הלים מקום ע"ב ולהון הסר"ם ונם בלא לרבנו הוב פי' מרדע ע"ב וע"ב:

ח תנור הניקב מעינו פי' הר"ב הוא הנקב הסוכן כו' ומיין בפ' דלעיל מסכ' ז': "שעורו" הלא כוש עיין מ"ם ברמ"ם דאפלות: שופין וייב"ם בלע"ז ומעיסכי דברים כלאים ליעז כן הכולת הוהל ולהיפין מפ' הינל"ם יכן בפי' רש"י כמ"ב דהפסי' דק לים וכפי' הרמב"ם דשב' מפ' ג"ב דהיפון הוא וייב"ם ונקבקב' הפרי' הפיי"כם והוא מין מעיבי הפעורה כמו הבלרבו הפעים ע"ב' וקטה דבפרי'

לפר

אך בפי' הרמב"ם משנה ז' כתב דהכוורת סותל והיינו הכי איכא השעורים והם שעורם גם כן בפירוש הר"ב דהשעורים שנשערים בהם הכל אין עין שהטים לפי שכולן אין שעורים שן זכן כרים מסכת כלים: וכן היה אומר בחצבים גדולים לכאורה תמוהין שהוא היה לשון גדולים כולהו ול"ב יש לפ' דה"ק כשנעשה החצבים גדולים: **לשאר משקין** פי' הר"ב כגון שמן דבש וחלב. לשונו דבשכחה ב' פ"ג דשלשה דק מאל יין וה"ה לדבש וחלב. לפי שהיין נוקבת הסדרות שב יוצא ומכאן מוכח הסדרה סרגון כו לפעמים שהמשקה שאינו שארי בכאן ... לפר' כן ותמיהן לו"ם פ"ב דקידושין משנה ב': **אפי' כל שהן** פירש הרע"ב בכונס משקה:

לשאר משקין כגון שמן דבש וחלב: אפילו כל שהן טמאים. פי' הר"ב כל שהן אין מצילין בצמיד פתיל וטמאים שלא נעשו בידי אדם שלא הקנו בתחלה אלא מאליהן הקנו שעשוי לאוכלים שיעורו בזיתים השתא איירי בשכפחת הכלי עשויו וכיון וכל הכך השיעורים דלעיל בשכפחת גם שת"ם בכלתו: שיעורו בזיתים הם כשיעור במוציא זית דעי פירוש ובתחילת שכאן לא כתי פירוש וגם"ם במסכת שבת שוכים דכלי גדול (שכיך:) במוציא רמון וכלי קטן שהתחלת גרונו אין פירוש ושיעורם מוציאין כי זהו איכו מציל בצמיד פתיל כיון דבטל מתורת כלי ואם ערמו כשהם כאוכלים שמקבלין גסים שאין השיעור מציל: שיעורו במשקין

נכנס מן הצד אינו נכנס ובזמן שהיה אומ' כחצבי' גדולי' שנקבו שעורם מלא מיצה שנייה של קנה מן האמצע נכנס מן הצד אינו נכנס במה דברים אמורים בזמן שנעשו ליין אבל אם נעשו לשאר משקין אפי' כל שה"א טמאים בר"א בזמן שלא נעשו בידי אדם אבל אם נעשו בידי אדם אפילו כל שהו טמאי' ניקבו העשוי לאוכלי' שעורן בזיתים העשוי למשקים שעורן במשקים העשוי לכך ולכך משילים אותו לחומרו בצמיד פתיל ובכונס משקה.

פרק י

אלו כלים מצילין בצמיד פתיל כלי גללים כלי

שיעורן בזיתים פירש הר"ב אם כשהתחלת במוציא זית בעי פירוש ונפחות שכאן לא בעי פירוש. ויש לומר שהם עשוים דכת"ע וכל כלי מתום אשר אין צמיד פתיל עליו ודרש כן שם עשה שכבשת לפתחו (כמ"ש הר"ב ר"פ דלקמן וכן ע"ש ע"ש בס"ד) וכי כיקב כדי שהרתו שבו כפתחו וכעי צמיד פתיל עליו שתום שכאן לא הר' מ"ש הר"ב וגם"ם בשם שבת היקף שסירי: **בזיתים** עיין מ"ש בפ"ג משנה ג': **העשוי** לכך לכך כו' ושכיבי שלם עשוים בעבין אחד הרא דלעיל בפ"ג ופירך בפ"ק (ועיין מ"ש בשם הרע"ב) ואך שכה וכולם צריכי' דקמייתא התכה למבין שיעור ליתני ופירך לשכיל באוכל שרך ואך דשכה לשכיל באוכל שמע הר"ם: **לחומרו** בצמיד פתיל ובכונס משקה פי' הר"ב ואם כיקב בכונס משקה איכו מציל בצמיד פתיל וז"ל הרמב"ם ר"ל שכאשר יכקב בכונס משקה יטמא ואף ע"פ שהוא מוקף צמיד פתיל ולא יציל כל מה שבתוכו ע"כ וכתב הר"ם דמשכי' דלא כב"ש ודלא כר"ע דהא קיירים עשוים לכך ולכך (כדפי' הר"ב בר"פ ג) תכן בפ' אהלות פ"ה (משנה ב') אר"ע שבין הבית לעליה וקדרה כתוכה עליה וכקובה בכונס משקה בש"א הכל טמא ובה"א הקדרה טהורה ועליה טהורה רע"א אף הקדרה טהורה והא דקדרה טמאה לב"ש מוטרת בעלמא ע"כ. ושכל ראיתי להרמב"ם בפתיחה שהבתיבו ז' כמ"ד מאלכות כלים ואותה שהבה דאהלות בעתיקה כמו כן כהב"ג עם' טומאת מת לכן ר"ל לחלק דהכה יוצא מתורת צמיד פתיל בשכיקב אם כ יהם לכתורת אהל מציל אין שכקב מוציאו מאהל ושרי כל שמציל בתורת אהלא"כ לצמיד פתיל וכמ"ש הר"ב במשנה ד' דלקמן. ואף ספיר דדייק שכה לתתכי בצמיד פתיל וגם שם לא כתיב הר"ם לחלק בין מציל בתורת צמיד פתיל למציל בתורת אהל. ולפיכך כתב שם דלא כתברר לו"ם אין תוספת שפה וכו' ועיין מה שכתבתי בר"פ דמסכת אהלות בשם הר"ם:

פרק י א **כלי** גללים פי' הר"ב של גפיעי בקר וכ"כ הרמב"ם ודמה לפי שהן כלי אבנים ועדר לאמרו שכן

כלי אבנים וכלי אדמה דכל הני אין להם טומאה לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים ולכך מצילין בצמיד פתיל ואף על גב דכל כלי מקום בכלי חרס משתעי קרא בכלי שהטומאה קודמת לפתחו דהיינו כלי חרס שטומאה מאוירו מכל מקום שאר כלים כמו מיניהן מצילים שדכתיב וכל : ועצמות הדג הם מעשה כלי מעצמות בריות הנים מצילים לפי שאין מקבלים טומאה כדתנן לקמן בפרק י"ז כל הנים טהור וכל כלים מעצמות העוף טהורים דכתי' וכל מעשה עזים פרט לעופות : כלי עץ הטהורים כגון כלים גדולים הבאים במדה שמחזיקים ארבעים סאה בלח שהן כוריים ביבש דלא מקבלי טומאה דתנינן דומיא דשק המטלטל מלא וריקן וכיון שהן גדולים כל כך אין מטלטלים מלאים ומצילים בצמיד פתיל :

מציון

כלי אבנים כלי אדמה כלי חרס וכלי נתר עצמות הדג ועורו עצמות חיה שבים ועורה וכלי עץ הטהורים מצילים בין

גליון (בעור) אבל האבנים כגללים במאמר כלי אבנים ע"כ וראיה יותר מוכרחת שדתנן בפ"ב דעוקצים דכלי גללים שהשרשי' יכולים לגאת בהם וכתב שם הר"ב דלא תני כלי אבנים לפי שאין השרשי' יכולים לגאת בהם והר"ש כת' שם דעיקר השעי' הפיר פלי גללי' היכי כלי אבנים כו' : כלי גללים כלי אבנים כו' כתב הר"ב ואע"ג דכל כלי מקום בכלי חרס משתעי קרא בכלי שהטומאה קודמת לפתחו · בכלי הסרגילה מתורה את הטומאה להשכים ולאסור לגא דרך פתחו . דתנ' פ"ק דחולין דף כ"ה · ומ"ש הר"ב מ"מ שאר כלים כמו מיניהן שמצילים שדכתיב כלומיהו ולא מיניהן אלא אלו הן שהוזין ז"ל. הרמב"ם הזכיר באורי (דמ"ב) הכלי (חרס וכלי) כתר ומהן הוא שאמצין מאוירין (כתשמיש מגיע) שכלי חרס וכלי כתר מצילין ולמדו שאר הכלים מהמכי' כולת הכלכם מק"ו וגוף פתחו אין לי אלא כלי חרס כלי גללים כלי אבנים כלי אדמה מניין ודין הוא ומה כלי חרס שהן תלויין לקבל טומאה הרי הן מצילין בצמיד פתיל באהל המת כלי גללים כלי אבנים כלי אדמה שאינן תלויין לקבל טומאה אינו דין שיצילו בצמיד פתיל וכו' אור תלויין מוכחים ומז"ה כתב הע"כ · ומאחרים זה הוא נספרי ס' חקת ישכים כלשון הזה וכל · כלי פתוח אין לי אלא כלי חרס וכו' עד אינו דין שיצילו בצמיד פתיל באהל המת ועשיים ת"ל וכל כלי פתוח וצריך לומר דאע"ג דאמאן בק"ו טרח ליה קרא ורבינהו ולא נראה למהכמי' ז"ל לרבות בוכל הכלים שאילו הן שאין באין בק"ו : **כלי אדמה**. מפוי ממים אלא שאינו מגרפי ככנגן מעשה ידי יוצר דבאוי קרוי כלי חרס · ורש"י פ' כמה בהמה דף כ"ה ועיין לעיל ס"פ משנה ב' פ"נ : **וכלי** נתר מפורש דמ"ב : **עצמות** הדג כתב הר"ב לפי שאין מקבלין טומאה כדתנן לק' פ"ז משנה י"ג ושם הכיפי חוץ מכ"ב ה מים אע"ג דלדברי ר"ע הן הם מחק כתוב והר"ב והרמב"ם הם והשמים כרבי' לפי שאין מות"ק עליו ומתקני' דהכא אין ראיה דכיון שאין אלא כלב המים שיוצא מן הכלל לית דלא קתני לה מין וכרי הף במקום שבאמר חוץ אין למדין ממנו כמ"ש בפי"ד משנה ג' ועוד דאע"ג דאפשר דפליגי הם הוי הם ולא"כ מחלוקת אבל בחבורו של הרמב"ם פ"א מה' כלים לא כתב חוץ מכלב הים כלל בראש ודאי שחזר בו ממה שפסק בפירושו דהלכה כר"ע ושבתוכו דהכא כתבה הרמב"ם כלשונה במב"א מה' טומאת מת ומן הפירוש דהכ"מ לא הרגישו בזה ונס"ל לכתוב שפסק דלא כר"ע משום דיחידאה הוא וגם לההוא לו מתקני' דהכא ומ"מ אבל שתקייתא שהא דהרמב"ם בחבורו והיכי פסק כר"ע למה שפירשתי במשנה ט' פ"ו דבזכיר שלשתי שהם יאמר כך מחלוקי' אין הלכה כסתם מפירושו וחזר כאלו אין הלכה כסתם אבל לא לומר הלכה מוכרעת כשחולק על הסתם ומ"ש הר"ב וכל כלים מעצמות העוף טהורים דכתיב וכל מעשה עזי' פרט לעופות כמו שכתבתי ברפ"ב משנה דפ"ם דחולין דפ"ק ויש לדקדק אמאי פיריש יוכ"ל דכיון דלא כולן טהורי' שבמקבלן נוזו כדתנן לקמן פי"ז מתני' י"ד הלכך כיון דלאו מלתא דפסיקא הוא לא תני ליה ופירש : **ועורו** מעור הדג לא יטמא שאמרו או כנף או עור ובאה הקבלה לומר עם כנף מן הנדל בארץ אף עור שמנדל בארץ הרמב"ם : **וכלי עץ** הטהורים פי' הר"ב כגון כלים גדולי' וכו' כדתנן לקמן רפט"ו ועיין מ"ש ברפ"ד דאהלות והרמב"ם כתב ושאר המטלטלין כלי עץ לפי עם שאמרו זה כשהקום לום פשוט מעץ וכשיעשה מלפי כלי מאלו שהכלים עוד יקיפו כו בצמיד פתיל שהם יציל כל עם שרחוק הכלים ע"כ וכדתנן לקמן במשנה ו' כשר שהוא כמו על פי הסתור כו' ולזה הוא שהכוון בחבורו דהכל מה' טומאת מת ולא

כש"ם

ולא כר״מ הם הכ״ע השוה משנה ו׳ פ״ה דאהלות דהתם לענין אהל שהאהיל הביאו ודברי הרע״ב בהאהלת צמיד פתיל הן °ועי׳ שהר״ב הכלים בפרק ג׳ משנה ב׳ דכלים: היו כפויים על פיהם וכו׳ בגונהן טפח כמ״ש בהם הרע״ב במשנה ו׳ פ״ה דאהלות ועיין מ״ש במשנה ד׳ פ״ט דאהלות: ר״א מטמא פירש הר״ב קסבר כפוי כו׳ הכא צמיד פתיל עליו ולא על גבו כך הבי׳ בספרי פ׳ חקת וכן העתיקו הרמב״ם בפירושו ובחבורו ויש לפרש על גביו שאינו מוסב על הכלי אלא על הצמיד פתיל עצמו וכלומר שהוא מוסף שבדרכו שדרכו להיות על הכלי ועכשיו מוסף שהכלי עליו וכמנא כאלו הצמיד מוטל על גבו כלומר ולא על פניו שהוא כמו דרכו:

בין מפוחמין בין מצודדין בין יושבין על שוליהן בין מוטין על צדיהן היו כפויים על פיהן מצילים כל שתחתיהן עד התהום רבי אליעזר מטמא על הכל מציל צמיד פתיל חוץ מכלי חרס שאינו מציל אלא על האוכלים ועל המשקין ועל כלי חרס: ב במה מקיפים בסיד °ובגפסים בזפת ובשעוה בטיט ובצוא׳ בחומ׳ ובחרסי׳ ובכל דבר המתמרח אין מקיפים לא בבעץ ולא בעופרת מפני שהוא פתיל ואינו צמיד אין מקיפין לא בדבילה שמנה ולא בבצק שנילוש במי פירות שלא יביאנו לידי פסול ואם הקיף הציל: ג מגופת החבית המסולחלת ואינה נשמטת רבי

שפיהן השמייד פתיל בפיהן: מגדיהם הם כיסוי בגדיהן ושוכבין צמיד פתיל: רבי אליעזר מטמא קסבר כפוי היינו מציל ואפילו מירחו למטה בקרקע שנאמר צמיד פתיל עליו ולא צמיד פתיל על גבו ואין הלכה כרבי אליעזר: על הכל. מציל כל הני כלים דתנן במתני׳ מצילין על כל מה שבתוכן בין שהוא בתוכן כלי בין כלי חרס בין בגדים בין אוכלים ומשקים: חוץ מכלי חרס שאין מצילים על אוכלים ומשקים וכלי חרס שבתוכן דברים לפי שהוא כשר על כלי עצים ובגדים לפי שחרס כבקוס פירשנוה בפרקין דלעיל ומשנה זו לאחר שחזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי: ב במה מקיפין במה סותמים הכלי או מדבקים הכסוי על פי הכלי ויהא צמיד פתיל גפסים מין סיד הוא ויוקר לבן מסיד וכשרף בבבל שמיד. חרסית כתישת חרסים ולבנים שוחקים בפיס. בעץ הוא בדיל אבר שבדיל מתרגמינן יא אבר וכך ירושלמי בעבא: שהוא פתיל ואינו צמיד כלומר הוא אבל אינו מחובר ומדובק יפה על פי הכלי: בדבילה שמנה ולא בבצק שנלוש במי פירות ואף על דתנילין שרי לא הוכשרו לקבל טומאה אף על לכתחלה אין מקיפין בהן גזירה שמא יוכשרו שיפלו משקין שהכשירים ואין דבר טמא מציל: ואם הקיף הא עליהן מים או אחד מן המשקין המכשירין הני ג המתקלקלת המתנענעת ומתנדנדת ומתקלקלת

חוץ מכלי חרס שאינו מציל כו׳ כתב הר״ב משנה זו לאחרונים כו׳ הר״ש. ושאינו וכבלי ש״ם וזה לפי שטעו שכתבתי בפירקין דלעיל אבל לשטת הרמב״ם והר״ב אף בשל אחר גזרו כמ״ש שם ושהרכתי במ״ד במס״ק דעדיות: ב ובגפסים פירש הר״ב מין סיד כו׳ וכע׳ ויש״ו וכ״כ בספ״ט דפרה: ובצואה הוא פיני הגלגלין כלשון הרמב״ם: ובחרסית פי׳ הר״ב כתישת חרסית כו׳ כבר כתבתי בזה בספ״ו דחולין: ובכל דבר המתמרח. כל מה שימרח ביד ויתפשט על מקום הדבק (כו׳) והכלי׳ כמו טיט המצרי ומיני השרף והלחיות כאשר יולשו במים. הרמב״ם: אין מקיפין לא בדבילה שמנה כו׳ כתב הר״ב ואף ע״ג דתנילים שרי לא הוכשרו כו׳ גזירה שמא יוכשרו כו׳ °וסייכו דתנן שלא יביאנו לידי פסול וכ״כ הר״ש בשמו וקשיא לי ליתנא דשלא יביאנו דמשמע מיניה דאיסורא קא אם יביאנו כו׳ וכל״ל שמא יבא כו׳ אבל ל׳ הרמב״ם וזה כולו משנה דאשיבה אחר אחר אסור לגרום טומאה לחולין הבא׳ והטעם שמעתי הוא משנה מפורשת מותר לגרום טומאה לחולין שבא״י כמו שכתבתי בסוף (פ״ד משנה הבו״ם ולזה ישים הרין מקיפין בדבילה שמנה שהיא מוכשר ושדומה לכך מן האוכלים ע״כ ועיין מ״ש שם דשביעית: ג מגופת החבית המסולחלת פי׳ הר״ב מתנדנדת כו׳ דלא מהני דהשיב לה צמיד פתיל ואינה יכולה כו׳ וכ״ם הרמב״ם והר״ש. והקשה הרא״ד בספ״ב עם מ״ש שהם כדבריהם ה״ל לומר מירוח הבקע״ב.

רבי יהודה אומר מצלת היה בית אצבע של שוקע בחוכה חשרץ בחוכה החבית טמאה חשרץ בחבית אובלין שבחוכה טמאים: ד הכדור והפקעת של גמי שנתנן על פי החבית אם מירה מן הצדדין לא הציל עד שימרה מלמעלן ומלמטן וכן במשלח של בגד היתה של נייר או של עור וקשרה במשיחה אם מירה מן הצדדין הציל: ה חבית שנתקלפה והזפת של עומרת

וכן

רבי יהודה אומר מצלת היה בית אצבע של שוקע בחוכה חשרץ בחוכה החבית טמאה חשרץ בחבית אובלין שבחוכה טמאים: ד הכדור והפקעת של גמי שנתנן על פי החבית אם מירה מן הצדדין לא הציל עד שימרה מלמעלן ומלמטן וכן במשלח של בגד היתה של נייר או של עור וקשרה במשיחה אם מירה מן הצדדין הציל: ה חבית שנתקלפה והזפת של עומרת

וכן

כי מירוק לא כקרא מנופא אלא א"ע מנופא קלולא ומירא מקבית בכבם בא ומיא מזודקא מאיכא כמעמא מאליא רלא מצלא כלא מירוק וכבי"א איכא מצלא מריך מעמיא מא זא כך כ"ל מאמא ע"כ וסכ"ע מסיב מל קוסיקו רלל לאסכי לא מכן מירו' מסוס דלאו בכלל מירוק מכמקלקל מרל דמצלא אלא כמנופא מקבית מפי מקבית בכבם בקוכא ואיכא כמעמא מאליא עכיל ובמכם מוסיף לבאר מפי מקבית בכבם כו' מוא פי' מקולקלת לאראב"ל ואין כן לאראב"ם ומיעקו: ר"א מצלא פי' מר"ב דמפי' לא נעיד מעיל דאא דמכן בעא מקיפין בסיל ובנמפי' כו' ובכל דבר מסוא מעמרא לא מעא אלא לעיארא דקסא ע"נ קסא לא דכוותיה דבמן ומעמרא דמעמא מלקא ומרוא דמקקא בזמורא וכו' (דלק' מעכא ו') דכולהו קסא ע"נ קסא ואיכן מעמכרי' יאא כדאמרי' בעא' מכא ע' כעא מעא ומע"נ דרך ע"נ קסא כמי מערי' מעא דאיכו מוכן במכילא דאיכו כדבק יאא מ"מ ע"נ בעלי מיים מאיכו דקאי נאדקו יאא מיעמא לו נעד כו' מדע בלאו דוקא כקא מעא מיד ונמפי' וכו' דמכן מעא מכיא מכיקנא ומעמוא מעריא מכילא ומנעיא לן עלא מעא כו' ומעריכן מכא כעידי דקאי אלעא דכל עידי דקאי מעכיא לעכין מעיא' כמסוקא יאא ומכן כעי כעל דכלא נכי מכי כמריא כו' (כמכא ו') מעאן כמכיא ומכמעיא כו' דעבנא ומוקא יאא • כ"כ מער"ם כע"ם דאאלות מכא נ' ומע"ם כמב כמקיקא קא דמעא מעכי כעי. ל' מר"ב דמנופא מקבית כמכיא לעיא ויא לקמוא על זא דאא כרי"ם דלעיל מעריכן איכא דבמקוא מכריכא כל מכמכא כא ואיכו בכבא לאויר מכיא מנילא לא כמעא עא מכיא ואף מכמכיא לא מערא אלא כמוקא לקיכא • ולל מרמב"ם ומסיא זא מקיא מעוקא (מר) מעניא נמיך מויר מכיא מכא שוא (מסוב כאלו שוא דכיק כאויר) מכיא כעו מזכר מ"כ: ד הכדור לאון מר"ב מלוקא"ם כלעז • מסוקיא כו מכעריא, מר"ם: ה חבית מכמקלפא כו' מי' מר"ב מכיא ומוקא מכמכיא וכיאל מרם מעכא וכו' • וכן מירא מר"ם מ"נמקא מרמב"ל נמכב"ב מא' מעא מא מלא מכיו כמרם לאון קילוף אלא לאון מכירא ומזמא מוא מעכיו לאון מקילוף מסוף מכו"ם נכי נא מל כוקיא יקלוף מא מזמא ולמי' מי' מאין כאן מכירא מרם אלא מכמקלפא מזמא מן מכמרם יעומרא לעכמא רל מכר כיון מכמכא מזמא דומן מכיא ומכמיו כמזמא מעומרא לעכמא אין מירוא מכיא מכמסוב כלא מירוא מזמא ומכ"ם מוכיל ומכ"ם מירוא רלל דמדקאכי ומזמא מלא מעומד מעמא מסמרם מלא מוכיו מעומד אלא כמכר קנא ומלך לו ולאון קילוף מ"ך מפיר כמכקלף מרם מזמא כמו כמכקלף מזמא מסמרם מ"כ • ונם מרמב"ם מא' מכמקלף מרם אלא מעא' דעיירי מכאן מכמוי מל מזמא ודאקו מד מלכא כזמא ומכמא

מזמא

וכן קנוקים של מוריים שנפסן עם חשפה
ר' יהודה אומר אינם מצילין וחכמי' אומרי'
מצילין: ו חבית שניקבה וסתמוה שסרי'
הצילוה פקרי בוסולה עד שימרח מן
ס"ל הצרדים היו ב'ער שימרח מן הצרדין ובין
ס"ל זמורה לחברתה נסר שחוא נתון על פי
התנור אם סירח מן הצרדין הציל היו שנים
עד שימרח מן הצרדין ובין נסר לחברו
עשאן בסינין או בשוגמין אינו צריך למרח
מן האמצע: ז תנור ישן בת ך מחדש
וסרירת על פי חישן נישל הישן וסרירת
נופלת הכל שטא ואם לאו הכל ש זור חדש
בתוך חישן וסרירת על פי חישן אם אין
בין חדש לסרירת פותח שפח כל שבחדש
שחור: ח לפסין זו בתוך זו ושפחותיהן
שוות חשרץבעליונ' או בתחתונ' חיא צמא'
ובלן

קנוקים קנקנים של קרם סתכיתין כמן עוריים בקנ
קנוקים: סנתמן סכסם פותן בתין סיר סקורים נמ
דתכן לתיל סתקיתין כו: עם סמכם לתשם מסמם מ
סכתכם סנעיר בתיל מכמכי וסמכם מע לם מנכוון:
יסורם פופר פין מ
לקסבר נעיל פתיל מ
כתיב ולם נעיר פתיל לפ
ופין פלכם כר יסורם:
וסתקום סמרי פנילם מ
כקכים לים כתיל מ
מכמכים: עד סימרח מ
לומרם מן סבדלין מכל
סוטור מנעם לם כתי מ
כסר פסוטי כלי מן מ
כמיכים סכמן כין כסרלם
קלפות רקות של סכם:
כסנמים קליתי מן של מ
ופותן קליתי כמן כין
לכסר כרילמכרן: ז מ
יסן סמומן כדי לפמ
מומנכים מוו שיש
מלמכתו לסיות מסוכ
לקכל מומלם: קרם
סומן ומיכו מקבל מומ
וסרירם מל פי חישן ומיכם מקורקת נטים ופין
נעיר פתיל: כישל חישן וסרירם כיחלת מסיכם כמ
מל פי מקרם: מכל טמם חישן מעליו מסרירם
כלי ומיכו מכיל מלם נעיר פתיל וסרירין כלן
פתיל ומקרם מסיכו כלי חיש חוכן נעכי מטומלם
מסל מם חיתם חסרירם כמעכת מעליו דכל מעכולם
מסל מיכו נריך לנעיר פתיל מכל נומן מסין מס
נמעכת מעליו פין כמן מסל חילכך מכל מעם: מ
כין קרם לסרירם חיתם טמם מם פין נוכם טמם
מכמי מעל חישן לעם מל מתכור מרם כמסנ מכמי
חישן כשו מומ נפי מקרם ונכת חם מקרם מסל ומונ
כמומלם ונכל מם (מנתיכי) מסור: מ לפסין
מ חם חמתכו' נדולו מל גרול מנמלין כמן. ומסם
מוות מסין מעת מחת חמן נכוסם מחכרמם. מעלו
חיש מסכיחת מכמיכוכ' מקמים: חיש מעלם מכ
נעליוכם מוכלין מכתחתוכם מזורות דרמסכ' מסר כל מסר יחול מ' תוכו ולם מ' תוך חוכו ומסרן מנעלי וכם מוק
דמתוכם

דעתיכם שוב ושם מסרן בתחתיו לא כמעט מאוכלים
מבעליונים דרקמכם אבר כלאסר בתוכו ישמש ולא
מבחוץ תוכו: היו נכוכם מסקם כלומר כקוכים נכוכם
מסקם דסייכו כלי מסרתן דלאסין מסיין למסקין
ולאוכלין ומטילין אותו
לתמרו נכוכם מסקם: מסרן
בעליונים דסייכו מסכיתים
כלן מעלות דרושין את
מסרן כאלו שוב נכלאתם
כיון דנקובות נכוכם מסקם:
בתחתיו דסיש מקבוכם שיש
מעמם (ובולן טהורות דאין
מועלים) נכנסת דרך מולין
ומיכו אם היו אוכלי המסקי
מכיתים כמעמו כיון דלא
עירה מבקב כדמוכח לעיל
בפרק שביעי ומייכו מעמם מסוס דבקב בכלי מסרתו
בקסב כאויר של מיכוכם ואוכלים ומסקין מיתמין מאויר
כלי חרס ואין שדם וכלים מיטמין מאויר כלי חרס:
מסרן בעליונים מסקמ מיירי כלאסין מליחות: שיש
ומקמקוב טמאם דכמיכם בתוכם דמיכיין דעודמת מכל
מלכתית מהורה דאין כלי מיטמא באויר כלי חרס: כל
שיש בו מסקם ומאם טמא כמעמ מסקם מופם מבתוך
מכלי מלמעני מאויר כלי חרס וחזר מסקם וטמא את
מכלים דרבכן נזרו על מסקם מיטמא כלי נזרם מסוס
מסקם וב ווכם ומוש מדין דמוס מני לאסמוכין חלוס
אם מל מסקם מופם בריאם בחסרן בעליונ ומסקתוכם
עודמת זיש מסקם מופם בטמנת:

כלי מתכות מסומיין מטאים דלא מתקום לסק: חורו
למוקמתן מיסכם מכמיסנזרו על כלי מתכות
מסתיכן ומסמעמן כלים חדמי מחזרו למוק מתן מיסכם
נזרם

ומ"ם בעסב"ל מ"ל: ובולן מסורו ל"מ"ב אם מסרן
בעליונים מוכלים מבתחתונים מטורות ומנ"ל מלמם
מכמם מאין כלי מיטמא מאויר כלי חרס ומכב מ"ב
לאמי' ר' יהודה דמלינ לעיל נמס"ל בכלי חרס מיש לו
נ"מ ביות לאמר מולקים מת
מטמנות מכא בנ' כלים
עודם: היו נכוכם מסקם
מי מר"ב כלו' בקוכי' בכוכם
מסקם דסייכו כרי מסרתן
כו' כלו בכלי מעמו למסקין
בלבד בקוכת כוכם מסקם
מעמרתי ומלמסין דמסויין
לכך ולכך מטילין אותו
לקומרם ומכא לעכין מכלם
מוי חומרם דבקוכת כוכם
מסקם מוכיחו מידי כלי מלא

וכלן טהורות היו בכונס משקה השרץ
בעליונה בלן טמאות בתחתונה היא טמאה
וכלן טהורות השרץ בעליונה והתחתונה
עורפת היא והתחתונה טמאה בעליונה
והתחתונה עורפת כל שיש בה משקה
טופח טמאה:

פרק יא כלי מתכות פשוטיהן ומקבליהן
טמאין נשברו טהרו חזר ועשה
מהן כלי חזרו לטומאתן חישבה רשב"ג

ינ"ל וכדתכן בפ"ק מסכת ב': השרץ בעליונים כולן
מ מלות בתב מר"ב דרושין את מסרן כאלו שוב בכל מת'
כו' כלומר דטומאם מבמה יורדת ולפיכך כולן מטמאות
מייכו מם מבתוכן ומלמסין מבמלכמו כן. וכן פי' מרמב"ם
בפסכת ב"פ"ק בכלי מסמולמל בתכור ומיו למעלם מן
מתכור וכיקבם בכוכם מסקם מבתב ולא מם מבתוכו מטמא כו מרן
כמעמ מתכור וכל מם מבתוכו מאוכלים ומסקים מ"ב
וכן מסק בתכורו מ"ל מ"ב ולפיכך מני מעמ על מם
מסירם בתמבתיכו מעכין מעמרם כלן מטמאות ירמוו מל
מומאם מם מבתוכן וכ"מ ג"ב בתכורו מם מ"ג ומיין מול
לקמן: וכלן מסורו' בתב מר"ב ומיסו מם מיו מוכלים
ומסקים בכמיות כמעמו כו' בדמוכם לעיל בפ"ק מסכת
ב' בכלי מסמולמל בתכור וכו' יו"כ מם מרמב"ם ולא ומם
מיש בתכור מרן כמעמ כלמ מבתוך מכלי מאוכלים
ומסקים מ"ב. וכ"ב בתכורו מ"ל. וגם בוה מני מעמ
מבכמ ן ובמ"ג מתכורו כמ' דכולן מהורו' כל מם מבתוכן

ודע דלמר"ב ומסת מרמב"ם דלעיל מ"ב מכלי מתכמ מסמקים וכמ"ם בפוק מתכי' ומ"ם מר"ב כיון דלא מירה כו'
ולא ידעתי למה מוגרך לכרונם מם בפ"ם מסבמב' לא מזכיר זם כי אם בפ"ם דמקם מיירי בעכין בעיר בתיל:
כל מיש בה מסקם מיטמא מטמא מ"מ מר"ב כמעמ מסקם כו' וחזר מעמקם וטמא את מכלי דרבכן נזרו כו' כמ"ם
בפ"ק דמבת בגילה לבר כו'. ומ"ם ומ"ם דמ"מ לאמתיכן כו' בריאם בחסרן בעל ובא כו' יו"ב דמ"מ
לבתב דמ"מ לאמתו' בריאם דריאם בתמבתיכם מיש מטמא ובולן מהורות ובמ"ם לעיל שם הבא כיון דבמיפא מיירי
בדך כתב דמ"מ לאמתו' בריאם דמך מיפא: תוספת יסמיה מיד בחסר יבא בה. מרמב"ם.

פרק יא א כלי מתכות בב-מיכן כי מטאין מ"מר"ב דלא מתקום לסק מיין בפי' רמ"ב: חזרו למומאתן
מיבבה מיין בעבבם ג' ומי' מר"ב מבמים נזרו כו' (מסרים) ח א נזרם

גזירה שמא יאמרו כו' אף מכילתן אינה שעונה שערב שמש ' ולא שני לשון לגזור שבירה גריכה שערב שמש דבמושב שבשמש בעי פושה נ"ז לאכי גזרו בשתה ואמרו מזרו לטומאתן איסכה ובשם ס"ק דשבת דף ל"ז אמריכן שעשה וכו' ואמרו חכמים ·

מזרו לטומאתן איסכה ס"מ עשוה נדר מי חטאת כגון בא שבוקה לא"ר לא לכל שטומאות אמרו אלא לטומאת שמת בלבד אמרו שביר אלא לא"ר לכל כו' גזירה שמא יאמרו מכילה בת יומא עולה לא מעיקרא קאמר ס"ם טעמא דעשוה נדר מי חטאת

רשב"ג אומר לא לכל טומאה אלא לטומאת חנפש: ב כל כלי מחכות שיש לו שם בפני עצמו טמא חוץ מן הרלת ומן חנגר ומן המנעול והפיחה שתחת הציר והציר והקור והצינור שנעשו לקרקע: ג העושה כלים מן העשת ומן החררה ומן הסובב של גרגר ומן חטסין וכן

אמר לכל"ע שפי שמא שייכא אלא דמרכיכן אלא דלא"ר לכל שטומאות לא שני לן כשך מעמא ומשכי גזירה שמא כו' כלומר ומס"ם גזרו על כל שטומאות. ומיסו נם עשוה נדר מי חטאת איכא שגזרה. ומס"ם לא שני לשון דלגזור על שבירה שגריכא שערב שמש כך כ"ל יוסא דלא גזור טומאה יכא אלא בכלי מתכות מי' ר"ם לעיל רפ"ב דלטמא מס' נדר מי חטאת מעם זה לא שייך בשאר כלים דכלי מתכות מדבר קשה לשמתין לאן מוקה נ"ז עשוה דמרב מרי שוא בשלל ועוד מסי' דשאר כלים מתקלקלו בשבירה ויתכן כמי מעם זה לאן דאמרה דשמא לא יקבכו בכלי מתרקי (בא"ל אלקא אשכה ג') ושמא יאמרו מכילה בת יומא עולה דשאר כלים אין דרכן לישבן

(ב"ל שכ"ל לשברן) ומוד דכלי מתכות אייני דמיסן יקרי' מיים עלייהו שפי ושייך למגזר בשן שמא לא יקבכו בכלי מתרקו ע"כ ופי' עולה בת' רש"ל בשבת שם מוקל:

ב והציר שוא ציר אשאר אשר יסובב בתנאם שמוקה

ושוא ישים מברזל בשערי אמדיכות ואשרה מגדולים מאוד ושוא שם בתבני אב' ושלא תסיב על ציר ' ארבע"ם. והקורה לא מצאתי פירושו ועיין פרישתיק דלקמן: שנעשו לקרקע פי' ר"ל לשמתם בקרקע וכלשמוכר כו' ים לדקדק דא"כ לשמא כיא קא מריב לשבי רוקא שא כל שמוכר כו' ודאתי לארבע"ם ברש"ם מא"כ מכתב נשבי שאיכן מקבלין טומאה ואפילו קודם שיקבעו וכן מבאתי בפירושו בכל"ל כל שמוכר כו' מוקל ועיקר מסייעו לשיות דבק בארץ אבל מוא לא מקבל טומאה ואפילו קודם מיבורר ע"כ ובא בין כל שמוכר כו' עיין בפי' ר"ל ס"ך מסכה ד' נס ס"ם ראשכת ל' פ"ו דמקואות: ג מן שעשה פי' ר"ל מתיכה של ברזל עשויות (יחזקאל כ"ז) ארבע"ם:

ומן

גזרה שמא יאמרו מכילתן אינה שעונה שערב שמש ומכילתן אמרה מכילתן אינה שעונה שערב שמש ומכילתן אינה שעונה שערב שמש ואמרו חכמים כאן בשותי שיום שבטמאו ומכרן וחזר ושבר מדשים אף מכילתן אינה שעונה שערב שמש ואמרו לעתיד תרוח יקדשי' בכלים שלא שבריה שמאן לא לכל טומאה אלא לטומאת כאן רבן שמעון בן גמליאל אומר דטמא לגזרו על כלי מתכות שיחזרו לטומאתן איסכה שיהו שלא גזרה שמא אמרה מן שכלים שאין לך אדם שמתין שבעה ימים שלא שוברן מיד ואחר

ועוסה שוא מדשים שילבך לא גזרו שלא לטומאת מת בלבד שגריכים שאת שלמי ומכיעיאין שלבה ברבן שמעון בן גמליאל: ב שים לו שם נאבי מנאו שאוא ידוע ובכר ומיוחר בשמו: שמא בין ים לו בית קבול בין אין לו בית קבול: שבבר יתר של ברזל שבאין ראשו אחד בקרק ורשאו שאבי אקורי שלבא אי כמי כאין מעוה שמינר ומבריח שלבא מן אקנה של אקנה: מבעזל כל דבר שבית לים ומזגרים בו שלבא בקרא מבעזל ודונאה בעקרא בשיר שמירים על בתות שמבעזל: עוקה כאין כום קטן של ברזל קובעים בארץ ומיר שלבא סובב עליו כדי שיהא כום לשמתא ולשבר ודינאתו בעקר' ושעוקה לדלתים מבית שבמיות: ושבור קבלי בלשון: שבעשו לקרקע לשמתם בקרקע וכל שמאבר לקרקע שרי שוא בקרקע ואיכו מקבל טומאה: ג שעשה מתיכה של ברזל בשמוניאים אותו מן שמבבר: חרש לאחר שמתיכה שברזל עושים מבעזעגול כאין עונה: שובב של גלגל גלגל שבגלה של מן עושים שביבו שם של ברזל שלא יסבר בחרשים ונשלאים: שמיזרקעו את מתי עוזב מתרגמיכן ורדידו את שם' דרשב' : כמי

בני כלים בסיסי כלים לטין ופת בכו דעתרנמיכן, ויש בסיסים: סינכי כלים כמין עכק סביבות סמת מכלים: מזכי כלים כיש יד מסוקרים כו מכלי: מסקילות עם מכסתייר מן מכלי לאחר מכעסה לטין כעסקל כיכמה מקלב כימן עמים מסיתיסו מתרגמי מרי מקמ מ מקלמ: גרודות שנגרר מן מכלי בסמת מסייתו לטין לסתגרר בו מאמור כאיוב: טהורים דלא מיסיכן בכל מכי טמא מכלי טמא נאו וכטמור ומס מסן כלי מזרו לא מאמן יסכס רכל מכי לא כרמו לקבל טומאה מעולם מטוס דנולמי כלי מתכות כבסו ונולמי כלי מתכות אין מקבלין טומאה ומכי מכיא כמוסמא נולמי כלי מתכות מהורים ואלו מן נולמי כלי מתכות כל מעמיד לטוף לסכן לגרד (ולכרכב) ולבקים בקורכם מקומר אונן מומן מסור: אף מן מקנוכות אם קכן כלים לתתיכות כלים מכמס מטומאן מתיכות לא מזרו לטומאתן יאכס ואין מלכס כר' יוחכן בן כורי: גרוטאי כלים מכמקבו מכבי מסמיסן וכמס כמן מתיכות קטכות מתרי בלוקן בקרמי גרוטות ומן קטכים מסברי כלים: ומן המסמרות מידות מכמס מכלים אף מלגב דלא ידעיכן אם מכלים מהורים נאו או מן מטמאין טמא ן טמאים מכלים מכמס מ'מס דמיימי' טמא מכלים טמאין נאו וזמרו לטומאתן מיסכס: מן המסמרות מסס דלא ידעיכן אם נעמו מכלים או מן מעמת: נ"ס מטמאין דנורו מכי אמו מכי: וכ"ס מטהרין דלא נורו: ר' גרזל טמא מכא מטבריכלים: מגלגו מטרמן וס כוס מתיכן ומס מטכיס כלי: כרזל מהור מכא מן מעמת ומן המרים יכו': אם רוב מן המעמ טמא לזמור לטומאתו מיסכ': מקלמא מיט מלבק כלוכן כ"כ: ומן

ומן המצפויין מכני כלים ומאוזני כלים מאוזני כלים מן השחולת ומן הגרודות שהורין רבי יוחנן בן נורי אומר אף מן הקצוצות משברי כלים מן הגרוטים וכן המסמרות שיורע שנעשו מכלים שמאין מן המסמרות בית שמאי מטמאין ובית הלל משהרין: ד' גרזל שמא שבללו עם ברזל שהור אם רוב מן הטמא טמא ואם רוב מן השהור שהור מחצה למחצה טמא וכן מן החלמא ומן

ומן מצפויין מ ן מקפויין (מיקפו) מכלים מלוקות זמכ ודומיכן מרמב"ם · וסר"ב וכן מר"ם לא מירמו כלום מעמר מטום דמכרי דלא מיכמריכו לטמ: מ"כ מלא מים בכוסמאותם מכן נס בכוסמ' מסר"ם ליתמ: ומאוזני · כלים וסר"ב

מעתיק מינ:

ומפרש כמין עכק וכו' ולוס מעי' מרמב"ם מכל מוס מעתיק מונכי וכערוך יש מס מכין מונכי מי' כמו מזכים יש לכלי מלא מסמחן יוכא מן מ מכלי ומוגן מוס דכר מסיכו מן מכלי מלא מסוכב מליו ויוכא מי' מן מסולת דמתרגמיכין מיכנין ויש מרכס לכרים מתוכים ומוס נג מכלי מסמ:יס מכומין כו ולא מונכיסן מסמותיסן ולא מסגרת מל כלי וכולן מכין מאל פס מ"כ: ומן מגרודות מיין מ"ס כמסכס ו"מ"כ: שהורה מי' מר"ב דלא מיסיכן וכו' ומכי מכיא מ כ מקומסמא כל מעמיד לטוף כו' וכמ"ג מרוא נ"כ מתוסמא מ"כ דנ"מ מכילמין לכיכן כלי מן דנולמיכן טמאים וכדמכן נס"ם דלקמן ומיימי לא מ"ם כמ"ק דקולין יקרים ומירמי לטוף לסמסף כדכר מסמליקן ומכמכא (ומיין כמי' מר"ב דמ"ו) לסכן לטון מסכנות מרמנן מסויין כמזלני קטני (וכן מי' מרמב"ן כמי' מסיים) כמו ומסקי לים כרמנא דמרזלא כמס כדס כלי מסמוסריס לתקוע כמן מסמרות ומסכנות לכוי מ"כ · לגרד מי' מרמב"ם כמו מינרדו כלי מתכו' מתר מסיתס לכרכב מיתסר מליתמ"ר כמו מיתס כברזל מתר מגרידס יוכ"רמ מס כמולין לכרכב מסיקק כמן מקיקות גדולות וכרכוב: ריב"ן מומר מ מן מקנוכות מי מר"ב מסקכן כלים לתתיכ מ יכו' לא מזרו לטומאתן מיסכס ויראס לי דמתעים דס"לכאבי דמתר מתס כמ"ק דמכמ דמתע' לנזרו מיזרו לטומאתן מיכס

ומן

דמסו מטמ לא יקנכו נכדי מסרתו · ומסתמ מקכן מכלי לתתיכות ליכמ לתיכס לסכי · לכל לכרמב"ם מטמ מתרת בכולם מתכי מטמרס נטומאס דמכמ ן ולסנמ ומטוסס מן מעמת וכו' לא מיתיכס ויעמס מסן כלים מלא מיקקיק נכס ויעמס מותן כלים ומן מגרודות מיקנכו ויכקיס נמסריס מד מיעמס מסן דמיון כלו וכן מן מתתיכות דולכן לכל מרמב"ר ומר"ם מ מ כמי' מר"ב . ד' וכן מן המלמא מי' מר"ב מיס מרכק כלוכן ביכס · ולוס כקרא מלמא כמן מס יש מעס כרור מלמות מרמב"ם:

ומן חגלים קלוסטרא טמאה ומציפורה שחורה הפין והפורכה טמאין והקלוסטרא רבי יהושע אומר שומאה ספחה זה ותולת בחברו בשבת רבי טרפון אומר הרי היא לו ככל הכלים ומטלטלת בחצר: ח עקרב של פרומבי' טמאה ולחיים שחורים רבי אליעזר טמא בלחיים וחכמים אומרים אין שמא אלא עקרב ובשעה חבורן ר"ל שמא: ו פיקה של מחכת רבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין ומצופה

ומצופה מסורס מי' סר"ב אם טיפח מל כרזל מסו' כו' דכתר עיקרא אזלי' כך מי' סר"ם ומע' דכיפוי פיומו מסוא כמו מטמאין כלי כסף לכוי וכמסכ' ו' דתכן כמי כס"ב מכופה ומע' אם היא מל מן כו' ומיא מסמ מרמכ"ם מע' דכלי' מן מחופה נמחכת לייריכן ולא ימעא אפילו יסיח לו כיח קכול כמכמים דכסוף מנינא: ומס מפרכמי כוס כמ"דולקמן נמסכ' ו' מרכיב סר"ב מכי מפירוסים ומיכם עולים יפה כמ"ם מס נמ"ד: הפין ומפורכה. ל' סר"ב מיכים מקכומים כמוחקת ומפין מכנם כמיך מפורכה מכל מקר וכמל וכמנר. ומכל מקר ים נמורכה מקר

מעכמים' בומה מעמתה ומלמין מת מפין לאורו ומחתה ווונה מפין מן מפורכה. ל' מרם כמס מעריך "וכ"ל מים מסרון בלמין מסיפך מתקומל כל' רבים מיכים כו ומס"ים כל' יפיד ומפין מכנם כו' ומעיוך מרך מן כמוב כוה מל' מפין ומפורכה מעלים מיכה רמר מפינומי' מלו מיכים מקכומות כמוחקות ומכנמים נמוך מפורכי ולא מפין ומפורכי מוה מקלוסטרא וכל' מרכל' וכו' ומפורכי מכנם לעוכה מפין מכרמ' וכו' עוד מ"ם כל' מר"ם לאורו כמוב נמרך לאון ומרמכ"ם נמילומו כמב ולל מפין מן מפיכים מקכומים כמוחקת ומפורכי מוה מקים מנמו מסר מכנים כו מפין מ"ב מקמיל נמ"ל ומיים נמ"ה וכן מקמיל כל' רבים ומיים כל' יפיד ומכיכורו מ"מ"ב מפין כמ"ה ומס מעמיק מכ"ע לפי' מרמכ"ם מקלמו נ"ב כמ"ה ומ"ב מין לקמוב מסרון כל' מר"ב ומר"ם ומיין כמ"ל מכנם ו' ומוד כמ"ל מסני' מפין ומ"ם:

ח ולחיים מסורי' מי' מר"ב דמכמים כמעמ כנמו.

ומכמ מי כמעמ וכלים מין מקבלי' מומה' כדמכן נמ"ל דלקמן: וחכ"א מין מעמ מלא מקרב. מ"ם מכמים מיומו מכמ קמה: ו פיקה וכו' מכמים מעמרו מי' מר"ב מרמ"קלוסם כמכיעמנו ומפי' יפמ' מפר' מפיקה לא ידע לפיוה דבר ביון מוה מסם כומל מל כל מילכה מנולם מו מ"וכמ מעגול מד מימר כיקה מלכום כו' מרמכים ולכן כמכורומ"ם כמב כל מים לו מם לויי מיכו מעמעמ מעכי מסוא כמקמת כלי וב"ב נפי' מכמ ב' מ"ב ומר"ם לעיל כמעכה ב' כמב כרי"מ דמפרי ומעמ דדרים לים מקרא לעמעם כלי מעכות מאין לו מם נמנו מנמו מיין מם:

(ומן) מגלים מעירב מטים מס נלי מכקדומעמ מ כלים ונרמן נכנמן מס רוב מן מחלמא מקבלים מ מ כדין כלי מרם ומס רוב מן מגלי' מסורים דכלי נלי מין מקבלין מומאה: קלוסטרא מכנר מל מלמת ומ מיתד מבומלים כו מלמ כדמריסב' לעיל דגלים לעמות כרמנו כמין מ ומוא מקרא גלומסרא ומ כמסה מכרזל מעמ מ לטומאמו מיכם לפי מרמ לריך כי מימין כמרוכם ומכופה מסורס מס מיפח כרזל מסור ומכנת מ' מ מעמ מסורס דכתר מקר מוליכן ולא כתר מגמו מגנוא מל מעכת מעמ: ומפורכה מיכים מקכומים כמוחקת ומפין מכנם כמיך מפורכה: מומטה מעמתה ומקולם כמבירו מל ידי גרירה בלבד דמלטול מן מגנ מוא מכל מלטול נמור לא ורבי טרפון מרי מפילו מלטול נמור כי מרחים ומעמ מעמ מכמ לאמנו' מכמ דקלוסטרא מעמה דתכן כריסה לאו דבהי מכל מים מלא מלונמ דרבי יומנת ורבי טרפון דלרבי יומנת מסורס דמ מיכי דלא מטוי לא מכמ לעכין מנמנ מכי כמי לא מטוי לו מכמ לעכין מומאה: ח עקרב מל מרומבים מתנ ומ ומרומבים מתר מן ומכרזל מכמנם נמי: נמעמ מקר עקרב: ולקיים מחוברי לעקרב כמין מכי מכין מנוייר מחר מכמן ומחר מכמן מל לפי מכנמה מעויין לכוי ומן מסורין כמה מן כמכי מנמן דמכמים נמעמ כנמו ומכמים נמעמ וכלים מין מקבלין מומאה: ו פיקה כמין כיתו קמן מקוב נמעמנ מעמ מומות מכמים כרמה מהלך מטות כו כדי מיכנד: רבי מקיבא מטמא דכלי מתכות מ לו מם נמכי מנמו מוא ומעמ כדתכן בריס מירקין: ומכמים מטהרין דאין לו מם נמכי מנמו מלא מם לוי מיקה מל כוס מו מיקה מל מוקו דבר מגיע מעמנמ לו ומלכה כמכמים: ומצופה

(ומן) מגלים מעירב מטים מס נלי מכקדומעמ מ כלים ונרמן נכנמן מס רוב מן מחלמא מקבלים מ מ כדין כלי מרם ומס רוב מן מגלי' מסורים דכלי נלי מין מקבלין מומאה: קלוסטרא מכנר מל מלמת ומ מיתד מבומלים כו מלמ כדמריסב' לעיל דגלים לעמות כרמנו כמין מ ומוא מקרא גלומסרא ומ כמסה מכרזל מעמ מ לטומאמו מיכם לפי מרמ לריך כי מימין כמרוכם ומכופה מסורס מס מיפח כרזל מסור ומכנת מ' מ מעמ מסורס דכתר מקר מוליכן ולא כתר מגמו מגנוא מל מעכת מעמ: ומפורכה מיכים מקכומים כמוחקת ומפין מכנם כמיך מפורכה: מומטה מעמתה ומקולם כמבירו מל ידי גרירה בלבד דמלטול מן מגנ מוא מכל מלטול נמור לא ורבי טרפון מרי מפילו מלטול נמור כי מרחים ומעמ מעמ מכמ לאמנו' מכמ דקלוסטרא מעמה דתכן כריסה לאו דבהי מכל מים מלא מלונמ דרבי יומנת ורבי טרפון דלרבי יומנת מסורס דמ מיכי דלא מטוי לא מכמ לעכין מנמנ מכי כמי לא מטוי לו מכמ לעכין מומאה: ח עקרב מל מרומבים מתנ ומ ומרומבים מתר מן ומכרזל מכמנם נמי: נמעמ מקר עקרב: ולקיים מחוברי לעקרב כמין מכי מכין מנוייר מחר מכמן ומחר מכמן מל לפי מכנמה מעויין לכוי ומן מסורין כמה מן כמכי מנמן דמכמים נמעמ כנמו ומכמים נמעמ וכלים מין מקבלין מומאה: ו פיקה כמין כיתו קמן מקוב נמעמנ מעמ מומות מכמים כרמה מהלך מטות כו כדי מיכנד: רבי מקיבא מטמא דכלי מתכות מ לו מם נמכי מנמו מוא ומעמ כדתכן בריס מירקין: ומכמים מטהרין דאין לו מם נמכי מנמו מלא מם לוי מיקה מל כוס מו מיקה מל מוקו דבר מגיע מעמנמ לו ומלכה כמכמים: ומצופה

ומצופה טהורה רחבוש וחאיסה ורחמקל וסימפוניה והליל של מחבת טמאין ומציפין טהורים סימפוניה אם יש בה בית קבול בנפים בין כך ובין כך מטמאת: ז קרן עגול שמאה ופשוטה טהורה אם היתה מצופה סיד שלה של מחבת טמאה חקב שלה רבי מקוצרפין מטמא וחכמים מטהרין ובשעת

ומא דתכתיב ור"ע פליגי קסס לכפורס דכלך ברשובות קרים וכסלס לת פיסן סל יוסכי סעיר פילך כס קורי' ולכן ירלס לי דמר כי לתרים ומר כי לתרים ולא פליגי פלא מלס לתס לומר כן לא ס"ל לסר"ב וסרמב"ם לפסיק סלכס כמלן. וכיונא נוס נמסכת ז בכלונתא דר"מ ומכתיים וכ"ע: ומציפה ל"ס ר"כ מס סל מ"ן ומכומס במסכת טמא מסורס דכתר מקרא מזליכן וכו' וכן פי' עוד לקמנכי מכופין דמליל ולא פי' כן לפיל מסכת ר' במכומס דקלוסטרא ומס ברלתיך לדמת מכס מכי פיכומים מירכבים דלפי מס טמא' מסוא סל מ"ן ומכומס במתכת לא ס"ל לא' מטמא דכתר מקרא כו' אל מטוט מכל מחמיין מסורי' כדבר מרמב"ם לפיל ולמלי דמסיק דכתר מיקרא מולי' כו' אכל מיא נומס סל מתכות מסור כמי מסור' וכרמי' לפיל ומיא מסת מרים אל ומיין עוד נמסיק ונס מיין מ"ס כרמ"כ: וחאיסה מסו' כמי' מר"ב ר"מ כ"מ ומיין מ"ס מס ומסרים כתב בכלן מסיע' מיכור כלי מסמים לפי: ומצופין מסורין פי' מר"ב מס סל מ"ן כו' דכתר מיקר כו' כבר כתבתי לפיל בזס ומ"ס עוד מר"ב ולא מסיב יס לו בית קבול אמרס נמסיק: אם יס לס בית קבול כנפים פי' מר"ב דמסיב בית קבול כבר כתבתי מסר"ב מרכיב כ"מירומי' בפי' מקום' זלפי' לא דק"ב מרכיב בוס טמ' אם יס לו בית קבול מטמו' מסמו' בית קבול מתמא' מסין זס לסמ"מירומת מסיא סל מ"ן וכו' מסיא מסת מרמב"ם מפרי כבר כתבתי לפיל נמסכ' ד' דמרמב"ם מסוב מסבת המסר' בוא מסמוי מוכר בוא מסמי יס לו בית קבול המסוי מטמו אבל מרמב"ם מס' אם מיב בית קבול כנפי' מטמ' ומפי' מיא מכות' מכמי זס מכי' קבול אמר בוא בלתי מכית לפי מסון

מקומות מ"מ מיקומו ומטמס מסמוי מכון מכלי מ"מ: בנפים פי' מר"ב כלי' דקים כו' מפיי' מפר"ס כוס כמטמא: ז קרן מגולה כו' לשון מר"ב מכומו' מקרכי מכמו' ומיין מ"ס כמוף מס' קנים דקרכות בקרמו מבוכרות ול' מר"ס כלי מיר מטיין מקרן כדכתי' קל קרכ' מטרוקיתא: וקרן מסומס מסור מי' מר"ב מאין לס בית קבול וקרכו' דיק כלי מכס יס לס ן כו' מפיי' מ"ס מ"ס מ"מ: מצופית פי' מר"ב מקו' מכת' מסס וכו' בקבר מכס כלו' מקו' מכר מסרב' מעמי' כמ' בלמוב' מטמתמי' בל' קבר והמכוון כו' בר ולפי מסיכו דמב קרמכו קבר ומ"ס מר"ב מל' מ"מרי' נמומי' מכמסב' מ"מ דלכו' חקב מלס ומר"ב מעמי' מקו וכן כמ' נמב מכלמו' מס"מ נס מרמב"ם מעמי' כן מכל מס"ם מעמי' כני' מס' ומי' מס מרוך מסו' כרמק מלס וכלי מוא כמו קב מקמת בס' נמס מסס מסו' כלי וכרמק לרגלונס נמומת מסר"מ מקב וכן נמסכיו' יסן ומכוזקי: ר"מ מטמ' ומכמי' מטמרין כ"ל דמרמכן ומכמ' מכיר ומכל מטמ

דהא דעשאום זרים הם כתים ה"ט דאין לקי הם בפני עצמן ונפלוגתייהו כפלוגתא ר"מ ורבנן דלעיל וע"ש:
ח חבירן פי' הר"ב רומח קטן שביד השר' והעלבי' כו' כמו ככידון אשר בידך דיהושע והר"ש כת' כלכתי' וכידון כמשת דנלינ' משום דכים כתיב ההוא של מתכות: חבירון וכו' כלי' מר כנו' הכידון וכו' ועיין בסמוך; חכשישי נשים טמאים כתב הר"ב מרבינן לשון מקרא דכתיב וכל וכו' וכ"כ הר"ש בהם ספרי ז טא° ונשים לאו דוקא שהרי עושה אף של אנשים אלא ה"ק כקטן דשכיחי טפי ועיין פ"ט כר"פ דלקמן: עיר של זהב כו' שהוא עשה קנמן מתכשיטי הנשים על כר שעול כמו שעשה ככלי (הגלמא) הרמב"ם: נזמים לי' הר"ב יש מהן כומי האף ויש מהן כומי האזן ומיהו הכא ככומי האזן דהא כומי האף תני לה בסיפא ועיין רפ"ו דהכ' ובמשנה ו' פ"ק דשבת ול' הרמב"ם כומים הכי מיכים שהן תולין כאזן כמו שעושין היום ועשן יקלו באף כמו שהיו עושין בנזמין שהוא ע"כ: וטבעת בין שיש כו' בלוזר וטבעת שמערכו בין ש"ס עליה כו' רפ"ג ע"ו דשכת רף כ"ט: שיש עליה חותם כה"ס פ"ג דשבת דתינן מתקני' דאתם דלא תנא אלא בטבעת שיש עליה חותם ואם יתחם מייבת חטאת ה"מ דלאו תכשיט הוא לה ואלו הכא קתני לה בהדי תכשיטי נשים ועשבי דבא

קני מנורה טהורים שאין להם שם בפני עצמן ומקבלין כר"מ כל כלי מתכות שיש לו שם בפני עצמו טמא שהרי עקום עושה הכר הכרייה שהכורים פרק טז: רגלי המנורה שהיא יושבת עליהן: ח קסדא כובע שכותבים אנשי המלחמה בראשן: ולחיים עשוין כרזל שכותבים על לחיים אם יש בהן בית קבול מים כשאין כהם מים במלחמה: כידון רומח קטן שכיד השרים והמלכים: כיקין כיכון לגון ומשקל קיכון והוא שכרזל שכתיק שרומח ענפיים כתי שוקים של כרזל שכושלין אנשי המלחמה תכשיטי נשים אע"פ שאין עשוין למלאכה אלא לנוי מרבינן להו מקר' דכתי' וכל כלי אשר לא יבא כאש תעבירו במים: עיר של זהב כמין עטרה כותבין אותה בראש עשוי ככורת ירושלים: קטליות קישוט של זהב שכוכלין סביב הצואר ועשוי הסמוכה לבית הבליעה שהראש בעלת בשר לכך בקראה מורקת עצמה כשן כלי שהראש בעלת בשר לכך קרויה קטליות: ונזמים יש מהן כומי האף ויש מהן כומי האוזן במוט של פשתן שהיו תולין בקובות ואלו חוטין: קליות טמאות דכל אחד ואחד כפני עצמו כלי מתכות: של אבנים טובות ומרגליות ואבנים בקובות ואלו חוטין: שמתחברו חוליו של מתכת היא נוגר קטנה כעין נוזר של בהמה קטנה: ט בקדרה

וכשע חבירן הכל טמא כיוצא בו קני מנור' טהורין הפרח והבסיס טמאים וכשעשו חבורן הכל טמא: ח קסדא טמאה ולחיים טהורים אם יש בהן בית קיבול מים טמאי' כל כלי המלחמה טמאים חבירון והניקון והמגפיין והשריון טמאין כל תכשיטי נשים טמאים עיר של זהב קטליות נזמים וטבעות °וטבעת בין שיש לה חותם בין שאין לה חותם ונזמי האף קטלה שחוליות שלה של מתכות בחוט של פשתן או של צמר נפסק החוט החוליות טמאות שכל אחת ואחת כלי בפני עצמה חוט של מתכות וחוליות של אבנים טובות ומרגליות ושל זכוכית נשתברו החוליות והחוט בפני עצמו קיים טמא שירי קטלה במלוא צואר קטנה רבי אליעזר אומר אפילו טבעת אחת טמאה שכן תולין בצואר: ט נום

דהא דקתני הכא וטבעת בין יש כו' לאו משום דאיירי בתכשיטי נשים קיימי תרוייהו אלא לגלדין קתני יש עליה חותם תכשיטין דאיש אין עליה חותם תכשיטין דאשה: שחוליות שלה פי' הר"ם לשון כמו ועלי: שירי קטלה במלוא נוזר קטנה . קימא שאם שירי קטלה היכי דמי אי בחוט של פשתן וחוליות של מתכות לא כל חוליא כפני עצמה טמאה . ואי בחוט של פשתן וחוליות של מרגליות כיון דחוט לאו בר קבולי טומאה הוא מרגליות לא נטמא ליה טומאה דהוי לכלי אבנים . ואי בחוט של מתכות שנפסק איירי דבעינן שישתייר בו שיעור אלא נוזר בת קטנה עמי קא מהדר ר"א אפילו טבעת אחת . הר"ש ויש לייסב דר"א ה"ק אפי' כמלא טבעת אחת כלו' אפשר שייר בחוט כמלא טבעת שכן תולין בצואר בטבעת אחת של מתכת כך כ"ל ואח"כ מצאתי בדברי אשר הכתב ז"ל מיהו כ"ל דאיירי בקטלה של פרקים שאין מחברים זה עם זה

ט. בקדרה שלמטה רחב שלמטה ויש לו בית קבול: וכעדשה. שלמעלה על ראש הכוס שלמעלה יש לו גרעין של זהב או של כסף עשוי כעדשה: וכפרק העדשה מן הקדר': הקדרה טמאה שהרי יש לה בית קבול ולא מפני שהיא תכשיטי נשים שהרי אינה ראויה לתכשיט כמות שהיא: והעדשה טמאה שיש לה שם בפני עצמה: צינורא ראש הכוס הנכנס בנקב שאוכלין בנקב שלא ולפי שהוא עשוי כמולג קרוי צינורא שהוא מולג של בכורייתא: טהורה שאין לה שם בפני עצמה: העשוי כמין אשכול. כוס העשוי ארבע או חמש גרגרין זה (ע"ב ז) כמין אשכול וכפר עשו שאין לכל גרגיר וגרגיר שם בפני עצמו והוא אינו ראוי לתשמיש מהכפרק:

ט נזם שהוא עשוי בקדיר' מלמט' וכעדשה מלמעלן ונפרקה הקדרה טמאה משום כלי בית קיבול והעדשה טמאה בפני עצמה צינורא טהורה העשוי כמין אשכול ונפרק טהור:

פרק יב טבעת אדם טמאה טבעת בהמה וכלים ושאר כל הטבעות טהורות קורות החצים טמאות ושל אסירין טהורה הקולר טמאה שלשלת שיש בה בית נעילה טמאה העשוי לכפיתה טהורה שלשלת של סיטונות טמאה של בעלי בתים טהורה א"ר יוסי אימתי בזמן שהוא פתח אחד אבל אם היו שנים או שקשר חלזון בראשה טמאה: ב קנה מאזנים של סרוקות טמא מפני אונקליות ושל

טבעת אדם כגון טבעת של אצבע אבל טבעת שמקיפים לסנור כו' שמכין ולקשור בה בין כתפיו טהורה והיינו טבעת כלים וטמאה משום דלא רבי קרא לטומאה אלא תכשיטי אדם ולא תכשיטי בהמה וכלים: קורות החצים אית דמפרשי שהם שהקיפים עושים בה ואית דמפרשי שמטרה בהן: ושל אסירין עושים כמין טבעת בקורה לאסורים בה רגל אדם (ומכניסין בה אריך על גביו) ואין יכול לצאת ולהן מקרא קורתו הר ויש בהד רגלי וקורת של אסירים ושל אסירין שאסורין בהן דטבעת בכתו ולא של מן: קולר שכותבים בצואר שאסירים ארגוס ויתכנו בה יגר קולרין ואמור דקולר עשוי שיהלכו עמו בכל מקום שהולך השוב. כלי מעשה מפני מקורת שאסירים שאינו גולה ומקומו הילך קולר טמא: שיש בה בית נעילה עושים לשלשלת בית נעילה ומינרים במפתח וחשיבא כלי: לכפותה לבהמה כופתים בה סקיף וגורי הכלבים הקטנים ולבני אדם מסויין ושוו תכשיט דבהמ' ולא מטמאי: סים כו' ומריס גדולים שמוכרים במדה נסה ויש להן שלשלת שקושרים בראשה אחד סמדה ראשה או תרקב וראשה השני נקבים בטבעת שבדלת או בקורה ושובריםאליה בתפתח כדי שלא תגנב המדה: ושל בעלי בתים טהורה דמשמ' עשוי לנוי ותכשיט לכלי: פתח אחד מקוליא אחת דשלשלת כמוליא אחת לא עבדי אינשי ולא חשיבא כלי: או שקשר חלזון בראשה כדמות חלזון השוק רב שנים מטעם נוכמים השלשלת קשר לה בראשה עשוי מברזל והוא עשוי לה עבא: ב קנה מאזנים של סרוקות סורקי צמר ופשתים ומוכרין לותו בכנין למראה כשמוזין לשקול יש לאותם מקל ארוך של עץ ובאלי בראשו כמין טבעת מלמעלה ואונקליות של ברזל תלויין מלמטה בשלשלת שתלויין [illegible] וגו' לסים בהכוכים מלמעלה ויש לאותו מקל טבעת אחרת שמשלבת על פני כל המקל ונים יכולה לצא'

כקיט אלא כוס נוסר קטנה · שם דרך לקבל'

ומשער ת"ק כעלא' ור"ש קאמ' אפי' טבעת בגוזר עד כאן: ט בקדירה טמא פי' הר"ב שהרי יש לה בית קבול דאלת"ה אע"ג דכלי מתכות הם טהורין · כדתנן בריש פירקין ואו כלים פשוטין:

פרק יב א טבעת אדם וכלי וכו' טסורות כתב הר"ב דלא רבי קרא לא טמא אלא תכשיטי אדם כו' וכ"כ הר"ש וכ"ל דמשכחא לא מרבינן טובל שכתבו בס' דלעיל משכ"ת אף טבעת אדם משום דמש' מינם קחשת כו' אבל כרמ"ם דמשכ' שנת רק כ"כ עפרם רש"י טבעת אדם טמאה דקתם טהור ומדרין ילפינן דעכם כמן תכשיטין שבעדם וגמיד וגו' ולכולהו קאי ותמטאו אתם וסניכם · דלאו משום תכשיט מיטמו הכא ממה שהן כלים · וטבעת בהמה כו' טהורות דאין תכשיטים לכלי וכלי כמי לא הוי אלא תכשיט כלי ומיהו בעיר מחובר' לכלי מטמו עם הכלי דהוי יד לכלי דכל המחובר לו הרי הוא כמוהו ע"כ: סיטונות פי' הר"ב סוחרים גדולים · עיין מ"ש במסכת ד"מ ב' דדמאי:

ב אונקליות

ב אונקליות כתב הר"ב דס"ג ולי"ג אונקיות מכל
שרמב"ם וסר"ם נדסי אונקיו"וס ל"ר"ם אונקיו"סס כף
סל מאזנים ויש לסן בית קבול סמסויין כמין כיס קטן
ע"כ נס ני' מלר"ם כך סיס: ושל בעלי בתים נסין
מסר"ם תיסא לי ס"ים סל
כ"כ סל סרוקות כמי סיכו
סמא אלא כסים כנאונקיו'
וכ"ל דס"ל סרוקות כלן
ים לסן אונקיו"י' כמיס סל
ביתקבול אבלסל כ"ס סס כן
רגילים לסקול כלכך יש
סים לסס מאזנים סמין בית
קבול לכמות מאזנים כמין
אותן ססוקלי"כסן אלא נסכי
כקס אס יש כסן אונקיות
מאמס ע"כ: נקליטין
מטו' נמסכס נ"ס"ק דסוכס
ושל מקין לסון סר"ב מיכס
סנוסים סניילי' כו'
כ"כ נמי' מרמב"ם מלמכיכו
אבל נכאי מקין סוס סל
סניילי' ומאונכס מס רסמ' אבלס וסיס כמי מיכס מען
נו אונקליות יקלרבו כים יכנס סלנ נו ולא יוכל לנסת
מעכו: ב שני מירס מר כסוס כלי מלמכת מחזיק
ג' קנים וכ"כ מרמב"ם מכל מר"ס מכנים מעכו' לתמיל
מ"נ מעכס ו' ס"מכי רוסס לתקרב נהול מחזיק קנים ומכי
ולפיכס מכת מר"ב מס כיחס: וחכמים מטמריקלי'
מר"ב רס"ר לי מין כמוי כו' כרמס לן מכל כמסכס נ'
מ"ר ומיין מ"ס כמזכס ו' מ"ס רמסלות: והמרבין כתב
מר"ב כתיסתס מס מלו מן מרכין מקנומים כבירים
ורבותי לא מיבוסלי ולכאורס כרמס מסוס כירי רס"ס
מסוס

ושל בעלי בתים אם יש בו אונקליות שמא
אינקלין של בתפין טהורה ושל רוכלים
שמאה רבי יהודה אומר של רוכלים שלפניו
שמאה ושל אחריו טהורה אינקלי דרגש
שמא' ושל נקליטין טהורה של שידה שמאה
ושל אקון טהורה של שלהן שמאה של
מנורת חעץ טהורה חכלל כל המחובר
לשמא שמא המחובר לטהור טהור וכלן
אחת אחת בפני עצמן טהורות: ג כסוי שני
של מחכת של בעלי כתים רבן גמליאל
משמא וחכמים מטהרין ושל רופאים שמא
חדלת שכמנדל של בעלי בתים טהורה
ושל רופאים שמאה חיות כין שמאים
והמרבין טהורין עקיב

כתב' מ"ן מ"ר כמין מוס מסכתס מכים מל כתמו
כו סכ מן ס' לכמיו ומ' מ"מריו כסכי מוקליות
כרול מתמוכים נמוס מל מכי קנומיו: מל רוכלים
כמים ומרוקי כסים מ"מס מכי סים לס כית קנ
מלמיו מ"מס לפי מסוס מ"מכס: וכלמריו
מ"מיכו מ"מ"כ מס מ"מ לכמיס מלא יכול מ"מ"מוי מ
ומין מלכס כרל: ברגס מ"מס קמכס מל מור ומולין
כמ"מ מ"מור מכיכ זיס מוקליות מל כרול כמרוכ
וכמרוכים לכמיס מוכיכ מרכיכ מרכומות כמ"מן מוקל
כקליטין מכי מ"מוים מ"מ"מ"ין כמ"מכ רומכי
מ' מרמסומים ומכר כמרגלומי' ומ"מוכלין כרמ
ומ"מים קנס מזס לוס ומרמים מליומלין ומ"מים מ"מין מ"מ"ר מ"ים מ"מוגלים מלא כמין כ' ויין מכימין
מכקליטין וזוס מכקלי: מילס מיכס קמכס: מקון מיכס מ"מים מניילי לכור נס לנים: כל מ"מכור למ"מ מ
מ"מכור לכלי מ"מקבל מ"מ"מ מ"מ: למסור מנון מכולת מ"ן מסים מ"מ"ר מסור: מ"מ כמכי מנמן כל מ
מ"מ"ר מ"מכלי מ"מור לפי מ"מין ליס מ"מ כמכי מנמי: ג מכי מוס כלי מל מ"מכת מחזיק ג' קני מ"מ מ"מ"ון ומ"מ
ומכלי כמי מ"מ"מ"ין כו מ"מכיס"ין מס נרוטמו מ"מכלי כלי מ"מכות: כ"ג מ"מ"מ מ"מכר מכמי מ"מיכ כלי מ"מ"מ
בית קבול: ומכמי מ"מ"ריו לבכרי מין כמוי מס כ כלי ומלכ כמכמי': ומל רומ"מ מ"מ לרכרי מכל מ"מכי מ"מ
מ"מיכין כו מ"מכיכים: מנילכים מ"מוכר מל מ"ן מ"מרלומ כלמ ומכ"מכי מלמכס"ר: ומל רומ"מים מ"מס מ"מכי
מ"מלים מ"מ מ"מ"מלכי' ות לא כס מ"מ"מ"ים: יתיכי מ"מלקמי' מכ"מ מל נים מכלי מ"מ"מ"ך כו מ"מ מכמ"מ לפריקו
כלי מ"מר: ומ"מריכ"ן מ"מים מ"מ מ"מ"מ מלו מ"ן מ"מ"מ"ן מקנומים מכירי' ומכומי לא מ"מומים לו: מ"מ"ר

עקרב בית סכר ברזל מקו' דומה לעקרב הקבוע בקורת בית סכר שדורכים בו פומים: אבקלי הנכתלים ויין של ברזל הקבוע' נכתלים לתלות בהם כלים: מסורת דאין מטמאין אלא עם הקרקע: ד' מסמר הנרע לחצל של שוק המקיז דם וכקרא גרע על הם המגדע את הדם זים מתרגי' מסמר של כסתים הקבוע לפן מסמר בסלן בהסלקים מתיכה של ברזל מן הפם ורוצה לתתוך מעכה מכיתה של המסמר ומכה בקורכם ובגרעה: אבן הסמות אבן הים בם קוים ודמומים עליהם המות הסמו' ומסמרי' הקוכים בם הכהם מכוכים את הסמות: מסמר הנרוס מסמר ארוך הסמורג מכהים בקבה יק ומתבר על הקבה את המטות: ארון של גרוסות המוסין גרים' של מול בריקים הלמין לפן כמין ארון של עץ: רבי

עקרב בית חבר טמאה ואונקלי שבכותלי טהורה: ד' מסמר הנרע טמא ושל אבן השעות טהור רבי צדוק מטמא מסמר הנרדי טמא וארון של גרוסת רבי

הסוף נ"כ מכלי בית הכר כמ"ש הר"ב הם וסייכו דמיך לים עקרב בית הכר ושרי הוה דבר שלמר מעכיכו לכל הרמב"ם מע"ז ולל ברזלים הקבועים בעוקר לגמור (פוקו מן) הסריפה כמסירות זמן מ"כ ומכ"מ כתב הכ"ל הם ברזלים הקלויים בעוקר וכסומן מזלגים המקדרה הלויים בהם על הפם כדי הלא תהיה יומכה על הפם מעם ותקרף ובבר ראיתי ברזלים אלו בבית קנת בכי הרם עכ"ל ומרמב"ם נכ"ל הם"כ נוהם הקבועים בקירות וכתב הכבל הערוך מער' מלקחים המוחמין בהן מורני הירעות הקבים מן הסת' וזהו מורדו"ר בלעז (ופם) מומדים הקבועים לכירים ולקירות וקורא הוקה הרבים על הם הכוכבים הקבים ובארון אל' בתיך כדכ"ל ובם כמו הכבת כלים ע"כ ובערוך הכידיכו הע' הקיבי בנד המקבים בהן את הקדרה ולא הבבים המקדרה יומכה

אליהם ולא הקבועים בכודי' כדמכן כו' ע"כ ובכף בחת כתב הכ"ל הסוף כלי המתכות מן המן עמוי לתרך ולהבר הנמלים הגדולים ולרדלן הימו כזמין לתמים ע"כ ובדברי המר"ם ומפרכים כרמב"ם הם כמין יתיכים אלא הם הנמלים בקיר ומכי הבים בתיהמה: **עקרב** בית הכר פי' הר"ב ברזל הקום כו' הקבוע בקורת בית הכר לתלות בו כלים הר"ם: **שחורה** פי' הר"ב אבן הים בם קיום ובו' ומסמרי' הקוכים בהוכו' הרכיב בזה הפי' לכוכות המקלתו הפי' הרמב"ם אבן המות פי' הר"ב אבן הים בם קיום ובו' ומסמרי' הקוכים בהוכו' הרכיב בזה הפי' לכוכות המקלתו הפי' הרמב"ם ויהומו ומסמרים ובו' ל' הר"ם הוא הכתב לפי' הרמב"ם ומה המלת ל' הר"ב הים בם הקיום בו' אין מהבורך המות ע"כ ולדבריו המסר אין צריך לקיום הכל לפי' הרמב"ם אבל הר"ב הים בם הקיום בו' אין מהבורך אלא המסר אמר ובן ל' הר"ב ע"כמו בם' נדעדיות המכה ח' ולל הרמב"ם אבן המות אבן מבכם בא"ן וירהום בם קוים ישרים כמוכים עליהם המות המות הים מנולם ובמרכו זמת המנולם המסר הכב על ודים הבבת כל הם (הכמם) בהיוי בל וה המסר לקו אלו הקויים ידע כמם המות מכרו המיים ע"כ ובעדיות הם כיאר יותר הזה המסר הוא כעהם עלהרוב הסות הרוכע המלכהן נמ"ך ע"כ: **המסר** הנרדי פי' הר"ב המסר ארוך כו' ומתבר על הקבה את המהוה וכך פי' הרמב"ם ולא פירהו המסר זה לפם הוא נריך ולכן כ"ל הים ה"ם וכ"ל ומתבר עלין המהוה ומידוהו על המסר וכן ראיתי אבל הוקבי הארינה: **וארון** של גרוסות פי' הר"ב של עץ וכ"מ הר"ם: זכתב דע ור"ל הנמסר של ארון מיירא הים המסר כרמיים של גרוסות ומסמרי הבבן עהוה לאיכ עהוי אלא לחזיק ע"כ: וכך הוכיח הראב"ד בפי' הם מדיות ה"ב המכה ה' דמה מיכו של ארון לפכליעו כין המסמרים הים לו לפקדים או לאחר (ולא) לחין נתחלוקת המסמרים הר"ב וקבמים ועוד כי אין המה לתחלוק המסרון ומאי הכא ארון של גרוסות המסר ארוכים והמכה יבין ואם יאמר הלומר לחם לא הזכירו המסר כמו הזכיר כאחרים בהיב ובאמר מבכי המסמר של מולבכי (כדמכן נמהנה לקמן הים הכוים הם) והמרון לעכין אחד הם המיין המיכם אלא לחוק ולכך הוכיח את הכיכם בהמסר אחד ולא מחלוקת ר"ב ובמבים בארון עבמו והמהם מבכי הרבו לעהות לו מנלם לחזליכם עלים לחוק ולהביאו מן הסוק ר"ב הבר אחר הרכן של גרוסות לעהות כך כמו הלא הבר לעהותם הבא מהבנמר אלאכתו ורבכן הבבי כיון הרכן בכך כמי הסוא מהיר לעהות לפי' והוא מיור מר הימהכם (ומחברכם) לו ונם הבנלם הסורם בבבי מבמם לפי' הסיכם מקבלת כלים אלא הבכיתין עלים הארון לחוליכם: ואם הבנלם של מקבות מעמם מבבי הסוא כלי לבנמם והסומי כלי מקבות מעמים וזה

רבי צדוק משמא וחכמים משחרין היחד: עגלה שלה של מחבת משאת: ה מסמר שהחקינו להיו פותח ונועל בו משמא העשוי לשמיר שחור מסמר שהחקינו להיות פותח בו את החביות רבי עקיבא משמא וחכמים משחרין עד שיצרפנו מסמר של שלחני שחור ור צדוק משמא שלשה דברי ר צדוק משמא וחכמים משחרין מסמר של שלחני וארון של גרוסות ומסמר של אגן חשעות ר צדוק משמא וחכמים משחרין: ו ארבע דברי רבן גמליאל משמא וחכמי משחרין כסוי שני של מחב של בעלי בתי וחלוי המגרדו וגולמי כלי מחבות ושבלת שנחלקת לשנים ומידים:

רבי צדוק משמא אותו ארון דאורת כלי עליו: וחכמי משחרין דכלי עץ הוא לכתת בוא ואיכי פסוי לטלטל ור צדוק סבר מעשים מטלטלין אותו לתקנו ואין מלכא כרבי צדוק: איתא עגלה משחרין מוכח עליה מל מחבת טעמא מסרי שיא מעוים לתשמים: ה מסתקינו מסמר רלשו אז מדלו כדי מיים מיתא ובועל בו. מעמי לטמירם לא יתן לרשות אם ככבם מם מרם מם לאו מאם לא יתנאמו כמו מסכיתו בידות מאדם בא לאם: עד מיצרפנו נאם לנגרך זה ומלכא כתבים: מסמר מטלאכי מסמר קבוע בעמוד מ'פכי מטלאכי לאמעיל בן תדיבי מסכות וכמטלא מתרים כאמר מם מסמר ומטחרין דבנגמאו דתמם מם בקרקע ומלכא כתבי: ו ותלוי מגרדות בגמי מרגנאות תולין מגרדות של מחבת ומכבבי מם כלא לוקח מגרדת ומתגרד בם רגלין: וגולמי כלי מחבות כלים מגריך לאיש לגרד ולאמיים בקירבם אז מתבוסר מיגן מוסן מיכם מטמא לדברי חכמים עד מתגמר מלאכתן: ומבלא מחלקה לאמים מבלא מל מרם מים בו לבזבוי ונמאמית אתי מתיבו מוות מאין אמת מאן גדולה מחבתקה כאמ מלגי רבן גמליאל וחכמי ומלכ כחכמי:

ו דיבר

עגלה שלה של מחבת משאת: מגלא מל מחבות מטמא בבר כתבתי בם מרמב"ר מאי מר מ מל מחבו ומסר"ם כתב דאם מים מל מחבו מא"נ דמחוקת מרחיים מ מאם מטמא דבתר מגלא אולי מים מל מחבות וכלי מתבו לא מחקו לאם ולא כמ יבקבו מטלטל מלא וריקן ומתי מרחיים מלמן מקבלת מומא דבתר מגלא גרידלא מ"כ: **וחכמים** מטהרים מי מר"ב דכלי מן מעמוי לכתת מוא מיין מ"ם בסוף מגנגם: **ה מסמר** מסתקינו וכו' לי מרמב"ם כדמי מ"כ מטמרות מטמוקין כאם מתקרם מטמוין לתקוע אותו בעמוד מומאם וכו' ומם מסתקינו לסיות כלי כמכי מגמו מקבל טומאם כיבר מסמר מסתקינו וכו': **להיות** פותח בו מא מחבית לנקב את מחבית ולמוכים מעכם יין מר"ם: **עד** מיצרפנו מי' מר"ב עד מיצרפנו נאם לגרך זה וכ"ל מר"ם ולא מרמב"ר נמי מ"כ לפי מסמר מכוקין בו את מחבית גריך מיסים מזק מרבם מסמר מטמרות מלבן נאמקבם לבדם מיכם מטמא עד מיצרפנו כאם ובמים ע"כ' ומרמב"ם מע' עד מיצרפנו עד מיכם נאמים ויקרר אותו ויסיכים בדמיון בעקלה ובורף מם לאותן מאתבות ע"כ: **מסמר** מל מולאכי מי מר"ב מסמר קבוע בעמוד בו' ובמ"נ דעדיות מסכם מ"נם מי מרמב"ם: ו **בסוי** מכי מעורם לעיל מסכם נ': **ותלוי** מגרדות מטמרים מתילים בם מגרדות כ"כ מר"ב נמסכם מ"מ"נ דעדיות ולפי מם מטוכים בבורמן מסמר מטמרות בתקיעם לפי מטמא ר"נ כך מכתבי מדברי מרמב"ם מ"מ"כ: **המגרדות** ל"לגרד בו דמיוב וכמ"ם מר"ב נמסכם נ"מ"א: **וגולמי** כלי מחבות ומטמא מטמא דר"נ ביון דאוי לתמים מטמ כי מיכי דמסוטי מטמים מ"ם גולמי כלי מחבות כ"ל מסרים ומ"ם מר"ב ומירים דבמבלא כמ"ליבא כו': **ושבלא** מחלקה לאמים מ"מר"ב מבלא מל מרם מים לא לבזבוי כדמן במסכם ז מ"כ: **שנחלקה** לאמים מ"מר"ב לאתי מתיבו מוותים לתמוס לאם חכמי מטמרים

דמאי

ז ליכר סכסם! סמסלתו מלכות מו מריכס מו סכסר: וסמקיכו סכקכי כרי סיתלכו כנוסר ככו מו נכוסר כתו: סלנ ר ליכרים: וסמקיכס לסיות סוקלכס כסף מו זסב דמלרבר סכרכק כנון בסרוין סמ מקיס כס׳ סעוכר מת מסמיכס מסין מיסין מקלו׳ מל מתכת לסקל כסן לכר סכרכק: מר מכי ליכרים מסוס מקל מתל וסוס מכי סלנ. מקות מכסן יז ז מלנ ירע נס ככי מיס מיסנכו מזוס מקליכן מס סוס יותר מזקל כמי יקון מלנ יסנו כו ויקמוסוכסלנ: מ מסולר כמין מסמרים מל מנכ מסמנק ויכוסק לנמל ומקולמוס מל כמסת וכרזל מו מל כסף: מטולטלת כרזל ונמוס מת מנלי נמכל מת נס מכנמי כילו לי מוס מנלס יכוס מכוקל מ קנס: ומסמקלות ליטרס ומכי ליטרס: מכירון כלי כרזל מכו מיקכים מוס מיתים כמנכר מנוכרים מוקן כו: ומכן ומכנס מסמס מ מסרנלים נס מ מ מנרים ומלוס מתקנים כך מי מערוך בומלי כלי מן מלס כמלנ׳ מלמכתן כנון מסנר מ מונן מו מון מו מכנים מלמן מין יומכים מלים מו מנרך למליקן ולמסוומן מקרנ נ׳ נלמי׳: מין מכל מ מכרות נרסיכן ומומנ קנרו מ מסור מתרנמיכן מסכרות ונולמי כלים מכמסי מנן ומ מסורין למי מקלמתי מכס ומקס ומ ימ מ מכין כלים מל מתומ׳ קלמתס ומנמר מלמכתס ונירסת מקומסמנ מין מנל מירסת מנכי מסן מתומרים מליקס ומירסת

דמנ׳ מכנ מנכור דכמקלקו למכי׳ מנרי׳ מ׳מ למנכס כנ׳מ כמנכס ז מ׳מ ומנ נמנלנ מנכר למכין וכן ירנס מל׳ מרנכ׳מ כמ׳ו מס׳כ ומוס דומק: ומורים כו׳ מסנדול מנס ומ׳מ כ׳ין מנמלק מנמ׳ מסמ׳ נדול מנכירו מ׳מ מ׳כו מנוסף מכל מל׳ רומות רומים דכירס כנ׳מ כמנכס נ מ׳ דס׳כ מ׳ מ׳יקר מסמיסס למית קנ׳ומ׳ומני לים כלזכיו מכנ׳ רומות כדי למסו׳ק מס מנכיקין מלים ומנמלמי למרמכ׳ר כמ׳ומכס מ׳ מ׳נ דמדיות מנקנס מנס רמכן למקן מס׳ו מכנס כ׳ מרוד מל כמתיתים כו׳ נמנו מל׳ דומות׳ו מנס כמרן מרוק מנת מנור. ומנריך מרכס כזס ומ׳ין כמכנס כ׳ מ׳ל דמק מות מכלרנס מרכריו מנמרס למכלס דמכס כמלמן ומר׳כ מנרנס כמל מרס וכמ׳ מרמכ׳ס: ז וכן מלמ מכמנלס ומנקיכס כו׳ מס מריכס מנמס כמו מתוך מת מ׳ מ׳יר דנקס מנקיכס דמ׳ילי דמנוסר מלמכס מין מנמ׳ נמנכנס (כדמכן כמכנס ל׳ מכ׳ו) ומ׳ מ׳יכס מריכס מנוך מו׳ מנקיכס למו דוק׳ דכל מכלס יורדיקל׳ מ׳ מומנת נמנכנס מו׳מ׳ל דכ׳מ׳ך כ׳כ: פחות מכמן קון כמנ מר׳כ וכן מס מוס יותר מנקל כמי יקון ומס דמכן מסוס דמס׳ לקיימס מד מכי ליכרין מוקי כמ׳מ דכ׳מ מס נדכמלס למורס ומחמנ למ כמרזנ׳מ: ח והכורים למון מר׳כ כלי כרזל מכו

מומכי׳ מוס׳ים וכו׳ כמ׳ך מחר למון מרמ׳כ׳ס נמידיכו מ׳ל מוס כלי מכרזל יתקנו מוס׳ים כמנכר׳ מכל נכמל כיתכים כו מוס׳ים נמנכר ומס נכון ומככים למס מנכיכו כמנכס מ׳ מ׳ל דכ׳מ מנוכר מת כיס מכד כו׳ למ מכר מת מנכירין ומנרנ׳ים כמ׳מ מכירים כנכמי וכ׳כ מר׳מ נכמן כמס מנריך דכירים דמכמ מ׳יכו מכירים דמנס ומ׳מ מנ׳ מס מר׳כ ומרמכ׳ס מס כמרי כו׳ מנכי מכמ דככלי מנכו׳ מ׳ירכן מנכל מן מנמנ מוס׳ים כמרים מל מן למלנכנ מכנ׳ים מוס׳מ ילמיכ מ׳ירכ׳ים כמרים כו׳: ודכן ומכנס כנכ מר׳כ מנמנס וכו׳ כ׳כ מר׳מ ולמ׳ל מ׳ מ׳ים וכרמנ דמנמנ כרמ׳ מכנס ומלוס מנמרנלים מלים מ׳מ מכן ולמי מחר מן מנ׳ירוס׳ים מכנכ מנר׳ים כמס מ׳מלות כרמ׳מ מכנס מרס ומכן מנכ כמו מ׳מכנוכ מס כמנו כמ׳ר כ׳ל למנמ מר׳כ ומר׳מ דמכמ מ׳מכנס מלים ומכן מנמנ וכנ מו׳ ר׳מ מכן ומו מ׳ל נדול ומסקלו מלו מת מכנמי׳ ומ׳כנס מ׳מ מנמ׳ו׳כ׳ מלמכיכו כמקים כלי נדול כנ׳ כ מן נדול ומומנ מכומנ כ׳ל מ׳מקרים מכן ים כמרכס מקומות מנכל מ׳מומרים מן מרוך מקות מל לים וכו מנמ׳ים מ׳מקלו׳כים מ׳מומים ול׳ מר׳מ ומכן ומכנס כ׳ל מרס נדולס ומרס קמנס כמו מכמ כמרומס מכמומו׳מ מלמכ ומ׳ין כמס מ׳מלו׳ מ׳מ מ׳כ ומרמכ׳ס כר׳ מנמ׳ כמו מ׳מרוך: (מ׳מרות) ט ב גרומו׳

ומידים חכמים לרבן גמליאל בטבלא שנחלקו לשנים אחד גדול ואחד קטן שהגדול שמא והקטן שהור: ז דזנך שנפסל והתקינו לתלותו בציר קטנה טמא וכן סלע שנפסלה והתקינה לחיות שוקל בה טמאה עד כמה תפסל ויחא רשאי לקיימה עד ב׳ דינרין פחות מכאן יקיץ: ח האולר והקולמוס והטבעת שלית והמשקלו והכורים והכן והכנה טמאים וכל גולמי כלי עץ טמאים חוץ משל אשכרו׳ רבי

גרופות של זית כתב הר"ב עכ"ל ולזית קרוי גרופית
כו' וכ"כ הר"ם ועיין מ"ש בעטכס ג' מ"ש
דנ"ב :

פרק יג א הסייף תליך וקסתך מתרגמינן סייף
וקסתך
הר"ם : והשחור . כתב כ"ר יהודה אומר אם גרופות של זית שחורות
הר"ב וסכי מעריכן כו' ל"ג עד שחשלק :

פרק יג הסייף והסכין והפגיון והדומה
מגל יד ומגל קציר ור' שחור
וזוג של ספרים שנחלקו הרי אלו טמאין רבי
יוסי אומר הסמוך ליד טמא והסמוך לראש
טהור מספרת שנחלקה לשנים רבי יהודה
משמא וחכמים מטהרין : ב קולינריפון
שניטלה כפה טמאה מפני שינה ניטלה
שינה טמאה מפני כפה מכחול שניטל חכף
טמא מפני חוכר ניטל הזכר טמא מפני הכף
מכתב שניטל הכותב טמא מפני המוחק
ניטל המוחק טמא מפני הכותב זומשטרא
שניטלה כפה טמאה מפני חמזלג ניטלה
המזלג טמאה מפני כפה וכן השולשל מערה
שעור כלן כדי לעשות מלאכתן: ג הרחור

ומירקע פוש עני גופר וכלים מכצטי' מעכו אין מלאכתן
כנעדת אם כמליקה מתכנים פוקן כאם ומוכילין מלק
ומיב אין ירקים מעם ירקו : גרופית של זית עכ"ל
זית קרוי גרופית כמו מל תפכה דכקרא יתור ואם מעם
כלי מן מגרופית גולם פוגם
ומיכו מקבל טומאה עד
מיסלק מיכניסו פוקן מעם
עד מיוציאו מסלק מלמן
ומין מלאכה כרבי יהודה :
הסייף ומסכין ומפגיון מכין
מים לו ב' פיות קרוי
פגיון : מגל יד מגל מלק
עמוי לכבר מגמות ולמתוך
עני' מגל קציר מלא מגיעו
ומלעים : מפחות מם מסמרת
קטנים מגלמין בפה
ומקרמים מחור לפי מפה
מטירין מת מסמר דמטירין
ומטירין מד פוש ומכי
מעריכן בפרק מכלין מירו'
(מלן) דתכי מכלין לא
מעתכם ולא מסמור מעד :
ומזוג מל מפרים במסמרים
גדולים מן מסמור: מכמלקו ומסן מל מלי' ומפרקי' פוקן
זה מזה וכן מתמר ים מסין כיח יד מלי' מחוכר ומפרקין
פוקו : דמסוך ליד מזי למלאכה מפי מגל מסמוך לראש
ירא מעם ומתוך ידו ומין מלכה כרבי יוסי : מסמוך
מכמלקה מס מפרי' מלכים ומכמלק' מכתי כל מד
מזי למתוך: ומכתי' מפרין כיון מכמברם ומלכ' כמכמלי:
ב קולינריפון כלי מרמטו מלמד כמין מיכים מתוקנין
בפת מו בכסר ומוכילין פוקו מן מתכור ובראמו מלמד
גורפין בו נמלי ומלמד מן מתכור: כיסלא כפה מגד מרחב
מעטו ככף מגורפין בו מלמד: מעמה מעכי מראה מסכי
מים בו מסיכים מראנין למטמיטן: מכחול ראמ מלמד מד
כמין זכרות לכחול בו מת מעיקו ראמו מלמד רחב לכחוב
בו מת מעון : מכתב ראמו מלמד מד נמקה לכתוב מל
מכקה מל מעוה וראמו מלמד עב ומלק למחוק בו מכתב
מסקוק כמעו' ולמחליק' כדי מיעה ראמי (למחוד) ולכתו'
בו : ומלמטרא ראמו מלמ' כף מעוי לקבל מת מזומת' מן מקדר' ולמעביר' ודמטו מלמ' כמי מזלג למתלו' מכמ' יוכן מוכל
מעדר בראמו מלמ' מומכי' מת מקרק' ובראמו מת מעכרי' כלי מעמרים' זה מכמ' זה. מיתור כלן מם כיטל מראמ מלמד
מכריך מיטלר בראמ מכמי כדי מיתור כיח מחיזק מיטיה ראמי למעות מלאכתו :

ב קרקור

ג מרחור כלי עצי כמין ער שמופרי כו פת סקיק וכרזל
קלו מקודדשת לקתיקו שרפי מלא מכבוטת שמקרים:
סיכסלרונזרוכ סכרזל לו רוב שמוטו: מקומו קור סמכל
בו סקקת כמו קוק דמקמת טזור דקו לא מוי למלאכת
כיון מסין יכול לסכסים בו
בית יד: קורדו מקוד ומוקך
מסכי נדליו סגל סמ דמכ
ומסקמסין בו סכנרים וקרוי
עמסו מרגיס מקרסמו
עמסים וסגל מסכי קנר
וקרוי בית נקבולמי מבלמוקו
גל כמלי נקי מנקמי מכים
ונכס נמסכת ביכס קורס
לגל מרמב נקבים מלו ולגל
סקנר וכרו מלו: ד מנרס
עמוים לגרוק מת מסמר מן
מכיר ומן מתכוד וכמוסר
כמס נמסר מכית יד מלס
מסוי כמין קורכס מל כמקל
נמין מלכס כר"מ: מגירס
מיס מסיר בלמון מקרס
מ"נמ בלמ: מסת מכבמים
מסורס מס כיטל מכל ביקב
מכים מן מס"מ"מ יותר לגרס
כס מ"ילכך מסורס דלמ מוי
לקמיסמס: כמשייר כס מן מסיכים דמליטים מיער
מסים בקוס מקד מעמס מגרס דמוקו מלמ מסיט
מסומ מלס מזיס לגרר ומיעור מלמ מסים כל מס מסמס
לגדס לסרמיב בין מנגע לגמס: מעגד כלי ברזל
מסקרס מכסר כס מכסריס דולדיורס בלמו: מומל מער
קמן מסלין בו מת כמיכו מרגוס מרכות מוריס מומלויין
מריפין: ומעמסלת ברזל מחורר קנות כמוך מן מומוליכין ומכיסין מותו כל מלוס ומחליקי מותו ל מסל לך: מקדס כלי
מכו מנקני מלוקו: מכמנמו כמנקמו: כיטל מומן כמי מקרו וכמי מסכין ונמי מקרו ובקודו מל מקרס כומכ
ברזל מוב וכמס מכמ כלמו ומומין פיסן בו כרי מיסמ מד למתוך יפס ומס קרוי מומן: ומרוקני מס מ מסמסל
קבומס בו קרוי רוקני ומס כיטל מברזל מומל ומחליק ומטמר מען לכדו כלמ ברזל מסור: מ מרירס כמו מירמ
מסור מבכיסין בו מומו: מוקנ מרמס מסר מבכיסי כנגד כמטיסרין כמו מוקני מקני מומ מסר מכמקני: מס
מתקיב למקוס דרך מסורני מלוקני מקט מכורס וכוקני מותס כמ מנגד כלי מיעמקו מסקיקי: מקט מלמקיס
מקט נרול מקיפרי בו מסקי מעמוי מסער מזיס וכיוב בסמן מכנלי מנמן: מסומ כוקב כס נמכקס מל מעוס: מל
מעוס מס מתקיכס למקמ כס מת מנגד כ דרך מסמורני מוסי: כין כך וכיזכך מעמ מסרי מיס רמוים למיקוס בלמ
מוקמס וכלמ מרירס: מס מעכבת מת מתירס מליכו יכול למקור בס מעכי מקלורס

ונת

ג רובו מס מני מר"ב רוב מסומו מיין בפירומו
בסוף מתכי דלקמן: ד מגריפה פירס
מר"ב מטויס לגריף בו מת מיעים מתרגמי"ק מגרומ"ק
מר"ס: מגירה מי מר"ב מיס מסור בו מלמס מגיעות
כס יוכיס למתוך קורס לסכל
מוליבס ומכיסס מל נכס
ומפגיעות מורכות מותס
עד מיסס ובקרמת מגיעס
מל מס מסומכת דרך גרירס
מר"ס: המעצר מי מר"ב
כלי ברזל מסקרס מכסר בו
וכ"כסר"ס מ"ייקמס מכתבת
בסכס מ"פרק ג' דמכות.
היסומן כתב מר"ב נמי
מקרב ובו מוקבת
בחול מוב ובמסת מגמילו
בלמז ומוס כמס יכובס מכל
רגל מרולמ מכדוומ מרמב"ס
ובתב עוד ומת מדבקס
יקרמ מיסוס לסיות מל מי
מכלי מקגיק לו ומוכת מותו
מסמורס ומבקיעס מלמון
לא מקמוס מור בדיסו:
ובולם מבמלקו לסכיס
מטמי ובכמסת

ג חרחור שנפגם טמא עד שינטל רובו
נשבר מקופו טהור קירדום שנישל עושפו
טמא מפני בית בקועו נישל בית בקועטמא
מפני עושפו נשב מקיפו טהור: ד מגרים
שנישלה כפה טמאה מפני שהיא בקורנס
דברי רבי מאיר וחכמים מטהרין מגירה
ס"ה שניטלו שיניה אחת מבינתיים טהורה
נשתייר בה מלא הסיט במקום אחד שמאה
המעצד ואזמל והמפצלי וחסקרה שנפגמו
שמאים ניטל חיסומן שהורין וכלם שנחלקו
לשנים שמאים חוץ מן חמקדח והרוקני בפני
עצמה טהורה: ה מחט שניטל חרירה או
עוקצה טהורה אם התקינה למיחוח טמא
של סקיין שניטל חרירה טמאה מפני שהוא
בות בה ניטל עוקצה טהורה שלמיחוח בין
בך ובין כך טמא מחט שהעלתה חלודה אם
מעכבת את החפירה טהור ואם לאו טמא
צינורא

מרמכ"ס כמ"ם מס מ' כלי מכל למוקמי"ס ומכולם מכמלקו
לכ' מין מוסין מעין מלמכמן מון מן מקדמ מ"כ כרמס
מנורס מסוריס וכך מניס מסר"ס: ה למחוח כתב
מר"ב דרך מסורני וכו ומיין בלמוכו כמוקפירקי ובמסב
ד' פרק קמס דמרלז: נכורא

צנורא פירש הר"ב מולנ מולנוקיו מתרגמינן
במרייקא. הר"ם וה"ם הר"ב נים מפקסנית
המוקטין כו' ס"ם בפרק בתרא דעבודת דקקן ופירש
המוקטין בסן מתילות מתילין דשמי מתילות בסמן
מרוטין וכלמו מעוקלי
ומקבמים בסן כרוע של
מכורס מאפרס מבתוכן:
חורה למוטמתם פיס:
הרמב"ם פרק יא
מה' כלי': **וחפין** דאל"ם
נוכם מפין כמלת וכקסמתיק
מתו' ס"ת דסכמ דק ס"ם
נכבר כקבתי נוס כמלא
מסכם ל' כס"ל ע"ם:
אפילו לאת מתאם כתב
הר"ב ומה"נ דסמיכל
בתבי מנמן כלא מיתמת
מזורים קנמן בתוקמת
מתאין סכי תבי כמ"ם דסכ'
דק מ"ם ומסקי מתו' מאמרל
מסס דאוין קנת קודס
מכקנמו (דמלת"ם מלי
קמ"ל) אמ"ם מזורין דנולמי
כלי מתכות מזורים קנמן
בתוקמת מתאין מכנמרין
מלזכמן ע"כ: **שבעת** של
מלאונ ומות' מלא מל מתכו' מזורים. ומ"ת ומא יש כמ
קבולמקוס מוסב מקוק ולל דאין וס כיח קבול דאמרי'
בית קבול מתמוי למלאות לא מתים בית קבול תו' מ"ם
דמנת דקכ"ב: **חשן** מכמנ כתב הר"ב לא דמי לאין
מכמוקמת כו' לאון הר"ם דמתמ"ם קבוטין ויש מאיכן
קבועין: **ו חברומין** פי' הר"ב מן נהול כו' ומולין
כו' מלוקיות של מים כו' מר מלוקיות מלאים מים וכמוש
כמי' הר"ם ומעיוך מרך מוכקלית: **וחגוב** כן מכומם
ככל מסמרי' וכן מתמוק הר"ב מנס הרמב"ם כמירוסו
ומה"נ מנדמוס יכן כמכא כמי' הרמב"ם מענוב ומעכס
מתמוק הר"ב מינוב מכל ני' זו מוכם כבוכם מסרי נס
נקבורו מתמוק מענוב וכן מני' מוד כמנכס מוקמם
מכולים וכן מתמ קנס הר"ב: ם ומל

צינורא מפשמת מ"חורה בספת חורה
לטומאחת: **ו עץ** המשמש את ר"המחכת
טמא והמחכת המשמשת את העץ שחורה
ביצר פותח חשל עץ וחפין שלח של מחכת
אפילו אחת מ"זאה פותח' של מחכות וחפין
שלח של עץ שחורה מבעת של מחב' וחותם
שלח של אלמוג טמאת מבעת של אלמוג
וחותם שלח של מחכת מחורה אין שבשם
שבפותחת ושבמפתח מטמאת בפני עצמת:
ז חברומין האשקלונין שנשברו וחאונקלי
שלהן קימת תרי אילו טמאין המעבר
והמזרח והמגוב וכן מסרק של ראש של
אחת מ"ם שיניהן יעשאן של מחכת תרי אילו
טמאין ועל כורן אמר ר' יהושע דבר חדש
חדשו סופרי' ואין לי מה אשיב: **ח** מסרק
של פשתן שניטלו שיניו ונשתייר בו שתים
מ"ם טמא ואחת מחור וכורן אחת מ"אחת כפני
עצמן טמאות ושל

ולא לכל זמן מרוסס מקלודס בכרת נבנד מ"ינו מכו
מתמירס ומזורס דמכי מסמע כמ כמס כמס: נכרו
מולנ קמן מקיס כרמ"ו ודנילין לסמך בו כמר מל נ
נקלים יים מ"ן קמכים מזוסמין בין מתילות ומקבי
בין כרוע וכמסמטס (
כמסמ) מכיטל מרוי
ומוקמס ומזורס (י) ומק
מיכים של מפתח מכ
מיתמים מלמת ובורס
מתמתמ ירוע בלבו
מכרים ובכלל מרן ישרל
מתמ מתמס ומת נ דמסיכ
בתבי מנמן כלא מיתמ
מזורים קונמן בתוקמ
מתמ מ"מתמ כים מסיכ
מ"ן ומתוקמת מסמסת
מלאונ ק ראנ' כלמ
נ מ"ם כמכולת"ים ומקל
לך קודס מיקמסו מ
ומתמתים מכו מוקמס ונמקר
מכי מלאונ': מכן מכ
לא דמי לאין מל מוקמ
מכמן מסמסת כתבי מנמ
מס מתין כן בין מילכ
מתמס נתבי מנמס:
מכהוטים מן נהול מ
ויוכמ מ מעכו מכקליות מלך ומלך ומולין בסות מקוכ
כלוטיות מל מים בסוכ כלי לבכן ומרמ"ם מירס מ
זיר ומכקליות מכיבותיו וכו מ מלין מכלים מכמלונ
מסמ מלוכי' מכמסית כמסקלין: מתמכר זמזורס ומ
כלים מ מסוין לנקות מתנוסמ מ מ מכן ולמתכיר מ
מתקוס לתקו מתמכר ים לו מיכי' נדומס ליל מל בכי מ
וכו מ מנכירין מתכן מתקים לתקים ומזורס כו מ
מתמין נגורן לפיך נקרא מורס ומים ומרוכות מ
מתמכר ומתנוב מיכין מרוכיתמ מיכי בתזרס וכו בורר
מתנוסמ מחר מזרו מותס כמזרס: ליכר מרמ"ם
מוכרי' דאוין מ"ו לטיות מזורים דמסיכו כלי מן מ
ומס מ מן מתמ מל מתכת לא נתמ מ מוסמ לו מ
לי מ"ם לסיכ מתבי מ"ם מ מרו כו: מ מסרק מל מתמן
לו מ"ים מרוכות כתין מתמי מרוכי מתוכים כמן
מיוק מ מתמן: ומתייר בו מ"ים מ"מ לם לא כמתיירו שלא נ מ"כי' בלכר מ"מ נ מסרק דמכתי מזו לתלמ
לתמ מ"מ כנ' מ מ"ן מ"מ"ות כל מן ומן כתבי מנמס

מכמלס

מכתלים מן המסרק מטמא דקדיש לכתיב בם נמנקם מל
מעוש: ומל נמר מסרק מל נמר: אחת מנכתיס מעכל
מלם מסמ כית כמלם מלמכמית (מן) לא מזי: היתה
המכוכה אחת מסן מסור מסן המכוכה מל המסרק היא

ח ושל נמר מכמלו מיכיו אחת מנכתיס מסור נמ"מ
מ"ר דיכמות דף מ"נ מרכיכן אם נמת ירו
נו כ' נמקום אחת מטמ ומדר מכי נמת ירו נו ג' מטמ
ג' מ"ן נ"לא ומכי מם כנוייתא מם נכריתא מידמ"
כ' מירות מיכים יש למסוק
מל נמר מ"כות ומכיתוק
המכוכמי מיקר המלאכה
ובמכיתי' לקלוט מכמר מלא
יחול ומלכך נמכוכות נריך
ג' נמקום מ' ומסמכיתת דיין
כב': "ומרקטת פילג
מר"כ ללקט כסן אם מסיעד
כמו מסכיכו נפרק מלוסן
מ"מלוקין ר"מ מומר מפילג
נכמלקסן נמלקט ובכרמיתי
מ"ינ מר"מ: אחת ומתקיכ'
כו' מכמ נמ"מ מ"קון לא
ב מקל מנמה קמכ מ מס מס"כ כריתא
מסות המטמ"ס מכים ומזיין
לכתוב ומ"נ מ"קון כדמי מר"מ מטמי לטמריכן מטמ
נמ"מ ליכמות המנקמיכתא מא נמליטמא:

ושל צמר שניטלו שיניו אחת מבנתים שהור נשתייר בו שלש בפקום אחד טמא היחה חחצונה אחת מהן טחור נישלו ממנו שתים ועשאן למלקטת טמאות אחת וחתקינה לנר או לסיתות טמאה:

פרק יד כלי מחבות כמה תוא שיעורן חדלי נדי לסלאו' בו קומקום כדי ליחם בו מיחם כדי לקבל מלעים הלפס כדי לקבל קיתונות קיתונות כדי לקבל פרוטות מדות יין ומדות שמן בשמן רבי אליעזר אומר כלן בפרוטות רבי עקיבא אומר המחוסר חשיפה שמא והמחוסרת מ מזיא לכתוב מטו המקטים לטישה טחור:

פרק יד א כמה מוא מיתורין פירש מר"כ ויסיו מטוכים כלים ליטמא כלוא' לקבל טומאה וכן מאם מיו מטמאין מיסאו בטומאתן כמ"מ בר"מ ללגיל נמס מרמכ"מ ועיין כפירש מר"כ נמוף מעכי' לקמן: כדי לטלאות בו. מים לסתות וכן כדי ליחס בו לסתות מומאתא מכיאה מר"מ: מיחם כתב מר"כ מסיא גדול מקומקום וכ"כ מרמכ"מ ונ"ל דנכלי מתכות מ"מ מקירי למיחס לכלי מגדול וקומקום לכלי מקטן דמלו נכלי חרס מי' מר"נ מיכא נמסכת ב"ג: לקבל קיתונות. מלמתכות מרמכ"מ דמלא מס"כ: חטיפה ומר"כ נירס מנמה וכן מוא נדמוס יסן ומ"מ מר"כ מלמן בו' כדי מיפתח בו' דמס' עכו"מ פ' כתרא ובי' מר"מ בנ' מסמר ומפרמ נ"כ כיסוי וכתב מטיפא מלמן המס דמתרגם מטופין מכנולא מכיסוי

ומר מכמלו מיכיו אחת מנכתיס מסור נמ"מ מ"ר דיכמות דף מ"נ מרכיכן אם נמת ירו נו כ' נמקום אחת מטמ ומדר מכי נמת ירו נו ג' מטמ ג' מ"ן נ"לא ומכי מם כנוייתא מם נכריתא מידמ"

כ מזיכא

מ"כ ולא מכיכותי דברי ומ"ל מ"כ מתיקר מסר מן מסמר דכיסוי מכמו מלן דכר מטים ועוד מחוסר וקטיפה מסוא נ"כ מעכין נזל ומסרון מרתי לטמ לי מעוד כתב מר"מ דלא מסיפה כמו מטיקה וכלתכיא נמוסמתא מל מיסמה מיו ובי' כנו' מסיו מנזל ומסמע מיו לכל אחד ומכא נקורכום ומכמה כמין נכור מאתוך כך כמעמרה מעכו מים יוכלים מקלטים דרך מוקה מסה וטמוא מלמון מטמ לים כמכרלים מ"כ:

כ מזיכא

ג חוינא כתב הר"ב כוסנים לעשות בו' ומעמים
מכומני' כו' כלומר ואין עושין מזיכם מכל
מומנים בו' ומייכו מיירו' **עשאן** לכוי לסון הר"ב כנון
מעמלו בעמרי' דקים מנזירי' מליוכות בכליל מרמב"ם
בכלי: **בח"א** מסיחבר ל'
עטר"ם כ"ל לעדם מף יחבר
לסמלם מל מיחבל ויחבר
לפי חבור לקודים מ"כ ריסם
דקחבי ומיכרם מעלם
מפיס כל"ם מכל מסמם
כיחם לפתים כל"ע חכים
כמומסמם כמ"ם מחיחבל
ומם"ם מחיחבר דברי ר"ם
ר"ישור מוע כמ"ם מחיחבל
ויחבר ומם"ם מחיחבל
מו מחיחבר ומסם מחכיחין
ר"ם ומם דלם מחיב לם
כמדים קולי כ"ם ומומרי
ב"ם מחוס לרי כ"ם לקולם
מכ"ל ומע"נ דבם"ם
דמליוכ מכיכו מרכם מקולי
כ"ם ומקומרי כ"ם כמם יחיד מעמר כנם"ל לעמר"ם כמי'
כמי מכחבחי מם כרים מחרק מחומם מיחילים מעילו
מל מלו ומיכו מם"ן מולק מליחם ומלו מכם כחלק רבי
יולם ומישו נם מם מרמ"חי מרכם מחמוכ דלם כחומן
יחידי' ומ"כ כ"ם מך דסכם דמחם לן כר"ח מחיים לו
לרביכו מקרוס לכבוחם בעם' מליוכ ובמלים מכי מחמי
דב"ם לקולם וכ"ם לחומרם מכם'ל': **ג** **חקנטר** כתב
מר"כ מירסו בו מסוס מכם וכו' מחכבמים מיחבי' בו
מם מכוחל כן מוס מלמון כמרוך מכל מר"ם מחמיק
בעמו ומוס מעזי לחמוך בו מם מכרזל: ושל קטן
מחמים מרחב"ם מב"ם מח"כ:

ג מקל שעשה בראשו מסמר כמין חזיינא טמא מימרו טמא רבי שמעון אומר עד שיעשה בו שלשה סדרים ובורן שעשאן לנוי טהורין עשה בראשו מניקת וכן בדר' טחור' חיתת כליוחברה לו טמאה מאימתי היא טהרחה ב"ש אומרים משיחבל בח"א משיחבר: ג חקנטר של בנאי ומדקור של חרש הרי אילו טמאין יחדות אהלי' ויחדות המשוחות טמאות שלשלת של משוחות טמאה חעשויה לעצי' טהורה שלשלת דלי גדול ארבעה טפחים ושל קטן ? חמור של נפחין טמא מנירה שעשה שניר בחוך החיר טמאה עשאה מלמטן למעלן טהורה

וכל

רמי לסמחם כם ככלי: (מעמם מקכלת מ
ומעמם כמו מסיחם:) מעמחי מים מסרחם מי
מכמעם מעמחי מסמר ומכם מילי מומעמם: מכ
מסיסחיחב' ומחמו כורחם: מסיחבר מסיחבר כמ
מו כמקל ויקבעכם נמסמרים מלם מכמם עוד בכלי
כמל מם כלי מעכם ויכמם מילי מומעמם: ג מקל
מל ככמי מירמו בו מסוס מכם ומכם מל כרזל מסנ
מיחכים בו מם מכוחל: מדקיר יחד כמו יחמור ב
ויכמם רחכן כמרק מחמ דכיכם: מרם כנר: מ
מסלים כומכים יחדות מל כרזל כמרן ומומחים מ
וקומרים מחרים כיחדות ומין זם מחמיכו מל ילדי מ
מסרי לדבר מחמ לחל מן מחמים: ויחדות מ
ומודלי מקרקע לחלוקת מחים כומכים יחדות כקרקע וקיסרים בו מכל ומודלים: מלמלת מל מחזיקות מחמ
מכמידת מחכל ים מיל מחמים מחוחם לוח יחחר מוח למיכך רגילים לחמוד כם: מחמים ל
לקחור כמן חכילם מל מכים מו לחמוד כם מכים מים מקומות מחוכרים מכים כחרם מלם מכל ומחלמלת מ
לבך מחורם דמוים כחחכת מחחמת מח מחן: מרכחם מחחים ויחחר מכן לם חכיב יד: מחור מל כחחים
מחחמות מל כחחים רוכב מליו מקרם מחור כך מירמוס לי רכיחי ומחקוס מחר מכלחי מחוס כלי כרזל כנורם מ
ומחלוחן רוכב מל מקנם מחחר ומכם מל מקנם מחכי ומוחים כך כחרוכים לחכות מל מכלים כנדולים מחחמן נ
ונדולם מחר: מנרם מחחר מכוחרים נם מלוחות מכחחמת ומחם מיכים כחוך מחור מל דלת לם יכחם מידי מ
ומרי מים מחחם כמו מחיח' מד מיקכחכ' כדלת כחחחר ומכי חמורם כחוחם': מחחם מלחחם לחחלם מחחכם ומ

מחוכם

וכל הכסוין שהורים חוץ משל מיחם: ד השמאין שבעגלה העול של פחבות והקשרב והכנפים הסקבלות את הרצועות והברזל שתחת צוארי בהמה הסומך והמחגר והחמחויות הענבל והצינורה ס"ומסמר והמחבר את כולן: ה השחורין שבעגלה העול המציפה וכנפים העשויות לנוי ושפופרות המשמיעות את הקול והאבר

וכל מכסויין. ר"ל כסוין שלמעבות. שרעב"ם: חוץ מטל מיקס: כתב הר"ב וכל כיוצא בזה כו'. דאין לעדין מן הכללות שפילו במקום שכא' בא"ן סוף. הר"ם: **ד העול** של מעבות הנמשך בין שני הבקעות אשר יוליכו העגלה יקרא עול והוא מלזנק בעגלה ואם היה מעבות כו' שרעב"ם ועיין ע"ם בדיבור ושמעויות: **והקשרב** פי' הר"ב שני עניים כו' ומכניסים כו' עץ ושמו קשרב כך פי' הר"ם בשם הערוך. ובריך לומר בין לפי' זה בין לפי' שרעב"ם דקשרב דמתני' בשל מעבות וכש"נ דתכן כשל לעמיין כו' ופי' הר"ב של ברזל ושייכו שכן רגילין שכל דמתני' מיירי בשל עדים. ומזוה הסוף דבר שלאר מעביבו לא מוכרך לפרש ואף בכאן כך הוא ועיין בפרק דלקמן מישנה ג': **והברזל** שתחת צוארי בהמה. ל' הר"ב קוסריס של צוארי בהמה ברזל כו' וכן ל' שרעב"ם. ור"ל שקשרים הוא של צוארי בהמה שבל הברזל ע"כ מתחת הצוארי: **המחגר** ל' הר"ב חבל שקוסריס תחת צוארי הבקר. כ"כ הר"ם. ובריך לומר דהכא בשלשלת הוא כדלעיל ומ"ם הר"ב ואיה דגרסי המסגר ושוא יתר וכו' אבל גירסתו ג"כ המחגר וכן המתיק בתורת פי' ומה שתי כתוב בשוא שלשון מגרע"ב ויקרא כן על הסוא מוכא הענות. ויהיה הסם המחגר כמו המתיק הדם הסירוהו מיר המעמים: **והחמחויות** ל' הר"ב קערות הקבות הל עול. ושוא רשם המול ושוא הלק על צוארי הפוורים. ערוך. אבל ברשם שלפי דבריו המול דמתני' שוא עול הבל צוארי הבהמה לא הען הנמשך בין שני הבקעות כמ"ם לעיל בשם שרעב"ם (ועיין בהגהה ב"מב"ם) ושוא מערם המחגרות הן מקום הקערות אשר יהיו בו הלבנים וזולתו: **ה השחורים** שבעגלה הל עץ: לעמר"ם: **העול** המכופה. עיין מה שכתבתי בהגהה ל' פרק יא: **ושפופרות** המשמיעות את הקול כיון שאינן משמשות כלום אף על גב דמשמעת קול בכלי מתכות הוא ה"מ היכא דעבידי לקלא אבל הכא איכו אלא לנוי אבל אבר הבר הבר וכו' לפי בעלמא קולין אותו: וכן הסובב הל הגלגל אף על פי דהל מתכו' שוא מ"ע בהל היא אבל הגלגל. וכן כולן דבתר הכי. עשר"ם: (מזרוע) יוד מ מגדלי

סנדלי כשעה • שלא ליזק כמרסותיים כאבנים • רבי
פ"ו דשבת דף כ"ט • של שעם משזרין •
אפילו אסור מכלי שקבלו • שרמבים פ"כ מש"כ : ו רבי
משאר ל' מר"כ דם"ל מרשה לא עשוי לים מכה ולא מאר"ם
רבי מזכר לא כתבמל שכמוי
לנבי מרשה ולרנבו כתבמל
לנבי מרשה ע"כ : ז חזה
עליסן כשכרו בו ביום ר"ל
ביום שנ' מטופאתו מרמב"ם.
ר"מ פיקוסה מקות מנ'
וז"פ" מר"כ דתקון
כתין דאורייתא כלומר ואין
מכירקן עולא לאם נמקום
ימים ושום סדכר מאמר
נתקלא מיכן מטמרין אלא
מלעיל כ"כ מרמנ"ל פ"כ
מש"כ ודלא כשרמב"ם
שמנריך לרבי מוסה נ' וז'
כשאם מלמי' קוד' מסכיר'מו
כשאם מלמי' אמר מסיתוך :
ח מפתח מלמרוכה מי'
מר"כ מתקפל
כמרכוכה עם מסוק וכו'
כ"כ מר"ם נאם מעיריך ולא
רבי נמ"נ דמנקות דק"ל
ימבור מסוק ומרנלמוי מסוק
וקוק מלמעלה ומרנלמוכה
ושל נס מי' מר"ם כמין
מסוכה דמייכו כזה ן זכן ראיתי בכתב
מרוכע מל יווכית וכמי מזכרתי כבר נרמ"נ דמדוק
מכל קמיה לי טוכה מש"כ ליכה כיכיסו דקל

ומאבר שבצר צוארי בהמה הסובב של
בלגל הטמים והצפויים ושאר כל הסמרות
שחורין סנדלי בחסה של מחכות שמאין
של שעם שחורין הסיף מאימתי מקבל
שומאה משישופינות וחסכין משישחוכות :
ו כסוי מני של מתכת שעשה בו מראה ר'
יחוד' משחר וחכמי' משמאין מראה שנשבר'
אם אינה מראה את רוב הפנים טחורה ז
ז כלי מתכות מיטמאין ומיטחרין שבירין
דברי רבי אליעזר רבי יהושע אומר אין
מישחרין אלא שלימין ביצד הזר עליהן
נשברו בו ביום החיבן וחזר וחזה עליהן
שנית בו ביום הרי אילו טחורין דברי רבי
אליעזר רבי יהושע אומר אין חוזה פחות
משלישי ושביעי : ח מפתח של ארכובה
שנשבר מתוך ארכובתו טחור רבי יחורה
מטמא מפני שחוא פותח בו מבפנים ושל
גם שנשבר מתוך גומו טחור חיו

ומיטסרין מכוחי' כלי מתכו' מכמטאו בתמ ונסכרו מו
ומסס מסן כלי' כו ביום מסזרו למומאתן יסכס כיון מסכו
עליסן כעודן מלמים ונסכרו אין צריך לסמתין לסזאם
מכים עד מסכיעי אלא אפי' ביום אחר מוס מתי מזאם
אם' קודם מכירה ואמת לאחר מכירה ומן מסורין מי
דרבי אליעזר (כרמב"ן) מכירה ליה דאחר לעיל כמ'

לא דלא אמרו אזרו למומאתן יסכס אלא לכלים מטמאו בטומאת כמסבלכל ומתם גזירה זו מטוס נדר מי מסמא
כדאריסכא לעיל מילכך לא מסו אלא מיאם כאן מתי מזאות ומיסו כעודן מכורות לא מסכיאם מזאם דלא מייכא
מזאם בסכרים ובעיכן כמי מתאם מכירה מתסקת כין מזאם לאזאם לאי מיס מסמק יעים כין מזאת מליסי לאזאת
מכיעי ולא רבו לכמאיר בחזרת מומאם יסכס מסיא דרככן ומקלו מקומיל כס מזאם אמילו מתיסן מכזאת כיון
אמר : רבי יוסמע אומר אין מזאם מתות מסליסי ומכיעי דאיקון כע"ן דאורייתא ומלכס כרבי יוסמע : ט מתמא
מל מרכוכה מתתקפל כמרכוכה עם מסוק מעמוי כמיקן כון המוכה מלמו ורוב מתתות מכאין יעמעאל מסכן :
רבי יקודם מעמאל ואין מלכס כרבי יקודם : ומל גם כמין גם יוכית מסיא כמין כון המוכה : מין

היו בו חפין ונקבין טמא נישלו חפין טמא מפני נקבין נסתתמו נקבין טמא מפני חפין נישלו חפין ונסתתמו נקבין או שנפרצו וזה לתוך ור״ה טחור מסננת של חרדל שפרצו בה שלשה נקבים מלמטה לתוך וה מחודה והאפרכס של מתכות טמאות:

פרק טו כלי עץ כלי עור כלי עצם כלי זכוכית פשוטיהן טהורין ומקצליהן טמאין נשברו שהרו חזר ועשה מהן כלים מקבלין טומאה מבאן ולהבא השירה והתבה והמגדל בוור חקש וכוור חקנים ובור ספינה אלכסנדריה שיש לחם שולים והן מחזיקין ארבעים סאה בלח שחם כורים ביבש הרי אלו טהורין ושאר

סיו כו מקין כסכסכר עתוך ביתו כסקיירו כו מפין מו נקבין מקין סס סס יכי נקבין ס:כבמי בסן סיכי סעכעול סמעמים יס כעמעם סיכים נסן כבכמים בנקבי סעכעול ומומקים ומעמים יס נקבין בעמעם ומכבים מומקבקבי כסיכי סעכעול ומומעם: מו סמרבו וס לתיך זס סלס כימלו סמעין ולס כסמעו מנקבין אלס סמרבו כבין סכמקמו סמעין וכתרבבו סנקבין סכינעיס זס כזס: מסכבת סל מרלכמין כמס סל מעכת שסמרלל כתוקבס ומסמכן וקולס מס סמסול: מלעטן כסולי סעסכבת מסס מרכבכס נ׳נקבי׳ וכמסו סלסמן נקב סמר מו לס מזיס לסכן כס: סמרכס כלי סל ליתים רקב מלעמלס ומיקר וסולקלעמס וכומכל בו מטיס יסוס מוכיס מומס קעמס קעמס בריס ס: כלי מן מכבס זו סכוים

לעמלס כמרק כ׳ומלר תכיס סכס מסיס ליכס דכלי מן וכלי עור דבעי לסורויי בסו בסכך פיקין: מסלס כמין מרון: ומסבכס תיבת מסולקבי: וסמניל בית מסוכר סל מן כלמז מרמרלו ובערבי מלמ״ס ד׳: וכוור׳ מקס מקוכס כבלי מן לפי מעסויס מוכבו׳ מסכולין מסן מקס: וכור מסיכס אלכסכדריה מסיכס נדולס מנורסין כס לים מבדול מרוים מסיכס אלכסכדריה לפי מסין מורסי׳ ים מסרן ישראל לאלכסכדריה אלס כמסיכס בדולס ומעבי׳ סיס מלוים ומין רמויין לסתי׳ מוסי׳ כמסיכו׳ בדולות כעין כור סל מן ומעלמי׳ מוסו׳ מיס מעוקין מרמויין לסתיס: סיס לסן מולים מסין מקמיסן מל מלעמס אל רמב ויוסב מל מקרקע: כוריס מסיס מסס: ביבס כבון מבוס׳ ומרעוכי׳ ומירות: מסורין רמתקוס כלי מן וכלי עור לסק מסמלסל מלס וריקן וזס מיכו מסלטל מלס לפי מבדול ומקר מדמי ומס יטלסלוסו מלס יסבר:

כין

פמי׳ ברבכו׳. *כוורת מקס מיין ברמ״ס דמסלות בפי׳ סר״ב ומ״ס סס בס״ד: שיש לס סולים מיין מ״ס בעסכס לג מ״ס דמסלות: שחם כורים ביבס מסבורס מקוי׳ מלים בכלי׳ מלסס מסיו עסויין כיס מעסס מלמס בבסן כקבי רמבן וסן מבולים רטל מ״ב דסבת רס לים.

(מסרות) יור ב ומסל

דסל נס דסכס לסל מרכוכס מלמיל דכל מים למעמס מכי קויס דבוקי׳ סוב מיקסבדל כיקוס לוס לס כמיסיכיסו מסלדס זס לבמון ומערב מ״ דרוס ומערב מ״ דרוס ומזרק ומין כוס מבדל במעמסו׳ מבמס ורמיתי כמי׳ סרמב״ס בכמל מעניי׳ מלמרכוב׳ מלמל

כוס ☗ ונסל נס דסכס מעניי׳ כוס ☗

וכ׳ל מעמו מבכפיפת פרבל וסמוק יס מלמס קויס מיכך ומסוק וסרבל וק׳ל ובמ״ק דמסמל כתב מר״ב מתי׳ מורז׳ כמין נס יוכיס מורס מ׳ בוקיפס ומזרס מ׳ כסכיכס מתס כמי כדמות מורס זו מלס מכל קו מוס מעלס כל מסמס מ׳ ברוחב מרתק מוס קומטלין ומ׳ כמרכו מוס קו מזקיפס ומיין בעמסס ז׳ מכ״ס: ☞ ותאפרכס מי׳ מר״ב כלי מל רמיים כו׳ וכוקכים בו מס״ס כו׳ וכ״ב מרמב״ס

וכן מירס עוד מר״ב ומרמב״ס נס מר״ס נמיקס מכילתין וקסס לי מל מר״ב מבמסכס נ׳ מ״ר דב״ב מירס מקלס מפרכסס מסוסין מכו׳ לרמיים לקבל מקמס כו׳ וכ״ב עוד בקלס דמכו בעסכס נ׳ מ״ר דזכיס מבל מס לס כתב מסוס מפרכסס ורמיתי מרמב״ס מע׳ קלס כמי׳ מר״ב ומסעיס מפרכסס ולמיכך מכי מומר מר״ב מרכיב מכי מירוסיס ומיכס מולים כמקד דעס מס מירס מס מל קלס מפרכס ל׳מרמב״ס מוס ומיכו מערס מסוס לקבל קמס כמרמב״ס מבל מירס מרמויי׳ס בלמז וכן מירס׳ כריס קנינס דס נ׳ מל מפרכס דמתס מסכיס מר״ב ומר״ס לק׳ כמו׳ מכילתין לרמי׳ ולמירוסס מסמפרכסס מוס כלי כו׳ וכוקכים בוחמים כו׳: של מתכות מעמס מיס לו מס כמכי מכמו מרמב״ס מס״ס מס״כ:

פרק טו א כלי עור כו׳ *מסומיסן מסורי׳ מלין מורס מבל מר״ס יס מגזרו מלים ומיין בעסכס כ׳ וכן בעכ״ו נס מיין מ״ס בסס

☞ ☞ ☞

ושאר כל הכלים בין מקבלים כו' לפי שהסכימו
עליהן בעת הטיהן מיטלטלו אותן עלמן
אם כשיות אפשר לתן שיתקומטו (וכ"ש שיתגלגלו ופן
לסוכו כפ"נ עפ"כ) או שיהיה לתן כיח אחיזה שיוכלו
לטיסכם. או שהיו עומדים
על הגלל והרוחה לוח
הרבה: שאינן עשוין
מקבלתן אלא להתטלטל
אלאין לי' הרבה הם ולי'
עשר"ם שאינן עשוין להטלטל
אלא מה שבתוכן הי' ומכין
שאינן אלא יש כאן
קבת ומטלטל שתיר ופן דיך
כל אלו להטלטל וקטטות
אלכי' אין רגילים לאלא ותן
ומטלטל כשיש בו קבת וכן
ערבות שעבדן וכור שהיכה
קטנה שאין ככבשים כה
ערכה בכי אדם על כן אין
מותכים בו מים כבור כי אם
מעט ושייכו דקאמר דאין
עשויין להטלטל אלא כמה
שבתוכו דשייכו דבר מועט

ושאר כל הכלים בין מקבלין בין אינם
מקבלין שאמרין דברי רבי מאיר רבי יהודה
אומר דרדור עגלה וקוטטות המלכים
וערבות העבדנין וכור שפינה קטנה
והארון אף על פי שמקבלין טמאין שאינן
עשוין לישלטל אלא במה שבתוכן ושאר
כל הכלים המקבלים טהורין ושאינן מקבלין
טמאין אין בין דברי רבי מאיר לדברי רבי
יהודה אלא ערבות בעל הבית: ב ארובות
של נחתומים טמאות ושל בעלי בתים
טהורות מרקן או כרכמן טמאות דף של
נחתומין שקבעו בכותל רבי אליעזר מטה'
וחכמים מטמאים מדור של נחתומין טמאה
ושל בעלי בתים טהורה ניפפו מארבע
רוחותיו טמא נפרץ מרוח אחת טהור רבי
שמעון אומר אם התקינו להיות

ע"כ: המקבלים ויש לפה סלי' מזקקן מסיכן מעשים
לאתטלטל בטילוטן הרבה"ם מה: עריבת כפ"כ כפר
מקויק ע"מפה בלא הרבה"ם: ב ארובות של כתיבו'
לסון הר"ב לוקות מהכתובו' ערכי' כו' וכרפה דגרים
בכ"ף וכן מעתיק בעכבה ל"ל דמדיות וכעיוך כתוב
ב"כבי' הספר ומפ' מריבות עריבות מלשין מה מלפה:
טמאות ל' הר"בלמי מעטין בגורת כלי כ"כ הרבה"ם
דאלו לא כעטו בגורת כלי אפילו מדרבנן לא
היו מטמאים: הרוך של בתחומים כתב הר"ב הוא
הרילה כו' כ"כ הר"ם ומיהו להרבה"ם הירוד דהכא לא
לא זו היא הרילה דלעיל דאיהו מפ' בהרילה הפוא לוח
בקוב מלמון מעטה רחה דמ"ה ורנם עובל הרילתא כמ"ה
הר"ב בהמו בעהכא ב' מ"ה ואלו הכא מפרש הפוא כלי
יהתעטו בו כעת אליהם לרחון את הידים ומיהו מעהה
מכי אלהם זה מהם הינהרך אליהן ותרגום בגדי הרוך
לבוהי הפוהא. עד כאן:

אם הקיבו כו' אף פי אלא בעמו הר"ם: וכן

כין מקבלין כין אינם מקבלין יוהר
מאריבעים מאה כין מקבלין אלא בחוק: דרדור
עגלה חכית אל אן עגולה עשוים לוחות כמין אוכן
הפוהין כארץ רוחב ומפ"ה הפיה בדולה כיון הפיה
לעגלה מטלטלת אלא
ורקבית דבר הפי' הבא
אמול אל ידי הזורים הפיה
אמול: וקטטות המלכים
כמין מגדל אלא עשוים
הדרים הדרים הכי הכיה
מיכי מאכל וכלים אל הקטה
והמלכי' מוליכין אותו בעגלה
הגולכים כה: ועריבת
הבבדנים עריבה אל עץ
הבבדנים הולין
עורותיהן: אפ"ה מקבלין
מטמין כלו' אפ"ה הקבלין
מ' מאה או יותר הטמאין
כדמפר' מעמ' הטמאין אמטלטלי
אלא כמה הבתוכן כמה
אלאים דרכן לאטלטל: עריבת
בעל הבית לר' מאיר הטמאה
דאוא הטורין הקטיב לאיל

דהכי דיקא הטורין והטמאר הטמאין לרבי יהודה הטורה
דרבי יהודה הטמאין הקטיב לאיל דיקא הטמאין
והטמאר הטורין והלכה כרבי יהודה: ב ארובות של
בתחומים לוחות הבתחומים הבורכים אליהן את אלהם
ואית הפרים דגרסי עריבות: מטמות לפי הטעמין
בגורת כלי ומפ"נ דהטמי כלי ע"ן כהיה מטמות מדנה
מוהרים: של בעלי בתים הטורו' הטמין אליהן בגורת כלי
מרקן ייהן כהריקין ואוא הטר אלמן אקרא ומטים כהטר
בערבי זכנאור ובלעז איכוי: כרכמן בנבן בכרכום: דף
של בתחומי' דף של מעכ' דאלו דף אלעץ הטמי כלים
אין מקבלין הומאה ומפ"נ דהטמ' מלינכן כהקבעו בכותל
הטיר לדברי הכל: רבי אליעזר מטהר אין אלכם כרבי
אליעזר. הרוך הוא הריל' דתכן לעיל בכמה דוכתי
ואיא מריבה הקטה הבבתו' מהמעה כה כדמתרגמי'
את בגדי אהרל יה לכוהי הטוהא: נעמו עהה לו הטנל'
הבי' תרגו' ומבק ונפיק: אם הקיבו לחרוך אל כלי נקל

לאיות

לחיות קורץ עליו טמא וכן המערוך טמא :
ג ים נפח של סילתין טמא ושל בעלי בתי
שהור רבי יהודה אומר אף של גודלת טמא
מושב מפני שהבנו יושבות בתוכו וגודלו :
ד כל התלוים טמאין חוץ מתלוי נפר
ובברח של בעל הבית דברי רבי מאיר
וחכמים אומרים כלם שהורין חוץ מתלוי
נפח של סלתין ותלוי פכרת גרנות ותלוי
מגל יד ותלוי מקל הבלשין מפני שהן
מסייעין בשעת המלאכה וה חכלל העשו
לסייע בשעת מלאכה טמא העשוי לתלוי
טהור : ה רחת של גרוסות טמאה של
אוצרות שהורה של גתות טמאה של גרנו
טהורה זה חכלל העשוי לקבלה טמא
לכנוס טהור :

ו כבלי

וכן המערוך טמא. אתמן לת"ק לסרמב"ם פ"ס מפ"ב
ולהרמב"ר מדברי ר"ם סוף : המערוך פירש
נמ"ן וכן מריך מן מרכו מתם ומרדדין בו את הרקיקים
סר"ם : ג ים כפסחי' הר"ב ירושם מרונם מסיבר בו'
כ"ת סר"ם בסם נמ"ן ומריך
וסרמב"ר כתב מל זם בת"ם
מס"כ ולל ובן מסמוקו בכל
מקום מלם בוס סמיק כגון
מיכו מדבר כמרונ מכל כרמ'
כי סוס מל עור כמו מוקן
מל רופמים ובו דברם סמכר'
מקלם (כלוס' דברמם מסר'
קקבי כלי עור סכ"ע) ע"כ
וסרמב"ם מס' יס כמס יעסו
מסר מרוכנ מען יכוסו בו
מקמם בו' ומסכר לי לומר
דמת"ים כמס מסיבר מסוים
כדברי מנמון וסמרוך מגל
בכמן מיירי בכל מן דדבר
מלמד מעכיבו מנם וכיומם
בוס מכתבתי כבר בפ' דלמ"
מסכם ל' ונמסל: ושל בעלי
בתים מסור ומין מסק מתמוכת זם מל בעלי בתים
(פיס נורס לו) מיים מסו' סרמב"ם : טמא מוסב מם
יסבמליו זב כו' כדמי' הר"ב בסוף פירקין ולם ידעתי
למם לם מקדים לם' בכמן ומסקו הר"ב וסרמב"ם כדל
וירמם דמבירם ליס דליכם מלונמם ומבסכם כל' מקלוק'
ל"ק מסרבכם כיומם בנם מס וכתבתי קבתן בסוקביכולל
ומיין מ"ם בסיף פירקין : ד טמאין פי' הר"ב דסוו
קבור לכלי דכל מעמובר לממם מעם כלתבן במסכם
ב' מ"ב : חוץ מתלוי בפם יכבדם מל בס"ב ירמם
מסוקן מקלוין מיכן מקובדים מעיד ובתוסמם ב"ת
מ"ם ומכיאם הר"ם מסיומם בם מכי בוזמן מסוס מקל
מסי רמסין מגל מסר : כברת (נרכנת) סוס מכרבל
בו בקבים גדולים מסבפם' סרמב"ם :
ח רחת פירש הר"ב מזורין בם בו' . כדבקיב
כרמת ובמורם (יסמים ל') הר"ם :
של גרכות מסורם מסין לסם בית קבול • מסר"ם ;
ו מסרם

ו נבלי השיר. כלים שמשוררים בהם לוים בכנור ובנבל: טמאין. שהנבלים והכנורות קבולים הם. ומכוסה בגד (?) שעשויין להשמיע קול הנגון ודרך המנגנים להכניס בתוכן המעות שמקבלים מבני אדם שבאים לשמוע והוה ליה משמש עם [illegible] וריקן: ונבלי בני לוי המנגנים על הדוכן: טהורין שלא כן עשויין לקבל בתוכן מעות ואין עשויין לקבל: כל המשקין טמאין כל אחד משבעה משקין הנה מים יין שמן דבש חלב טל ודם של מקבלין טומאה ומכשירין הזרעים לקבל טומאה: ומשקה בית המטבחיים שהם מים ודם שבעזרה טהורין שהם אין מקבלין טומאה ולא מכשירין האוכלי׳ לקבל טומאה: כל הספרים מטמאין את הידים לפי שבתחלה היו מצניעים אוכלים של תרומה אצל ס״ת לאמרו זה קדש וזה קדש כיון דחזו דקאתו ספרים לידי הפסד שהעכברים היו מצויין אצל האוכלים היו מפסידים אותן גזרו שיהיו הספרים כל כתבי הקדש פוסלים את התרומה במגען וגזרו עוד שהידים הנוגעות בספרים יהיו שניות לטומאה ופוסלות את התרומה: חוץ מספר העזרה ספר שכ״ג קורא בו בעזרת נשים ביום הכפורים להכי לא גזרו ביה טומאה שלא ישימו אוכלים של תרומה אצלו מפני מוראו וחשיבותו: מרכוף הוא של עץ שהוא של זכוכית לרכוב עליו להתק בו: שהשכון כלי כמין נבל שמנגנין בו ומוכין של כמין וקורין לו בלע״ז ל״ה: שהקטמין כלי של בנין עשוי כמין רגל שלפני שהוא עי שהעקבה רגלו: ואירום עשוי כמין כמה שדפנות עגולות ותופסין על פיו עור דק ומכין עליו במקל ועושים קול גדול ובלע״ז מבני״רו: טמא מושב אם ישב עליו זב והבגדים ויולדת כשהם אל הטומאה לטמא אדם לטמא בגדים דכלי המיוחד לישיבה הוא: שהאלית כלי

ו׳ השרה וכן ג׳ הר״ש שכתב השרה כמו השירה · ומשקה בית המטבחים טהורין עיין מ״ש במסכת ד״פ דעדיות : כל הספרים מטמאין את הידים · עיין בפ״ג מסכ׳ ידים: מרכוף פי׳ הר״ב היא שלפני כו׳ ועוד פירש פי׳ אחר בפ׳ דלקמן משנה ז׳: אנקטמין פי׳ הר״ב אין כלי שלכינוי שעשוי כנור רגל כו׳ וכ״פ הרמב״ם וסייכו לכקטמון דתנן בפ״ג דשבת׳ משנה ס׳ אלא שאותו היה כור רגל עשוי לפי ה׳ מתב׳ רגלו ודפכא הוא כלי כנין ואם״ס אע״ג דשל שבא עמא דשל ממה מהור ואודה לא קושי׳ הרמב״ד כפ״ם עפ״כ דשבא עמא ונסתם המו׳ אבל רמ׳ מקסס הם בשנת דף ס״ו דשבי שהורין מטומאת מגע דמשוי כלי אך כבשו שבל מן מדרס למה שהור׳ ומתירנו בתו׳ בשם ר׳ דכיון שאיכם עשוי׳ אלא ללכת דרך מעברים רעים איכו עשוי מדרס ופי׳ דשמע כדברי ר״י שעשוי משמש׳ נ׳ מדרס מהור ממגע ומשום שמו יש לפרש דלא היה אם כ״ן מן המדרס למה טהורין וא״כ ישמש בכל אופן טמא מת ועיין עליו בפ״ש בפכ״ד מסכת ד׳ בם״ד דשם אין לדחוק כל רמ׳ וכהרמב״ם ס״ל: ר׳ אומר מאירום טמא מושב כתב הר״ב ואין הלכה כר׳ וכ״כ הרמב״ם לפי זה הכלי לא יעשה ליושב עליו· מ״כ לאפוקי מתניתין ב׳ דמשקו כר׳ דטמא כ״ש הם: מפני שהאלית יושבת עליו וכ״ל שערוב כמר יושבת עליו להרפות היין אחר כשיר לא יעשו ויעמוד על כן יושב על כלי שיר עשר״ע:

פרק טו א טהור כשבירתו אם כמע׳ נאם כשבלו כשאין טהורין שהריסן הכן מקבלין טומאה הרמב״ם פ״ה ועיין:

פרק טז

כל כלי עץ שנחלק לשנים טהור חוץ משלחן הכפול ותמחוי המזנון והאפיפורין

שאלית יושבת עליו מצודת החולדה טמאה ושל העכברין טהורה:

ו נבלי השרה טמאין ונבלי בני לוי טהורין כל המשקין טמאין ומשקה בית המטבחיא טהורין כל הספרים מטמאין את הידים חוץ מספר העזרה המרכוף טהור והקטמין והאירום הרי אלו טמאים רבי יהודה אומר האירום טמא מושב מפני

והאפיפורין

עליו זב והכבדה ויולדת כשהם אל הטומאה לטמא אדם לטמא בגדים דכלי המיוחד לישיבה הוא: שהאלית כלי שהקוכבת וה״ל׳ יושב׳ עליו לפי שרגילים לספוד ולקונן על ידי כנין של אותו כלי וכן המשכב היום בלע״ז היה שעשלים: מלוה לשין של כבעולם הגירה שקופין שלכה כרבי יהודה: מצודת החולדה טמאה שיש עליה צורת כלי שהיא עשוין כן למצודת שכבר: כל כלי עץ: שלחן שכפול עשוי שלוחות או פרקין ולאחר שמסירים אותו כופלים שלוחותיו או פרקיו זו על זו וכל חוליא הויא כלי בפני עצמה: ותמחוי המזנון קערה גדולה אחד ובתוכה קערות קטנות ונותנים בכל קערה מין הקטנות מין אחד שלתבשיל ולפני היה כתובה

מיכים ברכה בקר׳ בעמוני ברנים לעיכו לזכוסי:
לעיפירין כסף על פרקים: בעמנס תינוס קערס ענ׳סע:
וקיר בכלי כעין קערס על מן זל מכעי׳ סוס נעקדס
בזויס פי׳ קערס בזויס וכל מכלים מלו עפ׳ס מכעלקו
כעפר לכל מלק עסס נוגע
כלי ומין מלכס כר׳ יהודס:
עס סיפס נעור פרנ לעסיר
קעמין מנעס דקודס לכן
לס מזו לעלעכען מעמרסי׳
עת הנער מכל עס עיכן
עעיסרין מלס סיפס על
נעכזוק ומריקס עס קייע לן
דנולעי כלי מן מעקיד
לעכן ילעיף טעמין: נער
מלס לעיף מנער בלכו
לעעקעס כעס עע׳ע מלס
יעוף עוד: מלעס כעים
בעעמרנים עעקעס כעכלים
כין כל מכל לקכל קריו
ביע ומין מלכס כר׳ עעיר:
ב מכלים מל מן מעעקעי
נער מלעכען: מעיקסוס
כעמדס עוסס קופס עיס מל
ונוער עת עעקו זו סיס
עעסיעס; ויקכב לעקר מנוער מעעס וכעע ירי
קעעין רעסי קרוקיות מכומלין פוסקן וקוסמן וזו סיס
קביכס: מל מערס מלים מעעסיין מעקיות מל דקל: מכן
מקיימין בלס קביכס: כלכלס מל מל נעי: מעלים מיגעור
מעבל מעולז נס: ביע מלנכים כלי מעכיעים בו
(לגיכין) לעמוד: ביע מכוסות כלי מעכיעים בו
כוסות: ב מקכוסים קכין מכוררי׳ בוקעכיע ישוס כעעס
מעריו׳ מל דקל: קלעיע קופו׳ קעכי: סוני׳ קופו׳ גדולו׳:
מני דורי׳ לרוסב מלס ן לעקר מעלנו מולי מקופס מורני׳
מניכות׳ מנולים כפי עס מרוגס מעקיס רעב בדעכוע׳
בנכסס ומות ן מנולים מל דעכות קרוין דורי׳: וכן מל
מזכים מכעים מכיעכים מליו מעמזכי: דור מ׳ עס נבי׳
מל מעתו מנול מ׳: ב׳ נעירות מעי מכוכי׳: ומערק מעין
מעתי נכוסס כעעע מקופס: מעיעעס נעירס עס מעע ומרק מעי עעעס ומרכו יוחה מרעבו כעיכס מל רנעכים
ומקרוי ערק מרנים ועד מריך כעל ועד מרקע מעעכע ומעוס דעלי נעי ומעס דין כלי מן ים לכס מילנך מכבו
נבי׳ מדדי עס כלי מן.

ד מקורמל

והאפ׳פורין פי׳ מר׳ב כסף מל פירק׳ ומיין בלעין
פרעב׳ס מכבכעי נעמכע ן מכ׳ד:
והעריסה מריסע מיכוקו׳ בריל׳קיסל׳ע ב׳ דסכמדרין
יקן׳: משישופים נעור מדנ,
כתב מר׳ב דנ׳לעי כלי מן
מעקיד לעכן כו׳ מיין ע׳ס
בעסכס נ׳ מלס: נסך מלס
לעיף פי׳ מר׳ב נער בלבו
כו׳ מלס יסוף עוד וכ׳ס
מר׳ס ומעעע רעיקו עכ׳ע
נדיך ס׳ס׳ף מכל לעמר׳ס
פי נער בלבו לעעקעס בו
בלס סיפס מעלס עוד כ׳ל
מעוס לכל מכלים יורדים
לידי מיעלען נעמסכס ע׳ף
ל נער עס׳פס מל׳ע עוד
לעיף עכ׳ל. ב משיחסום
פי׳ מר׳ב כעלדס עוסס
קופס מו מלינוער עת מעקו
מער מקבר מרינס כולס
ומעכעב׳ מלעסד ולעקפרד
וסוס מעכין לס בקעעס
עוד׳ מרעב׳ס:

ב משיעשה מני דורים
לרחב מלמן עד סיף מעכי׳ ומעיים כמו מרעב׳ס נע׳ס
עס׳ כלים מעעל מלס נער נביען מקכלים טומעס מסרי
כרמו לעס מכעמו ובורת מכלי מליען בס לעמ זס דומס
לבנר מכמרנ מקנמו. ים כעס ובברס מעורסים כמרק
דלעיל מעכס נ׳ל: ובף מל מזכים מר׳ב מעעיק וכן
ומירוסו מל׳ויכוכך מכל מרעב׳ס מעעיק וכף נס נקו׳
מסכיס מר׳ס מקוב וכף וכן נירס מסל׳ס כמעכס:
צפירות פי׳ מר׳ב מכיבי׳ וסוס מעכין מעמו נעס
מנמיר׳ (יחזקאל f) ר׳ל מנעת מכוב
מעדכות לעלס מעקידים מרעב׳ס: והערק מ׳מקל׳ק
כעיכס מל רנעכים כך סוס כפי׳ מרעב׳ס ומקעי׳ מס
מינס דומס לעמרין מעעים:

ד מקורמל

והערק מרעב׳ס נעמ׳ס מל בעלי הבית רבי יהודה
אומר אף המגס וקוד הבברי כיוצא בהן
בלי עץ מאימתי מקבלין טומאה המטה
והעריסה משישופים בעוד רדג נמר שלא
לשוף טמאה ר׳מאיר אומר המטה משיסרג
בה שלשה בחים: ב הסלין של עץ
משיחסום ויקנב ושל הזמר׳ אף על פי שלא
קינב מבפנים טמא שכן מקיימין בלכלה
משיחסום וינקב וינמור את החלוות בירה
הלגינין ובית הכוסות אף על פי שלא קינב
מבפנים טמא שכן מקיימין: ג חקנונין
חקטנים וחקלחות משיחסום ויקנב חקנונין
הגדולים וחסוגין הגדולים משיעשה שני
דורים לרחב שלחם ים נפח וכברה ונף
של מאזנים משיעש׳ דור אחד לרחב שלחן
חקופח משיעשה ב׳ צפירות לרחב שלה
והערק משיעשה בו צפירה אחת: ד כלי

ד' החורמל פי' סריב כים סל עור כו' ונילקוט מעגנעי' ובתורילא · סר"ם :

משיחסום עכין יפסים עכלי סעור סיכפלו קנקו ויקעכו שוקו ועל מיסיס ספס לכלי ויקנב סיסתוך קנוות סעו' סיונפלין לעון ומן קנוות קטנות דומות לסיער סרעכ"ס . **קיחותיו** פירס סר"ב מסנרוע"ו כמו ולפמירי' פקפקות (יסניס ס"ל) סר"ס: **קשבליא** פי' סר"ב עור סעניעים כו' ונפס"ל לפקלי' כתב ספוס עור סלוקו"ס נפסרעכ"ס כך כתוב נפירוסו לסכס סכל כר"ס ס' לפלות לפ פי' כן כפ"ם סס נפ"ר וכן נפקורטיס : **חבר** ומכסת פי' סר"ב כרקטן מכסת כו' ונים מקומות סמירס נסמך ומכתנס נמסכת מקיפות פל מסנס כ' :

ה' וחסיכת פי' סר"ב כעין קופס כו' תרגוס וכסרמו מעגירות (יומלא') מתפגרו מוסכיס סר"ס ומרעכ"ס מכיס נס סוס זס מתרגוס ומ' מסיכס קופס גדולס דומס לכיס ויעמס מערכס ברוב יעלמו פומס מתמס כמסר ירכ (לעכור) פומס ע"כ חס יומר ככין לעכין מתקרל לפיירי נפוכרות מכוסס כלעמיים כי סוכים לנן : **שחורה** סמין תורת כלי עלים סרעכ"ס מ"ס מס"כ וסרעכ"ל כתב מעכי מסיכס מעויים לפלפל כלל : **חותל** פי' סר"ב כלי מעוסים מחריותכו' וסוס מל ומתקל לפ מתקל (יחוקל יו) סרעכ"ס: **ו קטייה** פי' סר"ב כיס יד מל עור וכו' כדי לפתוח כו' וכ"כ סרעכ"ס נפירוסו וכתנורו"ל מס"כ ומיכס לפידק מל סולכי דרכים לפלי עכירתים לקנלס ויתכן כעיכי לומר מע מוי נ"כ לפקוח כידו יפס מת מתקל מסר כמען מליו נמלוכו מ"כ לפעמים סולך נמקים כרקכי' וקוכים ונריך מילמס מותס מן מדרך מלס ישרטו נגדית ומכיו וכמכס מסקכים מוכיל לו מלס יתמוב לו קוץ כידו ומוב מנלמי לסרמכ"ל כמלא מס' מומסת מוכלי' מתכר' קסים מסוס מזר מסוורס מגורן מוגרמל כל נגדיו מלס יתקכרוסס מקיפי' ומקמתין ומעוץ מכגורן ומולכי דרכים מעכי מתכן

ומוסי

ד' כלי עור מאימתי מקבלין טומאה **חחורמל משיחסום ויקנב ויעשה קיחותיו רבי יהודה אומר משיעשה את אזניו מקורטיא משיחסום ויקנב ויעשה את ציצתה רבי יהודה אומר משיעשה את טבעותיה קשבוליא משיחסום ויקנב רבי יהודה אומר משיעשה את קיחותיה הבר והכסת של עור משיחסום ויקנב ר' יהודה אומר משיתפרם וישייר בהם פחות מחמשה שפחים : ה פטיליות שמא וחסיבה טהורה סגניות של עלין שחורות של נצרין שמאות חותל שחוא נותן לחוכו ונישל מחוכו שמא ואם אינו יכול עוד שיקרענו אז עד שיתירנו טהור : ז קסייה של זורי גרנות של חולכי דרכים**

ד' תורמל כים מל עור גדול מסרוע כיתן כו מזוכות וכל דכר ודומס לו ולמ מרומס כתרגיל : קיחותיו מסגרוקיו כעין מזכים קטכות מכ"כות מתורמל ומככיים כמוקן מזכים מכלים מסוגרים מוקו : מקורטיא עור מלוכסים מעכרכים כמעת מלמכתן : ניציתה כעין ניכת מל מליל כך מיסין . לס מתילים מל ככפים לקטרס כסן ומרעכ"ס פי' מקורטיא עור מסוכלים מליו וניציתס סוס מכנע מעור מכ"תכים כו מס מל מתכות לכי לסון כיין חוסכ מכוס מס מל ומכ: מכעותי' מכעת נמסת מו כיזל מכוסכים נקנס מסקורטי' : קשבליא עור מעכיעים ע"נ מטס מקורים לי' כתרכי כמע ומסומי' כלי עור מקבלים מומאס מדרככן כלכל כמסומי כלי מ"ן ודיכן כוז מוס מסין מקבלים מומאס מדאורייתא אלא מדרכן

ד' כל מסר מומאות מ"ן מעמכב ומוסב מסן כמסין מסכב ומוסב מדאורייתא כמסן מיוחדים לכך : מכר ומכסת כל קטן מכסת ומסוי לסכים מתת מרמסוקיו ומכסת מתת כל נופו : מקות מחמסס מתתים מסיירי' מסוס מתת לסכים מסס מעיך לפלמתכר ומכסת : ה מטיליא קופס מסוים מעיכים מל מרכס מגורי' כס מגרונרות ומסיכי כעין קופס מסויים מקיכים ומסיעין כס מסים : מינכיו לסון מ"נס כמוסכי' מוסים כעין כמיתה קטכה מקמליס ומכמיס כס מירות ומיכס מלא מלמכת מדמי : כנרים מכורי מדקל : מוקל כלי מעוסים מחריות מל דקל ומכיתים כו מעריס לס"ס ומן מכמלים נמוכו : כוקן לתוכו ומוסל מתוכו מכל מס מין יכול לסוכיא מתעריס מלא מ"כ יקרעכו מו יתיר מחריות מלו מסור לכיון לקורעו מו מתירו מחלכו לפמס ומוי לתמס מרמי : ז קטייה כיס יד מל עור : מל זורי גרכות ומולכי דרכים

דרכים של עושי פשתן טמאת אבל של צבעין ושל נפחים שתורת ר' יוסי אומר אף של גרוסות ביוצא בחן זר״ה חבלל חעשוי לקבלת טמא״ ספני חויעת טהור : ז. חמלקוט של בקר והחסים שלו והאדף של דבורים והמגפת הרי אלו טהורין כסוי של קופסא טמא כסוי קטורא מוהר כסוי תבה כסוי שני וחמכבש של חרש וחכסת שתחת חתיבת וחקטרון שלר״ ואנגלין של ספר

גית

דרכים ומלמדים פשתן מעשה דרכיון דמיפעטוים כדי לפקוח סדכר בידוים מלא יפעה מעכו לו כדי מלא יתאוה לו ק״ן בידוקרי עשוי לקבלה כיון מסדבר מסוף מוקה כו כמעמן מל מכבים יד ומקבלו: מל גרוסות מעוזים ערוסות מל מזל גרוסים: מעכי בזעם לגמיב לת בזעם כדי לפקר בסדו מלא יעיב לי כדי מלא מסכן ת״ת ידיו מדכר מכוף מוסו כו: מסור דעמים ערלו מגיב: ז מלקוט מיר מעמיין כמיכי מפרס כדי מעכב ותדים: מפסוס כעין מבודם קמב׳ מל מכלי מחוסמים גם מיפפרס כדי מלא תמכל. מרק מל דבורי׳ כלי מעמיים כו מם ונלי בקר ומעמים כדי מיבדקו מכמילים מל דבורים מן מכוורת ויקם מרכב מלמון מזר מרפכו רוח: ומעכמם כלי מעמיין כו כיעוב מעמם לעכים מרוח: קופמם כעין מרגו קמן מעמם כוחבת כו מכמים וכוחבם מלו כמוב מלמלם: קמרים מיכם מסוב׳ כמסנדים מל מעלמם מתרגמ׳ מל קומטרמי: ומעכבם (כל מרם מכים) לפי מלאכתו יש לו מקו מכיבם ומזכר מען כמסוב מעזוב ומקום מל מעיסרו: ומקמרון מעכבם׳ מעל מתיב׳ מעם׳ כעי׳ קובם: מגלינין כרמק מל מורמעוסין לפמר ומכבים׳ לוקו נקובה:

גיח

ומוסיפמן כמכיל מקמים ומרקמם (מם מעכמרים מן מפמן כך מ׳רמל נמרק לם יקמור דק כ׳ו) וכל מלו מ׳מין לקבלם מם מקבלי׳ המסולות (ומבלמי׳) זבגדי׳ מכל מל נבעים מלכמים מסם מוימים מעיד ומם מקבמים כמם מ׳ומם מסור׳ מ כ ומי מכי לם קמים כמי כמכ׳ר מעכ׳ מ׳ומ׳ם ומכ׳ם מעכם ב׳ ומסר׳ם כמב ומל ולי כרמם מסום כובע מל קלמי מנים כעין מומן מל כמריים וקמים מלמון מרמ קימי רמ׳כי דמרק מלק: מעמימי׳ ומרי נרכות כרמן מעכי מלם יוזיק מסנק לעיכל וכן מולכי דרכים ומוזי מסמן מלם מזיק לפם מרקמ׳ וקקמים מל מולמכ׳ (כעמכ׳ מ׳ם דמכמירין) כמפלם מ׳מכ מל מלמן ים לו כוכע מל קם כרמסו למכמן מכל מל נבעים וכמים מ׳יכו מעמי לכך ומסור וכדמם׳ כמימם כוב מכלל עוד כ׳ל קמיים מולמכות ים לו כרמסו מלם יכמב לו לעיכים מם מעוכמעות מדיר מעמוי לקבלם מי׳ לקבל מסנק מלם יוקבו מסיב כלי מעכי ויעם כנון מל נבעים ומל כמים ומל גרוסות מים למן מורם נדול ומזוים מן מעלמכם ומעימים מומו כרמסם למקר מסור מ״כ: ז חמלקט מי׳ מר״ב עוד מעמיין כו׳ וכן מי׳ מר״ם כמם מערוך ומרבכ״ם מי׳ כלי מעוד (ילקטו) כורמעי מכקר כדי מלם יעמיד מעמם כעמ מדיים מ״כ וככומם מעמ מסר״ם כמוב מעקלוט וכן נמכביות ימכים מכוקדים: וחמרף מל דבורים למן מר״ב כלי מעמיים כו מם כו׳ וכ״כ מר״ם ולמן מרמב״ם ככמי מרקמ מום לוק מעמוט מ״מין כו מם כו׳:

°חרי מלי מסורים מכל מלו מין מלים כורם כלי מרמבים מן מ״כ: כסוי מל קופמם מעמ מעמם מעמם מת מכלים כמעמ מלמכם ומלם כמעמ מלמכם (ככללם דרי׳ כמופם דמתכיתין) מרמבים מ״ד מ״כ ומיין כמופם דמתכי׳: כסוי קמרם מזורכסוי מנם כמוי מכי כו׳ מרי מלו מסורים מעכי מסן מעמי מכלים כמעמ מלמכם כלכר׳ מרמב״ם. ומיין כמי׳ מכמם ב׳ מ״ם ולמן מר״ם כסוי קמרם מסור דכל מכסוי מסורים כיון דמין מעמעים כו מלם לכסוי. כ׳ל מ״כ: קטורא מירם מריב מיכם וכו׳ ומיין עוד כמכם מ׳ו מרק מ׳ דמסלות: °מני מירמו מר״ב כמכם נ׳ מרק ל״ב ° וחקטרון מירם מר״ב מעכמם כו׳ כמין מיכם מם מנלות כב מלמו כמרי קמורות ר״ל קמרורות ° מרמב״ם ומיין כמיכם מר״ב כמכם ב׳ מרק ל״ם:

(מסרות) יא א ובית

בית חנגר בית הסנעיל ובית המזוזה ותיק נכלין ותיק כנורת והאמום של גידלי מצנפות והמרכוף של זמר ורביעית של אלייה וגנוגניה העני וסמוכו המטה וטפים של חפלה ואמום של עושה סותות חרי״ם אילו טחורים זה הכלל אמר רבי יוסי כל מלאכות משמשי משמשיו של אדם בשעת מלאכה ושלא בשעת מלאכה טמא וכל שאינו לא בשעת מלאכה טהור: ח תיק הסייף והסכין והפיגיון תיק מספרת ומספריים והחתר חוק מכחל ובית הכוחל תיק מכח׳ והרונתק תיק טבלה ויסקוריטי׳ בי׳ החצי׳ בי׳ הפנושו׳

הרי

בית המזוזה ל״ר״ב קכה מלאכות. נ״מ לשכן כמל עור ומל עץ קייטין ול״ר״ב ס בית עץ כמין קכה יכניסו בו המזוזה ויסיחו אותו כמר: **ותיק** כלים ותיק כבור יעיין מ״ם נמצ״ל מכ״ם: **והמרכוף** כמסכיות יסכים מבוקדים ומערכיב נסכ״ף בגלרי: **ז״ח** מכלל מרל מל מסמסי כו׳ל ל״ר״ב ומסי כללם דרל מסמוטי כלי עץ כו׳ וכקמסוטי כלי עור מליכיסן סוין כמ״ם ס״ר״ב כמסכם ל׳ ומרמב״ם בכמ״מ׳ מכנלי׳ מל מסרוכל מכרתקי׳ מסמל עץ: **ח** חסיף הוא מסייף דכרמ״ג וכקמתיק מרמב״ם כמ״ד מס״ב מכל מכי מלא רמ״ם כן כסוס כוסם מ מכיו׳ לא מלתי כו יד לסניסו: **מספרת** . מפורס רמ״ג: **תיק** מכלא ומקורטים כמרוך מיק מקורטי׳ מפר׳ כמי מקורטים דלפיל מסכם ל׳ וכתב בעל כף כמת ולא ומים לא כן לפי מסתיק כמסם לכלא יפסל או יתלכלך מכלי כמסוב מכתוכו ולא מייך מיק לדבר מקום ומוסרת כמקורטים לפי מירוסו מכל מס מכרמא לפרס מוקת מס מכלא מים מנוסין בעלי מכמת מתכוכם מתכות וכם מרמוטין ומסמים מכמס מכירין מסלך מסמס ומכבכים מנלנל מאוליה ומקרמא מיוס מכל כעלי מעלאכם מסמורלב ומפמים מוסין לותם מעלים מקרין כמקרא ורוסמין מסריטות מל מסיקרא ולרוב מסיכות ומת מסבלא מוסין לא תיק ויסים מי׳ מעסכם כך תיק מכלא מל מתכות ומקורטים מוסל מעץ מקורם ומרוטם מכ״ל ומכי מכים מעד לפירוסו מעסכם מ״ב ר״ל דמות נורות לכבות מיו לו ל״ר״ב כמכלא: **בית** המנוסות מי׳ ס״ר״ב מכים רמכים ומסי קבלו (ימזקיל כ״ו) מתרגמיכן ומתת מנוסי וכן מוא כמי׳ מרמב״ם מכל כתרגום מלכו מנוסי ונמכורו מ״ל מס״כ מתתיק וכיח מתוגזת ומר״ם

מלוקין לקולמוס ולמכין ולמספרס ורומסי כמכורות מסמסים בכלי זס מרכס ובלעז מיכמרו״ל: מנוסיה מכ״ מתמוכים

רמכים ומקי קבלו מתרגמיכן ומתת מנוסו מי:

מעם כיש כלי זכר של עצמות: עגלים טמו׳ שכל מעכביסו
מן סכ׳ מיכו מזוב כרתיק אלא מכסה כצלמא: אפלא
סכמ של כרזל וברשמו מגולל כמו כדור ויונאים כו יקרו׳
מרוחות לנקרים בצרכי קורין לו רכו׳ם וכלומ׳ מאכ׳ם:
מעמי לחתוי לכבסה מרגו׳
מכסה מיטמא: מסור רמכיש
יכולמאכ׳ מרכה מהיי כלים
לטמ׳ מזם מלמול ליטמ׳ מזר
יעמה מלאכה כמה מיט
לחתי כלים:

כל כלי נעלי כתי׳ מעורן
ברמוכים אם נקבו
כמוניש רמון מסורים: רבי
אליעזר אומר כמה מיעור כמה מרן כל
מכלים מעורן כמה ירמיין
לאמצע כמה מתיקמטים
מה׳ מצמצם כמן מקלה
כנון כלים מעוקלי לתאכי
מעורן כמוניש מאכה
ומעוגלים לזיתים מעור כמוניש זיה ומין מלכה כל׳
אליעזר: קמיה מנכנים קיטות נעלי מנכות מצמיין
ליתן כמה ירקות: מעורן כמוניש מנוית ירק כמה
מורם מיק לרבי אליעזר דמין מעורן כמוניש רמון:
נתכן כמוניש מכן: נכנה מכן יק מצורה כזכל מרנים
לקוצה קה לנכנה נילא ומכלכים רמייכו כעלי מרמנמו׳
מורמים מותן כמרמנמות: כלן ברמוכים כין מל נעלי
נתים כין מל נכנים ומין מלכה כרבי יומנה: כ נמקמיו׳
מל מתי מתים מנתי רק מגל מרה כרמוכה נכמיכו נמ׳
מעמ׳ ומקניות מל מתי מן קמנים מעקמיות מל מרה
ומירם מקמיות נלומו׳ נלמ׳ מי נמי מטמא׳ נלמ׳:
מעמ׳

חרי אלו טמאים חיק ספוניו׳ בזמן שהוא נוחן מלמעל׳ טמא מצרו טהור חיק חלילין רבי יהודה מטהר מפני שהוא נוחנו מצרו חפוי תאלה הקשת והרומח הרי אלו טהורין זה הכלל העשיר לחיק טמא לחפוי טהור:

פרק יז כל כלי בעלי בחים שיעורן ברמונים רבי אליעזר אומר במה שהן קיפות הנגנים שעורן באגורות של ירק של בעלי בחים בתבן של בלנין בגבבת רבי יהושע אומר כולן ברמונים: ב חחמת שעורה כפקעיות של שתי אם אינה מקבלת של שתי אעפ׳

פרק יח א כל כלי בעלי בתים מעורן ברמוכים

בעלי נתים מסין מל כליסם מלכך
כיקב כמוניש קטכים מנכיעו לזתים כיקב כמוניש זיה
מעמצם לאנו׳ים כיקב כמוניש אנו מעמצם כו רמוכים
מכל מל מותן מע׳מד ליתכר לא מוי מעורים נסכי רמ׳
מ׳ו דכרמות דק מ׳מ ובמ׳ק דמוכם דק ו׳ מי׳ דמל מותן
מסור נקבה כל מסוש: **שעורן** ברמוכים מי׳ מר׳ב אם
נקבו בתיניש רמון מסורים אמסיו מעמים נמסרו
נבקיבם זו ומסם מם מזורי׳ מיכם מקבלי׳ מומאם מרמנ׳ם
רמ׳ו מם׳כ ולייק מר׳ב לכתוב כמוניש רמון מק מל נב
ברמוכים מכן דלא נמיכן מלא כמוניש רמון מ׳ כמ׳ם
כמ׳ל לקמן מעכמ ל׳: **קופות** מנכנים כתב מר׳ב
ובמא מורם מ׳ק כו׳ ומסתכרם דכמל כלכי׳ כמי מורם וברבי רבי יומנה מסוכיר נ׳כמר׳ב מל נכנים ומ׳ם למל
כלכי׳. ומרמנ׳ם מע׳ לקופות מנכנים כו׳ לכרי מ׳ק מן וכן מעמ׳ קם נמכורו מ׳ו מם׳כ: **ב שעורה** נמקמיות
מל מתי׳ים לתקוה לעמי כיש דמם מנ׳ק מאם מקבל מל מרב מתמם וכן מ׳ימם מל מרמנ׳ם מנמ׳ מם׳כ מעכמ
כלמיכם נם לנו מעמ׳ מ׳יכו מרוק מסיר ומר׳ם מכים לם ן מק מל מי נק מ׳ים מכל מסר׳ם כתב ולא כ׳ל לפרש
דכולנ׳ מם נכמ מ׳לקמ מר׳נ מ׳ים ומ׳ם מסמת מ׳עורם לנסר כמ׳מת מל מתי ומם מ׳יכם מקבלת מל מרב מתמם
לרבנן וכן כ׳ת מרות מתין מקבל מרות מק מל מי מקבל מרמוין מעמ לרבנן וכן כ׳ת מרמי מתין
מקבל מתקין מק מל מי מקבל רמי מעמ לרבנן מ׳מ׳ם ר׳נ מסר נכולן מפני מתין מקיימים כו׳ וכמ׳נ ר׳מ
כמ מ׳ימן מעלין מל מלא כמ מקמתון מק מלמי מתי מסר ומרין מ׳ם ומרי כמ ומתכי כמ לר׳מ מק מלמי מתי׳מ

(מסרות) יא ב לרבנן

לרבן עבדם שומן בכוי ומליג מפי בנא מבל כמ"ל עכ"ל
ועיסו מתם כמ' כמ"ים ליכא מעמא דקתני מכי
כלמיקא כמ"ם ומס מעמקים: של מתיבתא מר"ב
עמוס מסמי דק כו' כלעוכת בכמ"ים כמ"ם בכר נמ"ק
עמכם ס': שמאת על
מעמק רוכם מרעכ"ם מס:
ג אפופריות לטין מר"ב
כלי מרב
מקני' מו זמורו' כמין מליגי
מלוכות (יעמם מליגמיני
מרליות מל מנמכים) כמו
מנמרכו בכלים (מ"ו מסכם
ג') מרעכ"ם: שמאת מלם
מל מי מכולם כמוכים רמון
מרעכ"ם מ"ו מ"ב מעמים:
ד חרמונים מעמרו מלמם
ממוזין זם
בוס מי מר"ב מם דמכן
בריס מירקין כל כלי מ"ב
מיעורן מרעוים כו' ויכם
מעמר כו' ולמכי מריך ג'
ממוזים מנריך מכם יומר
רמב מעלו מים מעמר לכל
כ"ב מעו' נמ"ק דמירוכין
דף ל' ונמ"ק דמיכם יף ו' ומעמע מדבריהם דנמיכן
מיכמו מלמען וס מחרוס. ומכריחוס למוכים במכם
מעמעמוכם מדמעריכן נמ"ם נמיף מעכיע כמוכים
רמון ומכלכקם מר"ב כליסכי' מרים מירקי' עוד מכריחו
מעמונים מ"ם ועוד מירמו דמ"ק מלמם ממוזים כו' לוע'
ירמון ביכוכי דמעריכן לקמן דמייכו ביכוכי כמלמם
מעמוזים וס כוס ונדילין יחד מכל מרמוכים כנדלים
מחד מחד מו מסים מס גדולים ומומן כנדילים מרבעם
יחד מן קמכים כן למוכם כמע"ו דמכנם דף קלב וב"ם
מרמב"ד נמ"ו מ"ב דמעמרין בכיכוכית מכמלו בנ'
כנדילי' ביחד' ומיין מ"ם נמס מרמב"ם נמעכי' דלקמן:
רשיא כמנמר"ב דמלכם מר"ם וכ"ב מרעכ"ם ונמ"ו
מם"כמ' מכ"ע מעמו כמס מרל קורקום רמ"ג
דרכי למסיק כמפמיר (מיין כמבב' נמים מ"ד מסכם
ל') מומיל ולם מפמי מלכת' מבר' מי מפוכיומן ביק"ע
ור"מ מכב מעך מל מוף מעכיע דלם מעריכן רוכו מלם בנמיד מעיל מכל לעכין מומלם מסמים: כמרכו

לפי מלפי מקבלת מל מרב מעלם מ"ק ומף מל מי מפ"ל
מקבלת מל מפי מס מקבלת מל מרב מעלם מס מיעורת
נמוכים מרב מכוס נדול נמוכים כמ' וכן לף מל מי
מקבל לם מקבלת מל מרב לף מל מי מבכקב
נדול מפיכו מקבל לם
מקבלת מס מקבל לם
מקבלין מסן נדולים מן
מקבלת מדין מקרי מי
לעמים מרלמין ומעם:
לם"ם מקבל לם מרבי לף
מל מי מפיכו מקבל לם
מעמקין מס מקבל לם מרבי
מעם בית כרמי כמו בית
מרבי כלי מבכם בו ויס מו
בולם ומי הנלים: מעמו
מס מן מקיימין לומו נרמ"כן
ולם דנרמי מעכי מין
מקיימין לומו ומעלם דמ"ק
קלי לעמר מס מקבל לם
מרבי ולם מקבלין ולם
מרבי לם מעכי מקבלין
ומומרים לומו כיין דמנו
לעכי ומין מלכם כר' נמל"ל:
ג מיעורם נבכרות מלכת
מיעור מכירמן נמיכים בכרות מלם: לם מיביירות כלי
מרוב מקכים לו זמירות: מעמם לם קכ"ם מלמעם לעמלי
מבמקמי מוליסן ומכנים מקכים מעמם לעמלם לבמזיק
מסולי' נמים מנמומביב מרבנוס ויבמבק ונמ"ף מ"לעמר
נמים מעמם לסן לוכים: לם מיכם יכולם ליכמל בנמים
מכמלומו בנמים מין מכלי מולם מעו: ד מרמוכים
מלמרו לם דמכן כרים מדקין כל כלי נמלי כמי מיעורן
מרמוכים כמיביו מלמם רמוכים לומו ומים ויבמ
מלמר דרך מבקב ומו מיעור מל מינ' דמון: כדי מיטל
ויהלך מעמיך כמכוע מל כמילם ומלוך מעבר מרמון
לנמם דרך מבקב: ובקומם כדי מיבמיל לנמוריו מעמוך
מבמלם לנמוריו מוע מעבר לנמם: מסיכן יכולים לקבל
רמוכים מסן קמכים: כנין מרוכב רוכב מקב: מיעורן
ברוכן כיין דנמעמ רוכו מעור: כמרכו

אעפ"ו שמקבלת של ערב שמאת בית קערו'
שאינו מקבל קערו אעפ"ו שמקב' את התכה
טמא בית הרעי שאינו מקבל משקין אעפ"
שמקבל את הרעי טמא רבן גמליאל משהר
מפני ששין (כ"ל סכן) מקיימין אותו: ג הסלין
של פת שעורן בכברות של פת אפ"ייורות
שעשה להן קנים מלמשן למעלה להיזוק
טהורה עשה לה גפיים כל שהן שמאה
רבי שמעון אומר אם אינה יכולה להנשל
בגפי' טהורה: ד הרמונים שאמרו שלש'
אחחזין זה בזה רשב"ג אומר בגפה ובכברה
בדי שישול ויהלך ובקופה כדי שיפשיל
לאחוריו ושאר כל הכלים שאינן יכולין
לקבל רמון כגון הרובע וחצי הרובע
הקטנים חקשנים שיעורן ברובן דברי ר"מ
רבי שמעון אומר בזתים
נפרצו

נפרצו שעורן בזתים וגסמו שעורן במרה שתן: ח חרמון שאסרו לא קטן ולא גדול לא בינוני ולמה הזוכרו רמוני בראן שיתו סקורשין כל שהן דברי רבי מאיר ר' יוחנן בן נורי אומר לשער בראן את הכלי רבי עקיבא אומר לכך ולכך הזוכרו לשער בחן את הכלים ויהיו מקרשין כל שהן אמר רבי יוסי לא הזוכרו רמונים בראן וחצירי יסוד גבע לא שיתיו מחשרין ודאי בכל מקום:

ו כביצה שאסרו לא גדולה ולא קטנה לא בינונית רבי יהודה אומר מביא גדולה שבגדולות וקטנה שבקטנות ונותן לתוך המים וחולק את המים אמר רבי יוסי וכי מימיו עני איזו הי גדולה ואיזו הי קטנה לא הכל לפי דעתו של רואה: ז בגדוגר שאסרו לא גדולה ולא קטנה אלא בינוני רבי יהודה אומר הגדולה שבארץ ישראל היא הבינונית שבמדינות: ח כזית שאמרו לא גדול ולא קטן אלא בינוני זה אגוזי בשעורה שאמרו לא גדולה ולא קטנה לא בינונית זו מרברית כעדשה שאמרו לא גדולה ולא קטנה אלא בינונית זו מצרית כל

נפרצו בדמבנות יפן מל מסת עיירי מכקבו בסוליפן מפר"ס: ח אלא ביכוכי לפי דעת ברופס (כדתכן בתקני דלקמן) כרמב"ם פ"ו מס"כ ומיינ"ק בתקני דלעיל: חוזכרו בבית בתרדם מפר"ס: שיהו מקדשין כל מפן דברי ר"מ פירש מר"ב מפס מחל מרמוכי בדן. מל מרלס כו' כדתכן כמ"ב מעדלס מכמ ל' מנוזי מרך ורמוכי בדן כו' וכתב מר"ם ומס מל נב דר"מ לפ מכי לפו מלס דבכן מכל מקום נס ר"מ מעולם דמפר רמונים לפ מקדשין דפין דרכן לפמכות: אמר רבי יוסי ומר"ב מעתיק רבי יהודה וכן פוס בתקנת מפרים וכן מעתיק מר"ם נס כן מעתי' מגל מרמב"ם מעתיק רבי יוסי: ו כביצה מפמרו פירש מר"ב נבי מומלת מיכלים וכ"כ מר"ם מגל מרמב"ם כמכ ולל ידוע מים מן מסעורים מל מעכיכים מקוריים עם מכמרמו בכביכם כמו מפמרו מכביכם מעמל מ מעמת מוכלים: ח זה מנוזי לפון מר"ב מסמכו מגור כתוכו מ"ם מ"ן דכרכות דף ל"ם:

ומירם רמ"מ מזומן לכמת מעכו מפיכו מכלע כמרי כמסקת מעוכים ומוכים מלם מגור כמסקת מכבים: כל

מכיכים: כוכן לתיך מעים מעלם כום מים וכוכן לכוכו גדולם מבגדולות וקטכם מבקטכו ומולק מעים מיוכם מיוכלב מלקים ומחלק מם מוכם מיעור ביכם: וכי מי מוליכבי כלו כמלוקק גדולם מבגדולו מעם יים יוקר גדולם מיעכם וכן קטכם מבקטכו מעם יים יוקר קטכם מעכם מכל לפי דעתו מל רוסם לפי מוקר דעתו מפים מיכוכים למרמם מיכיו ומלכם כרבי יוסי: ז בגרוגרת מפמרו לאוכלת מכם ולמקומי מבוקות ומין מלכם כרבי יהודה: ח כזית מפמרו מבון כזית מן מעם ומן מבכלם מעמעם ורוב מיעורים מבקורם בכזית: מגוזי מסמכו מגור כתוכו: כמעורם מפמרו מבקבעורם. כתרמם מפמרו מרן מעמם נכמרמם ומקים בכמרמם:

מכיכין

כל המאכלים מביאין את המומאה בעובי המדרע לא גדול ולא קטן אלא בינוני איזה הוא בינוני כל שהקפו טפח: ט האמרה שאמרו באמצ׳ הבינוניות וכ׳ אחת היו בשושן הבירה אחת על קרן מזרחית צפונית אחת על קרן מזרחית דרומית שעל קרן מזרחית צפונית היתה יתירה על של משה חצי אצבע שעל קרן מזרחית דרומית היתה יתירה עליה חצי אצבע נמצאת יתירה על של משה אצבע ולמה אמרו אחת גדולה ואחת קטנה אלא שהאומנין נישלין בקטנה ומחזירים בגדולה כדי שלא יבואו לידי מעילה: י רבי מאיר אומר כל האמות היו בינוניות חוץ ממובח החוצב והקרן והסובב

מביאין טומאה על גרם מדרס: כעובי המדרע דסייכו מלמד מכאן ועכ״ז אמנם יש לחלק בגדול מסה אמ׳ אמנם בקש ית מהמקום מרגמה אמנם בגדול מסה מה מבנות קטנות ובמקום מקום מקום מכל מים כרמבו מקום ים בהקמוב מקום ונגדו על מים בהקמי מקום מקום על מים כמכיו מקום מקום מביא את המומאה מקום מקום ט מאמרו לעכין מכמ ומרוכין ומכמ ומדות וכלמי כמה כיכוכים מים מקום בת מקום מקום דמיכה מקום נגדולה בת מקום ומכמ ומכמ ומלמ בת מקום מים מכיכוכים מקום מקום מדות מכמ מקום וכל מקום מקום כמיון מכרים מדר מקום מכי מלמר מזרחי מ מזרח ומלין מכרים מ מכ״ר כדי מיומיו מלמ״ר מ מכמ מן ומכמ ומכמ מלמ מזרים למדם מיקרם מלים מכי מכמ למ למרו מיקרם מלים מכמ למי מלמ״מכים יקרם מים ומ מכמילים מוקן כל כך: י כל המקומות מין מיכוכים כמה בת מקום: מין מקומכ מומכ מקום מים מקום מל מקום: ומקר מל מזכם מכמ מים למ מל ר׳ מכוקיו ר׳ מכמי מל מקום בונכם ומקום מל מקום מוכי ומוקם מ מקום מיקם כמקום בת מ

מעמכם מוסכ וכו׳ כמ״ם מ״מ דמכמות דרים ליס מקרם דיקקמל ומלם מרות מומכם כמקומות מקום מקום ומקום ומיק מקום ומקום רוקם ונכולם מל מקום מכיב זרת מקמר וזס נב מקומכם מיק מקום זס ימור מקום רוקם זס מוכב ונכולם מל מקום מכיב זרת מקמ׳ מלו קרכות זס נב מקומכם זס מוכם כזמכ וזמו כמקם בת מקמכם מ״מ כל מקומות כלים כמקם בת מכ״ם ומירמל כמ״ם וכיומקמל ומלם מרות מומכם מרות מוכם מקולם כמקומ׳ מקום מקום ומקום כמקם ת כיכוכים בת מכמ מכ״מ ומקום כמקום בת מקמכם ומיק מקום כלומר כמלו מקומות מכי מומר מ״מו מכומ״ם׳ כמיק מקום זס ימור מיק למין מיקו וקכימות ומומ מ״מוד בנוכמו ומלם מככימקו ולמרקב״ם מ״ם מככימם בבת מ׳ ומכלם כמירם מם מ״ניים ומין למקריך מקום רוקם זס מוכב כלומר מקום מכ״מקו ונכולם מל מקום מכיב זרת מקמר מלו מקרכות זרת דמקמכמ׳ מקכן מורר ומום זרת למל רוק דסייכו מקום מל מקום וזס נב מומכם כלומר כמקום זו ימ״ם כמ׳ מוסכ: והקרן למין מר״כ מל מוכם מכמקמ וכ״כ מור למקמן ומסיכב ומיסוד מל מומכם מכמקמ ומכמ כמ׳ מכמיכ מלכים מ מ׳ כי מומכם מכמקמ מקר למכים מ׳ קמן מקכיל ומירמ״ מומכם מכמים מלמקם מקום מומ מכמקמ

מכיון מומקם מל מרם מכיקמן: כעובי המדרע דסייכו מלמד מכאן ועכ״ז אמנם יש לחלק בגדול מסה אמ׳ אמנם בקש ית מהמקום מרגמה אמנם בגדול מסה מה מבנות קטנות ובמקום מקום מקום מכל מים כרמבו מקום ים בהקמוב מקום ונגדו על מים בהקמי מקום מקום על מים כמכיו מקום מקום מביא את המומאה מקום מקום ט מאמרו לעכין מכמ ומרוכין ומכמ ומדות וכלמי כמה כיכוכים מים מקום בת מקום מקום דמיכה מקום נגדולה בת מקום ומכמ ומכמ ומלמ בת מקום מים מכיכוכים מקום מקום מדות מכמ מקום וכל מקום מקום כמיון מכרים מדר מקום מכי מלמר מזרחי מ מזרח ומלין מכרים מ מכ״ר כדי מיומיו מלמ״ר מ מכמ מן ומכמ ומכמ מלמ מזרים למדם מיקרם מלים מכי מכמ למ למרו מיקרם מלים מכמ למי מלמ״מכים יקרם מים ומ מכמילים מוקן כל כך: י כל המקומות מין מיכוכים כמה בת מקום: מין מקומכ מומכ מקום מים מקום מל מקום: ומקר מל מזכם מכמ מים למ מל ר׳ מכוקיו ר׳ מכמי מל מקום בונכם ומקום מל מקום מוכי ומוקם מ מקום מיקם כמקום בת מ

ומסיכב

מ״מקמ׳ מקכן מורר ומום זרת למל רוק דסייכו מקום מל מקום וזס נב מומכם כלומר כמקום זו ימ״ם כמ׳ מוסכ: והקרן למין מר״כ מל מוכם מכמקמ וכ״כ מור למקמן ומסיכב ומיסוד מל מומכם מכמקמ ומכמ כמ׳ מכמיכ מלכים מ מ׳ כי מומכם מכמקמ מקר למכים מ׳ קמן מקכיל ומירמ״ מומכם מכמים מלמקם מקום מומ מכמקמ

והסובב והיסוד של מזבח הזהב ובפ"ג דמסכת מדות
שן מפורשי' : אמת הבנין כגון מזבח הבית ומזבח העולה:
אמת כלים כגון ארון ושלחן ומזבח הזהב והלכה כרבי
מאיר : יש במדה דקה של מדבר קרויה מדה דקה לפי
שיש מדבריות ירושלמית
גדולות ומדבריות קטנות
שהכלל : מדות הלח הין וחצי
הין : ושיעורם עשרון ושני
עשרון : כאישלקי כמ"ש של
איטליאה של יון וזו היא
מדברית שהיתה בימי משה:
כפי מה שהוא אדם בין קטן
בין גדול : קומץ המנחה
דכתיב וקמץ ממנו מלא
קומצו : וחפני קטורת של
יום הכפורים דכתיב ומלא
חפניו קטרת סמים דקה :
כמלא לוגמיו אם השוה מלא
לוגמיו ביה"כ חייב ולפי
לוגמיו של אותו האדם שמצריך :

שהאמה של מזבח. אף בכאן ירצה הר"ב מזבח העולה
שבתקים מזבח שהאמה . והר"ש כתב והקרן של מזבח
העולה וכן לשון הר"ש במנחות פ"ה דף נ"ז והקרן של מזבח
העולה וכן כתב עוד היסוד והסובב של מזבח העולה
ומ"ש הר"ב ושוקה אמה
שיהא באמה בת ו' לאשה
נוכחן לא שנה דהכן באמה
קטנה ב"מ דשל ב"ק
דעירובין דף ל' שכל הרמב"ם
מפ' כפי' הר"ב דמדות
דגובה כל קרן ה' טפחים
שכל רבוע הקרן הרי הוא
ו' על ו' : אמה הבנין לשון
הר"ב מזבח הבית מזבח
העולה שהמזבח מחובר
לקרקע בנין וכו' כמפורש
בר"פ ג' דמדות : ושל כלי'
מעשה. דסבר רבי יהודה
זהב נב שהמזבח מזבח הזהב
ירצה יהו כל אמות כלים .

והסובב והיסוד רבי יהודה אומר אמת
הבנין ששה טפחים ושל כלים חמשה :
יא ויש שאמרו במדה דקה מדות הלח
והיבש שיעורן באיטלקי זו מדברית ויש
שאמרו הכל לפי מה שהוא אדם המקמץ
את המנחה והחופן את הקטורת והשותה
כמלא לוגמיו ביום הכפורים וכמזון שתי
סעודות לעירוב מזונו לחול אבל לא לשבת
דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר לשבת
אבל לא לחול אלו ואלו מתכוונין להקל
רבי שמעון אומר משתי ידות לככר משלש
לקב רבי יוחנן בן ברוקא אומר מככר
בפונדיון מארבע סאין בסלע : יב ויש

כמזון שתי סעודות לעירוב ערובי תחומין ושיתופי מבואות
מזון שתי סעודות : שוהו לחול כמזון לשתי סעודות
של חול שאוכל מעט ולא כמזון שתי סעודות של שבת
דאוכל שתי סעודות להשלים ורווחא לבסומי שכיח:
לשבת אבל לא לחול דאדרבה שתי סעודות של שבת
פחותות משתי סעודות של חול כיון דבשבת סעיד שלש
סעודות איכא דרבה לאכול בכל סעודה : אלו ואלו
מתכווני' להקל כל אחד מהן מתכוין למעט בככר של
עירוב : משתי ידות לככר משלש לקב די לעירוב בשתי
ידות של ככר של שלש ככרות לקב נמצא ככר שלם
שלישית הקב ושתי ידותיו שני ככר של עירוב : מככר
בפונדיון ככר שלקוח בפונדיון מן החנוני כשהשערים
ארבע סאים בסלע וארבע סאין הן כ"ד קבין שכל
סאה היא ששה קבין והסלע הוא ד' דינרים והדינר ששה
מעין נמצא שהסלע כ"ד מעין ונמצאו כ"ד קבין לכ"ד
מעין קב לכל מעה ומעה שני פונדיונים שהי הככר
שנשכר בפונדיון הוא חצי קב אלא שמני שהחנוני רוצה
להשתכר ונוטל השפיי' ונשתכר לא יהיה הככר שנשכר
בפונדיון כשהשערים ד' סאין בסלע אלא רובע קב
ושיעור' לאחר שהוליך בשכר החנוני וישיב' השפי' והשתכ'
שני ככר שלקחת בפונדיון הוא רובע הקב דהיינו שש
ביצים והוא שיעור שתי סעודות והיינו ככר של עירוב וכן הלכה:

ה"ה בתמונות : יא כאישלקי לשון הר"ב מדה של
איטליאה כו' ואין לתמוה על הקו"ף כדאשכחן בעזרא
מוסכייכא על שם מזון כו' ר"ש קירוסין : והחופן את
הקטרת והר"ב העתיק ושני קטרת וכן הוא בגמרא
הר"ס ז' ובספרים ישנים : כמלא לוגמיו עיין מ"ש
ביומא פ"ח משנה ב' : וכמזון שתי סעודות לעירוב
וכו' שנויה בכר בעירובין פ"ח משנה ב' ושם מפורש
כמ"ד ונשני יוסף בכה שבעמודרי על פירוש שבקבתי
לעיל פ"ג משנה ב' שהגרוגרות יקרים מזית שיש מקום
קיימא דכפן דעירובין משנה ח' פי' הר"ב דלא גרוגרות
ב' סעודות ובפ' בתרא דיומא בגמ' דף פ"ו ושיון בית
שבלועם שמזיק יותר מביצת תרנגולת ובפ"ט פ"ב
דכריתות דף י"ג דשיעור שני זתים מחזיק בית שבלועם
ונמצאו לפי זה לשתי סעודות שהם ו' ביצים יהיו י"ב
זתים ואיך אמר הר"ב שהגרוגר' יקרים וכדי הם לא כב'
סעודות אח"כ דשיעור גרוג' דיומא שהקשו זה אבל תירוצם
אינו עולה לפסק הר"ב ועיין במחלוקת הבין ת"ק ור"י
בעירובין משנה ז' : אלו ואלו מתכוונין להקל וכן
העתיק הר"ב אבל בעירובין גרסינן זה וזה מתכוונים
להקל . וכן העתיק הרמב"ם בכאן : יב כפיקס

יב בפיקה גדולה כלים פי' ר"ב שמשמי' בפלך
כו' כרשם בעיבי דלינ כלמן וכן לא
שעתיק אלא כפיקה גדולה ולאכפורה יש פכים לכך
מסם ים ע"נ דכבורו דף כ"ב ע"ר ותכן נ"פיקות שעתקי
שמת מל מתי ומתת מל
ערב ומתת מל פיקה גדולה
מל מקמין ומדלא מסיב מא
לסכמ ס"ת שמיפמת מכלל
אלו וסייבו מו דמתי מו
לפר' מגל מר"ם כתב כמפך
לסכמ לא עיירי כמכמו
לכלמן קמבי ונם מומכ"ם
בורם מלמן ולל כפיקה גדול'
מלמן כמי מפלך מגדול מאר
יקמרו בו לפי מכנה יקמרו
מלך בקנה מכוד וכמאר
יבקב כקב רמב (יכמם)
עמכו מסיא (ימאר) ע"כ
ולא ידעתי לעם מסמים
מרמב"ם בכמוו בקו מס"כ:
מאור מלא כעמה בידי

אדם פי' ר"ב כנו מור מרדומ מים כו' כדקמן
כרמ"ג דמפלות וע"ם: כמלא מנרוף גדול דכיון
דלא כעמה בידי אדם נגיר מסכי לא מסיב רמ"ל רמ"ו
דבכורות: ושנו לאותו מנרוף רמ"ל: של לסכמ
מעוכה בלסכמ לקרות מת מנריך לבדק מכיח רמ"ל:
בבונדיון מסמלקי כמ' מושב מעכמ ס' מעכם ר"ב
דמיכדיון מכי מיסרי' וכמ"ם למקיאות
מכים ס' רמיעור מיסור מסלקי ל' נ"נרי מעורות:
וכמלוא כקב מכמיל מעמין כו כקב יקומים כו יקל
לקמור רבועות מעמל רמ"ל: יג כל מכים
כו' כקב ר"ב דכתיב מו נגל כו' מס כגל כו עייבו אלא
יכנמי' מעכם ס': חוץ מכלב מעים כתב ר"ב ומלכמ
ר"ע וכ"ב מרמב"ם כפירומו וכבר כתבתי כנס לעיל
רפ"ווע"ם: וחבר לסם מן מגדל בארץ מיומא דכרוכת'
כמ"ב דכתב ר"ב ריסא מס בגל מן מגדל כו' יכול
מאני מיביא מת מביבר לו מן מגדל בארץ כל מסיא ת"ל
מוטר לסביא מת מביבר לו מן מגדל כלמסוא מפילו

יב ויש שאמרו במדה נסה מלא חרוור
רקב כמלא חרוור גדול של רופאים ונרים
נגעים כגרים חקלקי ראוכל ביום הכפורים
בכות את חגסה כמו' וכגרעינתה ונורות יין
ושמן שעורן כפיקה גדולה שלהן ומאור
שלא נעשה בידי אדם שעורו במלא אגרוף
גדול זה הוא אגרופו של בן כטיה אמר
ר' יוסי ישנו כראש גדול של אדם ושנעשה
בידי אדם שעורו כמלא מקדח גדול של
לשכה שהוא כפונדיון האישלקי וכמלא
חגרונית וכמלא נקב שבעול: יג כל שכים
שחור חוץ מכלב הסים מפני שהוא בורח
ליבשה דברי רבי עקיבא חעושה כליים
מן חגדל בים וחבר לחם מן חגדל בארץ

אפילו

אם מכמל מעמ מעלין וכמעמ מס נקב ומס (לא) מכב
מליי (לעמים מו) לעמור ס מודו לסביל מת מס מעמ
מעמל מעמ לבית לדרך מנקב כאגרות: מל בין מבמ ס
דסייבו אדם ידוע מנלסוזן בטיס מעו מסיס מגרומו
גדול: ומכמעמ בידי אדם מעמלו אדם לסכבים מת
מעורם: כרוכית מעכמ מל כירון קיסר. כמלא נקב
מכמול מלא מקדח מל לסכב ומיכדיון מסמלקי ומלא
מכרוכת ומלא נקב מכמול כלן מיעור מ לכקוים מקיומת
מסין ידעים כמ' מעמן ולא נמסר מילכך מכבמו לכלמו:
יג כלמכים מעור כל בריות מכים אם מעמ מעורן כלים
מין מקבלין מומאמ דכתיב מו נגל מו מור מו מס מת
נגל מן מגדל מן מארץ מת מור מן מגדל מן מארץ:
חוץ מכלב מעים לפי מכל מאר בריות מכים מין מאר
מעמ בורח ליבמ כמגמים כמגמים לכוד מומם מלא כלב מים
בלגל מילכך מו (כלל) מ"ורות מיבמ ומס מעמ כלי
מעורו מקבל מומאמ ומלכמ כרבי מק כמ: מפילו

יב מלא מרוור רקב מלא כמ מעמרוים מן מעמ מאר
מכלא כל לחות מכו: מלא מרוור גדול מל רופאים
מסיא גדול מאר מרוורי ומיעורו מלא מעכים: כגרים
מקלקי כמני מול מכא מעקים מעמו קלקי ומגולים מכו
גדול מאר פולים מ מור
מקים גרים מקלקי מסמ
מדמיתא מלא מרובעות
ומקום מדמים מרגע מרוות
נמגא מקים כגרים לין
מרות כוקנת מנמס גדולא
מאלר מעריים ומיבורים מעמ
מקיים מכבים: כמוס
וכגרעינתה מנריך לאמר
מלמן: ונורות יין ומן מל
מור מיקנו מיעור בנקב
מלמן: כפיקה גדולא
מאמים כמלך כמאכמים
מוים כו: ומאור כמין מלמן
מעמכו מאור מכבמת מכיקה
מלא כעמה בידי מדם כגין
מור מחרדומו מים מו מרגל

מו מכמל מעמ מעלין וכמעמ מס נקב ומס (לא) מכב
מליי (לעמים מו) לעמור מ מודו לסביל מת מס מעמ
מעמל מעמ לבית לדרך מנקב כאגרות: מל בין מבמ ס
דסייבו אדם ידוע מנלסוזן בטיס מעו מסיס מגרומו
גדול: ומכמעמ בידי אדם מעמלו אדם לסכבים מת
מעורם: כרוכית מעכמ מל כירון קיסר. כמלא נקב
מכמול מלא מקדח מל לסכב ומיכדיון מסמלקי ומלא
מכרוכת ומלא נקב מכמול כלן מיעור מ לכקוים מקיומת
מסין ידעים כמ' מעמן ולא נמסר מילכך מכבמו לכלמו:
יג כלמכים מעור כל בריות מכים אם מעמ מעורן כלים
מין מקבלין מומאמ דכתיב מו נגל מו מור מו מס מת
נגל מן מגדל מן מארץ מת מור מן מגדל מן מארץ:
חוץ מכלב מעים לפי מכל מאר בריות מכים מין מאר
מעמ בורח ליבמ כמגמים כמגמים לכוד מומם מלא כלב מים
בלגל מילכך מו (כלל) מ"ורות מיבמ ומס מעמ כלי
מעורו מקבל מומאמ ומלכמ כרבי מק כמ: מפילו

מוטו ומפילו מס מים מר"ם ונ"ל לעמיכת מו דרים מרריסים בכמוב יכול ליטר בכולן ביומ"ב בלא ולו ומכים בלא
מיבמ מו מלין מקים לסמוך לסמוך מיסים דוקא כלי מעמוכר מכל מלן מעמן ובגד ומור ומק מא לדרים מים במעמ
מור מור ומיכו מעמוכר מכל מרן לכל יס ומיין

מים

אפילו חוש אפי' משיחה דבר שהוא מקבל טומאה טמא: יד ויש במה שנברא ביום הראשון טומאה בשני אין בו טומאה בשלישי יש בו טומאה ברביעי ובחמישי אין בה טומאה חוץ מכנף העוז וביצת נעמית המצופה אמר רבי יוחנן בן נורי מה נשתנה כנף העוז מכל הכנפים וכל שנברא ביום הששי טמא: טו העושה כלי קבול מ"מ טמא העושה משכב ומושב מ"מ טמא העושה

אפילו חוט אפילו משיחה ובלבד שיחברנו לו כדרך שהוא היה שהיתה מן הגדל בארץ שמחברים בחבור כזה היה טמא באחד כשמשתמש חבירו: יד יש במה שנבר' ביום הראשון טומאה שהרי אמר יש דברים שנבראו ביום ראשון שהעושה כלים מהם יש בהם טומאה כגון הארץ שנבראת ביום ראשון וכלי חרס שנעשים מהם טמאים: בשני אין בו טומאה שבו נברא רקיע ואין בו טומאה: בשלישי נבראו אילנות וכלי עץ שנעשים מהם מקבלים טומאה: ברביעי נבראו המאורו' ואין בהם טומאה: בחמישי עופות ודגים ואם עשה מהן כלים אין מקבלים טומאה: חוץ מכנף העוז כנף העוזים דרבנן גזרו טומאה בכלים שנעשו' מהם דעתו לאמלויי בספר כלים: וביצת הנעמית המצופה בת היענה שקורין בלע"ז ורבנן גזרו טומאה בביצתה כשהיא מצופה כיון דכלא נאה הוא כמו תוארת אבל בשאר בצים אפילו במצופה לא גזרו כיון דבציצה מצופה לא קיימא כלל: כל שנברא ביום הששי טמא כגון חיות ובהמות ושרצי' ואדם אם עשה כלים מעצמותיהן או מעורותיהן מקבלין טומאה: טו העושה כלי קבול מכל מקום ואפילו לא עשאו ראוי לקבל אלא עשאו: משכב ומושב מכל מקום ליטהר מטומאתו כגון שישים בעפר או בכפה כו: הטור

מ"ש בעשהו ב' מעשה' ערב ובמ"כ ראיתי צ"ל בעור או בעור יש להביא את שחיבר בו ובעיני בראש הוא מ"ם וכצ"ל צ"ל עור או עור וה"ה ה"ע לעכבה עיר וכתב או עור והייכו כדגירסתי ועיין בתם' כנעים דפ"א ומ"ם הר"ב ובלבד שיחבר כו' עיין נ"כ שם: אפי' משיחה היא השמש אשר יוכיח ה"א המיים במה שבדל שהבר הרמב"ם: ועיין מ"ש במשנה ק' פ"ג דסוכה: יד ויש במה שנברא ביום הראשון ה"א טומאה. כתב הר"ב ה"ק יש דברים שנבראו ביום ראשון שעושים כלים מהם כו'. דאי בעיקרים מנין שהם טמאים כגון הארץ שנבראת ביום הראשון ואיכא ארץ טהרים ובהאר ימים בבלות ושריפות א"כ בקצים' איכא נמי בבלות עוף טהור בבית שבליעה כ"כ הר"ב. אבל הרמב"ם כתב דזו איכא' קו"ש דבבלת עוף טהור הוא קדוש ר"ל שהוא לא יטמא בנגע כמו שאר הטמאות כמו שמבואר בראש טהרות ועפרה ביום הראשון נברא המים וכן מקבלין טומאה כמו שמבואר בטומאת משקין וביום הב' נבראת הארץ והבהמות וקנה שבמים יטמאו וכן שבאותים לאוכלם בלבד לפי מה שמבואר בטהרות ולוס אמר בב"ים בו טומאה ר"ל בקב' שנברא בו יש בו טומאה. ע"כ ואמר שאין שהוי לדידיה השרי שיכבה לא נבראת עד יום הב' וכן טומאת ארץ העמים דרבנן: חוץ מכנף העוזים לשון הר"ם כ"ל כונות העוזים כמו במרטו בכפיה דאלו טרפיות דפירש' כונות שבגלגלות. ה"כ כונית העוזים גדולות מאוד ועושים מהן כלים ע"כ. והא דקתני אין לאו דוקא דהא כלב שבים תנן לעיל דטמא ועיין במשנה ג' פ"ד: המצופה לפי' הר"ב כ' דקאי אבינה שבעמי' בלבד והר"ם כתב דקאי בעי אכונת העוזים והכן משמע בתוספתא: טו העושה כלי קבול מ"מ טמא פי' הר"ב מ"מ ואפי' לא עשאו ראוי לקבל אלא עשאו. וקשה קשה דהוה ליה למתני כלי קבול מ"מ טמא עשו העושה דקתני ועוד אמאי לא קתני עשאו בסתם. ולשון הר"ם כ"ל לפרש ל"קם מ"מ מן המטמאים ומן הטהורים שבשו כלי א' טמא והייכו הא דתנן לעיל העושה כלי מן הגדל בים וחיבר לו מן הגדל בארץ כו' והאי לסדר הכיים שמום דבעי למתני העושה משכב ומושב מ"מ טמא וה"ה מה עשה משכב ומושב מבגד ושק ועור ומעץ טמא כדמפרש' בפרק כלל גדול (ומתני' היא בס"פ דעילם) מבגד ושק שק ובעור מעור ומען מתטרפין לטמא בקל שבהן ופר"ם עם מהם מה"ל ורבויים לטמא מושב ומי' ריב"א מהם דמוו בשיעוריהן למינן מושב דהכיא (ומתני' היא לקמן פכ"ז) ;ובה מבולן מהם מטה ומדרבנן מהם לאפי' קוי ·למושב פי' דבמושב שיעורן היא דכולהו שיעורן בטפח לכלי מתטרפין במשכב לע"ג דאין שיעורן מנה במשכב (מסרות) יב א ומדרבנן

ופמרי' בעינלם כל בפין ביעורן סוס אין מבטלין כיון
דסיבורן סוס בעוסב מבטלין ועוד כרמס דמפי' עבס
מן סמסור ומן סבמס כנון מן עור מים סנים סמוס מסור
ומיכר מבו עור מקר סמקבל טומאס לס ייקדו לעבכב
ומוסב מבטרס למבס מבכב
ומוסב כרמבריכן ס'מל מלו
מוין בסבך דמזי למדרסוס
וכן מבוסס כים מעור מבגס
מסו'מבס בסבגס בו מלאכס
כדמי'ומן מכייר מסוס מסור
מבס ומיכבו למסבו'רמבס
מקבל טומאס מע'ב דלס
מלים ולס קמים מ'כ כ'ל
מכ'ל: **המעושה** כים
מעור מבגס בו'מוסיל ומוס
דבר מל קיימס מבמבר
מימעוד ברמבים רמ'ב

מס מס'ב ומיין נמי' מר'ב דס'ם ומ'ים מס נמ'ר:
מן מכייר מי' מבמוי מבגבים מ'ל דבק · כ'ם מר'ב
בב'ב דמנילס מבגס ב': **המלון** מירי סוס
מקורין נלאכן רמ'ל מ'ק דקולין דף לב: **שחקקום** בקב
קטן בנריסן ומוכיחו מסוכל מעוך מבקב רמ'ל: **למוך**
בסס מע מעבר בדרך מסתכוקים מיסים למסוק רמ'ל:
ושמאים מיין בבי'מר'ב מבגס לם ומ'ים מס נמ'ד:
ואין לסס מבגבס · מי' מר'ב מס מבגו למוד כו'
מבמע דמלו מרדו מוי מעבס ומס דמ'יס ולס
מבו נמן מלאכס מייכו מלס מרדו מכל רמ'ל בתב מבמי'
מרדוכס מלס מלס מבו כס מעבס לסס כלי: **ואין**
לסס מבגבס · מסס כן דבע מסב מליסן מבמים
בבגבס דבכן (מבב'ם) כל מכלים יורדים לידי
מוגמתן בבגבס · רמ'ל: **שן והמחוק** כתב מר'ב
מים ס מוגס כו'ומל מבכרוס מבורס נמ'ב: **והאסל**
מי'מר'ב מוס כו'ומיין מוד כמירוסו למבגבס ס'מ'ל דבגס
ומ'ים מס: **בית** קבול מים: מבר'ם מנים בית קבול
מבן: **ומקל** מים בו בית קבול מו זס ומרגלית ל'מר'ב
ומוסין כך כדי לנכיר ת מבגבס יכלוס מבכיר בו מבו זס מבין כוכבין מבגבס מבגס ומבתים טיבן מרגלית מל
לסון מרבים בב'ב מ'ב מקל מים בו בית קבול מזוזס מו מקוס מרגלית מ'ב ולמי זס בית קבול מו זס מירס
מ'מע ולס מחוס נמיבת מבגס ומבגר מסיו כמבגבים בזמן המבגבס כוסלים מו זס מבגס ומסבי זס לבב ס ולמירס
לסס: **ועל** כולן מאו ריש מוי בו'בתב מר'ב ולמס מבגבס מבגס דבבים כ'ייבר ס דרבי ל דבריתורס נדיקים
ילכו בס · יוסרו בס מלס לרבות מבריות · ומוסבים יכבלו בס ילמדו לרבק · ברבב'ם מ'ם דב'ב דף מ'ם:

יז מבקוק

העושה בים מעור המצה מן הנייר טמא הרימון האלון והאגוז שהקקום התינוקות למוד בהם את העפר או שהתקינום לרף סמאזנים טמא שיש להם מעשה ואין להם מעשה כמחשבה: טו קנה מאזנים והמחוק שיש בהן בית קיבול מחבו'והאסל שיש בו בית קבול מעות וקנה של עני שיש בו בית קבול מים ומקל שיש בו בית קיבול מזוזה ומרגלית הרי אלו טמאין על כלן א"ר יוחנן בן זכאי אוי לי אם אומר אוי לי אם לא אומר:

יז תחתית

בעור במבס דלס מלים ולס קבים ולס מס ן: ומן מכייר
מבבוי מבבים: מיסלס ן מבבס ביין בחקקים: ומין
לסס מבבבס מס מבבס לעור בן מבר כבים מבן מקיקי'
מבלין ולס מבו בן מלאכס מין מבבבתן מכיבתן
לידי מ מבס: טו' רבס
כמלזב ס קרמלים מוסב
מוחו מלול ומכיבין כמלנו
כסף מי ולבסוקלין מבי
נקבב מבס ומולך מכסף
מי לבד מדבר מבבקל
ומכביד ומבריבו; ובבמוק
מבוקקין בו מבדס נבבסים
בדוסס ומס מוסים מוחס
מל דלבת ומזוגב בס מן
מדברים מקלים מוס מיקל
ורע לעוכר ומס מוסי' מוחס
מבבבת בוס מכביד ורע
לנוקס מכל מוסים מוחס מל זיב ומלמנון ומל מבבבות
ומרבמי מיבס בבמוק מל זיב ומל מנון מלול כבסוס
מוכר מכבים בו מבבבת כלי מיכביד ובבסו'קיבס מבלקו:
ומבמל מים מבוסמים בו בבבב ובבים מוחלים מרוכים
לבמר מקבל מבבו מבים בבית קבול מנבוס לס מבבו
ומומר לבבל מבית לס מבבב לי מבבו ובבמבבים מוחו
מין כוחבים לב לבבס מס: בבס מלבבו מים בו בית
קבול מים ומיחס מבן ובבמולים מוחולס מבס בלוס
מומר מבי מבבבס מיוס ורבותי מירבו בית קבול מים
בית קבול מבקין ובבמורת מלל כבל מבית מבה
גובב בו מן מבמן; מקל מים בו בית קבול מזוזס
ומרגלית ומוסין בן כלי לגבוב בו מס מבבב: מוי לי
מס מומר מבס ילמדו מבבי בבי מדס לרבות ומוי לי
מס לס מומר מבס ילמדו מרבמין מין מלמידי מבבים
בקיים בבבבס ידיבו ומבוך בך יבולו לרבות ידר
ולבס מבבב מבוס דבבינ בייסרים דרבי ל ובדיקים
ילבו בס ומוסבים יבבלו בס: **יז מבקוק**

בעור בבבס דלס מלים ולס קבים ולס מס ן: ומן מכייר
מבבוי מבבים: מיסלס ן מבבס ביין בחקקים: ומין
לסס מבבבס מס מבבס לעור בן מבר כבים מבן מקיקי'
מבלין ולס מבו בן מלאכס מין מבבבתן מכיבתן
לידי מ מבס: טו' רבס
כמלזב ס קרמלים מוסב
מוחו מלול ומכיבין כמלנו
כסף מי ולבסוקלין מבי
נקבב מבס ומולך מכסף
מי לבד מדבר מבבקל
ומכביד ומבריבו; ובבמוק
מבוקקין בו מבדס נבבסים
בדוסס ומס מוסים מוחס
מל דלבת ומזוגב בס מן
מדברים מקלים מוס מיקל
ורע לעוכר ומס מוסי' מוחס
מבבבת בוס מכביד ורע

יז מתתים סנורתי נורתי וסב וכסף ים מתתיסס כלי
סמטו תמתים וסוס מטוי לתת בתוכו נרוסמות סל כסף
וסל וסב מכל סל כמתים מין מטוי לקבל ולא מיומד כמי
ליסיבס: מטמות סל מן מטמטיוין בס מת מסכין ומוסין
לס כית קבול סמן מטומסין
בס סמן לסמטיו: מנקס סל
מטוס סים לתכוכי ולסולמכי
חכותב עלין נתרס: קס
קכות מסכולים ומוסי מסן
מטנלסות: וסמומרת מקס
מסו מלול ויס לו כית קבול:
רבי מקיבא מטמא ומסמל
מי מקבולו מומט דס מ מכן
לעיל מטומס כלי קבול מכל
מקוס טמא ומקמלני מי סוי
דבר מטומד מי לא מלינקמ'
מלא דבר מטומד מלינור'
מקיבא מסיב לים דבר
מטומד ורבי יוחנן בן כורי
לא מסיב לים דבר מטומד ומלב' כר בי מקיב': מקיבות
מלמת מדבריה ויס לומרים מבטיחים קטנים מרים
ונכס מלמן מלול כמתיכרת מל קס. מלף מין מכב סוס
ומיסים מעכו מלים ומתבלות וקורין לו בערבי מלפ':
מסורס מטומלת מרן מכל לא מעטכב ומוסב מסו מטמ'
מעכב ומוסב דמורית מס מ"ב עטוים למכך. נכס מתכבו
לקבלס לתת בי כחול וכיוב' כו: מכבי מטוס מלכן מכמיך
מקבס וקודס לכן מי מן לקב' מומטס ומפי מדברי מופרי':
השירה כמרת מכמיס דמכן לעיל בפרק כל כלי
מן מטמוק מ מטס מלא מסן מכורי כיבס מסור
וסייכו

קיומא לרי"ע ולרבן לא מכל מתכלת מל קס קבים לי ולמון מר"ס מתכלת מקס וכנות מסכלי מטומים מקס מתכלמו'
ומל קטן כמו מטומרת מ"כ ויכולני לפרס מ"ל מסס קטנים מלול ומפני מכמסים בזכנות מנלים מטוכרים קנת
לכן לר"ע מקרו יכולים לטמוד ומתים לרבן לא וכ"ל דמתני' מכי דייקא דמלו לקמן קמני מתכלת קנים ולא מקכל
שא מלו מל קנים וכדתני' ומל מלף ומשמע מסים מתכלת נדולס מרמוי לסקרא מלים מס מתכלת ומים כמסים מטל
קנים מו מל מלף מס"כ מכמקרי לא מתכלת מקס מטמ'מסקס מוס מטיקר כי מ"ירמוים לסקר מתכלת מתס מסים
קטנס בטאור וכ"ל נ"כ מטיט דלמי' זס מל מרמל מקס כמני מנמו כל מ' ולנדו מלף לר"ע לא מים יכול לטמו' ומרמנ"ס
בתירוסו כמ' ומתכל מכקרא כמרבי מ"ר. מנלר ומטיפרת מקס קנס מתכן מוס נ"כ כלי קבול ומטמ' מטוס קטן מכס
מכר מתכמר לך מכלי קבול מין לו מיומר כו"מ"כ ומזי יודע מלמ' מטמומרת מקס כמ' מרמנ"ס כמ"כ מכס מתכל'
מקס כתב כמכ"ס מכל מתכלת מקנים ומיין לק': **מחצלת** כו' טסורס מי מר"ב מטומט' מרן מכל לא מעטכב
נכו' מס מיכ' מטוי' למכך מ"ינסמ"ק לדסוב' ולמי מס מטמר' כמ"ד נעטכ' ד' מכ"ד דמסומי כלי מן מרמוי למעטכב מטמ
מ"ס נמס' מטומטו' נ"ע ומי' מר"ב מוס מטמ' מל מרמנ"ס ומכיכו לו מסמ' כו מחיבורו מכ"ס מ"כ מכמ' מסור' מן מטרכ
וכמ' מכ"ס מכן מיקור וכמ' מטמע' לל מטכי מטתיך מסי' קטס מיכס רמוים לטכיב' מ"כ: **יב ב** פרק יח

יז משחות פירס מר"ב מלמן ומיכס מלמן למי
מכלי מכבים לא ומטמו כלל ומ כס ב"כ
מטמות ברול למי מכלי מתכות מסומין מטמים.
מרמנ"ס: **שיש** נס כית קבול מטן מי מר"ב מטיסמין
נס מטן לסמטיו כמו מאכו
מוסין מטמחות מל מן נטים
מר"ס: **מחצלת** מקס
ומטומרת מקס מכל מנדל מן
מטרן נכלל כלי מן כ"כ
מרמנ"ס נמ"מ מ"כ ווס
דלא כמר"ס ומין למטריך:
קש פירס מר"ב זכנות
מסכלים וכ"ב רמל
מ"ך דמכת דף ק"ט ומיין
מ"ס נרמ"ס דנ"מ: **רע**
מטמא כתב מר"ב ומטמל
מקיבולו מומט וכו' ולף
למי' מסר"ס דלמיל מסיכו
מטרס למכין מור מקיבול

ין חחחית ר"ה צירפין טמאר"ה ושל נפחין טהורר"ה משחות שיש בר"ה בית קבול שמן טמאר"ה ושאין בר"ה טחורר"ה פנקס שיש בו בית קבול שעוה טמאה ושאין בה טחורה מחצלת הקש ושפופרת ר"ה קש רבי עקיבא מטמא ור"בן משחר רבי שמעון אומר אף של פקועות כיוצא בהן מחצלת קנים ושל חרף טחורה שפופרת הקנר"ה שחתכה לקבלה טחורה עד שיוציא את כל הכליו:

פרק יח השירה בית שמאי אומרים נטרת מבפנים וב"ח

מס"ס מכי מכר דליכא מכי מטילו כלי קבול כל מסוס
מטמ' וילמדסו מסיפ' דמתכי' דמתס מסקקו' דמכוקו' כו'
ולמכוקי' פסיט' מסיקלס מיעו ומס כל מסו' מסמיק לסס
לעדירת' ומ"ס מר"כ וקמלני מי פוס דבר מטומד כו'
כ"כ מר"ס מכמוסמת' מסכיפס מל מטוסס כלים מדבר
מסוס מל מטמיד מטמ מדבר מסיכו מל מטמיד מסור
מלמת ומתרוע ולמת מסקקוס מכוק מ למוד בסן מטר
מכירים מרמון ומלין כו' מ"כ ומס מרמנ"ס בנמורו
דמ"ב מס"כ כתב מיסים דבר מל קיימא מסמטר מיטמול
מ"כ מכל נריכין מדין למודמי דבמלמא מטומרת מל
קס כיקמ מסיכס מלא מטומרת וקמלין מסוס דבר מל
קיימא לר"ע ולרבן לא מכל מתכלת מל קס קבים לי ולמון מר"ס מתכלת מקס וכנות מסכלי' מטומים מקס מתכלמו'
ומל קטן כמו מטומרת מ"כ ויכולני לפרס מ"ל מסס קטנים מלול ומטני מכמסים בזכנות מנלים מטוכרים קנת
לכן לר"ע מקרו יכולים לטמוד ומתים לרבן לא וכ"ל דמתני' מכי דייקא דמלו לקמן קמני מתכלת קנים ולא מקכל
שא מלו מל קנים וכדתני' ומל מלף ומשמע מסים מתכלת נדולס מרמוי לסקרא מלים מס מתכלת ומים כמסים מטל
קנים מו מל מלף מס"כ מכמקרי לא מתכלת מקס מטמ'מסקס מוס מטיקר כי מ"ירמוים לסקר מתכלת מתס מסים
קטנס בטאור וכ"ל נ"כ מטיט דלמי' זס מל מרמל מקס כמני מנמו כל מ' ולנדו מלף לר"ע לא מים יכול לטמו' ומרמנ"ס
בתירוסו כמ' ומתכל מכקרא כמרבי מ"ר. מנלר ומטיפרת מקס קנס מתכן מוס נ"כ כלי קבול ומטמ' מטוס קטן מכס
מכר מתכמר לך מכלי קבול מין לו מיומר כו"מ"כ ומזי יודע מלמ' מטומרת מקס כמ' מרמנ"ס כמ"כ מכס מתכל'
מקס כתב כמכ"ס מכל מתכלת מקנים ומיין לק': **מחצלת** כו' טסורס מי מר"ב מטומט' מרן מכל לא מעטכב
נכו' מס מיכ' מטוי' למכך מ"ינסמ"ק לדסוב' ולמי מס מטמר' כמ"ד נעטכ' ד' מכ"ד דמסומי כלי מן מרמוי למעטכב מטמ
מ"ס נמס' מטומטו' נ"ע ומי' מר"ב מוס מטמ' מל מרמנ"ס ומכיכו לו מסמ' כו מחיבורו מכ"ס מ"כ מכמ' מסור' מן מטרכ
וכמ' מכ"ס מכן מיקור וכמ' מטמע' לל מטכי מטתיך מסי' קטס מיכס רמוים לטכיב' מ"כ: **יב ב** פרק יח

פרק יח א וביניהם אותו שויר שכין הרגלים אתה
איכו כמדל דלא אתריכן רגלין
כאלו שולים יורדין עד סוף הרגלים רבי א"ג דמכאות
דף ל"ט: ר"ש שזורי אומר כו' אפקינ הר"ב והרמב"ם
דלא כזנתים ושייתי אתה
לנסדיש אסוק כאותו רב
אתא כס"ם דמכאות סס
ועוד אתאר אתה דנכל
מקום שסכה רס"ם שלכה
כאותו אך בס"ג"ש דאולין
מ' כאתה אתקנה דף ע"ש
מ"ר יוכתן שלכה כרס"ם
באסיכן ובתרוסת מתסר סל
דעתי אתך סאכו וכ"כ אתו'
סס • וים ס"ם כאיתרא

בית הלל אומרים נמדדת מבחוץ מודים
אלו ואלו שאין עובי הרגלים ועובי לובזין
נמדד רבי יוסי אומר מודים שעובי הרגלי'
ועובי לובזין נמדד וביניהם אינו נמדד ר"ש
שזורי אומר אם היו הרגלים גבוהות טפח
אין ביניהם נמדד ואם לאו ביניהן נמדד:
ב מוכני שלה בומן שהיא נשמטת אינה
חבור לה ואינה נמדדת עמה ואינה מצלת
עמה באהל המת

ואין

דאתה כאולין דנרסיכן כל אקום אסכה רבי אתצון
אזורי באסכתיכו ואין לנרום אסכתיכו דנסדיש
קאתר באכאות אי קאתר באסכתיכו כל אקום אסכה
קאתר ונס באותאת דאתה אוכא דל"ג באסכתיכו
דאתא אייתי אלא אל נתא דרס"ם דנאר' כאת אדליקין
ואיכא אלא נבייתא: **טפח** אקום אקו' אוא רבי:
ב מוכני שלא תירס אר"ב אותן כאין אותכי אתנלא
וכו' כ"כ אר"ס וא"ם רבי כא"ג דאכא דף ע"ל
דאתה אייתי' לא לאתכי' כא"ם ואתאת דאתה איש
אנלא אראכין אליה וכן אי' רבי כאדיש אתה וכן אתו'
אר"ב באסכה ג' א"ט דנ"ק וכן אתאת כרא"ג דאירופין כאי' אר"ב. ואקאו אתו' דא"ב אזיש לאדרם ולא אייך כא
אדרש כדאי' אר"ב כאכ"ד אסכה ל' וכתבו דאדם איכא אסוים אלא לאליים אך כא"ג דאכאות דף ל"ט כתבו
דעלל אאתאי אסיש אסוים לאריכ לא אזיב אדרבי כיון דלא אביד אביד אסכן אליים אלא אלכת אאקום לאקום
אידי דאוש אכקטאין לאי"ל אכתבת באאתא"ו ואיסור אר"ב אכר אי' כראתא"ו דאדם אוש אדין וכ"כ עוד כא"ב אסכה
ב' וכרא"ם דאאלו' וכאסכ"ם אל"ו דאכאת: **מוכני** אי' אר"ב אותן אי' אר"ם ורבי' וכ"כ עוד אר"ב כאא"ד דאאלות
אכל אתו' דאכאת כתבו כאא ר"ת דאין כר' לא לא"כן דאין לאכיה אאות אל אאותן דקאכי ואין נוררין אותה באכאת
בזאקאים אלים אאות ואא' דאוככי אייכו כזאל אדם כאו אא אכיור ואא כבו וכאו אכוכו' באלכי' אי' כאים אאבידה
איכא אליו. ואראב"ר כא"ג אא אכ"לים אאדם אאוש אנלא כאו אאכיכו (כיומא א"ג אאכ' ל') אף אוש אאא אוככי לכיור
כו' אכל זא אנלא איכו אלא לאאלא או אל אאתו אאאלין אאבוזאא לאידם כאותו נלנל לאי אים אורא נדול
באלאו או באריקו ואאאאים כא ן דרך אנלנל ואלו אים אנלנל לאאנלנל אליו אתי קוטיות כדבר אאאת אאדי
איכא אאוים לאאלאל כלל ואא כורך לאוככי וא"כ אאוים אא לאאלאל ועוד אא כין אוככי לאיכו אראלים אאין
כאדלין אאא ואא"ם אראלים איכא כאאאי' אלא ודאי כאו אאירבאתי וכאדל אאא א כי אכל אאאיאא אל אאוככי
א"כ: **ואינה** אכלת אאא כאאל אאת אירס אר"ב אאא אאידם בכית אקברות כו' אל רבי כא"ג דאכא ואיכא
אכלת אאא כאאל אאת ולא ס: ככאא לכית אאאת כו דא"כ אין כאן אכלא אאדי אנב אאאיל אל אאאדות אלאאלא
אלא כנון אבכבאא לכית אקברות וכו' (וזא אאנאאת יכיא כאקום איכי אאיא כתו' כאי' אר"ב אאירבי' זא אנאאיו)

ואקאו

וסייכו אאא אל אאא ברוס אלא אאות וכבא קאאלני
כיבר אודדים לב"ם אודדים אלל אבאכיא ולא אוכי
אדאכות ואאולים ולב"ם אכל אודדים אין אאוכי אראלי
ולבוזכוים אאוא אזיר אאלל אאאאא ולרבי יוסי אודדים אף
אוכי ראלי אאור' ואלבוזנזא
ולרבי אאאון אא אין ראלים
נבוסיא אאא אודדים אף
אאויר אכיראלל לראלל ואלב'
כב"ם אליכא דא"ק: ב
אאוככי אותן כאין אותכי
אאנלא ולאי אאאידא כאאא
אליא קרויא אוככי לאון אא
אכיור ואא כבו: כזאן אאאיא
כאאאת אא"ם יכול לאלקא
אן אאנלא: איכא אבור לא
ואיא אאוכא כלי לאנאא ואי אידא בא קבולי אוואא
אאיכא אאזקא א' אאא וכאאאת אאידא לא כאאאת
אאוככי ואי לאו בא קבולי אוואא ובנאא אוואא
באוככי באוככי אאאא לא אאיכא אן אאידא והיא
איולאלת אלאא ורקיא וים לא בית אכיל: ואיכא
כאדלא אאא באאבון אאא אל אאא ברוס אלא אאות
לא אאיכא כאוכי אראלים ואאילו לרבי יוסי איכא
כאדלא אאא: איכא אבלת אאא באאל אאת אאא אאיל'
בבית אקברות אבלת אל כלים אבאוכא כיון

ואין

ואיא אאוכא כלי לאנאא ואי אידא בא קבולי אוואא
אאיכא אאזקא א' אאא וכאאאת אאידא לא כאאאת
אאוככי ואי לאו בא קבולי אוואא ובנאא אוואא
באוככי באוככי אאאא לא אאיכא אן אאידא והיא
איולאלת אלאא ורקיא וים לא בית אכיל: ואיכא
כאדלא אאא באאבון אאא אל אאא ברוס אלא אאות
לא אאיכא כאוכי אראלים ואאילו לרבי יוסי איכא
כאדלא אאא: איכא אבלת אאא באאל אאת אאא אאיל'
בבית אקברות אבלת אל כלים אבאוכא כיון

ואין גוררין אותה בשבת בזמן שיש בחוב מעות ואם אינה נשמשת חבור לה ונמרדת עמה ומצלת עמה באהל חמת וגוררין אותה בשבת אעפ"י שיש בתיבה מעות ד"קמרון שלה בזמן שהו' קבוע חבור לה ונמרד עמה ואם אינו קבוע אינו חבור לה ואינו נמרד עמה ביצד מורדין אותו ראש תור ר' יהוד' אומר אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה טהורה: ג חשירה והתיבה ו"הסגדל שנטלה אחד מרגליהן אף על פי שמקבלין טמאה ונקלטו חמטה וחמור וחפץ טהורי' אין שמא אלא משה ומלבן ומלבני בני לוי טהורין: ד מלבן

כאן דמתוקת מ' מסם ומס כולמים מעכם כלים ככנל (נוכם) המוכני מלמעל' אין מסיכני מנל' מלים דמוכני מקבלת מומסם ומיכם מוכנת כמכי המומסם: נזמן מנקוכם מעות דכלי נמכי מנמם מיש ונמים לדבר מסמו' מבלמם מיכם כמסמ' מרי מסמר דלם מוו נמוך מסידם מסיש עקר מכלי: מקרון כמין ק כם מסומין מלנכי מסידם כמדד מעם לסמלים מ' מסם: כיצ' מודר' מומו כמסיש (מנוכ): רמם מור נמלכמון דמסי מקרון מיכו ממנד כל מסידם מלם כיכם ממנד מקנת מלם וכמנם לעדוד מוירם רומין כמלומום כמון נמלכמון מכוקל מסידם מד רמם מסיכ מסיכם ומלל מתמסין כמדד מם מיכם יכולם לעמו' כמכי מנמם מסידם מלם מקרון מקנומם כם: מסורם מם מלמי מסיכם מחזקת מרנמי מסם ומין מלכם כר' יסודם: ג מם מד מי מקבלים כלומר מעמי מלם מקנו נכמילת מרנלים וים למן כית קנול כנמקלם מסורין מכין מכמל מחת מן רגליהן מיב מיכן מסיכין כלי לפי מסיכן מקבלין בדרכן מלם כיסין לנד מחד וכמכורי' דמו: רבי יוסי מטמא כיון מלם נקנו נכמילת מחת מרגליהן ומין מלכם כרבי יוסי ומנמים גרים ומסיכן מקבלים כדרכן דבי יוסי מטמא ומלמא נמכמי כמכם מיב ומיק מידם מיכם מנדל מסיכן מקבלין מ' מסם כמסן יומכין כדרכן מסם מטין מיתן מקבלין מ' מסם רבי יוסי מטמא כיון מם מ מקבלים כדרכן ומכמים מומרים מומיל ומקבלין מכל מקים מסיכי מקזיקים מ' מסם ומסורים: ונקלטו מטמם מעודים מ' מרמסומי' מטמם ומחד כמרגלומים ומסימין מקל מזם לזם ומקליכין מליו מדין ומכמם מסל: וחמור מחת מלבן מטמם מסימין מן מלול מסמלבן מוכח מליו ונקרא חמור: ומחוי כנון מחוי מחכמי' מטמם ומקליטים: טהורים דמוי מחכת מטמם לחן: מלבן לומו' מלולי' מחוי' לכמים מחת כרמי מחמ' מלם יכקו מלמלומי' מ מרקת ומיטלטלי' עם מחמם מילכך מחמים ומכמ' דמו: ומלבני בני לוי מסורין לפי מרגלין לנמלות לירומלם ומולכים מעיר לעיר

ומין

ומקטו מחו' דמיינים מומם' מל מכלי' ומם' לי' כם דמיינים מסיר דקיימם מסדם כמסלמחת ומוקמת נמיד מחיל ומם' ג דכלי מן מיכו מנ"ל נמיד מחיל (כדמי' פר' נמ"ם מחכם נ) מיכם דמקנלת מ' מסם מנ"ל כדמכן למיל דמ'. ומין נ"ל דמוכני ים לו כית קכול מלם מחומי כלים מן מוס ים נקב נמידם נכדם ומכלים נמיך מסידם ומחוכני מומם' מס ומחמ מומו נקב מד מין כמאר מומם מחם ומקמר כיון דכמחמ מימו מחמ דדוק' כי מנטלו מס מחמ וכו' ומיירי מיכו מומם כל נקב דמם מומם כל מנקב מילו מיכומכמ מומם כדמכן כם מ מר' נמרמ דמנמ כימי מכם מסול מקקו מת מחמור נמנים ומקם לם נמלומו מסם נמלומו נמנמ מיש מ"ב מכים נוכם דמם מומם

על מנכין מלם ודמי נלם כימול מיירי ומים מומם יי ולר"ק דמם' מוכני נמים מסמדם מוכמת מלין מיירי דים נמידם נקב מחמים ונכנל מחוכני ומיש נכי' מקברות ומסומחם ונכנמת דרך נקב נמידם ומין מחוכני מנלת כיון מסיש נמחמת ומין מנטלים מומם מם ומיירי נמי מלין מומם' כל מנקב כי' ונ"ל דמיירי מלין מסומחם ונכנל מנקב דנמסם ומחם נכל מנקב מחי' מין נו מומם מחם ומוקמת ומולם וכו' ומיינ"ל דמלומת מחכם נ' ד' חקמרון מי' מר"ב נמין קוכם כו' ומיין נמחכם ל מ"ו ומ"ם מם: ראש מור מי' מר"ב רומין כמלו מומ נמון נמלכמון נכו' ומיין נמי' מחכם נ' מ": ג ושאינן ומי' מר"ב נמ"ם מסיכן ומן נמומחם מסרים נמחק מו"ן: ונקלטו מחמם מיינ מ"ם נמחכם נ' מ"ק דמוכם: וחמור נקרא כך לפי מחמלבן ומחמ נמחין מליו מסרים: ומלבן מי' מר"ב לומות כו' ומיטלטלין עם מחמם דמחומרת נמחמרות מו נמיכי נדמוכם נמ' מחוכר מת מכיח דק מ"מ ומציין נמ"ב דמרם מחכם מ': מ מחמ

ואין גוררין אותה בשבת בזמן שיש בחוב מעות ואם אינה נשמשת חבור לה ונמרדת עמה ומצלת עמה באהל חמת וגוררין אותה בשבת אעפ"י שיש בתיבה מעות ד"קמרון שלה בזמן שהו' קבוע חבור לה ונמרד עמה ואם אינו קבוע אינו חבור לה ואינו נמרד עמה ביצד מורדין אותו ראש תור ר' יהוד' אומר אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה טהורה: ג חשירה והתיבה ו"הסגדל שנטלה אחד מרגליהן אף על פי שמקבלין טמאה ונקלטו חמטה וחמור וחפץ טהורי' אין שמא אלא משה ומלבן ומלבני בני לוי טהורין: ד מלבן

ח משה שם אם שעשה עדרים • פי' שר"ב שסכב
עליה זב וכן זכה כרם יולדת ומכורה
ושמכם לקמו מזב דרך מעל מרמב"ם ומ"ם שר"ב מו כמ"ל
מוכשן ויש עוד שני פנים כתמכן לכולמו כשמ"ב דומ"ל:

רבי נמעים מעשה •

כלמליכן כמ"ק
לסוכה (דף יו) מרוכה וסתי
כרעים קנרם וסתי כרעים
מזו לעמתך מנולם ומעמך
מטלי לקרנם מלמכותל
(מרמב) כמלם רוח' מעמם
וכותן מנים מן מכרעים
לכות' לאר מסות' ומרנלות'
וכותן מכלים ומסרנ ומשוים מ"ב
לכבב מסכרעים כקוכים
מנתי רוחות מסרוכה בכנס'
בו וקנרם בכנסת בו מנמים
כמסרי' מס מסרוכה ומעמים
מס מקנרם ונכנס מכתרוקן
מכנים מנמכו ולכותל כ' מר"ם וכן כתבו המו"מ מס מוף
דקמ"ו וכתבו עוד דלם מעשה ר"ב ז"ל דוק' כמכל מעמם
קיימת וכולם מל מרם מאד מסומו לחו ר ולמכרים מכל
מס כאבד מקנתו מו מל מכי כבי מרם מוסילו ומינמוכן
לחוזר ולמכרם מתי מס מילו מיבם מרוכה ומתי כרעים
קנרם ומתי כרעים מסורם כרתכן כמ"ם מעמ מכנכב
מנים בו': **גרר** מתי כרעים לוכמן לחין מר"ב מעמ
מל מנמ לוכמן וכתוסמם דמכילתין כ"מ מ"ם נרמיכן
לתרוייסו מנדל מתי כרעי לוכמן מו מנדל כם מעמ מל
מעמ וכן מעמיק' מר"ם מכל נכמ' מנמתי מונם נמכנם
מתי כרעים מעמ מל מעמ לוכמן וכן מעמיק מרמב"ם
בתב"ו מ"ב. וכן כתירוסו נכמ' כתוב מו מכמתבו מתי
מרנלים בו' מד מיקזירם מעמ מל מעמ מ"ב ויבמ לבו
נ"ב מוו מכ"ממ מכתירוסו לנמ מקמ מ"מ מו מעמ
מכות מעמ מעמם מעמ' מכל רנלים כתמנו כמכות
מעמם ומכמ מם נמ כמיכו מנמ מים לוכמן מכל לחי
מכוסמם מכתבתי מנו מכים מנגדו לוכמן כמר הכם
מעמ מל מעמ ולחי מר"ב ליק ולמ מירו: **ו נשברה**
מכים ומקנם לחו דוקמ ומיקנם מנמ מנב דנקם כרים מ
ומקנם כקמ כמי כמימ מו' מ"ו ומכב דף קיב מעמכי ר' דכמב"ו ומ"ם מכמ: **"אבל** מעמ מנב מרם מ
מר"ב מפוסמרוכם כו' מסרי כנב בעמם מעמם מרם וכן מירם מר"ם ונמ רנו נמ' מעמם מנב מרם מכנ
בעמם

ד מלכן שנתנו על לשונות רבי מאיר ורבי
יהודה מטמא ן רבי יוסי ור"ש מטהרין א"ר
יוסי מה שנה זה ממלבני בני לוי שמלבני
בני לוי טהורין: ה משה שהיתה טמאה
מדרס נטלה קצרה ושתי כרעים טמאה
ארוכה וב' כרעים טהורה רבי נחמיה משם
גדר ב' לשונות לוכסן נדה ב' כרעים
("טפה על טפה) לוכסן או שמעשה פחות
מטפח טהורה: ו משה שהיתה טמאה
מדרס נשברה ארוכה ותקנה טמאה
מדרס נשברה שנייה ותקנה טהורה מן
המדרס אבל טמאה סגע מדרס לא

מרנלות: מרוכם מוכן מנים מכמוך מעמם מ
מו מעמכל ומם כקרים מרוכות בעמ: מסורם דמ
לם מזיה ומים כסכרי כלים מסן מסורים: רבי כמעים
מעמם ומין מלכם כרבי כמעים: נדר מתך וק מע כ
נולנמלכם: מתי לסוכות לוכמן מכי מנים מעמזין כל
מלבני מעמם מוכמים מלים מתכן כמלכמין מ
מכמקנות מזרחית דרומית ומאר מכמקנות מערבית
נמיכית מסורם דמו לם מזיה וכן מם נדר מתי כרע
מעמ מל מעמ לוכמן מכרע מכמקנות מזרחית דרומי
נדל מעמ ומכרע מכמקנות מערבית נמוכית נדר מ
כמכורם דמיה: מו מע מעמ מעמם מנדל רנלים ומ
מעמ מן מעמם לחרן לם מסיכם: ו ומיקנם מעמ
מדרם מרין מיחדת כמ מעמם כיון דקיימם מנים מסורי
מן מדרם מע"נ דכמקנם דמכוכם ק דם מכמכרם מכ
מ"מ מסורם דמנים מרמות כמו לכמן מלמחר מירד
מיחמת מדרם כמקדמו לם מכים מלנו ומין מו מרמ
מחר מכבר כמקלקלנם כדי כמולם: מכל מע
מנב מדרם מנוס דמרוכם דמכוכם. כמ מכרם ומ
מכיה

אבל מעמם מנב מדרם מ
מר"ב מפוסמרוכם כו' מסרי כנב בעמם מעמם מדרם וכן מירם מר"ם ונמ רנו נמ' מעמם מנב מדרם מכנ
בעמם

לא הכפיק לתקן את הראשונה עד שנשברה שנייה טהורה: ו כרעשה היה טמאה מדרס וחברה למטה בלה טמאה מדרס פרשה היא טמאה מדרס ומטה מגע מדרס היתה טמאה טומאת ו' וחברה למטה כלה טמאה טומאת ו' פרשה היא טמאה טומאת שבעה והמטה טמאה טומא' ערב היתה טמאה טומאת ערב וחברה למטה כלה טמאה טומאת ערב פרשה היא טמאה טומאת ערב והמטה טהורה וכן השן של מערר: ח חפלה ארבעה כלים החיר קציצת הראשונה והיקנו טמאה טמאת וכן שנייה וכן שלישית החיר את הרביעית טהורה מטמאת אכל טמאה מגע טמאת חור לראשונה והחיר והיקנו טמאה במגע וכן שנייה החיר את השלישי טהורה שהרביעית במגע ואין מגע עושה מגע: ט מטה שנגנב חציה או אבד חציה

ש מקבלת טומאה מכאן ולהבא • פרי זו דומה לשי
מעשה כלי אחד מטהרי כלים שבטמאה
ם מטומאה מדאורייתא ומדרבנן (כלי בכלי אין ומדרבנן
ברע"ב) ברמב"ם סבר"ל עש"כ: **ומיטהרת** אברים
פי' הר"ב כשנגע לאחילה
מסביל מכרע כאבי אנשים
מיין מ"ם בספר"ר בס"ד:
פרק יט א והנוגע בחלין
כנגיר'
הר"ב אבל גיריסא דרבנ"ם
בפירושו ובמכורו סבר"ל
הכונע וכן שיש גירס' הר"ם
וכלומר מאסר מבאדקה
שאמר מוכ מין לאבלי מבור:
והנוגע מן מקצר ולאבי'
ומקם בכלל מאדי
כמי מקצר כל מטומ לנורכו
מטמאין לי' ברמב"ם בפר"ם
מש"כ מן מקצר ולמון מל
ב' מבנעוקמא מעבי מסן
ברכיו מל מקצר מדי מן מכלל
מעמס ומין לב' מבנעוקמא מסור מא מ לנורך מכלי
מאמילו מסק מין מקצר כיתר: נימי מקצר כו' ר"ל
כו' כדרלשיכן כא"כ בא"ל מקם בעמכבו ולא בכיתין
מינבאים מן מקצר מין מב' מבנעוקמא מן יכול מאבי
מונישמב ולעמס מ"לשמא הר"ם וכן כתבם ברמב"ם
בעמ"ם לקמן ומעכם כ"ל מלמד ברמב"ם דלכרי ר"ל
מאמ ומאין מולן מלו מלמאמס מכרייתא ולתכן ר"ל
מלמין מלינמא ל"ל כא"ם מרבם כ"ונא כזם כא' בתרא
לכיכורים ומכל מקום כתב לשיעורין זם בתכל מעמס
מאר מבנ"ל ידוע מבלם לאבי מא מ"ם מתכל יותר מבם
ינמיך לאמאיר מעבו יותר (מין) מקצר ה"כ: **ב עד**
מעמס מבמים מסור • ומעמס כלמלם תוספתא כתבם
הר"ם

או חלקות אחין או שותפין שהורה החזירו מקבלת טומאה מכאן ולהבא מטה מ"טמא חבילה ומיטהרת חבילה דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים מישמאת אברים ומיטהר אברים:

פרק יט המפרק את המטה להשביל והנוגע בחבלין שחור החב מאימתי הוא חבור למטה משיסרג בד' שלשה בתים והנוגע מן הקשר ולפנים טמא מן הקשר ולחוץ שהור נימי הקשר הנוגע בצרבו טמא ובמה חוץ צרבו רבי יהודה אומר שלש אצבעות: ב החבל היוצא מן המטה עד המטה שפחים שהור מהמטה

ם מסורם ומפילו מ"כם מרוכם וב' כרמים מומ"ל ומין
בלעמס לסמוירוכי מכבי דוקם בתקו' מסכל לאדם מ".
מקבלת מומאם מכאן ולהבא מכל לאמרם לם דכיון
דמלקוס מרקם מומאם מ"כם. מיטמא מבילם מם מירמם
מכרע מן מאדוכם ומומרם
עם מקנרם מוי מכור ומם
נמאם מכרע נמאם מקנר'
כמם מכמכולם מליאם מם
נמאם מ"ם מקר מאכריה נמאם
כלם כן כמי כמם'רים מכרע
מן מאדוכם ומומרם עם
מקנרם כמ"ם מבילם עם
מקנרם ובמכמאם מכרע
נמאם מקנר מאם: ומיסמר'
מבילם מאם לסביל מכרע
עם מקנרם מ"ן מקבל'ם נגם
מלים כ"מ"כי לאם מ"יכם
מלים כמאמבילם כמאם
מליאם: ומכמים מומרים
מטמא מכרי' ולא מבילם לאם
נמאמם כרע מ"ם מאמם
ולא מנרם לאיכם מכור כמליאם ומסרת מ"ירים
כמכם לסמבילם מאמיל מכרע כמכי מנמם ולא מבילם
עם מקנרם מסקנרם מונגת מלים לאיכם מכור כמליאם'
לעמביל עמם מליאם מסורם מא"ם מלא מ"ירקם מבל
מסמא לאירמם מכרע מן מאדוכם לא מוי מבילם עם
מקנרם ומריך לסמבילם בתכי מנמם ומלכם בתכמים
כך כרמים מ"ירים מכמם ז מ"ם מסמסמא' וכך מ"ירמוא
רבותי:

המפרק מא מעמם לסמבילם מא"ם מס"מרת
כמכיל מליאם מ"מים מ"ם נדולם ומ"כם
יכולם ליכנם נמקום ומריך לפרקם: ומכונע בחבלים
נרמיכן בלומ'כין מעמק בין כונע בחבלים מזור ונמם'
מכמאמם נמם מובמכב מזב מ"ירי וכנין מאין במאם
מריכם ומתי כרמים ומפילו מכי מריך לסמבילם כדי מלא מחזור למומאם' כמ"מריכם ומכונע בחבלים מסור
לאמ"ן מן מסירקם מוב מין מחבלים מכו': מחבל מא מ"מי מכור בתחלם כמאדם מ"ירג מא מ"מם מליאם ומ"ירג נם נ'
כמים ומדין כמאר מחבל מ"ירוך מרכם כמאמ'מם כמא' מחבל ומכונע בחבל מאמ דבלו מכור מומיל ומ"מו לסרגו:
מ"ו מקצר ומכוים מם מקצר מבל מאד לזה מחבל (מסיר"ג) כו מין מחבל מאמר מכור מן מקצרים לחין: כמי מקצר
מנמ מרים מכי מבלים זה כזם מכיתין מעמ מרמם בחבלים מזם ומזם יונמים מין לקצר ומן בקרמ"ם כ"מ מקצר:
מכונע בצרבו טמא לכיון דצריך לקצר מם מאם מים מקצר בחבל מאם מים מקצר כתבם מאלו בכ"מין
מעמ"ל מ"ם מקצר ומקצר דמו: רבי יהודה מ"ירבלם מנמים מוו מכור לאמ נורך מקם מאמי לא: ב מחבל מ"ינמ
מן מאמ"ם מ"ם מבמאר מעבי לאמר מנמר המ"ירונ: מל מעמם מבמים מזור

מחמשת ועד עשרה שמא מעשרה ולחוץ מחור שבו קושרין את הפסחים ומשלשלין את המטות: ג מיזרן היוצא מן המטה מיכל שהוא רבריר מפיר רבי יוסי אומר עד עשרה טפחים שירי מיזרן שבעה טפחי כדי לעשותו חבק לחמור: ד נישא הוב על המטה ועל חמיזרן משמא שנים ופוסל אחר דברי רבי רבי מאיר רבי יוסי אומר נישא הוב על חמטה ועל חמיזרן עשרה טפחים משמא שנים ופוסל אחר מעשרה ולחוץ משמא אחרי ופוסל אחר נישא על חמיזרן מעשר' ולפני שמא (כ"ל ממלק) מעשר'

ולא מזי לערי לנורך מעמא ולא מסיב לא (יד): מעמא' ועד עשרה מעמא דמזי לקסור בס מעמקים מסיון רגילים לקסור מס מעמא בחכל מבכרעי מעמא כדי מיסיס מונין לאס זמזי כמי לאלאל בו אם מעמא כלומר לאורידם מן מעלים לגנ מי כמי לאורידם של מקום לאסכילם כמכמעא: מעמר' ולמין מזור רעם מים כחכל יוקר מעמרם לוכו מעמם לגורמעמ"כלו: ג מעיזרן כמין מזור מו מכנמ של מרינ מכורכים מותו מכיב מעמם כדי לאכר מרקומם ומעמים מסוא גדול כרכם ונגרר ויונא מ"ן מן מעמם: מיונא מן מעמם ומעמם מעמם מרכם: כל מסוא מתילו יונא כמם מעות מון לעמם מכל מעמ: רבי יוסי אומר עד עשרה מעמים מעמ נמ"מעמ מעמם מעמרם ולעולם מסור ומלכם כרבי יוסי: מיירי מ"זרן מיזרן מכלם ונקרע כמם ימ"ייר מעמו ומים מעמ: מכמם מעמים דבגיר מסכי לא מזי לאדי ולא מסיב כלי: מכמ ים מעמרים בגד מ"כ ומסם מעמ"ים מל מעמור כמכמ מן מרכ ומוא מזיע כדי מלא ינסכן לאמר מעמירין מעמו מלוקם ומם מעמרם מעמ"ים מוקו מל מעמוי מעמו' כדי מלא ימסלאם ירדו מל"ו נמעים: ד כומא מוכ מל מעמם ומל מסוזרן לאו דוקא כמא מל מסיזרן מלא כמא מוכ מל מעמם מסמ"יזרן כרוך מכיבוקים ויונא מעמם: מעמא מכים ומומל מאר דברי ר"מ ר"מ למעמים דמאר לעיל דמילו מסיזרן יונא מן מעמם כל מסוא ומילו מ"כמ מוי מ"מור לעמם ומעמא מכים ומומל מאר כמעמ מנמ מכל מסוא כומא מלו ונמעמ מעכב ומומכ מל זנ מוי אב מ"מעמם ומכונע כו מוי רמסון ורמסון מומם מכי ומכי מומם מלימי למסול מא מ"מרומם בלבד מכל לא למעמ ומייכו מעמא מכים דמייכו רמסון ומכי ומומל מאר ומוא מלימים מסוא מסול מ"מרומם בלבד ומעזרן כל ומן מלא מירם מן מעמם מ"מיב כמב מ"מומאם ומעמא מכים ומומל מאר מכל לאמר מ"מירם לא מוי מלא כולל מ"מומאם ומעמא מא ד ומומל מאר כדין כינע כמכב מזב: רבי יוסי מומר וכו' ר' יוסי למעמים דמאר לעיל מ"מרם מ"מים ומו לא מילכך זם מכמוך מ"מרם מ"מזב מכור למכב ומעמא מכים ומומל מאר כל ומן מלא מירם מכל מא מ"מין לאמר לא מ"מזב מכור למכב ומיכו כמירם רמעמא מאר ומומל מאר: כומא מל מעזרן מ"מרם ולאכים מ"מאם נרמיכולא נרמיכו מ"מ ומכי מירום כומא מזב מל מעזרן מיונא מן מעמם מם כומא מ"מרם ולאכים לכד מעמם מעמם מעמ מרם דכין דכל מ"מרם מ"מיכי מכור למכם כמכמ מזרן כמעמ מעמ' (מסרוס) יג א מכל

מחמשת ועד עשרה שמא מעשרה ולחוץ מחור שבו קושרין את הפסחים ומשלשלין את המטות: ג מיזרן היוצא מן המטה מיכל שהוא רבריר מפיר רבי יוסי אומר עד עשרה טפחים שירי מיזרן שבעה טפחי כדי לעשותו חבק לחמור: ד נישא הוב על המטה ועל חמיזרן משמא שנים ופוסל אחר דברי רבי רבי מאיר רבי יוסי אומר נישא הוב על חמטה ועל חמיזרן עשרה טפחים משמא שנים ופוסל אחר מעשרה ולחוץ משמא אחרי ופוסל אחר נישא על חמיזרן מעשר' ולפני שמא (כ"ל ממלק) מעשר'

דברי סר"ב עורכבי מעכי מירומס סמ"ם בכמן מל מכק כמב כן סר"ם מסמרוך ומוא כמכב"כ מל מזרן כמס נמזן ומכס סמרוך מסוא כבד בער מכומכי בכי מדם גדולים ומסוכים מקמ מעכמו' ובלמ מפלם ומוד כמב סר"ם מלא מסוא מור מכרוך מל מעמם כו' מכל זס מבי סר"כ מל מיזרן כ"כ מרמב"ם ומוא כמב מל מכק ומל מכק מוא (מזור) מער מ"מיבו מומו למעור מל מערמ כדי מ"מעור מל גבו ומס מכק כרמכו כמו מעמ ומרכו ומר מומ מ"מ"מור ומכמו ימכרו כמן מעמ"מו (כ"ל מקמירם) מ"כ: ד מעמא מכים כמב סר"כ כל ומן מלא מירם מן מעמם כדמכן כמכמ כ' מ"מ דומים: מ מ"מעמ

מ"מ"מ

מ"מ"מ

ח היתה טמאה טומאת ז' הואיל וטמאה היא בלקחת
שני הנטמאה טומאת ז' מן המת והמזרן מן
הנגלים וכאשר פירש הטמא אב המת והואיל אב לא
תמים הנגרי' נשוא המזרן שכונת גם אב ג"כ אבל ראשון
הרמב"ם ועי' תוס"ק דאהלו':

אבל מעשרה ולחוץ דלא הוי חבור לטמא מאורס הטמא
ולא כהמשת (כמוסת) המזרן כך כרלית בפיכי פירוש
השכם זו וגירסת רבותי דגרסי טמא ועהור ופירשו לא
כמקבל לי וכן דברי הר"ש שכתב בפירוש השכם זו לא
ככתוב באזכי כלל ודקדקתי

ו תיבה שפתחה מלמעלה
המשה טמא מת עיין בפי'
הר"ב משנה ה' והמחבר
דל"ג לה הכא וכן ראיתי
בדפוס ישן שבמ"ם:
נפחתה מלמעלן כו' וה"ה
הכן לקמן משנה ה' ועיין
בפי"ב משנה א': נפחתה
מלמטן טהורה פי' הר"ב
בטל בית קבול שלה כו' אף
מה' שאיפשר ליתב עליה
בכמה מפני שעיקר עשויה
לקבלה ובכר בטל העיקר'
הרמב"ם פכ"ו מה"כ ועיין
לקמן משנה ט': ואינם
חבור לה. כפותן שהכינו
במשנה נ"ם דלקמן:
ח התורמל פי' הר"ב
כיס גדול
של עור הפרוש כו' ועיין
מ"ש במשנה ד' פ"ו:
שבצים שלא מקבלת עמה
במ' הר"ב כשמהם יין ועורות
הפילים

מעשרה ולחוץ טהור (נ"א טהורה): ח מטה שהיתה טמאה מדרס ובוך לה מיזרן כולה טמאה מדרס פרשה היא טמא מדרס והמיזרן מגע מדרס היתה טמאה טומאת שבעה ובוך לה המיזרן כולה טמאה טומאת שבעה פרשה היא טמאה טומאת שבעה והמיזרן טמא טומאת ערב היתה טמאה (ס"א) טומאת ערב °ובוך לה מיזרן כלה טמאה טומאת ערב פרשה היא טמאה טומא' ערב והמיזרן טהור: ו מטה שבוך לה מיזרן ונגע בהן המת טמאין טומאת שבעה פרשו טמאין טומאת שבע' נגע בהן השרץ טמאין טומאת ערב פרשו טמאין טומאת ערב מטה שנטלו שתי ארוכו' שלה ועשה לה חדשות ולא שנה את הנקבים נשתברו חדשות טמאה וישנות טהורה שהכל הולך אחר הישנו': ז תיבה שפתחה מלמעלה טמאה טמא מת נפחתה מלמעלה טמאה טמא מת נפחתה מלמטה טהורה מגורות שבה טמאות ואינם חבור לה: ח התורמל שנפחתה כיס שבתוכו טמא ואינו חבור לו החמת שבצים שלה מקבלות עמה ונפחתו טהורו'

אמר כך נחבורו בהלכות
כלים פרק כ"ו והראה לי
השם סור כו ופירש השכם זו
כמו שפירשתים כאן: ח
כולה טמא' מדרס וכו' (זמן)
שלא פירש המזרן מן המטה
הוי כמטה עצמה כדפרישי':
והמזרן מגע מדרס והטמא
אחד ופוסל אחד כדין כל
נוגע באב הטומאה: ו
ונגע בהן השרץ כהנזכרים'
ימי': טמאים טומאת שבעה
בהא לא פליג ר' יוסי דדוקא
בטומאת מדרס קאמר עד
עשרה טפחים טמא מעשרה
ולחוץ טהור אבל לענין
טומאת אפילו מאה אמה כלו
חבור כגון מזרן הטוה
(כריך) על המטה ובכהנא
הטמא לאבל המת או נגעה
בשרץ וכן אם נגעה בקצה מן
המזרן לאבל המת או נגע
בשרץ כמטמאה המטה בטמא
המזרן כמטה המזרן כטמאת
המטה ואפילו היה המזרן

יוצא מן המטה מאה אמה: פירשו טמאים טומאת שבעה ולא הוו ככלים (שהמחוברים כיון) דכל אחד מהן כלי בפני
עצמו אף על גב דלענין קבלת טומאה חשובים ככלי אחד וכשנגעה טומאה באחד מהן נטמא האחר: שניטלו
שתי ארוכות שלה ולא נתחברו והן רלויות להמזרן לאקומן שילכך לא הסירה המטה מטומאתה כבטילת הארוכות:
כשחברו חדשות מטה שהרי הישנות קיימות ולא נסתמו הנקבים והוי כנתפרקה אבר אבר וכל אבריה שלמים
אבל כשחברו הישנות טהורה לפי שהישנות הן היו נעשה כשנטמאת וכשנתחברו הוי מטה אחר כלי דלא הויא
אבל כשחברו הישנות טהורה לפי שהישנות מן היו נעשה כשנטמאת דכיון דהוליס קיימים אכתי חזו לתשמיש
בלא ארוכות: ז תיבה שפתחה מלמעלן שהכנוי שלה: טמאה טמא מת דכיון דהוליס בטלים בטל בית קבולה
ודוקא טומאת מת אבל לא טומאת מדרס דלא חזיא לישיבה: מגורות מלמטן בשולים בטל בית קבולה: ח התורמל
והסורס לגמרי: מגורות שלא מחוברות שבה דפיכו מדרים שבתוכה שלא כמתנו עמה טמאות: החמת כאל
כיס גדול של עור הפרושה כולו וכמוך בתוכו ובתוך התורמל יש כיסין קטנים כמו המגורות בתיבה: החמת כאל
ההלים
על עור: שהבצים שלא מקבלות עמה כשמהם יין ועורות

שחידות שאינם מקבלות טומאה מדרס ומטמא מת
שפחתה מצרית טמאה מדרס ומטמא מת
אמר רבי יוסי אימתי בזמן שאינה נבוחרת
עשרה שפחות או שאין לה לובן שפה
נפחתה מלמעלן טמאה שמא מת נפחתה
מלמטן רבי מאיר מטמא וחכמים מטהרין
מפני שבטל העקר בטלה השפלה: י
משפלת שנפחתה מלקבל רימונים רבי
מאיר מטמא וחכמים מטהרים מפני שבטל
העקר בטלה השפלה:

פ"ק ד' הכרים וחכסתות ודשקין
וחסרצופין שנפחתו הרי אלו
שאינו מדרס הקלוסאר ארבע קנין התורמל
חמשת קנים חבריתית סאת רחסת של
שבעת קנין רבי

שלילים ומעיסים מזכרים כמאר מעור מבעקוס מביניס
כמין כים קטן ולמטן מרמב"ם כמוסכי נדיים קטנים:
מחורות מעיכם מקבלות כדרכן למטן מרמב"ם
כמאר בקיעו אלו מכוני מכם מים מטורם
לפי מע"ם מקבל כמו מסיס
דרכם לקבל ריל מגל מיס
מאר מעמך בעיך מכוך מ"כ
מכל בכלי מכם מס מטורות
לפי מע"ם מקבלוכמו מסיס
דרכם לקבל ריל מגדלי
מיוקיסן מאר מס בעיקמכו
ובקבורו מל מס"כ מעיק
מעמכם כלמוכם: ש ר"ם
מטמאים מוסיל ומקמם מגל
ולם כמקמם לעמלם רמוים
לעדרם כמסיע וכל מעיטע
מעם מדרם מיטמם מעם מע
כדעכן כעמכ"נ מ"ן דכלם:
מפני מבטל מעיקר בטלם
מטמלם ומיסיס
כלי מיטמם מוטמם מע מוס
מעיקר יוצ מולך מלמסרם
מאר מעכאר כמסי מכרם ומ"מר כל מטמ"מדרם מעם
מעם מע ויס מטמם מעם מע זמיכו מעם מדרם מכם
כבר מעכאר מטומלם מע מיקר מרמב"ם כמוס מירקין:

פרק כ א חברים ומכמו"מיין מ"ם כמי דמקיומ
מעכם כ' כמ"ל: וחשקין
מדוג"מטמ"ר וכוכם מל מזים וכ"כ מר"ב כרמב"ם:
הרי אלו מטמים מדרם מי"מר"ב דכל מכי מכידי
כמי למכיכם וכיון מטמלת מכיכם כמטו
למכי דברים יכל למיומן מכלי קכול ולימכ מלימן ולוס
כמאר כמטמו ויכמו מרין כלי קכול וכמרו מטומלם
מרן מכם כמטרו כדין מטמכב ומטמלו כמדרם מרמב"ם
ומכיל כמוסמלם מודים מכמים ור"מ (כמ' דלמיל)
בכר ומכמ מל מור מרים: ומיין מ"ם כמכ"ל מכמ"
ד': כריתות מי"מר"ב מם מלמור קטן וכקמוס כמי
מרמב"ם כבלי כריתי"מם קטן מטמור מ"כ וכלמי מטמוכמו
כמטוכת מסק מרי מוס קטן מלמלי מיוס גדול מטמירמל
מטוס כמטוכת כים · מסרי המורמל מטורו מטמס קנין ומכריתים מלס מטוס ו' קנין ומרמב"ם כמכ"ל מס"כ
כתב מסכריתים מעלין כמ מים:

(מגדות) יג ב ומעורים

מחוברות מעיכם מקבלות כדרכן: ט חיב'
שפחתה מצרית טמאה מדרס ומטמא מת
אמר רבי יוסי אימתי בזמן שאינה נבוחרת
עשרה שפחות או שאין לה לובן שפה
נפחתה מלמעלן טמאה שמא מת נפחתה
מלמטן רבי מאיר מטמא וחכמים מטהרין
מפני שבטל העקר בטלה השפלה: י
משפלת שנפחתה מלקבל רימונים רבי
מאיר מטמא וחכמים מטהרים מפני שבטל
העקר בטלה השפלה:

פ"ק ד' הכרים וחכסתות ודשקין
וחסרצופין שנפחתו הרי אלו
שאינו מדרס הקלוסאר ארבע קנין התורמל
חמשת קנים חבריתית סאת רחסת של
שבעת קנין רבי

מעמ"ר מעכאר כמסי מכרם ומ"מר כל מטמ"מדרם מעם
מעם מע ויס מטמם מעם מע זמיכו מעם מדרם מכם
כבר מעכאר מטומלם מע מיקר מרמב"ם כמוס מירקין:

פרק כ א חברים ומכמו"מיין מ"ם כמי דמקיומ
מעכם כ' כמ"ל: וחשקין
מדוג"מטמ"ר וכוכם מל מזים וכ"כ מר"ב כרמב"ם:
הרי אלו מטמים מדרם מי"מר"ב דכל מכי מכידי
כמי למכיכם ומיין מטמלת מכיכם כמטו
למכי דברים יכל למיומן מכלי קכול ולימכ מלימן ולוס
כמאר כמטמו ויכמו מרין כלי קכול וכמרו מטומלם
מרן מכם כמטרו כדין מטמכב ומטמלו כמדרם מרמב"ם
ומכיל כמוסמלם מודים מכמים ור"מ (כמ' דלמיל)
בכר ומכמ מל מור מרים: ומיין מ"ם כמכ"ל מכמ"
ד': כריתות מי"מר"ב מם מלמור קטן וכקמוס כמי
מרמב"ם כבלי כריתי"מם קטן מטמור מ"כ וכלמי מטמוכמו
כמטוכת מסק מרי מוס קטן מלמלי מיוס גדול מטמירמל
מטוס כמטוכת כים · מסרי המורמל מטורו מטמס קנין ומכריתים מלס מטוס ו' קנין ומרמב"ם כמכ"ל מס"כ
כתב מסכריתים מעלין כמ מים:

(מגדות) יג ב ומעורים

המורה ובכוסות עסרים ומעורם בע"ם בתירק
ומדלי"ת בסתם ובמסכיות יסכים מכוקלים
נמזלם ומעים כסו"ם ומזלן ומדלי"ת קטונים: ב חמת
מלולין. פי' מר"ב מעם מלם רוח כו' ומוציא כו' קול מל
סיר כסכומם בעין. מר"ם:
מתורת מן מעדרם מירם
מר"ב דלם מזיל
לסכיכם. לכיון מסיכם
מלמם מתגלגלם מר"ם:
עריצת מיסוכות מל מן
מרמב"ם מרק כ"ו
מס' כלים: **מיסונות** מיב'
מר"ב ל"מקל מיסם דלמריכן
בס"ם כמכמדרין מרק ל'
מיקות דקס"ד: **עריבה**
מלמיקכם מם מכנק מרמב"ם
מס: **שנסדקה** לסון מר"ב
ומוציאם מסקין וכ"ב מר"ם
ומכמכם דלקמן מעמיק מ"ב
דקכים מכמדקם ומיכו יכול
לרחון כם דגלו מחם וכן
מעמיק מרמב"ם במכורו מס ולסון מקוממם' מכיל מר"ם
במדקם ומיכם מעמדם מם מעים כדי לסדיק מחם
מסרגלים ומיין כמי מר"ב רמ"ד דידים: **מטאה** מדרם
כת' מר"ב מסיב' דמוים מלם לסכיב' מכומחם מל מים כמ"ם
מרמב"ם וכדמכי כמם מחם ויסב מליב מכמב מר"ב
כמיב מסכם דלקמן ומ"ם מר"ב ומם לם כמדקם מיכם
מחם מדרם כו' מכל מם כנע כם נומו ישים ליכם לין
כלים מכנע בסן מוב מסר מן דמסון ולם מב מרמב"ם
ומ"ם מר"ב ומקומם מב' לוגים וכו' מעמם כמב מר"ם
בסם מקומחם מסרי מים כקערם ומימורם בוחי' וביתר
מס' קנין לקמן בעסכם ל': **מקבלת** מדרם בכולי
דוכמי מכי מעמם מדרם ולם ידעכם מעמי מסכי מכי
לעמכי מקבלת מדרם: **שיתחסמו** מיין מ"ם בעסכם
כ' מלו: ג דיומסר

רבי יהודה אומר אף חרבצל והמזורר כל
שהן חרי אלו טמאין מדרס וכולם שנפחתו
מ"ורים מפני שבטל העקר ובטל השפלה:
ב חמת חלילין שהורה מן המדרס עריבת
פי[illegible]ונות בית שמאי אומרים מדרס וביתם
הל[illegible] אומרים שמ[illegible]מת עריבת משני לוג
ועד תשעה קבים שנסדקה שמ[illegible]המדרס
חנ[illegible] בגשמים ונתפחה טמאה טמא מד[illegible]
בקר[illegible] ונסדקה מקבלת מדרס ור[illegible] חומר
בשיר[illegible] בר[illegible]עץ מבחחלתן וחומר בשירי כלי
נצרים ובתחילתן שמתחלתן אינם מקבלים
טומאה אד שיתחסמו נתחסמו אף על פי
שנשברו ונתחוחיהן כל [illegible]הן טמאים:
ג מקל [illegible] ישאו בית יד לקרדום חבור

רבכל מעמ קטן מל עור מעמיים בו כמעים: מודם
כלי מכוקכים בו בידם לדיך מרגנם בידם ומדין: מרי
מלו מעמים מדרם כל מלו בסכויי' נעסכם מם ים בכלן
מסיעור מעמורם בסן מו יותר מסמלין מדרם דמסמסין
מכיכם עם מלמכמן מכל
בעקות מכסיעור מעמרם
בסן לם: כמעמו מסודין
מכל מלו מסויין לקבול
מסקבול מסומ מכיב' ומזמיב'
לסיוק דמויין לעסכב ומוסב
וכמכמעמ כמל מעקר מסומ
מקבול מנעבורי מים קרוי
כלי וכמלם מסמלם מסיוק
מומאם מדרם: ב מעמ
מלילין מעמ מלמם רוח
ומסיעין מלילי' בפי מעמ'
ומרוח ומם דיך מבקבים
ומוציאם מן מלילי' קול מל
סיר: מסורם מן מסמדרם דלם
מזיל לסכיכם: עריבת
מיסוכות עריבת מסניפין
בם מבכים קסכמת ורבני מדמם כדי לעמ בכדבכים מל
בכין ומיסוכות לסון מקל מיסם מדם בים דמעריבם בס"ם
בכמכדרין בני מרקולים: בית מטאי מומרים מדרם
קמכרי מסמסת מכיכם עם מלמכמם ומ"ם מכרי מיכם
מסמסת: מנמדקם מטאם מדרם ומם לם כמדקם מיכם
מטאם מדרם דמומרין לו מעוד ובעם מלמכמו מכל
כמכמדקם ומוציאם מסקין מיכם דמוים מלם לסכיכם
ומקומם מסכי לוגים מו יתרם מס' קנין מיכם מטאם
מדרם ומפילו כמדקם: ומעמ מעמ נמעים מעכמת
מען ובמסם מדק: מטאם מומאת מת כמו מסיעם
בעמלם קודם מכמדקם מסכי מים לם בית קבול ומזכם
מטמ' מדרמדמיב' מיומר' לסכבמליסומיל (ומסמסין)
בם כלים: בקדים ובמדקם לפמר מכמעמ מען ובמסם
מדק מכיעם כרום קדים ובמדקם: מטאם מדרם דמזרם
לסיוק דמוים לסכיכם ולם ללום בם: זם מומר בסירי כלי
מן דמלמן מין מטאין מדרם ובמכמדקם מטאים מדרם: כלי כגרים מלים מסויין מכגרי' מל מרבם ובינומ בסן:
מר מיקמסו מנמער מסמן מטלוכם: מעמ' מכמרו מסמקומיסן כל מסן מכמלו מסמקומיסן ולם כמסר בסמסיומ
מלם כל מסן מטאם: ג מקל מל מן נמלמם מטאמו בית יד לקרדום לפי מעם מלם קבע ובקוכו: חבור

חבור לטומאה בשעת מלאכה חדיוסטר
חבור לשומא׳ בשעת מלאכה קבעו בכלונס
טמא ואינו חבור לה עשה לו דיוסטר אין
טמא אלא צרכו בסא שקבעו בכלונס טמא
ואינו חבור לו עשה בו בסא אין שמא אלא
מקומו קבעו בקורה בית חבר טמא ואין
חבר לה עשה בראשה כסא שחור מפני
שאומרין לו עמוד ונעשה את מלאכתנו :
ד׳ עריבה גדולה שנפחתה מלקבל רמונים
והתקינה לישיבה ר׳ עקיבא מטמא וחכמי׳
מטהרין עד שיקצע עשאה

ג דיוסטר ל׳ סר׳כ די ו סכי׳ סטר נד כדעתרנעיגן
לסטר מד ולסין סר׳ם כדכעיג (בדכיל
f) ולסטר מד מקיעת : קבעו בכלונס כמב סר׳כ
דסייכו עץ מרוך . ומרנוס כם כלוכסל כמ׳ם נמי׳ מסכס
נ׳ פ׳כ דר׳ם . ופס מלמי
מסכם סוס כמין מקל מרוך
מסיכו עב מכס מיירי מסוס
עב כמי קורס דסל מכן
כסיכל כמל מקנמו בכלוכם
וכן מעמיק מרעב׳ם כמ׳כ
עס׳כ לעכין דיוסטר קבעו
בקורס וכן עוד לעכין כמל
כעכ׳מקנע מכמל בקורס
גדולס : בסא מקנמו
בכלוכם עיין מס מכמקבי
בוס כעמכס ר׳ פרק כ׳ב :
מפני מל׳ל מעיל וכעמס
מלאכתיכו כמ׳ער׳כ

ותכיל כמ׳כ מסר ים מליו וכו׳ יכול מפילו כמס מל
כו׳ל׳ל מסר יסב מעיוסר לישיבס מדלל כמי׳נמי מעכב
מסר מכב ינבי מוסב מסר יסב וכמיב יסכב יסב מעמע
מיסכב מליומעיד כעיוסר לסכיבס ולישיבס ונבי מעכב
כמי דרים ליס מעס מכי׳ רמ׳ל׳ן דסכע דמ כ׳ם ומיין
ע׳ם ברע׳ד דולים ומרנכס מב׳לוני׳ן וכו׳ כמכבי׳ דלמיל
ומקבל מעו׳ כמי׳ מעכב נ׳ ל׳נ דמעיד : ד׳ עריבה
גדולס ימירים מעמע קבין מר׳ם . וכ׳כ מרעב׳ם
כמכ׳ן עס׳כ : ר׳ ע מעמע ומכעים כו׳ וכמ׳נ מליני
כמכ׳ן מעכס ס׳ : מעמ

חבור לטומאה בשעת מלאכה מדיוסטר אין טמא אלא צרכו בסא שקבעו בכלונס טמא ואינו חבור לה עשה בו בסא אין שמא אלא מקומו קבעו בקורה בית חבר טמא ואין חבר לה עשה בראשה כסא שחור מפני שאומרין לו עמוד ונעשה את מלאכתנו : ד׳ עריבה גדולה שנפחתה מלקבל רמונים והתקינה לישיבה ר׳ עקיבא מטמא וחכמים מטהרין עד שיקצע עשאה

מבור לטומאה בשעת מלאכה מדיוסטר אין טמא אלא מקומו בסא שקבעו בכלונס טמא ואינו חבור לה עשה בו בסא אין שמא אלא מקומו בקורה בית חבר טמא ואין חבר לה עשה בראשה כסא שחור מפני שאומרין לו עמוד ונעשה את מלאכתנו : ד׳ עריבה גדולה שנפחתה מלקבל רמונים והתקינה לישיבה ר׳ עקיבא מטמא וחכמים מטהרין עד שיקצע עשאה

מבור לטומאה בשעת מלאכה מדיוסטר אין טמא אלא מקומו בסא שקבעו בכלונס טמא ואינו חבור לה עשה בו בסא אין שמא אלא מקומו בקורה בית חבר טמא ואין חבר לה עשה בראשה כסא שחור מפני שאומרין לו עמוד ונעשה את מלאכתנו : ד׳ עריבה גדולה שנפחתה מלקבל רמונים והתקינה לישיבה ר׳ עקיבא מטמא וחכמים מטהרין עד שיקצע עשאה

מבור לטומאה בשעת מלאכה מדיוסטר אין טמא אלא מקומו בסא שקבעו בכלונס טמא ואינו חבור לה עשה בו בסא אין שמא אלא מקומו בקורה בית חבר טמא ואין חבר לה עשה בראשה כסא שחור מפני שאומרין לו עמוד ונעשה את מלאכתנו : ד׳ עריבה גדולה שנפחתה מלקבל רמונים והתקינה לישיבה ר׳ עקיבא מטמא וחכמים מטהרין עד שיקצע עשאה

אעפ"י שקבעם לכותל כתב הר"ב ולא פתריכן כו' אם
שכבר נטלם כלי לשמש את שקרקע וכן כתב
שכבר ט' עיין מ"ם בשכבר מן דעקיטות: **ח כופת**
שקבעו כו' עיין מ"ם בשכבר ל' עכ"ל: **קבעו** בשפתי
ובכם עליו. פרעב"ם ריעב"ו
מש"כ ופכ"ל כתב מלכמו
זה שפיבשכבר שבלבלר
שמשפרש דתריס שקבעו
בכבין ע"כ ולין כ"ל דמ"כ
לא ס"ל לכתוב כלל בשפתי
שכל כרשם ה"כתב כן
ספבר דרוקש בשפתים מי
קביעות ליסר. בלמו בכי
לא ועיין בסמוך. מפץ עיין
מ"ם בשכבר ל' עכ"ל:
המעזיבה פי' הר"ב שיש
ונדרות כו'
עיין לשון רש"י שבתבתי
בשכבר ל מ"ק דמוכם: **נתן** עליו את המעזיבה
ולא קבעו בשפתי ובפ"ם: **קערה** שקבע'
בשילם תיכם ומגדל כו' לכמורם שורשם דמלתם כ"ם
שכל ברתב"ם כפ"ם מש"כ כתב בכבם דמגרם ל"ל מרי
זו מכלל שמילם ומשיהשכרשם שלמתו דמיירי דוקם
בשילם תיכם ומגדל שבשים כמלם שם מגזרי' כלתכן
ברשם"ו: **ו מדין** שסוש מעם מלרם כו' כתב הר"ב
מרשוי לשמש מלרם קשר וכו' דמ"כ מרתכי שמש כו'
וכ"כ הר"ם. שכל שרתב"ם שסים שמי שמכתת ומתרם
לעשבתיכו דמ"ק שכל שמש שמש את כלומר שסים יסוב
כמו כלים שמר כשמשו בשמש את כשמר בנמו כמלרם
יסובו רשמיך חם לשון שמוסמש בזה מדין שסוש שמש
מלרם ומשמו וילון מרי שוש כשמש את שמכל שומשת
מלרם ונכי שמשמרים יסל שמתיים לפי שזה שוילון שוש
יקבל שומשת את כמתיל ושוש נ"כ כדמיין כלים שכנתו
בשלרם ע"כ ומ"ם עוד בפי' שרתב"ם ומשר יתוקן וכו'
מכשתי כבשי שכתב בגליון שלא כמנש בשמתק ומ"ם
הר"ב כדתבי בשקומן רבשדש כ"ל ונם הר"ם הרשם מקוש זה ולא ידעתי למה לא הרשם על מקומם של שמש
בשקוש שבים קבים בשכילת"ן שכל שבשכר ט' דשלו בשקומן אין מקומם שלא מ"ית לא בשם: **ועשאו** וילון כ
הר"ב ודוקש שמשם כו שכי כו' כרתבן שמכ"ם: **אבר** שמש שמש את ולא מסמוכו כשאר שמשיכות שכיח שמ
מקבלות שומשם. רש"ל מ"ק דבינם שוש ריש"ל. ומה שפי' הר"ב מכי שהשמש מקמכם כנגדו כו עיין מ"ם בשמ
ל' מ"ת דשקלים:

עשאה אבים לבהמ' אעפ"י שקבעה בביתה
שמא: ח כופת שקבעו בגרבך קבעו ולא
בנה עליו בנה עליו ולא קבעו שמא קבעו
ובנה עליו שחור מפץ שנתנו על גבי חקורו'
קבעו ולא נתן עליו את המעזיבה נתן עליו
את המעזיבה ולא קבעו שמא קבעו ונתן
עליו את המעזיבה שחור קערה שקבערה
בשירה תיבה ומגדל כדרך קבלתה שמא:
שלא כדרך קבלתה שחורה: ו מדין
שהוא שמא מדרס ועשאו וילון שחור מן
המדרס אבל שמא שמא מת מאימתי

עכשם עליו בשל לבני כ"ל וכבתלדמי: מעמן כמי
מעבלם עשיים מקבי מו מבמי: ע"ב מקורות מל מלי
מעזיבם מיט. ובדרות ב! שבכים שבתכים ע"ב מתקר
ובל כמש מלם קבע. מעמן בקורו ויסב בזב מל מעזי
בשמש מעמן מתמתים ולא בשל מתירת כלי דמי בע
מקיל לים וכן מם קבעו ולא כתן מליו מעזיבם ויסב מ
מליומשמ מוסב ולא בשילמר מיקבע ויתן מל
מעזיבם: כדרך קבלתם מולים לשמש: שלא כדר
קבלתם מולים לשמלם: ו מדין אזוש שמש מדרס
מרשוי לשמש מדרס קשר ולא מבשמש מדרס מעמ דמ
מדתבי מיבש מבל שמש שמש מת לבבי מבל שמש מע
מדרס כדתבי בשקומן רבם: ומשמו וילון מסך לשמש
וילון לשמיבם ודוקש שמשם כו מבני מעשם מבל מעשם
מיבם מוכיחתן מילי שומשם שם"ו רשויין לם: מבל מ
שמש מת מעבי שמשם מעמשם בבנדו ומעשם בשול
לשמעים מילבך לא בשל מתוכש כלי: מעמ

ל' מ"ת דשקלים:

משתבר וגם׳ מטיפר ועוד לסריב נירסא סליסית
בכל עצמם ס׳ ועיין רמב״ם ובעצמם כמ׳
מנאתי מונם מטיסבר ן כמין כי פי׳ מר״ב כי יוכיח
כמי קיימא כ סולכאור׳ כל מנ״ל כמנם וכלו׳ לאמוקי
כף מסיקם מסרי בעכמות
ס״ו מסכם ג׳ כתב מר״ב כמין
כי יוכיח מסיק כמין ט׳
מלכו כמרם גודלמן מאנב׳
אבל ראיתי מתי מלמא
ביקא מל מיוכיח מאמא
גדולא וקרוב׳ ומאמא קטנא
ומאות מעמרים מבקטנא
מיא קרוכא בקורמא לטלא
מלכו מבורמא מל מאות מתי׳
כוא ט אך בגדולא
מאות מנא מעמרים מיא
כוא ח ולמי זא אין לאמני׳
בלמין מר״ב אך מתי
מסוכות בדבר מאמר למא לו
לומר כמין כ״ל מנוכא מל״ל

מאמתי מסרמו מבמל תירא מדרם מעכו : מטיפר
בעומסמא מוכא דב״ם בעו ס׳ קיעכו ויקבכו לעיל
מעמ׳ ויקמ׳ור בו לולאות לקלותו כמסך לו בעמיכם
וב״ם דאמרי מקיקור לא כעו קרינא אלא מקיקור
בו מלולאות כדי לקליקו
נמס ומיא מדרים דנרס ס״ל מאימתי היא מחרתו ב׳ ש אומר משיתבר
בים מומרים מטיבנר ומיא מקיפר בית הלל אומרים משיקשר רבי עקיבא
מיא כלומר מקיסנרו. ו
ויקיבוסו כדי לתמרו לעיל
מעמם : רבי מקיבא אומר
מקיקנא מעמ מיקלא מיקו
מלמעמם לו מל מעמיכם
ומלכם בכיא אלא :
ו לאמרכם מסורם אוך
מקכם לאורך מעמכלא
מסורם דלא מזיא לכמיכם
מעקכים מזיקין לעיכב ולא
מזיא כי אם לסכיך :
כמין כי יוכיח מסיא כמין
ב׳ מסיכם מלכו כלומר
לעולם מיא מגאם מל מיעסיך מקכים מנ׳ מדדים
ומלכם כמכמים : מעמם לרמכם אוך מקכם לרומב
מעמכלא : ד׳ מעמים כמים בין קכם לקכם ד׳ מעמים
מזיא לעכב בין מכי מקכים : כמלקם לרמכם ובמנרו
מקכים מלא לאמני : רבי יסודם מעמר דלא מזיא לעכיב׳
ומין מלכם כרבי יסודם : מעמיר רמני מעדכים מכמנ
מוני מעמלאות כמעמלים ן מעמכלא כמאר כמין מלל
ונולים אותו בכלמני מעמים נדיל מאר ומוסרו מלא
מאר מאריג ומאסכיבר מומר לאמירם ובבמל מעומרא
כלי ומסורם : מעדכים קנרים כמו ומלך מלנו מנג
מעדמו כלומר קמיר כדיך מקומרין מאמורים ומקמקם׳
מעדכות כיאם : מאם מל מאם מעמים מני מעמים כין
מעדן לאמדן ומעמ מכמן ומעמ מכמן : מעמקבב
מטיפעון ומקטום רמני קרנים מבולמי׳ ומומים קניבי :
הנונע בכובד מעליון מני מעים מנולים ים לאורג
מאמר מקומ מאמני כדיך בו ומאמני מלמכיו
מכל זמן מאורג ומולך כדיך בו מירינא מבאינא ולמי
מאם מכנדים מקדאים כובד ומובד מעליון מומ מלמכיו
ומובד מעמקין מומ מרמוק מעמו מכל מעמי כדיך בו :
בנירים

משיתבר וגם׳ מטיפר ועוד לסריב נירסא סליסית
בכל עצמם ס׳ ועיין רמב״ם ובעצמם כמ׳
מנאתי מונם מטיסבר ן כמין כי פי׳ מר״ב כי יוכיח
כמי קיימא כ סולכאור׳ כל מנ״ל כמנם וכלו׳ לאמוקי
כף מסיקם מסרי בעכמות
ס״ו מסכם ג׳ כתב מר״ב כמין
כי יוכיח מסיק כמין ט׳
מלכו כמרם גודלמן מאנב׳
אבל ראיתי מתי מלמא
ביקא מל מיוכיח מאמא
גדולא ומרוב׳ ומאמא קטנא
ומאות מעמרים מבקטנא
מיא קרוכא בקורמא לטלא
מלכו מבורמא מל מאות מתי׳
כוא ט אך בגדולא
מאות מנא מעמרים מיא
כוא ח ולמי זא אין לאמני׳
בלמין מר״ב אך מתי
מסוכות בדבר מאמר למא לו
לומר כמין כ״ל מנוכא מל״ל

כמין מלא מל׳ למאמא דבריו רמכא ודמכמות מתרי
מסדלי מוו דלמ״ל ים לא כמי מולים מתמת ומין לא נג
ווו דמכ׳ים לא נג ומילא מולימומו בתמוכם מרמוכ׳
יכולכי לומר מכיתי מר״ב לא מיו מומנין לכתוב מאלא
מלא כוד ח יכן מדין מומרי ומכיכו כמכיתבין בכתב
מקורמי ח כמיכם תמם מומין מלא כוו מכורם
דוקא : ״ והיא נמר מלאכתה וכן מעמ״ק מרמב״ם
כמ״ם מם״כ ולכאורם ק״ל דלמם לים לעמכי מכי דמא
בכל מקום מכמכם מלאכם מכם מיתמא מכלי מעמ׳
לפי מכו כנמרם מלאכתו ים לי לומר דבמקלא ים
מעומין מיד מלאכות מאריתא לאר זו מלאכם ומ״ם
דמדין לא כנמרם מלאכתם מקרי קמלין דומ״ם דמכמן
בעמם ומריסם דבדמא כדמירם מר״ב מם :

פרק כא א הנונע בכובד מעליון כו׳ מי׳ מרמב״ם
דמיירי מסנבר נמא מרינמו״ם
כמאל מאמ ומרי כמאמ ומין מימאמ כמאר מטומא׳ וולא
מרימא מא לא מאריג לבל מכאמר מו בנד מד מ״ים
בנד מסוא מויי ומרוג ומאמרו בכמן כי כאמר ינמ״מרם
בכובד מעליון כו׳ מסור מכל מלו מיכן מכור לבנד
מכל

ומאמר

שבלשכונע בכתב שמסכת כו׳ מעם מכל אלו מכוון לבגד ועיין בפירוש שר״ב ריש פרק כ״ג: בבובד שעליון וכו׳ פי׳ שר״ב כובל שעליון שוא שלמטה וכ״ם שר״ם וקשיא לי דשם שוא זו ואינ״לזו דשם כשל מטה מסר שעפ״י שבגד שמעם כרוך עליו כ״ם כשל רחוק מעכו מסין עליו אלא שמתי שמעוברת לבגד ועוד דלמטן עליון ותחתון מיכו צורך כלל דשם מיתכא שוא שמתי בכוס ושתי שלמטה ורחוק שוא בכוס ושתי שלמטה כמוך ושם כתרם כן שמעליון שוא מרחוק ומתחתון שוא שלמטה שתי שפיר אל ונס דשמעם שוא לא זו אם זו ומזר כא שלישא ריבוי עליו ריבו מכן שכירות ומקירות שפי שר״ב וכן שרמב״ם שכירות שוא מרחוקים ומקירות שוא שלמטה יותר וכן פי׳ שרמב״ם ג״כ בכובל כו׳ ולא שמורגנים יש לו לשון שתי קורות אחד (לעמלא) ועליה כרוך שמתי ומשכיח קרוכים לאלן וכלא מיתרנו מקבגד כרוך עליה ומשתי כמשך בין שתי שקורות שם שקורה שעל גבם כקרא כובל שעליון ושם שמעלה כובל שמתחתון ע״כ: בנירים ל״שר״ב מן מוסי וכו׳ ובעבורן כו׳ כן ל״שרמב״ם ובכל״ ובמשכתן כו׳ ובכבר כתבתי מעשיהן אבוא יותר כמשכ״ל דשבת ע״ם וכן מקבתי שם ל״ שר״ב ושרמב״ם שכתבו מילך בו מפרש בשום משום לשון מבושנם ומרמוי מ״ מישים מלמטן מילך בו מוש שעבר: ובקירום פי׳ שר״ב מפרק שבו מכיס וכו׳ וכ״ב שרמב״ם ומעמ״ מעמת ל לכלי זש נ״ב קבש ע״ם כולו שם״ב לפרק מטן לו מעמת קבש כי מבנים בריכין לסיותן מוכלין בשופן מוולת מ מין כעשים מלמטן כלל ע״ם מעבי מסמתי כל שוא ומוא מעבו בכבש לבין כל שבי מיכים ומין מקבש מעמת כרמ לעין מעבי מתי שוא מלבך דומש לפרק לפי מכים מין מרומש ומל כן קרו ליש מפרק שבל שם מקיים לי ולמ שוא שכלי שוא בכלל שכירים לפי מש מפירמתי נמשבש ב׳ מלא לשבת ומש בשבש נ״ב נקירום ופי׳ שר״ב ושרמב״ם ירעש מרונש וכו׳ ובכר שמירותי מלזש מש ונש כתבתי מש שבמלב׳ שבת לשרמב״ם בש״ם מסמים בקירום ולכך כ״ לשרבש מש רמים מלמש מפירמתי מסכירה שוא מש מש זל מפרשים כמן מלקירום ולפי׳ מש לשפי׳ מלקירום בעו נבמן לפי מש שוא בבלכירים שבן מפר׳ מכיי מתש דכירים שוא בש כירש ובירש ולכך מובדכו לפר קירום ירעש כו׳ ודונמש דבמש וכבדש דתמן מתש לנבים מבל כמן שמ״ם לש׳ ירעש כו דשם מביבש לבמן לכך מפרמי׳ מסוש מפרק וכו׳ דסייבו מכירש ומעבש מכירים ישיו מסתי בש כירש לבדן ומין מפרק בכלן ולפי מש לבבין מיסו שבש מיבו מתקייב מד מיעבש מסומין בשלמתן בסתי מבש כירש ובכירש כדמש׳ מני לבך מובדכו לש׳ מש בקירום ירעש כו׳ ומו מש מכ״ל בנוש ומין לתמוש מלמש מפר מייבו קירום יסול מל מכי מכיבים מקולקי׳ מייבו מל מפרק ומ ירעש כי מרי מפר מוש מקרישתן מסתבי׳ כבן מש׳ כמולם מרלים ומב׳ כמוקר מוכקרישת מקיק מש׳ בפירק ומ בבירי״ב מכי מסיבו׳נס יחד ינדקו נבוש יוב דלו וק״ל כ״ל: ובעירה כת׳ שר״ב מוש מירש מסמור בש״ק דמבו (דף לא) וכו׳ וכ״ם שר״ם ומש״נ דשמש בשלק מעמילם ובסוק מרי מוקיות מש״ם מתמלמין מבלל שרמב״ם כתב ו מש מ״קרש מירם מעבין מלייש לפי מסמירם מוש מבמלם ומדבק מב״ל כלו׳ מסוש מל מעורם בעקבת דרש״נ דמב מבזל יום ומעורם בקליתמש דמבב׳ מ״נ דמוקבי׳ ל מקרש מוש כמתר מים ולויות כמלבי׳ מ״ל: בנפש מסמ פי׳ שר״ב מוש מערב מסולכים כו׳ מקולם מיכש בפרק ומבר מוקו מל מלרוש מבבגד שרמב״ם וכ״ב

בנירים ובקירום ובחוש שהעבירו על גבי ארגמן ובעירה שאינו עתיד להחזיר שחור בנפש חמסכת ובשתי העומר ובכפול שהעבירו על גבי הארגמן ובעירה

בכירים מן מוסים מפרוני׳ מל מקבש ובעבורן מנבישין קבת מסומי׳ ומוסים דרך מילך בו מפרנ בשום: וקידום מפרק מבו מכים מל מפרינש ומבכלים מסומים: בשום מסמבירו מ״נ מרנמן לפמר מבמת מרקבש מסיפין (מוסין) מלים מלמ מתלכלך (ומותן מוסין) (לא מוו) מבור לבגד: ובעירה מוש מירש מסמור בפרק קבש דמבת ולא גדלי בירש מבלזבו ומיש מתיכש קבבש מבמר מן מעמתן מו מבמר נמן מפורנים בתוך המסמתות לבו ומזרק מוקו בתוך מסתי ומוש מל מרב כרוך בתוכש ומ מין מחורים ומרומים ומש מיבו מתיד למקירש לבני מסים מרומש ומתש רונש למבבים מירש מסורש מתמ מלא מבקש מן מבבגד לא מוש מבור: בבמש מסמבש מוסי מערב מזולבים בתוך מתמבש בבתש בתוך מבן וכל דבר מסמורב מתן בתוך המסבש לתקן מר נמן קרו בבש ומבונע בסן מבונע בבגד דמוו מבור: מתי מסומ מבתוך מלין לבגד ומומד לישוב: ובכפול מסמבי׳ מל

בנירים: ובבר כתבתי מעשיהן אבוא יותר כמשכ״ל דשבת ע״ם וכן מקבתי שם ל״ שר״ב ושרמב״ם מבתבו מילך בו מפרנ בשום מסמבו ומרמוי מ״ מישים מלמטן מילך בו מוש מערב: ובקירום פי׳ שר״ב מפרק מבו מכים ובבעבורן מבנישין מבבגד שרמב״ם ומעמ״ מעמת לבלי זש נ״ב קבש ע״ם כולו מס״ב לפרק מטן לו מעמת קבש כי מבנים בריכין לסיותן מוכלין בשופן מוולת מ מין כעשים מלמטן כלל ע״ם מעבי מסמתי כל שוא ומוא מעבו בכבש לבין כל מבי מיכים ומין מקבש מעמת כרמ לעין מעבי מתי שוא מלבך דומש לפרק לפי מכים מין מרומש ומל כן קרו ליש מפרק מבל מש מקבים לי ולמ שוא מבלי שוא בבלל מכירים לפי מש מפירמתי נמשבש ב׳ מלא לשבת ומש בשבש נ״ב נקירום ופי׳ שר״ב ושרמב״ם ירעש מרונש וכו׳ ובכר מכירותי מלזש מש ונש כתבתי מש מבמלב׳ שבת לשרמב״ם בש״ם מסמים בקירום ולכך כ״ לשרבש מש רמים מלמש מפירמתי מסכירה שוא מש מש זל מפרשים כמן מלקירום ולפי׳ מש לשפי׳ מלקירום בעו נבמן לפי מש שוא בבלכירים מבן מפר׳ מכיי מתש דכירים שוא בש כירש ובירש ולכך מובדכו לפר קירום ירעש כו׳ ודונמש דבמש וכבדש דתמן מתש לנבים מבל כמן שמ״ם לבמן לכך מפרמי׳ מסוש מפרק וכו׳ דסייבו מכירש ומעבש מכירים ישיו מסתי בש כירש לבדן ומין מפרק בכלן ולפי מש לבבין מיסו שבש מיבו מתקייב מד מיעבש מסומין בשלמתן בסתי מבש כירש ובכירש כדמש׳ מני לבך מובדכו לש׳ מש בקירום ירעש כו׳ ומו מש מכ״ל בנוש ומין לתמוש מלמש מפר מייבו קירום יסול מל מכי מכיבים מקולקי׳ מייבו מל מפרק ומ ירעש כי מרי מפר מוש מקרישתן מסתבי׳ כבן מש׳ כמולם מרלים ומב׳ כמוקר מוכקרישת מקיק מש׳ בפירק ומ בבירי״ב מכי מסיבו׳נס יחד ינדקו נבוש יוב דלו וק״ל כ״ל: ובעירה כת׳ שר״ב מוש מירש מסמור בש״ק דמבו (דף לא) וכו׳ וכ״ם שר״ם ומש״נ דשמש בשלק מעמילם ובסוק מרי מוקיות מש״ם מתמלמין מבלל שרמב״ם כתב ו מש מ״קרש מירם מעבין מלייש לפי מסמירם מוש מבמלם ומדבק מב״ל כלו׳ מסוש מל מעורם בעקבת דרש״נ דמב מבזל יום ומעורם בקליתמש דמבב׳ מ״נ דמוקבי׳ ל מקרש מוש כמתר מים ולויות כמלבי׳ מ״ל: בנפש מסמ פי׳ שר״ב מוש מערב מסולכים כו׳ מקולם מיכש בפרק ומבר מוקו מל מלרוש מבבגד שרמב״ם וכ״ב

ובעירה שחוא עתידה לחזירה טמא הנוגע בצמר שעל חאיסה באשוויח אחור חנוגע בפיקה עד שלא פירעה טמא משפירעה טהור: ב הנוגע בעיל ובקרב בעין ובעביות אפילו בשעת מלאכה שחור בחרב ובבורך וביצול טמא בעין של סחכת בלחיין בעריין טמא ר׳יחוד׳ משחר בלחיים שאינם עשויין אלא לרבות את העפר: ג חנוגע ביד סגרח מכאן ומכאן טמא

בחוט

ובי׳כ מר׳ב ומר׳ם בעסכם ט׳ פלא דנגעים ועיין מס: **חנוגע** בצמר מעל כפיעם מי׳ מר׳ב מקל מרוך כו׳ מסכסים כורכו׳ בו מת מצמר ומוות וכ׳ם ג׳כ כמטוויס וכ׳ם מר׳ם וכ׳ת מילך מעמבריס לבגד מטורגיס מבל מרמב׳ס מעמ׳ מסוגם ג׳כ מכלי מפרגס ובכומס מלמכיכו כמיב מיש׳ מפרב מסר כמרך בעמרק מסר מלים מעמוס במול ולוס מקרס מ׳לרלכס מלעמ לכמילם מסמתן מלים ומס זס מעמוס מסר מל מעמרק יפער בצר מתל מפיעם וכמכמי מ׳ים ג׳כ מעיבר בפרג ובכמל מיעם מפ׳ וב מסכבים ומקו מקבס מפעמו׳ כריך מלים ומקרס כמרב מ׳לגלך ולוס מקרס מ׳ל ריב׳ם מ׳לעם לכריכם מסמתן מלים ומל מוקו מעמוס מתל מקבס יפער בצר מתל מפיעם ובמכמי מ׳ים ג׳כ מעוכל בפרג ע׳כ ומטוים מי׳ מכוס מסר מליו מעמוס מסר ירקמו בו ומוס מעוכר בבגד (נס כן) ת׳כ: **בפיקה** מי׳ מר׳כ כעין מנול כו׳ ונס כוס ים למקסוס מס מכיבו למכור מבגד ומר׳ם כתב בנון דבגד כריך מל מפיקס ע׳כ ונס זס דומק מסרי לס לכך מעוים ומרבי׳ם מי׳ מיקס כוס קטן וכמל מליו מעמוס מל מ׳יסוב (כעין כדור וכלומן) מכמסר מעמוס כמול מל מפיק׳ מוס מעיו מל מלס מירעס בו׳: **עד** מלס מירעס מירס מר׳ב קודס מיקירב׳ מל מר׳ם מד מלס כמבלס וכו׳ מל מרבי׳ם וכל זמן מכמסר מעמוס וכו׳ וכמסר מוסר מעמוס מעבס מל מבמבלס ובר׳ מוס מוסרו מעמירעס ומירעס מוס מבלזי כ׳מרעס מסרן: **ב חנוגע** בעול ובקטרב כז׳ מכומס בזמת מבלבס כמו כומבת מסר למכים וזס מסוס ימער כי כמסר כמעס מעבל מו מעמריס מו מרבי׳ המחוברים כמן ימסב כמומרב׳ מסר כמע׳ מרבי׳ם: **בעול** ובקטרי עיין כמיל מעבס ל׳: **בעין** מ׳ מר׳ב בבגד מו מער כו׳ מכורכי׳ מל נומר כו׳ ומומס למין מר׳ם: **וחבורך** כך מנמס׳ ב׳ל׳ם מכן נרם׳ כמ׳ו דמסלוק ומ׳ם כמי׳ מר׳ב ומכמ׳ מר׳ם דמכמ ומעכמ מעכיכם מחד נס מפריך מעמיקו כעריך כריך מל מר׳ב מן מקום דומס למרבב כן מ׳מרמר׳ם נכומס׳ מלמכיכו מבל נכמ׳ דומס למרבנם מדם ומ׳ם מר׳ב מוס מכמוס כו׳ מעמיים מרמב׳ם ומוס מקרס כמרך ע׳כ ומרס׳ מנמסמ׳ומו בכ׳ם ומן בומנומו מר׳ ומ׳ם׳כ כמוב מכורך בכ׳ם:

(מסרות) יד א ג כמוב

ב בחוש ובמשיחה ע"י קלף ל"ל מ"ל מסכת נ"ומ"ם בתוספ' ר"ל ע"ב דסוכה: **ובסניפין** פי' ר"ל מן קסן כו' ומעמיס ישים סכים כלי' ולכך סוכה סכיפין ולא סכיף ומיין מ"ם בתוספ' נ"מ"ל דמכתות: **במכבש** של חרש ובקשתנות שתורר יחידית אומר אף הנונע בסלבן של מסר חגדול שחור הנונע ביחר ובקשת אף ע"פ שהיא מתוחת שחור מצורת האישות שת רת רבי יחורת אומר כל זמן שהיא מתוחת חבור:

פרק כב חשלחן והדלופקי שנפחתו או שחיפן בשיש ושייר בתם מקום

ג בחוש ובמשיחה באמה ובסניפין במכבש של חרש ובקשתנות שתורר יחידית אומר אף הנונע בסלבן של מסר חגדול שחור הנונע ביחר ובקשת אף ע"פ שהיא מתוחת שחור מצורת האישות שת רת רבי יחורת אומר כל זמן שהיא מתוחת חבור:

פרק כב א וחדלופקי ע"ם ר"ל כלי מן כו' מדלופקי לשון קפי ומכלים ומסקי קמיש לי דמסקים מ"כן מוכחים מל מסלמן ומדלופקי מלא בכלי מכו מס מסמקים ומכלים מלו כנר מסרן מלוטיות ומסיסות ומסמע בין רקכים בין מלמין ולכן מיש כ"ל מסיבת ומוכלים ר"ל נמוכלים וכן ל' מרמב"ם מס ומ"ם לסוכו יסנכמן כך מוכיח מכתב וכו מקופות לכלי מיין ולכלי מספירות מלא דברמ"ל כתב ג"כ מר"ב כמו מל' מנכמן ולכן נריך לפרש דמ"ק מסמיתים כו מלוטות ומסיסות ומוכלים ומסקים כתוך מכלים מלו ול' קנרם מוס מסומך מל מעכין ומ"ם מר"ב מסמיתים כו מלוטות ומסיסות וכן ל' מרמב"ם וכמנא בכקוב מסומל ר' ר' ומסיסם מתת ומיכו רגל כמ' כל מעם דק ליו נרכא דקרמ דכקיב ומוסכי מסיסי מכנים: **או** מסיתן בסים ומייר כו' כתב מר"ב דמי מוס כולו מקופת מים מיש מסור ככלי מכנים דבר מתוי מזליכן וכ"כ מר"ם ומתיסכי דמ"ל מסכת ל' ו' מפרשים דבר מיקרמ מזליכן: ומיסו כנר כתנתי מס כמס מר"ם דמפרש מתס בכלי מכתוי כתוסי מנתוי מלמתכות ונס מוס מנתו מל מתכות מלא מתיקרו דמתכות מסור ונתוי דמתכות מתת ומין כרמ לנלן דמכמ לקולמ ומתס לנוקרמ דמ"ל בסיס מנינס כתבתי דמסכמ מייתי מתס בס"ם דמזליכן בר מתוי ומתי מייתי ומ"ל מתס מסכי דלמוקרמ בסכו לסמ"ל מסלמן מל מ"ן מסמוקס כזמ"ב מ"ל ודמי דמין לנלן כזמ ולא מוד מלא דרמ"ל מ"ל מתס בתמי מתמתי דמכמ ומל מלמ"ל מתס בתוי מנמלו מתי לנלן וכ"ם לנמתיר מ"כ. מלא כ"ל דמ"ל דבר"ל מזליכן נתר מ"קר מייתי דוקמ מיכמ מסמ"קר ומבתוי מתין מתר מוס וכל וס לסיתת מר"ם מכל כנר כתבתי כמ"ל נס כמ מתנינס דלמרמ"ם כל מתנוסס מתסר מכלי ומל כמ"מכמ לתי מסכלים מתנוסים לא יקנלו מוקמס ונכנ"ל מתיים כמ כמסן מנוסין כ"ם כמנמן כמים:

ב מכיתלם

בתוס ובמשיתס כרמס מתנים מלנמסן כיתן יד קוסרין מוס ומתיתס ומכל מסולך מל מורך מתנרס ומתכר ין מכיתן ומתמידו: כמתס מן מרוך מכמתנת מלו מסנו מנים ומולך מל מורך מתנרס קרוי מתס: ומסכיתים מן קס כתין מתוס ומתסים מד מתס וגנ מוקלי' ונוזלי מתוס ומתיתס ורמסו מס' נתיך בתוס ורמסו מתי נמתס ומתמים ישים מכים: מכנס מקוס יס לו לתרס מנים מכוכס ומוכרן מס מתנים מתקיתים ומלוסות מתמוקות ומתקוסות כדי מיתייסרו וכן מוכר מס מתנים ומרתרים מלא יכנומנו לכמן ולכמן מד מיתקנס לתלמכנו: קמסכיתן כתין קמת קטן מל מן מתוחכים כו מרזל מל מקדת כמרוקים לקרוס כו ומתלס מיתו נקמת ומנלנל כו מת מרגל ומס מרגל מתת לא כמתת מקמת דלא מוי מכוד מלרכס מיס מלא לתכר מקמת כרגל: מתר מרגל מנירת נדולת מתמוים לכמתוקות ומוסים לא כתין מרוכת מתנים דקים ומתנירת נמתנת ומיתו מתרוכת קרוי מלכן: מסור מתין מתת מלא מקוס מסיזת ביתן יד מלכד ומין מלכת כר' יהודה: ביתר מכל מקמת לסון כוכ:ומנים מל יתר: מתת מסיס מתוסת מתת מתמן ביתר ומקמת ומתוסת לירות נס ומכתת מתן לא כתתת מקמת ומיתר מתין מתן מכור לקמת ולתר: מיסוס ברים מתין לא מיכים מתכמתת מתרנתיכן מיסוקת ומרין מוקת לפי מתמתרת מת מסדות: מסורת מתיכת מסוכת כלי: כל זמן מסיס מתוסת ומתן מל ברזלכת מס כתתת מתן כתתת מתנוזות ומין מלכת כרבי יהודה:

חשלחן ומדלפקי כלי מן מסמיתין כו מלוטיות (ומסיסות) ומוכלין ומסקין ומתנוכיתלי' ומסיתין מל מסלמן: ומייר כתן מקו' מכתת כ מוס מלא כתתת מו מלא מיתן דמי מוס כלו מקופת מים מיש מסור ככלי מכנים דבר מתוי מזליכן: מקוס

מקום הנחת חבוסות אמאים רבי יהודה אומר מקום הנחת חתיכות: ב השלחן שנטלה אחת מרגליו שתור נטלה שניה שתור נטלה השלישית טמא כשיחשו עליו ר'יוסי אומר אין צריך מחשב וכן חדלופקי: ג מפסל שניטל אחר מראשיו שהור ניטל השני שתור אם יש בו גובה טפח טמא שרפרף שניטל אחד מראשיו טמא וכן חבסא שלפני קתדרא: ד בסא של כלה שניטלו חפויו בית שמאי מטמאין ובית הלל מטהרין שמאי אומר אף מלבן של בסא טמ'בסא שקבעו בעריב'בית שמאי מטמאין ובית

ב שניטלה אחת מרגליו אין מטלטלין אותו אלא מרגליו אחרים. מרעב"ם ובן בתירה מר"ב בטהרה דלקמן:

ג שניטל אחד מראשיו אסור מ"ג בכל המפרים ובכולל מנחתי עונג מטמאים מרעב"ם בפרק כ"ג מפ' כלים עדין הוא רשוי לעדרם וכ"ל לסכן יוסף ביקליו כפסו' עוב': אם יש בונוכם מפק. עיין בתוספת פ' פרק כ: "קתדרא עיין בפי' מר"ב דף ל' תוספת ג' ועי"ש עליו מס ומוד עיין בתירם מר"ב בתוכ"ל תוספת ג':

ד בסא כל כלי שמויין פירש מר"ב לשון אפי מוקפת כו' ("כפ"ם דשנת דף פ"ם) וכפ"ק דמדיות תוספת לא מפרש נס מי מרעב"ם דמת' דתמוין וניורי' מעזמין מעכ"ל ומכרים כו' יבריך לומר

מלכו אפוי מלאכי בולו וקייבו דלמוכו בתירוסו לרמס מקיבוק מקבוקת מעדביקי' עליו ומעמ"ל מ"ן דבריו בתירוסו מנכמן כרמ"ינקנ"ע מדבר עוכדת דמש לרידי' כלאפוי מטמר בע"ם בר"ם: בסא מקבעו בעריב כו' מטמרין. ומי קשיש לך מש מכן למיל מ"ך מוכמ"ם כופת מקבעו בכדכך קבעו ולא בכא עליו כו' מכ"ן מקבעו מ"ג מקורו' קבעו ולא בתן מליו מעמ"ז כו' מלמש בקביעו' בלמוד לא מרמש מומאם מכ"יסו מעם מטוס דכדוכמ"ייסו בתי ליסיבס ולמכיבס קיימי מלא מטוס דמתכר לסו לבכין קמ מטמריכן לסו ומ"ם עד דקבעו לסו ובכי מלייסו לא מטמ"יכן לסו בכבין מכל מכמ מש קמ מכמל לסו מ"יסיבס לבתרי מלכך בקביעות לאוד מטמרין לסו לכ"ם מדע דתכן בסטוש מ"ירקמ מדין מטוש מעמ מדרם ומטמו וילון כו' מלמתי שיש מטרמו כו' רמ"ם מ"יקבע מ"ם לא' מקביעות כתי קמ מטמר ומפילו כמכמע' מקבעו בקלוכם וכן כמ מקבעו בקורת כיש מכר מעמ. מלמש בקביעות כלאוד לא מרמש מומאם מכ"יסו מקר זה רמ"ם בפכ"ם מ"ם דמקם כתב מרמב"ם דיכי מלו מב' כמ"ם מקבעו בעריבס כתי לא מטרו כ"ם מלא לבכין מ"יכו מכוד לא בטמ מכמ מ"ב. מכל מרמב"ם בתירוסו כתב בעריבס מטוש מטור לבעריבס (מתי) מס קבע כמ בעריבס מוש מטור זלא ימא בעדרם לבבורו בעריבס מקר

לא מטמא כעדים. ע"כ ולפי פסק זה על דברי הרבנים
שנסכורו כרמין שסוכר דאסור לנערי הפלגי מקבי
עסר"ר פירש יב"ו דאם מדרב עמם' כדברי ר"ל מדכת'
הרמב"ם וכן כאם מקבעו בעריבה כו' אינ מדאם אותו
לדעילעיכם ומסיבותיו דאם
כדברי הר"ל לא ס"ל לכתו'
אלא וכן מדין בכאם מקבעו
בעריבה ולא ס"ל לפיים
מסוף מאור אלא ודאי אתא
לאיתר מסוף מאור לנערי
ומע"ם וכן כו' אין ראיה
לאר"ל מדין דאין
מקבעו בקורה נדולה כמי
כתב וכן ומיכו אוס לדין
אלבכיו דאם בדין אלבכיו
מקלק אין מקבעו לעמאו כו
אלא אבי וכן איכן אלא
מבאלמתן אים נד מבראו ומיכו
אם כדאיתא ואם כדאיתא ותו דאדי מבכיכו לא מכא'
לון מבעריבה אבל אותה מכים כאיסור אלא דבאותן יום
נד מותאה כמי ומלו כון אין נד מותאה כלל ומרבנ"ם
מבתנה יקר אדי כאאר כלאוכו כדבכתבי ועוד אי איתא
דנס כון יום נד מותאה ע"כ מ"ל לכתוב דין מעמאו כו
עמו אבל אם מסוף לנערי מקבעו כו לא צריך לכתוב
דודאי דב"ם מעמאו כו מסוף מאור וכך מכין מב"ל
מאדי מקבה עליו אמי מכא מבאם מקבעו בקורה
אין מבד ומבא מקומים אות מעבדה דמ"ב איכו
מעמאר לנערי. ומלו אים מקבה לדעת אם יבאה
מרבנ"ם נמירותו בודאי אלא אים אם"כן על דברין
מבאבורו לאמותו איכי לריך מבמירותו נס מאמעמים
לאב"ל דברי מרבנ"ם אדלא מתכן לתרוצי אם מאוקמה
לאר"ל מאדדי. ולכך כראה דבכא כמי מאור לנערי ומאוה מקבעות מבעריבה אוי מקבעות אמי נ"כ מקבעות
מנקלוכה וקורה אין מבר וכאו מאירן מרבנ"ל נכונה. ולקאלא על מרבנ"ל לאה לא ראי כאא מכא כ"ה
דמאבה מקלוכה וקורה אין מבר מדר מקומה דאיכה דמ"ם ומ"ם לתרוצי מכי ומאילא לא אוה מקה מבוה
דמכן נתריכו: אף מאמריכה ר"ל מבאבא מאמריכה מתן אמר: מרבנ"ם: ה שלא אין מאי נאים אי
אר"ב מאין מבאדי כולמי אוקמן מבאבא ר"ל מבאדי מקבעי מנ' רוחות מאה אמר כולא אינה ומין מבנבדו נ"כ
כולא כמנה כאיסאו על אותו נד מאוה אוסה כאמות מתכי מאבאר מאמר מריך ויכא ובולא מאמכי ולכך אין כוח
לאב עליו "ומ"מ אר"ב ומע"ל לעניים לאוקמה וכו' אלו אלוקמה נס כן בכלל אינוי דמתכי מאדי מאה דמכן וכיאלו
לא קאי אלא על אלו אלוקמה כדאי אר"ב ומאה מבאדו וכו' וכן נ"כ כלאן אר"ב לאלו אלוקמה כלאון מבאדו
בבא דמאיק אלא לבאדיה מאמר' כו': ו"ר"ע מאמאה מעמאה' אר"ב כמבאה ת' פרק ב' דעדיות: ה שירה

וכ"ם מאסרין מאדרם דבאמל כמא לבני מריבה אבל
כמא מאמי כמריבה מבאמ מודו כיה מאמי לכיה אלא
דאסור ומאמי אמר אף כמא מאמי כמריבה מבאמ
מאמ מדרם: ה כמא אלא אין מאוויו יונאים מאין
מבאדיה כולמים אין מן
מבמא מאבמא מאמי מאדבה
מבים ובאדיה מבאמי מאלא
רוחות מבמא מזמדי בבוכל
מאמ מבים מאוקים זה
אבל זה ומאמל לבים לאמ'
מאמיין ליבא ומא באבדו
אלוחות מאמויה לאומה
יכול לאמות מבמא לבל נד
מירב' ליבא אל אוקמבאדו
מקבועים נב' רוחות אל
כמא אבל באמן מולמים
לא אין איכו יכול לאמותו אל
נדו ומאוויו דבמא לאו
כמאוויו דריאא מאן כאין מיכים מולמים אלא לבאדיה
מאמאי מאבי' קדי מאוויו ו מבימל מאוויו מאמבאו
מבמל לוח מאמבאו ובמאר לוח מבאן ולוח מבמא מאמ
דמאו ליאיבא: אמאים רוחב מאמ מאו ליא"ב ומי לא לא:
ז מבים מאמאיו אלוחות מאמ יוחאלמוב: ר"ע מאמא
ומין אלבה בר"ע: ובמאיה כו כיה מבאל מאול
מבא ודאוים לבבל ראוכים מאור ולא מאמינן ליה מאבו
מים לו כיה מבול: מאבי מבמל מאמר דאקרו ליאיבא
מבאיל לא לבית מבול ומאיל ובמבמל מאמר מבאבורו
מים מאוב כלי באלא מאמלא ולא מאמא מאמאמ מים
לו כיה מבול ובן אלבה דאבי מבן לעילאמר מאמרק מבאמרק נבי
מאמלא ובמרק בריה ובמאות נבי מאמ: ה מידה

ביה הלל מטהרין שמאי אומר אף המעשה
בה: ה בסא שלא היו חפויו יוצאין וניטלו
טמא שכן דרכו להיות מטהו על צדו ויושב
עליו: ו בסא שניטל חפויו והאמצעי
והחצונים קיימים טמא נטלו החצונים
והאמצעי קיים טמא רבי שמעון אומר אם
היה רחב טפח: ז בסא שניטלו שני מחפויו
זה בצד זה רבי עקיבא משם חכמי מטהרין
א"ר יהודה אף בסא של בלה שנטלו חפויו
ונשתייר בו בית קבלה טהור מפני שבטל
העקר ובטלת הטפלה: ח שירת

פ׳ מדרס עשוים כמין סל וכשידה שהיא עמוקה מ׳ טפחים מיירי ששם הקבלת טומאה : שהיה של עליון שבכוי שעליה : שהתחתון ונעליון ודפי שבצדדין כשהרו : וחכמי׳ מטהרין ושלכ׳ כהלכה: שהמה שהמה שבכים וטוש שתקן לו מקום לשבת בקבה שהאר שהשבן כשהמהם בקבם שהכי : ט כופת מתיכת עץ שבה ורשבם ומכיפהם׳ מירוס׳ כתוספת : סירקו ביידו : וכרכבו בבצו בכרכים: ועש׳ כו פני׳ שהלו נעשה ושהועו כרשבם עוסין כרלים לו פנים יפים: רבי עקיבא מטמא דקופה פים : וחכמים מטהרין דבמתיכת עץ בעלם׳ מהיה: עד שיחוק שיחקק בו מקום ישיבה . בהקיקן ליסיבה טהורים שהורים לפי שאין עשויין לישיבה וגם שם דעתו אבל כל מדרס : סירגן בגמי על מיגן כדרך שמסרגי את המטות. שמתין דאין שתקן ומתוכן בכלים ליטול ומו ליסיבה : י האסלה כים עושה של ברזל מכוסה עור ויושבים עליו בכית הכסא:

ח שירה הכיסא שעליון טמא׳ מפני שהתחתון כו׳ נכרי׳ לוער שהעובה מידה שבועה כרבה שהעובה קיבה טופיל ותלוק׳ פן תלוד בדיכים כמו שהשב׳ לעבון קיבה בעכבה ז׳ ום׳ דפים: ישיב׳ שהמה ל׳ פר״כ שהמה שבכים והוא שתקן לו מקום לשבת בקבם שהאר שהשבן כו׳ וקיבה דכלי שבכים אין להם טומאה שאילו מדרס כע״ס פר״ב כהוק מירקן ולעיל רפ׳ ל׳ פרשב״ם עקו׳ ישב בו ובקבה שהן (ויסמה) שהבן של קבה שהם וכשבורו הכ״ס קבה מקורה שתקן שהמהה את השבן כלים עליו:

ט ועשאו פנים פי׳ פר״ב שהלו כשעגד כו׳ (עיין ע״ם כרמ״כ דשבה) וכ״כ פר״ם אבל שהעתיק שהלו פנים׳ דשהשה עלם׳ בהם כשהה שיה ׳ ופרשב״ם שהעתיק ושהלו פנים יפים לעשות שהכו פני׳ שהוקל כו׳ ובקבורו פרק כ״ם ושהלוסו שכי׳ לשמר יכיוכה

ח שידה שניטל העליון טמא׳ מפני התחתון ניטל התחתון טמאה מפני העליון ניטל העליון והתחתון רבי יהודה מטמא מפני הדפין וחכמים מטהרין ישיבת הסתת טמא מדרס: ט כופת שסירקו וברכסו ועשאו פנים רבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין עד שיחוק בו הסל והכלכלה שמילאן תבן או מוכין והתקינ׳ לישיב׳ טהורין סירגן בגמי או בשיפה טמאין: י האסלה טמאה מדרס וטמא מת פירשה העור טמא מדרס והברזל טמא טמא מת הטרסקל שחפויו של עור טמא מדרס וטמא מת פרשה העור טמא מדרס והטרסקל טהור מכלום הספסלין שבמרחץ שתי רגליו של עץ טמא אחת של עץ ואחת של אבן טהור הנסרין שבמרחץ ששיגמן רבי עקיבא מטמא וחכמי׳ מטהרין שאינם

עושה של ברזל מכוסה עור ויושבים עליו בכית הכסא: פירשה העור מן הברזל : העור טמא מדרס דעור בפני עצמו חזי ליסיבה : והברזל לא חזי ליסיבה וחזי לשאר תשמישים : טרסקל של קנים עשוי ועורכם קלופה ואוכלים עליו לחם : והטרסקל טהור מכלום דהשתי קטנו לא חזי ליסיבה ולא לשאר תשמישין שאין לו דפנות : ספסלים שבמרחץ של שיש הן : שתי רגליו של עץ כל שה טמא אם ישב זוב עליו שאין סרגלים של עץ עשוים יושב אבל כשספסל עצמו טהור דכלי אבנים אין להם טומאה כלל לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים : ואחת של אבן טהור דהוי כאלו הספסל כלו אבן : ששיגמן הספסלן ותקנן בהדקיי : סיפו

כו : בשיחה עיין מה שכתבתי פרק ז׳ משנה י״ג : י האסלה פי׳ פר״ב כים עושה של ברזל מכוסה עור כקוב בלשון כסיתור ס״ס (מסמור נפי׳ פר״ב מסכה ד׳ פ״ג דסכה) מן הסר מן יותר ויושב עליו אדם ותשמיו נרק כדי לקבל כוספרי עריך : העור טמא מדרס . כהכהמה בהמה שהוכר קאמר ויש בו כתיתור אבל הברזל טהור מן המדרס שמליו אבל לא טהור שהאר תיתלום דלי לבהמיל קאמר כוזל טמא כשאר טומא מ׳ ספסל (עי״ר) כמי אמ יש בו כתיתור טהור ואיל׳ כים כש׳ תיר אמני טמא מדרס פרשב׳ דפרק כ״ם מס׳ כלים: שחפויו של עור ושהתוקיו נם כן מעור וכאשר שוכר שבכוי יהשר בלתי שהם אינו ראוי לדבר לא ליושב עליו לקסכים׳ו לא לשום בו דבר לשהדר סבדדין . פרשב״ם כבה׳ : ששיגמן ל׳ פר״ב שהכפן שאי קקבן בהדקיי וכ״כ פר״ם ובתוס׳ דלעיל כתבו שהעגד לפ״מיל : וכיון כך וכיון כך קשים׳ני

שאינם עשוין אלא שיחיו רמים מרחיבין
החחיחן קנקילין שיש בה בית קבלת בטות
טמאת והעשויה בכורת טחורת:

פרק כג הכדור והאמום ורהקמיע
והתפילין שנקרעו רהנוגע

בהן טמא ובמר שבתוכן טחור ראיכף
שנקרע הנוגע בסר שבתוכו טמא מפני
שהתפר מחברו: ב אלו שמאין משום
מרכב זריז הא שקלוני ומרוכה דהמדיה
ועביטו של גמל ומפיטן שלסוס רבי

עפי שכש דלש מירסו כמו עפשן בסיכי מו בסונעים דעקבי ו' מרק ל' מסוש מיכור מכסרים על ידי מן שכקרש מעם וכך מי מרעכ"ס בכמן נס מעריך עמ' כן לעסכיכו: קנקילון מי' מר"ב כלי מעשיין מקמיו עם ונמריק כו' מכבר מעם' עסמ מרנוס ידוסלמי קנקל עובד מנדש וכן מכבל רויקסל מעריך:

והעשויה כבורת לטין מר"ב מעולמת מעכי נדדים וכ"כ מרעכ"ס בפירוסו ובמכורו פ"כ כמ' כבור' מפין לו קרקע:

מרכ כג א חבדו יסקקו בו.

מרעכ"ס וכן מי' מר"ב ריש מרק כ"ס: **והאמום** מיר' מר"ב דמום מל מכמל כו' ומיו מעור (וכו') עומים מעכמל כמו מעומים רבעכי מלכו כדמום מל מן מר"ם ומוש לטון רמי מעז דמכמדרין: **מפני** מסמפר מקבדו מי' מקומר מעוכין עם מעור כלי מלש יסמעו מכם ומכם מעמקיו כמרוכב מל מעוכף רומיש דמפירת מכנר מעמלמין כמוך ונמר נמנכין מפירת לכמ"ילים מזכר מר"ב מכמכם ל' מלן דמכמ מרגילו נ"ב לכבר מעוך כמפירות עם מכנר מנמו כך כ"ל ולטון מסר"ם כ"ל מע"ב דכדור ומעוס כמו כן מעוריס מ"מ רגיל מוש לסוניש עם מכמוכן לעמעים לסכי מין מעמר מעכרו כי מכש מ"כ:

ב וריו מעשקלוכי מי' מר"ב מנורס דקכם כו' מעמע כל מרוככין מלין כעסוק רגלי יש בו מעוס מרכב וכן ירמש לטון מר"ב נדיכור מעיסין מל מום וכבר כקבמ' כמ"ק מכמ נ' מכן כרמין דכרי מרעכ"ס ומכן רמע מעו' ורמ"ב דמירוכין מכל דמע רמל מיכו כן מלש מיכו מעמש מכום מרכב מלש מומו מרמוי לעמיכ' כמעמ רכיכש "ומ"ין עוד מ"ם עם בס"ל ולדבריו נ"ל בכל מכי דמכש מים בטן דכרים מרמוין לעמעך כמן לעכיו מו לעמריו: **ומרוכה** מעדיק מי' מר"ב מכמעמ כו' וכ"כ מר"ם מכל מעכ"ם מעמל מרמש לעכיו מי' מר"ם כמב ומל ודבר מיעמ מוש מע מכן לעכב. ומעמ מוש מעד מכלי מעוכף מו מומו מעמים בו מרוכב מש רגלו מקוין מעגרליק כל מעכבו מו מעד כיוכש כוש ונקרמש מרוכש מכום לרוכב בטען ומכש כם מעיד כעין מרוכש מרוכין כם ונקרמש מרית מל עם מקומש כמו זרו מעשקלוכי. מ"ל מכ"ל ובמי' מרעכ"ם לש כמנש בו דבר מכל נכמי מנמעי ומרוכש מרכבש מרכבש מעיש מינקש מנלש לעדי מ"כ. ובמכורו מעכ"ש כמב מרדעמ מל מעור ובמב מכ"ע מעוש נמקוש מרוכש מעדי:

מעכי

מיסו מעיס מולכים מקמיסן ולמו ליסיכש מכידי מכל בכי מדם יומנים עם כדי מלש ימכמו מעי מערמנמוש שיונמים ומלבש כמכמים: קנקילן כלי מעשיין מקמיו עם ונמריק כדי לעמן מכנדי מעלין: מים כם בית קבלת כמוש מים לש בית קבול לקבל מכנדי מעלים מכוור' מעילמש מעכי נדדים:

חבדור מלומ"ש בלמו זמ"ל מעכל ומלמלו מיכזכיים מיעל עור ומלמין מכמכים מיעל מו מיכין והקמיע ומקמלין ים כמוך מכמיים מל מור מרמיו' כמוכו' בקלף: ומכמ מכמיכן מסור עם כמעמ מעמ מעלו כמע ומעל כך נקיע ומנע מ' נמש מכמיכן מסור לפי מעין עם מכמוכן מעמ כמוקן: מכמוף כמו מוכף: מכינע נמש מכמוכו מעמ עם כם מע מסוכף כמע כמס מכינע בו מעמ כך מכינע נמש מנקוכו מעמ: מעכי מסמפר מחברו ומיומר מ' גם מנמכים עם מסיכון: ב זרז מעשקלוכי מנירש רמכש מכש מוכנים עם מכמש מרגוס ויסכוס מע מעור וזריז ומעשקלין מוסים מוקן מל מן ומקרוין זרז מעשקלוכי מלמס מקומן: מרוכש מעריע מכמסמ מעמויש כמדי לוקמים מקיכע מן נדולש מכש ומרוכש ומוקקי' כמין מכמסמ כמכנמש נרוככים מלים מכמן ומכמן ומוקמים ולמיכך ים מלין מורע מרכב: מכים מל נמל מרגוס כבר מנמלכמיכמ רנמלש: מסיטן מל מום מוכף מנל מסום מלמין מכמש מסיטן מסו ומל נמל מכים מסו ומל כמקש מוכף מסו כלמ מד מסו מלין ומלן מרכב מן מלש מים מסן מעמים מנוין לימ מלימן:

מסיטן

מ"ר

שפיסן על פום שעל פום דרשין שעל שרכב שלא שמיות
לרכיבה בפסיק רגל ואיכו עסוי ליסיבה כלל: בקוכפין
שלא שסוקקים שם שעלכים ורגילים לשבת על שטעיסן
על פום לרשות בפסיק שעלך שילך שעל עוסב קוכפין
שלא כלסון לעז קבצ'נופין
שלכם כרבי יוסי: אבל
אוכף של כשקה שעל רבנ"ם
פירש שעל עוסב ופ"ק קשב'
לא דעליב שעטיסן על פום
ועולה כאוכף של כשקה
פשוט שעל עוסב ורבוקי
פירסו אבל אוכף של כשקה
שעל שרכב ורבי יוסי קשב'
לא דעולה לע"ק כאוכף של
כשקה שאיכו מיוחד אלא
לרכיבה: ג חלק מנעו
מעשה דכוסא עטעל בגדיו
ואין כוגע עטעל בגדים: קשיא על תמוד עבים שבוקבי'
על גב שמעור לחבר ולקשור עלים שעם ואיכן רשוין לא
לרכיב ולא ליסיבה: סיבה אם שבקבי' דשבוי בקביסן כוקן
מקו' לאל ליסב שם: או שמרגן שמסירים מעקומה וכבשה
זה לבר זה ולא קשיא על שמוד מסור לפי שאין ברשבה
שעת וכל שאין ברשבה שעת לא מזי ליסיבה וכשסיבה
אם שבקבי' דשיבו שמרגיב מקו' שמיסב או שמירגן וכשם'
מקו' בעיסב רשב שעת שעת: ד שעטה ומכר ומכשע
על עת אע"ג דעת איבו עטע' מדרש ומכך לעת עטויין ולא
ליסב עליה אם"ם מעל מרדם עפי שבבי' יוסבי' עליה
(ומכבוה אם מיקיה:) ומעבר על פיס מוסב שעטה
שיולבת על שאבכים מקרגיבן על מקבל: בשוא כורם
עליו גרסיבן כלומר מקבל ומקבן שם אם שבגדים:

מפני שעומדין עליו. ומזב מעמד עטום מוסב
כשסוא עומד ג"כ כדאבן בפ"ב דזבים
ומ"ב שסיב' דלמוכו לבתו' לבכב בבכס עטם כן ובפי'
מרבנ"ם בבקל כבוב ומס עומדים על אטום לבקלבד
ליב ולמרשות בבורב':

בקומפון ומ"ב מעמיד
קוכפון ובנסוא
בעבכם מ"ר דלק מבל מס
מעמ"ר בקומפון ומרבנ"ם
מעמיד בבלן קומפון ובכב
מוא כו' מסו בל' יון קומפון
ובלסון לעז (קבפי) ובר"ם
דלקמן מעמיד קוכפון מבל
בביבורו מבל מ"ב מעמיד
ג"כ קומפון: גאקה מיבו
בקה קב' בעם בעם ובמ
מר"ם: משנה כבב מר"ב

רבי יוסי אומר אף שפיטן של פיס טמא
משום מושב מפני שעומדין עליו בקוסמין
אבל אוכף של נאקה טמא: נ מה בין מרכב
למושב מרכב חלק מגעו ממשאו ומושב לא
חלק מגעו ממשאו חפיה של חסור שחוא
יושב עליה אחור שינה בה את חנקבין או
שפירצן זה לחוך זה שמאה: ד חמאה
ותכר וחבמת שלמת חרי אלו טמאין מרים
בסא של כלת ומשבר של חיה ונסא של
כובס שחוא כורם עליו את חבלים אבר

רבב"ם פי' שעל עוסב וכו' כ"ב בפירוסו בכוסמא שלבו
שבל בבלי בבוב אולם אוכף מבשקה ישעל עבום מרבב
ומום מבין אמרו מעל לר"ם לפי שמום ירבב עליו ע"ב
וכן בפי' עבבם דלקמן וכ"ב ג"ב בבבורו מבב"ם ולבב"ם
לא פיס בנם אלא כוסמא שלבו ולבך על שמרמא"ר מבינו
ובבב דעמל עוסב בבב מב"ם מבן עבבם מרבב"ם ג"ב
בפירוסו: ג מרבב חלק מגעו מעמאו פי' מר"ב דבום'
מעמא בגדים ומין כוגע מעמא בגדים ומבין מבמומאו'
מרבב חלק מגעו מעמאו ובמבבב לא חלק מרי מום
מום' בעבב' ומים מבר ינע בעבבבו יבנם בגדיו ובמרבב
מום אומר לבל מרבב מבר ירבב עליו בל מבונע בבל
מבר ימים מבמיו ימעל עד מערב ולא בשמר בו יבנם
בגדיו מלמד מבינו מעמא בגדים בבעת מגעו ובשמר
ומבוסא אומם יבנם בגדיו אבל מבוסא אם מרבב או
מבוסא מבבב מעמא בגדים בבעת בבימומו מרבב"ם פ"ו מב' מבבב ומוסב ומם מרקדק לבבוב בבעת בבימומו
מום בבו מבבבבו בפ' בבבים דזבים: ד בסא של בלא ומבבר של מים בו' מר' מין בבם מבום מוסב ולא מבבים
מעמא מאי יונם בריך לומר דבבבר של מים מין ימיבבו ימיבבו בלבי מבלם דם"ם דלמיל דבם לא מלינ רי מבבלם:
ובסא של בוכם מם מ כורם עליו בו' בך מים ג' מר"ב "ובן מעמיק מרבב"ם בפירוסו ומבי מ' בפ"ם דבבבב
דק"ם מבבול מבבר דודי לי בבבבי מיבבבי מי מבבל מלו מבבר לי על מ' יבנדי מבבמבי לי מבי מעמא דבבי בבבי
ליבב דבבבם מום מע' מר ומרמ בבים דר"ב בדבבן בבא של בוכם מבבומי מליו מת מבבלים ומרבב"ם בבבבורו מב"ם
מב"ב מעמיק מבוכם מליו מת מבבלים זבן מים בבבבם מבבם דבום ימן: "ובבב מב"ם דבינו ומר"ם פירסו מבום
מבבם ולדבריהם ימים מעמ מדרם מבבי מיובב מליו בבמבלי בבוכו לבדקו בדי מיבבבו מבלים: ה נמדרש

ח וחסרף פי' הר"ב מגיסין לוח של עץ ומניחים
אותו עליו וכו' וכ"כ הר"ש בשם גאון
וכן ערוך ולי נראה קח עם הוא ז"ל שהוא מגיסין לוח
של אבן או של עץ ומעמידין אותו עליה והחקוק כעין
ומוכי' אותו כעין ומניחים
אותו כו': ומצורה השכבה
פי' הר"ב השוטחי' ומוכרים
את השוים כו' ז"ל הרמב"ם
בכוורת השכבה בכוורת יושבים
השוים כ"ש שאר שיסקנהו
הם הדגים ואמר יוכיחו
השוים ויסדרו הדגים כו':
טמאין ר"ל כטומאתו אדר'
א"כ בשאר טומאו'
דוקא. הר"ש:

פרק כד א טמא מדרס
כתב
הר"ב וכ"ש דטמא טמא מת
דקי"ל כל הטמא מדרס כו'
שמכיתין היא בפ"ג דכלים
הם ג' בקונפין והר"ב
שמפי' בקונפין וכך בתנכי גזה כפר' דלעיל שכתב כ':
טמא טמא מת כתב הר"ב והר"ש דטמא טומאת הרין
כו' והא דבקת טמא מת עמ"ש דאב הטומאה
הוא והא"ק אב הטומאה הוא מ"ל מת ולא מ"ל וכו. רש"י
פרק ט' דשבת דף פ"ג: ב העשוי' בקתדרא פירש
הר"ב כמשכב ג פ"ד ועיין מ"ש שם בפ"ד וכתב הר"ש
דה"ל לאשמעי' עגלה של קטן דתנן בפ"ב דב"ב דטמא'
מדרס (שלא) אין מושבין כאן בית לאמה ג' עגלות
היה לתנ' היכן ושיכו יורד לאמות כל העגלות ע"כ:
ג משני לוג עד ט' קבין עיין בפי' הר"ב פ"ק. שכתב
נ': ותבואה כמדה פי' הר"ב שמוקפת ע'
הפה כו' ולגין מהר"ם דהיא גדולה ביותר שמוקפת ע'
הפה כמו שהבי' ערוך ע"כ ונוסח לשונו של רש"י ז"ל בפ'
דכי

אמר רבי יוסי אין בהם משום מושב: ת
החרס טמא מפני תנור חרשתו והשכמרו'
וחמרף הפלצור ומצודות חסכרין שמאין
והאקין וחרשיב וחכלוב טהורין:

פרק כד שלשה תריסין הם תרים
הכפוף טמא מדרס
ושמשחקין בו בקונפין טמא מת וציה
הערביין טהורה מכלום: ב שלש עגלו'
הם העשוית כקתדרא טמאה מדרס כמטה
טמאה טמא מת ושל אבני טהורה מכלום:
ג שלש עריבות הן עריבה משני לוג ועד
תשעה קבין שנסדקה טמאה מדרס
שלימה טמאה מת והבאה במדה
טהורה

אמר רבי יוסי אין בהם משום מושב ומפני דפרקין דלעיל
דקתני כסא של כלה שנטלו חפוייו דמשמע הא לא נטלו
חפוייו טמא מדרס הלכה דלא כר' יוסי ואין הלכה כר' יוסי: ח
החרס לשון חנודי' ופרש"י דהם עשוים מקושים בקשר
זה בזה וכו בקנים בקנים
שלא היה עשה בקמקום
הרשת שהוא חרוב כנגד
וקרו ומשוזרה' כלם מקבל'
טומאה מפני שהרוב כנגד
הנקמתי': והשכמרו' והמכמור'
מיני מצודות הגדין בהן
חיות ועופות ודגים: מרף
מצודי' שכולין בהם' מגיסין
לוח של עץ ומניחים קמח
עליו הם ואו מגיחי' והעוף
בא לאכול הקמח ונופל הלוח
עליו ובופסה: הפלצור אין
מגורה של עץ: המכרים
שעומדים ומוכרים את הדגי'
לשון וישכרו ע"כ התוס':
שמאין מק"ו לית טומאה הם
כנגד בשם פוסין: האקין של הבדים כו דגים: רגוג
של סבדים כו עופות: כלוב עשוי מכברים של ערבה
קלועה פורעי' ויש מ"ל כשהבא או מחת בין כנגד
לכבר ומניחים שם עופות קורים לו כלוב בלשון ובעקר'
כלוב שלא עוף:

שלשה תריסין הן ג' מיני תריסין וזה עושים בתריסין
להגין מבניהם: תרים הכפוף שמכווין אותו
שמקיפים את האדם משלם רוחות: טמא מדרס דעשוי
לשכיבה שהולכים עליו במלחמה וכל שכן שטמא טמא
מת דקיימא לן כל הטמא מדרס טמא טמא מת: שמשחקין
בו בקונפון בשדה של צחק שהולך כאיש שהיה כל אחד
מרבי בידו ותריס קטן עגול מהיכו בסיף בידו השמאלי'
ולמדין לשמש כל אחד בשניכו שלא יכהו חבירו וקורין לו
אשכרמור בלע"ז: טמא טמא מת ואינו הרין טמאה טומאה'
מדרס וכלכה ואשר טומאה כלו: אין מדרס שליכו כתמה לא הם עה אם הכה עליו הוב או ישב אלא ראשון כמגעו
של זב: וציבת הערביין תרים קטן ביותר שהערביי' עושים לריבם ולשמחה ולשמוה בו כלי של תשמיש: ב כ מדר'
ההוא קברה ומוקפת משלש רוחות: טמאה מדרס דמיוחדת לישיבה: כמטה היא ארוכה ומיוחדת לשכיבה
ערקתם הוא שטוכב בה מוערים לימעור וכמה שעשוים לטוליך בה אבנים שהולכם ועל אבנים משמשין שלא
לפי שהרובה עשויה מ' בקבים גדולים כמו כל ריבון: ג שנסדקה טמאה מדרס דכיון שנסדקה ושיכה ראוי' ללישה
מיחדין אותה לישיבה. שלמה טמאה מת דכלי קשוים היא שהכי בעדה ומזוק' ערבה' שלא כלה מנכורי' ביבם:

שחורה מכלום ד' ג' תיבו' חוחיבא שפתחה מצדה טמא מדרס מלמעלן טמאה טהורה וחבאה במרה שחורה מכלום: ה ג'

ס קרנים ס

ת שלשת תרבסין הן של ספרין טמא מדרס שאוכלין עליו טמא טמא מת ושל זתים טהור מכלום: ו שלש בסיות הן של פני חמטה ושל פני סופרים טמאה מדר' ושל דלפקי שמאה טמא מת ושל מגדל טחורה מכלום: ז שלש פנקסיות הן האפיפורין טמאה מדרס ושיש בה בית קבול שעות טמאה טמא מת וחלקה טחור' מכלום: ח שלש מטות הן העשוי' לשכיב' טמאה מדרס של זגנין טמאה טמא מת ושל סרגין טחורה מכלום: ט שלש משפלות הן של זבל טמאה מדרס של תבן טמאה טמא מת וחפוחלץ של גמלים טחור מכלום: ו שלשה

(ס) תרכיסים כלים מלעור כעין פרגזים: מלספרים קקיזים דם: מעמ מדרס גדול פוס ומזי ליסכים מו למונמ מלים: מאוכלים מלין כלי מסמים פוס: וסל זיתים מסוקמים כו פוחים לפ מסיב כלי מל מסמי מדרס: ו בסיסמוק (ומת) כמו מתרגמיקוים בם סיס: וסל דלפקי כלי מן מסמיקל כו בלוסוות ומסיסים ומסקים ומעמו כיסלים וכוקכים מל מסלמן וסכסים מלמכיו מיכו ליסיב מבל מוכרת כלי מלין: וסל מגדל מוכר מל מן פרמלמן בלמו: מסור מכלום דלמו כלי מומוכרת מוכב מליו: ו מלם מנקסיומין מעסויין לכמוב בכן כמו מכוכי מל מנקסו: מפיפרין לוס מסכיסים מליו מכק מל מפר וכוקכים כו מסכוכוס ונמל פוס ומזי ליסיכם:

(ם) בית קבול מעוס לוס מסמין מכיו בלוכנ ולוסמין מל מדוכנ בקרם: ומלקס מלין כם מעוס וכוקכים מליס כליומין (לם) בית קבול: מ מל זגנים מסכיסל מליס כלי וכוכי: סרגים מוסיפמרכנות כמרכי קירל למרכב מ"ר נ"ל מסמיגים מת מסכנות וסמור מכלים לפי מסיכם מעמעמי מדם: מ מסמלות קומות מסויות לפוגים כמס וכלים לסלות: מל וכל מעמ (מדרס) לפי מרמוים ליסיכם: וכמיקלן עמוי כעין מכבר מעמס רמת וכנקכים מלורמכים יוכר מעמלמ מל מכן ומיכם רמוים מפי לקבל (תבן) מנקכים רמכי כיוכר ונמ מיכם רמוים ליסיכם מנלים מלם קמים ומין רמוין ליסכ מלים מילכך מטורם מכלום: ו מעמים

ומי ולפי מעמדם לסרן ומיכים לעמ לעמן מ"ם לכל מם מסמ מעמדם וכ"כ מסמו כמרים נמ"ל כמ' כינר מרבל דעמסים כמקמ בכל דוכמי דמריכן כל מסמ נעמדם כו' ומ"כ מיסך יכולם לקלן כין מסומי כלי מן לכמים מעמדם נ"ר לי מיין:

ת תרבוסין וכך מפמיקי מר"כ ומר"ם נם מרמב"ם כמירנמו מכל בכוכרו מכל מס"כ כמוב תרכיס ן בכ"ף וכן מוס בערוך: מטמא מדרס פי' מר"כ דמזי ליסיכם מו לעונמ מלים מכמים לעקיז מכ"ם מס: שאוכלי מליו פי' מר"כ כלי מסמים מוס ומ"ל מעור ונעם מלמכמיכו מכ"ם מס: ושל זתים כמ' מר"כ מסומסי"ב זמים לם ידעמי לעם לו לעדם כן ומרי מרמב"ם כמב מסר ימסם לסמיר מליו מזמים וכמכזרו כמ נ"כ מסומסין מליו מזמי': ו ושל דלפקי כמב מר"כ ומנמים מלמכיו ליסיכם מלם לסכיק מלים מפני מסרים ומ"ם מר"כ דלפקי כלי מן וכו' וכ"כ לעיל דמב"ב ומיין מ"ם מליו מס כס"ד:

ן פנקסיות פירש מר"כ כמו מכוכי מל מנקסו דרמ"ל דעסכמ מכיעיק: האפיפורין פי' מר"כ לוס מסכיסי מליו מכק מל מפר כו' כ"כ מר"ם נם מעריך מרקמנקס ומעמסי דכם נ מכנקמי מפיפורין נרמ"ל ומס פי' מר"כ וכן מר"ם כמב מס נמס מפיזך מסוס כמס מל מרקיס ודקדקמי במרך מפיפורין ומכלמי דמייכ לם מעמס כמי מך מפיפורין דסכמ ומעמדם לם מסוס כורמיים קמן לפכי מיכמ מ"ם. נם מרמב"ם מפר' מך דסכמ כיסמ דלעיל מסוס כמס מל מרקיס ונקרמ מנקס לפי מסנכ' מקכל מס לוקוס מוכדוניים סיו למוסר מו לוולמו ומס מנקס מל בעמ מעכס מוס למוסר ומפיפורין מוס כמס מל מרקי' כמסר יעמסס ימיומי ליסוס ומסכ מסוסר מליו ומכמסר יעקבן יסוכ ליס מעכ ח של זגנין פי' מר"כ מעכיסים מלים כלי וכוכי' וכך פי' מר"ם ומרמב"ם. וכמב מכ"ם בנכ מס"כ רמעיסמ ליס מעי מכמ מעדרכומין דעקבי"ם' מסומסין מליו זמים דמסורם מכלום מעכי מסיכם מעמעמי מדם ע"כ: מ של וכל מעמס מדרם פי' מר"כ לפי מרמוי ליסיכם ומל מרים ומיכן מסן כעין מקן מנכמקומיכו מקוריי נמסי"ם מלמ"ז מ"מוך כעין כוורת רמב מלעמ לס יקנר מלעמס ומלוי מסמריו ברנומס רמכמ מעמיקנמ לפדם מלפ. מכוקן ב נוכל לכרמי ומסוכר בו מקל מסמריו ומניע מד קרוב לסרן וכמרוכמ לכוס מוסס רגליו לעכיו מעמ וכמ מעוע מל נכיו מ"כ: וחפוחלץ מל נמלים פי' מר"כ מעמי כעין מכבר כו' וכ"כ מרמב"ם ומפי' יעמקי מוס מל

מל

ו׳ עמנים כאין מטמלאות מטויות מקילף ומטיב וקנס
ונו׳ם ינעי זכיוכם כאן: וסל נבעים מסנבעים כיתכים
מליסם מכנדים: מעם מעם מת מסיכם מיזמליס
ליסיכם מכל מירת כלים יש לאן: וסל ניתות מעטויות
לכם ת כאן מכנים ח ת יס.

ו׳ שלשת מפצים הן העשוי׳ לישיבה טמאת
מדרס של צבעין טמא טמא מת ושל גחות
שחור מכלום: יא שלש המחות ושלש
חורמלין הן המקבלים כשעור שמא׳ מדרס
ושאינן מקבלין כשעור טמאים שמא מת
ושל עור הדג שחור מכלום: יב שלשה
עורות ר״ן העשוי לשטיח טמא מדרס
לתכריך הכלים טמא טמא מת ושל רצועות
ושל סנדלים טחורה מכלום: יג שלשה
מרינין הן העשוי לשכיבה טמא מדרס
לוילון טמא טמא מת ושל צורות שחור
מכלום: יד שלש משפחות הן של ידים
טמא מדרס של מפרין טמאת טמא מת ושל
מכריך מכלים לכריך כו׳ מת מ׳ תכריך ושל נכלי בני לוי שחורה מכלום:
מכלים כנגן מכיכי ומפמ״ל כ״ג שו שלשה מרקילינן הן של צרי חיה ועוף
ומקטוס כדי לנקרן: וסל
רנותות וסל מכלים עור
מטמא

מוקו מל מנמלים ע״כ ומפר״ס מ׳ מסוס כלי מעמי מעור
נמלים ומוס גדול כיוקר ומקוים ע׳ מסס ויוקר ולכי
מטור מכלוס כיון לליכו מיוקר ליסיכם ומ״ם מקוים ע׳
מסס ליכו מיטלטל מלס ע״כ: ו׳ שלשה מעמים
מס מי׳ מר״כ כמין מטמלאו׳
כו׳ ומין מטמן מכלל כלים
מטמולים כמורס ומטמ״ל
כן מקטמ מוס נמדרס
דין מורס מסרי רינים מכקו׳
כל מטמכ כ״ומ רמוי לטמכ
ומסוי לו וכן מקטמ נמק
ונטמר מוקמות מדכריס
ככל מסומי כליתן מ״ומ
מכלל גדול כל מטמטמ
נמדרס כו׳ מ׳ מכ״ס רמ״כ
מס״כ ומ״ין כמי׳ מר״כ דס״מ:
ושל נקוק לסון מר״כ
מטמוי׳ לכמיק כמן
מכנים ומים וכ״כ מרמכ״ס
ולס ידמכ ומ״ס מלי
מנידקיומ דסס לס מכן
מלס נקוק: יא ושל
עור מדג מטור מכלים מ׳
מר״כ דכל מכס מכריות מכים מטור מכדכן כמ״ל מטכס
ל״ג ומ״ס: יב לוילין כו׳ מ׳ מר״כ מטמוי למסך וכו׳
מ״יין כמטכס ד׳ מ״ק דמקלים: יד של מפרין מטמס
מטמ מת ונמכ״ם מטכס ד׳ מפליני מכמ״ם וכמ מכ״מ
נמכל מס״כ מס״כס מטמס מרמס מכמי מס״ין מטמטמין
כמן (למכיכס) יש״ם מטמ מת מכמי מטמטמי׳ מומין
מומן כמ״ין מ״ק ומומכ כמ״קו ומקטמס כס יכריך מטמרו
לכמין מ״מור כלים כ״רומלמי: ושל מכריך ומל
כנלי כני לוי ומר״כ מטמ״ק ומל מכריך כנלי כו׳ ומך
מטמ״ק מר״ם ומן נס״ם מכל נמי׳ מרמכ״ם נכמ״ל כמוכ
ומל מכריך מטמור כמן מ״ם מכריכ״ין מל מת ומל נמכורו
ומל מכריכי מטמ ומל כנלי כו׳: ושל כנלי נני לוי
כמכ מר״כ ודרך מטר נני מדס לטמו׳ לאן מ״ק מל מור
ומ״ם מן מטורים כדמכן לטיל מ״ו מכמ״ם מר״ם. ומ״ל דלמ דמי למכריך מכלים דמקמי׳ ל״ג. מו של נדג מ״ם
ומוס מטמ מדרס ומ״ין זס (כ״ת) מנכטות דמכן לק׳ מכ״ו (כ״ת) מנכטות מכורות (דמס) מ״יכס מל כ״יידי מ״ם
מוס ומנכים מלס מכין מחר מוס מר״ם יוכן כמי מ״ין זס כמו מסיים דמסכס ו׳ מ״ו מטמ״ מטירמ׳ כו נ״כ מר״כ
מרמכ״ם מסו׳ כ״ק ידמ״ס מכין מחר מוס ומטוקס יוכ״מו מכל מר״ם לס מוכ״ך לכמו׳ זס לטי מסו׳ מס׳ מ״קס״ים מקרו:

שמא מדרס פי' סר"ב לפי סכסתן עליו וכ"כ סר"ם
גם סרמב"ם כ"כ בסכורת פכ"ל וכתב סכ"ל
סליכו יודע סיס בורך לו לסמן עליו: יו של ילדס
מעלס טומאס מדרס פי' סר"ב סרמוי ליסיכס וכ"ב
סרמכ"ם וכתב עליו סכ"ל
פלפסר סיין כמוסו זען
פילדוס כוסכות סכסס סלמן
ע"ב סכסת ושכות עליס
(בפסי' המקבי' לר) וסוקנו'
לס סיו כוסנות כן ע"כ.
וע"ס סר"ב וסל זקנס מעסי'
מוכיס' עליס כ"כ סרמב"ם
ליכס רמוים לעוסס לגולל
בקכיס לו לתכוכת מלסכתן
וע"ס סר"ב ונקומסמס תכי'
סל זקנס מעלס מדרס כו'
מסיוס בס סר"ם וכן כרמ' לסס לקמן תכן סכ"ח מסכס
ש' סכנס סל זקנס מעלס מעוס מוסכ: יו שלש
קיפות הן כו' שולכים אחר הגדולים מדרס פס הגדולס ניקנס
כמוכ"ל רמון כו' וסדר מדרס נכי סולכים אחר המכיעל
לס מעלס המכיעית כו' ומ"ר פירוסים מס דוס סמי'
מס מעלס כו' כ"ם סר"ם גס סרמב"ל מדרס כן נמס
סר"ב סיוכי' ל' ולדרסו מס הגדולס מדרס' כן. ולס סר"ב
נכיקנס כמוכיל רמון סוס מי' סרמב"ס ולדילים מס
נכרים' ונכמיתי' מס' כן מס סרמב"ל ומס מס מיכן
מסורומולס מיקנס נסמלס עליס. וסליק כעדו מכ"מ
מסמכר לס' דברי סרמב"ס דמס' כ מס מיתס כקוכס
צמיכיל רמון ומס"כ מקנס וסלס עליס מסיל מעלס
ומכ"מ. כסמלס מל נקב קמן מסיל גס ומס"כ ניקנס
הגדולס כמוכיל רמון מסורס מס מקנס מע"ס מסיל
מליל' ומ"ל דכניקנס הגדול כמוכי' רמון מכר' מטומעס'
וכמלס עליס מקנס לס מוכס לס מומעס ומס מלמי
מיתס זי מקנס מ"מס מרי מיל כמלק מהגדולס וגס
מיל מסורס ע"כ ומי' קוכות מיין נמוס כלמים:

מחוהא כ"ל כני' מסומס כמ"מן מלמן מוסו וכמו ר"ל דכר בפין כו מעס מסר"ם וכיין מכל גס כמ"ס דמסרו:

שמליח כתב סר"ב מלמן מלמי ע"נ מלמי לנמרק כיכר מנרכין דס ע"נ ולס ידמתי לעס מכיל
מ"ר"ם; ומלס מיס יכול לסכיל מעסכס כ' מכ"ו: **רשא** כס מסוכים ל' סר"ב לפרומי מלמס דת"ק קמתי וכנס
מסוכים מל מתכות מעל מיירי מין מלו נמיכי מלמ"ל כרי מ מס דת"ק כנגד מיירי ומתמ ר"ם לפרומי ומיירי נמל
מתכ מ: וכלי מסק מסר"ב דמס כמי' מרמב"ם מכמ ב כזס כלמן ומר"ם נדמיין זס כו' גס

שמא מדרס של חגבין שמא שמא מת ושל קיוצין שחור מכלום: יו שלש סבבות הן של ילדה שמאה שומאת מדרס של זקנה שמא שמא מת ושל יוצא לחוץ שהורה מכלום: יו שלש קופות הן סחוחה ששליו' על חבריה הולכין אחר חבריה קטנה על הגדולה הולכין אחר הגדולה היו שוות הולכין אחר הפנימית רבי שמעון אומר כף מאזנים ששליו על שולי אמיה מצמנים

מס מ מוכר מסיבכות מכסים מל מסמון כמיוכמות לכמון
ולס יוכמס מס מ מעכנוס זוכס כמקס כרמ כלו' מכבות
מל זוכות מהוכות לפי מליכן מסוכות כלי ע"ל מכבות
מכקרמו ורוב מכר כמס יוכמ לכמון מליכן מקבלות
רוב מכר רמס מלמס: יו מסוכמ כנל ימן ומלוים:
מטליים כמו מטלמס מלמון מלמי מל נמי מלמים כלו'
מסס מיסכס מלמי מל מרמס: מולכים מס' מכריומס
לכין מוכמ כרינמכריומס מס מעמס מעמס ומס מכור'
מכור': קמכ מל הגדולס ניקמסיקן מכוכות בין מכיכן
ברימות מולכים מכר הגדול' ומס הגדולס נקוכס כמוכי'
רמון מכמכירס כזו כמכרס נס מקמכס מעמוכרת מעמ
מכורס מעמ"ל מכיל מליעמ ומס הגדולס מליע' ומרי מיל
מקבל"ס מעמ מס מקמכ' מעמוכרת מעמ מעמ ומעמ"ל
מכזוכ נקוכס כמוכיל רמון: מולכי' מכר מכביומ מס
מעמס מכביומ מעמס מכוכס ומס מכביומ מכורס
מכנוכס כמי מכורס: רבי מכמון מומר כף מכוכי' למרומ
מלמ דקכמ קמ מקמי וכנס מכוכי' מל מכמכ מעמס
מ"ירי דמס מלמס נכמכיומ מכיומס מנכמכים

רשא כס מסוכים ל' סר"ב לפרומי מלמס דת"ק קמתי וכנס
מכוכים מל מכמכות מעמ מ"ירי מין מלו נמיכי מלמ"ל כרי מ מס דת"ק כנגד מ"ירי ומתמ ר"ם לפרומי ומ"ירי נמל
מכמ מ: וכלי מסק מסר"ב דמס כמי' מרמב"ם מכמ ב כזס כלמן ומר"ם נדמיין זס כו' גס

מכסים שהם מגינים ואם עשאם עכבון טהור שהיא הניח על גבה שהריק את פי על דפנות שהיא לא בתחתיתו כי עכבון בין מכסים טהור ומשנה דכלים פרקין יש טמא דכלהו טמא מדרס וטמא טמא מת וטהור מכלום הטהורים. כאן הוא דכל דבר הראוי לשכיבה והוא שהיה עשוי לשכיבה או לישיבה או לסמוך עליו טמא מדרס דכל אם הוא כלי אם דליכא טמא מדרס הכי ילפי' מקר' דכתי' ואיש אשר יגע במשכבו הקיש משכבו לו מה הוא יש לו טהרה אף משכבו יש לו ט"ר במקוה יצא כלי חרס שאין לו טהרה במקוה ושאין עשוי לשכיבה לקמן פי' שאין לו טהרה במקוה דכתיב כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא כלים במים יובא ושאי לאו כלי. הוא אבל מקום טמא מדרס דמרבינן ליה מקרא דכתיב כל המשכב כל לרבו' את המפץ ואין לו טהרה עד שיחתך ויאמר עמוד ונעשה מעשה על שהם וכלי אבנים כלי גללים כלי אדמה טהורים מכלום וכן כל דבר שבא מן הים טהור וכלי עץ הבא באדם שמחזיק ארבעים סאה בלח שהם כוריים ביבש כמו טהור מכלום לפי שאינו מיטלטל מלא וכן דבר שאין עליו תורת כלי או שיש לו תורת כלי ואינו משמשי אדם אלא משמשי משמשיו טהור כגון ערבים של ניירים ונמן של גגות ומדין של נזורות דאמרינן בעירובין שהן טהורים מכלום דלא חשיבי כלים של משמשי אדם:

מלפנים טמא מבחוץ טהור טליה על צדה בין שבפנים בין מבחוץ טהור:

פרק כה

כל הכלי' יש להם אחורים ותוך כגון הכרים והכסתות והשקין והמרצופין דברי רבי יהודה רבי

כל הכלים יש להן אחורים ותוך. כלים שנטמאו במשקין. שאינם אלא כגון משקים שאחוריהן של כלים כשנטמאו אחוריהן ולא נטמא תוכן משום דטומאת משקים לטמא כלים לאו דאורייתא אלא מדרבנן הוא: אבל אם נטמא תוכן כגון שנגעו משקים טמאים בתוכן נטמאו אחוריו' והיינו דקא' יש להן אחורים ותוך כלומר חלוק דין אחוריהם מדין תוכן: כגון הכרים והכסתות ואע"פ שמשתמשים בהן בתוכן ובאחוריהן הראוי להשתמש ולעשות תוכן אחוריים ואחוריים תוכן אעפ"כ חלוק דין תוכן מדין אחוריהן: מרצופין שקין גדולים של עור שמוליכים בהן סחורות בספינות.

כל

גם לא היה כתב כהושם שלפניו שאין הלכה כר"ה וכו' הנ"ב היכא כלשון ישן ולפיכך הגה הר"ב הרמב"ם ר"ל הר"ם שהרס דברי ת"ק ונעשה שלישי לדברי הת"ק אבל אין זאת כוונת הרמב"ם כלל אך כוונתו הר"ם אמר נ"ב דעיין זה שמחלק ת"ק בהכיסוי' ומיזוגים וכן כנכים' שלפני כנתב ואין הלכה כר"ה. וכן גם כן בגמ' כתב הר"ב ומשנה דכולה פירקי' כו' דכל דבר הראוי לשכיבה כו' עיין בספ"כ דזבים ולעיל בפ"כ הר"ב טמא מדרס כו' וע"ש הר"ב והמפץ כו' דמרבינן ליה מקרא דכתיב כל המשכב כל לרבות כו' וכיון דמרי קראי כתבי משכבי למעוטי. וכל לרבויי הא כיצד יש בידי אלא דליכא ליה טהרה במקוה אין בידו מקום שמשכבו לו ה"מ פ"ה דשבת דף פ"ד. ועייני ליה הרמב"ם לעיל משנה ז' ועמ' גם הר"ב שלו' באין גל שהמפץ יש בידו עם שיאמר במקוה ושן שכלי' שהעמים עולת שהיינה כהלים ובקופות ושן כלים' בעומד הס' באמרו כל כלי חולה טהרה אין בידו עם שיעלה עמו דבר שיש לו טהרה במקוה * וע"ש הר"ב. ואלי לאו כלי הוא וא"ע שבותי כלי עץ כמי לא. לאו לאו טהרה במקוה ושכן כספ"ם כמשה שאינו טהרה שברים ופי' הר"ב כהנה לשמכילה משום טהרת לכל כתבו שם' בפר"ע דשבת דף פ"ד דאורי' דבעינן ערכתיב וכל כלי עץ שמקבלו דמשמע אפי' פשוטי דומי' דכלי עץ כו' דכתיבי שם ואע"ג דכתי' וכל מעשה עזים ליכא למילקתה מעט' עזי' שמטלטל מלא וריק' אף כלי עץ דלא צריך למילף הכי לא פשק כדכתי' ויש שם עריקי' שקיבה ולהכי כמי כקם בכל דוכתי אה שק כו' בע"ש לשוכה בפ"ק דחולין ומשכ' ג' וע"ש הר"ב ואין לו טהר' עד וכו' אמות ט"ע ל"ו שיעור ה' עשו כהנו (משנה ב') הרמב"ם שם וע"ש הר"ב כלי אבני' כו' בר"פ עשירי וע"ש הר"ב וכל דבר שבא מן הים במשנה י"ג פ"ו וע"ש הר"ב וכלי עץ כו' גם זה שם ר"פ עשירי ודפ"ו וע"ש הר"ב כגון ערבים בפירקין משנה ה' ושן משנה ז' ונזירין משנה י"ב:

פרק כה א יש להם אחורים ותוך פירש הר"ב אם נגעו משקים באחוריו' כו' ולא נטמא תוכן כדתנן לקמן במשנה ו': כל

רבי מאיר אומר כל שיש לו תיבות יש לו אחוריים וחוץ וכל שאין לו תובות אין לו אחוריים וחוץ ר״ שלחן והדלפקי יש להם אחורים וחוץ דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר אין להם אחוריים וכן טבלה שאין לה לוביו : ב חמרדע יש לו אחוריים וחוץ משבעה לחרחור מארבע לדרגן דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר אין להם לא חוזרו ארבע ושבעה אלא לשירי : ג סדות יין ושמן וזומא ליסטרא וסכנת של חדדל ומשמרת של יין ישלהם אחורי׳ וחוץ דברי רבי מאיר ר׳ יהודה או׳ אין להם

רבי

כלים לו תוכרות לולאות כמו סים לבכנסי׳ תפורות לאמוריו של בגד ים לו אמוריים ואין דכיין דים לו תוכרי׳ לא מזי לאמכו ותוכי מלוק מאמוריו אבל כאמין לו תוכרות דמזי לאמכו אין תוכו מלוק מאמוריו אלא כמכנתו מסקין מאים בין מאמוריו כין מתוכו כאמא כלו ומלכס כרבי יהודה : מסלמן ומלבקי קמכר רבי יהודה כיון דמכיו מסיפים ומלקין מכיס מכס כלוכי תוכו ומלכס כרבי יהודה : כ מרדע מוס מקל מרוך מנגל מכ מליס מכס ומרשמו מאמר נרזל רמב מקידר לתתיקכו מרבי ומאו מרחור ומרשמו מסכי ברזל כמו מרגב ומאו דרגן מכו מלמר מפרים לתלים : מסכמא לחרחור מארבעה לדרגן מאם כמלו מסקין מאים מל מחרחור אין מאמר מלא מכמא מאים ומאב מ״מ מאם כמלו מסקין מאמין במרדע מון לאכמא מאים מן מחרחור מו מון לחרבמא מאמר מן מדרגן מוי ככלי מכמאמו מאוריו ולא כמאמ תוכו ומוחן מכמא מאים כמאוכים לחרחור ומאיבמא מאמוכנס לדרגן לא כמאמו : אלא לאיריס כמכמכו מכמ מיעור לחרחור מכמא ולדרגן מרבמא לא נמכו אלא לעכין זה מאם כמכר מרדע ומכמ מעיך לחרחור מכמ מאים מו מעוך לדרגן מרבמ מאמ מכי מרמוי לאמו מעין מלמכמו מחוק מכמקמוי כמכרי כלי ומסור ומלכס כרבי יהודה : ד זומ ליסטרא כלי מרמשו מאר כף ומרמשו מאחר מולג בכף מגלין בו מרק מן מקדרה ובמולג מעלין בו בשר : ר׳ יהודה אומר אין לאם אחורי׳ ומוך מכמא דר׳ יהודה מים דכל מכי כלי׳ים מאחוריהן מקק ביא מוסב כמין מעיסים לכלי כמף ומעמים מכוסמו מל פיו ומסמאם כמקק מכאחוריו : רבי

כל סים לו תוכרות לולאות כמו סים לבכנסי׳ תפורות לאמוריו של בגד ים ואין דכיין דים לו תוכרי׳ לא מזי לאמכו ותוכי מלוק מאמוריו אבל כאמין לו תוכרות דמזי לאמכו אין תוכו מלוק מאמוריו אלא כמכנתו מסקין מאים בין מאמוריו כין מתוכו כאמא כלו ומלכס כרבי יהודה : מסלמן ומלבקי קמכר רבי יהודה כיון דמכיו מסיפים ומלקין מכיס מכס כלוכי תוכו ומלכס כרבי יהודה : כ מרדע מוס מקל מרוך מנגל מכ מליס מכס ומרשמו מאמר נרזל רמב מקידר לתתיקכו מרבי ומאו מרחור ומרשמו מסכי ברזל כמו מרגב ומאו דרגן מכו מלמר מפרים לתלים : מסכמא לחרחור מארבעה לדרגן מאם כמלו מסקין מאים מל מחרחור אין מאמר מלא מכמא מאים ומאב מ״מ מאם כמלו מסקין מאים מל מדרגן מרבמ מאמ מכי מרמוי לאמו מעין מלמכמו מחוק מכמקמוי כמכרי כלי ומסור ומלכס כרבי יהודה : ד זומ ליסטרא כלי מרמשו מאר כף ומרמשו מאחר מולג בכף מגלין בו מרק מן מקדרה ובמולג מעלין בו בשר : ר׳ יהודה אומר אין לאם אחורי׳ ומוך מכמא דר׳ יהודה מים דכל מכי כלי׳ים מאחוריהן מקק ביא מוסב כמין מעיסים לכלי כמף ומעמים מכוסמו מל פיו ומסמאם כמקק מכאחוריו : רבי

ומאמר מ״מ מאם כמלו מסקין מאים מל מחרחור אין מאמר מלא מכמא מאים ומאב מ״מ מאם כמלו מסקין מאים מל מדרגן מרבמ מאמ מכי מרמוי לאמו מעין מלמכמו מחוק מכמקמוי כמכרי כלי ומסור ומלכס כרבי יהודה : ד זומ ליסטרא כלי מרמשו מאר כף ומרמשו מאחר מולג בכף מגלין בו מרק מן מקדרה ובמולג מעלין בו בשר : ר׳ יהודה אומר אין לאם אחורי׳ ומוך מכמא דר׳ יהודה מים דכל מכי כלי׳ים מאחוריהן מקק ביא מוסב כמין מעיסים לכלי כמף ומעמים מכוסמו מל פיו ומסמאם כמקק מכאחוריו : רבי

רבי שמעון אומר יש להן לחבין עם התוך הכלי יש להן דין אחורים ותוך הלה כשנטמאו אחוריו לא נטמא את התוך הכלי אבל לחבין הכלי עצמו אין חלוק בין אחוריו לבין תוכו הלה כשנטמאו אחוריו צריך להטביל את כלו כאלו נטמא תוכו והלכה כרבי יהודה. הרובע וחצי רובע כגון מדה שיש בה לרובע וכו שני צדדים המקיפים זו אצל זו אחד משוך רובע ואחד משוך חצי רובע ודופן מפסיק בין זו לזו. כלי שנטמא תוכו נטמאו וכו׳ כלי שנטמא תוכו לא נטמאו אחוריו ומשום הכי לא נטמא חצי רובע ושלא אחוריו של רובע הוא (שלום) ק׳ דפריש כל אחד מהן לומר הקידוש שנבראת כלומר שאין להן קדימה זו על זו וכמה שאת אומר חצי רובע אחורים לרובע כך אני אומר הרובע אחורי׳ לחצי רובע וכשנטמא הרובע אחוריו של חצי רובע כשנטמא ולא תוכו ונראית רבותי של כת קודמים ה״א

כמשנה ז׳ וש׳. הכ״מ שלכך משנין לאידך שבין אלו הכי שמורי׳ לאחורי׳ ולא ליד אבל זה כ״ע לאה לא יהיה דין השכנה עצמה ושארבעה עצמה כדין. פיר ה״א שכינה כשנפלו עלים משקים טמאים ותול כ״ע היהים אוקירות הידות שתוכות השידות עצמן שהרי יהיו כשהן כאחורים המעורים אין הידות לכך כ״ל דטמאה אחריכ׳ איכא דכל ז׳ לתרתור וד׳ לדרבנן כשהכי׳ לתרתור ולדרבנן כתנאות ולפי שאין צריכין ליד לפיכך את הכין אף להרי׳ כשהב כאחורים:

רבי שמעון אומר יש להם נטמאו מאחוריהן מה שבתוכן טהור וצריך להטביל: ד הרובע וחצי הרובע נטמא הרובע לא נטמא חצי הרובע נטמא חצי הרובע לא נטמא הרובע אמרו לפני רבי עקיבא הואיל וחצי הרובע אחורי׳ לרובע כלי שנטמא תוכו לא נטמאו אחוריו אמ׳ להן של כת קדמתן היא או שמא הרובע אחוריים לחצי הרובע כלי שנטמאו אחוריו לא נטמא תוכו: ה נטמא הרובע והרבע ואחוריו טמאין חצי הרובע ואחוריו טהורין נטמ׳ חצי הרובע חצי הרוב׳ ואחוריו טמאין הרובע ואחוריו טהורין נטמאו אחורי הרובע אחורי חצי הרובע טהורין דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אין חולקים את הגביין וכשהוא מטביל ס״ס °מטביל את כלו: ו בני כלים ואוגניהן ואזניהם וידות הכלים המקבלים שנפלו עליהן משקין מנגבן והם טהורים ושאר

°רש״א כו׳ כתב הר״ב והלכה כרבי יודא וכ״כ הרמב״ם ותימה לתמוי דקאמר ר״ש וצריך להטביל כהלכה היא ועיין בסוף התני׳ ה׳: ה הרובע ואחוריו טמאין פירש הר״ב היינו שהשנים המקיפות כו׳ אבל דופן המפסיק כו׳ בכלל תוכו כו׳ ולאו כולו בכלל תוכו אלא עד שכלפי חצי רובע. כך צריך לפרש ודברי הר״ב מדברי הר״ש

לפי שהתוס של תלמידי היו יושבים לפניו שורות אחר שורה אלו כבר שלום שמני הכת של תלמידי׳ היושבת בשורה הקודמת ולכך השיבתי להם או שמא וכו׳: ה הרובע ואחוריו טמאים הרוב׳ היינו תוכו ואחוריו היינו שלשנות המקיפות את הרובע מבחוץ אבל דופן המפסי׳ בין שניהם בכלל תוכו של חצי רובע ושמור כד שכלפי חצי רובע וכן כשנטמא׳ חצי הרובע (חצי רובע) ואחוריו טמאין חצי הרובע היינו תוכו ואחוריו היינו השנות המקיפות חצי הרובע מבחוץ ודופן המפסיק כד של כלפי הרובע בכלל תוכו של רובע: כשנטמאו אחורי הרובע היינו השנות המקיפות׳ מבחוץ: אין חולקין את הגביי׳ היינו האחורים וכל האחורים טמאין כשנטמא את׳ מן האחורי׳: מטביל את כלו רובע וחצי רובע ואין הלכה כר״מ

הן מושכין יכן של דמ״ים וכתב ודין דופן האמצעי ענו׳ לעיל בתמ״ב דר״בן אחר חולקים כו׳. כ״כ הר״ש ונכי קשים על הר״ב דהא פסק הכא שאין הלכה כר״מ וכן לא הזכיר הרמב״ם חלוקת דופן האמצעי לא הכא כדר״בן כת״ם הם ולא הכא כשמעתיק שהכתיבו בסוף ה׳ כלים ועיין בה״י לשלום וכה״ג שבכה ד׳:

°וכשהוא מטביל מטביל את כולו אחאן לריטא וכן העתיקה הרמב״ם בריש׳ בסוף ה׳ כלים:

ו שנפלו עליהן משקין ירכה כו משקי׳ טמא׳ הרמב״ם:

ודין דופן האמצעי עמורה לעיל בסוף פ״ב דרבי יוחנן בן נורי אומר חולקין את עביו הסמוך לטמא טמא והסמוך לטהור טהור: ו בני הכלים בתים הכלים לשון ואת כנו תרגמי׳ וית בסיסיה: ואוגניהם כתו ושוליהם׳ כלו׳ השפתות: ואזניהם בית אחיזתן כגון יד: ידות המקבלים שיש להן תוך: מנגבן ואין שורין ולא השיבי הכי הכור להכיא טומאת משקין

לכלי

וששר

ושאר כל הכלים שאינם יכולים לקבל רמוכי' וכ"ש
ל"ג שאינם יכולים לקבל רמוכים ובן בני
עפרים ועוד בירם שם לשם מוכים ותיך: ואזנו וידיו
מסורים כתב הר"ב עבדו כיש רבנן מיכר"כו כמו שפי'
ברש": ז לעריבה גדולה
שלא בן פירש הר"ב שלשם יש כ"ש ושאר כל הכלים (שאינם יכולין לקבל
עשקים בשקורי שעריבה ל"ג רמונים) שאין להם אחוריים ותוך שנפרו
וידיו טמאות אוקז בבית משקין על מקצת כלו שמא כלי שנשבר
שבכיתם ואינם אחוריו בשקין אחוריו טמאים תוכו ואזנו
ואזנו וידיו טהורין נשמא תוכו כלו שמא
ז כל הכלים יש להם אחור ותוך ויש
להם ביח צביעה רבי אבטון אומר לעריבה
גדולה של ערבי עקיבא אומר לכוסות
ר"מ אומר לידי' השכאות והטהורות אר
יומי לא אסרו אלא לידים הטהורות בלבד:
ח כיצד תין ידיו טהורות ואחורי חבוש
שמאי אחוז בגיח צביעתו אינו חושש שמא
נשמאו ידיו באחורי חבוש חיה שהת בבוס
שאחוריו טמאים אינו חושש שמא נטמא
המשקה שבפיו באחורי חבוש וחזר ונטמא
חבוש קומקום שהוא מרתיח אינו חושש
שמא יצאו משקין מתוכו ונגעו באחוריו
וחזרו לתוכו: ט כלי הקדש אין להם
אחורים ותוך ואין להם ביח צביעה ואין
משבילי' כלים בתוך כלים לקדש כל חכלי'
יורדין

לכלי שים בו בית קבול יסני בנגוב שבל לכלי שאין לו
תוך נפי סבילם: ואזניו וידיו מסורים עבדו רבנן כיש
מכיר' כי ס' כילדם לסריף עליהו תרומה וקדשים ודוק'
בתרומה עבור מכירה שבל לא נקדשים כדקבן לקמן
בפרקין: ז בית סנכיסם
גרסי' מקום מלוכזין מכלי
כסף ס' מין לותו טוס לוס
לסין ויכנס לם קלי סעירוסו
ויוסם ומ"ש דגרסי בית
סנכיסם מקום מלוכז בו
בשבעו ים לסן בית
הכנים' בלם כסעמו לקוזין
בית סנכיסם מסור ולם
כסמא בית הכנים לסורין
מסורין: לעריבה גדולה
שלא בן ס לם בית נכיסם
שבל לסמר כלי לם סבעריב'
גדולם יש ספרם בין בית
הכנים לסקורים מלם יש
מקי' בלסורי שעריבה וידיו
טמאות אוקז בבית הכנים
ולין מוסם מלם ינע בעסק'
מכלסורין ויקזרו ויטמאו
לם שעריבה: רבי עקיבא
אומ' לכוסות אף לכוסות יש
לסן בית נכיסם: לידים
(שטמאות ומטהורות) יש
פרש בין בית הכנים
לסקורים לידים שטמאות כרעריבים ולטהרות כרעבל'
לקמן כיבר ולרבי יוסי מכר לידים מסורות בלבר לא
מיסיכן אבל לידים טמאות מיסיכן ומלבם בקבא קמא
וכדמפרש רבי יוסי: מ מין ידין מסורות ועליהם עסק'
מומה: אימו מומם שמא נטמאו מקשין מבל ידין בשקורי
מכום ויקזרו ויטמאו לם מידים: מ מין לסם לסורים
ותוך דבינה בשמר מין בבינה בכלו יש לסן לסורים
ותוך דבכן לם לדקם לקרומה: ומין מבילין כלים
לתוך כלים בשבכים מלים מבכי מבכלו מל כלי
קונן ומטו לקדם יותר מבתרומה: יורדים

לסקורים לידים שטמאות כרעריבים ולטהרות כרעבל'
לקמן כיבר ולרבי יוסי מכר לידים מסורות בלבר לא
מיסיכן אבל לידים טמאות מיסיכן ומלבם בקבא קמא
וכדמפרש רבי יוסי: מ מין ידין מסורות ועליהם עסק'
מומה: אימו מומם שמא נטמאו מקשין מבל ידין בשקורי
מכום ויקזרו ויטמאו לם מידים: מ מין לסם לסורים
ותוך דבינה בשמר מין בבינה בכלו יש לסן לסורים
ותוך דבכן לם לדקם לקרומה: ומין מבילין כלים
לתוך כלים בשבכים מלים מבכי מבכלו מל כלי
קונן ומטו לקדם יותר מבתרומה: יורדים

לסקורים לידים שטמאות כרעריבים ולטהרות כרעבל'
לקמן כיבר ולרבי יוסי מכר לידים מסורות בלבר לא
מיסיכן אבל לידים טמאות מיסיכן ומלבם בקבא קמא
וכדמפרש רבי יוסי: מ מין ידין מסורות ועליהם עסק'
מומה: אימו מומם שמא נטמאו מקשין מבל ידין בשקורי
מכום ויקזרו ויטמאו לם מידים: מ מין לסם לסורים
ותוך דבינה בשמר מין בבינה בכלו יש לסן לסורים
ותוך דבכן לם לדקם לקרומה: ומין מבילין כלים
לתוך כלים בשבכים מלים מבכי מבכלו מל כלי
קונן ומטו לקדם יותר מבתרומה: יורדים

יורדין לידי טומאתן במחשבה ואינן עולים מידי טומאתן אא בשנוי מעשה שהמעשה מבטל מיד המעשה ומיד מחשבה ומחשבה אינ׳ מבטל׳ אא מיד מעש׳ ולא מיד מחשב׳:

פרק בו. סנדל עמקי וכים של שנצות רבי יהודה אומר אף כפיפת מצריח דבן שמעון בן גמליאל אומר אף סנדל לריקי כיוצא בהן הרי אלו מיטמאין ומיטהרין שלא באומן אמר רבי יוסי והלא כל הכלים מטמאין ומיטהרין שלא באומן אבל אלו אף על פי שהן מותרין טמאין שהחד וש יכול להחזירם לא אמרו אלא בכפיפה מצרית שאף האומן אינו יכול להחזירה. בכים של שנצות שנישלו שוציו טמא נפשש טהור טלה עליו את המטלה מלמטן טמא. בים

כמ׳ם לעל בסמו אכל לסמק מרמנ׳ם דמפרש מכסכס לעכין מסס בסמש מסמד לא כמש מכירו מיב׳ מסיר לעמכי דלקדם לקבית מכבית׳ מין לו. כלו׳ מיכו מס׳לק מלא כמכמש מסמד מכל מש אף כיק מכביעס וכן פי׳ מר׳כ ברפ׳ב דמנינס:

במחשבה ומין מ׳ם לקמן כלים ומסכס וכו׳: אלא כמכוי מעמס׳ מיין מ׳ם דלקמן מעמכס זולמן: ומיד מסכס כ׳ם דמעמס מכם מעמס ולא כקמס אא מעמס מיסא דדוקא מעמס מבטל מיד מסכס ולא מסכס מרים:

ומחשבה מיכס מבטלת לא מיד מעמ׳ ולא מיד מסכס כמלמא מיד מעמס לא מסמס לא מקי דכור ומבטל מעמס אלא מיד מסכס מיכא מיסק מקי מסמ׳ למעמס דכי מעמס דמי כדרב מסא דרב מסא דמיכמיכ כי יתן וקריכן כי יתן מא כיבר כי יתן דומיא דיתן מס יתן דכיתא לים אף יתן כמי דכיתא לים ואף אל נב דכמלו מעילא אלא דכיתא לים בעמסכס מוי מכבר וקרי לים כי יתן ומייכו כידים מ׳ם מ׳ג דקידושין דף כ׳ם ומדאמריכן לא אמי דיבור כיל דדוק׳ דיבור ולא מני כמסכס ומיין מ׳ם כמסכ׳ ל׳ מ׳ם דמרס ומ׳ם כמ׳ג דכבא מכיתא נס מיין כמסכס ו׳ מ׳ם דמסרות ובמסכס לא מ׳ג דמוקמין:

פרק בו הרי אלו מיטמאין ומיטהרין אלא באומן כמ׳מ׳ב מסוס דכל מכי ים לסן רגומו׳ ומ׳ב לקסרכו׳ וכ׳ב מר׳ם וכלו׳ דלמיכך מיטמאין אלא באומן ולל מרמנ׳ם כי כאמר מורכבו קרמים כלולמו׳ ומסילו בלי אומן ויסבר מכים מדמיקוירמו כלי קבול מכם מוא יממא: אדר׳ ואלא כל מכלים מיטמאין כו׳ ל׳ מרמנ׳ם ומדר׳ מסכלי׳ בול׳ נ׳ב לא ימסרבו לאומן אבל כל מסס לכלי נורס יקבל בו מסומאס מכם מוא ימטמאו ומטמא מסו מדיו׳ יכולם מסמי׳ מעבו ומא מכור׳ ומסילו מוא מדיום מכם כבר מהר זא מכלי מסומאתו׳

ומסמר

ג כף לוקטי כו׳ פי׳ פריב כמין כף יד כו׳ ומין לו
בית מנעול אלא עור מסמר הלפרעב״ם
בפירוש פ״ז מס״כ עור מפין אלין נורת כלי פיכו מקבל
טומאה לפי׳ כף אל עור מקוטרים לוקטי קוים אל
כמיתין כו׳ מעבי מסוף
עור מסום ומין אלין נורת
כלי ע״כ עיין רמב״ו:
חזון פי׳ פר״ב אזור כו׳
מסיים כו מר״ם
ומייכו מזוכות רשנו דקרא
מוף אלכי״ו וכ״כ פרעב״ם:
ברכיו׳ פי׳ פר״ב דפים
אל עור כו׳ ולא
פר״ם בסס מעריך אלו
מטומים מלאכה ונריכים
לעמוד כירעים אל ברכיהן
ומוסין כמו מיסת יד מעור
ומשיפין אל ברכיהן: כ״ל הראשונה עד שנפסקה שנייה ״טחורה״
נפסק

ד ״טמאים פי׳ פר״ב דמטמי׳
לקבלה וכן לשון
פר״ם ופרעב״ם כף בפי׳ כמי כפי׳ מסס דמוון מכיקמרוק
ע״כ ובפירוש מס כתב מיס אלמיס מורוק כלי:

ה ״והשרוולים פי׳ פר״ב כמין בית יד אל עור דמוק
כו׳ כ״כ פר״ם בסס מעריך ומסיים
בעריך ובל׳ רומי פירש מ״כ ב״כ פרעב״ם בפירושו
מעכין זמת מעלם אל רומי מכבסת יד ולא ידעתי למה
לא פירשו מסס מומאת ופרעב״ם בפירוש מס כתב
מעמוי כמין מכבת מעכבים אומן מומאי בזרועותיהן
וכו׳ עם מעלין כמאר כלי עור מסמיין ע״כ בלוש מסס
ו כלורת כלי: ובל בית מנעול עיין ע״ם בעמנס מ״ו
מכ״ד: ״חאוב פי׳ פר״ב פרי מרוס כו׳ ומיין בפ״ק
דמיומא מכרם ס׳ ומ״ם בעם מרם מ״ב מעכנס ״ד סנדל
מכפסקה כו׳ כעין מכנס זו מכן לעילא לא נבי מטס
מכמבר כו׳ ומ״ם: לא מספיק כו׳ מל מכפסקה מכיים
ל״פר״ב מסורם לכיון מכמבר מפי מזכים מו לא מזי
לעלי יוכר׳ דנרם בפרים מסורם דמיין לא׳ דמסור דלקמן
בעמוך קמי נמי מרמכא דמא לקמן מפרם מסור מטומא
דלעמרם מכל מקבל מומאה מכמן ולבמא ומכא

בית לחוך בית שנטמא אחד מהן במשקה
לא נטמא חברו צרור המרגלית טמא צרור
המעות ר׳ אליעזר מטמא וחכמים מטהרים:
ג כף לוקטי קוצים שהורת חזון והברכיים
טמאין והשרוולים מטמאין והפרקליטין
טהורין וכל בית אצבע ת טהורו חוץ משל
קוצין מפני שהיא מקבלת את האוב טהורה:
אם אינה מקבלת את רוב האוב טהורה:
ד סנדל שנפסקה אחת מאזניו ותקנה טמא
מדרס נפסקה שניה ותקנו טהור מן המדרס
אבל טמא מגע מדרס לא הספיק לתקן את
נפסקה שנייה ״טהורה״

ברכייר דמום מל עור כמין מל מברכים בדי מיוכלו
לעמוד מל ברכיהן: מעמים דמטוים לקבלה: מרוולים
כמין בית יד מל עור דמוק ומר מנוקבים כמלי מוקביות
בזרועותיהן כדי מלא יהלו נגדיהן מרקבים מל ידן
וינטלו מומן מעלמכמן: מרקמיכין נרמיכן ומוא דבר
מטמל וקוטר בו מדמתו: בית מנעול כמין יד מל
עור מטמוי לבכנים מנעולו לתוכו: קוינים מלקטי
קוצים פ״ם מלקטי מירות בקיץ: מאוב פרי מדוס מטמוי
נאן מגלגיבר מאלו ומטמי מטמלקטי קוצים ביפרי
מלקטים מאוב ובוקבים מומו בבית מנעול כמנע
מסו׳ מטמוי לקבלה: ד ובקבים מטמם מדרם מדין מומ
נם מלמו כיון דמוון מכים קיימא: מסור מן במדר
מעמ״ל דבקבים רמם כם קודם מכמבר מכים מ״ל
מסור דבכים מדמות נמו לבמן מלמקר מירדם לא
מ׳ מלמ מדרבמדמו לא מכים מלנו ומין זו מרמסוכו
מלמקר מכבי (נמקלקל) נם כדי בטולם: מבל מטמ מומ
מדרם מטום דמון דמסוכם בכמבר ובקבים מר
מון מקרם מקמ מסבורם ובברם לסבל מטמ
מדרם מרי נגמם בסבל מטמ מדרם וכי כמב
מכים דמרם מכים מומלם מדרם מסמייר כיס מומלם מגע דבל מסבל מקובר לשון דמסוכם מבמקבם:
מכמקבם מון מכים מסורם דכיון דבמבר מפי מזכים מו לא מזי לעדי:

מקבו

נפסק עקבו ניטל חוטמו או שנחלק לשנים
טחור סוליים שנפסק מכל מקום טרפה
מגעל שנפחת אם אינו מקבל את רוב חרגל
טחור מגעל שעל האמוס רבי אליעזר מטהר
וחכמים מטמאים כל חמתות צרורות
טהורות חוץ משל ערביין רבי מאיר אומר
צרור שעה שהורות צרור עולם טמאים
רבי יוסי אומר כל חמתות צרורות טהורות:
ה אלו עורות טמאין מדרס עור שחשב
עליו לשמיח עור סקורשי עור קטבוליא
עור חחמר (כ"ה עור סחמור) עור חכרן
עור הכחף עור הרופא עור הערים עור הלב
של קטן עור חכר עיר הכסח מדרס עור
חסרוק עור הסורק רבי אליעזר אומר
מדרס וחכמים אומר טמא מת: ו עב כסו'
וחכריך

עקבו עור של סכלל מעכסס מס נוגס מרגל מכנגד מוקי מפסיריו. מוטמו מעולם כנגד מנכמיה מרגל מלמכיו: מסור מטומאס דלמפרע מכל מקבל מומאס מכ מן ולמכס: מוליים עור מעמת מרמס מרגל כלכד מלין לו מקבוכלעז מוליא: מפמוס דמים של מכמל מסוי מעור מלא מיער: רבי מליעזר מסר דמכר לא בנערס מלמכמו של מעמל מל ס מעמכס מעל נכי מפמוס: וחכמים מסמלין דמסכי ליס כנערס מלמכמו ומלכס כמכמ"ס. כל מעמות צרורו' בפדות מכמו מכמ מומלין מידי מומאמן נקסר מכמ: מסורין כמו מסיו מעכי מעמיר לסמיר מקסר: מוץ מקסר מל מרכיס מס כו כוס לסמיר: כרור מעמ קסר מעמוי לני מעמ ומ יעל לסמיר: כרור עולם קסר מעמוי לסיות קיים לא לס: כל מעמות צרורות מסורו' בין כרור עולם בין כרור מעמ ומפילו מל מרכיס ומלכס כמ"ק: מ נסמוס מ"נ קרקע ולינס מליו: מקורמיס עור מלוכמיס מעבדכיס בסמע מלמכמן: קס כליס עור מעניעין מ"נ מעמס ומוככיס מליו: עור מעמר נרסיכן ול"נ עור מעמור כלומר עור מעמי מעמר מל כנדין כמעמר מעמר כמעמו: עור מכמן עור מכומכו למכיס מומכי מעמן כלי מלא ידכק מכמורת מל מעמן כנגדיס: עור מכמס מעמי מכמס נכמכו מלא יוק לו כמגמוי מעל כמו: עור מרומס רומס מעבורות כומן למכין עור מלא ימכמו כנדין כרס מעכ: יס: עור מעריס מעמ מים מל מריס מל קמ: (עור מלכ מל קמן) רגילים מין למנור עור מל מעכי מקמן כנגד למו מלא יכמו מעמול מל למו ומות: עור מכר ומכמע מ"מ מיטס: מיר מסרוק עור מס נרי מומכי מסמרקו' מל מעכיס: עור מסרוק מומכים מסורקי מעמן: רבי מליעזר מומר מרים וכ"ס מעמ מע דמס מכן כמ' כמ מיס מל מעמ מרים מ מעמ מעמ: מכמי מ"מ מעמ מע ולא מרים מעיקמוי: ליסכ מליסן ומלכ כמכמי": ו עב כמו' בין לכדין מעמס מעמ כמוס ומומכ כמוס (וכמכ) מרגמן לכד מכוס מרגמן כך מירס רכומי ומכי מעמי עב מעמ עור מעכמיס כו מכנדיס עב מרגמן עור מעכמיס כו מרגמן: (מרוס) מו ב מכריך

וכמס מכמכ לא מוי לעדי מ"כ מס מכמן ולמכמ מיכו מקבל מומאס וכדברי מ"ס כרמס דנרס מסור מכל מרס נמסך דמכמ מסור לדמרע ומקבל מומאס מכמן ולמכמ ונכמסק מקבו כו' מרס מסור דנמל מעורס כלי ולא מוי למטמיס "וכן כ"ל מקר מסין מעס לומר נכמסן וכו' מיק כל מומאס מכמן ולמכמ וכ"ס נכמלק למכיס דמכן נכיסו מכל מרמכ"ס כמ"ל מ"כ מעמיק לא מסמיק כו' מל מכמסק מסכיים מו מכמסק מקבו כו' מסור: "ניטל מוטמו וכו' מסור מי מר"כ מומאמ' דלמפרע כו' מיין מ"ס כדיבור לעיל: חאמוס מירס מר"כ דמוס כו' מעיין רמב"ן: וחכמים מומאין מירס מר"כ דמסכי ליס כנערס מלמכמן מסו' דמיכו מומסר מלמכמ מכריכס מומן מסריומ יכול למטמו מסמיומס כ"מ מכ"ד מס"כ:

כל מעמות צרורות כו' כמכ מר"כ ומלכס כמ"ק. ומיין מ"ס כמיס מכמ מ"מ דעדיות: ה "עור מסמכמליו כו' מיין מ"ס כמ"ר כמ"ס דלעיל: עור מסער כמכ מר"כ ול"נ עור מסמור כ"כ מר"ס כמס מעריך מכל מרמכ"ס נורס עור מסמור ומערס מסר יקסרו כמסמכיתו מדכר מסר יפקקו מל מסמור ונכמ"ל נורס עוד נס כן עור מסער ומערס מסמער מעיס מליו כמעמעים מל מומער ומכמורו מכ"ד מ"כ מעמיק נס כן עור מכמ"ין מל מסמור מקמ מסמומי ועור מסינר מסער מליו: ו עב כמוס ומכו' כמכ מר"כ מפי מסמומס עור מסכמים כו מכנדיס כו' ומוס מירס מרמכ"ס ומכמ נכמ"ל מסמו מעמורמס כמרב מינס: למסקולת

רש שקולת טמא מירס סר"ב לפי סדוש עטוי לקבלס
ומקבל סאר בטומאות ואיכו מתטמא
במדרס מרמב"ם פכ"ד מה"כ: ז **מחשבה** עיין מ"ס
בס"ד דלעיל: **שיש** מסרון מלאכה לסין סר"ב סעדין
מסרס מעטס ומס"כ מתקיי'
מלאכה וכן לסין סר"ס
ומיס כרמס סכ"ל מתקיים
מעמסכס: **אלא** מעוכס
כתב סר"ב ואיכס נריכס
קיכוס. ומיכול כמי איכס
נריכס כדמי' סר"ב כמסכס
ב"מ לזכמים: **ח ושל**
גזלן אין מקסכס מטמאתן
מירס סר"ב דסמס גוילס
אין כו יאוס כעלי' נגזלן
דעכו"ס כדמי' סר"ב כמסכס
כ"מ כתרס דכ"ק:
ט האומל סס גרזל אסר
(יקמכו) כו
אס סעורות מרמב"ס:
מחות מס"טמא' כדמכן
כמרק סאסר זס
(מסכס כ') מסיעור מעור
לטומאס ס' מסמים ולוס
אמרו מכמים מלס (יבא)
מטומאמו צד טיסאר מעכס
מחזיק מס' מסמים מרמב"ס:
ומן מכמת מעורס כתב
סר"ב ומיכו מקבלות טומאס מכאן ולאכא כדמכן לעיל
בא' כ"ד (מסכס יד) מל ידיס מאמס מדרס דלא מסתכר
לאוק מס מקבי' בטמאמת מל מגריס ומל מכריך בכי
לוי דא"כ אמילו דסאר עור כמי מסור סר"ס:
פרק כו א חבגד מטמאס מטוס מקבס מירס סר"ב
כנון

ומכריך כסות מדרס עב ארגמן ותכריך
ארגמן בשיא מדרס ובה"א טמא מת עור
שעשאו חפוי לכלי טחור למשקלות טמא
רבי יום ימטהר משום אבין: ז כל מקום
שאין חסרון מלאכה מחשבת מטמאתן וכל
מקום שיש חסרון מלאכה אין מחשבת
מטמאתן אלא מעוצבה: ח עורות בעל
הבית מחשבת מטמאתן ושל עבדן אין
מחשבת מטמאתן של גנב מחשב מטמאתן
ושל גזלן אין מחשבת מטמאתן רבי יוסי
אומר חלוף הדברים של גזלן מחשבת
מטמאתן ושל גנב אין מחשבת מטמאתן
מפני שלא נתיאשו בעלים: ט עור שהוא
טמא מדרס וחשב עליו לרצועות ולסנדלין
ביון שנתן בו את האומל טהור רבי רבי
יהודה וחכמים אומרים עד שימעטנו פחו'
מה' טפחים רבי אליעזר ב"ר צדוק אומר
אף תעושה מטפחת מן העור טמאה וכן
הכסת טהורה:

פרק כז חבגד מטמא משום ה' שמו' השק

דעטוי לאכור אין מטמאס מטמאתן דמביד דמאליך
ומוכרן ומלוקס יפסס מאן מבטלים ומדין לא נגמרס
מלאכתן לכך: מל נכב מאסכס מטמאתן דקבכסו ביום
דקסבר מתס נכיבס יום בבליס הוס דלא ידמי מאמן
לתבמו: וסל גזלן אין מאסכס מטמאתן ומעמ' מאסכ
פליסן לדבר סאין בו מסרון מלאכה דסאס גזלס אין

בו יאוס כבליס דכיון דדע מאן גזלס אויל ותכת ליס כדיכא: מל ס מדבריס מאס גזלס איכא יאוס דלמיכיס
מקל מיכיס ומקוס מוס דאכיס מלמא מוס ומיאס מבל מאס נכיכס מבר מסכמכא ליס לנכב ומבמכא ליס לדיכא
ולא מיאס ומלבס כת"ק: ט עור מסוס מטמ מדרס כגון מטיס וכיוצא בו: אף מעוסס מטמאמת מן מעור מסוס מטמ
מדרס מטמאס מטמאמת מזמטמאמת לומס לסמיס דמעמיס מסוס יוסר מליס מבל אס קצן מכמת מל עור מטמא ס
גמסס מאן מטמאיס מעור. מ מדי דאוס מבליס מגסדרו ומיכו מקבלות מומאס מכאן ולאגא כדמכן לעיל בא"כ יד
חבגד מטמא מס.ס מאמ ז מאוק כדמגרס ולא מ מיס כלי מקבל מס ב מוסר מטוס מבליס מיס מר נ מטוס
מלא מלבס ומל

וכל מקל עשוי מעוכה מיעורו אם אינו כיכל כגד אינו לו בית קבול כגון ברור מרגלית דתכן לעיל או כיס קבול מתן או כיס קבול מעוי מיעורו בכל מסוף (ומעוי מוסב אם כמעמ) כמדרס בזב מיעורו אין מקום מג' מעמיס על ג' מעמיס ואם כעמס מקל למעמ דכתיב ומזה על מעמל אין מעמ כמקום מעמק על מעמ ואם אוכס או מגור מעמ מעמס מריג אף על פי שאין בו מיעור מיעור מיעים רמוי לקרמ כגד מאין קרקבו ג' מגבעות אפילו מכי מעמ מעכי מסוף מריג וילפי ליס מעמ אם אם מוזי ומריג אף כל מוי ומריג וכל מאר מומאות אין כגד מיומאמ ולא מומאמ כמקום מג' מגבעות על ג' מגבעות דאיכו מקיב לעכיים ולא לעמיריס ואיכו קרוי כגד: מסק מוס מאריג מעמר ובוכס מל מזיס: מסוסל' מקום דמיעור ג' מגבעות אין בו: מעור מעוס ג' דלית כיס מעיס ג' מלג' ודלית כיס כמי מעוס מריג: מעמ מעוס מכיס דלי' כיס מומאמ מסלים כדתכן כמרק נמס מרליקין כל מיוכמ אין מסמ מיכו מעמ מומאמ מסלים ודלית כיס כמי מעוס מריג ולא מעוס ג' מלג': מסרס מעוס מקל מעוס כיס קבול בלבד דלית כיס כל מכי דמריכן ומדרס כמי לית כיס דכתיב כמדרס מזב ומים מאר יגע כמשכבו מקיס מעכבו לו אם מוס מיס לו מסרס כמקום אף כל מיס לו מסרס כמקום מרס לסרס מאין לו מסרס כמקום מאיכו כמס מעכב לזב: אין לו מחוריס מאין כלי חרס מקבל מומאמ מעמ ריו כדכתי' ובלכלי חרס יגע' ואם כגמס מומאמ מחוריו לא כמעמ כלל: מסוס מעמ מעוס מריגמ מאין כן כמגמ דאמי' מקבו לרגומות דקות ומרגן איכו מעוב מריג:

ג מגגד

מיס לאם מיך כגון כמקים מקו כיס מוכבת כמין מסוס דלעיל פרק מבי דאמי ריין דמעכיו אין לו מוך מחוריו מחוריו מעמ' מיס לאם מוך מכ"ל וכמ"ג לקמן כר"ל מאמרון כמיכס מר"ב מל מכלא ומסקנא ומכי מעמ מל מכיגס מל מר"ב ומל מר"ם מכלל אוס כזכס ג' מ"ב מיס מעכס ג' וכל מאד מעמ מעכס מס כמכין מאר מסר"ב מי"מס לעכין כלי מסק כמ"ס מס כמ"ד ומ"ס: מוסף מלו מאור מסו' מעמ מסו' מאלים מוסף מלו מסק כו' ולעיכן מאלדכמ מאמל דכמכן ומק מריג מעמר וכגס מל מעיס כדמיכס מר"ב כמכס דלקמן ומק מעור כמס מעמס ולמ"ב מק' ומ"ל מגס דאיכו מעמ כמגמיס כדמי' מרק מעמ מדליקין מק כ"ק: ב למעמ

ומעמר

"כגון ברור מרגלית דתכן לעיל מר"ל מעכס ב' ומ"ס מר"ב או כיס קבול מתן מוס דכר מעוס מסכגר יקבלו בו מסמן ומיך יקריס בו מכל מרמכ"ס לא כתב לאם מל מכגר מגמו מלא מכיס דאיס מסיעור מק יבול בכל מסוס מדתכן כמפ"ו לקבל מתן ומעמקות כמכס מס ומ"ס מר"ב ומס כמעמ מאל למעמ דכתיב ומזה כו' למדכו מסמל מעמ מעמ מיכו כגת בו מומאמ' מרמכ"ס מ"ס מעמ' ומ"ס מר"ב מס כמעמ' כמדרס מזב מעורוס אין מקום מג"מ בו' בדמיכס כמעכי' דלקמן ומיין כמעכס ד' ומ"ס מר"ב מס כמעמ מאל בו' מעמ כמקום מעמ מל מעמ מיין

כמאלוס מ"ג מעכס ומס מפי' מר"ב מס מוס מאכמ מגור מעמ מעו' מריג מעמ מאין בו מיעור בו ומילפי ליס מעק' ומק נוסים ילפי' כמפר' מכיל מרמכ"ס כמירומו ומל מק מין לי אם מק מכין לרכוס מק מקלקי ומק מכמ מ"ל מק מי מק יכול ימ' מכלי' ומסיעו' מ"ל בק מס מק מיומר מוי ומרוג מקכל מוי ומריג מ"ב ומ"מ ומכמיכל מסו' למס מעמ ומס כמיכן מיומלמל מלמוריקן דומי' דמק (כמ"ס מר"ב רמ"ו) אילו דרמוי לכוקולקמל ולקמ בו מרגלית מו מעמ ומ"מ מ"ב מכומי כלי מור מעמי מסורין (כדתכן כרמ"ו) מריר מוין מס לקמל בו מוס דכר כמו מכמ ולל דמיירי כמור מלוק מסוס מקמי מו"מ ומכמ דמ"ס ול' מרמכ"ס רמב"ב מס"ב מיעור מגגד למעמ ג' מכו' כל"מ בקרמי' מקמכגדי' מכל מגור כגד כמכי מכמו כל מסו' מרי וס מקבל מאר מומלו' מוק מומלמ מדרס מאין מקבל מומ מל מרמו למדרס מ"ב: אין לו מחורי' מי' מר"ב מאין כלי חרס מקבל מומאמ מלמריו כו' וכ"ב מר"ם ומכיים ומיומ מס מילוס מוס דמחוריו מבוריקכין דמי' מקום מסוס מלו מאור וכרמ דמיירי כמחוריס

ב מגגד

דלעיל פרק מבי דמי ריין דמעכיו אין לו מוך מחוריו מחוריו מעמ' מיס לאם מוך מכ"ל וכמ"ג לקמן כר"ל מאמרון כמיכס מר"ב מל מכלא ומסקנא ומכי מעמ מל מכיגס מל מר"ב ומל מר"ם מכלל אוס כזכס ג' מ"ב מיס מעכס ג' וכל מאד מעמ מעכס מס כמכין מאר מסר"ב מי"מס לעכין כלי מסק כמ"ס מס כמ"ד ומ"ס: מוסף מלו מאור מסו' מעמ מסו' מאלים מוסף מלו מסק כו' ולעיכן מאלדכמ מאמל דכמכן ומק מריג מעמר וכגס מל מעיס כדמיכס מר"ב כמכס דלקמן ומק מעור כמס מעמס ולמ"ב מק' ומ"ל מגס דאיכו מעמ כמגמיס כדמי' מרק מעמ מדליקין מק כ"ק: ב למעמ

צ לטמא עם ושיש לבשר מושמש קוץ מן שדלם
כש"ם שר"ב כרים מכ"ל : מפץ מיין
שם מכתבי בפרק כ"ל מעכם : ג מחור מן
שדרם מדמכ"ם מכ"ג מש"כ. ולל שר"ם יתכן לשפילו
בעת מסור שם כנע כסק
ולא כנע כבגד ושם
כנע (כבגד) מבגד מעמ
וסמק מסור ע"כ : שמא
מיינמ"ל לעפילם: זה
מכלל כלל מסבר לו מלמסור
מעמו מעמ כתב שר"ב ודוק'
כמדר מוס מסמוב כמעכס
כו' וכ"כ שר"ם נס מסמו' כמ"ק
דמוכס דף ו' מכל מסייעי
דמעוך מכלל דמעמ לרכוי
מעמע דלמו דוקמ קמכי
מקכיעין דמכמרפים כמדר
מוס ע"כ ויש לרמו' דמסכמן
דמכי זס מכלל ולא מתי
לרכוי וכמ"ם כמעכס ב'
ע"ל דמנילם וכן מעמ מוכמ
בעכילמין ע"כ מעכס ג'
ומעכס ג' ע"מ דמסרות :
ומ"ם שר"ב ומישו לעמות מעמן מלמי כו' דמשיזס מסן
מיקנע מעמ כו' דמיכו מקמיד לנס מס מוס מעכי
מיכים : מירוב מירוסים מן רכריו נוס דכמקילס מע'
דמשיזס מסן מיקנע כלומר משיזס מאד מיקנע כו'
וכמ"ם נס כן בעמכי' דלקמן ומ"כ מע' דמיכו מקמיד
מס מוס מכ' מיכים דמיכו מיקנע ויסכר מכ' מיכים
מו מיוקר כמיסיו כיסד מעמ מל מעמ יוסכי מרוסל
שלנו כמכס רמ' כמ"ק דמוכס דף יו וסמקמי כנר
כמ"ד דמעילם וכתב רמ' מרים מרמזין כ"ל מיקר
וכן מסכימו מעמ' מו דמנמ דף ע"ו וכן מרים מרמכ"ם :
ד המקצע מכולם מעמ מל מעמ מעמ מ"ל שר"ב דמוי
לעמ מוסב כלו' ולא כמכ"וכ"כ מרמכ"ם
ומכיים לעי מוס דמוי לסוס' כמסכו מוסו ומ"מ ליסכב
גליו ועיין מ"ם כמ"ק מכס ג' וכמ' דלקמן מכ"מ :
מפח מל מעמ מי' שר"ב מכ' לפמים מקכיעים כו'
ולא מוי מלא מע"מ כבגד כיש מוסב מלם
ומל מ"ק דמוכס :

ס ר"ע

ב מבגד מטמא משום שלשה על שלשה
לסרס ומשום שלש על שלש לטמא מת
חשק ארבעה על ארבעה חעור חמשה על
חמשה מפץ ששה על ו' שוין לסרס ולטמ'
מת רבי מאיר אומר חשק שיריו ארבעה
ותחלתו משיגסר : ג העושה שנים מן
חבגד ואחד מן חשק שלשה מן חשק ואח'
מן חעור ארבעה מן חעור ואחד מן חמפץ
שחור חמשה מן חמפץ ואחד מן העור
ארבעה מן חעור ואחד מן חשק שלשה מן
חשק ואחד מן חבגד טמא זה הכלל כל
שחבר לו מן החסור ממנו טמא מן חקל ממנו
טחור : ד המקצע מכולם שפח על טפח
טמא משולי חקופה טפח על טפח טמא
מצדדי חקופה רבי שמעון משר"ר
וחכמים

ב מכבר מטמא לטמא מת ולכל מסר מ"מ מין
מעדרם מס מ"ס מלמס מכבמות מל מלמס מכבמות מסוס
דמוי לעכיים ומתרכי מדכמיב ומכבר מכל לעדרם
כעכין מדי דמוי ליסיכם וכמסות מע' מסמים מל ג'
מסמים לא מוי לעוסב :
מסק מסרוב מסיפר וכוכב
מל מזיס מ"מ מירו כין לטמא
מת כין לעדרם (מין) בסות
מר' מסמים מל ד' מסמל
מוי לטמא מ"מ מעדרם
ומטמא מת מזיר ומסן :
מירו ד לעכין זס כמסר
מ"מ מירו כד' כמכלס וכקרע
ונכמייר מעכו מ"מ ר"ל
מסמי' מכל כמקלת מרנמו
מיכו מקכל מ"מ מל
מ"מ כלו ומין מלכס כר'
מסיר : ג מ"מ מוסס מכים
מן מבגד מכי מסמים ומסר
מן מסק מסמ מסד : מסור
לסין מנרוס מסלים מ"מ ורו
מל מסוב דמנרוס מ"מ ורו
מרוכס מכל מקמוב מסלים
מ"מ ורו מל נרוס דמפילו כמ"מ ורו מוסס מקכל
מוסמס : מן מסמור דמני לים כמ"מ ורו מוסס : מקמל
דכמים מ"מ ורו (מרוכס) דוק' כמדר מוס מכקוב כמעכס
מנטרמין לקל מכמן מבגד וסק מסק וסמור (מסור)
ומסמן מכל מבגד ומור מו בגד ומסן מו מסק ומסן מין
מנטרמין דמסמכרן כמלס דמכו מכל כל מרס ומ"מ
לעמות מסן מלמי מל נכי מרדמס מלקמור כלן מנטרמין
דמלמי זס מסן מיקנע מסמ ומעמ מוסו מלמי לעדמס
מל מסור מנטרמ דמ"מ ורו מקמיד לנס מס מוס מעכי מ"מ ורו :
ד מכלן מ"מ זס מסן מיקנע מסמ מל מסמ דמוי לעמ
מוסב דמכי מ"מ ורו דמכן לעיל מבגד מלמס מל מלמס
לעדרם ומסק מרכמס מל מרבע' וכו' לא מוי מ"מ כמקיכ
בגד מו מסק מו מעור מו מסן מלא מעכס ומקכס ליסיכ
מכל מעקנע דמ"מ ורו מסמסך ומסמקן מ"מ מכלן מסמ
מל מסמ כדי ליסב מלו מעמ מוסב מכן לעמס
מקכיעי' ומוסיס מלמי מ"מ מסן לעדמס מל מסיל
ומוסכים מלו ולא מוי מלא מסמ מל מסמ : מכל

בכל מקום ואפילו מן הנדרים דרבי שמעון סבר דמן הנדרים לא חזו למוסך ואין אלכס כרבי שמעון: ה כפס וכברס של עור פס ופעמים עושים כפס עשיר ודיכס כדין סק וכן פעמים עושים כברס מקבלים של סיפס וסל נעי ודיכס כדין עסן: עד שיקצע שיעשיך ויתקן למוסך ואלכ כמכמי: מקבלי שיין נכוס מפס ומקבל נב דסל נדול לא מטמא בכניר מטמא כדתכן לעיל בפר שסלקן ומלבקי נסא סל קסן חזי לישיכס אפילו בכניר מטמא: עד שיעשה בו כשיעור מכנר עד שיעשה אלכס על אלכס כשיעור טומאת שכנ' לעדרים: וכעדר כמולאלכ' לעכיו ואלכס לאמוריו נעכא כמסוסמו אסוא אסס לוכך אל אלכס רוחב ארכו כאלי' כרחבו: ו אלו נעדרים כאולי' דבריך שיעשה אסיבו' אסכי נדרים כיון דאתיסו לאסתמא כאן אסכי נדרים אי אזי שיעור מכנר אמר לא מכנר ע"א נעדרים כאולים סכל נגד נעקום אמצע דרך אמצעי' ולכל מעם סביב אמצע ונעמר ומייכו נעדר כעיל רקבי דלאמר מכנסל נריך שיעשה בו כדי מדתו ואי ליכא כדי מדתו אעפ"י אסס אינו מעיר אמצעים ומוסמו שיעשה בו כדי מדתו לא מעכי: אכלים מכנל מעניא עד אמרכוכא בין אל נגד ביקסל עור: מקולביא כעין מכנסים גדולים מעמכים ועד ירכיים ים לאן מכנים: וכוכע מכרקא: וכים אל מוכלא לאזר אלול ואינו כעין בים מעמוי לקבל: מטלית מלא: מטלית אל אסמא מעמרא אל אסמא מביב לנוסר: אם מסוסמ אליכא מקור מכני נדרים אלא או מלבניו או מאמוריו ולאי' אמרי אלא כנגל ל (אמוס) מביב אמצעים: ו מכנד אמרג בו ג' מטמאי אל ג' מטמאים מטומאות אסוא שיעור לטמא מדרס ואמר מכמאו בעדרים כמס מטומאות אסלים אליו אריגא כל מכנד ואסמא כל אמנד מטא מדרס דאמי מכור לג' אל ג' מכמאו קודם אריגא כל מכנד: כמל אום אמר מעמלקו מג' אל ג' ראמוכים מכמאו מדרס: אסור כל מכנד מן מדרס אבל מטא מגע מדרס לאי מכנע נג' אל מלאמ ראמוכים קודם מכמאמ שיעורו: כמל אום אמר מעמלקו ואמ' כאמליכ (אליו) אמ כל מכנד מטא מגע מדרס ואמ' ג' לכמאמ שיעורו קודם אמאלי' אליו אמ כל מכנד אמ' כ מטא כל מכנד מגע מדרס דאמי מכמ ס' ל מכנד ג' אל ג' מכמ' אמר מכמאמ מדרס מטא מגע מדרס כדלקמן כאריכין אילך כאמכמאמ' שיעורו דג' אל ג' כאמר מטא מגע מדרס וכאמאלי' אליו אמ כל מכנד אזי מכנד מאוכר לטמא מגע מדרס וכל מאוכר לטמא מטא כאוקו: ה וכן מכנד אמרג בו ג' אמכנעות אל ג' אמכנעות מטומאות אסוא שיעורו לטמא מכל אסומאות כלן

ח ר"ע אמצע ומכמיס כו' וכאס"ג אלינו לעיל כאר' עסריס עסכס ל': ונמרך כאול. עיין בעסכס לקמן: ו נמדדין אם אלם אל אלם לטומאמ אמ אם אלאס אל אלאס לטומאמ מדרס ארבע"ס: אכפליא וכן כעמיק. ארבע"ס ואר"ב כעמיק מכמלי' ולפי מכנדי' מכמיין נמ' כל כמני וכמנס אר"ב אם נעסכס ל' גילסמי' כמי מני' דאמס וכן מפרוך מעמיק כן: פנדיא ואר"ב כעמיק מיכדס וכן ארבע"ס ואר"ס. ולמיכך יש לפרס נסכן אמירס אסני סכמב אר"ב נאוכדא ארבע"ס וכ"מ ארבע"ס בכאן אסוא ינר כו' דנק נכסרו כו' וכו כיסים קטנים יש מו מעוא כאוכן ואנרכי' אקסנ' (יכל) אמר מעכו יקרא כים אל אוכדא:

ח וכן נגד אמרג בו אלם אל אלם ל' אר"ב דוא שיעורו לטמ' כל אסומאו' כמ' אנכי מכ' ד' ומ' מ' ומאמו

ח וחכמים אוסרים המקצע שפה על שפה בכל מקום טמא: ח כלומר נפ' ז וכברה שהתקינו לישיבה ר' עקיבא מטמא וחכמים מטהרין עד שיקצע בסא של קטן שיש לו רגלים אף על פי שאין בו גבוה טפח טמא חלוק של קטן רבי אליעזר אומר כל שהוא וחכמים אומרים עד שיהיה בו כשעור ונמרך בפול: ו אלו נמדדין בפולין אספלי' ופמוליניא ומכנסים וכובע וכים של פנדיא ומטלי' שטליות על השפ' אם פשוט' נמדדת פשוט' ואם כפולה נמדדת כפולה: ז חבגר שארג בו שלשה על שלשה ונטמ' מדרס והשלים עליו את כל חבגד וא"ח כך נשל (כ"ל) מכנד הכנד כולו טמא מדרס כמל) חוט אחד מתחלתו שחורמן המדרס אבל מטמא מגע מדרס נטל חוט אחד מתחלתו ואחר כך השלים עליו את כל חבגד מטמא מגע מדרס: ח וכן בגד שארג בו

ש ועשאו וילון כתב הר״ב וכגון שעשה בו מעשה כו׳ לכ״ם עשיקבר ועיין בטה״ר ו״ל״ך:

אבל טמא מגע מדרס מפני שמשמש מקמעה בו דשל״ב אין לו עליו קורת כלי ועיין מ״ם בטה״ר

ס״ם דסקלים ״ועיין מ״ם בטה״ר דלקמן: ״ אבל טמא מגע מדרס ומא דפי׳ הר״ב בטה״ל ס״ל דזבחים דבגד שבטמא וקרעו ברזבו אסור לגעדי מדאורייתא (ועיין בפ״דלק״ מסכת ס״) ופי׳ שקום׳ מס דף נ״ס וכן בפ״ר דקולין דף נ״ב דאסיא בבגד אסור כלי וכיון שיש עליו מס אלי ובשבקרע אדיל מס כלי מיכים מסור לגעדי אבל שבא מיירי בשתיבת בגד דעלמא ואין מס כלי עליו ולא מסור מגע מדרס אעפ״ל מסור מן המדרס ותור״ל דאסיא דזבחים מיירי בשקורע קלע״ס ברבים ואין בכל ג׳ מלם ולאבי מסורס לגעדי אע״ג מכל מקרעות מקוברות בטומן לאו מיבור אוא כגון שבלקרע ונקלע קרע על רוכב של מלית בשקות (מלם על מלם) אוי כאו נעד כל אחד ואחד עד סוף ע״כ וכ״כ הר״ם בפ׳ דלקמן מהכא ה׳ ״ומעמא דע״ק דמקבי׳ דאבא דמוטמא בית אסתרים מטמא וכן אוא בסדיא בפ״ד דקולין דף ע״ב ועיין לקמן: ארי׳ וכי בשאר מדרס בגד זה כתב הר״ב דבגד של מלם אסירים מבגד גדול אבל כו׳ אבל מודים שבשאר אריסתן מאכיסן מקבלים מוטמא מאכיסן כיון שיש באכיסן כדי

לטמא ״לבשאר אריסתו מאכיו ג״ל לבגדים אלא יבא מעם מעם ובשאר אריסא אינו בית אסתרים ומקבל מוטמא מאכיו שיש בו מיבור אבל אמוטמא רבי דקולין אם ואם אינא ר׳ יומי בשאר שבבגד בגד ״ל מסכת ו׳ וכ״ ״ שבאמת בשאר ד׳ מכ״ו ״ כדתי׳ הר״ב מקום ומה כתבתי דלאבי מיקי הר״ב ומר״ם וכן מקו׳ דם׳ ואלו מסרים לאבי דאמר לאמיל אף הר׳ יומי מטום דאלבשא כוותיה דמוטמא בית אסתר ם מטמא ומטמא מסיא לי מוכא אדאמר הר״ב אבא ובשאר דלמיל דאין אלבש הר״ל וכן מרבי״ם לעיל כא׳ ואין אלבש הר״ל ובשאר בבגד אסרים בעי׳ מרבי״ם ואין אלבש הר״ל אבל בתבורו הר״ג אמ״ב אמר דאבי׳ לעיל ודאבא בתרוייהו הר׳ יומי ומוא בבגן אעפ״ל אמר״ם ס״ל לבגו׳ בגדר אלא אמר בלא״ל אמר אל אמרין אבל אינא מסיא לי מוכא אדאמר הר״ב אבא

ובשאר

בו שלש על שלש ונטמא טמא מדרס והשליך עליו את כל ״הבגד״ ״ואחר ״כך״ נטל (כ״ם הבגד הבגד כולו טמא אחד מת כולו) חוט אחד מתחלתו שחור שטמא מת אבל טמא מגע טמא מת נטל חוט אחד מתחלתו ואחד בך השליך עליו את כל הבגד שחור מפני שאמרו שלש על שלש שנתמעט טחור אבל שלשה על שלשה שנתמעט אעפ״ל שטהור מדרס טמא בכל השומאות: ״ סדין שחוא טמא מדרס ועשאו וילון אחור מן המדרס אבל טמא מגע מדרס אמר רבי יומי וכי באיזה מדרס נגע זה אם בן נגע בו חוב טמא במגע חוב: ״ שלשה על שלשה שנחלק אחור מן המדרס אבל טמא מגע מדרס אמר ר׳ יומי וכי באיזה מדרס נגע זה אא״כ נגע בו חוב טמא מגע חוב:

יא שלשה

מון עמדרס ובבגיל מבכי לא מטמא בשים מעמא מגעולם: ג׳ מלבן׳ מבתמבם מסור לגעדי דלא מוי לעדי לא לבכיים ולא לתסירים מילבך מסור מכל מסומאות: ״ ומשאו וילון מסך לבכי מסתם כבגן מבשם כו מעשה מעלידי כן מסור מן מדרס לבגים עשיקבר ולבגים מעיקבר ולרבי מקיבא מעיקבא כדתבן לעילבבי׳ מכרים ומבמקום: מסור מן מדרס דבטל מקורת מ״מכב ומוסר מכל למומאת מגע מוי מבכי מטמא מקמעה בו ומתעטף בטליו: וכי בגיזה מדרס בגע זה כלו׳ מומיל ומסר מטומאת מדרס בשמשו וילון מרי מסר לגעדי ולא בשאר בו מיבור כללעדי דסוס מסכרי כלי׳ מסס מסורים מטומאתן לגעדי: אא״כ בגע בו מזב אם בגע מוב בוילון זה מטמאו מומאות מגע בגד אבל מבא טומאת מדרס מסיקס בו מקבלם אין כאן

מומאה בלל ואין מלבש כרבי יומי: ״ מלבש על מלבש מבלק בגד אים בו מלבש מזבים על מלבש מבמים מבמטא בגדים מזב ואמר כך בחלק ואין בשא׳ מאן כדי מיעור מומאת מדרס בשא מלבי מבא קמא ורבי יומי דבבא קמא מבר מגע מדרס ורבי יומי מבר מסר לגעדי אבל בגד של מלם על מלם מסיים מבגד גדול מסיים מדרס אבל מודים מבמתא בריסתן מקבלות מומאה מאכיסן ואין מלבש כרבי יומי:

יב כרים

״ מלבש בריסתו מאכיו ג״ל לבגדים מלא יבא מעם מעם ובשאר בריסא אינו בית אסתרים ומקבל מומאה מאכיו אים בו מיבור אבל אמומאה דקולין אם ואם אינא ר׳ יומי בשאר שבבגד בגד ״ל מסכת ו׳ וכ״ ״ שבאמת בשאר ד׳ מכ״ו ״ כדתי׳ הר״ב מקום ומה כתבתי דלאבי מיקי הר״ב ומר״ם וכן מקו׳ דם׳ ואלו מסרים לאבי דאמר לאמיל אף הר׳ יומי מטום דאלבשא כוותיה דמוטמא בית אסתר ם מטמא ומטמא מסיא לי מוכא אדאמר הר״ב אבא ובשאר דלמיל דאין אלבש הר״ל וכן מרבי״ם לעיל כא׳ ואין אלבש הר״ל ובשאר בבגד אסרים בעי׳ מרבי״ם ואין אלבש הר״ל אבל בתבורו הר״ג אמ״ב אמר דאבי׳ לעיל ודאבא בתרוייהו הר׳ יומי ומוא בבגן אעפ״ל אמר״ם ס״ל לבגו׳ בגדר אלא אמר בלא״ל אמר אל אמרין אבל אינא מסיא לי מוכא אדאמר הר״ב אבא

ובשאר

א בריא. לצורר מלח נמי בגד הלוטל באשפות בטל ליה
תוספת בגד לא אב מיקבי הכתם שיהא בריא ומחק ונמצא
לצורר בגד רובע בקב מלח אבל הנמצא בבית הוא ואינה
מלשלכה באשפה שבין משובה היא ובחר בריא מן מו
בריא אשמי שאינו צורר מלח
מן צורר מלח אשמי שאינו בריא: יא שלשה על שלשה באשפות בריא
נמי: הולה אחר בקה לשלם אינו
נשמע עד שיהא צורר רובע
מלח לקה: והבא אינו נשמע
עד שיהא צורר בוסה: לא
ולא גרפיוה לקל לי: סבר
לקה צריכה לצורר בבוך
בריא וחזק שם לאבר שהיא
כבגד יתר לן רוסה הלכך
נשמע שר שתהא לחזקל
בקה לקל שלא שלא
נשמע ובגין סבר נסה צריכ
בוך יתר בריא לאבר מלוה
וקרנרקיה הבולט: הלכך נשמע בוסה נשמע כר.

וצורר מלח בבית או בריא או צורר מלח
כמה מלח יהיו צורר רובע ר' יהודה אומר
בדקה וחבא בנסה לו ולו מתכונים להקל
רשא שונים ג' על ג' באשפות לג' על ג'
בבית: יב ג' על ג' שנקרע אם נתנו על
הכסא ובשרו נוגע בכסא טהור ואם לאו
טמא ג' על ג' שנמחה ממנה חוט אחד
או שנמצא בו קשר או שני חוטין -
מתאימין טהורה ג' על ג' שה שליכה
באשפות טהורה החזירה טמאה לעולם
השלכתה מטהרתה וחזרתה

נ"מ אלא לתלמי שלא יש בעורו בגשבן מן התקיבה
לקל של הבוך המחזיק מלח לקה שלא טמא: שון לא
מה שאין בן בחלק לתקן בהבא לשנו נגוע כלל
של ג' באשפה לג' שלג' בבית כשש שג' שלג' בבית
מטמאות שמא תקע ואין משמאות מכרס כך ג' שלג'
באשפה מטמאות שמא לתקע ואין מטמאות מכרס
לבטלה משבוקן מאחר שהשליכה לאשפה ותלה
בהכבי לבבר: יב ג' שלג' שנקרע ולא נחלקו הקרעי
זו מזו: ובשרו נוגע בכסא אם הקרע כב' ובוא שר
שבשתשליכה הבוך על הכסא ונשב שלו בשרו נוגע
בכסא טהור רבנן ליה מתרתי בוך: ואם לאו שאין
הקרע כב' שג' בשרו בכסא אם בטל מתרתי בוך וטמא:
שנתבה מלמטה שבלה מתחת ונוגעתי מהזהה שטליה
שג' בריאה בתקן לעשל (בסוף פרק) ג' הכיסין ומשבלה
חוט אי מבוך ג' שלג' מגולגלות נתלשו שישורו
ונטהור: אם שם חוטי הקאיתין בגרשל כבוכי הקאיתין קמי נמי מקשר והכי קתני נמצאו בה שם קשרי
הקאיתין אם שם חוטין הקאיתין משלם כאמר שם חוטין קשורים זה אצל זה בבוך אין בדרך מהנחמה
ו"כ: אמרינן בשם כ' כלל נכון אי מתרמו הכי קשרי בהכי הכי שרי חכ נקטל מל: ונשם
חוטין הקאיתין שבדרך הארינה שהערב נכנס לתוך השפה אין ב' חוטין נכנס בסבר אחד אלא
בלקוטה שיה נכנס זה ונצא ובשתשהיה שניה נמשב העתל כמי שאינו: החזירה לביתה.
טמאה לרא אבר אמשבה -לשלם השלכתה מטהרתה כלומר: הא נמצא מיטמאה ומיטהרת
אמילו ששר מטמאים ביוסר: (טהרות) יז א מרוקן

יב ושל זהורית טובה פי' הרב הוא התשי' בכבוש
כדלעיל בלשון שיין לא בטב לפרה משנ"ו:
פרק כח א אם ששאה כדור בתוך עצמה. פרש
הרב ר"ש בששאה ור"ב ר"ה

ותוס' ור"ל בנשרפ סיפון
עקט בריש לבכ"ו ה"ר
ע"ב: ב בין תוכן בין שאינו
תוכן שלא בשאר טומאה
חוץ מן הכרס שהרי הוא
מחות חוץ טמאי הרב"ם
פ' כב' הה' כלים ומ"ש הרב
בלקוט קיליא בלשון ר"ב
ר"ש שם קבלייא בלשון
והרב"ם בפ' כתב שהוא
יתר: ג ריא של השר
טהור. ונא לו"ל וכן נמחק
בנוי וכן בטסמה מה"כ
ליתיה וכן בנשמות שני
מנוקביה והסברא מתרצת
נלו"ל ליה כאם טהר של
השור כש שיהא לטהר
ר"ב של הבוכ בהלוסמן נא
מהלוקתא ואי ששה לו
כן אמשר שיצא לו השע
מלתשרין ו' ששה ששה כ' של השר טהור

ארנמן וזהוריק טובה הש"ב ולא מבטלה לבן עשה
וזהוריק טובה הוא התש' הכבוש כדלעיל בלשון: אף
מטליק הכשה כ"ולא בבן כ"ה כבן ארנמן וזהוריק
טובה ולא מבטלה לה עשה מתוקת בנב: כולן
טהורין אם בנשלכו לעשה
אבי ארנמן וזהוריק טובה:
לא הזכרו ארנמן וזהוריק
טובה ליחלק השאר בנ"ס
אלא מפני השב עבדה
כאם בלאה בעשה לא
אמרינן לרשת בשלכה
ובנו הכרזה בתוס' ר
מש"ב ובה"ר לא מ"אמ'
הבשלה ושאר בנ"ס כלא
תש"ב אם בלאה בעשה
לא בנו הכרזה והלכה
כרש":

בכדור בנב של
ב מלבשות של ב מלבשות
שנתנה בתוך כדור
מלוטה בלבד: או ששאה
כדור שלקח הבנב וכרכו
שנות כלי כדור כלו
שנות לתנוקות ותבנו: טהורה שנתבטלה
ג מלבשות כשנתנה בכדור וכש כשששאה כדור בתוך

וחזרתה מטמאתה חוץ משל ארנמן ושל
זהורית טובה ראא אף מטלית חדשה
כיוצא בהן רשא כולן טהורין לא הזכרו
אלא מפני השבת אבדה:

פרק כח ג על ג שנתנה בכדור או
שעשאה כדור בפני עצמה
טהורה אבל ג על ג שנתנו בכדור
טמא עשאו כדור בפני עצמו טהור
מפני שהתפר ממעטו: ב פחות מג
על ג שהתקינו לפוק בו את המרחץ
לנער בו את הקדרה לקנח בו את הרחים
בין מוכן בין שאינו מוכן טמא דרא
ר' יהושע אומר בין מן המוכן בין שאינו
מן המוכן טהור רעא מן המוכן טמא
שאינו מן המוכן טהור: ג העושה
אספלנא בין בבגד בין בעור טהורה
(ר' יוסי אומר על העור טהור) מלוזמא
בבגד טהורה
ובעור

עצמה שנתבטלה בתבירה: אבל ג' של ג' לא מבטלה בתבירה בתוך הכבוד לפי שהיא שלוכה
שם אבל אם ששאה כדור בתוך עצמה טהורה לפי שהתבירה מתשמה נטהורה
מהכרס אבל טמאה בכל שאר טומאות כגון כלי ג' של ג' שנתפשט: ב לפוק אספנים נקבין
שבמרחץ שלא יצא החוט: ולנער בו את הקדרה לאחוז בה את הקדרה כדי לשברה מלוטה
לתוך הקשרה או לתוך התחתון בין מן המוכן בין שאינו מן המוכן בתרס בתה מבלים מוכים
להניחו בקנפסא כגון שלא לא מלוי בטמא בקא אתשביה ובזרקו לאשפה כגון שלא לא
מלוי לטהור ההא בטלה כי מלוי היכא דתלה אותו בתנור קיליא בלשון או הנחו
אחורי הבלה ר"א סבר בין הניחו בתנור שבאה בתוכן לבי' ירקן באשפה בין הניחו אחורי
הבלה שבאה כאינו תוכן לבי' הניחו בקנפסא לשולה טמא כל זמן שלא זרקו באשפה
ור' יהושע סבר לשולה טהור כל זמן שלא הניחו בקנפסא ור"ש סבר כגון תנור תוכן הוא
ואני כגון הניחו בקנפסא ושמא והניחו אחורי הבלה כהוו שלא מן התוכן הכי היא
כאלו זרקו באשפה ושהור והתם מסיים להכר ביה רש"ל לבי' רבי יהושע והלכה כר'
יהושע: ל אספלנא בתבושת שעשה מחלב לשעה ומחאה נשתן וכיולא בזה ומחרמי אורה
של הבוכ או של השור ופורקי של הלכה והיא נתאספה ומין הבוכ והשור כאוניה שור לישבה
ולא לרשלים עמר: מלוזמא בתבושת שעשה מקמח ומאוניה וכיולא בהן שאר לוש ושבן
ר"ש הלכה ולפי מלוזמא מלוזמא: בבוכ טהור לפי שהבוכ נתאמס ומתבטל ולא לא

תוי. לתשלומין: ובעור טמאה שאין הטומאה
מתבטלת של העור כלו של הבגד ואין העור
מתבטל בבגד: מפני שהיא נעשית עיקר
שנתבשל מעל הבגד היא נעשית ונשלמת
עליה מעל הבגד והולך
ל הלבוש ואין הלבד ובעור טמאה רשב"א אף בבגד טמאה
ברשב"ל: ד מצויירות מפני שהיא נעשית: ד מטפחות ספרים
טהורות בלבדן לומר בין מצויירות בין שאינן מצויירות
שליהן שבן מיותרין לומר: טמאות כדברי בש"ש בה"א מצויירות
בלבד ואינו משמש: אבל טהורות ושאינן מצויירות טמאות
וכל שאינו משמש: אבל רגא אלו ואלו טהורות: ה כפה שהוא
טהור: ושאינן מצויירות
מיותרין נמי לשאר משמש: מן המדרס ונתנו על הספר טהור
בין מצויירות בין שאינן ? חמת טהור חמת שעשאה תורמל
מצויירות מישנס לתשב: ותורמל שעשאו חמת כר שעשאו
מטפחות ספרי משמש: אבל אבל טמא מת חמת
אבל ששאין לשמש
בה"ל: אלו ואלו.
טהורות לבין ש"מדן לספרי: הגלע הוו משמש.
אבל ואין הלבד כלי: כפה מטפחת שבראש
העשה ויש לה טומאת מדרס שמטמאים שהיא
ונשברים עליה: ונתנו של הספר אם יחד
אוהבי לספר וכרך אותן עליו: שהר מן
המדרס אבל טמא שאר טומאות: מחלת
שבר של שבר: ששאר שטים שבר שמות
של האדם לישב עליו ומחלת ונשטים הקנים
טמאין מדרס ואפ"ה הכי כיון לשונה מזה לזה
ואפ"ה בלא שנו משנה הוה ליה כבל. ששבר
ושהור אבל מקבל טומאה מהאין ולהבא: הגרתא
כל. שבר שהרוצה אינה כלי לתקבר: הכי נמי
כבר ששאר מטפחת ומטפחת ששאר
כבר טהור ולא נמי. טמא וכך היא ניסת
בבבלי וכן מצאתי בתשובה כזוקפי והכי מוכח
מן הנוסחאות ונטמא לבבלהו טהור כבגדין
בסמוך זה הכל לשון טמא לשם אחר טהור
ומדברי בנוסחאות לשון מכלי משנה כבגדים
משטים לתשמרת אור מתשמרת לשטים
ונשלם לשון מכלי משנה לכלי קבול וחכלי קבול
לכלי משנה וחכלי קבול לכלי קבול נמי הכל
שבי שלא לשון וטהור ואם מלכת ששאה
הגרתא לשון מקבל לקבול נמי. טהור

ד מצויירות טהורות כבר הרב שכל שאינו
משמש. אבל טהור כבגדין
בתשובה ז' ס' ז':
ושאינן מצויירות בשאר טומאות חוץ
מטומאת מדרס לשון מכלי שמשמר
לו מלבד ונעשה מלאכתו
ברלבב מבב מה: ה כפה
שהוא טמא מדרס כבר הרב
שבעמ' שהיא ישבה עליה
ושין בתשובה ז' ס' ז' ושאר
עין. ברבב הבמיס: אבל
טמא טמא מדרס כבר הרב
שאר טומאת שמטמאת מדרס
אבל לקיא כמו שמי הרב
ברבב ובהבה שם הטעם
בסל: חמת ששאה
בגדלו וכן כר ששאר
סדין כל טמא והרב בבבה
זה הרס טהור וכל הרב אבל
ל ברלבב טמא ולמדרס כל ששיהו לשמו עם
הין השנו כלים עשר שבעת עשר מבדרס
שבין אל כמו המלה והגרתא (ששנה סה)
כל קבול והכר והסדין אשר הן יחד טמא
במדרס לפי שהן יחד נאון לתשבב וכן הכסת
והמטפחת לשם אחר הוא כמו שאר של שטים
אשר הוא משנה ונמנה טמא במדרס לבד
כמו שקבים והמלה עשר הטמא בשאר
טומאות. שאל בבבה ולא. טעם אומרו סדין
ומטפחת והמשבבים שאר לפי שהכר והכסת
כבר הין של שאר וכבר הין של בגד ובגד
לה שישלם שם כר וכסת (פמ) של הבגד
שאל בבבה ונסמכה הנוסחאות המשנה כבל.
שאר הן המשנה לתשנה שמא הן המשנה
לקבל ומן המקבל לתשנה ומן הקבול לקבול
טהור ובבגד הכל טמא שם וכן הביאה הרב
וכן מאיר ברבב מבב המה לבן. וכל לסבירא
ליה הרלבב בתשובה ובנוסחאות מוקים
הם לתשובה מכל קבול לכל קבול נמי
טמא כמו מתשנה לתשנה לשהן בכל כל
ששיהו לשמו הן ושמא. וכן בתבורו עבב
מהרב כשהשבים הנוסחאות ברמבם לתשנה
מקבול לקבול. ומלמב השבים מתשבים
ובבבה

ובקב חלק ששאר קרקע אי קרקע ששאר מלק
הרי הן לכם כשרין והליבוש של הכלי שברא ה׳
הקנס של הקנסקנין ולא הטיר שבין מכלי קבול
לכלי קבול לא מסק בהקנסקנין שכל יש לבקרקע
בגבי הרלב״ם לכיון שבקב
לכר וסכין ובן כסף לטמאה הכלל כל ששינהו לשמו טמא לשם
בן ב״ כבלל ששינהו לשמו אחר טהור: ו מטלית שטלייה על הקופה
לפי שהן ימר ראוין לתשכב מטמאה אחד ופוסלה אחד הפרישה מן
לאבר מה ע״כ הלבן לה הקופה הקופה מטמא אחד ופוסלת אחד לבריך לתקן חלק ששאר
לאחר שלא נשאר לתשוב והמטלית טהורה טלייה על הבגד מטמ׳ שטיח עד בקרקע ואינו
שהסכין והמטמאה בן שלשנים ופוסלת אחד הפרישה מן הבגד
שכר היא אפי׳ הן של שכר הבגד מטמא א׳ ופוסל אחד והמטלית
אפי׳ טלאי׳ שהרי הסכלל מטמאה שנים ופוסלת א׳ וכן הטולה על
ששינהו לשלא נאי משלשהשק או על העור דרמ״ה דר״ש מטהר ר׳
לבקנסקנין שטבר ובבלבל יוסי אומר על העור טהור על השק טמא
הכל טמא ע״כ לא הי׳ מפני שהוא אריג: ז ג׳ על ג׳ שאמרו
לבריך לתה בטשר שהן חוץ מן המלל דר״ש וחכ״א ג׳
יתר ראוין לתשכב והמבורו
הערוכים כך של בגד כ״ו ושאינן סכין וכ״ו אין
כסת בגד ששאינו מטמאה ולא כבבגד טשר
שהן ימר ראוין לתשכב אבל נראה שסובר
לכיון שהוא בגד הכל טמא ומבבר הקנסקנין
ולפי זה הך כלל בקשבא לא קאי אמתניך
ליה כר וכסף שהרי הן של בגד והכל טמא אלא
מרישא להבר חלק ששאר שטיח כ״ו וחלק
ששאר הקרקע כ״ו ושור כ״ל שלא כבב ואל -
טשך כ״ו לשנן טשר הכין אלא לה זה
להטמאה בטלאי שכן אין נלאה סכין ומטמא
שהיה שור ומשוב הטנה שחלבו שלבנר לכר
וכסף והן של שור אפ״ע אף הוא ע״כ של שור
הן לזה שהוא שנוק שאעפ״י שהכר וכסף הי׳ן
של שור הוא הוא ב״כ של בגד ובשבשנו סרקס
יעמ של בגד ובן כאן נשנו סרקס ולפי הם של
בגד: ו על העור טהור כלאר ובינו כבין טלאי
של הקנסה בגש הרלב״ם מבר להב״: ז שלש
של שלש שאמרו ל הרב לטמאה לשנן טולאה
מה ושכל ובלה ונעבר נאי כבקבן בלשנה יא
פ״א דנעבי׳ ובמ״ש כבר הרב ברש״ כ״ב: חוץ
מן בבלל פי׳ הרב לה שמש״ר הנגרן בבלש
הבגד כ״ב
הרש״

וכר ששאר סכין וסכין ששאר כר להו שבר
לקבול לטשנו ולטשנו לקבול נאי שהור ואי
קשיא אלא לא שיבריהן ובקבן חלק ששאר
שטיח ונשטיח ששאר חלק בהלי הנך כיון
לכהן טהור הא לא קשיא
משום לקא בעי לתכבר
ולתקן ולבא אחרישא בבקבי
חלק ששאר בקרקע והה
לבבר לה ע״כ הלבן לה הקופה מטמא אחד ופוסלת אחד לבריך לתקן חלק ששאר
שטיח עד בקרקע ואינו
רגלה לשטבר לבבר הבחר
ורב סבר׳ נרבי׳ טלאי
ואינו יכבר לישב ברבשא
זו לבבר: ולטלית שהיא
שביא טלאי לבבר ונטלאה
בקנסה וקנסה לאן בר לבה
הי״א ולהו כשטלאה בקנסה
שלאחר הקנסה לפי שנעשה

בבטלה בטלאי לבבר ולהרי הי״א לבבר
והמטלית כשנבבר טלייה ברה לבה טלאי
לבבר משום לבטלה לבי קנסה וקנסה לא
מקיא לבבר: מטלאה ע״ ומנסלת אחר כבן
כלי שנעשו בלבבר ומירשו לבן בסוף ב״ל
הנעשה בלשבב מטלאה ששר ומנסל ע״ פי׳
פ״ מטלאה ע״ ומנסל ע״ לכל זמן שהכלי נעשה
בלבבר משבבין ליה כאב הטולאה לשנן
עובלי לשנוב ראשון ושני בחולין ו״ -
בבקנסה אבל כשבילה הלי״ה עלה הטולאה
ושנה שני בחולין ו״ בבקנסה לבבר לה... בן
מטלאה ע״ ומנסל ע״: הפרישה לטלית הבן
הקנסה הוה לה הקנסה ולא הטולאה כאן
שהיה קנסה שהפרישה אבל המטלית
טהורה לכיון שטלאה בקנסה ששיר
הקנסה והוא לה כחקיבה לכן ששלה
מן הקנסה לטהורה בחקיבה ולהו אפ
אמר מרישקה מן הקנסה מושב ליה
לישבה בקבלת טולאה מכאן ולהבא
אפ יש בה כשעשר: טלאה של בגד לא
נבטלה הטולאה לבבר ומטלאה הבגד
ששר ומנסל ע״ כבן כלי הנעשה
בלבבר כל זמן שלא מירשו: הפרישה
מן הבגד כן הבגד בכלי שנעשו ומירשו מטלאה ע״ ומנסל ע״ והמטלית הרי הי״א כאן

שהיה לו לשון לא נתבטלה ולא טמאה שני הכלים בשם הנדוף וכבר הכלים לפי זה לרבנן לאחרי
ומסולת עמהר: וכן הטולה משליה של בשם מכוונת והלל הוא ב' מלבנון והארץ מלבנון עד עיר לשרף
אבן של השער כטולה של הבגד ואינה מתבטלת: וכלים ורובן מלא נשמה אינו כלום שלא יהא מאותם ב' מלבנון ורבן
תשהר קסבר בשם ובשער מתבטלת הנאה ולאו מדורלה אחות עבד: כמין נעשה כי הלב שבתורה מעדת
מינה: ור"מ סבר בשם

ג' על ג' מכוונת טלייה על הבגד מרוח א' אבל בחלוק מלמעלה מחבר ומלמטה
אינה חבור כמ' רוחות זו כעבד זו חבור אינו חבור כמו הלבה
עשאו כמין גאם ר"ע מטמא וחכמים
מטהרין אמר ר' יהודה בדא בטלית אבל בחלוק מלמעלה חבור ומלמטה
אינו חבור: ח בגדי עניים אעפ"י שאין בהם ג' על ג' הרי אלו טמאים מדרס
טלית שהתחיל בה לקרעה כיון שנקרע רובה אינו חבור העבים והרכין אין
בהם משום ג' על ג': ט כסת הסבלין טמאה מדרס משמרת של יין אין
בה משום מושב סבכה של זקנה טמאה מדרס מושב חלוק

אבל בחלוק מלמעלה מחבר ומלמטה אינו חבור לפי הלב אבל
בחלוק שלובשין אותו לשולה הרי חבור מלמעלה מחבר ומלמטה
אינו חבור בטלית שלובשין אותו לשולה
בטלית שלובשין אותו לשולה
הרי חבור אבל בטלית
השלונה וכן בכ"מ הרמב"ם ז"ל והנה
היא הפיה חבור עם הבגד כאשר
יקבר השמה השלונה אשר יעשה
לבד הראש לפי שהיא עת תלה
הסרכה שב ולכיך לבחוק לשמה
השלונה הייבר של החלוק שכשהטליה
הפורה בשמה שלונה של החלוק אם
מתבטלת משם בשתבטלה בשלה.
החלוק שאין היא תלויה כברכה
ומלמעלה נקרעה בארבע קצוי עטליה

הבגד בלקו החלוק מפני המנטין שבכסן לבגד
שלא יצאו ונתבטלו הקטיל: מכוונת והלל
בכלל: טליה של הבגד מרוח עמהר מטליה
שהיא טמאה מדרס ותפר עוקף של הבגד
באמצעו מרוח א' ומ' רוחות מטליה ואינה
מטמאה מדרס בבגד אינו חבור ואין הבגד טמא
מדרס: משקה כמוהו זו בגד זו בגד שהיא
הפורה מזרח ומערב וכרוס ולבון אינה
הפורה מזרח ומערב הרי זה חבור והבגד טמא
מדרס: כמין נעשה שהפורה מזרח וכרוס אין
מערב ולבון: בגד כולו הרי חבור אלא בשקה
כמוהו זו בגד זו: בטלית שאינה כרוחות הבגד
אלא שבכבה עליו הבגד אבל במלוח שלובשין אותו
לשולה הרי חבור לא אמר הפורה השמה השלונה
והרבים מ' הב' בגדי השיכאים והסדינים הייבר
הלבה כמבטלים: ח בגדי עני שהם עשויים לחתיכות
מבגדים קטנים ואין בכולן חתיכה אם שהיה בה מדלגין כף ר' עשרי מן המשי הרך המתבטלת
בה ג' על ג' הרי אלו טמאים מדרס הנאה ומלבי בגדים ומקרין לו בחלוקות עיבוי שב והבגד המתבטל כף
הבגד בכלל ג' טמאים של ג' טמאים אין נתבר הרי הבגד לא"ר מ' הסבלים מ' הב' הנעשים
פרוץ טמאה מדרס בין שנקרעה רובה אינו חבור ואם משוחרר (מלא) כשל כמ הסבל (מלא) הבגדים
שטמאה נקבה הא' לא שטמאה הקלה האמר: השבי והרכי סבכה של זקנה טמאה מדרס מושב בכל הב' לפי מה
הבגד השבי והסבי בגדים הלבי והמנים: לקבל לשל מ' בגדים מ' ועשר בכל הבגדים
והרכין נכנס בגדים הלבי והסדינים: אין בהן בגדים של זקנה טמאה מדרס ולפי אינו שוה בגדים
בעשרה ג' על ג' ואין טמאין ט"ל ולא שאר טומאות שני שבכל הבגדים לאחר ואחר בשבבה בטלה לעשרה
מעשה

מושב לבד ואבל יבבי הלבוש אשר הן כמו שביאתנו - אבל שיהיה בהם ל"ט אבות ואבות כל"ל לא
ב"מ משנה ה' וכל נשין בסק משנה ל"ט מ"ש במשנה ל"ט: לא מתני' ליכי: ט כסת הש יבולים הנושאים לשון
ו' טמאין לשון מבור כי הרב שאם שמאלה בסבכה שלא בכתבן אין של כאשן יש להן כסת קטן בראש
שלאר המנטין עלה כל ובכי הרמב"ם בעמ" אין בכתבן שלא יקיים להן המשאני ומשאיר נשבר
לסיים ואם שלאר המנטין בה יוכן חלוק של יוצאת החוץ העשוי כסבכה לשון מנשב מנשב שאין נשבר
המוכרין בשבכה שלאם השבכה וכך מסק במבורן מבב מהכ: טהור העושה בגד מן החרם טהור עליה לאבן השמר: סבכה
קורקרותה כי הרב כמו קרקרות ומזוטו טמא ראבי אומר אף העושה של זקנה שלאה מנשב לבי
הכלים המשנה ב מבב בגד מן החרם וכפלו טמא: סבכה: לאין לבין לשון מבר הכ"ם
שבים כי הרב לא' השבים המשנה שהתחיל בה מפיה טהורה עד שיגמר לסבכה של זקנה שלאה
ל"ולסיים הרמב"ם והשבש את קורקורתה התחיל בה מקורקורתה שלאה את הלאה אבל לאלסים
עלאלים הכשיטכל שהוא שלאה כמו טהורה עד שיגמור את פיה שבים שלה מנשב לבי"ך לבר"ש לשון
שהתבאר ב"מ משנה ה': טמא בפני עצמו החוטין שלה טמאין מ"ש סבכה ש זקנה אחת
פרק כט א נומי הסכין כי הרב מישום חבור סבכה שנקרעה אם אינה שאינה כאינה לישב עליה
עלין הינלאים מקבלת את רוב השער טהורה: והיא טמאה טמא מת
לן הסכין כל אם נעשה שלן בשלין פרק כט נומי הסדין והסודריון - וסבכה אמרת שמשלים
וכל. וכב"ם הכ"ש ולמי לטומאת שלן והטרטין והפיליון של ראש ישבת עליה ובה הכן הכבא
עלף בל שלן להכי נקטן הכ"ם ששה איצבעות של אפקרסין עשר שהיא לטמאה מנשב מנשב
לתכרס אם הוא לשלן והרמב"ם נומי חלוק של יצאת המלן תפיק
סתם ומי שהבנו כאשר טמאה וכל ובחבורן מבב מהכ"ם זונה נמסק בכנ: השני בסבכה שיש בה חלונות
ב"אר ובתב טמא בלכרס אם בשאר טומאות ומי הרב חלונות משה רשת ובשבה נראה לתלן: לן הסכ
שלאו בתשה בלקלן סתם ובתב ואם נעשה טומאה כל: לן הרשת בשבכו נראה לבי"ך טהור: מזוטו
והפיליון לי הרב סכין שלתעשה בו כלי ולמיהו הא בתמתי הרשת מאשר ארין ששני כבנו וקרי
הפיליון של ראש הכן וראיתי להכ"ם מלין כמו מזוטו של רשת ובאלו שבאו מת הרשת ולקבה ואין
הפיליון בב"כ כתב: לא ליה בי יה כלים שב. ומזה בשבכו נראה לתקנה טמא להשיב בנב ואין הלבה
הוא שיגע לו להרב לבי שלאם שם לף קף שבילים - ברמב"ם: ם קרקרות הכ"ם ולתלי מקרקרות
מלין סכין להעשה בו כלי מת בכאן עמ"ל ובשבכן - הכלים: שב שיגמר מת מה שבתב העליונה שאינה
ושל בהתבר במשנה כ מה הרב יה כלים ובשבכים ובתב לטומאה. שב שיגמר מת כל מלאכה: שבים
בבבין הלאה שבלקים מלין ומשמרת שבשם כתב מלאכת שלה מלי השבים והשהרוב צור שנשין של הסבכה
וטלים קטן שמכסין בו כאשו ובמשנה ב מבב לשבבה בכל לבני שנה של מלאה ומקיף מאחן לאחן ובמנו שלאן
הרב מלאכת של סבבי סודר שנתן הלתלת שלו. מלי תשיב שנוע נשני הסיכן מלשם לתתן אות
בבכיל כל ושאר עב מלאכת בלקים מלין וכולאה בסבכה אחרת: המנטין שלה שבהן קנשי הסבכה
בזה כי הרמב"ם בכאן שבתב מלין של כאשו - של הראש: טמאי משנה מבור שאם שמאלה הסבכה
(הוא) המטמרת אשר ישיאן הנשי של כאשן שמאלו המנטין שמה כאלו המנטין אינו שבבה לא
עב ובאנתן יה כלים קתשים מלאכת ושין מש - הין מקבלים טומאה: אם אינה מקבלת את רוב השער
שנר בכתבת לנבה: מקרסין כל הרב כמו מקרסתיו של הראש טהורה:
כל לבי לא מלמין בשם כה הכ"ם והכ"ם הביאמ מן המשה. נומי הסכין עלין הינלאים מן הסכין והן מנשי -
הקשר שבמקסים שבתקף במשנה ל"ם בתבא לקוואר: שרלין לאבת מן הארון בין מן הלבנים בין
כבה מלאשה בין מלאשה אם נעשה שלן בשלי שמאלה
הסכין והוא שיש בתוך השיער המסרש בתקני וכן אם נעשה שלן בסכין שמאלו הנלי עב מקשה ש
המסרש ומשה ומתן טהרין שאין הנלין מבור לבל בנב אלא עב מקום השיער המסרש בהן: טרטין -
כלין כובעי: מלין סכין שמתעשה בו כלי: מקרסין כמו מקרסתיו אינה מנשבת (נמרס) ולא

מרלמי ובוא לבנש הקרקעון ומקרעת בבקיטון כפה של זקנה לי הבלבס כך שמת כימאי של זקנה
ומשלבשו קנשכו: סרנס בבב של אחר עב ומלון לא ש"ש אחר של לבה כמו ש"ש שש שש
לבנות וקנכין לו בערבי אלבורנוס: כדיר בערב שיבא לאמיש שב בנגי ומשנה כך בחבורו
לשנים כם שהשנה מכסה בו כאשה וקפה בשנים מבא כפה כפה של כאש: והגומדין מי הלב כבסכי
הבנים ינשלמי רבינא: ומכין
בנב שבוא אמה של אמה נימי סגוס והרדיד והחלוק והטלית פוטרא מי הלב שש מיכנש
ומכסי הערבי מושלן ומכסי ג' אצבעות נימי כפה של זקנה ועין בלשונות סמלה
בגלן הקור ומי הלב אמה והגומדין של ערביין והקולקין והפוטרא נסף ברכות: ב שלש כסכי
כבכי ולה שקר מיוקר מב והמעופרת והפרגוד נימיהן כל שהן: של אחר מי הלב ניתר
מרבה: קלקין מרין שלשבב ג' כסתות של צמר ו' של פשתן ג' של מין זה אינו מבור
ויש לרבנלין: מלבנא ישמבדש סדינין ב' מטפחות ב' סובריקין חלוק אינו טהורה ולא מבור
עבור מולן ורחב ולא הבנב א' טלית א' קלובקרין א' חבור לטומאה לא טהורה ולא מבור
בקרקעון שנקבי של הבשר ולהזיה יתר מכאן חבור לטומאה ומכאן מבור לטומאה
ואין חבור להזייה ר' יוסי אומר אף שאחר שאר הבגדי שלש
לא לטומאה: ג' חוט המשקולת ב' שטבלה בגיעה: מעשה בא אחר
של הרשין יה' של בגין ג' אמה יתר הבנים ויתמש בא אחר
מכאן אם רצה לקיים טהור שר ומשקבי בלשבראת סולר
סיידין ושל ציירין כל שהן: ד' חוט שלשלטי בו הראש:
מאזנים של זהבים ושל שוקלי ארגמן מבדנב מסך שלמלין של
טוב ג' אצבעות יד הקורדום מאחריו מבקי המלכים: כל שהן
שלש בין רב בין משנה הוא
חבור ולהם אחרים שש שבדרן מבדרש טשיש מכאן כי קרכים תלוק עד כי: סובריקין כאיתה להאבדי
הוי חבור מה שיוקר מכשיאר לא הוי חבור בקרקעי שבקבב הלב הוא מה' ב' בבגיל לשבת תשבה
לא לטומאה ולא להזיה: ב' בספרת של אחר ב' נבי: ה' כלים לבגי כיס שבקבב הוא בתקים שש
הבגדי זו נשר זו כשלל של כובסין עד ארוגים סובריקין להתר בשס: חלוק אחד נכר מבור כי אמר
מר בנין הארגים מבורה שבדרן להיות הבדש הן ערבי ביוקר מי רחבי ביוקר כל שהן הרמב"ם מ"ב
בין מבה לגמה ומחובבות במוש השקר ואין בו מה מבה: ג' חוט המשקולת בכי מי הלב הבגדים כי
ערב וכל הוי לקרן הכבד כל מ' בחוטים מלמעלה עין בבגדי ישן בגדי כי אם כלה
הוי חבור ומשנה נעשה טומאה בגד מהן שמאלי שהוא כלה כי וכן מי הלב
כלן ומשנה הין טמאין והנחה מאחר הבדה בגלמן ולא לקיים מסכן סריך בלשונה לבמקרי לסמ: ד' של
שבבדי כלם יוקר של מין זה לא הוי חבור לא
לטומאה ולא להזיה: סובריקין אינה לקרי סבריקין אינה להאבדי מכסים נאינה להאבדי כתין בגי כיס
מלבר שמלבישי בהם את הכיס ומכסי בהם הזכרות עד הכלים: ומבקרין כסות עבה שלבר
שלבשי בעבה הקרירות: חבור לטומאה ומינו חבור להזיה אלא נעשה טומאה מעד
מהן הוי חבור ושמאלי כלן ומשנה הוא הוי חבור ולא שבר אלא אחרת שהוא שלין בבגדו:
ר' יוסי אומר אף לא לטומאה ומין הלבה כי יוסי: ד' חוט המשקולת הבגדים מחזיקי כיס חוט
ובראשו מוסרת ומוריכין אותו בגד הבגדים לראות שלא יהא שקוע: חרשי נרי של שר:
ושל בגדים הבגדי המגמות הנבנות והנצולות וחוט המשקולת לרישא כלא פי אלא שנים
נשר כיירי בגדי לבגדי קטנים: יתר מכאן ואין מלבנה אלא שמגר תבלי בבל עד ועד
אמר שהוא כלה בסיומן טהור אחר אחרון הנוכח של המלה ולא הוי חבור לבלי: ושל סילים
הטהרי מבי הבוקר בסיד ומי הם כריכים לחשקולת וכן הכיריים שלכיריי לבנה בבקלים:
כל שהן בין רב בין משנה הוי חבור: ה' חוט מאזנים חוט שמחזיקן בו המאזנים בשנה ששוקלי

ה של בעלי בתים כלי עץ של בב ומבה לבב כף מש מ"ק"ל בהם: רבי יוסי אומר לשמה טהור אפילו הקרדום
ורבי בהכיעו ושל בב וכן העבים הרמבם בהבנה מהכ: ובל כב ש"ינלא טמא לאחר שנגלא חש"ב יכ
שירי הכרל לכיך לוחר שכן כנ"ל לקרנה ש"ל. יכ וכאיך לפי שתנים לו לתלאבתו ולה"ל כמלו שהור כך פ"
להתבר ל"ת נקרי. לפונתי בלי שירי והרמבם בלך מהכ השלי מרי ואין הוכה כלי: ה"ל קרדום מלאכתו לדק האו
שירי הכרל עבל מהכ"ם בהכ"ל
ביל הקרדום כשרולם לתבר
הכרל שטמא ושקיר בנפשו שלש איצבעות ר' יוסי אומר טפח טהור: בנ"ל עמוס מלאש בכאש -
טמא הני חבור: מקבת כב חוט מאזנים של חנונים של בעלי בתים בקרקע שמא ימלים ויכול לה
הרב לי לקרא הוא ולקבבה טפח יד הקרדום מלפניו טפח שירי יד עלא מעמ נשו לעמר ירן
ולי מלכי עכ: ו יד המעלב הפרגול טפח יד מקבה של יד ש והשיעור ש"ש בין ירה מעבר
של לבן ומעבר לי הרב לי מלכי - מפתחי אבנים טפח: ו חוט מאזנים של לברזל קורא מלבשן והיולא
הרלמיס של המנוך (קומ) - צמרים ושל שוקלי זכוכית טפחיים לעמר ירן קורא מעמרין
יד המקור טפחים יד המעצד של באלך בבא והא כלא לפ
הלבבר וחה בביכש שבבב לגווכות טפחים יד הקורנס של בבב ולין שלמנו: שלמתר
הרב בהעבר בכיש מ"ב זהבים טפחים ושל חרשים ג טפחי: לשוס בהכא מש"ב בנך
לשבבן ולהכ"ם ונכס של ניקות ז שירי הדרבן מלמעלן ד' יד הבדיד לשישרן טמא ובאלך
ולי שמתקנ בו מתק: ז שירי ארבעה יד הקרדום של נכוש ה' הבא מש"ב הנו לש"ש
הכרבין מלמשלב ל עיין בהשנה יד בן הפטיש ו' יד הקרדום של בקוע ל מלבשתר: סבל לחמון
ב מכה: יד הבריל לי הרב ושל עריד ו' ויד מקבת של סתתין קופמ"ש בלעו והחרש
לי ברזל כל ונש הנמלבר שקלי בנינין בסם לקם לקח ל ולי שסהלן ששה ח שירי לכי כיס לו לשורה בו
בשם הרמבב שחמ כלי בורות לבורות שנלקח מלקבר
קטשר שבעיקרי הקיס ושל שהוא ברי"ש וכן יל בביל מטיש של ברזל שנעשו מ"ר ובו נקבי ובוסלים
להכא נכ וכן הרמבם מ"ר מהכ כב שחוסבין בו מעבר ומל שם כך נקרא מקבת לי מקרא
בידין של מ"ס: של נבוש לי הרב מטיש שמקשיטר בו היא המקבת והבזן כל כי ברזל מלבתי עבנים
של המבנ כ כב בל הרמבם עבל בנלי מלאכתי ל סבלתי מרקס: ל של לבריס מוכר לבר
נבוש הוא עשר מוקה שיקרי הילוכת ומטיש הוא ולשמא נהיך שישרן בטפחיים מטב שקמטש
שנל עשר ישבר בו המבנ וכן מטיש כ' נכ' מה בהן בב ינין הייבר לי לשמא לכל הנך ינרך בלקן
נבאה לפי שנלא כמה מנלי בהשנה ובשם לי נבוש שישרן בטמין ול מוכן ששישרן טמא -
והוא ענין נקידה ותמירה כתו בבב לשבת משנה יב לפי שבלבר לעמוז בהן בילי עמה: לקור קורנס
ובמ"ש לבל משנה כ' ובלעי מב משנה ה' ונ"ל הרש של מל שנקשי בו הרמיס ושל שם שנקשיס בו
נבוש שמנבש בו כתו מנבש בשונלין לשובר עמה קרי לקור: יכ המעבר של לי ונבוה נפסינן
ל' בשמ והוא כלי מלי הרלמי ראשון שנול ונשמיס
מוקה מנשי המיל בלמלה ובשרב קרין לי
טבריין, של זהבי הלבים של זהב לשונה טמין כמין: ושל מרשיס של ברזל: ל' שיר הלבן
מלמעלן המרבע ראשון עמל. ש בו ברזל כעין מלבע שבו מלמל הבבה לתלמיה והוא קרני הלבן
ובראשון השש ברזל כמב מחולל לחתוך בו שרש ושלן מבמור ושישרר יכ המרבע לשלה
לבב הלבן מרבעה טמי משנה מבור ולמטה לבב המרמור שבעה טמי הסמוכי לי ה"ון
מבור בבלקן ומה שבנה יתלב מרבעה לבב הלבן ושבעה לבב המרמור מינע מבור ומס
נעשה שם טומאה לא שמא לא המרמור ולא הלבן: ביל כלי ברזל שבו חוטבי ונמלקי הסמיה
הילן כבי שיחיקן מ"ס ונש הנמלבר שקרי. מבינין נקרא הכלי החוטר בהן ביל: -
של נבוש מטיש שמקשי בו של המבנ ומשבריס מלבן: בן מטיש המטיש הקטון קרני בן
מטיש והבזל שלו מטיש: של בקוב קרנס שמבקעי בו עצים: של שבר שמוכרי בו הקנים
לבניה כלו מלשר המשבר ישבר ושל סתתים מוכר מבנים ובמקבנים ומשנין מלבן

ם מנרפס מנורפים כם מכור וכירים מו סטיט מרנוס
יעים מנרופייקם: וסל מיידים מנורפים נס מם סמיל:
יתר מכן יוקר מעדות מלו מעכו מכמים ביל סמנרים
מס רונס מקיום זס מסורך סיתל. מעם מס כמעם מכלי
וכן מס נגעם מימס נכל
זס מסורך מל יד מעם
מכלי עמו דמוי מכור לכלי:
יד מעמי מסור כנין יד
מל מסוד ומסכלס ומרקמת
מסר כלים מעמעיסן מל
מסור:

ברי זכוכית מך מעכו'
מכיפן למיל כמ' כ'
ונמ' מיו ומיילי לכמי למעכו
דין מכך כלים מל זכוכית
מדר מכם לס מכם: מכלם
מלמן: מסקומלס בלמוולמז
קורים לקמרס מקומלס
זס מכם מיירי נקמרס מזומם
מסין לס ביס קבול מלס
מעמעים מעוכר לס ביס
קבול קטן מעמעם כמכומים
מכלי מל מכיו כמין מים
לכומים מל כמף מל זכוכית
מלמו: יס למן לכוזו מעם
מביב מלכוזו מומסו כלי
מים כו ביס קבול: מולי קמרס מולי מסקומלס כמכמר
מקום מעמיסן כמאר מביס קבול קטן ומומכו ומעמעם
בו ומפילו מכי מזורים. למס מסיכי מסילים כלי מעכו
מקום מסכר מעוק לדים כמזומים כו: קיעם ומו
מעמ מקכם ומעמ מלקי מד מרמויק למעמעם בלומו ביס
קבול מעמים למס מומו מכר כלי: בלומין כלי מנורמי
ומרמי ברזל מסירים כו המלודס ומעליקין בו מכלים
מרנוס מכרימים מימיכמ ליס בלמ: ב מסקלריס
מרמס מל זכוכית מעמעם רומס כם מת מכים ובלמז
מסמקלין ומפילו יס. למ ביס קבול מסורם למי מסיכם
מעמי לקבל מ לרמומ כורת מעכים: מעמוי כמין קמרס
בחולס מל זכוכית: מיור כמ מל זכוכית: ומס למו מס
כמכומכו מל מסלמן מו מל דכר מסומ מומ מקנלנל לכמן
ולכמן ומכמך מס מכמ ומכו למי מעמעי מד ומיכו מומד:
רבי עקיבא מעמע מומיל ויס לו ביס קבול ומלכס כרבי עקיבא:

(מסרות) יח א ג כוס

ם מנרפס מנורפים כם מכור וכירים מו סטיט מרנוס
יעים מנרופייקם: וסל מיידים מנורפים נס מם סמיל:
יתר מכן יוקר מעדות מלו מעכו מכמים ביל סמנרים
מס רונס מקיום זס מסורך סיתל. מעם מס כמעם מכלי
וכן מס נגעם מימס נכל
זס מסורך מל יד מעם
מכלי עמו דמוי מכור לכלי:
יד מעמי מסור כנין יד
מל מסוד ומסכלס ומרקמת
מסר כלים מעמעיסן מל
מסור:

ברי זכוכית מך מעכו'
מכיפן למיל כמ' כ'
ונמ' מיו ומיילי לכמי למעכו
דין מכך כלים מל זכוכית
מדר מכם לס מכם: מכלם
מלמן: מסקומלס בלמוולמז
קורים לקמרס מקומלס
זס מכם מיירי נקמרס מזומם
מסין לס ביס קבול מלס
מעמעים מעוכר לס ביס
קבול קטן מעמעם כמכומים
מכלי מל מכיו כמין מים
לכומים מל כמף מל זכוכית
מלמו: יס למן לכוזו מעם
מביב מלכוזו מומסו כלי
מים כו ביס קבול: מולי קמרס מולי מסקומלס כמכמר
מקום מעמיסן כמאר מביס קבול קטן ומומכו ומעמעם
בו ומפילו מכי מזורים. למס מסיכי מסילים כלי מעכו
מקום מסכר מעוק לדים כמזומים כו: קיעם ומו
מעמ מקכם ומעמ מלקי מד מרמויק למעמעם בלומו ביס
קבול מעמים למס מומו מכר כלי: בלומין כלי מנורמי
ומרמי ברזל מסירים כו המלודס ומעליקין בו מכלים
מרנוס מכרימים מימיכמ ליס בלמ: ב מסקלריס
מרמס מל זכוכית מעמעם רומס כם מת מכים ובלמז
מסמקלין ומפילו יס. למ ביס קבול מסורם למי מסיכם
מעמי לקבל מ לרמומ כורת מעכים: מעמוי כמין קמרס
בחולס מל זכוכית: מיור כמ מל זכוכית: ומס למו מס
כמכומכו מל מסלמן מו מל דכר מסומ מומ מקנלנל לכמן
ולכמן ומכמך מס מכמ ומכו למי מעמעי מד ומיכו מומד:
רבי עקיבא מעמע מומיל ויס לו ביס קבול ומלכס כרבי עקיבא:

ח בש"א ז וכס"מ' וכו' וכי מקמל נבי מרמס
לעכין מוים מקמ! דסוו כ"ס לקולס ומס"מ
לס מכי לסו נמדיות נסדי קולי נ"ס ומומרי נ"ס ומכמ
רנוס כמ"ס נמכנס ל"מ"ס דנרכות: יד מעמי מסוס
כל מסוס מפי מכיס יד מלמן
מכלים מסריכות מנס מן
ומעמו כי מלים נר ך לסן
לסרמק נו מן המס ומסרס
נוס כלי מכל מס מיצורי נו
נמיקום מכלי מכס מוס
ימעמ נמעמות מכלי
מלומרי לס נמכור מסר
נכלי: מכלים ומעמ מ ימיו
לכס ונמס מקנלס לכס לכל
מנגרכיכס לפי מס מסמכמר
נמר' מ' מוסמ מעמכמ.
מרמנ"מ וכ"מ מס מר"ב
נמכנס כ'

פרק ל א השבלא
ומסקומלס כמכ
מר"ב מכמ מיירי נקמרס
מזומם כו' מלס מעמ מתים
מ"ובר לס ביס קבול קטן
מעמעם כמכומים מכלי מל
מכיו כו' וכ"ב מר"מ. וכלו'
מז"מ רמוי לסמעמ כו

ב אסקלריא
ומסקומלס כמכ
מר"ב מכמ מיירי נקמרס
מזומם כו' מלס מעמ מתים
מ"ובר לס ביס קבול קטן
מעמעם כמכומים מכלי מל
מכיו כו' וכ"ב מר"מ. וכלו'
מז"מ רמוי לסמעמ כו

ג כוס

כמכומים מכלי מל מכיו מכל מקמלס לס כמכס לכן מל
מרמנ"מ יעמו כמולי מכלי מכס מנולס מים נמכס כמו
מכיב ליסב מכלי ימיבס (מקוקמ) מ"ב זמיין נרמכל:
ב אסקלריא מי מר"ב מרמס מל זכוכית מסמס
רומס נס מת מכים ולפי זס מתרוכו
מל מסכנו מסינל ומרמנ"מ מת מעלס מסוס מסמזרכב
ומ! מסקלריס מוס (מעמינס) מסר ימ"ס לרמו מקומיו
(מנורוס) וסוס מכלי מלס מירכנת מסק רמיים וזס
מירמס מקורי (מרמס מסוס מוכוכית מו מן (מוסס)
מו מן דבר (מסר) מסיבי לס ירמס נמקומו מסמעי כמו
מסמנסר נמכנמ מסנמ"ומכלס ירמס מל מסורו מסמעי
מ"ב זלפי זס מתרוכו מל מסכנו נו מל ונמיוב כ"ס לס
ימרכנס וסב וזכוכית מתורנס רסנמ ומסקלריס:

ג כמנס

ג נפנם כו כלים כרוכו וכלני׳ סר״כ וסר״ם ונם סרמב״ל
גורם כן כפ״ב מ״כ וכ״ם כלים וכך נוכים
סרמב״ם ומם׳ מסוסר מן מקקיף מנמו ויסים כלים נוכסו
(כרוב סיקף) ונכסוכו כמ׳ כמקרכנם כו כלים סיקפו
כרוב נוכסו ומסר״ם נורם
ג״כ כלים מכל נורם כרוכו כ״ם ג כוס שנפנם רובו טהור נפנם בו ״שלש
כב״ף וכתב כמנם כמ ג׳ כלים ברובו טהור ר׳שמעון אומר אם מפור חוא
מניחות כפלו כפנם רובו את רוב המים טהור ניקב ועשאו בין בבעץ
וסמור מצפ׳ מ״כו מפזר ביקבופת טהור ר׳יוסי אומ׳ בבעץ טמא ובופ׳
רוב מים: ד צלוחית טהור: ד צלוחית קטנ׳ שניטל פיה טמאה
קטנס מכיטל מים מעמס • וגדולה שניטל פיה טהורה של פלייטין
כ״ל מסמס מכו׳ כיון דקטנ׳ שניאל פיה טהורה מפני שחוא מרחת את
מים מ״כו מעמים (כס) כל חיך לגינין גדולים שניאל פיתן טמאין מפני
כך מען ונס יכול לסוליכס שחוא מתקנן לכבשין וחארפכס של זכוכית
בקל ומיכו ירמ מעמ יסמך טהורה אמר ר׳ יוסי אשריך כלים שנכנסת
מסמן • מכל גדולס מעמים בטומאה ויצאת בטהרה:
נס מרכס מען ומיס נכלס
נירס מן יסמך מסמן כמכיטל
מים מיכו מעמס נס מוד
מסרים של פלייטין מי׳
סר״ב מל מען מגרמין •
ונמכנס ג׳ מ״ו דסנת מרס
מור מקורין מוסקמ וכן מי׳
מרמכ״ם מס ומכמ ומס״ים
כמיסו מזר מיני מכונס •
ומלימי לרמל רמ׳ מס כמו
מכתב סר״ב כמן:
וחארכס מ׳ סר״ב כלי
מסוי לרמיים
וכ״מ מפל׳ ומיין מ״ם מס:
של זכוכית מטורס ולנס מוס מסור לפי מכלי זכוכית
לנ ימנמ מזן רק מקנלים כמו מכוכר מרמכ״ם:
מליקמ לנ מסכת כלים
חביא מפר כלי מ״מנו׳ ומכיכ׳ לדבר מל מומ׳ מת ומקל׳
ומ מס״ם כמ׳ כמכיל מסיס קנס מכל מטומ׳ מרמכ״ם:
פרק א ומרס מכונע כו מנמ מומ׳ מרב כמנ
מרי״ב
כמלמ מסכת כלים
שנים מנמ׳ נמר מנמ מומ׳ מ כלי מנכיתין מנרס לנ ומ׳ל: מרס מכונע נמר מנמ מומ׳
מכנמ דכמ״כ מכונע נמר לכלכס מרס ומנמ מכנמ ומים לפי מסומ כנמס מנ מסומ׳ מס מכי
מנות מסומ׳ מומ: מרס מכונע כו מנמ מומ׳ מרב דכמ״כ ומכנס מכונע מנמ מד מרב לפי מסומ
בנמס

ג כוס מל זכוכית: מכפנם רובו מסור לקטוב מכר כלי:
כפנם כו מלם כרוכו מסמלם (מניחת) מומרות כרוכו
מל כוס ולם כמנום: מסיר מנמ׳ מ״כו מנזר מת רוב
מים: מס מנזר מומ מת רוב מים מסור מכל כמיום
מנמ ומין מלכס כר׳ מנמיון:
נכמן נכדיל: ר׳ יומי מומר
נכמן מנמ דמכל מומך
מנר מנמיד ומסוב ככלי
מנמות ומין מלכס כר׳ יומי:
ד מלוחית כמין מלוחיות
מל זכוכית מלכו מים למן
מומר מרוך: מכטל מים
מכיטל מומרס: וכגדולס
מ״כ יכולס ליכטל בידו
מנמ מלס נמס׳ ידיו קרוים
גדולס ומיכולס ל׳ בטל בידו
מנמ קרוים קמנס: מל
מלייטין מל מען מנרמין:
מזורס לנו לנ מזיס
לנלמכנס: מנכי מסיס
מירמנ מת מיד מנס לנמנ
ילו לנוכס לנמנ מן
מנלייטין לנרים כו ילו
כמרכנ וכ״ם וכקרמנ
מורמנ כמו מורכנ כ״ם
לנון מרכנ: לגיכי׳ גדולים
כמו כלין גדולים: מנקנן
לכנ״ים מכוכנ״ים כמן ירק
נמלנ וכמ׳ן ומכ״מין מומן
מס לנמנ״ים: מרמכם כלי
מסוי לריכי׳ מרמכ מלמנלנ וקנר מלמנ׳ כמולי׳ וכומכי׳
כו מנ״ין מרכנ נמנמ מנמ ומן יורדים מנמ מנמ לנוך
מריכים וכמכ״ים מס ולונמנ׳ מ״כו כריס מנ״נ מנס
מוכך כמרמכנמ מנכנים מרכנ ומנ״ים קנמנ: מסריך
כלי׳ מס׳ כלים: מנכנמנ כמ מנמ ומנמ כמנר מנמלנ
נמכות מומ׳ ומ״מנ מ״מרמכם מלזכוכ״ם מזורס:
כמלמ מסכת כלים

נשלמה מסכת כלים

מסכת אהלות

פרק א שנים טמאים במת אחד טמא טומאת שבעה ואחד טמא טומאת ערב ג׳ טמאין במת שנים טמאין טומאת שבעה ואחר טמא טומאת ערב ד׳ טמאין במת ג׳ טמאין טומאת ו׳ ואחר טמא טומאת ערב כיצד ב׳ אדם חנוגע במת טמא טומא׳ ו׳ ואדם חנוגע בו טמא טומאת ערב:

ב ביצד

כעצם ולר שטיעלם וכל ולר שטועלם אין בו אם טומאת ערב אבל מכנים נזרו על מכונת בטמא עם בעזרו מקומר לעת מיסים מעם מבעם: ב כלים מכונעים בעת וכו׳ כין כלי עקבות בין כלי מתך ובגדים מיטמאין בעת מגעו דכתיב בקלל ערב אם בעת ערב מרי מוס בעת ומוס מדין לאחר כל מכלים מילבך כלי מכונעי בעת בעצים אבי אבות וכלים בכלים אב מטומאת דלעולם אין מכלים מכיים בעצים כרמטומים; מטליחי בין אדם בין כלים בעצים דאמומים ומיטמאין טומאת ערב: ג כיצד מרבעה כלים מכונעים בעת אבי אבות כשוקו ואדם בכלים אב מטומאת וכלים באדם אבי אב מטומאת אדם בעצו דכתיב ובנמתם בגדיכם ביום מטביעי ומטרמתם אם לערת מכל אדם מעמא מומאת מכעם מעמא מכלים מומאת f: מרביעיב ן אדם בין כלים בעצים דאמומי ומ״מ דבכיבל מלמם מומאני לעתני אדם מכונע בעת וכלים באדם מעלים מומאת f מטליחי בין אדם בין כלים מעמין מומאת ערב אם מעמים מרבעה מעמין בעת מעמיכן לא דאמרינן אדם בכלים מכנעו בעת וכלים באדם קבני מומאת מכעם כ״ם אדם בעת בעצו וכלים באדם דאיכא מומאת f: מטוד כעין עטוד מל מעכבת מקומ בטמבע מטמל ודאמטומקומרי מטמל: אין מטמל מעמטב לפי מטין מטומל מטמא מטוד לפיבך מיכו בטמב בעכין מדר מטומאות אלא כל מטומב כמטל מעת מכונע בעת מבעמומטין כמן אם דיאיבמי אמי אין מטמוד בעוך מטמל אלא מכונע בטמל מבקון אמי מכי אין מטמל מעמטב בעכין מדר מטבמיכו ומכי מומב לקמן בפרק מגוס׳ מבם בעסבת שבליות מל מן: ד מטבלי מלמם כגון כלים מכנעו בעת וכלים בכלים ועוד כלים מליבי בטבייים כלן מטמאין: ומאדם מכים כגון אדם בעת ואדם מכי בזה מאדם מבמעו בעת אבל אדם מטליחי בטבי מטוד: מטוד בעמבע כגון כלים ואדם וכלים דאדניעי

בין

ב כיצר ג׳ כלים הנוגעי׳ במת וכלים בכלים טמאין טומאת שבעה חשלישי בין אדם ובין כלים טמא טומאת ערב: ג ביצר ארבעה כלים נוגעין במת ואדם בכלים וכלים באדם טמאין טומאת שבעה חרביעי בין אדם בין כלים טמא טומאת ערב א״ר עקיבא יש לי חמישי השפור התחוב באהל *האהל והשפור ואדם הנוגע בשפור וכלי׳ באדם טמאין טומאת שבעה החמישי בין אדם בין כלים טמא טומאת ערב אמרו לו אין האהל מתחשב: ד אדם וכלים מישמאין במת חומר באדם מבכלים וכלים מבאדם שהכלים שלשת והאדם שנים חומר באדם שכל זמן שהוא באמצע הן ד׳ ושאינן

מ״ם ליכא למי לף בלדם: ב ביצד ג׳ עיין מ״ם בפסכם ד׳ מ״ל דמרם: כלים מכונעים בעת עיין מ״ם מר״ב בפסכם דלקמן ומים מר״ב בין כלי מקבת כו׳ כלי׳ מיקמכלי מרם כמ״ם כמ״ק דמסקים מסכם ו׳ ועיין מ״ם נרים מ״ו ומ״ם דכתיב בקלל מרב כו׳ מרב מרי מוס בעת מסרי אין מכדל בין קלל מרב לו מלל מבן לו קלל מן ומאמנם ירבם בזה מכל מם מינע בקרב מסר בסרב כו מעת ימעם מבעת ומים מרמב״ם ועיין מ״ם בפסכם ס׳ מ״ק דכלים: ג חרביעי בין אדם בין כלים כו׳ כתב מר״ב ומ״ם דבכיבל ג׳ כו׳ אלא מסיבם כו׳ דאמי אדם בכלים מכנעו בעת כו׳ אבל לא מעמיכן מיבם כלים בעת וכלים בכלים בעכ״ם בכאדם בעמבע דמיטמאין מכלים מעמו ב״ם בכאיבו בעמבע מיטמאו מכלים מן מכלים דמ״ם דלעולם אין כלי מקבעם מכלי מיטמם מומאת f ומ״ג דבכאדם בעמבע מקבעין מאבי אתם דקרם בתיב ובנמתם בגדיכם כו׳ וזב דבמתכי׳ ס׳ יוכיח: *האהל עיין מ״ם ברבכ״ל מקבת כלים: אין מטמל מקבת מ״מר״ב מ״ר״ב אמי אין מטמוד בעוך מטמל כו׳ *בב׳ מגוס מבם ועיין מ״ם מס ועיין מ״ם בנס מר״ם בעבמם

(מטרות) יח ב ב׳

ע"ל: ד ושאינו בטמא מן ג' ומ"נ דלכאורה כרשם דסם קומרם דכלים סים סמן כנמו נמם וסוו מכי שכות מכל כמלם סוס מקלם סכנם נמם לם מוי מלם מם סטומאם מ"מ קומרם דמלם מסיב לים דמוסם כיונם בו מס"כ ככלים · מסר"ם:

ח שחבגדים מכוסמים מם מזב

כו' לסון מר"כ כנון מסכב ומוסב כו' וכלסון מרמב"ם וקר' דמייתי לרמיים כמרכ' כתיב כמ"ם כרמ"ד דכלם כמ"ד יוכ"ם מסכב ומוסב דקמירי ונכפי מסכב מו מרכב: ואין מדם כוסם מם מזב מסמם מדם · כמב מר"כ ומ"ילו בסמם מסום כוסם כו' ככלל מסמר רבי יסוסם בר"מ כתרם דזכיס ומסיים מרמב"ם ומסכם מסר כלים סום מטמם ומיין מ"ם מס נוכים: ו ער מתנם כמסו כתב מר"כ לכתיב כל מכונם כו' לעיך מכתוב כו' ומכמן מתם דן לסרן מם מם מטור מיכו מטמם מד מסם מיטות מרן מקל מיכו דין מלם יטמם מד מיטות מסרי. ומטילם לבמסם ומים דתכן לקמן: חוחזו רמשיסם מפמי מעדין מרמם מעורם כעור מנם. מרמב"ם מס"ד מס' מסר מכות מטומאות ומ"מכ"ם לכל"כ מסיטם מ"כ · כלומר דמעמי מערכסין מיכם רבותם כלל: בגון זכב מלמטם סום מס מסרן (כמ' מ"כי) וום מכמלמי יתכומם זכבו מטוד מגד מתר מתיכם ומסכם יקרם זם לקנם מיכי כמלי קיי' כמ"ר לם יסיס מכם מטתכומם מקמסטת מכלל מסרי' מטורם ומטמלם מתם מכל מכים מקמירדם בכלל מנוס מרמב"ם: ו חאברים ל' מר"כ מרוך מיסיס כמס כמר וגידים ומנמות וכו' כדכתב נסוס פירקין ומיין מ"ם

ושאינו בטמא הקשלשה: ח אדם ובגדים מיטמאים בזב ח מר בא אדם מכבגדים ובבגדים מבארם שחאר' הנוגע בזב מטמא בגדים ואין בגדים חנוגעין בזב מטמאין בגדים חומר בבגדים שחבגדים חנושאין את הזב מטמאין אדם ואין אדם נושא את הזב מטמא אדם: ו אדם אינו מטמא עד שחצא נפשו ואפילו מגויר ואפילו גוסס זוקק ליבום ופוטר מן חיבו' מאביל בחדום' ופוסל בחדום' וכן בחמה וחיה אינן מטמאין עד שחצא נפשם חוחזו ראשיחם אף על פי שמפרנסים מטמאין בגון זנב של לשאת שחיא מפרכסת: ז האיברין אינלחן שיעור אפי' פחות מכוית מן המת ופחות מכוית מן הנבילה ופח"ת מבערשה מן השרץ מטמאין מומאחן: ח מאתים וארבעי' ושמנ' אברים באדם שלשי בפיסת הרגל ז'

בין מדם בין כלים מטמא מומאם מרב כדמעיכן מטמכיתין דלמיל: ם מטמא בגדים כל זמן מלם מירם דכתיב ומכונם בבסר מזב יכבס בגדיו מלם מסוס מטמא בגדים בטמא מנמו כזב: ומין בגדים מכונעים כזב מטמאין בגדים לפי מזב מם מסומאם ומבגדים מכונעים כו כמסים רמסון ומין מטמאין בגדים מקרים מאין מדם וכלים מקבלים מומאם מלם מאב מטומאם: מסבגדים מכוסאים מם מזב מטמאין מדם כנון מסכב ומוסב מל זב מטמאין מדם לפי מסנכמים מב כטומאם כזב מכמו דכתי' וכל מכונם בכל מסר ימים מקמיו יטמ' מד מערב: ומין מדם מכוסאם מם מזב מטמא מדם ומ"ילו בסמם מסום כוסם מוקו קודם מסירם מסיכו מלם רמסון למומאר ומין רמסון מטמא מדם: ו מד מתב' בסמו דכתיב כל מכונ' בסם בכסם בדם מסר ימו'

ח בפיסת הרגל מרגל לסון מר"כ כף מרגל · וכן פיסת כיד מוא כף יד · כדכתיב בכף מים מזלם מים מרגמו פיסת ידם מר"ם:

לעיך ככמי' מסיכו מטמא מד מיטות: מנויד מסוקך ל' נודו מלכל: וזקק ליבום כל זמן מסוא נוסס יכמתו מסור' לבכמם: ופוטר מן מיבום מם מת ומכיח בן נוסס מסמו מטורם מן מסלינם ומן מיבום: ומאביל בקדושם מת מטו מס מיש נמ ישראל מכמם לבכן: ומוסל מת מטו מן מקדושם מס נמ כסן לישראל מיש: וכן בכמם מיש מין מטמאין מיטות בכילות מד מתנם כמסם: כזכב מלמטם כלומר לעם מרכם זם דומם לזכב מלמטם: ז מליבריס מר ך מיסים בסם בסר וגידים ומנמות ובכך סוס כמסב מכר ומיירי בין בסבר מבמלם מן מסי בין בסבר מן מסמ: ם מיסת מרגל כף מרגל מיש מסרמם:

ס"ס

כלים מסכת מסרות ומ"ם מר"כ ומ"ירי בין בסבר מבמלם מן מסי וכו' מיין כמסכם ג' מ"ו דעדיות ·

ס"ס

מסס בכל מצבע למקס מצבעית סייכו מלסיס : קרסיל
מרגנוס כרעיס קרסולין מקוס מבור מרגל וסטוק :קיטל'
למעלס כרסס מרלס מלכס מנס מסמוכר ליל מלסון
קכס מסרס מכו מודרים מסמס : מרפק קול'ובלמ :
מסס ומסר מוס (מכל) מס
מעכס מל מכסיו מנר מסל
מסניס סוס כנון יל מסל
'ומגל מסל ולומן מסל :
מעמס מל לכ סוס מסוס
מסמכי מכומס מסוס מכסב
מריסס מל מלכ כמנס מסוס
מיסס דרך מעמכו יככיס
מסויר וינס ללכ : כנקוכין
מכנים וניל מסמס : כסר
מרלוי כלי סיעלס מרוכס
ויבריס מס סיס מקוכר
כלרס מ' : ומין מטמלין
כמסל לפי מסומלס מסל
מיכס מלס מו כלרס מלס
כדכמי'מרס כי יומ'כמסל מו כמכר מדוס'למרס כדכמי'
כמנס מרס מס מרס יס כו כסר ונידיס ומנמו' ומטמס
כמסל מס מכר סיס כו כסר ונידי'ומנמו'מטמ'כמסל :
מלו מטמלין כמגל מסמ וכוית מן מסמ ומי מסיס
כוית מן מסמ מטמס מס מנמו לס כל מכן מס
מלמס מקרנס כס'ס ככויר לס כנרכס מלס למכל מלס
כמקסרו מכריו כנידין מסין כו כוית כסר : כגל
קלס וסיס מטמס כמו מכס מכמיכ וסכומס מס כגלמס וכ"ס מסמ מסמטמס כמסס וכמו מסכגלס מסר מנמו
מ"מומס'מרכ מטמו מומסמ מרכ כן מסמ מסר מנמו מומסמ מ מסמו(נ"כ)מומסמ מ מוס מכומר כמסרי. מרמנ'ס
ומסיי'כ מסכי כמכומרו ריס מ' מסלוס ומרמס לי מסמס מכמיכ כדרך מסמס מסיומר מכמ לפי מסמר כמירוס
מפי'כמ מכמ ומסמ מסיו מכיל'כסר כמלכ לפי מסמר כמירוס מפי'כמולו כך מסמ מומס'מסמ כמ לפי מסמס
כמירו מפי מומס מסלו'כ"ס מסמ מ"כ וכמ מכ"מ דלס מיך לסמו'דס"כ מוכסין מן מדין דכולמו כנלויי מלמס
כמלמ' ככמו ומין מ"ס לכין מומין כמס מכו'כרים נ"ק נכי כקרי מכור כו' : ובמשא מיין כמוס מכמס נ"מ כמיס
דוכיס : בזמן סיס מלישן כסר כרמוי מסו'מסוס מכוי'כמו מפי'מר"כ כמכ'נ'מ דכוי' : פרק ב א"אלו מטמלין
כמסל מסמ וכו' מיין מ"ס כמכר נ'נד"ס וכיס מסרס וכו' : חמה וכוית מן מסמ כמכ מר"כ ומי קסיס כוי'מ מסמ
כו'לס כנרכס מס לכמל כו'מסין כו כוי'כסר יולס מני למיס'לס כנרכ' מס מסין מליו כוי'כסר מכו' דמכמי מקסנ
כס"ס דכוי מ דס כ' דמס מל מכר מכמו מנ"ס מל מס מכמו לס כ"ס ומסכי מכמי לס כנרכ'מס לכמל מלס כמקסרו
מכריו כנידין.ומר"כ לס מוכי'לסוס קוסי'דמל מכר כו'מכו' דכרמ דמולין מסמ'מירוכ כמר'דלס כנרכ'מס לכמל
כו'לס מי'ון דכוי'מן מסמ כו'ומו לס מידי ומי'מס מסו'דכיון מלס כמקסרו מכריו מדין מסמס'מין מליו כוי' כסר
מ"כ וכ"כ מר"ס כמלן . מס מכמ דכיון'דכוי'מיס כסדי'כמסך דקלמ'דמי מסל מקדמיס'כוי'מן מסמ כו'ומו'מכמי
ליס לס כנרכ'מלס מסין מליו כוי'כסר מו לס מ"מ מס לקכיס מל מכר כו'דמוס מסומס מסין כו כוית דכך

ששה בכל מצבע כי מיסת מרגל וכן מיסת מיד מכל
מיכוכי מסמנמו'מר מקכס : בקורסל מי
מר"כ מרגנוס כרעי' קרסולי' מקוס מיבור מרגל וסטוק
וגם מר"ס כמב מסוס מקו'מבור מרגל וסטוק וכמ'מסוס
מלסון ולס מעלו קרסולו
וסוס נסירת דוד מסמ"ס
ומס מירס מקב ומ"כ מין
מס מכו'מרגל וסטוק כדמי'
מר"כ מל מקבו כמס' כלים
מכל מכמ ד' וכ"ס לפירס
מסוכרמי כרמ"כ דמס יבמו'
מכן מרל"ק מירס קרסולי
כרמי ומרגנו' מסרלו כרעיס
לליס קרסולין ולס רכומכמי
ומס מכרכי' מ"כ ומיעב"ס
כמ'כמירוסו וקורסל מעקו'
מרגנוס כרעיס קרסולים
מ"כ וכ"ל מסיכמ מעקיב נ"ל
מערקוב כלסון מכמכמיכי

ו'בכל אצבע ל'בקורסל ב'בשוק ח' באדבוב'
אחר בירך ג' בקטליות ל"א צלעות שלשים
בפיסת חיר ו' בכל אצבע ב' בקנה הוב'
במרפק אח'בזרוע וד'בכתף ק"א מזח וק"א
מזח ול"ח חוליות בשדר ש'בראש ח'בציאר
ו'בספתח של לב וח בנקביו כל אחד ואחד
מטמא במגע ובמשא ובאהל איסתי בזמן
ס"משיש עליהן בשר כראוי" אבל אם אין עליהן
בשר כראוי מטמאין במגעו ובמשא ואין
מטמאין באהל :

פרק ב אלו מטמאין באהל רמה
וכזית מן חטה וכזית

דמ'ו דכבורות מכמ לס ומ"ין לקמן : "בארבוח לפי
מס מפרמתי כקורסל דלמיל מסוס מקוס מרגל כסוק
יסיס מסרכוכס מקוס מבור מסוק כיריך ומ"יקמ"ס כמכר
ו'מ"ר דקולין : מרפק מי' מר"כ קול'ו ומ"ין עוד
כמכמ ג' מל דמנמ : מגמא נמנמ וכמס וכמסל
מומסמ מנמ ומסל מכמ מוס כמסיק כמו מסמר מכונמ
כמ ומסר כל מכמ מל מסל (יטמ) ומומסמ מסמ
מוניס מוקס מקנלס מומסמ כנלס מסר מיס מומסמ
קלס וסיס מטמס כמו מכמ מכמיכ ומכומס מס כנלמס וכ"ס מסמ מסמטמס כמסמ וכמו מסכנלס מסר מנמו
"מומס'מרכ מטמו מומסמ מרכ כן מסמ מסר מנמו מומסמ מ מסמו(נ"כ)מומסמ מ מוס מכומר כמסרי. מרמנ'ס
ומסיי'כ מסכי כמכומרו ריס מ' מסלוס ומרמס לי מסמס מכמיכ כדרך מסמס מסיומר מכמ לפי מסמר כמירוס
מפי'כמ מכמ ומסמ מסיו מכיל'כסר כמלכ לפי מסמר כמירוס מפי'כמולו כך מסמ מומס'מסמ כמ לפי מסמס
כמירו מפי מומס מסלו'כ"ס מסמ מ"כ וכמ מכ"מ דלס מיך לסמו'דס"כ מוכסין מן מדין דכולמו כנלויי מלמס
כמלמ' ככמו ומין מ"ס לכין מומין כמס מכו'כרים נ"ק נכי כקרי מכור כו' : ובמשא מיין כמוס מכמס נ"מ כמיס
דוכיס : בזמן סיס מלישן כסר כרמוי מסו'מסוס מכוי'כמו מפי'מר"כ כמכ'נ'מ דכוי' : פרק ב א"אלו מטמלין
כמסל מסמ וכו' מיין מ"ס כמכר נ'נד"ס וכיס מסרס וכו' : חמה וכוית מן מסמ כמכ מר"כ ומי קסיס כוי'מ מסמ
כו'לס כנרכס מס לכמל כו'מסין כו כוי'כסר יולס מני למיס'לס כנרכ' מס מסין מליו כוי'כסר מכו' דמכמי מקסנ
כס"ס דכוי מ דס כ' דמס מל מכר מכמו מנ"ס מל מס מכמו לס כ"ס ומסכי מכמי לס כנרכ'מס לכמל מלס כמקסרו
מכריו כנידין.ומר"כ לס מוכי'לסוס קוסי'דמל מכר כו'מכו' דכרמ דמולין מסמ'מירוכ כמר'דלס כנרכ'מס לכמל
כו'לס מי'ון דכוי'מן מסמ כו'ומו לס מידי ומי'מס מסו'דכיון מלס כמקסרו מכריו מדין מסמס'מין מליו כוי' כסר
מ"כ וכ"כ מר"ס כמלן . מס מכמ דכיון'דכוי'מיס כסדי'כמסך דקלמ'דמי מסל מקדמיס'כוי'מן מסמ כו'ומו'מכמי
ליס לס כנרכ'מלס מסין מליו כוי'כסר מו לס מ"מ מס לקכיס מל מכר כו'דמוס מסומס מסין כו כוית דכך

ופשטר לפרש דברי הר"ב כמי בכ"ב ופש"ש מייתי
קושיא קמייתא בלמור וקשר דלא נכרכם אלא לשלא
בקקטרו כו' ומיכי ידעיכן כשאין אלין כזיב כשר אבל
הרשטון כ"ל מיקר בלמוכו: **ובזית** מן שעת עיינכמי'
הר"ב לק' מסכת ב': **נצל**
לשון שפרש כמו ויצל אלקי
כסלא לכזיר: **מלא** תרוד
רקב עיין בעסכת לקמן
וכמי הר"ב דאין כו אלא
מיעלת עצם: **השדרה**
והגלגולת ככר כתבתי
בעסכ"ב פ"ז דכזי' לסרעב"ס
עסק דאו אי קקבי ומזכרתי
סכ"מ בפ"ז מ' כזירות
תעם עליו סכס"ם בעיא דלא אפשיטא איש ונכסיו
מבאתי לסכ"מ עכמו בפ"ב מ' טומאת מת סתירן
בסס הרי קורקו"ל דכיון דאסכקן לכמאי דאמר בפרק
אי סדרס אי גלגולת אלא דדקי דילמא סאכי מאי
דמתמיר לא מבקיבקמאי דאסכקן בסדי' כיון דלא אסכקן
בס אלובתא לאדומי אלובתא ונס כי כלאלוקות שאסכ'
אי אי קקבי ומסקא' סכי אוד כוותייסו ע"כ דברי הכ"מ
ומ"מ אכי תמס דאתא אדאסק הרמב"ם איש עכס אמ'
ים בו רובע כו' איכו מטמא בשאל כתב הכ"מ קד
מעמא מדאמרו בפ"ז דכזיר סאכי מאי דמתמיר טמי
מטמא דלית אלכא' כוותיס ע"כ ומאי אולמא דאמ'
דמיים מאי דמיים: **אבר** מן המת ואבר מן המי פי'
הר"ב דכתיב בקלל מרב וכו' עיין מס מבתבתי בזס
בסוף מסכת ס' פרק קמא דכלים: **ורובע** עצמות כמ'
הר"ב דכתבתי פירסו מסן מומסין מסיות בסן רוב מכין
ורוב בכין כו' כבר כתבתי בזס בעסכת ז' מ"ק דעדיות
ובטעם קל אלו מטמאין כתב הרמב"ם לפי מבכל אלו
מסיתוריכיבר מסן עכס אדם: **ורוב** בכיכו לסון הר"ב
כגון מסוקין ומירכים ומגלמי' ובסוף מ"ו דעדיות כתב נ"כ ומסדרס ומ"נ בתוספת' כמ"ם כבר מס. ומסו' כך
שנמתי כן בלסון הר"ב דמכא ומי' דבריו דסוקי' ומרכיי' וכו' מ"ן בכיכו אל אדם אבל רוב מן מתי מוקים
ויכך אמר בלבד וכ"כ בשדיה מס בעדיות וכפ"ז דכזיר מעכס ב': **במת** מוא ריב מכיכו קכ"ם בפ"ז דבכורות דף מ"ם
מייתי לא ומ"ל דביכא לרבא בכא מכיכא אמא לאמטוטי' ומסכי דקמל"ן מסף מל מי מאוקו מאדם מוא אמר באבריו
אי יקר באבריו אין מטמיאין בו אלא מל מכין רוב כל אדם אמ' כ"מ מתים אמבת מים בס בתורן אי מסיתם בסברת
מ"נ מיד מסיא עולם לאכין: **ב רביעית** דסמ' הר"ב דכתיב בעמ בבמס מאדם כו' ומי' לאו קדא לא מוא
מטמיכן לדם כיון דנוטו מחליף ומכן מ"ין נוטו מחליף בע"כן כדמי' הר"ב בעסכת נ"דם' דלקמן אי' מ"ק דסכדרין
דף ל' ומא דבעיכן רביעית מא אמריכן מיעורין מל"ב בא"ם בעסכת כ' מ"ק דעירובין. וכתב הרמב"ם דמאו לוא

כאו

ובזית נצל ומלוא הרוד רקב השדרה והגלגולת אבר מן המת ואבר מן החי שיש עליו בשר כדאי רובע עצמות מרוב חבנין או מרוב המנין ורוב בניינו ורוב מניינו של מת אף על פי שאין בו רובע שמאין במת חוא רוב מניינו קכ"ח: ב רביעית דם ורביעית דם תבוסת מת

בכל כסר מעת מביעות וכעסה כעין לאם מרוקם: מלוא
תרוד כף וסיעורו מלא מעכים: רקב נופו מל מת בכבל'
לחוקו וכעסה כעין עפר ואין מלוא תרוד רקב מעמא
אלא מן מעת מבקבר עדוס נאריון מל מים ומכוסה
בכסוי מל מים מד מבולע
בורא מאין בו מעדוכות
רקבין מל נבר או מל עץ
או עפר אבר אבל מת
מבקבר בכסותו אי נאריון
מל מן אי כעפר אינו רקב
וכן מת מבקבר אבר אבר
אינו רקב: מסדר' וגלגולת
מע"ם מאינו בסס כם מטמא
בשאל לפי מבור אדם בכרת
בסס דכתיב נפנס אדם מנס מבכר בו מסוס מל
אדם. אבר מן המת ואבר מן המי דכתיב בחלל חרב
אי נמת אבר מבכדילתו מביב מן מבי מרי מוא כמת:
ורובע עצמות רובע מקב מל עצמות מרוב מבכין אי
מרוב מבכין רבותי פירסו מסן מומסין מסיות בסן רוב
מכין ורוב בכין מעמ' מאין בסן לא רוב מבכין ולא רוב
מבכין מטמאין: ורוב בכיכו ורוב מכיכו רוב בכין מנוף
אי רוב מכין מעצמות אף על פי מאיכן רוב בכין מנוף
מטמאין ומעמ' מאין בסן ריבא ורוב בכיכו בגון מסוקי'
ומירכים ומגלמי' (ומסדרס) ורוב מכיכו בגון דאמי
מבבעות מידיס ומרגליס ומכיונא בסן ובלבד מיסיו קכ"ם
אבריס מטמאים: ב רביעי' דם מיבא כלו לאמר מיתה:
ורביעית דם תבוסת מיבא מקבת רביעית מתיים ומקב'
לאמר מיתה ולקמן בפ"ג מתרס לא: תבוסת ל' מתכוסת
בדמיך ורביעית דם מיבא כלו לאמר מיתה דאוריתא
דכתיב בעת בנפש אבל דם תבוסת איכו אלא מדרבנן
ומכי דאוריתא ומכי דרבנן: מעת

מת אחד רבי עקיבא אומר ששני מתים
דם קטן שיצא כלו רבי עקיבא אומר כל
שהוא וחכמים אומרים רביעית כזית רמח
בין חיה בין מתה רבי אליעזר משם כבשדו
וחכמים משחרים אפר שרופים רבי אליעזר
אומר שעורו כרובע וחכמים משחרין מלוא
חרוור ועוד עפר קברות טמא רבי שמעון
משחר מלוא חרוור חקב שנגלו בסים
אינו חבור לטומאה: נ אלו משמאין במגע
ובמשא ואינן משמאין באהל עצם בשעורה
וארץ העמים
ובית

מת אחד ולא עכ' מתים קטנים רבנן ים אם למסורת ומל כלכמסוק מת לא יבא כמקום כתי מסר: ר' עקיבא אומר מסכי מתים מני רביעית מתת זס ומני רביעית מתת אפר מתת כאהל דמכר ים אם למקרא כמסוק מת מעמת כ' כמסוק ומעו' אפר מלא קפר כמסוק מתים ומין אלכם כרכי עקיבא: ר"ע אומר כל שהוא כמס מסמא כמגעות רוב מכין ורוב בכין אמר לא מאין בו רובע אקב מסוא מיעור מעיוקר למגעות כך מתא בדם מקטן ם בא כלו אמר מאין בו רביעית מסוא מעור מעיוקר לדס: וקכמי' מ מרים רביעית אם אמרת במגעות מכילות מכלו לאכיך אפר כדם מאכי אומר כמתיירים מתכו מתם כל מסוא ולא יבא כלו ואלכם כמכמים: כו"ש רמס מכולדם כבמר מתת: מתמא ככמר דרמס מיובאם מן מתת אמילו מים כבמ' מתת מים מטובם מם ם דאדם מתיים אקרו רמס דכתי' אף כי אכום רמס: וקכמ"ם מסמרים ואלכם כמכמים: אמר מריתי' אדם מכמרף כמתם (אמר) ולא כתערב בו מאמר מכים: מעורו כרובע קב (אמר) מתמא: וקכמים מסמרים ואלכם כמכמים: אמר קברות אמר מעורב בו דם ולקח מל מת ומלא תרווד ועוד מתא לפי מאי אמר למלאות תרווד ועוד מלא ים בו מלוא תרווד רקב דאמר לטיל מסוא מתא ומכא כמי מיירי בתא מנקבר מרוס בארון מלמים מאין אמר אמר מעורב בו: רבי מעמון אומר ומין אלכם כר' מעמון: מיכו חבור לטומאם ומם מאמיל מל מקנתו מיכו כאו מאמיל מל כלו זכן לעכין מגע: נ מגם כמעור מתא בעגע ובמשא דכתיב (ומל) מכינת וכו' ומם לא כאמר בעגם אדם ללמד מל עגם כמעור מתמא בעגע אף מל פי מאיכו בכר מסוא מל אדם אבל כאהל אדם כי יאות כא מל כתיב וכעגם לעכין טומא מאל בעיכן מיאא בכר מסו מל אדם מסרי בעקו מאר מוא לוא בעגמ אדם: וארץ מעמים כל מונם לארץ קרי ארץ מעמים ומכא מיירי בגוים עמו מבא מקונם לארץ מסוא מתמא בעגע

מבעגע

כמו מתם מוא ובקבלת בריתו מל קטן כו' כדכתב מר"ב בקבלי ם' ומ"ת לאם מכן בעכבם ב' מל לכזיר מאין מכזיר מבלא מלינו מלינו מרבים ומרבב"ד מ"ב מם' מ"מ לבמרבב"ד בתיב לא יבא דוקא מאל וכו' מבלא מכזיר ולמרבים קרא מאמכת' כ"כ מכ"מ ולי כר' דאלכם מיא כדכתב מר"ב מם מכבם ב': מתת אמר ולא מב' כתב מר"ב קטנרי רבנן ים אם למסורת (עיין מ"ם רמ"ד דכריתות) כו' כמתם כתיב מסר וקטם לקרי קרמי נרב"ע דם לאם לי נמת נכתם כמתם מו"מ"ד דמולין דף מ"ם ומ"ק דמכמלרין דף ל': מלא תרוד ועוד אפר קברות מ"כם מר"ב

אפר מעמורב כדם וכו' לפי מא"מ לאלא תרוד ועוד כו' ומ"ב מיירי בתא מנקבר מרוס וכו' ודרכן מים למוס כוכיקבה"ד ומיד מכתיקב מים מתרוד מתכו מטא ומם"ב כבל מן מסיד וכתערבם מם מרקב מכבר מים מטא ומ"ם מלא יבא תרוד מרקב קודם מנקבר בו אפר מו"מ"ג דכדם דף כ"ז: ר"ש אומר מבר מבר מו"מ כמלאה כו' כמ"ם מר"ב בתמכם ב' מ"דלקמן: מלא תרוד רקב מנגלו בתים מיכו מיבור לטומא' ל' מר"ב ומם מאמיל מל מקנתו מיכו כא מאמיל מל כולו וכ"ב מר"ם ולא מאר"ם מת"ג דנגלו מוי כדמתיק' דאין מבורי אדם מיבור מ"ב כדתכן בתמכ"ד מ"ג ומיין עוד בסוף פרקין ומרבב"מלא מוכיח מלא מאיכו מטמא בתגע מבלטמא בטמא ובמאל ב"ב בטירומו ובקבורו מ"ב מם"מ ומו' כמ"כו' כמ"ם כבר בכמ בתמכם ב' מ"ז דכזיר ומעמכי מלא מוכ מ"ג מאמיל מל מקנתו ג עצם כמעור מי מר"ב דכתי' ומל מכונת מכי כתי' קרא ולא וכל כמו מאים כמ' לפני וכבר כתבתי בזה בתמכ"מ מ"ק דכלי' ודין מומא מנעו ומאמ מיין מם בטוקמכ"ד ומ"ם מם ומ"ם מר"ב ובעגם לעכין טומא' מאלבתי' מיאא כיבר ולפי' לא עגם כמעור' בלבר מא כל עגם מאין מליודמין מכוסי מרמב"ם וכלו' מרמ ונגלגל מאמרו ומ"ם מר"ב מסרי בעקים אמר מוא מוא' בעגם אדם מיין מ"ם מם מקבר"ם: וארץ מעמי' כתב

מר"ב

פר"ב וסכל פיירי בנוס עמר כו' פסס (לפקרטלוקס) עם פעתים וקוכרין פוקס ככל מקוס (פסטנו) על פרכוקס כזפע פס מפס וזס בנוירס מרכבן לפי פאכו כפער סיסים ככל מלק מעפרס עכסכסעורס פרעכ"ם ונ"ל פר"ב דעל פוירס בזרו ומיסו פין בזירוקס כסוס דפעקסעפ כנוסס סעפ טופע ז' וכרי' פזיי'נ'ות'ולפ כן לפיסעפ כפוירס כפ"ס בעסכס ב' פ"ז דכזיר ולקמן פ"ב מסכס ו' ומס מקקס פריב לכת' בוס דפכי תכן ברפ"ס דטהרות ומיין בעכילתין ספ"ז:

ובית פגרס כתב פר"ב פרס פכתרס כס קבר לפון מפר"ס פכל פרס פפנד כס קבר מעפע פפילו כפכל (כרתכן בעסכס ב' מ' נתרע) ותיע לי פעפי לפ מכבפי בריפע בפדי פכך דעפעו נפפל ולא דתכע ומייד כפי פרן פעמיס כעקופע דעטעיע כפפל ע"כ ומס ספירס פר"ב מל' פרוס כו' (יפעי' כ"ס) ציין מוד פי' פמר כפירוסו לדפ"ז: **אבר** מן פעפע וכו' פפין מליפס בפר כרפוי ובפיס מליפס בפר כרפוי זקפר פעבס תכן לפ לקמן מסכס ס' וכפפ"ו דעס' עדיות: **השדרה** ובגלגולת פתפרו פפפרס פפפרס ופין כס רוכע מכע ת וכגלגולת פפפרס ופין כס רוכע מכעות מרעכ"ם פ"נ מכפ"ע: **אפי' חוליא** פפת מיין כפי' פר"ב פיף מסכס ס' כפ"ג דחולין. **כרי** פיכטל כו' כתב פר"ב וסיפ ורו מכעיס כפפרון כפלע בר"ע ועל פלו מוסין פר"ס. וכפ' פלו פרפות דף כ' כפ"ס פפס יפקפפוס פפק פו יפיס בפרכו פפס וכמכע' לפר פפפלע פוס פליס כטפק על פפדס פכלפיס כפיקפו טפס ים כמוכיו פליס מעכו וכדתכן בפסכס פ"ז דכליס ופדפר"ב לפ כתב כפ' פלו טריפות דפפרון בגלגלת כפלע פוי פריפס פ"ס דפ"ל כפירס ר"ע כפרק פלו פריפות דף מ"ב דפפרון גלגולת פוי עס פקרוס וכפפס מיפרפע כנקיכת פקרוס לפורים פכל פדס דפיע ליס מולפ כפי פפרון גלגולת עס כקיכת פקרוס. ופקפו פליו ורוב פמוסקים פפכיעו דפפרון גלגולת כפלע כלע כקב פקרוס כפי מיפרפו פדס ופפס: **באיזה** עקדס פפרו וכן עוד פליני מכפי פליכע דכ"ס כפסכס ד' פ"ס דקרומות ופיין כרים פ"נ דפיפס: **בקטן** פל' רופפיס ופלע דכ"ס וזוכר מפכו ופוו כ"ס לקומרע דפפ לפ מכן לפ כעס' עדיות מכי קולי כ"ס וקומרי כ"ס פ"ו דכמורות דף ל"מ: **בגדול** פל לפכס כתב פר"ב וסיפ ורו מכעיס כפסכס פ"ב פרק ל"ו דכליפפיין פס: **ד' הגולל** ופדופק פי' פר"ב פגולגלפן גדולס כו' ופדופק פפי פנכיס כו' פפגולל כפפן עליפן כו' כ"ע ר"ע מדדרפיכן לפו לקמן מוכל פפר יגע פל מכי פפדס ולפירס רפ"ל (פכתב פר"ב כמסכס ב' פ"ז דכזיר) דגולל כפי פרון ודופק פפרון מכמו פלע פרון פיכו פל מכי פפדס ומומר פר"ר דוד מכ"ר רכנור"ב כי פירפ"ל לרכות גולל ודופק פפיר לע מרכיכן מכל מכי פפדס דמכמע פלע כפפירס פכל כמוד פפוס טמון פוס כמל פגב קרקע ופקפס ר"ל פל מיר"ל דתכיס כמוספע דפפלות כו' מו' מרק קמע דכתיכות דף ד' ולקמן מכתוב דדעת מרעכ"ם כפירפ"ל ופלף כפפוס טמון פוס מעמע: **מטמאין** כמכע וכפכל פליכן מעמעין כמכע. כתב פר"ב דכתיב ומכוגע כמת וכו' מו כקבר כו' כ"ב מרעכ"ם פכל פוס מפרס גולל ודופק

כפירפ"

ובית הפרס אבר מן **חטת** ואבר מן **ר"חו** שאין עליהן כשר כראוי **השדרה** והגלגולת שחסרו כמת **הוא** חסרון בשדרה בית שמאי אומרים שחי חוליות ב"ה אומרים אפילו חוליא אחת ובגלגולת בית שמאי אומרים כמלוא מקרה ב"ה אומרים כרי שינטל מן חחי ויסות באיזה מקרה **אמרו** בקטן של רופאין דברי רבי מאיר וחכמים **אומרים** בגדול של לשכה: **ד' הגולל** ודדופק מטמאין במגע ובאהל ואינן

מגולל מבן גדולס ודמכס מסוקפי' כס פיפקבר מלמעל מלמטן וגללו מת מסכן: ודדופק מפי מכיס גדולות מפת מבר ומומס' מבר וס מגולל כמכן מליפן: מטמאין במגע ובמכל דכתיב ומכוגע כמכס מו כמלל מו כפת מו כקבר מס מת מטמא במגע ובמכל מף קבר מטמא

במגע

ובמיס מליפס בבר כרפוי זקפר מעכס תכן לפ לקמן מסכס ס' וכפפ"ו דעס' עדיות: **השדרה** ובגלגולת פתפרו מפפרס פפפרס ופין כס רוכע מכע ת ובגלגולת מפפרס ופין כס רוכע מכעות מרעכ"ם פ"נ מכפ"ע: **אפי' חוליא** פפת מיין כפי' פר"ב פיף מסכס ס' כפ"ג דחולין. **כרי** פיכטל כו' כתב פר"ב וסיפ ורו מכעיס כפפרון כפלע בר"ע ועל פלו מוסין פר"ס. וכפ' פלו פרפות דף כ' כפ"ס פפס יפקפפוס פפק פו יפיס בפרכו פפס וכמכע' לפר פפפלע פוס פליס כטפק על פפדס פכלפיס כפיקפו טפס ים כמוכיו פליס מעכו וכדתכן בפסכס פ"ז דכליס ופדפר"ב לפ כתב כפ' פלו טריפות דפפרון בגלגלת כפלע פוי פריפס פ"ס דפ"ל כפירס ר"ע כפרק פלו פריפות דף מ"ב דפפרון גלגולת פוי עס פקרוס וכפפס מיפרפע כנקיכת פקרוס לפורים פכל פדס דפיע ליס מולפ כפי פפרון גלגולת עס כקיכת פקרוס. ופקפו פליו ורוב פמוסקים פפכיעו דפפרון גלגולת כפלע כלע כקב פקרוס כפי מיפרפו פדס ופפס: **באיזה** עקדס פפרו וכן עוד פליני מכפי פליכע דכ"ס כפסכס ד' פ"ס דקרומות ופיין כרים פ"נ דפיפס: **בקטן** פל' רופפיס ופלע דכ"ס וזוכר מפכו ופוו כ"ס לקומרע דפפ לפ מכן לפ כעס' עדיות מכי קולי כ"ס וקומרי כ"ס פ"ו דכמורות דף ל"מ: **בגדול** פל לפכס כתב פר"ב וסיפ ורו מכעיס כפסכס פ"ב פרק ל"ו דכליפפיין פס: **ד' הגולל** ודדופק פי' פר"ב פגולגלפן גדולס כו' ופדופק פפי פנכיס כו' פפגולל כפפן עליפן כו' כ"ע ר"ע מדדרפיכן לפו לקמן מוכל פפר יגע פל מכי פפדס ולפירס רפ"ל (פכתב פר"ב כמסכס ב' פ"ז דכזיר) דגולל כפי פרון ודופק פפרון מכמו פלע פרון פיכו פל מכי פפדס ומומר פר"ר דוד מכ"ר רכנור"ב כי פירפ"ל לרכות גולל ודופק פפיר לע מרכיכן מכל מכי פפדס דמכמע פלע כפפירס פכל כמוד פפוס טמון פוס כמל פגב קרקע ופקפס ר"ל פל מיר"ל דתכיס כמוספע דפפלות כו' מו' מרק קמע דכתיכות דף ד' ולקמן מכתוב דדעת מרעכ"ם כפירפ"ל ופלף כפפוס טמון פוס מעמע: **מטמאין** כמכע וכפכל פליכן מעמעין כמכע. כתב פר"ב דכתיב ומכוגע כמת וכו' מו כקבר כו' כ"ב מרעכ"ם פכל פוס מפרס גולל ודופק

בשנת ובשבל: ואיכן מטמאין בשבל דדרסין זכל אסר
יגע על גבי אסדה לרבות גולל ודופק וכתיב וכל אסר
יגע עסוס מגע סוס מטמא וסיכו מטמא עסוס מסא:
אם יש תפקיסין אבר קברות אבא כשמטמין עסוס אבר
סכיסס אשמן דמטמא בשבל
מסו' אבוסס סל אש וסלכס
כר' יסוסע: דופק דופקיס ס"ב משא ר' יהושע אומר אם יש "תחתיהן עפר
אבל אבן מדופק אבן אין
לאבני אבן אשרת לקמיקס
ואין מגולל כשמן אלים
ואיש בקרשת דופק דופקי':
ס ואלו אס אסרו אסורים
דליב כמו כאיעור: כזיב
מן אמת אבן איש אבלא
יצירתו אלאדס בגזיב:
ורביעי' דס אוסיל ובתבלא
ברייתו אלקטן אין בו אבות
ערביעיב דס: ואבר מן אבי אבר אבמו אפילו קולית
גדולא אבר אבבר אבבס בכל אסוסלא אבבא אבים אבר
מן אבי אבל אס אבר אבסרו לבולס אוס אבבא אד
ביאבר אבבי לאבלות אדוכס ואבר מן אבת כזיב כבר
אבדוס אבבו אבבא ובבס בבעור אבדוס אבבו כבי אבבא:
ו אסדרא ואגולגולא אבבי אבים אבי אוליות אסדרא
אבבא זא ואבי אוליות אסדרא אבבא אבר ובן אגולגולא:
ואבר

לגולל ודופק אלו אקבר ובן לאר"ב אסבתיקס ללא צורך ועוד דלדידים אבבדס כבי"ת ליכא למבבע איכא כלל:
ואינן מטמאין בשבא כתב אר"ב דדרסיכן וכל אבר יגע וכו' עסוס מגע אוס אבבא ואיכו מטמא עסוס אבא
ובקיבס לי דא"ב עסוס אבל כבי לא · ואראב"ד כתב בא"ב עסט"ב מגע גולל ודופק אבבר יגע אבל אבל
בבי אסדא אבויר אבל אבא אין בבס ע"ב · ואיב אבבי כבו' דבעור ואראב דף קב"ו אבבבו דעסוס דאסוס קרא
דכל אבר יגע על בבי אסדא מוקבי' בבזיר בשבל (כא"ם בר"ב לקבן) אלבך אבבא בשבל ובמגע כבי מטמא
עסוס דאבבקיס בל'בגיבס: בבשבל לא מביכו אימבא ע"כ: ראב"ד מטמאין במשא איכא לבבוס אימבא דר"ש אלבבא
בבירי לא בר'יסבעל ואיכא בבייסו דלר"ל נבר לבבא ור"ש נבר אף לבבא ועיין ב"ס בבבבס ב"ב דסוסא ואיב
ר"ש דרים לים מקרא אל דלא ס"ל לאלק בין אוטא'לאוטא: אם יש תפקיסין אבר קברות בי' אר"ב דאבבא בבבא
מסו' אבוסא אל אש אייבן בבבב'ג' ס"ל: ה בזיית אין אבת בי' אר"ב אבן אוא אבלא יצירתו בו' אבבבי אבבבורין
בולן אל"ב אין (כא"ם ברים עירובין) אבבו מבביס אבלא בו' ארבב"ס ס"ב אבב"ב: ורביעיות דס "ב"ין בבי
דבדא אבבבס ס' ובבב אר"ב אוסיל ובתבלא ברייתו בו' ועיין ב"ס בבבבס ב' ואיקלדקדק בסבני אל' דאבבא בבי' ברייתו
ולאבלא כתב יצירתו ובן כתב בשן אל קטן ולאבלא כתב אל אדא אסרי בדברי ארבב"ס מביסס בלאן אבד אבבן
אבבי' אבבבס ב' כתב לענין רביעיב דס אבבבס אביבס בבדא מדא בבבלא ברייתו בו' ולאבבין בזיב כתב בבבבו
ב"ב אבבא"ב אבלא ברייתו אל אדא בזיב: ואבר מן אבי אבבר אבמו · אאראבי בזא בא"ל בבבא"ו דבריובא
(אבדוב) ונא א ו ר"ש

כמירבל ולל מגילל אוס אבבוי אסר יבבו בבבבים יטיב
מאבן אומבן או מבולא נא יאובא אוס בדדי בקבריובא
אסר אליבן יבים אבבוי יטיב ב"ב אבן אבן או מאבן או ולאבא
ולולס אייוב אבלל ודופק אבבא אבבן בבבא אבבא זא לי
אבורס ובל אונא בבבס ובו'
או נקבר ובס אין אקבר
כלין אבת לבו אבבא אבבו
אבבא בבבא ובבבל בן
אקבר אבלו אליובו ואקבו'
(אבבבי דבראס בבויו
ובדדין) אבבא' בבבא ובבבל
ולא יבבא בבבבל לבי
אבבבבא אבבא בבבא אבבא,
אבבבס אוס אק"ו (אבבי'לס)
בבו אבבבבו (בס"ב אלבבל'
אוס) ע"ב ואלו לבי' אר"ב
אבבא' בבי'ב דגולל ודופק

ואינן מטמאין במשא ר' איעור אומ' מטמאין
קברו מטמאין במשא ואם לאו אינן מטמאין
במשא איזהו הדופק את שהגולל נשען עליו
אבל דופק דופקין טהור: ה אלו שאם
חסרו טהורין כזית סולת וכזית נצל ומלוא
תרווד רקב ורביעי' דם ועצם כשעורה ואבר
מן החי שחסר עצמו: ו השדר והגולגולת
משני סתים ורביעית דם משני סתים ורובע
עצמות משני סתים ואבר

איכס אבבון אבבו ליכא למבבע לאו אבא קבר ועוד
אבבבבי דא"ב לבבי איבבבר אר"ב בו לקבס דוכל אבר
יגע על בבי אבבא דבי לבידק מיגע דבבבע אבוס מגע
וכו' אבא כבך קבא בבי לא כבי' אא וכבונע ואיבו אדבבא
דלבבוס גולל ודופק אבבר יגע על בבי אבבא אבבבע
לר"ע דדרים אבי בא"ד דבולין דף ע"ב ובבי יבבבבל
אבבלק אליו ודרים ליס לאוכי' בובר בבבי אבס לבידבא
גולל ודופק אלבבא נבויי לא וקבים לאבבבים דדרים

ואבר

לגולל ודופק אלו אקבר ובן לאר"ב אבבבתיקס ללא צורך ועוד דלדידים אבבבס כבי"ת ליכא למבבע איכא כלל:
ואינן מטמאין בשבא כתב אר"ב דדרסיכן וכל אבר יגע וכו' עסוס מגע אוס אבבא ואיכו מטמא עסוס אבא
וקבים לי דא"ב עסוס אבל בבי לא · ואראב"ד כתב בא"ב עסט"ב מגע גולל ודופק אבבר יגע אבל אבל
בבי אבבא אבויר אבל אבא אין בבס ע"ב · ואיב אבבי כבו' דבעור ואראב דף קב"ו אבבבו דעסוס דאסוס קרא
דכל אבר יגע על בבי אבבא מוקבי' בבזיר בשבל (כא"ם בר"ב לקבן) אלבך אבבא בשבל ובמגע כבי מטמא
עסוס דאבבקיס בל'בגיבס: בבשבל לא מביכו אימבא ע"כ: ראב"ד מטמאין במשא איכא לבבוס אימבא דר"ש אלבבא
בבירי לא בר'יסבעל ואיכא בבייסו דלר"ל נבר לבבא ור"ש נבר אף לבבא ועיין ב"ס בבבבס ב"ב דסוסא ואיב
ר"ש דרים לים מקרא אל דלא ס"ל לאלק בין אוטא'לאוטא: אם יש תפקיסין אבר קברות בי' אר"ב דאבבא בבבא
מסו' אבוסא אל אש אייבן בבבב'ג' ס"ל: ה בזיית אין אבת בי' אר"ב אבן אוא אבלא יצירתו בו' אבבבי אבבבורין
בולן אל"ב אין (כא"ם ברים עירובין) אבבו מבביס אבלא בו' ארבב"ס ס"ב אבב"ב: ורביעיות דס "ב"ין בבי
דבדא אבבבס ס' ובבב אר"ב אוסיל ובתבלא ברייתו בו' ועיין ב"ס בבבבס ב' ואיקלדקדק בסבני אל' דאבבא בבי' ברייתו
ולאבלא כתב יצירתו ובן כתב בשן אל קטן ולאבלא כתב אל אדא אסרי בדברי ארבב"ס מביסס בלאן אבד אבבן
אבבי' אבבבס ב' כתב לענין רביעיב דס אבבבס אביבס בבדא מדא בבבלא ברייתו בו' ולאבבין בזיב כתב בבבבו
ב"ב אבבא"ב אבלא ברייתו אל אדא בזיב: ואבר מן אבי אבבר אבמו · אאראבי בזא בא"ל בבבא"ו דבריובא
(אבדוב) ונא א ו ר"ש

ז ר"ע אומר כבר אמרנו (במשנה ב') מרפיית
ר"מ כלים מטמאין בהסט את (ולעל) מעכו
אפר מסמורין מטמא כאפר סולם ואפי' אב' אתים פנים
שוה אמצע מוטמאין ' מרבים: וחכמים אומרין
בתב מר"ב מטומאת פסל
אבל אמצעין בתנע ובתנא
אמים אנם כמצורם וכ"כ
מר"ם ולא אמרו אלא בכל
אתים אבל בשבר מן אחי
אם מוכח אפי' אתכי' לגמיל
דאנם כמצורם שמורם מעכו
מטור וכן אם לתכן לקחן
אבר מן אחי מלקלק לשנים
מטור שייכו לנגרי ולמיכך
דקלק מרבים בתירוסו
לכתוב מאמא מתכאי' בשבר
אב' אתים מטוא מטור מטבם
בתכאי אלא ימים אנם
כמצורם כו': ז עצם
כמצורם מלקלק כו' לאתכי
לאם כמלייסו דמיכך לגמיל
אטום דמכא ים ל' אלא
אלים ובאבך לגמיל דבכן
אלני אלים ' מר"ם לגמיל:
מרבים מ"ל מטמ"ומבים כת' רמיים לבריו דבתנע
לא ' מים: וחכמים אומרין ל' מר"ב בטלמן כלו'
בתנע בתנא ובאמל ול' מר"ם ומבים אומרין בכל אלא
אם מטות: אבר מן אחי מלקלק כו' כת' מר"ב ואפי'
מע' ומבנו דאין מבורי אדם מבור כדתכים בתיומת פ'
מר"ם ' ומתכי' מים בת' דלקמן אמנם ד' ומיינת' ם בתמנם
ד' מ' ם רמולין:

פרק ג א חבוגע בכתבי זית ומאמיל על בתת
זית מי' מר"ב מטמאיל על אמת
אמא בלו מים אם אמת דאמי דמיכן בתם כו' יר מב"ג
דף כ"ג על מבי מסדם ז מטמאיל על אבי אמת ובתים
בבר בסיף אבי' מ' ק דכלים. ומ' מר"ב ובתם בת' אמור ומרומם (דף קב"ם) מוקי לה בטומאת רבוגם כו' מ'
דאל כל דבר מאין לו מקום ריוח קרי רבון ומבות אמתם לאו אלא אמא ובקרא אם מבתיכו רבון מ"ב ומים מר"ב
אבל מבוגע בכתבי זית כו' מיירי בתים אומם אמם כו' ובתב מר"ם ים מימם לתם מיכם אבריכם דריסם ומאי אבל
דקתבי מאמר דאין מלוקים אלא מזו רבוגם וזו מיכם רבוגם מ"ב ומתו דאמור ומרומב אמרים אבלדריסם
מיאמם רבוגם מייבו מתקאם רבוגם בין אבי אגלים ומאדם מאמיל על אגלל אמלין ומבוין מאם מאמם רבוגם
בעמן דאלי אומאם ומני בבוגע ובך מירמ' ולמיכך

ואבר מן המת משני מתים ואבר מן החי
משני אנשים רבי עקיבא מטמא וחכמים
מטהרין: ז עצם כשעורה שנחלק לשנים
ר' עקיבא מטמא ור' יוחנן בן נורי מטהר א"ר
יוחנן בן נורי לא אמרו עצמות כשעורה אלא
עצם כשעורה רובע עצמות שנדקרקו ואין
בכל אחד ואחד עצם כשעורת רבי שמעון
מטהר וחכמים מטמאין אבר מן החי שנחלק
לשנים טהור רבי יוסי מטמא וסידה שאם
נישל חצאים שהוא טהור:

פרק ג כל המאמאין באהל שנחלקו
וחבנים לתוך הבית ר' רומא
בן הרבינס מטהר וחכמים מטמאים כיצד
חבוגע בכשני חציו ותי' מן חבבילה או נושאן
בבת חבוגע בבחצי זית ומאהיל על בחצי זית
או

ר"ע אומר ' בתנע ' מר"ם ' מ"ם מ' ומבים כת' רמיים לבריו דבתנע
לא ' מים: וחכמים אומרין ל' מר"ב בטלמן כלו'
בתנע בתנא ובאמל ול' מר"ם ומבים אומרין בכל אלא
אם מטות: אבר מן אחי מלקלק כו' כת' מר"ב ואפי'
מע' ומבנו דאין מבורי אדם מבור כדתכים בתיומת פ'
מר"ם ' ומתכי' מים בת' דלקמן אמנם ד' ומיינת' ם בתמנם
ד' מ' ם רמולין:

פרק ג א חבוגע בכתבי זית ומאמיל על בתת
זית מי' מר"ב מטמאיל על אמת
אמא בלו מים אם אמת דאמי דמיכן בתם כו' יר מב"ג
דף כ"ג על מבי מסדם ז מטמאיל על אבי אמת ובתים
בבר בסיף אבי' מ' ק דכלים. ומ' מר"ב ובתם בת' אמור ומרומם (דף קב"ם) מוקי לה בטומאת רבוגם כו' מ'
דאל כל דבר מאין לו מקום ריוח קרי רבון ומבות אמתם לאו אלא אמא ובקרא אם מבתיכו רבון מ"ב ומים מר"ב
אבל מבוגע בכתבי זית כו' מיירי בתים אומם אמם כו' ובתב מר"ם ים מימם לתם מיכם אבריכם דריסם ומאי אבל
דקתבי מאמר דאין מלוקים אלא מזו רבוגם וזו מיכם רבוגם מ"ב ומתו דאמור ומרומב אמרים אבלדריסם
מיאמם רבוגם מייבו מתקאם רבוגם בין אבי אגלים ומאדם מאמיל על אגלל אמלין ומבוין מאם מאמם רבוגם
בעמן דאלי אומאם ומני בבוגע ובך מירמ' ולמיכך

ומבר מן אחי אבמי אבמים אבי אבר בת' אמי ומבני
אבר בוס בתלם אבי אמר ובראין בבאר אבר: ומבמים
מבמרין מבומאת אבל אבל אבמאין בתנע ובתנא
אנם כמצורם ואלבם בתבמים: ז אבלקיקי אבמאין
לאין ומתקת אבמא אבר:
ר' אבמאין מבמר מבל מומאת
ומיבם אבמאין לא בתנע
ולא בתנא אלא בתנא: ומבמל
אבמאין בתלמן לאמן
מיבא ר"בא: אבר מן אחי
אבמלק לאבמים אמור ומאילו
מור ומבדו לאין מבודי
אדם אבור: ביאלמנאים
אבימל מן אחי לאבמאים ולא
ביאל אבבו אבר אלם בבאל
דלא אום (בים) מיבורא
מבילם מאין אלבם בר' יומי:
כל אבמאין בבאל
אבמרים לגמיל
בראם מ"ב: אבמלקו
ביבוריסן לאבמאין: ומבבים
בבאן אבמלקים: לאין
בבית דאי מי לאיך אבל
אמר: דבי יומא בן הרבינם אבמר לאבר לא אבמרבי
לבמיבור: אבונע בבבבי אבמי ומאים מן אבבלם אמא
בבאל ומבדרם בבבלא לומר לך דבי מיבי דאבבירא ליס
לר' יומא אאין אבמרבין לאומאת אבל אבי אבי אבבירא
ליס דא ן אבמרבין לאומאת אבא ומבא בין אמא בין
בבבילא: אבונע בבבי זית ומאמיל על אבי זית ואבמאיל
על אמת אמא בא' ים אם אמת בבאלובם ים בת' אמור
ומרומב אוקי אבך אבאיל לדריסם בטומאת רבוגם אאין
בין אבמאמא זבין אבאל אומאם אמת ומבום אבי אבבים
אבמאין רבולם בבינבא ים ומיבא לאבר אבל אבונע
בבבבי זית ודבר אבר אבאיל עליו וכו' דאולו

ר"ע אומר ' בתנע ' מר"ם ' מ"ם מ' ומבים כת' רמיים לבריו דבתנע
לא ' מים: וחכמים אומרין ל' מר"ב בטלמן כלו'
בתנע בתנא ובאמל ול' מר"ם ומבים אומרין בכל אלא
אם מטות: אבר מן אחי מלקלק כו' כת' מר"ב ואפי'
מע' ומבנו דאין מבורי אדם מבור כדתכים בתיומת פ'
מר"ם ' ומתכי' מים בת' דלקמן אמנם ד' ומיינת' ם בתמנם
ד' מ' ם רמולין:

פרק ג א חבוגע בכתבי זית ומאמיל על בתת
זית מי' מר"ב מטמאיל על אמת
אמא בלו מים אם אמת דאמי דמיכן בתם כו' יר מב"ג
דף כ"ג על מבי מסדם ז מטמאיל על אבי אמת ובתים
בבר בסיף אבי' מ' ק דכלים. ומ' מר"ב ובתם בת' אמור ומרומם (דף קב"ם) מוקי לה בטומאת רבוגם כו' מ'
דאל כל דבר מאין לו מקום ריוח קרי רבון ומבות אמתם לאו אלא אמא ובקרא אם מבתיכו רבון מ"ב ומים מר"ב
אבל מבוגע בכתבי זית כו' מיירי בתים אומם אמם כו' ובתב מר"ם ים מימם לתם מיכם אבריכם דריסם ומאי אבל
דקתבי מאמר דאין מלוקים אלא מזו רבוגם וזו מיכם רבוגם מ"ב ומתו דאמור ומרומב אמרים אבלדריסם
מיאמם רבוגם מייבו מתקאם רבוגם בין אבי אגלים ומאדם מאמיל על אגלל אמלין ומבוין מאם מאמם רבוגם
בעמן דאלי אומאם ומני בבוגע ובך מירמ' ולמיכך

דעודו רבבן דמסו׳ עיירי כמים פוקח ספק כין מטמא
וכין מפסל דכסף עודו רבבן דלין מנטרפין לכניעה
ומפסל מכי מעות מן וכל מסן מעכי מעות אין מנטרפין
ורבי דיסף מכר דמפילו כטומאה רבונם אין מנטרפין
ולא מפילו לענין (יבמות)
ואין מלכה כרבי דיסף •
אמר רבי אלעזר אף נזרבי
דוס׳ אמר רבי אבא׳ אמר
ר׳ א מלינ אמ׳ק דאמר
דכמים פוקח מצא כין
מטומאה ומפסל עודו רבבן
דטהור ואין מנטרפין ואמר
מימו דאף כזו מלינו רבבן
על רבי דוסף ואמרי דכניע
ומפסל מד מעמ אוף מילבך
מנטרפין לכמיעור ומטמאין ואין מלכה כרבי אליעזר :

חוץ

מן

אן נוגע בכחצי זית וכחצי זית מאהיל עליו
מאהיל על כב׳ חצי׳ זתים מאהיל על כחצי
זית וכחצי זית מאהיל עליו ר׳ דוס׳ בן הרבינס
משחר וחכמי׳ משמאין אבל חנוגע בכחצי זית
ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית אן
מאהיל על כחצי זית ודבר אחר מאהיל עליו
ועל כחצי זית שחור אם ר׳ מ אף כזה ר׳ דוס׳
בן הרבינס משחר וחכמי׳ משמאין חבל טמא
לא מרמב׳ס בפירושו ומ׳כ מלכה מפסל מל טומאה
בלא פוקח מצא מרי מוא מעמ כמינע מוד כמכי זית

ולמיכך מקרנים דלמכי לא מכן מכל מם מיכם רבונם
מזור מכים דמעמ לא מסמו׳ דמפילו מכי מנדלים דומיא
דרים׳ לא מוא מומאה רבונם נמעכם על דכר מאר
דמרי כמיכן כין כ׳ מנדלים ונם מסוא מכמו מפסיל
מל מסיעמה מו כמומאה
מליו מ׳כ מכל מין כראמ
מנוקרת מר׳ב ומר׳ם מלא
דקדא מ׳לתא מוא דמוקו
דכר מטומאה רבונם
מתמיו מוא מסכנ מומרים
בו דמוי כמינע ומא מם מא׳
בין מכי מנדלים מרי מנדל
מעליון מוא מטמא •מטוכ
כונע כמכי זית מרבי ז׳כונע
כמכי זי׳ מעליו ומכי מסכר׳

מאר ומכמתי בדברי מר׳ם מכמ׳ ,ל וכ׳ל דלמכי לא קמכי ליכמ דרים מכונע כמכי זית וכמכי זית מפסיל מליו
מו מכונע כמכי זית ומפסיל מלכמכי זית מטור לדים מלא כמא כמא ליכמ לא מטמוא יכן דכמ׳יכם רבונם מסקיכן
דמרבמק ור׳ם מפסיל מליו ומל כמכי זית מכלל דלמ׳רבונם מים דמין ד׳ מפסיל מליו ומל כמכי זית מא׳כ מיכם
רבונם ומכלל דרים דלא קמכי מכי דרבונם מים מ׳כ מיין לקמן: מאהיל מל מכי מכיי זמים לקמום דלא
מכן כמי מסיעמ מו כמכי מכיי זמים מפסילים מליו ולא מכמיל מ׳ כמומאה רבונם ומלי דכך לי מטומאה מליו מו מקמיו
כיין דמכל מם ס נגיעה מוא מלא מף כמכל כך מוא מטמא כמטומאה מפסלת מליו כמו כמטוא מפסיל מל
מטומאה דמלי מכל דכיין דגלי לן קיא דמפסיל מל מם מפס מטמא ולא כמיכן דוקא מפלמיפסיל מל מטומאה
ומליו מ׳כ מ׳ם כמטומאה מפסלת מליו דמלי מכל וכ׳כ מרמב׳ם כנדר מחמ׳אכל מסים מלא מ׳ מנ׳ דרבי׳ מפלדם
מו מכלי מפסילי׳ מלמקה מו מקמה מפסיל מליון מו מסים מקמ מקמ מכל מאר כמ׳ם כמ׳ם מקמ׳ם נם
כמירוסו לרמ׳ם מלא מים מם מסרון וכמלל מוא מונם : אן מפסיל מל כמכי זית ודבר מאר מפסיל מליו ומל
כמכי זית מטור לדברי מתו׳ דמרמ׳ם מיקמ כמי כטומאה רבונם כיקמ דמלי דקמאר מפסיל מל כמכי זית כטומאה
רבונם מים דמ׳ל כבניעה ומידך מ׳לכל מקמכם ומוא מכי מעוכ וכ׳ם מרמ׳ד ברמ׳נ דמדיוק • מכל למכרכ
מר׳ב ודמ׳ימים דכולם מיקמ כמכל מ׳כיכ רבונם מיקמ לקמ ימים מטור ורמ׳ת׳ לקמר׳ם דמקמים כמלי דמירנלמיל
לקמיקמ מר׳ם לקמ מיכם כו׳ מוקקמ לו נ׳כ מוקמיקמ לקמ ימים מטור מם מל דמכל מוא וכמכ דל
דמפסיל מל כמכי זית מ׳ייכו מומאה רבונם ומ׳ל מנע ומכלולא מנטרמ׳ ע׳כ ומ מוקק דמיקמ מוא ברבונם
ובמיכם רבונם ומרמב׳ סכמם׳ דמקמ׳ ע כמכ מכונע כמכי זית •מו מכונם מכי זית ודבר מאר מפסיל מליו ומל כמכי
זית מו מפסיל מליו כמכי זית מאר מו מפסיל מוא מל כמכי זית מ׳מרמ׳כ ונרמם כמיכי דמוא ל׳נ כמקמכם לכנם זו
דמו מפסיל מל כמכי זית כו׳ ומכמכים מכמר ומולך כל׳נ׳ דרכי מיקמ מפסל לומר מכלמקן מיכן מנטרמין
לכניע׳ מו לקמכם מכל כמקמכ ל׳נ מלא מר מכנ מכונע כמכי זית ודבר מאר מפסיל מליו ומל כמכי זית ומו לא
מירוכן כמירוסו לא זכר מלא כנא ומוכך כדמום מם׳ם כמקמכ דרים מ׳נ דמדיוק ומקמר מקמכם דמדיוק כרכום
מלמכי לא כמכא מלא כנא קמ׳יקמ ומכנא דמו מפסילכו׳ ליקמ וכן כרמא דמר׳כ ומר׳ם ל׳נ לא : ארמ׳ם מף
כוא כו׳ ומכמים מקמא מ׳ם׳ר׳ב לכניעה ומכל מר מקמ מוא ויקמכן לומר דמצמו דמוכן לכמל כמקן דמלי מומאה
מאמר מנזירת מכקוב מוא מכל מאר כמכל מקמ׳יין מ׳ם כמקמכ מ׳ מ׳ק דכלים: (מסרות) יום ב מכל

אבל טמא אין מן המגע כו' מפרשה דעלייהו דרבנן היא טהרים. חוץ מן המגע עם המשא לשון הר"ב כגון הכנת כו' והשתא נכון לשון הר"ם ומשום דאשים לא כתב כפירוש ככתוב אם דהכניסו לן דהפה בכלל מגע הלכך מניחה לאו לאפוקי היסח: זה הכלל כל שהוא משם א' כו' לאפוקי בעלמא כמו שכתב רבינו דה"ם כזה הכלל דעפכס ב' פרק ד' דנגעים וכן אתה מוציא בעפכס ג' פ"ב דכלי ואמרים שכתבתי שם בס"ד: משם אחד לי' הר"ב מגע ומגע משא ומשא אהל ואהל וכ"כ הר"ם ולא"ק אוליבא דמכתים הוא ספירשו כן דאלו לר"מ איכא בחי מגע ואהל דאמר טמא כגון: ב שנתפזר בתוך הבית פירש הר"ב ונתערב בו עפר כל הבית וכ"ם הר"ם ולרבותא דרבנן נקטינן

מוקמן המגע עם המשא כגון הכנת בחצי זית והסיט חצי זית: מגע עם האהל הסיט חצי זית והאהיל על חצי זית: משם אחד כגון מגע ומגע משא ומשא אהל ואהל: ב מלא תרווד רקב דאמרן לעיל בריש פרק ב' הוא עפר כחול: שנתפזר לתוך הבית ונתערב בו עפר כל הבית: ורבי שמעון מטהר דסבר הואיל ואין כתחלתו את תחלתו אם נקבר שמא בתכריכים או בארון של עץ אין לו רקב דרבנן הוא והוי דבר הנבלל עמו אף הוא לאמר שכתם רקב אם נתערב עמו דבר אחר אינו טמא ואין הלכה כרבי שמעון אם מתכבסת הכסות ויוצא ממנה רביעית דם וכיצד משערין אותה מביא מים במדה ומכבסה בהן ומביא מים אחרים במדתן וכותן

חוץ מן המגע עם המשא והמשא עם האהל זה הכלל כל שהוא משם אחד טמא משני שמות טהור: ב מלא תרווד רקב שנתפזר בתוך הבית הבית טמא ורבי שמעון מטהר רביעית דם שנבלעה בתוך הבית הבית טהור נבלעה בכסות אם מתכבסת ויוצא ממנה רביעית דם טמאה ואם

שנתפזר בתוך הבית דלא איתא דכיון שנתפזר ונבלע שנבלע זה מאהיל על פני טיהור ושכבר זה מאהיל על פני טיהור והכי אהלות הן ואין מצטרפין הכי מיתרת. בפ"ם פרק ג' דכירס דף כו' ור"ש מטהר פירש הר"ב שנו הואו כתחלתו כו' דבעינן שלא יהא דבר נבלל עמו ולישנא דה"ם דטעם לאמרי' אם תחלתו כתחלה לדבר אחר בבבלין והוא' מעיקר נבלעין ופירשו בהם בפרק דבר הנבלל עמו ע"כ וכמו דבויר דף כ"א איתא בהם"ס נבלעין ופירש' כלומר שנבלע שאלו ונתערב זה עם זה: הבית טהור כלו' שהבלוע שבאים אחר שבלועה לתוך הבית אינן טומאין בבית הכי עפרא' בפ"ם פרק ס' דכירס דף ס"ב: אם מתכבסת ויוצא ממנה רביעית דם טמאה כתב הר"ב וכיצד משערין אותה מביא מים במדה וכו' ומביא מים אחרים כו' אם מים מראיהן הוא הר"י ז' טמאה דאלו לא הביא מים הביא לא היינו יכולים לשער בראיות בלבד לפי שאפי' אם לא יצאתו רביעית יותר הכבי היכא לשער שמא רביעית יצא דף יש שלא ישתייר בבגד מקצתה אבל השתא אין מזיק כלום אם משתייר מ' הדם בבגד דהדם שנשתייר מקצתה כך נשתייר מקצת מים מים שמעורב הכל יחד עם היצא ואם הנשתייר ויראה אם' מן כאלו יצא הכל ומיהו קשה לאין הכרח מים יש' מה שנשתייר בבגד כיון שאין יכול לבא בכיבוס אע"כ שאין לחוש כל כך אם מוליקו דבר לשמיר ואין לומר שמים אחרים שמביא כדי שיהא שיעור מה שמעמידה בשיעור שנבלע מן מראיתו בבגד דמי יוכל לכוין זה ועוד ק"ז למאי צריך להעריך מים מראיתו כלא עריכת מים מראיתו יוכל הוא לראות אם יש רביעית דם כמה הייתה אם' כיבוס שישים לתוך כלי כל מה שיצא מן הכסות ויעריכם כמה יש בין מים לדם ויביא רביעית דם מעלמא ויוסיף עליו מים עד שיהא בין מים ובין דם כשיעור מים ודם שיצאו מן הכסות ואם מראיהן שוה טמאה ובראש לתרם דלא בקטן מים במדה אלא מזוה אם יצאו יותר מן המדה שנתנו רביעית אלא יערבו לשניה מים אחרים דודאי יצא מן הכסות רביעית דם אבל אם אין רביעית דם יותר לו יביא רביעית ומוסיף עליו מים עד שיהא כיוצא ודם כמדה לאחובה אחר שמכבס בה הכסות ואם מראיהן שוה טמאה ואם לאו טהורה ומיהו קשה דהא קתני בתוספתא (הפסיקתא פר"ב) בריתא ומביא מים אחרים ע"כ קתני וכותן לתוכו רביעית דם · כ"כ התו' בפ"ם דב"ק דף ק"א · וראיתי להר"ם שתמה שהפירוש שפירש כדברי התוספת' שר"ל כן הכסות בשיעור ידוע ששיע' עוד בקח כוס ששיעו' מים ויעורב אין רביעי' דם כו'

דכותן בסן דביעית דס פס שיס ערלן שיס פרי זו טעמ' ופס לפו מסורס : ג כסמך בפויר כתוך סביעת: פס שיס עקומו קטנדס פס מעקוס סכסמך בוסדס שיס ערלון: ופסמיל פרס עלמקנקו: מסור דקמפרס פיכו מכוה: שיס פזכורן מקוס מכוכס כמו כתוך נוטע: פו מקרס פרס ופמילו קטפרס פוי מכור ומעמ ופגילו פסמיל על קנקו : כסמך על פסמקוס כמי מכמב מלמכ"ם מעמ סכיס ופיס קטפרס: כין

ומס לאו מחורת שכל חבלוע שאינו יבול לצאת מחור: ג נשמך בפויר אם הירה מקימו קטפרס וחמחיל על מקצתו מרחוק חיה משבורן או שקרש מסא נשמך על המסקומת וחיא קטפרס כין

מכס כמכורו מ"ל מסמ"ע כמכ כיכד מעמרין מומס מכנסין מומס כמים ומכיס מים כמרמן ומומן לתוכן דביעית דס כו' מרי מלס מזכיר מדס כמקלס ויס לפרס דכריו מכמרמקו"ל כמרמ מס מיכס מפר מככיסס ומ"ס ומיתן לתוכן דביעית דס כלוסר מכמרך מיתן כמס מרבי' דס מומ מיסיו כמדמ מפיס מ"ל כמדס מיכס מפר מככיסס ומסמס דמיכס לפכיס דברי מקומפמס יכולכי לס'

כן ומעמ"ל מסזכירס דמסוכס מכיס כמדס מייכו כדכדי מעו' מסס יעכס דביע' יומר מס"ל עוד לסוס דבר מכל מס לס מכס מו מכיס מרים במדמ"ל כמדס מכס מפר מככיסס מלס מכומן כמן דביעית דס: ומס לאו מסורס מיכמקמס כמל ומרי מיס כמומס מכנס מכמ מרמ"ס מס וכ"ל דמ"ל מס נב"ק וכ"כ מס מעו' ידלס כמו מכדמקו כמדס מ"ס דמיירי דקודס מכמל דביעית מכלס כמומ מס מסיכו יכול לנמס ומכמכל בנגד ולס מיס דכלים מכמעמו כמס מעמיין כמל כמ"ס גבי מכורס כמ"ל עכ"ד ומ"ס דלמרמב"ס מיכן מעמיין כמל. ומן כרמס דמס מ"ס: שכל מנלוס מסיכו יכול לנמס מסור מי מסיכו יכול לנמס מ"ל כביס מס מעמ"ל מעל ידי שרמק מיס יומס כגון מ"ל כמון כיון דכמקס כיכוס מין יכול לנמס דביע' דס מסורס מסוס מסין דרך לסקמיל מלס כמסין יכול לנמס מכיכוס מקס כך נריך לומר מעוך מסוניס דמס' כדס (מכמנמי כמ"מכס מ"ס דכלים) ומ"ס כמי לס קיס מעמ דמכן ברמ"ב דמרלס מנד מכמנו כקליפי מדלס ידלק דמלמס דמזוקס מלמס מיס דכמומסמס מ"ס מסורס ב תידס מלס מילמס וכי לס קמיל מיכס כמל דמומסמס כלומס לס מעמיס מכל כמרלס מין מיך לסמיל מעמס דמין מקמיל דכמקס מוס כמכמ וכיומס לים מו' מ"ס דכ"ק מ"ס דכידס: ג נשמך בפויר כו' ומסמיל על מקנקו. מ' מר"ב כמך בפויר בתוך מביע ומסמיל מדס על מקנקו ומעיסכי מכיון מכתוך מביע מרי מביע מ"ל מסמיל על מסדס ומל מעמומס כולס וימעמסו לפרס. מסיומרמ דמיירי מנס מביע מיכו מסמיל מלס מל מקנקו מ"כ לנמס מינמד לגרוסי ומסמיל מדס מ"ל לנדס ומסמיל מביע יקמ"ן דמסור מס מכתוך מביע וכמו מעמרס מר"ב מנמו כנכמ מכיס. ומרמב"ס מס' כן מס מכמן מכמב ומסמיל רמו ב מביע ר"ל כמסר מסמיל מביע מל מקנקו מביע מסור ומדוע כי כמסר מעמרכו מביע מסור מכוומס מלס ימעמ מס מכמומו מעדס וכלי ע"כ כלו דכל מקנקו מביע מסור ומדוע כי כמסר מעמרכו מביע מסור מכוומס מלס ימעמ מס מכמומו מעדס וכלי ע"כ כלו דכל מיומס מן מכן מיכו מעמ מומ מעמ"ל מ"ל מסמן כדמכן בנמ מדליקין מכל בחכורו מ"ד מס מ"מ כמ' דס מכמך בפויר כו' ומסמיל מסמיל כו' ים לפרס דמעמרס כפויר מלס מעמ מום מכל מ"ל כפויר מנולס וכן מכוקלמ מעמומ מעמכס כמ"ב דמכן מ"ל דלקמן מנדל מסוס מומר בפויר ומיין עוד במעוך ומוכ רמיקו לעמר"ס מכמב ומ"ל כמך בפויר מי' כמכר מסין מליומנ מ"כ: נשמך על מסמקומס ומוס קטפרס כו' ל מרמב"ד קטיס לי מכדי קטפרס מעמרו ומעמסרו מפי מכמ מסמקומס דכקס מפי בתוך מביע מומי מומ"ל מביע מכל מל מסמקומס כמכר מומס כלים דקודס כקס לס מס כמך בתוך מביע מומי מומ"ל מביע מכל מל מסמקומס מעמר מלס מכמכס (מלס) דלמו נמכור מפי מומ מעמ מ"כ ומ מעמיימכי לעמ מכמנמי דלמרמב"ס כמכורו ריסמ לומ כמך בנגד כלל מיירי מסרי דברי מרמב"ד מסוכיס מל דברי מרמב"ס ומי מיומ דמרמב"ס מעמרס מריומ מכמך בביע וכמ"ס כמידומו מס כן ודמי נריך לומר דמיירי מעי בכמ"ב מלס מכמכ (מלס) דלמו בחכור מפילן

מעמ מעמ ולס קמיס מעי מכמ מסמקומס דכקס

דשם אפ"ל דנקט נמי כן בית ותרי נזוכי נקט בבי' בסדר ומפשיל בעקבא ובסדר בלסקומס ומפשיל מקנת: בין מבפנים בין מבחוץ פי' מר"ב בין מבפנים לבל מבים: בין מבחוץ לבל מוץ וכ"ם מר"ם ומס מל נבדסוס ומפ"ל ז מסכמן כמי כמ"ב נרים מוריות כמ"ם מס ולפי מי' מר"ם מכתב מכ"ע כיומ ולל ביומ מים מלמסקומ' לקמת מקרת מבים בין מס מים מעבב לחוץ כולם מקום מדרון ומרס בסדר מל כולם מבבם מקנתו מקת מסמל ומקנתו מוץ לסמל מבית מסור לשון קסמרס מבור: חוץ מן מסמיכים כו' מירס מר"ב דבתיב בעבם כו' מס מל מבבדס מעו ומין נזמו מקליס. מ"ם מל דבידס דס כ"ם: ומדיך ומרי נמר לנזמו מקליס מער מר בר דבמתי נמר בעבם מקומו מלקת מירס' נלקת כלומר דוסס כרמס נס מרין מו נזמס ומין כולו מוזר מבל מער ובסורן מין בטילמן כיבר ע"כ. ומיין בפרק דלמיל מסבם ב' ובריס מסבם ב' מ"ם דמולין: ובשעת מבורו דבל מעמ. מסב נע מו מפשיל מליסס מוס כונע מו מפשיל מל מעמת דמוי יד למומאת מעמ מו' מל דבזיר דס כ"ם. ומיין נמי מר"ב בעבם דלקמן ומ"ם מס. ומר"ם כתב מסרי זומס מבינע בעמ מרס לבונע בסיבו ובמערו ובנמרבו בזמן מפירסו יבול מסבי מרבס בזמן מסן מקוברין מ"ל ומעמ ע"כ. ובראמ דמס דמורס לסיבו כו' נמי מרבס בעבם מוס דמפיק לן: ד' עצם מ"ם מליו בזיב בסר מבבים מקנתו כו' מעמ בתבשר"ב מעבם בחסב יד לבסר. ויד לעמ בקמ לן נעמ מנד מבבלס ומבור דמס בבלס מסין מעמ בסמל בז' ומי מדבת מס לבבילס מבן מובל מקמר נעמ מסין מובל בדמריבן נע' דס מסיבס מבור יובים מס לתבור מבן מעמ מטוירו בבילס מובים בנד מסוס מבבס מעמ וידים ביובס בסס כו' ומ"ת לבבין מסל ביעמ דיו (בדתבן בעבם ס"ב דב"ק) ויס לומר דמעיקרס ודמי (מי) לס מסבן בטומאס מטורס (מעמ מדס ובלים לסמוקי מובלים מסין מסמלין מדס ובלים בדמיתס מבס בנים מפרק) ידומ מוס מרבין מל בבילס דיו מבל מסמ' דמסבן יד בטומאס מטורס דמוס בנוס לס בין מע נמי מס ויבן יד בנוס מו ס"ם דמולין דס קי"ם: שני מנמוס ומליסס בסבי מנמי זמיס מסר מס מבל דים יד לבסוס מבזיב. מר"ם. ובתבמר"ם דמיבס לסוקמס מבבי' בטומר דמייבו בעבם מים בו מיס ומס"ם לס מוסיב מיבס בס' מבור ומרוסו (מ"ל דב דס' לסין יד וכו') ומזלס לס מבמיבס מר"ם ע"כ ומיבו מלבס בע"ד ים יד לבסוס מבזיב בע"ם מ"ם מס' מומאס מוכלין: שאין מבורי מדס מבור מיין מ"ם בטסבס ד' מ"ם דמולין: ח' איזהו דס מבוסס מעמ מינס מעבו מסיבת בסיבו לס מבס מסיבו דס מן מעמ בריבס בע"ם בפרק דלמיל מסבם ב' מבל מדברי סופרים דמס מבוסס יבס מומאס בבל מסומאות בעבע מבס ומבל ומייבו דבבי בבוסמת ומביאס מר"ם ומס בין דס מיבס לדס מבוסס מס מדס מיבס בזיר מבלס מליו ומייבין מליו מל מומאס מבדס ובדסיו ודס מבוסס מיבבזיר מבלס מליו ומיבבייבי מליו מל מומאס מבדס ובדסוס: מעיבית

בין מבפנים בין מבחוץ והבית מאחיל עליו טהור חיר"ה אשבורן או שקרש שמא כל שבסת שמא חוץ מן השיני ותשעה ותצפורן ובשעת חבורו הכל טמא: ד' כיצד ר"ה מבחוץ ושערו בפנים הבית טמא עצם שיש עליו כזית בשר הבנים מקצתו מבפנים והבית מאחיל עליו שמא שני עצמו' ועליה' בשני חצאי זיתים בשר ר"הבנים מקצתם מבפנים והבית מאחיל עליהם טמא ר"זיו תחובי' בידי אדם שהו' שאין חבורי אר' חבו': ה' איזהו ר"ם תבוסת הסת שיצא מסנו

שמינית

דס מבוסס מעבבי' דלמיל דמרק ב' קלי דקבבי רביעי' דס מבוסס מעמ וקעבדס מבס מיזסו דס מבוסס: מעיבי'

ובסורן מין בטילמן כיבר ע"כ. ומיין בפרק דלמיל מסבם ב' ובריס מסבם ב' מ"ם דמולין: ובשעת מבורו דבל מעמ. מסב נע מו מפשיל מליסס מוס כונע מו מפשיל מל מעמת דמוי יד למומאת מעמ מו' מל דבזיר דס כ"ם. ומיין נמי מר"ב בעבם דלקמן ומ"ם מס. ומר"ם כתב מסרי זומס מבינע בעמ מרס לבונע בסיבו ובמערו ובנמרבו בזמן מפירסו יבול מסבי מרבס בזמן מסן מקוברין מ"ל ומעמ ע"כ. ובראמ דמס דמורס לסיבו כו' נמי מרבס בעבם מוס דמפיק לן: ד' עצם מ"ם מליו בזיב בסר מבבים מקנתו כו' מעמ בתבשר"ב מעבם בחסב יד לבסר. ויד לעמ בקמ לן נעמ מנד מבבלס ומבור דמס בבלס מסין מעמ בסמל בז' ומי מדבת מס לבבילס מבן מובל מקמר נעמ מסין מובל בדמריבן נע' דס מסיבס מבור יובים מס לתבור מבן מעמ מטוירו בבילס מובים בנד מסוס מבבס מעמ וידים ביובס בסס כו' ומ"ת לבבין מסל ביעמ דיו (בדתבן בעבם ס"ב דב"ק) ויס לומר דמעיקרס ודמי (מי) לס מסבן בטומאס מטורס (מעמ מדס ובלים לסמוקי מובלים מסין מסמלין מדס ובלים בדמיתס מבס בנים מפרק) ידומ מוס מרבין מל בבילס דיו מבל מסמ' דמסבן יד בטומאס מטורס דמוס בנוס לס בין מע נמי מס ויבן יד בנוס מו ס"ם דמולין דס קי"ם: שני מנמוס ומליסס בסבי מנמי זמיס מסר מס מבל דים יד לבסוס מבזיב. מר"ם. ובתבמר"ם דמיבס לסוקמס מבבי' בטומר דמייבו בעבם מים בו מיס ומס"ם לס מוסיב מיבס בס' מבור ומרוסו (מ"ל דב דס' לסין יד וכו') ומזלס לס מבמיבס מר"ם ע"כ ומיבו מלבס בע"ד ים יד לבסוס מבזיב בע"ם מ"ם מס' מומאס מוכלין: שאין מבורי מדס מבור מיין מ"ם בטסבס ד' מ"ם דמולין: ח' איזהו דס מבוסס מעמ מינס מעבו מסיבת בסיבו לס מבס מסיבו דס מן מעמ בריבס בע"ם בפרק דלמיל מסבם ב' מבל מדברי סופרים דמס מבוסס יבס מומאס בבל מסומאות בעבע מבס ומבל ומייבו דבבי בבוסמת ומביאס מר"ם ומס בין דס מיבס לדס מבוסס מס מדס מיבס בזיר מבלס מליו ומייבין מליו מל מומאס מבדס ובדסיו ודס מבוסס מיבבזיר מבלס מליו ומיבבייבי מליו מל מומאס מבדס ובדסוס: מעיבית

שמיניות בחיין ושמיניות בעוקין מקשרים לרביעית :
רביעית בחיין ורביעית בעוקין מקשרו ובטל מן
המעורבת רביעית זמן דם תכיסת שכל שמיכות בחיין
ושמיכות בעוקין לא : וזה נוסח דר׳ עקיבא ודר׳ (ישמעאל)
כתיב ואיכן מסתאין: ואיזו
דם תכוסת שמאל : גלוי
מרמו מוקף ויורד כלא
מפסק מפכי מס מם מל
מיקף מעורב׳ כו׳ מכל כוסף
מיורד מפם מאר מפם קפא
קפא כמ ל ומסור: ונכי
יסודם מזקר לא כי כלומר
לא כן מרבר: מלא מסוקף
מסור מפכי מ מ׳ לוקם מפם
מסכמם מלוים כם מעדם
לא מ׳ב מפן מסוא מלוים
כם ומין נדם זם מוקם מפם
מקרוכם מל מיכם: ומסבמף
מעא ולא מעריכן קפא קפא
בטל דפכר ר׳יסודם מין דם
מבטל דם ומלכ׳כר מקיב׳: ו כזית מן מ׳מ׳ מקמו כמ׳
מעת בכית ולו מקמים מרכם כל מכלים מסיכמים
בכלל מסקמים מקמ מעזקיף מלמקמ מבמ׳ן מ׳מ׳
מסמקמים כזולי׳ וים מפסק כין מלל מעת לגמל מכלל
כלן מעא ן דנורן מכמים מוקמא מל מקמים מקוא דרך
יניגא מוקמא מסמו מלעת לגמא דרך מס ומכמין
יורמים כמ׳ים מקוס יוכיגומו כלן מקמין ומס ים כזיק
מן מעת בכיק ומסב לגוכיגו בגלגן מים בו מוקמ מפמ
מכיל מל כל מפקמים מכזולים כיון מיורמ מקמו׳ מסומ׳
מל מוקמא לגמא דרך מס ומס מו׳ מק מלס ומסב לגוכי׳
דרך מלגן מים בו ד׳ מכ׳ לגל כל מפקמי׳ מכזולי׳ דבמיגו׳
ד׳ מגמים מיגרו מכמים מרגוי לגוכמא מעת: מבל
לגוכיגא מא מוקמא׳ כמוקמ מעת מגיגו מק מלס מוקמ׳
יונכמא דרך מלגן כל ומן מסוא מקום ומקמא מכלים
מבכיק מבגרו מס ים בגלגן מוקמ מפמ: גדול מכזיק
כעת דוקא כזיק מכומגס מקמי בעמק מכל יוקר מכזי׳
ליכו כמלגים מק מלס ומין מכיל מל מקמי׳ מכזולים
עד מיקמ בו מרכע׳ ר׳יוסי מי׳ ומגדר׳ ומגלגול׳ מבכיק
ליכו כמק מלס ומס מקב לגוכיגן דרך מלגן מין מכיל
מל מקמים מכזולים עד מיקמ בו ד׳ וכן מלכס :

ז מעת

שמיניות בחיין ושמיניות בעוקין דברי רבי
עקיבא רבי ישמעאל אומר רביעית בחיין
ורביעית בעוקין נישל מור ומזה רביעית
רבי אליעזר ברבי יחורת אומר זה הוא כמים
איזהו דם תבוסת צלוב שדמו שותת ונמצ׳
תחתיו רביעית דם שמא אבל המת שדמו
מנטף ונמצא תחתיו רביעית דם מור
רבי יהודה אומר לא כי אלא חשותת מהור
ותמנטף טמא : ו כזית מן המת פתחו
באמפח והמת פתחו בארבעה טפחים לחציל
המומאה על הפתחי׳ אבל להוציא הטומא׳
בפותח טפח גדול מכזית כמר רבי יומי
אומר חשדרה וחגולגלות כמת : ו טפח

שמיניות בחיין ושמיניות בעוקין מקשרים לרביעית :
רביעית בחיין ורביעית בעוקין מקשרו ובטל מן
המעורבת רביעית זמן דם תכיסת שכל שמיכות בחיין
ושמיכות בעוקין לא : וזה נוסח דר׳עקיבא ודר׳ (ישמעאל)
כתיב ואיכן מסתאין: ואיזו
דם תכוסת מסתא : גלוי
מרמו מוקף ויורד כלא
מפסק מפכי מס מם מל
מיקף מעורב׳ כו׳ מכל כוסף
מיורד מפם מאר מפם קפא
קפא כמ ל ומסור: ונכי
יסודם מזקר לא כי כלומר
לא כן מרבר: מלא מסוקף
מסור מפכי מ מ׳ לוקם מפם
מסכמם מלוים כם מעדם
לא מ׳ב מפן מסוא מלוים
כם ומין נדם זם מוקם מפם
מקרוכם מל מיכם: ומסבמף
מעא ולא מעריכן קפא קפא
בטל דפכר ר׳יסודם מין דם
מבטל דם ומלכ׳כר מקיב׳: ו כזית מן מ׳מ׳ מקמו כמ׳
מעת בכיק ולו מקמים מרכם כל מכלים מסיכמים
בכלל מסקמים מקמ מעזקיף מלמקמ מבמ׳ן מ׳מ׳
מסמקמים כזולי׳ וים מפסק כין מלל מעת לגמל מכלל
כלן מעא ן דנורן מכמים מוקמא מל מקמים מקוא דרך
יניגא מוקמא מסמו מלעת לגמא דרך מס ומכמין
יורמים כמ׳ים מקוס יוכיגומו כלן מקמין ומס ים כזיק
מן מעת בכיק ומסב לגוכיגו בגלגן מים בו מוקמ מפמ
מכיל מל כל מפקמים מכזולים כיון מיורמ מקמו׳ מסומ׳
מל מוקמא לגמא דרך מס ומס מו׳ מק מלס ומסב לגוכי׳
דרך מלגן מים בו ד׳ מכ׳ לגל כל מפקמי׳ מכזולי׳ דבמיגו׳
ד׳ מגמים מיגרו מכמים מרגוי לגוכמא מעת: מבל
לגוכיגא מא מוקמא׳ כמוקמ מעת מגיגו מק מלס מוקמ׳
יונכמא דרך מלגן כל ומן מסוא מקום ומקמא מכלים
מבכיק מבגרו מס ים בגלגן מוקמ מפמ: גדול מכזיק
כעת דוקא כזיק מכומגס מקמי בעמק מכל יוקר מכזי׳
ליכו כמלגים מק מלס ומין מכיל מל מקמי׳ מכזולים
עד מיקמ בו מרכע׳ ר׳יוסי מי׳ ומגדר׳ ומגלגול׳ מבכיק
ליכו כמק מלס ומס מקב לגוכיגן דרך מלגן מין מכיל
מל מקמים מכזולים עד מיקמ בו ד׳ וכן מלכס :

ז מעת

בקרא דכתיב : חשותת מזור מי׳ מר׳ב מאמי אומר
אוקמא מעת מסכמם מלוים כם מעדם לא מ׳ב מפן מסוא
מלוי כם . ומ׳ת ומת דמכמא דמעמא מי כיחא מי לא
מסקיכן דכי נמי מעת מוסל בעמא מא מילקא נמ׳ב
דכידא מקמו לא דמייתיכן מעמ כרייקא דכמדיא מכי
כם רי אומר מים מוסל בעמא כו׳ מעמ . ומסכיכן מאמי
בעמא דמקלקלא כלומר מסיא מלולים מלולים ומדם
בוקמ ויורד ומקמא יחד : ותמנטף מעא כתב מר׳ב
ולא מעריקמא מעא קפא בטיל עיין בעמכא ד׳מ׳ב דזבמל׳:
ו כזית מן מעת מקמו בעמא מי׳ מר׳ב מעת בכיק
ולו מקמים מרכם כו׳ דנורן מכמים מוקמא
כו׳ מיקרא דמלקא כמקבי׳ ד׳מ׳ ומ׳ב : אבל לגוכיגא
מא מוקמא מי׳ מר׳ב מוקמא יונכמא כו׳ ומקמא
מכלים מבכיק מבגרו ומ׳ב לא׳ מכלים מקמים כמלל
מוקמ מלגן מו מקמ וכן מי׳ מרמב׳ם : ריא מגדרא
ומגלגלא כעת כלומר מא׳ מ׳ מלין כזיק בסר ובמב מר׳ב
מכן מבכא מולי מסוגר דרי לא לגמלגי מקמ ונמו
מכמכמי מרבים בקרא דכיכורים מבכמו בלגן
מלגא ומין מולק מכל לא ידמכא מכין לו דלילא לא מ׳ב
דוק כזי׳ בסרולא מ׳ל לגמ דרי ומרמב׳ם בפירומו כמ׳

מאיגו

שאינו שלכם וכן בתכורו פ"ז משנה"ג לא נתעסק אם
דבריו: ז שפה על שפה על רוש שפה מי' סר"ב דף
מטמא רק ב כו' ונגוע שמקומו שאינו כו' ובריך שיהא מחלל
שפה מלא"ב ומטמאים מעמסה אם מחלל שפה מוקף
רגונים מים ומ"כ אם מביאים
ומיכם מוכנת מרשב"ד רמ"ב
מטמ"ע וכך דקדק מר"ב
בלשונו מכמי' מסכת מ"ר"ה:
ביצר ל' מר"ב כלו' כיצד
מוכן בתכי מטומאים
אבל לא אמי לתרומי כיצד
מביא אם מטומאים מר"ם
מעין בדיבור אמר מור כו'
ומ"ם מם: קטור מי' מר"ב
מקורה ומכיריו ככם כסב
מעלם מלמם ונמירוכין מ"ם
מנכם מ' מירם מר"ב קטור
כמין כמם מכומם כו' ולמי
מם ים מעם כדבר מלמי מאין
מם מקירוי כמם קירוי לפיכ'
כמקלם מסם בשמיומין:
משומאת בתוכו מכית מטמ מיין מעכנם מ"ד לק'
דרי פליג: אין כו מוקם מטם כו' כתב
מריב ומרי מכיב בתכב בקרקע מכית וכו' לרבות
קרקעיתו כו' לא מתקרקע מ מעם מעמתר מקמו' דעם
מומאים מייך בקרקע מולם מלא לרבות מטמון בתיך
שקרקע עד מקמום ולא מרמב"ם מכל מם מנקרקעים
מכית (מטמון) וכו' ובתב מפר"ם מם מבתוכו מטמ דבלי'
מבתוכו בלא מן בכית ומם מ"ם מטן מבומי' בעבר לא
מוי בכלי מרם מטוקם מ"ם מלא בשוכלים מנוגלין בטים
מלא מיין מטים בתכי מטומאים בדמתריכן בת"ק דזבק
כ"ל מ"ב: אחר מור מתרוטו מים כו' מ"מר"ב מאי
מוקם מטם מתכים אם מטומאים בו' ומאי מטיר דעברם
מאי לתכים אם מטומאים מלא מקבל מסם מטים לתתכי'
מבמם למיים מכי בבבא זו ומל"ל אמר מור כו' ומן
מרבך כו' מכים אם מטומאים ועוד מי מכי מאי דוחקים
לפריב לא' בכיצד כלומר כיצד מוכן בו' כיון דמסתמא
מא'כמי לכיצד מביא ומ"ב כיצד קאי מטיר מתרוייהו
מיבריא דמרתב"ם מא' לבבין מטים אבל מוא לא מירם
ביצד כלו' כיצד מוכן כו' ומר"ם מעמרם כן בביצ' דבלו' כיצד מוכן כו' מוא מעמרם בכאן מור מתרוטו מים בין ומא
זה מב ו ב מ"ל מיש כו' כך ריבא ולמיבך מר"ב מבתב

למיל

ז שפה על שפה על רוש שפה רק מסוא רק מטמא על
שפה ונגוע מן מפרן מטמא ומאהיל על כזית מן מטמא
ועל מכלים: מביא אם מטומאים על מכלים: מרוכע
מאם מים רחבו מחוק מטמא אם מ"ם מרכו ב' מטמאי'
לא מעריכן (מים) אם מיקר
על מרכו ברחבו ורבעו
לתכי קבי מרוכע מבריך
מיאם ברחבו מטמא ובמרכו
מטמא: כיצד כלומר כיצד
מוכן בתכי מטומאים: ביצ
מסוא קטור מפירם בקרקע
ומקור' ומייבו קטור ומם
יורדי' מופכים מבכי' ומטמ
יוכלים לר"ם: יש בו מוקם
מטמא דמייבו מטמא על מטמא
ברוש מטמא בביב מבמו:
תביאתו בתמטמבביבמטמא
יוכלין מים לר"ם: מומאים
בתוכו כזית מן מטמא בתוך
מביב דכזית מן מטמא מקמו
בטמא: מביא מטור

ז שפה על שפה על רוש שפה מרובע מביא
את השומאה וחוצץ בפני השומאה ביצד
ביב שהוא קטור תחת הבית יש בו פותח
טפח ויש ביציאתו פותח שפה טומאה
בתוכו הבית מחור טומאה בבית מה
שבתוכו מחור שדרך השומאה לצאת
ואין דרכם להכנס יש בו פותח שפה ואין
ביציאתו פותח טפח השומאה בתוכו הבית
טמא טומא' בבית מה שבתוכו טהור שדרך
השומאה לצאת ואין דרכה להכנס אין בו
פותח טפח ואין ביציאתו פותח שפה טומא'
בתוכו הביא טמא טומאה בבית מה
שבתוכו טמא אחד חור שחרוחו מים
או שרצים או שאכלתו מלחת וכן

מטמ מטמ ומטמ דרך מקם מביב מיומא לר"ם ומיבו
לקבכי מוכן בתכי מטומאים: מומאים בכית מם מבתוך
מביב מטור (דמין) דרך מומאים לבכיבים דרך מקם
מביב מדרך מטומאים לבוניים דרך מקם מכית ולא
לבכיבים לביב: ומין ביציאתו מוקם מטם מומא' בתוכו
מכית מטמ דמומאים מולם מן מביב לביב כיון מאין לם
דרך לבאת דרך מקם מביב מיומא לר"ם לכל מקום
מטמא אין מטומאים ומטמ: אין בו מוקם מטם ומין
ביציאתו מוקם מטם לבבנבקט ומין ביציאתו מוקם מטם
דכיון דמין בו מוקם מטם מביציאתו לא מייטיבן רבו
אין מם מלא כלל דמי ומרי מביב בתכב בקרקע מכית
ומטרו מבמים וכל מטר בטמל ימטמ להבות קרקעיתו
מלכית בתומו מד מקמום: אמר מור מתרוטו מים
מאי מוקם מטם מתכים אם מטומאים לא מכא מם כמם
מטור מזם מ"מים מו מבקבומו מרבים מו מאכלתו מלא'
לאמן מרן מלמם כמין מטר לבן דומם לבלם ומתאכל
ומגמל ובמם מור מלא"ו: מרבך

מרגלא על מבנים מבנים גדולות מרוכות ומדורות זו על
זו ומעמיד מפלגת מדורה על גבי מתים ומקמקומות
מעורדות זו מזו ויש מה שאל מעם: מוסר מל קורות
קורות מרוכות זו על זו ומזומרות לבנין ומעמיד מים
ביניהן אבל מעם: כל
מטיבו מעמי בידי אדם מיבו
אבל דילוגאל אבל מעמכן
מם. לאלן בידי אדם אף
כאלן בידי אדם: בסקמים
קרגי מעיבי מבלעי מקומי
כמיים: ובמלעים בבקיקי מבלעים ומקיבי ובקיקי
מבלעים אחל מן אלא מזה כמבם מל מעבר זה כמבם
מבלין ומע"ג דלא נמבו בידי אדם מודם כמם ר' יהודה
דלא ילוף נ"ם דאבל אבל מעבכן אלא לא מקם מעם
בלבל אבל ביותר מעבם מבנין אלא אנרוף אריכן כמבם
מ"מין דמודם רבי יודם מאבי כמבם מבלין מבים אם
מטומאם וכן בסקמים ובמלעים ומין אלבם בר' יודם:

מנדל

דמבחות ומישנ"ב לאמן רבוי כמו מבירמתי בבביעית בבם מורבות אלא מאבי מומף לתת מוב מעם בבורבנם ו
עם מבב"ם: וכן מוסר מל קורות ל"מ"ם ומית דאמרי נכרי קורות. ומרמב"ם מעמיק בפירומו מוסר ובמנזרן
דמ"ג מאמ"מ כלל לבורבך ומוסר ובמב מו מבבר מבנים מו קורות כו': ר"א כל אבל מאיבו כעבם בידי אדם
מיבו אבל כתבאר"ב דילוף מבלאבל מעבכן כתיב מבא ומתמבורם אדם כי ימות כאבל וכתיב מעם ויבדם
אם מאבל מל מעבכן ובבכן אבל אבל ריבם (מבלים מובא כתיבי בא"מרם לבבות אף מעבמי מבליו) מ"ם בבומבם
דמ"ב. ובמבנו מעמו ומ"מ מי מעבכן ילוף מבילו מבמי בידי אדם כמי לא יביא מם מאבם אלא מבמן כדאבכן בא"בעם
מדליקין (כדמי מר"ב מם מבבם ג') ולל דבל מבאבילים דמבמאים ילמיבן בבמרי בא"מרם בק"ן מבבורם דבביא
מבבין לבמות מאר מבאבילים כאבל אבבת מם מבבורם אבל מבם בו כל מבאבילים כאבל אם מבמור לא כ"ם דלבני
מבורם כתיב מובבו ודרמיבן בא"ב מובבו מבם מבבן אבבו מבמ יובב מבמ מבילן ומבור מובר מבמ ומ"מ אם כן
כי לאבביד כמו בידי אדם כילף בק"ן מבבורם וכ"מ מ"ב נ"ם מאי מאבים אם מ"ימריבם ליה לדרבא דבר' בעם
מדליקין דבבל מיובם מן אבן בו ולל דמובבו לא מבמם לא רבוי ולא מיבום לבבין מאיבו מבמי בידי אדם ולרי
דמבמים דאבבם נבי אם ילמיבן מבורם אבל בק"ן מבם דלא מבמם זלרבבן לא מבלק לא מבם ולא מבם ולא מל
בב דבמם (מבדי) ר"יהודם מבים מבים מבים דילן כרי דבם מודם בבמלא אנרוף ומ"מ וביון דמאר מבאבילים
ילמיבן בבמק"ן מבבורם מ"ב ביבם דיו (כדאבן בא"ב דב"ק) ולא מבמם מובבים בבו קובבי מבם מבין מובבים
באבבדרם (דאבן לבבן מ"ן מבבם ב') וים מם כלים. דמבורם מובר מיבו מבמם באבל כדאבן בבמבם בנבים
מ"ג (מבבם ו') ולל דק"ן זם מיבו אלא בלוי מלבם בבלבם אום דלא ילמיבן מבבכן לבבומי מאר מבאבילים מ"ב:
ומודה בבקיבים ובמלעים כתב מר"ב דר"יהודם בבמלא אנרוף וכן בבקיבים כלים מ"ים בבם מור גדול. וכן
מ"מרבב"ם וכך אום כמוניא בבבק אים ומבור אלא אנרוף בבן בבבבם מ"ב מ"ו דבלים ובבבו מר"ב
לבבן רמ"ג: ובמלעים מ"מר"ב בבקיבי מבלעים מבי מביא בבדיבם בב"ב מ"ב דמובם ובבביבבן מבר"ם
דלא מיבי אבם מבבביבי עבמם דבבבביבין אום מבבם מבבים ומלעים מלגלים מלגלים גדולים ראוים לדורם
אדם: אבל בקיבי מלעים אן מדים מבבים מ"ב:

(מסרות) ך מ מרק ד מנדל

וכן מרבך של אבנים וכן מואר של קורות
ר יחידה אומר כל אהל שאינו עשוי בידי אדם אינו אהל ומודה בשקיפים ובסלעים:
פרק ד

מרבך מל מבנים מ"ר מבנים גדולות כו' וכן ל' רבי מם ויבבן בבידי אדם אום מורבב בן מורביות דמבבם מ"מ מ"ג דבבביבית ומן בדבבנם לי אבן גלל דבורם ו'. ונם דבבביבית מיירי בבבנים מבורן מבוברים בבבבב ובקיבים מורביום ודבורם מיירי בבבובים בבבין ומבך דבבם מיירי בבבן מבוכין בן מבבב ובדין לא מובבו בבבין ולמיבך מורבב מבבים מבר בבבן ומבר בבבין ומרבב"ם בבב מרבך מל מבנים מבנים מבודרות בבן מל בבבן (פירמי) נם בן מרבבת בבבבם מבום מבבין מבור. ובבבי מבבין בבורם ובבי ב"לבבבר בב"ם בבר ברבן

פרק ד מגדל. שבא בעדה כדכתב הר"ב בסוף פירקין: טומאה בתוכו. כלים שבעוביו טהורים דצריכין לעוביו בתר האויר לקולא ולא בתר מגדל לחומרא אבל עומד בבית טומאה בתוכו כלים שבעוביו טמאין דהא כלי צריכין לעוביו בתר מגדל טמאין ואי בתר בית טמאים ומיהא דקתני טומאה בתוכו שבית טמא איירי בין בתוך חללו בין בתוך עוביו שלריך ה מלא לבא שהר"ס: ר"א מתנה לעתנם פי' הר"ב מכניו של עובי שמגדל כו' ומסיים הר"ס דס"ל כותל שמגדל ככותל השוה לאויר דתנן לקמן מ"ג דכדון מתנם על מתנם נכנס מלינו דר"ז עדמי ליה לכותל שבין חבר לבית ורבנן לא עדעו וע"ש בפירש. ואני מ"ק דמלינו עלים שבא עורש שהם דהוא כדון מתנם לעתנם עכ' דהשם שבית והחבר תשוים הן ומתונה לנורך שבית לפי שדריכן לא הבית לכאן וקבים לכאן: אבל מתיבת המגדל לא כעשה כלל בעבור החבר ושבית לפי לא שדריכן לא השיפא בתר בית לטמא כלים שבעוביה כי ליכא טומאה בבית דקתני טומאה בבית מה שבתוכה טהור ומשמע דאי' כלים שבעוביה ומיהו לא שריך לשכתי בתר מגדל דפי"ב דכתבי' לשם מגדל עשו' דמגדל לא חשיב דמיטלטל והא דפליגו ר"א ורבנן במגדל שעומד באויר ולא פליגו בעומד בתוך הבית משום דבותא דר"א דאפי' במגדל שעומד באויר ולא פליגו בעומד בתוך הבית משום דבותא דר"א דאפי' בחבר סליכן

פרק ד מגדל שהוא עומד באויר טומאה בתוכו כלים שבעוביו טהורים

טומאה בעוביו כלים שבתוכו טהורים רבי יוסי אומר מחצה למחצה חית ע"מר בתוך חבית טומאה בתוכו חבית טמא טהור־ בבית מה שבתוכו טהור שדרך הטומאה לצאת ואין דרכה להכנס כלים שבינו לבין הארץ שבינו לבין. הכותל שבינו לבין הקורות אם יש שם פותח טפח טמאין ואם

מגדל שהוא עומד באויר מגדל עץ שיש לו דלתות והדלתות עצמן יש חלל בפניהן כגון ארון שמשתמשין בהן לפנים ולחוץ אלא שאין בהן פותח טפח ורגילים להצניע בהם אוכלין וכיוצא בהן וכלים קטנים: שהוא עומד באויר בתוך אויר הבית כגון דקאי בחצר: טומאה בתוכו בחלל שבמגדל עצמו: כלים שבעוביו בעובי חלל שבדלתות: מפני שאהל מכניס של פי שמגדל ולפנים כלתוכו מקבלו ולא כלחוץ בין שהטומאה במגדל וכלים בעוביו בין שהטומאה בעוביו וכלים במגדל ואין הלכה כר' יוסי: טומאה בתוכו בתוך המגדל שבית טמא מפני שדלתותיו מגופות כדמפרש טעמא שדרך הטומאה לצאת ואין דרכה להכנס לבית: טומאה בבית מה שבתוך המגדל טהור ודוקא שדלתותיו מגופות דאי פתוחות לא גרע מאהל שבין שני בתים וטעמא דמה שבתוך המגדל (טהור) שאין דרך למ"א שבבית להכנס במגדל: אם יש שם פותח טפח בין שולי המגדל לארץ או בין דופן המגדל לכותל או בין גג המגדל לתקרת הבית שאלים עמהן טומאה שבבית אבל אין שם טפח שוי מגדל כלבוד ואין טומאת הבית נכנסת שם: טומאה

בבית שהוא מכנס בתוך שבית שמים רבותא דר"א דאפי' בחבר שבין שני בתים וכ"ש בבית דשדריכן בתר בית דחשיב טפי ע"כ: טומאה בבית מה שבתוכו טהור וקשה קיע"ל דמשמע בכולי פירקין דלא בעי בעיד פתיל ובפ"ז בכלי' בני בעיד פתיל הא חשיב כלי עץ שטהור' (דהיינו) בלים בעדם ונ"ל דס"ע כשמכוסה בכיסוי או בשאר כלים שעדי שאינו מקבל טומאה אבל דלתותיו פתוחות או שאר כלי אדם לא עשוי כשר להציל בלא צמיד פתיל ודין זה במגדל וכוורת דלא מקבלי טומאה אבל תנור וקדירה ושבית או עם דלתות שאלים דאין מצילין אפי' בכלי עובה על פיהן כגון עומד על קדרות כמו שאפרש לקמן בפ' כוורת ש"ס ועיין פ"ט בפ"ם כוורת: אם יש שם פותח טפח פי' הר"ב בין שולי המגדל כו' ואין הקירות שום דכלים שבינו לבין הקורות וכו' פי' אם יש שם פותח טפח בא' מהן טמאין אע"ג דליכא פותח טפח ממקומן כמקום שהכלים שם אם יש שם פותח טפח בינו לבין הקורות שהטומאה מתפשטת שם עלמעלה ובוקעת כל כנגד המגדל לתחתיו כיון דאהל וכלים אינן בטפח אחלים לטהר להפסיק בין הטומאה ושכלים כדתנן ברפ"ו וכן בשום פותח ט"ח חבריו וכלים על גביו שמתפשטת הטומאה לתחתיו ובוקעת לעלה: אבל שבינו לבין הכותל גוי דוקא אם יש שם בוקע אלא שעלין ואם אינם פותח ט"ח טבע"ב דפ"כ פותח אבל בינו לבין הארץ בינו לבין הקורו' טהורין

טומאה שם הבי' טמא אם היתה הטומאה בין רגלי המגדל
לקרקע הבית או בין גג המגדל לגג הבית או בין דפנו'
המגדל לכותלי הבי' אף על פי שאין ביניהן פותח טפח
הבית טמא שאין המגדל מציל על הטומאה שתחתיו
בתוך הבית שלא תחתיו כל
אשר בבי': ב חיצת המגדל
רגילים לעשות חיצות קטנו'
בתוך המגדל הנ' כמין כלי
להניח בהם כלים ואוכל'
ומשקים: היה בה פותח
טפח היא בכלל פותח
טפח דלא הוי טומאה
רצוצה: ואין ביציאתה כזור
פתחה אין בו טפח: טומאה בתוכה הבית טמא ואע"פ
שהחצה קטן כלעמרה טמאה מפני שדרך טומאה
לצאת על בריח הופה לצאת דרך פתח זה לפיכך
הטומאה עוד דרך יציאתה: אם שבתוכה טהור שהיא
ואין ביציאתה פותח טפח אינו מביא את הטומאה
ואין דרך טומאה ליכנס שאין הוא להכנים לא את:
ורבי יוסי מטהר דטמא אין סופה לצאת דרך פתח זה
שהרי כל שיעור טומאה הרי יכול להוציאה להכניס
או לשורפה במקומה ואין הלכה כרבי יוסי: ג היה

ואם לאו טהורין טומאה שם הבית טמא:
ב חיצת המגדל יש בה פותח טפח ואין
ביציא' פותח טפח טומאה בתוכו הבית
טמא טומאה בבית מה שבתוכה טהור
שדרך הטומאה לצאת ואין דרכה להכנס
רבי יוסי מטהר מפני שהוא יכול להוציאה
חצי' או לשרפה במקומה: ג היה

כ"כ הר"ש אע"פ שכתב דאין צ"ל כן אלא גם לעולם
ולאו דוקא ונראה כן גם כן לרמב"ם אבל דברי הר"ב
אינן כן °ולענין פותח טפח עיין מ"ש בפרק דלעיל
משנה ד: ואם לאו טהורין קושיא שאי' טהורים כלים
שתחתיו שאין שם פותח
לשני רביב שהוא קשור תחת
הבית דה"ם דלעיל וי"ל
דהאי ריב הוא קבוע
ומ"מ את הבית שהשוכב
מוחלין לתוכו שלכך כמו
לגבי הבית וי"ל כאוכלים
שנכלין בסיט(°ועיין לעיל
הם)אבל תחתיו של מגדל
לא כ"כ הר"ש וגירסא לא' בגוונות דרמ"מ כמו שכתבו'
הם וכתב עוד הר"ש ז"ל ואין לתמוה כלים שבינו לבין
הכותל כשאין שם פותח טפח אמאי טהורין כשהטומא'
בבית . והא אמרי' שכלי' שמעבר למגדל בעביו של כותל
בחני עביו שלצד הבית שאין כדתנן לקמן בפ"ו וכו'ש
באויר הבית שבין הכותל למגדל ואיך יתכן לומר היא
הפסק לטומא' דכלי' שבתוכו' בכותל שאין ומקרובי' לבי'
יותר טהורין . וכ"ל דבעוד המגדל לשם ואין הטומאה
יכולה להתפשט המגדל לכותל עד הכותל וכלים שבין
המגדל לכותל טהורין כ"ש דכלים שבתוכו' הכותל כל
כנגד עוביו של מגדל טהורין וס"ל בבית שהגגו בכשרים או ביריעות מן הנדרים דתנן לקמן פט"ו טומאה בכל
כלים שבהן טהורים . א"כ כ"ל דלא הוי מגדל אלא הכותל בבית שהגגו בכשרים או ביריעות דהתם הוי אלא
דקביעות אבל הכא ודאי כלים שבכותל עוביו ולפנים כלעצע הבית הוויין ונטילי לגבי הבית ואם טומאה בכל
שאין תלוי דתנן לקמן פ"ו וכותל שהוא לאויר והטומא' בתוכו עוביו ולפנים הבית טמא והעומד מלמעלה טהור
פי' אע"פ שאין לטומאה פותח טפח במקום' אינה בוקעת ועולה דהויא כמונחת באמצע הבית כיון דכותל בתר
בית גריר אבל הכא אויר המוע משהם שבין מגדל לכותל כיון דא"א לצאת ולפתוח המגדל שהם לכותל וא"ש אלא
יש טעם ריוח בינייהו אויר מהוע שמהם בתר מגדל גריר בכלים שבתוכו' דופן המגדל דטומאה בבית טהורין
לכ"ע אין ולא רפיא בידי עכ"ל: טומאה שם הבית טמא כתב הר"ב שאין המגדל מציל כו' הטעם אבל כו כבהיה
אהל בתוך אהל ונראה שהטומאה תחת אהל המגדל שהביאי הכא אהל ביציון טמא ואע"פ שאמר תוספת' בעיר פא"ל ואהל
מציל'על שתחתי' אלא טמא ואין מציל' על החיצו' אלא טמא שרמב"ם ועיין לקמן פ"ה ורמ"ם ושם יתבאר דאשר"ב
ופר"ם דוקא כשאהל כולו בתוך האהל אבל כשהוא שאהל יוצא אין הטומאה כהכם באהל השני: ב די' אמר .
פרש דעולה די' בטא(דתנן בתוספת' ג"פ) הוא כבית ולו פתחים הרבה כולן טמאים מפני שסוף טומאה לצאת
דרך זה דשהו במו שלא ראין דרך לשרפו ולכבתו שבו נכוים : קו'מולין ת"ש דף קכ"ט . וכרפה דדוקא עמה
שתלפות כעולים כדפי' הר"ב גם לשני שתרכנו לקין דבמה שלא אין דרך לשרפו כו' אבל כהיתוא' עמה עבוד
עודה אפי' בכוית הטומאה יוצאת וכדתנן בשבת פ' דלעיל ועוד בפ"ב פך עדין קשר דאמאי לא פליג בה"מ
דלעיל אלדתנן יש בו פותח טפח ואין ביציאתן אם הטומא' בתוכו הבית טמא: (עשרים) ד ב ג היה

ג *היה עומד כו' פירש הר"ב היה המגדל עומד כו' אלא שפתח התיבה כו' פתח המגדל ופיה בתיבה ולא ידעתי למה ועשאו' תיבולין לדחוק ולומר הר"ל תיבת המגדל דמתניתי' דלעיל שכתי' לא ידעתי מה הטעם שנדחק לאסבורי הכי ושקרוב אלי דה"ל שמשוין לתיבותיהם ומעכב וכי הא דבו"ה"ג דהא' ב"ק וע"ש טומאה בבית מה שבתוכו טהא ופי' הר"ב שאין הטור וכ"כ הר"ש דבמשנה דוקניה בדפו' טהור וכן בתוספתא וכן עיקר ע"כ וכה"ג במשנ' ד' פ"ה פירשו גם כן הר"ב והר"ש לגרסי' טהור. אבל הרמב"ם גם עשה טמא וכן בתנור כדין דהכא פ"ה שהש"ס בגדין דלקמן כפ"ה פוסק בהכיסן דטמא ופי' הכ"מ דאיירי שהמגדל ממלא כל הפתח ואין פותח טפח מכל צד למעלה ולמטה וכן שגדרין כמלא שאין מקום לצאת שלכך הטומאה בוקעת ויוצאת דרך דופני המגדל עידי דהוה שפתחו בית בזמן שהם כתולים עכ"ל. והר"ש כתב ליישב גי' הספ' דגר' טמא בין שכל בין בכוורת דאיירי שיש פותח טפח עתה' המגדל לארץ או כוורת ולארץ וכפתחן למעלה בין במגדל בין בכוורת וכיון שהטומאה נכנסת תחת המגדל ודרך הטומאה לצאת דרך הם וקיימא לן דאהל וכלים כצאין אהלים לטמא ולא לטהר לקמן רפ"ו וזהו בוקעת לעלי' המגדל והכוורת וכך בוקעת לתוכן והתוספתא דקתני טהור באין הם פותח טפח עתחתיו ולפירושו דקתני בר"ש בזמן שיש הם פותח טפח היכא אבל בלומר שתחתיו בגא הוא דקא' טומאה בבית מה שבתוכו טמא ע"כ ומפ' הר"ש דלקמן ע"ש דהוא לבית עתחים אחרים שלכך טהור כבירוש ... הם כתי' התוספתא והוא מכלתי דגייתי לה לעתני' דהכא בפ' ... וטרוטב כה"ם דק קכ"ה ונדחיכן כה תשו... מעתיקי רה"ל ועתיסמת הם ועוד תוכה כה"ם דאמרינן וקני כליה הל' מטהר טחוי שליעה תסיפה ע"ק כמי שטע... ומתוך כך נראה לי דהרמב"ם ז"ל גם כלל וזה לי עוד רש"י כזה במשנה ו פ"ג: מוכני פי' ה... לכו' ועיין פ"ה במשנה ב' פ"ה דכלים:

פרק ה א ועינו פי' הר"ב כקב כו' ומהור יומר במשנה ... דכלים: קמורה מקובבת הרמב"ם ז"ל כך כתב דרך עושי קבורים לבנות שכסב של ... ולמדתו מן שבדרין לבנות ט' שמני שאלה יכבו לא העני ב' שבני הרוס שלא יעכב הפתן לבא מן ה... עוב' וטהר אין הרוס טולה כו ע"כ ועיין כליה שבכה הר"ש דלעיל: והאהיל עליו קוברי המת ל' הר"ב שה... על הפתן ועיין פ"ה ברמ"ב:

ג היה המגדל עומד כולו בתוך הבית אלא שפתח התיבה לחוץ: טומאה בתוכה הבית טהור דטומאה שאי היכא לאסתלוקי שא טומאה' ליכא דיש בה פותח טפח ולאו מאהיל הוא ונעשה' יציאה של טומאה כמי לא מעכיא דהא אין יציאתה לפני' בתוך הבית:

טומאה בבית מה שבתוכו טהור שאין דרך טומאה ליכנס שם: מוכני גלגל העשוי למגדל להוליכו ממקום למקום: משוך לאחרין מרוחקת מאחורי המגדל לצד הבית שהמגדל עומד על הפתח והמוכני מאחוריו לצד הבית כנגד הבית וטומאה שם בתוך המוכני כנגד קורות הבית אף על פי שהבית מאהיל עליו הבית טהור דחשב מוכני כמגדל ושרי המגדל עומד בפתח ובפתחו לחוץ ושלשה אצבעות דבקה לפתוחי אם היתה מאוכה שפי' אצבעות דלא הוי כמגדל דאין דרך להפריש תוכו מן המגדל כולי האי: בזמן שיש שם פותח טפח דהכי תוכו הטומאה בו פותח פתח שלא תצא טומאה דבוכה דבוקעת ועולה: ואינה יוצאה אין תוכו כמשוך לגבי מן המגדל: והמגדל בא במדה שמחזיק ארבעים סאה בלח שהם כורי' ביבש שבשעה בשעה זו היינו מקבל טומאה וטומאה כבר שטומאה אבל במקום שעדה זו הוי כשאר כלים המקבלים טומאה ואינו חוצץ בפני הטומאה וכל מגדל דתנינן בפרקין במגדל שבא במדה איירי: תנור שהוא עומד בתוך הבית ועינו קמורה בקב שפתו בתנור שמשם יוצא עשנו ועינו חוץ לבית: והאהילו עליו קוברי המת כשהיו קוברים את המת לקברו האהילו המת על העין:

ג היה עומד בתוך הבית ופתחו לחוץ טומאה בתוכו הבית טהור טומאה בבית מה שבתוכו טמא שדרך הטומאה לצאת ואין דרכו להכנס: היתה מוכני שלו משוכ' לאחורי' שלש אצבעות טומאה שם כנגד חקורות הבית טהור במה דברים אמורים בזמן שיש שם פתוח טפח ואינה יוצאה ז והמגדל בא במדה:

פרק ה תנור שהוא עומד בתוך הבית ועיני קפודה לחוץ והאהילו עליו קוברי המת בית

בית שמאי אומרים הכל טמא ובית הלל אומרים התנור מסאה והבית טהור רבי עקיבא אומר אף התנור טהור: ב ארובת שבין הבית לעליה וקורה נתונה עליה ונקובה בכונס משקה בית שמאי אומרים הכל טמא ובית הלל אומרים הקרורה טמאה ועליה טהורה רבי עקיבא אומר אף הקרורה טהורה: ג חיתה שלומר בית הלל אוסר מצלת על הכל בית

בית שמאי אומרים הכל טמא ובית הלל אומרים התנור מסאה והבית טהור רבי עקיבא אומר אף התנור טהור: ב ארובת שבין הבית לעליה וקורה נתונה עליה ונקובה בכונס משקה בית שמאי אומרים הכל טמא ובית הלל אומרים הקרורה טמאה ועליה טהורה רבי עקיבא אומר אף הקרורה טהורה: ג חיתה שלומר בית הלל אוסר מצלת על הכל בית

בש"מ סכל מעל וכפ"ל וכו' וכתב סרים דבסלין בעין פוקע סעם פ"ירי לפי ים כו פוקע סעם לעם לפ מכב' לבית לפ לפני לפני דפערנבפ"ירקין (דלעיל) לפין דרך מוקפ לכנס דפכפ סרי כבפס לבקור ולעם לפ מבפ לבית דרך מעם פיו ועוד דנבי מנלפ"קיפין (בר"ם דלע"ל) דלמקיו מנופוק וכפן פיו סל מבור מעוק ולפ מעבר כלל לפלק כין מוקפ עוברת למוקפ מוקלת פלפ נדליק ליפ פוקע סעם פ"יר (וכן) מוכם בקוסמ' ומנרי ב"ם דבכנסת מוקפ לכלי דר' כקנקטן כדפסכן כסיפ"ל נבי פרוכס סבינבית

לעליה וכ"ם סנרי דבכנסת מוקפ לכלי (דרך נקב) קטן ולפ לעמ"ל סבית ור"ע מכר דפין בכנסת כלל ופ"ל דעמעמ (סוף) מ' מסיפי בכלים דבעיכו סל מבור בעי נעיר מעיל דקמבי מבור מסיקב מעיכו מיעורו מלפ כום מעם כמעמר כולו בפשל מעם דעני דבפי נעיר מעיל לפעקו בעי בעי לעיכו מכל מכל דפין מיו בפשל מעם לפ מבי"ל ומכ"ל פ"ל מעמ"ל כתב מפרפ"ם כתב דמיירי כסים כעין מעם פ"ל מעם דפל"ם מפי' מוקפ

בעין מפור מבור כדתנן פ"ם ד כלי"מכ ז ומ"ל מעקיק נ"כ דנרי מר"ם ונם מפר"ם מי"כים כעיכו פוס' מעם דפל"ם לכ"ל מפור ומוקפ"ל מעמ"ר"ל דפער מף מבור טפור וכתב דכ"ל דמדפורי"ל מיילפ מוס"ל דרך מעם מלכלי וכי מיכי דפערי"ם מני' כל מעם מפיכו מפוי לפכנים ולפונים מיכו מעם לעכין נכין מכנ מ"כ כיפ לעכין מוקפ ומיכו מל מכיר מיכו לפכנים מלפ לפוני מעמן ולפ קריכן כיפ כל כלי מעום מפמוס קודמ' לפעקו וכים כלי מכיקב מ"כ כו' ובלבד מלפ יפ כפוקו כקב כרמין מו רוכו כרפ"ום פ מעכנים ומדרבכן נזרו מוכפ בכנם דרך כקב מ"ל מפיכו מפוי לפכנים ולפוני כ"ם מנרי כעי ן דפורי"מקין ולכ"ם לפ נזור כולו מפי ולר"ם ליכ ליפ נזיר' זו כלל ומעקי' מ"ם דכלים דלפ כר"ם מ"כ מפי' כר"ם ולפנים מל מעמו ומלעם מבתוכו מבל מכפ מם מכנם מוס' לעוכו ימעמ כל מפר נכים לפמפר מרוב' מפמו ומעמרו מפין מוקפ' בכנם' לעוכם ולים ליפ לר"ם מפ דכ"ם דרמי' כי מוכפ ומעלולפ לפמפ לפכפין וכן ים לפ' כמפוך נבי מרוב' מבין בי' לעליים נקדר' כעוכם עליים ונקובה בכונם מפקם ומכפ"ים לי ליפכ פירמ"ל דמוק מעכיע עד מיפמק רוכו מפירמ"ל כל זמן מלפ כמעמ רוכו כו' ומקמי' מליו מכמ' מפכיו' ומדפכ' ולפרוסי מכל מיוסכ ומדרב' כרפ' לפני' רפים מכפן דנעכין מקר לפ מיפרפס מעיר ומין ליל מרוך מכ"ד: ב ארובת ל"מר"כ כעין מלון מנגנ מביע כו' מיין בפירוסו לרמ"ם דכיגם מ"ין ל"מרים מכמכמי כפל מכמכו': ובמ"א מקדרס מעמ כו' מיין מים בוס נפמ"ם דכלי': ג חיתה מלפ' ומעמ מלין מס נעיד מעיל מביכם מערו בפרי כלי' מנילי' נבמי' מעיל נפמ"ם ומלי' נכמי מרעכים: במ"א מלפ מל מכל נכנם דנפמוך ונכל רוכמ מקדי' כים לנ"ם ומכפ מקדי' כ"ם לנ"ם כרמ מעמוס דנ"ם מפוין דכריפם דמ"מרי מלפ מל מכל מעים מקדים לפו

ונבנם

ובכסף לפיל דבסתוך מקדיש כ"ם דעסון לעדתייסו
מפר"ס: אינה מבלע אלא על המוכלים כו' כתב מר"ב
בקדרש מלא"ם מיירי ולא מי' כן בעסכם כ' מ"ם דכלי
ובסמ"ק דמריות ומס מפרכמי כמ"ל: ה היו כלי
משור לקדש כתב מר"ב
דמעכמו דבכן לע"ש מל
מקדש כו' מיין בעסכם ר'
מ"ב דמנינ': ולחטא' מי'
מר"ב דכמיב ומיתם לעדת
בני ישראל כו' מסמכתם
כמלאם מכלאם מפין ע"ם
כמען מיכו אלא מדרבנן
ולא מרמב"ם ומעכו נוס
לאמרו יש' ומיתם לעדת
וגו': שהכל כמעכין על
מסמאת לא ידעתי לעם לא
עכין מל מקדש ומל מסמא'
ודוקמינר דעמו' דבמטמא
ים לאם מסמכתם דעמ"ם
דיין לעכקם לחטאת ומוד
דמדרבנן כ"ם דמ"ל לעכקם לקדש דמוס דבומאם מפין לו
מסמכתם ומלאתי בדברי מפרי"ם ולא מעם בקדש ומטא'
זמ"יים בחטאת לקודי' כדאם לפי מדמעם מלוי בחטא'
מלא יהא כל אמר מורף מרם מדומה לעכמו מ"כדבותם
בקט דמפילו מל מחטאת כאמרים כ"ם לקדש ע"כ:
מפני מסכלים מטורים כו' מכילין כו' בקמיש כוסם'
מר"כ ומר"ם וכן מוא בכ"מ וכוסקת מפר"ם
מסכלי מטמור וכלי מרם מטמורים מכילין כו'. ומפרש
מר"ב ומר"ם מוכנים בעכי מטומאם כמן מוכמי' בעקו'
מים דעכות מסלים מכל כו' וקנת קטם מפין מפי
מחלוקות מוות דרבות מסלים דלקמן מייכו מלומן
מאמל מכמו מוכן ועיין עוד בפ' מסירי מסכם ו' ול
בבמ"ם מסכם ה' מכל ב' מסמר ומכילין בולו וכן מעמיק
מרמב"ם ולא ומם מאמרכו כלי מעם מיכו מוכן (ומאר
מבמן) מעכי מכלי מרם מטמרי מימור זה (כ"ם מעכי')
מל כד מכיאור כן מעכי מסכלי מל מכן ומל מרמש ומל
בגלים מטורים וכן כלי מרם מטורים לקדש ולחטאת
בחוקת מטרם ומפילו מע"ם עוד מזר לרין מאר ומאר
ומכילין עם דבות מסלים ר"ל מסכמו מיכלו מכלים
בעליכו

כלי בגלים וכלי מכנים וכלי מלמש מפן מטורים מלקבל מומאם

וכן

ביה שמאי אומרים אינה מצלת אלא על
המוכלים ועל המשקים ועל כלי חרס חזרו
ביה הלל לחומרות בדברי בית שמאי:
ד לגין שחוא מלא משקין שהורין רלגין
שמא שומאת שבעה והמשקין מהורין ואם
פינן מכלי אחר מטמאין האשה שחיא לשר
בעריבה האשה והעריבה מטמאים שומאת
שבעה והכצק מהור ואם פינן לכלי אחר
שמא חזרו בית הלל לרחומות בדברי בית
שמאי: ה היו כלי גדולי' כלי אבנים כלי
אדמה אבל מחור היה כלי מרחור לקרש
ולחטא' אבל מחו' שאבל נאמנין על החטאת
מפני שאכלים מהורין וכלי

ל מפין מקדרש מבלע מל כלי מן וכלי מעכו' כדממרן:
ומעמקין מטורים מקדרש מבלע מל מוכלים ומשקין
ומם מיכם מעמקים מלגו לכלי מאר מבלומם מלים מכלי
מאמר מטמא מכל מכלים מכמלים מעמים מין מכלי
מרם מבל מכלי מרמשן מפיו מעמקין נמוכו מיכו
מטמאן מף מל פי מסוש מעמ מומאת מכמם מעם מאמרת
כן מם כן מין מקדרש מבמדוכם מבלע מל מעמקין לעולי'
ומכן מאריכן מעים מבלע מל מוכלים ומשקין: מעמם
ומעריבה מעים מפין מקדרש מל מרם מבלע מלין:
ומכנק מטור מקדרש מבלע מל מוכלים ודוקא כל
זמן מלא מירם מעכו מכל מם מבניש מפי ידיש מעכם
ומזרש ולמם מרי זו מטמאם אם מבנק: ש כלי גלים
מל נמיתי בקר: כלי מכני' וכלי מדע' כל מכך כלים מפי'
ביד עם מאמר מטורי' ומם מוכמי' מ"ם מרוכם מכילין מל
מכל מפי' מל כלי מסף: מיש כלי משור לקדם ולחטאת
דמעכיכו ורבן למעי מפרכות מל מקדם כדי מלא יהא
כלאמר מולך ובוכם בעם לעכמו מילכך מכלי מטמור
לקדם מכילן מל מכל מפי' לכ"ם וכן: כמעכי' מל מחטא'
מל מאר מרש דכמיב ומיתם לעדת בני ישראל לעמרת
מכל כמעכים מל מעירתם: מעכי מסכלים מטורים כגון

וכן כלי חרס טמאי כסמן לקדש ולטמא אעפ"
סמן מלאם מארן מאם מאדן כאמן לקדש ולטמא
כדאמרן כל אלו מכילין עם דבכות אשלים כלומר חוצה
בכי מטומאם כמסם מוכתים כמקום מים דבנו לאשלים
ומאי מרוכם מכין כיש
לאלים בדבכות אשליסכ"ו וכלי חרס טהורין ומצילין עם רפנו אהלו:
מסיכם אכל במקום מאין מכילין ו כיצד חבור ומדו שבביתו וכביש גתונו
דבכות אין מכילים כדאמ' עליו שחור אם היתה באר חלקה שו בוודה
מאויל: ו חבור ומדוש פחותה וכפישה נחונה עליה טמא אם היה
מכבית ומאת כבית וכלים נסר חלק אין מרידה שאין לה נפיים
כבו' ובלו' ויש נוכם מקיכו'
מכיכות אין כור ודו' מכיכן
בקרקע אלא מכור כמפירם ודות בכביין: וכפיסם מל
גדול מכוכמים כו' בזיתים לכיאכן ומוא מקויק מ' מאם
מויותר ומיכו מקבלטומאם' ובתוב מ"ם מבור ומדו': מבו'
כל מה מבתוכן מוטילוים מם מקיכות: כאר מלקח מפי
מכאר מים לקרקע מכית ואין לו מקיכם מכיב דמסתם
ליכם דבכות: מו כוורת (מה מקם) כנון כוורת גדולם
מקוקת מ' מאם מאיכם מקבלת מומאם: (ומקוקם)
מאיכם מקוקם נקם וכפיסם כמוכם מלים מ"ם מבור מו
מ"ם מכוורת מעם דאין מכילים אלא עם דבכות אשלים
ובכאר אין דבכות ודבכות מכוורת לאו דבכות אשלים
מן: מים כאר מלק דאין זם כלי: מו מרידם מאין לה
נפיים

ומוד כ"ל כיון דכלי חרס אף מאוירן מקבלם ומ"ל לאמאיר מאמאי מאין לאם מומאם מבבן ככלי מסף מ"ם מומאם
מוד מסיכם אלא לאמאיכו קמילן דלא: ו חבור ומדוש וכן מוקמנמלא בעמכם ו' מ"ם דמרם ומעכם מ'
מ"ד דמקוומאם עמם מאי מר"ב מכיסן בקרקע אלא מבור בפמירם ודות בכבין מיין מ"ם כוח בעמכם ב"מ"ד דב"כ:
וכפישה כמוכם מלין מי מרמב"ם כמוים מלין ומכמאי לו מבר בעמכם מ' מלא דמכבן כמי כמוכם ומיכומן
כמוים. ומיירי מאילו מאין בדומכי מכמיסם מסם דאלו יש כמן מסם מרי מכילין אף מבאר מלקח.
ומיין בדברי מר"ב בדבור מכי מסם כו' ומ"ם מם בם"ד: אר כוורת מקוקם דמוים מסמאם כמין כאר מלקח אבל
כמסיים מלימם מרי מים כדות מעלמאר מוטילו ומים כאם נמדם ומיכם מקבלת מומאם כך כתב מרמב"ם ומכי
כמי מכן מרמ"ם לכלים מכלים בעדם מכילין ומוכנין אלא מקמם מרמ"ו כמו מאמריך מם בם"ד נמ מרמ"ו ומם
בעמכם לא מכמוב מאי דקמים מדמכם ודמם מ"ר"ם מיין מרמ"ם: פחותה מ"ג מכולים מרק מקמם, וכן מוא
מכומם מ"ר"ם מכמן ומ"מ"ר"ב מאיכם מקוקם נקם וכ"כ מר"ם ומרמב"ם. ולאו לעימרם דאלו מקוקם מוים
כמלימם דליאם כדאכן בפ"ט מעכם ב' ו' ולא אלא כלומר דאלו מקוקם לא מוים דומים דכאר מלקח ומ"ם לא מכי
לאמכי ומקוקם: אם אים כאר מלק כו' מי' מר"ב מלבאר מלקח מו כוורת מקוקם נכ"כ מר"ם גם מרמב"ם
ומעיאכי דכיון מכוכומם מקוקם מיאך מכיל מכאר מעליו ומרי מטומאם' מכבמם במקום מאים מקוקם מומאם ומיכם
מקוקם: מרידת מי' מר"ב כמין מריכם כו' וכ"כ בעמכם ב' מ"ם דכלים וכ"ם מר"ם בעמכם מם. ומוד מרמ
מם לפי' מרמב"ם ומאמו מפי' לכדו כמה לקמן מ"ב מעכם ב' ובכלים מ"מ מעכם ו' וכן בעמכם כ' מפ"ו מרמ
לפי' מר"ם בלכלו ומין מ"ם מם מרידת מאין לא נפיים בסריל' מל בעלי בעים מיירי דמכן בעם' כלים מפ"ו
מריך מל מאמומים מאמ מלבעלי בעים מאמ ניפמו מר' רומומיומאם מר"ם ומעמרם מר"ב בנפיים מוכים ומוכים

מסכיבו

והיינו בפכ״ח דכלים משנה ו׳ ופ״ה: תנור שאין הכלים מצילים כו׳ פירש הר״ב דדוקא כשיש בו כלי אבל אם אין בו כלי הוא עצמו מציל כל כנגדו כו׳ וכ״ש שלא יהא כלי היכא דאיתא בכלי הוא עצמו מציל דהנה כו׳ וכ״מ פר״ם שלא היה הטעם בלשון הר״ב מפרש כן ולדבריהם מיהו לפי מה שכתב כך הוא שהכלי אין מצילים אלא עם דפנות אהלים עד שיהא להן דפנות דכיון דתנא קמא לעיל

נפ״ה שאין לה מחיצות דלא חשיבא כלי: תנור אם בתוכים על גבי מלקט לו כזורק (פתוחה) מצילים ותנור דדוקא כשיש בו כלי היכא מכלל אלא עם דפנות אהלים אבל כשר ומדלא שאין לה נפ״ה דלאו כלים כנגדו מצילים בלא דפנות אהלים: סרדא כמין עריבה קטנה של עץ שמכניסין שמעמד בה: פני נפ״ה לפנים ולחוץ: פני טפח מכאן וחצי טפח מכאן הא דאין כלי מציל בכלי

שתור שאין הכלים מצילים עם דפנות אהלים עד שיהא להן דפנות וכמה תהא הדופן טפח היה לה חצי טפח מכאן וחצי טפח מכאן אינה דופן עד שיהא לה טפח ממקום אחד: ז כשם

שמעת על גבי מלק דתנן לעיל וכמו שאמר לפי שלא אמרו אין מצילין אלא בכלי שלכך אמרו שאין שהכלים אין מצילין כו׳ דמשמע דאתא לאשמעינן היכא של גבי מלק שהיכו כלי מציל אבל כי קתני שאין הכלים מצילין כו׳ משמע דלאו לאו משום דכלים גופייהו ואינו כשהם

מלקט שיכו בכלי שאינו דהנו׳ שמעת אבל אם יש לכלי דפנות שהם מציל על גבור אמה׳ שאין דפנות בו לעני׳ כלל ושמעת קאמר דהכי שמעת דכלי והכי שמעת דלהכי גבור אין מכרעי׳ וכפי׳ דאמרן לעיל שאם יש בתוכם על גבי מלקט איכ׳ מכלל מיירי שאין בה דפנות שמע: ז כשם

כלל דאם לאו דאיכא של גבי מלק מציל וכ״ש שצריכין דפנות אהלים עד שיהא להן דפנות ולאו הכי לאשמעינן בשיעור שאין איכא אלא לאו כדקתני שאין מצילין עם דפנות אהלים עד שיהא להן דפנות ולאו אינו לענין צריך שיהא דופן לכלי שהכון עליו וכמו שכתבתי בדבור׳ וכפירש כו׳ שילכך דליתא דעם דפנות אהלים אין צריך שיהא להן דפנות דהיינו טפח כדמשמע ולאו שהכין שמעתינו לומר שאין מצילין אלא עם דפנות אהלים עד שיהא להן טפח ׃ ושמעינן דאין זו והכי מצילין אף בלא דפנות אהלים אבל בדפנות אהלים מצילין ואפילו כשאין להם דופן טפח ומשני שלכן זו שמע דצריכין לטהור בשיעור לכן שמעתינו ולאו דמ״מ הוא חסורנו פר״ב במנורו פכ״א שמש״ש שלא שמעיק דאין שהכלים כו׳ על שדינים שמכוונין במשנתינו זו שלא שמעה לא שמעתיק פרט׳ דכלים שיו כמוים על היכא מצילין כל המעמידין על שקוף וכתב מזה בלא היכא שמעי שהן כהאל (ועיין מ״ם לקמן במשנה ל׳ פ״ה) וכמ׳ שלא היו מיותרין לדיוקא כדתני שהיא מצילין בלא גמיר מקיל שמעי שהן מצילים אמו׳ אבל לפי׳ צריך שיהיו דופן לכלי שמע שאין שהכלים מצילים עם דפנות אהלים עד שיהיו להן דופן שיש לכלי דופן מני טפח ושיש יוצא מדופן שאבל טפח מני שמעמדבק זה לזה כו׳ ומכשיו אין לטהר ולא לטרם בלשון שמעתינו כלל שהרי הוא מבין כמני מהוא ולא בא לאמר ולאשמועינן על גבי מלק כללותא לאמר שהכלי צריך שיהא לו דופן כשהוא מציל עם דפנות אהלים וזה כשמודבק בדופן שאבל ולא כמבין שריטא דמשנתינו שהכלי כמו על דפנות אהלים ומשא שהוא בדופן אבל כמה שמצילין בהכים כך מצילין מכוון דמשמע דוקא שאהלים ממש לפי מגיר מתני׳ דלקמן דתנן כך כמה שמצילין בהכים לפי משמעות דכך דמתהכים בכמוים דמשמע שריטא דמתהכים דכרויישו ברבוקים כגר שדופן של שאבל מה״ב לפי׳ שמתרשם שמנחורו דשאין שהכלים מצילין אלא שיש וכך דשמוין בדבוקא והכי קתני כמה כו׳ ולאו קשיא לדברי הרמב״ם לא קשיא כלל דהוא באמי כמשה שיש ולא קאי אדלעיל מיהם כללותיהו קתני שאין דאלו כשיכא מעם איכא כשמע לאו וקאי אלו קתני ולאו במשנה ב׳ פ״ק דכיבם כמ״ם הר״ב ועוד עיין בפ״ג דכלים ובמשנה ט׳ פ״ט דפרה ושלא דעירובין ובמשנה ב׳ פ״ב דסוריות . ומהר״ם כתב ולא קשא עלי קאמר עד שיהא להם דפנות של כבר קתני (עם) דפנות אהלים וכ״ל דאיצריך דאי פרישא ה״א איכו מציל (עם) דפנות עד שיהא כמו כן אהלים דאהלים עיקר אבל באהלים בלא דפנות מציל קמ״ל דכמו׳ קרוייהו ע״כ ועיין מ״ם במה׳ ברפ״א דסדריו׳ ברפ״ם: וכמה תהא הדופן שלא לאשמועי׳ כמה שמעמד אבל יקר שמעמד כ״מ הוא דעדיף פר״ם: חצי טפח מכאן כו׳ כתב הר״ב של דאין כלי מציל כו׳ אבל אם יש לכלי דפנות טפח מציל על גבור אהל׳ שאין דפנות בולטין כלל אלא שהן מקוצין בתוך גבור דהא בכלי כמו׳ איירינן כמו שכתבתי בדבור וכפירש כו׳ וכתב הרע״ב

ולא

כשר שלא לין הבגדים שם בטבול אהליו
כך תלין הבחוץ שם בטבול אהליו בגלגרש
ואינו: שם. בבית הבחוץ סתוך לבוקר שלא
תהא משובה מן הבוקר ואין משובה אהל -
הטמאים בין טומאה
שתהיה לכלים שם
ונוקשים בטבול בית סעשה
כולם זה לאהל נשבר
הכשרה ולא היא אהל
הטמאים אבל בבוקר
לכל ונינה שלא נעשה
לאבל לא תשב הטמאים
אבל הטמאים: וקדרה
הלוה בה תוכה בתוספתא
שאם שתקן הקדרה תשובה
לשבר הקדרה ולתוך בטבול (טמאת) כשר לטמא
מלון ראינה מלאת וכלים שבקדרה טמאים
ואי מי הקדרה תורבק בקדרה כשר לא מלוי מלאת
וטהורים מלוי. ויכול להשובה מן הקדרה לבטל
מבחוץ לי הרב סתוך לבוקר כו ואין משובה אהל הטמאים בין טומאה שתהיה
לכלי שלו: וכבר הרש ולרבותא כלא היא כוסא לה שבתוכה מלאה לכון
לתשוב אהל היא שמלאה הלוף אף של כלים שלו מלאה עיין בתשובה יב מלון -
וכשה הטומאה באותה שעין כלים לשנה ט. קדרה שהיה נתונה תבוקר לבוקר שישבה מוקף טמאת
הרבים מבחוץ ותפוס ומהיה הקדרה מונחת בבית הקדרה פלה ותכסה מוקף ומן ובקדרה
הלגבשה הרי קרקעים לו יכולה בקדרה טמאת מלאי כי אין תכוסה טהורה ואינה מכוסה טומאה
כי הקדרה שישבה טמאת נקראת אהל להביא הטומאה לקדרה ולכלים שבתוכה ולא תרס אינה
מטמאת לגבי ויש לבהרן אבל אין טומאה תחת הקדרה עלמה הקדרה מביאה טומאה לה וטומאה
בתוכה הינה תחת הקדרה ולכן בבית הרבים וטומאה תחתיה וקדרה תלויה בה אבל מלשון הגשה.
שם ועיין בתשובה יב כ. ולכי זה אינה שנין לשלמה. ושם בהכלל הלשון אבל הרבים בקדרה ולא
לא לחבש כלי מלאי בקדרה בבית שבוטלת קלה מוכן לן הבוקר ושהקדרה של חרס תלויה באוקר
קדרה היא מלאה מבוקר הבית וקמאל בתוספתא כאלו כי הקדרה לבוקר לחשלה הקדרה
מלאה של הכלי שלא שבה ואם מוכנים מחנה טמאת אינה מלאה בין להוכלה מבוקר
הבית שמאת לאינה מלאה אלא שם לבטול אהל שם שהיא סתוכה לבוקר מבחוץ וכשמין
מלאה לקדרה שמאת משב כבבוקה בקדרה ואה שהיא סתוכה לקדרה משב כסלון
הבוקר

ולא יעשה זה מתרגם בעשירי. גלגלים בין כתוים
של כלים כל שתקבלן לכי שזה היה בכלי
שישבו טמאת לו בעבור לכי שהוא היה בכלי
מהל כמו שביאר שם עב ורש הרב ובפירוש
מהרן לשון שאם היא
ערונה של באר חלקה אינו
מלאה לי. שאין בה לטמא
טמאת וכב הרלבם והרש
פרק ז לו ולפי זה היה נראה
כפשוטה לאין מלאה בבאר
מלקה היא בשוטי כלי שלא
כתב בקרוב בשלה.
הנחקי ולא כתו שבירשבן
כלי הבא בחלה לאב הין
הטמאים יותר מטמאת

ז כשם שמצילין מבפנים כך מצילין -
מבחוץ כיצד כפישה שהיא נתונה
עלה יתדות מבחוץ טמאה תחתיה כלים
שבכפישה טהורים אם היה כותל חצר
או כותל גנה אינו מציל קורה שהיתה
נתונה מכותל לכותל וקדרה תלויה בה
טומאה תחתיה כלים שבקדרה רע"
מטהר והכמים מטמאין - - -

פרק ו

עב ורב כבר כי הלי. ובא בחלה
ובתקבן נב שם הלי. שאין בכופתיו טמאת
ולפי כך לי שתקנו מרכו ורחבו בא החלה
אעפי שאין בו עוקם טמאת ולאמרי כי
לתרבים אבל כתב של זה שהוא הקם ולאחר זמן
בה. ותן הכוס בתוכל מטוושה ניש חזר בו ובתר
לי כפישה אינה חזקת ע סאה ואפה שהוא
שאינה עשויה לא לכתרה של הכלי וכפישה הוי חלל הפישה באבר שהוא לי כפיה
ושאורה בהקיא בתר לי הלשלש כלי בכלים טהור עב ועיין בתשובה ר"ב לכלים: ו כיצד
כפישה שהיא נתונה של הקדרה תבחוץ לדבי קרקע של יקרבות תשוב טומאה שתהיה:
ולא הרב סתוך לבוקר שלא תהא תשובה כי ולא הרלבם ויקבבן בשווי בין שם לבל מבית
אל אהל עב. וכבר נב בתבורו וסתוך בין לבוקן האהל וזו היא הגורה ועיין סמ
מבחוץ לי הרב סתוך לבוקר כו ואין משובה אהל הטמאים בין טומאה שתהיה
לכלי שלו: ובכבר הרש ולרבותא כלא היא כוסא לה שבתוכה מלאה לכון
לתשוב אהל היא שמלאה הלוף אף של כלים שלו מלאה עיין בתשובה יב מלון -
וכשה הטומאה באותה שעין כלים לשנה ט. קדרה שהיה נתונה תבוקר לבוקר שישבה מוקף טמאת
הרבים מבחוץ ותפוס ומהיה הקדרה מונחת בבית הקדרה פלה ותכסה מוקף ומן ובקדרה
הלגבשה הרי קרקעים לו יכולה בקדרה טמאת מלאי כי אין תכוסה טהורה ואינה מכוסה טומאה
כי הקדרה שישבה טמאת נקראת אהל להביא הטומאה לקדרה ולכלים שבתוכה ולא תרס אינה
מטמאת לגבי ויש לבהרן אבל אין טומאה תחת הקדרה עלמה הקדרה מביאה טומאה לה וטומאה
בתוכה הינה תחת הקדרה ולכן בבית הרבים וטומאה תחתיה וקדרה תלויה בה אבל מלשון הגשה.
שם ועיין בתשובה ר"ב. ולכי זה אינה שנין לשלמה. ושם בהכלל הלשון אבל הרבים בקדרה ולא
לא לחבש כלי מלאי בקדרה בבית שבוטלת קלה מוכן לן הבוקר ושהקדרה של חרס תלויה באוקר
קדרה היא מלאה מבוקר הבית וקמאל בתוספתא כאלו כי הקדרה לבוקר לחשלה הקדרה
מלאה של הכלי שלא שבה ואם מוכנים מחנה טמאת אינה מלאה בין להוכלה מבוקר
הבית שמאת לאינה מלאה אלא שם לבטול אהל שם שהיא סתוכה לבוקר מבחוץ וכשמין
מלאה לקדרה שמאת משב כבבוקה בקדרה ואה שהיא סתוכה לקדרה משב כסלון
הבוקר

כפיש אהל
יתירות

לדבר הבית לקורה בתר הבית בכולל. ומשום
לבנבך הקורה מחות לטמא מלון רש"י ורבנן -
וה"נ שאין הקורה סותרת מי הקלה ששתה
הקלה לשוכים לשתה הקורה ולתון רש"י לטהר
כיון לאינה חוצלת טמא.
והכא. כיון לאינה לבוקה
מלש: כ"ה מלון נמי -
בתוספתא בבמישה
שמובלה לן הבוקה
עלמו מחות לטמא
עכ"ל ולפירושו לשון
אתי שמיר ר"א לקמני
לבנבך לבנבך. ופי
כלים שבקלרה שלריך
לפרש שמר הקלרה:

פרק ו' אדם וכלים נעשים אהלים לטמ'
אבל לא לטהר כיצד ד' נושאין
את הנדבך טומאה תחתיו כלים שעל
גביו טמאים טומאה ע"ג כלים שתחתיו
טמאים ר"א מטהר נתון על ד' כלים
אפי' כלי גללים כלי אבנים כלי אדמה
טומאה תחתיו כלים שע"ג טמאים
טומאה ע"ג כלים שתחתיו טמאים
נתון

אדם וכלים נעשים אהלים לטמא
מלי. אבל לא כלים נמשכים אהל לטמא
כלים שבקלרה אפי' אבן נדולה ורחבה
ל' נלבכ"ל. אבן על
כלים שעל גבי טמאים
שאינו תולש ומחבר
לקרקע לגלי לאין נעשין
אהל לטהר. כלים שבקלרה
טמאי לטמא נעשים
אהלים: ול' אלעזר
לטהר בקרקעה לסבר
נעשה אהל לטהר ומולל

בטבל הטומאה ואין הלכה כר"א: נתון של כלים
כלים אע"פ היה הנדבך נתון של כלים
אפי' כל כלים שאין מקבלים טומאה:
של כלים שאינן נחשבים אהל לטמא
בטבל הטומאה: לבר ש"ש בו רוח מ"ס
תון מאכלים: ב' אמל מהם מאוקלים הטמא

נושאין את הנדבך כולה
מקבל בנושאין
באויר כגון בחלל אין בגיה ולא בתוך הבית הרש"ש ולא הרב
לשון נלבכ"ל כ"ל שנרא ל: כלים שע"ג ואפי' שלא כנגד הטומאה טמאי: הרחבה
פי"ב מהטמ"ל ונשנאת לכיון שנעשה אהל לטמא הלי כמאן כמלי טומאה שהר
נשמא לכל הכלים שבקרקע והרי כלמה שנמלא אוא כנגד הטומאה וכיון שאינו
תולש הרי כל ששע"ג אפי' שלא כנגד הטומאה טמא וכיולא בזה בתשובה ב' מ"ש: בטומאה
שע"ג כלים שבקרקע טמאים לכיון שאינו חולש והטומאה ורבה ותשיבה כנגה
שוב נעשה אהל של הטומאה שיבה לטמא כל שבקרקע וכיולא בזה בתשובה ב' מ"ש: ר"א
מטהר היינו בנבון של מוט שאין בשובין כשוב. הלבבות שלא הוקשו הנושאים
לטומאה כבבנין לקלון רש"ל כל המטלטלים מביאים את הטומאה של הארץ הנושאים בשוב.
הלבבות וכך מוכח בתוספת הרש: ומסקבינא כמלון נמי בנבון של כלים כ"אבל מלאכי
לבלבים שבקב לבנבון של כלים אפי' ר"א מודה ובנבון של כלים אבנים מוכו רבנן הוכלל
אלא באבנים מלון רבנן מסבר כיון לקבל טומאה כמו כלים. ש"ל כיון כלים ואין חולש
ורא מלבלה ליה לבהלה ש"ש בו רוח מ"ס מתון בהלה ע"כ: נתון של כלים כ"ל שבין
בשם לבלים בתשובה ב' מ"ב: אפי' כל כלים כ"ל שאינן באי בהבה אבל אלו
כלי אבנים כלי אדמה הבאי הלה הרי הם כאבנים ואינם בכלים ולא יכר חולש
בטבל הטומאה. הרלבם פי"ב מהטמ"ל וכן כתב בפי"ל והרמבל הגיה שלו אפי' של עץ
והם באים בהלה כבאיקא בכ"ל בקמן וכתב הכ"מ שהרלבם לא הולכך לבתוק
זה שסלך של מה שהשקיע מוקה המשנה כרש"ל בקמן שם בפ"ל וכמן לאיר בפי
אבנים ס"ס הם שאינן באים כ"ל ולא לתשש כלי עץ בא ע"כ. ויראה לי שהדבר
תוכרע תשלמו שכן הוא שהרי לא שנינו בהבאים זה החילוק להתלק הרלבם לוחר ש

אבל אחת לקברו ולא תנשאי. המטה והא אמר
הניף אבן הדלת מרמז אחר לא אחמא הדלת
נקט: הניף אבן הדלת כו׳ שלא בכנס הטומאה
לבית הלל ע״ש ברך אכסדרה שלמטה
בבית הלל בקרקע על ובה:
אם יכולה דלת לעמוד
בלא סייג בת מסקנא הוה
לה מלבמאן דליבי
הדלת תולין במטה
הטומאה ואם לאו טמא
לדבר שנסמך בבלי
אינו תולין במטה הטומאה
כבאהלין לאין אמר רבי
בעשי אהלים טהור והם
הכין והיו הרוגרות והם
הרים משוטה העמידן שם
כלים שהם חבית וקופה
וקנקנים: שהן נתונים בחלון ש״ש בו טמא על
שבמת שהביא מת הטומאה חבית לבית
אם יכולים הרוגרות והתבן לעמוד
בעצמן בלא חבית וקופה טהורין שהכלים
הרוגרות והתבן מלמטה והם
אין הרוגרות שבסרים ואין כאוות
אלא בזה ובן התבן מוסרת ואין כאוות אבל
בהלה ותבטל לה ואין בשתקו לאוותן -
ומשום הכי תיקנו לכל ליבי לאין התבן ואם
והרוגרות סותמין הכל כדון בבא לטבול
מקום קופה וחבית אי לא מבטל לו לא תיקנו:
ואם

אבל אי הוי הקרקע משטוח ובתוך ל״ש
וטומאה באחת מהן אבל בשבט ומאה תחתיהן אחד ובהן נעשין אהלים לטומאת אבל לגבי
לטהר מתקנן הכא עב. והרי זה סוקר דברים שבמלא המשוטה המרוחק לכל כלי הבא
בהלה נעשי אהלים וחולקין אבל לטהר ובתחתיהן ועל גבהן גיירי ברמב ונשמר בתשעה
מקרוב בשמר הכא עצמו להחלק בעצמן אחר ונשמר מקרוב כי לה כשאר בכל זה בכל: אם
של דבר שיש בו רוח חיים עליו לה שבקבקן בזה בתשעה ב מן לברה: ב באכסדרא
מבורט בתשעה: מקלסוכה: אחד מהן פירש הלב מאותן המלוים את הלת
לקברו ולא בנעשי המטה כן ר׳ הרב ונעמוו לאי תנשאי המטה מכיון שנעשה
המטה עם הלת שעליה הקבר הקרקע הקרה כבר בנעשה הטומאה לארקע הבית ולא הקרקע
כל מה שהוא מניף אבן הדלת לא מקוברי הלת הי״ו מתלין לקברו והולך לבית המט
בקרקעין נמי ברמב לברכו את שלמטה המטה וכו׳. אבל הרמב״ם מת קוברי הלת נעשי
הלת וכאשר נבנסו הלת האכסדרה (באופן אשר הנישר הטומאה הקרקע) והיה
שער הבית (נשמר) והחזיק אחד מהנשאי לנשמר שער הבית המקרקע אשר בו כלי שלמטה

בהכה שמולכין ונם הכל לא הראה הקנים כלל
מאין יצא לת הרמב״ם ולפי קרוב הבבר שלמה
קנסיא שהוקשה הרמב״ם מתקנים ברמב״ם לקלקן
להקשי הכן כלים הבאים בהכה שמולכין —
והקשה לן מה להכא
נתון על ד׳ אבנים או על דבר שיש לכלים מלמטה כי סאין
בו רוח חיים טומאה תחתין כלים מולכים ומשמע שנפ
שע״ג טהורין טומאה ע״ג כלים שתחתין הם אינם מקבלים
טהורין: ב קוברי המת שהין עוברי טומאה ומשה נמצא
באכסדרה והניף אחד מהם את הדלת לה דרך לכך כל
וסמכו בכפתח אם יכול הדלת לעמוד בפני נלמס וכו׳ לקנים
עצמו טהור ואם לאו טמא וכן חבית כשאינן מאיס בהכה
של ברוגרות או קופה של תבן שהן ובזה יקל עליהן הבא
נתונות בחלון אם יכולים הרוגרות בהכה להשיב ובלו
והתבן לעמוד בפני עצמן טהורים לא מקורק ולרקק
ואם כי כלל ובולה לאבל
תשב שאר כל שמשמע
שהוא טהור אמו כלי נלמס ובכוונה הן אלא יש
עלון לצורה כלי ואינו הוה לאבל ובכך מקלי
המשנות שביר טובא ובין שלא נמר הן
הבא בהכה בכלי נלמס שיהא לבן אבל
אלא מכין כלי על הבאים בהכה שיש לבן
הן אבל אם הלרך לבבש סכן נמי
כלי על הבאים בהכה להם מהסלמה לכלי
נלמס ואין זה הקיבה של שהרמב״ם סומך
כך בחבורו הסקנים ואלא הנ הקרקע משנות
להכא וברמב לקלקן מיקלי שביר בהכה
להכ אי הוי כלים הבאים בהכה הין מולכי
ולפי אנו תלה מאר על הכא לבמ״ט רבי לבו
מולכין להכא מיירי בסוקה שבין בית לבית
וטומאה באחת מהן אבל בשבט ומאה תחתיהן אבל נעשין אהלים לטומאת אבל לגבי
לטהר מתקנן הכא עב. והרי זה סוקר דברים שבמלא המשוטה המרוחק לכל כלי הבא
בהכה נעשי אהלים וחולקין אבל לטהר ובתחתיהן ועל גבהן גיירי ברמב ונשמר בתשעה
מקרוב בשמר הכא עצמו להחלק בעצמן אחר ונשמר מקרוב כי לה כשאר בכל זה בכל: אם
של דבר שיש בו רוח חיים עליו לה שבקבקן בזה בתשעה ב מן לברה: ב באכסדרא
מבורט בתשעה: מקלסוכה: אחד מהן פירש הלב מאותן המלוים את הלת
לקברו ולא בנעשי המטה כן ר׳ הרב ונעמוו לאי תנשאי המטה מכיון שנעשה
המטה עם הלת שעליה הקבר הקרקע הקרה כבר בנעשה הטומאה לארקע הבית ולא הקרקע
כל מה שהוא מניף אבן הדלת לא מקוברי הלת הי״ו מתלין לקברו והולך לבית המט
בקרקעין נמי ברמב לברכו את שלמטה המטה וכו׳. אבל הרמב״ם מת קוברי הלת נעשי
הלת וכאשר נבנסו הקבר האכסדרה (באופן אשר הנישר הטומאה הקרקע) והיה
שער הבית (נשמר) והחזיק אחד מהנשאי לנשמר שער הבית המקרקע אשר בו כלי שלמטה

יטהרו והכנס הטומאה בבית (כיון) שהתשקף
ולא אלא שהקרה ולא ובהרבה הקורות בנאי לוקין
בתקוס לשקוף) אם היא הבית מבשר להקשיס
נשמל של שנינו ולא יטהרו ואם הסיר זה בלחזיק לו
לן הלטהרה בנה הבית טהור
ובבר נבכל להמכסלרה
בזה השער הנשמל ואם
כאשר סיר זה ליכו לן
הלטהרה) יטהרו השער
הנה הוא טמא לאי -
שכבר היה זה הארס
הנוסא לאלה הוא אשר
תלן בטמא הטומאה
ואם אינו מוכן עב:
אם יכולים הנכונלו -
והתכן לשאור בטמא
עלמן בכל הרב והוא
שיהין הנכונלות שהסלחן
ואינן לאויים לאלילה הלבר
שלריך לב שלא יהין -
תוכשרי בכתכן לפת לבקמן וסמ"ן והכי אחרינן
בהכיא בשם סב"ב לקמ"ט וכן פי' הרמב"ם: ומש
הרב וכן התכן מיסרת ואינו ראוי לאכל בהמה ואחרי
מי בשם שם לאיכ ביה קלי לגמ חזי לטיגנא שהין
רוחסי ברנלהן בטיט ושהוא לח שאינו ראוי להסק
וכך מסק הרמב"ם בטמ"ן להטם ומש הרב לכל
היכא לאין התכן והנכונלות סותמי הכל כו לאי
סוקמים הכל אלו בטוך. בסלוך מבאר זה בסלי.
ואם לאן טמאי כתב הרב ולבב שהיא החבית וכו'
אבל אם יב החבית בעב הטומ מלכב ומשמ
לגמ לבטל לבו חיצא כחבי סותמי כל החלון ומלש שבטל
להיא אשבת בלש סוף שבת שלקמן אלו האור בטמ
ובשבת לא מלי לבטל לשום בנה לא ולא לי כאן
לסוקמים כל החלון לא בנו בטוך כב הש ובב הכי
לרב והראב לטמ"ן להטמ אבל לבי לה שבתבת בסוף בשם רמב"ם בהה לא לבקמן אלו הי
לא לענין טומאה היה כלל אין הכרח כלל לסבכא זו ולאין לאיתר לנשלם בנו שיבטלנו לאמ"ר
סותמים הכל ובבר כתב הכ"ל להרמב"ם לאמ"ר בסרילה בנו שיבטל מלבב אם סגר החלון
מישנ"ר ולכרך שלא יהא כשבת לבטל אבל לא כתב הכ"ל לשב לה הרמב"ם לה שמסי להכי לחלק
מלשנ לסוקמים. ים ש לאי. ולכי מבואר בל הרמב"ם כאלו בחוקמים בנו שיבטל כשל כין סכיל
חרס ונמצא כדה קיימין הכי והראב"ד לומר שלא בטוך כתב הרמב"ם בהכיא שלריך לה
כל חרס זה מאוס ונקוב. עכ שלא היה ראוי אלי לקין בו כם כבי שלא
הכילה של הכל כב שבת עב מלשלר שם מלסוקי וזה אינו לכי והראב"ד לסוקי לכלכא ביטול לענ

ואם לאן כו' ולבב שהיא החבית וכו'
מיהכנכ הטומא ולאי אינ מלכ שכל כבר הלקבל טומ
אינו מוכן בטמ הטומא אבל אם יב החבית כבר
הטומאה מוכלב בטמ הטומ שאין כל חרס לקבל
טומאה תוכבו: בית שהלבנ
בקנקנים ובהיה בלמ הטומ
לשבשו אין מלכלן: ונטמ בטמ
בין מבפנים בין מבחוץ:
אם יכול היה לטהול
עלמן טהור שהטיה מוכלן
בטמ הטומאה. כ"ב כתב שם
לאמר שלבן אחר אויר הנ
לבו האחר משמש אל בנ
כגון כתב שהפסים בין ב
לחלל בין בית לבית: ומ
בתוכו שנכלס הכתל ש
טומאה בחלל בתוך הס
תלמי ולפמ אם הטומאה
טומאה לן הלמ של כתב לבי
הבית הבית טמא כל
הבית בתוך לבית הבית שבית
לבה והשוחל בכתב לחשלה אמ שאחר כנגד
הטמ טהור לאן כטומאה לגולה תשיבא ואי
בוקעת ושאלה להא תשבין לה כמוחרת באמ
תהלם ולחלן לבר האויר לא שבין לה בתרב
ולפ"כ הנוחר לחשלה טמא לבין לאן
כמוחרת באמ הי הרי יש טומאה לגולה
ובוקעת ושאלה: תחלה לחלה שהטומאה
באהלם: רמ"ל כשבין לה לבוק בתך בית וכ
אויר לחוחר: ומ"ל לחרי שבין לה בתרב
והלכה כחכמי: כל הכתל לבית אמ שאלה
הטומאה בחלל של לבר האויר הרי הוא כל
חוכת בתוך הבית: כל כתל שבין ב
כתל המסלק בין ב בתי:

טומאה בא מהם בין הבתים: משניבה הקרקע הפסק
בין בית לשלישי: ר"מ וכו' ואין הלכה כר"מ: ה טומאה
בין הקורות בין קורות הקרקע שהנסרים עליהן
והמזיבה שם ואתקי רבי לאחר כל המזיבה לעליה
והשקש קודם שאמר היתה
טומאה בקורות שתחת תשמישי
ולתיבי שהיא רקה כקליפת השום
תלבת בין הטומאה לבית שאין
הטומאה נראית בבית: אם יש
בקליפת הטומאה פותח טפח
ביינו שיש חלל טפח בקליפת
הטומאה: הכל טמאים הבית והעליה
ראמר את הטומאה כלה היא
אינה ואין לאמה הטומאה
לבית לא בנקשת ושאלה:
הבה נראה לדרך הבית
שאין הקרקע כקליפת השום בין
סך ובין כך בין יש בה פותח
שפת בין אין בה פותח טפח: את הטומאה כאלו היא אוהם
היתה

נראה שהחלק בשבן אחר שלבית כאן שני הבית סתום לבוקל ואינו מוכרב של הבוקל ומי הכל בבבר
לבטל שאם היה מוכרב של הבוקל אמי היה הטומאה תחלו ותחון הבית טמא מגעשיה בבית
ואחר שבוקל תוך הבית ושין בתשובה כלקמן: ד בוקל שבין ב' בתי כל שבין בב' לבלי ל: וכלים
בבוקל כל ואל בקלה בבלי: תטמא בבית טמא ואשבי שהן בתוך הבנין לפי שאין היוקר בתחת הטיט
הלה הן הטות ואתנים לגלה הן הטומאה היוקר תחת לתיר בתוך או בחוץ אחר לפי הה שקרי אולם
היוקר אוש בבנין הנה לא יגלה הרמב"ם. ושין ה"ש בבב"ל ז' ומ"ש בבב"ל לפיס ל ז': מחיצת
ולמעלן העליה טמאה וכתב הכל בבבר מה"ש איכא לתירץ מ"ש מלעיל הטומאה בבוקל ל' של מה לבבל
השמל מלמעלן והרמב"ם שם בפסק כלעי ווש העתיק הרמב"ם בהכמ"ל ולריך לחזר בסבר רבינו
לפי שיריך לחזר בבוקל שבבנין טומאה לבית ולא בקבשט לתשלה מאמי כשיריך לחזר בתעזיבה ולריך
טעם לזה עכ"ל ולא לחזר טעם בבבר שהבוקל בטיה לתורף הבית לבד מ"ש מעזיב שבטי לעליה
כמו שהיא בטיה לבית: ה טומאה בין הקורות ר' הב בין קורות הקרקע כ' כל שאמ
לישב לשונה זו כרבנו בתעזיבה שלמה מחלה ולמטה הבית טמא כ"ש בין
הקורות בב' הרש והרמב"ם מבר לרבנו והק שלין הרמב"ם לזה לא הזכרו בתעזי' טומאה כלעלה כל ובי
הכל כאין כל הקורות שנים שהרי שנים בקוסבר בוקל שלבנין יכין מה של מה ושלמעלה כקל' הטומ
והשרש יפי לחלק מתעזי' לקור הכשר מחילקו בין בוקל סלע לבוקל בנין כך חלקו בין מעזי' לקורה לתעזי'
היינו בנין ובין בבוקל בנין שחלקו בה בין כשהטומאה מחלה ולמטה לכשה' מחלה ולמון כך חלקו בתעזיב
בין מחלה ולמעלה מחלה ולמטה לכשהטומאה בין הקורה ביה מי כשה' בבוקל סלע ביכון הכשר וחלקו
הה כרבו רבינו בב' הש בטומאה בין הקורות ולא נאמר בתעזי' שהטומאה שבקרקע היא כלעלה ובנקשת ושאלה
בקשה ל' ורדה לפי שהתעזי' ששיה ל' סקר והוא הטעם לבוקל בנין אבל הקורה אינה ששיה
ל' בסע ולפי כך ביה כלו היא טמונה לגלה והשרש מקבל הכל הטומאה בין בקורה כי שהטומאה בקרקע
הבית ולקורה הבית מובלעת בקרקע אבל אין קרקע הבית כקל' הטומ' שם יש שם פותח טפח
שבקורה רחבה טפח שהמא שיעור להבית טומאה הכל טמא כלל הבית טמא שבי מוקף טפח

לא בערבה בין מלמעלה בין מלמטה והיינו דאמרי' אתי הטומאה
כלי מעשה כלומר כלנגד באמצע עכ"מ הרב והרש"ש הקשו
כי' צריך לומר לקמן בין הקורות כלומר מאחר
בתוכו כלומר בין שתי לוסות ע"ש בלקמן ולשון
הרש"ש לר' אליעזר לא שייך לומר
לומר לאחר כל המעשה לעליו
בין הקורות בתוך הכליהו
שבינן להו עכ"ל: פותח
טבח לו הרב היינו שיש
חלל טפח כו' עי' לה סמ"ג
שהקשה בל"ז כ"ל הכל
טמא לו הרב הבית והשלא
מבקרקע הכל ולא קרע בית
בבקרקע בסימא לכלל
להתרניהו שבינן לה הרש"ש ויש טעם לדברי הרב בלקמן טעם ברוסט: טומאה בוקעת ושולף בו וכל שסמוך
שין שם: כלו היא מעשה כי הרב ואין יוצאה הטומאה הטומאה לתשלי ולמטי טמא בכין כל טומאה לכוסה
לבית לא בוקעת ושולף. בפשט אטומה לתוך באויר כיון ואין הלבר טהור והה לעמוד שבבית: ז' ברמ
הנוגע בה אין הלבר טהור הרש"ש ויתרש אין בוקעת ושולף לבד בולט וכחב ש"יוצא ברמש העמוד או באמצע
בוקעת ויורדת לא חכמא מתרגי נקטי ואין לומר להכא כלי שתחת הברה טהורי הכא מ"ר בעמוד
לו בוקעת ויורד עכ"ל כשירד עמוד הבית מאה יל ומלמטה כל הבית כהא באהל חוצל לטהר בכאן בכלי: וכתבי
הרלבס בהרי"ם בהשגות מתשן הטומאה כלי היא בלקוי סתרוס אשר לא הגיע אחרת הה (שבנבה) לבר
בעליונו ונשמלי עכ"מ. אבל מהרש"ש היה מתרש מתמה עכ"ל בעמן זה. ובתרגל מחר בו ומבר כאהל לבר
עלי מעמש כל מה שבבית ושבעליה כיון בטומ בוקע לתוכן כל מה שבבן טמא ולכאו בישהו לרישא וסיפא
לא לטמא הכתרוס הנוגע בבן בהכא בעמוד הנוגע גן לבר טהור וכתב ערב וכתו שאינו מבר
כאן הכל טמא ואמ' הכתרי מעשה הכל כקבר סתרוס כן אינו מבר בסמוך כמ"ל כל העליות שהן עכ"מ
מטמאות בהל כקבר סתרוס. ועכ"ש ובהכי מ"ר כולה ההיא בבא עכ"מ ועיין מכ"ל: היתה
נראית כו' כל הרב שאין הקרקע כמקום השוש וכל הרש"ש וקק"ל. שמעמש בגיהה לה לשמעת קר
מטר אין הקרקע כל ולל בעשה מבר הרלבס ששמן נראית שיהיה זאת הקרקע אשר על הטומ סמוך
סמוך הזכרכי' והשוה הסר עכ"מ ומעמ' שהכל בקרב לפשטא לקרקע לשמעת מטר אין
הקרקע כל היינו שאין לל להכל שהטומאה בטמא מטמא שהיא נראית לחרגיה הענין שהרל
עכ"מ יש כבר הכל: הבית טמא ולא טהורה הרש"ש: ובית המשמש את הכוכל כל הבית
המשמש שהקרקע הקרקע כשהמבר כוך כו' כל"ש בסמ"ג רבב: ועליהן כלי השוש
טהורי' לו הרב ואין ריש בכין כוכל שבין ב' בקרי' לשוש הנשמה מלין לל להרש"ש. והרלבס
להטמ' בקר שכיון שנשמה מנוש הארן הלי הוא בכוכל מלא בבקר וסמבקר כלעיל: טומאה
העמוד כל הרב והיא כולל שאין בה טעם ואם יש בלקוש הטומאה טעם ברוסט כלי הוא כמ
סתרוס ומטמא כל סביבין הקסבקר אבאמה הרש"ש ורלבס ועיין בלל בלקוי: בטומאה בוקעת
ועולה כל בקר מהרש"ש הרלבי' ריבן הבא בסימא בכלש שהקרקע הברה ולא מלין לל בל
ובכלה לוכרא הכ"ל לבכל לוכרא משמע הטומאה בקרקע הכלי וכלל מ"ה בוקעת אם
בנגר הכלי שלמן לא מגנר הטומאה ולא לא לל לכבא מ"ר שהטומאה לחלמה כל לקרקע
ובאן לחוש מה כל מגנר עובי העמוד קסבר ריבן להברה בטל אבי העמוד וכלים שה
טמאין ולל הכלבקר נ"ר לה אי מרבנן נ"ר אבל אם אין הטומאה בלאה בקרקע העמוד

ב' בית המשמש את הכוכל הבית שהקרקע הקרקע
שהמבר כו' כוך לל לבר זה וכוך לחלר לבר הב' עכ"מ
הכוכל שעשוי לשין משמש כו' לה בית המשמש את
הכוכל שעכ"ל הבית נעשה הכוכל אבל בין שהקרקע
הכוכל ובין הבית שיהיה בית
ואם קל מהל המשמש מבר בבית
טומאה בבית בכוכל ובלחלה
ועליהם כקליפת השום טהורין וכלים בבתים בכין כוכל שבין ב' בקרי
ועליה כקליפת השום טהורין טומאה תחת טומאה תחת העמוד
העמוד טומאה בוקעת ועולה בוקעת וירדת: שעמוד בתוך הכוך אינו
ז כלים שתחת הפרח טהורים רבי בתוך הטמרה וטומאה
תחתיו והיא כנגד שאין
הטומאה לתשלי ולמטי טמא בכין כל טומאה לכוסה
ואין הלבר טהור והה לעמוד שבבית: ז' ברמ
לבר בולט וכחב ש"יוצא ברמש העמוד או באמצע
כלי שתחת הברה טהורי הכא מ"ר בעמוד
העמוד בלה או בעובי טומאה תחתיו והבמחשבה
בולט

בולט מן העמוד טפח לחוץ ומאהיל על הכלים שתחתיו. עכ״ל: ז כלים שתחת הפרח כגון הרב הכאת
טהורין לטומאה בוקעת ושולה ולא שבברי טהור. מ״כ: בעמוד העמוד ברבב וכב הלש ותיעש
ריבן תשעה לפרח כעמוד וכשהטומאה בוקעת להא לעמוד העמוד ברוך הכוך לעשרה
הרוק של הכלים שהפרח מאהיל עליהם ומין הלא אחרי בבוקעת ושולה כג ומשיטמא לכוך לקורה.

ר״ב: הטומאה והכלים שתחת הפרח כגון שהפרח מאהיל על הטומאה ועל הכלים: שתחת טפח שבולט הפרח לחוץ לעמוד טפח: פרדסקין עגולין חלולים נתונים בפיות הבית ובהן חלונות חלונות יש להן כלתות וטומאה יושבת אותן עמודים: נתתה מ״ל להן הבית טמא שהטומאה בוקעת בתוכן ונכנסת לבית ואם הטומאה מחצין על כותל והחוץ כאוירן נכון בבית אמר רב הבית טמא: ורוצין מן הפרדסקין כאלו הן אוטם כולו אם הכלתות נעשות לא נתתה רוצין אותן כאלו אין שם חלל כלל ואם טומאה תתקיים הן נכון הכותל מחלה על מחלה כבר הם להיות לשניהן מחצין ולפנים הבית טמא מחצין וחוץ הבית טהור:

הטומאה שעל הכותל: טמאות שהכותל משלש להן וראשי קורות השלה המחובות בכותל והכותל נבוה והוי מחילה לכל השלה שכן לתשלה מזן ובוקעת בשלקוס הטומאה שעל לתשב כל הכלל כפגר סתום ותבא את הטומאה לכל העליון אבל אין שם עשוי בוקעת בנגעים והנגעי טהורי ואין הכותל נכון מחצה של מה בין לאבי סכך ליכא לבר העליון עליה

בקר בית שכינן לה ולא חשיבא כגולה לרבי כותל משלש הבית כגון מחצה ומעשה שהוא כגולה בכותל רבי בית לא חשיבא כגולה כבר הרש. ובוקעת לבקרת
להם שכינן טומאה שבחצין הנשי בקר מקרא אבל לא נתקרא לא בלא ש״ך בטומ״ל כגון סוף טומ
לגאת ברוך הבית לקומה טומאה בתוכן שאינה כגון ש״ך לזותר כן ואמרי מקרא מגבל סנוקי עב:
ולמי לא עשו רבי טומאות בין הסורות כבזקעקו בתוכן חוץ לבית לטומאה לקבלשנ
לקבלן לבדי הלל אבל לבי שמאי לבי הרב הבקעקין: וחבירו טהור מן חלון חצין
הבי של הפרדסי הבי שאינו מלא הבית לאי שמלא הבית טמא כגון להבית טמאות מלא כגון
לבית ונתבה לא ליטמא תנוחה לא תבת פרדסקי שמלאן כי לבן אם שמלא הבית ולא
הכותל מהלים: פרק ז א המקומה לקום הטומאה הרש ועין בתוס ז מן כל העליון
[illegible] הלל [illegible] ועין לש בתוס ז מן: טמאות הרב הרב

רבי יוחנן בן נורי מטמא הטומאה והכלים שתחת הפרח אם יש שם פותח טפח טמאין ואם לאו טהורין שני פרדסקין זה בצד זה או זה עב זה נפתח אחד מהן הוא והבית טמא וחברו טהור ורואין את הפרדסקין כאלו הוא אוטם ירון מחצה למחצה להביא את הטומאה לבית:

פרק ז הטומאה בכותל ומקומה טפח על טפח יעל רום טפח כר

העליות של גבה אפילו הן עשר טמאות היתה

בשם הלים ז״ל: הטומאה והכלים שתחת הפרח. והלים העתיק תחת הפרח: ואם לאו טהורין כאין שלא בלקוס טומאה שתחת הפרח בטל לבי לקוס טומאה שתחתיו כי היכי לבטל הפרח לבי העמוד הלים: היא - והבית טמא כגון הרב ואמר הטומאה מחצין על כותל וחוץ הלים מהרש ואע״ג לתשלש לבי רבי טומאות בין הקורות לטומאה לגגי בוקעת ושולה בוקעת ונכנס לבית ובוקעת סגולה אלא שלא כגולה לה שבבית ושבשלה. טהור מקבלי אם יש שם מתקת טפח הכל טמא אין שם מתקת טפח רואין את הטומאה כאלו היא אוטם ובוקעת ובכן לא אחרי הכל טמא. בכשבוקעת לא אחרי שתתקבל הטומאה בכל השליה או בכל הבית לאחר שבוקעת לתקון כשאינו הכא לכותל בית

לבי בית שכינן לה ולא חשיבא כגולה לבי בית כגון לבי כותל משלש הבית. כגון לתחל
לאחלה ומעשה שהוא כגולה בכותל בי בית לא חשיבא כגולה כבר הרש. ובוקעת לבקרת
להם שכינן טומאה שבחצין הנשי בקר מקרא אבל לא נתקרא לא בלא ש״ך בטומ״ל כגון סוף טומ
לגאת ברוך הבית לקומה טומאה בתוכן שאינה כגון ש״ך לזותר כן ואמרי מקרא מגבל סנוקי עב:
ולמי לא עשו רבי טומאות בין הסורות כבזקעקו בתוכן חוץ לבית לטומאה לקבלשנ
לקבלן לבדי הלל אבל לבי שמאי לבי הרב הבקעקין: וחבירו טהור מן חלון חצין
הבי של הפרדסי הבי שאינו מלא הבית לאי שמלא הבית טמא כגון להבית טמאות מלא כגון
לבית ונתבה לא ליטמא תנוחה לא תבת פרדסקי שמלאן כי לבן אם שמלא הבית ולא
הכותל מהלים: פרק ז א המקומה לקום הטומאה הרש ועין בתוס ז מן כל העליון
[illegible] הלל [illegible] ועין לש בתוס ז מן: טמאות הרב הרב

ותפיס טמא אבל אבל בבית אחרים ולא הלכה וכבר טהורי בין לאחר סלק ביבא כו' עין לא בא לשון אל ובין לא בסמ"ק:

היתה עליה א' שב' בקר' שבוקע זה תפיס בין ב' בקר' הרש"ש וכן פי' הרמב"ם: כותל שוני פי' הרב בוקע הבנין בקעים שהיה מונח בבקע בב' בקרים משון) לפי שאין שם מלא טפח וכתב הרש"ש וכריך לזוהר לבקעים שהיה שולה לזעבו בוכן הבוקע לשנבר ואע"פ שיהא בה מלא טפח שאם היה בה מלא טפח אם תקע"ל לפני זשבתה היה ולי להרב בוקע שיש מלא אין שם בוקע טפח בבקעים בשרקין בשני לא ארחשב בלות נקט בבוקע שיש שלת עליון הרבה שנשי אוהלו חזק ביותר וקורי לא בוקע שונה עב. ובחוכל בקבר ואל בוקע שונה עב לבר אל שן סלע שלא נשאה בי' מאם ולפי זה שחנו בלא תקשה לפני מאחר לטומאה שבבוקע הבית לבר תלין של הבית אינו בוקעת ונשאה בלא תשיבא בלבד. אבל השקע נחמא בלפי בבוקע שנשאה בי' מאם להכי שבין ליה בתך בית וכן בהמבורש לשל אבל פוהל שונה לה בבוקע תשרה ושבו שנו כוכין בלא בטיל להכא ולהכא. וטומאה בבוקע טהורי וטומאה בבנין בלי שבבוקע טהורי עב אבל הרמב"ם ורש בוקע שונה ואבר בוקע שונה יקרא בוקע שבקעוהו (סתוך) לבוקע אחר והיו ב' הבקעי קרובי תאור והיקף הטומאה בינהם הוקף עב. ולדברין לא קלל ולא מיבי והוא שלמון לא השקיע בבא זו בחבורו ובקבר הכ"מ בסוף הטלא שבבר נתבאר בדברין כתה מנהים שבטומאה בלבד בוקעת ונשאה בוקעת ויורדת עב והרמב"ם בקבר בוקע שני בי' ואית לבני בוקע שונה שאחר שאם היה טומאה בבוקע העליה השניה שעל העליה הנבולה. טומאה בוקעת ויורדת לעליה הנבולה והיא אל תן הבבר שעשה לתשלה לתשלה והם בוקע. כל העליות תן הנבולה ותן הקטנות שעל נבה. והטומאה מושטת מתנו לכולם כלו שאחר בתחלה שכיון שהיא תן הבר אינה בעלת הנבולה תפסקת ואינה מלאת את עצמה ולא את הקטנות שעל עב ולא הבינות לבדין לתרלה לה לבוקע תן הבר שאחר בתחלה ואב לה קרני בכאן טומאה בוקעת בי' הל' לתרני כל העליות שמאות: בפשט אשוה בבי הרב כיון בי' ואין הלא קבור בארון בי' שיהיה בו מלא טפח בב' הרמב"ם בפירושו וזה בבבר הלא הכ"מ וכ"ש הרב בסמ"ק לבב בי' ורוגן שבעה אבל שם בבבת בחבורו אם בקבר כן לא בבארון מלא טפח מושל ומלקם כבל כין אהל ומקום הטומאה טמא ששנו לוקח בקבר אחרו ולא בארון ובבר מהרמב"ם הב' הלא נפש שאין בה טמא לא שכך קורא לה נפש עשה עב: סמך לה סוכות פי' הרב אם שהה לבון זה המאמר סופר כשן משקיף כן בל' בפי' הרמב"ם שם שלו משקיף לסוכה אבל בנלי תקרה לסוכה והקשה מהרר ולא ורל"ז לא הלא מהא הכין בסמ"ק לבנ"ם שבבית הבית טהורין ולא ומהרמ"ם ולא סלק לה סוכות בנין שבוקע הנפש הוא בוקע הסוכה תלב אחר. טמאות לבין לבוקע [illegible]

שליה א' שב' בבי' ושליה בעליה שב' שבמה: היא טמאה שליה הראבונה שבבוקע ההוא לעליה שבר הטומאה בוקעת בה: וכל העליות שלא טהורין בי' לעשיב שליה תולבת. בוקע הנשמה בוקע הבעלי בתקום שהיה תניא אם בשרה שהלך ונעבר: טמאה בקעת ונשאה: אם יש טומאה תקבין אין הבוקע ההוא לטמא כל סביבין לפי שאין שם מלא טפח נפש אשה בין שבוקע של הקבר והוא אטומה שבעלי של הטומאה שבבוקע ואין הלא קבור בארון בי' שיהיה בו מלא טפח: בקבר סתום לה סוכות אטומה כל סביבין בעלי: סלק לה סוכות אטומה לעבר קמי לאחרי הנוגע בה לן הלבר טהור ואם אשה אשה לבין זה האטום סבות בשן לבוב הסוכה הזן טומאה לפי שהיא לוהה לאבל מאם ר"ל כיון שהיא לן הלבר ואין הלבה כל"ל ב כן

ב כל

כל"ל

ב כן

הכי שכיון ליה בתך בית וכן בהמבורש לשל אבל פוהל שונה לה בבוקע תשרה ושבו שנו כוכין בלא בטיל להכא ולהכא. וטומאה בבוקע בבנין בלי שבבוקע טהורי עב אבל הרמב"ם ורש בוקע שונה יקרא בוקע שבקעוהו (סתוך) לבוקע אחר והיו ב' הבקעי קרובי תאור והיקף הטומאה בינהם הוקף עב. ולדברין לא קלל ולא מיבי והוא שלמון לא השקיע בבא זו בחבורו ובקבר הכ"מ בסוף הטלא שבבר נתבאר בדברין כתה מנהים שבטומאה בלבד בוקעת ונשאה בוקעת ויורדת עב והרמב"ם בקבר בוקע שני בי' ואית לבני בוקע שונה שאחר שאם היה טומאה בבוקע העליה השניה שעל העליה הנבולה. טומאה בוקעת ויורדת לעליה הנבולה והיא אל תן הבבר שעשה לתשלה לתשלה והם בוקע. כל העליות תן הנבולה ותן הקטנות שעל נבה. והטומאה מושטת מתנו לכולם כלו שאחר בתחלה שכיון שהיא תן הבר אינה בעלת הנבולה תפסקת ואינה מלאת את עצמה ולא את הקטנות שעל עב ולא הבינות לבדין לתרלה לה לבוקע תן הבר שאחר בתחלה ואב לה קרני בכאן טומאה בוקעת בי' הל' לתרני כל העליות שמאות: בפשט אשוה בבי הרב כיון בי' ואין הלא קבור בארון בי' שיהיה בו מלא טפח בב' הרמב"ם בפירושו וזה בבבר הלא הכ"מ וכ"ש הרב בסמ"ק לבב בי' ורוגן שבעה אבל שם בבבת בחבורו אם בקבר כן לא בבארון מלא טפח מושל ומלקם כבל כין אהל ומקום הטומאה טמא ששנו לוקח בקבר אחרו ולא בארון ובבר מהרמ"ם הב' הלא נפש שאין בה טמא לא שכך קורא לה נפש עשה עב: סמך לה סוכות פי' הרב אם שהה לבון זה המאמר סופר כשן משקיף כן בל' בפי' הרמב"ם שם שלו משקיף לסוכה אבל בנלי תקרה לסוכה והקשה מהרר ולא ורל"ז לא הלא מהא הכין בסמ"ק לבנ"ם שבבית הבית טהורין ולא ומהרמ"ם ולא סלק לה סוכות בנין שבוקע הנפש הוא בוקע הסוכה תלב אחר. טמאות לבין לבוקע [illegible]

ד סוניפוסו מביא לבית וכבי׳ סבי ילדה ולד עם ומפפק׳
לן פס (יבא פולד עם מן סבית) ברפסון: כומן ספיפ
כפלב בנפיים סמכרוקים כומלוק פוקס בזרומוקיס
ספיכס יכולס לילך קייסיכן סמפ יבא פולד עם מן
סביב ברפסון: מקבר
דפס פפס׳ סכפקס כסמולד
יוכא: פין לכפלים פתיחת
מקבר וכו׳ פיומ דמלמס
דרבי יהודס סיפ וסבי
קפס פס דפמרן פמכפקס
מקבר פין מכפי לפלך
לס

ד חרשון סמפ כפפק פיין ברפ׳ן דפפרוס:
אר׳ פמתי כו׳ כתב פר׳ב פלכס כרל
פכל מקום שאר׳ פמתי לא כפ פלס לפרס כמ׳ס פר׳ב
נמסנס כ׳ פ׳ס רפ׳נס: חראשון מפור. פמילו מת
ולדס כתוך מתים פיכו מתמ׳
עד פיכס לפ׳ן כדבן בפ׳
כבמס מתק סס ומפס׳ מפור׳
עד פיכס פולד. פר׳ס:
אין לכפלים פתיחת מקב׳
וכו׳ פי׳ פר׳ב פיומ׳
דמלמס דרל׳ פיפ ומ׳ק כו׳
פכל מס לס פיס לכפול מנול

ד חרשון שהיא מקשה לילד והוציאוהו
מביח לבית חרשון שמא בספק נר׳ השני
בורא׳ אמר רבי יהודה אימתי בזמן שהיא
ניפלת בנפים אבל אם היתה מר׳לכת
חראשון מחור שמשנפתח הקבר אין פנאי
לחלך אין לנפלים פתיחת הקבר עד

כו׳ פמ׳ל׳ מכפתק מקבר ויבא רפס פולד לפון ים לס מכפי לפלך כו׳ וכ׳כ פדמ׳ס ולדכד׳ פס מכפתק מקבר ויבא
רפס פולד לפ׳ן מטמא מפילו כפפ׳יכו כפ׳יקס ובריך לומר דמתיקת מקבר פוס כפ׳יבא פולד לפון פ׳יכו לפרוזדור
דפ׳ל׳ים אלא מתיקת מקבר לא ומ׳יס יכ׳יפת פולד לפרוזדור אלא מקבר כמתק כ׳לבר ומרפס מומד כנלס על
מפתק ונזו ויבא רפס פולד לפון דקפמר מר׳ב שכל לא מ׳יבא מוכס לפרוזדור מ׳ב כמ׳ כמס מפקס דבכן מ׳יס
מומפס ומפרמ׳ כמ׳ס נזירס מומ יוכ׳יס מומר מת דפמו מון לפרוזדור כמ׳ס מס מר׳ב מ׳ל נזירס מומ כמתק
מקבר אלא ולמ׳ דמתיקת מקבר כמי לא מומ ומרי׳ן מומפס ס׳יס מ׳ל מ׳יבא רפמו לפון דפ׳יכו לפריזדור
ומ׳ס מס׳ס מומפס מומ יבא לפרוזדור ולמו מדמתק ומפמס מפורס מ׳ל מ׳יבא לפי מס׳יס מרנמק כמ׳יבא כו׳ ויס
נוס קנת מ מס כמכי׳ מלמוכוק מתיקת מקבר ויבא רפס מון לפר זרוד ומכ׳יס לפכ׳ן מקר כמרו ומוד קמ׳יס לי
דמי מ׳יומ דמלמס דרל׳ מוס מ׳ל׳יל ומ׳ין לכפלים כו׳ כולו מכל מר׳ס מי׳ ולל מ׳ל מ׳יבלו רפס כמ׳יק מומ׳ מכפתק
מקבר מומ׳ל מלא יבא לפ׳ן ומס כמתק כבית רפמון יס לפמקי לפומפס ומתכי׳ דכבמס מומקס כמלא מ׳יבלו רפס
כמ׳יק. מס׳ס קמכי מד מ׳יבא פולד מכ׳ל׳ ולדבריו כ׳יומ מכל דמ׳ין לכפלים מתיקת מקבר מכ׳ין כמכי מנמו
מוס ולמ׳ס מ׳יומ דרל׳ ונס מתיקת מקבר מ׳יכו יכ׳יומ דמפו לפרוזדור ומ׳ס קמל׳ן מתכי׳ דבמתיקת מקבר קודס מ׳יבא
מ׳יכו מומפס אלא מס׳יבל כמ׳יק ומס׳ס כמתכי׳ דבמס מומק דמומר׳כן כמתיקת מקבר מרי מ׳ין מוסמי׳ אלא
מל׳יכ׳יומ דמרוזדור מ׳יכו מומפס דמומ׳ מ׳יל׳ כמ׳יק כמ׳ינל כמ׳יק וכן מ׳ירכו מ׳מו׳ דבמ׳ מומקס דמ׳ ע׳כ וכמ׳נ
דבכולות דמ׳ כ׳כ ומ׳ין לק׳ מ׳מכמוכ מ׳ מ׳ל׳ מ׳ין לפרוזדור נס מ׳יין כדיכו׳ דלק׳ מ׳ירון מ׳ כמס מר׳ס מומכ׳יס ין
דבנמומ מומקס וסוכ מנמ׳מי מ׳מרמכ׳ס כמכורו מ׳יס מס׳ס מ׳ס׳ מ׳ס׳יל מ׳מזיק כמכי מ׳מ׳ירוסיס מכמכ מ׳מס מומ מ׳ומרס
כמ׳יך מ׳מיס מס נמ׳מ׳ים רפס מכמל כמ׳יקס מל מ׳מי כ׳יון מכמתק מרמס מד מכרמס מרפס כמומ מכ׳יס מומ׳ מומכי מומכר
מומ׳ל מ׳מ׳ין לא יבא מכומר מ׳מ׳יך לסוכו זס מ׳מ׳מרס כדכרי מר׳ס ומדר כתב מומס מומקס לילד כו׳ מ׳ביס
מרמון מומ כמתק מומ כמ׳יס כו יבא רפמו מל כמל מוס כר׳ס כמלא מ׳יס רפמ מכמל כמ׳יקס כו׳ ומכומר
מוס מומרס כדכרי מכמי׳ מומכס. וכך דקדק כלמומ דכרמ׳יכס כתב כ׳יון מכמתק מרמס מד מכרמס מרפס
וכמי׳ מ׳מכי כתב יבא רפמו וכו׳ ומומל מ׳מכי מ׳מ׳ירוסי׳ מתרן מ׳מדרי דמי מומכ כמי׳ מרמ׳ון כדיך לומר מומ׳ים׳
מקבר לא זו מ׳יס יבא מרמס לפרוזדור ומי מומכ כמי׳ מ׳מכי מתיקת מקבר ומ׳יס יבא מרמס לפרוזדור מ׳ע
כתב מ׳מכי מ׳מ׳ירוסיס מומ׳ילולכל מ׳מר כמכי מכמו מ׳מ׳מר לתדמו כלמון מומכ׳ז לא רפמ מוס מ׳מר מן מ׳מ׳ירוסיס
לדקומו לפי מלא מ׳יס לו מכרע מ׳יס יכ׳מר מ׳יזס ומכ׳מזר מ׳מר כך לומ׳מ׳יק מ׳מכ׳יקין דבמומ מומקס מומס
וכתב כדכרי מ׳ס׳ס נזירס מומ׳ מ׳מכ׳ינמכו מ׳מ׳יבא לפרוזדור. ומומך מל מ׳מכ׳ין דלמ׳ירס מרמ׳ון דומק מומ׳יכו כמ׳יקס
כמו מנס מ׳ס׳ס מומך מל׳ז לס׳ר׳ס דמס לא מומר כמדי׳ כמ׳ס דמומ׳ים דומק כמומ׳יכו כמ׳יקס ומ׳מ׳יכי מל מ׳כ׳יב מלא
מומ׳יר כבלוס׳ ולכן כ׳ל מומכ׳ל מ׳כ׳ין מו׳ס נמומ׳ים מל מ׳מרמס מרמ׳ס מ׳יכו מס מכתב מומ׳כ יבא רפמו מכמ׳יבא

עד שיעגולו ראש כפיק: ח יצאו הראשון
מת והשני חי טהור
הראשון

ה יצא רובו מלא ולא ומסיבא רוב ראשו מסתכא
מרתתו אין כונסים בו: מטין דוחים כמה סולם מעבי
מים מטמא: יש מביאין את המטמאים מטה מטמאים
על המטמאים ואדם וכלים מביאין את המטמא על המדרס
ומכלים ומן מלמי מלא
כנגבו במטמאים: וחוצצים
מים מטמא מתמיאין
אדם וכלים מעל גבן לפי
מטן חוצצים כמבי המטמא
וכן אם מטמאים מל גבן
מבמון מביאים כלים
מתמאין: מידם מיבם
גדולים מל מן כמין מרון:
מיבם קטנים כמין מילמכי
מגדל מלמן מעמי לאוכר;
בוורת מקם קומות גדולות
מים יות מקם מו מעבנים מו
כמות מעבים: בוורת מקם
כמין מלים מעמיין מקכים: וכור מם כם מלכמדרית
מעמיכות מגדולות מעמלינים נמם בים מגדול מוסין
במזכן כלי גדול מל מן כמין כוד מעמיין בו מעים
מעמוקין מרמויין לתחים: ומן מקזיקים מרבעים מלם
בלם דכיין מטן גדולים במלא זו מזב מיכן מקבלין
מ מלם וחוצצים כמבי המטמאים: מקורמים

ו והאשה שהיא מקשה לילד מחתכין את
חולד כמעיה ומוציאין אותו אברים אברים
מפני שחייה קודמין לחייו יצא רובו אין
נוגעין בו שאין דוחין נפש מפני נפש:
פרק ח יש מביאין את הטומאה
והוצצין מביאין את הטומאה
ולא חוצצין חוצצים ולא מביאין לא מביאין
ולא חוצצין אלו מביאין וחוצצים חשודה
והתבת והמגדל בוורת הקש בוורת הקני
וב"ר ספינה אלכסנדרית שיש לחן שולים
והן מחזיקים ארבעים סאה בלח שהם פ"ל ומסתם מינלים לן כמי

לפי' מר"ם כלל ומ"ם רבי יסמעאל מעמי מינם' לקרם
דעל מכי כמדם מם מומאם בלומם ילמיכלם מעמעמו'
מכתוב ומאוכל מכבלמם יכנם בגדיו מי לא מסקיכן
דאכל מסך למקיעת מסמכו' בדמיים' לא מר"ב נמיף
מם' מקוואות כבר מרגיל
מעים' כוס ולפי מסמכם
מרמוקי לעילים לאם
בפלינמם דר"ע ור' כימם
מכל למיסמיכו דמיליכם
דמירמ"ל מי כימם וכ"ל דר"
מ"ל דמשים לא מכרעם
דד"לעם קרם מיירי דוקם
לאמר מכמעבלם דלמאר
וכי לא מוקמיכן לכמם
דכמם מקרמו מלם כמסמען
ולאכי מינמריך לקר' דאכ'
דמסוס דומאוכל מכבלמן
מיירי בכל ניוכי ומפילו כי מכל מעוך למקיעת
מ מע"כ"ל: ו מחתכין מם מולד כמעים דכל זמן מלם
יכא לאויר מעולם לאו כמם מוס וכיתן לסרגו ולמכיל
מת לאמו רמ"ל מל דמכמדרין דק מ"ב ומיין מם מכתבתי
במסכם נ"מרק מ"דכדם: יצא רובו כתב מר"ב ומסיב'
רוב ראשו כו' כדתכן במסכם מ' מרק נ' דכדם:
שאין דומין כמם מעבי כמם: ומ"ם מעמם דמכמ כן
בכרי מכם ראשו מוסלך מליך דלקו כמם מעבי כמם מתם מעמ' דמפילו לא מסרוסו לנ מים כמרג כעיר כמיקמכמ
יומב וטן כמרגים מעמ מכלמם מים מוס כיכל מעמ"ל מטן מקרגים לא מיו ראמין לעמרו כדי לסכיל מנמן מ"כ
מעמוס דמורד מעלכות מומי ומכי מעדם לא בתום' (דקרומם) רמ"ל מם במכמדרין ומר"ם כמ"ם דקרומם כמב
דכירומלמי מוכמדלמם יקדו מיסרי' ומפילו מיכו מייב מיתם ומם מן מדין מכל מדות מסילות מלא לעם ר.

פרק ח א השירה מי' מר"ב תיבם גדולם מל מן כמין מרון. ובמקומות מאמרי' מירם מנלם: ומאמרכתי ברים
מ"ם דכלים: שיש לאם מולים, מיין מם מכתבתי במסכם נ"ב מרק דלקמן: בוורת מקם מירם מר"ב מעמיות
מקם כלומר מוכנות מסבלים מטן קטי' כ"כ מר"ב ברים מרק ס"ו דכלים ולא ידעתי לאם מעדם בכמן קומות וכן
במעוך מלים: והם מקזיקים מרבעים מאה כו' מי' מר"ב דכיין מסם גדולים מיין במירומו לדים מם"ו דכלים
נם מיינ"ם במסכם נ"מ"ם ומאמר"ם כתוב בכמן"ל כ"ל דאם דקתכי מוכנים מדם מיכם ומגדל ומבדמי' בין מומאם
דלמאם לכלים מע"נ כי כן מריך לתרם מסוס מדין ומבן דמקבלין מומאם ומין מוכנין כמלון (° כדתכן בפרק
מ מירי מסכם ד') ° מ"כ מריך לתרם דמוכנין דמדם מיכם ומגדל וכוורת מייכו עם דמכות מאלים כדאמריכן
ל מ"ם מסכם ס' מסבלים מטמורים מיכם מכילים מלא עם דמכות מאלים ולכם לאיר דמאכי מכל דכמויים
כועים כאמל וכיאם דמטויים מאלים מכולם נכא דלמיל מיכם קטי דמא ולמי ליתא דמ"כ מאי מרים
מקזיקים מ' מאם מפילו מין מקזיקים מ' מאם כמי דמסתא מקבלי מ מאם מוכנין מילי דמוס מאלין דמוכנין
לא"ב דמקבלי מומאם כיון דמטוין מאלים כדמירמי' מלא ולמי מטוי' מאלים לא קטי מירמם ומקורמים
וקמבלים

שתם כורים ביבש ויריעה וסקורטיא וקשבליא וסדין ומפץ ומרצלת שתן עשויין אהלים ועדר בתם מטאה ושחורה ומכונו' ס"ר"ת ועיף ורעוף ששכן והעושה מקום לבנה בשבלו' תאירום והקיסום וירקות חמור ורלעת יונית ואבולים טחודים רבי יוחנן בן נורי לא היה מודה באוכלים מחור וחוץ מן הענגול של דבלה: ב חיוין והשקיפים והגוריות והשובכות

מקורטיא עור מלוכסים מעבדים בסמת מלאכתן: קטבליא עור מעבדין למטה וסוכבים מליו וקורים לו בערבי כס"ם: מסן מעויין מלים כמויין כתין מסל ומע"ג דיריעה ומסורטיא וקטבליא וסדין ומפץ ומרצלת כלים ככסו ומקבלי טומאה מכל מקום כמסן כמויין (כמטלים) מוכנים בפני טומאה דאסל אף מל גב דמקבל טומאה מיכן בפני טומאה: ועדר בתם כמסן עומדות ולא מסלכות ורשמו מל זה בין רבלינו מל זה: ומכונו' מיה ומיקקיו מיה ומוף למוקמכולמכתן: ומסוף מסכן מסיה מסיר מן מכוקל מו מל מלן: ומס מה מקיה לביכה בשבלים מעמה לשבלי' מקיה דומה לבי' מלירום ומקיומם ודלעת יוכית וירקה מחוריה כל מל מיכי ירק ה מטלים מלמן דמבים: חוץ מן מענול מ דבלה למי מעמה (גלגינול מל) דבילה מיו רבלי ליסב יומר מטמר ה כלים ומכי מכי נמו' ומין מלמו בדבי יוסן בן נורי: ב מזיון מן מו מכן יחילי מיה מן מכומל קרוי זיו: נזריות כמ ביומרמות בכין ה מכבי מומל מכים מיומה מן מכוקל: ומכוכו' מל יובים ומסקיפים

שבל בכמל מיומר בשבלים ובי מלרת מיומסה בשבלים וכן מוה בבנורו מלה ומסיומה בשבלים מקום לקמן לבילו מן מסמה ה"כ בם מרים מי מלה יכמו מעמה ה"כ ומתכי' כקמה ומעומה לבכה בלמון בקמה כי לגרם מכן דרכן מל כמים לעמות כן ולכל זה מניר לבכה מבל מרי"ב מעמיק לביכה בלור וכן מוה בם"ה ומי' כמ כף כמה מגיעים לביכה מל בני מבבלים מלה מל כוס מרוה וכמעמיר מומה לביכה בטמר מקומה כמו מבל ומרק מעריך ה"כ. ומרי"ב לא רק מעמיק לביכה בלור ומגרם לגרים מרמב ה מומה בני' מפמר לביכה כלה לור ומפרי כמב דב"ל דבר' לבכה בכף ובירומו מלמון מכן ומכבה בעמכת כל ה מלב ומן מכבי מדות כמו בכבה בבמוס בעמ' כמונמת ה' מלמכה ומכן מיה מגרם נרולה ומכבה מיה מדם קטנה מומקלות כדברי מעמ: ובכמה רבנ מיה מדם מעוררין כמ מעבומה ומכן מומ מעל מעמוקה ה מה מעמרם ומכיתי בנרין לגרדבמן מעבומה מה מדיסה ומומין לגן בנורן בשבלי מקום בכומ מן מבל כלי מלה ימעבו ויעמקמו בדריסה רבלי בני מדם. מומרם מוזרין מה מה מעבומה מיה' ה"כ מכיכי מעקלות מה מפוקלים מה מעמ בבמירו מכה ומלך ומעד מלברכומ כמפי' מעמ לוקמי מבומה בנרן כדמעכמן מה' מיומ מה מומה בבמירו מכה ומלך ומעד מלברכומ מל ים לי מסין מכי כומן לך ומו' ה"כ בנרם לביכה כפי מערוך ה"כ: תאירום כו' בעמוכרים כדבמן בעמ ה' ומכמ מר"ב מבל מלי מלין מלמה רמכין ומרמב"ם בבנורו כמב מעמקומי' ביומה מעמה ומנמעים ולמ מה כמו מסבכומ מ"לן מומ מיסר מל מפרין כך כמב כמומכם ה': ואובלים מסורים מלמ מומכמרו ה' מר"ם ומנמרים

ג. והשובבים מיומלים מן מכוקל מרמבנים:

ב כל שיפועי אהלין כאהלין אחל שהוא שיפע ויורד וכלה עד כאצבע שומאה באהל כלים שתחת השיפוע טמאי שומאת תחת השיפוע כלי שרא זל טמאין שומאת מתוכו הנוגע בו מתוכו טמא שומאת שבעה ומאחוריו טמא שומאת ערב שומאת מאחוריו הנוגע בו מאחוריו טמא שומאת שבעה מתוכו טמא שומאת ערב בחצי זית מתוכו וכחצי זית מאחוריו הנוגע בו בין מתוכו בין מאחוריו טמא שומאת ערב מקצתו מדורד על הארץ שומאת תחתיו או על גביו שומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת אחל שהוא נאמי בעליה מקצתו

ב כל שיפועי אהלין כאהלין אחל שהוא שיפע ויורד וכלה עד כאצבע שומאה באהל כלים שתחת השיפוע טמאי שומאת תחת השיפוע כלי שרא זל טמאין שומאת מתוכו הנוגע בו מתוכו טמא שומאת שבעה ומאחוריו טמא שומאת ערב שומאת מאחוריו הנוגע בו מאחוריו טמא שומאת שבעה מתוכו טמא שומאת ערב בחצי זית מתוכו וכחצי זית מאחוריו הנוגע בו בין מתוכו בין מאחוריו טמא שומאת ערב מקצתו מדורד על הארץ שומאת תחתיו או על גביו שומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת אחל שהוא נאמי בעליה מקצתו

וכל מפעי מפלים כפלים מפם מיתם מומפם מקם ומפיע מף מלפי מפיכם עקת מנג מל מפל מפם כפלו מיתם מוכמת מקם מנג: וכלם עד כ׳ זכנע מלמעלם לגד מנג לגם מיסיכן כפל מל מומפם מגם מיסם מקוכו מויר כפיעיר מקם מל מקם כרוס מקם מרוכם: מומפם נפלרומכ מנג מפיכו מומפם קרוי מפל: מכונע כו מקוכו כי לגד מכיעי מל מפל וגד מיכין מגו כמכי כלים מסיב מו וגל מכלעי מסומפם מל מכונע כקם מנמו וגד מי כלים מכונעים כלים מלכך מומפם נקוכו מכינע מקוכו מקם מומפם מכנע מומם לים מרס מכנע כלי מנמו נקם דקכן כרים ק דקמן מומפם מכקם: מל מכונע מפקוריו מקם ומפם מרב כדקכן כלים כלים) מקפים מומפם מכקם מפלעי בין מרס בין מלים מקפים מומפם מרב ובמומפם מפקוריו מוי מככם מל מיכין כלים מכונעים נקם וגד מכיעי כלים ומקפם לגד מכיעי וגד מיכון כמכנים כמכי כלים לכמומפם נקוכו בין לגד מכיעי מומפם מקם ומולם מין לו כם למקם מכונע נמין מומפם מקם ונמקם ומומפם נמין כיין לגד מכיעי מומפם מקם ויורדת מין לו כם למקם מכונע בו ומומפם מכקם וע׳ מפלעי נמו בין כמכים בין כקוק מקם מומפם מכקם דמוס לים כלים כלים ומולם מקכי מיירי למקר מיכם מקם מן מפפל: כמכי זית מקוכו כמכי זית מפקוריו מפלעי מקם כמסך מומפם מכקם מקכי זית מכקוכו עם מכי זית (מכפקוריו) מכל מכונע בין מקוכו בין מפקוריו מין בו מלם מומפם מרב דכין דליכם כזית כמקום מקר מי מפסר לכל גד למסכ מלם כלים כלים מלכך מכונע מקם מומפם מרב: מקצתו מרודד מל מפרן למקר מפיכו מפפל מרם מעורם כריסות מפפל מיכמומומם נמין: מרודד מרכוס ויקצתו מת מכי מומכ וכדילו: מומפם מקם מומם מומו דרוד: מו מל נגין מלנכי מרדוד: כיקם מקם ומולם בוקעת ויורדת וכמקם מפפל מכל מככם נקוכו מסור מם לם כנע בו: (מסרות) כב א מקצתו

ולכמי מקפו מסוכות ככ׳ל לפרם עכ׳ל ולדכריו מקמע לקמי מפם מים מקוס מומפם מקם מל מקם:

ג אחל מסוס מומע ויורד וכלם עד כאצבע מי׳ מרי׳ב וכלם מל כאצבע מלמעלם לגד מנג וכ׳ם מרי׳ם ומיעור לגין מקמכם מפל מסוס מומע ויורד ומיכו מקוי כמו מקרם וכוקל ישרם מלם מכמכם מומע מומע ויורד. ומלמעלם נגנו מוס כלם מל כאצבע. מגל מרבנ׳ם מקרם כמקמע מומע ומומע וכלם לגד מקם מומם מומם מיכו מלם כאצבע: חנוגע כו מקוכו מקם מומע ל נמפל ימל מומן מיירי מקמכם מומע מומע מלים מרי׳ם ומין כליכור דלקמן ולם ידמעי למ׳ דקדק לכמו׳ מל מומן ומרי כרמ׳ל דכלים מכיכו כמרים דכגד מן ועור מקמלין מומע מלים וכן מקק מרבנ׳ם כמ׳ם מקמ׳ע ונם מם כמ׳ל מכיע מרי׳ם ולם מרנים מוס מכל כ׳ל דלמ׳ב דלם מקע מלם למקוקי דכוומ׳יסו דמומן דמ׳יכו כל מיומם מן מקן וכדקכן כמ׳כמקם מדליקין: ומאחוריו מקם מומע מרב כקב מר׳כ וכולם מקכי׳ מיירי למקר מיכם מקע מן מפפל דלמו כעור מקע מם מפי׳ מכונע מקפוריו מקם מומע ל כדקכן כמקכם נ׳ דמ׳ם מין מפפל מקקב מרי׳ם ומין כמקכם נ׳ מקמ׳ו ומקר׳ם מילק כין מפור למדם דכמדם לם ונמנדל מי׳ דמכם מיירי כמינע נמקם מסוס מרודד וכנגר כמקן דכים ים למלק כין מונע מקוכו. מקפוריו כיין דקוכו מב מומפם מפי׳ למקר מיכם מקע מקוכו דין מוס מכל מוכו ימם מוס. מכל מקפוריו מיכו מוס מ׳כ: טומאת מקפוריו ל׳ מרבנ׳ם נמלם מקמ׳ע מיקם מומע׳ל מקפוריסיפוס: טומאה בוקעת ועולם בוקעת ויורדת מי׳ וכלים מקקת מרדוד מקפי׳ כיין דמ׳ן מפל מקע מקסיק כיכם למומע׳ מקר׳ם:

מקצתו מרודד על הארובה שבין בית לעלית רבי יוסי אומר מציל ד׳ שמעון אומר אינו מציל עד שיהא נשוי בנשית האהל: ג חמת בבית וכו׳ פתחין הרבה כלן טמאין נפתח אחד מהן הוא טמא וכלן טהורים חשב להוציאו באחד מהן או בחלון שהוא ארבעה על ארבעה שפחים חציל על כל הפתחי׳ בית שמאי אומרי׳ יחשוב עד שלא יגיע לרגעה לבסוף יגיע בית הלל אומרים אף משמת וזו׳ מכלוי לסוכפא פעמ: מציל היה סתום ונמלך לפתחו בית שמאי אומרי׳ מקבל על כל הפתחים שבעולם: בשיפתח ד׳ שפחים וב׳ ח אומרי׳ בשיתחיל ומודים בפותח בתחלת שיפתח ד׳ שפחים:

ד׳ האשה

מקצתו מרודד על הארובה שבין בית לעלית רבי יוסי אומר מציל ד׳ שמעון אומר אינו מציל עד שיהא נשוי בנשית האהל: ג חמת בבית וכו׳ פתחין הרבה כלן טמאין נפתח אחד מהן הוא טמא וכלן טהורים חשב להוציאו באחד מהן או בחלון שהוא ארבעה על ארבעה שפחים חציל על כל הפתחי׳ בית שמאי אומרי׳ יחשוב עד שלא יגיע לרגעה לבסוף יגיע בית הלל אומרים אף משמת וזו׳ מכלוי לסוכפא פעמ: מציל היה סתום ונמלך לפתחו בית שמאי אומרי׳ מקבל על כל הפתחים שבעולם: בשיפתח ד׳ שפחים וב׳ ח אומרי׳ בשיתחיל ומודים בפותח בתחלת שיפתח ד׳ שפחים:

ד׳ האשה

ד׳ סוכיפוס

ראשון הוי והשני את טמא ואף על פי שהוציאו הני
בית קודם שנולד המת דעכשיו שיצא הני כפתח
קבר והטמא עד דסוף טומאה לצאת: מאשפיר אחד
טמא כלומר אם יצאו שניהם. כגון שפיר אחד שיצא
בית אחד טמא: שפיר
שנולד כגון זה:
שפירין כלומר כגון
בשני שפירין וזה אחר זה
ואילו ראשון הוי והשני את
טהור דסבר רבי מאיר אף על פי שנפתח הקבר אין
המת עד שיצא לאויר העולם ואין הלכה כרבי מאיר:

הראשון טהור והשני טמא רבי מאיר אומר בשפיר אחד טמא בשני שפירי' אחור

ז האשה

למימר דעדי טהור דקאמר מטומאה את אבלקוסים
קיימא היא חוקה ואפשר לומר דסב"ע בספקים והרחם
בטומאי כלי עור שאינם מקבלים טומאה שכנגד שלא
כנגד שעובר דעת באדם ולא בכלים עכ"ל וזה דבר זר
ורחוק מאוד ולא ידעתי
למה לא אירין. גם כן דאלו
טהור דקאמר מטומאה
וכלומר שהוא טהור מטומאת
המת עצמו *ועיין לקמן וזהו
שפירים שהרא"ד דטמא וטהור על בית הראשון כאמר
כבר רבנו הר"ש נ"ב ג"כ לאמר כך אבל דהוא משפי התוספתא
טהורה דבטומאת ולד איירינן וכתב הר"ש אף על גב

ו יצא

בנה' בהמה המקשה תכן שאשה המת ולדה בעמים ובמה: השיב את ידה ונכנסה בו השיב מאשה מגוס נורם שלא
ובית ראשו שכא לא נזרין דדוקא בתים שמעשק בו קיים' שלא מנע בו בגלוין מטילא ראשו והא ליכא למימה
כי ולד הני. א"כ אפילו אם מטמא אף עם שנהנים כשיצא ראשו כיצד דליכא למימר שכא איירי בשהיה יודעת
שלא כנע הני כמת מטילא ראשו אבל שהיה אפילו אומרת כרי לי שלא נגעתי בו מטילא ראשו קיימינן דילמא אגב
צירים דילמא כנעה ולאו אדעתה עד כאן ומה שכתב הר"ב דבעודו במעי אמו לא כמטא אף על פי שנפתח
הקבר דהשרה כו' לשון הר"ש דאין דרך טומאה ליכנס ועיד דהשרה כו'.

הראשון הי והשני את טמא שירה. הר"ב דעכשיו שיצא הני כפתח הקבר והטמא עד דס"ף טומאה לצאת וכן
לשון הר"ם מ"ש שלא כמעגל כפיקה שונרך הר"ם לפרש דס"ף טומאה לצאת דהי כמעגל כפיקה
פתיחת הקבר עשמא כאלו נולד. אבל הר"ב שמה' לעיל בפירוש הרמב"ם פתיחת הקבר הייתו שיצא לפרוזדור
פתיחת ערבי אלא עדי הני דקאמר מכשיצא הני כפתח הקבר דלרידיה הייתו יציאתו לפרוזדור וכי ביציאת הני קאי
פתיחת המת לפרוזדור ועורדאי הכיתו לא צריך לטעם דסוף טומאה לצאת שהכיון שיצא לפרוזדור יכבר טומאה
שכל באלו נולד ולדידיה אין חילוק בין כפיקה ללא כפיקה ולכן לא ה"ל להר"ב לטעמיה דברי הר"ם אבל ק"ל
לכמוב כפירוש הרמב"ם שאמרם שאם הני יצא ראשון א"א שלא יגע בו המת שיצא לאויר העולם מאחר שהוא
ונגלגל אחריו כלכן שאין בו רוח חיים כדי לטעמיה. ועוד ק"ל כמבוהו וז"ל בפירושו מבאר שהחרם בין יציאת
הי שלם או יציאת המת שלם כו' פוא שולד הני ידמה עצמו ויעזור ביציאתו בהשיוה שלם. וקודם זה ימזיקהו
אכה עד שיהא יציאתו ושאת ככר עזב אותו השבע ולא המזיקהו אבל קדמהו כאשר יכבד עליו ויכירהו כמו
דבר שמאום השטבע שליכו וכאשר יצא שנולד ראשון עם הכם כאשר השבע דחהו ולא ידמה הני אבל השויק
ולאחר שיצא עם בעווזר הני ליציאה ולא נגע בעת בעכין יציאתו ולא קדם הני ביציאה הכם וה המת יצא
אחריו בלי ספק לפי שהכם לא יקוזיקהו אהכם יצא אבל פתיחת הרחם כעסך לא ודבק אליו ולזה יטמאהו אבל
ביציאה ע"כ *וזה הרמב"ם שהיא לאויר העולם שיכא לטמא עיכים שכל שמודו אפילו בכים הסלון צריך בכלל
פתיחת הקבר הוא ובאמת שנמשכתיכו דלעיל אין שכרע לא בפירושו ולא בחבורו לפי שלא הזכיר רק יציאה
והם וים לפרשו הוץ לפרוזדור ולבית החיצון או לפרשו חוץ לכל אף חוץ לבית החיצון אבל עמ"ש הם בחבורו על
שבכן בהמה המקשה בזירה שמה תגע בו מטילא (חוץ) לפרוזדור אין לומר שהוכרת חוץ לכל ואף לבית החיצון
פיסים שבית החיצון אף בכלל פרוזדור כפי' הר"ם וא"כ הרי"ם אמיא ובמו שלכתוב עוד לקמן ואין הלכה כר"מ
דכתב בפירושו ואף בחבורו לא כתב לדברי רבי מאיר ולכן מה יקור אבלי שמוכר בפירש' דשיצא לבית החיצון
שהוא וזהו חוץ לפרוזדור וזה דכתב הרמב"ם בהשכה כו' ואף א"א שלא יגע בו המת מטילא לאויר העולם איתי
ביציאה שכתב הם ולא אם המת יצא ראשון הני טהור

הסדר

שפרי לא כנגע כו׳ עשיכא לאויר שמילא ושמש צריכא
לעיברא מאף אם כאמר מכתור שמע כין כותלי ארמון
דשייבו כיה שמכון מאז אין אמי כדמש ומסכנא אמזיקו
אבל כמיכא שמע יגא אמי. וטוב אין שמכנא אמזיקו
ויוכל לאיות מינא בעת כאויר שעולם שלכך אמר
מוש איכו מאם לא כנגע כו בעולו בכיא שמכון לאי
מסמכנא שמזיקו לאמי שכא כמיכא שמע יגיל כאכן מכלי
מכוכ ואיא שמאי יגא כו כי יש כו רוח מיוס ומעביר
מכמו מנגא מנגא ומש׳ נאי כמש כמיגא נא כן מלא יגא
בו כו׳ מש׳כא לאויר שעולם אבל אמ׳כ דאמילו
קודם שיכא לאויר שעולם כמכנא בו שמע בכיא שמכון
כמגא גם כן וזמו כמו כן אי׳א מלא יגא בו זמו מש מכ׳ל
כאי׳ דברי שרמב׳ם ובוש יש לקמוש על מכ׳א מלא
שעיר לארש יגיאא אויר שעולם כי איכי דלא מקבא
דברין אאדדי: °בשעיר אמר מעא אי׳ אר׳כ כלו אם
יבאו מכיזא כעין שעיר א׳כו׳ וכ׳ת אר׳ם ומעא דאמי׳
איכו מעלא ולא עוריל אאם יבאי כמא אאבי אי׳ם
כאכי שעירים ע׳א כונעים זא בוא ואין מעא לוכר
°ואשעירי שמאיקי׳ שמיין לקמן: °בשני שעירים עירם
אר׳כ קאבר ר׳ע אעבי כו׳ אין מעמא על מיכא לאויר
שעולם וכ׳ת אר׳ם ומאיים כרבי יאעבאל דאמר רבי
בשעא אמקז׳ וכל אזר יגא על אבי אמדא לאיכ׳ם מוכר
כמעי אמא ולא כרי׳ דאמר אמא מוכר נעתי אא
מעא דאמר קרא מכונא בעת בכמא אמדא אינאו מא
מכבאמו אל אדא אוי אומר מוכר מכמעי אמא (עירא
על אבי אמדא מעמעגילוי׳ לאוגים מוכר אמוא אמ׳ן
בעת בכמא מא אמוא כאיך כמא אמרא) ומאמא כו׳ לא
בריכין לאיקמא לאמוא דכמא אמקמא אבלא ע׳גלו
דאא כאיקא דאיכא לאוקמי כרבי יאעבאל וכר׳ע ובכל
עגין ע׳כ ומעמא אר׳כ אמ׳ידא נא כן בכאמא אמקמא
דכל אלא יגא אוקן לאמוזדור אאור ומאיל כרבי יאעבאל
כמ׳ם אם ובקלא עירם אמא דליקא כא׳ל כמענל כאיקא
ונא בכאן אא אמעא אף כאלא כמענל כאיקא מקמא
דאמיגא דלא כאלכמא ומאי לומקים לוקא כר׳ע דמעא
אן אמורא מנגירא אכמוב ומדרכא כאוגיא דאמא
אאדי׳ לא איעא ר׳ע אינא כלוכר ולא רבי יאעבאל ומ׳ל
אאם אאי אאורא כבר עירא אמא כאוא׳ אוגיא רק
מ׳כ דאיא מעאא אמוא דאיעא׳ כלוכא אמעאא ומאמא
כלוכא אמעאא ומאם אאורא אמוא דמנא כיא אאמרים
אינא אכ׳ל אלי ק׳ק דאא מוכאא כביא אאמרים אעירא

מנעקום כלות דכלות אזיכא כאלן דליקא ובכ
אאמרים יש לא שיעאא אמא כדאיא׳ כאדיא כא׳
דומן רק מ׳כ מ׳כולכן כ׳ל דאמאמי׳ דקרא אינ׳ לאי
דלא אמעא אלא אאר מכונא דכן כאיב ומכונא
בכמא מכמעא אכלאכא מנגו אאמא כמוכו אינו אמקמ
אאוא כאו אאר שיעאא כלות אאין אאמאוא לא
אא כלות׳ כך כ׳ל ו׳ם לאמו׳ אינ׳ אאר בבל נ
דרל ור׳ם ואין לאאריך כאן ועוד דאמילו כי קאי
לאמבי כרל אכתי לא א׳ל לאר׳ב לאמאא אא בנמ
אאקמא לא׳ מזיא כיאילאא ומיכא אלכא אלא ו
אאא מאי׳ ואר׳ב אאר׳קון לאר׳ונדו׳ בנאא׳ מכי אאי
אאמריס אבמנתי לאי לאון אראב׳ם אי מאאמיא
בכי ן אי מזיא אאמאמא כם אר ואאא כן ר׳ע אוא אאא
לאורי׳ אל אינא לא יר אאילא ולאו דאאיא כרל בדא
אר׳מ׳ל אאלוקות כדבר ור׳ע רל ור׳ע ומיוד כר׳כ
מזר׳ב אאבי אלא ראא לאראב׳ם מאי׳ כלוכר כרל
אא׳ם כך אאאיק לאירומו אלא אר׳ם אבל לאי דאאי
אי׳ם דאאאראב׳ם כדר׳ע כדאיר׳אר׳ם לא א׳ל לאאא
אלאדא דאאיר א׳ ומכי אאיריס לאו דוקא אלא כאי
אבל כי אאי נדיך לאידומי ולאריומו אלא ודאי אר
אראב׳ם כדבר ר׳ע כאאאן דאא׳ב דאאלא בין אמו
אכיאא כאאיר׳ דאאאא כנאי כאדדי ובין אבולי
עבכי אאדי׳ ומע׳ג דאי׳ק אינו אאלא אא׳ם אל דאא
אינו אעלא ולא עוריל כא׳ם לאיל ר׳ע אכי אבר דאאר
אא׳ל ומינו מנגיא אולר כי כולדו בכאי אאיריס
אאאיריס כלכוא׳ ומו כי אא דאכן כאאכא כ׳ דא
ג׳ כלים כאא וכלים כבלים ומ׳ם בכלים אאיכו אא
אלא ט אאא ערב ומאי אאור כאי דקאמר ר׳ע אא
אאומאא׳ ובלאכנא לאיל לדבריו אל אראב׳ם כאא
דא׳ק ובאו דלאיל כדבריא׳ק לא אובלך אראב
לארש דאאור אאומאא ו׳ אי׳ב נדר׳ע ומרוויאו
ור׳ע אכיאא לדבר א כבבוכו כאארש אאור ואלונא
כאאיריאי׳ אוו אאאקא בכניאא אי לא ומאא אאא
אאיר מאי דאקא אר׳ם לאי מרומו׳ל ומיאו אי׳ דקא
דר׳ע אדר׳ע דבר׳ אלוקא כאאא קאמר ר׳ע כאי
אל אאי׳ (ובלומר לאר׳ כאיקא דאאבי דלאיל דאאא
נאאיקא קבר) (ומא) ר׳ע אאי׳ כבאאא אקבר אאור
אאאר אכ׳ל ולדידי ביקא ואין כאן אוא איעא דר
אאיר איכו אילק כלל אל א׳ק בעבין אאביאין דלא
ומלו אוו דיק אר׳ב אבי לא אל׳ל אן אבזיך לבאל
לאי׳

ומשקיעים ומסלעים מירשנו לתילפוף פ"נ: נשרים מין
עופות כמשם כמ מפורש מין מעצרות וחוחים: ומשמני
מיני מסלע: מעזיבים רבים כגון מעוסים מערבים
ומקבים ומשיעים מליסים מים מעופם: מעזיבים ביבוכית
מבל מם מיכן יכולים למכול

אלא מעזיבים רבים מין כ"ז ומשקיעים ומסלעים ומחגרים והשנים
ומנשרי ומסבכות והפרעות שאין יכולים לקבל
מעוזבת רבה דברי ר"מאיר וחכמי אומרים
מעוזבת בינונית אלו אין הסבכות אילן
שתוא מיסך על הארץ והפרעות היוצאות
מן הגדר: ג אלו

מבינים מת מעופם ולא
מונים ומלבם כמכמים:
אלא מעיסך לאין מוכבים
בבמיסם: ומפרעו מיונמי
מן מגדר דרך גדר מבוקבים
ברמסו קונים וברקבים
ומעודים מל מגדר ובולמים
לאון: ומרעות לאון גדל מרע: ג ואין מן מגדר מי' מר"כ דרך גדר מבוקבים ברמסו קונים
ומרקבים ומעודים מל מגדר כו' ולפי זה נריך לומר

מסקונים ומברקבי' ומ"ש לעכתי מילן מעמטרפין לרומב מעמ בדי לפמיל מאין מל מקום מעמ ומין דרך קונים
ומרקבים מיומ כמאר לבדו רומב מעמ אלא מסרבם מאן כיתר מן רחנין מעמ וכן מכין מר"ם וכתב דעמ"ם מבריך
מיומו יכולים לקבל מעזיבם מלא יפול דרך מאויר מביבים ומאיק דמרמוריימא כיון מים מויר מעמו כיון זה לזה
מין רמוי למבמרם לעמת אלא מדרבכן מוא ומ"ל מיבם מכיאין לקומרם אלא מונגין מעמי ולא מידי דמוי מעמבם
מרומם ומכילי מעמם דעמבי' ל' מ"כ וקמם לי דבמ לבוגיר מבכם ג' דתכן דמל מסבכות ומרעות מין מבוגיר מגלא
מליסן מת מ"ר"כ לפי מאין ידוע מקמ מיזם מבכם ים מסומעם וכן מי' נ"כ כמ"ל רבידם דבכן מאין מבוגים כמבכים
לא מל מסבכות כו' ומפרם כמי מבוס מאי מעמם מסוא מעמ כו' ומסמא מאי מסומעם ידוע מים מקומם ומבוגיר
מבר מם מ"ם מיבו מגלא לפי מאיבו ש"ז מדרבכן וכן בבי כיתים דבין מסם מדרבכן מעמי מיבן כמעבים וכן רמיתי
בימעמ רבידם רק כל דמירמו דמעמי מעמא מ"כם אלא מדרבכן דבבים מעונגלים זם מוא רומים מומם כמו מן
מעוכות ליקמב מאל כו' אבל דמל מי"מם בבוגיר רק כיל כדמי' מר"כ מול רמא זם דבמ"ם דמקם מייתי לא לעמבי'
דמבא ונרם מבבים מרומות מיונמות מן מגדר ומ"כ כבריימא בס"ק דמ"ק רק מ'. ובמ דבוגיר רק כ"ל מייתי לא בם"ם
כמו מגיים מנירמא לבביבו מבל מק מם מעמיקי מעום מבבים מיונמות כו' ומירמו מילן מעיסך כו' מדמוריימא לאו
מאל מעליא מוא מעבבים רמוקים זם מוא ומין כמם מומם מעמ מק כי ים כולמי כו"ם מן מעמ מקמ מקמ מסן
ומן מקורם מגור כי מילך מקמ כילן ודבבן מוא דנזרו מומאם בסילך מקמיו ומרעות מבבים מיונמות מן מגדר
מעמיך לבים מקבדות ים מם כבל מקמ מקמ מן מבבים ונזרו מבבים מומאם לבסלך מקמ מקמ מן מבבים
מק כי מעמ מומאם כרמ"ר מעמו מגור ובמעבב כרמ מגמע דמסלך מל מבי כולא מעמ כולמי מ"כ. ומבי לא
יכולת לעמור מל דבריסן כמ"ם דבמ כרמ מגמע דמסלך מל מבי כולא מעמ כולמי מלא רמיתי כן לא במ"ל דבמ
ולא בס"נמרמ דק"ם"ם דמא דמעמן כמ"ל דבומים מסלך מל מי כולא כמען לפי מסוא מעמ ולמי מים מיים
לבומאם ולמיות מסים כמרמ מבבך כם מבר מים מים מבר ולמי מם מומאם מדמוריימא מם"כ כמלי מעמים
מסום מאל ומין כמן מאל דמוריימא ובין כך וכין כך מסים לי דבין דמין מומאם מבבות ומרעות אלא מדרבכן
מיומ מרביבו ומבבו בסדי מיבן דבולמ מדמוריימא לבך כרמא פי' מרמב"ם מעמרם דבסיבולין לקבל מעזיבם
מעמאים מדמוריימא ומם מיבם רמויים לקבל מבימין מדבריסם ומיבן מונגין כ"כ בפ"ל מסמ"ם ובמב דמעמא
דבריך מיומ מקבלים מעזיבם מוא מעבי מעמאל מעבים ומוכן בריך מיים מוק ובריא לבן כרמא ולפי מסוא מוכר
דמיירי מים בכל מבם מו נמבן ומן מבולם מומם מעמ ומייבו לפי' כמ"ל דבוגיר מרמות מבבים ומבים מבולמים
לא לפי קונים ומרקבים וכן כמ"ל דבים מבב לבבים מרומות כו' ומיומ מעמר מיסקונים ומרקבים כמומם מעמ
לבבל מעמ וכן מוקים לקבל כי בידולי כל מעמרות מיבן מוים (מזרות) בג א ומ"ם

וחגחרים וכן מעמיק מר"כ' ובכ"מ ומנחרים וכן מעמיק מר"ם ומעמם כמם מעריך מין מוים כו' כלמון מר"כ ומעצרות וחוחים לאון מעקרים מעומל מ' נ"ג. ונמריך רמ"מי מכמב ובלמון יסמעל מנמלר ומרמב"ם מעמיק נשרים ומעמר מסוא מוסמ מכומל מן וינמר מרבם מ"כ כלו' מסו' מוסמ ובולם. ובכ"מ ומנחרים כמו נשרים ומוא מוסמ כו' :

והסבכות ומפרעות וכו' ומ: מן מסבכות מילן כו' ומפרעות מיונמות מן מגדר מי' מר"כ דרך גדר מבוקבים ברמסו קונים ומרקבים ומעודים מל מגדר כו' ולפי זה נריך לומר

ג: אלו מביאין ולא חוצצין חשירת וחתיכת
והמגרל בורת חקש כורת חקנים וכור
ספינה אלכסנדריה שאין להם שולים ואינן:
מחזיקים ארבעים סאה בלח שהם כוריים
ביבש וידיעת וסקורטיא וקשבליא וסדין
ומפץ ומחצלת שאין עשויין אהלים ובחמה
וחיה שסתו ואוכלים שמאים מוסף אליהם
חרחים של אדם: ד אלו חוצצים ולא
מביאין מסכת ברוסר וחבילי המטר
והמשפלות והסרינות שבחלונות:

ח אלו

ומשפלות קופות מסוכיפי נפ
פת שובל: וסרינו מכלוכות מכוכות מבוסי כבלונות
מונני מפין מטמא מוכרת לבד מאר ובלבד מלא יפ
בכלקתה כמוקת מבמסבקה מוקת מבמבלאת מ מטומ

ם ירק ת:

ב ומין מבזיקין מ מאם כלא דכיון דמקבלי מומאם מ
מונבין: מפין מסויין מפלים מין כמומים כמין מ
מלא מרודדים מלמי מרוכם: מיומיף מליסם מרימים מ
מרם מייכו דומים דיד מסן מטלטלין ומקבלים מומאם
לטמיומי ר"מ. מל נמ
דלא מטלטלין ולא מקבל
מומאם: ד מסכת מר מ
מומי מסמ כמו מסן מרומ
בכלי מאורג קודם מומ
מנגד מם מיו מרימים מ
מי מרוכם מנין כית לבל
ומ מאם מחתים מבלא מ
מכלים מלמעלם מכל מ
מאמלא מל מאמ ומל מכל
מין מביאם מת מטומא דל
מסיכא מסל מד מתמרנ
ומבילי מאמם מבלים מ
ומאמלות קומות מסוכיפי נ
מת שובל: וסרינו מכלוכות מכוכות מבוסי כבלונ
מונני מפין מטמא מוכרת לבד מאר ובלבד מלא יפ
בכלקתה כמוקת מבמסבקה מוקת מבמבלאת מ מטומ

ם ירק ת:

ג אלו מביאין ולא מוצצין ומן כמי מסכויין כרים מ
דמסמא מקבל מומ מעזיבם מ"כ ומיין לקמן רים מ"ו:
שאין לאם מולים ומיכן מבזיקי כו' מין מכיכן מיעבר מסכי מכיכים יחד מכל כל זמן מכבדר מאר מם לבדלם
מם מסמרמכו כמ"ו מכלים · מרמב"ם בכמ"ל: שאין מסיין מלים לאמן מר"כ מין כמומין כמין מ
ולמין מר"ם מין כמויין · ומ"מ מין לפנים בלמין מר ב מסרי רמ"ל מפרם בלמן לאמר כמלים מכמים מומומ
כמקל. ואוכלים מאים מסמרם מכליכו (מלבר מאמ מיכו מוכן ומין דכוכו כמרו מוכלים מאים) מכ
כמאמו קודם מכל מסמיו מוכמרים מכמ מם מכיים ומיכם מוכנים למי מכמסר מיו במלון מו כמסם מסן מ
מסמאו כמע ומאמ מיכו מיכן כמו מקדם · מרמב"ם · סוסף מליסם מרמיים מל מרם מי מרמב"ם בכמ"ל דלמ
קמני מיסף לם: מאלו כולן דמכיים ולא מוכנים מן מן מאומם מאמר בסם מכיים ומוכנים מ"כ רמיים מ
מאומן מסכויין כבר למיכך מאר מוסף מ"כ .. ומנמאמי כדברים כמלא נ"כ מדברי מאר ס: חרחים מל מ
מם מים מל מרוכם מנין כיש למליים מו כמלון מנין מני בים מסוא (מיכו) מוכן מם לא מם מומו כמומ
מסמנים מסן מוכנים למי מאמכמי מדברים מסוכנים מלא יים דמאמו למומו כמו מכמרכו בסמי מומא מאמכ
מרמב"ם: של מדם כתב מר"ב למעומי דמיים מל נמאמ כו' וכ"כ מר"ם . וכתב מסר"ם נמא דלא מכא ברי
דמיים מל נמאמ כ"ל דמכא ומיר ומ"נ דמכי מלו ים מקומות דמכי מלו ומיר מ"כ"ל דבכלל מדם מיכא מ
מם מיומ דמיים מל מדם לא דמו למדם כו' דמקומות מע מאם למכי מכיים כמיאמ מ"כ: ד מסכת מרומ
מר"ב מומי מסמי כו' דלא מסיכא מסל מד מתמרנ דמסל מאמכן ילמיכן כמ"ם ברמ"ן דכלים:

ם מזרעים.

והסרינות מירם מר"ב מכבמ · מרנוס מכבמ מרינס · מרמב"ם:

ח אלו לא מביאין ולא חוצצין הזרעים
והירקות המחוברין לקרקע חוץ מן חירקו
ששנו וכיפת חברד והשלג והכפור והנליד
והסלח והרולנ מסקים לסקים ור הקיפץ
ממק לסקו והעוף חפורה ושליית חשנפנפת
וספינת שחיא ששת על פני חמים קשר את
חספינה ברבר שחוא יכול להעמירה
בכשאת חאזן על גבי האלית מביאה
את חאומאת רבי יוסי אומר חבית שבספינ
אינו מביא את השומאה ו ב חביות ובחן
בשני חצאי ויתים מוקפו צמיר פתיל ומינחו
בתוך חבית חן שחורות וחבית

ח חזרעים וסירקות עמם כרים עין עם סכנפי
כרים ערק לו: וחכפור פירם סר"כ
עים סכולים ויזרדים סקפאו ולל כרים ערק ל דעק פות
סכאור נשעים סיורדי כקעים ועין נם סס על וסנליד:
והרולנ כו' וסקופן לל
סכבב סר"כ
דערוייסו כפרס כרש' רע"ע
ז' ענכלל דולנ ים כעמעים
דעלע"ם פלרעכי סעוקסור'
פעפי לל עכי כע"נ כעמע'
זעים: והעוף סמורה קס"
לי לעפי דפי' סר"כלע"ל
וסעוף מכן דדוקס מסים
קסור וכ"כ מרעכ"ם נם
סרל"ם מס כן מכמ סמילו
סיכו פורה כעי זעין לומר
דכמסיכו קסור זסיכו פורה
מכים זסיכו מונן דע"כ
סיל לעכי כמקכיעין נ'

ומין לומר דמס"כ דמכמ מפי' כמס"כו מורה כל מסיכו
קסור מיד דמוס מלית זמס"כ דקעכי מכמכמת ומסמס
ומס"ם מפי' כמס"כס מכמכמת ולל מסמ כעי מין מכיעין
מרקעכי מיעמ קסר כו' ככם כו' וכ"ם מתומפו' כמרוס
כע"ק דמוכס דקלנ מעם מסכי דעמכי כמרי' קעכי קסר
כו' ככם כו' מכל כעוקדלל קעכי כיס לע"ל כמרי' דקסו'
מיכמ לע"ר דקרוייסו כמוקס דכי מכן מע"נ דמיכו
קסור מכיס ומקנן וכי מורה דוקס מוס מסיכו מכי' ומיכו
מונן ומרעכ"ם נמכורומ"נ מעמ"ע לל מעמיק מלמ"ל
מעמכס דלע"ל ומכמ ומ"כ מעמכרס דלל נמיכן כעוקס
קס"רס דמכי מדימס לומר מסמוק דומיס דמעמ זעים
דדולנ מיכו מכיס ולל מונן ומעכעי קעיעמ רעכיסים

ומוכנים לל נמי' קסירס רק מיסיו מוקרות ולל מעלכו' כדמי' מר"כ מס כמס מעמ' מכל רמיעי
כמ' לל יקמור דקס ך' דקעכי נכרייעמ מעמעמין נמ"ס מנמלון וכדלקמן כמלנ וקס מס"כ מוקס מעכן ומרכי"
מרס ומזיל ומעכי נקסור ומוכס מס כעו' מסכעו נ לק"מלנ מעכס נ' דמסל נריך קכיעו' ומיזוק יומר ולמי מסרעכ"ם
כמס' ומעמ"ע כרין מלון כמכ נ"כ מכן ולל מוכיר קסירס לכן מעמיס דנס נמעכעיכו דמכמ מעמ' מלל כמכ קסר
מיכו מלל מעמ ק דק כל מעמכס כדרכו כרוב מעקומו': כבש מיין רים מ"ס דמכמרין: חבית מנמעיכ' מו'
מר"כ מנון מכיעמ מרס מסמ כמ כו' ודומק מוס לומר דכעי מסל כיבמס דומיס' מכמו. מר"ם. ומל מי' מסר מכמ'
מר"כ מעמיס מר"ם מסמ דומק ו שתי מכיות מלמרס ומ"כ מקמכיכו מרס' דכלים ומיין נמכמו מ"ם דכלים

והבית טמא נפתחה אחת מהן היא והבית טמאים וחברתה טהורה וכן שני חדרים שהן פתוחין לבית:

פרק ט

כוורת שהיא בתוך הפתח ופיה לחוץ כזית מן המת נתון תחתיה או על גבה מבחוץ כל שהוא כנגד הוית תחתיה וגבה טמא וכל

הבית טמא דאין בכיר הכיל מכיל על הטומאה המקיף אלא הטמא הבית ואף על פי שהן כנגד הבית טהור והטעם בבית שנטמאים להמיעוט לטמא הבית והקבי' הסגורות דאין טומאה הני ז"ת שנתגלגלה בכנסת לתוך הוליל ועוקפת בתוך הכיל: וכן שני חדרים שהן פתוחין לבית ודלתותיהן כה ולוק ושני ז"ת בחדר זה ושני ז"ת בחדר זה הבית טמא דסוף הטומאה לצאת ומדלו' הסגורים דאין דרך טומאה ליכנס: כוורת היא לא סולי' ונמוקת הכלים כלא שהן כוורים היכה שליכה מקבלת טומאה ועומדת על גבה בתוך הפתח ומקצתה בחוץ ומקצתה בבית ופיה לחוץ ושוליה לפנים: כזית מן המת בחוץ תחתיה שבחוץ: כל שהוא כנגד הזית לא הזית תחתיה וכלים על גבה כנגדו אם הזית על גבה וכלים תחתיה כנגדו תחתי' וגבה טמא אבל מה שכנגד' הסוך דקתל פי הכוורת אבלת על מה שכנגדה היכה מבלת על מה שתחתיה ונגד כנגד הזית של טומאה דעל מה שנגדה דינזה שהכיל דאפילו מוכחת כלפי הטמא מבלת בבית הפתח כיון שאינה מקבלת טומאה אבל מה שתחתיה ושעל גבה אינה מבלת כיון דכלי היא כדתנן לעיל פ"ו אדם וכלים נעשים אהלים לטמא אבל לא לטהר: וכל

פרק ט א כוורת פירש הר"ב היא לא סולי' כו' שאינה מקבלת טומאה וכיון דלאו כמ קבולי' טומאה היא מונחת כבכי השומאה שפרש"ס: שהיא בתוך הפתח פי' הר"ב ומקצתה בחוץ בר"ס לו בחבר מפר"ס. וכתב עוד ג"ל מלוקי' קשה בה כמונחת על גבה בפתח ופיה בחוץ. בכא קשה בשליחה ומתגלגלת וליכא נכנסת מן האהל שמה. בכא הכיגה בשליחה ומתגלגלת ונכנס מן האהל שמה בכא חלוקת' בפחות' וליכא מתגלגלת וליכה נכנסה מן האהל שמה. בכא רביעית בפתיחה וליכה מתגלגלת ונכנסה מן האהל שמה וכל אותן ד' בבות איירי בפיה לחוץ. ואח"כ הוא שונה ד' בבות כיוצא בהן בפיה לפנים ואח"כ הוא שונה ד' בבות כיוצא באלו במונחת על גבה באויר ואח"כ שונה ד' בבות בבה"ג כיושבת על שוליה מכ"ל אבל אמר שתי בבות ראשונות דאיירי בכוורת שבבית קודם שיבא מן הבית אבא עוד שתי בבות אחרו' שרה במעלתה כל הבית ועדה במעדה בתוך הפתח ואח"כ יצא מפתח הבית לאותן בבות דאיירו בשפה באויר הפתים: כל שהוא כנגד הזית תחתיו ונגד טמא כתב הר"ב אבל מה שנקובה טהור וכ"כ הר"ס והר"ם. ולקמן שכתוב שאין דעת הרמב"ם כן. וא"ס דאפילו מ' כחת כאהל שמא מבלת בבית הפתח. כדתנן דאפילו מ' כחת כאהל שמא מבלת בבית הפתח טמא אלא הבית ולא שכוורת מפר"ס פ' דעם' כ.ים וכלי עץ שמסורים וכדקדקי שכא כשימה טומאה בבית אין טמא אלא הבית ולא שכוורת מפר"ס וסבא פע"ג דליכה בעודה מכיל סוליל ואין לה אלא שאפיל על פיה ועל שטומאה מבלת על קוכה כמו בבכיר מכיל ומ"ס הר"ב אבל מה שתחתיה ושע"ג אינה מבלת כיון דכלי היא כדתנן לעיל פ"ו אדם וכלים כו' שסיים הר"ס דאפילו כדרך שכתבו ע"ג כלי אהכים אינו מכיל כ"ס שכלי עצמו. ותכן כמי לעיל פ"ס שכלים מאילים עם דכוב אלים אבל כלא דכבוב לא ע"כ וסיים הר"ס כגון ואם שכוורת מוכחת בתוך הפתח ולא אבל כדוםן וכ"ס בפליכה נבוסה מן האהל שמה דאפילו אבל סדוםן לא מבלא. דאין אבל ממוס מטמא ע"כ. וזאת היא ג"כ בספר ברים מ"ס כפ"ס סס כס"ד אבל לפי מה שבארתי דמ"ו שדעת הרמב"ם לא כן הוא אלא כל כלי שבא בעדם מכילין ומונכים ולא מבריך שמה היו עם דכבוב אבלים קשיא שבא אמאי לא תמוך שכוורת ומא מרסיכן לה בשיא כלו כפרס ועמבי כן כתב הרמב"ם דבפ"ם שהסי"ע שלא בתמוור אבלו טמא בעסבה טמה ברור ע"כ. ושם שמייסב שכ"ס דסיפא דמונכין דרמ"ם איירי בסבינה ושספק כותל ולא בסבינה אבל דלעבין אבל איכה מונכים לספר כשסיפא דריס פ"ו ככר כתבתי לכי פ"ד שהם ברים פ"ו שא"ע לומר כן אלא דסבינה דרמ"ם איירי כמי לעבין סבינה אבל וכראה עקרו של דברי הכ"מ עצמו שעברה כן ועוד שככי יוסיף בכאן להזכיר דבריו בסעתקתו ששלם ושו הכתב הוא על סמבכה עצמו ושם כתב לאמר בקושיא זו דודאי דמונכין דרמ"ם איירי סבינה אבל אלא שאין סבינה

מבונה

וכל שאינו כנגד הזית תוכה והבית טהור הכי קאמר כלים שתחתיה ונכנס שאינן כנגד הזית של טומאה תוכה כלומר כלים שבתוכה ואפילו הן כנגד הזית וכלים כמו שהבית הכל טהור : בבית אין טמא אלא הבית אם הזית בבית אין טמא אלא הבית והכלים שבתוך הכוורת טהורים דהיא לחוץ : בתוכה הכל טמא אם הזית בתוך הכוורת הכל טמא דהכוורת היא בתוכה מן הצדדים בפותחת שפה עסקינן כדבעינן למימר לקמן אלא שהקנים פקוקים בקש ואין השפיים מסודקת ודרך הקנים יוצאה הטומאה לבית כיון דלא מסדקי ואפי' כלים שתחתיה ושעל גבה טמאים דכיון שהזית בתוכה רואין אותה כאלו היא עצמה טומאה ואין כלי מציל על מה שתחתיו ועל גביו אבל כשהטומאה בבית אמרן לעיל דאין טמא אלא הבית שאין הטומאה נכנסת בכוורת דרך הקנים אף על פי שהן פותחת שפה היא כל והן פקוקים ודרך פיה אינה נכנסת שהרי פיה לחוץ :

וכל שאינו כנגד הזית תוכה והבית טהור בבית אין טמא אלא הבי' בתוכה הכל טמא:

ב היתה

תוכה אע״כ שבתוכה כאהל דהיינו שהוא גבוה טפח ומפני זה נדחק בכאן לומר בכלי שיהא גבוה טפח להוציא הטומאה מתחתיה דהכי קתני ע״ג ועמ' דהיינו בחלק הים שכנגד תחת הבית וכו' והא דקתני בתוכה ה' הכל טמא אלא גבה היינו גבה שאין לבית ומפני ? דקתני שיהא גבוהה כו' הכל טמא הבית בבית . והכי אומר לפי מה שכבר בפרקי ערעת הרע״ב ברפ״ו הכלי גללים ודומיהם הטהורים כמ״ש אהל לטמא ולא לטהר וזהו כשאינם גבוהים טפח אף על פי שהם טהורי' אהל הוי' אינם חוצצים אלא כשהם גבוהים טפח. נראה לעדין שאין דין כלים הטהורים הוין ועל דין זה כ״ל לייסב גם כאן דהא דבכלי' בעינן דקתני ברפ״ח דמביאין וחוצצים והיינו בתורת אהל . שנה בהם יש חילוק ואינם כולם הוין בדין זה כמו הכלי גללי' עצמה אינן הוויין חילוק ביניהם בין גבוה טפח או לא גבוהים ואף עפ״י שכולם טהורים . ה״כ בכלי מן הטהורים שהם גבוהים טפח יש לחלק ביניהם ושוא שהכלי' של אהל דהכא ואף על פי שבהשנה עליה כדלקמן משנה ב' ודמיא שפל אהל מכל מקום אפשר לומר דכשלא כתחתיה ושיש כלי אלא שבתחלתה דמגרע גרעה לענין אהל ובטמאות לכלי גללים שאינם גבוהים טפח . ואתיא כמי דהיינו דבתוספתא ובאהלה פר״ח קתני איזו היא מקולקלת כל שיש לה שפה על רגלים ע״ג רגלים ע״ג רגלים זו כנגד זו . ואי ערום אמת לא קתני ואי אין למקולקל טעם אלא לאפוקי טומאה היכא לבית כדפי' הר״ש והר״ב א״כ אף בערום אמת תסגי אלא ודאי הטעם אקריבה כמו ואיכא למימר כדפרישית כדי שתהא עדין תורת אהל הכיון לכל כלי הנה באמת כדלקמן ברפ״ח וגמ' בעירי ליה להכא דתוספתא דע״ג רגלים הוא היוצא מתורת אהל אבל לא ערום אמת והיינו כמו דצריך שיהיו זה כנגד זה שהמה זה כנגד זה הוי לענין אהל כאלו כולה אינה ולא תחוץ ומידי דהוה כלי גללים כך כ״ל וע״ש הדברים שאלה אפרש כל הפרק בס״ד. ואף על פי שעכשיו באו לידי דברי הר״ש ולאיתי בשם מע' שמם אמר לדברי התוספתא דצריך קנים שתי רוחות וכמו שהעתיק לק' לא מודתי מדברי לפי שנה דבריו אינם מוכרחים ואל תתמה בשם שאמרתי דהכי נמירי לא הכן תהנה כמוכן להר״ש ז״ל בפירקין משנה ז' ועוד אכתוב בתוספתא זו במשנה ג' ע״ש :

וכל שאינו כנגד הזית תוכה והבית טהור כתב הר״ב ה״ק וכו' ותוכה וכו' וכ״כ הר״ש והר״ש עיין בפירש הר״ב במשנה י״ג . אבל הרמב״ם פי' לעקבי' כפשטה הכל שאינו כנגד הזית בתוכה הוא דטהור הא אם הכנגד הזית ואפילו בתוכה טמא שהטומאה בוקעת לכל הכנגדה. וכי' הספר דבמשנה ה' אוכים בדבריו כע״ם שבמשנה י״ד וקשה ה״כ שאמר שהטומאה בקעה ונכנסה לכוורת לטמא אם הכנגד הזית למה לא תטמא הטומאה בכל הכוורת והל״ל בתוכה טמא ובבית טהור דכיון שנכנסה הטומאה בכוורת הרי היא אהל אכן הכוורת בבית שלא תנקב ומעלה וי״ל אשר שבנה הזית אינו בתוכה אינה מתפשטת בכל הכוורת וכן אינה עוברת עליה אלנקוב ולמעלה ע״כ וכן כמו בכלל זה שאינה נכנסת הטומאה עוברת לבית על ידי שמקולל לא שלבשת הרמב״ם אין שפי' על מקולקלת כמו' שאפרש דבסמוכה

אלא

אלא מקולקלת מכיכה שנעשה היא מלולה לא
נקביס נקביס ולכך לא סוברך שכ"ם לכלול זה ולפרש"ס
בתוכה שכל שעה כיון שמלל שכוורת בתוך שניה
ושמועה מנעת בכלי שניה לא יכנסנה שכוורת מיסע
שניה כמ"ם כמ"ד: **גביה** אין שעה אלא שניה כתב
מר"ב כל שכלים שבתוך שכוורת שעורים וכתב כן מר"ם
ומשמע לשלו כלים שתקתים ומה בתוך שניה שעשים
ואפילו שמועה בניה שלא תקנה שכוורת וכן מ"ק
יא מעשים דכיון לטומאה מקבלת בניה מ"ג כל שכוור'
שבכיה בוקעת כל תקתי' שבכיה לשרש לכלים כמ"ם
יב לשלים לשעה ולא לטהר ומקבה לו מעשה דתכן כמ"ם
מעשה מ' דכלים שתקת שמנדל ואין שם מוקה שעה
מומאה בניה שכלים שעורים. ומיין דשאני שכל
שבכוורת מוכנת בשעה וכיון דמ"ק מומאה לנשת דרך
שם ויש מוקה שעה מעמל לכוורת כין שכוורת לקורו'
מ"ל כשלי מומאה שם מל שכוורת וכל כש"ב ש"ם מ"מה
שעה מ"ג מו תקתים ומיש מוכנת בשעה דרך מומאה
לנשת דרך שם שתרי' דבעים שלים לטמא ולא לטהר
כשלו שמומאה מעשה שם ובכוורת שמומאה שמיכה כלי
דלא מייך מ"ם שמר שם שעה שכ"ד **בחוב'** שכל
שעה כתב מר"ב דכוורת שמ"ם נקובה מן שדבוק כו'
כדבעיכן לשיטר לקמן בעכבה ג' יסה שתרים בשם שתר"ם
לא ודיק מר"ב לכתוב דבוות וכן כתב ג"כ שמקבי'
וכו' ודיק שנקבי' וכו' שכל לשון רבים שמטר שבדקדוק
כתב כן ומומה שעשה שמומאה שבעבתי לתיל דעתרם'
דשמולמ"ת מים שנקובה לשמות שתי רוקתים זה
כבנד זה ובכל מקו' לא מ"ל לשר"ב לשמות נקבי' בלבד
דלא מעשה כולי שמי שתי' מומ' שמו' לשון רבים שבל מים לו
לא' בשדים דבנקובה בשתי רוקתים מ"ילי' דשמ שבתי
לא שתי' מיסו שבקבים בשתי רוקות רוקא וכ"ם לשמי
דשמייעה שמומאה זה בבנד שבל בשמעה נקבים
שמילו מרוקה שמה ובלבל מיסיו יותר מבקב מ' וכ"ם
דשמטר לשמעי ולטר דלמו מרוקה בעיכן נקבים וה"ם
בא' מני אלא שורשה דמלמה בקה דשיטה זילבטר
שמעה לשמוקי מומאה נבקב שמל כמי מני וכתב
מר"ם ולל מרשה דלבני בעיכן שבי נקבים לבל שמומו'
בשבי דבכוים זה לבנד זה. מיהם בדומן מנמורה
ומנמערב מ' נמון ודרום (כלומר שכוורת שמומרת של
מולים מבדרים מעידתה של מולים ולמיכך שמבדרים לא
מעשים בכך ודו"ק) דמי לא בא נקבים כלל לא מיתה

מומאה ובמה"ז דרך מים למון ולא לבים ולא לשמקי
ולא לא"נ כדשמריכן בבנדל דלמ"ל ל דומי ליבה אלא
מר נקב לשמלא כמי דא"נ מעה מומאה ובמה לשמלא
דרך נקב מקבים מים מעור כיון למין מס נקב מו מ
לא מים נקב מ"נ מ"נ מים מעור. לבבי' מר מס
נקבים זה בבנד זה מי' מורה מערב מו נמון ודרום.
דבמיסמיך מוקה של מלקב מז ימיה נקב שמר לשמ
לבבים מעה מקתים ונקב מ' לשמלא לבבי' מומ"ב
ומ"ק ומעמי כל מקתי' וכל מ"נ מעה לשילו (כ"ל מס
לשיל מים מ"ם) כיון דכל נקב לא מים מעה כל
ומים מים נקב מעה (כ"ל מעיבה מעה מומ"ב) ל
מ"ל לשמוי אלא בבנד מבקב ומו לא מיבה דלא בגיבה
מעה דמה מומאה רבינה מים ומיבה יכולה לשמה
לל דוקא בשאין בה נקבים אז אמה מים בוקלי שכוורת
כין מה מקתים לשמל נבה כיון לשיה לא"ן ומה
מומאה ובמה. אבל בבים בה נקבים ומיה מ"ה מומ
ובמה מאה אין מעה בים מקים לבבי' אלא כיון
דכלי מוה ומומאה בעיבה בעה דכלי מומאה דמ
ובוקמה מומאה כל בבנד שכלי כיון אלמלא בין אלמלא
זה שכלל מל מבבה ו. דמה דשתריכן דאדם זכלי' בעה
שלים לשמה לא לשטר מ"ה בשמים מאה מעה מבל
מו מ"נ אבל מומאה בתיו שכלי לא שתריכן שמוקה
מומאה כל בבנד מקתיו וכל לשמלא מעבו אמ"ב ומ
נקב לשמלא מעה בוקמה כל בבנדו לשמה שבל אלא נקב
מעה לא מבים דדרך מומאה לנשת דרך מי שכלי' זה
דרך מומאה לבבים ובי ים לו נקבים מעה אלמלא
ומלמה מרינה מה דרך מומאה לנשת ואפילו מומאה
מבתובה בשים שלים לשמה ולא לטהר ודוקא
מבשה שקבה בבים בין שים לשון בין שים לשטר
דדרך מומאה לנשת אלא יומה כל אמה בבים
שתרי' בשתי שלים לשמה ולא לטהר אמ"ב ים
נקבים מעה כדשרים אבל בי מבשה כולה בשיר שתרי
בשתי' אמל לשמה ולא לטהר אפילו אין לה נקבים
מעה ולטבי לא מקבי בשתיה בשוכה בשיר בלו
אם מ מחולקת ובו' ולבשמנים מה שתרם יותר בשמ
בשוכה שים מ"ל. ומבי בבר מיבה לשיל שמ
אחר בשמ דבריכן מיהו מבי נקבים זה בבנד זו
ומומ אל כן יבשה מבוכה מדין בוכה אמל דבר
ובשה לבלל מבה כלי בלים ומו לא מיבה ונם מומ

בשיר

ב היתה גבוהה מן הארץ טפח דעכשיו יש פתחים אהל תחת: הכל טמא דהכוורת אוהל לבית כיון דגבוה טפח והכלים שעל גבה לאו כלום הן אלא ככנגד הטומאה כאילו מאין ואפילו כמין דפתחים כאילו דאלו טומאה ואין אהלה על גבה דאין כלי שבה וכן אם טומאה בבית בין הכל טמא הכלים שעל גבה אהלה הבית טומאה לפתחים ואין אהלה על גבה ואם טומאה על גבה כיון דאין אהלה על גבה הם הפתחים רואים הפתחי כאילו דאלו טומאה שלכך:

מן הכוורת הפתחים ומה שעל גבה הכל טמא: אלא תוכה כלומר הכל טמא חוץ ממה שבתוכה שטהור: ג בזה שהיא כלי שלא כשמה ולא כמכולה שמידת כלי: מחולחלת שהדפנות נקובות כמותה טפח שרבי אליעזר לפנים נקביה בדפנות הכוורת כדי שיכנסו הדבורים ויצאו ופעמים שהנקבים פקוקים בקש לא דמפקפקא מידק: היתה פתוחה שהפתח שבה וכן כשלא מחובר לכלי: ופקוקה בקש כמקום שפתח' ודבורים יוצאים שהיא מחולחלת: או אפיצה או שאין דהכותי' שליטות לא חשבה כלי: טומאה במקום שהיא מחולחלת ואין בה שיעור טפח:
ככנגדו

ב היתה גבוהה מן הארץ טפח טומאה תחתיה או בבית או על גבה הכל טמא אלא תוכה בתוכה הכל טמא: ג במה דברים אמורים בזמן שהיא כלי מחולחלת היתה פתוחה ופקוקה בקש או אפיצה אי זו היא אפיצה כל שאין לה טפח מסקו' א' בנית

כאויר נריכה שקשה מחולחלת ובשתי נקבים זה כנגד זה דלא קתני הכי התם • אפרש פה בס"ד: ב הכל שמא פי' הר"ב דפתחים כאלו דאלו טומאה • אין פ"ש ברש"ו: אלא תוכה לחוץ הר"ב אין שם שבתוכה טהור • ולהר"ש שם הנקבים כנגד הטומאה הטפחים כע"ם לעיל וכ"כ גם כן כאן בהכורו מ"ש וטעמא כתבה"ע דכיון דכלים אין כותנין אהלים לטהר ואלו לא היה הם כוורת היה כל שכנגד הטומאה טמא אם כן אינו בדין שתציל הכוורת על הכלים שבתוכה כנגד הטומאה:
ג מחולחלת פי' הר"ב שדפנו' נקובות כו' ופעמים שהנקבים פקוקי' בקש אלא דספק לא מידק כלומר ובהכי מיירי מתני' וכדכתב הר"ב לעיל סוף מתני' א' ולשון מחולחלת פי' הר"ש לשיל בסוף מלשון חלולה שהיה מחולחלת ואיכה כשמה בתמ' כלים פרק שמיני (משנה ב') וכתב הר"ש וכו' דוחק לפקועי מהא דמתני' דהכא כרבי יהודה דאמר שהם אהלית ודלא כרבנן דאמרי כתם איכה אהלת אנ"ל דאפילו כרבנן אתיא • דע"כ לא קאמרי רבנן התם דאיכה אהלת אלא במקום של חרס שכולה כלים ואין לה פתח אלא דרך המקום שלכך לא חשיבה מזומן

לאהלות טומאה קודמת לפתחה כיון דמחולחלת היא ולא היא. שהיא אהל' ית' • אבל הכא מודו דאין טומאה נכנסת דרך הנקבים המפקפקי' ומחולחלי' כיון דיש לכוורת פתח אחר הוא עיקר א"כ דאלמי' חרס דיש בו ניתו' ואין פי' הענין' מלק כגון כוורת הוא כלי עץ והנקבים שלא מלק"ם ו"מפקפי' יש בפקיקת הקש שלכך אפי' רבנן מודו הכא דשלת כאלו מוקפת בע"ד עכ"ל: היתה פתוחה • בזוית הר"ש ופקוקה בקש פירש הר"ב בצדדים הפתחים ודבורים שליטות וכ"כ הר"ש. וקשה לי דמאי שנה בדבוה שאין שליטות שהכי בפקק לא מטומאה בפקק הבזוית דהא לא פסיק דהא מפרק לפניה שקריה ואם כן מיהי קתני בתוכה אין אהל לא תוכה ואין לפרש דפתוח לאו בזוית אלא בדפנות במגמוץ שאין שמבין טעמא כך כלל ועוד דהשדיא פירשו שדבורים שליטות. ואולי דמיירי כגי דלמתני ממוספקא לעיל בשליט' בריה מידקין דלפתוח יהיו הכי נקבים ווה כנגד זה ומשלא דבמשלים שאין ב' נקבים זה כנגד זה דבקא הפה שכנגדה הוא לחוץ ואינו שבכים בטומאה שדרכה היה לחוץ משום דאלא תכום ולפיכך מני הכא בפקק במלאה אמ"ב דאינו מזדק ואין הטומאה ככנסת שתכה לבית ודעת הר"ש בזה הכ-עוב בשיך בס"ד: או אפוצה פי' הר"ב או אפילו אין דהכותים שליטות אלא שאפוצה כלומר טומאה במקום שהיא מחולחלת ואין בה שלמות טפח וכ"ה הר"ש ולדבריהם אין לשון המשנה מד קדק כלל דאלוק' זו דאו אפוצה קיימא על חלוקה דאין דהכותים שליטות וזו לא כזכרה במשנה כלל • אבל למי שם שמפרשתי דכל' כלי הכא כעדם יש לו דין אהל אלא הכא בכוורת שהיא מחולחלת שפקא לה החלחול מתורת אהל אפי' שהיא' הם"ק כד"א בזמן שהיא כלי מחולחלת דמחלחול עפקא לה מתורת אהל אבל היתה פתוחה ופקוקה בקש דלאו
כלי

בלי שום כלל ויש לו דין אהל ואוכל כלי כלל ופ"ל דאבוקים שלאוקי נעיכן דלא מכבוה מטומאה מקוכה לבית הסטומאה בתוכה. וקאמר אי אתינה כלי"ב שאוכל מחוקה ושום כלי אבל אוכל אוכל מטולטלת אלא מקוקה דסמאה הדרה לדין כלי שבא בתרא שום לא דין אהל כרתכן כרא"ם. וכך מי' ברעב"ם לפי דרכו דאו אמונה כלומר אי מאוכל מקוקה ושום מטולטלת אלא מטומאה מטולטלת אלא מטומאה שלא כמו שכתבתי לעיל בשמו. ואמונה עם' שום אמונה ואלאה קם ומדומה לא עד שלא יאמר כא מלל שמא שעכשיו שום בדעתיון מקוכה מן שמן: ורשיתי לאמר"ם שאוכו מעבדה שיקה מחוקה כמר"ם ומר"ב דאכוה דאבוקים שלאוקי אלא ש"ב ים בקנים בקנים בדאבוקה ומעבדה דא"ק ומקוקה בקה בין בסולים בין בדאבוקים ומייכו מטולטלת ומקאמר כמי אי אמונה לומר דלא אכמה לן אכא בין מאבקנים מבסולים ומבגדדים מה מקוקים כלא מידוק אומאה אמונים בשידוק. דכיון מאבוקה שום ולא אמי כלי כיון דבקנים מקוקים אפילו לאמוקי מומאה מטיבי בסת מאה דדיקא בסליאה אמרי' אין נמיד מקיל מכיל בכמי מטומאה אכל בבאוקה לא בבקא מומאה אלא בסומאה מטיבו מקיק. דכיון דלאו כלי שום אין מבקנים מועדים לבמים מלבך מבטל לבקיק' מקה. אכל בבכא דלעיל דמיירי שים בקנים בדאבוקים שים בכלאמר מבמה מל מבמ ומיכן אמונים אמא' מבן מקוקים כיון דמבקק כמבמ ולא מישרק לעיולי לא מטומאה מקיב כמבוה כדמי' ולאמוקי מיכי' מקיב כמבוה מכ"ד ומוד כתב מאר"ם ודין זה בומב בבאוקה ומקוקה אי אמונה כין מבקוקה כין מאמונה בסולים ובנקבי' אלא לנמריכין מבקוקה אי אמונה בסולים ובקנים מבדאבוקים ובמאלרו מבקבי' מבוקי' מבוקה מטמא מכ"ל: בנגדו מד מבמוה טמא כמ"מר"ב כיון דלאו כלי שום מבוב כאמל לבכיל מוכה ומ"ב מר"ם. ובתב מרמב"ד כאן בריך מעם מבבי מה מיכה בוקמה לבעלה כלאמה מבמי שים רבוכה מ"ב ומב"ם בדמק מאור נם אוכו מולק אלא לבמה מרמב"ם. ולי כרמה דבויה דומיה דאדם מנ' מבמ ליון מאמיל כיון שים בקלאי מבמ כדבכן בבמבכה ב"מ"ה מ"ב מוי מבי ומה מלבב דבאדם מיכו מוכן מייכו מבוה דאדם ים לו דין כלי בלים דבעבים מאלים לטומאה ולא לבמר מ"ב בכורת בבמיה דבכא ומיה לא מרקי דבמאיל ומבוקה בעבית מאל מה לבמר ומ"ב לא בבקא ידי מה מבמיה בבמיה כלי מבמיה מבלא מל מה מבבוכ' לבירוה מר"ב ומר"ם דבמבבי' מ' דבירבו מיכה כמו ומכוכה ומבלאתי מעד לדברי כמי' מר"ם בתיבמה' מבבים בבמבה לר רקבי עולה ר"מ ור"ם בבמיה' מבמ מבבה וכו' מבמ' מה מר"ם דבמ דבמבמרי בבמומה (בדקבי מבמ בבמבי') מבוה דבבמים כמין כלי ומים מלים מורה כלי וכו' מ"ב וכ"ב מה מבמר"ם מרי מה מבמיה כלי מומלת לא מה לבמר מבבמה' מ כל מבר"ם כתב בכאן לל כבנדו מד מבמוה מבמ דכיון דבבמבה ובבבמ"ם מבמורה כלי מוו לבמומבי דומבומיה מבבמון ומבלאון כמבי כבריה כמיכין זה מ"ג זה ומין מן מאבן מד ג מבמבין מבמ ים גין זה לזה מבמ דאיכה נוקבה לבמלא מן מבלאון כיון דבוה נבוה מן מאבן מבמ ומוכא מבבמן כמ"ג לבקן מ"ל ומבמ"ו ומ"מ אלמה כבנדו מד מבמוה מבמ ומו לא. ואלא נוקבה כמי לבוכה ובבנד מבמיה מד דומן מבלאון. ובדאה כיון דלבמלא מיכה מיכה נוקבה מד לדקיה לא מה לבזכירו. כיון דלא מ"מ לבמבי נם מד לדקיה דומיה דלבמה דבוקבה מד מבמוה מדמ דלא מאמר כמי דבוקבה בבנד מוית לבל מבמוה מד דומן מבמבין. ולבכה לבמר דבבנדו דבאמר מיכו בבנד מבורה בבמבים דמ"ב לא מיבמ בבנדו אלא בבנדה. דבורה בלבון בבנד מבבי לא בבולים מרקין. אם מל כרמי בבנדו בבנד מוית ולבמה מאמר לבמלא מן מוית מד דומן מבבים (מ"ל מב"ל מבורה) מ"ב מל מבמה דלא מבבי מבוקבה לבוכה מד דומן בבלאון דמ"ב לבמר כיון דלא מבי לבבבי דבוקבה מד לדקיה לא מבבי לא לבקיבה דלבמלא כרמי' מ"ב ומיין מוד מה מבבוב בבמו בבמבה דלבבן. ומבי דיסיב מר"ב מבמה כיון דלאו כלי שום לבי מה מבירמבי אבי כי שום בבי כלי מי אמונה ומיכה מבולטלת ים לא כל מדיכין אלא וכן בכל דוכבה דבבין כמ"ג: **בביה** מין מבמ אלא מבבה וכל מבבה מבילו

מה

בתוכה אם כזית מן המת בתוכה אין טמא אלא תוכה וכל האהל טהור דאין טומאה נכנסת לבית כיון דאיכא מטולטלת ופיה לחוץ ומקבלת כמו על גב המתים ועל גבה כיון דלאו כלי היא: דהכי אין טומאה בוקע לה: תוכה הס ר' עם שבפנים כיון דפיה לחוץ (ונכנס) כמו טהור דמקבלת על גב שבחוץ כיון דלאו כלי היא: בתוכה אם הטומאה בתוכה אין טמא אלא תוכה וכל האהל הס ר'. ה היה פיה לפני' הטומאה עומדת על גבה ועולים למוקפים בפני' והכא איירי כזמן שהיא כלי מטולטלת ואינה נכנסת מן הפרץ טמא ואין אהל בין פיה לחוץ לפיה לפנים אלא דפיה לחוץ קתני לעיל בבית אין טמא אלא הבית והכא דפיה לפנים קתני הכל טמא משום דהכנסת טומאה דרך פיה: ו היתה

בתוכה אין טמא אלא תוכה: ד היתה גבוה מן הארץ טפח טומאה תחתיה או בבית תחתיה והבית טמא תוכה וגבה טהור בתוכה אין טמא אלא תוכה על גבה כנגדו עד הרקיע טמא: ה במה דברים אמורים בזמן שפיה להוץ היה פיה לפנים וכזית מן המת נתון תחתיה או על גביה מבחוץ כל

ד מתים והבית טמא עם התאמה שכוורת והכא לא הוי יכן לפרושי טעמא כדפרי' ברים פירקין הנ' כיון דהוי האהל' מאהלת על גבה כבית כלה בעי הטומאה לתתים שבבית משום דאדם וכלים כתנים אסלים לטמא ולא למסר. דהתם היא כלי יש לפרש כן. אבל הכא דלאו כלי היא צריך לפרש טעם אחר משום דמתים שבבית בטל לגבי בית ונ"ל כמו ב"ב הסוק קשור תחת הבית דאין בו פותח טפח ואין ב"ב לאו פותח טפח טומאה בבית עם שבתוכו טמא טומא' בתוכו עם שבבי' טמא (*כמ"ש ז"ב) הר"ש ומיהו לק' כתבתי ובפי' הר"ב תמצי'

ה': בתוכה אין טמא אלא תוכה: כבר כתבתי לעיל עלי טעמא דהכא אין הטומאה יוצאה מתוכה לבית כדבור היתה מתחת כו' והוסיף הר"ב כאן וז"ל המתים והבית טהורין כמו ב"ב הסוק קשור תחת הבית וזה בו יקח טפח וזה ב"ב ליתא פותח טפח דאמרינן לעיל היתה בתוכו הבית טהור והמתים שאין נכנסין מן הפרץ טמא כמו טהורין ולא דמי לב"ב הסוק קשור תחת הבית (*פי' עם הטפח שכוורת ל"ד לב"ב כו' הכא כאן הוא קשור תחת הכוורת) דטומאה בבית עם שבתוכו טמא הטפ לא אמרינן הכי היכא תחת הכוורת בטל לגבי טומאה שבתוך הכוורת כב"ב תחות טפחה טפחה הבית. דהם ב"ב תחות טפחה בטל לגבי בית הסוק קבוע לא אמרינן דליבטל לגבי תוכו של כוורת שהיא מטלטלת עכ"ל:

ד תוכה וגבה טהור דקתני הכא תוכה וגבה טהור ולעיל בתחתיה ופקיקה וליכא בגובה טפח לא קתני תוכה וגבה טהור כשהטומאה תחתיה אלא דלעיל תוכה טמא כמו שפרשתי ולפ"ז דעל גבה טהור והכא קתני ליה בהדיא ז"ל דלא איצטריך דכיון דתנא כנגדו עד הרקיע טמא אם איתא דע"ג (כמו טמא) א"כ הוה תני כנגדו עד הרקיע טמא ועד הבא עד הרקיע ה"ה דע"ג טהור ולהכי לא איצטריכא לאשמעינן הר"ש:

על גבה כו' הא' דהתם הכי דלעיל קתני בתוכה לבחוץ והכא קתני ע"ג לבסוף כדרגה לי דהכל דוכתא קתני המתים כרישא והכא דמתים ושבית הוין ה' ... ראשונה כרישא. וכיון דשביק הא סליק קתני תוכה נקט הכי הסוף סמוך לבית הכי ע"ג וסדר הכא ע"ג. ועוד משום דתוכה סמוך למתים הכי ע"ג. וכן יש לפרש בהכא דבסמוך דמקדים תוכה לבית משום דמתים וגבה דכוורת קא סליק מהם הכא דכוורת ברישא כ"כ הר"ש. ולמה שהוא קשיא לי דכי היכי דבמתני' דלקמן מתחתיה וגבה דכוורת קא סליק ה"נ במתני' א' וג' ואפ"ה לא מק' תוכה דכוורת ברישא. ולי נראה טעם אחר דבמתני' א' מש"ה קתני בתוכה לבסוף לפי שבכולן יש מקום טהרה ע"כ בתוכה דהכל טמא הלכך קתני לה בסדרי ומכיון דבעי הבית כמה בתוכה הלכך במתני' ג' כמו שבכאן כלומו הסדר ובכוונה הכא במתני' ג' וכמתני' דלקמן לא הקדים הבית לתוכה משום דהתם קא סליק ותני תוכה והבית טהור היינו הני לאתני כמו כה"ג בתוכה או הבית והסיפא וה' כולהו בכונה דלקמן: ח היה פיה לפנים כתב הר"ב והכא איירי בזמן שהיא כלי מטולטלת ואינה נכנסת כו' וכ"כ הר"ש. ליישבא דמתני' ז' בקשי והכא מפרש דמטולטלת לאו דוקא וזה לפי דרכו אבל לפי דרכי בדוקא קתני כמו שכתבתי שם בס"ד: גם לפרש"י בדוקא קתני ושמעינן דבריו לקמן:

תחתיה וגבה ותוכה טמא . נ"ל זו כוונה לדעת הר"ב שכ"כ כל שהו' כנגד זוית המקפים אע"ג שהא וכל מה שהאויר תוכה טהור מ"ן מכנגד הטומאה . וכבר כתבתי כזה במשנה א' אבל לשון הר"ב והר"ם ושה"ד דכל תוכה טהור גירסא' כני'ה דל"נ א' ותוכה · וכן היא בספר' הר"ם : ו °היתה גבוה כתב הר"ב לעיל במשנה ב': תחתיה או בבית או בתוכה או על גבה כתב הר"ם טעם דכיון דנכנסה טמא והטומאה באה לבית דרך כל האהלים' בפסקי' ומשם לכוורת ומתוכה לעל גבה אבל עכשיו לעל גבה אינה באה כדרך כל

כל שהוא כנגד זוית התחתיה וגבה °ותוכה טמא וכל שאינה כנגד זוית תוכה °ובבית טהור בתוכה או בבית הכל טמא : ו היתה גבוה מן הארץ טפח טומאה תחתיה או בבית או בתוכה או על גבה הכל טמא: ז במה דברים אמורים בזמן שהיא כלי מחולחלת היתה פחותה ופקוקה בקש או מפוצה איזהו מפוצה שאינה טפח ממקום אחד כזית מן המת נתון תחתיה כנגדו עד התהום טמא על גבה כנגדו עד הרקיע טמא בתוכה

ו היתה גבוהה לעיל דהיינו לפון קתני טומאה תחתיה או בבית (או על גבה הכל טמא אלא תוכה) והכא דהיינו לפנים הכל טמא . ז בזמן שהיא כלי מקבלת בכפיפה המקבלת דלא עשוי מקבלת אלא כדי לחוץ לעמוד הוכלה היושב תוכה לבית והכא דהיו אהלים הרי יוצאת דרך פיה אלא מיני דקבה ריטא מקבלת הרי כלי כקטי כמי הכא: כנגדו עד התהום טמא ושאר טהור והאיכא נגוהה מן הארץ טפח מיני טהור

האהלים אלא כדרך אדם וכלים דכתיב אהלים לטמא ולא לטהר ומ"ש כקט ס"נ לנסוך · וכולהו איכא שטעם מאהילים אלא כדרך אדם וכלים דכתיב וכו' · ולים תבונת ידלכה א"כ · ומה שהראה לי בכול דעתין כן טיבהו הכי ומבין בקטינהו הכי ואין לי להאריך · ולים תבונת ומ"ש הטומאה הטומאה הכבר כתבתי במשנה ד' · °וקשי' לי מ"ש מעמקים לעל גבה לתוכה ולעל גבה שכנו שתוכה וע"ג באה הטומאה במשנה אבל כך נעמקים ועל גבה ואם על מה שע"ב מכוון וכי הא דבמשנה ה' כקנה בתוכה וע"ג לא ומטמא במשנה אבל אלא כדרך אדם וכלים הו' ונל"ם : ז בד"א בזמן שהיא כלי מקבלת כתב הר"ב בזמן כקט מקבלת וכו' גב"כ הר"ם · ומילא דבקנה כקט כמי לו אפונה ולא הוזכרו אדם וכבר כתב הר"ב עקיף מן המפרשי' אבי דמקבלת מוניאה מדין תורת אהל דאל"ם היאה מוכנת וא"כ כדוקא קתני מקבלת וכן לו מפונה הא היא אפונה יש לה דין אהל ומונהם . גם לפרש"ם דאמרה מקבלת קלולה ואפונה לטומאה הויא כמי כדוקא ורגיוני לפר"ם דאמרין לה דבדוקא היא וז"ל ומ"ר"ם וניל לא בפקא לן מיניה בין מקבלת כו' אלא איירי מן ולא בסירא לי דא"כ אמאי לא קתני כמי לקמן בעוכחא בהוירב נזמן שהיא כלי ומקבלת ולא קתני אלא כוק שהיא כלי ומו לא אלא כ"ל דדוקא בקט שהיא כלי ומקבלת דאי הוייא כלי ואינה מקבלת שאין לה בקני בדופנותיה לא הוה אמרינן בהא °בתוכה טובכים הכל טמא(ר"ל במתניתין דלעיל) דדרך טומאה לבאת דרך פיה ושפיה לחוץ יוביאוהו ולא יהנו אותה דכיון דאין לכוורת פה אלא דרך פיה לבית הם הטומאה יוצאה מתוכה ואיכה ביקעת מן הכוורת לא למעלה על גבה ולא לצדדים מידי דהוה אגגל שהוא מועד במקום שהבית וכפתח לחוץ דאמרינן לעיל פ"ד טומאה בתוכו הבית טהור טומאה בבית עם הבתוכה טהור שדרך טומאה לבאת ולא דרך טומאה לבכה אלא אע"ג דאגגל כשאין דעלי טומאה דמי כשהטומאה בתוכו ונומו של מגדל מועד את דרך הפסקי' והבית לא אמרינן דהכתא טומאה כל כנגד שמגדל לבית עמהם אדם וכלים כמהם אהלים לעיל ולא לטהר · אלא כיון דהטומאה בתוכו אין טומאה יוצאה אלא דרך פתחו א"כ כשהוא הכוורת לבית אין טומאה יוצאה שבה אלא דרך פיה והכי נמי ישלכה דאמלים מקרלות מועטין והלכות מרובות כדאמרינן פ"ק דחגיגה אבל שמעה דהויא מקבלת ויש לה פה לטומאה שלמעלה ולמטה הים כמן שמה טומאה ביקעת ע"ג ותמתיה אבל כולם כדפי' בכבא קמא כרים פירקין עכ"ל · ורלייתו ממגדל מורה באויר הוא מתמו לחוץ וני מתמה לבכה ככנד כולם כדפי' בכבא קמא ומ"ש הר"ב בהלכה · ולם ימשה ככה · אולי עם שפרשתי אבי לעיל והכא · עולה כפי וכבר הרבים בענינו בכך ומס"ס אמרה בהלכה · על כן תשי פרישתי רק לדרום ולקבל ברכה וכהלכה · אך מהר"ם בוודאי שלמן נכוה וכה : ובדרום קלסו הכה · בתוכה

בחוכה או בבית חוכה וחבית שמאים ח היתה נבוה מן הארץ טפח טומאת תחתית או בבית או בחוכה חכל טמא אלא נבח על נבח בנגדו עד הרקיע טמא: ט היתה סמלאה את כל חבית ואין בינה לבין חקורות פותח טפח טומאה בחוכה חבית טמא טומאה בבית מה שבתוכה חהור שדרך טומאה לצאת ואין דרכה לחכנס בין עומדת בין סושחעל צדה בין אחת בין שתים: י היתה עומדת בתוך הפתח ואין בינה לבין המשקוף פתח טפח טומאה בחוכה חבית טחור טומאה בבית מה שבתוכה טמא שדרך

בחוכה או בבית חוכה וחבית שמאים ח היתה נבוה מן הארץ טפח טומאת תחתית או בבית או בחוכה חכל טמא אלא נבח על נבח בנגדו עד הרקיע טמא: ט היתה סמלאה את כל חבית ואין בינה לבין חקורות פותח טפח טומאה בחוכה חבית טמא טומאה בבית מה שבתוכה חהור שדרך טומאה לצאת ואין דרכה לחכנס בין עומדת בין סושחעל צדה בין אחת בין שתים: י היתה עומדת בתוך הפתח ואין בינה לבין המשקוף פתח טפח טומאה בחוכה חבית טחור טומאה בבית מה שבתוכה טמא שדרך

בחוכה או בבית חוכה וחבית שמאים כגון ר"ב ר"ב אבל לעכין בית לחון קטני טומאה בבית כו' וכ"כ ר"ם וס"ל לפיר כמי וכן בשומאה בתוכה כו' ועסר"ם כתבר שוה וכתב לפיל בבית לחון לא קטני שכי דסכא כיון לחוה לבית וכו':

ח חבל מעל פלא נבח עם סמו' מכתון וכ"כ עסר"ם ור"ם ר"ב וקוכא מעל כשמומאה בבית כו' וכ"כ ר"ם וס"ל לפיר כמי כשמומאה מקטים כו' ועסר"ם כתב לפרוויסו: ט היתה מעלאה כו' לחמת ר"ב ור"ם סכא ומקבי' דלקמן כין כשליחה כין כמקוה כין ספיק נבוה מן ספרן חמת וכין ספיכה נבוה חמת אבל עסר"ם כדי לקיים ניר' ספר דברה במקבי' דלקמן מומאה' בבית עם מכתוכה חמת לסכי עמרה לעיירי דוקא כשליחה ובנבוה מן ספרן חמת ומלכך מן דסכא כמי נסכי מוקי לה ומנבוה מן ספרן חמת דמליק מוכה קייבי: י טומאה בבית עם מכתוכה מעל. כתב ר"ב מסור גרסיכן וכו' וכריב מפרי' צורמי' מעל לפי מסמומאה ינאה מן מבית דרך מתחה ומסמאה כו': ולל מכ"ע מכ"ע כמסכוורת מעלאה מת כל מחמת ומין כוחה חמת מכל בר לעמלה ולעמה ומן מנדלים ומין מקום לטומאה לנחת מלכך מטומאה בוקעת ויוכאת דרך דומכי מכוורת עירי דמוה לחמקי מבית כוחן חמה

יא בסויר

כמולים (בחמכה נ"פ) ע"כ. ולפיל מס"ל דים נס כן מלוף גרמאות כיונה כוה ומה מכאתי לקיים ני' מסנר. ועסר"ם כתב מכרמה לו לקיים ניר' מסמרים דגרמי מעל דים לחרם לעיירי מים בין מולים לחרן חמת מלכך כיון דמסומאה בכבמת מחתים מן מבית ומחריכן מרם וכלים כעמים מחלים לטמא ולא למחר וכיון דמומאה בוקעת מחתים לחוכה לא לעמלה מיוכה מכבנד מים חוכה כמי טמא כיון דאין מחמת בין חוכה בין לעמלה מחים דמה ויבמת מל מולים ומכוורת מליחה ומה ד בחומחמא גרם מסור מחמ נמין בין מולים לחרן חמת ומחמ ודקקבי' כמ וכין מולים לחרן חמת מחמ מחין דריחה קמי דקקבי' מה מין בין מים לחקוף חמת מחמ מחמר וכין מולים מו' כל מר ומין בין מולים לחרן חמת מחמ לפי מיחה דעיירי מים חוכה חמת מחמ מה מכוורת מ"מ ומחמ לא מחריכן מרם וכלים כעמים מחלים לטמא ולא למחר ומומאה בוקעת לעמלה מכבנד מים ומיטמאים כלים מכין מים לחקוף כחוכה מויר מל מחות חמת ומין מחמת בין מים לכלים מכבנד מים כ' מה רכל מיכמל מכוורת מחמ

בלפריסי' לציל בכבש קטן וכדשוכב לקטן בפירקין נכי
שיעם יוסבב על סולים. וליכא למיסר כיון דלין שויר
טעם בין פיס לפקיס שין טומאס סל מקטיס ביקעת
לסס דשם ליקס לסס לפרי' לציל בסליעס ושיכס נבוסס

שדרך חשומאה לצאת ואין דרכה להכנס:
יא היתה מושה על צרה באויר ובויה מן
המת נתון תחתיה או על נבה כל שהוא
כנגד הזיה תחתיה ונבה טמא וכל שאינו
כנגד הזיה תוכה טהור בתוכה הכל טמא:
יב היתה נבוה מן הארץ טפח טומאה
תחתיה או על נבה הכל טמא אלא תוכה
בתוכה הכל טמא כסה דברי אמורים בזמן
שהי' כלי היתה פחותה ופקוקה

טעם כזיה מן טעם כתון
ע"ג כל סטוס ככנד מזיה
טעם ופס לומקטיס ביקע'
ככנד מטומאס מע"ס סמין
בין סכוורת לסרן מוקס
טעם ומסריך לסוכיס
מכדבריו כן מוס מסירוס
מכקוסמס ומין נס"ס:
מה מכמוכס טעם מעמ'
כל עס מכקוכס וכי
מס לתכן נמי נס"ס מטנס
ג"ן וע"ס דנס"ס פירקין מקלק מסר"ס בין כלים לכלים
וע"ס מסקטיס עליו: יא באויר פירס מר"כ
בתכר מוכניכס מסין מס מסל כו' מלס דכמן מין סייך
לסוכיר בין כו' ולס קקבי נמי מכס תוכס ומסיר טמור
דמס מטומס כיון דליכס מקס מסל מלכך לס מנמריך
לעתכיים מסר"ס: תוכה פי' ומוכס מסר"ס ומיין ס"ס
בעכנס ס': הכל טעם מכל מס מסוכיר בריסס דשייכי תוכס ומקטיס ומלנגס מכל מסויר מלס ככנד מכוורת
דלס מנמריך לעתכיים בריסס לסטומיכן מסוס טמור לס מוי נמי בכלל מכל טעם דמיעס מסר"ס: יב בזמן
מסיס כלי כמב מר"כ מיכס דבומדת כמויר מין סייך לסוכיר מטולקלת כו' וכ"כ מר"ס וכן פי' מסר"ס מס מל גב
דלמי מטמו דמנריך כ' נקביס לסוניס מטומאס מתוכס לכל ככנד מקטיס וכל ככנד לעמלס מעכס בתו מסע מקטי
דבריו כסוף מעכס ס' עס"ס מקלק בין מוכטת בבית דלציל לדסכס דמוכטת כמויר ולל מכס לס קקבי מלס בזמן
מסוס כלי וכו' דכיון דמוכטת כמויר מין מילוק בין מקולקלת בין מיכס מקולקלת. דבריסס מטוכטת בבית בין פיס
לחוץ בין פיס לבביס מלו לס מיקס מקולקלת מומאס בתוכס לס מיקס יוכאס מלס דרך פיס ולס מיקס בוקעת
ככנדס לס לעמלס ולס לעמס מדרך מומאס לבמת לעמלס ולס ישמע כל מסר בבית. מס"ס בקס
מקולקלס דמסמע בוקעת נמי לעמלס ולעמס כדמירס לציל מכל מכס דמוכטת כמויר ומין לס מומאס מל ככנדס
ולס כל מסויר בסר סיס מס. נמס קקבי מעיר בריסס בתוכס מכל מעמ מלס מלנב דלמו מקולקלת סיס דמדס
וכלים נעמים מלים לטמע ולס לטמר ומומאס בוקעת ויוכאס מקטיס ומל גבס כמו דרך פיס מלס מלנב מין לס
פקביס כדומכוקיס ע"כ מכל לפי מס מסירסס' מכי דקקולקלת מקקס לס מעתורת מסל ס"כ מיירי בקקולקלת ולס
מיכטריך לעקבי כיון דכבר מכס לציל ומוד דקקולקלת דלציל מעכי מכי דבריס בריך מדס לסוניס מעתורת
מסל וקדס לסוניס מטומאס מעכס ולבים ומלו מכס לס בריך מלס לסוניס מעתורת מסל בלבד. ובדברי בדמב"ס
מבמכורו מעמיק גס כמן כלי מלולס ולפי דרכו לס היס בריך לעמיק כן מסוס מעכס מקולקלת מלולס ומסויר
מין בו מוס בריך וכן בעקבי' לר לס מעמיק כן במכורו. וירמס מזס מסירסס נעמכס מיקס מקולקלת ולכך מעמיקו
כדומעכי מלפי דרכו לס כ"ע מדי ולס קקבי לס מלס מיירי דמיכך דלציל מע"ס כמיכך נבס דלקמן נעמכס לר
מעמיסו לסורוס לכו דלמו דוקס מכל ע"ע מבירסס מלו נעמכס מיס כלי מקולקלת. ומייעמס לעירוס מלי דקקולקלת
דוקס קמער: ופקוקס

יא כמויר נמכר מו כניכס מסין מס מסל ודיכס כדין
כוורת מס לעיך מעמס ומיס לחוץ דמכן נרים מרקין
וכן נמי נכוסס מעמ דסכס כנכוסס מעמ דרים מרקין
מלס רכמן מין סייך לסזכיר כיס דנמיומדת קמת מסויר
מסקיכן: יב נמען מסיס
כלי מיכס דמומרת כמויר
מ"ן סייך לסזכיר מקולקלת
ומזוס מכי לס מקבי מכס
מו מעונס כדקבי לציל
דמין סייך מעונס מלס
נמקולקלת: מו מקוקס
ע' מס כדברי מכמיס
דמליני מקכס קטן ומכרי
דמקוקס מרבעיס מס
כנמת יכתבטלס מעורת
כלי דמיס ומכלת קמתיס ומתוכס ומל נבס: כזיס מן
מעמ כמון מקמיס דיכס כנמקס ומיכס נכוסס ומיס
לחוץ דמכן לציל: מיקס נכוסס מן מסרן מעמ מך כמי
דיכס כדין כוורת מס לחוץ ומקוקס ונכוסס
מעמ דמכן לציל: יג מיקס

דוקס קמער:

ופקוקה בקש או מחוקת ארבעים סאה ברבדי חכמים כזית מן חמת נחון מחתיה בנגדו ער מחתום טמא על גבה בנגדו ער הרקיע טמא בתוכה אין טמא אלא תוכה היתה גבוה מן הארץ טפח טומאת תחתיה תחתיה טמא בתוכה תוכה טמא על גבה בנגדו עד הרקיע טמא: יג היתה יושבת עד שוליה והיא כלי שומאת תחתיה בתוכ' או על גבה טומאה בוקעת

יג היתה יושבת על סולים שו' טומאה תחתיה מן בתוכה תוכה טמא על גבה בנגדו עד הרקיע טמא בתוכה אין טמא אלא תוכה היתה גבוה מן הארץ טפח טומאת תחתיה תחתיה טמא בתוכה תוכה טמא על גבה בנגדו עד הרקיע טמא: יג היתה יושבת עד שוליה והיא כלי שומאת תחתיה בתוכ' בוקעת

ופקוקה בקש מ' מחוקת ע' סאה כדברי חכמים פי' פר"ב דפליגי לת"ק וסבר' דמחוקת ע' סאה כבמחתה ובתכלה מחורת כלי דעיל וכו' ולל פר"ס כולים פ"ר' סמי עד מסתם במחוקת ע' סאה מסקינן מדמעלת מל מה מנחוכה אלא דמסתם אמרינ' דרבנן מליגי את"ק וקסברי דמחוק' מ' סאה בכמחת מבתבתלה מחורת כלי דעיל ומבלת מחתיה ותוכה וכ"ג, וצריך לדקדק מאי מכא דתכא בסך מרבי מכא ובסמוך בדברי חכמים ובכל מכי דלעיל לא תני ע"כ ומכ"ל כתב בסס פרא"ם דמסים לא תני בסך בני דלעיל כיון דבלאו מכי תני מרבי בחוקה ומחוכה מכל מכא דלא תני אלא מחוקת לעתני מרבי כי מכי בני דלעיל ע"כ ומין כרא' כלל מה מרבה מכ"ל למלק ולוא' דבעומר' כשויר לא מיכם' מתסא כא כעדא דמא מיולף מבלת מל מה מבתוכ' מבל מפר"ס כת' לל כ"ל דרוק' כי מכמא כשויר מליגי מכמי' ומ"ל דכלי מסורי' חוכני' לגמרי בבני מסומאה ובמסי' מאלי' לטמא ולטהר. אבל כי מכמא בכיה לא מ"ה לעתני מו מחוקת ע' מאה כדברי מכמי' דלא מפיקא ליה דמיכא דמסומאה מחת מקנתה מכמוך ונכוסה מן מארץ מחת לא מ"ה לעתני לחיבה מחתיה מחת ומו לא דכיה דמסומאה' בכבחת בכיה ומתבסמת ע"נ מולו ובכלבסא כיון דמתבסמ מסומא' ע"נ מלבלה בכנגד מסומא' מתבסמ' כמי בכנגד כולה לטמלה ולטמ ובמסי' מאל לטמא ולא לטהר מלבך לא מ"ה לעתני מו מחוקת ע' מאה כדברי מכמי' מלא בבכא דמכא ודבסמוך דמיירי בטבמא כשויר ע"כ: **דברי** מכמים מחתת דבך מלבה ומי מכי ליה מלבתא בכלאכי מחתי דמתני' דכולה מירקין ונס מחתא לעבין מלבה דבדברי מכמי' ליה לן לדחוקי כמסין למלק בין כלי לכלי בבאי' כמדה ומסו' מחת' דרמ"ה בכל כלי מכא נעד' ומפי' מקולקל' ובדברי מכמי' דמכא מכל לאיתי לתרמנ"ם מחוקת לכלאכי מחתי דכולה מרקי' ומכתב מאי בסני דמכא מיקה מחוקה ומקוקה מו מחוקת ע' מאה וזה ומאי דנ"מ דמחתת דעד מחתא לא מיירי בבא בעדה ומ"ה לומר כן ומכ"ל כתב דמכי דבשויר לא מיירי בבא בעדה ונס זה מ"ה לומר כמו מכתבתי ובכר לעיל ומפר"ס מע' דבדברי מכמים מיירי ר"ה ור"ם דבסמוך עוד תרמה כן מדבריו מחני מחמיק כמכמ לר: **בנגדו** עד מחסום מחת מיין מ"ם בזה בעבבא ב' ולקמן בעבב"ל: **יג היתה** יושבת על סולים ומיה כלי ל' מפר"ם לבטור' מחת ומיה כלי מיירי מסיה מליחה וקיל מאי מיכם' לחמי' ומיה כלי מכא מאי מבכל מכך בני דלעיל דלא קתני מכי בריה' דכיון דנסים' קתני בדיה מסיה כלי מבלדרה' מיירי מחו' כלי ובל' דומי' כלי דקמא' מיירי מיכול' ליה מלמלי' מלא מחומר' כמא שוא דמרי' מומא' מחתי' מ"ש בוקע מאי לאוב' מבל מה מיכ' יכול' ליה מלא מחומר' מדיב' כמוה' מל בדה ומין מומא' בכבה לא ובל"ל מסי' כלי דמיפא מיירי מסי' מלאה ולא מחוה בכל בכך מסיה כלי דלעיל מב"ל וקמיה לי בנגוה דעד מחתא כמי לא מיירי מלא בים לא מולים דמא מכי קתני בר"ה דלעיל בכולא כלים מבלים בעדה

בוקעת ועולה בוקעת ויורדת היתה נבות
מן הארץ שפה א׳ מכוסה או כפויה על פיה
טומאה תחתיה בתוכה או על גבה ר״ה כל
שמא: יד בר״א בזמן שהיא כלי היתר״
ס״ פחותה ופקוקה בקש או סחוקת ארבעים
סאה כדברי חכמים טומאה תחתיה בתוכו
א׳ על גבה טומאה בוקעת ועולה בוקעת
ויורדת

ונפש״נ נדעת׳ו דכלים ומס מי׳ סר״ב מפין מקמיפין מד
ויכולים ליסב עליהן מכלרפיקי לפרבכ״ס נפ״נ מס
כלים מפסמ׳ מרכריו דסמ׳ דכסיל׳ תיכס ומנדל זכוורת
מקס כל דרכוותיסו לפ נמיכן מלפ מיקו קו׳ מ׳ מפס
לפי מקוקמן מסן עסויין
לכמת ולפ מויין דומיס דסק
דממלמל מלפ וריקוקמ׳
ים לסן ס לים מנריכו
נמקס כלים מכמים לסן
מולים ומקזיקים מ׳ מפס
מוקמן מעמוי לכמת ומי
לפו מכי לפ: או מל נכס
לסין מר״ב כל מ״נ מסכיכו
נכיכוורת. ולקמן נכי
מכיק מר״ס: או מכוסס מי׳ מר״ב דמכוסס נכמיסס
וכ״כ מר״ס נס מפר״ס מי׳ כן ומיין נמסכס ו׳ מ״ס מס
מכלרמי מס כמכמי מכמים׳ ומכי מקס דמקס מכ׳ נכוורת
מקוקס וכמים׳ כמוכ׳ מלים מקמ מקמת לפו כוורת מלים׳
מקכי מכמיסס וכך מירמקי מס כמס מרמכ״ס ומס מכמ
נמלימס מיירי׳ ולפ מסכים כמוי מכמים׳ מכל לפי מ׳ מלי
לפ קמי׳ מפרמקי דנס ומכמ נמקולמלת ומכמי כמק׳ מדין
מ׳ רק מס׳ דמסת׳ מס דמכן מקס מקוקס מייכו לפקוק׳
מלים מלנמרי בין נמולים בין כדומכוקים ולפ מקס
לפקוקי מלימס נמולים ומכילמלת כדומכוקים: או מכוסס נכמ מכר״ס ולק מל נכ דלמיל נכוורת מכוסס מל
נרס ומין נכוסס מן מפרן מקס לפ מקריכן דדומן מלים מכוכ מכל מיכס דמכוורת מלימס ומ׳ כס מקוקס ים לומי
דמקס מייכו מקמ דכיין דדומן מקמקמן מקות מקמס מן מקרקע מכיכ כמי דומן מלים כמלו מוס מקות מקמס
כיין דדומן מלים ומקמקמן מכיכס מכלי מכל מכל מכמ מכמיכס מכמוכס מלמכוורת מיכס מן מכוורת וכמוים
מל מיס כמי מ״ס מל מי מס מיס מקות מקמ מן מקרקע מכל מקוס מולים מס לפמלס מקמ ומכילין מכומלמס זכן
כמכמומלמס מל נכס מכל מקמ דכוקמת מקמיס ומ׳ מקמכס׳ מקמתיס מקמ כל מכמל דכמכיס מכמל לכמ ומוור׳
וכוקמת כנגד כולס דמיכס מקמקמ כדמי׳ דמיכס כמכיס מכמל לכמ מ״כ: או כמוים מל מיס וכמ״נ מכן נמוס
מירקין ומס כמכו מר״ב ומר״מדמ׳ן לקמוס כמוים מל מיס ומומלמס מל נכס מכיל מל כל מס מכמוכס מכלים
מכוריס מקוקמ׳ נ״מ (כדמכן נרמ׳ דכל״ס) דמכמי מכמ דליכמ מרוס מ״כ וכן כמכ מר״ס. וקמיס לי לפרבכ״ס
מכמכמ׳ נכמו נמכמ ו׳ מ״ס דנכמוים מ״נ מירוס מכל זומיס נכלל מקוים מרמכוס דכרים מרקין דכיכן
דמיירי׳ נכלי מכמ נמלס ומס לכלי מכמס נמלס דין מכל מכמי לפ מקין מכמ מרמכ״ד ומכ״מ לפ מכירו מרמכמ
ולמי מס מרירמקי מ׳ כי לכיל דמקולמלת ומכמ לפ מרין מוכת מכל וכמכמי כמו כן נמכמכ ל״נ דמ״כ נמקולמלת
לפ מקיס ולפ מ״ל: חכל מכמ ומיין מ״ס כמס מר״ס נמ״מ דמקמלק נין כל״ס לכלים ומכי מקמכי מלין
מס כמו מסזכרי כנר לכיל מוס מכמ׳: יד בר״א בזמן מסיס כלי. לסון מר״ס לפ מקמים לרכנן מכוס
ליכמ דמך נכמ דלרדמו נמיכס נכוסס מוס מקוקמ ומקוקמ (לכזמן) מסיס כלי מלפ מכוס דמלמי מכמ ר״מ ור״מ
נקמיס ומלוד מכוס דוסוקמ נכוסס ים מילוק כדקמכי נמיכן נכמ מד כמן: שהיא כלי. מיין כלמס מכמכמי
כוס נמכמכ ל״נ דמ״כ דכוקמ:

ר״מ

אין טומאה עולה לה בזמן שהטומאה תחתיה איכה עולה לתוכה: אף לא יורדת מעכה בזמן שהטומאה לתוכה איכה יורדת תחתיה: תחתיה טמא בתוכה אי על גבורה כנגדו עד הרקיע טהור: טו ארון שהיא רחבת מלמטן וצרה מלמעלן וחמת בתוכה הנונע בה מלמטן טהור ומלמעלן טמא רחבת

ר"א ור"ש אומרים אין טומאה עולה לה אף לא יורדת ממנה היתה גבוה מן הארץ טפח טומאה תחתיה תחתיה טמא בתוכה אי על גבורה כנגדו עד הרקיע טמא: טו ארון שהיא רחבת מלמטן וצרה מלמעלן וחמת בתוכה הנונע בה מלמטן טהור ומלמעלן טמא רחבת

אין טומאה עולה לה כגון שהטומאה תחתיה איכה עולה לתוכה: אף לא יורדת מעכה כגון שהטומאה לתוכה איכה יורדת תחתיה: תחתיה טמא בתוכה אי על גבורה כנגדו עד הרקיע טמא: טו ארון שהיא רחבת מלמטן וצרה מלמעלן וחמת בתוכה הנונע בה מלמטן טהור ומלמעלן טמא רחבת

ור"ש אומרים אין טומאה עולה לה אף לא יורדת ממנה היתה גבוה מן הארץ טפח טומאה תחתיה תחתיה טמא בתוכה אי על גבורה כנגדו עד הרקיע טמא: טו ארון שהיא רחבת מלמטן וצרה מלמעלן וחמת בתוכה הנונע בה מלמטן טהור ומלמעלן טמא רחבת

מעכה וכשטומאה בתוכה איכה בוקעת תחתיה אלא יוצאה דרך פיה שכי ס"ל דנעילי אלבת' נכלים שטורים ואפילו בתחתו שליסן אם שטומאה כנגד אם שבאר אלא מן שטוליס אי כנגד עוכי לוסן שבוורת תורת כלי עליה עדין לאון בתכי שטומאה. אבל בטומאה על גרם כאויר אין שדין טוס לא"ק בתחתיה כמו לתכתיה בטליאה דלא"ק טומאה תחתיה בוקעת עד כאר שעליון בתחתיה ואיכה נכוסה מן שאר אבל ולתכתי איכה בוקעת בטליאה רק עד דומן שתחתון דאפילו כיוסבת על שוליה איכה בוקעת יותר לדאשו כ"ש בטומאה על גדה ואם דלא תחתי לעיל בטילאה דתכתיה אין טומאה עולה לה אף לא יורדת מעכה בטומאה על גדה כאויר כדתתכי אבל בטלאיה דר"ש ור"ש כיוסבת על שוליה כאויר אל דלא ס"ל לתתכי אבל דאין טומאה עולה לה כו' מעמא איכה עולה לתוכה כשטומאה תחתיה אבל בוקעת ס"ל תוכה לא לתעלה איכה אינה מעמא דאדרבה איכה בוקעת בכלל רק עד דומן שתחתון ואיכה שתחתיה דבקע לעיל בבגדו עד שתחתון אבל ואו לא אף על גב דתחתיה בוקעת עד כאר שעליון אלא אמאי דלתכתיה בטלאה (ועיין ס"ל בדבור דלקמן) לא אבל לעיר אבל לא נקט אלא עד שתחתון ואיכו בלאו אבל צריך לומר דלא רק כדאמרי לעיל בבא אליעזר דאמר איכה אמאי לא נקט עד דומן שעליון אלא לא רק דלא אמאי אלא לאמתי איכה בוקעת על גבה ועוד דאפילו בבא דמוכחת על גדאבאויר ל"ל דלא רק דאמאי לא תתכי כמו בבגדו עד דומן שתחתון כמו אמאי אלא לא רק כדאמרינן ע"ל: אין טומאה עולה לה. אתרוייהו קאי בין בתחתיה בין בטליאה ומתוקק ר"ל אם כדאמרינן אר"ש ואם דדייק לעיל לתכתיה דלתכתיה בטליאה לאו לעמוד בתחתיה לדאשו אלא אמאי דבדברי תכמים תתכי אלא: היתה נכוסה כו' לא"ק בתחתיה ולר"ש ור"ש אף בטליאה אר"ש: טומאה תתחתיה כל תתחתיה אמאי לא כיון דיש אמאי אמאי ואפילו בתחתיה (ואבא יוסבת על שוליה) כיון דבקוקה בקה קה כמו אמאי כמו כוונת אקה דמביאה אטומאה ותוכנה לעיל ס"ל וכן אמאי אקוה לבבא בטבלי אר"ש: טו ארון אמאי רבנה בלאון אקרא ארון לאון זכר ובלאון אבבא ארון לאון נקבה כ"כ אר"ש. וכך נריך לאניה בלאון אר"ש ולאון תורה לאוד ולאון תכמים לאוד בא ס בבבא כ"ל דאולין. וכתב עוד אר"ש ואמאי אבוה דבארון אתחתון בטן אלא מייר (בא"ש אר"ב ובדבור דלקמן אתרבו) אמ"ה נקט לאון נקבה דמייר בארון גדולה אבולאה מן אאר ואתחון בא ארון ואבנ לאון נקבה כלומר ארון אתחתון בארון אמאי רבנה אלאטן כו' ע"ה וכן אומר ואמאן. אומת אאר אמאי אבבא "ואמאן גדולה אל כי אבאר אבנאה בא' ינא אל אמאן אמאת אל אמאן אבבא דבא אמאי ווולאה אבל מן אמיאל בארון גם כן בבא בבאוב ל' בקיבה וארון אמאן בלאה אמאל ל' ר' ואם אבא אר"ל מן ר"ש כ ס' אאר לאם אליאה ארון ס' ולאי זה אאר אמאן לאני בדברי אר"ש אלא אבבל אקום אאמאה אר"ש דברי ולא בבא כ"ל אם לקומים אמיר אר"ש בא ל' אר"ש בל' אאקר ארון ל' בקיבה ע' ובאמאל' לוק ל' בק בא וזה אינו כי רבנה בא אל' וכר ובאות' בי' אנגע דאמאל ואין אלאים בלאה לכן אבבון לאני בני אר"ש באאר בבבתי ואאמאמתיבאו ליה אבך קראי דבל' בקיבה: אנגע בא אלאטן אאור לאון אר"ב דאם אבבגד אל' בבאב בארון אבל אבגדין לא וכן לאון אר"ש אל אר"ש

אנגע

שכונע כם עלמטן סלם כסנד פיס מסור ולפי מסיעפס
יוכפס דרך פיו לין מעפ סלם ככנד פיו דלם כפסב
שרון סלם ככנד פיוסכל מכנדרין לם · ומיעפ מי מיירי
בעכוסס כדקתני כתוספתם וכדתוכח סיפם דעמוים
בעין קעטרס פ"כ כעמן
דעלי סוטפס דמי · ומכפס
בוקע עד מעמוס ככנד כל
מסלל עיסו כיון דמיירי
כשרון מסקוק בתן סלם
בולם מן מסר כיפם דכל
מס מסיכו ככנד פיו מסוב
מוס כמלו מוס מן מסר ולם
מן מסרון עידי דמוס
מעצוכם מכין כיס לעליים מסיכם בוקעת מלם כמקי
מכלפי מסוטפס כדמריכן לעיל פ"ג וכל מס מכמנד
פיו מסוב מן מסרון ומעפ מעוס בולל ורופק מפי לם
כיון דמסוטפס ככנד פיו ומיכם בוקעת לחלו מלם

רחבת מלמעלן וצרת מלמטן הנוגע בה מכל מקום טמא היתה שוה הנוג בה מכל מקום טמא דברי ר' אליעזר ר' יהושע אומר מאפה ולמטן אהיר משפה ולמעלן טמא העשירית במין קמארא הנוגע בה מכל מקום טמא במין גלוסקים הנוגע בה מכל מקום טהור

חוץ

רמכמלמעלם ומר מלמעז מו מסיים מוס מכינע כו
מכל מקו מעפ דברי ר' אליעזר מסכמוי מכקע מסיעפס
ככלו מסם מעפס מולמעד מסכמוי ומ"ז ומורדם על
מכי כילם: רבי יהושע מעמר מעמם ולמעפס דמ"ן
כמזב כשרון מלם מעם
מסמיך לכלל מסרון מילכך
מיכ"כוקעת מעמם ולמעפס:
מעמוים כמין קעטרס מוס
כלי מכמויו מכמס עוכי
מדמכות מדגוס למסר על
מעלמעס לדי מעכמ על
קעטרס: מכ נע כס מכל
מקוס טמ דכל מכנד
מעמוי טמ וכמוי מכמס מס כלוזכמין גלוסקוס מכינע
כמ"ע מסור מין כמוי מלו לם ככנד מלל כיתד מתקיב
נכקב בדומק:

מן

כמזן קעטרס מכינע כס ע"ע
מעמ מיירי מ:ונע כחוץ כדמכות ומעמ דמילגע עוכי מדמכות מעמם מומעמ נולל ולמ מן כיון דמכמוי מכמס כל
עוכי מדמכות מעריכן דמייכי לשרון ולם מעריכן דמייכי לסר מכ"ל ובדברי מר"ם לם כמנמר כל מכזרך וכמעיך
מכמוב דמעמ מרמ"ם כוס: רחבת מלמעלן כו' מיעפ מוס כו' דברי ר"ם מדברי מ"כ ומר"ם מסכרו יחדיו
מלו מעי מכבוס דרמכס מלמעלן ומיעפ מוס ומפ"ומי כמו דברי ר"ם וכן מעמס מסר"ם כרמס מוס דם ל דמ"ם דמכמ
מלמעלם לר"ם מיס ולם לר"ל ומעמ דמסתכרס מיס דכרס מלמטן לם מדיעמ מעיעפ מוס · וקמס לי דמי מכי לם
מ"ל לקכס לקלקו לגמי כבוס מלם מכי מל"ל דמכס מלמעלן וכרס מלמטן מו מסיעפ מוס מכונע כס וכו' . מכל
לפרמ"ם ריסמ ר"ם ולם מלי ר"ם ור"ל מלם כמיעפ מוס ומכ"ל מפמ"ע מפרס מכ"ע דס"ל לפרמ"ם דמיירי מלין
מסרון מעוס מלמכלם מלם מכדולפרכו ומכנים מעמ לרך מס ומוס מעוס מלמעלם ומלמטס ולמולס
לעמלם מעמ מעכי מסוס כנ"ל וכמסים דמכס מלמטס לם מעמיב לטמס כשרון וכמסים כרס לטמס מעמיב לטמס
כשרון וכמסים מוס מעמס מלמעלם מעמיב כשרון מעמס ולמטס לם מעמיב כשרון מלם כקרקע מולם לר"ל דמלבמ
כוומים ע"כ וכן כתוספתם מכיסם מר"ם לם מוכרנסבנוס דרמב' ורס וקמכי מלונמ"יפו דר"ם ור"ל מכונע כמוס:
ר"ם מעמס ולמטן כלומר מס"ם מעמ מסמיך לקרקעיס מסרון ולמטס מעכס מסור ומעמס כלומר וכל מוקס
מעמ דמ"ינכ מסיף מעמ מסמיך לקרקעי מסרון ולמעלם מסיס כל מעמ מסמיך לקרקעיס מסרון מעמ
וכ"ם לטעלם מיעכו מסוס כידי מסרון וכ"ינכ מוס מלם מעוד לר' יסוסס כמפ"ב ובמוספתם דמכמ מס"ים מלין
מעלין עולות בכוס מן מסרן מעמ וכתב מר"ם כמס' וכתיס מרק קדמי קדמים דרמיכן מוכם (לעמ) מ"יסמ
מחוכר כלדעמ מלם יכנכו לם מ"ג כמין ולם מ"ג מחילות ומס מים מלל מעמ מעמיו מסוב כעלמ מסריתי ולם
כעמוכר ומסיל לסעלות מליו מולם: מעשרות כמין קעטרס כו' מי' מר"ב מוס כלי מכמויו מכמס עוכי מדמכות
כו' וכ"ם מר"ם ומפ"לו דרמכס מלמטן ובדס מלמעלן כיון דמכמוי מכמס כל עוכי מדמכות כמו מכמכמי לעיל כמס
מסר"ם ל"ל. ובדמס ודמי דר"ם מיס "ומכמוב מכתב מר"ב מוס כמלכים ג': במין גלוסקים כו' מי' מר"ב מין כמוי
מלו מלם ככנד מלל וכו' וכ"ב מר"ם ומסר"ם · ובדמס דמי כמי ר"ם מיס וכן כמליס כמוספתם דקמכי מעמוים כמין
גליסק' מכונע כס ע"ע מ:ור ומדר קמכי מכונע כמעוס מלם מי' כמוס מלם ר"ם מעמ ור"ל מומר מעמ וכו'
מכיון לומר דקעטרס מכמוי על כל עוכי מדמכות וגליסקים מכמוי מל מס מלל כלכד כיתד מקיב כו ומין מעכו כלוס

חוץ ממקום פתיחתה: מן חניית שחיא יושבת על שוליה באויר ובויה מן חמת נתון תחתיה או בתובה בגנר קורקורותה טומא׳ בוקעת ועולה בוקעת ויורדת ותחבי׳ טמאה תחת דפנה מבחוץ טומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת ותחבית שחירה בתובה וחחת דפנה אם יש בדפנות פותח טפח הכל טמא וכגנד פיה טהור ואם לאו טומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת במה דברים אמורים בטהורה אבל אם תיחדה טמאה או גבוה מן הארץ טפח או

מוקעקו׳ פקיקותה בכסוי סכנגר קלגס: מו מכיה סטיה יוסכה מכיות מלמן ברוה לעמלס לכד פיסן ולעמה לכד סטולים ורקבות נמעמנן וכמין כמן ריקב בולס מסן נמעמנן מכסון: כמ יר סייכו כמויר סמולס לעמוקי קמה מעמל: קורקורותה כמו קרקעיקה ומן סטולים: כוקמה ומולס ביקמה ויורדת וכל כליס מכנגר מוית מעמים כין מקמים בין מל נכס בין נקוכס מדי דמוס מכוורה דלמיל פיוסכה מלמולים מבל מנגדיים מלמ כנגר מוית מטורי: ומסכיה מעמס לס מעמס מקכיה עכמה מעמס דמס מכה נקכיה מסיכס מקבלת מומעמס מסקיכן כדמוכה כס מס מלמ מקכיה מעמס כלומר מף כליס מכמיך מקכיה כנגר מסומעמס מעמים מעמוס דמקס מכיה מיס רמב כמיעור קורקורותה וכיין מסין מסמק בין מויר תוכס לעויר מעל נכס לעמלס מוכס לס מעיך מסיכס מבלת מוכס לס מין מבלת נקוכס: מקמ דומכס מכסון מומעמ בוקע׳ ועולס בוקע׳ ויורדת ומעמ מוץ לכניה כל מכנגר מוית. ומקכיה מעמנמ מייכו מה מכמיך מקכיה מלילו כנגר מוית דדומכי מקבי׳ בולמו׳ נמעמנ וכמים (כוית) מקמ מדומן דמי דומכי לכוורה מסיה מומס מל נדס דקוכס מזור לפי. מיס מסמק בין מויר תוכס מכנגר מוית לעויר מסוכס לס כנגר מוית: נמ׳כס ומקמ דומכס כלומר כמכים נמלל דמכס וקרי לס מקמ דומכס לפי מסדומן מולך וכר לכל מיס ולעמוקי מל מולים מעכוון כנגר מיס: מס יס נדמכות מוקמ מקמ מכמן מקכיה בולס כל כך לפין מיס מס נמקום מקר מד (כנגר) מיס מל מכיה מקמ מל מקמ כרוס מקמ מכל מקמ מעמל מכיה מס מומעמס נכל מקכיה מוץ מכנגר מיס מסין מס מעמלמילכך כנגר מיס מסור: ומס לאורמין מס מקמ מומעמס בוקמה ומולס ומין מקמ מלס כנגר מוית: נמס דכרים מאורים כמטורה נמכיה מסיכס מקבלת מומעמס: מכל מס מיקמ מעמס כנין מקמ מכיה מכנרמס בכנמן מסיה מקבלת מומעמס: מו נכוסס מן מסרן מקמ מו מכוסס מוכמויס ומפי׳ מיס מטורס ומומעמס מקמיס מו נקוכס מו מל נכס מכל מקמ (מזרוק) בח א דמי

מל מדמכות ורימס מקמנמ מכסוי מל מקנמ מדמכות: ולמן מר׳ס מכי דייק דבלמקו׳ דנרייקס מס׳ מכוון כנגר מיו ודומכי מסרון מכמין ונמקוס מלס מיכס מסדלמקו׳ מלס נמוס ומכוון כנגר דומכי מסרון מ׳כ: ומ׳ל כנגר כל דומכי מסרון דמ׳כ מייכו כקמכרס ומ׳נ דנגרייקס לס מקבי קמכרס מ׳מ מקבי׳ מוכמס דקמכרס לפו מייכו מוס: ומוד דנקמכרס דייק מסר׳ס לכקוב מכמס כל מוכי מדמכות כמ׳ס לסמכו לפילו: כך כ׳ל לסמס זו: ומדיין קמיס לי מעמי מקבי מכמ נגלומקוס מוץ מקוס מס מוס׳ ולמקבי מלמלן כמו נריס מכל מרמב׳ס בפי מסמו מסר׳ לגלומקיס

בעכין מסר מכמ׳ מסוס כמוס׳כס (ומעמ) מן מכר כמלו מוס נקב נעכס מסכן מקום יככס מעכו מעמ וכומל זס מסער ולוס כנגר מקמס מעמ: מו חחת דמכס כו׳ ומקכיה מטורס פי׳ מר׳ב מייכו מס מבמיך מקכיה כו׳ דמי דומכס לכוורה כו׳ ולמ׳ מ׳מב׳ס בכוורה מכמכמי דמס מכמוכס כנגר מומעמס כמי מעמ ס׳ב דכוומס מכל מוס מסרס מקמ דמכס מקמ מוכי דמכס נס לו מיסס מקרה כבולס מקבי׳ ומין למקריך: מוחח מעמ מיין מ׳ס נמסכס ל מ׳נ בר׳א כמטורס פי׳ מר׳ב נמכיה מסיכס מקבלת מומעמס כי מסיס דמכן נמ׳ב דכליס (מסכס נ׳) מומטורי׳ מבכלי מרס מכיה מל מיימן ומכיה דמוכס נמולי מעמן מ׳ב נמקס מכיה מלמ מומקס כו׳ מר׳ס: אבל מס מיקס מעמס כמב מר׳ב למין כלי מכילמילו מל מס מכמוכו מלמ עס דמכות מסליס כלמיל מ׳ס מסכס מ׳ועיין כפרק דלקמן מסכס ו׳: מן נכוס מן מסרן מקמ פי׳ מר׳ב ומפילו מומעמס מל נכס כדפי׳ נמסכס כ׳: מו

או מכוסה כרפס מגר"ב וכן סל"ם מעכו על עם
מפי' כעמכם ל"ג לעכוסה שייכו בכמיסה וכו' .
וס"ב מ"ג דבקבי' מסוה מעורם ומינם מקבלת טומאה
מ' מ מין לם דין מסל מוסיל ומיכם כמה כעדם כמ"ם
לגיל וכרמ"ו : **או כפויה** על פיה כתב סר"ב ומין
לקעו' דקגיל מל עם מכתוכ' כלי' מסוריס וכו' ומס
לע"ם בסס מרמב"ם כמ"ם מעכם ו' למ"ג מירוס סייכו
שיכם דים לו דין מסל עם"ב מכם מסין דין מסל לקכיס
וו מס מל מי מסיס מסורס כדמירס לגיל : **חכל** טמא
כתב סר"ב מעמס מיכורין
וכ"ב סר"ם "וקמיסכי מגיר"
בגר דמין כלי מכיל כו"מ"ב
לגמי גריכם לטעמם דנמ כורין ומסר"ם מפרס
דקכיס מנמס מעמס דכיון דסמומ"ע לם לגמל"מ מיס
ומין מפסק כו' וכמ"ם נסמ לגיל כעמכם ל"ומייכו כמי
כדכמב סר"ב מידי דמוס מכלים מכתוכס וכ"ב כמדי'
כמס"ו מכס ג' ומסיק כמי מס מעמם דכמיכורין וקמי'
מס מסקמי ומו דמעוך כך מס"יס ודוקם כלים מכתוכס
מלם ככגד מטומאם מכיגמות כם ומס"ם ליקרב כדיקר'
(עיין כרמס"ו מ"ם כדכור מל מפדם וכו') מכל
כלים מלם ככגד מטומאם מסין כונגעין כנומס מל מכיס
מלם כונגעים ככלים מכונגעין כם מסורים ומכמן מכי
מיסב מ"ק דמגמים מתם רכיעי מכם מליסי דמוכל
מכונגע כמוכל מכונגע כמם מני רמכון כמו מוכל מכונגע
כמם ולם יקכם לטיר"ל דמתם ומ"ם מ"ב "וקמים לי
מעמי מין כל מכלים מקבלים מומאם מעמי מסם מומאם
מנמס מקמסמת מליסם מכבכמת לגיל מיסוכן לגיל
מכמס ל"ל מילק בין כלים לכלים ומס לם כעמכם ל"ג :
פרק י א נתן מת רגלו לאו דוקם מלם מדכרו כמוס
ורגיל למיות ולמוך מרמב"ם ירו מו רגלו ומיין כמ' דלקמן מכמכ"ם ' וחל מסר"ם לאו דוקם רגלו
דמ"ל דכר מעקבל מומאם דמ"ם דכר מסיכו מקבל מומאם מירב מת מטומאם כדמוכמ לקמן כמירקין ומסוס
מיכם דמין כמרוכם מומקם מתם דמתם ים מילוק בין רגלו לדכר מסין מקבל מומאם מקטים כמי כריכם מ"כ :
עירב מת מטומאם מסדם כמכם מסל לגמ"לגי מם מסמרמכו כמ"ו מרמב"ם: **מקצת** מטומאם כבים כו"ולם
כמכר מכי מעור לכל ככם לם ך מכיס וכן כל מם מ"יס מכמי לגמי מעור מכר מקמ מרוכם (מקלל)
מרוכ"מ ולם כמס"ו ומ ג"כ כדמיון מכי מ"ומו"מוכם נמוכר לם ימ"ו ולמקבר מקיב"ו ומ לגמקבר מסמור כלו'
לם מ"ק גמס מקד מל דמיון מם מעמכמרנ"מומם מעמכמם מרמב"ם: ב מין

או מכוסה או כפויה על פיה טומאה תחתיה בתובה או על גבה הכל טמא:

פרק י ארובה שהיא בתוך הבית ויש בה פותח טפח טומאה בבית כנגד ארובה טהור טומאה כנגד ארובה הבית טהור הטומאה בין בבית ובין כנגד ארובה נתן את רגלו מלמעלן עירב את הטומאה מקצת טומאה בבית ומקצתה כנגד ארובה הבית טמא וכנגד הטומאה טמא: ב אין

דמי כמ מקנולי מומאם מים ויומכמ מל מולים ומומאם
מקמים לו כמיכם מו מל נכם מם מל מי מסין כלי מרם
מיממם מנכו כמומאם כמן מסכים מנמם מדי דמוס
מכלי' מכמוכם מאמר מסיכם מוקמת נמיר מגיל דמין
כלי מכיל מגילו מל עם
מכמיכו מלם עם דכוכ
מסלים נמקים מסין מסמן
מאויר מיכו לאויר מסוכם
לו ומאי מקמים מייכו מקמ
מולים דלם מכי מקמ דומכ'
מכמין ומומאם מכיכ מנמ'
וכיין דמכים מנמם מומאם
מים כמומאו כל כלי מכמוכ'
מאי' מלם ככגד מומאם
דמם מל נב דקים' לן דמין
מרם וכלים מ' מומאים מאויר
כ' מרם מכם כל זמן מסוים
מקמים מימאם מ"ן מומאם מגורים מאמר דמכים מנמם
מומאם וכן נכוס מן מארן מסמ מגילו מסורים מויכן
מקמים כאלו מוס מלם מימאם ומגילו מימאם מל נכם
ומסמ כלאמי מין דיכם מוס דמס מסכים מקבלת מומאם
מם מכמוכם מגילו מלם ככגד מומאם מומאם ומומאם מיל
מל נכם ככגד מומאם מומאם מלם מלם ככגד מומאם מסו'
מכל נכוס מן מארן מומאם מומאם מו כמויים מל מים
מומאם מל נכם מגילו מלם ככגד מומאם מומאם ומין
לגמוים כמוים מל מים ומומאם מל נכם מגיל מל מם
מכמוכם (ככלים) מסורים מומקמי' נמיר מגיל דמאמי
מכם דליכ' מירוס : **ארובה** מסים נמיך מכים ומנולם
לאויר מסין מלים נג מלמלם : ככגד מרוכם מסור
כלים מסוכמים לגמם כמרן ככגד מאמרוכם ורוים מכי
מרקים מסורים : מלמלן מל מי מאמרוכם : מירב מת
מומאם ומכל מומאם מכים (מומאם) ומכומן רגלו נם כן
מומאם : וככגד מומאם מומאם מסוים כמגיר לכמן ולכמן :
ב מין

ורגיל למיות ולמוך מרמב"ם ירו מו רגלו ומיין כמ' דלקמן מכמכ"ם ' וחל מסר"ם לאו דוקם רגלו
דמ"ל דכר מעקבל מומאם דמ"ם דכר מסיכו מקבל מומאם מירב מת מטומאם כדמוכמ לקמן כמירקין ומסוס
מיכם דמין כמרוכם מומקם מתם דמתם ים מילוק בין רגלו לדכר מסין מקבל מומאם מקטים כמי כריכם מ"כ :
עירב מת מטומאם מסדם כמכם מסל לגמ"לגי מם מסמרמכו כמ"ו מרמב"ם: **מקצת** מטומאם כבים כו"ולם
כמכר מכי מעור לכל ככם לם ך מכיס וכן כל מם מ"יס מכמי לגמי מעור מכר מקמ מרוכם (מקלל)
מרוכ"מ ולם כמס"ו ומ ג"כ כדמיון מכי מ"ומו"מוכם נמוכר לם ימ"ו ולמקבר מקיב"ו ומ לגמקבר מסמור כלו'
לם מ"ק גמס מקד מל דמיון מם מעמכמרנ"מומם מעמכמם מרמב"ם: ב מין

ב אין בארובה פותח טפח הא קא משמע לן דאפילו במקום שטפח לא מצריכן בטומאה לבוא: נתן את רגלו טהור מכוון דכהנים דפי לבנים שאין טומאה נכנסת לאהל ולא יוצאה ממנו בפחות מפותח טפח : אם טומאה קדמה את רגלו טמא מפני שהיה שכתן רגלו מאהיל על הטומאה : ואם רגלו קדמה את הטומאה טהור שקודם שבאה הטומאה כבר נעשה אהל הפוס ונעשה שככה בו הטומאה אין שם בארובה פותח טפח כדי שתבא הטומאה: שתי רגליו זו על גב זו של שני אהלים וכתן הראשון רגלו על פי הארובה ורגל של שני עומד על רגלו של ראשון ואחר כך נכנסה טומאה בבית תחת הארובה ואחר כך הסיר הראשון את רגלו ונמצאת רגל השני עומדת על פי הארובה לבך מפני השני גם האהיל על הטומאה כשהסיר הראשון את רגל השני טהור מפני שקדמה רגלו של ראשון את הטומאה ואין הלכה כרבי שמעון אלא כר"מ: ג כנגד ארובה בארובה שאין בה פותח טפח: כנגד הטומאה טמא שיכנו שמאהיל על הטומאה : כדי שתחלק שישה במקצת הטומאה שיעור כדי לטמא באהל דהיינו בשיעור כזית פני זיעים או אחר והלכה כר' יוסי: ד ארובות זו על גב זו כגון שיש ארובה בין בית לעלייה ויש עוד ארובה את"ה כנגד העליה מכוונת כנגדה ובכל אחת ואחת פותח טפח : בין מלמעלן בארובה העליונה : בין מלמטן בארובה התחתונה : הכל טמא אפי' מה שבעליה לפי שנתן בתחתונה ולא בעליונה דכיון לדבר המקבל טומאה הוא ואין חוצץ בפני הטומאה שבבית רואין אותו כאלו אינו כהון כנגד הארובה העליונה ועירב את הטומאה :

ב אין בארוב' פותח טפח טומא' בבית כנגד ארובת טהור טומא' כנגד ארוב' הבי' טהור הטומאה בבית נתן את רגלו מלמעלן טמא הטומא' כנגד ארובה נתן את רגלו מלמעלן ר"מ מטמא וחכמי' אומרי' אם טומאה קדמה את רגלו טמא ואם רגלו קדמ' את הטומא' טהור ר"ש אומר ב' רגלי' זו על גב זו שקדמו את הטומאה משך הראשון את רגלו ונמצא רגלו של שני שם טהור מפני שקדמה רגלו של ראשון את הטומאה: ג מקצת טומאה בבית ומקצתה כנגד ארובה הבית טמא וכנגד הטומאה טמא דברי ר"מ ר' יהודה אומר הבית טמא כנגד הטומאה טהור ר' יוסי אומר אם יש בטומאה כדי שתחלק ותטמא את הבית ותטמא כנגד הטומאה טמא ואם לאו הבית טמא כנגד הטומאה טהור: ד ארובות זו על גב זו ויש בהן פותח טפח טומא' בבית כנגד ארובו' טהור טומאה כנגד ארובו' הבית טהור הטומאה בבית ט"א בין בבית בין כנגד ארובות °נתן דבר שהוא מקבל טומא' בין מלמעלן בין מלמטן הכל טמא

ב אין בארובה פותח טפח בהב"ר"ב הא קמ"ל דאפי' במקום שטפח לא אמרי' בטומאה לבוא דהכי גמירי לה ה"ה פ"ק דסוכה דף י"ח ופ"ק מכריתות ועש"ע כתב שהנאה כך ולהמפרשים דה"ה צריך עוד : נתן את רגלו מלמעלן טהור אין בה"ב עכשיו ד': ג ר"א אם יש בו' כנגד הטומאה טמא כת' הר"ב דהלכה כר"א וכ"כ הרמב"ם וצריך לומר דכנגד הטומא' טמא דוקא כשקדמ' הטומאה את רגלו דלא קדמה הלכתא אהלכתא : ותטמא כנגד הטומאה כנגד הטומאה טמא כן הוא בתוספת' ופר"ש ז"ל : ד הכל טמא פי' הר"ב אפי' מה שבעלייה לאפוקי שכתן בתחתונה כו' רואין אותו כאלו הוא בתוך בפני הארובה העליונה ועירב את הטומאה אבל הר"ם כת' בלשון הזה ומיהו לא יתכן כלל לפרש כן דאמו מי צריך שהאה תיקה טומאה בעליה שנחה כנגד ארובה וכדאה לפרש דהכל טמא היינו בין מה שהאהיל בין מה שלמעלה כנגד ארובה א"כ בין מלמעלן בין מלמטן לא הכתן בזה לו בזה אלא שכתן בעליון ולכך אפי' הטומאה בבית גם העלייה טמאה דאין דבר מטא חוצץ ונעשה כמתעם הארובה העליונה ומערבת את הטומאה ע"כ ונראה כתב הכל טמא שאין כלי מטא חוצץ וע"ש מה שכתבתי בריש פ"ג אדם וכלים שבעשו אהל על הטומאה ההם היה כליה וע"ג אפילו שלא כנגד הטומאה טמאים ע"כ וזה כדברי הר"ם הראשונים דהכל שכנגד הארובה דוקא ולא הכל שבתקרה בכלל כלל : °האדם וכלים מבילין ☞ בהאהילים ואין חוצצין אבל הבית חוצץ :

(מסרות) בה ב ודבר

ודבר

ודבר שאינו מקבל טומאה ממנו ולמטן שמא ממנו ולמעלן טהור: ה אין בארובות פות' שפה שומאת בבית כנגד ארובות שהור שומאה כנגד ארובות הבית שהור הטומאה בבית נתן בין דבר שהוא מקבל טומאה בין דבר שאינו מקבל טומאה בין למעלן בין למטן אין שמא אלא הר תחתון הטומאה בנגד ארובות נתן דבר שהוא מקבל טומאה בין למעלן בין למטן הכל שמא ודבר שאינו מקבל טומאה בין למעלן בין למטן אין שמא אלא תחתון: ו ארובה שהיא בתוך הבית וקורה נתונה תחתיה שאם תעלה אין שפתותיה נוגעות בארובה טומאה תחתיה בתובן או על גבה טומאה בוקעת ועולה

ודבר שאינו מקבל טומאה ממנו ולמטן טמא כו' ולמטן טמא כו' מכל מקום כין מלמעלן כין מלמטן כדקתני בסיפא בכי אין כפרוכת עוקת טמא וקתני כמי שמא ולמטן טמא כו' ובסיפא קתני אין טמא אלא תחתון וכ"ע אמאי סכי כליסכיס וכ"ל דלא מ"ל לעקבי כין מלמעלן כין מלמטן סיס בטמאות זה מלמטן כמי ס"מ מכאן למעלן ולמטן ומ"כ מיכי לתני מלא שמא ולמטן טמא ולא ידעינן מי שמא ולמטא מל תחתון קמטר מי שמא ולמטן מל מעלון מכל מטמא דקתני ודבר מפיכו מ מכל מומאה מטמא כיסא דמטמא מס כתן כמ' מטומס מכי מקומות מסכיכו כריסא דבר מפיכו מקבל טומאה וכפרוכת מכיים לא כתן כלום שמא ולמטן טמא וכו' מס כתן בפרוכת מתמא וכמ שמא ולמטן טמא ומס כמליוכה ולא בתחתיה' שמא ולמטן טמא ומ"מ לעכי מ"מ לעכי מפיכו מקבל מומאה שמא ולמטן טמא וכו' כמו כריסא וכ"ל דום מיכו דמפילו כתן בתליוכ דבר מפיכו מקבל מומאה ולא כתן בתחתיה כלום אין טמא אלא תחתון דאין דאין בפרוכת מומא מטמא מפילו מומאה בכנגד פרוכת דיי לכו כזה מדבר מפיכו מקבל מומאה מלמעלה בפרוכת מעבר מל מומאה בכל מכיה בתחתון בטומאה מוכחת מס מכל לא מזיכן לים כמלי מומאה כמי כמליים מכל דבר שמקבל מומאה כגון כתן רגלו מזיכן כמלו מומאה כמי כמליים לדבר שמקבל מומאה מיכו מיכן ומ מטמא כיסא דקתני בסיפא נתן דבר מפיכו מקבל מומאה בין מלמעלן בין מלמטן כו' כיון דבמי לעתני דבכל מכיון אין טמא אלא תחתון בין מכנ לעמלן ולמטן בין מכנ לעמלן ולא למטן בין מכנ למטן ולא למעלן דבכל זה יסכו כלסן בין למעלן בין למטן אין טמא אלא תחתון מ"מ לעקבי מכי כדריסא מ"מ לעקבי מכי כדריסי' מ"ר"ס: ח הכל טמא וכל"מ דטמא נכתן רגלו לעמלא כדתכן לעיל ס"ר. ומיכו מזכרת דמפסר לומר דבכל מיירי בסקדמא מומאה וליסכא דעקבי' כמי מכי מפמא מומאה בכנגד פרוכת כתן וכו' דמפמא מס מומא' כגר מומא מס קומס מכאן כו': ו מומאה בוקעת ועולה כמב מ"ב ומוכא כמי מומא מ"ג דמומאה מתמיה וכל מומא מבקדיכם מומא ומפילו מלא בכנגד מומאה כדמיכם מ"ב כמ"מ דלעיל נכי מכיה מסיה יומכא מל מוליה כמ' דמומאה מטמא מיכורין כ"כ מ"ר ונכיין מס מסקמי לעיל מס ומסיים מ"ר ומה לקמכי בוקעת ועולה דמ' בכנגד מומאה מלא בכנגד מומאה מקור מייכו דוקא כמה מסוכן לקדיכם מ"כ:

בוקעת

המקום הבית טמא שהקדרה מאהלת על הטומאה הואיל ונכנסה שמה : תוכה וגבה טהור שהקדרה מינבת בפני הטומאה ומבדלת עם דפנות האהלים: בתוכה או על גבה ככל מקום תוכה וגבה ומתקים והבית דטומאה שעל גבה בוקעת ועולה וסרי נכנסה שמה וגוב אין מבדלת כיון דקדרה טמאה : ז היתה נתונה שקדרה קא : כגר (האסקופה) ההיתה מונחת על האסקופה מבחוץ ונוטה לפנים כל כך שאם תעלה יש ממנה טפח תחת המשקוף וכנגד הקדרה רחבה מלמטה צרה ונרה מלמעלה כלפי פיה דכי קימא טפח תחת המשקוף אין כל פיה לחוץ : טומאה תחתיה כדרכה איירי: בוקעת ועולה והבית טהור וכו׳ דהטומאה מן המשקוף ולחוץ דאי בההיא דמשוך לפנים היה הבית טמא : תחתיה וכו׳ טמא כיון דאיכא טפח תחת לפנים ממנו אף הטומאה לבית : תוכה וגבה טהור דכנגדות עם דופן הבית הכל טמא דהטומאה הקדרה ואיכא טומאה רצוצה הכלו היא תחתיה והבית טמא : או מודבקת שאין הקדרה תחת המשקוף אלא [illegible] בוקעת בכל המשקוף ואין רוצה [illegible] טמא :

בוקעת ויורדת לא יורדת על המשקוף כשומאה רצוצה הטרי זו איכה רצוצה הטרי היא נגיף הקדירה או על גבה אלא בוקעת את הקדירה ומטמאה כלים שתחתיה כיון ואין אהרן תחתי הטומאה כלי הם׳ ואין כלי טמא חוצץ פ״ה כיון שאין בו נ טפח על טפח הטרי תקושה לאויר איכו מני״א אם הטומאה להדדין אבל מטמא מה שתחתיו וגם אין קל׳ ברל״ב ל״ר בה״ן מסמ״ק וכתב הכ״ע וא״ת איכה בהיא בתוכה או על גבה אבל כשהטומאה תחתי׳ הרי היא רצוצה׳ ולמה לא תרד על המשוס ור״ל זוער דלא בדדין קתני ולהסר דכיון דקי״ל דאין כלי טמא חוצץ אף הטומאה תחתיה צ״ל כאלו היא מגולה ע״כ :

וְעוֹלָה בּוֹקַעַת וְיוֹרֶדֶת הָיְתָה גְבוֹהָה מִן הָאָרֶץ טֶפַח טוּמְאָה תַּחְתֶּיהָ אוֹ בְּבֵית תַּחְתֶּיהָ וְהַבַּיִת טָמֵא תוֹכָהּ וְגַבָּהּ טָהוֹר בְּתוֹכָהּ אוֹ עַל גַּבָּהּ הַכֹּל טָמֵא : ז הָיְתָה נְתוּנָה בְּצַד הָאַסְקֻפָּה שֶׁאִם תַּעֲלֶה הִיא נוֹגַעַת בְּמַשְׁקוֹף פּוֹתֵחַ טֶפַח טוּמְאָה תַּחְתֶּיהָ בְּתוֹכָהּ אוֹ עַל גַּבָּהּ טוּמְאָה בּוֹקַעַת וְעוֹלָה בּוֹקַעַת וְיוֹרֶדֶת הָיְתָה גְבוֹהָה מִן הָאָרֶץ טֶפַח טוּמְאָה תַּחְתֶּיהָ אוֹ בְּבֵית תַּחְתֶּיהָ וְהַבַּיִת טָמֵא תוֹכָהּ וְגַבָּהּ טָהוֹר בְּתוֹכָהּ אוֹ עַל גַּבָּהּ הַכֹּל טָמֵא שֶׁאִם תַּעֲלֶה אֵינָהּ נוֹגַעַת בְּמַשְׁקוֹף פּוֹתֵחַ טֶפַח אוֹ מוּדְבֶּקֶת בְּמַשְׁקוֹף טוּמְאָה תַּחְתֶּיהָ אֵין

תוכה וגבה טהור לאו דוקא דכ״ה שהקדרה חוצצת בפני הטומאה ומבדלת עם דפנות האהלים. וכ״כ הר״ב לעיל בזה״ן אלו שמפרשין במסכת ה׳ פ״ה דמאה״ן שהן דפנות האהלים היינו כשמונחים באוהל [illegible]

[illegible]

תוספת יום טוב [illegible] ... הבית טהור [illegible] ... תוכה וגבה טהור [illegible] ... או מודבקת [illegible] הקדירה תחת המשקוף [illegible] ... טמא [illegible] זה דבר זר ... והלב״ב

אין טמא אלא תחתיה :

פרק יא הבית שנסרק שטאה בתוך כלים שבפנים טהו רבי שמעון

בפנים כלים שבתוך בית שטאי אומרים עד שיהא בסרק ארבעה טפחים בית הלל אומרים כל שהוא רבי יוסי אומר משום ב"ה פותח טפח : ב אכסדרה שנסרקה שומאה בצד זה כלים שבצד תשני טהורין נתן את רגלו או קנה מלמעלן עירב את השומאה נתן את הקנה באויר אינו מביא את השומאה עד שיהיה גבוה מן הארץ פותח טפח : ג סנוס עבה וכופת עבה אינן מביאין את השומאה עד שיהיו גבוהים מן הארץ פותח טפח קפולים זו על גבי זו אינן מביאין את השומאה עד שיהא העליונה גבוה מן הארץ פותח טפח היה אדם נתון

אין מעכין בעירוסו שבעקיק סכ"ע וכן עגלתי בכפ' עמרם שקרדם לא עשים כנגדם מעקה מעקה שעקיק מפס שיעמ עגלה שומם ירבע נדם בכר מעקיק מבמיק ע"כ מכל לפי זס קסס לסוס זו ומכ"ל זו וכ"ע · ומיסו מקף לפי' מרים ים לפקסוק דעמי כ"ע קמכי כלל מו שודבקת לפקיק שיכם מוק' שמם לעסיכי' מיקי דקסוי מכיעם מכמעלם ומין כס מומם מעם·ורמ"ק לעסרים מכמכ וזלמ מודבקת לפקוק מיעם לי דוז ומכ"ל זו קמכי דכיון דקב ומיכם כיגע' בפקיק מומם מעם כ"ם מודבקת כעלמם מעין מעכם מעם מעקיק כלום ע"כ כולם מוס מכדברי מרים מעים לפכיו לם מים כמו' ומין מקום דכיקמם מעם ומ"ע קמים מם מעקמתי מכי מכל כמ"רוכו של מסרים מעיסב גם כן מכמב ולמ מלים מ"ע כמים

מעכם מעם מעקיק ומין מעכם מומם מעם מעם מעקיק שיכם מכיעם מומם לכיח מעמל מרמי לפמל מעם מכל שיכם מעם מעלה מרבקת לעקיק ובכל כמוסיף עליו וסלא הוי כאן מחובר לעקיק והכל אחד אמר ובאיש הטומאה בית קלון כלפי מלך ולשון שאמר רעלה לשלמ שהמ מעם הרמב"ם : פרק יא א כלים שבתוך בית טהורין בפנים כלים שבתוך בית שמאי אומרים עד שיהא בסרק ארבעה טפחים בית הלל אומרים כל שהוא ר' יוסי אומר משום ר' יהודה פותח טפח : ב אכסדרה שנסרקה שומאה בצד זה כלים שבצד תשני טהורין נתן את רגלו או קנה מלמעלן עירב את השומאה נתן את הקנה באויר אינו מביא את השומאה עד שיהיה גבוה מן הארץ פותח טפח : ג סנוס עבה וכופת עבה אינן מביאין את השומאה עד שיהיו גבוהים מן הארץ פותח טפח קפולים זו על גבי זו אינן מביאין את השומאה עד שיהא העליונה גבוה מן הארץ פותח טפח היה אדם נתון

אם נתכוון לסרק כנגד מקום שנסקרה אכסדרה אלא אם כן יש מחיצה מכל מקום : קפולין כמו מליא לקמלה בגי' הרמב"ם מחוברים ומעלים זו על זו : על מחיצה העליונה ובזה הן בארבע מקום ומ"מ מסכנדים בהגיה המחיצה העליונה מכיאים אם מעמיד

מושיל

כמוס המשקולת ובתר הרמב"ם לא כאן יכול לקבל מטמאים בינעת כאן יכול לקבל מטמאים סכנות ומרעות ש יכול לקבל מטמאים בינעת הרבה בכלי מבאין הטומאה הזו לא לגבול מה אם שמאי אומרים כל"ע דבעי יכול לקבל מטמאים רבי עכ"ל והרמב"ם בפ"ו מהטמא מקום לדקוסבקיב מכסדרה ששל מו' קירם כל אכסדרה היא מרובעת מרות ב' ומתוחה מן רוחות ומסרקה מהרוח המכרעת שר הרוחות לעבר לעבר הרי הכל מן מסרטק ומהרמב"ם בקי נחל הבאר לא מלין לשונו להיא מרוחה מן לבבי' מו מב לבבי' ומין לרוח טומאה להכנסה מן מהלכה כרך בתרת הסמוך לה עב ושון בגמ' מקום לסוכה : מתן את רגלו כדי מרא לפני מה אביה שנסרק לגמ' : אבל שיהיה בזה מן הארץ טפח מה אתרי ונר מסיק מקנה בסרק ובכל הטומאה והכל טמא מהל הטרקע לאין בזה טפח הן טומאה לגבוה מהרמב"ם : ג סנוס עבה וכו' שהיה בבר ברמ"ל עמ הסנוס בערב כהרב בגמ' ומה לקמן קפולין כ' הרב כאן טרית מקומבת בתרגם חבית קה קמן :

שופ"ל ונכנסה תן בפרק שמע: שיש לדם כתוך סם כפרק
בכנר סם רק: תלול מכל מנוף כמסכ תלל מפ"ב מכבי
מעיו לקוכו: ד והמטיל על קוברי מת מייכו מטמיל
על מת: כיצד מטמי לוטרים מייכו מביא את המוטמאה
ביצ מטמי לטמעיסו דתלל
ניסו לא מסיב תלל מילכך
מ"ן מביא את המוטמאה לכ:
ונים תלל לטמעיסו דמסכי
ליס תלל מילכך אף על פי
מנוסו דכוק כמלין כד מלין
מכו מביא את המוטמאה לכי
דסמ מיכה תלל נוסו דסוי
מטמ: ומודים בית מטמי
בדרס לכוס: ש שיש מסל
על המסקופה מקנקו נקיך
מביא ומקנקו מין לבית:
מ"ן מביא את המוטמאה דמין
כמן תלל: ו ומטמילו מלין
מסורים על מקנה נוסו
מכמין: כיצד מטמי מטמרין
דמין כמה מקמיו מוטמאה
מביא דמין כמן תלל ובית
תלל מטמאין דמכרי מדס
מלול מוס ומה מקמיו
מ מטמ ומוסן מטמילו מלין
בקוין כמטמו: ז ומה מכלב
דמילוקי מ"ס מילו כלו מביא מבנר המוטמאה בלוע
מבמלי מ"ס מיכה מטמאה: מטוטל על המסקופה
ומוטרו לבכים: מה"ס בנוטרו מוקה מטמ רוחב
מכוס מטמ ומטמרין לוטו מלידי מוקה מקיף את מכוס
לכל מיס ברמכו מטמ יס כמקמו מלמה מטמיס: מביא
את המוטמאה דבר מעלין מכו מטמיל על המוטמאה ומטיך
את המוטמאה לבית: ומה לאו דמיכו מוקה מטמ מ"כו
מביא את המוטמאה דלמכין מכמת מוטמאה בעיכן מוקה
מטמ: רבי יוסי אומר רואים את המוטמאה בודקי בנוסו
של כלב את מק ס המוטמאה אם היא מן המסקיף ולמכל
מביא מעמ אף מעל פמ"ן בנוטרו רוחב מטמ המוטמאה
מטוכ בוקמה ומולה ובמכמ מסביב מטמיל על המוטמאה
ומלכה כרבי יוסי: פ"ז

נתון שם ב"ש אומרי' אינו מבי' את הטומאה
וב"ה אומרים אדם חלל חוא והצר העליון
מ"ומביא את הטומאה: ד היה משקיף
בעד החלון והאהיל על קוברי המת ב"ש
אינו מביא את הטומאה ובית הלל אומרי'
מביא את הטומאה ומודים שאם היה
לבוש בכלין או שהיו שנים זה על גבי
זה שהם מביאין את הטומאה: ה היה
מושל על האסקופה והאהילו עליו קוברי
המת ב"ש אינו מביא את הטומאה וב"ה
מביא את הטומאה: ו הטומאה בבית
והאהילו עליו טהורין ב"ש משהרין וב"ה
מטמאין: ז כלב שאכל בשר המת ומת
הכלב ומושל על האסקופה ר' מאיר אומר
אם יש בצורו פותח טפח מביא את
הטומאה ואם לאו אינו מביא את הטומאה
רבי יוסי אומר רואין את הטומאה מכנגד
המשקוף ולפנים הבי' שמא מכנגד המשקוף
ולחוץ חבית שהור רבי

ב"ש מיכו מביא את המוטמאה. מיין נמכס דלק'
ומודים וכו': ד היה מסקיף בעד המלון
כן מוס כמ"ס וכן מוכח כמוס מ' מסר"ס ומי' מיס מדס
מביס מן המלון למטמ: ומודים מירס מר"ב ב"ס
כו' ומסכמן כמ"נ וכמ"ל
כרמ"נ דמ"ל: ה ב"ש
מיכו מביא את המוטמאה ל'
מסר"ס דלא מטריכן כיון
דמוטמ' מל גבו מיכו מטמי'
ני' המוטמאה וכלה מוטמאה
מקמיו כדמטריכן (דמ"ו)
דלדס וכלים מין כמיס
מפלים לטמר וכיון דכמה
מוטמאה מקמיו יכיל המוטמ'
לכיל דמה ודמי מיכו מביא
מ"כ וכלומר מטוס דמ"ל
דתלל נוסו לא מסיב תלל:
בה"א מביא את המוטמ'
דכיון המלמה
מוטמאה מלין מרי זה כמלמל
מלים ומביא את המוטמאה
מרמנ"ס מלה מסט"ם ומיין
מ"ם נרמ"נ: ז "רמ"א מס
ים בנוטרו מוקה מטמ כו'
מי' מר"ב דבר מלין מכו
מלמיל כו' ומ"נ דמין לא
מתל המלון מטמ (דלי' לדס דמקמי' נ' דמקה מכמי
מטיס מיכה נוף מ"מ מכמין) מכר ר"מ דמטיך מוטיל
ומיסנו מטמ מכ"ל רמ"ל ומתו' כתבו ר"מ לטמי' דמיס ליס
מוקמי' לטמלים כמ"ק דמכמ (דף ז') נבי זרק וכמ כתוב
כל מסוס: ומת מכלב כתב מר"ב דמ"ו מי כו' דמוטמ'
בלומה נב"ם מיכה מטמאה כדמכן נמוף מקיפו ומ"ב:
ר"א רואין את המוטמאה מי' מר"ב בודקים בנוסו
מל כלב כו' דמוטמאה מטוכה בוקמה ומולה
כו' וכן מי' מרמב"ם ומכמן דמיס לטמ מכמנמי נמ"ל
מרמב"ם ל"נ בס"ם דמולין דף מכ"ו דמכי מלה דבי
יוסי מטמר ודר' מלינ נמרמי ס"ל יכול מיס לטוכילה
לטמ' ומוטמאה מטוכה מיכה בוקמה ודמיכן לטמכי'
דמכמ דמטמה דס"ל מוטמאה מטוכה בוקמה ומטמי רבה
דר"ל מיס בנוטרו מוקה מטמ מלינ ומ"ל ל"ר"מ דקלמר'
כי יס בנוטרו מוקה מטמ מביא את המוטמאה אבן נמר מלמה מוליכן מטלל מנוס: בריך מיסים מוקה מטמ
ומ"מ

ופס דקפ"מ מכנגד פמסקיף כו' מלמ' מפרים' פיפ דלר"ל
מל מפסקיפס כולם מכיפ מפס ומפמ"ל מפין פיו מן
מסקיף ולמכי' דקפסיב כל מפסקיפס כלמכים ומפסקים'
רמכם ומסקיף מפוסך כו מפלמ כוקף ומיקף נו כפס נרל
פופו (כמ"ם דפ"יקי לפ
לפקכי' גרפי' מקיף. וכן
ברפס נפמ"ב מ"ם) ומפסוס
מקיף ולמכים פני כלמכים
מכנגד מסקיף ולמון מכיפ
מזור. פפ קמן דפ"ל לומ'
דפרמב"ם נורם כל זס וכן
מפפי דמפק כרל וסריקל
בכל מקום דמומפס מפוכס
בוקפת וכן כ"ל לפי פר"ב
דפכפ מדלפ פי' כמסק:פ
רפ"ם. ומיפו פרמב"ם
בקבורו פ"ך מפס"ל לפ
מזכיר לדברי רל מלל ומיין
לקמן מ"ל ב מפכמוכ עוד
מוס: ראמ"א פיו לכמים מכיפ מסור. פי' פר"ב מס
מומפס מנקון וכן פירס פר"ם וכי מיכי מלפ לפפלינ
במקלנק' כמכו כן דפי מומפס נמכים מומס לרל"ל וכן
לפקכפ דפ"ם מכמכפי דרל"ל פים בבומרו פיקפ מפס
קפי וקפמר דבריך מיפס בקלל מפס כקבו מקו' דר"פ
לפו מכלב דרל"ל קפי דרל"ל בכלב פיפ בבומרו קלל מוקפ
מפס מיירי ור"פ מלין בקלל מוקפ מפס מדקפמר פיו
לכמים מני' מסור מלמפ כמ' כלים מיירי מלין בבומר'
מוקפ מפס: כמח מומפס כמ"ו נ' יפים מלמ"ל מיין
בעמכם ס' פ"ם לפרס ומול מיין בעמכם נ"מ"ב דזכים:
ובדגים כלי מקמול לפור וקמרק. מיין בעמכם כ'
מ"ק דמכורות: ח חחרות פי' פר"ב כמו
מדות מ"מ בלמון מכם דסדר מסרות כולן כמ"כים
מדות פר"ם ומ"ם פר"ב ומומ בבכין מיין מ"ם לומ
בעמכם ב' מ"ד דר"ב: והמרח מלפ יומפ ומכמפ מי
מקדות. מרמב"ם מ' כ"מ מסמ"ק: ובמישה כמ"כ
מליולמון מרמב"ם כמסר כמפ כמ"מס וכו' ומיין בעמכ'
נ' מ"ם: החרות מסור כלומר כל מס מנקדות וכך
כמב פר"ב מ"מכ נ' מ"ם ולל מרמב"ם מרי וס מ"כ מל כל מס מנקדות: והמנורה מעמס כמב פר"ב ומ"ם
כ"ון דמ: רפ מעמס מ"מן מדות מסור ומלפ מ"פ מעמס כמת כו' כ"ב פר"ם מלפ מסומ כמב מ"ם מ"מ מסמעמס דכמל
מעכמ מ"פ ומעמ"ס כך מקמס ומר"ב לפ מי' דכמל מעכ"מ ומפ"ם מ"מ"ם לים לנמ"מ מ"ל כמ"ם ברפ"ק ולמו
רוקפ

פיו לכמים וכמב ומכנו מכמון: מכיפ מסור מס מומפס
מכמון דמומס מעמכם לפ מכמ"כן ליפ מפ"מ"כן דרך מ"כל
לנמ"ת דרך פיו מלפ דרך מכב כיפ מרמי: מ"ולפ"ן
ומ"ולו לכמים: מכיפ מעמ מסרי דרך מעמ מקמן זס
פים פומס לנמ"ת: כין מך
ומכן כך כין פיו לכמים כין
מ"ולפ"ן כין מומפס מכנגד
מסמקיף ולכמים כ"מ"מ כ"מ"מ
לפ"ון כין ים בבומרו מעמ
כין מ"ין בבומרו מעמ בכל
מכ"ן מכיפ (מעמ) דמומפ'
ומלפס כין דרך מכ"מ"מ כין
דרך ומ"מ"מ: כמס מ"מס
כסר מעמ בעמ"ו מל כלב
קומס מ"מומ מכלב ומומ לפ
ומעמ מכמי מ"מ"מ מסומ
כמעומכל: נ' ומ"מ מעמ
לנמ מ"מעמ מ"מכל כלמ"מ"ל
נלומ ומלומ לכמי מקמ"מ

רבי אליעזר אומר פיו לפ:ים חביית טהור
פיו לחוץ חביית טמא שחטומאת יוצאת
דרך שוליו רבי יהורה בן בתירה אומר
בין כך ובין כך חביית טמא במח תשהר
במעיו שלשה ימים מעת לעת בעיפות
ובדגים כדי שתפיל לאור ותשרף רבדי
רבי שמעון רבי יהורה בן בתירא אומר
בעופות ובדגים מעת לעת: ח החדרות
שבבית ומנורה בתוכו והפרח שלח יוצא
ובמישה נתונה עליו שאם תנשל המנורה
ובמישה עומדת על פי החדרות בית שמאי
אומרים החדרות טהורות ומנורה טמאה
בית

מומומקיו מל כלב מומ"מ"ן לפ"יכך מעמס מ"מ"לקו כמ"ך
מעמ"ו נ' יפים: כמומומ וכדנים מפ מ"מכלו כסר מעמ
כדי מעמ"ולמור ומ"מ"ך: רבי יסומס כן בתירפ מומר
זכו' ומלכפ כרבי יומפ כן בתירפ: ' מ מ"מ"ים כמו
מדות ומ"ייכו כור ומ"ייכו דות מלפ מכור כמפ"ירס ודות
בבכין: ומכורס כמוכו כמ"יך מ"ים. ומפרס מל מכורס
יומפ וכמ"ים כמ"ומ מ"לו נרמ"יכן כלומר מל מפרס
ומרס מומ מרמב מכרמס מכרמס מכמכ יומפ מ"לו
וכמ"יס מל נדול מכומכי' כו מזיתים לבומרן: מלמו
מקדות מפ"יכפ מומלת לבומו: מסור דבנול עס דומכי
מפמל כלמ"מ"יכן לפ"יל כמ"ס: ומכורס מעמס מכמי
מפרס מ"ומכפ מן מדות ומ"ין מכמ"יס מבלת מ"לו ומס
מ"מ"ר כ"ון דמכורס מעמס מ"יכ"ך מדות מסור ומלפ
מ"ים מעמ"ס' כמת מבמו דמרב מרי מומ כמלל"ל דמ"יכי
כנוך לנ"יכפ מת בכיפ מלפ מרב מכנמ בעמ ומל ידו
מעמ"ס מכיפ ומכורס ומ"ומ"ים ומ"יומ לן לפ"ין כלי מומס כלי
מ"ר מ"ומ כו כלמ"ים מכ"ס כמ"ק: מ"ס

אף מעכורים מסורים דכתר דידם אלינן ולא נתר פרקם
ומיש בתוך שדות קיימא וכנולא עם שדות: מכלמא
ביקסרות כין מעכורים כיון דאם מכמל מכורים כפיסם
כוסלא לתוך שדות: מ מועאם מם כתוך שדות אף
על פי שמכפיסם מלגביו:
מכיח מעא לאינגיד מעיל
למועאם: מועאם ביכיח
מעמא מיירי כדות מקום
מאין עליו כמ"מם: מסורים
מכלים כיון מים בתקומן
מעם על מעם כרוס מעם
דכנולין מם כביב מסוא
קטור מקמ מכיח דמכן
לעיל כמ"נ מועאם מכיח
עם מכתוכו מסור: דמכים
מסל כיח גנון מסלל דוק
מרמיב וסולך מקמ כוקל מכיח וכיקל מרוח נמוי מקוק
למוקל מכיח ומכלים מם: כין כך וכין כך דאפילו
דאין כתקומן מעם מל מעם כרוס מעם מסורין:

כסר

דנגדים מכנמו כמקמ מעמל מאן כמקמ למעמ מקרים
מכנמו כו מועאם מכמם מיכן כמקמ למעמ כאמל ובמאם
כמ"ם כמ"ם מעם"ם וכתן מעם לדבר מעמ לעמ מנמו
מיכו מעורם (וכמ"ם כמ"ק) ומועאם מאל מוש מוקר

מרם כי יעיל נאמל מ"כ מיין נאמ"ו: אף מעכורים מסורים: מעמל מעמ מרמ כרמם כין מכמוי ומאדות -
מרמכ"ם מם: מ כלים מכיין מאמי כמיאם וכו' מי' מאכמיאם מכמם מלמדות ומאמי מכמיאם מכמים
מוכי כוקלי מדות ומאמם קאמר כלים מכמוכי כמלין מו מלמלם מל מוכי מכוקל עד מאמום מסורים ומקמ"ן
דאם מל גב דאין נאם מעמ מל מעמ נמקום מסוכמים מכלים לא מעריכן דמוי כביב מסוא קטור מקמ מכיח
ומין כו מעמ לאמעמ דמאכי מכא כיון מים מעמ כדות ומאמר מכמו כמלי לגבי דות ומסורים ולא מעריכן
למועאם כוקמ כנגדן עד מקמום וכ"ל דלאכי מיכמריך לגבי עד מקמום ולא קאמר מקמ מסורים למל"ם
דוקא כלים מכמלין מסורים דמכמלים כמלי לגבי מלל מדות מכל כלים מקמ מכוקל עד מקמום מאיכן כנגד
מלל מדות יסיו מעמים דם מעמ כוקמ עד מקמום דאם מלגב דכלים מכמלין מסורים לא מקום דלא מוי
מועאם רגונם מלא מקום דגמ"לי לגבי מלל מדות וכיון דלעולם מועאם רגונם מיש כלים מקמ מכוקל דלא
נמילי לגבי מלל מדות ליטמו מקום מועאם רגונם דכוקמ קאמ"ן דכיון דאיכ: כוקמ כנוקל מיכם כוקמ
מקמ"ו - מפר"ם "נ"ם מפר"ם דלא מוי מועאם רגונם מפגרק ליכל דמכל מעמ מועאם נכיח ומכלים רגונים:
מומאה מם מכיח מעמ - מ"מר"כ דאין נמיר מקיל למועאם נכ"כ מרים וכלומר מאין נמיר מקיל מיר
מועאם מלא מכא - מכל מקמ מכי מם מכין נמיר מקיל לכאן - ולמון מרמכים נמכ"ם מקמ"ם
מכיח מעמ מאין מאמל מנמיך מכיח מיכמ מעמ מועאם - ומיין מ"ם נרמ"ל - ולמון מפר"ם מועאם מם כין מעמ מעמ
נמדות כין נכמלין מכיח מעמ מלא מקיל ים נמקום מעמ מקמ מכיב מסוא קטור מקמ מכיח ים כו מקמ
מעמ ומין כיכיאתו מיקמ מעמ וכ"ם מכא מסוא מקום לכיח מ"כ: מומאה נכיח כתב מ"כ מעמ מיירי
נדות מקום וכו' וכ"כ מ"ם וכתב מלין מפר"ם דלא כמירא לו כלל מלא נמכומם נכמיאם ומ"ם כלים מכמלין
מדות מקמים ולא דמי לאנרל כמוך מכיח דמועאם נכיח כלים מכמוכו ומכמלין מסור ם דמאכי מכא דכוקלי
מדות מן קרקע מכיח וכמי דכלים מכמוכו מסורים כלין מכמלין מעמין כמו כלים מקמ מסר קרקעים מכיח
מאין נמקומן מעמ מל מעמ - מ"כ: (מסרמ) בו ם פרק יב מסורים

פרק יב נסר שהוא נתון על פי תנור חדש ועודף מכל צדדיו בפותח טפח טומא' תחתיו כלים שעל גביו טהורים טומאה על גביו כלים שתחתיו טהורים ובישן טמא ר' יוחנן בן נורי מטהר נתון על פי שני תנורים טומאה ביניהם הם טמאים ר' יוחנן בן נורי מטהר: ב סרידה שהיא נתונה על פי התנור מוקף צמיד פתיל

טומאה

נסר הנסר כגון ע"פ תנור חדש שלא הוסק דלא מקבל טומאה ובתנור שעומד באהל לו כגון איירי ופותח טפח שהנסר רחב ויוצא חוץ לתנור טפח סביב מכל צדדיו: שעל גביו שעל גבי הנסר: טהורים דכיון שהתנור טהור הוי כאילו הכלים וכן אם טומאה על גבי הנסר וכלי' תחת הנסר: ובישן כגון שהוסק התנור דמקבל טומאה: טמא התנור דאין הנסר מציל וכל שכן כלים שתחת הנסר ושעל הנסר וטעמא דתנו' דכלים כתמים אהלים לטמא אבל לא לטהר. הילכך חדש דלאו כלי הוא מציל ישן דכלי הוא אינו מציל: ור' יוחנן בן נורי מטהר דוקא בתנור אבל בכלי מודה דמטמא וכדאיתא בתוספתא: נתון על פי שני תנורים ראש הנסר על תנור זה וראשו השני על תנור אחר וטומאה בין שני התנורי' והתנורים ישנים איירי ואזדו רבנן לטעמייהו ור' יוחנן בן נורי לטעמיה ואין הלכה כר' יוחנן בן נורי: ב סרידה כמין סבכה של קנים קרנים שמפסקין בה עוכב הרדה ויש חלקה ועודפת חוץ לתנור טפח מכל צד: שכל

פרק יב א טהורים. כתב הר"ב טעמא דתנו' דכלים כתמים אהלים כו' הלכך אדם דלאו כלי הוא מציל כו' ועיין בפי' הר"ב בסוף משנה י"ג פ"ט וכתב הר"ש דכלים המקפין בכל מקום מטמאים כיון דעודף טפח מכל צד אבל הטומאה לכל צד ואפי' כלים בתנור אינן כלולין מידי דהוה אכלים שנבללין בהם כיון דלא הוסק כן נראה לי לפרש ע"כ: טמא פי' הר"ב התנור וכ"כ הר"ש וכתב הר"ם וכ"ל שהוא דכל כה"ג שהטומאה מתפשטת סביב לתנור מכל צד אחרי' אפילו מן הצד אדם וכלים כשהן דלהכשו דאי לטמא ולא לטהר ומתפשטת הטומאה. כל מה שהנסר אפילו כנגד פי התנור וכיון לתנור הפום נכנסת הטומאה לתוכו ע"כ ועיין פ"ו משנה ג': ר' יוחנן מטהר כתב הר"ב דוקא בתנור דאין הטומאה נכנסת לו כיון דאין בין פי התנור לנסר טפח דקויא לא כנגדל או כוורת שבפתחה ואין בין פיהם להקיף טפח דאין טומאה נכנסת לתוכה דלא דבעי צמיד פתיל היינו היכא דאיכא טפח בין פי הכלי לגג שעליו אבל בכלים מודה דטמאים הפה בין פי הכלי לגג שעליו אבל בכלים מודה דטמאים שלא לעבור לגו דכתיב אהל לטמא ולא לטהר ומ"ק ס"ל דנורו גם בתנור דלא אמרו שהתנור מפסיק בין הטומאה אהל ועל עבי' לטהר"ס: הם טמאים פי' שהתנורים עכשיו טמאים וכ"ש כלים שתחת הנסר מכל צדדים דכעודף מכל צד איירי כדלעיל פ"ג משמ"ש: ב סרידה פי' הר"ב כמין סבכה כו' ועיין עוד פי' אחר בשבת ב"פ הנדלים ומיירי דהסריד' מ"ה שהסריגה לא לוביז הוא דהסיכא למין ומוכנת דכלים ונ"ם הטומ"ש הר"ב וכיו חלקה כו' וכ"כ הר"ש ומפיק דטעמא דהכיס לא לוביז הוא דמסיכה אין לה בתיים אבל כשאין לה לוביז לא חסיכא ואיכה מוכנת ע"כ. וקשיאני דבשבת ו' פ"ט מטוינן סרידה שאין לה בתיים מוכנת לכסר אלא דמוכן. ואב"ג דמא בכלים שאין מקבלים טומאה. ע"ש דמשוינן איכא דסרידה שאין לה בתיים מוכנת ולא בהים לא בתיים. והר"מ ס"פ פי' על פי המוספתא דכים לא לוביז הכא והכה ג"כ בטהפקומסמא שעודפת ע"פ התנור כל הוא גם בתנורו שכ"א עמ"ש כתב היכא הפם ויש עודפת ע"פ התנור ומדלא כתב עודפת טפח כש"ם בפ"ב ס"ש דכל הוא קאמר וכ"ל דהכל מטא היינו כל שכנגד הטומאה ולא כל שסביב לתנור וכנגד כוונת בזה להרמב"ם הם כה"ם גם בשבת ד' פרק מסירי אבל קשיא א"כ עודפת כל הוא למה לי. ומאמר דל הכל כד קאמר אבל בתקנתו שהם הטומאה תחתיו וא"כ לרבותא דאין כל שביניו טמא. ועכשיו באו לידי דגז' אשר"ם הכתב וזל בתוספתא עוכה דמיירי בסרידה שאין לה לוביז דהויא לסכיכה ומקבלת טומאה דכל שמטמא אדם מטמא מה עם (*בפ"ו דכלים משנה ב') לגבי לא חייבה בפני הטומאה. אבל יש לה לוביז דלא הוי לסכיכה ומטהרת ומייבת בפני הטומאה. וכגון שאין לה לוביזין אך רגומות דלא מטמא מטעם כלי קבול וק"ל דאם אפילו כדרך שכיון על כלי אבנים כלי גללים כלי אדמה שאין מקבלין טומאה

הכן

שכל מעמ כלים מקבלים וטמאל נגע מון מכלים סמל
נגע ככנד אוירו מל מכור לפי מאמל מכים מ מעמ
מקבלים כל מכים מקבל ומוזרק ומוקמת לטמלם
ומוזרק ומוקמת לטמלם:
ככנד אוירו מל מכור מסור
מדרי מוס מוקם כמיל מקיל
ומכמיק: ככנדו מל מרקיע
מעמ מכל מס מקבלים מ:
ג כסר מסוס מרוך וכל
וכמוס כמון מ"ל מכור
יוכל מעמ מן מקזרת ומעמ
מן מעמרת ומרזס ומקוקמיכו
יוכל: מוקמ כנר"ס מקמ
מנסר כמזרס מו נעמרת
כלים מכנד מסכי מסורים
דמין מקים למוקמ לטנור
מלין ככסר מוקם מן מנמין ומן מדרוס: ורבי יוסי
מסמל מקסר מין מכור מקמיק ומין מלכם כרבי יוסי:
מכמס ים מסרים מנוסרי מכמס ומוס כמין מסמי כמין
מעכמי מנמרמנמי מכוקים כמקים לרמנמ וכסל
כמון מלין לעקר יוכסר מוקם מסכי מדרים ומסקמומ
מנר זס מין יוכל לכל מסר לפי מסכמס מוקן: מים
כו זין מיקם קורס יוכמ לטמלם מן מנמס מן מזרס
לטמרב: רומין מס מנמס כמלו מיכו מסמ"ל מסכמס
מוקן ככסר נגי ז מיכו מוקן ומלכם כר' יהוסע:

ד מגדל

ומסר"ם כתב ומלמים כו זין כרמס מים כנמסמ"ז לנמין ולדרוס ומכסר מוקם למזרס ולמערב (ולמנוקסר"ב מיכמ
ומיכו מך) מס"ל מסין מזין מנ"ב כל מנמס כיון דים כלים"ל כל מד נגרו מסנמס לס יקמוק לר' יהוסע מ"כ לל כיון
דמזין מסוי למקוק מוס מסמנמי כמל מסמכמי לנכי דילים מסי מלנכי כסר מ"כ ומרמנ"ל בתי"ל מסמ"מ כמ' מל
מסמ"מיכו מכים מס מסמ"מ מוקן מסס דנכי זרים ומין מרמנ מיוסכת מליסן ומרמנ"ס מס"ס מו"כין מיוכל לנכי
מסלון (מסמסקיק) כמסך מליו כמסמ (מסמסקיק) וכמ' מכ"מ מכמס מרמ"ס מסמס מסיכומכים מס מסומלס מנכי
מסוס מוכנ לסלון ומין מוכ מסקכס כו מוקמ מ"כ ומרמ לי לנכרין דמ"נ דמלמ דמסיסמ מוס מיכמ מיכ'
מלים מים כו זין כו' דלרבי יסוסע מכמס כמלו מיכו וכו' ומלכם כוזמים - ומ"מ כתב מרמ"ל מל דנכי מרמנ"ס
מסמלין לרכרים לסרים מלס מן מסכין ומס מכמס מסין מס ומסרי מסס מל מסירוס כתב לסרבי מ"ר מסין
לסס מקלס מזכמ מס מכי מלקי נס לי לכב כמו מס מכמס מלס מירכמ מיס וכקרמס מל מס מלמכמ ומיס מלכמ
מסכור כמסוס מרוך מסלס מוכיסין מסכוזין לקכל מלין מס מסיס (מסומלי') נו ומסכי מסיסס מסס מסמ'
מסוכיר ומוס כולס מסכו מסמ וכמסר מס מס מזין מלס לנורך ומלס כמוכמ ומוקו מסים מיכו מכי מוסמ מ"מלמס
מסמסיו לפי מסמקלס לס כמ כמוס כמוכמ מלס מיו יודעים מיוסיר ומל מזין נמלקו ר"מ מכר כיון מסיכו כמ מלס
נמכיל מסים דיכו כמוסו ורל מכר מוין מיסו נכוונכ נמ מס

שומאת רחתיו או על גביו הכל שמא כנגד
אוירו של תנור שהור שומא כנגד אוירו של
תנור כנגדו ער הרקיע שמא: ג נסר שחור
נחזיע תנור ישן צא מזה וסות שפח אבל
לא מקהצדדים ט מאה בצר זה כלים שבצד
השני שהורים רבי יוסי מטמא הבמה אינו
מביא את השומאה היה בו זין רבי אליעזר
אומר אינו מביא את השומאה רבי יהושע
אומר רואים את הבמה באילו אינו ורהוין
העליון מביא את השומא: ד מגדל

מכל מכל מעמ ומרים מקבי ובימן מעמ ולמ מקבי מכל
מעמ כ"ל מכו' רבמי למיכר וכנגד מוירו מל מכור מסור
מיך למקבי מרים מכל מס' מכלמ' כלו' מכל מעמ מון מכנגד
מוירו מקר"ס: כנגד מוירו מל מכור - מוס מקמים
מסומלס מל מסרידת מסר מל מוירו מכור לס מל מוירו
מעגול מיוכל מס מבמ בתבור מרמנ"ס: ג הבמה לפין
מר"ב ים מסרים מנוסרי מכמס ומוס בכין מסמי כמין
מסכמי כו' נס מר"ס בסס מסרוך מ' מסוס מסכמי
כו' ומוזרמיתי בסרוך מ"ס מכמס מלין מל מסור מכ מכל
המב ומכסון כר מ"ב ולמסי מסירוסים לס מסרים מעמ'

ומסר"ם כתב ומלמים כו זין כרמס מים כנמסמ"ז לנמין ולדרוס ומכסר מוקם למזרס ולמערב (ולמנוקסר"ב מיכמ
ומיכו מך) מס"ל מסין מזין מנ"ב כל מנמס כיון דים כלים"ל כל מד נגרו מסנמס לס יקמוק לר' יהוסע מ"כ לל כיון
דמזין מסוי למקוק מוס מסמנמי כמל מסמכמי לנכי דילים מסי מלנכי כסר מ"כ ומרמנ"ל בתי"ל מסמ"מ כמ' מל
מסמ"מיכו מכים מס מסמ"מ מוקן מסס דנכי זרים ומין מרמנ מיוסכת מליסן ומרמנ"ס מס"ס מו"כין מיוכל לנכי
מסלון (מסמסקיק) כמסך מליו כמסמ (מסמסקיק) וכמ' מכ"מ מכמס מרמ"ס מסמס מסיכומכים מס מסומלס מנכי
מסוס מוכנ לסלון ומין מוכ מסקכס כו מוקמ מ"כ ומרמ לי לנכרין דמ"נ דמלמ דמסיסמ מוס מיכמ מיכ'
מלים מים כו זין כו' דלרבי יסוסע מכמס כמלו מיכו וכו' ומלכם כוזמים - ומ"מ כתב מרמ"ל מל דנכי מרמנ"ס
מסמלין לרכרים לסרים מלס מן מסכין ומס מכמס מסין מס ומסרי מסס מל מסירוס כתב לסרבי מ"ר מסין
לסס מקלס מזכמ מס מכי מלקי נס לי לכב כמו מס מכמס מלס מירכמ מיס וכקרמס מל מס מלמכמ ומיס מלכמ
מסכור כמסוס מרוך מסלס מוכיסין מסכוזין לקכל מלין מס מסיס (מסומלי') נו ומסכי מסיסס מסס מסמ'
מסוכיר ומוס כולס מסכו מסמ וכמסר מס מס מזין מלס לנורך ומלס כמוכמ ומוקו מסים מיכו מכי מוסמ מ"מלמס
מסמסיו לפי מסמקלס לס כמ כמוס כמוכמ מלס מיו יודעים מיוסיר ומל מזין נמלקו ר"מ מכר כיון מסיכו כמ מלס
נמכיל מסים דיכו כמוסו ורל מכר מוין מיסו נכוונכ נמ מס

שלכך מביא ונודע (ר"ל כדאיתא בתוספתא) שהם נעשו הם את הפנים הרבה על דעת היותר השוה מביא פי' בשם בזה הוא' מקום קטון השים ע"כ: ד סנדל כו' פי' הר"ב רגליים לפנים תחת רגליו כו' לבני כו' ושם ייש הר"ם דבערוך פירש בהפך רגליו היין פנים המקיף לום תחת הרגל ואותו לום בקרא סנדל ע"כ ועיין פ"ח לקמן בשם הר"ם בסוף מה שכתבנו: עריסה לשון הר"ב עריסה של תינוק ול' הרמב"ם ערש הוא מטה שבה ערשו ערש ברזל:

ד סנדל של עריסה שריסה של תינוק רגליים לפנים תחת רגליים כמין סנדל של בהמה לבני הו"ב כמ"ש של יוקנו: שפתחו בתוך הבית שבפתח סנב של עליו השערים בפוכה עליו וכראה סנדל לעריסה בתוך הבית הן הפתח סנב ונמצא בתוך הבית: אם יש בפתחו פתח פוח' טפח תני' את הטומאה הן הבית לפנים: ואם לאו אין הם פותח טפח טוכין בו כדרך שטוכין בבית שהסנדל שעריסה שאוהל טומאה תהא כדין כלים

ד סנדל של עריס' שפתחו בתוך הבית אם יש בו פותח טפח הכל טמא (כ"ח מכרי את הטומאה) ואם לאו טונין בו כדרך שטונין בבית: ה קורות הבית והעליה שאין עליהם מעזיבה והן מכוונות טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא בין

שפתחו בתוך הבית לשון הר"ב כהפתח פנב של עליו הפתח שעליו כפתח ועמיונו דכמ' דלקמן עמלקים כין עוסה שלון לכתב' שעליו וכעשה שלון והרמב"ם וכן הר"ם שכילו תוספת' סנדל של עריסה השפת מעזיבה שנורו כפותח טפח כפתח' הכי' מאיו שנורו עלא מבריק וכ"כ הר"ס דמקני' דוק' כפתח' ולא כבפתח' מאיו: חבל הפה ר"ל שעליים וכל מה שכה שכלים לפי מה שקדם כמ' עמירי הרמב"ם וכב"ע מביא את הטומאה וכן מעתיק הר"ב ולא יכן כיבים

בכלים ושמיכו' טמא טומאת ערב כדתנן בפ"ק שהלים בין אדם בין כלים טמאים טומאת ערב: ה מעזיבה טיט וצרורות שרגילי' לתתם על גבי קורות: ומכוונות קורה שעליונה כנגד התחתונה וכל אחת יש בה רוחב טפח: תחתיה טמא ושלא נגע הטור שהקורה מואבת וא"א כבית בקורות טומאת השתחתן דקבוע טפח שלא אין יבקעו הטמא לא עבירות טומאה ולא מואבת וכמאן דליתנהו דמי ובענה' טומאה כאלו מובדת כאויר : ביניהן

אלא שמי שלשון : ואם לאו טונין בו וכו' לשון הר"ס והא"ב דתנן לעיל פ' עמירי בגי ארובה שאין בה פותח טפח טומאה בבית כמן את יגלו שעורה שהם עיירי בהשהסנדל במין כפתח מעזיבה בפנים של הפתח דכלומר מקנה על מקנה כדתנן לעיל בפ"ו (משנה ד') ע"כ ושייכו בהי דדייק הר"ב לפר' כריסה שכראה סנדל העריסה בתוך הבית כו' וטומאה בתוך הבית אלא אם עוד הבית לפרש דעיירי שהטומאה תחת השתח והטקרם שם עלה להבדל בי פת"ם דמ' ד' משנה ב' אליבא דרבנן וכן דייק הכ"מ עמי' הרמב"ם בפ"ו מהט"מ. וכתב וא"א שלא הכא אשל דקתן הפה משנה פ' שטומאה בכנגד הפרוב' וכתן דבר בהוא מקבל טומאה הכל טמא ועיין הר"ל קירקוס של הכל דבר שהכהם בגוף המעזיבה ועלא הפתח ויוהב הם העתקים שוא התוב ואין אומרים בוקעת את הטומא' ולפיכך דייק הרמב"ם לכתוב וטיהר דגל מעזיבה טומאת את הפרוכה ע"כ ובולו לדידיה דברי הר"ס שכתב דאל כדתך מיירי דטומאה בבית שלא בכנגד שבקע דאי כנגד שבקע לפי' לם שכתב השם הטהר מביאה את הטומאה כדקתן לעיל כתן דבר שמקבל טומאה עירב את שטומאה שלכך בעינן לאוקמי כשהסנדל בתחת המעזיבה של גב הבית וצריך לומר דשאר כל העריסה תחת הפתח ולמעלה של גב שעליים. והטעם ביאה אלו דבקה טונין בו כדרך שטונין בבית דהסנדל תשיב כאלו הוא כאהל תחת ושאר עריסה הוי דיקיב בדיקרב וטמאה טומאה' ובו בין בעריסה טמא טומאת ערב דהסנדל ושעריסה הוי כשאר כלים. ולכן חבור. כדתנן בסיף מסכת ברה שלכן פיכו חבור לא לטומאה ולא לטהרה ושייכו סנדל של עריסה לא דפל אתה בזולה קרוי שלכן כי שהוא דהם כלים את"ם אין מעשה שלא אתה ושלכן נבדק שעוכר את הבית שלבכות הפתח וכו' ושל עריסה של תינוק עקר סנדל ע"כ: ה שאין עליהם מעזיבה. ולא כפרים ומעזיבה לאו דוקא דהם שלא דהתם היכא דליכא מעזיבה ליכא תקרה. ורש"י פ"ב דסוכה דף כ"ב וכתב תשרים שם לבני לתקני בהיטה אין שעליונות בבין התחתונות שלא תחת כמת אין כולן העליון תשא"ם קתני שאין עליהן מעזיבה דאי יש עליהן מעזיבה ותקרה על כל סורתו ותורות

בין התחתונה לעליונה ביניהם שמא על
גבו העליונה בנגדו עד חרקיע שמא היו
העליונות בבין התחתונות שומאה תחת
אחת מהן תחת כולם שמא על גביהן בנגדו
עד חרקיע שמא: ו קורה שהיא נתונה
מכותל לכותל וטומאת תחתיה אם יש בת
פותח טפח מביאה את הטומאה תחת כולה
ואם לא טומאה בוקע ועולה בוקע ויורדת
כמה יהא בחקיפה ויהא בה פותח טפח בזמן
שהיא ענולה חקיפה ג' טפחים בזמן שהיא
מרובעת ד' שהמרובע יתר על העגול רביע:
ז עמוד שהוא מושל לאויר אם יש בחיקפו
עשרים וד' טפחים מביא את הטומאה תחת דפנו
ואם

ומטרים מקפיסן מעל ומו לא דבקר' ומעמיכה מוכנ
ע"כ ולי בריסא ומביעא' כמי בריכא וקל לסכין:
מקפיכות פירש ר"ב כנגד אויר מקפיכות
ורבנן כמיעור אויר מביכיסן מאם מעלא כו'
וכבר קדם לך בסכת ומוכה
ומירוכין מען מסרסי' מכא'
גוד מפיע מקיכא וגוד מסיע
מקיכא ומוס מל"ע וכבר
מעכאר כתוספתא מוס כולו
בסכי מכאים מיעים ברוכב
כל קורה מוק' מעמ' ומביכיסן
אויר נסכן מוקע מעמ
מרמב"ם: ו מביאה אם
מטומאה מקע כולא אם על
פי מסאין כולא מוס וקנמא
מקומא מעמע מעמי מקנמא
מקנמ אמל מוס מרמב"ם
מ"ב מעמ"ע לאלע"ם לנמי
מכיאם אם מטומאה ומו לא
מכ"ע נמס מרל קורקום:
חקיפה ג"ם מירם מר"ב

לכל מיס ברקנו מעמ כו' כרמכן בעסב' מ"ק דמירוכין
ומיין מ"ם מס ומ"ם מר"ב מכן מכיכו כים מעמס מלמס
כו' וכ"ב מר"ם מעוס לאס סבי כמעמא מעמרוכע כו'
דמיכו נוחים מקמס מכלן ומריך ליעול מאכי מייבי לאו
מקרא "מן מס מר"ב בדברי מיעים מקיכי מלא כמב
בעלכים מ' ד' דקרים: בזמן מוס מרוכעת ד' מקיס
לי דלגופי' לא מיכם מכמאכי מריך לעדוד כל מר' נדדין
כמעדדקי בל מאמד לעמ לי לעדוד עוד מב' נדדין
ולאמומיכן מעמרוכע יתר כו' מיכו בעמעת דלא כן
מריז מא לעמרוכעמא לעד: שהמרובע יתר על
מעגול רביע דמא בל מינול מרקנו מעמ יס בו מיקף
מלם ומס מיש מרוכע מעמ מל מעמ מיש לו מיקף ד'
מעוק מעמ לכל רוק כמעמ מרוכע רב מל מעינול רביע

ומ"ק דמירוכין דק"ל ומעמ' מ"ם דק כ"ו מאריכו לנמר נס כן מיס כן בעמע מעמי לפי מאין מיכמא מן
דק מל מעמע מעמו כמו מכיאריו זמ נמ"ק דמוכב דק מ' ובכמן מין לאמריך בוס לפי מאין אכו מריכין לדעמ
מ מריקק: ז אם יש כמיקנו כ"ד מעמים מכיל אם מטומאה מקע דמכו פירש מר"ב מיס כמן לנר מעוק
יתיו ר"ם מעמ כלומר מעקים מעכמי מעמס מעקנר ומולך וכעמס מעקים מלול ומ"ם מר"ב דכדין כמעומ
מס כלומר ומעמ' מעמוקמ מיכו ב מעקים מיס מע"ם

כדמכן

וכדמתרגמינן בפ"ק דעירובין מתני' ד' ומלרבע מוכרח מישים יותר
מפני שכתבי מיתור מסומפים כמ"ש בתוספות פ"ג ד' ט'
ומ"ש מל"ר דיכול אדם לרבע מקום לדבר מסכת זו מכאן
מפ"ש כרוס מפם כו' זו מיש מכורם

ואם לאו טוב את בוקעת ועולה בוקעת
ויורד: ח בוית מן המסת מודבק לאסקופ'
דבי אליעזר מטמא את חביות רבי יהושע
מטהר הר הי נתון תחת האסקופר
ידון

ומ"ש מר"ר רכל מעמש
לעבות מעמש ומרי מומני
כמ"לכמוכש כו' מל ומטוס מומש מאר לש רק וכ"כ
מר"ם ויראש לי לסייכו מכש דמקבי' מוש דלש רק
לנמנס בחשבון ולקח לו מסכון מלס מסוש כ"ר מאס
ים כו כ"ר מתמיס ודמי מים כמן מעמש לעבו מקוס
רבות מע"ש מכל מס"כ מלס מל מי מלש ימים כ"ר
מעם ונמש לר"ל כמסכמו ומעכש כו מקמש דמכו רבות
מע"ם מוש מכיש מת מטומאש מקמ לעבו מלש דמכש
לש דל"ו וכקס מסכון קרוב דמין לבדש דלש דק מל מעמו'
ומיכו מכיש מת מטומאש מלש דוקש כ"ר ולש כמכיש
דאס כן מפי דלש רק לסקל מוש ולש מבריכן מכי כמל
מגרש וכמ"ש כמ"ק דעירובין מכש מ'. ומיכו לפי מש מכמכמי מס כמס מרמכ"ס מסנגל מעמ מיקמו ג"ש
מסכיתיות בקרוב כמכמש לבד מסמוך מסנגל כ"ד מסמיס לפי אמש מלימוק לפי מרמסרו
כמו ס' מכיתיות בקרוב נמכמש מסרבות ל"ל בקרוב מלכמכו עודף לד מומסיס ומין מבן לכל קרן וקרן מלש ל
מומסיס בלבד מסוש מלכמן מל מעמ מל מעמ מעמ ומש מכמכ מר"ב דמעמש ומרי מומני מלכמוכש מיכו מכוין
לנמרי מחסר מעמו מעמ וכך כתב מר"ם מיכש לעידק מים לבוכים כמסך וכמו מכהכו מחומסות מ"ק דמיכם דק
מ ולל ן מסכון עכוין דלש דק דמיכש מס מומרמש מלס מעמס דבות מל ל' מל ל' ומחלוק מומני מתי ומרב כמכש
כמוכו מרבע דבות מיס מל מ' מל מ' מזור ומלק מומס רבות לבלכמוכים מסולך לבד מעמש מל
רבות נדול מעמש ברבות מכמיומ' מעמ מתרי מוש מגיו מל מיכון מתרי מלקש מרבומים מל מ'
מל מ' כלש' לבלכמוכי (וכבר כתב מומס מל ומ כמכמיו כמי לפי מעדומש דלמרמכ"ם) מס לש מוש
כו מלש לפי מסכון מעמש ומרי מומני דמיכו ל' מל ל' כמכש דמין בו מגיו מל מיכון דרבות מל ל'
מל ל' מין בו מלש מ"ם רבומות מל מעמ מל מעמ ורמי לפיומ מעמים דמש מוש מגיו מל מרש מל מרש דמלש
לעמש רבומות מל מעמ מל מעמ מ"כ. מלש מכבר כמכש נס כמך מוש בנדרש מכמרינס לפרמכ"ם מעמ' מעדמש
מין מכי מלאים מוש נדר נ' ורבית מרכון כוש מעמרמש מוש מוש מלש לעמש מרומס מכמכנדומו מוש נ' ורבית
ומש ומש מרש מכמש כמכמים ר' מרמני' מלנומקיים כמכמש לעמש מרומכ ומין כמיומ מעמ מלש נ' מלכד וכל
מרמש מפלי מרמקים מוש מלכמין מרומכ מפר ומקיומ' מרומכ מכיומ כדמומ מרומכים ומלכמומי מכיירו מתו'
מכמכמי כמן מלש מכנר' דמו' כמרומכ מעמי ומש כמרומכ מרוך מכל מ"מ מנמכו מס נמסך מוש מרי לפי
מרש מפכלמין מלעמ מכמ מעמש מזרכמש כמומו מקיומים כו ימים נ' ורבית ומכמים מוש מסר רבית ומיכו
מלש נ' ומכלל מכל לו מחמכומית לש יומדמו מל מעמיקס מכר מכמ מכמש לש מחמרין מסנמ כמו מומכר מרמ"כ
כמלכמין מענולש כמ"ם מ"ק דעירובין. ח מורבק לאסקופש לי מר"כמן מסקיף ולמין כו' כ"כ מר"ם
וכתב

מעמ ריכול אדם לרבע מעמ לבכו מעכמן ומכמ ומעמ
מל מעמ כרוס מעמ מסרי כמים כמן רבות מל מעכמ מל
מעכמ מם מעמ' בבוכו (מיי' ל) מל מעכמ כמכמ מזוי'
עודמים מעכמ מומים לכל קרן וקרן רכל מעמש
ברבות' מעמ' ומרי מומני
כמלכמוכש כמכמ מלכמוכ
עודף מלמרומכ מסס מסר
מיומי מן מסן מעכמ לקרן
זס ומעכמ לקרן זס מרי
לכל מ' מ'מומני ולס כמש
לעמים בקרן וזיומ מס מ"ן
לפינל רבות מל מעמ מל מעמ כמכמ מלכמוכו עודף
מל דמכו מכי מומים וכמכמ מרמ מלכמיומ מכמש
מומים לש כמכייל לכי יומר מל מנורך מלש מיומ
מ' ומסוס מומש מאר לש רק ומיוד דכל מעמש ברבות
מעמש ומרי מומני מלכמוכש מ כי מכוין לנמרי מסמר
מעמו מעמ: מ מיוכרק לאס ומש מ"מסמומש רמכש
מומש מודבקת כמסקומס מן (מסק ק) ולמין רבי
מלימזר מסיב כל מסמקומש כביומ מילך מומש מש
מכיומ ורבי יבזמ מבר מן (מסקיף) ולמין מ"מסמקומ'
מסוכש

מ"ק דעירובין מכמ מ'. ומיומו לפי מש מכמכמי מס כמס מרמכ"ם מסנגל מעמ מיקמו ג"ש
מסכיתיות בקרוב כמכמש לבד מסמוך מסנגל כ"ד מסמיס לפי אמש מלימוק לפי מרמסרו
כמו ס' מכיתיות בקרוב נמכמש מסרבות ל"ל בקרוב מלכמכו עודף לד מומסיס ומין מבן לכל קרן וקרן מלש ל
מומסיס בלבד מסוש מלכמן מל מעמ מל מעמ ומש מכמכ מר"ב דמעמש ומרי מומני מלכמוכש מיכו מכוין
לנמרי מחסר מעמו מעמ וכך כתב מר"ם מיכש לעידק מים לבוכים כמסך וכמו מכהכו מחומסות מ"ק דמיכם דק
מ ולל ן מסכון עכוין דלש דק דמיכש מס מומרמש מלס מעמס דבות מל ל' מל ל' ומחלוק מומני מתי ומרב כמכש
כמוכו מרבע דבות מיס מל מ' מל מ' מזור ומלק מומס רבות לבלכמוכים מסולך לבד מעמש מל
רבות נדול מעמש ברבות מכמיומ' מעמ מתרי מוש מגיו מל מיכון מתרי מלקש מרבומים מל מ'
מל מ' כלש' לבלכמוכי (וכבר כתב מומס מל ומ כמכמיו כמי לפי מעדומש דלמרמכ"ם) מס לש מוש
כו מלש לפי מסכון מעמש ומרי מומני דמיכו ל' מל ל' כמכש דמין בו מגיו מל מיכון דרבות מל ל'
מל ל' מין בו מלש מ"ם רבומות מל מעמ מל מעמ ורמי לפיומ מעמים דמש מוש מגיו מל מרש מל מרש דמלש
לעמש רבומות מל מעמ מל מעמ מ"כ. מלש מכבר כמכש נס כמך מוש בנדרש מכמרינס לפרמכ"ם מעמ' מעדמש
מין מכי מלאים מוש נדר נ' ורבית מרכון כוש מעמרמש מוש מוש מלש לעמש מרומס מכמכנדומו מוש נ' ורבית
ומש ומש מרש מכמש כמכמים ר' מרמני' מלנומקיים כמכמש לעמש מרומכ ומין כמיומ מעמ מלש נ' מלכד וכל
מרמש מפלי מרמקים מוש מלכמין מרומכ מפר ומקיומ' מרומכ מכיומ כדמומ מרומכים ומלכמומי מכיירו מתו'
מכמכמי כמן מלש מכנר' דמו' כמרומכ מעמי ומש כמרומכ מרוך מכל מ"מ מנמכו מס נמסך מוש מרי לפי
מרש מפכלמין מלעמ מכמ מעמש מזרכמש כמומו מקיומים כו ימים נ' ורבית ומכמים מוש מסר רבית ומיכו
מלש נ' ומכלל מכל לו מחמכומית לש יומדמו מל מעמיקס מכר מכמ מכמש לש מחמרין מסנמ כמו מומכר מרמ"כ
כמלכמין מענולש כמ"ם מ"ק דעירובין. ח מורבק לאסקופש לי מר"כמן מסקיף ולמין כו' כ"כ מר"ם
וכתב

מסוכם כביה וסלכם כרבי יסוסע: ידון מקנס לקנס מקבים סל מסקום' ולקבי כלקבי' וסבי' מסל מקבי' ולקון כלקון וסבית מסור מקנס סל מקנס כביה מסל מידבק לסקיף קקת מקסק ס"ק (מסקיף) ולקון: מבי' מסל דלסילו מן מסקיף ולקון מסוכ כיה. ורבי יוסי מסכר דלס מסוכ ליס כביה ומין סלכם כרבי יוסי: ר' שיעזר מסמס דקסיב כל מסקיף כביה: מסמס ולמס מסו' דבקרקע דבי מסס ולמעלן מסמ זלף על גב כסעורבק לסקום מסכר רבי יסוסע מס מביה מכס כסמסוקמס ביה מסמס רבי יסוסע בסקיפס מסמס ולמעלס מסוס דרך מוקמס לכמס מלס ליכבמוסלכ' כר יסוסע: מעושה מסור מלוקמסמי לסורס. כקמלס מכוס לבמי לקבכס ס יסמ מירי מסלור מכס ריסס בקמלס: מקדס גדול מל לסכס מוס כמוכדיון מסמלקי וכמלס כדוכי' ויסבו כמלוס בקב מל מול מס יס כמלון כמיעור מוס מכיס מס מסמס לגר מקר: מירי מסלור מס כמסר מן מסלון מלס כמקס: מרדוסו מיס מלס כמסס מסור מל ידי מדס מס מל ידי מרוכס מס"ס מו מרבי' כנון מסולד וסמכב: מו מסכלמו מלקס (מסמרן) מלקס ומתנקמס מסלים: מלס מנרוף מנרוסו מל בן מכמים מדס גדול מסיס מסנרוף מלו כרמס גדול מל כל מדס: מיסב מליו בקמים מלוקמרוסו מיס מו מרנים מסמב לסמסים בו ולמכים מס מקביו: לסמור לסכבים מורס: מסרינו' מסינס כמין מכבס מסורנס מסוסי' בקלוכוס מל מוכר': ומרמסוס מסינס מסורנס מסוסים בקלוכוס מל כמי מס ן סיוסבים מס לסמקר: מכמרפיס כמלוס מקדס מויר מבין מסרינים מס"ס מסין בקוס ס' כמלס מקדס מנסרמין בין כולס לכמלוס מקדס: לכביס

ירון מחצה למחצה מודבק לסשקוף חביית טמא"ר יוסי מטהר חיה נחון בחוך חבית הנוגע במשקוף טמא הנוגע באסק פח רבי אליעזר משמא"ר יהושע אוסר מטפח ולמטן טחור מטפח ולמעלן שמא:

פרק יב

התעושה מאור בתחלת שעור מלא מקדח גרול של לשכ' שירי המאור רוס אצבעי' על רוחב הגודל או חנשירי המאור חלונשסתמת ולא חספיק לנוטרה חרדוחו מים אז שרצי' או שאבלתו מלחת שעירו מלא אגריוף חשב עליו לתשמי' שעורו בפותח טפח למאור שעורו מלא מקדח תסריגות והרפפות מצטרפות בסלא מקדח כרבי בית שמאי בית הלל אומרים עד שיהא בסקום אחר מלא מקדח

וכתב דלמיס בך מלונקס לכלונקס דר"ס ורי דמלינו לגיל כמלס בכלב מסכל בסר מקת ומיסל מל מסקים' ל' יקבס רס"ס מבקבי' מס דמל"ני בקרקיע יב ומיכס מקוף כקבי' מס בגיל: ידון מקנס לקנס כמו מס מיקס מקיפס כמיך כוקלי מבי' לגי מס מסקבס (כו') מון מסכבס מרבס': מורבק למקוף מי' מר"כ קקת מסקיף מן מסקיף ולקון כו' כ"כ מר"ס ומכלן מוכס דלגיל נגיל מסכס ל' גרסי' כמי מקיף: ר' יוסי מסכר מי' מר"כ דלס מסיב ליס כביה ולל מר"ס ר' יוסי למעמיס דקמל' לגיל בגיל נבי כלב מכבנל מסקיף ולקון כיה מסור דלס מסי' ליס כביה ע"כ ולף מל גב דמסקס רבי יסוסע דריס ורי דמכס כקדס מיס מיס רי כי מס לגלגיס מסודבק לסקומס מקר' ורי כי מקר לגלגיס מסודבק לסקיף מרס ולמיכך מכלן רבי לגר מקי דקמר ולגר מקי דקמר: ר' יסוסע מוגר מקמס ולמטן כו' וכיונס כוס מכמכו לו בסכס מ"ו מ"ס:

פרק יג

מקדח גדול מל לשכ' מי' מר"כ כמוכדיון מסמלס וכו' מיין נמכס לב מ"ל לכלים: "רום מנכמוס מכ רוסב מנגדל מרמב"כ וסר"ס מסקומס': אלו מן מירי מסלור מלון מסמס ולס מסמיק לנוטרס מכוס דלס מסמיק לנמרס מסכמס לס בכמס מכבי לשכי מכס מלו מן ומכי מיכס מכומס' מכיכס מר"ס מלו מן מירי מסלור מלון מסיס מסומס ("ולמרמב"ס מ"ד מסמ"ס מסור מסקיל לסמס) ולס מיס לו מיס לנוטרס מוסקרלו מכירו מו מסמיכס ליל' מכס ע"כ כך כ"ל: הרדחו מיס. מיין לסון רס"ס מסמקקי כסמ"ג: מלא מנרוף מי' מר"כ מנרוסו מל בן מכמים וכו' מיין נמכס לב מ"ל דכלים "ולס מר"ס מל כל מדס מס' מר"ס מסמיק כן ומיכו ככון וכי כל כמי מדס מוים מס וכן נמכס מכמכי ליכס לגיב' כל זכן מוכס' בנכורות מ"ו דף לז ומקרמב"ס מ"ד מסמ"ס מסמיק

מסמיק

מקדח להביא חטומאה ולהוציא חטומאת רבי שמעון אומר להביא חטומאה אבל לחוציא את הטומא׳ בפותח טפח: ב חלון שהוא לאויר שעורה סלא מקדח בנר׳ בית חוצה לה שעורה בפותח טפח נתן את החקרה באמצע החלון התחתון בפותח טפח והעליון סלא מקדח: ג חחור שברלת שעורו סלא אגרוף דברי רבי עקיבא רבי טרפון אומר בפותח טפח שייר בה חחרש מלמטן או מלמעלן חציפת ולא מירקה או שפחתו חרוח שעורו סלא אגרוף: ד חעושה מקום לקנח ולא מפתי ולנר שעורו כל שהוא כדברי בית שמאי בית

לסכיס פת מטומאה ולטוכיס פת מטומאה לאו מלמעלה׳ דכ׳ס ונ׳ס קמי שם מסיפורי׳ דרים׳ קמי ומכי קמר מלא מקדם מלא מגרוף ומוקם מסם דמקרן כל מסמורין מלמוכין לסכיס פת מטומאה לכיס כין לסכיס פת מטומאה ומכיס ור׳ס מלא ומכר כין לסכי׳ כין לטוכי׳ כלן מ׳מורן בפותח מסם ולוקלים לר׳ס מיפיר מל מלא מקדם ומלא מגרוף כלל ומיקמלכם כר׳ס: ב מלון מסמוי לאויר לסכי׳ כי שייר המיל׳ ומייכו מלון מסמוי לאויר ומס דכמי לסקבי מכם כיס מיכם לא מרר מכיים: ומכם כיס מיכם לא כמנר מקלון ומכמלאויר מל מלון מעורס בפותח מסם כמלון מסמוי לסמסים: כמן מס מקדם בסמכ מקלון בכמס מקלון מכיו לסמלא מקמקר׳ ומכיו לסמס מקלון מקמקין בפותח מסם כלין מלון מסמוי לסמסים דמא מין כמן מייר ומלינן מלא מקדם לסמלא מן מקקר מומלאויר: ג מסור מכלא בסמכ׳ מלא דא כי מסמוי לאויר מייר כמ מסרס מסומן מס מקן מס מלא: מלמטן כנין מסייר מסיך לסמקומס מו מלמעלן מסוך לסמקיף: מניפס מנרס: ולא מירקה לא בערס: מו מסמקקו מרוס כלומר מו מסיירק מס מסניי׳ מלא מכלמס מרוס ומסמקו: מיעורו מלא מגרוף דכיון לכמקס מעילא מוי כמרמנומ מיס מו מרכיס וכמך מיכמ לא מלינ רכי מרמון מסוס דמור. מכלמכמ מסמ מקרס בסמכיין ולא מכבי מכריך לאור מלא קנרים מיוב מכמס מסן מדלא ומלמס כדמס לסכיס מכקי׳ ויקר מלסכיס לסמס מוילסמלא ודמי לסמס בסמכיין מכל כמסכיומ מלמסמ מו מלסמלא מין זס כמוסס ביכי׳ מלא מסמס מכמכי׳ס קנרים ולא כמקלא כנקנ: ד כמ וסס מקיס מכקנ כקנ מכולס כמולל לסכיס מס קנס מל מורני: ולמסמי מרכ כלמון יון ק׳ רין לסמסי׳ יוס לאורני׳ כלי כמ׳כיס מרכ: מיעור׳ ככל מסוס לסכיס פת מטומאה לנר מקקר:

נוון

לסכיס פת מטומאה ולטוכיס פת מטומאה לאו מלמעלה׳ דכ׳ס ונ׳ס קמי שם מסיפורי׳ דרים׳ קמי ומכי קמר מלא מקדם מלא מגרוף ומוקם מסם דמקרן כל מסמורין מלמוכין לסכיס פת מטומאה לכיס כין לסכיס פת מטומאה ומכיס ור׳ס מלא ומכר כין לסכי׳ כין לטוכי׳ כלן מ׳מורן בפותח מסם ולוקלים לר׳ס מיפיר מל מלא מקדם ומלא מגרוף כלל ומיקמלכם כר׳ס: ב מלון מסמוי לאויר לסכי׳ כי שייר המיל׳ ומייכו מלון מסמוי לאויר ומס דכמי לסקבי מכם כיס מיכם לא מרר מכיים: ומכם כיס מיכם לא כמנר מקלון ומכמלאויר מל מלון מעורס בפותח מסם כמלון מסמוי לסמסים: כמן מס מקדם בסמכ מקלון בכמס מקלון מכיו לסמלא מקמקר׳ ומכיו לסמס מקלון מקמקין בפותח מסם כלין מלון מסמוי לסמסים דמא מין כמן מייר ומלינן מלא מקדם לסמלא מן מקקר מומלאויר: ג מסור מכלא בסמכ׳ מלא דא כי מסמוי לאויר מייר כמ מסרס מסומן מס מקן מס מלא: מלמטן כנין מסייר מסיך לסמקומס מו מלמעלן מסוך לסמקיף: מניפס מנרס: ולא מירקה לא בערס: מו מסמקקו מרוס כלומר מו מסיירק מס מסניי׳ מלא מכלמס מרוס ומסמקו: מיעורו מלא מגרוף דכיון לכמקס מעילא מוי כמרמנומ מיס מו מרכיס וכמך מיכמ לא מלינ רכי מרמון מסוס דמור. מכלמכמ מסמ מקרס בסמכיין ולא מכבי מכריך לאור מלא קנרים מיוב מכמס מסן מדלא ומלמס כדמס לסכיס מכקי׳ ויקר מלסכיס לסמס מוילסמלא ודמי לסמס בסמכיין מכל כמסכיומ מלמסמ מו מלסמלא מין זס כמוסס ביכי׳ מלא מסמס מכמכי׳ס קנרים ולא כמקלא כנקנ: ד כמ וסס מקיס מכקנ כקנ מכולס כמולל לסכיס מס קנס מל מורני: ולמסמי מרכ כלמון יון ק׳ רין לסמסי׳ יוס לאורני׳ כלי כמ׳כיס מרכ: מיעור׳ ככל מסוס לסכיס פת מטומאה לנר מקקר:

נוון

מקדח להביא חטומאה ולהוציא חטומאת רבי שמעון אומר להביא חטומאה אבל לחוציא את הטומא׳ בפותח טפח: ב חלון שהוא לאויר שעורה סלא מקדח בנר׳ בית חוצה לה שעורה בפותח טפח נתן את החקרה באמצע החלון התחתון בפותח טפח והעליון סלא מקדח: ג חחור שברלת שעורו סלא אגרוף דברי רבי עקיבא רבי טרפון אומר בפותח טפח שייר בה חחרש מלמטן או מלמעלן חציפת ולא מירקה או שפחתו חרוח שעורו סלא אגרוף: ד חעושה מקום לקנח ולא מפתי ולנר שעורו כל שהוא כדברי בית שמאי בית

ומכיו לסמס מקלון מקמקין בפותח מסם כלין מלון מסמוי לסמסים דמא מין כמן מייר ומלינן מלא מקדם לסמלא מן מקקר מומלאויר: ג מסור מכלא בסמכ׳ מלא דא כי מסמוי לאויר מייר כמ מסרס מסומן מס מקן מס מלא: מלמטן כנין מסייר מסיך לסמקומס מו מלמעלן מסוך לסמקיף: מניפס מנרס: ולא מירקה לא בערס: מו מסמקקו מרוס כלומר מו מסיירק מס מסניי׳ מלא מכלמס מרוס ומסמקו: מיעורו מלא מגרוף דכיון לכמקס מעילא מוי כמרמנומ מיס מו מרכיס וכמך מיכמ לא מלינ רכי מרמון מסוס דמור. מכלמכמ מסמ מקרס בסמכיין ולא מכבי מכריך לאור מלא קנרים מיוב מכמס מסן מדלא ומלמס כדמס לסכיס מכקי׳ ויקר מלסכיס לסמס מוילסמלא ודמי לסמס בסמכיין מכל כמסכיומ מלמסמ מו מלסמלא מין זס כמוסס ביכי׳ מלא מסמס מכמכי׳ס קנרים ולא כמקלא כנקנ: ד כמ וסס מקיס מכקנ כקנ מכולס כמולל לסכיס מס קנס מל מורני: ולמסמי מרכ כלמון יון ק׳ רין לסמסי׳ יוס לאורני׳ כלי כמ׳כיס מרכ: מיעור׳ ככל מסוס לסכיס פת מטומאה לנר מקקר:

נוון

ביתהלל אומרים כפיתח שפתלון את עינין ולרבר עם חברו ולתשמיש כפיתח שפתח ת אלו מסעטין את השפה פחות מכזית בשר מסעט על ידי רובע עצות ופחות מעצם כשעורה מסעט על כזית בשר פחות מכזית מן תחת פחות מכזית מן הנבלה פחות מכעדשה מן השרץ פחות מכביצה אוכלי חתבוא שבחלון וכביי שיש בה מסס ונבלת

ולתשמיש פי' שר"ב לסכנית סס מעניו ולל שר"ם מין עפלו סשו כרכו לעלם לקבם ולפעמי ולכר: זה מסעט על רובע עצות כרשם לם' בכלן כדעירכל' נרים עם' כירם על מקידם לפקידם על כם מקידם כו' כמו מסול על כינעות ולם כפי' שר"ב דמעם מעבר' לחד וכו': פחות מכזית מן מעם כו'

כתב שר"ב שמקם שדר מכיים כו' לפסיעיכן דמעמם על ידי כל מעמעם כו' כ"ב שר"ם ומעיים ל"ב לישלר ולמכי מקום מעמם בסעורם ומעם שדר מכיים לעמכים בשדי מרן בכילם ע"ב ומפר"ם כתב דכ"ל לפכי שדר מכיים דמיב' לפסעו' דמם מקלון נדול כל כך לנים נעל עיכיסו כמיעור לעמם בקלון ל"ם כין מכיסם לו כיקכל מכך דמכיב כולמו מנמרמי לעמם ולם מערי' דמעו' מכזית מן מעם ומקום מכזית בכלם מנמרמי' לסעם כקל מכמכיסם לעמם ולקמם ולם יעמטו בקלון קמ"ל דכל מסומלמן ומיעורו מיס מנמרמין מיעלמו ולם מיעורו מעורו ולם מומלמו מין מנמרמין כדמכן נמנילם מר' קדמי מזכם ע"ב: ומחות מכבינם מוכלים מי' שר"ב מלין מוכל מקום ומכבינם מעמם מעריס ולם מקבל מומלם מן מקורם ולל שר"ם מיעם מלמקום מכבינם מקבל מומלם מומ כדמכן נם"ב נעם מסרום נכי מסם מסיעם כונמם ירק דקמכי מין בו כבינם מומ מעמ ומכל מעור ומ"ב מיכן מעמם מם מסמם מם מקמכי מיעם דעמכי' ומ מכלל מעור מעמם מסמם מיכו מעמם ולם מסמכר לעיעי מסיס ללם מעמם מלריכי מעמם יכרלם דמיכו מעמם

ביתהלל אומרים כפיתח שפתלון את עינין ולרבר עם חברו ולתשמיש כפיתח שפתח ת אלו מסעטין את השפה פחות מכזית בשר מסעט על ידי רובע עצות ופחות מעצם כשעורה מסעט על כזית בשר פחות מכזית מן תחת פחות מכזית מן הנבלה פחות מכעדשה מן השרץ פחות מכביצה אוכלי חתבוא שבחלון וכביי שיש בה מסס ונבלת

ע"ב ומפר"ם כתב דכ"ל לפכי שדר מכיים דמיב' לפסעו' דמם מקלון נדול כל כך לנים נעל עיכיסו כמיעור לעמם בקלון ל"ם כין מכיסם לו כיקכל מכך דמכיב כולמו מנמרמי לעמם ולם מערי' דמעו' מכזית מן מעם ומקום מכזית בכלם מנמרמי' לסעם כקל מכמכיסם לעמם ולקמם ולם יעמטו בקלון קמ"ל דכל מסומלמן ומיעורו מיס מנמרמין מיעלמו ולם מיעורו מעורו ולם מומלמו מין מנמרמין כדמכן נמנילם מר' קדמי מזכם ע"ב: ומחות מכבינם מוכלים מי' שר"ב מלין מוכל מקום ומכבינם מעמם מעריס ולם מקבל מומלם מן מקורם ולל שר"ם מיעם מלמקום מכבינם מקבל מומלם מומ כדמכן נם"ב נעם מסרום נכי מסם מסיעם כונמם ירק דקמכי מין בו כבינם מומ מעמ ומכל מעור ומ"ב מיכן מעמם מם מסמם מם מקמכי מיעם דעמכי' ומ מכלל מעור מעמם מסמם מיכו מעמם ולם מסמכר לעיעי מסיס ללם מעמם מלריכי מעמם יכרלם דמיכו מעמם

דמלוריים כמיכן כבינם מי' לקבולי מומלם וכיין דמלוריים מעור מעמם ומנים לים לכנר ע"ם ומרמנ"ם מעמ"ם נמירוסו כתב לנמים מכבינם לם מעמ מומלם מוכלן נמנורו מתב מקום מכבינם מלים מוכמרים ומעמם דמלי מוכמרים מיכו מוכן ומעמם לפי מקבל מומלם דמלוריים וכנמוכים מכ"ם נמ"ר עם מומלם מוכלים מדמם מרמכ"ם דמלוריים מין מעור לקבל מומלם וכ"כ מעורקי ם' מעיכי מיין ע"ם עוד נרמ"ב דמסרות ומיין ע"ם נמס מסר"ם נמוס מירקין: וחתבואת פי' שר"ב מסרים רמיק מן מכוקל כו מיין כמי' שר"ב כרים מקכי' דלקמן "ומעיור מריעוק ם ו' נמרק לם יעמור דלם נ"נ מקמים ומס מקמו מקו מקמכי' ע"ם מלו לם מכיעלין ולם ם נכיין מנרמי' ומירקות מעמיכרי' לקרקע מין מן מירקו' מעמו נעמכמ מ' ומירנו נמסר"ם רים לחלן כין מסל לחלון דלמכין מסל לכיעלין מרים מכזכו ומיכו מיעד כמ"ים מקר ולפי' לם כמס מסל: ובכי פי' שר"ב קוני מכבים כו' ומכי מעמי כמין קורי מכבים כמכם נמיך מקכם מ' (מזרות) בו ם לם

ונבלת חלף השחור שלא חשב עליה
ונבילת עוף חטאת שחשב עליה ולא
מכשירה או מכשירה ולא חשב עליה ו
אלו שאינן מטמאים אין העצם מטמא על
ידי עצמות ולא בשר על ידי בשר ולא כוית
מן חטת ולא כוית מן הנבלה ולא כעדשה
מן השרץ ולא כביצה מאכלים ולא תבואה
שבחלונות ולא ככיי שאין בת מטמא ולא
נבלת העוף השחור שחשב עליה ולא
נבלת עוף חטאת שחשב עליה ומכשירה
ולא תשתי והערב המונעים ולא לבינה
מבית הפרס דברי ר' מאיר וחכמים אומרים
חלבינה מטמאת מפני שעפרת שחור ורה
הכלל השחור מטמא וחטאת אינו מטמא :

פרק יד

ומטמאים מגעם רק עפר ושום ככי מלין בו עצם ומטמא
מגעם כעין מרינת בגד ומגע ככי מים בו עצם : ובכלם
עוף מטור מלא מיסה מכלא עוף מטור מיכו
מטמאים עד מ מסה עלים לאכילה נאו מטמאים מגעם
אוכלים בכניסה ומ"כ מריבה
מכסה : כבלת עוף מטמא
מטמא עלים ולא מכשירה
לכבלת עוף מטמא מריבה
מטמאה ומריבה מכסה כלו
מיכה עלים מים אומרים
מן אמצעין ומה מטר מטמא
מן מכסה מטרה ומטמא
ומוכנת בפני מטמאים : ו
ולא תבואה מבלון מטמאים
בלון עצם מטום דמטמא
לבנותה מטים מקלקלת מ
מביקל וכל דבר מדמטמא
לבנותו מ בו מטמא בלון
ולעיל מ"ידי מטריפה רק
מן מבוקל דמטמא מין דמטמא
לבנותה : מטמי ומטרה
מעבינמי דמטמ ומרבה מ"מטמא
בבנמים ודבר מטמ מיכו מטמא : ולא לבינה מבית
מטרם מלבינה מטמאים מטמר בית מטרם ר"מאיר מבו
מטים מטמא כמו מטמר בית מטרם מטמ מילבך מיכה
מטמא בלון : ורבנן מכרו לא מטמו אלא נגם בבריאו
מבא מבית מטרם ולא מטמר מני' לאמר מגבלו ומלבה
מבמים ומיתר מנגם בתיקה נדולה מל מקמים מטום
בטוקה מטרבנופין : מזיז

ומטמאים מגעם רק מאור ומום ככי מלין בו עצם ומטמא
מגעם כעין מרינת בגד ומגע ככי מים בו עצם : ובכלם
עוף מטור מלא מיסה מכלא עוף מטור מיכו
מטמאים עד מ מסה עלים לאכילה נאו מטמאים מגעם
אוכלים בכניסה ומ"כ מריבה
מכסה : כבלת עוף מטמא
מטמא עלים ולא מכשירה
לכבלת עוף מטמא מריבה
מטמאה ומריבה מכסה כלו
מיכה עלים מים אומרים
מן אמצעין ומה מטר מטמא
מן מכסה מטרה ומטמא
ומוכנת בפני מטמאים : ו
ולא תבואה מבלון מטמאים
בלון עצם מטום דמטמא
לבנותה מטים מקלקלת מ
מביקל וכל דבר מדמטמא
לבנותו מ בו מטמא בלון
ולעיל מ"ידי מטריפה רק
מן מבוקל דמטמא מין דמטמא
לבנותה : מטמי ומטרה
מעבינמי דמטמ ומרבה מ"מטמא
בבנמים ודבר מטמ מיכו מטמא : ולא לבינה מבית
מטרם מלבינה מטמאים מטמר בית מטרם ר"מאיר מבו
מטים מטמא כמו מטמר בית מטרם מטמ מילבך מיכה
מטמא בלון : ורבנן מכרו לא מטמו אלא נגם בבריאו
מבא מבית מטרם ולא מטמר מני' לאמר מגבלו ומלבה
מבמים ומיתר מנגם בתיקה נדולה מל מקמים מטום
בטוקה מטרבנופין : מזיז

דרך מ' שבלי לבית מטמומטה נו קמ"ל · ודרגים מ"ל מקומים מן "ומיין מ"מנמטו נמ"מ מיך מטמא מ' ומטבה לי:
ולא כבינה מו כלי ל' מדרים מיטה לי מטמי לא מקבי בריסה נמדי לו מטמטי בבלון בבינה מוכלי מלא מוכמרו
וכם מטמ לבי מלו מין מטמטי בבינה מוכלי מטומרו כדקבי בבבלת מ"ק מטמ מטמטירה ומטמ לא מים
נריך לבדם דרבר מטומטומ דלא מקבלי מומטמ מ"מ"כ מומרו ומטמ דנקט בבבלת מ"ק מטמ מבמר מ"כם' לבמומטי'
דלא מוי בבבלת מ"ק מטור דלא כמי מבמר ובמ"כ מינמרך לבילמה מקרמ ובזבמים מ"מטמא מטמ מ"ק מ"ק מ"כ:
ולא מבומה מבבלומי כן מני' בבל מטמרי' ובמטבי' דלמיל מבבלין ומיטמ"ל לייטב מבמ דר"ל מבבלומו מרבינלי'
לבמרים כך בבומ מלומות ובזמ מ"מ מבמ מבמומטמרים מבינמבומ' דמכמ לרבמטבי' דלמיל מ"מ מבבריות'
דמ"ל לא יטמור דק מ"ק מ"ב לבמבב ן ומבמי מבמים מבלים ומבינמן בבלון מו מבלו מבלים בבלומות ומטרם בן
מבלו רמוק מבן ומיומו מך דמבמי דלמיל : והביא מלבינה מבמטמ בבב מ"ר דמבמרי לא מטמ אלא נגם בו'
לא מבמר לבי לאמר מבבלו' בלו' ומ"כן מזר לבינה כמו נגם ומ"מ מ"ר ומיטר מבגם בב יבמ נדולה מל מקמים
מ"ין נגם מ"מ בבמבמ מ"ב מ"ן דבלים' ומ"מ מ"ר מ"ב מטום בטוקה מבמרבנופים בדבמן לבמן מבמ': פרק יד

פרק יד חזין סביא את השומאה כל שהוא ר"ג יורה ור"ג גבלית

בפותח טפ' איזהו חזין שפניו לסטה ואזניו שניות למעלה וכמה אמרו חזין סביא את השומאה כל שהוא בזין שהוא גבור"ה מן הפתח שלשה נדבכין שהם שנים עש"פ יחד מכאן סביא את השומאה בפותח טפח העברות והפתוחים סביאין את השומאה בפותח טפח: ב זין שעל גבי הפתח סביא את השומאה בפותח טפח שעל גבי החלון רוס אצבעיים שעל גבי מלא מקדיחכל שהוא רבי יוסי אומר מלוא: ג קנה שעל גבי אמתה אפילו גבוה מאה אמה מביא את השומאה כל שהוא דברי רבי יו"ר הושע רבי יוחנן בן נורי אומר אל יחמור ור"ה מן הזין: ד זין שהוא סובב את כל ר"הבית ואוכל בפתח שלש אצבעות שומאה בבית כלים שתחתיו שמאים שומאה תחתיו רבי אליעזר משמא את הבית ורבי יהושע מטה'

וכן

חזין שפניו לעמה כמין לוח יוכל מן מכוסל לפון ורפאו כפוף לעמה לארץ לכל מפקה שילכך מנסרך שלנו מס מפקה ומביא לא שמומאה בכל מסוא ומסיב כאלו ים כיפוקה מפה ומס מוקלס מקמיו שכיק מעל מרוחין רשמו מכפוף לעמה כאלו מביא לארץ ומביא שמומאה מפקיו לכל מכיק: וניורה מפניה לעמלה רשמה כפוף לעמל' רמין מפל מלה מנסרך עס מפקה שילכך בעיפ"מקה מפקה: ובגלית מפרס כקו' כלי מכיק' מכמן ומכמן ומטייר מן מפמ': לב מפקל רמיעור כל כדכך ל' מפקי' ובלכך מוא מורס מלבכן מכיס: ומעמרות מגניס מלרו' כמינגל כולמים מן מקיר לעמלה מקמפקה כמין כיסה לבוי ומייכו מסרס: ומפקיים מעוסים מלכן מל מפקה מו מל מפלין לבוי ומעמים מכולמים מן מפלין ומן מפקה מפה מו ות': ב זין מעל גבי מקה' וכו' מכא מייר מכמקה מפקה ומעים מכי בעיכן מיפא כזין מוקה מפקה ומכי מעמה בקומפקה: ומע"ג מפלין רוס מבנמים בלומר כין מלון מסיעורו רוס מבנמי' כנון מירי מעור כין מלון מסיעורו מלא מקדה כנון מפיומ מעור כמקלא זין מעלגבי מכיפס ככל מסוא: ור' יוסי אומר מלוא מלון מסיעורו רוס מבנמי' זין מלו מיעורו בנבנמים ומלון מסיעורו מלא מקדה זין מלו כמי מעמריכן כמלא מקדה ומין מלכס כר' יוסי: ג מפילונכוס מפה מפה מלא מל מל נבדזין מיעור נוכמו מן מפקה מכיס מעמר מפמי כקכס מפקיכן מא' דמטלמל ורבי יוסכן כן כזרי מבר דמין לפמיר בקכס יוקר מן הזין ולא מלא מכנים מעמר מפמים מיעורו כמוקה מפקה ומלכ' כרבי יוסכן כן כורי: ד זין מפוא רמב מזה ומיכב לא כל כולמי מכיא מכמין ובכנד מפקה מוכל מלמס מבנמות ומל מפר מפקה מיקזין מפס מיפ מוכל ככנד מפקה מפקה מיפמבים מפה לרברי מכל: כלים מפקיו מפמ"ים וכמא לא מלין רבי יוסמא כרמלין כמיפא לפי מדרך מומלא לנמא: רבי מליעזר מטמא לא מביא כיון דזין מעור מעמלא בכל מסוא מכיא מ מקמ לכיא כמלמס מבנמות (מעדות) כז ב וכן

אבסדרה פשוט מקורה כמו סכיכתי כפסי"ל פ"ק
דמוכז: ח רת"א מקפין וכיכין
מעמ מ"מ"ר מע"נדליכה מעמ כעודף כו' ול' סרים
דר"ל לסבירים דמתר לעיל מוקמ' מקמ מז' וסטמ מעמ
מעמ"ל מפיכי מוכל כפיקמ
מעמ מ"כ כלומ"ר מקמיר
בעכי נוזי' זמ ע"נ זמ דמ
לעיל מירים וכיכין מוקמ
מעמ מקמקין נגוס מ"מפרן
מעמ ומ"כ לפו כזיז מע"נ
מעמ מיירי מ"כ כמרס
נגוס מ"מפרן מוקמ מעמ
לפו דוקמ דנגוס מ"כמ
מפרי מ"נ מעמ מוס מלמ
דברי לסוגי מסומלמ רגוכ'
קמ"מוקמ מעמ דבסכי מני
מכל מעי"דרים מקני"דלקמן
מין כרמס כן ולמרמנ"ס
כיומ דמיירי כזיז מע"נ
מעמ מכך מעמרס כמדיל
כמוס מקכיתין דלקמן כמו
מלמעי"כמיך: ו מומאת
מקמיתין מו כיכין מקמיתין
וכיכין מעמ מ"נ כנגדו
עד מרקיע מעמ כ"מ וכן מיומ נ"מ"ר מ"כ ומ"ס מ"כ
ולמ מ"נ מוקמ מעמ בלומר כין מקמקין למלין ומסוס
בן כוקמ ויוכרת מכל נ"מסמר מיומ נ"מרמנ"ס וכמ'
ומכר רמוי מלמ מעמ נס כן מקמ מין למיומ כמקמין
מוקמ מעמ ומומ נגוס מן מ"מפרן נוכס רב לפי מסמלמר
מומ כזיז ומומ כמו מקדס ונס מר"ס כמב ומיומ דלמרי
מומלמ מקמ מקמקין (מקמקין) נלכד מעמ מומלמ
כיכין מו מ"נ מלמין כנגד מומלמ עד לרקיע מעמ
ולני' זמ מוי מירוסמ דלין כיכין מוקמ מעמ כין מני
מוזין מכל מקמ מקמקין מיכמ מוקמ מעמ מ"כ:

4 מין

אבסדרה: מ"ח רת"א מקפין וכיכין מעמ מ"מר"כ מע"נדליכה מעמ כעודף כו' ול' סרים דר"ל לסבירים דמתר לעיל מוקמ' מקמ מז' וסטמ מעמ מעמ"ל מפיכי מוכל כפיקמ מעמ מ"כ כלומ"ר מקמיר בעכי נוזי' זמ ע"נ זמ דמ לעיל מירים וכיכין מוקמ מעמ מקמקין נגוס מ"מפרן מעמ ומ"כ לפו כזיז מע"נ מעמ מיירי מ"כ כמרס נגוס מ"מפרן מוקמ מעמ לפו דוקמ דנגוס מ"כמ מפרי מ"נ מעמ מוס מלמ דברי לסוגי מסומלמ רגוכ' קמ"מוקמ מעמ דבסכי מני מכל מעי"דרים מקני"דלקמן מין כרמס כן ולמרמנ"ס כיומ דמיירי כזיז מע"נ מעמ מכך מעמרס כמדיל כמוס מקכיתין דלקמן כמו מלמעי"כמיך: ו מומאת מקמיתין מו כיכין מקמיתין וכיכין מעמ מ"נ כנגדו עד מרקיע מעמ כ"מ וכן מיומ נ"מ"ר מ"כ ומ"ס מ"כ ולמ מ"נ מוקמ מעמ בלומר כין מקמקין למלין ומסוס בן כוקמ ויוכרת מכל נ"מסמר מיומ נ"מרמנ"ס וכמ' ומכר רמוי מלמ מעמ נס כן מקמ מין למיומ כמקמין מוקמ מעמ ומומ נגוס מ"מפרן נוכס רב לפי מסמלמר מומ כזיז ומומ כמו מקדס ונס מר"ס כמב ומיומ דלמרי מומלמ מקמ מקמקין (מקמקין) נלכד מעמ מומלמ כיכין מו מ"נ מלמין כנגד מומלמ עד לרקיע מעמ ולני' זמ מוי מירוסמ דלין כיכין מוקמ מעמ כין מני מוזין מכל מקמ מקמקין מיכמ מוקמ מעמ מ"כ:

וכן בחצר שהיא מוקפת אבסדרה: ח שני
זיזין ורוח על נגדו זה ויש בר"ן פותח מפח
ובינוחן פות' מפח מומאת תחתיהן תחתיהן
מומא בינוחם בינוחן מומא על גבוחן כנגדו
עד לרקיע מומא חיה רה"עליון עורף על
תחתון פותח מפח מומאת תחתיהן או
בינוחן תחתיהן ובינוחן מומא על גבוחן
כנגדו עד לרקיע מומא חיה העליון עורף
על תחתון פחות מפח מומאת תחתיהן
תחתיהם ובינוחן מומא בינוחן אם תחת
המותר רבי אליעזר אומר תחתיהן ובינוחן
מומא ר' יהושע אומר בינוחן ותחת המותר
מומא ותחתיהן מהור: ו יש בהן פותח
מפח ואין בינוחן פות מפח מומאת תחתיהן
תחתיהן מומא בינוחן או על גבוחן (כ"ל
תחתיהן) כיכין תחתיהן וכיכין מומא על
גבוחן) כנגדו עד הרקיע מומא: ז אין

וכן בחצר שהיא מוקפת אבסדרה: ח שני
זיזין ורוח על נגדו זה ויש בר"ן פותח מפח
ובינוחן פות' מפח מומאת תחתיהן תחתיהן
מומא בינוחם בינוחן מומא על גבוחן כנגדו
עד לרקיע מומא חיה רה"עליון עורף על
תחתון פותח מפח מומאת תחתיהן או
בינוחן תחתיהן ובינוחן מומא על גבוחן
כנגדו עד לרקיע מומא חיה העליון עורף
על תחתון פחות מפח מומאת תחתיהן
תחתיהם ובינוחן מומא בינוחן אם תחת
המותר רבי אליעזר אומר תחתיהן ובינוחן
מומא ר' יהושע אומר בינוחן ותחת המותר
מומא ותחתיהן מהור: ו יש בהן פותח
מפח ואין בינוחן פות מפח מומאת תחתיהן
תחתיהן מומא בינוחן או על גבוחן (כ"ל
תחתיהן) כיכין תחתיהן וכיכין מומא על
גבוחן) כנגדו עד הרקיע מומא: ז אין

ומכר מסיפ מוקמ מכסדרמ ומלכסדרמ מוכלמ
נמקמ מלמס מנכמוס מומלס נכיס כלים מכלכמדרמ
מעלים מומלס כלכסדרס רבי מליעזר מסמ מכיס
ולכי יסוסס מעמר ומלכס כרבי יסוסס: ס מני זיזין
זמ מל נר(זמ) ומכוזיס
זמ כנגד זמ: יס כמן מוקמ
מעמ מכל מקר מן מזיזים
מ"מרקכו מעמ מל מעמ: כיכין
מוקמ מעמ מקמקין נגוס
מן מ"מרן מעמ ומעליון נגוס
מן מקמקין מעמ: ומומלס
מקמיתין מקמ מקמקין כל
מס מקמקין מומ ומס
מעמ נגיו מסור דמוכן כמני
מסומלמ': כיכין מס מומלמ
כין מקמקין למלין כלמס
מכיכין מומ מכל מס
מקמקמ מקמקין ומעמ מלין
מסור דמוכנים: מל נגיו
מ"נ מעליון ככנד מומלמ
עד מרקיע מומ וכל מסמר
מסור: מיומ מעליון מוכן
מל מקמקין כו' מקמיתין
וכיכין מומ דכין מסומלמ'
מקמ מקמקין כין מסומלמ כיכין מוקמ מעמ
מעליון יתר מל מקמקין מעמ מערב מס מסומלמ' ככל
מקום מכל מס מעל מעליון מסור דמוכן: מל נגיו
מלגני מעליון: מיומ מעליון מוכן מל מקמקין וכו'
מומלמ מקמיתין מקמ מקמקין: מקמיתין וכיכין מומ
דמוכן מוכן מערב מס מסומלמ כיכין ומכיומ מס
מסומלמ למס מקמקין: כיכין מס מסומלמ' כיכין מו
למס כ"מרן מקמ מעומ' דמיכו ככנד מעוכן ולמ מקמ
מקמקין: רבי מליעזר מומר מקמיתין וכיכין מומ ר"מ"נ
דליכ' מעמ כעודף מכיומ מכ מס מומלמ למקמ מקמקין
מומילו מוכן מלין: כיכין ומקמ מקומר מומ מס מכין
ר' מוזין ומס מקמקין כ"מרן ככנד מומר מומ: ומקמיתין מומר מס מקמ מקמקין דכיין דלין כמומר מעמ
מין מומלמ כ"מר מקמ מקמקין ומלכס כרבי יסוסס: ו ומין כיכיס מוקמ מעמ מלין מקמקין נגוס מן
מ"מרן מעמ ומין מעליון נגוס מן מקמקין מעמ: כיכין ומקמיתין מומ דלין מקמקין מוכן כיין דלין מקמיתי
מוקמ מקמ ומס מל נגיו מוקמ מעמ ומעליון מכיומ מס מומלמ לכל מס מקמקין ומקמ מקמקין ומוכן למס
מל נגיו ביין דמעליון נגוס מן מ"מרן מעמ ככנדו עד מרקיע מומ ומס מקמקין מומר דלמ"נ דלין נגוס מקמיו
מעמ מרי נגוס מן מ"מרן מעמ ומוכן:

ז מין

ז. אין בהן פותח טפח מטמאין. אין ברשב טפח שלפך בין שהטומאה למטה בין שהטומאה למעלה לא מביאי כלל: וכן שתי יריעות שהן גבוהות מן הארץ (כאהל) טפח ונגועות זו בזו, טפח ליכן כשני זוזין: הנסרים עבים

שמעתי' פירשנום לעיל בפרק שני. הנסרק ואינו צריכין לפרש. הכליות שהן עבים הם: ואם היו של שיש שאינן עליונה בנגועה מן הארץ טפח לא הביאם אלא לשנים את הטומאה כיון דמקבלין טומאה' את שאינו לפי שאין באבנים בארץ אהל טבליות של עץ אינן מקבלות כקרקע כיון שעליונה גבוהה מן הארץ טפח הקבל פי המקבלים מעמת את אויר שעליונה עבים את הטומאה:

ה כליות

ז. אין בהן פותח טפח בין שיש ביניהן בין שאין ביניהן פותח טפח טומאה תחתיהן ביניהן או על גביהן טומא' בוקעת ועולה בוקעת ויורדת וכן שתי יריעות שהן גבוהות מן הארץ פותח טפח:

פרק טו

הנוס עבת וכופת עבת אינן מביאין את הטומאה עד שיהו גבוהין מן הארץ פותח טפח קפולין זו על גבי זו אינן מביאות את הטומאה עד שתהא העליונה גבוהה מן הארץ פות' טפח טבליות של עץ זו על גב זו אינן מביאות את הטומאה עד שתהא העליונה גבוה' מן הארץ פותח טפח אם היו של שיש טומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת:

ב טבליות

ז אין בהן פותח טפח פי' הר"ב מטוונין אין ברשב טפח לדברי הר"ב בפר' לעיל בשבכה ס"ד"ה לטמאים וכו' כגון המתקקי לגובו סס עמני' דשכב דלא כוותיה אלא כרבי יהושע: וכן שתי יריעות שהן גבוהות מן הארץ כיון שהן טפח וכן בכל הגלוקות שבגוים לענין סוזיון:

פרק טו א הנסרים עבים כו'

כתב הר"ב הן מתקני' פירשנום לעיל כו' ...

ואכסדרא שבפרק דאמרי' טומאה בכד זה כלים. שבכד אמר מסורים ואמרי' עלה כתן לא הקנה בארץ איכו עביא את הטומאה עד שיהא. קנה גבוה מן הארץ פותח טפח ולפי קתני הנוס עבה וכופת עבה כו' כלומר אם הנוס עבה או כופת עבה טפח כו' ...

לאדם שהוא כתן נעל טפח (כדתנן במסכת כ"ו פ"ג) לפי שהוא אלול כמשה כשתי טבליות · ע"כ:

באם היו של שיש טומאה בוקעת כו' כתב הר"ב לפי שאין כאהל בארץ · ...

ע"כ: (כדלקמן משנה ז) ...

ב טפח

ב מטליות על פן מטן מטוכות זו אבל זו וכל אחת עצן
נבוסה מן מאדרן מטה וכונעת בקיר קיבן כל אחת
בנכרת מטבלה ודיך קרבי מטבלות מטין כרקבן
מטה מילכך כלים מטמא מרמזוכה מטה מרמזוכה מטמאים
מטאים ומטמא הטהר
מזוריס: מכינע מטבי מטמ
מיחלת מטבה ומ"ג דקבן
נפ"ק כלים מכינעים בחת
וכלים בכלים מטמאים מומאי
מטבה מטליטי כין מטה כין
כלים מטמאים מיחלת מרב
אל מקבן מטה אין מטבל
מעמטב מילכך מבלה
מטמיחלה מטמאים מיכה מן
מטבין: מד מיחה כו מריבות
בחומת מטה כאין מיכה
מרוב מ"ס לא"ר דמכות מיו
מומים לבלמן מטבלמן יוסב
מלא ומוחה מיכה מרוגה
קרוימרכות ומטבי מטבלמן
כולם זו כה מון מלומו רבות

ב מבריורה של עץ שרין נוגעות זו בזו
בקרנותיהם ואין גבוהות מן הארץ פותח
שפה שומאה תחת אחת מהן תנוגע בשני
שמא שומאת שבעה כלים שתחת הראשון
שמאים ושתה חשניה מתחרין חשלמן אינו
מביא את חטומאה עד שיהא בו ריבוע
בפותחת שפה ג' חציות שרין יושבות על
שוליהן או סוטות על צידיהן באויר ורין
נוגעות זו בזו בפותחת שפה שומאת תחת
אחת מהן טומאה בוקעת ועולה בוקעת
ויורדת בסה רבים אסורים בשתורו אבל
אם היו שמאות או גבוהות מן הארץ פותח
שפה שמא תחת אחת מהן תחת כלם טמאה:

ד ביה

מטמ לו מבוה לו יומר ומטמ קמב דבר מימ מטלמן
בילם מ"ק מטומה רבות נמומה מטמ דמ מכמוקדר ביע
מיכו מבמרק ומס מיחלה (בפ') נמוך מרבות מבמבי
מרבות מוכן ומוכב מטומה מלמבור לפון: ג מכיוב
מזרוק מרב מל מכיומה זו מבר זו מו מל זו: מסן יומבו מל
מוליסן ומיסן לבמ לב: לו מומו מל מליסן ומיסן מן מבל:
בשויר מניב לו מבמר: מכמבמ מטמ מרוב מטמ מינב
זו בזו: מומאה מוקבמ ומולה לבדרין מקבי לב לבומומה
מל מריסן מבילו מכנד מטומאה מין מטמ מלב מב
מקמבמיסן ומלבניסן מכל מב מבמיכן מטור כיון דמין
כלי מרם מימבמ מנבו מל מב מבמיכו מכיל ומב מביכו
מכנד מטומאה מבי מקמבמיסן ומלבניסן מסור ובימבו
מל מוליסן מבילו מלמב מבמיכו מין מבילת כיון מסין
מטמק מטיר מוכן לבויר מטוב לו ומכיב מבמב כמב
ומטמלו כל כלים מבמ כב ומבילו מלב מכנד מטומאה
כדאמריכן מבמב בסיף ב' כורב: כדיב בסורוב דכיון

לבמבנ' מן דבו לטבלמה מל מ"ס מטמבמיכו' מומב' מב מלמבמב ומומב' כוקבמ ומולה: מבל אם מין מבמומה מבי'
מין בנומה מן מאדרן מבליוכה מנבומה מן מאדרן מבמ מכילה מב מטומאה מין מקמבמיכו' מומבים כיון דמטמה
מילי דשוב מקבולין זו מל זו ומטבלמה זו מל זו: לו בנומה מן מאדרן מומב מבמ מכילה מב מטומאה ומבילו

מטורה

ד בית שהצצו בלסרים או ביריעות מן הצדדים או מן הקורות שומאת בבית כלים שבחצץ שוחרים טומאה בחצץ כלים שבבית שטאין כלים שבחצץ אם יש שם פותח טפח שטאים ואם לאו שחורים: ה הצצו מארצו שוטאה בחצץ כלים שבבית טטאים שומאה בבית כלים שבחצץ אם יש בסקופן טפח על טפ' על רום טפח שחורים ואם לאו טטאין שארצו של בית נמוחו עד התחום: ו בית שחוא סרא תבן ואין בינו לבין הקורות פותח טפח שומאה בפנים ברים שבגגר יציאה שטאים שומאה בחוץ כלים שבפנים אם יש בסקופן טפח על טפח על רום טפח שחורים ואם לאו שטאים אם יש בין תבן לקורות פותח טפח בין כך ובין כך שטאים: ז בית שטלאו עפר או כ"ש צרורות ובטלו וכן כרי של חבואה או גלגל בטלו של צרורות אפילו כגלו של עכן ואפילו שומאה

לנערי ודמו למכליות של פיס לעניל ולא לכלי שמשורה שטוויין לקבלם דכתיב שפלים לשמש ולא לשפר. עכ"ל עפר"ס: ד כלים שבתבן שחורים מי שפחורי שבתן שכל שכתיך שבתן כדיך טיפים פס פותח טפח כע ס שר"ב נעטכס' כך כ"ל וס"ב שכלמי מיך כתב עפר"ס ופנלמי:

ה שארצו של בית כמוש עד שמכוס.

ולשון ספרי כל שטר בשטל לטסות קרקע שבית כמוש מרבב ס"ימיין ע"ם נטסכס ז"ס"ב: ו בית שטלאו עפר ס"ב בספרי וכ"ש תבן וכי מייתי לס בגמ' דטירוכין דף ע"ב וכפ"ק דמוכס דף ל' שכל כתבו שמו' דמטוס לע"יתי לא שבתן שמו לשבני' שטפרים תבן בתקוס עפר: ובטלו כו' שמשלא בוקעת כו' דשלו לא נטלו שרי שוס כספר שבני' שמוכסים בשטל כדלע"ל ונס"ם ע"ל דטירוכין דמי עשכא לדשבן שטס מרין שכיקסתי שבירוש כו' מלא עפר או גרוגס מערבין שטר ומין מערבין סב ס ומ"ל' נמקטס עסמע דמתבטל ומטכי רב פסי בטלמס מרין לע"ט"ימים קמי שלא בוש לטיסוייעים קמי ' ומ"ל דכ"ש דנר' שכא נטלו דטטמע מטמע כטלס ליטס כלל. שכל מרבכ"ס שבתיק בטלו ומי' דל"ל ביטל רין שכיק ומס שיש בתוקוס עמתר כלים ובתקוס מטר מעכן מומטס שכא לא עטמ' שלו שכלים בטשל מרין שמשל כבר נטל לעיות בוש (כמלים) מ"כ"ב מעיש לטירוכין ומוכס ונס לבריש שבתכורגא לא שביכומי מבקב מס ולל בוש מטלמ עפר או גרוגר' מרי זס כטל שכיק ומרי שוס כגל מל עפר או גרוגס ומס שיטס מומטס בתוך שטפר כוקע' ועולא

בין שבתן ולקורות פותח טפח לא נתבטל שבתן שמוס ליטסבכמבתן ומרי שוס כטפר שפנים שבתיק ומין עניל על מס שבתוכו בין ים בתקיקו שבתקין מין בתקוקו שפח: ז וכן כרי של תבואה שבטלו: שבטלו

ויצולם וכו' וכ"ש ועיין כפ"ל דפקיעות מטבע: *שומאת ביק"ק כו' כתב הר"ב ופס"ים כו' הרי שוב כקבר מקום כו' כרקבן נרפס:

ח חצר מקבר שיעור מקבר זו מנת מעמדות מקומו לתיכה

שומאת בצר הכלים שומאת בוקעת ועולה בוקעת ויורדת: ח חצר הקבר ר"ה עומד בתיבה טהור עד שיהא בה ארבע אמות ר"ר ברבדי בית שמאי בית הלל אומרים ארבע שפחים קורה שעשאה גולל לקבר בין עוסרה בין סומה עד צרה אין טמא אלא בנגר הפתח עשה ראשה גולל לקבר אין שמא אלא עד ארבעה שפחים בזמן

שפילו מיעלם בגד מכל מ"ם מפיקה מטומאם בעוך מגל וכלים מם מחוכים לטומאם בעוך בגל מכל מיכן בגבי בטומאם: שומאם בוקעת ועולה ומם מפקדם מסור ופס"ים בעקום שומאם מכמ על מקם ברום מקם מריבים בקבר מקום ומקם כל מניניו: ח מבר מקבר מבר מקוקם מגרגם רוקיקים מרבע מעדות מל קברות: מבור מד מיום בם ר מקם כל זמן מים בם מרבע מקות מבור מעומד בם מגל בסוקם מגרגם מקום מעומד בם ומם מין מם מלם מלם מעדות מגלם רוקות ורום רביעים

מל מבר מקום לבויר בגיל מפילו מיבו מרוקם מקקם מגרגם מלם כל מגום מבור ובלבד מלם יבא לבסקם מל מקם מגרגם ומבי מילי מבר מקבר דבם"ם מקיים מכל מקם בבלבם מום מרבע לבקר לבוי מל מקם מקבר: גולל לבוגם: מלם בגבר מבקם מל מקבר ומל בבע בקבם מבוכם מוקן לקבר מבור: מבם רמב גולל לבקר ומבי מים מעומדם מל מבקר בבו מלן מבינם מקבם מעוכם כמדבבמבמים מעוך לבקר מקם מבים גולל ומגרבע ולבקבלם מבור: בזמן

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ובזמן שהוא עתיד לגזר לקון ואף על פי שאין קנין עדין לגזר כאן גזרה שלכם: כלי חרס בל זמן שלא קנן ואף על פי שעתיד לקון ואין שלכם כרבי יהודה: ט חבית שחיא מליאה משקי טהורים ומוקפת צמיד פחיל ועשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומא' שבע' והחבית והמשקין טהורין בחמ' שעשאה גולל לקבר חנוגע בה טמא טומאת שבעה רבי מאיר אומ' כל שיש בו רוח חיים אינו משמא משום גולל: י הנוגע במת וחנוגע בכלים המאהיל על המת וחנוגע בכלים טמאין מאהיל

ולזה כשסר כשמש אדם בשת אם כנגד כו׳ אסשיל עליו
ואם׳כ כנגד כלים שבא אלו אכלים שאינם אכל אם
כנגד בשת אז אסשיל עליו עוד אסיל על אכלים שבא
לא יטמא אוקן לפי שמשמש איכו משמש בשאל אשכם
ישמש כנגד אם אלא שאסשיל
בידיאשם כו׳ ועיין מלא:

חנוגע בשת ומאסיל על
שכלים שטורי׳ כש׳
מסרים ואש׳נ דשמרשמש
דכילן שכיאן מוטמא על
מנגע בכל שמן מיסו א כו
שכיא אם אם אשם בשאוק
מטמא ע׳כ: אם יש בידו
נוגע שבא לפי שקמן בן
יומו שטמא מגע אש (כרשבן
בשבכ׳נ ש׳ם דכידם) ואשר
סיסים כעד קם. שרבכ׳ם
וכל ש׳ דאוקא שבא כאדם
כיכיכי אשמריכן:

פרק יו א כל שמשלטלין
בקש שמ׳טלין מעשה אלא נזרו מוטמא
אשל כעוכי שמרדא אלא על אדם שכוסמן אכל בשוקא
שבא אש׳נכמרין כמי שכיאין אם שמיאם דדוקא
זרצי׳ורקוק לפי שאין כאם מאז שקכי (כשבל׳ש׳ם)
לאא שכיאין ולא מוכנים דאוי כאש שכרר ואסלנ
ומנליר ומעלא אכל אילן שמיסך על אסרן שקכי אשם
(כשבכ׳) דשכיאם אם שמוטמא מו׳ש׳ק דשבא דק׳:
אקאה אם כמי מי׳ שר׳ב שכוטא שיא אקאה אם כמי
אם אין דבר זה אמת אסלבא זו אקוטאה
וכשכין זה מניכו כשק׳ם מי שרשא אם מנאו מזא כלו׳
אלא מנאו מזא מו׳אם יכשב רא׳ מכשבר שיא על מורא אשמכבא ואקלל אם מנאו אקאה כו׳: **ושמאוחו**
מסוא כלים שמאסילים על אמת מי׳ שר׳ב דלא בשיכן מוקא אמת אלא לשכיא אם שמוטמא אמת ראשו אסכי
לשכיא מוטמא על אסרים ראל׳ ומ׳ם שר׳ב ומעשו אם אשכיר מו מסעם מוכורין ומרדא בר קכולי מוטמא מוא ראין
דיכו כשמוטי כלי אן דאא יש כו דרכן אל מכוות כראשו אשקר ובראשו אסכי יש כו מרבור כדרכן בשכ׳ם דכלים
כ׳כ שר׳ם וכך שיא אמת אמו׳ דכשם׳ מכא ש׳ק ומולא לאמת ר׳ק ומיאקו דאא אמרי׳ מרב שרי מוא כאלל *כש׳ם
שר׳ב כש׳ק מסכא ב׳דוקא מרב ודומיו מוא כלי מכוות אכל אמר כלים לא אאזיב אסס כמכורין מרשמש אכנמו
בשת כנגד כאם אדרם וכש׳ם שר׳ם ברש׳ק ושיא אמת מרשב׳ר נ׳ב כש׳ם מיא׳ם ובכר שר׳ם ומיאו (מי) אמריכן
מרב שרי מוא כאלל לשמש אמרים כאמל (ובן לשמ שר׳ב כאדיא נכי מכורש ברוא כאמל׳ם) שיא אסיכר ראוי לשמש
מסוא דמרדא מסאיל עליו דשמש כאמל ולישכא מסמא דלאו מכורא אמל מאמוא ומור ראי מסמא אמל מאו
קאמר ר׳ע על אדם אכוסמן בעוכי שמרדא כלומר שיא כאיקאו אמת

אמילו

ואם יש בידו מוקא אמת אמלים כיון בידיו מאסילים
על אמת ועל אכלים מכיאות אם אמיאם: אבי בקיש
ואמאיכן מכוזכי ואיכנר׳ע; מכיא אם אמיאמ׳ ומכאמו
אבי אבקיש אמלים ראמל אל בידיו מנרף אם אמיאם
כאלו אבי אבקיש אמלים ראמל אל בידיו מוקא אמת נכרא
מיאם אמ׳ אמי כדאכן לקמן
ועל מנאן בכל אמן אמל
אבי אבקיש אמורים:

כל שמ׳טלין מכיאין
אם אמיאם אמלים
אמל אמאם אמסיל ראמו אמר
על אמת. ירמאו אמר על
אכלים מכיא אם לאמם מאם:
כעוכי שמרדא אמי׳ אין כו
רוקא אמת אלא אים כאקאי
אמת דאוים אל אמת אקיאו
דגזרו אל אקיאו מסי׳מוכיל
אקאה אם אבי אקיאם

קאוא לאמן כריאמ ואמיך ומכיאם אים אקאה אם אבי שי
אין דבר זה אמת אסלבא זו אקוטאה אקיאם ומ׳ומן
דאם מוקא אמת כעיכן: אמת אמיאם כאבאמ אלא
על מנאם בכיא שמרדא ואמת אמאמו ולא ידע אמאם
אם אמאמו אם אמאו אם (שמרדא) אמו׳ כלי אמאמיל
אל אמת אבכלי מנאו אמסיל אל אמת אמת בכל אמן
אלא כעיכן מוקא אמת אלא לאכיא אם אמיאם אקאה
ראמו אאבי ואמאו אם כאוכר או אמאם אכורים אומ׳ומ׳
דאוא לים כלי׳ אכנמו (נאמ ואדם בכלי׳) ומאמ אומאמ׳
ומאם אמ

ושמאוחו
אמים כלים אמסילים אל אמת מ׳ מי׳ שר׳ב דלא בשיכן מוקא אמת אלא לאכיא אם אמיאם אקאה ראמו אאבי
לאכיא אומאם אל אמרים ראל׳ ומ׳ם שר׳ב ומעשו אם אשכיר או מאמם מוכורין ומרדא בר קכולי מוטמא מוא ראין
דיכו כשמוטי כלי אן דאא יש כו דרכן אל מכוות כראשו אשקר ובראשו אסכי יש כו מרבור כדרכן בשכ׳ם דכלים
כ׳כ שר׳ם וכך שיא אמת אמו׳ דכשם׳ מכא ש׳ק ומולא לאמת ר׳ק ומיאקו דאא אמרי׳ מרב שרי מוא כאלל *כש׳ם
שר׳ב כש׳ק מסכא ב׳דוקא מרב ודומיו מוא כלי מכוות אכל אמר כלים לא אאזיב אסס כמכורין מרשמש אכנמו
בשת כנגד כאם אדרם וכש׳ם שר׳ם ברש׳ק ושיא אמת מרשב׳ר נ׳ב כש׳ם מיא׳ם ובכר שר׳ם ומיאו (מי) אמריכן
מרב שרי מוא כאלל לשמש אמרים כאמל (ובן לשמ שר׳ב כאדיא נכי מכורש ברוא כאמל׳ם) שיא אסיכר ראוי לשמש
מסוא דמרדא מסאיל עליו דשמש כאמל ולישכא מסמא דלאו מכורא אמל מאמוא ומור ראי מסמא אמל מאו
קאמר ר׳ע על אדם אכוסמן בעוכי שמרדא כלומר שיא כאיקאו אמת

אמילו

ונטמאת מתים ליטר דטמאתו מטמא מדאורייתא דתרב פרי פוש כמלוא תן
ס מתים אין אסל: פירו (דברי חכמים מקוים
מאוריים דתרבא מנים טומאה: על אדם מנוסמן
ומכן דאדם מנוסמן) אין מלין כי אם טומאת ערב
מנגדו מסמיק בין בקיבו
לתרבא ומוס ליס דיקרב
בדיקרב לדיקרב ומרומם
מטמאי מיתים מאיתים ערב
יסכם לומ"ס מ"ל מטמאו
לתי ים בסיקרו מטמ ומתי
ליטר דטומאת אהל אין כם כי אם טומאת ערב מילכך
נוגרו מלין בטוכי הערבא לטמא טומאת מנעם מלכריסס
מסוס אהל:

אמר רבי עקיבא אני אחקן שיר ו דברי חכמים קיימין שיהו כל חטאי בן מביאין את חטומא על אדם הנושא נכעובי חמרדע ועל

אמילו בכ"ם מטמא מדאורייתא דתרב פרי פוש כמלוא תן
מטמאם אם מעקמות מטמא כדין מתכוש כדמוכח פ"ב
ומ"ם אמטר דכאן לאמים דרבן בתוך מערבא ולא מרמו
ומרבא מקנלי כלי תן פוש מדרבן מיטלטל ודיך
לסמירו כלמעריכן בטניג'
וכו' ע"כ. ולפי מ"ם בסמ"ם
בסם מרבי"מלא קמים דאין
ערב כמלל למטמא בטמא
ומאמל אלא לענת בלבד.
ומ"ם ומאי מיכורין מיכא
מכא דסא ומאסיל בדו אמר מכן לא קמים דכל דבר
מאמיל מל מעמ מרי פוש ככונעת ומתוכר בו וכי אמי
דתכן בא"ק מסכם נ' אין מאמל מתמסב ומ"ם מר"ב אז
מסוס דמ"ל כלים מכנמו כו' כדתכן בא"ק וכ"כ נס כן

מרים יוה לטמא מ"ל מטמא"ונם מכתב מר"ם ברמ"ק דלמו דוקא ערב מרי פוש כמלל דמ"ם לכל מכלים יכן
מים כמת מרבי"ם ומלכך מכא מא"נ דכלי תן פוש ים לו דין כלים מכנמו כו' ומטילו בלא מיכורין. מס"כ לר"ע
ומיתתו דנדמו כלים מכנמו וכו' דכמ"ק. דוקא נכלי מתכית ולמסם זו דלא כלי תן ים לו דין ערב כמלל מדרש
קיסי' מר"ם לדוכתם דמים מאיכר רמוי לטמא מטים דערבא מאמיל מלין כו' לדעת מר"ב דמסל"ם דמתרי' ערב
כמלל אף לטמא נאהל. וצ"ע. ועוד לא דק מר"ב דמומיל ובר"ק כבר מתם כדברי מרבי"ם דערב כמלל לא
דוקא ערב מסוס כלי מתכות אלא מ"מ לכל מכלים. לא מ"ל לבקוב בכאן מטמא מכורין וכ"ם נם מ דלמיל דלא
כתב אלא דוקא במיכורין אלא אנב מיסמים מתמיק דברי מר"ם כולם ולא דק. ומיין עוד נמיך נס אמי מלין
מ"ונמי מנמא רכזיר מסכת נ' המתקמי דברי מרבי"ל דנמא מס' נזירות מכתב מאין מומאת ל לאדם נכלים אלא
במיכורין מדברי מסכתי מל מענת רכיכו מ"ים כאן מ"ומו כיש מטר מנכו לי כו' וכלומ מכי מרמיתי מס מנס
בכ"מ מסכי' מס מרבי"ל ולא מוד אלא מכתב מנס דמת מרבי"ם כדברי מרבי"ל ולא דקדקמי מקריו לרדת מס
לסיף ריכים מלו מכל מכסיו מין בעין כרמא מרבי"ל מנמו כמאמר כן כמ' נזירות לא אמר אלא נכלי מטמ
ולא בכלי מתכות דכמ"ים כתב בת"ם מ"מ"מ דכמרב אלא במכורין וכמאר כלים מכמכורין וכמ"ם לעיל נמו.
ומ"כ ל"ז מב"מ כמ"נזיר מ"ל מי מניד לאדוכיכו מרבי"ל מרבי"ם מוכר אלא במיכורין מטמא כו' מכם מודמ'
מיו מל מרבי"ם מניד לו מכמ"ם מ"מ"מ מטוס כל מכלים לדין אמר וכיון דכמרב לכ"מ מ"ין מריך מכורין אם כן
לאמרבי"ם מכל מ"נ מכור ן ומל מלר מכלים מסינו מרבי"ל ומומיל וכן נס מעכת רכיכו מ"ים כמ"ן כאמרו מיוס
ביש מטר מכו לי נמקומם מ"מרת מנד כלי מתכות מ"נ מכורין לכ"מ מכל מרבי"ן נמי"מ מ"מ מ"מקמ כמ"רמ
מרבי מטמא כאהל ומנמקמ לא כו מס נכו' נמ"ל: על מאדם מכנומ"ן מי' מר"ב ומכין מין מלין כי אם מומאת
ערב מנגדו מסמיק כו' ומיו לים דיקרב בדיקרב לדיקרב וכ"כ מר"ם וכלומר מכיין מוס מאדם מטמא מכ"ם מומאת
ערב דמ"מ מ"ריתא יקרב בדיקרב מטמ מומאת ל כדילמיכן כמ"ב דמכו"ם דף נ' דכתיב וכל אמר ינע בו מטמא
ימטמ ומטמא ל ימים כמטם מומאת מת ומא דכמ"ב ומכמם מכנעת מטמא מד מערב מיקמיכן מלא במיכורין
ויקרב בדיקרב דמטמ מומא ל מ"ינו במיכורין ומטמא יקרב בדיקרב לדיקרב מטוס מטליס מומיל ומונע מטמא
מומלת ל ריסו מטמ מומאת ערב מסוס ומכמם מכונעת ומי מיתא דאדם מכמוס מערבת מל ונגדו מתל
כתמו דלא לומא לאותי אדם אלא מומאת ערב כדיכו מסוס מליס ונמכורין מיכא לאמתי דלאומטים מליסי
פוס מטמאיתו אלא מרין אהל ומתי לעיר כו' ומירמו מתו' דמ"ק דמנע מטמס לפי מליכו מס מ"ס כל כך מומאן
דבר מורין ולמיכך ימרו מטמא מסוס מכל מיומיל ים מסיקמא מטמ ומתי לעיר מ"ין באהל אלא מומאת ערב
לכך נוגרו כו' ודוקא בטוכי הערבא מים כמ מסיקמא מנמ מכל כמקום מ"ין ליכא לאמתי כלל מיומ מסוס אהל

ועל עצמן בכל שהן ועל שאר אדם יכלים
בפותח טפח: ב ביצר כוש שהוא תחוב
בבוחל בחצי זית מחחתיו ובחצי זית מעל
נציו אעפ"י שאינן מבוונין שמא נמצא מביא
את הטומאה לעצמו בכל שהוא ר"הקדר
שהוא עובר והסל על בחיפו והאחיל צדו
אחת על הקבר הכלים שבצד הב' שהורין
אם יש בסל פותח שפח אמא' תחלוליות
הקרובות בין לעיר בין לדרך אחר הדשות
ואחד ישנות שמאות הרחוקות חדשות
טהורות וישנות טמאות איזו היא קרובה
חמשים אמה וישנה ששים שנה רבי רבי
רבי מאיר

ומכר כתבתי נ"כ בדים ס"ק דלמרבנ"ם סך קרש דוכל
מזר יגע בו מטמא יטמא מוטמא מרבים ולא מיירי
בטומאת היכורן: ° בפותח טפח מיין מ"ם בסם
מרבנ"ם בפסכם ו"מ"ב בס"ד: ב שמא ודלא כרבי
יוסף דלעיל פרק נ"דקבן מפסיל על כתבי זית וכתבי
זית מפסיל עליו רבי יוסף כן מרבינם מפסר וקבעים
מטמאין. מר"ם: נמצא מביא מת מטומאה לעצמו
כו' ולא לבונת בו כדקבן בפסכם ב"פרק ז"בבנת כתבי
זית מעוכו וכתבי זית מלקוריו וכו':

רבי

ואחל כתב מר"ב ובעסכת כלים פרק לו עסכם לו: אם יש בסל פותח טפח מעמים דלדם מטוח מקבל
טומאה מיכו קונן כתבי מטומאה · מזר"ם ומיין רים פרק לב: בין לעיר בין לדרך מירם
מר"ב בין לעיר מפעוכה לבית הקברות וכו' דלא מעמיקם לא מקוקבן מ"מאה"ם פרק נ' דכתובות דף ך':
חדשות מאין זמן רחוק מלא מיה כמן מל דמיכה לעיר בין דדלמה מיה מם מ"מ מכבר מם מת מידבר
לבין ליב מל מם ומע"נ דמזכיר מאיכו מה"ם קודם מבבמן מובא דכ"מ"ם בכמה מקומות בעסכם
לא קמדיכן מלא מיכא דקא מבלונמא כלומר על דברי מי מקדם לו ° מסל"ל מסת זו מלמה מודם לי מו מו דקמי
מקרא מים לו לומר מאר זה מבתוב כמי' בקרא תוספת מם: מאות מי מר"ב מבי' מבכמים קוברות מם
בכלים וכ"יונם מרבנ"ם לא כתב מלא זה מסמם בלבד וכן בתוספתא מסכיא מר"ם מבלא מזה מסמם קמי
נם מל קרובות לדרך דמקם לא מייך לעיר דבד נ"מקם מזלא דמיכא קיימא דמיכים מזלא מלא בדרך מעמ'
מדריכא וטעמא מסיטא מוא כדמאר בם"ם דכתובות בבלמא דרך בית מקברות דזיכין דמקרבי בין מסמיה
(מל מ"ם) ומקרו וקברו בתל ומומ"ל ומעמא מסיטא מוא לא מוכרכו לבמו: מאין

ועל מצמן בכל מסן דכלי מסמיל מל מעם מעם מעמ'
כל מסוס: ומל מפר מדם וכלים מתקמ מעי דע בתוקם
מעם כיון דמין לכם מוקמם כלל מין מייך לנמור מל
בקיבו מסוס מוכיו: ב כוס מלך מסכים מוות כו
ומקמלב: דמסומי כלי מן
מוס מקבל מוקמם מסוס
בכורת מל מעבת מקבוקם
ב: אף מל מ"מסיכן מכוונין
מאין מבי מבמי זיס
מכוונים זל בבנד ומ"מעם
מכום דמכיא מטוקמם מל
מבמו בכל מסוס: מקדר
מוכר מקדרות: ומסל מסוס
מכוסא כו מת מקדרו' ובמם'
כלים קורמו מיסל דקבן
מסם מ"מל מים כו בית
קבול מצית: ומם מים כמיסל
מוקם מסם מכיא מ"מסם
מל מקדרות מתקמ"ו לבר
מסבי מקלוות כו מתקלויות
לבמן מל: מקרובות בין לעיר מסמוכם לבית מקברות
בין לדרך מסמיך לבית מקברות: מאר מדמות ומקד
יסבות מעמות מבבי מסבם מ"ם קוברות מם בעליכן דעד
מעמים מעם מולא מסם לחורם וקוברת מם מבבל מלא
מבל דמוקות לא מולא למורם לקבור בתל ומומ"ל ובריכ'
לאים מילך מעם מולבות לבית מקברות ומיבם קוברת
בתל ומם דמסמיכן בישבות ומ"מלגרמוקות דמיימיכן
מעם קרובות מיו מתקלבן ומרב' מעיר ובמתכם מדבר:

רבי

ואחל כתב מר"ב ובעסכת כלים פרק לו עסכם לו: אם יש בסל פותח טפח מעמים דלדם מטוח מקבל
טומאה מיכו קונן כתבי מטומאה · מזר"ם ומיין רים פרק לב: בין לעיר בין לדרך מירם
מר"ב בין לעיר מפעוכה לבית הקברות וכו' דלא מעמיקם לא מקוקבן מ"מאה"ם פרק נ' דכתובות דף ך':
חדשות מאין זמן רחוק מלא מיה כמן מל דמיכה לעיר בין דדלמה מיה מם מ"מ מכבר מם מת מידבר
לבין ליב מל מם ומע"נ דמזכיר מאיכו מה"ם קודם מבבמן מובא דכ"מ"ם בכמה מקומות בעסכם
לא קמדיכן מלא מיכא דקא מבלונמא כלומר על דברי מי מקדם לו ° מסל"ל מסת זו מלמה מודם לי מו מו דקמי
מקרא מים לו לומר מאר זה מבתוב כמי' בקרא תוספת מם: מאות מי מר"ב מבי' מבכמים קוברות מם
בכלים וכ"יונם מרבנ"ם לא כתב מלא זה מסמם בלבד וכן בתוספתא מסכיא מר"ם מבלא מזה מסמם קמי
נם מל קרובות לדרך דמקם לא מייך לעיר דבד נ"מקם מזלא דמיכה קיימא דמיכים מזלא מלא בדרך מעמ'
מדריכא וטעמא מסיטא מוא כדמאר בם"ם דכתובות בבלמא דרך בית מקברות דזיכין דמקרבי בין מסמיה
(מל מ"ם) ומקרו וקברו בתל ומומ"ל ומעמא מסיטא מוא לא מוכרכו לבמו: מאין

רבי יהודה אומר קרוב שאין קרובה ממנה
וישנה שאין אדם זוכרה: ג המוצא את
בתחלה מושכב כרדכו נוטלו ואת חבוסתו
מצא שנים נוטלין ואת חבוסתן מצא שלשה
אם יש בין זה לזה מארבע אמות ועד שמנה
כסלא משה וקוברה חדי זו שבונת קברות
בודק ממנו ולהלן עשרים אמה מצא אחד
בסוף עשרים אמה בודק ממנו ולהלן עשרה
אמה שרגלים לדבר שאילו מתחלה מצאו
נשלו ואת חבוסתו: ד חבורק בודק אמה
על אמה וסניח אמה עד שהוא סניע לסלע
או לבתולה המוצא

רבי יוסף פוטר כו' ולכך כרבי יהודה: ג המוצא את בתחלה מושכב כרדכו ונטלו ואת חבוסתו מצא שנים נוטלין ואת חבוסתן מצא שלשה אם יש בין זה לזה מארבע אמות ועד שמנה כסלא משה וקוברה חדי זו שבונת קברות בודק ממנו ולהלן עשרים אמה מצא אחד בסוף עשרים אמה בודק ממנו ולהלן עשרה אמה שרגלים לדבר שאילו מתחלה מצאו נשלו ואת חבוסתו: ד חבורק בודק אמה על אמה וסניח אמה עד שהוא סניע לסלע או לבתולה המוצא

שאין קרובים שיבכו אבל אם יש קרובים שיבכו אם
שיש בתוך כ' אמה שני כרקוקים ובדם דמסרס
דאם שיבא דאלכם אמה יקירה לקבור לא מבקש קרוב
שיבכה ומולא לפך רבי אם: שאין אדם זוכרם אלין
אדם פוטר זכור אבי אבא
שיש כאן אל ובשי כאמה
אל זה לכאן רבי אם:
ג המוצא את בתלא
וכו' מבר' זו
מבוים פ' בקרא לבזיר ובלי
מיכייפו אבר גרלא ברים
ובכר פוסבתי אם אם פרשוי
לאום ש בם ד'לכל ראם זם
מבאתי מבכו מבנוסבא
מבר'ים בתבק בתבלא:
ד בודק אמה על אמה
ומכיק אמה ל'
ברמב'ם מקום אם מיסים
בין קבר לקבר אמה אמה
ולזה כאבר יבאבא זם אמה אמלים קבור כמו אמתרבו
ומבב לבמיו אמה לבי אמום בבו אם מיבב' בין אבי קבר'
דאמ'ב

אמה ועד אמה כלומר מקבר ראמן'ענ' אין אמות מאבא אמות ולא יותר על אמה אבי זה אבכב קבורות
ובכר אלאם קבורה בבבום אם ומאמר דבבום דבבו אמיאם ומאמיו אם אמור
ל בומו אלא מבאבד לו כבבים אבו מולים אלא כ'ובבו אם אלא לבי אמה ומים דמאם לבבומם אבל בבלם מובב
אום מבום מיובר לבבורות ומורך אמאבים דרבב לאיות אבם ורבבם אבבבם ומלבבומם מבודם מבים אמות דאייבו
אמבם ומבומאבי מבן מאבבע ומד אמבם: כבלום אמם ובזבריה לא נבמ' לא אבא: בודק מיבבו ולאלן מאבים
אמם אבאבבים אבבע אמות רובב אל אם אירך ומאבר אבאבבות אמומים לו מבאן ומבאן אם אל אם דאבי מבבי
לאו לבבן בבבא בבבא אר' אמובר מיבות בבבא אירך ובאבר אב' מבים אמובא מבר אמות ולבי אבאבאל
מומבי' מבבא אמבא בבלבם בא ומלבמין אל מבבים מודא אל רבום' אבי אמי' בבבלו מבבי' אמם אבבם דמבר' ראמובם
בבלבמובא ומם דבבר אבין אמו אבאבות ומם דמבבים אבים דאד אלבמון אמריבן אבי אמריבן ומייבו
דבבבי מבבי' ומוד בריך לבדוק מלבבלם ומלבבם מבבים אמם דאייבו אבבבים אמם דאמם זו מיא מבבים מבבומבא
אבבר ויא מדין אמבבא בבבבדם בבבבב אבבר אי בבי זו מיא אבבבבב אבבר ויא מבין אמבבא בבומבא אבבר: אבבא אם
אמר לבא מבבים בודק מיבבו ולאלן מבבי' אמם דבי ייבר דבבים אבבבות מיא אבים מבבים אמם אבר אמר מום
ובבר אמבא אל אדם אמר ובריך לבבום גם לאם כל בדיבות דלבי' לבבו אים אם אבר בבו בן יא אמבי': אבבלים
לדבר אמבי אבבבא בבר בבדם זו אבבובא אבבות: אאלו מבבלם מבאו לבבר זא בובם אבבא אאלבאם אבבבבים
אים בובלו ולא מבומבו בדא בן בבים אבובא אם בבבלם בי'בובלו ולא מבים: ל אבובד אם לבבן ובובד
מיבבו ולאלן ד'אמם אירבריך לבאבר אם בל אלא מובר אמם אל אמם ובבים אמם אאיבו מובבובאם בן אל אבבים
לאיב מבבים ולובם אמם אבום מובר בריך לבאבר אל אבבים לאלא לו לבבולם אאיא בבבא מבבא מבולם:

אבובים

(רשע"נ רשין שלכם כר"ם כסיף ע"ו דכבש בתרש דם"ל
שעם כין כוך לכוך שייכו לתכין ליכש דשוכר ומקבל שכל
ע"ש יש כנתכש כך) ויעסור כשעת שסכיים לפי שעתים
יש שם קבר שאר ולא יכטרך לקשו' על אורך מקבר
בשיעור אורך שעה (שם רוחב
שעה) נ"כ ושוש שעו' שעה
על שעה לפי שעם ישים שם
עם ירשוולז (יכמרך) ס"נלש
מכיתו וכן (עד) ך' שעה
יעזוב רחב שעה ויתעור
שעה על שעה ע"כ:

אוכל כדעתו פי' שר"ב
שם כשן שוש
שוכל כתרוטתי לשון שלשתך
ודעתך לא תשאר וכו' וכ"כ
שר"ם וכן שרשב"ם וכ"ש
שר"ב ושר"ם ושרשב"ם שסכ'
ב"ע"כ דמשרו שכל שרשב"ל
בת"ם שסט"ע פי' כדעתו ל'
שרוטת תרוטת שכשרכש כמולין ולא כתרוטת ודשי
ות"ם שר"ב ושע"נ דכשכים שיכן רשלין לכדוק וכו' ע"ש
פי' שתרתי כו' וכ"כ שר"ם שכל שאריס כתב דכ"ל דשיירי
בעבד כשן ושכש כשן וכש כ"ש דשוכלים כתרוטת ולא
מוזרו שלסט שע"ע"כ: **והמפקח** שיכשתיו כעכשש
ו' פ"ם דפסים: **ח מלקש** שכש שכש ושכל מסור פי'
שר"ב ושין לשם תשוסת כו' וכ"ם שלין לשם שכוכש
קברות ושעש פי' שר"ם שופיל ולא כתקב לקבר כדקשר
נכי כור וציין כעכשש פ' פרק כתרש דעדיות:

המפנה קברו עמיך שרמו כו' כעיכעש כעכשש
קברו לרשית שרים ולכך לשם שתר (ני'
שר"ם שרם) עכשש שנש שנש ושכל מסור:

פרק יז א חרי זש עושש כית שפרם ועפרש עשעש
כעכנ וכעכש ולשכש עשעש כשכל
כדעכן כנ' דלקמן עשכש כ' ומוטלש כית שפרם שר"ם
שרשכים שנ"כ עשש"ע: **בית** שפרם ש"ם שר"ב עני
שקרים שעתי של שם שפרם ת כנ' שכי עכלתי שפי' כך ית' כשיש כ"ל רכלש
שקבר שעתש ל לקרוש כוכו' וכ"כ שר"ם ומכן כתב שר"ב כעת
חעש דעתיכש עשכ"ם. **מענה** שוש עקו שמר יקופש תי' שעמריש תל שורך שפרם שמר שכנים ש"ש שלנבי מרש
ג"ז ריכו לעתכי' שרעכ' ". מעש שוש שעש כשילים קכים ולא כעכש שע' שילים שלא עש שכעוכ"ם כרוש שלן
שעש' כן לא כעכש שרעכ"ם לעקרש: כנים כי גם רוש שקורש שכלל שלרגוש שכבוגש שוש ושעש' שעשלכן

כרוש

שעוכים שש שעשר שעקו' שסוטש' שלוטש שלוש שש' שוטר:
שיכל כרעתו שש כש"שוש שוכל כתרוטתי ל' שלשתך ודעתך
לא תשתרוטש' ל רשיקבכי' רשי' לכרוש שרי יש שוטרן
על שסוטשש ע"ש שי שתרתי כשן וכרש שינו שסור לשכול
כתרוש שיכ' ולא שעשוש שש
ש שש: שעשקש שש שגל של
שכנים שכשל שלש ושש
שסכשקוש שיכו שיכ' כדעתו
דכיון דשוטוקש שש ש שעשש
ש"ים כלד"לשש שש"ל ושעו'
שעש שי שכש שש שייש': ש
שיש גודש יסשים כ' שעש:
לכשל כשר. לשלוש שעש
שש שעשלשת שלל לשנתי'
שעשות שתרות של שיש
שוטות שעכש: שו ודרש
שרנים שש"ש קוכרים כש שש
שעש: שעש ש ישיכו כורש
עוד לשש"ים כ' שעש: ושכל
שסור ושין לשש שעוסש שלא שלקש שעכשות כלכר
ושין כריך לישול יותר רכיכש ון שוטר כ' ישי שלכם
כרכי שעשון: **החורש** כית שפרם שקים שעש שעש
שרוטש ושעתשעש שש ורכוטי שירשי שרש לשון דכר
שרום ושכור שעכשות שלעש כשרשו שש ושעי שקרים
שעתתי של שש שעכשות ככי שרש כשכעים ללכשש
שעכי שסוטשש: שלא שעכש של שעשרישש שעשקוש שעש'
שעשש ל לקרוש כו עד שעש שעש כשורך שסדש של שלש
כרוטש מיים כן שעש שוליכ' השער שש שעכו עכש כשעו'
ושש שים מורש ושלן שין לשעש שעשש שעש שעש ולשון
שסור שעיקשעריש שוכש עכשו' כקבר שלא עד שעש
שעש: כית ל' שלין עשש שעש שורך של שעש שעש רוטש
שוש שקוש זרימת ד' שלין שסרי מכר כשעכן שסיש שעש
של שעשים שוש כית שעשים כדשעריכן כשירוכ"ין כשכל
שעש ש של שעש כית ד' שלין: רכי

המוציא את העפר שסקים טומאת אוכל בדמעו המפקח בגל אינו אוכל ברמעו: ח היה בורק חגיע לנחל או לשלולית או לרוץ חרבים שפסיק שרת שנהרגו בר"ה חרוגים מלקש עצם עצם וחכל שחור חשפנ' קברו סחוך שדחו מלקש עצם עצם ו"חכל שחור בור ששאילים לחיכו נפלים אותר נ' מלקש עצם עצם והכר שחיד ר"ש אומר אם החקינו לקבר מתחילה ישלו חכוסח: פרק יז: החורש את חקבר הריורה עושה בית חפרס עד במר"ה חוא עוש מלא מענה סאח אמה בית ר"סאים

רכי

רבי יוסי אומר בית חמש במורד ובמעלה נותן רובע כרשינים על גורן חמחרישת עד מקום שיצמח ושלשה כרשינין זו בצר זו ער שם חוא עושה בית חפרס רבי יוסי אומר במורד ולא במעלה: ב חיה חורש וחטיח בסלע או בגדר או שניער המחרישה ער שם חוא עושה בית חפרס רבי ארעזר אומר בית פרס עושה בית פרס רבי יחוש' אומר פעמים עושה פעמים א'נו עושה ביצ' חרש חצי מענה וחזר וחרש חציה וכן

רבי יוסי אומר בית חמש במורד ובמעלה נותן רובע כרשינים על גורן המחרישה עד מקום שיצמח ושלשה כרשינין זו בצד זו ער שם חוא עושה בית חפרס רבי יוסי אומר במורד ולא במעלה: ב חיה חורש וחטיח בסלע או בגדר או שניער המחרישה ער שם חוא עושה בית חפרס רבי ארעזר אומר בית פרס עושה בית פרס רבי יחוש' אומר פעמים עושה פעמים א'נו עושה ביצ' חרש חצי מענה וחזר וחרש חציה וכן

ברוק מקודם לזכר כגיפים עפ"ם בקצת מעתיק ישיר בקרים כגיפים כמ"ם מרמב"ם כמ' מעורש בעמ"ק מעמק מכ': ר"א בית מעם זוס מעם ולא מעם וג' רביעי מעם נרבוע בקילוב. מרמב"ם. וכמסדקדק בחסבון מעמרתי לך כמ"ב דעירובין מעם מרשם וכן מעמם כל מלמות לרבעיות ויהיו בין מכל מקל מס מנ' רבעיות מקדימים וכמתכם מומם ומנרמם כמסר מרמת לדמת מעם מעמנמם קנ"ם מלף מת"ם רבעיות מומ מסמם כולו מרוגק מסר נדרו ובלעו מעם לפעם נ' רבעיות וכמסוגים כל מ"ל מעכו כי כל מ"ל מעלו מלקל מן מעם בחסבון זם מסמם

מלקיו רבעיות מכל' רבעיות מכלקים מלים מ"ל כמכומר ומעגם בגם מסמם מכים מסר מלף מת"ם מעם מ"ל ומו' מ' מלקמלקי מ"ל ומעם מסמם מעמים מל מעמים מומ מסמ המומ מעולם ב' מלמים מת"ם מכן רבום מעמים מעם מעמים ויסים מ"כ מסמ מעם מעין מ' מעם ב'מת"ם מסומ לב מלף מת"ם מרי מלם יסמר לך כי מם לב מעם מומ מלק מ' מלקי מ"ל מכלמסמם מומ ומומ מסמר מרמב"ם בקירוב: על גורן המחרים' וכן ני' מר"ב ומרמב"ם מכל מסר"ם גוים מל גורן כו' ומעגב כ"ל מל מומק גורן המחרים מסים מכנם נקרק' ג' מעמים מעם המסר ומרמכן לקמן מ' בקרם המסר בית מרם כומל מעכו ג"ם ולבי קמר מכל דמר מומק גורן המחרים מעם ומיכו לעכין מומ ומק ולגורן מר מקום מינמקו ג' כרמיכים מי' כומקרומם מקב כרמי' בקרקע ומנלגל המחרים עליהם וכל מסים מולכם מים מולכם מים מקום מומומין מ"כ: שלשה כרמיכין לסיעור מסמ רם מסמ ליך המחרים ג' כרמיכין כלמריכן בבכירום מר"ם לא מנמת כם: זה בגר זם לא מעמלם מם כומלים זם מל זם מסרי מין מכקב מלם נמסמר נרמין מסר מגל מל לומר דמלמם ימלו זם בגר זם ולא יומר ולמון מרמב"ם ומלם מעק כי בסמר ימסר המסרומ (מומם) מעלו מנרמ"כ מכם מם לא ימלו בגר מ' (אם מומר בגבומ) זרגם מגל ומו מנרמיכים נמוק המחרים רקוקים קנמן מקנמן ומעמר כי כמסר ומעמי ג' נרמ"כין זם בגר זם מם ימלם בית מרם מ"ב זמירם מסר"ם בקנמי לעיל: ב "ער מם כו' כמב מר"ב מלי מ"ל מוק מם מומ מו מעם ומני מר"ם מלו מוק מו מעם מ"ל מם מ"ם ומרמי לי ירמבל מבל לפי לבמוב ו' כיין דמלו מ' מני: ר"א מעמים מומם כו' כיבר מרם מני מעבם כו' כלומר ומק מל מי מלם מרם כמעם מומר בסמלים מרומנו מרי נמבם בית מרם ומסמר מת"ב ומלים מר מעם בחמומ

אומר אבל בית הפרס אסור בכל עוסק אבל בית הפרס
נאסר אבלות אסורה. ולפי שאינו מיוסד כל כך לכך אתא
רב דיני כפרק קמא דמעורה לאסברא לה כאלמנות
דאסתא אייך אפי' בית הפרס עוסק בית הפרס כיון
דלאלתר אבל אוש אעוסק
בית הפרס וכאן אכתבתי
בסוף אר"ם אם אבכא ש':

נ"ג מלטמיא פירש אר"ב
אפילו
מלאת אעים כו' אעים כל'
אדמי אבעו' כו' ולא אראב"ם
מלטמיא אורכב מלא אבעות
ולפי' אכי אוש אל' אר"ב נ"ב
אורכב אפי' אראב"ם ואפי'
אר"ם אתקלא דבריו אכת'
אפירש מלאת אעים אוש
אפי' אר"ם וכאב אעים
אעוכין אראב יאד כאו
אקנא עיסי' אפירש ואמלאת
אוסם אעים וא ע"נ זא ע"ב
ולדבריו אמיא לאון אעוכא
ואעבל אסבל' אפרש אין אסר' אבסבל' וכ' אראב אעורכב
ענא יכולכי לומר דאמיא לדבריו אכין אוש אאם אסבל'
אמאים ולא אוצרך אר"ם לאמלות אל לאוכו בי כאמרו
אעים כולא אסס אמאים ואיך איסיא אב"ם לא באכוון
אר"ם אל אבעות ואיסיא אמיא לאון אבעא ואל"כלא אר"ב
כך אוש אפי' אראב"ם ואם לאירוסו אל אראב"ם לבר
איתא כוונאו א"ל לבאוב באקילא נ"ב אבעות באקוא
אעים אלא אאראיב אבי אפירסים אכלי אים לב אאין
אירוסא אוש כאי אמלא ואי"ם דאמיא כלאון אדמי אבעו'
ב"ב אראב"ם ואמאר באבעים אבראיכים אאיק אמיא
אבכיכו אאיק אבעות ע"ב: **מצבירות** אבעות איום
אר"ב אעקום אאבעות אבורות אם כלו' ואיכם באפירש אלא אבורי' ע"נ אקרקע ולא אר"ב אא"ב ואל אבבירות
אבעות גלויי' ולא אראב"ם כאי' אמאו ע אי אסיו אבעות אלא אבורות ע"נ קרקע ע"ב ואם אסאתיק ואבבורות ואם
לקאן ואסרא כן אמאיק נ"ב אר"ם לא: **וכן** אבוא"ם אעראסר אקבר כאדאסו' אראב"ם אל אמאי"ב: **ח שדה**
אאבד קבר באוכא אמא כאבא ובאמא ובאמא כדאכן בא' דלא' אבאמא נ': **עליות** אסורא אי אר"ב אמא"ב אם אקבו
בא ד אבביא כו' ואל יקאא אליך אם אאמרכו באלא אמאא באוכא אכל אעליות אע"נ אאילו אן אבאר אמאא
דאמאא באוכא ואבא אבאוכא לאי אבביא אוא אאל אל אקבר ואעליים אאל אחר לאמלא אוא אאל' אראב"ם
באבל. ואי"ם אר"ב ואם אקבר אבאא אאקוא אבאא אבביא כו' אבא באמאקוא אאר לבית יאאילא אליו ויאים (אאקוא
אעליים) אאל אל אראב"ם ואבאב אאר"ם כ"ל. דאכוון דקאמר לא לאמא לאאוקי אלא אם אבאא אעליים אוקא אם
אבאא אבבית אבאן או אבאן אבל אם אבאא אבבית ראב

אבאם

אמאם (עוד) אמאים אמא אמרות כל אמאם אמאו ביתא
אים יאלכא כרבי יאוסא: נ אלאמיא כאו אלא אמיא
אבירא אלא אבאים ואם אלנב ואם אמיא אלאין אראו
אבעות אל אבאים: ואבבורת אאבעות אבאקום אאבעות
אבורים אם דזא דבר אאיכו
אבוי איסיא אדאאורים אל
אם ראם אאיא אלא אם ם
ואל אבורת אבעות אליים
ולא נזרו אלא באבר אבאראים
אאוא דבר אאבוי: ואאדאם
אאבד בא באבר דאוא לא אראם
באבאום באבר ואם אביבו
לומר אראם אאא לא אאלין
אאבא אבא: אם אבאאלא בא
אבר אאראם ואמר כך ביאא
דבית אאר דראבן ולא אבאא
ליא כיון דלא ידע: אאורם
אם אאיכו אלו לא אבאו
ראבן לאאוי אראא דאבראים
בית אאראם ובן אבו"ם לא
אייך בית אבא: אאין בית אאראם לבותיים כלו' אאראם
אם אל אבותיים לא אבאו כל אבן אלא אבאו אל אאבו"ם
ד אל נבי אאורא אאדא בית אאראם לאאלא ואאורא
לאאא: אאילו אדראא אאיתא אאדאם אל אאורא אחו'
ואלכיבא אאאת אאר בית אאראם אאיא לבן: אין אאאן
אותא בית אאראם אלא נזרו אראא אל בים כבריאו
ולא נזרו אל אאאר באאאף אם אאיא: ם אליים אאול
אאא באאך אם אבאר באוך אבית אבית אאא ואליים
אאורא ואם אבאר אאא אאבאוא אאא אבית אראא
אבבאא לבית ואליים אאורא אבל

ובן חצרדין הרי זה עושה בית פרס חרש
מלא מענה חור וחרש מסנה ולחוץ אינו
עושה בית פרס: נ החורש מלטמיא
מצבירת העצמות משרה שאבד הקבר
בתוכה או שנמצא בה קבר החורש את
שאינו שלו וכן עכו"ם שחרש אינו עושה
אותה בית פרס שאין בית פרס לכותיים:
ד שדה בית הפרס על גבי אחורה שאפו
גשמים מביאים פרס לשהורה אפילו ארוסה
וחלבינוה או לבנה בה בית ועליה על גביו אם
הי' זה פתחה של עליה מכוון כנגד פתחו
של בית עליה טהורה ואם

אבל כשאין עמה שעליה שכיון כנגד עמק הבית הייתי'
רלא קא קבר עם הבית: שכיון כנגד העמק של עליה
ובקעת הטומאה עד שתגיע לעמקה של עליה וכנגה'
לעליה דרך הטפח: ועפר חוצה לארץ כלומר או עפר
הכא לארץ דארץ העמים
ובית הפרס שרוייהו ממהו
כהנא וכהנה: שבא בירק
כגון שגודל שלירק היה בה
קלחים שרבה שנעקרו
בגושיהן ובכל קלח כמה
שבהו ליכא עפר כזית
מרצופין שנצרפין לחותם
מרצופין השוה שיעור הנוה
למעט: חותם המרצופין
שעשוי של עור כעין שלים
שמוליכי דרכים נותנים
כליהם בתוכם ומתקנים
עבים כמיתת של מים:
להם וכשבאים מוצאים
של מים והוא מזכרא מייתי
רבי יהודה לאיותי לרבנן דלא הוה ומשם מעשה
הכא מוכח לארץ לא חשו שוליל ולא היה בחותם אחד
כמה שנעו כמות' מרצופין והלכה כחכמים:
כיצד בוצרין בית הפרס ויש בו ענבים שגדלו בו
טהורין: מזין על האדם ועל הכלים בשלישי:
ושונין בשביעי ומוציאין חוץ לבית הפרס ואף על גב
דהבוצר לגת הוכשר לקבל טומאה ונוגע אדם לכל
הנוגע ביום (אחר) שבי אילו לא באה לאוריית' אבל
לטומאת בית הפרס דרבנן היא לא חשיבין לה הכשר
ועשום שבי' (כהם ותבי) מזין על האדם ועל הכלי' כדי
שיהיו טהורים עם באה דאורייתא ושאר' טהורין
ומוציאין בבית הפרס כשעת בצירה אף לא
יטמאו הענבים כשיוצאים משום טומאת בית ה' דה כל
כמה דלא הוכשרו הכשר בעוד ואסרים שלא יכשרו
בבית הפרס מקבלין מן הבוצרים ומוליכין לגת אבל
אחרים אבל הבוצרים אין מוליכין אותם לגת לפי השנה
שלא משקין ומוכשרי הוו הכשר בעור: ואם נגעו אלו
ואלו הבוצרים נגעו באחרים שמקבלין מהם שמקבלין
ומטמאין כל מהכי' שמאל שנוגע בבית הפרס כעשה
אבל טומאה וטמא אדם וכלים: ב"ש

ואם לאו עליה טומאת עפר בית הפרס ועפר חוצה לארץ שבא בירק מצטרפין בחותם המרצופים דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים עד שיהיה במקום אחד כחותם המרצופים א"ר יהודה מעש' שהיו איגרות באות מסריגנת הים לבני כהנים גדולי' והיו בהם כסאה וכסאתים חותמות ולא חשו להם חכמים משום טומאה:

פרק יח

כיצד בוצרין בית הפרס מזים על האדם ועל הכלים ושונים ובוצרים ומוציאים חוץ לבית הפרס ואחרי' מקבלים מהם ומוליכים לגת אם נגעו אלו באלו טמאים כדברי בית הלל בית

הכא יותר עשל עליה לכל כד ה"ב עליה טהורה לכל
כד ה"כ: ועפר ה"ל עיין בפי' הר"ב במשנ"ג פ"ב:
בחותם המרצופין פי' הר"ב השוה שיעור הנוה
למעט כדתניא בבכורות פרק הלוקח בהמה
(דף כ"ב) הר"ש: ולא
חשו להם חכמים וכתב
הכסף משנה שבאקק חכמים וגם
הרמב"ם הא"ל שהם"ע לא
שנתיק אלא גלא חשו להם
משום טומאה:

פרק יח א מזין על האדם
כו' פירש
הר"ב כדי שיהיו טהורים
מטומא' דאורייתא ו"ל הרא"ש
דהא היו הבוצרים טמאים
טומאה דאורייתא מיטהרין
עתה כו' ומשמע דהיינו הא
היו טמאים דאורייתא אבל
שטהורים א"ב לגויים בלא
והשתא דעשה' לא משמע
שכיון לא שמיק ותבי מזים כו' ושונים כו' והרא"ש כ"ר בה"א
עם הם יטמא מוכלין כתב דיין היובא שאלו שנכנים
שבית הפרס איכן טהורין לאוכלי' טהרות אבל הם שמק
ותבי אם מזין על הבוצרין כדי שלא לטמא מילין הכא
בידים לפיכך מטהרין אותן מטומאה ודאית ע"כ והשתא
כ"הא קבת לדהכי שמיק ותבי מזין כו' לומר שצריכין
הזה מטומאה ודאית כי היכי דלא לטמויי בידים
לפא' הכן ככר שמלין שמעק אבל לפרשב"ם לעולם
מזין כו' שאילו על שמטורים ודאי וכתב שמה כדי
להכיר שאין מקילין בטומא' בית הפרס אלא מפני שהוא
ספק: ובוצרן לפיק הכחוהו דבשעת בצירה הכניסה
הכא שמכניל בכלי ונותנן בה הר"ם : הכפישה
פירש הר"ב דאלו כמ קבולי טומאה הוא ועיין במשנה ג'
פ"ט: ואם נגעו אלו באלו כו' ונר"ב שמשיק אבל
ואלו ואי' הבוצרים נגעו באחרים כו' וגם ב"ה הר"ש שלא
ואלו אבל כתב דאין לפרש שנגעו אלו ואלו בוצרים
במקבלים קדם דנלקט דהשיטה הוא ועוד דר"ב ה"ל
לשכי' אלו באלו ושפרם ואם נגעו אלו ואלו בל הבוצרי'
נגעו בענבים שאלים כל שמכנים כדקביל בתוספ'
יבגר בית הפרס זה לא יבגור בית הפרס אחר ואם

ואם נגר טעם אלו דברי ב"ש כלומר דמסתני לים (וסו
מי שמסכם) כם ור לגבי עבכים מכבר שוש ולא לעבכי
מבבר מבירו (דס"כ) כמסכ (וסו מקו') כמסיר לעבכי' מל
בית שמרם ומולא לעבכי' מלנית שמרם שקר וכדמרמי
בעבכים מלא מוכסרת מכסר
בשיר ובינע נעבכים מבבר
מבירו דומם לבינע כעבכי'
מל בית שמרם שקר מף מל
מי מסמקבלים מעבכים מכל
דס"כ מעבכי' מל בית שמרם
זס בטל בית שמרם שקר
כיון דמסורים מכיל ווש
מסקסם דמלמא דמסיטם
שוש לא קסים דטוכם קמיל
דמף מל מי מכמעבם כמלו
מיכם מוכסרים ורמשין
לבוכרן מיוכו כל עוד מסן
בבית שמרם מבל מכם בשו מין לבית שמרם יש לסן דין
מבינר לגע מכמעבם מוכסרים מל מרמכים ומשרו מלו
מם כבים מלמי מוכסרים כל זמן מיסיו בבית שמרם
ובמסר יבמו מון לבית שמרם מוסר מסברת ובמשר בשכסר
כמו מבורו מל בינר לגע ילוש כשר ינע מסמורי מסק
ומשו מעבבים לגע (כשר) יבבו מסר מם כמעמו
מומשם בית שמרם כמעמו ומעמו מעבבים מסן מוכסרין
כמו מבמרמו מ"כ: מך שוש מעמיק בבורו ומם בנעו
מלו בשלו:

ומבר לסוק מי' מר"ב דקסם כן ליש כו' וכ"ב מר"ם
וכלו מלא יוכלבברן בשרם מבל כמסוכין
לסוק ודמי דמסורין מן מלא נזרו מלא מל מבינר לגע
וכדמי' מר"ב כמבכמר"ם' נעדם דמסרות וכ"ם מרמכ"ם
בבמן כשר יבבור לגע מבמשוש מוכסר (ליסמם) מבל
יבבור לעבור לסוק לא כילא מסר מיכו מוכסר:

ב שלשה בית שמרמות מן בבמ מר"ב מרם מבבים
כו' ומרם בוכים ולא מים רמוי לבמות מעמם מרם בוכים דמסור נמור שוש מלא מבוש דמייך בסו לין
זריעם וכמיעבקא מם ב"ב ליש מר"ם: החרוש מם מקבר בוש בית שמרם מבבים נמירקין דלמיל מבורו מלא
מעבבם מר"ם: נטעת כל כמב מבבוטם מין דמבו לבקור ומם מבים מבוטמם מבוכם מבמיו מין בבך כלום
מרמב"ד מל מבמיב. ומרמכ"ם כתב לפי מבמרמין יורדין לבמב מבלמם ולמבם מבלמם ובית שמרם מבור

(כדמבן לבמן מבבם ב') מבריר מבבר בשרם מל פני כל מבלם ב"ב ונמיין לבמן: *החבואות מים מעמם
מבינין מרמכ"ם: *והקטניות מן מבולים ומבלוכים (והערמים) מרמכ"ם:

*ב"ש כברות כמב מר"ב מבל מבורי מן כלו מבבוטם ומבמבי' וכ"ב מר"ם נבלים ומבבוטם ומבמבים מבורי:

ומרם

ושורף את הקש ואת העצה. בתוך השדה שהאהיל בה כהן
אגב בטהרות: קש. קנין של תבואה: עצה. קנין של
קטניות: ומטמא במגע ובמשא שהרי בית הפרס
מדרבנן: ואינו מטמא באהל דכל ט' עלה עפרו
אגב בטהרות ואגב כטהור'
אינו מטמא באהל: ג נזרעת
כל זרע שכן גרסי' (ברוב)
הספרים אבל בתוספתא
קתני אינה נזרעת כל זרע
וכן היא בנוסחי: ואין
נטעת כל נטע ולא מקיימין
דאין כ"ש צריכין להעמיק לא שם
אף הנוטע לא יקיים שלא
לטהרה"ל כבי אדם לשם
שנים דמטמא באהל דקבור בשדה. חוץ מאילן סרק
דמותר לקיים בה ומאילן סרק שאינו עושה פירות:
ד שדה בוכים עקום דמיק אבית הקברות שמוטלין שם
מתים של שמה ומתודין ובוכין שם: לא נטעת
ולא נזרעת בפרק קמא דמועד קטן כמ"ש מפרש דמשו'
שאוס בעלים נכנסו בה דכיון שכן נשאו מתים שבעלים
מסרה ושום ליה כעבר שמקומו כורבים ואמו' לקלקלו
ודוקא בשבת ילמו שבעלים שמוזיקו כי רגים כדין אבל
לא נתיאשו דשמא שלא כדין בשיקו כי עומדלקלקלו:
ועפרה

ושורף את הקש ואת העצה ומטמא במגע ובמשא ואינו מטמא באהל: ג שדה שאבד קבר בתוכה נזרעת כל זרע ואינה נטעת כל נטע ואין מקיימין בה אילנות חוץ מאילן סרק שאינו עושה פירות ומטמא במגע ובמשא ובאהל: ד שדה בוכין לא נטעת ולא נזרעת ועפרה

ושורף. את הקש פירש הר"ב בעם יש כהן אגב
בטהורה וכ"כ הר"ש ושיה כ"ל לפי שמשבי
שהקש ושמא רבומשקבין כיצד פ"ל לבדק אבל
הרע"ב בפי' מש"מ ע קשיים שלם קע"ר לונכסיים
תוליאו לשכרו וכתבא הרב"ל
את המולאם עכ"ל:

חקש פירש הר"ב בקנין וכו'
וכ"כ הרע"ב וקסל
לי דבכשם דוכתי תבן קיץ
וקש בשביעית פ"ט ופ"ט
ז ובבבא פרק ד' מבכם
שכבם ג' וס' ובכ"מ רמ"ם
ומיין ע"פ שם בכ"מ וסר"ם
כתב קש שם השיבולים ידוע
של תבואה עבם ידוע של קטנית ע"כ: ומטמא
במגע ובמשא ואינו מטמא באהל ובכוסם הר"ם ומטמא
במגע ובמשא ואינו מטמא באהל ושיא נזרעת הר"ב
אבל הרע"ב בפירושו משמע כבי' השפר וכן בחבורו
פ"ב מט"מ כתב ועפרו מטמא: ג שדה שאבד
כו' כתב הר"ם שמשני"ם לשדה שאבד בה לא דריתא
בפקעה ביתום בנטעים (כדתנן בשבב"פ ודשמרו)
ושם לאמריכן בכל דוכתא דבית שפרס דרבנן מייבו
בכמרס ואבד בפי' ברס"ר דרבנן ושמירו בו יותר
שבקעה ביתום שמטא (דתנן התם) דשם שם ושם
ידועם במקומם וליכא ספיקא אלא לוה שבכהם אבל
אבד בספיקא לכל אדם ע"כ: נזרעת כל זרע הרב
הר"ב ס"ב כריך הספרים אבל בתוספתא קתני אינה נזרעת כל זרע וכן היא בנוסחי דשיבי פרי לתרום ולזרוע את
קש מיסתא בהיפס דבית שפרס טמא בטמא הר"ם ושכר"ם כתב כ"ל דלא קשה דשם אסריכן לאילסרם שאבד בה
קבר אינהגוס בית שפרס שילכך ליכא לאיסור וזורעים לא קיים כמו באלכות מסוגם שמרים לאבל
הפירות וכי יסולא לאסר בתוספתא' בזרעים דאפילו בזרים בזר ע"כ בזר זרעים לשון אילבות ע"כ ובם הרע"ב
בזרם כנירעת ספר ומצרם לפי שאין שרשי זרעים מגיעין עד לקבר אבל אין בוטעין דקוכס לפי שהשרשים
מגיעין עד לשם: ומטמא עכ"ל בזרם ומטמאם וכן היא בי' הר"ב והרע"ב בשמיק בפירושו כנירעת
השפר וכן בחבורו פ"ם מטמ"ם כבד עפרם מטמא כו: ומטמא במגע ובמשא כבית שפרס שהיא כלום שקבר
נם ויפיו מבעית בטהורם בתוך עפרם שרע"ב רמ"ם מטמ"ם וכי מלא הטעם דעיקרי בית שפרם לפי שמייך בינ"כ
פרוסת מצבעות ול"כ פרישם וטבירעם ובתוספות כדמוכח בכך נסמ"ו דכלם: ובאהל לפי שאולי (על
זה שקבר שאסיל כאשר לא בורח עקוים אים שבל ידעבו באמת שזה שסדם קבר וכבר היינו בו מוזלא קבוע
הרע"ב: ד לא נטעת ולא נזרעת פי' הר"ב בפ"ק דמ"ק בה"מ (דף ה') עפרם דקבוס יאום בעלים בנמו כם
דכיון שכן הוא כו' פי' כיון שבך סוא דרך זה שהדם שבוכי' בו מוף המתאבלים כו' אבל לא הודא' שמתאבלים ושייכא
דכתב ודוקא שבתיאשו כו' ודברי הר"ב הן דברי הר"ש ועיין מ"ש בשבת פ"ז דב"ב וכתב הכ"מ בפ"ם מטמ"ם
דקשם שלפי זה לא כו מבין לטומאה ולא היה לקבה לשנותו למבין מוחלא ע"כ ורמוי דכתנתי בשנהם כ' בשם הר"ם
לא קמים דקשום לשיך בזו דין וריעם ובתיעם קא משיב ליה (מסרום) בנא ב והרע"ב

ועפרה שחור ועושים סמנה חנורים לקדש ומודים בית שמאי ובית הלל שבודקים לעושה פסח ואין בודקין לתרומה ולנזיר ב"ש אומרים בודקין וב"ה אומרים אין בודקין כיצד הוא בודק סביב את העפר שחוא יכול להסישו ונותן לתוך כמדה שנקבית רקים וממחה עם נמצא שם עצם בשעורה טמא: ח כיצד מטהרין בית הפרס נוטלים ממנו שלשה טפחים מן נוחנם על גביו שלשה טפחים אם נטל מחציו אחר שלשה טפחים ונתן ע"ג חציו אחר שלשה טפחים טחור רבי שמעון אומר אפילו נטל ממנו טפח ומחצה ונתן עליו טפח ומחצה במקום אחר טחור חרוצף בית הפרס באבנים שאינו יכול להסישן טחור

רבי שמעון אומר אף

ועפרה מסור דלא מקוקיבן כם מומאם כלל: ומומים מקמו קמרי לקרם מם מסיקבן בסבי בית מפרם מרמסונל: מבודקים לעומם מסם מסרם מכמרם כם קבר קמי דלם מולך בם מדם ודריך לנמים לת מסמו בודקים מומם כדמפרם כמיפא ומם לא נמנא מם מנם כמעור מולך ומים לת מסמו: ומין בודקין לקרומם דדיקם לנמם מעוך מבדיקם זו מסים דמומאם בית מפרם דרכבן ומכמים לא מעמידו דבריהם נמקום כדת מסי מסיב מקריב קרבן מסם כמומדו קייב ברת מכל בתרומ' דמין נמכילקם כי אם מסם מעמידו דבריהם נמקום מסם ומין מומלם בדיקם זו לסמידו בקרומם: ולנזיר מסלך מם: בית מסמי מומרי בודקין ומם לא נמנא מם מנם כמעור מיבו מנלם: ובית מסלל מומרי מין בודקין דבין נמנא בין לא נמנא מנלם ומבי קרבן: מם מסמי מם מ יכול לסמיסו כנון

עמר מיקם: ומקמם מומסו דק דק בידו כדי מידמו מם יש בו מנם כמעורה: ם כיצד מסמרין בית מסת מבית מפרם מדמסין קמי מסוא מרם מכמרם בו קבר: נומלין מסבו מלמם מסמים כמיעור מומק מסמריסם מסנלנלם מסנמומ: ר' מסמון מומר בו' ומין מלב' בר"ם: מרונף ל' רגמם מל מבנים מסאר בין רמ"ן יכול לסמיסן מסם מיש מסלך מל נגן ובמסומ מיבא לסיסם מסיסם מנם מסמסיסן:

מף

לסך דסבא כלל לכן כ"ל דסא דמסרן כ"ם נמקום כ"ם מיבם מסבם מייבו לעקרם לנמרי ומסיבם נמסבת כלל. ובמו מסמרבתי בזם כמלר כרמ"ם דמולין: ובח"א מין בודקין מי' מר"ב דבין נמנא ובין לא נמנא מנלם ומבא קרבן: ודיבו כמסק בזיר מעא מסקבזיר מעור מר"ם: ח אם כמל מסבו מחד ג"ם ובמן ובו' מדברי מר"ם נמנוק דלקמן מסמע דמומן ג"ם מכמל מום מנומן מ"ג מבו מסמר ובן כרמם מדלא מבן מסקום מסר כדמסר ר"מ ומוד דמלמם דמסיסם מיש ובריך לומר דמכרת ר"ם דמבין מכמל מעם ומקבם ובמן מסר מסקום מסר מעם ומקבם דמין לקום עוד לבינם נמנם נמנורם מסיא לסמיסם כיון מים מלישם מסר מעם ומקבם ומיירי מבדק קודם מבמן ובמו מסבמוב לקמן ומ"ם ומרמב"ם נמנל מסמ"ל מסמיק דברי מת"ק כלמנו

מכל

[illegible]

אף העוזק בית הפרס טהור : ו המהלך בבי' הפרס על אבני' שאינו יכול להסיטן על האדם ועל הבהמ' שכחן [?] טהור על אבני' שהוא יכול להסיטן על האדם ועל הבהמה שכחן רע טמא המהלך בארץ העמים בהרים ובסלעים טמא בים ובשונית טהור ואיזהו השונית כל מקום שהים עולה בזעפו : ז הקונה שדה בסוריא סמוכה לארץ ישראל אם

[illegible]

אם יכול להכניס לה בשחר׳ טחורה וחיב׳ במעשרות ובשביעית ואם אינו יכול להכנ׳לה בשחרה טמאה וחייבת במעשר׳ ובשביעית מדורות העכו׳ם טמאים כמה ישתא בתוכן ויחא צריך בדיקה ס יום אף על פי שאין עמו אשה ואם חיה עבר או אשה משמרים אותו אינו צריך בדיקה: ח את מה הם בורקי את הכיבים העמוקי׳ ואת חמים חסרוחים בית שמאי אומרים אף האשפתו ועפר התיחוח ובית הלל אומרים כלסקום שהחיור והחולדה יבדקים

מדורות העכו׳ם טמאים פירש הר׳ב שקיבריה שם כתליהן. ועכו׳ם מטמאין בטיפתן אף בשאל לרבנן ולרשב׳ל כפי דעתר קבדי עכו׳ם פיכם מטמאים (וכך פי׳ הרמב׳ם בפירושו משנה ד׳ פ׳ל דכלים ונתבארו בפ׳ם מטמ׳ם וכמו שכתבתי בפסחים ב׳ פ׳ בתר׳ דבזיר) בשנת ובמטמ׳ מודם מומר לא מטמאים אלא מטמאים אל דלא מקרי אדם (כפ׳ם הרמב׳ם דכנגעים) כמל פ׳ק דפסחים דף מ׳ ומקבו מתי׳ בספל דכלים דמא בקיב בעלמא נוג ורמא מנס אדם ומירנו דלא דבקא אדם לאמוקי דמ׳ר דקבדנ מם תנמי׳ בסמ׳ם פ׳ב ומסת׳ לרבנ׳ מומאתו בטומאת בית מתרם מבחרים בו קבר ובלומר דמיים בן מטמ׳ ינמ

או ימים בכמל מקבור ומם דומק ומרבב׳ם בפ׳ם מטמ׳ם בתב בדין מדורות מעכו׳ם דמטמאים בארץ מעמים מרמם מרבריומסן בכלל נזירות טומאת מרץ מעמים ומע׳ם מסוא כמלוכיזכך וכיזכך מיב׳ למיתר דמטבקיבו מתי מבדם דקבדי עכו׳ם מיכם מטמאים בשאל דלא כמתנו׳ דמ׳ם דב׳ם דף קלר: ואם ים עבל מו מטמ לטון מר׳ב מבל מל ישראל מו מטמ ישראלים וכן לטון מרים ולטון מרבב׳ם בפבורו מבל מישראל. ובמקם בפיבי׳ מטין דבומם לומר מבל מעבדי דבריבמ לטיתרם מלא ר׳ לעבד מישראל מבמבר לגר תושב מו לתקר מטמתת בר וקטלין דבמטן לטמיר בטלור ומף מ׳ם מסיתם מעמו לטמר בטבר ומובדרמו לטרם כן בלא מי׳ מבל בכמבי מדבבים בטיטמם ומבימם מי׳ם מבל מיטין מדור מעכו׳ם מטלו מבר ומטלו מטם כו׳ מבל בטמבין מלין לטמרו ומטלו מבל ומטלו מטמם כו׳ ומדקמבי ריטם דמבל מומ׳ם ילך ימים כמטן לטמרו מלטם מטם בתבל ישראל ובדמרים מ׳ בדמטם מם דנרטן׳ בטיטם ומטלו מטמם מטבטמ׳ דטמטמ׳ים ישראלים בתבים לטבו׳ם ומו׳ם דטין בתבבת מטבים מלא לטי מ׳ם לומלין מו לבבמ׳קידנטן בתו׳ מטמק מדמנ׳ם בפ׳ר מט׳ מבדים ובתומטמ׳ם מבנ׳ריבו נדם׳ נם׳מ ומטלו מטם׳ ובדיטם נדמי׳ בתים מטמ׳ ומטלו מטמם ומקבם מב׳ם דטמי מדים מטמם ד׳ קטנלדים ל׳ק דבבו מתבר דנומ׳ם ב׳ם מטמם ומע׳נ דמבבו בטמם לבמבק מע׳ם מבו מטמם בדטמם בדטמ׳ם בטוף יבמ׳ת ומדבב׳ם מטמ׳ק בדיטם ומיטם ומקטם נטן מב׳ם דמבו׳קטלין דבטין דנומו מל מים מ׳ם מטין מטומטם מת לא מבבת דנומו מל מטמלף מל מו מטין מטומ׳ים ולא מבים מבו מבמ׳ מבמם דמבדים דבנ׳ל לטבבם בולמו נומ׳ ומע׳נ דלא קטלין דקמ׳ל דלא מומם דומם מים דבבבו לבבים ולטבים מטם לטדור מלו לומבת מטם . מב׳ב מטם מין דבבבם בבך לטבים מ׳ם מלים מקלין מים בבו מ׳נבו׳ם מדומים: משטרין מ׳ת מומלין ובבבבין לא מ׳ים מר׳ם מידי דטומ מטידנ מטין לת׳ד ומ׳ם דמלו מ׳: ח שהחיור ומקולדם כך מים בבל מטמרים. נם בפ׳ק דפסחים דף מ׳ מ׳ים מ׳ נדם כך והדינ דמ׳ק מטקומ׳. ומנדלם ומבו׳ דטטם מ מטמ׳קו מולדם ונלדלם ומו׳ ובבדיטם בם׳ם מ׳ם

ם פנסכם עסוים לכוי לכבי סכבים ומין קוכלים סם כבלים: עיר עכו"ם סמבכם ערי מל סלרו כם עכו"ם ומרבם מן סעכו"ם: מין כמן מם ם מלור עכו"ם ם מיות מנ"ת מם וע ביומ כל סכבלים סכקברו מם ולין מלכ' כרמב"ן: קברות כלומר ירומ מסם קברות: סיס מפק מם מפרן מעמים מם מפל ומיסרומו דמסכיומו כמרן ומרל מ"כ סיס מפק מם סיס מם קברו' מם לומ ומ סרומו מהפילו מלין מם קברות: קיבי מם מקום ומיו כומנים בי מומלם מפמק מל מכמכו מליו רבי ובי'ליבי מסרומו: מלי מרבים מיכן מבומים כמקום מחר ומשום מלם קבי מי בבי לבי מכומים ומוכים מפקו לבקי' לם רבו לסמוק מומלם: ומכסות מל מזרי מירומ: ומבריים מלומרומ מלין לכם נב מלם מלבומ כומנ"ת כרמסיכן זו לזו ולירומ מל נבר מן ולם קביבי: בורנכין מומיות בכלם לכבכים נמן מירומ מבבי מנמים: מלקמיות נב מ"ומר מל מרכבם מבומי' להמקיר בי מבקן מסרומ מיסכת נב מכל נרלין ולמן מלקמיות כמי מקין מרנוס קין מ"ומם: מקום מבכים מקום מבבי מבי' מרכבים יקבו מבים לבמור לבמ מלמבם מקום לבי'ומבו' מבומים בו מ"ומלום מל מ"ך:

בבלמם מסכת מהלות

מראות נגעים מבים כמ"בי בקרם בסדים מבמ ונסרמ: מבן מרכבם ים לך לרבומ מומ מבים מ"מ"ים רלם כמ"בי בקר' ומן מ"ומלרם לבמם ומ"ומל' לבסרמ לרבי"בן לבו מבבמם בבי' מבמם מם כנב מם לבן מבלים ומן מום מומר מבבי"כ מ"ומבמ מבבומומ ומבי"ומל מבבומ מבבמ בי"ן מבמ לבסרמ לומר לך מים מומלרם לבמם ומ"ומלרם לבסרמ: בסרמ

יכולים להלך בו אינו צריך בדיקה: ש חאצטוניות אין בתן משום מדור העכו"ם דון שמעון בן גמליאל אומר עיר עכו"ם שחרבה אינה משום מדור עכו"ם מורת קברין ומערב קברין קברות ומורת עכו היה מפקו ושחרוהו חכמים רבי ובית דינו נסנו על קיני ושחרוהו: י עשרה מקומות אין בהם משום מדור עכו"ם שחלי הערביו' ותסוכות והצריפין ותכורגנים והאלקטיות ובית שער ואירה של הצר וחמרהץ ומקו' החציים ומקום חלגיונות:

נשלמה מסכת אהלות

מסכת נגעים

פרק א מראות נגעים שנים שהן ד' בחרת

כל"ם יכולים לבי סירכם לבסמיר קבורם מבבלים לבל יומרם לבים מן כמם מבם מבו. ומרבכ"ם כבירומו כמב מבמם מל כל מלו מבקומות לבי מבי"נמן ייסב (מבי"ל ולם קיבבו ומבבם ומבמם בו בזמן מן בזמבים מבבם ולומ לם נומרו מליבן ולם מבריכומו בדיקם מלם מן בבזקמן מ"ב ומל בבכורו לבי מבין לירמן קבומב לם נומרו מליבן מומבם: מליקם לם מבבם מבלות:

אחר מבלות מבים נגעים ומביכו מבומ מדבר בבומבלם נרבם מבבבורם ומבבם בבבלים בו קבם לבמן מבומבלם מם כמו מבבבם בבקומו מרבב"ם:

פרק א א שנים מבן כו' מ"ומן מ"כ ומ בריים מם' מבומם: "שהן מרבבם מירם מל"ב לבריבן לומ מבבבם כו' ומבמל מבבומ לבבבם בין מבם לבסרמ כו' כב"ק ומבומים רק מ' נבבבמין מבם מבמ לבבבמ כו' לומר לך בבם מבבם לם לבלם כך מבלם לבסרמ ומבומם מרים ומירבם בבם מבבם לבלם כלומר מים לם מומלרם לבבבמ' דקרם מבבבם לבלם קמ"ב כך מבלם לבסרמ מ"ב ומ"ל לבבי מלבמן דמ"ן קרם כבבבמ'

בחרת עוה כשלג שניה לה בסיר חתיכל
וחשאת כקרום ביצת שניה לר״ה בצמר
לבן דברי מאיר וחכמים אוסרים חשאת
בצמר לבן שניה לה כקרום ביצת . ב
חתיכה שבשלג כיון חמוג בשלג חתיכה

בעמסי׳ מפין מפמת זה מפת מ״כ מומיל ומכמרת מיש
מעוה מ״ל לסכמוב לכמוב כמרת ומפת ומפמת ומוי
לם זו מף זו ומיסך מער מפת מקילם ומיש נכוס דמסמל
מוש זו ומכ״ל זו מלם דלמכי מקרעים למפת לממיל
ממפמת כיכיסן דמסמל מי
מיקל דמפמת מפת לכוד
קמי כמסמים דקדם מ״ל
לכמוב כמרת מפת ומפמת
ומין כמוכים בדיך לם זו
מף זו ונם ממפמת מכל מפת
מלם מים מקדמים למסיל
ביכיסן כו׳ ומין למקמות לכמוב כמרת ומפמת ומפת
למסיבם דמוש מעמנו מעמת לכמרת דמיוך לי לכל
ומין כמן קומים כמדר מסרי כמכו כלם זו מף זי כך כ״ל
למרמומקיסכי מל מרמ״ם מכמב כמ׳ מורים ומל ומעמ׳
מלם ככמכם כקורם מעמת רק מעמ מפת ומין לרבות
מכי׳ רק לכמרת מסיב מיוער מזם מ״ב מרכבת כ״ומפת
לכמרת דייקו רלמיכם לקמי מקרוויסו כו׳ מ״כ וכלמי
לייב מסרי מקכם מוכם לומר לך כמס מסמילם למפת
כו׳ וכן מעקמן מס קדם מזוכמם מכרייקם מקמס כזם
מלמין מכמכן מסילם למפת מסילם לכמרת מכלן וכן
כמי קומס מסוכמם מכרייקם מ מכי רכיוילם כמרם
לכמס כמפת וכמרם לכמס כמרת מס לכמס מפמורם
כמפת ים לם מסילם כו׳ מכל מלין דמדרכם מסמים
מקרם דמסילם מפמת מרכיכן לכן מכמן כמו מכמכמי
כמ״ר ומ״ב רמיתי כמכרת מרמ״ם כמ״כ מפת זו מפת
כמרקיזו כמרת מפמת זו מכי לכמרת ומרמ״ם (מכנע)
מעוק מכי למפת מ״כ וכ״לנ״כ דמסים כל״ב מכוקן
מולדות מפת לכמס יותר מעמס : בחרת עוה כשלג
מכיים לם כמיר מסיכל כו׳ מס״ק מרים וכן מעו׳ מ״ק
למכוות דף ס׳ מין דרך כנע לכמ מלם כל׳ מרמות
מלמו ומיסו ככל מחל זמקר ים כעמ מרמות מכנון מלנ
מים מלני׳ מעמכי׳ מוש למן מוס וכן כולם מכל למולם לם יכם כנע כי מס כל׳ מרמות מלמי ודייקי למו מעמוסמ
מכמנמי כמכמ נ׳ כמס מרמכ״ם מעוני׳ מס״ם דמכומעמ : שניה לם כנמר למן מי׳ מר״כ מעוס דמער קדם מפת
לכמס למכין מס קריים רמעמ לכמס כו׳ כ״כ מר״ם וק״ק ודילמם מנומי׳ מ״כמריך דלם מיעמ מפת מסוס למו
נכוסס ומפילו מין כו׳ למכיכות ומער״ם כמכ ומלומי מרכ ר׳ מעומל מקמטיל מילי מידם למו מכמומ
דסיוכו מעמם דר״ם דיסיב מולדם מכנוסס למכמלמן ומולדם מלכמס למכ מכנוסס מעוס דכיון דמפת מעמ
לו מכנוסס מכנוסות ומער קדם וסיס מלער מפמכות מכמרמו מ״כ כיסיכי דמקדם כמקם למקמת מכנוסס
מככולן מכמרת נסלי כמרת מלמכס מככולן מ״כ ים למו ן מקולר מכנוסס למכ מלמן למכמרך מעו ומקולר
מ כמס למכ מכנוסס למכמרך מעו מכ״ל : וחכ״א מפמת כנמר למן כו׳ כת מר״ב וכ״ב כו׳ מכל מכי מקולר
מין מכמרקות וכו׳ ומכמכמ נ׳ כמב נס דעמ מרמכ״ם : ב חתיכה מי׳ מר״כ מעמורכ וכן מקרנו׳ ומכמן מ״ול כ״
מעמל

כמרת מוס כמלנ למכמ כיומר דכמיב ומס כמרת למכמ
סיש מיש למכמ ומק למעלם מעכ״ם למכמ : מפת מקרום
כיכם דמכר מפי מכמ מין מפת מלם למון ניומ וכן
מוש מומר ומל מנכמות מכמפות ומין לך כמס מלכב מי׳
בכל מרכמ מרמות מקרום
כיכם למיכך מומנכוס מעמר
מכולן כמרמס כל נכוס מן
מפמס : מכים לם כנמר למן
ומוש מז מלכבוכיתו מומר
מעיל מסיכל מסיח מולדם
דכמרת מעוס דמער קדם
מפת למכמ למכין מפי קריים רמעכמ למכמ מל כרמן
למולדמס מסיש למכמ יומר מעולדם דכמרת : מפת כנמר
למן רכבן מכרי מכי מרמות מזוס מפן מלנ ונמר למן מן
למכי (מכות) כמרת ומפת ומכי מרמות כמיות מעיסמן
מיל מסיכל ומקרוס כיכם מן מולדות מן מולדם נדולם
למדול דמייכו מיל מסיכל למכמרת מסוש מכ מדול ומולל
מכמכ למקמן דמייכו קרום כיכם למפת מסוש מקמן מכמר
ומכמ מיכם כמלומיסו דרבמן ומכמ מעמ למכין מירים
דמכי נרים מעכ ומכי נרים מעולדם דילים מכמרמין
וכן מכי מעכות מפת ומכמרת מכמרמין דדרמיכן ומים
מעור מכמו למכמ מלמד מכמרמין מס מס מס מלכמים
ומים ולם כמיב ומיו מכמ כל מכנעים מעמד מכל מעמ
מעולדות מין מכמרמות דמולל׳ דכמרת מיכם מכמו׳
מס מולדם דמפת דלם מי׳ ומים מלם מפת ומכמ
דכמיכי כמדים ולם מעולדות דמעמ מרבוים ומומ
למכמ מעמ מלנ ומרום כיכם מכמרמין מלנ ומער למן
מין מכמרמין ולרבמן מלנ ומער מכמרמין מלנ ומרום
מין מכמרמין ומלכם כמכמים : מער למן מער כמי מ
מכמ כן יומו למפ׳ מרמכוסו ומכמלכן : ב מפמיך מכמלנ
מעמורכ מלומן ומוזם מכמרת מעמ מכמלנ כרמס כיי
מעמ

בחרת עוה כשלג שניה לה בסיר חתיכל
וחשאת כקרום ביצת שניה לר״ה בצמר
לבן דברי מאיר וחכמים אוסרים חשאת
בצמר לבן שניה לה כקרום ביצת . ב
חתיכה שבשלג כיון חמוג בשלג חתיכה

מעמ מלנ׳ מעמכי׳ מוש למן מוס וכן כולם מכל למולם לם יכם כנע כי מס כל׳ מרמות מלמי ודייקי למו מעמוסמ
מכמנמי כמכמ נ׳ כמס מרמכ״ם מעוני׳ מס״ם דמכומעמ : שניה לם כנמר למן מי׳ מר״כ מעוס דמער קדם מפת
לכמס למכין מס קריים רמעמ לכמס כו׳ כ״כ מר״ם וק״ק ודילמם מנומי׳ מ״כמריך דלם מיעמ מפת מסוס למו
נכוסס ומפילו מין כו׳ למכיכות ומער״ם כמכ ומלומי מרכ ר׳ מעומל מקמטיל מילי מידם למו מכמומ
דסיוכו מעמם דר״ם דיסיב מולדם מכנוסס למכמלמן ומולדם מלכמס למכ מכנוסס מעוס דכיון דמפת מעמ
לו מכנוסס מכנוסות ומער קדם וסיס מלער מפמכות מכמרמו מ״כ כיסיכי דמקדם כמקם למקמת מכנוסס
מככולן מכמרת נסלי כמרת מלמכס מככולן מ״כ ים למו ן מקולר מכנוסס למכ מלמן למכמרך מעו ומקולר
מ כמס למכ מכנוסס למכמרך מעו מכ״ל : וחכ״א מפמת כנמר למן כו׳ כת מר״ב וכ״ב כו׳ מכל מכי מקולר
מין מכמרקות וכו׳ ומכמכמ נ׳ כמב נס דעמ מרמכ״ם : ב חתיכה מי׳ מר״כ מעמורכ וכן מקרנו׳ ומכמן מ״ול כ״
מעמל

שמוש בכלי מלכבוסיו ערוכים ומלמושות שבו עושה:
ומסתיך שבסיד מסיל ושעורה שבנגע שמוש בסיד
מסיכל כרשם כדם שמוש בכלי מלמושות שבו ערוכים
ומת"ג דלא אבי מתיך אלא בכסרת ותולדתם ס"ם ריש
מעך כמי בשמת ותולדתם
דבריה כתורת כסבים שמת
לבנים אלמר שמשמש מלקש
בסרת לבנים מלמלמת מלמר
שמשמש (בתוך) אבין
ליתן מת שמור מלוש בוש
מלמור לומר בנת נרמת:
שבוש ושבו' שבמלבן ומבסיד:
ריוש מסרם מן מלבן שמ"ב נמת בלבנים בשוש
ומלבם כרני מקיבם: ג מלרבע מרשות מלנו
מבטרפין נרם כן ולא נרמי מרבע מרשות שמין כל
מלרבע מרשות מבטרפין דמין מתולדם מבטרפות שם
שם מב מלם ומתי תולדות זו עם זו מיבם מבטרפין מבל
מבי מנות מבטרפין מל כתיב ומים בעור בסרו ולא
כתיב ומיו מעמת שמוש שמת ובסרת כמתך דמי מיבם
מני נרים מוש ומני נרים מוש מבטרפי' לבנרים ורמנים
בתב רבל מלרבע מנות מבטרפין בין מתי מקולות
זו עם זו בין מב עם תולדם שם בם מלו כל מקרוש בינם
מלמעלם מבטרפין ומקושמת' מעייתו: לפטור
מלמקלים ולמסניר לבל מבך מילי מבטרפין ובולמו
מעדים לשו: למסניר

ביאות ומיבי בימת ומבימם בדמי' ומם מער יין בקלב מו יין בעים מעבי מסבימם מלוים מ"ין מקויר מת מרמ"
מלרמשו ומלוכן מיבו ביבר בטבמו ור"ם מסער לקרוישו ביין לתוך מים וקמבר מלדמים מבמדומים מלבך
מבטריבן לשו כמזו"ב בעים מלין זם סמרים בין בסרת לבמת מל מלנ מזם ומלמת דיסם מעבם ומתולדות דוריס
יומרמן מלבוקת מ"ב ונמ"ק דמבוטות דק ו"מירמ' בדר"ם דמ"ל מבזם ובוס ביין מעוזב בעים מסבינוקיו לבן מבל
דם בקלב מרמשו לא מרוס ולא לבן: ג ארבע מרשות בו"ב מלרבעם בו"בן מ"ם מ"ר"ל ובמב עור
מסרמנים בתב רבל מלרבע מרשות מבטרפין בו"ולדידים נרמיבן בנירמת מסמרים ומעמת בתב בב"ע רוסיר
מעמת רמבולם קמי' ומר"ב בתבריעת מת' מסייתו לסרמב"סוסים ו"מסבקוב בסמו"ל מבב"מלמת בעים בם"ר לק'
בדים למטור מת מעיתלוב' מבין ובתב מרמב"ם ז"ל ובבר מלל רבי יסומת בבו מל ר"ע לר"ע (מל מלו מר')
מרמים עם מ"מלת לקלק מותן בבמסר מבר מבלן בבדרגת מרמם מרמות מבטרבי' לבל מלמים ומים רמוי מימת'
בל לבן מסוש בבו קרום בינם מו יותר לבן מעבו סוש בנע נדמת ומוש מערו בתומסמת ויעמרו מקרוש בינם
מלמעלם מעמ ומ עם זם מבטרפין מ"ל מלבד מסם מיבו בקי בסן ובמעוקיבן לא ירמם מת מבנעים ר"ל מלנו
בבבו לסיותו רבל בסבל מרמים ומבדתם מד מימרו זם מרמם בנרת ומ מת ומ מבי לבנרת ומ מבי
לסמת מ"ב: לפטור לסקלים ולמסניר בבם מקלם מבי מקנות ובתב מר"ב לבל מבך מילי מבטרפין ובולמו
מ"ם מרם לשו ומ"ג דבקבן מסבנרם לא מר"ב בנסרת לבדם לא דק בסבי מסו' דמבינל' מבמת מעם מבתב בבמן

חפתוך שבסיד בדם המזוג בחלב דבריו' ישמעאל רבי עקיבא אומר אדמדם שבזה ושבזה כיון המזוג במים אלא של שלג עזות ושל סיד ריחה ממ': נ ד' (כ"ם מלרבעם) מראות האלו מעמרפין זו"ר עם זה לפטור ולהחליט ולהסגיר לחסגר

מעמל ומבר מעמו מיבמלמן ימין ובו' ומבימין מבם
ומים ולבמן מ"ב מבבים מר"ב מלמור לומר בנע נרמת
ובו"ב מר"ם ומיבו דבקים לבבם מו בנרת לבבם
מדמדמת מל מבים בבמר בנע נרמת מוש למדבו מבקיים
מבבוב יבר מבל מרמב"ם
נורם מ"ל נרמת מוש ומרים
לבי מנם בבסרת נרמת
מוש ובן בסמת מ"ב נוס
בבריות מקדומות לבקרם
לבמת לבבם ונומר:

כדם המזוג בחלב מבמתי בתוב מיבבמי מ"ב למרבמ"ל
ומ"ל קבים לן מ"ם לא מערוסו לבדוי יסו מו כיין מו כדם
ומ"ם מבי לבמיר למרבמ מלב ולא מער כיין המזוג בבמיר
ומבן מבי מזוג מבי כיסו בבבי מלבי מלב מו בבמיות
מבבי מלבים ומיבם לבמיר מבי נבים בבריבמ דבי מ
לים מבורם לבבי מזוג מבבי מירמם זם לתוך זם כדמבל
נבלמם (ובתב ומר"ב לבקבן רמ"ל) מים מדם מביבור
מיבר בבם ור"ימבמ מבר נמיבן מים מורם מלבבי בות
מיבר בבדמיות מלבך מבוך מבבלן נמיבן כיין המזוג
בבלן בבדי מים מלן בן מבבלן מיבר בו ומלו מער כדם
המזוג בבלן מו כדם המזוג בבמיר מבוך מוש מבבם ומם
מבבם מין בבזנים בלל ומין מערמות מבמרבין ומם מער
כיין המזוג בבמיר בבי מעמ' מבמיין מלום ומבערב מם מ
לעולם מבבם נמומר בבק מו ומיבו מבבדבבל יין בבלן

ביאות ומיבי בימת ומבימם בדמי' ומם מער יין בקלב מו יין בעים מבבי מבבימם מלוים מ"ין מקויר מת מרמ"
מלרמשו ומלוכן מיבו ביבר בטבמו ור"ם מסער לקרוישו ביין לתוך מים וקמבר מלדמים מבמדומים מלבך
מבטריבן לשו כמזו"ב בעים מלין זם סמרים בין בסרת לבמת מל מלנ מזם ומלמת דיסם מעבם ומתולדות דוריס
יומרמן מלבוקת מ"ב ונמ"ק דמבוטות דק ו"מירמ' בדר"ם דמ"ל מבזם ובוס ביין מעוזב בעים מבבינוקיו לבן מבל
דם בקלב מרמשו לא מרוס ולא לבן: ג ארבע מרשות בו"ב מלרבעם בו"בן מ"ם מ"ר"ל ובמב עור
מבבמנים בתב רבל מלרבע מרשות מבטרפין בו"ולדידים נרמיבן בנירמת מבבמרים ומעמת בתב בב"ע רוסיר
מעמת רמבולם קמי' ומר"ב בתבריעת מת' מסייתו לסרמב"סוסים ו"מסבקוב בסמו"ל מבב"מלמת בעים בם"ר לק'
בדים למטור מת מעיתלוב' מבין ובתב מרמב"ם ז"ל ובבר מלל רבי יסומת בבו מל ר"ע לר"ע (מל מלו מר')
מרמים עם מ"מלת לקלק מותן בבמסר מבר מבלן בבדרגת מרמם מרמות מבטרבי' לבל מלמים ומים רמוי מימת'
בל לבן מסוש בבו קרום בינם מו יותר לבן מעבו סוש בנע נדמת ומוש מערו בתומסמת ויעמרו מקרוש בינם
מלמעלם מעמ ומ עם זם מבטרפין מ"ל מלבד מסם מיבו בקי בסן ובמעוקיבן לא ירמם מת מבנעים ר"ל מבלו
בבבו לסיותו רבל בסבל מרמים ומבדתם מד מימרו זם מרמם בנרת ומ מת ומ מבי לבנרת ומ מבי
לסמת מ"ב: לפטור לסקלים ולמסניר בבם מקלם מבי מקנות ובתב מר"ב לבל מבך מילי מבטרפין ובולמו
מ"ם מרם לשו ומ"ג דבקבן מסבנרם לא מר"ב בנסרת לבדם לא דק בסבי מסו' דמבינל' מבמת מעם מבתב בבמן

לגאולתם אלא ס"ם כסים מפי מרפות מתנטרפות
ולרבנים כולן: ולחחליש תרגום לנביקות לחלשין
מרבנים כמ"ם נמסכם מ"מ"ק דמנילה: לחסגיר
מפרש הסגר בריתא דמלכים ביכים כקט ר"ם ומיין
מ"ם כרים מם' מכם בלבור
ביבר כו' ולי כרמא מכמן
מעם מאר מכום דלא מני
לחמיל בלמסור כיון מא"ו
אלא כסיף מכית מכי וא"כ
לחסוך כולו לכן" מסכא
בתמלה מעמ כמ"ם כמ"ל כרמ"ם ומו דלמכמי לא דבר
מעים לחכי מקדים לחסגיר מסום כסיף מכות רמסון
ומסמא כיבא כמי דלמאר לחסגיר כקט לפרש לחסור
ולא מצרם לחמלים דכיון מסמאי כמלי דמליק מ"ל
לחבקם כולמו מעמם לחעלם אלא דבקטיבמו כמדר מ"ם
מכות רמסון ומדר מוק מכות מכי ומדר כקט לחמלים
מים כוכמם נווכי: להסגיר את מעומר בסיף מכות
רמסון מתיכי דלא מכא לחסגי' בתמלי ומנמאי לאמר"ם
מכתב ולא יומא לי מאמי לא מקבי כמי בריתא לחסגיר
בתמלה כדקתבי נגי מקים ומאר לכן כסיפא (לחמלים
כו') וכ"ל דריסא מכי מיבריסא מל' מרמו' מלנו מבמרפין זם עם זם בתמלה וכן לחסור וכן לחמלים וכן לחסגיר
ולא מוגרך לחרם בירוק דריסא דמסיטא דמלמא מיירי בבא בתמלה ומרוצא קמי דמרמום כנגיים ב' מסן
ר' דלכלמסקות מיתזקמא בבא בתמלה ע"כ: "העומר כו' מבורם בבמכ ז"מ"ל ובמעיך כד"ם לחסור כו' מכיין
כתבתי ומיין מ"ם מס כמ"ל: שבוע רמסון מכות לסון זכר מסרי רס' מירם מלא מכות ומא מל ומא ובכנוי
בא בסיפן מנקבות מכוניות: לחסור את מעומר בסוף מכות מכי לי מסר"ם ומים מרוק מ"ל כנון
מסגיר בסרת בסבינרים ובסיף מכות מכי ים בסרת כנרים מזם כמלנ ומסמא כנרים ומסמאי לא מוו מנטרפ
בסרי מדרי דס"ל מכי מיבי כנגיים מ"כ מ"ל מסמא כנגא מדם ומסגירין מלין מכל מסמא קמאר לחנטרפין לחיות
בכנגא מאל ומ"לעמר כמיבין ומסגר ובדין לא מ"ל לחמבי מכי אלא כמיבא בסמוא מדם לחסיר את מסומך כו'
אלא מיידי דבבא מכא לחסגיר את מצומל בסיף מכות רמסון מבא כמי לחסור את מעומר בסיף מכות מ"ע מכי מ"כ:
ולחאור את מעומר כו' מיבסר"ב מאמי' אלא ירד לחסם מל' מרמות כו' ומא דבקיב ומאם ונומר ומבא כסא
כו' מסמומי' קלא דמא' לי כמבבא מסלנ לחיל מו מסיל לחלנ וכן ל"מר"ם מלנ כמ"מ"ב מסכיא
בעמבא זו כמב דלמילו ירד מן מסלנ לקרוס מסמרו ומ"ן בבמכ כנגא מאר מא"נ דמקמי מסלנ מוכא וכ"ב
עוד מר"ם נמ"ל מבבא ו וכ"כ מס מר"ב ומסמא דמקבי' דמקס מכי מסמא דמכן ובלבר אלא מקמבט מל' מרמות
מסמא דמלו מל' מרמות כולן מוות ומנטרפות ווז מיתמא לדברי מרמ"ם ומ"מ לחרב ומר"ם וכ"ל דלדלמו
ובלבר אלא מקמבט מל' מרמות מ"ק דמי מקמבט מסן מסור מבל מי לא מקמבט ים ונכן דמסור ומם מסן
דמבא ומש מלני בנרוק ומא דבקמי מ"ם ומר"ב לקמן בקרוס מלינא ר"מ דריס מיקין מסומא מ"ק בקמי דלדידים
מלנ וקרוס מבמרפין" נמ"ם מרב ומ"ם בכי מסבמכיכו דמקמי מסיל לחלנ מו מסלנ לא יד כו' מכנמכיכו בסר"
בעמבא מ"מקמ מזם וכמ"מ כמא כמא וכמ"מ מזם מרי מ"מ כמי מס"מקמ ובלבר וכו' ומל מכות מרמסון מקמי מקמ
ולומר מסין לחמרו כמ"מקמ מזם וכמ"מ כמא ומין לחמלים כמ"מקמכמא וכמ"מ מז ו וכריך מסגר מ"מ
בקבבא בבו מ"ז"מ מ"ל מ"ל מסגר מרמסון

וקבא

להסגיר את העומר בסוף שבוע ראשון
לפאור את העומר בסוף שבוע שני לחחליש
את שנולד לו מחיה או שער לבן בתחילת
בסוף

לחסגיר מעומר בסכות רמסון דבקיב ורמסו מכמן ומים
מסכיאי ובכם מכנע מאר כמיכיו ומסגירו מכמן מנמאי
ים מכיב: ולמטה מת מעומר בסוף מכות מכי מסמומ'
בסמורו ולא מסם ומאר בתרמסו מאמ' אלא ירד לחסם
מאכנע מרמו' מוטרו בסוף
מכות מכי ומא דבקיב ורמא
מכמן מוכו כיום מסכיאי
מכית ובכם כסם מכנע וכו'
ומסרו מכמן לחו לחמרא
דמין מסרו אלא מ"כ כסם
אלא מסמומיבקרא דמתילו בסמכם מסלנ לחיל מו מסיל
לחלנ לא מאריכן כנע מאר מ"ם ומוזר ומסגירו כתמלה
אלא כמומר דמי מסרו: לחמלים מת מכולר כו'
מקים מו מאר לכן בתמלה בסמומא מל מכמן
ים בו בסרת כנרים ומקי בסר כמלנס מרומנת בקוך
מקום מכסרת מתמלים מיל וכן כמי מיאר לכן מס מים
מסור ולא מסמיק לחסגירו מד מסמך לכן מתמלים
מיל מכל מסיון לא מסמא בתמלה מתמלה מסלו מוסם ומולך
מד מלא מסגיר: בסוף

נקרא רבתי"ב ורשו סכסן כיום מסכימי (סל מסנר
מרשמון) ומכם מכנע מעל בעיכיו מין מירוסו מעמד
במרשם מסים כו מם כמלג מו כמיד מסיכל מו בבמר
לכן מו כקרוס כיכם מכשוסו מרשם מנמו מעד ומלו
בסמכם מערשם לערשם מל מלי מערשוס מעמל מ"ם
מסם מסכמסיס מוס מעם מסיעם יסים מוסלמו ולם יסנר
וכלבי מם בסתכיס מעוס לכסם מלם יסנרו יסמר מלם
מירסו מעמד בעיכיו מל כנע מכרעם מכולל לכל מס'
מ"לוס. מכמיו מרשם מעמרשוס מיסים ביוס מו' מ"ם
מלמי מכסתכם מעמ מסיעם מכל כבלל מוער בעיכיו
ומעמל מכסתכיס לעוס מין כך כלוס מכל כמלן מיס
מכסיו בסו מסיעם מעמלם וכמלו לם כסתכיס מעולם
ומין כמן מוס כל למקליסו ונם למסרו מיס מם מל מי
מכסתכיס מעוס לכסם מס"כ מלם מעד בעיכיו דמ"יסו
מינם מכלל מד' מרשוס ומוכסם מכולם מסו מוסרו
וכרקבן מסם וכלבר מלם מקמעם כו' וכסם מכסכוס
רמסון מם בסתכיס ומדין מיס כמוך מד' מרשוס מרי
מיס כמו מסיעם וכין מכסתכיס לעוס מעכם מו לכסם
מעכם מסבירו ומיכו מקליסו ולם מוסרו כך כסכוס
מכסכיס מם מס כמתכיס ומדין מיס כמוך מד' מרשוס
דינו נ"כ כמו מסיעם מעד בעיכיו קריכ"ים ומוסרו
כרקבן מכם למסיר מם מעוער כמוס מכוס מכי מלם
דקיים למו למר"ב ומר"ם כמלמם כמכוס רמסון
מעד בעיכיו כעיב ומערסיכן כדמערן ולקמן מפרם
נמ"ר מיס נוסם מכלן למדרם מכי מכל כמכוס מכי
כמיב ומכם כמס מכנע ונו"ס"ם דדוקם בעיכן מיסים
כמס ומלו מעד בעיכיו לם כמסרסו ומרי רמ"ל בעירם
מסוסם כם מעמרם ומסמים דקרם כמי מכי מסמע ולמי
מסמכם מסוכרמי לם מסמע כן וכן עוד כמ"ג מסכם נ'
מכן מוד וכמ"ל מיסמם כו' כנ' מיעכיס בסמר לכן וכמסים
ונכמיין ומלו מעד בערשיסו לם מקמכי ולמוי ד' ומקכי'
מסכמכע מקכי למעד כמכי מוסרו וכן כמי כרייסם
דמ"כ מכנר מעולל כרמסון מסניר וכמכי מורם וכמדם
מעוער כרמסון מסניר וכמכי מוסר מכל מלין מ"מ
למרם מקרם כמסמעו דדוקם כמס מם מעל מקליסו
כדמירם ומכיס מר"ם מס"ק דמנילם מסס מערם רמ"ל
כעכסו מסמעוד כמכי מזור מוס ולמיכך מערם מר"ם

ומר"כ מכמס מכוכרם מכמוכ מוס מ"יכו מסוכרם כל'
מרשוס מנמס מכסתכיס מערשם לערשם ולם מעם
לדינקי מ"מעד כו' מלם לנומס מינמריך דלים מכיין
מכסתכיס מם מל מי מעדין מיס כמוך מד' מרשוס לסוי
מכנע מסר וינמריך מנירס כמקלם קמ"לן דמ"לן מכי
כיון מלם מסס ומסרו מכסן ורביכו כנור מרים לם
כיקם לים לומר דקרם מינמריך לומר מסם כמס מיסים
מסור ולם קיקם מנריך מסנר למי מסוס כנע מדם
דמסיכי קיקי לומר כן מסרי מוכמס מעם מסים ולמיכך
מערם דקרם כי מינמריך מ"יכו למסמומיכן מסם מסס
מיסים מוקלם כמו מסער מכמוכ ולם מסס ובומר ולי"ם
מסוסיל ומוכמס ומסס דסוי בכנע מדם ולם לסוי מלוס
מלם ימנר כמקלם מוד כמב בנ"ם לקרן מעמי דרסיכן
לקרם בלוסן מסמי' מעד בעיכיו ימים מסור ולם דרסיכן
לים כמסוסו וכדמירס' דדוקם כמס מ"מעד מעם ד"לל
דכמ"כ דרים לים ומ"זרו מכמן מסמעם מיס מם מל נב
דלם כמתכם מרשמו מוס דרמ' דמעומר כמכנע מכי
מזור מיקורם דמסמעם מיס מכיל ובכל ומם מ"מקסם
דמעי כילם בדברי מנ"ם ולם בדברי מרשים מכלן
לדרוס מסם כמתכם ולם מעד ומסיכו מיס למוס מלם
ימעם דמם מדכמ"יב בסם לם מעיכן מלם בכמתכם
למלמסם ולם למוס ודכמב מכנע מדורם כמ"כ מלם
מקמר בסם למסם מד' מרשוס מ"ל מכנע ומדר דרם מי
מכנע יכול כמרשיו מ"ל כמס לם מעמכו מוס מלם
כמעכ"ם כמכיס כמס ולם מסמכוס מיעם למוס ומם
מל מי מעמיים כמ"כ ומכם כמס מם מעז ומכם כמלו
לם מעז מכנע מם כמס ומעז כמלו לם כמס מכמי
מקמם למ"כ נומים מכלים לדרוס כך ומנ"ם לם מכבים
מכמו למרם ומ"מם דמ"ב ולכן לם ידמעי מדין
מכלן מם כמתכם למלמלם מעכו מיעמר ומם מעכיוס
דמ"ל ודמכל מ"מסר למרם דמ"ל מם כמתכיס למוס
כמכוס מכיס דמעם ולם למסור מרי יכולכי לומר
דמעכיתין דמ"ל כמכנע רמסון דוקם מיס מכמלם כמס
ומעמם מוס כמו מס"יס דמעם קרם כמיב מעד בעיכיו
ומיכוי מל מיכיומכ מל מכנע וכל מד' מרשוס בכלל
ומקרי מיכיו מ"מלמי מכנר לם מיס כוס מערם

ושיש לאדם עצמו ואינו נסמוך שיש בו קפדי שכל
עצר מומרו ולא נסתרם אלא שמתכם דסמ"ג דאי
איפשר דנסתכים לעזה שעה ס"ל לעתכי ל' מכלתקוס
קטיש מכלן ואפשר דדוקא עצר וכל שכן כשם שכל אי
לא בעד וכעסית עזה אס"כ דלא לאסרו וכרשם לי
לתרן דשכיון דמרכוים דעשפקת שיש ילפיכן דאף על
גב דלא נסתכים מרשמו ומומר דאסור שוא תו ליכא
לאיסר אם נסתכים לעזה שיש שעה דשכיון שאע"ומר
אסור אף איכוי לעזה כמי מומר שוא קרוי נעשתים
מומר נעיכיו דנסבוע דאסון ומ"ל דדילמא ריבוי
דאפשרת שיש לא אמא אלא לאלא כשם אלא עצר
נמרשיתו עצם נשיתם אם אלג אלג אם שיד אם שיל וכן
כולם שכל לא לארכות אף נסתכים לעזה ליכא
לאיסר שכי דשכיון דבכר אשעמו שכתוב נשבוע
דאסון אאין אילוק בין עצר נמרשיתומם לנסתכים
לעזה אי איפשר דנסבוע שכיש יש אילוק לא מ"ל לאסתוב
לאתוס ולכתוב ריבוי מעמא אלא לאדם אותו שרבוי
מאיכו אלא כמומרשיתו עצם מדרי עכשיו אסוקם
איכא לאסתי ולרכות לאקל ולאמרו אף לנסתכים
לעזה אלא אכן אות אעמא אשכל נכלל ארבוי אף
נסתכים לעזה כך נראם לי ואיש ואיש לגוסם תקשם
נעומר נעיכיו שכתוב נסכיב דאסון דדרשיכן שעצר
נאמת אר' מרשות ואפילו נסתכים לעזה ולא אמא
אלא לאמוקי שנסתכים לאשם אר' מרשות אאו לא
יאמר ויאסר דלעא לא שיש אלא דוקא שעדרש
אמרשיתא עצם אם אלג אלג אם שיד איד כו' לאמוקי
נסתכים לכשם איאסר וכן לאמוקי כמי אם נסתכים
לעזה איוקלם נראם לי לתרן דשייכו אם דדרים נתורת
נשכים ושכא שכנע עצר נעיכיו אאם שעז ונשם אז
כשם ושעז נאלו לא נשכם ע"כ ודורשו נ"כ נדדרים
לקמי' אל ושכא כשם שכנע דכתנתיו לעיל דאשי' דכתיב
כשם ונתיב שכנע דרים שכי נדלעיל וס"כ דכוותים
יכול לדרוש ונסנגון אחר וכך ישרוש אומיל ונתיב
עצר נעיכיו לאם לו לוחר כלל שכנע אדי עומר נעיכיו
אאחר ואם כן אוש שכנע אלא לאכי נאנשכנע לנלוי
אלעומר נעיכיו אאין אירוסו נמרשיתומם אם

אלג אלג וכו' אלא נל אעומר נמרשיתא שכנע שנכלל
אל' מרשות אף אל פי שנסתכים לעזה אמרק אעם
אאים עומר מקרי ומשום אכי כתב שכנע כי איכי
אאכיכוי אל נעיכיו יאוב אליו ויאיו כל אל' מרשות
נכלל ואאתא איך לאוסיש כשם ואעז כלל אאדי נכלל
שכנע אן כולן ועומר מקרי נכולן כך נראם לי ואות
נכון ורשיתי לאדלכ"נ נעירם אאיתם אעתרם לפי דרכו
כמי אאמם אאתוב לא ע"ם אדיכי' אליתדוכו דלא ואמרם
אעד נעיכיו אלא נשתכם לא לאטא אאלוכן אאים ולא
אל לוכן יותר חוק ואיש וז אדין כוסב נכל כנגעים
אאתרים לא נכאמרק לכשם לכד וז לאר נעיכיו איורם
אל ריבוי אמרשות עכיר ולפי דרכיכו לאריכו גם לדברי
רבכן ז"ל אאוערים אלא נדברי אדלכ"נ אלא אאכל
נקרא עומר אף אל פי אנאתקם כל אאאכוי אוא עדין
נתוך אל' מרשות אלכך פי אאאר נעיכיו ולא נעיכו
כמו אאומר נעיכו נכנעי נגדים ולולי אדרש אל דכנע
אאיומר דדרים נתורת נעכים אייכו יכולים לומר
נאדלכ"נ אכל איכא שכנע אאיומרת אכרתק דרשם
מזל ואכש קנלקס אאת ותורקס אאת וכל דנדרים
אאת ואוי יודע אוש אלאון דא"כ אאתקעיו אדברי
אדרש"ם לפי אנתורת נאכים אלאכי לא נכתב איכא
אז ואין לו נכנס ולקו אכל אלו לא אנאאיו כן נדברי
אדרש"ם אייתי אניאו לתורת נאכים אכ"ל אאם אעז
וכאש נאלו לא אעז כשם ואעז נאלו לא נכאם עד כאן
וכלאון נתורת נאכים נוכשם נשם שכנע אאתקקיו
לעיל לפי אלגירסת אדרש"ם עדיין קשיא לי לאם אים
דוקא נכאלו לא כשם דקאי אנכא איכית לאוד נאלו
עצר נעיכיו אוי לים לאיסר ואוי קאי גם אנכא דאסוכא
אלא נריאם אאזרי אאמרא ואכי קאכי נאילו לא אעז
וכתיין אנרייאם דנאר אכי אאנאתי לעיל ועכשיו אין
נריך לאוסיף איכא אז אעכאן אם לאדש"ם אונכא
נעיכיו כי נגרם רק לאיכא לא ולא אגים אם כלום אנאל

דעתי אאכי דעתו אריכם :

אות אכולד לו אאיש וכו' איין אם אכתבתי נעאכם
ל' אדק ג' : אאם

בסוף שבוע ראשון בסוף ש בוע ב' לאחר
הפטור להחליט את שנולד לו פשיון בסוף
שבוע ראשון בסוף שבוע שני לאחר הפאו'
להחליט את החופף בולו לבן מתוך הפאו'
לפטור את החופף בולו לבן מתוך החלט
או מתוך הסגר אלו מראו נגעים שכל נגעי
חלוים בהן: ד (רבי חנינה סגן הכהנים
אומר מראית נגעים ששת עשר) רבי דוסא
בן הרבינס אומר מראות נגעים ל' וששת
עקביא

בסוף סבוע ראשון בלוער ולפקלים כמו כן בסוף סבוע
ראשון שתקלם לא מיו לו מיכין אלו ומסגירו ולסוף
סבוע ראשון אלא הו עמיס או מער לבן בקליטו או
בסוף סבוע שני כגון דכם בסוף סבוע ראשון מער בעיכיו
לא מיס כו לא מער לבן
אלא עמיס וכסוף סבוע שני סבי
בולו כו מיבכים אלו
מקליטו: לאחר שפטור
אלא' ואפילו לאחר שפטור
בסוף סבוע שני סבי לא בולו
לו מיבכי מומאה ופטרו
ולאחר כמה ימים בולו
מקליטו: לפקלים את סבולד
לו מסיין בסוף סבוע ראשון
או בסוף סבוע שני כגון
דאית בגדים שאין בם מקי'
אלא מער לבן ומסגירם אם אמתם בסוף סבוע ראשון או
לא אמתם אלא בם בסוף סבוע שני סבי מקליטו ואם לא אמתם
לא בסבוע ראשון ולא בסבוע שני סבי ומטרו ולאחר כמה
ימים אמתם מקליטו; לפקלים את מסופך בלו לבן מתוך
הפטור אם לאחר שפטרו ומסרו שכאן מרבעת
בלו מעמ מוקלם: פטור את מסופך בלו לבן מתוך הפקלם
או מתוך הסגר אם לאחר שמאו שכאן או לאם מסוזקק
לסגר קודם שמאו מרבעת בבלו מוכרו ומסור
מספריקם מוסם מן הפטור מעמ ומן הפטור
ומשוסגר מעמ מקרי: אלו מרבעות נגעים ד' מרבעות
אלו מסוכרכו מלקות או מקוכות: ד מרבעות נגעים ל'
ומם גרסיכן ולא גרסיכן מרבעות נגעים מסם עשר ומלמי'
ומם שוו ד' מרבעות מלקות ומרבע מרבעות מקוכו לדור
נגר וכנגדן בסמין ומכוס מסמין ומכוס אחד מן ולא
אלקן מכביב אלא לוער לך מסין מנטרפים וכנגדן
בנקקים וכנגדן בקרקע ונבקע מקרקע ונבקע אחד
מן מרי מלמים מכים מרבעות ירקרק ומרבעם דנגע:
נגלים וירקרק ומרבעם דנגעי בקים מרי מלמי' ומסם:
מקכיב

את מכולד לו מסיין בסוף כו' לסון מר'כ מכל מסיין
לא מעמ בקלם אמילו פוסם ומולך מר מלא
מסגיר כמ'כ יכול יסא מסיין מעמ בקלם מ'ל
מסרי מרבעות אלא מכסן יכול אם ראמ מכסן מסמ פוסם
ומולך יקוק לו מ'ל לאמרבעת
מיכו כוקק לו אלא בטעם
מסגא רוא אומו אם למומאם
אם לטמרם מי' מר'ם אם
לטומאם כגון בסוף מסגר
(ראמן) מכקיב מליו מם
מומאם אם לטמרם בגון
בסוף מסגר מכי: לאחר
מפת מסו ך כולו לבן מתוך
מפטור לסון מפר'ם כגון
אם מעמ כמיכיו בסוף מכוב
מכי ומטרו ומא'כ מרבעם
בכולו מקלימין אומו מכוס מסיין ומ'ע מם מכא ליס
כבר לפקלים אם מכולד לו מסיין בסוף מכוב מכי לאמ'
מפטור. אל דאמי לא דמי לאמר מסיין דאמר מסיין כל
מעמ מעמ כין בסוף מכוב ראמן כין בסוף מכוב
מכי אכל מוסך בולו לבן ומכין מסור נמור כגון בסוף
מכוב ראמן מתוך מקלם או מתוך מסגר כלקמכי מיאמ
וכי מעמ מכוס מסיין ומומידום לאכי מקטים נאמכי
כמכים ומא דמטר קיא מסך לבן מייכו מתוך מומאם
אכל מתוך מסרם לא כדמכן לקמן (רמ'ם) מפורם מן
מעמ מסור מן מסור מעמ ולי כדאם דאי' לאמכי'
כגון מסוסך בולו לבן לגד מכים אל מכנע לאמ מכוס
מסך לבן ולא מכוס מסיין דאין מכנע פוסם לאמכי
כדאיתא לקמן (פ'ו מסכת ג') מכ'ל: *או מקון
מסגר כמכ מר'כ ומסיסגר מעמ מקרי כדמכן נמ'ק
דמגילה מסכת ז' ומכילקי' פ'ם מסכת מ':

שכל נגעים מלוים כמן לא כל מנגעים מעם דאם
מיכא כמקי' דמיסמו נכל מרבעות אל מנגעים
אל עור מכסר קאמר כלקמכי נמוסמאם מרבע מרבעות
מעור מכסר כמעמ כמן מר'ם: ד ר'ח סגן מכהנים

לוער מרבעות נגעים ת' מ'ג מר'ם ומירם דם'ל כר'ע דאמר נמ'ק דמכנומות (דף ו') כולמו לכמדי מאם מנטרפי'
דמאם מנטרפת עם נמרם ומם מיד ומם קרום קרום נמ'ומיד מנטרפי' מאמדי מרי מירומין ומרבעם מלקי'
אם מקכיב ומקוכים מכנדם מרי לו מ'ב ומיסו לעמקב לר'ע כולן מנטרפין וכדאר'ם נמומאם מאמעיק מרבב'ם
כמ'ם לעיל: ד'ר בן מרכיכם אומר לו' מי' מר'ב נמאמרבב'ם ד' מרבעות מלקי' כו' וכנגדן נבקים ומקמם
דאכן מ'ל דנבקים מיטמאין נכל מרבעות כמ'ם מרמ'

ומיקי

עקביא בן מהללאל אומר שבעים ושנים
רבי חנינא סגן הכהנים אומר אין רואים
את הנגעים בתחלה לאחר השבת ששבוע
שלו חל להיות בשבת ולא בשני ששבוע
שני שלו חל להיות בשבת ולא בשלישי
לבתים ששבוע שלישי שלו חל להיות בשב'
רבי עקיבא אומר לעולם רואים חל להיות
בתוך השבת מעבירין לאחר השבת ויש
בדבר להקל ולהחמיר: ח כיצד להקל
היה בו שער לבן והלך לו שער לבן היו
לבנות והשחירו אחת לבנה ואחת שחורה
והשחירו שתיהן
ארובות

עקביא בן מהללאל אומר שבעים ושנים. שמונה שהן שלשים ושש
ומהם בקרחת ובגבחת של הכהן ול"ו אחרים בכתמין
בתוך שבוע ראשון או בסוף שבוע שני של הסגר או
בסוף שבוע שלישי לנגעי בתים להסגירן כו' מראה
שלהבתהלה לאחר השבת
הרי ע"ב כך פירשו רבותינו
ויש מי שאמר דקשה לו
כנזה המוחלט שהבה שאר מראות
דבהק ז ואבן קיימא לו
דבהק ז שמטמאין בכל מראות
ואין להם מראות מיוחדות
בספר נגעים: השבות של
אלו של בשבת דהכי הסגרו
שלא יעבור יום דיום שביעי
של שבוע ראשון עולה לכאן
ולכאן דבעינן והסגירו שבעת
ימים שבוע שלם
שביעי עולה לו מן המנין
שלפניו ושלאחריו וכן שלשה
שבועות דנגעי בתים אלא לא יום דראשון ושביעי
של שבוע שבועות עולין למנינם ולאחריהם: של להיות
בתוך השבת שביום השבת (חל) שביעי אין רואין אותו
בשבת שאין רואה כהן את הנגע בשבת אלא
ממתין עד לאחר השבת ואין הלכה כרבי עקיבא:
היה בו שער לבן כיון שעברה ולא היה רואהו היה שמא
ולאחר השבת הלך לו הרי זה להקל ואף על
פי שלאחר השבת כשהלך לו לאחר השבת היה שמא
מקום היה צריך להביא קרבן כיון שנזרע מוחלט
שבתרפא ועכשיו טהור: היו לבנות איבעי היה לבנות
ביום השבת היה רואה כהן ולאחר השבירו הרי
זה להקל: אחת לבנה ואחת שחורה והשחירו שתיהן
כדי בשבו' דאין כאן להקל דכיון כך וכיון כך טהור ולגג
סימא

דאיתא בהם' קרבן אהרן וסוף פי' לפ"ב שהקרן זה
להרמב"ם דייק בלשונו' שאמר ה' בעור הבשר והם'
עצמי' וכו' ולא אמר הם' בבהקי' אלא אמר וזה ענינם
בבהקי' שכיון בזה לומר דבהי שהבהקין כל המראות
שמטמאין אבל בכלל כל
שער וגו' יש אלו הם' מראות
ההם ואין הייתר מיוחדים
בהם אחרהם לועים למראו'
הנגעים עם היות ההם
מטמאים גם בספר הראו'
אלה ע"כ. והר"ש פי' דר'
דוסא השיב כנגדו שנוף כגון
דעור הבשר והמין ומבוס
בכל א' שנים עשר הרי אין
הם ד' אלא ... ושנים כגרוף
המקולדם מכורפת לכך
אלו ועקבר דאין הלכות
מכורפין מה שיקא ונכנלן
מקוכין הרי ל"ב: ועקביא
השיב בפי' דלא נקראו אן בנבקתו במראה כרעה
עור בשר בכל אח ל"ב הרי מ' וקא השיב בפי' בגעי' בגדים
של צמר ופשתים ושתי ערב דצמר ופשתים ובגעי
עורות ובתים והכך שהם כל אחד בשני מראות ירקרק
ואדמדם הרי ל"ב הן שכל ע"ב א"כ קירחת וגבחת הדע
השיב לכו ויש לאוסף עוד ל"ב להכך שהם המיוחדין
בבתי מראות ירקרק ואדמדם מוסין עוד לזה כעבה בכל
אחד ארבע מראות עם ממיין ע"כ: דע"א לעולם
רואין כו' כתב הר"ב ואין הלכה כר"ע ותימה דהא
קי"ל הלכה כר"ע מחבירו כמ"ש בפ"ק דלקמן משנה א'
בר"ם ובכתים אומרי' וכו' ואולי דר"מ כיון שהיה כלור
שלפניו כמ"ש הרמב"ם בפ"ד משני פרקים שבהקדמת
פי' המשנה לא הוי בכלל חבירו ומייתי' שכתו' בפי'
הרמב"ם והלכה בחכמים אפע"ג דלאו השתא הוא דפליג
אדר"ע מ"מ כיון דר"מ לאו חבירו הוא קרי ליה בהמחכים לתשלו' טוב ערב והלכה כמותו השתא כדין כחכמי'
ואין הלכה כר"ע מחבירו וזה דוחק וכבר כתוב והלכה כר"ע וכך פסק בחבורו פ"א מהלכו' טומאת צרעת:
מעבירין לאחר השבת כתב הר"ב מפני שאין כהן את הנגע בשבת ויש בו משום גזרות כדתנן בסוף
ב' פ"ח דביצה: ח היה בו שער לבן והלך לו לאחר שר"ב הרי זה להקל ומשיים הר"ם דאיקלו
בסוף שבוע שני פוטרו ע"ב. ועיין מ"ש לקמן ומ"ש הר"ב דכ"ע שהיה צריך להביא קרבן עיין מ"ש בזה בס"פ
משנה ו': היו לבנות לשהי בהם לשון רבים משום דקביא בת"כ מימות שער שתי שערות הר"ם והביאו הר"ב
ברפ"ד ושם אפרש בס"ד: אחת לבנה ואחת שחורה כתב הר"ב כדי בשבה כו' וכ"כ הר"ם וכ"מ בסיפא בגג

ארוכות והקצירו אחת ארוכה ואחת קצרה והקצירו שתיהן נסמך השחין לשתיהן או לאחת מהן הקיף השחין לשתיהן או לאחת מהן או ח׳לקן השחין ומחית השחין והמכו׳ ומחית המכוה והבוהק היתה בו °מחיה והלכה לה המחיה היתה מרובעת ונעשית עגולה או ארוכה מבוצרת ונעשית מן הצד מכונסת ונתפזרה ובא השחין ונכנס בתוכ׳

הקיפה

סיפא דלסמיר כקט לא דקתני וסלכיכו סקיסן: ארוכות פין ססעירום ביום סשבת כדי ליקרץ כזוג דסיינו סיעור סוסלס ולסמר כמקצרו סייכו לסקל: אחת ארוכה ואחת קצרה כלי כשכל דבין כך ובין כך טסור אלא אגב סיפא דלסמיר נקט לא דקתני וסאריכו סתיסן: נסמך ססמין לשתי סערות לאחר ססכת ונסכת לא סיס בוסמין דאלו כסכת ראסן סיס עמלימו ממעת סעערו׳ לבני סכתוך סכתרת ועכשיו לאמר ססכת סכא ססמין ונכנך לסמיסן או לאחת מסן אינו סימן סומאס: סקיף ססמין וכו׳ או ססקיף ססמין לשתי סערות לבנו או לאחר עיני או חלקן ססמין סכא ססמין ואו מחית ססמין או ססכו׳ או מחית ססכוס או סבוסק בין סער לסער כל סכי. דכסכת לא סוי ולאמר ססכת בא סרי זס לסקל: סיתס בו מחיס בסכת ססיא סימן סומאס וסלכס לס לאמר ססכת א״כ סיתס מרובעת בסכת וזיס ראוי לסמליטו ולאמר ססכת כעסית עגול׳ או ארוכס דססתא אינס סימן סומאס אינכי סיתס מבוצרת סמקים בסכת באסבע סכסרת בעין סבכר סל עור סיוסב באסבע סעירו ומתוך כך סיס ראוי לסמליטו ולאמר ססכ׳ כעסית מן סבד אינכי סיתס בסכת מכונס׳ במדסס במקום אמר ולאמר ססכת כתפזרס: ובא ססמין ונכנס לתוכס כלומר בסכת לא סיס סס ססמין וסיקס

אחת ארוכה ואחת קצרה כו׳ ומפר״ס כתב ולי נראה לפר׳ דלאו כדי כסכת יקלי אדלעיל וסכי פי׳ היו לבנות פי׳ בסכת וססמירו לאחר ססכת ולא פי׳ סיאך ססמירו וסכי עפרס לא בין ססמירו אחת מסן בין ססמירו סתיסן וססמירו סתיסן סוי פירוסא או ססמיר כמו מלנוס סמע׳ (כפי׳ סדיכמו׳) דסוי אועסם עפמר וכן יש לפרס גבי אחת ארוכס ואחת קצרה דאדלעיל קאי סארוכו׳ וסקצירו וסכי עפרס בין סכתסס אחת ארוכס ואחת קצרה בין ססקצירו סתיסן לאחר סנכ׳ או כסמך ססמין לסתיסן לאחר ססכת כו׳ ומדע דבני סמורות ואבינו בסיפא קתני או אחת סמורס ואחת לבנס כו׳ וכריסא לא קתני או וכן באחת קצרה ואחת ארוכס קתני בסיפא או עסוס דסיפא סוי פירוסא בסכת סיו אחת סמורס ואחת לבנס כו׳ וכריסא אלאמר ססכת קאי וק״ל ע״כ אבל בספרים סלכו ל״ג או בסיפא. וע״ס ריסא עפיר עיקרנא בלאו ססי ומדע: ארוכות עיין פ״ר עסכס ד׳: נסמך ססמין כו׳ סנרא סוא בכל סכי דעכיכן סעכסלין סימני ססומאס °ועיין בפי׳ סר״ב דריס עסכי׳ דלקמן ועיין בסוף עסכ׳ א׳ דפ״ד: הקיף ססמין וכו׳ כתסכ״ס בפ״ב עס״ב וא״ם סא קא״ל (במסכס ד׳ פ״ב) ססיער לבן סוא סימן סומא׳ גם בסמין ומכוס ונ״כ דל בפרק עסכא קיפק לי עסו׳ ססמין ומכוס סיס גסס סער לבן וי״ל דעסכס׳ לא כבינססי׳ עכב סריוס וקר׳ עורד ואיכס עסמא׳ ע״כ וכודאי סכדבריו כן סוא דאי כמו לו לסתרפאים וו סיא עמים ססמין וסמכוס ואי כתרפאו ראוי נעור אסב׳ סמקוען כמסו ננקת כדוכין כעור בסר כדמכן כל זס במסכס כ׳ מ״ס °אבל עסר״ס כתב כיון דכבנת קדס סוא עמים סיער לא עסמא כיון דסער לבן קודם לסמין (וכדמכן בפ״ד) כי״ל ע״כ ומ״ע דברי סכ״ס עיכרקי׳ על דברי סרמב״ס דסוס סוא כתב סמס כסדת ובתוכס סמין או מכוס וכו׳ וסתי סערות לבנות בתוך ססמין וכו׳ ולא כתב לעכין סכת כפי סכבת יכו עסכסיכו כתבס בס״ט עס״ב ודרך כלל סאמר סיסיס ביו׳ סכת וס ווס סראוי לראות עסא ולאמר ילכו לכן סיעני סומאס ואפר כו׳: ומחית ססמין וסמכוס כו׳ אבולבן קאי כסמך וסקיף וחלקן וכן סעתיק סרמב״ס בפ״ב עס״ב וסר״ב דאסכרס לא בחלקן עסום דסמך לפו בעתכי׳ ולאו בדוקא פי׳ כן ועיין עוד בסמוך: ומחית בסמין פי׳ סר״ב לקמן דסייכו סכעסס קרום כקליפת ססים ועיין מס״ו °ובמסכס כ״ב״מ ובכתוב כקרא צרבת אבל במכוס כאמר ססים ולכבי׳ בקט סקבא נ״כ בסמין: והבהק פי׳ סר״ב בפ״ם עסכס ו׳ ססים אלאם לבביכות למעס עארבס מראו׳: מרובעת עיין מ״ס במסכס כ׳ פ״ו: מבוצרת בפ״כ יל״ף לס באאם סעסא עבוצרת באאם וסביאס סר״ס במסכס כ׳ מ״ד ועיין בלסון סר״ב פ״ו מסכס ב׳ וסא מסכס ב׳ ז. ובא ססמין ונכנס בתוכו כתב עסר״ס ס״ס סערים סכתוב גסן ססין סעורד ע״ב ועיין פ״ס עסכ״ב

וכתב

הקיפת חלקת או מעשה השחין א: מחית השחין והסכות ומחית הסכות והבורק היה בו פסיון והלך לו פסיון או שהלכה לה האדום או שנתעשן ואין בוה ובורה בגבים השחין ומחית השחין והסכות ומחי' הסכות והבורק חולקין

עכתב עוד כלומר בסכנת לא היה סם סמין כו' ושמא דרופאין אחר שסנת בסכתם סמין לא מעמא בעמים כדתכן לקמן (פ"נ מסכת') דסמין מין מעמא בעמים שלא בסתר לכן ומסיון כ"ל ע"כ: **השחין** מו מקיה מסמין וכו' כתב הר"ב כל שכי מעמים קייבי כו' וכ"ב הר"ם ולמו דוקא שלא לבקטי בעמי דמליק ומעיך עמ"ם לגיבך לכל שכי קיימי מכולמו: **והבחק** כתב הר"ב כדתכיב בע"כ כו' בסר מי ולא סנסק נ"ע לק' בפי' מסכת נ"ם ו"ע"ם: **תיה** בו פסיון בסכת מכנעי סנוף קמי דמלו סים דומסי בסכת סים מקליט ומסוס דבכנעי סנוף מין מחליטי לעולם על מעד בעיכיו מע"נ דבכנעי בתי (ובכנעי בתי בעי מיירי וכ"ם לק כרים ומין כזס כו') מקליטים על מעד בעיכיו כמו מל מסמין בקס מסיון מסוס דבכנעי סנוף מקליטים על מסמין מסר"ם: **מכונסת** ובקמזר ל' מסר"ם מסס מכנע לקוכס וכיסס מקבקס ומיסו כי מכמרת לקולכולס מסים מכמי מיב"מיעור מקים מסים כמדס וכמ מסמקובכים לקוכ' ובכמ מי מו כמ כמי מלן ומס מקמר דסוי מידומי מומסס

ומיקט (מעמים) מ מקמומקס וכמ מסמין בכבס לקוב' מקיעס מו מלקס מו מיעמס כליסר מו מלס כמ מסמין מל כל מכנע מלס מל קבע מעמים ומעמע מכעדס' מסמין ומקיע מסמין מעכוס ומקיע מעכוס ומבקס כל מכי מעמעס קייבי מעיעמס מסמין מו מקיע מסמין דמ"ר כו מכעס קרוס כקלים מסוס מו מעכוס מו מקיע מעכוס כל מכי מכנעיע לא מיו ומלמר מכנע כמו ומן מכוסק מכנכע מיו מל מרמוע ומכעס כמק לעמרמן

ומיעמ מעמים לסמין ומבק מעממין מעים כדתכיב בקורת מסכיסכס מי ולא מסמין בסר מי ולא מבקס: מיו כי פסיון כסנע ומלך לו מסמין לעמר מסנע דמע מעמס כסנע כבס לעמרמו: מו מקלכס מסוס מיקו מכנע כקר מוס ומלכ מסוס ומכמ מסמין מו מכמעמע מ מוס ומין כין מכיסס כנרים: מסמין ומקיע מסמ כלומר מ"כמי כסנע מעמ ולא מים מעמיק בסנע כי מסוס לעמסיון לא מסמין ולא מקיע מסמין ולא מעכוס ולא מקיע מעכוס ולא נסק ומלמר

כוס וכוס כנרים

לקמי

ולפסר פסכת פסק״ק פסר עשלו סרי זס לפקל: ו
כסיך פסק״ן כסכת לפסיקן לפסי פסערות דפסקס לפ
פוו סיקן פוקפס כפין סער לכן סיקן טוקפס לפ כפסוס
פכנע ענעו לפ כסיך פסק״ן פו כסיך פסכוס: פו פקיק
פסק״ן וכו דפס רפס כסכת
לפ סיס עפליס וסלכו לפן
לפסר פסכת פכנס פקוס
פסק״ן וסכוס כלקס וסרי
פוס כעור כסר וכפסר עור
פנסרעס פכנע כנקפלס
ופס סער פלכן וקפליסו סרי
זס לפסעיר. חולקין כין
פסוס לפסיקן פסיו פפס״קין
כסכת כיקפקר פכנע לפסיקן
וסלכו לפן לפסר פסכת וסיקן
פס לכר פעפס״ק סרי פלו
לפקעיר:

בחרת: נרפוכי לכן כיוסר
וכפרע עוס כפלג
פרוסיס כו כפס עפיך לכנוסי
יעריס פכנסרוסוסרי לפוסו:
וסכפס כרפיס כנוסי עוס
עפ״ך פכנסרו פפור וסנסירין
פוסו דנסר כסרו פל כרפס
פוליכן: כיס יסרפל פכי
כפרפן עפיך פנקן סיפ פוס
פני כפרפן כלו כלפעיכס
פרפוי לכוס פליסן פכי עקבל
פלענעי כלי לכסר עליסן
פפן כיכוכיי ונעוכפי ופיכס
כיוס לפסת עפפי עקפוות לפ לככיס ולפ עקוריס
פלפ כפפכרות פפיכו לפ לכן ולפ פפור: עפכרות
פין פל פרז נוס״ו כלעל ערבוס עקפור עפכרות
וקפ

דקפי פפס לפערלפיל פין רופין כו׳ער ולפ כנ׳לכעים
דנכעים כפיעיירי פ״כ: חולקין כין פפוס לפפיין
פיין פיס כעכוס פ״ל׳נס פיין פ״ס כפס פר״ס כעכס
ו׳פ״ו: ו כיצד לפפעיר לפ פיפו פער לכן וכולד
לו כו׳ דפפ״נ דפ״כ פפרו
בפכת כפכולד לו לפקר
פפכת פיס עפליפו כדקכן
לפיל כעקכס לפפליס כו׳
לפקר פעטור ע״מ פיס
פפור לפ פכל ופעריב פעפו
על פיוולד לו ווירפפו פכפן:
ולפיל כיס לפקל פי׳ פר״כ
דע״מ פיס כריך לפכיפ קרכן
עפוס דלעכין פוקפס עוסנל
ונוקלס פוין כדקכן כעכס
פ״פ״ס ופריעס ופריעס לפ
פייך כפכת ופיקפ״ס כעפכ׳
פ״ל׳ונ׳פולר״ס פנקפכפי׳
דפין רופין עכנעיס כעקלס
לפקר פפכת פיכפ כפקוקפ
כלפ קרכן פפיכו עפנירו
עדין. וכן כפי לכ״ס פין
רופין כעקלס כפכת עפעע
דפי׳ פר״כ פוס עכפס ד׳
פפוס כרפס כרן פס פדין
וס כפ כפקוקפ לפוקפס:
נפפך פפפין כו׳ ע״פ
פר״כ פפין פער
לכן פיקן פוקפס לפ כפפוס
כנכע ענעו כדקכן כרפ״ל
ועיין פס כפי׳ פר״כ דעכנס נ׳ וכן עיין פס כעכס נ׳:
והלבו לפן פי׳ פר״כ וכעכס עקוקו כלקס כו׳ וכפקר
עור פכנר עס פכנע כנקפלס כו׳ וכ״כ פר״ס
וכלוער פפכנע פוס עלעור פכנר עוס עכעכס כלקס
רפ״ל״פ״כ עדיין פין פפער לכן כעיך פכנע: פרק ב א בחרת עוס נרפוכי כנרעוכי כפס כו׳פי׳
פר״כ דכער כסרו פל כרפס פזליכן כדדרפיכן כע״כ כעור כסרו פל כרפס עכפן פערו כפרע עזפכרפיס כנרעוכי
כו׳. פר״ס: גרפוכי פי׳ פר״כ לפ כי יער עיוקס פל פעכנס פפר פעו נרעס פרעכ״ס: אני כפרעכן
פר״כ כלוער כל עפיוכס וכו׳ וכעכ עפרי״ס כרפס לי לפי פרכס לפוכיר כנע כרעע כיפרפל כקס פפי לי פנפפפי
בפרעכן כלוער כלרע לפ עקוכס לפס ופכי כפרעכן עד כפן: (פפרוק) לא א לפ

לא סקורים כו' אלא כיכוכית ת"ר סר"ב דקייתי רל"
ור"ע בקדש שיעקש וכן בו' עוד דקבעים שייכו
ר"ע וכל זה מדברי סר"ם: אבל מנאתי בלסס סרפ"ר
בפי"ב דרל"ם לל דאין נרקוכי וכוסי מעאים כלל לפי
שאין אבן יכולים לעמוד
עליהם. על מוכן מראה
שבנע אלא שכיכוכית סס
מעאים נבנעים ואלג
עליה ריש. ואחר דאף אלו
מעאים ולא לאקל ולא
לאתיר אלא שכיכוין מאכים
ובראה שבנע כאלו אוא
בכיכוכי ומרוייקו דרגו
בעור שבסר: רבי יהודה
אומר בקוב אחר אומר וכו'
(בדבקב סר"ב) ואם שכוסי
לא מראה אלא אם כיכוכים מבארבע ובחמש ובשבע ובשמונה ובתשע
כדי לעמוד על מקבוצתו אסר"ב דבריר מאיר רבי יהודה אומר בארבע
בחמש בשמונה ובתשע: ג כהן

רבנ עקיבא אומר יש לציירים שמנין שהן
צרין צורות שחורות לבנות ובינוניו שביא
שם בינוני ומקיפו מבחוץ ותראה בבינוני
רבי יהודה אומר מראות נגעים לחקל אבל
לא לתחמיר יראת חגרמני בבשרו לתקל
ותכושי בבינוני להקל וחכמים אומרים זה
וזה בבינוני ב אין רואים הנגעי בשחרית
ובין הערבים ולא בחוך תבית ולא ביום
המעוב לפי שהכיחה נראת עוה ולא בצהו
לפי שעוה נראת כחה אימתי רואין בשלש

איכו רואה אם בנגעים אף יוה מסתר אמרו אין רואין בו
אם מבנעי': ר' יהודה אומר כל' כו' ומלכ' כל יהודה:
ג אין

וקא מבר רבי יהודה אל דבעי מבי מסר אמר אמר שיטרין
כלם ובעי אם שיטה אמר שיטה אין כלם וקייב רבי
יהודה אל ור' עקיבא בקדש שיטה: ציירין אותן
בכיכוכי כמס מכיכוכי: מראות
נגעים לחקל ומעאם דרבי
יהודה אמרם בעור אם בבשר
בת"ב אם אומר בעור בבשר
ובקוב אחר אומר בעור
מבבר מכיכוכי מראות נגעים
לחקל אבל לא לאחמיר כיצד
דאם נראה בבשרו לחקל
בחבשת מקיים בעור בבשר
ואם מכוסי בבינוני לחקל
בחבשת מקיים בעור מבבשר
זה וזה בכיכוכי נראה בו
וכוסי בכיכוכי ומייבו (ר"י)
מקיים: ב אין רואין אם
מבנעים בבשרים ובין
מערבים וכו' ר' אליעזר אומר
לבתי לכל מראה עיני מבחן
אם בין מבבר אחר עיני
ג אין

מקורים כו' אלא כיכוכית ת"ר סר"ב דקייתי רל"
ור"ע בקדש שיעקש וכן בו' עוד דקבעים שייכו
ר"ע וכל זה מדברי סר"ם: אבל מנאתי בלסס סרפ"ר
בפי"ב דרל"ם לל דאין נרקוכי וכוסי מעאים כלל לפי
שאין אבן יכולים לעמוד
עליהם. על מוכן מראה
שבנע אלא שכיכוכית סס
מעאים נבנעים ואלג
עליה ריש. ואחר דאף אלו
מעאים ולא לאקל ולא
לאתיר אלא שכיכוין מאכים
ובראה שבנע כאלו אוא
בכיכוכי ומרוייקו דרגו
בעור שבסר: רבי יהודה
אומר בקוב אחר אומר וכו'
(בדבקב סר"ב) ואם שכוסי
לא מראה אלא אם כיכוכים מבארבע ובחמש ובשבע ובשמונה ובתשע
כדי לעמוד על מקבוצתו אסר"ב דבריר מאיר רבי יהודה אומר בארבע
בחמש בשמונה ובתשע: ג כהן

איכו רואה אם בנגעים אף יוה מסתר אמרו אין רואין בו
אם מבנעי': ר' יהודה אומר כל' כו' ומלכ' כל יהודה:
ג אין

ביכוכי ת"ר סר"ב שייכו ר"ע וכ"כ סר"ם. ולל עמוס דמסקבר מעמיס סדר רבי וסכאו בלסן מכמיס וביכוכ בוה
כבר סר"ב בסמ"ב דבידם ומע"ב דסכא כלאו מכי אלכס כר"ע מקבירו כדאי אם מעמיס ביכוכי ומ"מ מסוכי אלו דף
ע"ו כ"ם דר' יסמעאל בתי כוקיים ס"ל לבירוסס וכבר כתבתי לעיל דלסרמב"ר ר' יהודה ומכמיס אלו מילבא
דר"ע ומעמ מבאתי לסר"ם מכבר ולל ואין לקבוק מכמיס שייכו"ע דכיל דאיכם' לעיסמעם כר ע ומבלוקם
אמ"כ מסם אוא ע"כ: ב אין רואים אם מבנעים בבסריה כו' ואלם אינם מראות נגעים ביום ולא בלילה מכא
זה בבסוק לפי מבלמ אם מכא בבנעים אמבם בא בלסון יוה מראב"ם. ומ"ם סר"ב אדאין רואין בבסריה דילמיכן
מקרא לבל מראה כו' ובבינם סר"ם וכ"ל דמרבויים דבל ולמיכן ומע"ב דלסון אמ"כ מראה ב' מ"ב בבכיבי
יבולבין ביום בין בלילה אל"ל ביום ולא בלילה יבול לבל מראה ביום יסו בסרים אל"ל מראה ומעמ דמעוכים
קא דרים ומ"ם לומר כן דדקוקים ומבוא ויש שמבא מראה ביבים אלא בדברים דמרובים דלבל קא דרים אבן
כ"ל דבבי דרים בא"כ מדקבל מראה מראה בבא ס"כ ביום יקביל אל מראה ומייבו בלבבא דסר"ב ומ"ב לדרוס
ביבא לבל ומא דמא כאן כו' מבבר סר"ב מוא בבבבא דלקמן: ולא נמוך מבית בלו' בנעי אדם או בגדים אבל
דבנעים ודאי לא אלא מני בלאו מבי' ובבמיו ראוקי לבמר"ם מבבר ולל מראה בירוסו מאם מבלוכות מגורות לא
ירא מבנע אל מיבקאוס ומבי מבמע בתומבמא דבבים בתומבמא' בים אמל ומלוכותיו מגומות מ' מבומות מוקבים
מבלוכות ורואין אם בנעו ומא דבבן (בבבבא דלקמן) אין מוקמי' לומלוכות מייבו מבקבמא בלאם יש אם מלוכות ומא
מגורי' מוקמי' אוקם לראו' מבנע ע"כ: ולא בנמרי' מאור מבע' מוק ומבלבלא מבע' רמ"ם ד' דמבמרינקל' ר:
ג אין

ב אין פותקין לו מלכת דבק כ׳ בכנף בגדיו לילי
ולא לבני מכלן פארו כית מסל אין מתקים לו מלוכים.
ר׳ כעולר וכמיסק דיך בעודר מפסק רגליו ודרך מוסק
מנכים ורועותיו: עודר קיסר בקרקע: מיסק לוקם מת
ז׳ ק׳: כעורכת מת מעת
מעמסק מת רגליס: וכמכיק מ
מת ככס לעכין מעת מדל
רמס מכרמס כמוקס מעת
מיכו כמסכ כית מסתרים:
כמוכת כעוקרים לסמי
מנכנסת ירס מיעכ׳ת לירינ
ומגלס כית מסמי מלה: כס וס
נמסמן מדרך מסוס לכנגיס
ירס מסמלת ומגלס מסמי
מסמלי: ומס מסיכו כרמס
נכך כמס׳ כית מסתרי׳ וכמי׳
לכל מרמס מ׳כי מכמן מרס

ג כהן הלומא באח׳ מעיניו או שכחת סאור
עיניו לא יראה את הנגעים שנ׳ למל מראה
עיני הכהן בית האפל אין פותחין בו
חלונות לראות את נגעו: ד כיצד
ראית הנגע היש נראה בעורר וכמוסק
זיתים האשה כעורכת וכמניקה את בנה
באורגת כעוסרין לשחי ליד חיים רבי
יהודה אומר אומר אף כטווה בפשתן
לשמאלית כשם שנראה לנגעו כך הוא
נראה לתגלחתו: ה בל

לכיקמסרי׳: לתגלמתי כיוס מסרמו וכריך לגלס דכמי׳
מת רמסו ומת זקנו ומת נכות מ׳כיו מס מל ומקוס כמוס
מער וכרמ׳ מס כל מקוס מער וכרמ׳ מרס לכיק מסתרי:
ס ר׳מ

דמכיס כרייקס כוס מלמון מנים זרועותיו לעמלס
כדרך מענכים מעמדר כמעס מעודר כמלס כדי מירמס
כיק מסמי מלגוכו׳ וכומס קומתו כדרך מכומס נמעס
מיסק זקים כמעמילין מן מוק ולוקמן מן מסכן מ׳כ

וכרייקס וז כמנמס מקוס מסרי מין מדרך מעמדר מסוס מסיפו׳ (כדמי׳ מער׳ך מכמו כמוס מוקן מערך)
מיסים מנכים מכמו מדרכס נדרך מיכמ מ׳ק מקו וכ׳מ ומנמתי כמוכ כמס מרמכ׳ר מי מר כזמיס לפי מסזיק מיכו
נכוס כמער מילכוס ומדס ליקס מוקס כלי מרמת זרוסוקיו מרכס ומקנלס מסמי מ׳כ: בעורכת מירס מר׳כ
מעמסקת מת רגליס מעמ מרמכ׳ר: באורגת כמוקלין לסון מרוך מי׳ כמירנת כמסכמ כמוקדוס מרכס
לסנכים כו׳ וכמס מרמכ׳ר מכמתי כמוקדין ר׳ל כדכר מעוקר מיסיו כלי מלורג מוקדים כקוק׳ים לס מוכך לסנכים
יד ימיכי׳ לק׳ מוקיר מ׳כ וכמסכמ כ׳מ׳ב דזכים מירס מר׳כ כדכרי מערוך: ליד מיכבת מיין מ׳ים לק׳:
ר׳א מס כמוס כו׳ מסמר לוכר דק׳ק לס מלינ ומת׳ב דמכי ליס בלמון מלונמס דמכי מסכמן מוכמ כמ׳ים כמ׳
כמרמ דכיכורים ומס׳ים דק׳ק לס מלינ מס׳ים לס כמכ מר׳כ דמין מלכס כלי וכן בפי׳ מרמכ׳ים לס מיסמיק
מלכמס מכל כמלי כמוכ ומין מלכס כלי וכן כמכורת מ׳ים מס׳ב לס מעמיק דכריו ומרמס לפי וס דק׳ק דמליב
מייכו מצמיס דמ׳ל לסמי דמעמלית כית מסתרים מיס ומעמי מכמסיס מוס מנכמתו ומרמס לס דמיס לסמי
דיכמיס דכלמו מכי דרכס לסנכים ככל מת מלס לעכין רמיס מכמן מערו מעמס מרמס כמורנת כמוקדין
מכל מעמלית מסין דרכס לסנכים מכל מת מעמי מכמסוס מנכים לס יכס מדין כית מסתרים כך כ׳ל מכל כמס
מרמכ׳ר מעמלמי דלק׳ק כמו מסנכים ימיכס כך ימים מיעוד רמיס הכנע מעמ מס׳יי מכים זרכי ישולס כמן
מיכן כמו מסנכים כמוויים יד מעמלית כך מיעור מנכמס מסמי זרועות לכנמ׳ל ידעכמ מס מיקל יוער מרכנן
ומרמס דמק׳ מרקמר מס מ׳כ: כך מוס כרמס לתגלמתו מ׳ מר׳כ דכמיכ מת רמסו ומת זקנו ומת נכות
מכיו מס מלו מקים כמוס מער ומרמס כו מרמ לכיק מסתרים ות מת רכמס מכוכל לוער מרמ לכיק מסתרים
לפי מעמל מסוס כמוס מיכו כרמס כך ים לכו ליער נ׳כ מרמ לסער מנים מכרמס ומיכו כמוס מיער מזרועות
ומסוקיים יכך מוס כמליס כמים מ׳ב דמוסס דק ל׳ נס ים קנור לסון מדברי מר׳כ דמ׳ל לכמיב נ׳כ כלל מכי מת
כל מערו ינלס דמלים לס מוי מת כלל ומרים ומי כלל מת מס מנמדמ יכ׳כ מר׳ב בפ׳כ מקב׳ם כמרמ

ה כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו רבי מאיר אומר אף לא נגעי קרוביו כל הנדרים אדם מתיר חוץ מנדרי עצמו ר' יהודה אומר אף לא נדרי אשתו שבינה לבין אחרים כל הבכורות אדם רואה חוץ מבכורות עצמו.

פרק ג הכל מיטמאין בנגעים חוץ מן העכו"ם וגר

ה"א כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו. ר"מ אף לא נגעי קרוביו דאמקום נגעים לריבים כו' כמ"ב דמכסדרין דף ל"ד וכן עקים ריבים לנגעים עם נגעים ביום דכתיב וביום הראות אף ריבים ביום דכתיב מקום לטהרי ריבי מעוכות בלילה כדכתן אמקום מיסמך פרק ל"ד דונקים דף ק"כ ולר"מ אי אמ"ל ריבים כנ' אף נגעים כנ' ודיקמה מעוכו בנ' נגעו לא כ"ם ק"ל וסוכה אל מסרקסכסן אל מ"ונזע' אם לשלח מטמילו כמן אמר רואה אם נגעים ומה ומי ס"ן קרוביו סכיכו כמסנה ל מ"נ דמכסדרין וע"ם: ר"א אף לא כדרי אמקו כתב אר"ד דוקא כמי עכמו אינו יכול לטהר כו' דכיון דאמר בי אלמא לא אמרי מוקמינן לטיהא דמעכי' כמא"ד דבכורות כדלקמן אר"ם ואר"ב אלא עתב דאין אלכם כדי' אל דמ"ל דאלכם כמוקו ומדמירם לדכריו וכתב ודוקא כו' אורם לכו דמ"ל דאלכמא כונגים וכן כמנ"ם לפי' אר"ם כתיב דאלכמ' כוזמים דבירוסלמי מ"אלו כדרים מכי ר' קיים לאלמים כל' מכמים וכ' כשרא"ם אר"מ כתרא דכדרים אלא מטמנא כתכם דאף נבריסנ' אינו יכול לטהיר אם מירסו דמטמי' דרא דאין אדם מטיר מדרי אמטו אסור לטמטו כנופו דמים ומכ' ל' מיטן אל"ד ל"ק מיבדי אסור דמ"ל מכי: חוץ. מבכורות עכמו זמוקמיכן לא בבכורות אינ אמרק ר' כיקיר מומאם דאי כמ אמר אם לא מכי דמכן נמיק מרק ב' ריבמות מיאכמ אי אמלנם כמכיו יסמכם מכי אמיס אינ"ד: פרק ג א הכל מיטמאין בנגעים כתב אר"ב ומאילו קמן דאמר דמ אים כו' קמל' ן אדם זכו' ובמרק ס' דכדמ דף ע"ד מ"ר אדם מטמא כל מטוא מין אדם אמ' קמן כדכתיב וכמם מן מכמים ונו' ונקמכו מטמאי קרא (ומיי ן מ"ם כרמ"ם) ומלא אים לנמם לילמומו אמם מכרים' ומריאם מ"ק דמרכין דף נ' וכמכמי כמוק מרק נ' לסומם: ה"ב מן מעכו"ם לקמן ברים מלבמיתי אר"ב לסמן ע"כ דמטמא לעכמים ילמיכן ומם כתכמי דבמ"כ אלכו ליתא ונמרמי מטם אמר ומכמיו רמיתי לאמר"ם מכתב ומל מון מן מעכו"ם דכמרק כמיל דכויר מטמם מכו"ם מכלמיטמאם מכ' לוקמם לא דמטם לא אמרן אלא לבכין מומאם מע וכמו מם מעמקמי מם נרא מ"מר' ומכלן לכל מומאם לכן כ"ל מם מכתבתי ברים מרק ל"ב ע"ם: וגר

שכל כשרים לראות את הנגעים ואעפ׳ שאינו נקי כהן ונטמאים אם הכהן עמו רואה אבל בימינו אין הכהן נקי כהן ונטמאים אם הכהן עמו רואה את הנגעים: מסמאתא ומטהרא ביד כל ישראל רואה את הנגעים ואומר לכהן אעפ׳ שאינו אומר טמא אומר טהור אין רואין שני נגעים כאחד בין באיש אחד ובין בשני אנשים לא ראוה את האחד ומסגירו ומחליטו ופוטרו וחוזר לשני אין מסגירי׳ את המוסגר ולא מחליטין את המוחלט אין מסגירין את המוחלט ולא מחליטין את המוסגר אבל בהאלה בסוף שבוע המסגיר׳ מסגיר׳ והמחלי׳ מחליט

ונר תושב הכל כשרים לראות את הנגעים אלא שהטומאה והטהרה בידי כהן אומר לו אסור טמא והוא אומר שמא אמור שהור׳ והוא אומר טהור אין רואין שני נגעים כאחד׳ בין באיש אחד ובין בשני אנשים לא ראוה את האחד ומסגירו ומחליטו ופוטרו וחוזר לשני אין מסגירי׳ את המוסגר ולא מחליטין את המוחלט אין מסגירין את המוחלט ולא מחליטין את המוסגר אבל בהאלה בסוף שבוע המסגיר׳ מסגיר׳ והמחלי׳ מחליט

ונר תושב לסון מפר׳ס נר תושב דיכו כעבו׳ס חולה לפסכילו בכלות ולפקיוקו ומטוס דלקמן מ״ל פמריכן נגעי נגעים בגדים כל מבנדים מימפלין בבנע׳ מין מטל עבו׳ס ולא קפקר כי מכל מין מנר תושב ומכי פמרי לק׳ נגעי בתי׳

(מ״ב) דנזרו מרבנן על נר תושב מימפרך לפיקר מכל מין מנר תושב דלא גזרו מכל מטוס דנגעי בגוף לפ״ים מרו אלא בקרקענר תושב לאו נר אפוי קרבן פוא אלכך לא גזרו ביה רבנן ע״כ: הכל כשרים לראות כו׳ פי׳ פר״כ ואעפ׳ שאינו נקי כו׳ אם הכהן עמו כו׳ ומרבי ליה בע״כ מדכתיב ושובה אל אהרן הכהן אם

אל אהר׳ מבכיו מכשכיסדה״ע לעבוד אם אל בכיו מסגיר אפי׳ אם אל אהר׳ לרבות כל ישראל ואם מזמיכה לרבות כל ישראל מע״ל מכשרים לעמוד מאין מטומאה ומטהרה אלא אפי׳ בהן כיצד הכל ישראל רואה כו׳: ביאור בהן לסון פר״ב הכל ישראל רואה את הנגעי׳ ואומר לכהן אף אל פי מסוא טומא כו׳ מיומא דבריתא דת״כ דלעיל מיא וכתב הכ״מ בפ״ב מפי׳ הרא״ם דאפי׳ מומא לאו דוקא דבדוק מיפים מקרא קנא דאסברו ליה ומבר כדאיתא בפ״ם פ״ק דערכין (דף ג) אלא דקרי לנבי הכל מנישראל מומא ע״כ: אין רואין שני נגעים כאחד׳ פר״ב אפי׳ אם אין הכהן יכול לראות יחד כו׳ לפי מנריך מיראה מכנע מבנר מבנר

מבכיו כדאתיא בת״כ ורא״ם מכהן אם מכנע בעזר מבנר מיראה רואה עזר הכל כאחד פר״ם: אין מסגירין את מוסגר כו׳ כדאתיא בת״כ ואיתא לה פר״ם בנת נרעת בוא ורא״ם מכהן אם ת״ל לפי מכלקר ומאמר מנהן לא יסגירנו לעדנו אין מסגירין את מוחלט מכין אין מחליטי׳ את מוסגר ואין מסגירי׳ את מוסגר ואין מחליטי׳ את מוחלט ת״ל לא יסגירנו כי אם כל מבקרה עליו אם אין זקוק עליו יכול לא יאמר מכי את מוסגר בזה ומוחלט בזה מוחלט בזה ומוסגר בזה (ובזה כ״ל) ומוחלט בזה ובזה ת״ל בנגע ורא״ם נרעת ורא״ם ע״כ ואי׳ יכול לא יאמר כל׳ מייכו בבקלה בסוף מבוא כדקאמר בסיכא דמאמר׳ וכ״ם מרמב״ם ומוא מבאת קבמירו ומכ יכול מיאמר מוא מ״ם וכ״ל יכול לא יאמר ומן מוא מבא״כ ומן מעמיק מר״ם ועיין מ״ם בפס מסר״ם נמרק דלקמן מבכא׳ ומי׳ כנע ורא״ם נרעת ורא״ם דדרים ורא״ם מתרוויה מכנע ומנרעת לומר מירלא ויפנור ויראה ובת״כ כ״ל מנ״ל אם ע״כ מעוד מעם ורא״ם ובמ״ב ליה לעדרם כדאמיק כולו בפמת כו׳ מכאן אמרו כ״ל ראה מבדים ובו׳: אין מסגירין את מוסג׳ וכו׳ בת״ר ר״ם מסגירו בכנע ת״ומ״כ כולל לו בנע אם מבכ׳ לא דאין מחליטין אם מוסג׳ ראם מסגירו בכנר׳ בנרי׳ ובאמת׳ מסגו׳ כולל בו מבר לבן מומר׳ מחליטו׳ ובו׳ אזלא לא מאי׳ מבר לבן בסוף מסגו׳ לא מחליט׳ קרבן אם מוז׳ ומסגירו מסגר מבי מר״ם: אבל נמחל׳ בו׳ ומחליט אם מוחלט עיין מ״ם פ׳ דלקמן מבכא׳:

ב נותנין לו וכו' יש מעמקים כתב הר"ב דכתיב וכיון
הרפוא וגו' ויש יום שם אחד רופא נאמן
קפא רש"י ריש ז' ומעמו אמו' דלר' אליעזר דאמר מעכם
ש' לאם אינו רופא לאקל: ג בשני מנוגעים דקרוקי
כתבתי בעמנים ג' פ"ק:
ובשלשה מיתבין בתר
לבן בעזים
ובפסיון אלו כם מכים כולן
בפסוק אחר ומעל נכנע
אחר לבן ומעל אותו אחר
ומכם מעמקם מעמקם כעור
ומעמו מכמן אחר דומקים
בחרקי כמאמ נרמא כומכו
שיש ומם מיכו מכולר בפסוק
בנסרת מקים בסר מי אכל
כל אם מסו (מכולר) בנסר
שום מקויב נמאמ וכל אם
אמום נמאמ שום מקויב
בנסרת כמו מנאמרכו כרמאם
שמם כמאמ (נמנכם ב' כמ"ם
גם מם מר"ב) וכן נמאר
מרפוא נגעים מרמב"ם
ומלגא קקבי בתי מאם שיש
בחיל ונמקבם לאלג ולאמי
ד' מ"מ דכל מל' מרפוא
אומר נמיתו מקרו כמ"ם
נמ"מ מנכם ג' וכדמכן נמ'
דלקמן מנכם ו': ובפסיון
בסוף דכמקלא לא כמ"ם
נמ"ק מנכם ג': שחין ג' יום כתב הר"ב ביום ו' כו'
ומיין עוד בתירוצו לאמכם ל' מ"ק: ד חשחין
ומסכום לקמן כמ"ם מע"מיומם קומיומם מכנם הר"ם:
מיטמאין כמכום אחר לאמר הרב"ב נגעים יש
לאן מכי מסגרות וכו' והר"ב מקרים אל
מיסמאין נמכום אחר מם מסלוקין מאחר נגעים נמכום
אחר מייכו לאבין מהרם הרמר נגעים יש לאן וכו':
בשבוע אחר ומכמי מיתבין מפסוק לא ירין בפסין
ומכמום כאחר מקרים הבן נרמא נמסגר מכי ומאכם כא כמם מסגר מכמם ימים לבר כמם מ"מאמן
שמגר ואחר מכמום יקיים מו יסגיר ולא נזכר בקמקמים ומאכם אחר בנגע מסגיר מאחר לבן ואחר מ
ג"כ ומם מם ז מבח' נעור ומע נעכום אם ומכם נאחר מאר לב בנאר ומע' כו' ג' ומם מסם מאם נעור מרמב"ם
ה חנחקים לקמן נפרק אכנה לגו: מיטמאין בנגעים כו' ובדבר מגרו ו ימים מכי' ומכר בנגע
מסגרם

מסגיר ומיטמ' מחליט ומיטר: ב חתן שנרא'
בו נגע נותנין לו שבעת ימי המשתה לו
ולביתו ולכסותו וכן ברגל נותנין לו כל
ימות החגל: ג עוד חבשר מיטמא בשני
שבועות ובשלש סימנין בשער לבן ובבהי'
ובפסיון כשער לבן ובבהיה בתחלת ובסוף
שבוע ראשון וסוף שבוע שני לאחר הפטור'
ובפסיון בסוף שבוע ראשון ובסוף שבוע
שני לאחר הפטור ומיטמא בשני שבועות
שחין שלשת עשריום: ד חשחין והסכות
מיטמאין בשבוע אחר ובשני סימנין בשער
לבן ובפסיון בשער לבן בתחלת בסוף שבו'
לאחר הפטור ובפסיון בסוף שבוע לאחר
הפטור ומיטמאין בשביע אחר שהוא
שבעת ימים: ה חנחקין מיטמאין
בשני שבועות בשני סימנין בשער צהוב
דק ובפסיון בשער צהוב דק בתחלת
בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני לאחר
הפטור ובפשיון בסוף שבוע ראשון
בסוף שבוע שני לאחר הפטור ומיטמאין
בשני שבועות שחין שלשת עשר יום:

ו חקרחת

נגעים מכלים מו בזקן ויין כמקים: כמר לכמוכ לן
נמקלא מם נמקלא כולל לו מער נמוכ מקליסו נמנמ
דומם לזמכ: נמ"ם מכום לאמן יכמוף מכים מכיומם
נמוף מכום לאמן מנמ מולכולל לו מער נמוכ מקליסו
ומם לאו מסגיר (מכי) מם נמוף מכים מכי מנמיומ
כולל לו מער נמוכ מקליסו ומם לאו מומרו ומם לאמר
מנמור מנמ מולכולל לו מער נמוכ מקליסו:

ז מקרמת

ו הקרחת והגבחת. לקמן בפ' עשירי מפרש איזו היא קרחת ואיזו היא גבחת: בשתים ובפשיון אבל בשער לבן אין מטמאין לפי שאין שער גדל בהן: ז ירקרק ואדמדם הא דקרי בבגדי' ובבתים היא, הואיל' ירקרק ואדמדם ולא קרי לעיל הכין היינו לגריעותא דמראות שבעור בשר אדם דגריעותא מראות שבעור בשר אפי' צוהבים כו כמה הכי א"כ: שאלתי' הלא אמר לבן והלא אהיון והלא אמר שהכל בבגדים כשאמר ירקרק או אדמדם הכי אהובות אף על גב דלא אמר כתיב בהן משרשו לשבי קרי להו בבגדי' אימן ואמה ובן בבתים שלשה שבועות בסתור הנגע לבתים שתים או ירקרק לאדמדם או אדמדם לירקרק כתיב ובכן את הבית כאלו אמר להכי קרי להו הימן ואמה: לאמר שמסגיר כגון שהוא להסגיר אמרי כן סורף: (ם) שהם שבע עשר יום ראשון והבית של הבית הנגעי פולים להביאם והאחריהם: המוס שהכגע

ו הקרחת והגבחת מיטמאות בשני שבוע' ובב' סימנין במחיה ובפשיון במחיה בתחלה בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני לאחר הפטור ובפשיון בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני לאחר הפטור ומיטמאות בשני שבועות שהן שלשה עשר יום: ז הבגדים מיטמאים בשני שבועות ובשלשה סימנין בירקרק ובאדמדם ובפשיון בירקרק ובאדמד' בתחלה בסוף שבוע ראשון ובסוף שבוע שני לאחר הפטור ובפשיון בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני לאחר הפטור ומיטמאין בשני שבועות שהן שלשה עש' יום: ח הבתים מיטמאין בשלשת שבועו' ובשלש סימנין בירקרק ובאדמדם ובפשיון בירקרק ובאדמדם בתחלה בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני בסוף שבוע שלישי לאחר הפטור ובפשיון בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני בסוף שבוע ג' לאחר הפטו' ומיטמאין בג' שבועות שהן תשע' עש' יום

אין

השמאלה וכו' שער בשר רך ולאחר נ"ב מה הנגע בעור הראש: ו הקרחת והגבחת מיטמאו' בשני שבועות כו' שבוים עוד בשני והם ל"ק לשון הר"ב מקר': ז הבגדים מיטמאין כו' ודינם מפור' בפרק י"א

בירקרק ובאדמדם כתב הר"ב הא דקרי בגדים ובבתים היא קושי' כו' וכן בבתים בשלשה שבועות כו' וכן לשון הר"ם ולאו לאפוקי דדוקא בשבוע השלישי כשמראה הנגע בכתו' ההיא שכן גם בבית אם בכל אלו כרפואתם כדתנן בספ"ב ורפ"ג אלא משום דבבתים א"כ בשלשה שבועו' לכך הכי ועיין כדלקמן: בשני שבועות כו' לשון הר"ב אמר בנגעי בגדים ירקרק או אדמדם ואמר נ"ב כי מה הכה' בבגד (ואמר) והסגירו הנגע ימי' שבוע: בתחלה אין זה כמו בתחלה דכל הנגעים דכולהו להסגירו והכא להסגיר ק"מ הכי לא משום מהין דבתחלה היינו מסגיר הר"ם ולאו לאיתנא

אמר כגון מהין ועכוב הלא' שבועות כגון בנגעי בת ה: דהיינו מסגיר כלל דדל מהין. משום צריך להסגיר ומחזי יה. הפרשה עצמה אלא כלו' שהיינו מסגירו מתחת המהין ועוד ה"ל להר"ם למ' דס"ף שבוע ראשון דהכא כתי' להסגיר. ועכשיו דאיתי' לפרש"י דאלברי הר"ם דמ"ע הכי ניה משום מהין כו' כתב ה"ל ותימא לי והאמרינן לעיל (בסוף פ"ק ה') דבתחילה מסגיר ומסגיר אלמא דבמהין מסגיר עליו אפילו בתחלה וכ"ל דהיינו רובה כמבואר בנגע במקום אחר אבל אם אותו נגע הראשון הולך ומוסף הכל בנגע אחר ולכן מסגיר אלא על הראשון ולא על המהין כלל עכ"ל: ח הבתים מיטמאין כו' ודינם מפו' בפי"ב ובפי"ג: בשלשה שבועות וכו' לשון הר"ב אמר בנגעי בתים שקערורו' ירקרקות או אדמדמות ואמר כהן ג"כ והכה מה הנגע בקירות הבית אולם הלא הביאות הכה אין בו מהיק שנאמר אבל הוא מן המהיק הכי' (המקיבל) וזה הוא אמר והסגיר את הבית שבעת ימים אמר כן בזה הלא יפנה הנגע במוספת ויקלף אלו האבנים ויחזור השים ויבוא הבית מעם הביס וזהו אמרו ועפר אחר יקח וטח את הבית עוד נא שמסוק אחר זה ואמר ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית דאלא שקבלה מזה שמהיק לא בא בגרעת משוב בבית אמר השי' לפי הוא הו לא יצטרך למהין אבל כאשר יראה בה גרעת יפרוש הבית והוא אמרו גרעת שעלרת שמוריש ג"ס מה גרעת מעשרת שמורה בבגדים ישנע אם החזור שמה. שהיינו פושה אף גרעת מעלרת הטורה בבתים

ישמע

אין בנגעים מחות משביע אח׳ ולא יותר על שלשה שבועות:

פרק ד יש בשער לבן מר״ח שנאין בפשיון ויש בפשיון מח שאין בשער לבן ששער רבן משמא בתחרת ומטמ׳ בכל מראה לובן ואין בו סימן שחרת יש בפשיון שחפשיון משמא בכל שחרת ומטמא

ומטמא

ויש בשער: פשיתר לבן מטמא בטמאה בטהרה ולא בנגע טיבר לבן טמא מה טלין כן בפשיון בטהרן ומה בנגע טיבר לבן טמא מה טלין כן בפשיון פשיכו מטמא אלא כמוסקלוע: ומטמ׳ בכל מראה לובן מטמא על מראות לבקי ומראה מבנע מעמוק מראה מבנע מעמוק ולא מראה מבר לבן מעמוק מה טלין כן בפשיון טלין קטמא למטמא מראות מבנעתן מראות מטמאות מטמאות ומין כו מיבן מבר ומין כו מיבן מבר מה מבר בכלו מבר: מטמא בכל מבו מכל מבו לבן מיכו מטמא בטמוק

קון

פרק ד ומטמא בכל מראה לובן לבר מר״ח בפשיון מלין כו׳ מבלוקן מראה מבשיון מטמא בפ״כ מבים מר״ם ובכל מבקה בטמטמת נעור ומטמאו מכמן מרלבת בים מר״ז מ״ל בלבר על מבשיון מלא יטמא אלא כל׳ מראות ונטוקן מראות מטמא לא בפשיון מטמא ע״כ מר״ם ולא לטיבר מ מבשיון מריכם מטמא מלא מבר מבר מבלי מבדי מבראות מנטרין לבר״כ כ״ם לים ולבר״כ״ם כלא לים כמ״ם בטמכם נ״מ״ם ומבם מכן מבולד לו מבשיון כו׳ מלא כלומר לטמוקי מם מבשיון מוא לטמא מבל מראות ומייכו דמבייס בפ״כ ומלא דין מוא מטום מטמא ומבשיון מטמא מם מטים מיכו מטמא מלא בל׳ מראות מם מבשיון מיכו מטמא מלא בל׳ מראות וכו׳ ומוד כמ׳ דלמיל מבכי׳ נ׳ מכים מר״ם ע״כ וכבם בנדין ומבר יכול מרי מוא מבולק מ״ל מבם מם מטמ מין לי מלא בבראם מכין מלא בבראם מ״ל מם מבם מבבם ומי׳ מר״ם בבראם מבנגע מלב ומבשיון מלב מלא בבראם מבנגע מלב ומבשיון מיל מו מרוס ע״כ ילמון מרמב״כ כמי׳ מבכמיכו ומבר לבן ימטמ בכל מראם לובן ומין זם בבשיון כי בבבר מים בנגע בעור מבבר ומבם בעור ומים זם מבומבלבן מבלבובן מלים לבבם מבוקרוס ביבם מבם מוא מבור ומוא מבור מבם בעור מבם מבור מוא יכול לא ימטמ אבם (מוס) מבל ימטמ מבוס מבשיון מ״ל מרם בעור מבור מים ע״כ ומוא בפ״כ ריס מרק׳ שהבשיון מטמא בבל מבים מ״ם לבקן מבבם מ׳ ומ״ם מר״כ מבל מבר לבן מיכו מטמא בבמוק מבבי מבראות לבבוס מבר בבלי ע״כ מבים מר״ם ומרקין מבבם מ׳ מבן ובם מבראם מבמ ומן בבבם ל״מ״ם דמולין ובבמראם מבבנלו ומן מוא מוקלם מל מבבראם ולא ימבים . ומן מבם מוקר בבים מבבראם ובבם מבבם מבבים לבראמומם לבבים בבבבלם מבל בבירי ומבן דמיבי מבבב ולל ומביבם מבראות בבלבקו מבלבקרים כי לא מבוא מבר מבר מבר לבבבם זם בבומבי מ״ר׳ מולם מל מבבר׳ ולא ימבי׳ ומרמי׳ דברי מבמרוכי׳ כי מן מבבנמיכן דמבן מוא מבלא ומירבן בבי׳ מבר׳ ולא מבבן מירים מוא מבר מבל מבר ירוא מבראות בלבבים ומבל מבר ראמו לבבו ומבבבמיכן ומבי מבר ריבים לבבבם מ״כ . ומבכיכו בבור מרים מי׳ מים מבבל מין מבר מבוא מבל מבר מבוא מבר מבוא מבל רבים מבבורם מל מבר מבוד כולו בבבם ומבורם מל רבים מבלן בבירי ומבלן מבוד בבירי לבבי מבבר לבבורם מל רב ם ומיבוא רבים מבים מ״כ ומבי׳ מבוא לבבל״ן ברמ״מי מבבב מבבבי מבבבר מבבבלם מבבי רבוי מבם לא ימול מם מבבר בבבוא מבבי מבראות מ״כ ולבבר׳ מ״מי מבבב ברמ׳ דמ״מי לא״כ לבבם בבבוב בבוב מבבי מבר מיבים מבר מבראות כבב מלא מבר׳ ולל ולא ידבבם מבבא לים דמיבוא מבר מבי מבראות ומבם מבים דבבב בבבר לבן ומבבם לא מבך לבן ולא מבים מ״ל ומם מ״מא דבבבר מבל מבי בים לו לבבוא מבים מ״ל

לבבוב

ומטמא בכל הנגעים חוץ לנגע מה שאין כן בשער לבן: ב יש במחיה מה שאין בפשיון ויש בפשיון מה שאין במחיה שהמחי מטמא בהחלת ומטמא בכל מראה ואין בה סימן טהרת יש בפשיון שהפשיון מטמא בכל שהוא ומטמא בכל הנגעים חוץ לנגע מה שאין כן במחיה: ג יש בשער לבן מה שאין במחיה ויש במחיה מה שאין בשער לבן שיש נר לבן מטמא בשרץ ובמכו' במכונס ובמפו' ור במנוצר ושלא במנוצר יש במחיה שהמחיה מטמאה לקרחת ובגבחת הפוכה ושלא הפוכה מעבר את ההופך כולו לבן ומטמא בכל מראה מה שאין כן בשער לבן: ד שחי שערות עקרן משחיר וראשן מלבין טחור עיקרן מלבין וראשן משחיר טמא במחיה כלבנונית ר"מ אומר כל שיתוא ר' שמעון אומר בדי לקיץ בזוג היתה

מוקדם מטמא כמסמס ק לנגע. מטמא מכל מיני לבן בעיכן מיסם בנגע כדבריה שער בנגע לפך לבן: ב. בכל מראה מיכו כמראה מבשר בין כוסי בין לבן בין אדום: מטמא מכל מה מכל נגעים בעיל כמראה: ה בן מקבנע עם מסין כן בעמים מסמעים בריכם לטיות בתיך מכנע: ג ובעכוכם מסמקי מערות בעק מס בכנע: בעמורדים בעזר' מכנע ונם בעמרב: מכונר מס מערות בעמנע מכנע בעבנר מבמנע מעיל: מסיכו מבעבר כמוס מיינם מן בכנע ונם נרמכו מתי מעדות מס מסין כן בעמים לבעיכן מבנרת ומכינסר: מפוכם ומלם מפוכם כין מסבמרת קדמם לעמים בין מסמעים קנמם לבסרת עם מסיכן נמער לבן מסם קדם לבסרת מסור: ומעבנע עם מסופך כלו לבן ומסם מוקלט בעמים ומרמם מבמרעת בכלו מין מעמוס בעמים מרין מעם כומשכל מס מרחם בכלום ל"ג ובכל בנומו מלם מער לב מסור מסין מיער לבן מבנע: ד מקרן מבשיר וראשן מלבין מסור לבמרקרם ומער בכנע מסך לבן מעקר בסמו לבנעמסך לבן: כדי לקרץ בזוג כדי מ כמלכמי בזוג מל מעמרים מלכם דמיתור מיער לבן מרכו מין מ מ מכדי מ כמל כמי בזוג מכל מלכלומם מבזוג כל מס מ: וכולם

לכתוב ומער בלם מלם מלם לפמקומיכן דמיכו מעל מקדמלם לבל מסמוכ כ' מערות ומקמס נמריכן מער נסוב מכ"ב ומדמכן בעמכס כ' מ"ל דכידם מעמלם כמין קליעם כמין מעוס כרמם כדבדי בעלמקכם מנרם. ומטמא בכל מכנעים ומער לבן מוס מיכן ט מעם (בכ"מ כיס) לבר בכנעי עור (בסר) ובכנעי מחין ומכוס מרמב"ם: חוץ לנגע כתב מר"ב מכל מער לבן בעיכן מיסם בכנע בדבקל ומער בכנע דדרס מ"כ בע"כ ומב מם מר"ם בכנ לסכיס מע עם מבקיכו ומוכב מונם לו מרם לסמוכם לו ומוכב בקוכ: חוץ לנגעים מ"יקפר' ומ"מב"נ.

ב ומטמא בכל מיעם לבן מר"ב מיכו כמרמם מבסר בין כוסי בין לבן ובן מדום כ"ב מר"ם ולבן מרמב"ם כם"נ מ"ומ"ב כין מסיס מערמם מדום מו מחזר מו לבן ומוס מלם מיסם מלובן מ"מרבע מלבנת מבמרכו ומיין עם מבקבנמי בפרק ו' מבכם ו': מטמא בכל מבו' לבן מר"ב מכל נמקים בעיס כמדמס נע"ב ומביעם מר"ם ומקיס בסר מי בסמע יכול כל מסוס מ"ל מער לבן ומקיס בסר מ"מע מער לבן מקיס ב' מערות מע מקיס מקיס ב' מערות יכול לא יעם מעמ עד מיסם בע מער לבן ומקיס מ"ל מרעת כוסבת מ"מ מ"ס מעמע ומין כדיכם דבר מחר לסעדם ונ' מר"מלם"יע ומערם מר"ם דמקי' מקו' ב' מערות מייכו מתי מ"מדות מל מתי מערות ומרוכע ומייכו דבע"ק מבכע מ"ו' בעיכן מעכע מרוגבע ומיין מרק ו' מבכם ב': ומטמא בכל מכנעים ומקמיס מיכן מוקמס בסכי מיכו בנעים לבר בכנעי עור בסר בכנעי קרחת ובגבחת מרמב"ם: חוץ אבנת כתב מר"ב מס"ב בעמיס מסמקים בריכם לטיות בתיך מכנע בדבקי בעבכם ס' ו' דע"ק מעמס מבונרת מוס מ"יסת: ג הפוכה ומלם מפוכם בע"ב מל ומבינמס מר"ם בוסמת מלמד מסמעמס מלם מפוכם ומלם דין מוס מיער לבן ומכו' מקמים כו' מוסבת מלם מ' מעמעמ מלם מפוכם מיס מ' מער מסמעמס מפוכם ומלם דין מוס ומ"ם נדי מ"ב מער לבן מס קדם לבסרת מסור בעמורם כמ"ם: ד כדי לקרץ בזוג כתב מר"ב דמיתור מיער לבן מרכו כו' כל"ב בעבכם"ב מ"ו דכידם נע"ם מכל מלבנוכית מכו כ"ם כר"ם ומכתב מכ"מ בע"ב מעמ"ב מעוס דר"מ ומ"ם לא מעמיק כמ' מי מסוב מ"מו ומקמ"כן לומרם כמו מבמבנמי בעבכם כלים כלו מבכם ל':

בהרת כל היכא דקתני בהרת ה"ה לשאר מראות וכולהו כשתים שאור היא שערות בהפסקים כרשון
ה"ק היא ותולדות הר"ב בעשה"ג וכ"כ הר"ע"ב לשתים ונחלקין אינן אלא אחד: הכי גרסינן בהרת
במשנה דלקמן ובהא"ר הוא כמ"ש דהכא: או. שער ולם שיער לבן ושיער סמוך סמה בהרת שהיה כגריס
שחור ור"ל גורס ושער סמוך ולכן גירסת הר"ע"ב ולכן מצומצם וגם שתי שערות לבנים והשאר שלא שערות
הוא ככה"ל אבל הר"ב כת ג"כ שמו וכו' שמא ולא שריכן

הָיְתָה אַחַת מִלְּמַטָּה וְנֶחְלְקָה מִלְמַעְלָה וְהִיא נִרְאֵית כִּשְׁתַּיִם אַחַת בַּהֶרֶת וּב' שֵׂעָר לָבָן כ"ש אוֹ שֵׂעָר שָׁחוֹר שֶׁמָּא אֵין חוֹשְׁשִׁין שֶׁמָּא מִיעֵט מְקוֹם שֵׂעָר שְׁחוֹרוֹת הַבַּהֶרֶת מִפְּנֵי שֶׁאֵינוֹ מַמָּשׁ: ח בַּהֶרֶת כִּגְרִיס וְחוּט יוֹצֵא מִמֶּנָּה אִם יֵשׁ בּוֹ רוֹחַב שְׁתֵּי שְׂעָרוֹת זוֹקֶקֶת לְשֵׂעָר לָבָן וְלְפִסְיוֹן. אֲבָל

נ"י המחבר ופי' דלעכין המבר דצריך להסביר ולפי זה פ"ה מתני' וכו שער לבן הרכה יותר משתי שערות או שער סמוך ולפי' שתם שמא הם כרליקא והא כרליקא שער לבן שלים ולא שריכן אם היה יותר משתי שערות שלהם שבהרת שמעורו שבגריס ושער שחור שסנירו ולא שריכן שלשתם שבהרת שכגרים וכו' ק"כ מגיה הר"ש שאבים קשה לנ"י דזו היא שאלו תלמידיו את ר' יוסי בהרת וכה שער שחור ה"ה ולכן שלא מיעט יקומם את הבהרת

סמוק השערות סמורות מצומצם בבהרת שכגרים: ה ו זקוק לשער לבן ולפסיון דאי היכא בלותו סמוך שיער לבן שמלינו הו הם סמה אבל קמים בהיק הכיון סמו אבל הם אין ברוחב סמים שתי שערות ולית כיון שער לבן לא מממא
ולא קשיא מן הבהרת וכן אם ממה אבל סמים שאין ברחבו שתי שערות כתש"ן רחוק מן הבהרת הוא מגוע ובעי כגרים: אבל

שכגרים אמר לשון וכם שער לבן היה כך שמא מיעט מקומה את הבהרת שכגרים ה"ל ללמם שערם כם שר לבן הביקן ה שלם קיימר כשער סמור שהיכי סיון ה שמא ה"ל הרי היה כגון שם שערות לבכות כלום אין היכי הומאה אלא שבים חוששין לכו על מעוקר שמא מיעט מקום את הבהרת שכגרים. ה"ל לא אם שערם כשער לבן הוא אין הומאה שאמר כשער סמור שאיכי אין מומאה ה"ל אף שער שמור מוסך וסוא אין מממא אמר ושערם לא סמך לכן והסביר אם יש בם שער סמור היכו שמגם היה הר"ש לעשות שבאל שבלין סמור הוא והסביר ע"כ ולקתני בשתכיותן אין מ"מסין שמא מיעט עקים שיער סמור ולא מכן כתי שיער לבן ממים דשער לבן שהיכן מעתם הוא מבוא יותר וכמו שהוא ג"כ כבריתא וז יק"ב: מפני. שאין בו ממש לדברי הר"ב לפי שהיעור שבקו אמר יכא שקכו השער שלם מוזיר ואין לו שיעור עומס עד שיעמם סשיעור ע"כ: **ח בהרת** כגרים שפות ברש"י בה"ד: **אם** יש בו רוחב ב' שערות קביל בת"כ והכם אין בה ולא במות היוצא שמשם יכ ול שמאל"ס בו רוחב ב' שערות ק"ל וכהם אין בבהרת שער לבן היה ערכתי"כ בקרא אמרינא בבהרת ודרשינן שלא בת"כ ובו שמערבו לרבות את המים היה בו רוחב שתי שערות הר"ש וה"ם הר"ב לכל אם אין ברוחב כו' וכן אם פשה כו' בפסיון רחוק כו' ובעי כגרים וכן לאין הר"ש ושיטתי דבמשנה ה' פ"ק הכן פשטן ומתים שמסן וכו' חולקין בין שלוש לפסיון הרי אלו לפקל ושמא קתני ורחוק לומר דדוקא בפסיון כל השוה ועוד דלא שמשכה אבא בבגדי אדם לשתני בסדיא דפסיון רחוק היינו כלל וכי קתני בבגדים כ"ש שכבה זו ובבתים שה"ב הם שקרא ילפינן ומהלך לבגדי אדם ושמאי היה דרוש כיונה בוה בבגדי אדם דפי כתי"ב ואם פשה הפשה הפשה בעור וכן ולא בזה קשה בעור איכא לעדרם כתי לבעור היוקר לומר בכל שקים היסכה בעור ואפילו רחוק שקים שבבגדי אים לא עלכו לה"ל שירבו כן כת"כ כמו שדרשי' כן בבגדים ובבתים אלא ודאי דבבגדי אדם לא קא ה"ל וכן תכלאי לפרשנים כה"ב שהם"כ דדייק למכתב הפסיון הסמוך בבגדים כל השוה ופרוק או הסמוך בגדים ולפ"נ דיבר שלמר שמכיונו הוא דבבגדים איירי ולא הוה צריך למידק ולמכתב בבגדים וכמו שנשנה ז"ה"ג לא קכי בגדים משום שמעא דבולים איירי אלא למידק אמי בבגדים איירי אלא למימו' דדוקא בבגדים ולא בבגדי אדם וכן לא מתמעט מהר"ב הר"ש כדיכי בגדי אדם למעוטי דין הפסיון רחוק בגדים היכא שהסיון אף הר"ב"ד שכב עלי ו"ל אם קציין בדרש ק"כ שם שכבה בגדים קרא הם אדם ובבגדים ובבתים הוא לזה פרין שכ"ל

וכתב

ובתב סכ"ת מסיגן לתם סתר בבגדים דמטמת מוס סדין
מיוחד בבגדים ומיכו כן מסדם ובגדים ובתים סוין לדין
זס ומסתיק לסין מרמ"ד בת"ומו לת"כ מלל מיס מרם
לסמטם לבסק מי דקלל מסיון כ"ם ומרמוק בגדים
בבגדי בגדים ובתים ומע"ב דלם מטבמן לם נמירום
מעתיכן לם מכלני דמבני' דמסיון מרמוק לם מטמת
בבגדים לדרם דמכן נבגדים מ"ד בסרת בגדים ומוס
ינבא מתכם מס ים כו רומב מ"מרות ומקק לבתר לכן
ולמסיון מכלם לתמיס מעת יכן מעם דמי כיק נס רומב
מת מתרים מיכו ומקק לבסיון דמס מטם מון לומו
מוס לם מטמת מס"ם מסיון מלמת מס"ון מבם מרמוק
לם מטמת ומכן בבגדי מ"ק מיס בו מס"ון ומלך לו מסיון
מו מסלבם בם מטום מו מבמטמת ומין בזם ובזם
בגדים בסמ"ן ומק"ת מסיון מבבוס מס"ק מבבוס
(ומבבק) מ"לק ן כין מסוס לתסיון מדיתלו לתקל
מעתיכן מסם מעת לסמין ומבוס ובוסק מוגקין כין
מוס לסיון מוס מבור מ"ם לסמין ומבוס ובבק לם
מוו לסיון מבכ מר מבמר מלם מ"מ מרם בסיון
מוס מלמת מסיון מרמוק מטמת מלם מ"מ מרם בסיון
בל מסיס ומרם בסיון מסוס בגדים מב"ל מרמב"ד:
ובתב מכ"ת דלרבת מרמב"ם לל מסמבל מבם מוס
בסמיך ומרמוק בם מוסלקין בם ור דבבים מוי כסבי
גדים כרתכן בסמ"ב דבגדים מכ"ל ומכי כמלמתי
מרבם דמתי דיוקים דדייק מרמב"ד מתבכו' דמ"ק דמייבו
מבמת דמסיון ומבוס ובבק מ"לקין מבוס דלם מוו לסיון
רבת מתבכו לבתרם דתכן דמולקין ומלכו לבן מרי מלו
לסמתיר מעת כן מיבם ודמי דרמוין מין לסיון ומיבו
דמרמב"ם בם"ד מבם"ב בתב בתרת מבמת לבבק בל
מסיון יבתב מב"ת דבכי מ"זמת בת ק"ומתבם דבתהבו
מים מסיון לבבק דייקת דמרמב"ד ליתת לם בבים מתמי
מבכי דוקת בכי מבים דרבוקת בבמו דמתי מלו מתיכן
מור בבר מרי מן מ"לקין כ"ם מיר בבר מבמו מ"מלוק
ומת דבכיל בת"כ מים מרם לבמטמת לבבק מין מבכו
בבמטמו בבמים בבק מת"ך לבבת ומבם לבוכו מלם
מבכי דרם לבבמטיון מבמ"לומים מבבק מבמטיון
מבמו כריך מ"מים מבמרות מבבבת נומו מ"מטמ בסן
ומבכי בבי מבם בב"ב מב"ב דב"ב מרמבם מבבן ומבם
מבמת מבמטמת בת"ר מר"ומ בת לל מבמ"ד מבמטיון מ"לת
ימטמ מלם בל מרמות כו' ומלת דין מוס כ"לו כלך לריך
ון כו' מרמב לבי דומת כ. מ"ו כלך לריך ומוכו' ומבים מ"ל

ומטמו מבבן מרמת מ"ת מרי ומ בת לבר מל מבמיון
מלם ימטמ מלם בל מ"ד מרמות מ"ת מרם לבמבמת לבבק
מ"ב ומותר מבי דמ"ת מרם בל מ"ק לבוולים לבר מל
מבמיון בו' ומטמל מנס בבל קרבן מבבן לם מ"ו כן לי
בדמם דמבבמיבו מבדמת מבמ"ת לבמרוכם בבים ומבר
מבבמבי ומ מבמבי לבמרבם מבבו מ"ו מבבם ו מ"ל
מבבב מבבדת מנבם לבבק ולם ימבר מבדם בבמרם
מדמת מוס מרם לבמבמת לבבק לבי מבבין ומ מבמבר
מ"מ בבמיון מרמם מבבבק בל מבמבר מבבבר מס מוכם
מבבם מבבבת ומבבבק מבבבק מבבבק מבבבק מבבבק
מבבבק מבבבק מבבבק מבבבק מבבבק מבבבק מבבבק
(ומבבק) מ"לק ן כין מסוס לתסיון מדיתלו לתקל
מעתיכן מסם מעת לסמין ומבוס ובבק מ"לקין כין
מוס לסיון מבכ מר מבמר מלם מ"מ מרם בסיון
בל מסיס ומרם בסיון מסוס בגדים מב"ל מרמב"ד:
ובתב מכ"ת דלרבת מרמב"ם לל מסמבל מבם מוס
בסמיך ומרמוק בם מוסלקין בם ור דבבים מוי כסבי
גדים כרתכן בסמ"ב דבגדים מכ"ל ומכי כמלמתי
מרבם דמתי דיוקים דדייק מרמב"ד מתבכו' דמ"ק דמייבו
מבמת דמסיון ומבוס ובבק מ"לקין מבוס דלם מוו לסיון
רבת מתבכו לבתרם דתכן דמולקין ומלכו לבן מרי מלו
לסמתיר מעת כן מיבם ודמי דרמוין מין לסיון ומיבו
דמרמב"ם בם"ד מבם"ב בתב בתרת מבמת לבבק בל
מסיון יבתב מב"ת דבכי מ"זמת בת ק"ומתבם דבתהבו
מים מסיון לבבק דייקת דמרמב"ד ליתת לם בבים מתמי
מבכי דוקת בכי מבים דרבוקת בבמו דמתי מלו מתיכן
מור בבר מרי מן מ"לקין כ"ם מיר בבר מבמו מ"מלוק
ומת דבכיל בת"כ מים מרם לבמבמת לבבק מין מבכו
בבמטמו בבמים בבק מת"ך לבבת ומבם לבוכו מלם
מבכי דרם לבבמטיון מבמ"לומים מבבק מבמטיון
מבמו כריך מ"מים מבמרות מבבבת נומו מ"מטמ בסן
ומבכי בבי מבם בב"ב מב"ב דב"ב מרמבם מבבן ומבם
מבמת מבמטמת בת"ר מר"ומ בת לל מבמ"ד מבמטיון מ"לת
ימטמ מלם בל מרמות כו' ומלת דין מוס כ"לו כלך לריך
ון כו' מרמב לבי דומת כ. מ"ו כלך לריך ומוכו' ומבים מ"ל

אבל לא לחיה שתי בחרות וחוש יוצא מזו לזו אם יש בורוחב שתי שערות מצרפן אם לא אין מצרפן: ו בחרת כגרים ובא מחיה בעדשה ושער לבן בתוך המחיה הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת בחרת בחרת היא ומחיתה כגרים ושער לבן בתוך הבחרת הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן הלך שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת כגרים ומודה שאם יש במקום שער לבן כגרים שהוא טמא: ז בחרת ובא מחיה ופסיון הלכה המחיה טמאה מפני הפסיון הלך הפסיון טמאה מפני המחיה ובן בשער לבן ופסיון הלכה וחזרה בס"ה שבוע הרי היא כמות שהיתה לאחר הפשור תראה כתחלה

לבני ר"ב כך פן • ופ"ש כמקומי פני עומד כעם סכבנתי נזולם ייסוכן כל דברי ר"ם ופר"ב: מצרפן פי' ר"ב ופס פעם כו' מ ב לל סער לבן כפ' מפן כו' כ"ב ר"ם וסכ"ם ל"ד מפם ם כתב דכ"ם מפם כולל מערם לם' כנגע זם וסערם מ' כנגע זם מוי מ"מן מ מפם ומליט: ו בעדשה כמ"ם כמכם כ"כל"ם ומטם: בכ"ם כו': טמא בכולם מתני' קמני בכמר מער לבן מעם ומכמרם מעמי' מעם מן מרבני ר"ם כמ"מ דקמני מעם מלם לבן ולם ידעתי בכל זם וסרמנ"ם בפ"ל מפ"ב מעמיק בכולמו מעם: ר"ש מעמר מתני מלם מעכמו מנמרם דדרים בם"ב וסערם מפך לבן וסערם ולם מער מקומם ומכבן קרם מקריבם כמיב וסער בכנגם מפך נגע זם מכל מקו' כלו' מסבנם מפכו ומרי מים כמן בנגע קודם מפך: בחרת מים ומקומם כנ"ים וכו' מלבם מעמים מעם' מתני מער לבן כדמערן ומע' נגע מפך ומרי מים נגע קודם מנמפך מער לבן מנכרם מרים ומקומ: כנרים מעם כדמכן בעבם כ"מ': ר"ש מע"ר כו' דדרים וסערם ולם מער מקומם כלו' מער כולם מל בחרת בגרים לבחרת כנרים מבבם מאער ולם מקומם מבבם מבער: ומודה מלם ים נמקום מער לבן כנרים מבנם מעם ירמם לי דמטמומי' דמע"ג דלם ידעינן מם קדם מבחרת מם לם נבם"ק דר' יהומע דם"ם: ז בחרת ובא מחים ופסיון מ"ר ב בחרת כנרים וסמנירם ולמוק מנגע כו' נב"ב מר"ם ומים מסיון מריבו לם' מסמנירו מו': ובן בעער לבן ובמסיון ודין מקים ומער לבן מבם לם' לבידם מקים מלגמם דר"ם ורבבן • מר"ם: הלכה ומודה מוק מנגע לבן מר"ב כנון מסמנירו

כו' ומלבם מבחרת בעבנע מסבנע כו' ולי מסלבם בעבנע מסבנע כו': לאחר מבמור ל' מר"ב לרמם מוקם מבבן נמוק מסבנע בבמלבם לם כו' מו מעדם כנ מבי מבנעים ומעמו ולם ב מלבם ומוב קודם מר"ם:

מוקם

אבל לא לחיה שתי בחרות וחוש יוצא מזו לזו אם יש בורוחב שתי שערות מצרפן אם לא אין מצרפן: ו בחרת כגרים ובא מחיה בעדשה ושער לבן בתוך המחיה הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת בחרת בחרת היא ומחיתה כגרים ושער לבן בתוך הבחרת הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן הלך שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת כגרים ומודה שאם יש במקום שער לבן כגרים שהוא טמא: ז בחרת ובא מחיה ופסיון הלכה המחיה טמאה מפני הפסיון הלך הפסיון טמאה מפני המחיה ובן בשער לבן ופסיון הלכה וחזרה בס"ה שבוע הרי היא כמות שהיתה לאחר הפשור תראה כתחלה

אבל לא לחיה שתי בחרות וחוש יוצא מזו לזו אם יש בורוחב שתי שערות מצרפן אם לא אין מצרפן: ו בחרת כגרים ובא מחיה בעדשה ושער לבן בתוך המחיה הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת בחרת בחרת היא ומחיתה כגרים ושער לבן בתוך הבחרת הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן הלך שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת כגרים ומודה שאם יש במקום שער לבן כגרים שהוא טמא: ז בחרת ובא מחיה ופסיון הלכה המחיה טמאה מפני הפסיון הלך הפסיון טמאה מפני המחיה ובן בשער לבן ופסיון הלכה וחזרה בס"ה שבוע הרי היא כמות שהיתה לאחר הפשור תראה כתחלה

אבל לא לחיה שתי בחרות וחוש יוצא מזו לזו אם יש בורוחב שתי שערות מצרפן אם לא אין מצרפן: ו בחרת כגרים ובא מחיה בעדשה ושער לבן בתוך המחיה הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת בחרת בחרת היא ומחיתה כגרים ושער לבן בתוך הבחרת הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן הלך שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת כגרים ומודה שאם יש במקום שער לבן כגרים שהוא טמא: ז בחרת ובא מחיה ופסיון הלכה המחיה טמאה מפני הפסיון הלך הפסיון טמאה מפני המחיה ובן בשער לבן ופסיון הלכה וחזרה בס"ה שבוע הרי היא כמות שהיתה לאחר הפשור תראה כתחלה

אבל לא לחיה שתי בחרות וחוש יוצא מזו לזו אם יש בורוחב שתי שערות מצרפן אם לא אין מצרפן: ו בחרת כגרים ובא מחיה בעדשה ושער לבן בתוך המחיה הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת בחרת בחרת היא ומחיתה כגרים ושער לבן בתוך הבחרת הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן הלך שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת כגרים ומודה שאם יש במקום שער לבן כגרים שהוא טמא: ז בחרת ובא מחיה ופסיון הלכה המחיה טמאה מפני הפסיון הלך הפסיון טמאה מפני המחיה ובן בשער לבן ופסיון הלכה וחזרה בס"ה שבוע הרי היא כמות שהיתה לאחר הפשור תראה כתחלה

אבל לא לחיה שתי בחרות וחוש יוצא מזו לזו אם יש בורוחב שתי שערות מצרפן אם לא אין מצרפן: ו בחרת כגרים ובא מחיה בעדשה ושער לבן בתוך המחיה הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת בחרת בחרת היא ומחיתה כגרים ושער לבן בתוך הבחרת הלכה המחיה טמאה מפני שער לבן הלך שער לבן שמא מפני המחיה ר"ש משחר מפני שלא הפכתו בחרת כגרים ומודה שאם יש במקום שער לבן כגרים שהוא טמא: ז בחרת ובא מחיה ופסיון הלכה המחיה טמאה מפני הפסיון הלך הפסיון טמאה מפני המחיה ובן בשער לבן ופסיון הלכה וחזרה בס"ה שבוע הרי היא כמות שהיתה לאחר הפשור תראה כתחלה

בתחלה היתה עזה ונעשית כחה כחה ונעשית עזה רבי חיא כמו ש היתה ובלבד שלא תהמעט מר׳ מראות כנסה ופשתה פשתה וכנסה רבי עקיבא משמא וחכמים מטהרין:

ח בחרת

היתה עזה וכמסים כסס כו׳ מ׳ סר״כ סיקה בזס פסלנ כו׳ וכמזים כבס כנין כסיר לו כקרים וכו׳ וכן לשון סר״ם. וכבר כתבתי בזס בפ״ק מסכת נ׳ וכן נתבתי סס נס כן בס״ר מבלן בלס סיקס כסס ובמזים עזס סמרי סיס כמו מסיקס: **בנסה** ומפתה וכו׳ ר״מ מטמא ומכמים מטהרים סירס סר״כ סיכס דמסנירס בנדרת בנרים וכסיס סכנת כלמס כו׳ ר״מ מטמא סמרי מסס ומכמים מטהרים וכו׳ ומי קמי בסיס סכנת רמסין מסנירו וכו׳ וכ״ס סרמב״ם ר״מ מוסב סמ״ס כולי מסיון וכו׳ ומכמים מוחרים מסין זס מסיון לפי מסמ בסוס מסנת לו מסר מסמוכמו מסים מקלס ולס (כמוס) כמס מסמחדס כדבר (נמנע) זמן מן מסוס׳ ומחסרון מ״כ נס נמכורו מעמיס כמיך יתי מסנר ומסמס כו׳ ומקנס סרמב״ר דמדמכן לקמן רמ״מ

ר״מ

מקלס כמקלס לפי׳ מ״מ לסמתי׳ז נמיך יתי מסנר לסס סים מטמא כלי׳ מקלים ומולי לס כמ׳ ומס בכנל מסכס זו דכנסה ומסמס מלס מ״ס מס״כ לסמס כמרס מכנסה מסר מסמור ומסמס כו׳ מרי מוס נמסרמו מכ״ר מ״כ לפיך פי׳ מרמב״ם מכמכמיכו מכמכמיכו מכמכמי מכוסר דמסרס לכנס זו מסמ ומסמרון כמיך יתי מסנר בנסס מכוסר מ״כ מזו מכנס מעמיק כנגד מסכמ״ו ומעכי כ״מכי מעס מל מכ״מ מסים לפי׳ מרמב״ם ומכים לדבר מרמב״ר ומסר מקוס מיכס לו לסרמכים כנס זו דנמעמס כמיך יתי מסנר ומוניס מ״מ ומרי מכוסר מימס מיך פי׳ מרמב״ם דמכמכיכו זו מיס מוסס כנס מכנס דנמרס מכנסה מסר מסמור כו׳ מכמס מרמב״ם ומסנ מרמב״ר מסוסס כנס כמכס מכמכמיכו זו לס מיס מלס מן מכוסמס מ״נ ומכיס מר״ס נמסכי׳ ומסס לכוס כמרס מסר מסמור כנסס ומסמס מן מנסס מנס מכוסמס מיס מכיס נמכוס מכמכמיכו זו מ״מ מסמיק מרמב״ם נס מס״ס לפי׳ מסמוס מס לסנס נמיס לס מסר מסמור ולס מכי נס מלונמס דר״מ מס״נ דמכי מסס מלונמ״ס דנמסר מ״לי מ״מ מסו דלס מסר מסמור לס מלינ ר״מ ומכ״מ נ״כ מר״ס ומכ׳ מסמ׳ דכיינ דמסרו כמן ומין זקוק לו לס מחויב לסרמ״ומ מ״ס מ״ל ומזרס לכמו׳ מס״ס׳ ומ״כ נמוד נמכי כמן מנמו׳ מסמס ומנמס מו נכנס ומסמס מולס נס ר״מ מסמר מ״כ ומוכר מרמב״ם לס מ״כ כן מנמכמיכו דמלינ נס ר״מ מ״כ מסוס דמ״ירי נמיך יתי מסנר ומסמ׳ מנמ״ירומו נמ׳ מ״לדכרי מכמו׳ מו לס מ׳ מסמו׳ מ״ל דנדכרי דנכן כמ׳ כן מ״כ לס מר״מ מ״ולס נס מוס ר״מ מ״כ דנמ״ירומו מס״כ דמוכר דר״מ מלינ ולס מ״ס מ״לייס מ״מ מוסמס מ״כ נמכורו מוכר כו מוס ומוכר דמסר׳ נמיך יתי מסנר כ״לנד ולפי׳ מעמיק מס לנמכמיכו ומזר נ״כ ומעמ׳ לנמוסמס נ״כ נמכי מנמ׳ מנמס דמ״מ מ״ירי לנמר מסמו׳ ומיס לפי זס נ״מ׳ מרי מרמב״ם מכ״ידיכו דנמעמ״יקו לנמכמיכו מס״יס מרי זס יסניר ולס מס״יס כמי מו יסמוכ כני׳ מסר מ״לכני מרמב״ר דמס מכמיכו לס מ״ירי מ״לס נמיך יתי מסנר ומסמ׳ מסכ״מ מסכים לני מסר מרמב״ר ומכך מנמ״כס מ״ונס מס מ״כ׳ מ״כ׳ ומולי מ״ו מסר מ״ונס מ״מ כונס מרמב״ר ומעמס מסוכמ״מ דמרמב״ם לס מ״ מ״מכמיכו כ״לנמר מסמור מ״כ מרמ״ס מ״ס מרמב״ר לרוכמ״ס לנס נ״כ מ״ס מ״מ כלי׳ מ״מ״לים ולקמן מ״מ׳ מרמ״ס נמ״מ״לים ומ״ס מכ״מ דמ״מ מ״לוקו מ״ל מרמב״ר דמכמ״ מסמור מ״כ׳ נמ״מ״מ וכנס מ״ן מ״ס מ״מ מ״לים ולמ״יכ כמ״כ דמ״מ מ״כו מ״כ׳ מ״כ׳ מ״ס לנרס דמ״מ דמ״ר מ״יכו לנמר דמרמ״מ

מ״מ״לים ולמ״מ״ו מ״מ״כ׳ים דמ״מ״ר״ים מ״כ

מ״כו

שכי עכריסו מלא יוכל לפרוס כן מסרי שרשב"ם כתב
בפירושו ולל ר"ת פוסק סוס כולו פסיון ואם מסא מסכנת
מכר בפסך בנ"ף ע"כ. ועוד דלפירושו דסק"ת דקוק
עשור דנכנסת מפתרו מכתים קרפס בקפלם קפס כמי
ר"ת מסמס ומסמס ודלי יקלים קפסר ומיסך יפסר כלסון
פסר ומין עכיכם סוס ונריכין מילמדו מדברי מכתים
מפלוקין מתו מסס מילקים לפסר ימים פירס דכריו
דמסמס לפרסיס בקפלי ומס מכמי מילקים ים"ל לפרסות
בקפלם ימים פי' דכריו דמסמס לפקלים יוס לוסק ודמי
ומוקסים לי פף לדכרי שרשב"ל דלי פיקס דסך דסכס
לפסר מסמור וסך דלקמן דרע"ס קרפס בקפלם סייכו
בעיך יש: מסגר מ"כ כלס מ"ל לפכס לסכות מלסון בס"ת
בגרים ומסמס כמני גרים כי"ן דלמו בסכי מלים כלל
אם מל"לומס בעוך מסגר ולכן מכנינקס מסמיל מל"ס
מכעסכ"ת מונסות כתוב מל מוקס מסכס דר"ת מ"מ
קרפס בקפלם דוו מעכס מ"כס כנומסמס שרשב"ס מ"כ
וכן ברקוס ימן מכס"ס לס בדמסס כלל ומקכיתין מ'
מסילקת לפני ככות ומסדקדק כל' שרשב"ס מכס ירומו
ירפס מכומר מסור מעקבי"ס מוס מעגרס ומ"ן נמ ירומו
כלום מל מעקבי' ק' ומיס זו דרע"ס קרפס בקפלם ונס
בסכורו לס מעקיקס"ס דל"ג לס ודנמומסמס גרס לס
ל"ק דל"ג מלינמס דר"ת מסך דסכס בס"ס לע"ל מ"ס
בעכס ל"ג לס שרשב"ס ולעכין לכמסמס וכנס' מכתב
מכ"מ דמין מעס מיקלים לל דסגרת ר"ת דסקירס לס
מקמיל אם מל מקמס ומיכו דלייק שרשב"ס בעירומו
מכ מסכנת כבר כמסך בנוקמ"כ ומכתי עיכס לשרשב"ס
דל"ג לעקבי' דלקמן. מכל מר"ג מגרס לס ומגרס מכס

תוספת יום טוב נגעים פרק ד רע מרסנורה

ח דע"א קרפס בקפלם · כבר כתבתי לע"ל בזס דלסדקנ"ס לס נר"לים ודלסר"כ מעס לע"ל כמי שרשב"ס
זגרס לדסכס דכ"ת ומסר"ס כתב חל לפסר מסמור מ"ירי רמ"ס קרפס בקפלם מסמס דר"ת מ"ס מל
צב דכנע קמ"כקנמל ונסמר לס כקנמל לנעקר דכ"סיכי דכי מסס קנע מליו ומ"מ לפסר מסמור מ"ומס מסים
מס"ן מ"ס מ"מכמ"מס ומלך מקנע מן מסוס ולס לפסר מלס מני גרים ומסיון כמני גרים מכמרפין ומסמס זס
לס"יוס כנע מסר מרס ומקרס
כקפלם ומכמ"ס מסמרין
דמין דכין מסמר מכמ"ס
דמס"מ מס"ן מ"ס ר"לסלי'
לפסר מסמור מלס מקמע
ברוס נגע קמ"ז מסוס מסס מלשרשמן מכל לעכין מסר לס. מכסרפיכן לים לגיס מל כנע ברשמן מכנר כמסר
ומכנמל מס"כנמל כומקים מסר לבן נמ"מו גרים ברשמן ולס"רוקס מסמס ברוס ומוס מלך מן מסוס
מלס

ר"ת מקלים מסרי כתב מסמ"מסרי מסס ומוד דנדנר
מכתים מי' מיסניר"ס דלר"ת יקלים מ"כקס"ס קיסי
שרשב"ר מעכבין דלקמן כ"ע. ולמן מרים מיכ
דסמנירו נבמרת כנרים וכו' מל מקס מסמין ולס יומר
כלסון מר"כ מכל מס"יס נס מכי מרי מ"ס כמו מסיקס
ומי קמי נמיס מכנת דמסון מסנירו מסגר מכ"ס קמי
נמיס מכנת מכי מ"מרו ומ"כ דרים לפו מקי"מ ומכמ"ס
מורו כ"ע כדמוכ כמומסמ דקמכי מרי ו מכו מסיקס
ולס קמכי נס מלינמס דר"ת ומכמן ומס דמלינ לפו
מכס"ג מלינ מלא כנין דמקלו מיקס כו כנרים ומוד
ומסנירו ומס מ מסכנת מכמס מוקו ומוד ומסנירו מסגר
מכי ומ"כ מ מסמס מוקו ומוד ר"ת מסמס דכס מ מסמס
ומכמים מסמרים דלא מסיני לים מסמ"ין מ מקר דמקלו
מים כנלים ומוד. ומן כמי מסמס ומכמס מסמס מסמ
מכנדים ומ"כ מכמס מוקו מסמ(ומסר"ס מנים מ"ן
ומן כמי מסמס ומכמ מסמס כמני נרים לפוזרת ומ"כ
מכמס מני נרים לפרכומימס מירומס דריסס דבנ
דנמס"ך מסרס מלינמ"יסו מ"כ) ומכמ מוד מר"ס ומל
מכך מלינמ"יסו דר"ת ומכמן כמ"ס מכנת מני לפס מסמ
כו' מכ"ד. ומסר"ס כמ כל מיכמ דקמכו ר"ת מסמס
מ"יכו מקלים לכל מנכס קמ"יס ומ"מס מ"ומס מ"ומ מס מ"לי
לסמנ"יר ולסמלים לים מ"מן לסמנ ר"ים מ"מן לסמלים
ומסים דכ"יל מ"לי מומס מקס מס"י ליסכס ומוד מסים
דנמ"לעמכי ומכמים מסמרין מכ"ל. ומרשב"ל כתב
מס כומס"מ מס מנמרת כנרים מסס מ"מס מוס מכמ
מכמ מסמר ומס"כ מורס לעקמ לס מ"ו מכמים
מסמרלוקס מסמס מס מס"מ לעקבי' דמס"ס מ"כ

ח בחרת כנרים פ"ש חח כחצי נרים והלך מן חצום כחצי גרים ר'עקיבא אומר יזרא בתחילה

ם ומסמס כמני נרים לנר מסמזרת ומלך מן מסוס כמני נרים לנר מערב · מרפס בקפלם

בקמלא דהשיב ככנת אמר ובכנת אדם הוא נמי ויהניר : והכמים מטהרין דלא מהני פסיון ואפי׳ במיהיף על מיעוט ככנת פסים כהמלא וזה שאינו מגביו אלא כגרים כמשב כראשון שעל פיכיו ומאור : ש ומשקה כחצי גרים ועוד כו׳ רבי עקיבא מטמא ועוד דמשמיר גיס מן ממסין ונפשט׳ לאמר מסמר מיירי : וחכמים מטהרין דכיון דאזיל ליה חצי גרים מן האום ליכא חכנת מרס אלא חצי גרס : ועוד ומשמא כגרים ועוד לאמר ושמר כך הלכה לא כל האום ולא מקיים אלא הגרים ועוד דהמקיבא רבי עקיבא מטמא ליה מעיקר קמא ורבנן סברי כיון דאזיל ליה הא כוליה והיינו כנת דקאי אדם מרפא בקמלא ויהניר. בהרת כגרי׳ ופשט כגרי׳ בהמשך לאמר מטמו מיירי:

אלא מ״ם איכא ר״ע ה״מ כמלא דרשון ה״ל במסוף כמהלכה מן המום חצי גרים מנטריך חצי גרים קמא כסדיא חצי גרים דמסיון לסהלים אם כן כיוצא בהו מ״נטריך חצי גרים קמא כסדי חצי גרים כעלא למסביר ע״כ : וחכמים מטהרין לאין סר״ע דלא מטיב מסיון אא״כ מוסיף כו׳ ולא רק כלימנים דא״כ לרים מטיב מסיון ומרי לא אמר ר״ע אא מרא בקמלא וזה מהא׳ שמסמך על מירם מרעב״ם כ״ם דלא רק מרעב״ם מפרם דר״ע מטיב מסיון ומכ״ם מסמיון הוא מוסיף

בתחילה וחכמים מטהרין : ט בהרת כגריס ופשתה כחצי גריס ועוד והלך מן האום כחצי גריס רבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין בהרת כגריס ופשתה כגריס ועוד והלכה לה האום רבי עקיבא מטמא וחכמי׳ אומרים תראה בתחילה : י בהרת כגריס ופשתה כגריס נולדה לפסיון מחיה או שער לבן והלך לה האום רבי

כו׳ אבל לא מלמסכה זו כתב כן דלאיסו לא גרים לא כלל כמ״ם לעיל אלא על מקמי׳ דלקמן הוא דקאי על כבא שרמסיכה מכה ינמ״ם סר״ב כמ״ב כראשון שמעד כמיכיא ומסור כלומר ולי קאי כסיף סבות ראשון שמניר כו׳ כדאירם סר״ב נחכמים מטהרין דמקמי׳ דלעיל וסר״ם

מפרש לעיל והכא דמטהרין לגמרי ומוקים לה בסיף סבות סבי ולאמר מסמור וכבר כתבתי לאין מסר״ם כזה : ופשתה כחצי גרים ועוד וכו׳ ר״ע מטמא מירם סר״ב מהום ועוד כו׳ ונפשקא לאמר מסמור מיירי וכך כת׳ סר״ם ומיהו לדידים כיון מסוא מפר ם לכולהו בבות דלעיל כפי נחכי ומהמה סכתבתי דחכמים מטהרין קסבר סר״ם דלגמרי מטהרין לא משכחת לה אלא בסוף סבות סבי ולאמר מסמור אבל לסר״ב דלא דייק פרוסי סכי בסכי כבות דלעיל א״כ לא מ״ל לדקדק ולאוקמה דלאמר מסמור מיירי כ״ל : וחכמים מטהרין פי׳ סר״ב דכיון דאזיל ליה חצי גרים מן האום ליכא מכנת מרס כו׳ כ״כ סר״ם ווה נם כן לטעמו דמוקי׳ לה לאמר מסמור אבל כי לא במיכן לא קיים לה בסכי דוקא וכדפירשי׳ לא סייך לומר כנת מרס אי קאי בסוף סבוע ראשון וא״כ בסוף סבוע סבי אבל מטעם כמ״ם סרעב״ם דחכמים אומרים שהמסיון הוא מוסיף על סכנת אסר מיס מקמא ואמר סלך מן האום כחצי גרים הכא הוא לא יסמר כנת אלא אפילו מים אמר כשהלך מן האום נס המסיון יותר מכגרים סכי הוא מסור ע״כ : ופשתה כגרים ועוד מירם סר״ב לאמר מטמו וכך כתב סר״ם ומיהו כי לא מוקמינן לכולהו בבות דלעיל בלאמר מסמור דוקא וכדפירשי׳ א״כ הכא אפילו קודם מסמור בסוף ראשון או סבי מטמינן לה קמא ומ״ם לרבנן תראה בתחלה מהום דכיון דהאום הלכה לא אין כאן אלא כנת מרם וכן הוא מפרש דרמב״ם מהמה ולא מירם דלאמר מסמור מיירי : י בהרת כגרים ופשתה כגרים כולד לפסיון מחיה או שער לבן מירם סר״ב בהמשכה לאמר מסמור מיירי וכ״כ סר״ם וז״ל ג״ל דלא מספיק לסהלים מגום המסיון מהכולד בתוך המסיון מחיה ושער לבן ולא זרי׳ לעיל מ״ב דכה״ג מחליט ומחלים וא״כ מחליטו מסו׳ המסיון ומוזר ומחלים מסו׳ מער לבן ומחי׳ וכי הלכה האום אם״כ לר״ע מדין הוא מיעד בממלמן מאין כאן מנים מרטוב דמעיקרא כי המשפט כגרים על כגרים קמא כמוסף עליו וכעמא כנת אמר וכל כמה דמס׳ כגרים מסך מכי גרים ןבקרא מהו מרלמון מדיין עליו וכמי דכשמר מחלט מם ן כי הלכה לה האום אכתי מוחלט הוא מטו׳ מחי׳ ומער לבן מבמסיון ומכ״ם מרמה כמחלט דרך נ׳ למסמע׳יסו דאמרי לתי׳ דאם מסמה לאמר מסמור לא סייך לכנת קמא כלל רק לגבי זקום מסיון כלל לבשר מילי וא״כ לרבנן כיון דמחליטו אל מסיון דאמיליד מעיקרא מיכו מוזר ומחליטו על מחיה על מער לבן מכמסיון כיון דלא סייכי לסדרי דמחלט מסמיון סוי מטום כנת מראשון מהמה דמה״ב דהקמכל לענין

לעבין השיער לא כתבתי ותמהתי הוא׳ מטמא גריס שהוא אין מטמא וכיון דהשתא אינו מטמא גריס שהשתין אין לא הוי עתה שכן ליה על עתה וחתן לבן שבהשיין דבשר שאין עתה אין לא אם כלא הכא דבולד שיין שמע׳ שהבי לאחר שהחלימו

כיון ככר על השהין כקדין החליטין שתוכלם כבינוים אפילו בולד שהבי קודם שהחליטו כשן על השהין

רבי עקיבא מטמא וחכמים אומרים תראה בתחלה בחרת כחצי גריס ואין בה כלום: נולדת

רבי עקיבא מטמא דיש כאן כגת וסימן טומאה עמו: תראה כתחלה ושוך על נב לכשתראה כתחלה כמי ישמשכם שכם שיד דעתים ושער לבן משמאים כתחלה מכל מקום כמקום עיכם דלרבנן כעי מחויי קרבן מכל חד וחד ולר׳ עקיבא כבנגע דלשון השיכ וכי משמי מיימי חד קרבן וכלל שכך דפליגי רבי עקיבא וחכמים מעמכיזין שלכם

כמכעים: ואין בה כלום אין בה שיער לבן: ונם

כיון דהשיאין סוף מכל לגריס השאין ולעבין שתלם עמים ושער לבן שבשפין לאחר שמטור שלגרים ראשון

שבגר כתבתי לא שייך לבגע השאין כלל לרבנן שהרי איכו מעמיק עתי כדאמרינן לעיל כשרת בגרים ומשתוקן כשבי גרים ושלך מקשום שני גרים ושבע׳ שמשתו׳ כל כש״ג אין זה זר ושמלים עליהם שיכא להחליטו על השטח אע״ג דבולדו שער לבן ונעשים קודם שהחליטו על השטח קשה דבר ר״ע לטעמיה ורבנן לטעמייהו שלכך לרבנן אולא לא שלום וכשור חלום השאין תראה כתחלה דמחליטין ליה על דעתים ועל שער לבן (ועיין פ״ה כריש דלעיל) ז״ל כיללשרם בשרת בגרים ונעשה בגרים אירם לאחר שמטור אייר׳ והחליטו וזה בולד להשיין או שער לבן כמוק שבשיין שבבם השיין עמוכו ובעשה עמים או בה לעיכו שער לבן ושלכה שלום דשייכו בגרים השאין ולא בשער נולדו שהם זן ר״ע מעשה דשע״ג לגרים קשה בבר כשער ובשער עליו ע״ש כשמשה לאחר שמטור מור לא עמעו ובעשה שלום ושמשיין שכל בבגע אחד ובשלכה שלום לאחר שבזקק לטומאה ש״ל כבגע שמשה קודם שמטור והחליטו בשיין ושלך לו השיין וכא שער לבקש עתי׳ כשועי כגת עכמו דקמים בת״כ דשמעיין אף על גב דשלך לו השיין כיון דבולדו שבי כשועי כגת עכמו קודם שהלך השיין ואע״ג דאמרינן לעיל אין מחליטים זה בזה קלם ולאו דכי הוה מוחלם כבר לא מהליטין ליה אם דך עד שיחזור ׳ מן השאן וירדו כתחלה על שבי ש״ע שבי בגעין בשבי מקומות שכל בבגע אחד כיכשה שם כי שבי שיבני שהלם ושיעשה אותו אם שמזקירם שבולד בו שם מן השבי אפילו כי בשר עמצא שבעי מחלם סוף על שבי קודם שיראהו שבשן ושל׳ תראה כתחלה וכל כמה שלא הוי ליה כשן ושמעא ליה שמור סוף עמו דכיון דגרים קשה ככר כשער עליו קא מבט״ך בעדי השיין לעשות כבגע אחד ולא שייך גרים קשה לגרים בתר׳ דבעי דמוחלם שיש על השיין כשהשיין לאחר שמטיר ע״ע כשהלכה כל שלום תולא עקרי מעשיין כשער מעגום השיין ותרו׳ כתחלה והחליטו על השיין עליו שער לבן וכי מיטהר שבי כבר מייתי או קרבן אשמלם קשה דעם זין ומר מחלום כתרא לצמ״ם או דשער לבן שלכך תראה כתחלה ול עוגם שבי עכרשלר״ע דשבי כתחלה שבם ז״ל לבשיין עמים או שער לבן דאפי׳ בי אם לו השיין אכתי עומל״ט סוף עמילא שמעי׳ או שער לבן דשבי עגמה כשמוך פ״ם שהחליטו השער לבן שלך שחזר עומדין כמעיקרן בשיין שבי ש״ם כמות שהם ושמש אמיא אפילו כרבנן דשכא דע״כ לא פליגי רבנן אלא עמים דשלכה שלום שכל לדון אפילו שיין שהלם במום וכשבידין לאום אפילו רבנן מודו עכ״ל ולקמן מבועבשירם טרע״ם כוו שכבש: **תראה** בתחלה כתב הר״ב ושוך על גב דכשתראה בתחלה כתי ושמשבין שכשן וכו׳ ע״ע כ״ז דלרבנן בעי מחויי קרבן מכל חד וחד כו׳ וכך כתב הר״ש ותימה אי בהרם בעי׳ שבי עמרים דמיירי שק דם שבולדו שער לבן ועמים מוחלם בשיין ובשהלך שלום בתחייב על אותו שהלם אכל לגריס קשה ליכא לפרושי ועוד תמה אני לדברי הר״ב דר״ע דלרבנן בעי מחויי קרבן מכל חד וחד כו׳ דכיון דשמטורו בשמור אחד כך שמה וכולה ליה שיע׳ו שמעא אבעי אין לבו לחייב אלא בקרבן אחד מאן הראשון ככר בשבי שערות שבעבו ושמשו ושמשין דלאחר שמטור מחליטו כ כך שמה לא תוכל לחייבו אלא בקרבן שמן הראשון שבו ושמה שמשב בשיין, אף שבגע הראשון לבחליטו לא תוכל אמר כך לחזור ולחזר כגע דשבי עכשו ולשחליט כבא בשיתבין בתחלה שמעו׳ שלום שלך לו כיון שבבר לא מגבבים שלא לשיין דשבלן לתוכו לכשן ולכשון לשיין בשני קרבנות וש׳ שערות דשבה היא שבשיינו בב׳ קרבנות אם בקבי לא כשער עדין בשי בוכל לחייבו

קרבנות

ונה שער אחת ונולד' בהרת כו' הרי זה להסגיר ולפע"ג
קודם כגרים בהרת לשער שאגרון כיון דלא קודם
אם הראשון לא עשה דכתיבן שהקדים כגרים בהרת
לשתי השערות בהרת. כחצי גריס וכה שתי שערות כו'

קרחות שהשתים שהפנין של נגע הראשון ולהחליטו
אבל שהבהרת הראשון נסדר כחל' טו הכיה אבל שנולד
לו גרים עמדה עם היתכי טומאה וה"מ כתב לדברי
הר"ש בפ"ד עשה"ג שהמתחייב בשני קרבנות ולא שהכתה

הרי זו להסגיר ולפע"ג דהכי
גרים הראשון קדם לשתי
שערות לא עשה עד שיקדי'
כגרים שלא לשתי שערות:
זה ונולד בהרת כחצי גרים
וכה שתי שערות כו' הרי זו
להחליט כל היכא דקתני וכה
שתי שערות או וכה שערה
אחת נאו דשתי שערות
ובהרת בשני סדרי שלא
דבהרת קדמה ואחר כך באו
שערות : ואם היתה לבן
קודם לבהרת הסגיר דכתיב
והיא הפכה שער לבן הבהרת

נולדה בהרת כחצי גריס ובה שערה אח'
הרי זו להסגיר בהרת כחצי גריס ובה
שערה אחת נולדה בהרת כחצי גריס ובה
שערה אחת הרי זו להסגיר בהרת כחצי
גריס ובה שתי שערות נולדה בהר' כחצי
גריס בה שערה אחת הרי זו להסגיר:
יא בהרת כחצי גריס ואין בה כלום נולד'
בהרת כחצי גריס ובה שתי שערות הרי
זו להחליט מפני שאמרו אם בהר' קדמה
לשער לבן טמא ואם שער לבן קודם
לבהר' טהו' ואם ספק טמא' ור' יהושע קיהה:

פרק

היתה לאחר השמור אבל
בריא דלגבי היטפא כה"כ כן
ולא דקדק כוה הר"ש
שהנה ככך ואי"כ הכתב
נפקא דלע"ג דלהר"ש
בלאחר השמור אבל מקום
להרמב"ם לא העלו השגל'
לאחר השמור וזהו כתב
הכ"מ להרמב"ם וע"ק דהא
הכן כמשכ' נ"מ דכריתו'
דתנוריע שהתכנע מור
והתכנע איני מביא אלא
קרבן אחד דאפילו לא"ד
שמעשה הסים ראוי לקרבן

היא שנראה לשיער היפך ללבן: ספק טמא הספק
שהשיער לבן קדם לבהרת או בהרת קדמה לשיער לבן
טמא: ורבי יהושע קהה נראה לבון קהה כה הכיו
כלומר אין הכי קשה מדברי שאומר ספק טמא דא הו
הכר ספק טהור ואין הלכה כרבי יהושע : כל

כשייבהו אח"כ בשביה כא כיון שהטריכוהו מעולם לא
נתחייב בקרבן ולא היה ראוי לקרבן אלא אחר כך
כשמשמה נתחייב בקרבן ואז נולד לו ג"כ היתכי טומא'
וכיון שהיו לא היתה לו שעה ראויה לקרבן (וכ"ה אי
איירי אף קודם השמור כהבהרת הכ"מ) והרמב"ם אפ'
למתני' בטעם אחר וז"ל ר"ע מטמא אבל השמיין ולוה

הוא אבלו טמא אף היתה שער לבן (או) שמחיה (ועל דעת חכמים יתטכל שכהן בשער לבן ובמחיה) ואם היה בשיעור שמתאר ועל השיעור שקודם וכלו שכה יהיה טמא לפי שמער לבן ומחיה שמטמאים במעלם לדברי הכל לפי מה שקדם בשורה ע"כ ובמשנה ה' פ"ק דע"ק כתבתי בשם הירושלמי דערב הרגל איכא בבייהו ותו כתם אמר הרגל איכא בבייהו ותו כבורת מתוך שטמא דהזור ובורת מקדשם זור דמשא איכא בבייהו ע"ם והר"ם כתבתו כתב עוד בפקודה אחריבא דעד שיטמאהו הכהן אין עליו תורת טומאה ע"כ וכלו' דלא בעי פריע' ופריעה כדתנן במשנה ה' פ"ק דכלים ולפני קמיה אסור דאף לר"ע עד שיטמאהו הכהן איכו טומאה : ובה שער אחת עיין בפי' הר"ב במשנה דלקמן : בהרת כחצי גרים וכה שערה אחת נולדה כו' כתב הר"ב דכתיבן שהקדים כגרים כו' כדדרשינן בת"כ וה"א שהפכה כולה את כולו ולא שהפכה כולה את מקצתו כיצד בהרת כחצי גרים וכה שערה אחת ונולדה בהרת כחצי גרים וכה שערה אחת הרי זו להסגיר דמפרשינן כל השער הנזכר לא טימאה ולא מקצת השער אמרינן בת"כ טימא שער שהיא הר"ם ונ"ל הר"ב שהקדים כגרים בהרת וכך ל' הר"ם ולא כתבו הכא לאשמועינן דר"ם ורבנן דפליגי ו'דלרבנן בהיה אמיה בתוך הבהרת אבלים בעי לבללא דלא בהרת קדמה כו' ובתו דקתני' בגמ' דלקמן דעכן לא בהרת קדמה דבהרת עם שמעים קרוים בהרת לרבנן דר"ם : בהרת כחצי גרים וכה שתי שערות כו' כתב הר"ב דלפ"ג דחצי גרים הראשון קדם לשתי השערות לא עשה עד שיקדים כגרים שלא לשתי השערות כדתני' בת"כ וסיפא שהכה שהפיכתו כולה ולא שהפכה מקצתו כיצד בהרת כחצי גרים וכה ב' שערות ונולדה בהרת כחצי גרים וכה שערה אחת הרי זו להסגיר וריהטא דמתניתין דקתני בהרת כחצי גרים וכה שערה אחת ש"מ דאפילו בשתי שערות הרי זו להסגיר שלא זו אף זו קתני והכא ה"ל לאשמע' ונולדה בהרת (כחצי גרים) אין בה כלום שלא שמעי' קמו דאפ' בכחצי גרים אקיון שתערה אחת הרי זו להסגיר הר"ם:

נז אם בסרת קדמת · פיין בעכסו': **ואם** סמק
מעמ · ולא מליכן בתר חוקת דנזמת ומע"ב
דמסכתן לר"נ ור"ש בעלי מתלוקתיו מל ר' יסוסת בע"ק
דכתובות מעכס ו"ל דסברי דמזליכן בתר חוקת דניפמ
ומתם דמ"כמ חוקת דמעוכמ ככנד חוקת סגוף ומע"ס
מולי בתר חוקת דנומת וכ"ס מכמ דליכמ חוקת ככנדס
דס"ל לעיזל בתר חוקת דנומת · ת"ר כמו מקומ' בע"ב
דכירס דף ל"ס דכמ מסכי דמדרכס מחוקת ריעס לפי
מדרך מסתר לסתלכן מתמת מכנת לפיכך כרמ"ס דסברי'
דבסרת קדמת מסרי דרכן לכמ מטורות מלמ מסכנת
מוס מסתכמן ללכן וכיון דמ"כמ ריעותמ מלכך מתק
מעמ ומקמס מר"ס זקן מכל מתרו לכן מכולדס בו בסרת
מו בכי מדס לבכיס כיותר כבין נרעכי מכל מתרות לכן
וכולדס בו בסרת מפי מ"כמ לעיזר ומתכי' קמ מסיק ומכי
בין ילד בין זקן בין כוסי בין נ"ר לכך כרמס דמתמת
דרכבן מכוס דמ"יכי בבסרת בכבי נרים ומין כס כלוס
וכולדס בסרת בכבי נרים ובס כ' מתרות ובמותו מכי
נרים מתרון מזק מס קדס מת מסתר מס למ יקמכרי
דבכן דמתר דבמ מבי נרים דמסין קודס לסתר מתמת
דמ"מת כמו בן קדס מתרון מת מסתר מכל נרים מלס
מכמ עס מסתרו ומין ידוע מיוס קדס מולו דבכן דמסור
ע"כ · וכתב בעל קרבן מסרן דבמלמ מלין מיך למ מוקמס
לו מס מסקמס מוס מל פי' מתוספות דתכמ מסיק ומכי
מתקי מתמ מ"ת מיסול מסתק ולמ מלק כלל ובי מ"מת
דבסברת בוקים דברי דבבן בתקום דמ"יכמ ריעותמ כוס
מכבר מים בסרת מכי נרים קודס דמ"לאו מכי מיל
לעיזל בתר חוקת, מ"כ נס לדברי מתו' ימלס מ"ין זס
דבסברת בוקים מלס מתרו מתק מתמ מלמ מ"יכמ דמ"יכמ
ריעותמ ומ"יכו בלו זקן ומ"יכו נרעכי מכל בזקן ונרעכי
דליכמ ריעותמ מדרך מתרות יסן מ"יו לבכות מבד
מבמן מסס זקן מו נרעכי ומתמס לא מקמתרי דבבן מתק
מתמ כ"ין דליכמ רעותמ ודמי דמזלי' בתר חוקת ולפי'
דכרי מתו' יותר מ"יסב מסוס דלמ מוקיתו מוקמתות
בעלונתייסו דרבבן מלמ מכיקו מלונתייסו בתמתים
ומקומים מ"יסול בתמייסו דרבבן מ"ירמו מונו מ"יר"ן כמס
ומתלמ ידעיכן דמ"יכמ דליכמ דבר מתוליד מתתק דמ"ייכו
מתמ"ים המכונת מוס זקן מו נרעכי דכ"ין דמ"ין כמן דבר
מתולד המתק ודמי דמזליכן בתר חוקת ומ"ין זס בכלל
מ"יקמתמ · מלו דברי מל בעל קרבן מסרן · ומתמ"ים
מכים לסתכיר דברי ר"ש דכ"ין דמכמ מתכי מ"ירי

בבסרת בכבי נרים כו' מתמכו מס"יר דזוקמ בכבי מתרו
מתק מתמ ולמ נתקום מתר מכל מקום ליכמ דמ"כמ
מתרולמ מכמת דמכמ קמ' מלמ דבמלמ מתרו ובי
דבמלמ מתרובסרת קדמת כו' ובמלמ בבסרת מכולדס
מקלס כנרים מוס ומכי בבי מכי ומס מתק מתמ ולמ
ודמי בי מתרת דמס מתק דוקמ בבסרת מתמלמו בבבי
נרים ומין בו כלוס מני מ"יקמתמ ודמ"יקמ לן מתי מלמ
בין כלומדס לנרעכי ומכן דמסוס מתילמ מכמת לו
מוי כתכין מ"יקמתמ · ומ"ל מ"ומר מבי דמי מ"יקמ דלמ
מתרו מתק מתמ מלמ מ"יכמ דקיס מבי בסרת ומין ב
כלוס מ"כ בעכסו' דבבן ומ"ומר מלס ים בתקום מתר
לבן כנרים מוס מתמ ומתמ בסתמלמ מ"יקמ בבסרת
כנרים ומס בן דוקמ דילמ"יכן דבסרת קדס מתי קמ"ל
דמ"ומר ומלמ מ"יכמ מ"מכמת מתר לבן דלמ"ו מ"ין מ"ומת
מכל בי מתרת דבל בסרת מתק מתמ מס קמ"לן דמ"ומר
ולמ"יקי מר' יסוסת דמכמ · ומתמי מתמ בי מ"יקמ"ס ל
מלמ"ר ת דמתרמ"כמ לסכמדרין דף מ"ו דלמ מתרו מתמ
מתמ מלמ מ"מכזוקמ לסומתמ דמ דס דלמ"יל לא מ"מתמ
דזוקמ בסוקמ לסומתמ ובלמו מכי מקמס מר"ס מל מ"
ר"ת ולמ"יכך מ"ין לסתריך בו · מלמ מ"יכמ מומ"יל ומתר
דמתמ"ייסו דרבבן דמ"מתמים לא מתמת מומרת נמלמ
מלמ מתכי מ"מוקמ מתר מכמ מתור ומ"ל מכנת מ"מתמ
מומ מכמלבן מלכך כרמס דבודמי מ"מזיקים לסומתמ
זו וכן מוכמ כמי מדרכי יסומת · מ"יתי לסכתתו
מכמוב בסמת מ"מילמ מ"יכים לרבבן מסס מ"מתמ"ין מ"
מ"ומס וכן מוכמ כמי בסכסדרין מל דממ דבין בבבי
לבבת דבבי זקן מתרת מתרמ"יכן בעלונתמ דר"ורבבן
דמכמ ובזקן מתרת נרך מ"יכלוק בדבר מזדוכ"ורמ
ומ"ירמ"ל דרבבן מס בבבס לתקדס מ"ייב כרת ובכ"
דכ"ת דף מ"ו בעוכדמ דרבמ בר בתמבי דקכ"ס קמתר
מסור וכילמו מ"יבתמ דרקיע קמתרי מתמ ובדר
מ"ורס בתלמו בתתינתמ דרקיע · ולמו מ"יכו בכלל
קומים דמ"יקמ קמי בע מ בנלים כיון מתמר מבמרת
קדמת וכ"כ מתו' מ"לס דמכמ דף קל"ו וכמ"ס נ"כ בתמכמ
ז מ' בקרמ דבכורות מע"ת מ"ס לומר מתמתל קיס מומ
מ"יתך ידוכו מתכמים מתר מתמ בתי ס · מתכס דמ"יקמ
לבתמכים מבתר מ"דבכמ בתמ"ב מתמ"ב דירמס ל
מתומתמו בתתק · ומ"יין בתכורו מת"ר מס מתרים :
ונ"ל קיסת מ"ירס ר"ב מלמון מקמ"יכמ מכין כו
דמ"יסו מבירמ ליס מתק מתור : דבתיב

[illegible] לבעיב לו לסמרו לו לסמלו סולילופקס כו סכקוב
בסמרס תקילס ס"ס פרק כתרס רכויר דס ס"ס ופסוס
[illegible] ריעוקס לסער כס סקור סלכך לינסריך לקרס
[illegible] כלפו סכי סול כקר סוקס דנופס דרוקס סיכס
[illegible] סוקס לסעוכס כנגרו לסער בעסכ"ל ס"ק לכקוב'
[illegible] עמיס אכו קיין סיס רכקוגות מ"ר ס"ס :

[illegible] פירס סר"כ מ"לסון תקסיכס סיכיו ירמיס ל"ס
[illegible] סמכל נסר תקסיכס סיכיו חל סרעכ"ס מי"קיסס
[illegible] זס סדעת וסריקוק מעכו וסוס מעמרו תקסיכס
[illegible] וכקרס עכין סכוסר נוז סמס לסיוקו מרקיק
[illegible] מלמיסס ע"כ ו"ס סר"כ ומ"ן סלכס כרל"וכ"כ
[illegible] יכן כדין סלכס כק"ק וכקעטעת כמי לסמס לן
[illegible] כר"ס לנקען כק"ק דרכי יסוסת וכתב סכ"ס
[illegible] מ"נדקב"ס קסער מסור (בס"ס לעיל) לס כסמיס
[illegible] וכי כמי קסער רכס כר כקעכי מסור סיס נסעת

רע מברטנורה נגעים פרק ה תוסיופת ס טוב

כל מפק כנגיסמון מוס רסמק נסרת קרמס מפק
סיער לכן קרס : סרי סיס כסלס כעסיס רמכס
[illegible] כסלכ: מפק מסיס סיס ורמוס מסלים מס רי
[illegible] מס מפק מפסרת כאס מקמיס מרמסוכ: סלכס ורמוס
לסניר לסין מס:ין מסמס
[illegible] מסמ ומקליט :
[illegible] סלך סיער לכן מסומלס
[illegible] נעכורו : ומור סער לכן
[illegible] מקמיו : וכן נמסיס
וכן נמסיון מו סלס מור
סער לכן מלס מכולדס כו
[illegible] מיס מסיס נ"כ מיעטומס
[illegible] מס מסס מכנס : נמקלס
כסיס מכות רמסון כלומר
כין מסמכלס סיס נמקלס
כמסוכס מל מכסן כין כסיס
מכות רמסון כין כס מכות מכי כין לסער מסמור
כנגון מעמר כמיכיו מכי מכותות ומסרו ומער מסמור
[illegible] מ"ער לכן ומקליטו מכל מכי נווכיס מלך לומסר
[illegible] ומור סיער לכן מו מקיס מו מסיון:מרי סיס כמ"ת
מסיקס כלומר כמער נמ:ימס כמו מסיס מומיל
[illegible] נו מיען מומס מעמ"ל מלין זס ומוקו מיען מסיס
נמעת מקלט : ומור

כל מפק כנגיסמון מוס רסמק נסרת קרמס מפק
סיער לכן קרס : סרי סיס כסלס כעסיס רמכס
[illegible] כסלכ: מפק מסיס סיס ורמוס מסלים מס רי
מס מפק מפסרת כאס מקמיס מרמסוכ: סלכס ורמוס
לסניר לסין מס:ין מסמס
[illegible] מסמ ומקליטו :
[illegible] סלך סיער לכן מסומלס
[illegible] נעכורו : ומור סער לכן
[illegible] מקמיו : וכן נמסיס
וכן נמסיון מו סלס מור
סער לכן מלס מכולדס כו
[illegible] מיס מסיס נ"כ מיעטומס
[illegible] מס מסס מכנס : נמקלס
כסיס מכות רמסון כלומר
כין מסמכלס סיס נמקלס
כמסוכס מל מכסן כין כסיס
מכות רמסון כין כס מכות מכי כין לסער מסמור
כנגון מעמר כמיכיו מכי מכותות ומסרו ומער מסמור
[illegible] מ"ער לכן ומקליטו מכל מכי נווכיס מלך לומסר
[illegible] ומור סיער לכן מו מקיס מו מסיון:מרי סיס כמ"ת
מסיקס כלומר כמער נמ:ימס כמו מסיס מומיל
[illegible] נו מיען מומס מעמ"ל מלין זס ומוקו מיען מסיס
נמעת מקלט : ומור

פרק ה כל מפק נגעים שחזר חוזמות ועוד אחר ואיזה זה סי שחית' בו בחרת כנרים וחסגירה בסיף שבוע והרי היא כסלע מפק שהיא הים מפ שאחר"ם באה תחחית טמא: ב החליטו בשער לבן חלך שער לבן ומחר ובפשיון בר"חחילה בסיף שבוע ראשון בסיף שבוע שני לאחר הפאור הרי היא כמו שהיחה החליטו

פרק ה א ח"ץ עוז פירס סר"כ דמפק נסרת קדע'
כו'וכן כתב סר"ס וסרעכ"ס וכבר
כתבתי לעיל מעסר"ס כתב כמס מדס מסוב דמלקמיס
קמי ולדבריו ומיוס זס מ"ק זסיכי דמי וס ועוד מער :
טמא פירס סר"כ ומקליטו
וכן ל"סר"ס וכרמ'
דמקליטו כולמי וסרעכ"ס
כמ"ל מסמ"כ מעמיק
מעמכס כלסיכס ולס כתב
מלס דטומלמו כמפק כמו
מכתב מסמיס דס"ס דלעיל
ולכמירס מכי מסמיקוס
מיוס דמס מסוס לס מכס
דירלן כריך לומר מסרעכ"ס
מעך מדכתב כמ"כ מל
מעכי דלעיל וכמי מרעכ"ס
מכס מכי מסיס לכל ימעמ מכנגיס כבלמס כס
דמוקמס מוקס רמסוכס ולס מלכס מס מקיומ מכמ"
מ"כ ומ"כ כמער לכן מיכס מוק' דמער כס מקמלס מכמ'
וכדכתבתי לעיל ומיסו מדל' יסוסת לס מלס מדמכס
כרס לנכך דמכס מודס ולעיל דמכס מעמ מדמ"ו ומעמ"
דכיון מנמרת כנרים מיס מוס כמומוק למומס ומכ"ס
כמיסמס מרעכ"ס מכ"ר מעמס"כ ולס מי מדמכס דמעמק
מעמ כמו מכמ מ"מ"ס דלעיל: ב חדרי מיס כמו

מיומס לסומיו (יס') מכס כדמס כנס כדמס מקסנרוס ול"מרס כדמס מסלך לומכנמ"נס מסלך לו מער לכן

ולא ידעתי לעם לא סניף בריתא דספרא מסכתא בלסון עסכתיכו מקליטו כסער לבן סלך לוכו' ומפיק ליה מרכוויה דומס מסס מסמס: וחזר מסמיון וכן בסער לבן כתב מר"ב מס דלא קתני מכא וכן נמקיס בו' מעמי' מ"ס מסור כנון מסמקים מעמס מכנע מכנרים לפי מס מיקבלר בפרק מפקר זס מרמב"ם. ור"ל מס בעסכס כ'. ולא מקמעמס מכנרים ומפמ"ל מעס מקמים עליין מיש כנרים לפא כסליס מכן כפ' דלמיל מסכס ו' כפרק כנרים וכס מקים כמדמס וסער לבן בקיק מקמים כו' מלך מער לבן מעא מעכי מקמים מלא מקמעמס מכנרים ר"ל מיתור מנרים מסוא מקמא מכיב מקמים מכל לד כמעור ב' מערות. ונקכס מרמ מכ"מ כרמ"נ מעמס"נ לסוכים מעמי' מרמב"ם ומעמי' מר"ם

ומזר מסמיון וכן בסיער לבן מא דלא קתני מכא וכן נמקיס לפי מכמלך מסמיון ומלא מקמים מעמי' מיסים מסור כנון מסמקים מעמס מכנע מכנרים: ג מיער מקודס לסון מקדון מסמקידס מכסרת מא מסיער בעור מכבר ומלכס לא: ומכמיס מסמרים ומעמיסו לבמיג ומיס מסכ' מסמכתו מיס מלא מסכתו מכרתס: מלא דבריך מין (מקיימין) דמלי נמו מסור ומלכס כתכמיס: ול נין

מחליטו במחיח ומחלב' המחיח ומחורת המחיח וכן בשער לבן ובמשיון בתחלת בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני לאחר המשור חרי היא כמו שחיתה החליטו במשיון חלך המשיון וחזר המשיון וכן בשער לבן בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני לאחר המשור הרי היא כמות שחיתה: ג שער מקורח עקביא בן מהללאל מאמא וחכמים מטחרין איזה הוא שער מקורח מי שחיתה בו בחרת ובח שער לבן תלכח חבחרת וחניחה לשער לבן במקומו וחורח עקביא בן מהללאל מאמא וחכמים מטחרין א"ר עקיבא מורח אני בזה שחוא מחור איזה הוא שער מקורח מי שחיתה בו בחרת כגרים ובח שתי שערות וחלך חיסנח כחצי גרים וחניחו לשער לבן במקום חבחרת וחזר אסרו לו כשם שבטלו את דברי עקביא אף דבריך אינן מקוימין: ד כל מפק נגעי בתחלה מחור עד שלא נזקק לטומא' משנזקק לטומא' מפקו

לקעור כסרת כגרים מסוא עם מעמים: ומרי עסכס מלעם מיש כפ' דלמיל. ומל"ם מי' מעם מער דלא קתני זכן בעמים. מסוס דמעים מכמס בעקוס עמיון לא מעמלס מסוס לדמיון בקיק ומעים כמיכן מתמא מכוכרת מ"כ וזס מיעמא בעיכי דמ"כ נבי מעיס כי קתני וכן בפמיון מייכו כמי בעקוס מעמים ומין מסיון מלא נקוק כדתכן בר"ל דלמיל ומוד כפ' דלקמן מעכס נ' מסמין מכנע מוסס לעוכו וכן בסער לבן כמכולר מסיון לא מכיב מערת דבעקוס מער סוא מעמס מסין מער לבן מכמוק כדתכן בר"ם דלמיל ומכמיו מכמתי לעמר"ס מכתב לסא דמר"ם דלמי לא קלער וכן בעמ"ם וכו' כיון דמיכס מכנרת וכתב מלא ולא מקמי מ"כ מער לבן כמי לא יעמא דכמיכן מיעמא בכנת דלל מסמער לבן מומד בכנע ומוכב מוכס לו בעקוס מסיס מס מסיון מ"כ. ומדיין מס מסקמי מעמים נומא מומד בעקוס: בשער לבן כסוף מכות דמסון לא מקתי בתמלא בדקתי בעקריכי מסוס דמין מסיון מעמא בעמלא. מר"ם: ג עקביא בן מהללאל מעמא מי' מר"ב בעמכס ו' מ"ס דמדיות מסרי מסער לבן בכסרת וכ"ם מרמב"ם ומרמב"ד ומוד כתב מרמב"ד דמי כמי דקא מכר עקביא כיון מסער לבן מומד בעקוס מדין לא כרמא מכנע מעיקרא וכמי מלא מלכס מכסרת דמי ומן מתולי מרמסון מוא מסרי רגלים לדבר וזס עיקר מ"כ ולל מסר"ם עקביא בן מהללאל מעמא כ"ל לא מעמא דמקביא מסוס לכיון דמכסרת מרמסוכס קדמא לסער לבן מא"נ דקדמו מסמרות לכסרת מסרוכס מעמ כיון דבעקוס מרמסוכס בעמא מיש מיש ומסיבא כמו רמסוכס ומרי קדמא מרמסוכס לסער לבן ומעמ מר"ע מודס מכי כוס מסוא מסור דמא"נ דבסער מקודס דמיתא מעמיכא בסמי מיער מקודס דריסא מודס מכי מסוא מסור ומיוסי מסער מקודס דמעמא ר"ע כנון מלא מלכס כל מכסרת מא מקנמא דמקס ודמי כי מדרס לא מערי' דכסרת מקריכי מיש מא מקיימא ומרי קדמא לסער לבן מ"ל כמס מכמלו וכו' דכ' מיכי דמודיע לן כריסא דמסור מ"כ מורי לן נמיעמא דמא לי מלכס כולא מא לי מקנמא מא כיון דלא מא מלא מבי גרים מכי גרים לאו כלום מוא מר"ל: ד משנזקק לטומאה מפקו מעמ' בכוסמת מער"ם ליתא וכן בעמכיוא יסכים מכזקיים:

ר בין כשים אסר אפ"נ דעם כעסך יש בו כסרת אסת
מסמת אוסס מתקלקס כגרים ומכסיו כסלע ומים ראוי
לטמליטו אס"ם מומיל ואיכו יודע על איזס בגע מקליס
מטור מנזירת מכתוב דכתיב ואם מסס מעמס כמור
ומעמ מכסן אותו אס מכגע
מורמי מוס (מעמ) ואיכו
מעמ אס מכגע מים כום
מסק: כיון מסכי מכמים אס"מ
מאמר מעס מעין מסגר
מגע ימים מכיס כמוס מגע
ראמן ומאמר מיקלס מומיל
ואיכו יודע איזס לאמניר
ואיזס לאמליס מכיס מסורי
מנזקת מכתוב: ר"מ מ מר
כו' ואין מלכס כר"מ: מ
מכיס מעמ"ן דכמניס מסס:
אמ"ל מי מסורי לאיות
כמלע דאמנמ אמר מעס
מזור מומיל ומזקי לאומ
מניס מעמים דכתיב
ומסרו מכסן אס מורמי מוס
מוס מעמר ואיכו מעמר אס
מסמק: עד מיזורי לאיות
כגרים דאמנמ ודמי מכיס
מסורים מסמ"ן מכמכורו מוסלו מלך מעכיס:
גופת מל כסרת גרים מני מול: מקלקי מס מקום
ומולין מכו גדולים: מרוכע ומן מעור
מגומגם מבכסרת ומס מים מכגע מגול מו מל גורס
מסרת מס ים בו כדי מיככם כמיך מכגע כגרים מקלקי
מרוכע מעמ ומס לאו מעור: ב רבמס

טחור כתב מר"ב דכתיב ומס מסס וגו' ומעמ מכסן
אותו אס מכגע מורמי מעלמ אותו: מכ מל
מכגע מרמב"ם וכתב מר"ם ומס מ"נ דמאי קרא נמסיון
כתיב מ"ם נמער לכן דקמכי נמיוממא כסרת כמני
גרים וכס כ"מערו ("כולר"
נסרת כמני גרים וכס כ"
מערות כן מוס נמוממא
מ"כ) מרי זו לאמליס מעס
ומיכו יודע אלו מסמכו ומלא
מקרמו מעור דגריך מידע
כאיזס מערות מוס מאליטו
מ"כ וכן מעמיק מרמב"ם
נמ"ו מסמ"כ וכרמס אס כן
לאמ"כ נמעיס: ח זחו
מאמרו כו' לא ידעתי לאמומי
מאי דכמ"נ ליבמות מכמס
מ' מערמי' ומו דמכן מעס
דלמאומי קמאי ומול ק"ל
מאמי לא מכן כמי כרים ומו
מאמרו עד מלא נוקק
למומאס מאקו מעור ומול
דמאמ מזס לאמומי מרמי
כרמכן כרים מירקין: לכן
כ"ל דמ"כ קאמריכן ומו
מאמרו מכנוקק כו' כלומר דכל מיכא מכנוקק מוס מאקו
מעמ מכ"כ נקודס מכנוקק כו' דלא מוי כללא דמא
מכמכמ נמרי נוכי דמעמ ולמי' לא מכי לעיל ומו
מאמרו עד מלא נוקק כו':
פרק ו א בגרים מקלקי כו' נמנאו לי' מאמרו כמ"כ
מער לכן ומקיא נמר מי וכו' עד
ומ"נ ד"מ לאמייעס מאמ מקקים נמאכס כ"מ"ד ומכי מ"כ

ספקו טמא ביצר שנים שבאו אצל כרין
בוח בחרת כגרים ובוח כסלע בסוף שבו'
בוח כסלע ובוח כסלע ואינו ידוע באיזו
מהם משה בין באיש אחד בין בשני אנשים
טהור רבי עקיבא אומר באיש אחד טמא
ובשני אנשים טהור: ח משנוקק לטומא'
ספקו טמא ביצר שנים שבאו אצל כהן בוח
בחרת כגרים ובוח כסלע בסוף שביע בוח
בסלע ועור ובוח כסלע ועור שניהן טמאין
אע"פ שחזרו להיות כסלע וכסלע שניהן
טמאין עד שיחזרו להיות כגרים וח חוא
שאמרו משנוקק לטומאה ספקו שטא:
פרק ו גופה של בחרת כגרים הקלקי
מרובע מקום הגרים תשע
ערשות מקום ערשת ארבע שערות נמצאו
שלשים ושש שערות: ב בחרת כגרים
ובח מחית בערשת רגתח

מאמרו מכנוקק כו' כלומר דכל מיכא מכנוקק מוס מאקו
מעמ מכ"כ נקודס מכנוקק כו' דלא מוי כללא דמא
מכמכמ נמרי נוכי דמעמ ולמי' לא מכי לעיל ומו
מאמרו עד מלא נוקק כו':
פרק ו א בגרים מקלקי כו' נמנאו לי' מאמרו כמ"כ
מער לכן ומקיא נמר מי וכו' עד
ומ"נ ד"מ לאמייעס מאמ מקקים נמאכס כ"מ"ד ומכי מ"כ
לאמ כמער מער לכן ומקיא נמר לומר לך מלא מקמ מעמ מר מקמ כדי לקבל מער לכן ומקיא יכול מער לכן
מנר מקר ומקיא מנר מחר מ"ל נמאמ מ"ל נמאמ מאומרת לתוך מאמ מ כיבר מקום מני מערות מיביכס ומקום מני
מערות מנמאלס ומלמעלס מנכס ומלמאס מנכס מרוכע נמנמ נמנמ מ לבמרת נגומ מלבמרת כגרים מקלקי
מרוכע וכתב מרמב"ם ומאמרו נרמע (נרמע לנ"ם) לפי מכל כגע נרמע לא ימים מעורס מקום מזס ומוס מאמרס
נכיקמ לכל מנרמע מ"כ ומיינכמכ' ו"מ' ומ"ם מר"כ מקלקי מס מקו' ומכ' נמנ' מנמ' ומס מי' מר"כ מאן
מרוכעות כו' ומ"כ מס מרמב"ם וכמלן כמלי כומס לרכוע: מקום מדמס ד' מערות ר"ל מערוכ' מנקיק כמדס מאר
מוס מיבו' מנקי' (כמים כמקי' לנק') מרמב"ם: ב בחרת כגרי' ומס מקים כמדמס ומיקמכל כגרי' מר"ם ומיין
כמ"ד מקכס ו': ובא מקים כמדמס מכן מיבירס כמ"ם כמכמס ב' מ"ד ומכקלי מקמים מרוכעת ג"כ כמו מוכרמו
(כמכמס מ' מ"מ) וכבר נמרו וס נמומנמ נמקומות

מקכס

רבתה הבהרת טמאה נתמעטה טהורה רבת׳ המחיה טמאה (כ״א טהורה) נתמעט׳ טהורה: ג בהרת כגרי׳ ובה מחיה פחותה מכעדשה רבתה הבהרת טמאה נתמעטה טהורה רבתה המחיה טמאה נתמעטה רבי מאיר מטמא וחכמים מטהרים שאין הנגע פושה לתוכה: ד בהרת יתרה מכגרים ובה מחיה יתרה מכעדשה רבו או שנתמעטו טמאין ובלבד שלא יתמעטו מכשיעור: ה בהרת כגרים ומחיה כעדש׳ מקפת׳ וחוץ למחיה בהרת הפנימי׳ להסגיר והחיצונה להחליט אמר

ב רבתה הבהרת מכמו שהיתה טמאה משום מחיה: נתמעטה טהורה דליכא כגרים: רבתה המחיה וכנסה הבהרת טהורה דאין מחיה מקודרת דבעינן בהרת כעדשה מכל צד סביב למחיה: ג רבתה הבהרת מכמו שהיתה טמאה הרי מחיה כמו׳. נתמעט׳ טהורה ואפילו היתה מחיה כעדשה: רבתה המחיה ונעשית כעדשה טמאה: נתמעטה הבהרת מכגרים טהורה: רבי מאיר מטמא דקסבר ליה מחיה מטמאים כמו שהן: וחכמי׳ מטהרי׳ דמחיה שנעשית לא הוי מחיה והלכה כחכמים: ד שלא יתמעטו מכשיעור בהרת מכגרים ומחיה מכעדשה: ה בהרת כגרי׳ שרוגע ורצועה של בשר חי ברוחב כעדשה מקפת אות׳ מסביב וחוץ לאותו בשר חי מקפת בהרת כגרים מסביב והרי יש כאן שתי בהרות אחת פנימית ואחת חיצונה ושתיהן מפסקת ביניהן מחיה: הפנימית להסגיר דאין לה שום סימן טומאה: והחיצונה להחליט דקאי מקפת לפנימית מחיה טומאה לחיצונה שהרי היא מגורה בלבנה:

הבהרת

הנה כתבו הר״ב גם כאשר היתה (כעדשה) שנומנו׳ על השנים שבעדשה (גם) כמו שנולד ברבוע שלשה שלמות שבקין ואת שנולד אולם כ זכר בוהקת השנים שלום שבשיעור עד היסא מרובת כעדשה ישנה בתוכה הכה היה מטמא על אותה הכיס הנקיים הר״ע״ב כתב׳ מתני׳ דלעיל: רבתה הבהרת טמאה פירש הר״ב משום מחיה וכ״כ הר״ש כ״ת ההה שלכה השנים טמאה משום מחיה וז״ל המר״ס דבתה הבהרת טמאה וה״ה בלא מחיה שהא מעיקרא משום שנים שאינו משום דבתי׳ לא על דבתה שנים שמורה כהכהני בבהרת רבתה כ״ל ע״כ והר״ש נ״ם בפ״ג מהט״ב השנים חליקה זו: רבתה השנים טמאה והר״ב העתי׳ מסורה וכן הר״ם וכן הוא בכ״א וכן היה גי׳ הר״ע״ב וכתב הר״ם דיש לפעמים ני׳ טמאה כגון דבהרת כגרי׳ ובלא שנים דאפילו רבה השאיה עד שני עדשים שבתי׳ מכוונת היא ע״כ וכתב הר״ש ולפי זה יש לפרש דיה בנתמעטה טהורה דנתמעטה מכשיעור בהרת ומקיימת דהייכו שאין בה כגרים כין שכל כשמעטה השנים מכעדשה כגון שרבתה הבהרת מכמו׳ טהורה וק״ל אם כן לתני ר״ם נמי כדקתני בסיפא דמטמא מכו׳ מחיה ונראה לי דמטמא כרבנן וה״ל שהם ואמר כך מחלוקת והדר מפרש לן כרבנן בבי בהרת כגרים ושנים כעדשה שקיימא בתו טהרה. ע״כ: נתמעטה טהורה שאין הנגע פושה לתוכה אפילו לר״מ דמתני׳ דלקמן דהא ליה כ׳ וגסתי מכגרים דכי ליכא כגרים כלא שנים מוקמה מכעדשה הוא דקר״מ שהנגע פושה לתוכה כ״כ הר״ם בפי׳ שנוטמאה במתני׳ דלקמן: ג נתמעטה פי׳ הלכ״ה הר״ב פ״ג מהט״ב ועיין בנגעים ה׳: וחכמי׳ מטהרי׳ לאו למיגרע מינה רבו ויטמא אותו שלא היכו לומר דאין כאן סימן טומאה ויסגיר ולפיכך הר״ב כ׳ בפ״ג מהט״ב כתב הרי זו כמו שהיתה ואין כאן סימן טומאה כלומר ויסגיר וחכמים הר״ב כ״מ שם הכ״מ: שאין הנגע פושה לתוכו. ונראה זה אמר כנגע שבתוך שקים כנגע לבהק שם בתוך איכו פושה לתוכו אף הנגע איכו פושה לתוכו הר״ב ושאלתי כתוב בשם הר״ב כפירושו לת״כ שמפרש כי בבהק אין דין שנים ונ״ל לפיכך פושה לתוכו אף נגע אף על פי שיהיו בו שנים איכו פושה לתוכו ע״כ ובכל קרבן שסרך פי׳ דבבהק אין בו שער כדתני׳ וכי שם יש בו כו׳ (ושמעיקה שלא כמשנה פ׳ מ׳) ואמר שבלא פושה לו (וכן שניכו שם) שמעת שאין השיון אלא פושה לו הכ״ד. ולי קשיא על שניהם שמעמשה אחר כך דשני כהקים זה לפני זה וזהה של אמר משפקת ביניהם דהשקא יש כו כהני: שמא וגו׳: ד ובלבד שלא יתמעטו מכשיעור ולא תקרב השנים לסוף השערות כמות שהיו בע״פ שתי שערות הר״ב הרי״ב פ״ג מהט״ב:

אמר רבי יוסי אין החחית סימן טומאה
לחיצונ' שהבהרת לח בה נתמעטה והלבה
לח ריבן גמליאל אומר אם מכפנים היא בלה
סימן פשיון לפנימיה והחיצונה טהורה
ואם מבחוץ החיצונה טהורה והפנימיה
לחסגיר רבי עקיבא אומר בין בך ובין בך
טהורה: ו אמר רבי שמעון איסתי בוסן
משהיא כערשה מובא'חיה יחרה מכעדשה
המוחר סימן פשיון לפנימיה וחחיצונה
טומאה היה בחק פחות מכעדשה סימן
פשיון לפנימית ואין

ה רע"א בין כך ובין כך מסורס כתב מר"ב בין
כלתם מכפנים וכו' וכן פירש מרמב"ם
וכלומר ביון דמס"ין מסביעים לא לעור מכנסר פוש מלא
לתמיס מכתוך כזרע מוש כמי כמו מוסס לקוכה דלא
מוי מסיון מכל מרים מערם
דר"ע מ"ק בין כך ובין כך
בין כלתם מכפני מסמביעי'
לסמלים בין כלתם מכפיון
מסמביעים לסמניר בין לא
כלתם כלל כלומר בין כלת'
בין לא כלתם מסנוכ מעמו'
כרבי יומי דאין כמ"ם
מסכר' לקוכם מ"ם מומ'
לקנוכם ואין מכנע מיכם
לקוכם ע"כ וכתב מסמ"ם
דק"ל מ"ב רבי יומי
לרל מכוכם לסמניר ולר"ע
מנוכם מסורם לנמרי הא"כם

קרוים כנע מכתים ומתיה כבר מי בסמת מים מתים
כתוכם לאור ולא מים מתים בקוכם ובארם לבכים
מיבכם ומ"ם מתיק דר"ע כמ"ק דרל"ל ומ"ק בין כך ובין
כך מסביעים לסמניר ומסנוכם מסורם וזס כלבר
מרמב"ם ומר"כ ו מובאת מי' מר"ב מנומנמת
כו' כמלו מוש לקם מדמס (כנמנוס) ומס מוקו מס
מרמב"ם ומסרוך מכ מו מכנת ומי' מכוונת ולא מת מליון
לסון מוש: המוחר מי' מסיון לסביעים מי' מר"ב
כלומר מס מסמם מסביעי' על מוקו מות' מתים לסמלים
כו' ומסמ קמי מכתב ומין מלכם כר"ם דמלו מל מים
ומס מסמ מסנוכם כו' לא מני קמי דמא מייכו מסמנמ
דרים מתכו' דלמיל מסביעים לסמניר ומסנוכם לסמלי':
חיה כסק מחות מכעדמס כתב מר"ב מלי דנקט בסק
מחות מכעדמס דמא מים כעדמס מים מטמא מטו מתים
דקיל מתים מטמא כל המלו וכ"כ מרמב"ם ודברים
מחוזין מלוד דמיכי מנים מתרת דכסק מייכו בבר מי
ומין כרא'כן מ מן מכתוב ולא מן מסמ"מן מכמים מכן
קורמי נזם כבר מי ולזם כסכות לנכים כחות כסק מוש
ומנמסכ' דמא מכנכמס"ם ו דמ"ק מיתם כ"מים כו'
וכא מסמין כו' ומנמק וכן כמ"מס מר"ב ל"ת כ"כבר מי
ולא מ"כסק ומ"כ כמ"ק מסכם ו' ומ"ק מל כרמיכו כיון מסמתים מטמא בכל מרלות כמיכו לעדין מסנסק נס כן
בכלל מתי'מוש ו ודמי מליכם נמיכם לנכים מכבר מי' מר"ב כמנכם כ' מ"ר מוש מסמתים מקמא בכל מרא דמייכן
כרלות

בערלת מבשר כין כוסי כין לכן כין פרום . אבל בסק
מן בסרות אלא מסן כסות דאיכו לאסס מסאכע
ערלות . ולל מרלכ"ג כמירום כוסק סוס פורס בעזר
מסור סוס מר"ל מסין אלו מכתמים כמכות עמוס כנסר
אבל סוס כעזר וסכס
מסים מכסקני בקרס רוס"ג
בלעז וסוס עכין יקרס
מכלכול לסיעיו ומרכוכס
כאוסן כלתי מלסכמו מיקרס
לעוק מעסים כונקו מכבעי'
רכים לוסק מסכס כמו מתקבלר נמכעיות ע"כ . אבל מקיית נסר מי איכמ כמוס מרמה מסתכס לכל סוס מרמיקו
מלעור מסים מסוס ולמיכך סוס כסר מי ר"ל מסין כו מיכוי כלל . ווסו כמתכ נ"כ מרלכ"ג נמעמס מכסר מי אסר
בעיך מכנע סוס מימן מוסמס ומסר לפי סוס יורס מלמוס מעמוס (ריל מכנע) כמ לוס מסקים מסכסר ומעור
עמון עסס ולוס קנית מל מקיק מעקוס מסוס קודס מינע מל מרכזו ולוס יורס סוס מעמוס מנית מס מעמ
מכדמס מלין מעמוס מסכיתי מניק ווס מסס מיסס מסקלת מוית וס מכנע כנסר מסוס (כו) מיס מן מרלוי
מיסים מסקלתו כמרכזו ומסר יעמסס לסלן ווס מכוסר מסוד ע"כ וכי כמיסמרת לנסק דכמ לס נסק דקרס
ומכמכס כעמכס מלא מכמ קרי לעמיס מכעמ נסס כסק סוס"ל ומיכס כמדמס מסוס מיעור מיעכס לס ומסס לסכי
קרי לס נסק מסוס מס מרמס מעור מכתי מקמס מדמעמ מעמ לס קמכי נסדיס מיס מסיס מסוקס מכמדמס
כדמכי לעיל מקמי' ג' מזרי כמך מיכו מקנר נעלות ולמי כ"מ מעכס כלמון וקרי לוס נסק ועוד דכיון דמסמ
לס קרי לוס נסק אלא מעוס מסוס מסוס מסוס מכמדמס ע"כ מיכי קמכי כזק מסוס מכמדמס ומרי מין נסק נמקוס
מוס אלא מס מסוס מסוס מכמדמס ומוד קמיפלמירוסס מפי מסמ מקכיתין לאמסמופיכן וכי עד מכמ לס מעמוכן
מעמסיון מין לו מיזור ומס מעכס מליסס מכ כו כרמ"ל מסמיון ומכל מסוס ומין מימן מסיון לנכוכס כנר מעמכו
נמיקין מלכך כמעמ דכרי מרמנ"ס ומר"כ כוס מקומים מלוד ולכן כרמס כמי מר"ס מכתב ולל מיס נסק מסוס
מכמדמס מסמך לנכיעית נסק ומכנר מימין לנסק ומנוכס מקמע לנסר מי מימן מסיון לנכיעית מס כמכמ
מנסר (מי) נכמרת מלים מנכיעית מסוס מסיון לע"מ מסכנס מעמיק דמין נכוק מסיב מסמק לנסיון כיון דלין
מיס כמדמס ומין מימן מסיון לנכוכס דמין מכנע מלמס לקוכו מכ"ל ומסמס טוכמ קמל"ן דלמ מל נב דמכן נמ"
דנסק מעמסיק כין מוס לנסיון מכילו מידי טומלמ מסיון וקמ"לן מכמ דכמנסק מקוס מכמדמס מיכו מעמיק
ומיכו מכיל ומכמקי לנסר"ס מעמיים נדכדי מר"ס ומס קמל"ן מעמ דנכק מס"ק מכמדמס מכל כמדמס לס מוי
מימן מומלס מסיון מלמ לנכיעית מסדי נסק מעמיק כין מלוס לנסיון ע"כ: חי"ת נסק כו' מימן מסיון לנכיעית
כרמס דנס זו ליקמ לנלכס דכמ לעיל מסק כד"מ דמין מסיון לנכיעית ג"כ וכן מרמנ"ס לס מעמיק נכמ זו
נמכורו יים לקמוס מל מר"ב ומרמנ"ס נמירומו מכתבו מין מלכס כר"ס נריסמ וס"ל לנקוב כן מכמ נמיק מקכי':
ואין מימן מסיון לנמכיכס כ"ל דלר"מ מיב' דמע"ג דס"ל מסכנע מוסס לס כו מין מימן מומס לנכוכס ביין דנסק
מקוס מכמדמ מעמיק כין מלוס לנסיון ור"מ לטעמיס דמר לקמן ע"מ דמקוס מכמדמס ככמדמס נמזרו
בו רמסי לכדיס וכו' וס"ס מכמ. מסר"ס: ז שאינן מטמאים עם מעמיק מקמס מרמנ"ד נמ"נ מעמ"ב לעמ
(לס) מעמו מסיכן מטמאין נכמרת ולמס מעמו מסיכן מטמאי' נמעמיס ולל מעכי מסוס מלק לנמלס ומלו מיס
מקוס מערמיו מומריס נ"כ מיער ומלו מיו לנסיון מיס ג"כ מוכיר מסיון מלא מרוב רמסי מכרים מלו מכיל
לנרים מיכס רמוי כ"ס לנסיון ומ"ל לנמיכך מעמ מעמיס לכי מרמסי מכרים מלו מעכיכין נמריקס כרמי' נמעכי
מכמו' מכמ מע"ג דלכסוק מטמאו מעמיס מעמיס מעמלס מ"מ לס מטמאו לכי מס"ב מקוס נסרת כנרים וזס מיקו
ע"כ וכ"מ דקדק דרמת מרמנ"ס מלו מיעמ נסרת כנרים נרמס מעמ מעכריכ מלו מסער מיעמיס נרמס כול
כמעמ מכל מקוק מטמאים נקוכס מין נמין מולס נכל מנמרת כמעמ ע"כ: וראשי אזנים מעמ מסיון רמ"ל מ"ן
דמ"ומיון דמ כ"ס:

וזמס

ואין סימן משיון לחיצונה: ז עשרי' וארבע
ראשי איברין בארם שאינן מישמאין משום
מחיה ראשי אצבעו' ידים ורגלי' וראשי אזני'
וראש

מכל מקוס מכמדמס מין כמן מעמיס דמין מקיס מקוס
מכמדמס: ז (מ"יכס) מיסמ"ין מסוס מקיס דכמיב
ורמסו מכמן נמיכן מירמס מס מכנע עס מעמיס מלא
כמעמ וכמיס כנרים נרמס מסוסס לו ברמסי מכנעו
טוס מוסמ מלך ומלך ומיכ
יכול לרמות כלו כמעמ
רמסי מוכיס כמכיס כמעמ
וכן רמסי דדין ומן מלכנ
כרכי יסודס מעכס רמסי
דדין

בתחלה כשהובא אל הכהן וכן בסוף שבוע ראשון אם לא כולל בו כולו יסגיר: בסוף שבוע שני אם לא כולל בו כולו פטור וכן לאחר הפטור אם לא פורח בו כולו פוטר כפטור זה כל ימיו ושוב אינו מסגירו:

ג בסוף שבוע ראשון יסגיר. ידבר בכאן בנגעי עור בשר או בנגעי קרחת וגבחת. אבל בשאר שני השבועות כמו שקדם ושוב הפסיקה בשאר נגעים. הרע"ב נכפל: לאחר הפטור יפטור נ"ל דאי נצריך

בתחלה בסוף שבוע ראשון יסגיר בסוף שבוע שני לאחר הפטור יפטור עורהו מסגירו ופוטר ונולדו לו סימני טומאה יחליט בהרת ובה סימני טומאה את יחליט עורהו שהליטו והלכו להן סימני טומאה בתחלה בסוף שבוע ראשון יסגיר בסוף שבוע ב' לאחר הפטור יפטור: ד התולש סימני טומאה והכוות את המחיה עובר בלא תעשה ולטהרה עד שלא בא אצל הכהן טהור לאחר החלטו טמא אמר רבי עקיבא שאלתי את רבן גמליאל ואת רבי יהושע הולכין לגרוד בתוך הסגירו מה הוא אמרו לי לא שמענו אבל שמענו עד שלא בא אצל הכהן טהור לאחר החלטו טמא התחלתי מביא להם ראיות אחד

עורהו מסגירו היה רוצה להסגירו בין בתחל' כשהוב' אל הכהן בין בס"ף שבוע ראשון ולא הספיק להסגירו עד שנולדו סימני טומאה כגון בתחלה בשער לבן ומחיה ובס"ף שבוע ראשון בשער לבן ומחיה ופשיון יחליט אבל משהסגירו הכהן לא ת"ל כה"ג אין מחליטין את המוסגר: ופוטר כלומר או פוטרו כגון בסוף שבוע שני ואפילו לאחר הפטור אם נולדו סימני טומאה יחליט: עורהו מחליטו היה בה להחליט ולא הספיק עד שהלכו סימני טומאה: בתחלה כשהובא אל הכהן או בסוף שבוע ראשון יסגיר שכל אם מהחליטו הלכו להן כגון שהחליטו בשער לבן והלך לו שער לבן לבהרת קיימת אין מסגירו עליה אלא פוטרה ומטהר: ד התולש סימני טומאה כגון שער לבן בעור בשר ושער צהוב בנתקים: והכוות את המחיה דשכבויות איכא סימן טומאה: עובר בלא תעשה דהשמר בנגע הצרעת יכול מקום שבשאר השער בן ואל תהיה אלא לא תעשה: ולטהרה כלו' ולענין טהרה מה דינו: עד שלא בא אצל כהן אם תלשן טהור ואם תלשן לאחר חלוטו טמא: הולכים לגרוד גרסינן והוא הם מקום: בתוך הסגרו מהו אם תלש סימני טומאה בתוך שבוע של הסגר ראשון או של הסגר שני מהו: התחלתי מביא להם ראיות בתוספתא מייתי דבך היה ראיתו מפני מה עד שלא בא אצל כהן טהור לא מפני שלא ראה הכהן סימני הטומאה מפני שהולכו סימני טומאה קודם שנגר בתי דין הוא מיהא הסגר אלא

לפסקה כרבנן דר"ע דאמרי לעיל פ"ד בהרת כגריס ופשתה כחצי גריס והלך לו הלום כחצי גריס וכו' עד וחכמי' מטהרין אבל מ"מ: ופוטר כתב הר"ב או פוטרו כו' כמו הכא ועמה מאמר (פ"ה דיבמות) אמר"ם ומ"ש הר"ב ואפילו לאחר הפטור וכ"כ הר"מ ומ דהא דבקט אלא שהוא מסגירו דאי בכל הסגירו לא יחליטנו דאין מחליטין את המוסגר אבל לענין לפוטרו דקתני לא דאמר הא כקט מזלזלו: מהר"ם: עורהו מחליטו לשון הר"ב היה בו להחליט ולא הספיק עד שהלכו סימני טומאה: הר"ב ז' ה"ג ג' הרע"ב פ"ו מהמ"ב: בסוף שבוע שני לאחר הפטור פטור ולא נצריך לאשמועינן דלעולם לא מצטרף בהרת וגו' לטמא בנגע כגון שכנסה כחצי גריס לטוהרה ופשתה כחצי גריס לאחר לא היתה הראשונה בתחלה כר"ע דאמר לעיל פ"ד הראשונה בתחלה אלא כרבנן דאמרי ושני שהלוקה ואחר כך פשתה כרבנן: מהר"ם: ה התולש סימני טומאה כו' תניא בספרי פ' תנא שהשמר זה ל"ת בנגע וזה שמר לאבין שברצ'ו שמא' אינלי אלא עד שלא כוהק לטומאה משכוהק לטומאה זה ואחר שפטור מנין ת"ל לשמור מאוד לעשות אין לי אלא בנגעי אדם בנגעי בתים ובנגעי בגדים מנין ת"ל ככל אשר יורו אתכם הכהני' הלויי' אינלי אלא ממקום שאלה מתוקשים מניין ת"ל כאשר צויתי אין לי אלא כולה מקצתו מנין ת"ל (לשמור לעשו') ובה"ג מנין לעולם סימני טומא' במקו' במקו' השני"ח בל"ת ת"ל ואם הכת' לא יגלח הר"ם: התחלתי מביא להם ראיי' כת' הר"ב

בתוספתא' דבך הי' ראייתו כו' מפני שלא ראה כו' תוך הסג' כו' שלבך כו' קודם שיעמד לו כו' ודבק מקום הוא וזה אין ראייתו אלא על שלא ראה כו'
ו לנגד

אחד עושה בפני תכחן ואחד בחוץ חסגירו שחור עד שישמא: וחכחן סאיתי חיא שחרחור ר"א לכשיולד לו נגע אחר ויטחר מסנו וחכ"א עד שחפרח בבולו א"ו עד שתחמע בחרתו מכגרים: ח מי שחיחח בו בחרח ונקצצח שחורח קצצח מחכוין רבי אליעזר אומר לכשיולד לו נגע אחר ויטחר מסנו וחכמים אומרים עד שתפרח בבולו

אלא רשם שכתן שיצא מוטעם שכו שילכך אמר שיצא בבני כהן כלומר אמר אותו שעומד בבני כהן ונשים לבלום שיצא מוטעם קודם שיטמר לו שכהן טמא אמר ואמר אותו שבלשון עוך יצא שסנדו כיצוש וכיצוש שסורין וכן שלכם: אשיצא שיש שסרתו שלזצא שבלם שיצא מוטעם לבם שלום: כשיולד לו כנגע אמר ישמר שיכו דכיון דכתיבם מן שבם שנלאי מלמא דהם רשמים עלים ומי כמי קוות קיימם קייבם מוסמיבמי שיבם כמו מוז: עד שתגרם כבלו נגע שמם מן דליכ' לשיבם לעדי דשם מי שוש כים כמו קמם שסמם מיבם מוים שסור: מו עד שתקמם מכגרים דשמילו לם כמלם שסמר ולם ככוית שמם שיים כשסר מכיון דכתמם שבשרת מכגרים ומיסו עד שפרם בכלו לם קמי שלם שמולם שיצא מוטעם שבל כווש שם שמים שיכו כשסר בשריבם שלו שיבם שמם קייבם לם שיים שסור בשריבם ושלכם כשבמים: ש וכקנים שסורם דכתיב כל ימי אשר שגנע בו ישמא ולם ימים שם שיבם בו בשרת וכקנים: קנים מתבוין בקוסמת מוכם דשיבם דקנן כל שבשרת וקנן מן שבשר אמר שביבוחים שמם כולי עלמא לם שליני דשין לו שיבם מולמים קנסוס רבנן שמר שבשבון לשרם שמרים ושל דקנים ומיר מבים כל שסו' כולי עלמא לם שליני דם לו מסרם לשריבם כיון דשיר מבים לם קנסוס כולי שמי כי שליני בשקנים מבוקנמם שבשרת כשוס שסיב לם שמוס ולם יוסר רבי שליעזר אומר לכשיולד לו כנגע אחר ויטשר מסנו וחכמים אומרים עד שתפרח בבולו וחלכם כחכמים בכי לם נרסי נמלמים דחכמים או עד שתקמם בשרת מכגרים דדוק נבי מולם שיצא מוטעם דריבם וכשמרם שבשרת שבם שיך לשבבי עד שתקמם מכגרים שבלשבם שריבקנים כל שבשרת: ולם

ולעבד

ולעבד עמכו עד שיטמא לו כו' אעפ"י שרשם לכל בקוסם' וסכיבם שר"ם שיבם שר"ע לם אמר שלם שרשים שבלם רשם שלם רשם ומיל יבם אמרת ואחר יך שיב אמר אומר כו' ולמי ואשמר שבסכיבו לר"ע שלם רשם מוסיפו לבסוק שדין שלם כל שלם אמר כו' ולם שר"ע שדבשי' סוכים לבסו' שלם שלם אמר כו' ונין לו רשים שלם שלם רשמו זכו': "מחור עד שיטמאכו שכין לבין שרבכ"ם ולם ישבך אמרו לם בוך שבגר מסור שבקבוכ מוס שבוך שבשרים אמר שבכאר בבקל שבדר (ר"ל בשקלמבו) שכל מבכם שליבם שים בבר דלקבן מבכם ב' וכב' קבם דבגילם מבכם ז) שבבגורת מוסבר שבם לבי שבשיבור שבאמר כן לם בולם שיבכי מוטבם בוך שבגר מבור (ר"ל) אמר שליבו' יבי שבבגר (ישים מבור שמר שלם) יבכם בו שכבן שיבן מוטבם ולם (בקים) לו נ"כ רשיי' שיבן מכ"ל: לכשיולד לו כנגע אמר וכו' ואע"נ דבכן לבילכב"נ דשין שבליבין בם שבוקלט שלבי שכם דבקבנים ובן שדין מבור וקבם' כבלבם מוס כדלק' שר"ם: ויטחר מי' שר"כ דכיון דבתרבם בן שבבייים שגלבי

אלבם כו' כ"כ שר"ם ובייבי ם"ם ש"ם דבכורות דף ל"ם דשבם שייבכן לבתבי' דלקבן וכבי אלם ישבר בבן דבבבם ביד כבייולד לו כנגע אמר אבר בן שרשבוכ' או ישבר בבן דבבבם כבישבר בן שבבי או ישבר בן שרשבון כ"ם דינגע אחרון כולד לו כיבי אבבו' דבבן לבילכב"נ אבכם כ' דבוחבים לו ז' ישים כו' אי אמרת ישבר בבן אבבייבם אבבר ולבתרייבם כבדרין ליה ז' ישי אבבם אלם אי אמרת ישבר בבן ם ם סוף כי לם אבבי' לבתרייבם בם ש"ם אבבי אבבי' אבי ב' בו ואולי אבוס דישבר אוי לבתרם בבים לים שר"ב אבי ואבבים לבבוב דבלבודם בבתבם בגידם: ח רא"א לבשיולד לו כו' וחכ"א עד שתפרח בבולו

בם"ם ם"ם דבכורות דף ל"ד דבי' דר"ם אדר"ם ודרבבן שבתבי' דשבם דבבן אבורם בם ובן אבבבו שדי זם לם ישבם מולמים ומבבים אומרים בשיולד לוחים אמר ישבם אלינו ומבב יבן דר"ם אדר"ם ל"ק בשבוב אבבם לבשבר דבבר אבילו בו אים ואם יבירובו לי בבך שדי בשבבר ולם לבוחם אבבבלבי לם אמבן אום אמר בלאו אבי בבי אייבי אבבן אבבן אל אבילו אבולו בו אום אמר בי אבבי דלם ליבי

ולא סיפק בידם שתלם יטול לאו בשילא בזמנם שיירי
דמם מ"לתא דמסיסא שיש מסתא סגת דאמר מקילא
דסיש בדעתא דלמור לאו נדידא לא כל מכן מלא אמילו
מילא מלא בזמנ' מאיב' דומם את מסגת דומם את מגרע'
דאתי עמם דמילא ודמי
את לא תעמם דבדעתא דמכי
קיימא לן בכל מקומם כלא
כל מקום מתמא מינא מסם
ולא תעמם אם אתא יכול
לקיים את מכיסם מוסב
ומם לאו יכא מעמא וידא' את
לא תעמם :

המורה מן מעמא מסור
מעמ מכלא

בשאר מן מכנעים ומאר כך מרמם בכלו מסור : וחזרו
בו ראשי אבות אם לאחר שהיתם חזרו וכתבו אם אילו
ראשי אבות בלבד מעמ דכתיב ובאים מרלות בו בסר
מי יטמא ומוא מירלו בתרמם : עד שתתעמם בסרתו
מבנים מילך כל מכנע ולא ישתייר בו כנרים. מסור
מעמ מסור מתרת' בדעת בכלו כנין שמקליטו בסתר לכן
אם בעמים ובסר מיתר לכן אם בתכמות ו מקום ומטרו
מי כתי מסגיהו בבסר' כנרים ומעתר כמיכו מתי מבוטות
ומטרו בכל מכי אם אחר מטרו מרתם בכלו מעמ :
עד מתחזור לכמות מסיתם ראם בסתיר מן מתריתם
כל מסוא מעוך לאום מעמ מסוא מסיונומ מתכנמעוך
מאם אלכם מקום ומאחר כך מרתם בכלו ומתכנמי
בתרת ובם מעתר לכן מרתם בכלא אף אל מי מסמתר לכן
בתחומו מסור ומעמא וכל מכן אם אינו בתחומו מסוא
מסור מתם מיירי אלא מטרו מכמן מדין בסתרתם
(בכלמו) ומכמ מיירי בסמטרו ומאחר כך מרתם בכלו:
ב ומאחר כך אלכם אם מקום מסמא מכנע אלים מכל
בסמא מתריתם לא אלכם לא מקום עד אחר כך (מכל
לא בתכמא מתמים) אין מתריתם מסמרתו :

ג בתרת

בשא' כמן בסר מי ומעמ' לאלן בסר מי ר"ל בתמים מם בסר מסמור לאלן בכתרמם בסמי אף כמן בכתרמם
מרתב"ם : מן המסור מעמ לפי מסמסיק לא ישמוט בו בסתרם אלא אחר מקרעת מטומאת ולמון מיתרא יכול
מנאכלו לכן בתחלא יש מזור ק"ל מוא (מוא) מסור ומין מכא כולו לכן בתחלא מסור אלא מעמ ומזו מכין אחרו
מתרת מן מזור מעמ מרתב"ם ומין ק"ם כמס מאר"ם בתמכם ו ומ"ם מר"ב כנון מתחליטו בסתר לכן כו' מסיים
מר"ם אם מסמתא ומאחר כך בכמס ומטרו בכל מכי כו' : ב אם מסלכם לא מתמים ומאחר כך מרתם בכולו מסור
ומ"ת מרי מרתם מעוך מיסור ומ"ל לסיוק מעמ ולא דמב"ם בסלכם מתמים וקודם מסרמסו לכמן מרתם בכולא

מכ"ת

ולמכר נומו מי מיכם לאיר דבמים לסמיקם ולקין אם
לא מכמיכן לים לאולם כם ודאי לא מכיר דמיים מעמ
כנגא לא יולד לו לאילם ולא מטסר לאולם ומסיגו אם
יולדתם מכבם לו בקנינם מרי מ"ם כנגא בבתחלם מוסב
לו לסכים אם זם מעמ ירמם
דרנכן מדרבנכמ' ליק בכם
נמאי דמכר קנסומו בכם
נמאי דמכיר קנסומ נמאי
מיכוון לאמריים נמאי מוא'
נמאי מוא קנסומו ובכן
דכמאי מוא לא לאתרמ
לים' ומכי נמאי דמכר
קנסומו מיכוון לאסורמ
בתמים נמאי קנינם נמאי
קנינם קנסומו ובכן ומיון דיך קנינם מיכם מוחלת לא
לאסרו נמתם מעמ מגלמות דאסרי' לכנגא כמאן דאיתי'
דמי יומר דאי מוא בים מוא מעמ' :

פרק ח א המורה מן מעמ מסור כבר מתבאר
בסמלא מאורה מעוך מסגר

מסור לאיות מסומנר מעמ כמו מסמרסנו מכם כבר
מקדימו מסומאם (ולא מאורה מקמעמ מסור) מרתב"ם
ומיין לאומו דלקמן ומוד מיין בס"ם מירקי' ולא מאר"ם
מאורה מן מעמ מי' מעוך מסגר ומדר מתרם מורה
מעוך מלום מתים מתר לכן ומיון: **חזרו** בו ראשי
אבות מירם מר"ב דכתיב ובאים מרלות בו בסר מי
ימטא כם לעד מל ראשי אבות מכתבלו מימו מעמים
ת"ב ומכיאם מר"ם ולא קרבן אמרן מוכרמו לומר מלא
אחר זם אלא מל ראשי אבות לאי מם מוא בסתר
מתקומות אם בלא מרת בכולו מוי מתים מימן מומאם
מ"ם כמתרת בכולו ולא מוי נריך לאכתב זם אלא ודאי
דלא כא לאודעכו אלא מל מתקומות מאיכם מטמאים
בתמים כאלא מרת בכולו לגאר מאם מרת בכולו אף
כאלו מתקומות מתמים מימן מומאם בסמב"ל ומיין
בתמכם כ' ומ"ם מר"ב ומוא מירלו כתרמם כמו מאמרת

בשא' כמן בסר מי ומעמ' לאלן בסר מי ר"ל בתמים מם בסר מסמור לאלן בכתרמם בסמי אף כמן בכתרמם
מרתב"ם : מן המסור מעמ לפי מסמסיק לא ישמוט בו בסתרם אלא אחר מקרעת מטומאת ולמון מיתרא יכול
מנאכלו לכן בתחלא יש מזור ק"ל מוא (מוא) מסור ומין מכא כולו לכן בתחלא מסור אלא מעמ ומזו מכין אחרו
מתרת מן מזור מעמ מרתב"ם ומיין ק"ם כמס מאר"ם בתמכם ו ומ"ם מר"ב כנון מתחליטו בסתר לכן כו' מסיים
מר"ם אם מסמתא ומאחר כך בכמס ומטרו בכל מכי כו' : ב אם מסלכם לא מתמים ומאחר כך מרתם בכולו מסור
ומ"ת מרי מרתם מעוך מיסור ומ"ל לסיוק מעמ ולא דמב"ם בסלכם מתמים וקודם מסרמסו לכמן מרתם בכולא

הכ"מ פ"ו מהט"ג : נולד לו מחיה טמא כמו שכתבתי בספ"ק וכיון שהלוק בין בשר חי ישנה הרמב"ם ויראה לי דלא תני ליה אלא משום דאיצטריך לאשמועי' פלוגתא דר"י וחכמים בנולד לו שער לבן דאי לנוסח הא קתני לה לעיל וחזרו ראשי אברים טמא וכ"ש בנולד לו מחיה שהיכו במקום הוטמא. ומ"מ מחיה אלו היה כא מקולה כמו שכ"ב לעיל. ופי' ראשי אברים כו' : נולד לו שער לבן ר' יהושע וחכמים מטהרים דלא מחיה היא ושער לבן אינו סימן טומאה וכמו

הטעם ישנה בקדום מחיה לבן ישנה בקדום שער לבן וחכמים יבילו ראיה מאחרו או כי ימנו כבבשר שהי אחרו בשר חי אמהם (בסימן שער ואין שער לבן מטמא (בסימנור) ירא לסוף כלו

חמחית ואחר כך פרחה בכלו טהור נולדה לו מחיה טמא נולד לו שער לבן ר' יהושע מטמא וחכמי' מטהרין: ג בהרת ובה שער לבן פרחה בכולו אעפ"י ששער לבן במקומו טהור בהרת ובה פשיון פרחה בכולו טהור וכולן שחזרו בהן ראשי אברים הרי אלו טמא' פרחה במקצת טמא פרחה

ג בהרת בגרים ובה שער לבן הא קא"לן דפריחה אמזרת אחר כל סימני טומאה' נפרם' במקומו מהא

לבן הרמב"ם וכת"ב וכמו שאפרש כן וקשיא לי דהשתא דלא שכתב לטעם שער לבן א"כ אמאן לרבות אפילו ראשי אברים דהרי לא יכולנו לרבות אלא משום דלבנים לא איצטריך כמ"ש לעיל וה"ל דהשתא משכחינן איכא קראי שכתן וגו' : ג בהרת ובה שער [...] כו' כתב הר"ב הא קא"לן דפריחה אמזרת אחר כל סימני טומאה כדילפינן מהא אמר כלום אהיה כו' מכאן כו' ואמר שהיה שער לבן כו' ואמר כלום הזה ונהו ת"ל ואמר את הנגע כלו הפך לבן טהור מה ת"ל שיכול אין לי פריחה שמטהרת את כולן ע"כ : אעפ' ששער לבן במקומו טהור ואפי' לכל רבי יהושע הרמב"ם וכ"כ הר"ש: וכולן שחזרו בהם ראשי אברים כו' כת"כ וראה הכהן את הבשר החי ומצאו שבשר חי מטמא הוא נראה הוא מה ת"ל שיכול אין לי אם פריחה שהבר כו' ת"ל וראה הכהן את הבשר החי ומצאו שבשר חי מטמא הוא לרבות את כולן הר"ס. ואף על גב אלו מטאים פי' אמר כלום שער לבן משום שער לבן טומאים מבין ואמרינן הכיונשום מבין אהיה אינו מטמא מזוים מהיה דהא כתכסית ולא פורח וכתגלתה אלא ראשי אברים הוא דכתגלו אפילו משום מחיה אלא כ"ל דכתגלו אמר כלום מחיה שמטאין לה משום פשיון ע"כ וכתב עוד דהא קא"לן דאפילו פורח מתוך כלום מזוים דמשרי ליה אם חזרו ראשי אברים ונתגלו בטלה הדיא לא יעכבו הפריחה כיון דלא זמטא משום מחיה קא"לע"כ ועוד דבבריתא דת"כ כתיב ליה לקרא ומצאו הבשר החי מטמא הוא נראה הוא שפקקין כן עדברי הר"ס אבל כת"כ עבנו ראיתי דלא כתיב שהבשר החי מטמא הוא ולמר הכל מן ומטאו וסדר בתיב למטא הוא נראה הוא למימום דספך כולו לבן במחילה כו' וחזרו ראשי אברים דטהור כדלקמן מתני' ה ממאין לעיל דלא קאי אלא אפורח מתוך הסגר כקם מטא אבל הכא לקתי אפורח מתוך חלוט מחיה מתוך חלט מחזא סמאין ולא קתני עד שנתמעם נהרתו אבנרים כדקתני ברים' דמיירי בפורח מתוך חלוט הסגר היך למקני הכי אבל הכא אפילו עמד בהרתו אבנרים אם הלכו לשן היתבי הטעם הטהור וכמי דה"מ למקני טמאים שנתמעטם בהרתו בגרים וזמנין טמא עד שמטור בהרתו לכמות שהיתה דהיינו כשתרם מתוך לאמר שהטהור משום אפילו פרחה כרנינו כו' א"כ וכו' וכ"כ הר"ס ומהר"ם.כתב הר"ב ד"כ במקצתו אף על פי שפרחה בכולו חוץ ממקום בהדס וקא"ל דהמקום שהבדס מעכב את הפריחה ואפילו בראשי אברים ומטא בר"מ דרבנן דמתני' וה"ב

דוין השלים וראש הגויה הוא בית השחי : והיבלות
נסין (לו פרק לו יבלת) שלשה צלמו : ודלדולין בשר
תלוים ומדלדל ואית דגרסי ודלדולין בשר התלוים כמו
תלתלים ואין הלכה כרבי אליעזר : ח שאינן מטמאין
בבהרת הלכה מראות
נגעי׳ שאת ועל שאת בשר׳
ועולהם : תוך העין תוך
האוזן הכל אלו אינן
הגונים כעור בשר והכתו׳
אומרים בעור בשרו :
הקמטין שבבשר הגוף :
והקמטין שבצואר הם
אותה שבלחיי דקמטין
דרישא קמטין על שער הגוף
הן דלא מראה קמטין בגוף
דוקא דלא מקמו באבריו:

וראש הגויה פי׳ הר״ב הוא בית השחי ... ורלאיי׳
בכך בחית שכתב ז״ל והקיים כל הגוף לוס
הסבר לפי שמענו סומכת וכתיסר כל גוף הפרס ג״ב
תמנע זה הסבר דלם לכל הכפת ותמנוי הגוף מכ״ל
ואין דברין אבלי מתיסבים
בכל אם לפי׳ הראשון הנס
שמבי גוף אמר היקיסר
פי׳ זורע הסוף המעבר לו
לא ממני. כן יתכן לקרא
גוים ושמכוון זה הגוף הסוף
בו ואם הפי׳ השני כ״ם
אין מן הרמע השקבעים
יכבסו כמה כל הגוף לסיומו
שמעכב על ידו ועדרכם הוא
לקעלים ולהמתיר בלבושם
לפי׳ במקום הנרלך כ״ם כלן

וראש החוטם וראש מגוית וראשי הדדים
שבאשה רבי יהודה אומר אף של איש
רבי אליעזר אומר אף היבלות והדלדולין
אינן מיטמאין משום מחיה: ח אלו
מקומות באדם שאינן מיטמאין בבהרת
תוך העין תוך האוזן תוך החוטם תוך הפה
הקמטים והקמט שבצואר תחת הדד ובית
השחי כף הרגל והציפורן הראש והזקן
השחין והמכוה והקרח ... וזקנין יחסבו

נקט הדד כפרשי׳ בהביקה אם בבא עם שאינו בראש
נאותה מעם שאינו ממעט : וכ״ם הסמי כפרשה כש הק
גים : כך הרגל עם המקמת (הקמטורים) גל הרגל הכל
אלו אינן עור בשר הרואה : והצפורן לא תהיבה עור
בשר : הראש והזקן אין מטמאין בבהרת דכתיב כתק
הוא בראש ואלו הזקן הוא אין לראש ולזקן טומאה
לא טומאה במקין בלבד : השחין והמכוה והקרח
שורדים שלא כתראש יפה ולא בקרח הגור אלהם
קלקת השוס : אין מיטמאין משום בגע דבשחין כתי׳
שחין וקרחה וכעכוה כתי׳ כתיב וכ׳ עוהית השבום :
רק הוא שאין הבא מקמת דבר אחר. כגון מקמת הבא
בן לו מן לו בהם לו מיר ונכוה

במקום שאין הכרם לוה אבל אם הנ״ל בזה הלא כקרא
גוים כלל אבל בקר׳ ראש הגויים לפי הסו׳ כולם ויוכלין
הגוי׳ רוני׳ לוס וכאס׳ כ״ק הרמסקר׳ שאולי עמי׳ בעם׳
פ״מ דכל לפי׳ לקרא הג״ד עלמו ראש הגוי׳ לא יקרא
גוים אבל בקרא ראש הגוים והיא מן הראוי בכאן היאמר
ראש ראש הגוים אבל איפוי בלשון וקבורו שאינו כולל
בעלות סוות ואמר עוסך מצנו ואמר עמו ואלא הכדבר
כן הוא דבנ״ם הוף פ״ב דכדרי׳ כמקל׳ שאליכו הקב״ה על
רמ״ב אמרי׳ ולכם יף על רמ״ם ואלו הב׳ מיכים ב׳ אוכים
וראש הגוים עוד הם מעמדם אלימים וכ׳ מיכים וכ׳
אוגים וכ׳ ידים וכ׳ רגלים וראש מגוים ואם ואם הסם
הם בראש הגויים אלו היה הם הגיד גוים עלמו ולא הל״ל
אלא ובגוים אבל זה סמו אמר בקרא הוא ראש הגויה
גו׳ שפרשתי והוא הכוון וזה דבפרק השלה דף ב׳ אמרי׳ וגוייתו בתרשיש ופירש׳ גוייתו ביד אבר הזכר ע״כ
וק הסדר כתבו הסו׳ פס פא וקיעו כולם אלא המקומות כיכר בנ תרשיש ע״כ ומפני כן לא יכול לקרא לראש הגוי׳
אין שאין לראש כולם: וראשי הדדים שבאשה אבל בבאים אינן כולאין כ׳ כולאין וזה מפות רש״י שם : ח תוך
נס עמירה בתוספת׳ הביא הר״ם דאדם שמתים כדון בתוך הפה ופי׳ הכ״מ בפ״ו מהס״ג כהם הוא קירקום
ווס דכתיב ומפני הוכא עור בשרו וס״כ מעטם כן עור כך הרגל מפני שאינו כראה וגלוי עדיר ולע״נ דככל
כמה חשוב גלוי ונ״ם לאדם כי בהסוגר היו האינו עדבר אינו בראה ע״כ : והקמטין שבצואר כתב הר״ב
בלשון כו׳ דלא מראה קמטים דבואר דוקא דלא מקמוי כאבריו וכ״כ הר״ם וז״ל עשר״ם ולא מקמוי בכל
הם אבל קמטין שבצואר שבף כגון באדם שמן שיש לו קמטים אלו כסלי (בלשון מקרא הוא איוב ט״ו) כיון
לא מיך באל׳ כמוס לא חשיב כ״ם הקם איקמלין ע״כ : תחת הדד וכ״ם הסמי אירם הר״ב כסולא׳ כמכיק כו׳
הברא׳ כמוסק כו׳ כלומר בס״ב סמג״ר והם עמוד׳ : קרח פי׳ הר״ב הוא שאין הבא מקמ׳ דבר אחר כו׳ וממש׳ שכת
וכו׳ רמבי׳ לכ״כ אין לי אלא שחין שעלה מאליו לקה בגץ באבן בגפת במי טבריא וכל שאינו מחמת
אבין ת״ל שחין שחין ריבה וקר״ס נבי מכוה אין לי אלא מכוה באור

[illegible]

המורדין אינן מיטמאין בנגעים ואינן מצטרפין בנגעים ואין חכנע פושה לתוכן ואינן מישבאין משום מחיה ואין מעכבין את התופר כולו לבן חור חרא והזקן ונקרחו משחין יתמכוה והקרח וגעשו צרבת הרי אלו מטמאין בנגעים ואינן מצטרפין בנגעים ואין

[illegible]

המורדין פירש רש"י שלא כתרגום יפה זכו' דבסתין כתוב וכתרגם כו' דתכיש בא"כ סתין יכול עורל ת"ל וכרת" יכול על שכתם בלקח ת"ל סתין (דסל"ל וכם לסר כרת' מסתין קרבן מסרן) שם כיבל כרגם ולא כרגם כשמש מוסר לעמן מרכת מסתין מיש עד מיקרוס כקליפת מסוס בלקח מוש קרוס מזק מכתרגם לנעדי מכוש מורדת כמי כדתכיש כת"כ מכוש שם יכול מורדת ת"ל וסיתם מתיש מעכוש יכול מעמתם בלקח ת"ל מכוש שם שם כיבר מיתם ולא מיתם כמשוש מוסר לעמם מרבת מעכוש מיש עד מעקרוס כקליפת מסוס מרי"ם: **ואין** מצטרפין בנגעים לסון מרי"ם מיש נרים כנגע כו' ולסון מרי"ם דמפילו רוב כנרים בעור מבסר ומיתומת כמו מין מצטרפין: **ואינם** מטמאין מסוס מתים פירש מרי"ב דמס מרש בכולו דכיון דמכי לאו בני מטמאי כמו מין זו מכוכרת לעיך מסמת כדעתם כ"כ מרי"ם ולדבריו מכ דתכי נתר מכיומין מעכבין את מסוסתך דמ"כ מפיי דמ"כ מפיי דמין מטמאין מסוס מתים מם מדרבנן מסורי מטמריכן מסוס מרש בכולו וכי מיתם דרש מן מסמור ומרבים מרש מ"כ. **חזר** מוש מתים מתים מם מכתי מתם מוש כיון מרש מן מסמור ומרבים כמי כמי מכתב מרי"ב. וסוקן ונקרחו מי"מרב ומכתם כעור בסר כדתכן כם וסיכו כמי דמרש מרי מילו מטמאין בנגעים כל מרש ומן מיתם מ"מרי"ם דמרש ונקרחו מיתם מסיער ומטמאין בנגעים בנגעי נתק ומדר מרש דמטמאן מרשות ומם ומלי דליתם כמ"ם נרים מ"ר וכסומו: **חרי** מלו מטמאין בנגעים כתב מרי"ב ומ"ם דם

ומיכן

ומכוש כמי מלא כמם מתמת מסם מכמו מלא מתמת מולדות מסם כגון רעקים ונמשית מס כל מלו קרוין קדם לסון כקדום מם מתמים וקדם. מעורר כמי מלא כתרם מלא מטלא קרו בקלמת מסום מיכו מטמא מתים כנגע: מעורדים כל ומן מלא כתרמו מלא מטלא קדוסקדוין מורדים כלומ מטריין מוקדים כמרדם ומיתם דנרמו מורדים כדלים לסון דר כ מרו מלין מכמרמ בכנגעים מם מים מכי נרים כנגע כעור כסר ומכי נרים בלמת מן מסקומות מללו מין מצטרפין לכנרים: ומין מכנגע מוסם לתוכן דכון דלא מטמו כמם לא מטמו כמי כמסיון: ומיכם מימטלין מסוס מתים דמם מרש בכלו ים כרמסו מ מכתם דבלו מו נקמטין כסר מ מלין מ מטמלין מסוס מתים מ מי כמי מם מים מתר מן מסקומות מללו מכומר כמי מכנגע מיכו מטמא מסוס מתים: ומיכם מעכבים מ מסומך כלו לכן מם מרתם מכרמת בכלו מון מלמ מסקומות מללו מין מעכבין דכתיב וכמתם מ מרמ מת כל מור מכנגע מור מרמו לסיתם מו כנגע מ לסלו מלין מיטמטין (מסוס) כנגע: מור מרמם ומ ונקרחו מנקרח מסער מסים כמן ומכמם בעור כ ומן מסמין ומכוש ומקדם מכמסו מרכת מנקרמ ונקרם מליסם מור כקלמת מסוס: מרי מלו מיטמ בכנגעים כמרכת מרמות (ומ"ם) דסוס מכי לעמ כמכמסו מקמסין כמי מיטמלין בכנגעים: ומין מצטרמ בכנגעים רמם ונקן מין מצטרמין: ומן מור מבסר ומ מו מור מבסר ומרמם מין מצטרמין דמם כמ לו מ נרים כתן מרמם מו כמי מכי נרים כתן מ ומכי נרים כנגע כעור כסר מין מצטרמין ומן

מטמלין מסוס מתים מירם מר"ב דמם מרש בכולו מ כ"כ מר"ם ולדבריו מ דכיון דמכי לאו בני מטמו כמו מין זו מכוכרת לעיך מסמת כדעתם כ"כ מר"ם ולדבריו מ דתכי נתר מכיומין מעכבין את מסוסתך דמ"כ מפיי דמין מטמלין מסוס מתים מם מדרבנן מסורי מטמריכן מסוס מרש בכולו וכי מיתם דרש מן מסמור ומרבים כמי כמי מכתב מרי"ב. חזר מוש מתים מתים מם מכתי מתם מוש כיון מרש מן מסמור ומרבים כמי כמי מכתב מרי"ב וסוקן ונקרחו מי"מרב ומכתם כעור בסר כדתכן כם וסיכו כמי דמרש מרי מילו מטמלין בכנגעים כל מרש ומן מיתם מ"מרי"ם דמרש ונקרחו מיתם מסיער ומטמלין בכנגעים כנגעי נתק ומדר מרש דמטמלין מרשות ומם ומלי דליתם כמ"ם נרים מ"ר וכסומו: **חרי** מלו מטמלין בכנגעים כתב מרי"ב ומ"ם דם

ומיכן

וכן מנ׳ גרים סמין וקנ׳ גרש עכוס ומין מנטרפים לבגדים: ומין סכנת מוסס לעוכן כנע מל עור כסר מין חיים לא נכתק מרמס ולא נכתק מזקן ולא כסמין לא מעכוס לגא מסיבו כעור כסר. ומין מסמלין מס׳ מעים לנתקים מסמלין בסער נקוב ומסיון ומסין ומכוס בסער לבן ומסיון: מגל מעכבין מת כסוסך כלו לבן מסם מרקס מבריעת בכלו ונסער מרקס מו מזקן מנקרמו מגא מרקס מבריעת בבן מו מסמין ומסכוס ומקרק מכמסו מרבת מסמ מר מ מרק בכלו: מרקס ומזקן מגא מסלו מיער בבון קטן מגא נמס ומקמו מו לא מסמ׳ר רמסו כלוכים כעור בסר ליטמא בנסרת ומן מרלדולין מנרקס ומזקן דלית בסו מיער כלוכים כעור בסר ומעכבים מת מסריקס ומכנע מוסס לעוכן ומנטרפין לבגדים:

אלו בחרות מסורות מסיו בו קולס מתן קורס מי מסיקסבו בריעת קולס מתן קורס לא מיס מעמ מעמת מוקומנע לאמר מתן קורס לכמ׳ מרס מי ימיס בעור בזרו מרס לזס מכנר מיס ומכל מכי כמי דקמ׳ב מסמס כמקו דכמ׳יכן מיולד מכנע מסמס מרלוי ליממ כו ולא קולס כמו נריער מגא כמנייר וקמו עד מגא כולד ומן כלס: נקמס ומכנגלס מגיס מתמלא מכנע מסיקר נמוקמקמס ומיס מור מכמי מגיס בנים מסמרים ומאר כך כמנגלס: ומכורדים כלו׳ כמסין ומכוס מסורדים מגא נמרמא. ולא מעלו קרום נקלמת מסוס

ואינן מסמלין מסוס מקים מי׳ מר׳ב דנמקי׳ מסמלים נמער נמוב כו׳ ומ׳ם מר׳ם מגל מרמב׳ם נמב כמיסים מסין מו מכוס נמוך מנסרת ומעמ׳ מסו׳ כמס נרנת מכס לא נמסונמוקו מקים מ׳ב׳ ומסמא מוס דומים דמ׳יכו מסמא מסוס מקים דבריסא לפי׳ מרמב׳ם דקמס: והדלדולין מכרים ומזקן מי׳ מר׳ב דלא כמו מיער ומ׳ב מר׳ם ולא מרמב׳ם ומדלדולי׳ מנרמס ומנזקן כמער יקלו מסן יבלא ומוכמס דבס ומרמס (לעות) מנער בלמי מער מלים בלמי מסק מדיכן כדין עור מנער מ׳ב ומלמס דמסימס מוס זק׳ק דלמלי לימרי׳ לעמכי׳ ומנלמי לעמר׳ים מנמב מלכ׳ל לא מ׳מדלדולים מייכו ים נכ׳ מרס בעלי רוב מיער מלמי׳ מנכים ומנמר׳ים נמן מער מגא בדרך רוב׳כי מרס ולמן מדלדולים מוי מלמין זכר מל דקלים מסיס מער ומדולדל בת׳כל מסולי מע׳קדמי׳ מי׳ מערו מרובמ׳ומדובלל ונרמי׳ כמומעת מ׳כ מ׳ומרמס ומ׳ומו מזקן מן מסרק מל לחן ולמעלא ומו מרמס מן מסרק מל לחי ולמטס ומו מזקן מומק מת מסוס מלוון לאון כל מן מסוס ולמעלא ומו רלמס וכל מן מסוס ולמטס ומו מזקן. מלמריו מסיקס מל מרקס ולמעלא ומו רמס מסיקס מל מרקס ולמטס מת מ׳נ מסוס מנדל מער מריסוס כעור מנער לכל דבר ומייכו דקמכי׳ כמכי׳ מדלדולין מנרמס ומנזקן מעמ׳ מנדלין מער כמקנת בכי מרס מרי מן כעור מנער דנער רוכס מזלי׳ מ׳ל:

ונרונים כעור ל מר׳ב ומעכבים מת מסריעת ומכנע מוסס לעוכן ומנטרפים כנרים וכן ל׳מר׳ם ול׳ מרמכים מטמא בנגעי עור כנר ומעכב מת מסוסך כלו לבן מ׳ב. ומקדם מו מ׳ו׳ מנו מקריכי נקמי דס׳ם לטיטמו בר׳מרמות ונמקים ומער לבן: **פרק ז א בעכו׳ם** מ׳ין מ׳ם ברמ׳נ ומר׳ב כמ׳ל. **השחין** ומנכוס ומקרק עד מגא כמו כרנת כמו נרנת ומ׳ו לטון מר׳ב מסין ומכוס ומקרם לעד מגא כמו כמ׳ מכנע מ׳ייכו מומגא ומכנא מסמין ומו׳ מ׳ייכו מומגא ומכנא מ׳ייכו מומגא וכ׳ב מר׳ם ולדבריסס מ׳מא לגמי מכן ומ׳ו׳כ׳ין מכנר מנכנמו נרנת מ׳ייכו מומגא ומוד דלדבריסס מ׳יכ׳קמכי׳ עד מגא כמו נרנת. ומנמר׳ם מנת נרנת קמא ומלמון מרמב׳ם כך מוא מסמין ומנכוס ומקרם כמנר מ׳מת לגמ ומ׳ם מנר מקרם מ׳ורמא כמו מנמרו מ׳מ׳ם מו לא מנמא בבין מ׳מ׳כי מנגעים ומכנר כמו נרנת מנמקמ׳יל בקים׳ מכנ מו מנמא נמ׳מכי מסין ומכוס כמ׳ומקרם ומכנר (מ׳ו ומ׳ם) מנת רמומו רמומס מנ׳מס ר׳ל מסין ומכוס מכנ מס יקומן כעור מנער

ואין חכנע פושה לח׳כן ואינן מ׳טמאי׳ משו׳ כח׳ח אבל מעכבין את החופך כולו לבן חראש וחזקן ער שלא חעלו שער והדלדולין שבראש ושבזקן מירונים כעור חכשר:

פרק ז אלו בחרות שחורות שחיו בו יקורם למחן חורה מעכו׳ם מ׳ם ונחגייר בקטן ונולד בקטט ונגלח בראש מעורלין ובזקן בשחין ובמכות זוקרח ובמורדין חור חראש וחזקן ונקרחו השחין יחסכור וחקרח ונעשו צרבת שחורים חראש

ראש וחזקן עוד שלא העלו שער העלו שער ונקרחו חשחין וחסבורה והקדח עוד שלא נעשו צרבת נעשו צרבת וחיור שיעור בן יעקב משמא שתחלתן וסופן טמא וחכמים משהרים: ב נשחנו מראיהן בין לחקל בין להחמיר. כיצד לחקל היתה כשלג ונעשה כסיד החיכל כצמר לבן וכקרום ביצה נעשית מספחת שאת או מספחת עזה ביצד להחמיר היתה בקרום ביצה ונעשה כצמר לבן כסיד החיכל וכשלג ר אלעזר בן עזריה משהר ר אלעזר חסמא אומר לחקל שהור ולהחמיר תראה בתחלה דבי עקיבא אומ בין לחקל בין להחמיר תראה בתחלה: ג בחרת ואין בה כלום בתחלה

ליסמלו כמיכי עור כסרוסוס עכין מעדו ומיוסמל עד מלם כעמו נרכם עכיכו מכמקלם מכנע כו (כמיוקו) בלין עור מכסר קול מיקמסם כעיר (מי קולס מיקמסם מסם ין כעור) וקמים מכסרם מעמם כלי מסקמקר זם (כולל) נרכם מסר מהר זמם מכנע מסר מים כעור מכסר נקלום מסמין לו מעכוס עם כמו מסמכסר (כמיק) עם מרמם ין מעמ מעכמם עיל מין מסמין ומעכוס (ריל) מקורו לדין עור מכסר מור זם מכנע מעמ ע כ. לדברין דוקם כמיו מכעמו: כעור מכסר קמער רמכי מסוס מעמ מכל לם כמכעמם נרכם מעמעל מי מסנרכם מעמם נכנעים מלוקי מן מכנעי עור מכסר כדקכן ברם ט ולמיכך לם מימם רמכי לכנע עור מכסר מכם מלין מסמיך לו מעכוס מלם מ כ מיסוב לקדמוקו עור מכסר מכל עד מלם כעמו נרכם עכיכו עד מלם כעמו נרכמסמין ומעכוס מסמין נרכם כי מם מסוס מסמין ומעכוס וכמכורו מ מסמ כ כמכ כלמון מוס מיקם מכנרכם כעור וכעמם מקומם מסמין מעכוס ומיוסרי מן כעור מכסר: ב בצמר לבן וכקרום ביצם מי מר כ כלו מקלם מיקם כצמר לבן ומעכמיו כעמים כקרום ביצם וכ מר מ ולמסמקם מזלי דם לכע ק מעכם נ דלרנכן דר מ כי כמקכם מערם לערמם מלם כמלר מסכוי מם מכמקכו מעמכ לקולדם מסיכם מלו לו מקולדם לקולדם מקרי כנע מער ולם מוו מלינו כמו מכמי דמכם כיון דלרנכן דמקם לקולם מקרי כנע מער ומ כ לר מ כדמים לים מם דמכם כמכו כמלרן מכמכו כלמון מכמים רכמקם מרמם מערק: מכל למסמ מרעכ מ מכמכ מר כ מם מפי כי כמעכם מכלנ לקרוס לם מוי כנע מער מערם מקכיתין דמכם זלכ ירכם נוס מסכמרם מוס מער מים מרמם כמלנ מזרם למרמם מ מ מיכל לו כמרמם מסמם מער מים נער לנן לו כקרוס ביכם וכמלו ימער מלין מערם בין מזרם (מרמים) מרמם מכרקם מער מים מם לו מרמם מולדם' לו מרמים מולדם מכרקם ומוס מערו ומכמים מסמכם מקם לו מסמכם מוס מ כ. וכיקם כמי מפי דלמר כ מיקם דכמים מסמכם כו' מיכם מלם מילוסם דריקם:

ג נמוק

מסוס: מד מלם מלו מער כם מכנע דקמיכי כמוקי כמר מייכו מקלמן מוקמם וכמלו מערוק מוי מרם מדיכו כנמקים וכמכרמו מייכומומן מוקמם: וכן מקין ומכוס וקדם דער מלם כלו כם מכנע מייכו מוקמם וכמכם מסמין ומעכוס ומקדם מייכו מרם דכמי מיקדים מסמין ומעכוס למסם דכתיב ומים כמקוס מסמין מסם מיקדים מסמין למסם ולם מקדים מסם למסמין כמקורו וכמכו מרכם מייכו מוקמ: ומוי מסמרמו יפם: רבי מלים זר כן יעקב מקמם כיון דכמקלם כם מכנע כעור מכסר ומוד מוקו לקמקוקו לם מיים כן למסמן מכנמים: ומכוס מקמרין מוקיל ומסמיקם מסר כנמים ומלכ כמכמי: ב מסמכו מרמיסן מכמרוק מקורוק קמר כנון דמוזק כמלנ עד מלם כמנייר ומסנמגיר כעמים כמיר מסיכל: כצמר לבן וכקרום ביכם כלומר מקלם מיקם כצמר לבן ומכמיו כעמים כקרוס ביכם: כעמים מספמק מסם לו מסמקם מוס כלומר מסמסם כעמים מסמקם מסמרם למיוק כמולדם מלם לו מסמזם כעמים כמסמקם מלם ומרוסי קמערם לריסם דקמכי מיקם כמלנ ומעמים כמיר מסיכל מייכו מנעמים מוס מסמקם ומוקם מסיקמכנער לבן ומעמים כקרוס ביכם מייכו מכמי מסמ מסמקם: ומכמיר מסיכל ומסלנ כלומר מיקם כמיר מסיכל ומכמיו כעמים כמלנ: ר עקיבא מומר כו' ומלכם כר עקיבא: ג כמרק (מסמקם) מיירי כמסרוק מעמוק: ומין כם כלום לם מקים ולם מיער לבן: בתחלם

ומכמ מסמין ומעכוס ומקדם מייכו מרם דכמי מיקדים מסמין ומעכוס למסם דכתיב ומים כמקוס מסמין מסם מיקדים מסמין למסם ולם מקדים מסם למסמין כמקורו וכמכו מרכם מייכו מוקמ: ומוי מסמרמו יפם: רבי מלים זר כן יעקב מקמם כיון דכמקלם כם מכנע כעור מכסר ומוד מוקו לקמקוקו לם מיים כן למסמן מכנמים: ומכמ מקמרין מוקיל ומסמיקם מסר כנמים ומלכ כמכמי: ב מסמכו מרמיסן מכמרוק מקורוק קמר כנון דמוזק כמלנ עד מלם כמנייר ומסנמגיר כעמים כמיר מסיכל: כצמר לבן וכקרום ביכם כלומר מקלם מיקם כצמר לבן ומכמיו כעמים כקרוס ביכם: כעמים מספמק מסם לו מסמקם מוס כלומר מסמסם כעמים מסמקם מסמרם למיוק כמולדם מלם לו מסמזם כעמים כמסמקם מלם ומרוסי קמערם לריסם דקמכי מיקם כמלנ ומעמים כמיר מסיכל מייכו מנעמים מוס מסמקם ומוקם מסיקמכנער לבן ומעמים כקרוס ביכם מייכו מכמי מסמ מסמקם: ומכמיר מסיכל ומסלנ כלומר מיקם כמיר מסיכל ומכמיו כעמים כמלנ: ר עקיבא מומר כו' ומלכם כר עקיבא: ג כמרק (מסמקם) מיירי כמסרוק מעמוק: ומין כם כלום לם מקים ולם מיער לבן: בתחלם

פרחת בבולו טהור: ד כל פרחת דאשי אברים שבפריחתן טמרו טמא כשיחורן טמאים כל חזירת ראשי אברים שבחזירתם טימאו טהור נתכסו טהור נתגלו טמא אפי' מאה פעמים: ה כל חדאוי לישמא בנגע תבהרת מעכב את הפריחה כל שאינו ראוי לישמא בנגע תבהר אינו מעכב את הפריחה ביצד פרחת בבולו אבל לא בראש ובזקן בשהין במכוה ובקרח המורחין חזר הראש והזקן ונקרחו השהין והמכוה והקרח ונעשו צרבת טהורין פרחה בבולו אבל לא בבחצי יעדשה חסרוך לראש ולזקן לשהין לסכוה ולקרח חזר הראש והזקן ונקרחו השהין והמכוה והקרח ונעשו צרבת אף על פי שנעשה מקום חמחית בחרת טמא עד שתפרח בבולו: ו שתי בחרות אחת טמאה ואחת טהורה פרחת מזו לזו ואחר כך פרחה בבולו טהור

בפשיטו

ופיין עם מסכתות בפסו בעפכם ו': פרחת בבולו מסור לסודיך פלין מעכלי מורו יח' כלי מסך לכן מיסור ברגע לקד מכל לף על פי מסרק בו מעם מעם בעת מיכללסו מסור מרבנים. יתכיל בע"כ מביאים מר"ם בעפכם ו' ופס מרק מערק אין לי אלא בזמן מסרקם בולו בלמק מכין מירקת ומוזר' מורק ומוזרק יל לעפרק: ד אפי' מעם מעמים בע"כ אי כי יסוב מכבר מפי וכסמך ללכן מרי גם כל ללמד על ראשי אברי' מבקגלו ומורו ומקכסו מיסו מסורי' יכולמעם אמת מגלן אפי' מעם מעמים בקכמ מסור בקגלו מעם מ"ל יסוב כי יסוב. אי כי יסוב מר"ם: ו פרחת עוו לוו מי מר"כ בין מסור למסורם בעמיק מעמם כו' וכ"כ מר"פונק"כ יליף לים מרכמיב כמל לכן ופס מרק מערק ומק' מסר"ם בלם כמירם לי לפ"כן מעמס ומסורם בעמיק מעמם דכל הכמם דלם כולקק לים כמן למעמו מורק מן מסור קריכן לים דכולם מלמם בכסן מלים כדמוכם כפ"ק בלפקל ולמעיר וכן בסוף מירקין ומוד לעם לי דקכי מרקם מזו לוו ומק"כ מרקם בכולם לקכי מעמם מרקם בבולו מל כן כ"ל לפרם דדוקם בקם מרקם עוו לוו ומק"כ מרקם בבולו מכל פס מרקם מן מסורם בריעם לבד מון ולכסוף מרק עוו לא מ"ל מורק מן מסור ומעם מכל מעמם לדרקם בריעם עוו לוו מפילו מרקם מן מסורם למעמם כיין לכמקרו וכמפו מעמ קורם מרקם בבלו כי מדר מרק בבלו לם מערי' מ"ל מורק מן מסור ומעם מלם מורק מן מעמם ומסור דכיין לכמקרו וכמסו מעמ מעקר מפי מסמסורם

לזו כין מסורם למעמם כין מעמם למסורם ומעמ

בשפתו העליונה בשפתו התחתונה בשתי אצבעותיו בב' ריסי עיניו אע"פ שמדובקים זה לזה והם נראים כאחד טהור. פרחה בכלו אבל לא בבוהק טמא. חזרו בו ראשי אברים כמין בהק טהור. חזרו בו ראשי אברים פחות מכגריס. רבי מאיר מטמא וחכמים.

כשהיה עומד לטמאה דהוי פסיון וכי פרח אחר כך בכלו הוי פורח מן הטמאה לטהור: בשפתו העליונה אבי נרים בשרם ובשפתו התחתונה אבי נרים. ובשפתו היו כראית כגריס. נעקים אחד וכן בשתי אצבעות ובשתי ריסי עיניו כשנדבקן כראית כגריס הלם: אבל לא בבהק שראה לבהונית לקטר שאינה מראות ועצבב את הפריחה: חזרו בו ראשי אברים שנתגלו מן הכלל ונעשה בהק טהור ואו"פ שלין בשאר הנגע דאף על גב דבהק מעכב את הפריחה בתחלה איכו מעכב בסוף ולגבי היכה דבעי לשבר' ראשי אברים הכא הכל ראשי אברים בהק מעכב בקטרת ראשי אברים לפוריהך כמו דרבי מאיר דראשי אברים שנתגלו מקום שבעדהם ונעשו בהק מטמא רבי מאיר וכל הכן בשאר הנגע וכך דיהא דחזרו בו ראשי אברים כמין בהק טהור כרבנן אתיא ולא כרבי מאיר ורבנן

השחורה כולה לגבי הטמאה כלומר הטמאה כולה. לגבי השחורה כיון דאלו הוה הוי ליה כהן כטפיח הטמא הוי עקלים ליה משום הסיון ועוד כל היכא דאיכא למימר הכי ואיכא למימר הכי בנגעים אמרינן לקולא והוכח שהכהן כס"ב במה"לתין דאזלינן לקולא והטמא הוי כדהפרס כהלהי הסכה. כ"כ הר"ש ז"ל והתם הכהיב בטהרה תחלה לטהרו או לטמאו (וכתבתיו בפ"ד) הלכך אמרינן הכא דה"ל פורח מן הטמא לטהור ע"כ. והר"עב כתב ג"כ כהב כלהין הוה ופרחה השחורה לטמאה ואח"כ פרחה בכולו הרי זה טהור שהרי היה מוחלט כו מה שאמר שהטהור ש"מ שפרחה ע"כ: בשפתו העליונה בשפתו התחתונה כו' פי' הר"ב בשפתו העליונה אבי נרים בשרם וכו' וכ"כ הר"ש. וכלו' שאמר דעל הבוהק כראה בגרים הוי טמא וכשפרח עמהם הוי פורח מן הטמא וטהור: יכ"כ הכ"מ ולשון שאע"פ שמדובקים כו' כלומר שאע"פ שדומה כשמדובקים וכו'. והר"עב כתב דהא קמ"ל שאע"פ שאיכו כראה כולו לבן אלא בשעת חיבורן זה לזה חשיב הפך כולו לבן והר"ש לפי שהתנו לעיל דדומה בפרח מזו לזו כגריס כו' כתב. ובכאן דס"ם לבהמין לומר כפרוק אם בשפתו העליונה ואחת בשפתו התחתונה אחת טמאה ואחת טהורה וים עשה הפרח ביניהן כשאינו מדביק שפתיו בחוזק זו לזו וכן בב' אצבעותיו וכן בב' ריסי עיניו ופרחה מזו לזו ואחר כך פרחה בכולו אבל השהורה לאין ופחה לאשמועינן דלא קיימא אלא דפרח כגריס מזו לזו ואפ"ה לא הוי כאילו דליכא ולא חשיבה פריחה מזו לזו לאשמועינן כנגע אחד כיון דנוגעין כשמדבק שפתיו איכו כראה וכי הדר פרח מן השהורה לאין לפוי כמו פורח מן הטהור וטמא קמ"ל דעריכה שנדבקים חשיבה כגוף אע"ג דנוגעין לא מתחזי וה"ל פורח מן הטמא והטהור עכ"ל. וכיוצא טובא לרידים דהכא בשפתו העליונה וכו' קאי אפיר פריחה שדקתני הפי בפרוע וכו' וגם כיפא לרידים ליהוה דהאע"פ כו' שבל ק"ק לי דלמה יגרע ככראית כאחד דהא כתנאי לעיל בהנו דכשמחוברים אמרינן כאלו כולו טמא ועל כרחיכו צריכין לומר דהבריתו דס"ד שצריך שפריחה תהיה כראית: פרחה בכולו אבל לא בבהק טמא. כת"כ וכתמה שבר עם ולא שבהק התייחי לומר שה"ל ואה"ל היין שהרה בגוף תהא היען השרה תחלה ק"ל וכשמה שבר עם ולא שבהק. הר"ש ועיין לעיל הר"ש לקמן: חזרו בו ראשי אברים כמין בהק טהור: דלא יהיה סעירה כמה ס"מ אפי' כעדשה ואפי' מוכה חורו ונעשו בהק טהור דליכו מעכבת את הפריחה לבסוף כלל דליכו לבסוף כמו שאלות. וכן פרחה בכולו אבל לא בבהק דריפא לא יהיה הטהור דראשי מקום שבעדהם מעכב את הפריחה בתחלה לכ"מ וכ"מ פ"ב' לפרושי כהיכא וחכמים אומרים בהק מקום שבעדהם סימן טומאה בתחלה כי היכי דלא תטעי למימר דוקא כעדשה דומיא דמחיה עכ"ל: טהור כת"כ כשר חי בשר חי סמוך טמא ואין בהק סמוך טמא והלא דין הוא בהק מעכב ומחיה מעכבת אם מחיה סמוך ומטמא אף בהק יסמוך ויטמא ת"ל בשר חי בשר חי סמוך טמא ואין בהק סמוך טמא. הר"ש: חזרו ראשי אברים ונתגלו מקום שבעדשה רבי מאיר מטמא. כ"ל מדלא קאמר כשליא בהק היינו דבכל מכין קאמר כין שנתגלו ונעשו בהק כין שנעשו בשר חי לגבאי ר"מ מטמא והכי פר"מ בשליא נת"כ. עכ"ל:

וחכמים

וחכמים אומרים ביהק פחות מכעדשה כיצן שומאה בתחלה ואין סימן טומאה בסוף: ז הבא בורולבן יסגיר נולד לו שער לבן יחליש השחירו שחיהם או אחת מהן הקצירו שחיהן או אחת מהן נסמך השחין לשתיהן או לאחת מהן חקיף השחין את שתיהן ואת אחת מהן או חלקן השחין וכחת השחין חמכוה וכחי המכוה והכוחק נולד לו מחיה או שער לבן טמא לא נולד לו לא מחיה ולא שער לבן טהור וכלן שחזרו בהן ראשי אברים חרי

וחכמים אומרים כ"ק פחות מכעדשה כיצן שומאה בתחלה ואין סימן טומאה בסוף: ז הבא בורולבן יסגיר נולד לו שער לבן יחליש השחירו שחיהם או אחת מהן הקצירו שחיהן או אחת מהן נסמך השחין לשתיהן או לאחת מהן חקיף השחין את שתיהן ואת אחת מהן או חלקן השחין וכחת השחין חמכוה וכחי המכוה והכוחק נולד לו מחיה או שער לבן טמא לא נולד לו לא מחיה ולא שער לבן טהור וכלן שחזרו בהן ראשי אברים חרי

וחכמים אומרים כ"ק פחות מכעדשה כיצן שומאה בתחלה ואין סימן טומאה בסוף: ז הבא בורולבן יסגיר נולד לו שער לבן יחליש השחירו שחיהם או אחת מהן הקצירו שחיהן או אחת מהן נסמך השחין לשתיהן או לאחת מהן חקיף השחין את שתיהן ואת אחת מהן או חלקן השחין וכחת השחין חמכוה וכחי המכוה והכוחק נולד לו מחיה או שער לבן טמא לא נולד לו לא מחיה ולא שער לבן טהור וכלן שחזרו בהן ראשי אברים חרי

ומכמים אומרים כ"ק פחות מכעדשה כיצן שומאה בתחלה ואין סימן טומאה בסוף: ז הבא בורולבן יסגיר נולד לו שער לבן יחליש השחירו שחיהם או אחת מהן הקצירו שחיהן או אחת מהן נסמך השחין לשתיהן או לאחת מהן חקיף השחין את שתיהן ואת אחת מהן או חלקן השחין וכחת השחין חמכוה וכחי המכוה והכוחק נולד לו מחיה או שער לבן טמא לא נולד לו לא מחיה ולא שער לבן טהור וכלן שחזרו בהן ראשי אברים חרי

וחכמים אומרים כ"ק פחות מכעדשה כיצן שומאה בתחלה ואין סימן טומאה בסוף: ז הבא בורולבן יסגיר נולד לו שער לבן יחליש השחירו שחיהם או אחת מהן הקצירו שחיהן או אחת מהן נסמך השחין לשתיהן או לאחת מהן חקיף השחין את שתיהן ואת אחת מהן או חלקן השחין וכחת השחין חמכוה וכחי המכוה והכוחק נולד לו מחיה או שער לבן טמא לא נולד לו לא מחיה ולא שער לבן טהור וכלן שחזרו בהן ראשי אברים חרי

מאיר בת"כ בנגעי אברים בלא נגע פחות מכעדשה לאין מעכב שבריתם בסוף ולאחר לא קבלו ואין סימן בסוף סימן טומאה בסוף ואין סימן טומאה כל' אמנם לבדרי נווכי שיירי בלא נגע אין סימן טומאה פחות מכעדשה אם בכפלם אין סימן טמאה כל סוף בנגעי אבריו בנגע אין סימן טמאה כלל בסוף בנגעי אברים ואפילו חוכה ואמתא כיצד דקיימא אל"ל דאיירי כמי נתרבי בדברי זמנינו עליה בתרוייהו ת"כ: נולד כו עד שבכוס ומקיה שבכוס ובנגע אין אדון ס"ל לסיום בכאן בספרים טמור שמכם אין צריך לכם אל בשמקבא אברים לא כמו שמאים וס"ק כולד לו שער לבן ולא לאחר שמאלים אם מזרו אמעמרות וכו' וכולד סוב אמים לו מזרו אמעמרות לבכות לאחרון אמזרו ובתלבנו לו מנאו אמזרת אמא לא כולד סוב אמים לו שער לבן לאחר שמלבו אמרות לבכות אמרמזכות אמור לנאמרי ואמא לאמעות יכן דדין בארת גדולא אמרמא אמלא בכל ניתו כדין בארת אמכא כנרים כאם אמרת אמכא יפניר ואם כולד לא שער לבן לו אמים יאלים ס"כ בארת גדולא אמר לבן יאלים ל' אר"כ ואם לא כאו לו אמיכי אומא' יאמיר וכן ל' אר"ם ואמים דאמר לבן ראמבי' ראי דלא לוקא דא"ם לאמים וכן בעמיק אראב"ם נמ' אמא"ב כולד לא שער לבן לו אמים ת"כ וכדאמרן בסדיא רא יאמ ואמא מיתי אר"ם ת"כ נאים לאכיא אמ בכא כולו לבן אמאמ אמים אמאמאו ואל' דין אוא וכו': ובולן אמזרו בסן ראמי אינרי' וכו' אמ בכר אבן לאיל כ"ג בבאר' אדר אמבי לא אבי בבאר גדול' אמר"ם אמבי' לי דא' אמ' אמבי ואלו בכא אמבי כאיא אמ"ג ואיב' לאמבי אבי אמ דבר' כי כאבלו אמוך אמאו' אמזרו' כדבאב אמר"ם לא' אראב"ם ג"כ כאב דאמ"ג דבאבא לאיל אמלין ראין לאלא אמ בבארת גדולא ולרידים כיאמ אמיא אמרם כאיא אמיו אבל לאמאמ כאו אמראבו כא"ר לאמן ולאר"ב ואר"אנראי דבאב ליבא דאדרבא אמ"לן אמזרן דראמ' אבריא בבארת גדול אים כלל לאזר אן בבארת

אמבא כא"ם כאמון כא"ר: (מסרות) לה ב אבי

הרי אלו כמות שהיו כתב הר"ב ומזורי' דלא חשיבי שנים כיצד כו' ושונה הכי תבואות כו' ואם בתוך שבוע ראשון כו' וכ"כ הר"מ בפי' שהרי"ש שהקשה לעיל משנה ב' פ"ג דין בפרק קמא הר"ש וכולן כו' דהשם לטהר שהרי"ש שבכל שהריות שאם כל התלוש' ואמר שהשנה אם עורו דאשי אברים מתאים ששפוך

הריהן כמות שהיו ונשוריהם דלא השיבי שנים כיצד הבא כלו לבן טהור ושונה הכי תבואות ולא כולדו בו היינו מטמא וטמא ואח"כ נתגלו בו ראשי אברים היינו חוזרו בו ראשי אברים מתוך הסגור ונשור ואם הגליתו בשער לבן והספירן הסגרות ואח"כ נתגלו ראשי אברים היינו חוזרו בו ראשי איברים מתוך הגלה

הרי אלו כמות שהיו פרחה במקצתו טמא פרחה בכולו הרי הוא טהור: ח אם

הטהר ודאם שכהן את הבהר אשי וכו' וקתני בתר הכי אבל הבא כולו לבן שחזרו בו ראשי אברים מתוך הסגור שמא שמעתי' לטמא אוכיח כו' ולא אוכיח את הבא בכולו לבן וחזרו בו ראשי אברים בין מתוך הגלה בין מתוך הסגר ק"ל שמא הוא נרמז הוא ואין הבא בכולו לבן שחזרו בו ראשי אברים בין מתוך הגלה בין מתוך הסגר בין מתוך הסגור שמא אלא טהור ע"כ ולדברי הר"ש והר"ב טהור פירש אחר הכי הסגרות והסגר פי' לאמר שבוע ראשון והכהן קתני הבא בסוף שבוע הכי דהא שניה לאחר הסגור דע"כ שי"ב שלא כולדו בו מיתכי טומאה ראשי כולדו לו הוצרך ב"כ לומר שהלכו לאם או השונהרי את הים שער לבן והוי השתא מתוך הגלה

ונשור ואם בסוף שבוע ראשון. או בסוף שבוע שני נתגלו ראשי איברי' היינו חזרו בו ראשי אברי' מתוך הסגר ועתר כך כראית פירוש שהשם זו מתוך פירק הסגים אבל רמב"ם לא פירש כך: פרחה במקצתו במקצ' ראשי אברים שנתגלו מהם שהרי אשה שבנע: פרחה בכלו אחר שפרחה במקצתו שהוא דהוא ליה פורחה משטא אבל אם מתגלה לאחר שנתגלו ראשי אברים פרחה בכולו בכת אחת טמא מקום המחיה והא דתניא ריש פרחה במקצתו טמא הא"ש פרחה בכולו כי טמא ולא בקם פרחה במקצתו אלא משום דבעי למתני בתר' פרחה בכלו טהור דהיינו לאחר שפרחה במקצתו: מ מתוך

לא ורש"י בלא כולדו לו סימני טומאה ולכך בהכא קתני מתוך שבוע הכי דהא הייתו מתוך הסגור אבל קשיא לי היאך עביד לפרושי בשמעתין דמתוך הסגר לאחר שבוע ראשון דהסגור ואכן לבמות המחיה הכן נמי הדין להסגירו וכדכתב הר"ש לקמן והא משום ה"ב שמדבירין לשחלים לא הכהשר בתלושה שלא שהסגירו הסגרות משום דאי כהשר בתלושה הכן כמות שהיו ולא שום הסגר לא דוקא בחוזרו ראשי אברים אחר שכהשר דאלו בבהרת קטנה שהפריחה שחזרו בחוזרו ונתגלו שהאים ובבהרת גדולה שכהשר אין מחזרת שמשמתו כיון שלא הסדרו שפריחה אבל לעולם בחורם מתוך הזרה אבן קיימין וכי לא הונהר רק שבוע אחת אשי יהיה הסגור ועדין לא כהשר שצריך הסגר הכי ואח"כ שהבריית' דע"כ על ברחיתו כך משהרש' מדקתני אלקא הגלה והסגר והטור ע"ש שהבתיבן א"א לפרש כן וזה כ"ל הפוקהה להרמב"ם והר"ם שלא פירשו שהבתיבו בהר"ם ות"ח שהבריית' דע"כ הסדרכ"ם עפרש הרי אלו כמות שהיו קודם שיכללהו הצרעת והא כיון שכהשר ע"ז פריחה בכולו כיון שבא כולו לבן והוסגר ובהשר או הוחלט שכולדו לו סימני טומאה והלכו להם ובהם ע"כ ופירושו של הר"ם שהם לקמ' וכ"ע היאך שהרים הרמב"ם והר"ם לבריית' דע"כ אולי דמו אותם שהלכה כבהר שהבתיבו ואין בהם בידי הפר קרבן אהרן לעיין בו אם הפירוש הוא על זאת הבריית' דע"כ: **פרחה** במקצתו שמא כתב הר"ב ה"ט פרחה בכולו בהי טמא משום המחיה וכ"כ הר"ם והתוי"ט הר"ם ואין לנו להשרם משום. פריחה דהא פרח מתוך הלום שנים ושער לבן שהלכו להם דהסגר והגורם מן הסגור שמא וכתב עוד ואי כראה דדוקא בקם פרחה במקצתו שמא ולא ה"ט להבקם פרחה בכולו טמא דהא קאי בהי פריחה דקתני הבא כולו לבן והסגיר דקתני וכולן החזרו בהן ראשי אברים הרי אלו כמות שהיו ופריחה כמות שהיה דקתני היינו להסגיר כדמעיקרא והסגור ופרח בכולו לא עביד להשוויי משום מחיה דהא לא מהם שבועות שהים תגלה בשעת הסגר ואם בבהם וחזרו והשאם כדמעיקרא אין זה מחיה זה"ש וכולן בין הבא כולו לבן ולא כולדו לו שנים ושער לבן שהיו אלא להסגיר בין שכולדו לו סימני טומאה הסוף הוחלט וחזרו בהן ראשי איברים ונתגלו הריהן כמות שהיו זה לא בהסגיר הבא כולו לבן וחזרו בו ראשי אברים בסוף שבוע ראשון להסגירן דקתני יסגיר וזה להחליט אי הבולד בו מקום או שער לבן

והשתא

ח אם בכלו פרחת כאחת מתוך השחרר
טמא ומתוך הטומאה שתור האחו' מתוך
חסגר פטור מן הפריעה ומן הפרימה ומן
החגלחת ומן הצפרים מתוך החלש חייב
בכולן וחוזה מטמאים בביאה: ט חבש
בולולבן ובו מחיה כעדש' פרחת בבולו ואח'
כך חזרו בו ראשי אבריו רבי

ח מתוך מסרם מעם כנוף מכם כלו לכן מקבלים ולפסר
מסגר מו מקל' כמסר לפם מזרו בו לפסי מכרים ובקבלו
מסור כלפריסכם לעיל ומם מקוך מסרם מו מזרו ובקבסם
בנגע מעם מעם מקוס מסיון ומייכו לקפסר מם מרקם
כלו כמקת מקוך מסרם
מעם כלפריסכם כמקבינין
לעיל לפם מרקם כלו ככע
מקת כמי מעם כמו מרקם
מקבקו: מטור מן מפריעם
ומן מפריעם כל ומן מסוס
מוסגר ומלו מסור מקוך
מקלם מייב כפריע' ופריע'
כל ומן מסוסמוקלם: מריעם
ומריעם כגדיו ומיו מרוטים ולפסו ומיו מרוע: מטמאין
בביאם מם בשו מל מסמל כמעם כל מסר כמסל:
מ מרקם בכלו ומסר כך בקבלו בו לפסי מכרים מכם
מיירי מלם מסמיק לשקליטו מר מרקם בכלו ובקבלו
לפסי מכרים דבכי

ומטמא מכלמי מסוס מסור ומפילו מעלם מסוס מסור
נגוע מלם מיס בו מוס כגע ומרם כטולו בקבלם מעם
מזרו בו לפסי מכרים מעם מר מסמזור כמרקו לכמוס
מסיקם לסיבו מסור ומרם מכולו לפסר מבקבלו בו לפסי
מכרים לסור לס"ל מזרם מן מטמא ומסור ולסכי
בקם מלקם לפסיקם מכולמו: מרקם בקבקם מעם

מם מקוך מסגר נקבלו לפסי מכרים ומזר ומרם נמקבקו מעם לסגיר כלעיקרם לס"ל מער כמיכין ומם מקוך
מלום מם מים מו מלום מער לכן מכבסרת גדולם מפרם' מכולו בקבלו לפסי מכרים ומזר מרם נמקבקן מרי מלו כמוס
מסיו מוקלם ומם מזר מרם מכולן מרי זם מסור לס"ל מזרם מן מטמא ומסור ומם מקוך מסור בקבלו לפסי מכרל
בגון כולד לו מער לכן לקבקי ישליס ומזר מסמזרו מו מלכו לכן ולם כולד כמי מזר מקים לקבקי מסור ומייכ
בקבלו בלפסי מכרים מקוך מסור מרי מלו כמוס מסיו ומסוס מרקם נמקבקו מעם מכולמו ים מכן לסגיר
ים מכן לסקלים ומי לפער מסור מעם מסוס מסיון לפער מסור מכולו מסור לס"ל מזרם מן מטמא ומסור ולפ
מכרין מס לקבן לקבן מ"ם מקלו מם ר"ם מי מקלם לקוך ידו בסרם כמלם ומקומם מנרכם מסמין וכו' מד מ"ל
מעם מכמום ומסמם מין לם' מעם מכמום ומסמם קודם מסור לפילו כמסם נמסמם לכמוס מסיקם לם מעם
מנים מסיון כרמירם מלם ים לסרם מעם מכמום ומסמם לפער מסור לו מטמאים מנוס מסיון כרמרי' ומין
לקנוס מיכם מבקבלו לפסי מכרים מקוך מסגר מכם כולו לכן מקבלם ומזר ומרם מולו כמקד מעמי מסור כיון
לסור לסיוס מבקבלם כיעם ומגיר לע"כ לכמרם מטמא כרמירים מרכקם מכמרם נמקבקו ומרקבקי לעיל
מסור מעם מגרו לפסי מכרים ומבקבלו מעם מר מקמזור בסרקו לכמוס מסיקם ומטמא לכלל נגוע מוס לכלל
מסור קמער לפוי ליכם מרי מלילו מסור נגוע מכם כולו לכן מקבלם ומעם מסמם מוס לפקרבי מיסור כי יסור
מו כי יסוס כדיליס בס"כ (לגע"ל נמסכם ל' מקבקיו) מלכך מעמם מרכיכן כל כם כולו לכן מסיומו כם נמקבל מסור
ומטמא מ"ייכן מבקבלו לפסי מכרים מקוך מסגר ומקוך מקלם ומקוך מסמזור לכילמו מוי ליכם מרי מלו כמו'
מסיו ומם מוס מרקם נמקבקן מעם מכולם ומם מוס מרקם מכולן מסור ומדר מקבקי מרקם מכולן מסמר (נמקבקי
לגלק') מו ליכן מלוק מקוך מסרם מעל מקוקמ מעם מסור מכ"ל: ח חמחוור מקוך מסגר מסור כו' מ"ין מסכם
מ"מ"ק לכלי' ומטמ"ם מ"ק לטגיל': מטמאין מכ"מם מסורם כמ"ג מעמכם ל' ולמלן: ט חבש כולו לכן וכו
מסיס כמלסם מרקם מכולמו וכו' כמכ מר"כ מכם מ"יירי מלם מסמיק לסמליטו וכו' וכ"כ מר"ם ומכמ מלם
מ"ר"ם מלם מי' כל מסורך ים לסרם לעלמ"ל מקבי לקבקי מכם כולו לכן מגיר וקבקי מער מכי מולד לו מקוך
מו ומטמא קבקי מכם מכם כולו לכן מקבלם ומסגירו

ומכיס

ובסוף שבוע ראשון אינו סבור שכי אי לאסר שאסור
כולל לעמקים ולא אסיק לאסקלימו על שעקים על
שערקס בכולו בלומר שבשעה שנשרת אם שעקים ושוב
בתנלו ראשי אברים לא כמזרת ראשי אברים בשרת
גדולים פירש ליכס כאן שבא
לכן בתקלס כל נומו בלא
עקים ושוב בתנלו בו ראשי
אברים בסוף שבוע ראשון אינו
שכיר ובסוף שבוע
שכיר ולאסר שאסור
ס"כשכא אסיקס בו עקים
ולא אסיק לאסקלימו על
שעקים עד שערקס נס על
שעקי' ליכו כן ואין לאסקלימו
עשוס פסין דאין שבנע
פוסס לקוכו ראש"ע לגזר
כמזרת ראשי אברי' בשרת
קטנס כאן בשרת בגדים
ושנירס וכולל לא עקים
אס"כ ולא אסיק לאסקלימו
על שעקים עד שערקס על שעקים ובכולו ושוב בתנלו
בו ראשי אברים לשעה עשוס פסין לכ"ע שבי שבנע
פוסס לאון ס"כ שבא מוקלס עשוס פסין דס"ל כר"ע
דאמר (פרק דלעיל משנה ג) שבנע פוסס לאוכו.
ע"כ ות"ס ס"ל ות"ל ים לערס דאסילו אקעקים
וכו' וכ"כ ס"ל ות"ל אס"ס ועוד כראס לערס אקלמו
בעקים ושוב בשערקס בכולו ס"ל מזרס אין אשעה ואסור
ושוב בתנלו בו ראשי אברים אסור דס"ל לאזרו בו ראשי
אברים אעיך אסור ואפי' לעיל מזרו בו ראשי אברי'
אי אלו כאן אסיו ואייכו לקאמר כמזרת ראשי אברים
בבשרת גדול דאייכו שבא כולו לכן בתקלס בלא עקים
ואעפ"כ אייכו ב' שבועות כך יאסרו ושוב מזרו בו ראשי
אברים ס"ל כאי מזרו בו ראשי אברים אעיך אסור ראש"ע כ"ל אסור
לאסקלימו ס"כ שבא לרי אסור ולא אסקלימכין לים עשוס פסין דאין שבנע פוסס לאוכו ולראש"ע כמזרת ראשי
אברים בבשרת קטנס דאשעה עשוס פסין דכו' אייכו דאסס אשעה אם ון ס"כ שבא דס"ל שבנע פוסס לאוכו
אע"ל ' ' יש ערשס כנעו לכאן ובסכר כאי אל' בר' אזריאל ולכאן אשכירו וכן ל' ראש"ס בשעה אשעה
ים ערשס כנעו לכאן ובסכר אאבי אקרי' לערשותו ולא בקאמר וק"ל דבכרין לא אוי אכי דשא קאכי לא אשעה
לא ראות' בו' אלו ערשס לכאן אים אשעה וכן אאי בשיבא: **פרק ט א חשחין** ובמכוס אשעין בשבוע אינו
אסנר שבוע אשון ואלטין קנת קטס דלא ס"ל לאיר אשעה אלא אשעה (עם) אסין כן בשאר נגעים דבר
אסנר ולא דס"כ בקאמר אשעה בס"ר לכן ובאסיין דוקא אלא אי אין אסר לכן ולא אסס אע"ג דלא בשס אסור אי
ס"ק דאוש"ן דק"ק: **משאין** אי' ס"ר אס כולל בתקונן בשר' כו' כשאין אוריין אז כשאו נרכת בדלק ולאי' אל'

ס"ז

דרבי ישמעאל אומר בחזירת ראשי אברים
בבחרת גדולה רבי אלעזר בן עזריה אומר
בחזירת ראשי אברים בבחרת קטנה: ז
יש מראה נגעו לכהן ונשכר ויש מראה
ומפסיר כיצד שחיה מוחלט והלכו לכהן
סימני טומאה לא הספיק להראות' לכהן
עד שפרחה בכלו מהור שאילו הראה לכהן
היה טמא בחרת ואין בה כלום לא הספיק
להראותה לכהן עד שפרחה בכולו טמא
שאילו הראה לכהן היה טהור:

פרק ט חשחין והסכות משמאין בשבוע אחת בשני סימנים בשער לבן ובפשיון

איזה אסר שאלו ערשס לכסן בשאלכ
סיכי מיעשס ים עשיר
ואס אמרי כן ים מזרס ים שעשה לס"ל מזרס
אסור אלא אסקשס ס' לאזרס אן אשעה ואסור: בשרת
ואין בס כלום אין בו ים, אסיבכי ס אשס: עד שפרחה
בכלו טמא כלומר שאין אסנר בכא כלו לכן בתקלס
זאס אתקלס קולס אערשס אדאס אל אכסן ים אשעה
ובסוף שבוע בשערת' אוס ים מזרס אין אסנר ואסור
חשחין ואמכוס אשעין בשבוע אחר אס כולל
בעקיען בשרת אשנירן שבוע אחר ולכן
שבוע אס ים בו אסר לכן אי אסיין אתקלימו ואס לא
מזרו אכל בעקים אין אשעלין דאקיא בשר אי בעקים
ואין זס בשר אי כיון דאקוטו אסין ובשוס: בנגע

ארבעה ראשי אברים בבחרת גדולה רבי אלעזר בן עזריה אומר
בחזירת ראשי אברים בבחרת קטנה: ז יש מראה נגעו לכהן ונשכר
ומפסיר כיצד שחיה מוחלט והלכו לכהן סימני טומאה לא הספיק
להראות' לכהן עד שפרחה בכלו מהור שאילו הראה לכהן היה
טמא בחרת ואין בה כלום לא הספיק להראותה לכהן עד שפרחה
בכולו טמא שאילו הראה לכהן היה טהור:

פרק ט חשחין והסכות משמאין בשבוע אחת בשני סימנים בשער לבן ובפשיון

בנגע בסולת סלוותים ושוש סס מקמת מכמו וכן מקי
סבריס מקמת מק רין מן מקיס ולס מקמת מסור: כל
מסיכו מקמת מסס זסו מסין לפקוויי מכר מעקרו: ומן
מכר כירס ומס מקמת מסור: כל מסוש מקמת מסס
לפקוויי מקי מסור: כ מין
מנטרפין מכי נרים מסין
ומכי נרי מכוס מין מנטרפין
לכנרים: ומין פוסין מוס
לוס דמס מסין ומכוס זס
מלל זס ובמקל מכן כמרס
כנרים ומסנירס זכס ס מכו'
מסמס לתכירו מו לעור
מכנר מן מקליסו וכן מס
מכמרת כעור מכנר ומסמס
לסמין מו לכוס לס מסיב
מסין: מיו מורדין מלס
כמרמו יסס ולס כקרס
מעור ומדין מוכיסין ליסס
מין מס מסין כנגעים דכמי
מסיוכרמס ובמכוס כמיב
מיקס מקיס מסכוס: מעמ
מכמסס מקומו מלקת מנכר
מסיס מס מסין מו מכוס ומין
מוס לנסר עור נמסר לס
מלמי כן כרון כעור מכנר מסר מכמסס קרוס מוק:
ג מסרו לו לעס יסניר מס מי מסמס לסולר לו מ' מומס:
לגדל מיער מין רמויין דכמסיר מיכו מגדל מיס לעולר:
לנסיון מיכס מ מס דמתין ומכוס מין מוסין לעור מכנר:
מקיס מיכס מסמס דמס מכן נמכי מיכס כמנר לכן
ונמסיון ולס כמקיס: מעמ מככוס כנרים וכמירמכס
מכמן נמ ס מכוס יסמור מומו ולסקר מסמור מקוור
ומסמס כמיך מסמין מקומו כמלס ויקליס: מסיו לו
מרי מקומס כנרים כלומר ומס מיס מקוס מנרכת כנרים
מלכל ומכמרת נמוכס לעס יסניר ומלס מין מ"ך לומר
כמן מעמ מככוס ומסמס: מער

איזוה היא השחין לקת בעץ או באבן או
בגפת או במי שכריא כל שאינו מחמת האש
זה הוא שחין איזו היא מכוה נכוה בגחלת
או ברמץ כל שהו מחמת האש זו היא מכוי:
ב השחין והמכוה אין מצטרפין זה עם
זה ואין פושין מזה לזה ואין פושין לעור
הבשר ולא עור הבשר פושה לחוכן רבינו
מרדכי שחורין עשו קרום בקליפת חשום
ור היא צרבת השחין האסורה בתורה חורו
וחיו אף על פי שמק מן צלקת נדונין כעור
הבשר: ג שאלו את ר' אליעזר מי שעלתה
לחוך ידו בחרת כסלע ומקומה צרב שחין
אחד לחזם יסניר אמרו לו למה לגדל שער
לבן אינה ראויה ולפשיון אינה פושה
ולכחית אינה מטמא אמר להן שמא תכנוס
ונחפשה אמרו לו והרא מקומה כנרים
אמרו

איזוה היא השחין לקת בעץ וגו' ר"ל מס: רמץ פי' מר"כ מעמר כירס כו' וכך מסו כל'
מרכי ר"ל מס: ב השחין ומכוס מין מנטרפין זס
עם זס מכיון מסלקן מכקוב כמקי מרסינת ומירס מקמת
כל מקת כס ולס כירמס יחד מסרי מקמטן מוס זס"ל
לכקוב כי יסיס כו כמעורו מסין מו מכוס מלס לכך מלקן
לומר מסין מנטרפין זס עם זס ס"ס דמולין מס:
חיו מורדין וכו' מעורס נמס"ו: ור ביס מרבת
מסמין מלמורס כמורס מוס מכלמר כמ ור' ומס
מקמיס מעמור מנטרמ לס מ"מס מרבת מסמין מיס
ומסרו מכמן מכיכו מליכו נמרת וכנע מעמ כיון מלס
מס מכל מוש מרבת מסמין כמסיס כנומו מל מכמן
ומלו מס מו כס כמסר לכן מיס מעמ: ג שמא
מככוס ומסמס פי' מר"כ מעמ מככוס כו' ומסור מומו כו' מיין מ"ס כמס מסר"ס מ' דלמ"ל מכמ"ס ז: א ל ומלס
מקומס כנרים לסון מר"כ לעס יסניר כו' נס מרמב"ס מעמרס כן נים לדקדק מיפן מלו לעס יסניר ומדין לס מסר
לס ר"לוס בוס מיסניר וכן קמס דמל מסר לכס לס מעמתי מעמרס מר"כ כלומר נס זס יסניר כו' ומרי כבר ידע
מומלנים מיסניר מכל לגומו זס דלקמן מוס מעירס מר"ס ומוס לס מירס כן כומלס מקומס כנרים לעס יסניר כל'
מר"כ

אמר לחן לא שמעתי אמר לו רבי יהודה בן בתירא אלמר בו אמר לו אם לקיים דברי חכמים הין אמר לו שמא יורד לו שהין אחר חוצה לו ויפשה לתובו אמר לו חכם גדול אתה שקיימת דברי חכמים:

פרק ו חנתקי׳ מיטמאין כשני שבועו׳ ובשני סיסני׳ בשער צחוב דק ובפשיון בשער צחוב דק לקוי קצר דברי

פרק ו א חנתקים

בשער

דר״ע ר׳ יוחנן בן נורי אומר אפילו
ארוך אמ״ר יוחנן בן נורי מה הלשון
אומרים דק מקל זה דק קנה זה דק
לקוי קצה או דק לקוי ארוך אל ר״ע
עד שאנו למדים מן הקנה נלמד
מן השער דק שערו של פלוני דק
לקוי קצר. לא דק לקוי ארוך: ב שער
צהוב דק מטמא מכונס ומפוזר מבוצר
ושלא מבוצר הפוך ושלא הפוך דר״ יהוד׳
רשא איגו מטמא אלא הפוך אר״ש
ודין הוא מה אם שער לבן שאין
שער אחר מציל מידו אינו מטמא
אלא הפוך שער צהוב דק ששער
אחר מציל מידו אינו דין שלא
יטמא לא הפוך ריא כמ״ו שצריך
לומר הפוך אמר הפוך אבל הנתק
שנאמר בו לא היה בו שער צהוב
מטמא הפוך ושלא הפוך: ג הצומח

ארוך ולא לקוי ארוך: לפיכל כן הא שיעל כתוב
בכל בשאנתרי של השער
הוא כן של הלקוי קצר אולרי
ולא בלקוי הארוך ולמה לא
בריש: ב הכונס שערות
בקפיס א: לפוזר אי בלירת
בגיל ולא בלשרבו: תבולר
שבשער בארלשי הנקפ
בלבר שהוא בארלשי השער
בתוך שבתוך בשער לצהוב
בתוך בתוך בגון שהתרם
בקר לשער: שאינו בתוך
שקר שיער לצהוב לתרם:
שאין שיער אחר לשל מידו
שאינו שיש בנגע ב שערות
לבנות אבל אלא שערות
שערות שאין בלבנות של
בשאין) שערות לבנות שלא
שטמאו אבל שיער לצהוב אי יש עמו שערות
שחורות אינו נטמאים ותלמד כרי:
ג) בלבנות

שלקח אחרו לתי שהוסה הנגע מטמא אין הכהנים ויקראתו
החסד מראה (לה) השיער לקוי ונשאר אחרו הנשאר לק
ואמרו שנטמא קצר ואחר שאחרו לצהוב לקוי הוא לקוי
קצר עכלו ואף בהבנרו אמ״ל הטמ״ל לא הזכיר לקוי אלא
ובשר הזהב וכבר נמשך לק פרוש
שיהיה קצר אבל אם לקוי וקצר
של הרמיון לאחר בק בירנשו
לקוי שהרי אף כשי אינו מולק
עם ריבון בלקל ונקנה שאף עם
הוא ארוך יאולרי שלון ולא אף
בשיער לאחר לק בירנשו לקוי
אלא שבשיער יכלל שוד קצר
וכן לשלמה לא כשי עצלו בשיער
שהרי לא הזכיר שם לצהוב
ואחר לקוי ואף הרלבב כתב
ניקנא לק בזה הלקוים בשאיה
קצר ולקוי לא בשיהיה ארוך
וכן שב ושוב ראיתי בכלב
לקוים לק לקוי לה״ל:
קצר הוא כל השיער
אמ״ קצר הוא שיער
לפיכן נכי שער לבן בם באנסיתן
(בהשנה יב) אלא כל לה ביא הלרמם
הרא בהכולבן איתא בכל הנשב
ג) וקלת הנשלמה כן בקנסבקנא הרש״ ובהרמב״ם בתבורן
בפסק כלש״ ובכש״ נ״ב בבי ראשון ובכל והוא שהיה שלות

בגון שבי ראנרו בשער הלבן עב אל אבל בבי הא של ברש״: אמ״ ארוך כבר הרב שאין לשלמה לק
לארכים כב הרלבב ובכלי רקים: ב מכונס בקב הרב ב׳ שערות בקב ושער אחרו ב׳ שערות
שאין הש״ ברבר: ששיער אחר לשל מידו וזה תאחר הש״ ושער שמור אין בו וזן ראיה שאי היה בו שער
שמור שמ״ הנשער לצהוב הוא שהור הרלבב״ם: אינו לן שלק ישלא אלא הפוך. ובקב״ הס״ם לא אי אחרת
בשער לבן שלא יטמא כמו בלקותו כ״ שער בבשר הנשלא בכל הרבה הנאלר בשער לצהוב לק שיבא כמו בלקותו
כ״ נגע וזקן לבראה בכל הרבה הנעשל ובה כמו לשלא בכל הרבה. שלא הפוך ושלא בפוך בכל נגעי הנגע הקיש
בש״ לנפסק לה נגע שער לבן שבו אינו נטמא לא הפוך אף נגע שער לצהוב שבו אינו שטמא לא הפוך
ריא אי נטמא הפוך ושלא הפוך ובקב״ הס״ם אמ״ לה שאחר נגע פנגע הקיש נגע לנגע (עיין הש״ בלשנה ו׳)
לה נגע בנגעים אף נגע בנגעים הרש״ ובכל בעל קבנן אחרן לרש״ לא לרוך קרבלה הלרקבנן לבר שלר הנגעים לו״ה שבב
לב״ לשלא לארוך בכל בן לאגרה עין הקש לאגלה ורש״ הקש לבל אלא לי הוא שאחר בלשון הפוך עין
לאגרה בן הקש הואל ובכל שלל הפוך אחר הפוך ובכל נגעים בכ״ ברב בהשנה ו׳: ג הצומח אלא
בכ״ הרב שלאחרו בו ב שערות בבדש בקב ושער לשנה שער שבנגע ונגעים הש״ ברבר: והמשואר
לבר קרבי בקבי בכ״ נגע הר קרבי הסנר ומר לאחר הסנר בסוף שבנגע שם קרבי הסנר בקבי ושער
אחור עין בו לה״ם הנשאר הין בו הנשאר הנשלא ובסוף הסנר ב בקב ושער שחור לבלה בו לשלא
לבלה

ג הצומח מציל מיד השער צהוב ומיד הפשיון מכונס ומפוזר ומבוצר ושלא מבוצר והמשואר מציל מיד שער צהוב ומיד הפשיון מכונס ומפוזר ומבוצר ואינו מציל מן הצד עד שיהא רחוק מן הקמה מקום ב' שערות א' צהובה וא' שחורה א' צהובה וא' לבנה אינן מצילות: ד שער צהוב שקדם את הנתק טהור ר' יהודה מטמא ר"א בן יעקב אומר לא מטמא ולא מציל ר"שא כל שאינו סימן טומאה בנתק הרי הוא סימן טהרה בנתק:

ה כיצד

ג הצומח מציל. שער שחור שצמח בנתק מציל מיד שער צהוב: ומיד הפשיון. או שפשה הנתק ולאחר כך צמחו בו ב' שערות שחורות טהור: בין מכונס למפוזר. בין שעומדות במקום א' בין שמפוזרות א' למזרח הנתק וא' למערבו: והמשואר. שנשארו בו ב' שערות שחורות כגון שהפשיון (השער) כמו [illegible] או זקנו פורים ונשארו בתוך הנתק ב' שערות שחורות ומבוצר. אפי' בין מבוצרות באמצע הנתק מצילות אבל שנשארו בו מן הצד אין מצילין עד שיהיו רחוק מן הקמה עד שיהיו ב' שערות רחוקות מן השערות הקמה את הנתק בשיעור ב' שערות והשערות שסביב הנתק קרויין קמה (כשערות שבשדה) הלא רחוקות מן הקמה מקום ב' שערות נחשבות כאלו נולדות בתוך הנתק: אחת צהובה וא' שחורה. בצהובה שקדמה לנתק כלא הוי סי' טומאה [illegible] [illegible] [illegible] השחורה מציל מיד שער צהוב ומיד הפשיון [illegible] בסמוך לקמן לשער צהוב שקדם לנתק לא מטמא ולא מציל: ר' [illegible] מטמא [illegible] לא מטמא המוך ולא מציל: ר"א בן יעקב אומר לא מטמא ולא מציל ר"ש [illegible] [illegible] קמא [illegible] סבר [illegible] [illegible] שיש בו [illegible] אבל אינו מציל ור"ש סבר [illegible] [illegible] [illegible] הלכה כר"ש.

צמח שער מכח הר"ש: ואינו מציל מן הצד כתנינא בהר"ב אין בו עד שיהא מבוצרת בו וכתב הר"ש וצריך לדקדק בה"כ מנא ליה הא דאין בו משום מבוצר וצמח בו מה' אע"פ שאינו מבוצר עכ"ל וכת' מהר"ם שנראה לו כלשון קרא בברייתא ורבות עכ"ל -

הר"ב ואם היה מציל הנתק הנה הוא לא יציל לפי שזהו סביבות הנתק שיקרא לקנות נשאר השער בו סביב (לנתק) ואם היה זה (השער השחור) אשר בצד הנתק כמוק מציל שער מכונס א' אמן הנה הוא נ"ב יציל (שאין זה צריך אלא שנולדו בנתק) ולכן אמרו עד שיהא רחוק כו' עכ"ל במקום שתי שערות פי' הר"ב כנחשבות כמבוצרות שהרי יש מבחוץ נתק -

מוכח לה ועיין בפי' הר"ב לקמן ז' · אחת צהובה וא' שחורה. כו' פי' הר"ב בצהובה שקדמה לנתק וכו' וסבר מתני' כבצע"ג כו' כב' הר"ש וכתב [illegible] [illegible] לר' יהודה [illegible] [illegible] ויש לפרש [illegible] [illegible] הפשיון [illegible] עם השחור [illegible] [illegible] [illegible] הוי סימן טומאה [illegible] [illegible] [illegible] עכ"ל: אחת צהובה וא' לבנה. [illegible] [illegible] שחורה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הר"ב בפירושו. [illegible] שאמרו בשער שחור צמח בו [illegible] [illegible] ב' שערות [illegible] ושתיהן שחורות [illegible] [illegible] האחת לבנה [illegible] צהובה והאחרת שחורה [illegible] (וזהו שאמר ושער שחור צמח בו ר"ל שתי שערות ושתיהן שחורות) עכ"ל ואף במבוצרות [illegible] ב' שערות [illegible] אחת שחורה והאחרת לבנה [illegible] צהובה [illegible] [illegible] שבין [illegible] הצהובה ובין [illegible] הלבנה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] היא אחת שחורה ואחת לבנה. [illegible] [illegible] שהוא [illegible] אחת צהובה ואחת שחורה כן הי"א נ"ב בה"כ ולכ"ע ד' ר"א [illegible] פי' הר"ב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא מציל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. הר"ש והר"מ [illegible] [illegible] מן הלכה כר' כב' הרמב"ם [illegible] [illegible] ר"ש [illegible] הלכה כר' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מהר"ם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מהר"ם נ"י [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כו' [illegible] הר"ב [illegible] [illegible] [illegible] הרמב"ם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כמן סתם כר' [illegible] מהר"ר [illegible] [illegible] כו' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: ה וכן

ה כיצד מגלחין את הנתק מגלח חוצה לו ומניח ב׳ שערות סמוך לו כדי שיהא ניכר אם בשה החליטו בשער צהוב הלך שער צהוב וחזר שער צהוב וכן בפשיון בתחלה בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני לאחר הטהרה הרי הוא כמו שהיה החליטו בפשיון הלך הפשיון וחזר הפשיון וכן בשער צהוב בסוף שבוע א׳ בסוף שבוע ב׳ לאחר הטהור הרי הוא כמות שהיה: ושני

ה׳ כולם מגלחין את הנתק בסוף שבוע ראשון (לטהרה) אלא בשה אלא נגלה בו שער צהוב (כבר מתבאר) היה תולה תולה לו תלה סביב לנתק ומטה שחרי שערות לבני ואת הנתק לא ינלח וכי לא יש בו ומלא בו נתק בשער ובגד אלא מתוך לנתק לא ינלח שמשיב סביב לנתק ב׳ שערות לכל לא נגלה בנתק בוקף בוקף שנת בעטרה: החליטו בשער צהוב ואחר שהחליטו בשער צהוב הלך שער צהוב ואחר: וכן בפשיון שלא אחר שער צהוב אלא שבשה כן כך וכן הרי הוא נגלה תלוי הרי הוא בסוף שבוע א׳ כלומר כן

בתחלה בשהוא אלא הכן בין בשהחליטו בשער צהוב בסוף שבוע א׳ או בסוף שבוע ב׳ אם אחר הטהור בנין שבוע ב׳ שבוע ב׳ שבוע ג׳ לאחר הטהור אלא שער צהוב והחליטו בשער צהוב ואחר שלא אחר אלא בשה נתק הרי הוא כמו שהיה: החליטו בפשיון כמו שהפרש בהחליטו בשער צהוב כך יש לחפרש הפשיון בפשיון והבא בפשיון לא בתחלה שאין הפשיון הפשיון אלא אחר הטהר

ו׳ שנ

שהיה לאחר פשיון הבא בתחלה ויש אחר שהחליטו בשער צהוב כי אחיל שער צהוב החליט בפשיון ולא שלא החליט בתחלה של הפשיון אחר שהחליטו בשער צהוב הייתי לשון לאין החליט בהחליט בפשיון הלך הפשיון וחזר הפשיון וכן שער צהוב בתחלה כמו כי שבא אולם שער צהוב בתחלה ואחר בשלא לבד לבי החליטו בשער צהוב והלך שער צהוב וחזר וכן בפשיון בתחלה בשבתחלה כהחליטו בשער צהוב ולא בפשיון לשון לאין החליטו עד הלוחלט כבר עבר הבא כי החליטו בפשיון הייתי בסוף שבוע והיה שם שער צהוב בתחלה אבל לא החליט לה לשון קרוב בשער צהוב ויש כבר שלא בשער צהוב חוץ לנגע לאו אינו סי טומאה ובסוף שבוע החליטו בפשיון שבשה עד השער הצהוב ואחר השער הצהוב הוי חוץ לנגע ואחר זמן כשה הבהרת אבל אחר כך לאחר לבשתה קבע לבד השער הצהוב עד ששהרי בנגע אין בכל הנגע אלא כריס ולא שהלך לה הפשיון הרי הוא בסוף שהיה ונחלט לשון שער צהוב לבד יורה לטהרה בשער צהוב אבל שלא הלך ואלו לבד בין סגולא בלא בוקיה לקבוע שער צהוב שקרס בנגע שחור והבא הרי סריס לן בנגע בוקיה הבא לאו סגולא הוא בוקיה לשקר לגלגל לא לגלגל לסגר לן בוקיה אלא לאשמעינן דהבא להחליט בבא ושוב נולד לה סימן החליט אחר

בפשיון בתחלה כבר הרב בלי כן זה שאחרינו כבר הרב ולקמן מבתוב כי אחר בשער לבהרה זלה: הרי הוא כלות שהיה בתחלה הרב לריש לבן מבכבד ואחר בשער בשה הרב: הלך הפשיון הייתי שחזרו שערות ולבתו בלקוחי שבשה ואחר הפשיון שלאחר שלבתו חזרו ונתקן הרב ועין בלשון מ׳: ובן בשער צהוב בסוף שבוע א׳ כי הרב והבא בפשיון לא בתחלה כי כבר הרב ולסיים לסוף כבר עוב כמו כתבינהו בסימן כתו ברישא ובתחלה ליקח עב ולבאן שבכל הסברי היה כתוב כן ולה שלא נלמד בסברי שלון לפי שבא ברישון של הרב ולפי לקיים כי בסברי וזלן לגב בכל סדרי הטהרה אלא נלמד בתחלה בשער סבר זקן עת רצוי לתמן ואי נרס בתחלה בכל סדרי הטהרה זהו כי של הבא החליטו בשער צהוב הלך שער צהוב אחר שער צהוב וכן בפשיון שהלך שער צהוב ויש שם עבין פשיון בין שבא אותן פשיון בתחלה בתחלת ראיית הנגע שהחליטו בשער צהוב ואי אמר קרס שלא הכן נולד הפשיון בין שנולד הפשיון. סוף שבוע א׳ עד בסוף שבוע ב׳ אם לאחר הטהור הרי הוא כסוף

אחר כי עדיין היה קצת מחמת תשמישו איך לגר
כראוי היה ולגר כראוי היה לו יהודה אבי בשער
לבוב שנא בתחלה משכמת לה כבמ"ר ובמ"ר ובאב
שבא בסוף שבועות א"ו ולאחר המאורר: אלא לגין
לברש לשון וכן בתשיון בתחלה
גלש בתחלה שבא תשיון
קרבי לשער לבוב כמו
שבא כמו להסניר של הנקם
כנרים ולקח בירכתן ותשל
ושוב מלל בן שער לבוב
קרבי שפסלים להסנכן -
והתליטו אשער לבוב
ולא התשיון לגין תשיון -
תשלא בתחלה ולא אהני
תשיון לתשקרא שלקח ותשה ביר כמן לכי -
התליטו בשער לבוב והלך לו אבל לא אמיל -
שם מחמת מיטה בשבי התשיון והראשון -
כותלו ונחמא כלשל בבל ה' ובי התליטו בתשיון והלך
לו תשיון ותחר וכן בשער לבן לא קרבי בתחלה כי
הכא גשוים לבשער לבן ליכאי לגין לבוים
לגיגר שיטמא שלא המנוך והא כבתר לא קרבי
בתחלה כי הכא בשער לבוב ל"ל לתנא לבוב
בבלבד לא קגייבי כרש"י ראב"ד לא משכמת לה
עכל"ל גש להכא לגא סתמא כל עיין גש בתשיה
לתשיל: ושני נתקי זה בצר זה ל"ל הרב שיש
בכל ע' כנרים הקלקי כל הקיש נעד לנתק כל"
וכן הלשון בקב ועיין גש הרמב"ם כבנין עב לכל -
לרשת כל"ל הרמב"ם הנקיקה כן אבל בתשיה ב
ברבי לי הנתק הרש לקיש נתק לנעד אך
בקב נע שם הקיש נתק לנעד וגש כנרים הקלקי
וכן מרובעו וכגש בתרגם כלקמן: ושטה של
שער שחור הרמב"ם: נפרץ מלקוים א' טמא
כי הרב בסוף שבועות כל שהרי תשה הנתק -
וכב הרש אל הרמב"ם בגש מהטל כתב הלי הוא כתות שהיה: וכתב בכל לשמא לקרבי ביינת לת
לאינו טהור ע' השער השחור שהרי הוא כתות שהיה לאכתי לגין מבולבלת כן שב ונל לתי ש
מבבש נמבל בתחלה ואין תשיון בתחלה ועיין גש בתשיה לקמן: כנרים טמא ב הרב ש
שער שחור מבולבל לה"ינ שער משחר לבעינן מבולבל הרש בתשיה ל' וכב מהרס"ו ומתוס
לבסמוך בשינ נתקיס זה לבמס מזה אחרי מחות מכנרים טמא כנרים טהור נקי
הכא כנרים טמא לרבותא עכ"ל: ושני נתקיס זה לבמ מזה הרב כנרים נתק כנרים
כל וחזן לתנתה שיטה מקיף כל ברוחב בתרשה עיין בזה ברבא: נפרץ מלקוים א' טמא
ב'

ושני נתקי זה בצר זה ושטה של שער
מפסקת ביניהם נפרץ ממקום א' טמא
מב' מקומות טהור במה תהא הפרצה
מקום ב' שערות נפרץ ממקום אחר
כנריס טמא: ז' ושני נתקים זה לפנים
מזה ושטה של שער מפסקת ביניה
נפרץ ממקום א' טמא מב' מקומות
טהור
כמה

ושני נתקי זה בצר זה ושטה של שער מפסקת ביניהם נפרץ ממקום א' טמא מב' מקומות טהור במה תהא הפרצה מקום ב' שערות נפרץ ממקום אחר כנרים טמא: ז' ושני נתקים זה לפנים מזה ושטה של שער מפסקת ביניה נפרץ ממקום א' טמא מב' מקומות טהור כמה

ושני נתקי זה בצר זה ושטה של שער מפסקת בין שני הנתקים ומולקת אותן
לשנים כלומר הלמסקת
נמבלן שיער של אותה
השיטה הלקוים א' במקום
שמושו של הסנר עד לאחר
השער טמא שהרי מפסיק
הנתק: שני מקומות שמא
שיטה נמבלה לשנה ולמשנה
ושערן מאותה שיטה
שתי שערות באמצע טהור להבולבלות נמצא
ולשלות: כלה תהא הפרצה עד ב' מקומות
נמבלת הני שיער הפרצה מקום ב' שערות
לאחר משיבי השערות שבאמצע מבולבלות
ואם בתקום א' נמבלת הטמא עד נמבלן כנרים
שלא שאין שער שחור מבולבל וכנרים
בתוך הענין כיון כלא נמבלן ב' מקומות:
זה לאמר מזה כלל נתק כנרים הקלקלי הרב
ושטה של שיער מקיפן סביב מן לאותה
שטה מקיף נתק כנרים כל סביבותיה לשיי
לנעד של נתק ברוחב כמדשה מקבל אל
השיטה של שיער שזמן שיער הנתק הלא
השערות המבולבלות נמבלן מקום א' טמא
המבולי שהרי שיער שחור: אבל ואינו לב
לתכבן אבל המילון טהור כהא ב' שערות שם
מבולבלות לתכבן: אב מקומות טהור המבולי וכל
המילון שעשון שיהא נתק א' ובתרגום ב' שער
שמנדות מבולבלות: בלה

ושטה שיער המסקת בין שני הנתקים ומולקת אותן לשנים כלומר המסקת נמבלן שיער של אותה השיטה הלקוים א' במקום שמושו של הסנר עד לאחר השער טמא שהרי מפסיק הנתק: שני מקומות שמא שיטה נמבלה לשנה ולמשנה ושערן מאותה שיטה שתי שערות באמצע טהור להבולבלות נמצא ולשלות: כלה תהא הפרצה עד ב' מקומות נמבלת הני שיער הפרצה מקום ב' שערות לאחר משיבי השערות שבאמצע מבולבלות ואם בתקום א' נמבלת הטמא עד נמבלן כנרים שלא שאין שער שחור מבולבל וכנרים בתוך הענין כיון כלא נמבלן ב' מקומות: זה לאמר מזה כלל נתק כנרים הקלקלי הרב ושטה של שיער מקיפן סביב מן לאותה שטה מקיף נתק כנרים כל סביבותיה לשיי לנעד של נתק ברוחב כמדשה מקבל אל השיטה של שיער שזמן שיער הנתק הלא השערות המבולבלות נמבלן מקום א' טמא המבולי שהרי שיער שחור: אבל ואינו לב לתכבן אבל המילון טהור כהא ב' שערות שם מבולבלות לתכבן: אב מקומות טהור המבולי וכל המילון שעשון שיהא נתק א' ובתרגום ב' שער שמנדות מבולבלות: בלה

כמה תהא הבלה לב לקולות ויהא טהור בקשר
ב שערות ובגדים בקלוס א כבריס טהור והא
דתנן ובגדים בקלוס א טמא ג״ב בחמות הכבריס אבל
מאחר דנבלה כבריס אמר בקלוס א נעשין ב
הנקף א ושערות השאר
הרי כן הבגדות ח״ו ובן
שער צהוב טמא שער
לבן מטמא בין בחמה
בין בחוף שבוע א בין
חוף שבוע ב בין לאחר
הטהר: גולן בן שער
שחור טהור אי בלמת
לאחר הנקף אעפי שאין
מבגדות ואי בגשומר
לקמן בגבגר ברמיס לקמן הראש בקלוס ב שערות
כמאהרן: אעפי שהלך לו שער שחור טהור
לבין בשהרה הצהובה לא מטמא אעפי ששע
השחור אבל אם הטליטן בשיין בא השחור
ושהר השיין ואחר הלך השחור חזר
השיין ומטמא עד שבשה וחזר וכבס
ונשבר לא מדרים כיון לטהר הנקף לא
מטמא: כל נקף שטהר שנה א בין
שהטליטן בשיין וכבס או שבא שער שחור
ונטהרו בין שהטליטן בשער צהוב ובא שער
שחור וטהרו ואחר הלך השחור עד לה
שבשה חזר ונקף שוב אין הנקף זה
טומאה לגמרי אעפי לק״ג מ״מ טומאה
שלו הוי שער צהוב ושיין ולא מבני
בהם לבבל טהרו בשער שחור עלה מטמא
בשה אחר שהלך השחור אז נגלה בן שער
צהוב אחר כיון לטהר בנקף כבר שוב אין
לו טומאה
רש״א

לא בשיין ואיך נאחר כמלון בשב״ד של רק״ל בלבד
תשתנה בהסף כל אם מלבד לשוקיה לחר לא כשנגע כהא ראי בעינא נעלה
מגשמה לא היה השיין אינו בכין נרמא הנקף טהור הוא לגמרי ולא הרמב״ם בסמ״ת מהנל״
נקף שהוכל בשער צהוב עד בשיין ונולדו שער שחור וכל״ הרב״ם לא כ״ מעד בא שער צבוב
אחר לה לגמרי וכן הרש״ ועין בב״ הרמ״ר בלקמן: רשב״ אומר נשומר רש״ כל נקף שטהר
בל״ מ״ הרב בין שהטליטו בשיין וכבס וכל״ כל הרמב״ם שמאיתן נב״ מאהרן נרמא הנקף
טהור הוא ובאיר בשל קרבן אהרן לחלב טהור הוא מיותר לבין שנרמא ראי לטהר

מ״ הלב המטמי מ״ אבל המילון טהור: רבי יוסי -
אומר נב בהרות בבגד נשבה ה״ אין לבמה מ״ טומאה
ולמעבה שהבהרת לקולה הה כאן לאין מ״ מין טהרה
לנקף המילון כון לאיבא נקף המטמי לקולה ולמ״ר
מ״ שטהרן ולמ״ר אם בבגד
נבגד אבל אם בבגד שבוע
א״ מו ב״ ולאחר המטור
שטהרן טמאי נשומר מ״ שיין
כב״ הרש״ ש בשל קרבן אהרן
ולמ״ר ל״ טובא לאמ״ ש
בנקף מ״ שיין לקולה ולמ״ר
שיטת בגב״ שהעלקתי -
בבגד נשבה ל״ ל״ נשבה
לבבה לאין לסבלא ל״
שיבא מ״ מ״ שיין לקולה: בגבריך מלקוס א כבריס
טהור כב״ הרב והא דתנן נבגד מלקוס א טמא
הייט בחמות הכבריס בנמשב בבבוקות לקולה
הראש מלא א כל משערו הי״ ון בקולה הראש ואין
כאן מבגד הרש״: כבריס טהור ולמ״ר בב נקף
זה בלבד זה אמ״ נבגד כבריס בלקוס א טמא לגמ״
תשיבי מבגדות בין לאיבא מלבד שם לבוקו
לקולה הראש להייט שאר השערות שבראש
שהן לבנים מהרש״: ח נולד לו שער שחור
כב״ הרב ואי בגשומר בוקע כב״ בכמאהרי בגש״
ל״ אעפי שהלך לו שער שחור מ״ הרמב״ם
לטעמא לאחרן נרמא הנקף שהור הוא ועין לק״
ולש״ הרב כיון לטהר הצבוב אין לא מטמא
אעפי ששער השחור אבל אם הטליטה בשיין
כב״ כב״ הרש״ ובקל של קרבן אהרן של זה לאי
יכן ונבעי ביכן מלא בקל זה ההבדל בין שיין
ובין שער צהוב לקולה לא נשנה הכ״
אלרבה נשתנה ש״ל לקרא בשיין מלבר בלקולה
ואם בעינא נעלה וכל ונעל כאמנ״ בלחלוקה
ובשיין עב״ ושל הראשונה שבקרבה לאלרבה
ל״ היה השיין אינו בכין נרמא הנקף טהור הוא לגמרי ולא הרמב״ם בסמ״ת מהנל״
נקף שהוכל בשער צהוב עד בשיין ונולדו שער שחור וכל״ הרב״ם לא כ״ מעד בא שער צבוב
אחר לה לגמרי וכן הרש״ ועין בב״ הרמ״ר בלקמן: רשב״ אומר נשומר רש״ כל נקף שטהר
בל״ מ״ הרב בין שהטליטו בשיין וכבס וכל״ כל הרמב״ם שמאיתן נב״ מאהרן נרמא הנקף
טהור הוא ובאיר בשל קרבן אהרן לחלב טהור הוא מיותר לבין שנרמא ראי לטהר

מ״ב

אינו כלום ושהרי הכהן נקי סבר כהטר הוא להסילון
עשר גפנים נרפא וילה טהור הוא עוקרן הסילון שטבל
ואעפ"י שהלך לו השער שחור אבל אם אח"כ שהלך
בא מים אחר עמהם שהיה מלין עוקרן שנרפא

ומסל לבעל קמא לשער צהוב
אחר מטמאים לנקי ועיין
בביבו כלקמן) מינו טהור
מלהנן לסבר מלה חוש הכר
לפי שהיה לו ונשבר לא
שתא לה מלוחר כן לה

רש"א כל שער צהוב שטהר שעה א'
אין לו טומאה לעולם: ט מי שהיה
בו נתק כגריס ונתק כל ראשו -
הראש טהור

בבר נבלל באלרן נרפא הנקי שאחר שנרפא ותכן שבריאה מטהרת ברגש לבל ואם כי מלמ
בביות השער מלהוב שוב אינו מזיר זה השער ראשון קרח הוא טהור הנא בזקן מכן לל ואיש
להמליטו כי לא תגיע הבריאות והרפואה מלי לרבות מלקרחן ובבא מלא נתק בקמלה אינו שמ
שנרפא בבבר מה בסיל הלבר ואב ערין כשם שבבא כולו לבן בקמלה אינו טהור בבבר
אולר טהור הוא הוא יקר ולזה הוא להלל לנקי

וילה נרפא הנקי מהסילון שהיה לו וטהור הוא מכל סילון שיבא לו אחר אעפ"י שנפסר השער
שחור כבין שנרפא שהל לגולה עב. ובקב הלש לרשב"ל מלה הא בתכן מלגל המלוטן בשע
לבוב הלך שער לבוב כל וכן בסיון בל לאיון סבר כין לטהר הנקי סבר שוב אין לו טומאה
לגשמה נקי זה סבהרת מחוקה מל מראות שנולה בן סימנ טומאה כלא מטמו עב: רש"
כל שער לבוב שנגר כל לרב אבל אם אחר שהלך השחור נולר בנקי שער לבוב אז שמשה אמ
שגא כל ולב הלש וכל בגל קרבן אהרן כבהבדה נאלר לפיכש זה לרש מל כנר המשיון שנרפ
בשער שחור נרפא לגולה עשבי שנפסר לאלב לש ביינו לש עב לאין לומר לאיבא בנ"ה הן
כלרש אם אחר שהלך השחור נולר שער לבוב אחר טלא שלקן אבל נולר לו שער לבוב אחר
נלי טהור בלשונם לא משלמ הכי לקן אחר טבור סכסי וכשא אין לו טומאה לגולה
לרש להקל ובל עור בגל קמא לפ"רש הלש לתוס מבא לבריך לפרש לשער לבוב בנקי הוא
לוקא לשער לבוב הנקי לרש לאו לוקא ואור אחר לבולנקי הן בסיון לפה לא ביאר לבכין לרש
והראני ניה שזה שהסיף הוא עד לקן הוא עשר באר ויאלר כל סיון שטהר וכל לכן נראה
בפי' הרמב"ם לרש סבר לתב שהלש לגולה בין מה שהיה לו מה בין מלה שיבא אחרין
היה לו שער לבוב ובא שער שחור והשאר לשער לבוב הלל מלה שהיה לו ונשאר מלה שיבא אח
לשער לבוב לפי שהלה היקה לשער לבוב שלא יטמאנו שור אבל אם בא אחר שהלך
סיון שנגע כגשמה לא הלה מסיון ולה אם הומלט בסיון ובא שער שחור ולה הלה ונשאר
נשהר מכל סיון בין לה שהיה לו קכר בזמן בין מה שיהיה לא אחר שהלך שמסיון בהחלט שחור
אבל אם בא אחר שהלך הוא שער לבוב אלא שלשער לבוב לא הלה שכשער בא לא הל
שער לבוב והני לנקי לרש שער לבוב לאו לוקא שרק בסיון אלא אחר לנקי בשער לבוב לא
שהוא הנשאר אשר בן לבר לקן עב ובקב הרמב"ם לפי"ת רש"י לאחרת נרפא הנקי טהור הוא ופי
שרש לים מלת הוא ולה לגשמת פשרה בזה ואלר שפנ"ל הבגל לולר שטהור הוא אולכן הסילון שהיה לו
כין שנלמא בשער שחור ולא ישוב עוד לטמאנו בן עשבי שנפסר השער שחור אבל אם אחר
שלא ריבאהו זה השער שחור אם בא אחרין טמאנו זה אחרון הבגל באולר הוא שילה טומ
הוא זה הסי' אשר נרפא בשער שחור כ"ל יניה שור כ"ל טומאה לזה הנקי עב: ט ונתק כל
ראשו טהור כהבב לבבר אי ש כי יתרש ראשון קרח הוא ון ובן שנוי בקב ושיקר קרא לאם לבבר
אבקא לאב כי לא נקי לא אחרין הא כל ראשון שער וכן אם היה הנקי בבאמת לבנו ונשאר
יטהר ואין נקי כל כלאון הין אלא שיקר קרא לבבר כין קרחת ובקב לאב לבבר לבקאלר טמ
ריש ולוקיה לבין קרח ובבה לא אילא כבא הלל כקב כ יהיה בקרח ובבה ון לשלשת חיבה שער לבו

אין מעכבין זה אבל זה אם היה בראש נקף כנגיס ונמצא
נקף בראש אינו שלא נקף הזקן טהור וכן בשאר
בזקן ולא פרט בראש טהור כאין מעכבין זה על זה: ולכן
הוא שאין מעכבין: שיש לכל אחד מהם דינים משונים
הראש והזקן כאין מעכבין בבהרת
מפסיקין בשער הפנים לשאר
בגוף ושאר הפנים ושאר הגוף
מעכבין זה על זה הראשי
לטלא בגוף הבהרת מעכב
מריה הבהרת: אין מטמאין
את עצמו בלקוי שבראש והזקן
ולקמבין זה עצר זה אסעדל
לכל נגיס בזה ולכל נגיס בזה
אין מטמאין: ואין נגעים בזה
לזה לאחר יש נקף כנגיס בראש
אחר בזקן ולסוף שבועה אולסוף
שבועה ב' אבל לאחר הטהר
אשה בזקן לא תשיב משיון:
ואין פרץ שלמי המלין מוכה תוש לאמן לחמן כל שאין
בתוש ולמעלה זהו הראש וכל שאין בתוש למטה זהו
הזקן: ביקה של נרנרת ראש בשבי כבש והבשר
בקיף בשבי כבש תחת קרני ביקה: הקלחת
ונבחת שהיה בראש אלא שמשבעה קלקל
ולאמרו קרני קרחת משבעה קלקל כלפי מעל
קרני נבחת בבקעין בסלוך ואינן בנקפי שנקף
תוחר ותוכל שער ונקרחת ונבחת אין תוחרי
ותוכלי שער: משמאה בב שבועות בכתיב
בראה לבעת עור בשר לה עור בשר בב
שבועות אף כאן בב שבועות: בלמיה ובלסיון
לבן לבעת מורחת היא בקרחת לבעת לחלר
שמטמאה בלמיה מורחת לחלר שמטמאה
בלסיון היא לחלר שאינה מטמאה בשער לבן:
כשר

ראשו והזקן מעכבין זה את זה דר'
יהודה רשא מעכבין זה את זה ארש
ודין הוא מה אם עור הפנים ושאר
הבשר שיש דבר אחר מפסיקן
ביניהם מעכבין זה את זה הראש
והזקן שאין דבר אחר מפסיקן ביניה
אינו דין שיעכבו זה את זה הראש
והזקן אין מצטרפין זה עם זה ואין
פושין מזה לזה איזהו זקן מן הפרק
ושל לחי עד פיקה של גרגרת:
הקרחת והנבחת מיטמאות בב' שבועות
בב' סימנים במחיה ובפסיון איזו

ש"ה בו הבראה נגע ון' אינו טמא אלא כלהי: כהקרחת
שהוא הוא לחלרת ש"ש לרין נקף ון' לין מרה בכולם
ש"טהר בכך ולא הלב בזקן לבין לא ואיש לרבו
אבל הזקן אם אינו אולר איש אלא להוציא אבל הנשי
ואבל הקטן לא הכרוש בין איש
בין אשה בין קטן אלא לחלר
שאחר איש להביא אבל הזקן
לא ולא הלב ובבא כולם
נקף בקמלה אינו טהור כי
ולכאורה כתו בן בנקף
כולל לאחר הטהר כין
להמרת הרמיון וכן משמע
נמי לכבכת הלב בין שמולמי
וכ' להשלמה אבל מקרח הטהר
אינו טהור אלא לבלוסבר
לא קבעי הכי ולכ' הלש וכן מס'
הלבוש בטמא להטלא ולא הלא
בשר הלי קרקפס כהבא ואיש
כי: ילרש ראשו ון' משלמבל ון' ואין טלבהתיר בין לבל
ליכש קרא להוכח שאין הבריחה נשהרת כבאי קרא
בהרת לבל לא תטלי הבא אלא בבא בן מקלה לא לקר
ברימה ואין לבקל יוכל לבקלבו ולבמיון ליה לגנעי עכ':
טהור בהרת לבקלן יש לבאריך בזה בס"ל: הראש
והזקן אין מעכבין זה את זה בכל ילף ליה מלבכה כראשו
כל' בהמ' לתכפ' וכי ימרט ולשקנים לראשו אלא לחלר
לראשו טהור ואין בזקן מעכבין: הראש והזקן אין מטמאין
זה עצר זה ואין נגעים לזה לזה שכ' לבעת הראש את
הזקן מלחר שהן משבעי' הלבוסר סמ' לבעת:
הקרחת והנבחת בכלב בראש כ' ונ' בזקן נכ' אם
שקרח בולא ישלא כין קרחת ובבקעין בלשה
סמ' ולא הלב ואינן נבקע שהנקף חוחר ותוכל שער ובקלה
ונבחת אינן תוחרי ותוכלי שער ולכ' הלש ולי' לה לקבל
לה קרח שאינה ראויה לגדל שער אף נבחת שאינה ראויה
לגדל שער ון' שאם בעלי הלי יבינו כ' שם קרחת הונה של מרוטת שער שאינה ראויה לגדל שער וכמו שלבשן
כ' לה קרחת ב' לי שלוש ובלו שאינה לקלן וזה כלו בן שמכאינו הם בעלי הלי הקרש ויבינו שהשם מונה
של הרישה שביכי שליש וכשאינה ראויה לגדל שער ובלאתי מבטל קרבן עהרן שבקרח וחל הלי קרחת
לחרת הוא שם הרואר ולא יתאר הלבר בטמאה אלא אם יהיה מקליר ונמי בן אבל אם לשעבר נקרח לא
קרא קרחת עם ויבוא שיקרא קרח וזה שכ"ל בחמי להכר לקראו קרחת לחמר וכי יהיה בקרחת ולא
אחר וכי יהיה בקרח לב' שקרח יקרא בשעה שנקרח עכ"ל אחר זה כלו שיקרא הלבוכ —
בגיוקו אובל לשעבר אובל וקרחת אחר של מי שיש בו קשן הקרחת בקליר של משקל אבלן עכ' ולה עניין
אובל ואבלן לקרח וקרחת כי אובל הוא בנוש ובינוש ואבלן הוא שם הרואר אבל קלח הוא שם בהואר
ואינו בנוש וקרחת אינו שם הרואר כלל אבל שם הלקרח כלו לבעת שהוא שם בהלקרח ושם הרואר
לחמנו הוא לבעת כך בקרחת הוא שם הלקרח ושם הרואר לחמנו קרח ונכ' שלא נכ' קרחת זהוא
שר

שם הלקרה הנה שם זה יהיה קרח שם המאר זה לבנו
והרש בהרב ב"ב הבל ב' ש"ש בין נתקי לקרחת ובמה לנתק
אשר בכל מראה וקרחת אין נשאר לא כל מראה והרב
כבר בהר"ב הרש"ל בלשון הכ' לא הוצרך לבאר זה בכאן
שהבל הזה שבמראות עינינו שנין לב' אור הלקוח
שעכשו אין אנו צריכים לב' אור אלא ההבל הלקוחי לה
שישבין לקוח שלון מנו שם קרחת ובמה אבל הבל
המראות הוא לה שאמר יבלות אלא הלקוחות הקבלת
הנעשה שזה הלקוח לא יקבל אלא נגע הנתק ואולם בכל
מראה ואלו בלקוחות לא יקבל אלא כל מראות ושאר
נגעי עור בשר ולמה כתב יהיה כאן הלב בזה שהשלו
זו החלקה כל ההבל של המראה לפי שאין שנין לב' אור
שם קרחת ובמה זה אפשר שיהיה לשון הלב ולא כאן
הרש"ל לא אחר אלא שהנתק אין נשאר כל מראה
הלל שלנינו בשתי נגעים בכאן שהקרחת ובמה נשאר
כל מראה לשתי נגעים לא נבין אבל שלי לבקלק
בזה ההבל עצמו שבמקום הלב ופרש"ל שקרחת
ובמה אינם תכלית שער שאם נראה לן בכתוב
הנתק כל ראשו לבן לבן רוק כשנתק בנגעים שאינו
לבן שער שיער שהרי כך שאחר וכי יגרש ראשונה
קרח הוא וזהו כי נתק כל ראשו ושל זה הוא אחר וכי
יהיה בקרחת ולא היה הבר כן לא כל לבן
לסקלים לא לפרש ולמקרי נתק כל ראשו שאינו ראוי
לבן שער בלבן הבא לא כמבר שיהיה לשון שזה
שלבנו לבן נתק כל ראשו אוכי יגרש לאו השיר אלא
לבי מקרי אלא לפרקא לשהור הוא לבנה
ושיער קרחת לבן קרחת ובמה והשמש נתי אמר
שלן הכתוב זה הוא שלבנו לבן נתק כל ראשו
לא לבל לבי לבנו אלא הא כלאיל והא בלאיל
וכמו שלא לבנו הן שיהא שהור בבר קרחת בלבן
או בבריחת ובמה בלבן בלא לשון כך לא לפרש
לשון הלב והרש אבל כמו נכסת לא שבינו
לפרש מי מה קרחת שאינה ראויה לקבל שער כל
מין אבל נשם כל לא קרחת קרחת לבה שאינן
מינה לבנין אמר שראוי לקבל שער ולמי זה
בריחת הנתק וקבה לקרחת שנן מ אלא שאר
בבולן וזה בלאת מ וכן מין בבל בין נתק לקרחת
ובמה לא בלה שהנתק מוקף בשער והקרחת
והבמה כל הבא נמרטת לכה הוא שיטת
הלמבי בבירושלמי בלא לקלן בלה מין כל
ובמבורן בלה הלשון והרלבן בבי המקלש נתן שם
לזה כי בטבעו בנו מרי כבוי שיקרחת לבה
לינעלם השער בלאת הראש לעמוד מן לבנו

ומין בנתוק בלה מנו אמר לא הר' הוא כשאב בנתק
אבל כאשר נתק השער באמצע לקוש השער עמד לא
מנו שקורי אותו הלעגי שלנו שיקרח ובשרב לסבב
ולישנו הכתוב שקרח מבאת מנו מן המאמרים
שכן כרך בנו מרי לקרח ואחר הכתוב וכי יהי
בקרחת ובמה נגע לבן אדמדם שישתנה בשאר הנגע
בבגוף ובמלון וכל שב ובכל בבמה לה"ל כל קרחת ובמה
ונתקלא הוא לא פשיש בהרת בלבן כבין הנל שם וכשיהי
בהרת שבון בשער לבוב כן ובמסיון עכ"ל זה שיהי
נראה לי אלא לקרחת ובמה אין לפי להתשלש אלא
בנתק בלבד והכל נתלה בתריט ובקיק השער עד
בתלק יש לו כין נתק ומי הוא בשאבי שאר בכלל
וכן בכל הראש ישלו כן קרחת ובמה אלכך כל הרלב
וכי תהיה הנתק בכולה בבמה לה"ל כל לבהול הוא ויקשה
בנגעי עור הבשר ואתה כ"ש פרש כן בבי המלש
והיא בריה לה ישלשל אות ב"ן תכות הקרבה נבדל
כל בריש כל: ואת והרש והלב היבא לתפרשת
אותה בריה לקרבי שהור הוא תשלאת נתק לבי
לפנינו מיה אבל תקטלת בנגעי עור בשר וכ
אינו לתקטלת בנגעי עור בשר אמר שלרה הנ
בכולן אמר שנשה לקוש שאינו ראוי לבל
ב' קנש"ת זו תקי שבת בלש כבר לבי קרח
לא קמי"ל בכין מרה הנתק בכולה אלא עיקר
קרחת בכין קרחת ובמה והשתא כי נכשין
שהור הוא תשלאת נתק בלבד בקרחת
ובמה לקמי"ל בהן וכן שאין מנכל שער
אלא עכשו שבי הלב והרש אין שלן קושיא
ופי הרלבן בכתב שעינן התשלות ובריקל
נוטה לפרש זה ושל לקוש עינן לבשר
שלא לא נקרחת אלא נשה נבמה בכל המאה
הבי מאות אבל בלקוש שקרחת ונשה נבמה
הוא בנגעי שאינו מנכל שער כמו שהנ
לתקנו הקרח ובמה לבעלת הרש והלב אי
לתקטלא בנגעי עור בשר עד שנגיר
הכתוב הוא עד שיהיה בכל המאה מלו
מנכל שער ולדברי הרלבן כל שאלא שם
הנוגעה עלמנו כל מבי"אה וכן הכשרת מבי
במחיה ובמסיון מי הה לבנו לבשרת מנ
כל היא מלתר שאינה לשראה בש
לבן מס"ש הרש והא לא שאתר איבבא ש
בשער לבן ולא בלמיה. לשוש כסקלו לא
מנכל שער ויהיו חלבן לש בבי שער
בנו מרי שהר בכל קרחת שיש בלקוש
[illegible]

איזו היא קרחת אבל נשם רך נשם מכה שאינה רחויה לגדל שער איזו היא קרחת מן החקרקר השופע לאחוריו עד פיקה של צואר איזו היא גבחת מן החקרקר השופע לפניו ערב כנגד שער מלמעלן הקרחת והגבחת אינן מצטרפות זו עם זו ואינן פושות מזו לזו רבי יחודה אומר אם יש שער ביניהן אינן מצטרפות ואם לאו הרי אלו מצטרפות:

פרק יא בל הבגדים מטמאין בנגעים

חוץ

בסס מס סמלוכלו מיכו שנדל סער וסמך כו מיכו מנדל סער: עכס בסיכס רלויס לנדל סער כגון עכס גדולס מסנסר כעסס כלקס: ס"ס סל כיסר סיס מולים ברלסזכס סל כיסר: ומין מוסוק זו לזו מקרקס לנגעס ומנגעס לקרקס: מס יס סער עסס"ק נכיסן כיס קרקס לנגעס ומין מלכס כר יכולס:

בל מכגדים לסמויי דברי סל עכרל וכס"ים וקסכים ומס"לו סל נר מוסכ וכלכר מסן עכסר ומסס"ים כלכס"ים כנגד נסר מו כנגד מסס"ים כנגדים סל נסר ומסס"ים מין כנגדי סל עכרי מקרכס לס: ידמו

מסר מיכנס מסר זס מכס מוס מעס כעס מצדרו כדין כו דין מקרקס ומנגעס מ"כ מולס זס לפי מסמו מסוכר רקרקס עס מעס מעס מענדל מענדל מסר ולפי מקלק לפי מלוקוס דמכל כמס מכין כמכי מכמו ומכס מסיכס רלוי כו' ג"כ מכין כמכי מכמוכ מל קרכן מסרן לס מסנים מל ל' מרמכ"ס מכמירוסו זס כמכס' דמרמכ"ס ל"נ כמסכקו מכס מסיכ' רלוי כו מכל מס מר"ס ומר"כ מכס מסיכס רלוי כו' מרוסוקס מסר' לכל כמס כו' מסי' מכס מסיכס רלוי כו' כמכיקס מ"ן כמ"ן קרס' ונגס: איזו מיס קרס' מכל כמס כו' ומ"ס לנגס' רמב"ס מ"ס מעמ"ס: אבל כמס כו' לכמ' מר"כ ומר"ס מ"נ נמ"כ מי מס מי קרקס כידי מעיס מסנגס כידי מעיס מכיין מכל כמסכו' מ"ל קרקס קרקס ריכס ולמס מרמב"ס מ"נ נמ"כ מי מס קרקס מסיכס רלויס לנדל מסר לס נגס כו' מכיין מכל כמס כו' מ"ל קרקס קרקס ריכס: איזו מיס קרקס מן מקדקד כו' מל נגול מקרקס ומנגעס נמי דמקוס מקורס כיולס זס כמריס דנגעס יקרס מס מלנגי מכיו וקרקס מס מכלמי מרמו מלמס דכמי מוס מר מיזס נגול יקרס נגעס ומל מיזס נגול יקרס קרקס קרכן מסרן: עד כנגד מסר מלמעלן כ"ל לפמוקי מיסר נגוס מעיכיס ומס מסר מיולר מסר נמרקס כדברי מכ"מ נסוס מלכות מכו"ס מסס דמסריכן נמ"ק דקידוסין (דף ל"ו) לס מסימו קלס' כין מיכיכס מכין לדכות כלמרמס מ"ל נרמסס לסייב מל מרמס ככין מעיכיס ומ' מכ"מ כלו' דכין מקרקס כין מיכיומן מסיסר מנולד נמרקס כין מקרקס מרמס מייב מ"כ לפי זס מיכס לפמוקי מי מוס מולד לו מסר נמרקס מס"נ מיסס נגס מעכינס כן מלס מסיקדכי מכ"מ מרמס לי דמס כן מעילין דנמריכן מסס מקרקס מסיס מקוס מכמתן נס כן כין מעיכיס מסוס מל מרקס ונס דס"ל לס מירוסכן מלס כמב כי זמיכיכס מסמ"ס מעוך לנרקס וכן כמכעוד נמ"נ דמכות דף ך' כין מעיכיס מרמס מעוך לנרקס מל כמן ומן מעיכיס מל מכ"מ מסמרס מדכמסיס מלס מס לכו לפירס':

חקרחת ומנגעס מיקמ"נ מרמין כו' ומיכן מוסוק כו' מ"כ וכי יסיס מקרקס מו מנגעס מלמד מסין מקרקס ומנגעס מכמרמוס זו עס זו וכו' לס יכמרמו זו עס זו מכל יעמו מזו לזו מ"ל מקרקמוס מ"מכמו ומיכ מר"ס מדכמיב מו לקלק דרים דמין מכמרמוס ומין מוסוק:

פרק יא א בל מכגדים מיסמ"ין כנגעים כי מר"כ לסמויי מנדים מל מנדים וכמיס וקסכים וכ"כ מרמב"ס וכר מס דמדין כנגעי מרס דרמ"נ מעיס לים ומדמסס לקמן מ"ן מנר מוסכ דייק מכ"מ נמ"ס מס"נ דס"ס דמנדים מ"מכן נמכוס מסמסס מייבס מיסמ"ין (מקרוס) רן א ונכמן

ב כאן דלא תכן מין אבר קושר מסמא דטלבר קושר
בעי מסמא* וכ"ש ס"ר ב"ר וכ"כ ס"ל* אבל אין כרשא כן
מ"כרי ס"ר כאב"ס דא"כ רבינא לאסמוכיכן דלאתויי בר
קושר וב מכורו מלא מסמ"ב סמעיק לסון מסמכם ומסמר
לס"ל דתכם מאון מדלעיל
ברפ"ג דקמכו ומון אבר
קושר דא"ם מכם ודמא
מסר"ם דבר קושר מסמא
כא"ם כמסמו ברפ"ג* ומ"ק לי
מל מר"ב ומדמכ"ם מסמי
מקדיומבדים לכמים ומכל
דומכי מבן כמים ומבדים:

חוץ משל עכו"ם הלוקח בגדים מן העכו"ם
יראו בתחל ועורות הם אינו מטמא בנגעי
היכר לתם מן הגדל בארץ אפילו חוש אפי'
משיחה דבר שתוא מקבל טומאת טמא:
ב צמר גמלים וצמ"רחלים שטרפן זות בזת
אם

ח"ץ מבל עכו"ם מיין מים מר"ם מלקמן: יראו
כמקילם מירם מר"ב מם לו כבנע מסים כמס קול'
מנמו ליל ישראל ולא דמי לאם דמכן לעילא' ומלו
כמרות מזורות מסים כעכו"ם קולם מכמנייר דמקם
בנגזו ולכמנייר מרי כמכן מכולר מבל מכא מפי כגד מוי מזי לבנעים כו' מר"ם* מ"ם מר"ב מלכך יעיס כו'
ומ"כ מר"ם מלא מלא מיים מן מכין ומא"ם לא ידמקי מם מכין יעיס לכאן דכל מור מלא רמסו מכמן ונגזר מלין
מכלם מו מסגר כא מימו מוא ולין ליתי כזיר מו מכדם זכא וזכ דמלוין כמבגו: ועורות מים מיבקא מטמין בבנעי
כא מר"ב דבמי לאמכי ולבא מ"ו בתור מם נמר ומסמי מין מבדל כמרן ולא יקם לרמתרו בבא מבו מ"ו מבדל כמרן
לפי מבמלו מיים מאבם (מם מיים) מן מבמקי מרמב"ם ומי בבמב"ב מ"ר ב"מ* ולמבין מיקם מיין לק מבב"מ: חיבר
לאם כו מבא כא מ"ל מו בבמו לבני מא מבב מו מן מאר ומי כבל קרבן מסרן מבי"ל דמבמיקוד ילוף זם רשום ליה
לבקור מבים בקמן ובקדם בסים מבורם מל המיבו מירבם מסמיון לבור מא לרבות מור מבים מם מים מבוכר מבו
מן מבדל כמרן מבילו כל מסום מ"ב ומין כ"ל כלל מסרי מבוכו כיובא כזם מריבוי בבם כלים מ"ו מבבם ב"ומם
לא כמבר מלא מור ולא בבור מבל מליבור מום מבבקבי מם דדייק מד כבב מו ומ"מ לבבבב כ"ו ומור ומ"ן
בלא"ו כלל כמ"ם מם בם"ר ומ"ם כדבבוים ומבי מיבא דמא מבא מ"ם לבמבי מלו מים כבוכים כולם בזלו לומר
מם כו מבמא בבנעים מד מיסיו כלם מבבוברים יבד בבר ומסמים ומבי כו' מלבר מסום מבוב מלין מום מומא
ימבם כום כדלעיל מבא בבלן בבר מ"ם בלאמבי מסרי מבורם בבבים מלא"ב ומים מבבם ובו' בבבר מו בבור
מו בבמי ובומר ומיין כדיבור דלק' בלמון מרבים: דבר מסום מבבל מימם כבב מר"ב ובלבר מיבבדבו כו'
מלו מים מבא מלבר כבבמא מבירו ב"ב מר"ב מלו דבלים מבבם לא ון"ל מרבים ומם מבבר (מבימב)
מבמן דרך מבל מל מור בבלי מיים ומים מן מבבור מבימר ימים ימד מבור לבומם ר"ל כי כבבר בבמא זם
מבמא זם ומם מים מבורם בבמי מבימום ולבבלם כמו מבבבו בבים (בלים) ומם זם מבור (מלים) מו
ימבא בבנעים לבבבו מו בבור (מיזם מור מים) ומזם מבין מבבו דבר מסום מבבל מבבם (ריל מם מים זם
מבבור מבור ימבבו מבבל מומם) כבבר בבבא מומם כזם מדבר מבדול כמרן מבבם זם מבור מו ימבא בבנעים
מבבל מסום ימיי ומום מבבו בבבדא מו בבור לבבים מא מבבור לו כל מסום מן מבדל כמרן מבילו מום ומבל
ומבימם ובלבר מיבבבו לו מרבך מבבורו בבומם ב"כ מבבל מבר"ם כתב בבם מר"ל מבבבומם דדוקא מרבומם מל
מור מבבר לא מבבם ולא מור מים מים ליקם בבי מרבבבי בבתבימין מבא זלא מבבי מבבא ובבב מור
מבר"ם דבר מסום מבבל מימם כ"ל לים בו כבימר מבבר ב"מל ב"מור מ"מם ולא בבטל בריב כיון דלא מרבן
זם בום כבו בבימם מבל ומרבב"ם בבבורו מ"ב מבבב"ר לייק לבבוב מבבמין: ב צמר גמלים ובמר רחל
כו' בב"ר ליקבבבה בבר לבי מבין קרוי בבר מבם מלא בבר רבלים ובבב"ם בבם מירבמלבי מרב"ם רבלים:

מבבם

ירמו (בבבלם) מבילו בבבבע מסים בם ם קרים מבמו
ליל ישראל דבמי בבבד מוי מזי לבבבעים מלא מרבים מל
מבבו"ם מימם מבבבבם מילבך יעיס מסים בבן מבבבע
בבולו מרבומם מבבבו"ם מימים לו מן מבבבין ומבבבם
לרמו' יבי מ"ר רמם (בבבלבם
מורות מים מ"כן מבבמין
דבבים לבבבים ולבבר מו
בבור מם בבר ומבבים מין
מבדל כמרן מן מבדל כמרן: מבר לבן
לבירות מל דבים מבדלים
מן מים מן מבדל כמרן
מבילו מום מבילו מים מבבבלבר מימבבו לו בדרך
מבורו בבמי מבימום מו מיובר: ב מבבבם מבבבן מבבבן
ומבם מבן בבר: מם

אם רוב מן הגמלי' וכו' שהצמר של רחלים מקבל נגע: מחצה למחצה טמא דצמר גמלים כצמר רחלים חשוב: וכן הפשתן והקנבוס שטרפן זה בזה ועשה מהן בגד דינן כדין צמר גמלים וצמר רחלים שטרפן: ג הצבועים אפי' בידי שמים: בבתי' בין צבועים אפילו בידי אדם: העורות בבתים ואפי' צבועי' בידי אדם מטמאין בנגעים אבל הבגדים אינן מטמאין בנגעים ואפילו בידי שמים דכתיב בבגד צמר או בבגד פשתים מה פשתים כברייתו אף (צמר) כברייתו וכתיב לפשתים ולצמר מה פשתים לבן אף צמר לבן והעורות הכא ע"כ בידי אדם אין מטמאין בנגעים אבל בידי שמים מיטמאין בנגעי' כדברי ר' שמעון: ד ששתיו צבוע שתי שלו צבוע ואין צבוע טמא: וערבו לבן ואי אזלינן בתר הערב הוי לבן ומטמא: הכל הולך אחר הנראה כשהם גלוים שהערב נראה בכרים ובכסתות השתי נראה והכל לפי שלובשו: ירקרק ירוק שבירוקי' אדמדם אדום שבאדומים כלו' מראה הירוקה והאדמימות בהם חזק מאד ירקרק ככנף טווס וכחריות של דקל אדמדם כזהורית יפה שבהם. היה ירקרק בגדים ולבסוף פשה אדמדם אצל ירקרק: נשתנה

אם רוב מן הגמלים אינם מיטמאים בנגעים אם רוב מן הרחלים מיטמאים בנגעי' מחצה למחצה מיטמאין בנגעי' וכן הפשתן והקנבוס שטרפן זה בזה: ג העורות והבגדי' הצבועי' אין מיטמאין בנגעים הבתים בין צבועי' בין שאינן צבועים מיטמאין בנגעים דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר העורות כבתים רבי שמעון אומר הצבועי' בידי שמים מיטמאין ובידי אדם אינם מיטמאין: ד בגד ששתיו צבוע וערבו לבן ערבו צבוע ושתיו לבן הכל הולך אחר הנראה הבגדי' מיטמאין בירקרק שבירוקי' ובאדמדם שבאדומי' היה ירקרק ופשה אדמדם אדמדם ופשה ירקרק טמא נשתנה

מחצה למחצה מיטמאי' בנגעים דלא כר"ש דקיי"ל ספק דאמר שפ"ל וספק נגעים להקל מחצה למחצה ספוק פר"ס. והבלאים בעי דינא הכי בעי מסקינן הכא: ג העורות והבגדים הצבועים כו' כתב הר"ב ואלה שהבגדי' אינן מטמאין בנגעים ואפי' בידי שמים דכתיב בבגד צמר או בבגד פשתים עם פשתים כברייתו (פי' פרש"י בתחלתו שאין דרך לצובעו ע"כ) אף צמר כברייתו לאפוקי את הצבועים בידי אדם ולא אפקיה את הצבועים בידי שמים ק"ל לפשתן ולצמר מה פשתן לבן (דליכא צבוע בידי שמים קרבן אהרן) אף צמר לבן כך הוא בת"כ. ופ"ה הר"ב דעורות הצבועות כו' כדברי ר"ש כ"כ הרמב"ם ומשמע דתנא סתם כרבנן דס"ל שמים דהצבועים בידי אדם ה"ל ר"מ ור"ש קרי בגד לו והלכה כרבים ומ"מ אדם דר"מ סבירא ליה כתוספתא דהא ר"מ וידוע דהלכה כר"מ שמבירו ע"כ. ומשמע דר"מ דקאי אעורות לבגדי' שרבתי' בבגד או בעור לאקשי עור לבגד מה בגד כולו לבן אף עורות כולם לבנים כדאיתא בת"כ: ר"א העורות בבתים יב"ל כ"ל או בעור לרבות את הצבועים דאו לחלק אתי לומר שהעור חלוק מבגד והבתים דצבועים בהו מיטמאין ונראה טעמים נכתב אותו ולפיכך יכולין לעורר גם כל דבעתני' א': ר"ש הצבועים בידי שמים כו': בת"כ הש"א כתוב אחד אומר בבגד וכתוב אחד אומר בעור הא כיצד צבועים בידי אדם אין מיטמאים ובי' בידי שמים מיטמאין בנגעים ופי' בק"א כתוב אחד אומר בגד לשתים עור עליו וכתוב אחד אומר או בעור דאלקן: ד הבגדים מיטמאין בירקרק שבירוקים וכו' מדכתיב ירקרק ואדמדם יליף לה בת"כ ז"ל הרמב"ם אמר שמא בשומעת בגדי' ירקרק או אדמדם ומרת שמראי שלשון שלא ישים (כוסף לוה או לוקיות אלא לעניין שם וכ"ה לוקיות כוספות את שיוסף לזרו) ולהפך וכאמר אמר ירקרק או אדמדם ולא אמר ירוק או אדום רבה בזה חוק הירקות וחוק האדמימות וכן אמרו בשמעי' אדם לבן אדמדם או לבנה אדמדמת כיון ג"כ שחוק באדמימות ר"ל ביאה את המראה שמצורע (אין) שלובו (עם) חוק האדמימות וידים שהם שמראה אשר כקראתו שהיך כמו שכתבנו בראש השבכת ע"כ: ובאדמדם שבאדומים לשון הר"ב כזהורית יפה שבהם והר"ש ובק"ל שבעיקר שתוספתא כזהורית יפה שבהם וכן פיה שבירקרק של שמונה בכידיכו בר"פ: היה ירקרק. ופשה כו' פי' הר"ב היה ירקרק בגרים ולבסוף פשה אדמדם אצל ירקרק.
בת"כ יליף ליה דכתיב ירקרק או אדמדם [illegible]

כלו' מעורב מדבריב לו לבלב יכול כסס סמין מסמלין
בסמוך כך לא יכסרמו וס עם וס ס"ל נסים אלא אמר וסיו
מלמר מסנסרמין וכרמי' מר"ב ומים דנני מסמ וכסרמ
כרים מכילמין. ומס דבקס מל"ב כנרים לנכין מב
לכל מנרעמ מסן כנרים
בס"ם כרמ"ו וסיעור מסמין
בעסבס f: באלו לא מכיל נשתנת רבי יהודה אומר ירע"ר בתחלה;
ת העומר בראשון יבבס ויסגיר העומר
בשני ישרף חפושת בזה ובזה ישרף חכחת
בתחילה רבי ישמעאל אומר יבבס ויסגיר
וחכמים אומרים אינו זקוק לו חכחת
בראשון יבבס ויסגיר חכחת בשני קורעו
ושורף סח שקרע וצריך סגליח רבי נחמיה
אומר אינו צריך סגליח: ו חזר

נשתנה ופשה נשתנה ולא פשה בטילו לא
מסמס בקמלס כמסו: מל מכמן ורמסו ומקדם ס מניר
כמס יכנס ויסניר כמלו כמס כמוף מכוע רמסון: אכמס
מסיס מקמלס מזק מירקוס לו מסדמיעוס וכמס ירוק
ביכוכי לו מדוס ביכוכי: מיכו זקוק לו מין זקוק לסגירו
ומסיר ומלכס כמכמים: מכמס כרמסון יכנס ויסניר
כמלו לא כמס: מכמס בסכי דכמוף מכוע מכי מכמו
מכמס קורעו ומורף מס מקרע: וצריך מגליח לסיס
מלמי מקוכע נגד נמקוס מקרע דבריב ומס מדמס
מוד ומין עוד מלא מקומו מלמר מסוס מילס מלין
מסלים: רבי נחמיה אומר כו' ומין מלכס כרבי נחמיה:

ו חזר

מלו' מעורב מדבריב לו לבלב יכול כסס סמין מסמלין
בסמוך כך לא יכסרמו וס עם וס ס"ל נסים אלא אמר וסיו
מלמר מסנסרמין וכרמי' מר"ב ומים דנני מסמ וכסרמ
כרים מכילמין. ומס דבקס מל"ב כנרים לנכין מב
לכל מנרעמ מסן כנרים
בס"ם כרמ"ו וסיעור מסמין
בעסבס f: באלו לא מכיל נשתנת רבי יהודה אומר ירע"ר בתחלה;
ת העומר בראשון יבבס ויסגיר העומר
בשני ישרף חפושת בזה ובזה ישרף חכחת
בתחילה רבי ישמעאל אומר יבבס ויסגיר
וחכמים אומרים אינו זקוק לו חכחת
בראשון יבבס ויסגיר חכחת בשני קורעו
ושורף סח שקרע וצריך סגליח רבי נחמיה
אומר אינו צריך סגליח: ו חזר

מכמס בקמלס כמסו: מל מכמן ורמסו ומקדם ס מניר
כמס יכנס ויסניר כמלו כמס כמוף מכוע רמסון: אכמס
מסיס מקמלס מזק מירקוס לו מסדמיעוס וכמס ירוק
ביכוכי לו מדוס ביכוכי: מיכו זקוק לו מין זקוק לסגירו
ומסיר ומלכס כמכמים: מכמס כרמסון יכנס ויסניר
כמלו לא כמס: מכמס בסכי דכמוף מכוע מכי מכמו
מכמס קורעו ומורף מס מקרע: וצריך מגליח לסיס
מלמי מקוכע נגד נמקוס מקרע דבריב ומס מדמס
מוד ומין עוד מלא מקומו מלמר מסוס מילס מלין
מסלים: רבי נחמיה אומר כו' ומין מלכס כרבי נחמיה:

ו חזר

מכמס בקמלס כמסו: מל מכמן ורמסו ומקדם ס מניר
כמס יכנס ויסניר כמלו כמס כמוף מכוע רמסון: אכמס
מסיס מקמלס מזק מירקוס לו מסדמיעוס וכמס ירוק
ביכוכי לו מדוס ביכוכי: מיכו זקוק לו מין זקוק לסגירו
ומסיר ומלכס כמכמים: מכמס כרמסון יכנס ויסניר
כמלו לא כמס: מכמס בסכי דכמוף מכוע מכי מכמו
מכמס קורעו ומורף מס מקרע: וצריך מגליח לסיס
מלמי מקוכע נגד נמקוס מקרע דבריב ומס מדמס
מוד ומין עוד מלא מקומו מלמר מסוס מילס מלין
מסלים: רבי נחמיה אומר כו' ומין מלכס כרבי נחמיה:

ו חזר

דסכמ לנ"ס לומר דמס כסס וכמס עס"ס מינס לעדוס דלא מימס דוקמ כסס יכנס מכל מומד ומרס: יבבס מי'
מר"ב מקוס מכנע דבריב וכנמו מס מסר כו מכנע: ומיליס כמ"כ דלא לכל מכנד קמר ולא לנגע מלכד מא מרין
לכנס מעס מן מכנד מעו ולא מר"ב מקוס מכנע כלו' ולא מס מכנע כולו ולא מס מכנע מלכד: העומר כסכי כו'
מעומס כו' מקרמ מ מסורסוס מן. ברמסון מס מסס. וכסכי מס מעד וכ"ס מס מסס: חכחת בקמלס מי' מר"ב
מסיס מקמלס מזק מירקדוס כו' וכמס ירוק ביכוכי כו' דמלו ירוק מלס מסוס מרמס מליסו מסור לנמרי ומסי'
ברמסון לו כסכי כדיליס כמ"כ מדבריב ומכס כסס מכנע מדקרמו מכנע מסמע דמדין קנע מרמס מכנע כו ומסמ
דסמע מרמכ"ס מיכו כן כך מיס מסע מרמכ"ד ומלינע ייסו כמלו לא כמסכמ לעמכי' דלמיל: חכחת ברמסון
יכנס ויסניר ילוס ליס בס"ב נ"ס דכנע כנע דברמסון בדיב וכנמו מס מסר כו מכנע דלא מלי"ל מלא יכנמיסו לו
וכנס מוקו ומוס מעמיכן כמי דמקוס כנע קמר מדלא מר וכנמיסו בלכד לו וכנמו מוקו מלא מר מכנע לנ"ס
מכנע דמר כ מכנע מכי ומכס כסס מפנע מס מסס וכו' וכמב מר"ס ומיסו מין ליכו מעס כמומר דמלו מומר
מ"מכומס ומרס זכיין מכמס כמוס מכוע רמסון (לי) כמוס מכוע מכי חזר לירקרס לו מדמרס מרי מוס כמומר
ב"מכומס ומורס מכל מס מדולו כמס מלילו מס כמס מכנמו כמוס מכוע מכי מ"ב: רנ"א. מ"ב מלילס ומלי מוס
מנעי ליס לכדבריס כמ"ב בנגד יכול כ"ס מ"ל מוד מס רמסוכס כנרים מס מכיים ודכנן מדמו מיס מר"ס:

ומזר

ו מזר נגע לבגד בעקום אחר מן הבגד ולא נטמא
מכאן על עקום אקריאם: מגיל את המטליא בסדרן
את הבגד כלו כדבריב ואם תרצה עוד בבגד בו וסרף
את הבגד מגיל את המטליא אותו מלאי מכאן על
עקום אקריאם מגילו ואיבו
מורתו עם הבגד: מזר
לטמא לאותו מלאי מאחר
בו סרף את הבגד כלו
מזר בבגד מצמו אבל
המטליא אינו מטמא אלא אם יש מלא מלא מגביהו ואם אחד בעיבו
מביאות מים לו מים בסבוב לאמן סרף ואם אחיה
מטלא על מלא אינו מטמא כגון: מטלא מן המוסגר
מטמא מלאי מחיבת בגל מוסגר על בגד מסו ומוסגר
קרי לבגד מאחד בעיבו בסבוב לאמן ובסבוב מבי
בים דקורת מחבו מבגד וסרף אם מקרא ומאר הבגד
קרוי מוסגר: מזר מבגד לבגד המוסגר מכלאם מחבו
מחיבת זו. מים מחם מלאי לבגד מסור אף מלאי
מבגד המוסגר מאמן מריאם בדבריב ואם תרצה עוד
בבגד ובו' מגיל את המטליא מאינו מלאי מוס מבטל
מחבו ומאחר בבגד מסור מגילו ואינו מורתו עם
הבגד המוסגר: מזר

ו חזר נגע לבגד מגיל את המטליא חזר
לטהרת שורף את הבגד המוסגר מן
המוסגר בטהור חזר נגע לבגד שורף את
המטליא חזר

ו חזר נגע לבגד מרים מר"ב בעקום אחר מן הבגד
דאמר"ג דמדבריב עוד ילמדנו לעקום מיהא
מרבאר בבגד דעיקר דסוף מגילים לבקוב ואם תרצה"
עוד ולא מינסרך לבתב בבגד דאם בים מריב אלא
לרבות כל הבגד בדאיתא
בת"ב: שורף את הבגד
בתב מר"ב אבל המטליא
אינו מחמן מריאם ולא מ"ך
בים לאמן מבלא דקאמר
אלא בקומאם ומטליא
מחמא את הבגד בטמאי' דאם ים בם אלא אל אלא בו'
מר"ם מעיין בתבבא ל"ה: חזר נגע לבגד מרים מר"ב
לאומנר מלבבן מזר מובא ולאי דבאומנר קאמר דאלו
בטמאר מאי מוקמא אם מעולם לא מים בו ולא מינסרך
לאבבי מבא לבגד מר מסמן בדלקמן לקמן מאבי דאבי
בעי לין מאבי: שורף את המטליא ומר"ב מחמיק
מגיל את המטליא וכן לאמן מר"ם ומיתבי קומאם
דקאבי מטלא מן המוסגר בטמאר ובראם נגע בבגד
מרף את המטליא ובתב אלא אם לא מן המוסגר בטמאר
ובראם נגע בבגד בלומר בטמאר בראם מבגד ומאם
בקם בראם ולא קאבי מזר בדקאבי בבאבי מאמר לבבא
בטמאר מירי מבגד בראם בומבבין בבאלם מרבאם
מטלא דמטליא מם מגבד מ מבר קאמר ומבגד מבטמאר

כאלו אם המטליא מבבאבר בו אלבך המטליא מאמן מריאם מבגד מבו מבגד ומאמר מבגד
מאבבם זו בדבאי קאי לבבי המוסגר לא בתאב מבגד כאלו אם המטליא מ"ב. אם קאמן דאמר בבאבים גרים
בגדים מגיל ומ"ם ומי מבי בבאם בטמאר לטמא מאמר מבגד בראמן ומאם מבגד לא יטמא אלו
המטליא ומטליא יטמא אלו מבגד ובראם לי דמבגד המוסגר בטמאר בבאבו מבגד לא יטמא אלו המטליא מאבי
המטליא מטמא לטמאר: אבל בטמאר לטמא מבגד ומבגד אינו מבגד לטמאר לבבי מבגד מאבי לבבי
בטמא מאבי המטליא ומבי בבאם ומאם מראם מוד ומאמר אל מקומו ומאם דבבגד לבבי בבו מבגד
לתיל מבל מקום מיבורו של המטליא לטמאר אם מבגד בבו בבבבבי בבבבבי
מטמא אלו מבגד אלא מבגד מבבבבר בבגד לבבבבר בבגד מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מ"ב ומם אינו מבבבבר מבבבבר בבגד לבבבבר בבגד ומבבבבר בבו מבבבבר מבבבבר מבבבבר
ומאמר מבבבבר מבבבבר מבבבבר בבגד לבבבבר בבגד ומבבבבר בבו מבבבבר מבבבבר מבבבבר
דבבבי מר"ם דבבבבר ולא מבבבבר בבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מבבבבר בבבבבר אלא מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר

שלא מעם כלו לידי דברי עפרים לקמן פרק ג׳ דתקון
לם ומפרם לשם לגלן׳ כמו כמ״ל דמכם כמו מפמיקמו
מסומכל מקום לפירום מל״כ וסל״ם לסמם קסיין
מסדרי וכ״ם ומין מברם לומר לגלרמו מכם דוקם
כמסלים מפין כו ג׳ מל ג׳
דמיכו מעמם נכנעים דמם
של״ם וסל״כ מ״רמו ברים׳
ומם סוס ג׳ מל ג׳ וכו׳ וכן
מסמם דמקכי׳ בכל מסלי׳
מ״כ מ״ושין מוח לוח שאלו את רבי אל עזר
וחרי חוא מסמם יחידי אם לחן לא שמעתי
אמר לו רבי יחודה בן בחירא אלסר בו
אמר לו אם לקיים דברי חכמים חן אם לו
שמא יעסור בו שני שבועות והעומר
בבגדים שני שבועות שמא אם לו חכם גדול
אחת שקיומת דברי חכמי׳ חפשיון חמסוך
כל שחוא הרחוק כנגיס והחוזר כנגיס :
ח חשתי והערב מיטמאין בנגעים מיד
רבי

חזר למשלות דבגד הראשון ישרף
והמשלי׳ תשמש את חבגד השני בס׳מנין:
ן קייטא שיש בח פסמים צבועים ולבנ׳
מ״כ מ״ושין מוח לוח שאלו את רבי אל עזר
וחרי חוא מסמם יחידי אם לחן לא שמעתי
אמר לו רבי יחודה בן בחירא אלסר בו
אמר לו אם לקיים דברי חכמים חן אם לו
שמא יעסור בו שני שבועות והעומר
בבגדים שני שבועו שמא אם לו חכם גדול
אחת שקיומת דברי חכמי׳ חפשיון חמסוך
כל שחוא הרחוק כנגיס והחוזר כנגיס :
ח חשתי והערב מיטמאין בנגעים מיד
רבי

מוס מכנת למעלים לעמיכ׳ זו מכמ״ם מ״ן מפ״מנר ומרק
מ״מנר ככל מקו׳ מסו׳ כלו מיקם מתיכם זו מקומרת כו
ומתיכם מקמם מכנר מסכי מסים מס מ״כר׳ כו כם״מכים
מעמנ״ר׳ מס מכנר מסכי דריכו מל מכי כמלו מכנת כו
כין לעכין מפנר כין לעכין
מריפס וככום וכל דבר
ולמקר מסמם מנגר מסכי
מפילו מלך מכנת לנעריכן
מקת׳כם מעין מריפס מסרי
מסמורכו מכנת מקמלקו
ככר מוזקק למריפס : ן
קייטא מלבוס מרגילי׳ ללבנ׳
ביע ת בקמם מרגיס קיין
קייטא ולי כרמם מסוס לעמן
רוקא מקוריס למלבוס מל
מסם קיים׳ : מים לא
מסמס׳ מכומרת בכנעים
מרכם לכן וירוק ומפור
ולומיסן מסמסין לעמן מם

יד מסמם יד מנגר לכן ומסמ ידמכנר מל נכנע ולכני׳:
מוס מ מוס לזס מלבן לכן ומסמ מ״מ מ״מ מסנכנת מסמיק מסיב
מסיין דמסיון דמוק מסמא בכנגיס : ומרי מוס מסמם
יקילי כלומר מס לא מים כו מלא מסמם מסד לכן וכל
מסר מ״מסמסין נכומ״ן כמי מסנר מו לא מסוס
דמין לו לסיכן יסמם : מ״ל לא מסמני כלומר מקלמי
מרכומי דמעון מסנר ולא מירמו לי מסמם לעמ: מלמר
כו כלומר מרמכי לומר לפיך מסמ לרכר : מס לפרם
דברי מכמים מן מלא מסמיר מס מקבלמי : מסמ
יעמוד מכי מכומרת מסמ״ן מסין לו כמ יסמם יכול
לכמ לידי מומאם מס יעמוד כעיכו ב׳ מכומרת :
מסמיון מסמוך כמסומם מעוך לאים : מרמוק מסמוס
נרמם מסל מל מנגר ומסמסין נרממו מסכי : מסוזר כנון
מכמם כמכי דקורמו ומורק מס מקרע וכמיב יאם מרמ׳
עוד מכנגר ומרק וכו׳ ומומ מסוזר ומסורו מכנגיס :
מ מסמי ומערב מל נער מכנר כין מני לערב מסמני
לק ומערב עב מער :

מסמי

דכל מנע כנגיס כמ״ם ברמ״ו : חרחוק מי׳ מ״כ מסמוס ברמם מסמל כו׳ וכן לשון מ״ם וכל מר ומסמ״ כמס
רקוקים מרכם ומשון מס מנגר מסל מכל מנגר ומ לנגר מסר לא מס״כ כמורות כלמיכם מ״כ כמסכם לא :

מ מסמי

רבי יהודה אומר חשתי משישלק והערב
מיד וחאונים של פשתן משיתלבנו כמה יהא
בפקעת ותהא משמא בנגעים כדי לארוג
מסנה שלש על שלש שחי ועיב אפילו
כולה שתי אפיל: כולה ערב היחה פסיקו
אינה מישמאה בנגעים רבי יהודה אומר
אפילו פסיקה אחת וקשרה אינה מישמאה
בנגעים: מ המעלה מן הפקעת לחברתה
מן הסליל לחברו מן הבובר העליון לבובר
התחתון וכן שני דפי חלוק שנראה נגע
באחד מהן חרי חשני שחור בנפש הסכת
ובשתי

ח חשתי משישלק פי' ס"ר דכתיב בבגדונו' מס
בגד כו' פ"ס פ"ז מסתגר מלאכתן פ"ז
גע ר"מלאכתן פ"ב משישלק (ודרך פיס לסולקי פעמ
מעכסיו פין רגילקו' פ"ב דסבת דף כ"ז) ומערב מיד
ומסוכי' מל מסקן מסיקלכנ
ס"כ וכ"ל דמתי ליס לעדרס
מס מכיכו מכוס דמסכת
לקיס דכתר מכי דמסיק
כעור וכתב בבגד מ' בפוכר
מ' בפתי ובכלן ובתרוס לס
מסיק ס"ס דלמנעורי לסו
נעס מכיכו קס מכיל מכי
ונעל קיכן מסרן מירוס
דמדלמר בבגד מ' בפתי לס
ימסר זמס"ו מס מלס מסס מס
מיין מסד מס בגד כו' ;
בדי לפרוג מעכי מלס
מל מלס בת"כ ילוס ליס ג"כ

כעס מכיכו מבגד מסין מיסמ"ס בבגדים בפקעת מ"
מל ג' כדלמ"ל: אפי' כולס מתי מפילו כולס מרב ה
דמ"ב מיסים מ"ו יסר דכך מסמת מלס מ' מסלק בזס מ'
כזס ' קיכן מסרן: מ המעלה למין מר"ב מן מליל
כמין קכס מסמברים מלין מעמוס . ולס ידעתי לעס
ימסוסו מלול מס מעמוס מעמבר מלין ולס כתוכו ולמין
מרמב"ם ימס' כמיקכס מעמן כקוב (ולס מבי מכי מ"ר)
ויבכה מליס מעמוס ומוס מסר בקיס מליל ע"כ וכרמס
כמיכי מסוס מדיומסר מבמסכס ג"ת"ך דכל ס מעמורס
מס מכמסס מל זס מקומ"רמיס לדכרי מסס כתב
מר"ב מסוס כמס"ס כלמ"ז וכבמן מבמתי כמוב מליל
מסמ"ס כלמ"ז ומס מעומיכן מלוקיס מסוס דיומסר ומס
כקיס מליל מסמר מתמיכמן ג"כ מ"כן מוומ מעס ולכס
גס כן לוס לומ"ן מזומו כמ"ס זל"ס מסמ"ס: חבובר
מעליכס כתב מר"ב וכרמס מכבנ בבוכר. מסמד מסכי
מסור לגמין מר"ס כל זמן מסומסתי מסכי מסור ומירס
מליוכס ומתמוכס מעכמ כרמב"ס בדכרי מר"ב וכתב
מכתבתי מס כמ"ר: ובן מכי דמי מלוק כתב מר"ב
ולס כמין מלוקיס מלבוזכו' כ"כ מר"ס ומרמב"ס מ"ב'
דמי מלוק מוס כתב מסבכל (בגד מ' מלוק מעכירו

כמסר ימסרו מכי מעיכוס (מעוכרוס) בכוס מן מסתי ומן מערב: בנפש מעמכת מ"מר"ב מוס מערב כו' ומל
מיעיסכו מו' מוו כמתי לסבמרס מעמ לכמת כנרים וכ"כ מר"ס ור"ל לנמי מעומד מנערס ומדמב"ס מע' דנמס
מעמכת

שעסקת וכשתי שעורי עכין שלל סוף לוער שעכשרתין
זש עסוק ולסר"ם וסר"ב ובכשם שעסקת לפיד שעיכן
שלי וכשתי שעורי קטלין לגיפים לשתי שעורי זש"ם
סר"ב שי"ב בשקלם כשעורם בוב כתי כירי קולם שיפרם
כונ' על ג' וסך לסון סר"ם
ונעכ שכי לשם כעכבם כ"
ערק לקטן עכן כשרים
דשקלם שכנד עריך סיפים
ג' על ג' ועול עם עכין כ'
כתי כירין לב' על ג' ולכן
כיל דש"ב קולם שיפרם בו
שליפי ולנ' על ג' ושעכין
כלכתיב סר"ב עשעם לש"ם
בעבכם ב' על ג' לשכע שעוכם
שתי כתי כירין בכירים
שערכיב שני מעיס (כל
עום של שתי) בכיר ובעכם
מנ' על עום שעורכב על שקבם ע"ב וקטלין לקודם
שרכיב שטלים שבשרקלשתי שעורי שכל שני פירשתי
שם לוקם ערכבם בעכין לשר: ו שורף עם שליפין
ומיעור שכיפין שעורים בערק כ"ם לכלים כוחי שטלין
ושטולי' סר"ם: מציל עם שטוריות שכו שי סר"ב
לכתיב ושרף עם שכנד שנער לו כעשתים שפין ע"ל
בנער לו כעשתים כו' ע"כ ופי' ערבב"ם (שסים לשו
מושער ושרף עם שכנד שנער לו שעשתים) שכם שעשרו
בנער לו בעשתי' יורם שכשן עם יפרף ועם שיעזוב ובשם
שקבלם שיעזוב עשן שטוריות שכו ע"כ: אפי' שן
שרנען כתב סר"ב לשם עיעם כו' ושעילו שן שרנען שטוש
בער בכוע עכיל בע"כ שוכים שעשטריות של שרשי'
ושל ושכשטין עיכן עיעם בנעים ולם שוכים של
שרנען ושל ושוריה שוכם שעיכן עיעם בנעים עיל
שער יפים כו שכנע שרשוי לקבל בנע שי' סר"ם שרשוי
לקבל בנע שכשיו לשטוקי שכי שטן בכופים ע"כ:
יא כל שרשוי ליעם שעשעם כו' פירם סר"ב כנין
בנד של ג' על ג' ושעם דכיון שטוש ג' על
ג' שוי ובכלל ושכנד כדשיקם בשים לשכע ע"כ רש"י:
בגון קלת של שפיכם ווילון כו' ולם ילעקילעם
ופרט עם שלו ורכים שם שטכוי' בשכע כלים ובייחור בעכ"ל ובכ"ם ובכשר פרקים שמת שכם ושמת
שכם ולם עוד שלם דקלת של שפיכם לם כשכם שם ושמי קעם של שרבב"ם שלם כתב לקלת של שפיכם בפרקיו:
לשלכות כלים שער שם שעכ"ב עד עכ"ם כתב לכלים שעשים עדרם ושפיכם שעשים עדרם: ושביים שלשנכם
פ' שרים לשין שטנים' ושטרוכי' ובשעכ"ם לכלים שעלשו ע"ם ונם לדקיק

דשנכם

ובשתי חעו שר חרי אלו מישמשין בנגעים
מיך רבי שמעון אומר השתי אם חיה
רצוף מיאמא: ז נראת בשתי ר"ה עומר
חאריב ט זור נראת באריב תשתי ר"ה עומר
ט זור נראת בסדין שורף את חניסין נראת
בנימין חסדין שתיר חלוק שנראת בו נגע
מציל את האומריות שבו אפילו חזארגמן:
יא כל חראוי ליטמא שטמא מת אע"פ
שאינו ראוי ליטמא מדרס מיטמא בנגעים
בגון קלע של ספינה וחילון ושביס של
סיבה

מכי מוכן כל עום כשלם עוש: כמכי עכמו ולם מן
מכוד ולין מלכם כרבי מעעון: ז כרשם שכנע כמתי
מעומד מטרוב מזור כמשין מעיד לטרוב יותר: מתתי
מעומד מזור מייכל עם מפין מעיד לקין מן מפתי עם
מטריב: מכיעין עומין מכרשם מסדין וכמומה: מכיל
עם שטוריות מזע מכנד מטיכו מורף עותו דכתיב
ומורף עם שכנד כנער מוכעזעים מם ן מלעור לוער
כנער לו כעשתים מלם ללעדך מפין מורף שטוריות
מעמן: ומפילו מן מרנען דלם מיעם דמין מכיל מלם
כשטוריות מל מין עמר מטיכו מעמם בכנעים כנין
מל עמי ומל ומכ קעמעת לן ומפילו מן מרנען מטוש
בער בכוע מכילו: יש כל מרשוי ליעמם מעמם עת בער
ומעמים לו כעור: לף מל מי מטיכו מעמם מדרם כנין
בנד מלם מל מלם דטיכו מעמם מדרם מר מיפם כו
מלמם מעמים מל מלמם מעמים ומעמם בעמ וכל מכן
מכל מעמעים מדרם מעמם ן בכנעים ובלבד כלבנ
מטיכם בכופים: קלע מל מטיכם ווילין וכו' כל מכי
לעמיב עמעים בעמ ומין מעמעים מדרם: מכים לסון
מכיכי' ומטרוכי' מכתוב כיפים: ובלבלין

וגלגלון מכסה שחורים כו : פנים כנד מב מלוד
ושוש כמדרת כמר : בעריג ונעיכין נגיף מדרת
וכמצרי מכולמים מעכם ומלכם כדכי מיעור כן יפקב :
מסמת ומעורמל כלים מל מור וקוסרים מוקוכמל מגור
במקום מקמר ומין מכנע
מכמלי כדמם מלמ מם כן
מקמסם מסור ולמכי קמכי
כדמין כדרכן כלומר מסין
מוסמו מם רומסו כך כמוכ
מסוש : מעמ כוד מל מור :
מוקמל כמין כום בדולם מל
מור מכרומם מכים מעכיו
כמוכו : מעיכו למקוריו מם
מעמלם כרמם כנמ נמוכו
ומסנירו ומסוף מכוכ כרמם
נגע כמקוריו מכמוכן מסיכם מ
מעיון ומכומסמם מעמע
דדוקם כמוכרוכ מעריכן מכי ולמ כנגדים : יב כנד
מעומנר מסים כו כנגע ומכמו ומין מכנע ככר כו : כלן
מסודים רמעמ ודמי מוש מעמ ומיכו מעמ מ מת מעמק :
ומסמו מיכין קרעים קטכים מעיתים מנ׳ מל ג׳ מ מלם
מוכדלו לנערי : כלן מעמין דכיון מכוקק למומלם מין
מעמק מעמרו : מעמ

כמוכין ומוש מכמ מעמר ימלמו כו (מכרים) ומולמן מ׳כ ומיכו מעמרים מם מעם מקרמקו מלו מעמקים ומכנמקו מו
מעמרים ודכרי רמ׳ כוס ידומים נמקמן כמירים מסומם וכמל קרכן מסרן כמב כמם מעיקמם ומרמי דמקרמקו
דדים מל׳ קרמ מכקרמם מסומכין מסר מליו כמו מיקרמ׳ מסר מסר מעמ׳ מוש יקרם לומכמי מיומו יסן ומנמקו מלו
מעמרים מעמוכין מדין נכומים מליכם ומים מנמקו כמלו כמי׳ מנמקמו ירכם מנמסומו ולום כרמם מכמכוון
מרמנ׳ם f מרמנ׳ם מם מנדמ דכרם כ׳ל מנ׳ל נמרמ דכרם ומוש כמ׳ק רכימם דמ מ׳נלמכין כלמ׳מקמים דמריין
וקמסר מלו כמטמ נמרמ לכרם מריומ ומי׳ רמ׳ כמטמ בנד מקירין מלמרמ כלמ׳ נמרמ קמם כמו נמנר מסמומכם
(נמרק מ׳ם דמ קלמ כמכומו מכמ׳ו) דכר מסומ כוין כמסם קמם דכרם מקום מריומ ליומינם כו׳ :

יב בגוף כמומנר כמב מר׳כ מסים כו כנע ומכמ׳ומכ מי׳ מר׳ם מסום דמכים מע׳כ דמ׳ירו מם
כיומי מסנרו ולמ כמומו מכמסר מקרימם מכנע דמרכם לים כמ׳כ מכרמם מעמרמ מכל
ומן מיקרמ מרמע ומסילו מומנר מן כו מעירים ומל מסכם כו ומי לומ דנכמו מומ מיכבר מכנמו ומכב מסר׳ם
ומכ׳ן מסים לו מסר כנדים כמומים ומולר כמן כנע מ׳יכ ומכרמם לי דלרומקם דמלמם כמב מכולר כמן כנע ומכלו׳
מסמי׳ מס מ׳ל מכנע לם מלך לו מכנע מסכמם לם מיכם דמים לים כנר כנדים נמומים ומלמסר מכנמו מולר
כמן כנע מרם מיכם מומסמ׳ן מכנעים מדמכן לתיל מסכם ג׳ בולם מסורים לי׳ר׳כ דלמ מולמי מומ מסנמ
כו׳ כדמירים לתיל כמ׳ם לכמין מדם מר׳ם ומס׳ג דמסם קרם דייק מכי מין למסמיד מנכנעי כנדים יומר מכנגעי
מדם : מצצו כו׳ מסור ומין לומר מכרמם מעמרמ רמסומ כמומלם כמ׳ב מלמ דמכרמם ומ׳יכן מם
לומנר כרלמיל ומדר מעמים כמ׳כ לקנכו כו׳ כמומנר מדכמיב כי נרמם וכ׳ל דלמ מכי דרים מלמ כלומר
קרם מקריכם כמ׳ב נכי ומרם כי נרמם ומומם לנם לי מלמ למלם דמן מדרים מומרם ולמ כמ׳יכו מוכם מם
כיכר מלמ קנכו וכו׳ : (מסרות) לח ח ומכור

דסככם נומם מ׳מ למכי וכרקכן מכ׳ר דכלים מכלם לו
ומלסן מרמכ׳ם כמ׳ילומו כרמם דל׳ב ומכים מם ומסכם
מכל כמכירו כלנ מסם׳ב מכמ׳יק ומכים מל מככם :
ומטפחת מל מכריס מ׳ין כמסכם כלים מכ׳ר מככם
לרומכ׳ק מככם ר׳ :

סבכת ומטפחות של ספרים וגלגלון
ורצועות מנעל וסנדל שיש בהן רוחב
בגדים חרי אלו מטמאין בנגעים פנים
שנראה בנגע ר׳אליעזר בן יעקב אומר
עד שיראה באריג ובסובין החסת והחורפל
נראין כדרכן ופושה מתוכו לאחורין
ומאחוריו לתוכו : יב בגד חם סגר
שנתערב באדרים כולה טהורים קצצו
ועשאו סובין טהור ומוחד בהנאתו
ומחוחלט שנתערב באחרי כולם טמאין
קצצו

זגלגלון מ׳ר׳כ מככם
כו ומיין כמי׳ למכם ר׳מ׳ב
דמליומ : ורצוע ות מנמל
ומכדל מיין כמי׳ מר׳כ מרק
כ׳ל דכלים מכב ימ : שיש
כמן רומב כנדים לפי מלמ
ימים כנע מסומ מכנדים
מרומנ כמו מסרמכי מרמכ׳ם :
סנום כו׳ רמכ׳ל מומר מל
מרמ׳כמ׳ר׳ג ומכומכין
מי׳ מר׳כ מנים כנד מב
מלומ ומוש כמדרת מכר ומכו׳
ל׳מרמב׳ם ומרם ומ מסמם מכר מכר מכנמי (כנדים)
מ מקמ מים נקרמקו מו נמנמקו ומכרו נמכר׳ נקרמקו
מלו מסמקי׳ם׳ל מכנד מימן מכר נמומו מסמיו נמנמקו
מלו מסדמים ר׳ל מכנד מסדם מכר לכן מקילום ומנד
מכנר כמכר מוש מדם ומים מכים מנמים כמו נמנרם
דנרם (ומסנומים) כמכר מם מדמים ימים מ׳מסמ
מסרינם כמו נרנריסמנמר כולמי מומין לדמומ׳
כמומין ומוש מכמ׳מכר ימ׳מו כו (מכרים) ומולמן מ׳כ ומיכו מעמרים מם מעם מקרמקו מלו מסמקים ומנמקו מו
מעמרים ודכרי רמ׳ כוס ידומים נמקמן כמירים מסומם וכמל קרכן מסרן כמב כמם מעיקמם ומרמי דנקרמקו
דדים מל׳ קרמ מכקרמם מסומכין מסר מליו כמו מיקרמ׳ מסר מסר מעמ׳ מוש יקרם לומכמי מיומו יסן ומנמקו מלו
מעמרים מעמוכין מדין נכומים מליכם ומים מנמקו כמלו כמי׳ מנמקמו ירכם מנמסומו ולום כרמם מכמכוון
מרמנ׳ם f מרמנ׳ם מם מנדמ דכרם כ׳ל מנ׳ל נמרמ דכרם ומוש כמ׳ק רכימם דמ מ׳נלמכין כלמ׳מקמים דמריין
וקמסר מלו כמטמ נמרמ לכרם מריומ ומי׳ רמ׳ כמטמ בנד מקירין מלמרמ כלמ׳ נמרמ קמם כמו נמנר מסמומכם
(נמרק מ׳ם דמ קלמ כמכומו מכמ׳ו) דכר מסומ כוין כמסם קמם דכרם מקום מריומ ליומינם כו׳ :

יב בגוף כמומנר כמב מר׳כ מסים כו כנע ומכמ׳ומכ מי׳ מר׳ם מסום דמכים מע׳כ דמ׳ירו מם
כיומי מסנרו ולמ כמומו מכמסר מקרימם מכנע דמרכם לים כמ׳כ מכרמם מעמרמ מכל
ומן מיקרמ מרמע ומסילו מומנר מן כו מעירים ומל מסכם כו ומי לומ דנכמו מומ מיכבר מכנמו ומכב מסר׳ם
ומכ׳ן מסים לו מסר כנדים כמומים ומולר כמן כנע מ׳יכ ומכרמם לי דלרומקם דמלמם כמב מכולר כמן כנע ומכלו׳
מסמי׳ מס מ׳ל מכנע לם מלך לו מכנע מסכמם לם מיכם דמים לים כנר כנדים נמומים ומלמסר מכנמו מולר
כמן כנע מרם מיכם מומסמ׳ן מכנעים מדמכן לתיל מסכם ג׳ בולם מסורים לי׳ר׳כ דלמ מולמי מומ מסנמ
כו׳ כדמירים לתיל כמ׳ם לכמין מדם מר׳ם ומס׳ג דמסם קרם דייק מכי מין למסמיד מנכנעי כנדים יומר מכנגעי
מדם : מצצו כו׳ מסור ומין לומר מכרמם מעמרמ רמסומ כמומלם כמ׳ב מלמ דמכרמם ומ׳יכן מם
לומנר כרלמיל ומדר מעמים כמ׳ב לקנכו כו׳ כמומנר מדכמיב כי נרמם וכ׳ל דלמ מכי דרים מלמ כלומר
קרם מקריכם כמ׳ב נכי ומרם כי נרמם ומומם לנם לי מלמ למלם דמן מדרים מומרם ולמ כמ׳יכו מוכם מם
כיכר מלמ קנכו וכו׳ : (מסרות) לח ח ומכור

ואסור בטבילה עד ר"ב לשם פריעת בעי וכ"כ
הרשב"ם וסרים ולא ידעתי למה לא כתבו
הרבה לעשר אין כוונתם כו' כלומר ואור מסרי עניה
פריעת בע"ר בטבילה בקרוב מעשה כדמן נטבל ברק
לסמך דעתם עורה:

קצו ועשאו מוכן טמא ואסור בהנאתו:

פרק יב כל הבתים מישמאי בנגעים חוץ

משל עכו"ם הלוקח בתים מן

העכו"ם יראו בתחלת בית ענול ביר"ז

טרינון כית תבנוי בסתינה או באסקריא

(כ"ח כאכסנדריא) על

כל הבתים
שמטמאין
בנגעים לשתוי כדמי ר"ב
ר"ל דלעיל ועיין ע"ש
מס: חוץ מבל עכו"ם
וכן שמעתין ר"ב ור"ל
בתב שלא מבל עכו"ם
גרסי' דבי' ליתא ברש"ם דניש' ומתרגמי' מתם לשון עשה בנגעים כך
מנקש"ם ר"ב וכתב מפי' מתוזת עשה בנגעים חוץ
מבל בנגעים דנכי בנגעים בתיב בתיב קירות בתי
מבתים ומיתים קירות מסים מרי ד': ונמסקרים מוש
מורן מסמיכה נים מתרים מנורמים מבמל"ש ומן קירות
מקומרים ביקל ומוליכים מומן בכסרות וכים ובלמון
מקרם קרויין רמומדות מיכן מטמאין בנגעים דבתיב
בנ"ת מרן מד מיסים מנית מקומר בארן: על

בתבתי ברש"ב דבדי מסר"ם בנ"ז ולמבינגר תוסר מיינ"ם בר"ם דלמי' דבכי בעי מבא בע"ם בתם מסרו"ם נ:
יראו בתקלם מירם מר"ב ומיתים מסים בתם מסנע בו' מיין ע"ם בר"ב דלמיל: בית ענול בו' מיבו מיטמא
בנגעים ב"ר מר"ב דנכי בנגעי בתיב קירות קירות בו' ומרמיסן מבל מן מקיר לא קא מסיב מלא מבי דבתי' בתו
ל"ם בבא ימירא קא מסיב רמ"ם מ"ש ע"ר קמא דבזיר ומיין לקמן: בית טרינון מירם מר"ב מים לז ב' זויות
בו' ומ"ם בית מים לו מתי זויות מו מתם בע"ב מנים בתום דף קמיר ע"ב מ"ר לם וקרי מבל מתים דינין
ולבל מעמ מבמונין ומ"ר מבב"ם: דינון מיבות מתים מבד מבר מנגל ובדי מתם ים לו מתי מיבית ע"ב וכ"ל לי ל' דע
מבל"ין מוש מתי"ב מ"ר ב"ר מ"ב דמירוכין ומוב מנמתי כנבתרון מרך מין ובתב מוד מנין ל' מיבם בל"ין
מקיר' לבבם ניבים וכן מבתרם מיבמנין מתם בלמון יון מיבמי ובתב מר"מ מ"ם לי מתמי לא מקבי בתי
מבא ובמלמם דינן לא מיבם' דבין דקבי מרינון מיבו מבמם ב"ם דינון מבל מבם לבי מבמינון דמוש רבומם
מתי דמע"ב דמיבא לע"ד מים בבלל מתם מרבע נבי בי ניב ומבויבין לים בבנים בתו בעלת ד' מבא לא מתריבן
מבי לבן ב"ל דבלונב' דבבמי מים דבי מיבי דבלינו בבם נבי נבית בע"ם דובבים ובב"ם מקומן רבים ומ' מבבלם
ם"ב מלינו מבא בבנים לבבא דמבבי מ"ל דבבל מתם מבמם בבנים ולבבא דבריבם לא מבמם ומין לבבמו'
דבבלמם מבם מבבי לים מבבר מבבם בם מבל מבא ליבא ריבוים דיל דבבא בבי מרביבן בבל מתם מרבביב
בקירות מרי ומבי ובבי בבי קיר דבביב ומרמיסן מבל מן מקיר מ"ל מבל מרבב"ם בבלר מבמ"ב מבתיק בבל
מתם ולא מתם ק בבל מבים ומבבר מבים דבבבים מתי: אר כאסקריא מר"ב מבתיק ובאסקריא ומי מבוש
מירקבמיבם ובן מוש ל"מר"ם ובתבא בומבבריבמ מ"ל דבבר"ם מבבבם לבן מבתים בו' בבמיבם ובאסקריא
ומירבל בלבם' בבמיבם נבולם מים בם מסקרים ובבי לא מבי מלבם מסקרים מבם רבייבו מובן ובבי מומבם בלבל
ע"ב ומ"ם מרבב"ם מנירבם ומסקרים ומבבמרם דבבי מבלבים מל ל' קורות מבבבינמבל ל' קורות בלבי מבונב
לבן מבקרם מסקרים ומבבר לי לבייב בי' מבבר לא מבתיב לבבבב"ם מלא מם לבר"ם ומר"ב ומים בבין מבבמ
ומיבין מל מבוין מ"מבוב מלי ומבוב ומבי מבבי מ"ם ר"ב ומים מבבי בו' נבל מבבם בו' בר"ם ב"מ לי

מל

על ארבע קורות שינו משמא בנגעים וגו׳
חיה מרובע אפי׳ על ארבעה עמודים משמא:
ב בית שאחד מצדדיו מחופה בשיש אחד
בסלע ואח׳ בלבנים ואחד בעפר שחור בית
שלא היו בו אבנים ועצים ועפר ונראה בו
נגע ואח״כ חביאו בו אבנים ועצים ועפר
שחור וכזבנר שלא ארג בו שלש על שלש
ונראה בו נגע ואח״כ ארג בו שלש על שלש
שחור אין הבית משמא בנגעים עד שיהא
בו אבנים ועצים ועפר: ג וכסח

על ארבע קורות לפון סר״כ סמים שבית נכוי ע״כ
קורות ול׳ סר״ם סים שויר קמת קורות וכולי
שבית נכוים ע״ב קורות ול׳ סר״ם סים שויר קמת
קורות וכולי שבית פמוים ע״ב קורות ע״כ וכלומר
מקורו׳ כולמו׳ כנון קליים
ע״ל יסן נכוי בית: ולכון
פרבכ״ם פלר עסס״כ מו
קלוי פלר׳ קורות ומסר״ם
פי׳ דקורות סייכו מסס
דבכים ולמויין לעמוד בלמ
כמינס בקרקע ולמ קייכן
כים בבית פרן מכל עמודים
דלקמן מסייכן רבכין מין
מקקיים בלמ כמינס מ״כ
דר׳ קורות מלמ כבנד
מזויות ודלקמן מן כבנד
מזויות וכתב מפי׳ קמת כיקמ
מפי ומיין לקמן: אפי׳ על ארבעה עמודים ל׳ סר״כ
מסמעודים מקוברים בארן ומס כמסבים ה׳ זויות לבית
ומגע מליסס וכו׳ וכך מוס כפי׳ פרבכ״ם ודברי קיממ מן
דסמ לקמן מכן מין מבית מיסמ נגנעים עד מיסים בו

מכנים ומבים ומער וכמן מין כומל כלל מכל נכלי מכפי׳ פרבכ״ם כתוב ומליסן כית נכוי בו׳ וכך פס דברי פר״ם
מסמקיק ל״ב למכיס כית מנכוי מל מעמודים ומעבים ומלמל מעמודים מס מעמודים זקומים ונמוכים בארן ומ
מכל ומ מסין מויר מעמיק קמת מרקלים מסבית נכוי מליסס ומיסו מדקמכי מפכי׳ מל מרבמס מעמודים מסמע דלמ
מיים כן מויר מסמת מכקלים מלמ מזויות מבית מלמ יסמ מויר קמקיסס דמומן ד׳ מעמודים נכנד זויות מבית ע״כ
ומיין לפ״ל: ב בית מסמר מנדדיו מקומס נסים בו׳ מסור׳ מעמר יק׳ וכמן מת מבית מת מנכיו ומת מכיו ומת
כל מעמר מבית מורס בוס מסמ נכנס מנכים ומבים ומעמר ומן יסמ׳ פרבכים. מסמע׳ מנקקלס כמעמר וכקמי
כנמ נבית מקס כלמר בקרק לבר מלמר מקומו מסיכו מדבר מלמ נמס מכקוב נמומו וכמן׳ינו׳ ולמ נבית מנכוי
מעכין מעמר׳ ומיין נמסיך כליבנר מל מיסמ בו׳: ואחד בעמר׳ מ״כ מ״ע למעכי ונדו מעמר (מנס) ונדו מ׳ ברזל
מלמ מקנמ ומיר מסר״ם: ועפר כלכמ בקיס ומת כל מעמר מבית ומין זמ נוס׳ מעמר מלמ מוס מבוכל ונמסס
מ״ס כמכי׳ מכ׳ ומעמר מחר יקמ ומת מת מבית ול׳ פרבכ״ם בפילומו מ״מכים ומעמר ומסילומיל מ״מ לומר כלפי׳
מר״כ ומרבכים נמסנס ו׳ למיל למ מוי מעמר ומ״ק דמסמ׳ מנים לבן כ״ל מ מומ מ״ם ומ״ל מ״מכים ומעבים ומסים:
עד מיסמ בו מכנו׳ ומבי׳ ומעמר מי׳ מר״כ דכמי׳ מת מכנו׳ ומת מכיו ומת כל מעמר מבית וכקבים מל׳ פרבכים דלמיל
ומיכמ למילק מכלן מד דמיכמ לכולמו דדילמ׳ כי מיכמ מדמ מעי מסני וקרמ לנומים מיב׳ לומר מכל מחד מ״מ
מסמעמ נכנמ ים ומבי׳ כמ ינס. ומרים מבים ברייקמ דר׳ יסמעמל מומר נלמ מדומ בו׳ דברים מ״כ דמכים דבר מלמר
מסומו כינד וכקמי כנמ מרמת נבית מרן מסומכס מסמע כיס מים בו מכנים ומבים ומעמר מסמע יכול מס כיס
מסין בו מכנים ומבים ומעמר מ״ל וכמן מת מבית מת מנכיו ומת מכיו ומת כל מעמר מבית דבר מלמר מסומו מסין
מבית מסמע מד מיסמ בו מכנים ומבים ומעמר מ״כ ומבומיי למ יכולמי למבוד מל לומר ומ דבמלמע מס נמ מלמר
מלמ למנמ מוס כיס מסיכו מכנס בסוס מקר מלמו מפי׳ מפיר דמס מל נב דומקמי כנמ נבית מסס כמ׳ב ומיכמ
לומר דמסים מו לבנים מומלמ מומנוס מעמר כמ׳ב בכלל לעדמו מסומו דנבי׳ב מ׳ים כמ׳ב מבנו׳ו ומ׳ינו׳ ומפרו׳ד דומס

אבי ואמריבי לא אבל לומר דנאיבן עד איסא אלאמן
זו לא אעתבו דאא איבא לאדוסי דקרא קאל"ן דבל אאל
אאלאמן דאוי לישאא בבראת ובאי כתיב ונאל קרבן
אאדן בקאלא אטורו אל אדק לנאות אקר אז אדוק
אאדן כתב אל בראיתא זו יכול אף בית אאין בו אבבי'
ואבנים ואעבר אז אן קאאר דאי לית בים דבר אאלו איבן
בראאה אבנא אלא אאין בו אאקאר אאס קאאר ואם כן
אבתוב אבוים כי לא ידעבו באיזה בית אדבר אם בבוי
אאבבים ואבנים ואעבר אן באאחר אאס די ובאוארו בבאזאו
ונבקן אאת אבית אאת אבבבי ונו' ואף אל פי אבא לומר
אאאבבים ואבנים ואעבר כלא אקבלי' אוזאאה ואעזבי'
בביבא אנב אורבי"ם לאדבו אבבין אאוגיך לומר אבבבי
אבבי ואבדי אבאבע אלא אאר בית אא אל אבית אים בו
אבבי ואבי' ואעבר ע"ב ולא אביבוזי זה כלל איאך אבבו
לאדבן אאזאזאיאא אבי' לבלאתן כיאר דבאלא' לאלאור אאין
אום דבר אאר איאאא בבנגעים אבאאבע אאיר כיון דלא
בבבא אאורא לבבוין אלא אלו אזבר א"ב דאם דבר
אאר איבו דאוי לקבל טוזאאת בנגעים אבבל אבוכל לאלאור
דלבבי כל אלו אאלאא כיאר אנב דבתבא אאורא לאו
אאלאא אבאבבא אוגבר' לבבאן לאאר אל אבאן אאאם
אבוכים בבינא אאקבלים טוזאאת אבבנא זו לא ידעבו
אבין לבו לאלאור כן ובקאא אבבים ובבא דקאבי
יכול אף בית אאין בו אבבים ואבנים ואעבר אזו אקאא
דאי לית בית דבר אאלו איבקבראאא אבבנא בם אלו דבדי
ביאאא אן דבין דאבבי לא לאבבו לאעאא אום דבר
אאזאאא' אבבנא אאי אבאבע איבקבראאא אבבנא בבל דבר
אבבאולא אאבבו בבבא אבבים אבבבא אאיר איאא בראאה
בו אבבנא ולילאא א"ב יכול אף בית אאין בו אאר אבבל
אלו ואא ודאי דלבבבו לא' בקאאי דקאבים לי דאי ביאאא
דא"ב דדבי יאאבאל לאלאור אל בית אאין בו אאר אבבל
אלו א"ב אף אאזאו לא לאר אלא לאזבים דבר אאין
אבבלא אלו אב' אבבל אאריבים בל אלו אב' ביאר לא
לאדבו ולבך אאדם בבבין אלא בבאבבן דבי יאאבאל
אל דבר אאיבו אבבלא אלו אב' ואם בן אאבו אי בבי
אלאבן ואי אאבי בא' ובא"ב בי אייבי קדא דבבאזאו אדי
אבא לאאר דלבבי אלאבן זה בדור אאבבי אלבן זא
אדבק אאאדבי אורבי לאדם בן אבבל בבאלבן זוריבבו
בין אבא לבו אאבבן ולא ידעבו בלינא בית אדבר
אבבוב לאא לא בבים בבלל אאבבן בל בית אבבולא
אאבילו אל אים ולבבים בור אנוזי אאר אלא אאאבבן
אוא בן אבבבבל בב לל אאבבן ואדדא קים"ן לדזבבא אאיבא
אאים לן לאאור אאזאו אאין אדיך לבבל אלאבן ודאיבי
לבבל אדוק אאדן אבבו אבבבלא דבדי רבי יאאבאל
בבאבלר אלג אדוק אאבן לאבבא קודם אאבדן לבל א"ל
ואאר בבבד ובבבד בו' דאבדם אל אדק דבר אלאר
אאזאו בבאל אאורא אאדם ובבבא בבא בדבא בבית
אדן אאזאו בבבא יבלול ב' אבבים אן' אן בית
אאבבו אבבדי' אן אבבבא אן בית בבוי אאבבים ובבים
ואאר ולא ידעבו בלינא אין אאלו אדבר אן אם אדבר
אבבלא לוא בבאר לבו בבבבי אבבלול זא אאדבים
אאלאדים אל זא אבבים לבבוא רבוי אל אלבי ואינא
אבבים ולוא בבאאר אן אאלו אב' ובבא בלאוד
אאין זא אדבר אלא בבית בבוי אבבים ובבים ואעבר
אב"ל. אדי אאזאו אבבו אדבם אאאבבא בזאל אל בל
בית ואאילו אאיבו אבזאו אאזאו אאל אאל אב' ובאאם אלאדבו
אאזאו אזאו אלא ידא אא אאלו אב' אבבל אבבבים אלו
אב' ביאר זו אדין לא אאאבבו ' ובבא אזל לו לבבל
אדוק אאדן בבאזאו לבבריתא ביבד ובבאי בבא ונו'
א"ל ובקן ובו' אבבב ולל אובבאר אביאר זא בבאזאו
אבבית אאים די אאאבר ובקן אאת אבבו ונו' בי בבית אזאו
אדבר אלא ודאי אבבין לוא אאבבית אבבבר אבבו אלא
אבבוי אאבבים ובבים ואעבר אב"ל ואל זא בבלאתי יוא
דאבבין דאבבור' דאבבית לאדבו זא א"ב אאאך אבאבבבבבו
ודבל בבו לוא אזו אזאו אדק דבר אלאר אאזאו ואדי אבל'
אלא אזאו ביבור ביבא אבבית ולא אדא אאזאו בבבבל
כלל אבבל אא אב"ל בזא דאא"ב דאאר' דבר אלאר אאזאו
לא לאדבו אלא אאין בית אאאבור בובאתי בנגע בדבא
אלא אאאבור בבאזאו בובבן אזבר אבבבים אבבים ואעבר
ולא לאדבו אדין בלל אזאו אבבוב אבדיך אבבבו אלאבן
ביאר בדובא ואבי אבבי יכול אף בית אאין בו אבבבים
בו' בלוא אאין בו בם אאר אבבל אלו ובאאר ב"ל ובקן
ונו' דבראלאר אאזאו אאין אבבית אאאבא אד אזאו
בו אבבבים ובבים ואעבר ר"ל אבלאר אאזאו אאיבו אאאבא
אד אזאו בו אלו אאבבים אבבל בבאזאו דבר אאר אאלו
אבבו אאאבא ולא בבאבו לוא אזאו בבבל בבאזאו אלו אזא ודאי
לא לאדבו בבלל אאדם זו ולא בא לאאר אל זא אלא לאדבו
אאלו יבבו בו ולא אזאו דבר אאר בלוא אאזאו דבר
אבבו ראוי לקבל אוזאאת בנגעים. ובבים לבי' אבבא"ב
לבבל אדוק אאדן דלא"ג אד אזאו בו בו' ובדם אא"ב
יא בו בו' דודאי דלא אאאבא אבבים דבבאי לאבבבא בבלל

אבבין

ג על סירלס כסני גריסים לנקיבו ורלס לת סכנע
וסכס סכנע מלמד פלין כנעי נתיס מסמלין על סירלו
כסני גריסי׳: לו על לכן לתת וס״ל סעמס דלמד
רבי יסמעל ר׳ לכנים לר׳ כתלי סכיס לכל כיתל לכן
לתר (ולרבי) נקיבס דלמד
על סירלו כסני גריסים על
סני לכנים לס על לכן
לתת לין תקות מסמכס
לכני׳ לכל כיתל לתי לכני׳:
רבי לעזר ברבי סמעון
לומר כו׳ סמעס דרבי
לעזר ברבי סמעון דכתיב
קיר וכתיב קירות לי׳ וסי
קיר סמוס בקירות סוי לומר
זס קרן זוית וכל קיר
נמיכן סעור כנע דסייס כנרים מקלקי מרוכת בכל
לתר ולתר ולכס כרבי עקיבס: ד עצים

ג וכמה אבנים יתן בו רבי ישמעאל אומר
ארבע רבי עקיבא אומר שמנה שתים רבי
ישמעאל אומר עד שיראה בשני גריסין ועל
שתי אבנים או על אבן אחת רבי עקיבא
אומר עד שיראה בשני גריסין על שתי
אבנים לא על אבן אחת רבי אליעזר ברבי
שמעון אומר עד שיראה בשני גריסין על
שתי אבנים בשני בתלים בוחח ארבו בשני
גריסין ורחבו בגריס: ד עצים

סיסיו כו כל אלו דוקס כיתל. ומס סכרלס כמיכי
ברור כמי׳ סכרייקס מזלת. ומתקס סלס לתיכו אלס
סלין דבר לתר מיסמס כנגעים אלס אלו מסלס כסלר
מלינו מקומס דל״כ מכין לכו מס דמכיכן עד סיסס כו
לכני׳ ומני ומתר ונ״מסכתיכן
לס מוכל לתרס אלס עד
סיסיו סלסתן ביתל לתי
סוס סלין דבר לתר מיסמ׳
אלס אלו כבר מכס לס גריס׳
ביס מלמד מנדדים מקומס
מסיס וכו׳ ומ״כ מכלן מס
כיון דמסמלס זו לס לתיכו
כן. ומוסר מכי סכרייקס
לתרת כסכיס נת״כ ומתכס
לתיכו וס. וכך סיס סכנים

ד עצים

נת׳ מכורע וכתן לס סכ״ס לס מכ״ס ולס מכיו ולס מכיו כל
מתר סכיס מלתר מלין סכיס מסמס כנגעים עד סיסו
כו מכיו ומיו ומתר וכמס מכנים ימו כקומו רבי
ימעמל מומר וכו׳ מרי מזו סכרייקס מיס מכנים מקס נמקוס מסכיכו מקס ולס כיון מקנס לתרו מלתר
מלין סכיס כו׳ לתרס זו דבר מלתר מסומו ולס לסוס מרס מן מתרות לל כתל קרכן מסרן מלתר וכו׳ דכמתרו
ונתן לס סכיס לס סיס כריך (לומר) מסו מסר יתון לסקס ביס מכנים ומנים ומתר ס״כ וזס מוקר ג״כ מירס
מנמו ס״מרוק מסרן נמירומו על מתרס מנמס לכמתקמו מס מל ירימות וכתרי׳ ומור מקסס לים מסכמימו
דקקני נסריס דמל סיס ולכנים כו׳ כמור מסמע מרלינס לתקני דס״ל דמתל ומסתל מס מוס ס״ל דילל׳ מתמע
מוס כן לס ודלי קרס מסכס נרס וס״ל סיס מתרס דבר מלתר מסומו מלתרמו מתכס לין דבר מתר מסמל
מלס אלו ומכל דדרים דכני מלסתן ביתל מני׳ מוס כמומו מי׳ מנמו מכתב נמרות מסרן נכרי מס דכינד דלמיל
ונכתביו גס כן לתמלס זס מני׳ ומוס דמיקורס דסביס קדרים מכי דלס מיכס׳ למכתב כלל מלס ונתן לס
מנכיו ונו׳ דכביס מס מיירי מלס ליתר מסכיס מוס זס דוקס מכמתר מכמיו כמכנים ומנים ומתר מלס מסומו מס׳
זס נמתס דבר מלתר מסומו נמנמס וזס ס״ל נמוס מכיס דלתרס ס״ל מוס יקור מכל מתרס נדרמס לתכין מלין
ד״ל מתמע מלס אלו ויתורס דקרס לתכי מיס לתמס לתמו׳ דמד מיסס מלומר מיסו מלסתן ביתל דוקס וליקס
מכי דסכס מקני מכנים ומנים כל יסכס דקרס ומלו מקס מקני מכנים נמנים דמקס לס מתי מלס לתרס דלין
דבר מתרמתמ מלס אלו ומכס מתי לתיתר מיסו מלסתן יתל כוס מכיס מכמתמ ומולס זס מיכו מתמ כלל דלין
לתרס דרייס לתכקס מכנים ומנים ולס מל מכירו כדרייקיכן בקרס נמקני׳ נ״מ׳ דלקתן ומי לתכקס ליסכס
דקרס ס״כ לתיל כתי מיל לתכקס מכי מלס מכמכוון מקס לתיל מכנים ומנים דמייכו דמלמס ומכס מקס מכנים
ומנים דמרך ביס מתדר ולמד דכמיכן מיסיו מלסתן ביתל דוקס וכן כתי דייקס מנירמס דלנמל ק״ס דגרמי׳
בנרי׳ דלתיל מס״כ יס כו מכני׳ וכו׳ ומכס נרמי׳ מל מיסס כו כו׳ ברוך מקומן לתרס דמת: ג ובמה מכנים
יתו כו נת״כ יכול עד מירלס נמכי כמלים ס״ל ומרלים מסל מן מקיר מתילו נכומל מתל יכול מתי׳ מל מכן
מתת ס״ל ומלנו לס מכנים מין מסות מתמי מכנים דברי ר״ס ר״ס ומלנו לס מכנים מין מקות מתמי מכנים
מנין מתילו לס כרלס מלס מל מכן מתת ס״ל ומרלים מסל מן מקיר מתילו מל מכן מתת ומיכך מנריך
רבי יהודס ד׳ מיסס כל כוקל מכתלי מכיס רלוי (לנגעים ווס נמנמו מנמו מל ר״ס מנריך ס׳ ומיין לקמן:

ד עצים

ד' מצים פירש"י לשון חדק קרש כמו ארמית
מרן זכתיב (מלכים ב') וכתיב ונקרע לו
מלוכי (ירמי' כ"ב) תרגום ומצים ליש כיון כשקורת ס
כמוקל לעשות מתח יתמין מכבין מכבי נדרין ומסיוים
בקרש מצים ארים ונפש"
דמכנ מפרש ארב לעכיס
בעכין מקר ומ"ס וכת' עוד
ארים ומיעוד מעכנים מין
מעור כעקבי מכל כמוסמת
קמר רמב"ם מעלוי מכים:
וקירות כמקינים מ' ארב
מל מכרות נכוק

ד' עצים כדי ליתן תחת השק"ח ר' יהודה
אומ' כדי לעשו' סנדל לאחורי השק"ח ועפר
כדי ליתן בין מצים לחברו קירות האבוס
וקירות המחיצה אינן מיטמאין בנגעים
ירושלם ומחוצה לארץ אינן מיטמאין בנגעי:
ת ביצר

ומרדים כו' וכ"כ ארים. ודוקא כמיכי מקקדים לסכו'
קירות מסכום דמל כמעם ומרבב"ם מפרש קירו' מעמיכם
מוס (מקרע) לא כעם' לדירה (ומעכם) כעם' לסיות מל
לעסר מקמיו מעכמעות. מעם ע"כ ומסר"ם כמ דב"ל
דגרמי' קירות מעמנם מלמון ומקי כמעמנם לסין מלוקם
דכמ"כ גרמי' נקירות מכיב ולא נקירות מעב רם מלמון

(מקירות) כוק ומרדמי' מיכם מעמלין מכנגי דכמיב
כקירו' מכיבולא כקירו' מעכנם ולא בקירו' (מעמיב):
ירושלם ומ"ל לא נמעמלין מכנגים דכמיב מכיב מין
מלמוקכם ומ"ל מיכם מעוקכם וירושלם כמי לא
כמקוקם לעכנם ס:

ד' לא

כמרמו מעגורות (יחל ס') ומס מינרות מכומם ומייכו קירות מעמנם דמקכי מרך לעמות מנומם מלוקים
מרכם כין מסין לכוממי לסיפין ולמעורי ולמכולם מומל ומף כין מנומם לכבומם דמיכם דמעמים ון מומכם מזו לסי
גרמי' מעמנם. ומעוד דמין ומ לא ן קירות מעמינם דלמין קירות מס מעינות ומ"כ מלי מלי קירות מעמינם
ומלא קירות ומעינות מקר מן מב"ל. מכל מ"ם מעמיק דמ"כ ומקכי כם מרוייס קירות מעמינם ומקירות מעגוי
וכן מומ כמ"כ מגיליכו: ירושלים מירם מ"כ מלא כמקלקם לכמכים כמ"ק דיומם דק"ב ומי' לכמכים לסוים
יסודם ומכיעין כמידך מ"ד מעם דם"ל ליסודם ומכיעין מים לסם מלק בירומלים ומכם דידן מוכר דלא כמקלקן
לסם מלא יד כל ישראל מוים כם ומעמומו' דכמ' מיומו מקומן דקרן מזרמים דרומים לא מים לו יסוד למי מלו
מים כמקלקו מל מורף (כדמי' מר"כ מס כמכם ד' ומוד כם"ק מכמם מ"מ"ג דמרומ) ומ"כ לא"ד לא כמקלקם מס
מכא דמסר מקומת מל מעומכם מים לסם (יסוד) מזרמים דרומים לא מים לם יסוד ומין לקין לדידים מים לו
יסוד מכל נדדיו דמ"כ מל יסוד מזכם מעולם מלי מכיד לים דמכמע מים ליתן מומו נמקומ מים לו מכלל דמיכו
דומכמ דלא מים לו יסוד ולל מכי נמירי מלא לעמות יסוד לעומרים דרומים כדכמ כ"כ ומסמירנו
לעמכי' דמדומ מסים לו יסוד כו' דמנים ככ"ע מכמי מקכם מלמי כי מסלו כמים דמ"ומו מקומן דק כ"ג מלי
מעמא ומכיב רבי מליעזר לפי מלא מים כמלקו מל מורף וכל מומם מ"ג מכי רמסמ מ"מ מעם כמי מרגנ
ונמסמכים יקכבי מדכמא מ"כ מקדמא וכמו מכמקקמי מס כמ"ד ומלמי מכמיכן לפ"ר מעמא מ"ליכם מעמא
דעמכי' דמכא ומס כומא דלא"ר כמקלקם לכמכים ירומלים מ"מא כמגעים מון מן מעקומות מעקודים מכ
מקומ מעקדם וכ"כ וכמי מדרמות ובמו' דמ"ריק דק"ב מ"רמו מעמם דמ"ל דכמקלק מזרו ומקו מומן מעקומו
כדי מ"מא לכל ישראל מלק כמן מ"כ ירומלים מס מקמלם כמקלקם לעם מזרו ומקו מומם מ"כ מלא ודמי דלמכי
מעדם מ"ליכם דמ"ר כמקלקם דמכי מלכמא ודלא כמעכי' דמכא וכ"ע דירומלים מון מדברים מעקודים מכ
מ"מעמין כמגעים ומכים מל מר"כ דכיון דמדרם נומכים ובמרות מ"ליכם דמ"ר דכמקלקם מ"ל לכמיב כבמן
דמין מלכם כמעם מכמא וכן מרמכ"ם מ"מ כמעם מעכמכו כמ"ר מעמ"כ ומסוס מלא כמקלקם לכמכים מקמם
לים כמי מוגים דומכים דכמכם מ"ליכם דמ"ר כמקלקם ומ"מו מ"מ מכמן מעמא מם ריכא כמקכיתין ו' מ' בקרא
דמדכין לירומלים מין ניק מלים כם ומעמא דלא כמקלקם לכמכם כמ"מ מס וכ"מ:

ה כגנע

ח כיצד ראיית הבית ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית אפילו ח"ח ויודע שהוא נגע ודאי לא יגזור ויאמר נגע נראה לי בבית אלא כנגע נראה לי בבית וצוה הכהן ופנו הבית (בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא ישמא כל אשר בבית ואח"כ יבא הכהן לראות את הבית) אפילו הבלי עצים ואפילו הבלי קנים דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר עמק הוא לפניו אמר ר"מ וכי מה מטמא לו אם תאמר כלי עצים ובגד ומחבוחיו מטבילין והן שהורים על מה חסה התורה על כלי חרס יעל פנו ועל שפיו אם כך חסה התורה על ממונו הבזוי ק"ו על ממונו היקר אם כך על ממונו ק"ו על נפש בניו ובנותיו אם

ח בנגע כרשם לי בבית אפילו ספק ידע ודאי לעם אמרים הקורים עליו נגע ולא עד מיאמר הכהן מעמ עדין אין כאן מוחלט בדתכן כרת"ג ורש"ס כתב בסם רבותיו דכיון דבדבורו לא יוכל לטמוא אלכך לא יאמר בלשון ברור ע"ד אמרים לעד לסוכך לוחר מיפי יולא ולו כרשם מעכי דרך ארץ מבריך לכסוב עם הכהן כו' ס"ב אלא יאמר הכהן ויבוא מוחלט ע"כ וג"ש כתב עמוס דוכר הקרים לא יבוא דשם כל ומן אלא כו"ק הכהן לאו בנגע הוא ואיך יאמר בנגע כו' וכתב בעל קרבן אהרן דלא דק בזה הכהן אלא מוחלט אותו בנגע אבל המוחלט אותו כו וקודם מיפא הבהן בנגע הוא ע"כ: ואמר לארץ הכהן מאמר בנגע מעכון עם אקורין דוכר הקרים ולי כרשם בהסך דלהכי אקמידם אקורה אומר בנגע כדי אלא לתקות מיו לאמרן (כלדרמיון בתר' מי מעמו דף ך' עאקרו מעמו קניכי מדוש וגו') ואדרי אמר מיקו ר ויכשם מרם בוא הכהן ולכל הנגעים כרשם לי הבכל הנגעים הדין כך אלא יאמר בנגע הדמיהמאמו הכהן יאמר לו הדין הדוש אלא בנגעי בתים וכן הרבים לא בתב מיהא בוא נס בנגעים לל דבנגעי בתים הוא ידין בזמן הדלקמן לכך אקמידם אקורה ביאור אמ"כ בהכבר כל עליו בנגע הבית בהמא"כ כל עליו בנגעי בגדיו וכן נוהו הוא לא אקמידם בכך וצוה הכהן ופנו את הבית אפילו הבלי עצים וכו' כן הוא בתוספתא אמר"ם לל ובהסכיות יסבים מבוקלין אפי' הבלי עצים בתב הר"ב ודא דבתים ולא יטמא כו' לאמרו הכלים דהוו אמיקרא בעי מיהמו לי הכיר לאו בת"ב ולא יטמא כל אשר בבית אם ת"ל לאו הוא מתניתו בפרק דלקמן מהכם ה' נכנסים לבית הטמונה הלכו מעמא בגד הוא מיהמא הבלי אבילת הרם יכול מקומלי ומוכנים על בתנו כלים מקומלים ומבתים בתוך הבית יכול לא יהוא הטמאים עד הוהמו הבלי אבילת הרם ת"ל ולא יטמא כל אשר בבית מאר כלו' דלהכי מבכם הרי לא יוכל לבכי! אמר יהוא בהמא ואפי' לא יהוא הרם: ואפי' הבלי קנים ולא תיטמא עצים לוקם דתנו לבתות הבן כלי' הבתמן מקבלי הוטמא אבל קנים מה הנוהי מבכם כלים הן הבתם הן מקבלים הוטמא כתו כוורת הקנים דרמ"ו דכלים ורמ"ק דהבלות וכן מקבלת הקנים דהבלי דכלים ומא"ג הבן כאי הבתם הבתפרת הקנים הרי בריך הוגים את כל הבכיי כדתכן הבתם ולמי' הבתמא מזקנים הן עוהים כלים הבקבלים הוטמא ומא דמ"כ הבתמו הוטיל ומא הוהן הבן רגילין הבתו לכלל קבלת הוטמא קבלין מ"ל: אם כך על כל רשם לבון הר"ב הבכנעים בתים אבלים ל' ולל הרבים הרשיים הבראת הבן כרת בתורה

אמרו

שערו הפוך (עוכם) כתבור לה"ר כי יפרד מן הלכהים וירקיי אותו פסוק להוכו ויתפילו. כביתו והם סוד בו עושב והם לא יבא (כתבות והוא אומרו בכל אלהכם עור עור בו עושב והם כלו יבואו) בבגדי' והם לא קור בו עדיין יבא לגופו ועל עור בשרו וזה על דרך המוסר והמוכחת שלא קרהם הכהן

דברים בלפי הנגעים ואיכן אלהים הנגעים בהם פנים לפי הסנגדים והכתים שם מוסר (רומם) שלא יקרה כהן ברעת (וזה על דרך הכתבו פי מועט ואיכם אלא דברים מן עסתבע לפי הסכתי' (והבגדי') א"כ בעל ובדים פאיסן ובל עם הפירע בהם עם זקרי' אותו ברעת) אלא בקריאת המורה על הדיין אמר וברכו ובן בגפי אלה קראה פיסי' הבתקים ברעת והוא מולי הבקרא מולי הפועל ויאמר הברעת כאמר הפך כולו לבן והוא תבלית הברעת ונעתר

ואם כן על של רשע הסכנתי' בתים על לשון הרע: ז' אינו הולך לתוך ביתו דכתיב ויצא הכהן מן הבית יכול ילך לביתו ויסגיר ת"ל אל פתח הבית אי אל פתח הבית יכול יעמוד תחת המשקוף ויסגיר ת"ל ויצא מן הבית עד שיעקר מכל הבית: ולא סיד מכל מקום דכתיב ועפר אחר יקח יסיד לא הוי עפר אלא אבן הרומה: לא אחת תחת שתים אבן גדולה תחת שני' קטנים: מכאן אמרו אוי לרשע ואוי לשכנו שהם כותל המפסיק בין שני בתים וכראה הנגע בכותל לצד ביתו וכותל הבית אומר צריך להחליצו דכתיב וחלצו את האבנים לשון רבים ולמד שהנגע לצד ביתו קורא רשע שהנגעים באים על לשון הרע כדאמרן: שניהן קוצעי' לשון את הבי' יקציע: יקח

אם כך על של רשע ק'ו על של צדיק: כיצד הכהן אינו הולך לתוך ביתו ומסגיר ולא עומד בתוך הבית שהנגע בתוכו ומסגיר אלא עומד על פתח הבית שהנגע בתוכו ומסגיר שנאמ' ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים ובא בסוף השבוע אם פשה וצוה הכהן וחלצו (האבני' אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום) טמא ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח הבית אינו נוטל אבנים מצד זה ומביא לצד זה ולא עפר מצד זה ומביא לצד זה ולא סיד מ"מ אינו מביא לא אחת תחת שתים ולא שתים תחת אחת אלא מביא שתים תחת שתים תחת שלש תחת ארבע מכאן אמרו אוי לרשע אוי לשכנו שניהן חולצין שניהן קוצעין שניהן מביאין את האבנים אבל הוא לבדו מביא את העפר שנא'

גדולה והיותר מוקם ולעכם הם עבוכים עוריים לפי' הם מברכו · ולזה הסרם בקרא רשע ק"כ: ז' אלא עומד על פתח הבית וכו' בלו' בסמוך לפתח הבית לא על האסקופה שבפתח הבית דפ"כ ת"כ המשקוף הוא עומד ולפי' כן עלכהכ מן הבית עד שיעקר מכל הבית כרכתב הר"ב · ובת"כ הכי תכי' עומד בכל משקוף ומסגיר ומייתי לה כתי' הכי בפ"ק דחולין דף ל' ובפ' הכדרים דף כ"ו ופרש"י לה רשי' התכי' דהתם דהשתא מיכה דתן כאנף ולחוץ לא הוי בכלל הבית והכא עד שיעקר לגמרי והוי מן הבית ולמן צריך מ"מ הבל עוני מהמון והכי סלכי הכא דכתיב מן הבית עד שיבא מן הבית כולו · אבל חלין דעומד על הפתח דתניכן בסמוך לפתח קאמר והכא כלשון הקדם על הפתח פעוך כדתכן בספסם ה"מ דהכמות ולקצין כה בקרא סכבם ה' כתב הר"ם ל' תוספתא והכהן עכיו ירו על המשקוף ופי' הפתח כמו שהוא פתח הכבם כלו' הכל המזוזות תחת ידיו: אם פשה · עיין בסוף פירקין: מכל מקום פי' מהם מקום · הר"ם · והפלכהן בכתובים ולא יתיר בל תחתו תוליש ע"מ לין להתחקך כל בכים עלכים ב' ד': לא אחת תחת שתים ולא שתים תחת אחת · בת"כ ולקחו אבנים אין פחות משתי אבנים והביאו אל תחת האבני' אין פחות משתים: אלא מביא שתים תחת שתים תחת שלש וכו' ל' הר"ב פמ"ז עמש"כ ויש לו להביא שתים תחת שלש כל מ' דתו לא קמ"ל המיורם הביין המביא שתים והחשבים יהבת הכוקדים בר"ש אלא מביא שתים תחת שתים שלש תחת שלש ארבע תחת ארבע · אבל בתוספתא הר"ם הספר והר"כ הכתוב דר"ם תוכבת הגירסא · ובת"כ מביא הכתוב הסיא בפשטות יכו והשיים וארבע תחת שלש תחת שתים: שניהם קוצעים מבוכם מביאין את האבנים בתר הר"ב הביאם קוצעים לשון ואת הבית יקציע · לא דמבלא ולפי כן דהביאם עמוכים דהא יקציע לשון יחיד הוא אלא מכין קוצעים עמדם ליה ובדדייק לכתוב לשון

יקח ושם לסין יביר לעמוסי מכירו מלין מסמל מעו
בטיקס : ז וכל בטיף מכות מלרי הסוס הביק מיזר
ומסגירו ושם בם ף מכות מזר מגנע ונתן לפ מבית :
ומסטיין מע ך מסמס מטיך לנגע : ומסגר הכסני גרים
דכתיב ושם יסוב מכנע
כלים מלומר מזר מלוכי
לעקיקו ומכנע מכנתים
בקלס מיכו מכמיא מלס
בסכי גרים כלמר :
עשרה בת' מכמס כרלסין
נמוק מבות רלסין כמס
מו

שנאמר ועפר מרד יקח ושח את חביח אין
חבירו מטפל עמו בטיחה : ז בא בסיף
שביע וראה אם חזר ונתץ חביח את אבניו
ואת עציו ואת כל עפר חבי' והוציא אל מחוץ
לעיר אל מקו' שמא הפסיון חסמיך בל שחוא
והרחוק כגרים והחוור בבתים כשני גרים:
פרק יג עשרה בתים הין חכחה בראשון
והחולך

לסין ומק כו' מכל דמיוכ מל מכיפס כרלס דילמיכן לים
מדכתיב ומסכו ומק מעבר לסר דקנו דמקנו ל' רכים
ודמכיפס מייבים לסכיל מסכנים כמב מרמנים
מדכתיב ונלקו מנגעים מלרוק וכי מיבס מכמי מס כמיב
יקביב לסין יביר וכן כמי
כמיב לסר מלן לסין יביר
מס לרים בת"כ לסר מלן
לעמיסי מסס מיס כוקל
מטיך לגויר מידס מר"ס
מסכוקל מעמיק בין ביס
לגבר לו בין ביס לגיכס מלין
בעל מסגר ונעל מגיכס
מסיים לבעל מביס : ז בא
בס ף מכות ומס לס מזר

כו' דמס דכתיב ומס יסוב ונו' לסר מלן ונו' לדיכן בת"כ בנ"ם מיבס מדלמיל ומב מכמן מכבס ביוס מסכיבי
דס"כ בס ף מכות : אם מזר ונתן כדכתיב ומס יסוב מכנע ונו' ומס דכתיב ונס ונו' ומכס מסס לס מגריך מיסוב
מכיבע ויבסס מלס לו בס לו מס קלסר ומיבסר לבסס לעבר ברלסין כמו מסכתוב בר"ם דלקמן בס"ד: אל מעון
לעיר ומסילו מיבס מוקבע מלס כמים בעבבע מ"ק דכלים : המשנה מסמיך כל מסוס ומרחוק כגרים בסיף
מכות רלסון כמיב ומכס מסס מכנע בקירת מבית זרלסיכן בת"כ ומכמבס זס מסיון מסמיך כל מסוס מכיין
לרבית מס מרחוק מ"ל בבית יכול כל מסוס מ"ל בגע כלמר כלן בגע ובלמר לסלן בגע מס בגע מלמור לסלן
בגרים לף בגע מלמור כלן בגרים . ומירוס דקרס ומכס מסס מל מבגע מכזכר בכל מסוס ולס מבגע בקירת מבית
מסס רחוק מבק"ס מבגע מבגע מוסיל ומסס מיעור בגע מכזכר לסלן בבגעי לרס מסוס בגרים וכיס מכמן ומלבו
ונו' ומיין ע"ס כוס לקמן : והחוזר בבתים בסכי גרים בת"כ מס"כ מבגע ומרס בבית מסל מזר מים מלו'
לעקיו כסימור מבגע לסוסס מסבכים מין לי מלס מקומו מכין לרבות מס כל מבית מ"ל בבית יכול בגרים כלמר
כלן בגע ובלמר לסלן בגע מס בגע מלמור לסלן בסכי גרים לף בגע מלמור כלן בסכי גרים ומ"ם דקרס מס
יסוב מבגע ומייבו בעקומו מזמו מיבס מסל מזר כו' ומדר קלמר ומרס בבית ומוס מלס בעקומו בכל מקום מבית
מס מוס מבגע בסיעורו מבגעי בבים מסוס מכי גרים מזר ומדר בבית ומוס מלס בעקומו בכל מקום מבית
כמיב ומרס דמסמע מיסוב מבגע ומרס נ"כ דמייבו מיבס : מ בעיבן לדרס מכי בת"כ ולס מליק לן דמיבת לן
נ"ם נרבע מעלרת דבכ מבגרבע מעלרת דבבגדים מס לסלן מיבס לס מזר מעל מליבו מוסס לף כלן מיבס
מס מזר מעל מליבו מוסס (ומ"נ דמבינס נבי ומס בבינו קרבן מסרן) מ"ב לס כלמר ומרס לגלד מלמי'
מרס מערס לערס מיריק לגדרים לו בסמך כדכתב מר"ב בעבבע מ"ל מ"נ ובדס מלס בלבד בזרס מלס
מ"ס לבמיין ובירוק ומייבו דמרבב"ס לס כתב בבבורו בעלר מבס"ב מלס דמבמרמין זס עס זס ומכלן מוס מלבד
ולס בע"ס מב"ל דמבגדים לגדו דבינן לס כתב דין מבריבס מזר מערס לערס מ"ל דמלזס מבתב דין
מגריק מוס מוסך מ"כך ודמי דמבכל מוס מבתב כן ומיבס לגידק דבכל דרמיכן מבגע מבגע דבבתים ומיבס
בסכי גרים ולגיל דרמיכן מבגע מבגע דבלרס דמני בבגרים ועוד דקרס דלגיל מטיך לבקרס דדרמיכן
מיבים מכי גרים : ובמלמי מבבל קרבן מסרן מלס מעיר מל זס : ובגיל דמבס בזרס מל כרמין ליבס לגדרס
בבמות מעיבורו מרלסון בלין מזרס מלס בבמזר מבל מבל מבמיסר מבבו מין ון מזרס מסדי מסר מבל בבמיון
מוסיל ומבס מבמיון מני בבל מסוס מלס מסוס דבדמוק מיבס יקורס דבבגע מיבס לגיער דמבני לן מלילו בבמיזר
בגע בבמות מסוס בגרים דמס מבמיון מבמיון מבני בבל דמו : פרק יג א חבחה, ברלסון ומסולך לו קולבו
ומוס מזר דמדבבס בבכי ומולך לו דילמיכן לקמן דקולבו ומעון בבריס ומבמני דבבס ברלסון ומולך לו דלס
מ"ל מעידס ף ודמק דמיבו מעון בבריס ב"מ מרבב"ס

ובמקבילתא דתלמיד דסיפא דכסף לא מקבלינן
בקרא ומשמע מדכתיב כי ברמש מכנה דמשמע דאין
מזרק מביא אלא כדיעבד דסייגו מזקקנו ומוסיף ע"כ
ר"ל אינם קיבוץ ומיקוי מקרי דמוסף כדלקמן כדים מעד
בזה וכו': חכתה בסמי
ומסולף לו קולפו ומוא מצון
צפרים בע"כ יליף ליה
מדכתיב ולקח לחטא אם
מביא מדי כאן כיון מפר מ'
מדים מביא יקיר דרים דכיון
מבמעי קרא אלא לרבות כיון
אמר מאמרי דמוסף מצון
צפרים: עמר בראמין
ומסם בסמי מולן וכו' בע"כ
יליף מדכתיב וכא מכמן
ורמא ומכם מסם מא"מ
מידכר כמסם בראמין ומלן
מכבר לתדבר בנ"ם דבראמ
מעמרת מא"ב מסיון אלא
בזמרם בלבד מני ובמי
בתיבם אלא בחמ מבקוב
מדבר בתי מבא בפיק מבות
ראמין ומבמו מעמר וכא כ"ם מבות מבי ומבמו מוסם
ומם יעמם לו ת"ל ומב מכמן וכא מכמן זו מיום מיכם זו
מיום כיומ מבכיבם מאר ומבדיבן מיכיומו נים כמלו
מבכיבם כמיב ומב לו כמלי מבכיבם כמיב וכא מם מיכם
דבם"ם מבות ראמוכם ומב מכמן ורמא ומכם מסם מולן
ומקבם ומם ומתן לו מבות מם"ם מולן ומקבם ומם ומתן לו מבות ומבמ ומבמ בנ"ם דקרמי מבי מבמי ומם יסיב מבנמ
ונו' ומן מם בא מכמן ורמא ומכם מסם מוא ומם בסיק מבים מבי כמבדמב מעמרת מיא מוא ימאר מל מזור בלו
מסיון כמו מאמרמו בנ"ם לו ומבן מכמן ונו' ומם מיכם בדמב מעמרת מאמרת מאימו מזור אלא מוסם לא מיאר מסמן
ורמון בנ"ם דביאם ומיכם . עמר בוא ומן מולן ומו בע"כ יליף ליה מדכתיב ומם בא יבא מכמן ורמא ומכם לא
מסם ונו' כמתי ביאום מבקוב מדבר מם מבא בסיק מבות וכא בסיק מבות מבי ורמא ומבם לא מסם ומ
מעומר מב ימסם לו ומיאר מכמן מם מבית יבול יאמר ומלך לו מיל כי ברמא מבנמ לא מאמרתי אלא מרמוי
ומם מדיין לאבר בא אלא כמסם לומום רמומא ומי' כי ברמא כאמר ברמא דת"ל מסיא מבא לומאר מכמן מבום
מברמא דמביאמא דאין לכמן לאמרמו אא"כ מברמא אלא מ"ק ומאמרו מכמן כאמר כמסם לו רמומאמו ומב מאדין לא
כמסם לו מום רמומא מם ימסם לו כיא בא"מ. ביאם מאורם לאמלא ובביאם מאורם לאמסם מם ביאם מאמורם
לאמלים מולן ומקבם ומם ומתן לו מבות מם ביאם מאמורם לאמסם מולן ומקבם ומם ומתן לו מבות:

ב חשבן מבוזיים מ"ר מסיא כימו ובין מבירו כמ מבמום ולל רמ"ל בנ"ם דמולין דם מב"ם מבוזיים מבראמ
מבית זם ובבית זם מכן דרך מזיונם לאמ מם מבכים נדולות מאמזיקים מם כלאזבי מבוקל ובראמם
מאמי מדדים מ"ב ומ"ם דמ"ם לאמר מאמן מראמם מר"ם דלקמן מב דבדו בכל בוקל מאן מאמם"ם בזיים מבנדול:

ותחולך לו קולפו ותוא טחור תכחה בשני
:חתולך לו קולפו ותוא טען צפרי' חמושת
בראשון חולץ וקוצה ושח ונותן לו שבוע
חוץ ינתץ לא חוץ שעון צפרי' עמר בראשון
ופשה בשני חולצוקצה ושח ונותן לו שבוע
חוץ ינתץ לא חוץ טען צפרי' עמר בוח ובוח
חולץ וקוצה ושח ונותן לו שבוע חוץ ינתץ
לא חוץ שעון צפרים אם עד שלא שוחרו
בצפרים נראה בו נגע חרוצה ינתץ ואם
משאחרו בצפרי נרא בו נגע יראה בתחלה:
ב חאבן שכזיית בוסן שחוא חולץ חולץ
את כולו ובוסן שחוא נותץ נותץ את שלו
וסניח את של חבירו נסצא חיסר בחליצה
מבנתיצה רבי אליעזר אומר ביח חבנוי
ראש

ג מסכן מבוזיים מזיל ביכו ובין מבירו בסוקבות:
מולן מם כלם כדדרסיכן ומלבו מלבד מסכיים מולביים:
בוקן מזוא בוקן אם מבית כלו: כוקן מלו דבבי בביבם
כביב מם מבכיו ומם מבבו מבכיו מלו ומבכיו מלו:
רמם

אי מלך מבנמ לבמרי מרי מבי בבים דבסכים מן מסוכי':
ק לבו קולף מק"ם מבנמ בלבד ומבית מסור: מבמם
בסוף מבות מבי ומסולך לבמרי מבים מקרי מרי מרבמם:
מסוסם בבבות דמסון מולן קובם ומם יבוקן לו מבות
ומם מזר בוקן מרי מבמם:
לא מזר מבון בבריים מרי
מבמם: מבד בביבו בבבות
דמסון ומבמ בבבי מולן
ובקבם ומם ובוקן לו מבות
מזר ביקן מרי מבבמם: לא
מזר מבון בבריים מרי
מבבם: מבד בביבו בבבות
דמסון ובבבות מבי מולן
ובקבם ומם ובוקן לו מבות
מדין מבד בביבו בבבות
מבי בדין מבוסם: מזר
בוקן מרי מבגם: לא מזר
מבון בבריים מרי מבבם:
אם מד אלא מזרם בבמרל
דמבם בו בבבמ מרי מזל בבזר
ומבון בבבם מבל מבבמרן
מזל ליה בבבמ מדם ומבגיו:
ד מסכן מבוזיים מזיל ביכו ובין מבירו בסוקבות:
מולן מם כלם כדדרסיכן ומלבו מלבד מסכיים מולביים:
בוקן מזוא בוקן אם מבית כלו: כוקן מלו דבבי בביבם
כביב מם מבכיו ומם מבבו מבכיו מלו ומבכיו מלו:
רמם

ראש ופקין כקב סרי"ב פי' מערוך לוקח סלבן לו לוקח שמן סקומם מכל שערב וכו' ר"ל
סמכוקל מכיכו לכין מכירו כבכם כלכוים סלמות וסן
כקרלים רלסים ומקלים כל עוכי סקומם עד סקרלם
בכ"ת זס ובכיה זס מכ־ זס
נעתרב ומגדזס כמורת
וכבכם ג"כ מקים מלסון
סת לסס מסליך קרמו
כמיים וכקרלו כך מל סס
סמס מלוקים לסכים סמכים
מסס כבגד מכן מרלסס
מלמד ורגילין לבכות כך
מבוכים סורם רלסי' ומליסס
סורם מים וסוזר יכוכס
מליכם סורם רלסים וכן מל
לסמלס כך כ"ל לסרם מכל
מ כסיו מכלמי לסמר"מסכמ"
לל כיה מכמי רלסם וסקין
כו'כיה מל רלוכן מכל זס ומל מסמון מכל מסר וכוסל
מכים לו מומם מכנים מסמקם מכיסם וכלכך מל כיה
רלוכן לכל מורם כיקו מסוס נל מערבו מל כיה מסמון
מוכב מלמן לסל מרלסם מכוסל מכיכיסם לו מל מכן
מסת ומל מוקו מסן לו מוקם מלכן מוכב כמו כן כדכך
מל כיה מסמון לכל מערבו מסו'כל מורקו מל כיה רלוכן
מוקו מסן לו מוקו מלכן מסכי מכדכים כמסכין מלין
מסד מכלן וס'מכלן מקלי רלסם ומסר מכים לו מכנים
לכים מסמו לס לכל כיה רלוכן רלוכן מולן ולס מסמון
ומס לכל כיה מסמון מסמון מולן ולס רלוכן ולמי
מכמריך מירומו מסוס מרלכנמ מכ"ל: נראה
כרלסם כומל מס כולו מרמלי כנרלס מכרלס מלס מלינס קלי ומקמר מלס מייכי מכמיב
לכמירו מיכלין מסו מלס כמכרלס כרלס מוגיל ומכן מסל כנר מלו ומל מכיגל מכל כמכרלס כמכים מלס מייב
מכקוב לכמירו מיכלון נס מסכן מכני ומוגיל ומ כן מסר מוס"ונס ליכמ דמקכי' דייקס דקקכי כומל ולס קקכי
כוקן ומס מסר"ס ל גיל מסכרס לס כמוכן: ג נראה כמליים כוקן מס מקורות לכיה מלכיך מכ יה ונס
לעמיכם מכיה ומיכס מיכיו מל מליים מכיומד יס מלים כרמכמס מסכיכוי קרכן מסרן: "מלבנים כמב מר"ב
כמין לככים מרוכמס מסיסמין מל מגנות ומ"ל לרס לעכין מס מוסמין מוס ן מל מגנ"ת לפי מערת מלין לסס
מוס מורך לסנג מלס מסמימין מס מוס לכ־יך מכמן ונמן מד מיוסמו למקוס מקר מ"כ מילמס דמסיומ
מים מסיכן כמלל מככיו ונ'ולס מיל לסמכס לסמומי' לסס כלל מס כרמס מים במן מורך קכמ מלמנ ומס"ס מ יכס'
לסמו"מיכול לסכילקוס מ"ל לפר"כ לרס: דער מריני מלוכות ל"מר"כ כמין מככס מכומין כמלון מסמכלים
מסס לרמ"ר ומומ"ן מסכבס כרי מלס ימכומסס מס מיכומס כ"כ מר"ס ומריני מרנוס מכנס כמ"ס כמ"ס רמסלו'
מכנס ל': ד מסמא מקוכו מ"מר"כ כ דכמיב ומכס מל מכיה כל ימ"מסני' מוקו ונ' וכ"כ מרמב"ס כר"מדכריס'
לס מסמ' מקוכו מס מכ"כ כולו לקוכו כרמכמ"קר' לכל לס מס ינמ מקוכו מלס כ"מס רמנרמ נרמ מסמ"ר ומקולס

נראה בפתין וטל את שלו ומניח את של חבירו. ג ביה שנראה בו נגע היתה עליה על גביו נוחן את הקורות לעליה נראה בעלית נוחן את הקורות לבית לא היתה עליה על גביו. אבניו ועציו ועפרו נחצין עמו וסציל על הסלבנים ועל שדיני החלונו' רבי יהודה אומר מרבן חבנוי על גביו ניחץ עמו אבניו ועציו ועפרו מטמאין בכות רבי אליעזר חסמא אומר כמה שהן: ד בת חסוסגר מטמא מתוכו והמוחלט

ואם מלבד לנגעים פרק יב דיבאות דף ל"ב דיבאות דף ל"ב
לפו לפרעב"ם. ופר"ב מעמס מסיפס לפו ומלבדי
מם סמם דמקם כרפם מכך דמם רפ"ל ל"ב דלוקם מל
מיכם לקוכו ולם כסינם כלם כיפם מכל כמי רפ"ל
מכילינו כמכך מכם מטמם
מקוכו כמנם ומם"ל דלם
מכמכנומ לקוכו דלמי
מטם מסוס כם מל מכים
מם כנם מכוקל מטמם ב"כ
לילוים מקו מסיר מסי
מים דקמכי מם ומם מטמין
מכיפם כלקמן ומ"ם מר"ב
ומלכים מטכונים מכמן
כו' כן כמב מר"ם כמם
מקומטמם: ומה ומם
מטמין כיפם למן מר"ב למי מכמכם מקוכו
מטיים מרמב"מלמי מם מיקנמר ומכמירומ"ל כיכל
בים מסים מיסל וכו' ומומק דמטמים. כמסכת מכוכם
מן מטומנר וכו' מכל לנירמ"ל. דמקוכו דכיים כנגיעם
מים ולם ככיפם מר מים' ומם ומם מטמין נכיפם מטר'
כמסמם ומל מם מכמכם מרך כיפם כיון מכמכם רוכו לקוכו
מטם מם.ם ומכם מל מכים וכן מי' מר"ם מטמין נכיפם'
כלכמי ומכם מל מכים "ומם מכמב רמ"ל רוכו לם דק
דרמסמו ורוכו מכן כמסכם מ': ת חזר נגע לכיפם:
מר"ב מטומנר וכרומם לזו מכיכו כמסכם ו מלם ומם מטורם וכמנמי מם מרקמים לנו' מר"ב ומר"ם דנרמי מטם ינילם
ומלו מכם מכן מילן מטרמים מכן מטמין כמומלם מכים מכמלן מטכו ומכמלמי מטם למטר"ם מכמב ומל וקמם מלמי
מכם מטם דמכן למיל מלם נכי נגע נגלים מכילם מן מטומנר כמסור מזר נגע לכנר מנילם מם מטמלים ומכם
בנגעי כמים קמטר מולן מם מלכים ודיכן כדין כים מכמלן מטכומם מל כן כ"ל דמכם ומטם דיכן מומ ומ"ם מזר נגע
לכנר ינילם מם מטמלים מנגם כן.מם מים מכמקרם מכנגע מכנר מרמסון ומיכר כמקומו מטלים ומזר מכנגע לכנר
מרמסון כיכר כמזר מכל מומי מכנר מרמסון מומ לקוי ו.ם למומ מטם יוולר כנגע נם כמטלים מכלקמם מטמו
מלמומו כנגר מזר ומקלקל מל ידם נם מומו מכנר לכי קמטר ינילם מטמלים ומרים (מכן מירמ"ל
כמסוק כי כל מטומר מטר מנילם מלקים מטכיכו דכמרמם וינם מטומ למון מטרים) מם מטמלים מטומי מכנר
מלם מקלקלו ומכי כמי דקמכי מולן מם מלכים לם מלינם ומקינם ומימם קמטר דכיין דכלקמם מן
מכים מרמזון למטר מלינם קינם ומ.מם קורם כמינם מין דיכן כינם כו מלם מם כן מזר
מכנגע למומן מכנים מכמן למכי קמטר מולן מם מלכים כלומר מולן מם מלכים ומטליכם כי.ים למומ מן ומקלקלו
מם מכים מטמזור ומל מכמם מל מיכוי מלמון דלם קמטר ינילם מם מלכים כדקמטר למיל ינילם מטמלים דלל
נכי מטמלים מטים כנר מלם מל מלם ומטוב מייך כים ינילם מטמלים מנם מים מטים רמוים לו. מם לם
ינולך כם כנגע ומנכיים כמוס למורך מטמים מכל מלכים לם מייך מלם מלינם ומטלכם דמין
מנגיעים כמוקם • מכ"ל:

ומטוהלם מתוכו ומאחוריו וה הומטמאין
בביאה: ח הבונה מן המוסגר בשתור
חזר נגע לבית חולץ את האבנים חזר על
האבנים הבית תראשון ינתץ והאבנים
ישמשו את הבית השני בסימנין: ו בית
שהוא מיסך על גבי בית המנוגע וכן אילו
שה א מיסך על גבי בית המנוגע הנכנס
להיצין שה"ר דברי רבי אלעזר בן עזריה.

אמר

מכמ כמסור מכים מטומנר ומכן כמלן מיו מכומים
בן ומכי מכים כמי כמו מכים מלם מטמקין לסם מל
מיטמו מכים מכי כמכין לטמין מטנר ילינו לכל
דכר מכלכים מכרמ"ן נגע נמלל: ו מים מטוס מיסך
מל גבי בית מטכונם כנון מכים מטכונם מכוי מכיך
בית מקר: וכן מילן מכים מטכונם מכוי מקמיו:
מכמכם לם.ין מסור דמקו לקודים קמי ומקי לקודים
קמי ולמי לבי' ומלים לקי קמי מכורם בבי' מלי' מסורם:

ומם

ומומלם מקוכו ומקמורין מכונם מכים
מקמוריו מטם דכמיב כמומלם כרמם מקרם מכים
מטם מוס מם מלמוד לומר מטם מוס. מומ"ל מיסם
מטם כין מקוכו כין מקמורין: ומ ומם מטמין מכיפם
למטם כל מכמכם מקוכו:
ם מכוכם מקמטומנר לטמור
לקר מטמלן וקנם ומם ומכן
לו מכנם מתוך ימי מטנרו
לקם מקומו בית מכים
ומכלן מכים מקר: מור
מנם לכים מטומנר: מולן
מם מלכים מלקם מטכו
ומטלקן מן מסור ומ"מטמל
כמומטם מכים מכמלן
מטכו: מזר מכנם לכלים
מכמכ כמסור מכים מטומנר ומכן כמלן מיו מכומים
בן ומכי מכים כמי כמו מכים מלם מטמקין לסם מל
מיטמו מכים מכי כמכין לטמין מטנר ילינו לכל
דכר מכלכים מכרמ"ן נגע נמלל: ו מים מטוס מיסך
מל גבי בית מטכונם כנון מכים מטכונם מכוי מכיך
בית מקר: וכן מילן מכים מטכונם מכוי מקמיו:
מכמכם לם.ין מסור דמקו לקודים קמי ומקי לקודים
קמי ולמי לבי' ומלים לקי קמי מכורם בבי' מלי' מסורם:

ומם

ומה שם שאין שם סכנה, שהרי נגע שנשאר כל אסר
בשאל שניה כלו שהוא שמא אסר לא שלא
שיטמא כל מה שנגעו שניה: ושלכה כרבי אליעזר:
ד. ואשור עובר שמא דכתיב נגעורת עמון לעמנה
ד. אבל אינן שעובדו שמא
הילכך כשנטמא עובד כוכבים
שלא נעשה עמון אלא
ומיהו עובר לים שם אין זה
קרוי עובדו ואף על פי
שאשור יוצא שם אשור
ומיהו מקבל עובדים: ואם
עבר שנטמא אלא עמון
אלא: וכן כאן שבונעת שם
אלא שבונעת עובר עמון
אלא שנטמא: ואם שניהם שמא
ומה שרין אמילו לא שניהם אלא שעבר שבונעת: ר
אשור שהכנים ראשו ורובו לבית הרשות. ורובו לא
שניהם כיאה: שהכנים שמא אלא אבנעות על אלא
אבנעות שניהם כאלו הכנים כל שמלות כלא אבל שבו
אין לא הכניר שמלא על אלא שיכא שקבלא שומאה
ולא שניהם: ושמאה כנון אלא בשבונעת שהכנים
שהכנים כוית לבית אשור שמאתו דנרעת שקשה לעת
ואלא שבונעת דשמאה בכיאה בכאה לן עקרא
דכתיב ולנרעת שבגד ולבית עקים בגד לבית עם ביא
שטמא בכיאה דשם כתיב ושכא אל שביא וכו' אף בגד
שטמא בכיאה בכון לרבות שם כלן כנונאתי ועדו ועזרו
אלאור ליעד ואם עורת בגד בגד נשר עקים כלן
לבגד עם בגד שטמא בכיאה אף כלן שטמאין בכיאה:
ה. ובליעל כתיב עקומלי ועוכתי אלכתיו דרך אשה:

ושבעיקיו

עקרא דכתיב ולנרעת שבגד ולבית עקים בגד לבית כו' אי אם ביא שמין נמרים אף כו' ק"ל ואם ור"ל
עכון לרבות אם כולן כנון ס"ו ועזהוה ר"ל שמים ועוריה ורשע שם לשון כנון ". ומ"ם ק"ל ואם עורת כ' עקים
כלן לבגד וכו' אי אם בגד שטמא בכלל שטיאתו כנון ר"ר יוסף אף כולן כו' ק"ל ואם ק"כ: שהכנים שמנו אמילו
כוית כו' אמר אלא שעבר שם אלא שהכנים' ושוניאם שמא דדוקא בני אילן שמין שם שביכות בעיכן שיהא שומאה
בהכתיב בדר יוסי אבל בבית דאיכא שביכות כלו עומד אמצעו ושמאה שביכ כ' כשמו' כ' ליבעות דף ק"ב
ומעכי' אם דלקמן שייכ לזו כמ"ם שם כמ"ד:

ס מעלין

ו. אם אכלם מעכו שטמא בכיאה כדלק" ושסק ר"ב
וכן מרבה ס' ושכ"ש אי אם ס"ב לא כמ שטמא
ג"ל אמרו דשמאה בעשוה דר"ש דילף כק"ו:
ז. חטמא עוקר כו' וגשור עובר שמא פירש ר"ב
דכתיב נגעור עמון לעמנה
מוסנו מכלן שמוסנו שמא
מירשיו כש"ד כשכנס ר'
מרק קמא דכלים "ור"ב
כתב שם מכלן מכורת שמוא
יוסי כו' ושאור עובר כו'
ומוא לשון ר"ש שם כת"ב
אבל כאן כתב ר"ש דקכיא
כת"ב כדקבן שכא וכן שיא
מני' נמ כן נשכנס ב' מ"ד
דשרות וכת"ב שכיליכ
מני' שמא יוסי בו' ושאור
עובד כו' וכן שוא כמ"ק
דקידושין דף ל"ב וכתב כמ"
שמן מני' כת"ב ומישו כתב
אר"ם ככלן ולל ונמרק קמא דקידושין מייתי מתני' ונר'
שמא יוסי כמקום עובד ומובד במקום עובר ומכל שם'
דלעיל דשכא קרי לים שמא יוסי ולעובר דשכא קרי
לים שמא עובד מ"ב ומלכך גם ר"ב שכתב לקמן כלים
ומא עבד כו' וכשמא שאור בעובר לשקיד בשא
דכתב עובר נמקום עיבר ומיין עוד שכתבתי לשלא
בין מילן לבית בשכנס דלקמי יכשכנס לא ומובדמיין
בני' ר"ב דכלים שכתב ודוקא מכורת ביתי קלומו כו':
"וכן כשלן שמינמא וכן בגד שבונעת בשכנס דלק":
ח. שחור שהכנים ראשו ורובו כת' ר"ב דבגיר
מרלשו ורובו לא שביכה כיאה וכת"ב ושכא אל שביא
כשיכנו' ראשו ורובו ומי' כת"ל דדייק מדלא כתב ושכא
בני אם כת"ל שבי' דשמא שמדין שום יכא אל שביא
ומישו בבני' מרובו לאו כיאה כלל שיא ת"ב ומיין מ"ם
בשבי': ושמאה שהכנים כו' כתב ר"ב דבשא לן
ומוסנו מכלן שמוסנו שמא
מירשיו כש"ד כשכנס ר'
מרק קמא דכלים "ור"ב
כתב שם מכלן מכורת שמוא
יוסי כו' ושאור עובר כו'
ומוא לשון ר"ש שם כת"ב
אבל כאן כתב ר"ש דקכיא
כת"ב כדקבן שכא וכן שיא
מני' נמ כן נשכנס ב' מ"ד
דשרות וכת"ב שכיליכ
מני' שמא יוסי בו' ושאור
עובד כו' וכן שוא כמ"ק
דקידושין דף ל"ב וכתב כמ"
שמן מני' כת"ב ומישו כתב

טמאין. מיד כדילפינן בברייתא דת"כ שכתבתי בפרק דלעיל משנה ה': **עד שישהה** כדי אכילת פרס פי' הר"ב דכתיב והאוכל וכו' ליתן שיעור לבא אל הבית כו' עד שישהה כו' כשהוא שוכב כלומר כשהוא מיסב ונ"ל לא כתב והשוכב ללמד ששוה שאכילה שעורה כאוכל כשהוא מיסב מ"מ קבע לאכילתו ואי לאו הכי הוה אמר שהשיעור כאכילה דכל אמור' כולה הוה כגוונא כך כתב בעל ק"א: **פרס** כתב הר"ב לדברי רפ"י כו' ונלענ"ד דאיפלוגתא דתלמודא קאי היא כמ"ש הר"ב פ"ח דעירובין ושם פסק הר"ב כמ"ש על שיעורים וכן במסכת כלים פי"ז משנה ד' ועיין כמ"ש משנה ה' פרק קמא דפאה': **מיסב ואוכלן בלפתן** פי' הר"ב שהשיעור שוהה כו' כ"כ הר"ש והקשה על בעל ק"א שכתב דאי לא דמפרש ה"א דהוה לשעור שכך שמעו שיעורו היה מילתא עושה קבע ואוכל דבר טוב וכו' שמשמע שאכילה וכו' וכי זו לשעור היא שאם כבריכתו לשיעור ארוכה באכילת מיקל עליו שלא יטמאו בגדיו בשלא יאמר כל כך והא כתבו שמעו על הר"ש מפרש שכיון דלכך שהרי נמשך עם לפתן הוא שכי מהר לאכול לפי שנראה לו להר"ש שאין שרגל לגמור והוסיף עיקרא כשהמשאהו בזמן קצר שישהה בו זיף רפ"ל כמ"ג דברכות דף מ"ט וכפ"ק דעירובין דף ל"ו ופ"ק דיומא דקס פי' דשיעורו בפת שבאכילת מהר וכמ"ג כ"כ מהר דרך שהוא היה כאכילת מהר שאינו מוכה לכה ולכה וכוס שמיסב דיוקו של בק"א שדקדק מהכ"ומדמינו שכתיב כמיסב מיהא שיעורו עוד שכתב לומר עם חטין ובלפתן הכל כדי לשיעור: י וחב"א עד שישהה כו' ואז כשאלו שבעותיו שכל ידיו כשאלו מיד כ"כ הרמב"ם בפ"י מהמ"א וכ"ל דדייק ליה מדא"ל בזמן שאין כל גופו טמא דמשמע עיקר דעקרו בגופו ושייכו ידיו שהכנים הם שאלין מיהא והא דנקיטין לעיל שיבכים ראשו ורובו שיהא כדי שיטמא כל בגופו יש שאת ידיו אלינו גם כרים פרק ג' דידים "אם הם שאלות אי הביום: **אמרו לר'** יהודה כתב הר"ב ור' מאיר אומר אכילתו כו' ותכו"ם ונקט כו' אין מבילין כו' כמ"כ יליף לא טיכבם את בגדיו כל דטמא

וסנדליו וטבעותיו בידיו הוא והן טמאין מיד. היה לבוש בכליו וסנדליו ברגליו וטבעותיו בידיו הוא טמא מיד והן טהורין עד שישהא כדי אכילת פרס פת חטין ולא פת שעורי' מיסב ואוכלן בלפתן:

י היה עומד בפני' ופשט ידו לחוץ וטבעותיו בידיו אם שהה כדי אכילת פרס טמאות היה עומד בחוץ ופשט ידו לפני' וטבעותיו בידו רבי יהודה מטמא מיד וחכמים אומרי' עד שישהא כדי אכילת פרס אמרו לרבי יהודה מה אם בזמן שכל גופו טמא לא טימא את מה שעליו עד שישהא כדי אכילת פרס בזמן שאין כל גופו טמא אינו דין שלא יטמא את מה שעליו עד שישהא כדי אכילת פרס:

יא מצורע

וטבעותיו בידיו. מונחים על פס ידו שלא כדרך מלבוש הוא והן טמאין מיד דקרינן בהו בכל הבא אל הבית יטמא: היה לבוש בכליו דהשתא אין כליו והטבעות אלא טפלה לידים: הן טהורים עד שישהה כדי אכילת פרס דכתיב וגו' כל לני הבית יכבס את בגדיו והשוכב בו יכבס את בגדיו ותניא בת"כ אין לי אלא אוכל ושוכב אוכל ולא שוכב שוכב ולא אוכל יכבס בגדיו יכבס ת"כ לומר אוכל והשוכב ליתן שיעור לבא אל הבית שהוא כדי ללבוש בגדים שישהה כדי שיעור אכילה בשיעור מיסב כלומר בשיעור שהוא מיסב וכמה שיעור אכילה כדי אכילת פרס שהוא כבר של שלש ביצים לדברי מ"ה לדברי ר' יוסי וכדי אכילת פרס שהם כר שיעור שלשה בני ארבע ביצים מיסב ואוכלן בלפתן שהן מותר שאלו אוכלן בלא לפתן הוא שוהה ... טעם של לפתן הוא ממהר לאכול. יא היה עומד בפנים חוץ בית המנוגע: ופשט ידיו וטבעותיו בידיו הכא מיירי נמי במנוגעות וקיי' כלבכתו דרך מלבוש ואם שהה כדי אכילת פרס טמאות דגזירה נינהו בדידי ואם היו בהם ידו לדרך מלבוש טמאים מיד: בזמן שאין כל גופו טמא כגון שהוא עומד בחוץ ולא בכלא כל זמן שלא נכנס רובו אינו דין שלא יטמא את מה שעליו עד כדי אכילת פרס ורבי יהודה אמר אכיכו שיהא שהיה לאכילתו ... לאכיל שהרי ישראל ... מותרים אכילין בלים בבית המנוגע שאין מטמאין שישהה כדי אכילת פרס ותכו"ם ובשהם שאין ... מותרים אין אבילין כלים בבית המנוגע ... שעליהם טמאים מיד ואין שלבש כרבי יהודה יא עד

יא מצורע שנכנס לבית כל הבלס שישב שם טמאין אפילו עד הקרות רבי שמעון אומר עד ארבע אמות כלים מיד טמאין רבי יהודה אומר אם שהה כדי הדלקת חנר: יב נכנס לבית הכנסת עושים לו סחיצת גבותה עשרה טפחים על רוחב ארבע אמות וכנס ראשון ויוצא אחרון כל המציל צמיד פתיל באהל חסת מציל צמיד פתיל בבית המנוגע וכל המציל מכיסר באהל חסת מציל מכוסת בבית המנוגע דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר כל המציל צמיד פתיל באהל חסת מציל מכוסר בבית המנוגע כל המציל מכוסה באהל חסת אפילו מגולה בבית המנוגע טהור:

פרק יד ביצד מטהרין את המצורע

חיה מביא פיילי של חרש חדשה ונותן לחוכת רביעית

כגדיס עכ״ל כו׳ וכסנס סכפירס סר״ס ספריך עסינ״ש סס״ס ופי׳ נס עכיכיכי: יא רש״ג עד ד״ס פי׳ סר״כ דקוסקי סל פרס כיכוכי כו׳ עיין ס״ס בנס נעסכס ס׳ ע״ר דעירוכין ונעסכס ס׳ פ״ו דכ״כ: כלים ס״ה סכפין לסון סר״ס וכריך

ס״ס סעפ״ן כס עעד דסעפ עובר לס עסעפ עכ״ל ונעפ סכקנקי בעסכס ס׳ נסס סעו׳ ליבקוס לס קסי׳ דכני׳ סעני עכפ״לן: וס״ס סר״ס כסכנס עעסן לכיס כעכונ׳ סעפ דוסק נדול דסס סכס כעכונע סכנכס לכיס עסור עסקינן ופיסו נופיס כקכ כלים סעפרכו כו׳ פלס עכל׳ דכריו עוסעקי׳ עלסון סר״ס וסוקעס לו דכריך סיעעור וסדר כיס לעוקעיס כסכנכס עעס״ן כו׳ ולס דק כדכריו סנעכנס׳ עעורבנין סכל סכנינלתי׳ ע״ר סעו׳: ברי׳ סדלקת נכר כו׳ כ״כ סר״ס דלס פלינ דנכן ופ״ס כיוס נעכו לו וס סס״עור: יב על רוסב ד״ס פי׳ סר״ב כנגד ד״ס סל עעלס וכ״כ סר״ס כלוס דנר״ס פין עוסדין עעריכן כס״ס דעסור ליסב כעיך ד״ס סל עעעבלל ונעכנ סעעעבלל קוכס לו ד״ס ונלפי לעכונע עעעבלל עוסין לו עעיכס על רוסב ד״ס סכל כך קנס לעוסכוזל׳ ערעב׳ס על ר מב ד״ס ר׳ל סעעקו׳ עסר יכס סס יסיס ד״ס על ד״ס עד סיסיס לו עוסב נכני ענע״:

בל סעכיל נעיד סעיל נעסל עעע כו׳. ר״ע סנר (עעקר) סכיס סעכונע יעעע כל עס סנו וכלעסל סעע (נעס) דיכס עוס ור׳ יוסי מס׳ כסוסע׳ עע עעור׳ לפי עסי׳ עוע׳ עכע׳ וסוע׳ כיס עעכונ׳ עיעעע ערב ילוס יורילוסו עכרנע כעו עערעס ערעב׳ס:

פרק יד א פיילי פירס סר״ב עוריך כו׳ עעכרנעיכן

כו׳ ונעכנס כ׳ ס״ב דסוסס כעכ סכן נקרס כלסון יוכי: חדשה פי׳ סר״ב עקיס כלי לעיס עס עיס סלס נעסס נסן עלעכס

רביעית

נעדלקת נכר כו׳ כ״ב סר״ס. וכריך לוסר דלס פלינ דנכן ופ״ס כיוס נעכו לו וס סעיעור: יב על רוסב ד״ס פי׳ סר״ב כנגד ד״ס סל עעלס וכ״כ סר״ס כלוס דנר״ס פין עוסדין עעריכן כס״ס דעסור ליסב כעיך ד״ס סל עעעבלל ונעכנ סעעעבלל קוכס לו ד״ס ונלפי לעכונע עעעבלל עוסין לו עעיכס על רוסב ד״ס סכל כך קנס לעוסכוזל׳ ערעב׳ס על ר מב ד״ס ר׳ל סעעקו׳ עסר יכס סס יסיס ד״ס על ד״ס עד סיסיס לו עוסב נכני ענע״:

בל סעכיל נעיד סעיל נעסל עעע כו׳. ר״ע סנר (עעקר) סכיס סעכונע יעעע כל עס סנו וכלעסל סעע (נעס) דיכס עוס ור׳ יוסי מס׳ כסוסע׳ עע עעור׳ לפי עסי׳ עוע׳ עכע׳ וסוע׳ כיס עעכונ׳ עיעעע ערב ילוס יורילוסו עכרנע כעו עערעס ערעב׳ס:

פרק יד א פיילי פירס סר״ב עוריך כו׳ עעכרנעיכן

כו׳ ונעכנס כ׳ ס״ב דסוסס כעכ סכן נקרס כלסון יוכי: חדשה פי׳ סר״ב עקיס כלי לעיס עס עיס סלס נעסס נסן עלעכס

דסס

ביצה היא כמו שכתבו התוספות דף ס"ו: רביעי' פי' הר"ב כשיעור דכתיב בדם הצפור. כי שדם הצפור ככר ... וכן [illegible] ... [illegible]

רביעית מים חיים ומביא שתי צפרים דרור שחט את אחת מהן על כלי חרש ועל מים חיים חפר וקוברה בפניו נטל עץ ארז ואזוב ושני תולעת וכרכן בשירי הלשון והקיף להם ראשי אגפים וראש הזנב של שניה טבל והזה שבע פעמים לאחר ידו של מצורע ויש אומרים על מצחו וכך היה מזה על המשקוף שבבית מבחוץ: ב בא

רביעית. שיעור דכתיב בדם הצפור השחוטה על המים החיים מים שדם הצפור ניכר בהן ושיערו חכמים ברביעית: מים חיים שלא כלו ממקומם ואינן פוסקים: צפרי דרור. שדרות בבית כבשדה: וקברה בפניו. לפני שאסורה בהנאה: ושני תולעת. לשון ... [illegible]

[illegible]

עץ המשקוף ... [illegible] ... שלבית מבחוץ: [illegible]

[illegible] ... דרור פי' הר"ב שדרות בבית כבשדה ... [illegible]

[illegible]

ובך היה מזה על המשקוף שבבית מבחוץ ... [illegible]

ב בא לו לשלח את הצפור החיה אינו הופך פניו לא לים ולא לעיר ולא למדבר שנא' ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה בא לו לגלח את המצורע העביר תער על כל בשרו וכבס בגדיו וטבל טהר מלטמא בביאה והרי הוא מטמא כשרץ נכנס לפנים מן החומה מנוד' מביתו שבעת ימים ואסו' בתשמיש המטה:

ג ביום

לא לים אם היה בעיר שיושבת על שפת הים : ולא למדבר אם העיר יושבת אצל המדבר : שנאמר ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה שכאן שאינו הופך פניו לעיר: תניא על כל בשרו לאו דוק' אלא היה מגלח אלא כל מקום כנוס שער (ונראה לאפוקי שער) בית הסתרים דאמר קרא והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו כלל את ראשו ואת זקנו ואת גבות עיניו פרט ואת כל שערו יגלח חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש מקום כנוס שער ונראה אף כל מקום כנוס שער ונראה תגלחת דראשונה שמגלח כגון תלויו לעולם כנזירים שהוא מגלח שניה שמגלח לאח' שספר שבעת ימים דכתיב ביום טהרתו וגלח את כל שערו וכו' וכתיב ביום השביעי יגלח את כל שערו וכו' זה תגלחת שניה ביום השביעי לספירה לבית הסתרים אף תגלחת שניה ביום נצרו פרט לבית הסתרים : טהור מלטמא בביאה ומלטמא משכב ומושב כדרך שהיה מטמא בימי חליטו : מטמא בשרץ לטמא אדם ובגדים במגע אבל לא במשא: ואסור בתשמיש המטה דכתיב וישב מחוץ לאהלו ואין אהלו אלא אשתו וכן הוא אומר שובו לכם לאהליכם כשהתירם לשם תשמיש המטה לאחר מעמד הר סיני :

הבית ולפיכך מצורע היום ג"כ כתליות של הבית *ובכאן אין לומר אלא שהקיפה הן עור עליונים אחר כי שדלת תנורקלכים ולכו הבית עצמו לשבלת' מירכם באסורי שדלת לפ"ד במצורע לאסר ידו ככ"ל :

ב שנא' ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה לשון הר"ב שכאן שאינו הופך פניו לעיר ול' הר"ם אל מחוץ לעיר שהכא בהקף לן דאין הופך פניו לעיר: העביר תער על כל בשרו כת' הר"ב לאו דוקא וכו' לאפוקי שער בית הסתרים דאמר קרא כו' עם הפרט מפורש מקום כנוס שער ונראה בריית' בת"כ דמות' דף ופירש' כנוס שיעור שיהא שם קבוץ שער הרב' לאפוקי זרועותיו ושוקיו שאינו שכוכס כראש לאפוקי בית השחי וכס"מ אפי' רבי רבי שער שרגלים כל מי דאותו מקום אפי' מעט מעט דבית השחי ודכולי גופיה ומשמע ס"ל להר"ב לא' לאפוקי שער בית הסתרים ודכולי גופיה וככר הקשו להשול ככך למ"ל בת"כ משכה ד' קשה לי בכאן דעם כולי כהשיא דהר"ב משמע לא דכל בשרו לאו דוקא לאם ליה דהא בס"ם דמשמע אמרי' דדוקא היא אלא דאלינו מעורכי ק"ד דמע"ג דכלל ופרט וכלל לא ריבה הכל אלא היא ומוקרת דרשה דכלל ופרט וכלל ופ"ד דמקפי' ר"ע היא דדרוש לכל התורה כולה בריבוי ומעוט וריבוי וכמאן דריבה הכל ולא מיעט אלא שער שבתוך הגוף אין ספק שהר"ב כלמן בכך דאמרי שעכשיו דת"כ דודאי דהיא מברם לדרשא דכלל ופרט וכלל מ"מ ממכי' דהכא לא מברם כך ובמסיום אמרי' בס"ם לדוקא כל בשרו תכן ומוד דהר"ב גופיה כבר כתב בספ"ב ס"ב דמכועות דהלכה כר"ע דדריש בכל התורה כולה ריבוי ומיעוטי (וכעל ק"ש ע"ב לבריית' דת"כ שהמכשי בפ"ב דמקיל כר"ע ואין לי להאריך בזה) ומעתיכן דהלכה כמשכתיכו ודהשיא דמ"כ איכה הלכה ודמניח היא ולפיכך לא היה להר"ב לדחוק בכאן ולשוכי מעכבה ממשמעה מחכי אותם דלעיל שהיא איכה הלכה ודהכא היא הלכה כמשמעה אבל הרמב"ם תמה כשיטך שמפק למהכתיבו דהכא כפ"א שס"ב וכתב בפ"ט למעכי' דמ"ב דלא כמשמעה אלא למבין שלא לשריכו ולא פריטו לכך וז"ל כשהוא מגלח גלחה לכנתו כך כראה לתגלחתו שהם לא יראה שער בכל בשרו כהיעוד ערום כמולד ובמוסף כו' פרי זו תגלחת בשרה ואין כהן זקוק לשהם כבסר מן מום שהא כמפרכהן שער שאכל היוה צריך לגלח שבל כמו שיתבא' בכ"ל ומי כשמכה יודע ספר דבר זה רביכי ששם לקיים מקיססכייות להלכה כמיכים שם"ם : טהור מלטמא בביאה לפי שיאמר אח"כ שהם אחרו ושבר הרמב"ם בכל' : והרי הוא מטמא בשרץ כלש' הר"ב כרס' ק דכל' : מנודה הכיפו ושר"ב שמעיק כביתו וכן שכי' בשספיו לספר שברו לשום יגן : (תרומה) מ א נ שחר

ג טהר מלמעלה בסדן כתב רש"י ומיסל תרומה
כלקבן בס"ף זכים ומה מנגסקי בפ"ר ב"
ומן לא מעוך פירם מרים מנסתו מסים כתוב לפני
ומולם ומיכו מכין לכם ומ"ע ליכם לעמעם מלין מוד
עם מסיסל מפרי קדשים
פוסלנ"כ ונ"ר מלף מסמא
בדקבן בעסכ"ר מ"ל דפרש
מלם כלומר מסיבו מיסל
עם מסיל בקרנם לעמם
מתרומם: "והי פוס
מכזל יום מוכל בעמר
וכרמ"כ דביבורים בקבקם
דנקלם דוכמי מיימי"לם
בוס מלסון מכל ומלם מוכל
בעמר: אוכל בעמר
פי"מ מסר מכי: אוכל
בעמר מעריב מסמו מוכל
בקרומם וכו' מכלן מפר
דכם מלר רב מסרם מלמם

ג ביום השביעי מגיה תגלחת שנייה
כתגלחת הרא שונה בבסבידיו ושבל
טהר מלשמש בשרץ והרי הוא שבועיום
אוכל במעש המעריב שמשו אוכל בתרומה
הבית בפרתו אוכל בקדשים נמצאו שלש
טהרות במצורע וג טהרות ביולדת:
ד שלשה מגלחין ותגלחתן מצ ה חנזיר
והמצורע והלוי וב לשנגלחו שלא כתער
או ששיירו שתי שערות לא עשו כלום:
ה שתי ציפרי מצותן שוחטו שוות במרא
ובקומה וכרסים ולקיתתן כאחת אעפ
שאינם שוות כשרות לקח אח היום ואח למחר כשרות שחט

קרלי כתיבי כתיב לא יאכלו מן מקדשים כי לא יכלו מן רמן מטור זכ ניב וכמ ש"מ ומסר ומפ
יאכלו מן מקדשים וכתיב וכמר מלים מכם ומסרם מם כיבר כמן לעמר כם לתרומם כמן לקדשים ומיבר מ
עמבדם וכו' כמ"ם מ"ם ריבמות דף מ"ר: ד ותגלחתן מכוס מכוס דבנזיר מין מגלמת מעבבת כלמסק
כמסכם מ"מ"ו דבזיר לפני מקבי מכוס ומכ"ם מרבינן כמ"ם דבזיר דקמ"מ מסיים ומסכיב"ל מבורי מיבר מוס ומ
מך כמס (מיין לביל מפ"ל) מ"ן מלין מלם ומפ"ג דבמבורם מעבב כדמיבי לם מר"ם מסקומסמם וכן מתים מ"
דמ"ק דף לו מ"מ מריבן בזיר ומבורם כו' מוסרין לבלם מלם ומסו קרבנומיבן מקבו דבזיר מגלמתו מיבם מעבבם
מ"מ רם לרמלו מב רם מעבבתי מסגלם: וכולן מגלמו מלם כמבר כו' נבי בזיר כתי' מבר לא יעבור מל רמ
לק"ק כמסמיבו מבי"לקלקו דם מרבינן כל דבר מ"מ מבינן לבגלם ולרבי מלמבו לבדמלמת מגלמבר לא יעב
כמ"ם בם ובזיר מבבר ובבי לוויים כתי' ומבירו מבר מל כל בבר מבורם דבבים ומקבו מבמ"ל כמבורם וכ
מבתבי נם מם כמבבם מ' מ"ם מרק דבזיר ו"דף מ": או מסיירו מתי מבדומ"ל דלבך בב"יבן דומק מסיי
בתי מערות כדמריבן כרמ"ר דמבם מבר מבים מרי"מבר לא כקרם מלם כמים מתים ומבדם מים מרם ומ
קבליבן מבדם מיומו לבכובם מ"יין נסתיך: לא מבו כלום בם"ם דבזיר מ"ו מבר רב מסדם מלקים כמבר
לעבב בבמים וכו וכתב מסומבת דכולן מלבם מן בבזיר מלם מבינו בבם מבם מ"כ ומ"כ מם כמבורם ולוויים מ
ובמו כן בתי מיבובם דבבר לא מבינו כי מבם מבלן:

ה מציחן מיסיו מוות כמרמם ובקומם וכו' מירם מר"כ דלבתוב רמבבם ניבריים כו' מתי דבתב רמבבם לעם ל
כו' וקבים לי דברמ"ו ריומם בבבי מבירי ים"כ רתבן מבם מתי כמ"ג ומ"ר"ב דמלבם קרמי כתיב
ומלי מבבם מם ליבם מלם מר קרם ומיסו לא מל מר"כ מלבוביבו דלבריו דמבם ומבבם מ"ם מריך מן מם כיומו
וכ"ל דמדנלי לן רמבבם נבי מבי מבירים מלבך מבי כתיבן מיסיו מוות כי כתב נבי נבדים מד ומבבם מב
לבגמורין מיסיו מוות לא מריך לבלבם קרמי דבמבבומי מבגלוי דנלי לן נבי מבי מבירים דלבולן יסיו מוות:
אעפ מבינם מוות כמרות דכתיב נבור נבור ריבם מ"ם ומיין מ"ם כיומם בבם מרבב"ם יקם

ובמצלם מדמם וכו' דמיון כתיב פרט למרעוש: מעוש
מסמלם יכיתכם עד מתע מעש: ו כרכים כרת בעמם
כדמפרש ומזיל מסמלק כרת מעמם לסכים ומל הסכים
עם קן. מרגמם ומזו רכים כרת וקמ"ל דמכוש לגמנס
סיים רכים כרת לא מסוק
ולא יומר: מס ליוי מסלוין
ומקבלין אותו לדכר אמר
מזוב יון מזוב כמלי מזוב
רומי: ז ביום מסמיכי
כמנילם כמכיתי מכים
קרנכוקיו מסמכי מכל מס
מסס ומ"ש ניכלם מלא כמיכי
מכים קרנכוקיו כמכיתי לפי
מסמון מפרש מעם ניון נגלות
לסכמם קרנכוקיו: ח ומסך
מפי ילין מלין יקולם מסיכם
סים מסון מכומם מסמס
מכוכע מסון מכומם מי:
ומסמ כיל דכמיכ ולקח
מכמן וכמן מל מכ"ן
מסמסר מם כמיכם כמנמ
מל כמן מ"ם מכלם כמנמו מל
כמן: מ"כו מרך מכילם
מכנר מכל מנמרכ מכמיכ
ומים כיום מסמיכי ינלם
וכו' ומכמ כנדיו ומקן כמרו
מים ומכמים מומרים מומיל ומים מלול למומלם מעמ
לם מער מנמו כמרמ כלמי ומכמ מער מכמל
למיכך מרך מכילם מערת מעמק ומלכם כמכמים:

ם מכנים

מלם יכמול ומם מעמקלמ מלם כדם כמנור מומומם כנר מכלם כדם מערת מער יומם מעמ ומ"כ מם כמער
מדם מו יכמול ומם כו ומם כמומ מו לם יכמל ומם כו מלם מעות כמעמקלמ ויכיל מים מערות מ"כ:

ו אחר למכים ומכים לל מ"למן מר"כ מעמקלם כרמי מעמם למכים ומלו הכים מעמקלקן למרכמם כלומר מלו
מכים מעמקלקן כל מ"למכים מעילם ומים כמן מרכמם מלקים ולל מרכמ"ם מוד יקלוק כל מכי מכן
נב' מקלקן ומיסין ר': מצות מוזב כמב מרכנ"ם מעמנמר נמ"ם (מ"נ דכדם דק כיו) מלם ומים מרכו מומם
מעמם ומיין כמנלם דמרם. ומכי מולמם כמב מדמב"ם כדל"ם מעמל מקל ומוס עם"ד דלומם דק מ"ב: לא מזוב
יון כו"מיין כמעמם מלם דמרם. ו ביום מעמיכי מי"מר"ב כמנילם כמכיתי כו"ומיין כמעמם מ"נ מ"ם דנו ר:
ח אחר בכלי וכרים (מ"זכי מקומ) ילק מקרם דכמיכ כמטלם כמכם. מר"ם: ואדרך ניל מי"נר"ב
דכמיכ ולקח מכמן וכמן מם כמיכם כמנמו מל כמן מילמ"ל כרים מיומו מקומן דכמיכ מנמם וכי מכן
מילק דם מ"כים: ועמר כמער כמקור. דכמיכ לעכי"ל מ"ק דמומם דק מ' ומיין מ"ם נם מרכם מ":

(משרות) מ ב מ מכנים

שחט את מחן. מצות שלא דרור יקח זנב
לשנית תראשונה מותרת באכילת שחאת
ונמצאת מרפה יקח זנב לשנית תראשונה
מיתר בחנא נשנך חדם תמית המשחלחת
רת המשחלחת ישפך חדם: ו מצות עץ
ארז ארכו אמה ועניר כרכיע כרע חפטת
אחר לשנים ושנים לארבעה מצות אזוב
לא אזוב יון לא אזוב כוחלי לא אזוב רומי
לא אזוב מדברית ולא כל אזוב שיש לו שם
לווי: ז ביום השמיני מביא שלש בהמות
חטאת ואשם ועולה והרל חיה מביא חטאת
העוף ועולת העוף: ח בא לו אצל האשם
ומסך שתי ידיו עליו ושחטו וקבלו ב' כהנים
את דמו אחד בכלי ואחר ביד וח שקבל
בכלי בא וזרקו על קיר מזבח וזר שקבל
ביד בא לו אצל המצורע ומצורע מבל
בלשכת המצורעים בא ועמד בשער ניקנור
ר' יהודה אומר לא היה צריך מבילה:

ם הכנים

מסמומם ומם לם מלם מעמם לם ומכנל למרת נדם
מסמומם מלם ומסך מדם ויכיל מים כנעמילם ומכמ
מסמע מסם מעמ כמעמקלמ ומסך כדם ומלמער נדם
מנמיר מסמומם ולם מער נדם נמור מומומם מסמע

מלם ומכנל ומם מעמקלמ מלם נדם כמנור מומומם כנר מכלם נדם מערת מער ומעמ ומ"כ מם כמער
מדם מו ומכנל ומם כו ומם כמומ מו לם ומכנל ומם כו מלם מעות כמעמקלמ ויכיל מים מערות מ"כ:

ו אחר למכים ומכים לל מ"למן מר"כ מעמקלם כרמי מעמם למכים ומלו הכים מעמקלקן למרכמם כלומר מלו
מכים מעמקלקן כל מ"למכים מעילם ומים כמן מרכמם מלקים ולל מרכמ"ם מוד יקלוק כל מכי מכן
נב' מקלקן ומיסין ר': מצות מוזב כמב מרכנ"ם מעמנמר נמ"ם (מ"נ דכדם דק כיו) מלם ומים מרכו מומם
מעמם ומיין כמנלם דמרם. ומכי מולמם כמב מדמב"ם כדל"ם מעמל מקל ומוס עם"ד דלומם דק מ"ב: לא מזוב
יון כו"מיין כמעמם מלם דמרם. ו ביום מעמיכי מי"מר"ב כמנילם כמכיתי כו"ומיין כמעמם מ"נ מ"ם דנו ר:
ח אחר בכלי וכרים (מ"זכי מקומ) ילק מקרם דכמיכ כמטלם כמכם. מר"ם: ואדרך ניל מי"נר"ב
דכמיכ ולקח מכמן וכמן מם כמיכם כמנמו מל כמן מילמ"ל כרים מיומו מקומן דכמיכ מנמם וכי מכן
מילק דם מ"כים: ועמר כמער כמקור. דכמיכ לעכי"ל מ"ק דמומם דק מ' ומיין מ"ם נם מרכם מ":

ט הכנים רשמו בתב רש"י לפי פע"ל אין עמיסר
כיתזרים בכנם לא כו' ומכנים רשמו
דכיאם בעקנת סריס רמעכא כת"ם בסם רפ"ל בעבכם
ס"פ"ק דמיסם: **תנוך** פי' בל"ב זה נדר מעבעי כו'

ט הכנים ראשו ונתן על תניך אזנו ידו
ונתן על בהן ידו רגלו ונתן על בהן רגלו
רבי יהודה אומר שלשתם היה מכנים באחד
אין לו בהן יד בהן רגל אוזן ימנית אין לו
טהרה עולמית רבי

ט מכנים רשמו לפי מעזרת ישראל אין עמיסר כמזרים
בכנם לא ודם מסמס סיס כמסל כיונא מס יבא מון לעזר'
לפיכך מיס שמכנים מזעד בסתר ביקור מסוס ניקעזרת
בסיס לעזרת ישראל ומכנים רשמו לפיכך מעזרים עד
מכוחבים מעבכות על תניך
אזנו ומכנים ידו ורגלו עד
מיתן על בסוכותיו: תניך
זה נדר מעבעי מלמון:
רבי יהודה אומר וכו' ואין
מלכם כרבי יהודה: אין לו
מסרס עולמות דבעינן
בדכתיב בקרא ודקא
מכקמעא אזנו או נסוכתיו לאחר מסוזקק למסרס:
רבי

ונם כנס לא יכולא לעיינכסתר קרבן מסרן מעבי מכתנתי זה לא סיס כידי ועיינא"ם כרמ"ו דכבורו': "אין לו
מסרס עולמות דבעינן בדכתיב בקרא ודוקא כמכקמעא כו' לאחר מסוזקק למסרס דמי קודם לכן מא מפילו (מסוחל דבמי)
קרא בדכתיב (מודם כמדיס ומעמיס) כדאתר מסס כ"כ מר"ם זכן מוא נמים' דמסס ר"ל מ"בנער מדין דק מ"מ
דאתר מסוחל מסס כקמעא יד מעדיס מסור דבעינן יד מעדיס בדאמ כא ולכא ומקבינן מעמי לער בקמעא
דמייכו לאחר מכאן ליתא נדמים דמעיקרא ומבינן מלכי בסס דאתר יד מעדיס מסיס מ"כבר מירמ"ל יד מסיסא
לאם מסיס לאם בסמא מיסא מבל נדמים דמעיקרא לא מסמעא מיכים דזו מיא יד מלאם מ"כ וכמו דמסוחל
דמ"ל דבעינן קרא בדכתיב ומס"ם מי לא מקיים קרא בדכתיב מסור ומ"מ מודם מאם מיו נדמים מעיקרא
דזו מיא יד מלאם מ"כבמא מ"מוס נדים מעיקרא מייכו בנוכותיו ומכו מסס מל מרמכ"ם מכמ"ם מס"מסוסרו
כמרס מעמיק מסבתיכו כלמוכם ולא בתב ומוא מכקמעא כו' אף מל נב דמסק לרמא מל נמ"ל מס"מכסדרין ומו
מסיא לי מלו דנמ"ל מס' כוי בתב כוי מעורס מיכו ברוך לאמכיר מתר ומעמ"ל מסין לו מתר מו מסין לו
כמים מרי זה מקריב קרבנות ומסמ ומעמ ומס מכים כו' מכלדברים מלו לאמנוס ולא לבכב מ"כ ומעמי לא מעריכן
דבעינן קרא בדכתיב נב מכמ"ם נ' מיכים נמס כוי מרמי לאו מבדי מא לכוי לאך דמכא דמנורת וכן מור
נמ"ם מוכיחו לו בתבכת ומעמ ומכל ומא לא מעיר מכיא כלום וכ"ל לתרן לכלו מ בעמי דבתב מר"ם וכן מים'
דמיק בנער מדין מדמ"ייכן דמיס לדמוא"ל דבעינן קרא בדכתיב מדמכא מכן מין לו מסרס עולמות מ"מ בעינן
קרא בדכתיב דים לעמוס מיכי דייק מכא דבעינן קרא בדכתיב מאמי מנורת דכתיב מסיס דדרמיכן מיכים
לבכב בכל מילבמ"ק דבמוק (יק מ') כו' בסקיבן דכמ (דק"ם ובתבתיו מס בעבכא ו"כד"ם מבי מעיכי כו')
מ"כ ולמי זה יכולכי לומר מסרמ"ם מוסק לדמוא"ל ולמבכיכו ולא מתבא בעבכיכו לא דמוא"ל מסוס
דקסיס ליס מל ז' מס"ניס דמיק בנער מדין מעמי מוניות מלו דמ"ק דבכמוס ודמקומן דנס כדמקמו מר"ם
ומעמ' ומיחא ליס לדמוי מוניס מדא מקמי מרמי מוניות ודמ"כ מאין רמיס לאמוא"ל מבבכיכו דאין מעמ
מבבכיכו מסוס דבעינן קרא בדכתיב מלא מסוס דבתיב כיס מסיס לבכוכא ומיון דמעמ נבבכיכו מסיס
לבכוכא מעמא מ"מ לאלא בין בקמע לנידס כיון דקרא בתב מיכוכא ודמוא"ל דלא כתיב כיס מכוכא
מאלקיכן מסיר כין בקמע לנידס בדאתרן ולא מתרי מכי מסמסיס מלו מסדרי בכלל ולא מקמס כיון דאין רמיס
לבמ"ל מבבכיכו לדמיס לדמוא"ל לנערי דליתא דמב"ל דבבבכיכו אין רמיס לו מסו' דבמנורת כמי' מיכוכא וקמיר
קרא לבכב מ"מ לו רמיס מתרת מרמ"כא דמיר מכדמת כדמ"ייתי מתס ומבבכיכו כמי לא מלינא דלא לבמין
קרא בדכתי' בבלבא מא כמנירת מכיכו מיכוכא מדכתי' מסיס ומסמ' מתא כמיסיר דבבזיר לא מסק כמו בבמנורת
מע"ג

רבי אליעזר אומר נותן חוא על מקומן
רש"א אם נתן על של שמאל יצא:
נ"ל

רבי אליעזר אומר נותן
חוא על מקומן דלא בעינן
כדכתיב בקרא ולא מלבד
רבי אליעזר וכן איתא
רבי שמעון דאמר אם נתן על של שמאל יצא:

כלומר דאפילו
ובעינן דמעמא עסוק
דבעינן קרא כדכתיב דאם
קרא עסיק בבב וכל מכך
סיגיות ואפילו יסיר אלף דמכרי שמעא עסוק דבעינן
קרא כדכתיב כולן יסיר בסלין לנכי אם ניא דעסיק
ואפילו לא עסק אלא אמר בלבד עסוק דעסיק עסקעות נעור סוף לעבב וכלאותן סיגיות דאמרי שמעא עסוק
דבעינן קרא כדכתיב עסוק דלא אמר דייקי בעסיק ולא אלא אל דעתא אבלאנו סיק אולא אל דעתא לא אמר
קאמרי אבי לאי אסיק עסקעות נעור בעסיק אסוק אמרי אל אביכוב ואמליל וכן דאין לדעות עוד כזיר לעבורת
אלכך אסק אראב"ם בכזיר דאין צריך אמר אל אסק בעבירת דעבבב ועוד אבי אומר דאמר ב"ם אסקס אל אראב"ם
אמר לכזיר דאסק אליכו צריך לאבביר אמר אסוק אלא בשמת עסק אלאיכות דאסקס ובדאק דאסק כלאיבב אמר
דאמליכים דביבא ור' אדק לא אליני ואמ"נ דלאותו ל כ"ם אמרי צריך אל אים לו אקבב כוס אבביר אמר אמר
לאין אימר ואיאלך אסק אין צרי' תיר' אב"ל דאראב"ם ם ל ד"ם בקבי צריך כלאי כ"ם אאמרו אליכו צריך ואירוסו
לא אבב אמר ואין לו אקבב אאמרי כ"ם צריך כלאמר יש לו אקבב כלא אבבירת אימר אכ"ל אב"ל כראאם לכל
זם אין צריך אלא אראב"ם בקבב ליס כם ניא דאם"ם אזכילו לו ואסקס אקבב אליבבא כם"ל צריך ובאם"ל אליכו צריך
ואבבים דביבא כאאמר כ"ם צריך צריך ואין לו אקבב ואאמר כ"ם אאמרים אליכו צריך כאאמר אוא אאליכו צריך
כלל לא לן לדאוקי ולאמר דאליכו צריך ויש לו אקבב אאמרי ודביבא כאי לא אבבים אודי אב"ם אבבים דאל"ב אי
אסוק כאבאנו אא"ב כלל וכאסוק ניא אם אראב"ם אכלאבים אבב אראב"ם אסוק דאבק אוניאן
לו לא אקרי' כ"ל דאליכו אבאי לאי אלאיניא דב אליכים אבאיכו דאבא אבוכב דלבאי ל"ק אבוכיין אבב כאם ר"ם
ודבאי ר"ם דאבא אבויין כאם ר"ם ודבאי ר"ם דאבא אבויין אם כאם אבבים ואלו כאיניא דאוניאן לו אבוים כי
אבא ואמ"ב אייתי' לא כאל' בנאר אדין ואל כאל"ב כך אים אבוים (ואין אאיבא אאמרו ואמ"ם לא אוכירו רק דבנאר
אדין אבוים כי אבא (ולאי' אבב לאות' אאמ"ל אאיקרי' כך כ"ל כאאמרו אל אראב"ם ולאלו בנ' אאמקי' דאדי' ודאבורת
ודבאר אוד אבי אזכיר אואיל ואאמ לידן אך דאדים דאבלק' בין כאבילנידם אי אאמרי' נ"ב כך בבים אאמ כאי
בתי' ידך אבים בנ' בראאמב' ודראב"ם בא"ם אס' אבו"ם לא כא' כ"ל ס כוס ואאבל אאאראבי ויבאאיקבת אי' אבבוכב
אאיבב' אלא דבר אוא לא' דבר' אראב"ם ובבר אקדאמי' נאאקדאת ואאאיבור אלא אאבב אבאי אזא כאבים לידי אל
אאיבב' לגיל אדבר' אים' ובאוב ל דבר' אר"ב ואוא' אא"ם לא אר אאוזק לאאיר ובב' אר"ם אבלאאם' לבנא' אדין כאבו
אבוזק לאאאב ואיב' ביבישו אוכא דלאר"ם ואר"ב אאאל"אים לו באוביב ואון ביאי אל או אא אבקאבו קודאם
אבוזק לאאיר לבא אאידא ואלו לאתו' צריך אים בידם קודאם אבוזק לאאיב' ובב' אבאי בעדים לאאר"ם ואריב
אבוזק לאאיר לבא אאידא ואלו לאתו' אבוזקו לאאיד בל אבקאבו קודאם אאאידו בב"ל אבוזקו לאאיבו בידאם אקרי
אאאל' אאים לאאם יד כאר לו אאדיב אבוזקו לאאיד בל אבקאבו קודאם אבוזקו לאאיבו בידאם אקרי
לאאו' לוקא אאים בידא קודאם אראן אאאל' דאייבו קודאם אבוזקו לאאיד ובדבאי אראב"ם אאל"ר לאבאאדי' אין אבבב
אבו בעיבא לבינא בעאבי' אאאל' לאאקבי כאי אין לו אבאר דאא בבזיר באי לבבובא אלא דבקא לא כאיב
ויבוב כדבתבאי ואלו אבא דבאי' אאים לבבובא ואב"ם אבבבי באבא ואון א"ב אבאר בבאי ולא לאי' אר"ב דאאבאו
אבאב' ואבבי אאו' דבאי' אבא כדבאי' אא"ב לבבא' אאיבי' אב"ב לבבא' אאיבי' אב"ב לבבא' כדבאי' אאאם ואאאב'
ראב"ם כדלאיל ואו אבא דבאי' באוכו' ואון דבאיבי בבר' אב"ב לבבא' אאיבו' כדבאי' בבבא' ואם צריך לי אבין דאא
כ לבאבר אבא ובבזיר דאאי אבזיר אאי אבזיר אב"ר: אם כתן אל אל אאא ובבאאבי' אר"ב ואב"ן לא בא"ב ובב"ם
ב"ם דינא' אבבל בבאאדרין ב"ו דא ב"ם ובאל' דא ב"ם נראי' כותן אל אל אאאלו ובבא ואב"ן ובבזיר ב"ו דא ב"ו

ו בנגר ביש קדש שקדשים כתב רש"י ולא
שסיש שכבים שם שסמן כשיכל כו' לשם
לא כתיב וסכיש שם שסמן של שמל מועד כלשמכן
בשוטוק שבכיעוק שר"ם :
שסר על כף שכסן יתן ונ"ל
ושכוקר מן שסמן שסר בכלי
שכיכן לים בשפי' דוכקים :
לא כתר דכתרש שמתכת
שלשם כתיכש רש"י פרק קמא
דוכקים דף ו' : שירי מכוש
מן . לכתיב ושכוקר מלכך
שוי כשפיכ"שירי לם שמשמ'
דלא מעכנו (כדקנכשיזסו
מקומן) רש"י שם : ומעלין
מלין כשלו לא כתר מירש
שר"ב קמי שמיש כו' ס"ם
דוכקים שם זשמ"ג דדקיכן
פרשם כמיכי דלמשקב' שסוש
דמוים כמלשם וסיכו דלא
כתב שר"ב כמי' שר"ם ומ"ן
לשמריך בוש : חסר שלוג
מר שלשכמן יתלשכו כתב
שר"ב ולא שמריכן דקכמש
ליסמלוג שסו' כלי שרת כלו'
קכמש לם בשם וקריכש
בים מן שמכש' פרש לשמר'
רש"י פ"ק דשבקוק דף ס' :
יא ריא שסר שמשם כתב
שר"ב ושלכש כרי

וכ"כ שרשב"ם ובשבש ג' ס"כ דכליקוק לא כתבו כן
ושם כתבתי דשם דשבש עיקר: יב יצא כש"כ ליף
שלכתיב תורת לרבוש וכתיב ושם מיבוסש ומשמרש
דרבוי' לבני שמכיש קרבן עשיר ומיבוסש לבשיר שמכי'
קרבן עני : שביא שרש מ"ל בכו כו' ליף לים כש"כ
שלכתיב

ו נטל מלוג השמן ויצק לתוך כפו של
חבירו ואם יצק לתוך כף עצמו יצא טבל
וחזר שבעה פעמים כנגד פיה קרש חקרשי'
על כל חזית מבילה בא לו אצל המצורע
מקום שחוא נותן את חרם שם חוא נ"ן
את השמן שנאמר אל מקום דם האשם
והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר לכפר אם נתן כפר ואם
לא נתן לא כפר דברי רבי עקיבא רבי יוחנן
בן נורי אומר שיני מצות הן בין שנתן בין
שלא נתן כפר ומעלין עליו כאילו לא כפר
חסר חלוג עד שלא יצק ימלאנו משיצק
יביא אחר בתחילה דברי רבי עקיבא רבי
שמעון אומר חסר חלוג עד שלא נתן ימלאנו
משנתן יביא אחר בתחילה : יא מצורע
שהביא קרבנותיו והעשיר אוע"ש והעני
הכל תולך אחרונה את דברי רבי שמעון
רבי יהודה אומר אחר האשם : יב מצורע
עני שהביא קרבן עשיר יצא ועשיר שהביא
קרבן עני לא יצא מביא אדם על ירי בנו
על ידי בתו

יב כמלבלוג שמן שמלבש שם מלונעם שמש כמקו
מ"מ שמעמ' כמשון וסים מזוטן מם : לעיך כמו מל מ
עמוס דכתיב ויבק מל כף מכמן עמסמ שמכמן
שם שמוטוק שים יונק מל כף כמן מסר . כמנר
קדמי שקדשים עמוס מ
מנמ מעמים לפני ס
מסים מכני שם מסמנ
לשוזוק כמנר שמרוכק
כעזר' סים מומד וסים
מכיו לנדכים קדם מקדמ
ומוס מל קדקד מעורמ
מל כל מומש מכילש
כל מעמ מעוים כל מ
כמטן ולא מיטבול מ
מעמ שמש ויזם מ
מכילש שם ים ומלש
דשנמ מעמי' מטכילמ
כמי קמי : כין מכתן כ
כמן כתר ומסר בנרש
ומעלין מליו כמלו לש
קמי שם"ש מלא מעמ
מן מטוכמר ימין מלכ
יומכן כן כמרי : מסר
מטן מל מכורמ מל מלש
לכמו מטמלים יומ
ולא שמריכן דקכמ
מלוג מטוש כלי מרמ
יב קש קכמש : מל מלו
מנמ מתכים דמכר
מעמון מטן מנמ קכמ ולא יכיקש ומין מלכמ כר'
יש מכלש לך מסר מטש לכמטמש מולש קל קי
ומעכי דמסיר מכים מן בכמטש ומכי מכים מן מטוק
קרי' לומכי מכי יומכ מילכ' מש בטמש מקרבמ מ
מים מכי ומכי מטמש מטוקמעמ מטמילמ"ב
קרבן מכי ומכים מולש מטוק ומכן מש מים מסיר
מטמש בטמש מש מל מ' מטמכי מריך לטכים מולש בטמש : רבי יסודה מומר מסר מטש לבמטש מוין מכי
ומוש רמטון לקריבות מטבודה ומין . ד לטמרקו יומר מכלן ומכ"מש מקרש מסר דרמו דכתיב מטר לש מ
בטמרקו רבי מטמון מכר דבר מטכבדו ומוש בטמש בר' יסודה מכר לבר מטכבדו ומטמרו ומוש מטש ומלכ
יסודה : יב מהביש קרבן מסיר מכים מלי"ש קרבן מכי מש מש מכים נקרבן זש מטמרין לר
מרש מל (ידי) בנו ובתו מעמ' מטוש מסיר מכים מלי"ש קרבן מכי מש מש מכים נקרבן זש מטמרין לר

כר

בדלפרן מכיס כמרקו לוכל בקדשים: לף על ידי פסקו
מכיס קרבן עשיר דפסקו פסים כניסו פיכו יכול לפכיס
מליס קרבן עני אם סוס עשיר ולס קרבן עגורת בלבד
אלס סוס אדין לכל קרבן פסיס שייבת פיכו מכיס מליס
קרבן עני אם פס פיס עשיר:
יב וזס סאו פכס אכסדר
לס רבי יסוסת עגורת סני
סוס כס יס עס עסס מליו
מיסר יסער לאכול בקדשי
מלו פיס עגורת בפסר
מי לף מל מי סכמרכו
קרבן מיסן וס יקרב לפס מי
סוס וס קרב לפס מי
סוס לו לס מת סמסר וסיו
מקרבנות עתים וס מקריב קרבן אמר מכל פסמס פיכו
יכול

עלי ידי עבדו ושפחתו קרבן עני ומאכילין
בזבחים ר' יהודה אומר אף על ידי אשתו
סביא קרבן עשיר ובכל קרבן שהוא חייבת:
יג שני מצורעים שבאו קרבנותיהם
קרב קרבנו של אחר סתם ומת אחד סתם
וו ששאלו אנשי אלכסנדריא את ר' יהושע
אמר

סתרסיו מל זו ומל מקולמו אלס לרבוי לסס סמסבר מגל
קרבן עני בסכיל מסכי. וס"ק קרס לסר כו כגע מגרעת
מסר לס מס ג ידו דמגלי בקרים דסמוס דמים כיס סגגע

מלס מוס עני מעמ מסמביס בקרבן דסכילוכומסבר לס לזליכן אל לסר כו מגגע ומסמבר לי דוס דוקס
בקמסיר מכיס כלס קבלס כדר לסכיס קרבנות מגורת דסס סיס מכן נמסכס כ מ"ד דמרכין מסמני מסמגירת
מכי מכיס קרבן מסיר מלס לפי מלס מגסמי לסרבנ"ס מסמגיק לסכס דסכס וכמב נסיף מלכס מגומרי כמרס
לסס"ס דמרכין ס"ס דס"ל דסס דסכס כדמיס מקמס סיס דמרכין: ר"א אף מ"ל מסמו מכיס כו' מרוסס מסדר
דקמכי מסיר מסכיס קרבן עני לס ינס קסמר דלס מ"ל מסמו כו' ובריסס מקכיס בסכי ומיתי לס נס"ס רס"ס
רס"ס ומ"ר דכדר"ס לף לים ומ"ר דכוור דף כ"ל ינרס' מדס מכיס קרבן מסיר מל מסמו ומירס' ומין יכול לומר
ר מסין לס כלוס ומסמר בקרבן עני ומין לקמן: סביא קרבן מסיר נמ"כ ילין לס כמי מוסס: ובן כל קרבן
סיס מייבת כנון דלידס וויבס ומיסס מייב מגמל לסכיס מ"ל מסמו מכל מס מכלס מס. מסלב מן מסלגס מכמ
מין מכמל מייב מר"ס ומסמת דסוס מייב מעולס כמו מסמגייב לס כמסר דגריס כנון לגלוסס ולקוכרס כו' וכן
סוס דמת רס"ל דמע לס כמגייב וכן דמת מרס"ס ומר"ן כמירוסס לגס. כדריס וק"ק לי דכבולסו מסר דגריס מ
מגס כדמסרי מל' כמרס בגס' כמוכיס מכל לגיוכ זס לס מגמסי מגס מכל כמיסני דגרייסס מכמנמי לגיל
בדס ליס כו' דמסיים מכך כמבלס מסריות דסיס ליך מלי מן קדמת דכס ומכמנו מסמו' מי' כל קרבנות מסיגס מייב'
קולס מגמסת לו יכיס כמבולס מכמב לס מסריות כו' ודוקס בקרבנות מסס לכמרת' כנון לידס כו' ובירוסלמי
מ' בגרס מגילו מכלס מלב מ: מלגס מכמ מכל קרבנות מכלרס מו כלכס לו מ"כ מגמת דמכמ כמיבמ מסריות
מייב מלס דמכמי קס"ס מס"ז מגמרס לס מגריות בסריות מקולס מיסוסין מ"ל לגמכי בסריות דגיסוסין
ולגלן וכ"ל דמס"ס מלמס דמס"ס מ"ס כמכמב לס מסריות מגיסוסין ולגלן ומכמ קמ"ל מכמכמב לס כך ומסריות
דמרמת דכס מכל בכלל מס מגכוסיס ולגלן מכמ. ק"ו מכל מס"כ מס לס כמב מסריות כלל מס מגכוסיס
ולגלן מיכו מגמייב ומיסמ דמ"ל דמ' לגי' מסמרים ונגרס כגי' דמ"כ מס מגרס מיכו מייב נמן מכך כוגכמ לו
מ"ס דמיס לי מלך כו' ומ' מס גירמס וכמן לס כמוכמס ומדין קרבנות מלים מיכו מייב נמן מכך כוגכמ
לו בגיך מסוכר כו' וכן מיס מגי' נמ"כ מלמכיו ונס כירוסלמי דמ' כגרס מכמגמס מלכס מ' כך מיס כגי' ומ"ס
מס מגס כמגייב בקרבנות ולס רמ"ס ונס כמקמו מכמ במכורו מל מרמב"ס כלוס וכ"ל מגירמס כגי' רס"ל
מ"ל דימירמס מוס ולרבנן מיכו מייב בקרבנות ולמי לס ס"ל לכמב ולמי מ"ס מיכו נורס כלל מכך כוס לס כו' מגמ"
מס כמב ומלי דכמס מ"ס"ס לס מסמיכו לוס ולס מסמוס' מס מוס בכלל מסריו דמכיון מלס לזכר כלוס מוס
מס מין לסמיכו מל מלס מגכיס מין מלכו ולכמבו מסין מגריו' זס מלו כמי כו' מכורו: יג קרב קרבנו
מל מגמס ר"ל מלמס מגמי מסמות מגמגרכו מרמב"ס: זו מסמלוכו' מ"ס מר"ב דמגמ

ומ"ל דמס"ס דקרס מ
דרים דכמיב מסר לס מגיב ידו מס מגרעת דמס מלגב
דדרסיכן מ"כים כמגכי' דלס"ל לכמכל מולך מסר מסמס
לר"ס ולר"ל מכמסרמו כמקי לסו ומכמי לס לכמו: מלס
ומס מ"ס מסר כו מרכמ
כמגרמו מסי מסר לס מגיב
ידו מדמ דמס מרמס דומס מל
מוס מ"ירי ומ דמלס כמב
כמרס לגמ"ל דמ"ירי מגוור
ומס מ"ר מסר כו מגמ מרמ'
לס מ"ל לכמוב כמן מסר לס
מגיב ידו ומו מקי ומס מוכ'
ומוכ ומס מ"ר ומוכ' מל כ'
מגרסיו מל ו ומל מקולמו אלס לרבוי לסס מסמבר מגל
קרבן מכי כמכיל מכי. וס"ק קרס מסר כו כגע מגרעת
מסר לס מס ג ידו דמגלי בקרים דמסוס דמים כיס מגגע

דשמש על מת מוש וסוים משמש מעתו כעלים כו' ומן
שמשם מעכיש ליכש לשקויי כו' דכיון דשמש סוין
מקבוטין לטלמי' יכול לשכי מעמיסכי דעלינמש
מים נעשכם נ' פרק ט' לוכמים דרכי מעמין ירכון
נשמש מכמערב כעלים
ומכמים מומרים מין מכיש
קדמי' לכים מסמול מעמעם
נשכילמן מי מוו מלמים
וכן מלכש ונמיף כדם לף
ע' מיקש כמי כנרייתש נמשמ מנורש דרכי מעמון
מומר מכיש מסם ומעכם ולש מולו מכמים ומו מעמי'
מעם כמרים דממי מקכמש דרכי יסומת ליקש מלש לר'
מעמון דסכר מכיש מסמו ומעכם ולש מס לשכיש קדמי
לכים מסמול ומעולמוקים לש מקרב מסמו וכר' מעמון
נמש דמשמש קכמם ולש מסם כדמכי לעול מזכם
לש . כמכיכו לדין מעכמיו דלריכן דקיימש לן כרכי
ישולם דמסם קכמם מי מסמר לשוקמש כמקרב מסמו
דמם כן מין ליקכם לסכיש קרכן מכי כלל ומי כמלש
קרב מסמו מכן דקיימש לן כמכמים מסון מכיש קדמי
לכים מסמול מקכמש דרכי יסומת כמי ליקש ומיקש
מל מר"כ וסרמב"ם מלש מירמו דמשכמיכו מיכם מלכם
ומזב מנמשי דסרמב"ם מסקש לשכמיכו כמוף ס' מקומרי כמרש ומסמיים מקכמש דמסם וכן כמירומו נס כן לש
כמכו וכדין מסמימו דמין מכיסין קדמים לכים מסמול מכל מכמי מקסם לים דמ"כ כמקרב מסמו מיירי ומיים
מסק דרכי ישולם דמסם קכמם ומם מקסם נס כן מכ"ש ומכים כנ"ל : ויביא קרכן מכי כמב מר"כ ומסמש מנ
נמש מל מסמש כו' מיין כמירומו כמסכם ד"ק דכל יקום ומם"ש מקומרים :
מליקש לש מסכת נגעים

תוספת יום טוב פרה פרק א רע מברטנורה

בשחשלים טומש מת ומדומש לו כש לדבר כעכין
מסרם ומומרם מדומש ומכים מסר
נגעים מסכת מרם מרמב"ם:

פרק א ופרה כת מתים מכיכן לעיסר לכת כ'
לעמומי
כמי מתי כמו כת מכת דמש'
לעמומי מתי ומש"נ דכ"ם
דכת מלם מרם מים דילמש
מס לר"ם מתש מסמיר מכל
לש יתייסכ מש דמכסר ר"ם
כש"נ מרם מעוכרת דסיכי
מכמכת לש מש כת מתי לש מקש ילרם כר מי כש' מלוקש נמסמ (מסכת מ' מרם ומסמר כמוכ מלם ודמי לכמן)
ומסמש

מסכת פרה

פרק א רבי אליעזר אומר עגלה בת שנה ופרה בת שתים וחכמים אומרים עגלה בת שתים ופרה בת שלש או

רבי אליעזר אומר מנלש כת מכמש מנלש מרומ
כריך מתכש כת מכמש ולש יומר: ומרם מרומ
כת מתיסכים דלמן מרם מכמנ דקיומש מתי מנלש
ומכמים מומרים מנלש מרומש כמרם מסילו כת מתים
וכ"ם כת מכמש מלש דמש
כת מתים מנלש מים ומכ
דק"ל כל מקום מכמתר מנ
כן מכם מומ מכרי דנכ
מתי מנלש מרומש דכמי
כש מנלש נקר ולש כמ
מנלש

אז בת אדבע ר"מ אומ'אף בתדמש כשרה
הזקנה אא שאין ממיגין לה שמא תשחיר
שלא תפסל אמר רבי יהושע לא שעתי
אלא שלשית אמרולו מה הלשון שלשית
אמר להם כך שמעתי מאסר בן עזאי אני
אפרש אם אומר אתה שלישית לאחרות
במנין וכשאתה אומר שלשית בת שלש
שנים כיוצא בו אמרו חכמים רבעי אמרו
לו מה הלשון רבעי אמר להם כך שמעתי
מתם אמר בן עזאי אני אפרש אם אומר
אתה רביעי לאחרים במנין וכשאתה אומר
רבעי בן ד' שנים ביוצא בו אמרו חכמים
בגיל חמשנעה פרס מנ'לקב אמרו לו
אמור משמנה עשרה לסאה אמר להם כך
שמעתי מתם אסר בן עזאי אני אפרש אם
אומ'אתה משלש לקב אין בו חלה וכשאת'
אומ'משמנה עשרה לסאה מיעשתו חלתו:
ב רבי יוסי הגלילי אומר פרים בני שתים
שנאסר ופר שני בן בקר תקח לחטאת
וחכמים

ומעמ דיעבד קמ"ל דכשרים ע"ר: אף בע"מעם
כשרים מוקמי מלא כו' ורמיסמא עפר"ס מן בתמעם
כשרים ומקיכם מלא כו': שמע מסתיר מלא מקמיל
כתב מר"ב דכתיב מרומם מעיעם וכו' עיין בס' דלקמן
מעכמ"ם בפי' מר"ב: מה
מלמן מלמיה כן מוס דם"מ
ומכומס' מזר"ם ומכמ כנ'
כמר דכריך מלמיה למפי
מ"כ ומקמ דמ"כ לקמן נכי
רבעי מפי קנמ' רבעי למפי
מם קיל כמדיה כמיב לכך
כ'למפל מלמון מומל למפ
מכמו ומיכו מומר מלמיה
ונק'מכי נמי קנמ' למפי
מיכו מומר רביעי ומסדר
מפם מפמ מומר רביעי מוס
לפקרים כמכ"ן יוס מ"מ
מכם מכמוב: וכשאתה
מומר מלמיה נמ ג מכים
למון מר"ם ל' מלמיה מפמ
מרם מפמ מים כם מלמ
דברים כנון ז מסיל כמ
ג'מכים מ"כ ומים כרמ
דנרמיכן מלמ כלמ מוס ל"ד
ומכיה מקרימ מלמ כמכמ
ומולם כמו מלמ ימיה
מסיעים מם מלמ כך ז
מעדים מים מומלמ כמכמ כמלמ דברים מכם מלמ
מלמי וס מם ז מלמ מסלו מם מלמון מלמ ומרי מל'
ידומ ומכ ומרמ מן מכמוב לכך נ"ימ מם מ'כומ דברים
בלומ מכיים ומנמ"ו מכמ מכוקד כמנומל מקן ומרי
ונכומ מכ מר"ם מכוקד מ"כן מרי מ"רק: פרס
מנ'לקב כרכי מעמון דכמ מכיין כ' מ"ם דמ"רומין וכך
מכמ מר"ב כמם דמ"ל כמ"ל דמנמ"ים מכמ מ"ומ"ל כן
כומקמ מלינ מכם ומומים כמ מר"ב למ"ל כמם מרמ"ם
ומכמי כן מומיר כמן מרמ"ם מומ מ"מר מ"מנ'לקב
מ"כמ מלמ ומ"ל למר"ב נ"ב למומכי"ם למ"מ מרמ"ם
ומכר מומרמ"מ מם כמ"רומין מ"מ מ"ב מ"ר כמ"מ
כך: מנ' לקב מין בו מלמ למון מר"ב דם' דמ"ים
מכמ ומומ מ"מין נמלמ ומ"מ מומ מלמ מ"ב מר"ב
נמ"ן דמלמ מ"מ: (מ"מ) מ"מ ב ומ"מ

ומכמים
ומומ נכן מר"ם למ כמ נכמן ומומ ומכר מ"מ מומ מ

ומכמ דיעבד קמ"ל דכשרים מר"ם: אף בע"מעם
כשרים מוקמי מלא כו' ורמיסמא עפר"ס מן בתמעם
כשרים ומקיכם מלא כו': שמע מסתיר מלא מקמיל
כתב מר"ב דכתיב מרומם מעיעם וכו' עיין בס' דלקמן
מעכמ"ם בפי' מר"ב: מה
מלמן מלמיה כן מוס דם"מ
ומכומס' מזר"ם ומכמ כנ'
כמר דכריך מלמיה למפי
מ"כ ומקמ דמ"כ לקמן נכי
רבעי מפי קנמ' רבעי למפי
מם קיל כמדיה כמיב לכך
כ'למפל מלמון מומל למפ
מכמו ומיכו מומר מלמיה
ונק'מכי נמי קנמ' למפי
מיכו מומר רביעי ומסדר
מפם מפמ מומר רביעי מוס
לפקרים כמכ"ן יוס מ"מ
מכם מכמוב: וכשאתה
מומר מלמיה נמ ג מכים
למון מר"ם ל' מלמיה מפמ
מרם מפמ מים כם מלמ
דברים כנון ז מסיל כמ
ג'מכים מ"כ ומים כרמ
דנרמיכן מלמ כלמ מוס ל"ד
ומכיה מקרימ מלמ כמכמ
ומולם כמו מלמ ימיה
מסיעים מם מלמ כך ז
מעדים מים מומלמ כמכמ כמלמ דברים מכם מלמ
מלמי וס מם ז מלמ מסלו מם מלמון מלמ ומרי מל'
ידומ ומכ ומרמ מן מכמוב לכך נ"ימ מם מ'כומ דברים
בלומ מכיים ומנמ"ו מכמ מכוקד כמנומל מקן ומרי
ונכומ מכ מר"ם מכוקד מ"כן מרי מ"רק: פרס
מנ'לקב כרכי מעמון דכמ מכיין כ' מ"ם דמ"רומין וכך
מכמ מר"ב כמם דמ"ל כמ"ל דמנמ"ים מכמ מ"ומ"ל כן
כומקמ מלינ מכם ומומים כמ מר"ב למ"ל כמם מרמ"ם
ומכמי כן מומיר כמן מרמ"ם מומ מ"מר מ"מנ'לקב
מ"כמ מלמ ומ"ל למר"ב נ"ב למומכי"ם למ"מ מרמ"ם
ומכר מומרמ"מ מם כמ"רומין מ"מ מ"ב מ"ר כמ"מ
כך: מנ' לקב מין בו מלמ למון מר"ב דם' דמ"ים
מכמ ומומ מ"מין נמלמ ומ"מ מומ מלמ מ"ב מר"ב
נמ"ן דמלמ מ"מ: (מ"מ) מ"מ ב ומ"מ

ב וחכ"א אף בני בנים וכ"ש לענין אף ומר"ם מוכיח דזו
שני עיקריה ודמכמים נר"ת ס"כם עוליס
לרל מנלילי ומסר"סכמבולי כרמס דמפילגי נרסיכן
אף כמלכמ דרכבן לא קמיס דסמ דמכסרי רבן, ור"ל
מכמ כבן כ' מכיס מייכו
דוקמ נבי לויים דרכבנו"ל ורבמים אומרים "אף בני שלש רבי מאיר
מכרי מסכי מכי לאכסורי בן לאכסורי
אים ומסכי מר לאכסורי
אף בן נ' לכל מר בן בקר
בן נ' ומ' לא לא מסוק ולא
יומר ומסלמי מכמ דכמב מכי
ור"מ מכ' מסכי מכי לאכסורי
בן נ' ומסכי מר לאכסורי
אף בן נ' ר' מ' מכל מר בן
בקר מיכמ דלא כמב מכי
דוקמ בקב' ר' מ' ולא בן ב' מכיס ומ' מ' ר' מ' כל מיכמ לכמי'
מרים נכי מכים כבמו דנמריבן מלוים ומכ"מ כלוים
בנמיומלמ כבי ב' כסרים מ"ר ומסכי מכי ומסכי מר דמס'
מר בן נ' מכמס ונבי לויים מומ רגלי קרמ דבן ב' מוב' כסרים מס כמלמס דלא כמב מכי מלא מר לאוריסלא מכמר
מלא בן ב' ולר"מ כמי מיכמ דגלי גלי כלויים מומ דבן ב' מו כ' ב' ר' מ' כסרים מס כמלמס לא מכמירבן בן ב
מכ"ל ומלכרי מרמכים מ"מ מסלכות מעמס מקרבמוק כרמס דמ"ל דלרבבן בן מתי מכים כמי כסר וכ"כ מכ"
מס דלמכין מלס מקבדב מר לא יומ מסוק מסכי מ כים וסוברים מלא יומ גדול יומר מבן ב' מ"כ: אלא מ
מכילין זקב"ם מעכי מכבוד מסמס דמכמים מס מלמרו בן מכמי מכבור ומסמ"ו דכבורות כמבמי דמקרמ מעמ מ
זקן ולל דמייכו זקן מעם מסוק מרוכס כמכים מרכמ מל מקם כמו ומכמ קלסרי דבבן מלילי כ מלא כו כמ כ
ומקן כמכים מוב דמיתי נמסר קרבן מסרן כמרמס ניקרמ רמ"נ מכמב דר"מ מרמוריומ קלמר מלין מכילין מ
מכבוד בלומר לעבוס מלרס מעורס מל ן מכילין ולא לעבב ומכמ דרים ומקריב מל מסלמן מר ומלילי זקן
וס מכים ולעבוס מן מקובמר מכבי מ כובל מר יך מיסיס כו בקר מסוק בן ב' מכים: מפני מכבוד מכל לע
כמרס מכל מעמיס בעון לא מ"יך מלי מעמ: ב ובולם מיום ליום כתב מר"ב דכתר מכתן מוליכן דמ
קרמ כבס בן מכתי מכמ מלו ולא מכמו מל מכין מולס מ"ם מ"מ לכלס דמ מל ומ"מ מר"ב וכן כמלים מ
מתי מ נוס מ"יכו כמר לא לאיל דמ"יכו כו' כמי' מר"מ ליתכמו מלו מר"מלות מ"יכו כמר לא לאיל ומוס יומר ככו
מכמסך מכל לעמ מכתב וכן כמלים בן מתי מכים וכא לערס דקלי מל ל' יום דמא בן מכ"יבן מ"יס
מלמוס וכן מ מ"יים מר"מ מעכמ מכ"יים מלו ולא מל מכין מולס ע"כ ומ"מ לא מלמתי יד לבנים לתי מעמסר נ"
דמתי דכתב מר"ב מ"יכו כמר כו' מומ דיבור מדם ומעמ מבמר ולא מכי: לא לאיל לסון מר"ב דמ"יכו כמסר
מולמר מ"יכמס מלמים יום מכ"מ מכים וכן לסון מר"מ וכלומר מד מ"יכמס ל' יום מלמים ולמ"יכך לא כמסר מ"ל
מד יום ל"מ ומ"מ מר"ב מכ"יים לו לסון מר"מ מכ"יים מלו ולא מל מכין מולס: מביא מלו"כמכי מ"ל כתב מר"ב
במקמ לן מדכמ"יב מו לאיל לרכות מת מעלנס כמ"ק דמולין דמ כ"נ ומ"ירמ"ל דכמ"יב כמרמס כמכים במלמ לן
מו לאיל מעמקי וכו' מו לרכות מת מעלנס כמכים מלו מ"ב וכלומר דכ"יון דכמ"יב מו כמסמ כמו כמ"יב
מו מס מו מס ומוס מוקדם מוד מסר ומוס מעלנס כמלו כמכב לעלנס מו לאיל מגל כמסכמ מכמוס מרק מס
מרוס דמ מ"מ כמב דמ"ל ולל דכמ"יב מו לאיל מעמס מכמס לעמ לי לכמוב וכי מעמס מכמס מלמ מכי מ"מרוס
בלולס כמסן מלימ מסינומכמ ידמכמ דמ"יכו מ"יל דבריך מכי מ"מרוכים מלמ לרכות מ"כ וכלומר

ומכמים מומרים כל ומלכס כמכמים: ג מיום ליום
כולל כמסר כמלול לא מלמס לו מכמ מד לסר כמלול
מל מכמ מכים דכתי מכתן מולילן ולא כתר מכים מל
מכין מסולס ומס כמכמרס מכמ כמכמרס לו וכן כמלים
נכי מתים מ"יכו כסר לא
לא לאיל"יכו כמסר מ"ילמר
מ"יכמ מלמים מומ מכמים
מכים לו: מלנס לסון מלו
כלומר מעומכ כין מס לסון
ינמ מכלל כמס ולכלל מ"ל
לא כמ: כוקר לסון מסר מים
מכוקלים מסירומי כמלו
מנמן: מרדנמס לעמכמ
מכמסלקוירין כן מלסון יומ
מ"ם מס כמסל מעומרמ מ"ל

שאין מביאים זקנים מפני הכבוד: ג
בשים בני שנת ואלים בני שתים וכולם
מ"ים מיום ליום "בן שלשה עשר חדש איכו כשר
לא לאיל ולא לכבש רב טרפון קורהו
מלגס בן עזאי קורהו נוקד רבי ישמעאל
קורהו פרכדיגמא תקריבו מב"א עליו

נסכי איל ולא

ומעומרמ מכמ מכים מלו כסכי מ"ל מלים מ"ס מ"יכמ
לן מדכמ"יב מו לאיל לרכות מת מעלנס לכסכי מ"ל:

ד מומס

בומ"יומ"ס כבי ב' כסרים מ"ר ומסכי מכי ומסכי מר דמס'
מר בן נ' מכמס ונבי לויים מומ רגלי קרמ דבן ב' מוב' כסרים מס כמלמס דלא כמב מכי מלא מר לאוריסלא מכמר
מלא בן ב' ולר"מ כמי מיכמ דגלי גלי כלויים מומ דבן ב' מו כ' ב' ר' מ' כסרים מס כמלמס לא מכמירבן בן ב
מכ"ל ומלכרי מרמכים מ"מ מסלכות מעמס מקרבמוק כרמס דמ"ל דלרבבן בן מתי מכים כמי כסר וכ"כ מכ"
מס דלמכין מלס מקבדב מר לא יומ מסוק מסכי מ כים וסוברים מלא יומ גדול יומר מבן ב' מ"כ: אלא מ
מכילין זקב"ם מעכי מכבוד מסמס דמכמים מס מלמרו בן מכמי מכבור ומסמ"ו דכבורות כמבמי דמקרמ מעמ מ
זקן ולל דמייכו זקן מעם מסוק מרוכס כמכים מרכמ מל מקם כמו ומכמ קלסרי דבבן מלילי כ מלא כו כמ כ
ומקן כמכים מוב דמיתי נמסר קרבן מסרן כמרמס ניקרמ רמ"נ מכמב דר"מ מרמוריומ קלמר מלין מכילין מ
מכבוד בלומר לעבוס מלרס מעורס מל ן מכילין ולא לעבב ומכמ דרים ומקריב מל מסלמן מר ומלילי זקן
וס מכים ולעבוס מן מקובמר מכבי מ כובל מר יך מיסיס כו בקר מסוק בן ב' מכים: מפני מכבוד מכל לע
כמרס מכל מעמיס בעון לא מ"יך מלי מעמ: ב ובולם מיום ליום כתב מר"ב דכתר מכתן מוליכן דמ
קרמ כבס בן מכתי מכמ מלו ולא מכמו מל מכין מולס מ"ם מ"מ לכלס דמ מל ומ"מ מר"ב וכן כמלים מ
מתי מ נוס מ"יכו כמר לא לאיל דמ"יכו כו' כמי' מר"מ ליתכמו מלו מר"מלות מ"יכו כמר לא לאיל ומוס יומר ככו
מכמסך מכל לעמ מכתב וכן כמלים בן מתי מכים וכא לערס דקלי מל ל' יום דמא בן מכ"יבן מ"יס
מלמוס וכן מ מ"יים מר"מ מעכמ מכ"יים מלו ולא מל מכין מולס ע"כ ומ"מ לא מלמתי יד לבנים לתי מעמסר נ"
דמתי דכתב מר"ב מ"יכו כמר כו' מומ דיבור מדם ומעמ מבמר ולא מכי: לא לאיל לסון מר"ב דמ"יכו כמסר
מולמר מ"יכמס מלמים יום מכ"מ מכים וכן לסון מר"מ וכלומר מד מ"יכמס ל' יום מלמים ולמ"יכך לא כמסר מ"ל
מד יום ל"מ ומ"מ מר"ב מכ"יים לו לסון מר"מ מכ"יים מלו ולא מל מכין מולס: מביא מלו"כמכי מ"ל כתב מר"ב
במקמ לן מדכמ"יב מו לאיל לרכות מת מעלנס כמ"ק דמולין דמ כ"נ ומ"ירמ"ל דכמ"יב כמרמס כמכים במלמ לן
מו לאיל מעמקי וכו' מו לרכות מת מעלנס כמכים מלו מ"ב וכלומר דכ"יון דכמ"יב מו כמסמ כמו כמ"יב
מו מס מו מס ומוס מוקדם מוד מסר ומוס מעלנס כמלו כמכב לעלנס מו לאיל מגל כמסכמ מכמוס מרק מס
מרוס דמ מ"מ כמב דמ"ל ולל דכמ"יב מו לאיל מעמס מכמס לעמ לי לכמוב וכי מעמס מכמס מלמ מכי מ"מרוס
בלולס כמסן מלימ מסינומכמ ידמכמ דמ"יכו מ"יל דבריך מכי מ"מרוכים מלמ לרכות מ"כ וכלומר

ד' חטאת הצבור כגון שעירי ראשי חדשי' ושל מועדות ועולותיהן כלהו בני שנה כבשו: חטאת היחיד כשבה או שעירה: ואם הקריבום ביום השמיני כשרים דכתיב ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ובבכור וביום השמיני תתנו לי את בכור מהם יום
תם כי השמיני: והלאה עד שם יום בספר קרבנות עד שיום השמיני בשמיני והלאה שיוה בעינן דאוכא עבוד מן המוכשר לשבים עד ש"לא וכך: ושמעת מע"ג דאוכא לא מצו חכמים מעום דבעינן כשמות שלא יבוא לידי כוכבי כיון הא בו כשכל לאכורם שמ"ק:

וכלו' שכבר שהורה בפ' התוספות שבסדר פסחים דלאו הנים כבי מהרו'בים והוא שאני אפי' כי לא לכתוב כלל אי לאו לא שקיל והכי תנא ותנו': לא עלה לו משום שם היה מטיב אי"ל לבדו אי כבש לבדו דפ"ק דחולין:
ויום אחד עיין ע"ש נזיר במ"ד בתשכ"ל פ"ם לבידם: ד חטאות הצבור ועולותיהן בפ' הר"ב שהוא שהצבור כגון שעירי ר"ח ושל מועדות ועולותיהן כולהו בני שנה כבשו וכ"כ הר"ם וכל הרמב"ם אמרו חטאת הצבור ועולותיהן לא ירצה יום כל חטאות צבור וכל עולות צבור בני יום ושם שמן פרים ואילים כמו שמבואר בפסוק ואמנם ירצו זה על כבשי עולה

ולא עלה לו משום בכור בן שלשה עשר חדש ויום אחד הרי זה איל: ד חטאות הצבור ועולתיהן חטאת היחיד ואשם נזיר ואשם מצורע כשרין מיום שלשים והלאה ואף ביום ל' ואם הקריבום ביום שמיני כשרים נדרי' ונדבו' הבכור והמעשר והפסח כשרי' מיום השמיני והלאה ואף ביום השמיני:

פרק ב

רבי אליעזר אומר פרת חטאת המעוברת כשרה וחכמי' פוסלי' ר' אליעזר אומר אינה נלקחת מן העכו"ם וחכמים

רבי אליעזר אומר פרה מעוברת כשרה ר' אליעזר ורבנן לטעמייהו דאמרי לקמן בפרקין דעלה עליה זכר שיהא פסולה אלא אם כן עלה עליה שרעה כעל פרה ואליבא הכא במעוברת שעלה עליה זכר שעלה כאלו רעה שבעלים ורבי אליעזר דמכשיר שבר עובר ירך אמו הוא ואינו כנושא לפרה ורבנן דפסלי סברי עובר לאו ירך אמו הוא והוא כאלו טעונה משא והיא עוברה ושלכה שהיא פסולה שעמה שעלה עליה זכר אפילו שלא עשה בעלים ואפילו אינה מעוברת ולא כרבי יהודה: אינה נלקחת מן העכו"ם שחשודים על הרביעה ושמא רבעה בידם: וחכמים

ושעירי חטאת של צבור ע"כ: ואשם נזיר ואשם מצורע. שם כבשים הרמב"ם: מיום שלשים והלאה שהרי בעלמא וכן כתב עליהן הר"ב בדבור והפסח שכתב לא מצו חכמים וכו' ולענ"ד הרמב"ם כתב שם טעם אחר ע"ש שם דאוקי' שלשים אינו משורש ככתוב: ואם הקריבום ביום השמיני כשרי' כתב הר"ב וכיון בעידי דאוכא עבור מן המוכשר כו' לשמרו ושלשה ירצה הרמב"ם: הבכור והמעשר והפסח כשרים כו' כתב הר"ב ושלמים שע"ג וכו' משום דנפקי לפי כמסית כו' וכ"כ הר"ם והר"ם כתב א"כ כ"ל שהיו דריכי' שלשים שהרבה לכל ישראל והוא לא ימצאו כל כך טלאי' עבדי

שלשים ואילך ולוקחים אלטוריקא ועוד לפי שועכו בשל ע"כ ולא פירשו דבר בבכור ומעשר ול' הרמב"ם שבכור שמכשר בו ביום השמיני תתנו לי ומעשר והפסח כשהוא שוו במתן דמים כמו שאמרנו בזבחים פ"ה ע"כ:

פרק ב א ראוי פרת חטאת המעוברת כשרה עיין מ"ש בשם הר"ב בריש פרק קמא ומ"ש הר"ב דאליבי' עובר ירך אמו הוא והכי אסיקנא בפ"ב דתמורה ועי"ש: כשרה פי' הר"ב דנפסת לי' קיימא כו' וכ"כ הר"ם והרע"ב בפ"ג תם' פרה אדומ' כת' הר"א מודה שאם עלה עליה זכר שהיא פסולה שהמעוברת קונצת זכר היא וזריכה היא שכל עלה עליה זכר שלא בשעת תביעתה נמי הוא לא ושמא והכמי' שהם פוסלים במעוברת עסים אסה דהלא לרביעה הם פוסלים ע"כ: ומ"ש הר"ב ושלכה שהיא פסולה כו' ואפי' אינה מעוברת ולפי מעוברת פסולה שעמה שכתב שנושאה את עוברה וכך מייסב שהר"ר ויאלף וורמי' זה ללשון הרמב"ם בפ"א שהא שכתב ושכ"ל מעוברת וקמשה שבי"מ עלי ושכ"ל דאיא היא דר"א אינה נלקחת מן העכו"ם פי' הר"ב דחשודים על הרביעה בדאיתא בפרק אין מעמידין דהיכא דודאי רבעה פסולה אפי' לר"א פרה קדשי ב"ה היא (כמ"ש הר"ב בתמורה ב') דכתיב כי משחתם בהם מום בם כל שמום פוסל בו (ובפרה כתי' אשר אין בה מום)

דבר ערוה עכו"ם פוסלי' כו' ופסקתם פוש מרוש סכ"כי
פסקים כל כסר (כש"ם שר"ב נרס"ז דקשורה) סרי"ם:
בשין מפסרין נס"ל וכו' סכוים ככר כרפ"ם דמכסוק-
וע"ם: ב יגור כפסקרוק פיכו מנ"ב

ל"ו לזכרו' (°פייכו מנס מקמוב
כמ"ך מקרכיים וכך כיוך
מסלמים דוו מיש כף מרגל
וים נמודו מל קרן כסקים
ומלם מכנמות מפין וכרוק
מנים סס רפ"ל) רפי מנ"ב
מילם מקכם מסם יקמוך סס
יפסכם כמלת מ"ם יסר"ם ·
מעמם רס"ם מ"ל דכבוומק דף
ע"ג: והנגסת כשרה כמ'
סר"ב מוס מוס כשרה ומיכו מ"ם
מ סכבמ' מעמם מל מקמיע'
(מים מולם כרמ"כו)
מלי' בכל מרבר' ומודיעכו
מעבין מקמ"ם מלמעת מסורסם מ"ם
מרמכ"ם ומיין כמי' סר"ב
מעכמ"ם: ג ואין זו כמם
לבית: ורבכן כיין רקרמי
נדק מבית מיש ולקיממם
מקרומת מלסכם כדמכן
בעזכם כ"מ"ר דסקלים נמם
לבית קריכן כם כך כרמם לי:
נתן מליתו מלים מסולם
כמ"סר"ב כמ"ם כמרם

כו' מס מול מסמור כמגלם מסם מסר מבורם מסולם
כמול מף כו' מסר מבורם מסולם כמול · וכלמין מרמכ"ם
ליקכמו מלו מסי מלות מסולם ונמ' כקרם דם מסם דף מ"ו
מסר מבורות מיסלים כם מף כמן מסר מבורומם מלות
כם עוד מס מ"כ מס מ"ל מול מול מיסל כין כמסמ
מבורם כין מלם נמסמ מבורם מסר מבורות מין
מוסלות מלם נמסמ מבורם (כלו' מסבורם זו לנורך מיש
מבלמקרמי כמלמם מסכית מס מלים ולם לסולכו מלם
מקרי ומוקיב לם מסלם) ומ"מ מסר לם מבוכר כם כלל
מול מים כלל ומרם מין נכלל מלם מס מנמ"ם מול מין
מ"ידי מקריבם לם מסר רבוים מוש: ד מלם

וחכמים מכשירים ולא זו בלבר אלא כל
קרבנו' הצבור והיחיר באין מהארץ ומחוצה
לארץ מן חחרש ומן חישן חוץ מן העומר
ושתי הלחם שאינן באין אלא מן חחרש ומן
חארץ: ב פרה שקרנית וטולפ"ת שחורים
יגוד גלגל העין והשינים והלשון אינם
פוסלים בפרה וחנגסת כשרה היתה בר"
יבלת והתכה רבי יחירה פוסל רבי שמעון
אומר כל מקום °שניטל ולא העלה מקומו
שער אדום פסולה: ג יוצא דופן ואחנן
ומחיר פסולה רבי אליעזר מכשיר שנא' לא
תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ה'אלהיך
°ואין זו °באה לבית כל המומים הפוסלים
במקדשים פוסלים בפרה רבב עלית נשען
עליה ונתלה בונבה עבר בה את הנהר קיפל
עליה את המומים נתן שליחו עליה פסולה
אבל קשרה במוסרה עשה לה סנדל בשבול
שלא יחליק פרס שליחו עליה מפני
הזנבות כשירה זה הכלל כל שהוא לצורכה
בשירה לצורך אחר פסולה: ד שכן

וקכמים מכשירין מעכ' מסכמ' כמסים מקרם כמרומם
מעכו"ם מם מל כמקמו מלם מקמר: ולם זו מלבר לם
כמרק מסמם כלבר מלי' רבי מליעזר ורבכן מלם מף
מכלקרנכות מכבור ומיקיד מומל ר' מליעזר מס כלקמו
מן מעכו"ם דקיים לרביכם
וקכמים מכשירין ומין מלבם
כר' מליעזר: כמין מסרן
ומעומם לסרן כל מקרבנות
כמין כין מן מסרן כי ומסרן
לסרן כין מן מסרם כין מן
מים: מין מן מעומר ומקמו
מלמם דמסר קרם כי מכמו
מלמסרן וקכיכם מת מקבינם
ומכמסם מקמסיבר ובכמו
מלמם כמיב מעומכומים
מבינו לסם ומין כמין מלם
מן מסרם דכמיב כמו מכמו
מלסם: ב יגוד ומת ך כמ
גודו מלבם: ומכבמת מסבנ
ביומר מוס כמרם ומים
מ מ מכבמם: יבלת ווריש
מלמ: ר' ישולם מומל ומלכ
כרבי ישולם: ג יוכאלומן
מם לם כמסר קדמים דכמ
כי יולר מרם ליומם דוב
ומם מלנב דמרם לסו קדם
מוכם מיש מנם קרמי כדן
מכיב מכלמקום יבם דומן
מסולם דמסמת קרוים רמכמם: רבי מליעזר מכמ
כמקבן מסיר דוקם ומין מלבם כר' מליעזר: כל מעומין
מעומלים כמוקרמי מכבורום מ' מל מלו מומין מעומרים
מעומין מסמולין כמוקרמין: מומלין כמרם דכמיב מסר
מין כם מום: מבר כם מת מכסר מסו נזכבם כמביים
כם כמבכר מת מכסר: קימל מלים מת מעומרם מבכל
מקומר מומם כו מקלו כמכו מלבומם: כמן מליעו מלים
מסולם נמסר כמרם מסר לם מלם מלים מול ומסר
כמגלם מרומם מסר לם מוכר כם מסר לם מכבם כמול
מם מולמסיר כמגלם מסם מסר מבורם מסולם כמול
מף מול מלמור כמרם מסם מסר מבורם מסולם כמול:
נמכיל מלם מקלים מלם ימליקי רגלים ומסול: לנורך

ד עלת עליה זכר פסולא דעליה זכר כיפא ליה
ושויא סמא מבודה כ' כ' שר"ם וסמו' ס"כ
דפסיק דף כ"ו כתבו דאם מסוכר עמאם כם מסיב
מבלם: ר"א אם מעלוהו פסולא כתב מר"ב לאן
דוקא מעלוהו אבל אם מעלה עליה לדעת מבעלי' כו' כ"כ
מר"ם ברים פירק קמפוסם
ומכלל דלהכין אפילו בלא
ידעו מסולא ובמבי דמוין
מן דברי מתוספתא בב"ק
פ"כ דף ל וכן בפ"כ דמסיים
דף כ"ו מסיר דמכיים לא
מסלי אלא כמילא בסמא
עלייהו ומקשה עמא דבבא
מכמר בר"ם בתר דמכסיר
כמ"ם מם כמ"ד: ח ר"מ
אמי' כתיב כום פ' כתב מר"ב
דלא גרסי' אמי' כו' וכ"כ
מר"ם אבל ל' מרבב"ם ר"מ
אמי' נתיב כום פ' וכ"ם מום
מנול מן מנמם ים נם כלל
מקום מיעור נמסם מתם ע"מ
ומכוונם מנומם מום דבר מומם מעור כמיעור מסמי
מערות ולא יומר מבל כום מום מסם מם ומ"ם מיבמר
מיעורו כמם מסין לו מיעור אלא כל מסום נדול מנומם
מעבילם מסי מערות בלבד ומין מקום כזם לנם מסמלונן
מב"ם נמ"ם עם מ מלא כתבמר בדבריו כמם מום מיעור
כום אמר מ"כיומנם כרמם ודאי דגרם אמי' ודר' נאמלונם
אמא אבל כמבורמ"ם מם"ם כמ"ם מיומם מתי מערות כו'
בתיך נומא אמ"ו בתיך מתי כומות ודקדק מום מב"מ
מסובר דר' לא מלינ ובדעת מר"ם. ע"ם מר"ב מאיב
אלם לומר כו' כמ"ק דעדיות מתכם ג' אמי' ד' אמי' מ'
מביבו ל"ם בכמם מקומו ולאו דוקא ובמ"ם דמנמ בתמי
מנמם לנמנם ומא מיסת מרבם מעור לא מ"ל לר"מ ומ"ם
אמי ר"מ ומאר אמי' מעמים: ותחלוש לאולמיבומם
אלא מבבי מרמיק מתין מב"מ: ותיו נם מתי מערות
מו' ומן בתיך נומא אמא מרמב"ר ומכן מבמים מב"מ: אחר מעיקר בבב מר"ב ומם מקרן מאדים כו' נוזר ראמן
דקדמי בדק מביב לא מתבריבנ"ומ ומבודה מדאורייתא אלא מדרבנן ובמרם לא נזר מסום דלא מביבא מר"מ:
ומ"ם מום בפ"ג דבבירא דף כ"ם ומינבעיב מיומא דסום דבר מסין מקבוין מסין כוונתו לגיזה נמ"ם מר"ב מסיעוב
אמי מערות מאמרות בכל מקום מום מיבמל בתי מזוג ובכ"מ

ד שכן עליה עיף כשרה עלה עליה זכר
פסולה רבי יהודה אומר אם הערתה פסולה
ואם מעצמו כשיר. ח היו בה שתי שערות
שחורות או לבנות בתוך גומא אחת פסולה
רבי יהודה אומר אפילו בתוך כוס אחד
היו בתוך שני כוסות וחן מכיחות זו את זו
פסולה רבי עקיבא אומר אמי' ארבע אמי'
המשה וחן מסוגרות יחלוש ר' אליעזר אומר
אפילו חמשים רבי יהושע בן בתירא אומר
אפילו אחת בראשה ואחת בזנבה פסולה
היו בה שתי שערות עיקרן משחיר וראשן
מאדים עיקרן מאדים וראשן משחיר תכל
חולך אחר הנראה דברי רבי מאיר וחכמים
אומרים אחר העיקר: פרק ג

פרק ג שבעת ימים קודם לשריפת הפרה מפרישין כהן השורף את הפרה מביתו ללשכה שעל פני הבירה צפונה מזרחה ובית אבן היתה נקראת ומזין

שבעת ימים כו' מפרישין כהן השורף את הפרה. דכתיב בפרשת מלואים כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם ודרשו רבותינו לעשות זה מעשה פרה לכפר עליכם זה מעשה יום הכפורים שהכהן השורף את הפרה וכהן גדול העובד ביום הכפורים טעונין פרישה וכמו שהיו שם בימי המלואים דכתיב ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים והיו מפרישין אותו שמא יבא על אשתו ותמצא נדה והבועל נדה טמא ז' ימים ולא יוכל לשרוף הפרה: הבירה שם לשערי מקום היה בהר הבית ובירה (שמו) ויש אומרים כל המקדש קרוי בירה כמה שנ' אל הבירה אשר הכינותי: גם כן מזרחה שבזה לעשרים שהכהן השורף את הפרה ללשכה מה ד' בגזרה שוה כיון דמעשה היא ונעשה שעושה בשומן תקינו ליה רבנן בפנים מורשה כי ה' כי לכסוי לה שיכ ר': ובית אבן היתה נקראת לפי שכל מעשים היו בכלי גללים כלי אבנים כלי אדמה שאינן מקבלין טומאה ונעשה כלי מים שמעמה כל שבעת ימי פרישתו ע"ש דטבול יום כשר בפרה והיו מטמאין הכהן השורף את הפרה ומטבילין אותו להוציא מלבן של צדוקים שהיו אומרים במעורבי שמש היתה נעשית תקינו לה הכהן מעלות יתרות כדי שלא יזלזלו בה:

ע"כ פרש"י ממשמעות ל"ב דף ו' דבדה וגם פי' פרש"י שהוא ביאור והוא שכולל וכן ע"כ מפי' פר"ב בהסב' ד' פ"ד לכנסים שכל כבודה לא פירש כן וע"ש וקשה הב"ע דסתם הלכה ופסקי' הלכה כדברי כולן לספמי' שלו והכא דנאמר להסביר שוה להקל וכתב בשם פר"ל קורקו דלמסור כנ' ספרו' המורות כוס מצריכין הלכה להסביר שכל בעקרן שלים די לכו הכרי' ביאור שטעם שלא יושב כמשן דליקים אלא כל פים ביאור שהרי קודים אותו ביאר בקנת קיומות שני כי לא כמעשה שלא עם השטוב כאלו היכו דסא מה עקתלה היו ביאור ופי' ליתא דלא מסיבא ביאר ודאי ביאר הוי כו' אבל קירך אמר שכתב דלא פרו' הלכה כדברי כולן להסמיר אף לגבי כן וכת לא מצאת כך עלאוכו שבפירושו דהכא כת' דשא הסמי הרו' הסעורו' בכל מקום כו' ולותו ל' על כן וכת מקבי' ממה:

פרק ג א מפרישין כו מביתו כת' פר"ב ומפרישין אותו מאשתו כו' ומצאה נדה:

חבירה כתב פר"ב היא דעתו כו' שלונאה דמא דלי' ונזכרתי בכל דמספים שכבה מ' כי הם ובמקומות אמרים שכתבתי הם מתם כע"ך כל מקדש וכן כתב פרש"י: צפונה מזרחה כתב פר"ב כיון דמעשה הוא פירש"י כנים יומא דמשום בקרא שכאמר לפי כידם מעשה הוא וע"ם פר"ב ומשום שמעיכה כנון פירש"י משום שקרובה בתוכם כמתמות בצפון ולא מזו מעוכה כנון סדרי היא במתמם בסר המעשה ע"כ ואל ימעוך לשון פרש"י בפירושו ופירוש זה אמר צוה שאל יא' במסיכה' כמו היא עתכי אסר מעשה בכיון שוה שלש ועתה וכן שוה בכאה דמה מעה כמין אבל ככה מכי אהל מועד סוכירה להודיע שהוא מעין מעמה אסר מעשה בכיון ע"כ וא"מ צריך לא מעתכו שלא תמצא דבפוני אבל מעשה צ"ב מורקים זו לא מעתכו כי מעה וכמ"ם ריומא ומעשה מעוכה במזו' וכפי' בה אל ככה מכי אהל מועד תקינו לה רבנן כו' ופירש' וכפי' בפרה ג' ככה מכי אהל מועד כמורא דמה שהוא מעוד בשר בשמות ומקבוין ורואה פתחו שלהיכל שהו' כמו אל מורח ע"ב אבל פרש"י שלא ראית מתע"ל ככה מכי אהל מועד שהוא כמכוון לאוכר' ונ מזו ממשלת היא מעין מעשה' שקריבו' בפני וכן במכורו נ"כ כמ"ב עם פרה לא יהיב מעמ"א על הכתוב "ם דרכו פי' פר"ב ועי"ם פר"ב כי היכי דבפוני לה היכל' לרמ' שמשכר' הם כדי לפסיל עליו מכול פרה מקריום מאוד ומעוכ' מזר' וני' לב לאין זריז כמעם וסדר עבודתי' רפ"ל: ובית אבן היתה בקרא פי' פר"ב לפי שכל מעשים היו בכלי גללים כו' שאינן מקבלים טומאה כדתנן רפ"ג דכלים וכתבו שמו' דיומא דדוק' בכלו' ימים של פרישה שפרה היא מעשה באלו הכלי' דוק אבל בשעת קידוש מי חטאת כת"ם בכל הכלים מקדשי' ואפי' בכלי גללים וכו' ולרבה שהם מעשה דספי מה"ט לו דבשאר כלים מקדשים שבכלי גללים ובכלי גללים כו' פי' ע"ש כדפי' הם פר"ב ועי"ם פר"ב והיו מטמאין הכהן כו' כדתנן לקמן מכנה ז ועי"ם פר"ב כדי שלא יזלזלו בה לומר שאינה משבולים כשר כפרה ע"כ להיותו מן בה בטהרת הפרה לכך עשו בה מעלות הרבה לטהרה רפ"ל:

סכל

כל ז' הימים של ימי הפרישה: מכל החטאות שהיו שם
מכל אפרות שנעשו מימות משה רבינו ועד עכשיו ומן
מכל פרה ופרה היו נותנין קצת למשמרת ויום א' מזין
עליו מאפר פרה אחת ויום ב' מאחרת ויום ג' מאחרת:
בג' וכו' לפרישתו ובין ת"ק
ובין ר' יוסי תרוייהו סבירא
להו טבילה בזמנה מצוה וקא
מיפלגי בהזאה אי מקשינן
לה לטבילה אי לא ת"ק מקיש
הזאה לטבילה והזאה בזמנ'
מצוה וכל יומא חזי' יומיה
דפרישתו היכא לאפוקי
מהא היום יום שלישי
לא אתי ושלא הפרשה
כל יומא מקשינן הזאה
שביעי ורביעי לא בעי הזאה
דלאו בשלישי ליכא לאפוקי
ולאו בשביעי ליכא לאפוקי אין הזאה בשביעי עולה
משום הזאת שביעי עד היום בשלישי שלפניו וכל הכהנים
לאו דוקא דעל כרחין הא קיימא לן הזאה שבות ואין
דוחה את השבת ורבי יוסי לא מקיש הזאה לטבילה
הזאה בזמנה לאו מצוה הלכך לא בעי הזאה אלא שלישי
ושביעי בלבד ורבי חנינא סגן הכהנים כמי כרבי יוסי
סבירא ליה דהזאה בזמנה ליכא מצוה וכהן השורף את
הפרה מעלה בעלמא היא כי היכא דלא לזלזלו בה
משום שהיא כשרה בטבול יום: ב חצרות על גבי
הסלע כו' שהלקים שבכר השיר שם שמקלת ברייתו של
עולם ושמא כן שהסירו לשמות שמתו שלא שמפני קבר
התהום שמא יש תחתיו קבר ואין לו לשם שהלכלל שמת
ומוליד הטומאה לגובה בוקעת ועולה לפיכך היו בונים
אותן על גבי סלעים שאפילו יש קבר תחתיהן שהסלע
מפסיק וכל לאו טומאה התהום שהכהנים לאו מאה
ועכשיו היא כהתום שנו שאינו גלוי: ומביאים נשים
עוברות ויולדות שם כדי שלא יטמאו ילדות ושם גם
כי היכי דלא לזלזולי בה משום שהיא כשרה בטבול
יום: ומגדלות שם את בניהן עד שיהיו בני שמנה
(שנים) ולא יותר שלא יראו קרי: ומביאים

מכל החטאות שהיו שם. פי' הר"ב ויום א' מזין עליו
מאפר פרה אחת ויום ב' מאחרת כו'. כ"כ
הר"ב בפירושו ויום עליו כל יום מאפר פרה זולת
ההפר אשר הוא עליו בכל יום אחר לפניו ע"כ כלומר
שבכל יום הוא מאחרת אחר
לא הוא שעשה כיום שלפני
זה היום והם שהר ימים
לפרה כדק"ל מיקנן לקמן
שהכהן לא עבלו שם כוי'
ואי איתא דהא דקנן שכל
ומזין כו' מכל החטאות כו'
דהיינו בכל יום ויום מזין
מכל החטאות שהיו שם ט"ב
לא ה"ל למתני כלל לא
עבלו מו כו' דהיכי מיתני
שהיו צריכין לשנות דהא לא
תקנו אלא מכל החטאות שהיו

וּמַזִּין עָלָיו כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים מִכָּל חַטָּאוֹת שֶׁהָיוּ שָׁם רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר לֹא הָיוּ מַזִּין עָלָיו אֶלָּא בַּשְּׁלִישִׁי וּבַשְּׁבִיעִי בִּלְבַד רַבִּי חֲנִינָא סְגַן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר עַל כֹּהֵן הַשּׂוֹרֵף אֶת הַפָּרָה מַזִּין כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים וְעַל שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים לֹא הָיוּ מַזִּין עָלָיו אֶלָּא בַּשְּׁלִישִׁי וּבַשְּׁבִיעִי בִּלְבַד: ב חֲצֵרוֹת הָיוּ בִירוּשָׁלַיִם בְּנוּיוֹת עַל גַּבֵּי סֶלַע וְתַחְתֵּיהֶם חָלוּל מִפְּנֵי קֶבֶר הַתְּהוֹם וּמְבִיאִין נָשִׁים עוּבָרוֹת וְיוֹלְדוֹת שָׁם וּמְגַדְּלוֹת שָׁם אֶת בְּנֵיהֶן וּמְבִיאִין

שם יגיו שבע או שם או תמות אלא ודאי דהא דקתני
שכל מזין כו' מכל החטאות כו' היינו דבר יום ביומו
מחטאת אחת ותנן כל שבעת ימים ה"ב צריכין היסיו
ז"מ"ס קתני לא עבלו כו': ב' וכו' כתב הר"ב
תרוייהו ס"ל טבילה בזמנה מצוה דכתיב והוא החוטא
על השמא ביום השלישי וביום השביעי וכבס בגדיו
ורחץ במים ועל כרחך הא דסדר כתב וחטאו ביום
השביעי לאו משום דהזאה כתיב דהא כתב כבר ולא מצו'
לאשמועי' הזאה בזמנה משום דסדר בתי הזאה דטבילה
כדסדר הזאה דשביעי אלא על כרחך משום ורחץ אית'
לאשמועי' דהכא להזאה טבילה ומ"ט דטבילה בזמנה
מצוה רש"י ובנ"ק דיומא דף ח' ותו"ם הר"ב וכל יומא
כו' שהא היום יום ג' למ"מאי דאף בשלישי שמא שהם
שמא קודם פרישתו כשמאי רש"י' ותו"ם הר"ב הא ק"ל
הזאה שבות ואין דוחה שבת בשבת ז"ט דעפמי' מסקי'
בפ"ק דיומא דף ח' דעתרם היכן ליה שמא ברביעי בשבת
כי היכי דבקריי רביעי שלו בשבת וכתבו תוס' כ"מ
בפ"ב עש' פרה: מפני קבר התהום כתב הר"ב
וכל טומאה רצוצה כו' בכהנה דוכתי דעם' אהלות פ"ו
מ"ט מ"ז ובספר דוכתי ותו"ם הר"ב וכו' לאין טומאה
התהום כו' ול' פר"ם כל שם קבר התהום וטומאה

התהום כו': ומגדלות שם את בניהן כתב הר"ב עד שיהיו בני שמנה ולא יותר שלא יראו קרי: תוספתא
פר"ם. וכתבו תוס' פ"ד דוכתים דף ק"ב דאפי' שהיו שהיבנו קו' שמאי' כבדה ויולבות לא היו מוזסין אלא(לטוהרן)
מטומאה

ומביאין שוורים ועל גביהן רלחו ותנוקות ויושבין על גביהן ובוסר של אבן בידם חגיעו רשלוח ידיהן ומלאום ועלו וישבו על גביהן ר׳יוסי אומר מסקיטו היה משלשל ומסרא:

ג באו

ומביאין שוורים ר׳ל׳ב׳ מסרים כדי מלא ידיהן דגלין על עיכוק מיוסב מלמעלה על מסרן מסבי׳ קבר מקום ומל גביהן דלקות ועוד ומלא מעלה ידיהם כדי מלא ידיהן דגלין מל עיכוק מלמעלה מל מסרן: וכוסות מל מלן בידם מכל (מעמם) מעמם בכלי בלוי וכלי מבנים וכלי מרמס מלין מקבלין מומאה ז׳ ל׳ מיכוקי׳ בלוי לעוך כמי מילוח מלמי מעכו מים לקדמי מי מסלת מעוין מל מסורת מם מעמם כל מבמם ונקי מכבר ליכם לסמוקי לקבר מקום דלא מבידי דקבר בבסרות: רבי יוסי לומר מעבבי מסוורים מיר מסלמלין מבל ומעבלים מים ולא מין יודעים לעוך מסילים ומ׳ מלכם כל׳ יוסי: ג באו

ומביאין שוורים מכריסן דמכם כדי מלא ידיהן דגלין מל עיכוק מלמעלה מל מסרן מעבי׳ קבר מקום ומל גביהן דלקות ועוד ומלא מעלה ידיהם כדי מלא ידיהן דגלין מל עיכוק מלמעלה מל מסרן: וכוסות מל מלן בידם מכל (מעמם) מעמם בכלי בלוי וכלי מבנים וכלי מרמס מלין מקבלין מומאה ז׳ ל׳ מיכוקי׳ בלוי לעוך כמי מילוח מלמי מעכו מים לקדמי מי מסלת מעוין מל מסורת מם מעמם כל מבמם ונקי מכבר ליכם לסמוקי לקבר מקום דלא מבידי דקבר בבסרות: רבי יוסי לומר מעבבי מסוורים מיר מסלמלין מבל ומעבלים מים ולא מין יודעים לעוך מסילים ומ׳ מלכם כל׳ יוסי: ג באו

מכבר ליכם לסמוקי לקבר מקום דלא מבידי דקבר בבסרות: רבי יוסי לומר מעבבי מסוורים מיר מסלמלין מבל ומעבלים מים ולא מין יודעים לעוך מסילים ומ׳ מלכם כל׳ יוסי: ג באו

מכבר ליכם לסמוקי לקבר מקום דלא מבידי דקבר בבסרות: רבי יוסי לומר מעבבי מסוורים מיר מסלמלין מבל ומעבלים מים ולא מין יודעים לעוך מסילים ומ׳ מלכם כל׳ יוסי: ג באו

ומביאין שוורים ר׳ל׳ב׳ מסרים כדי מלא ידיהן דגלין מל עיכוק מלמעלה מל מסרן מעבי׳ קבר מקום ומל גביהן דלקות ועוד ומלא מעלה ידיהם כדי מלא ידיהן דגלין מל עיכוק מלמעלה מל מסרן: וכוסות מל מלן בידם מכל (מעמם) מעמם בכלי בלוי וכלי מבנים וכלי מרמס מלין מקבלין מומאה ז׳ ל׳ מיכוקי׳ בלוי לעוך כמי מילוח מלמי מעכו מים לקדמי מי מסלת מעוין מל מסורת מם מעמם כל מבמם ונקי מכבר ליכם לסמוקי לקבר מקום דלא מבידי דקבר בבסרות: רבי יוסי לומר מעבבי מסוורים מיר מסלמלין מבל ומעבלים מים ולא מין יודעים לעוך מסילים ומ׳ מלכם כל׳ יוסי: ג באו

ומביאין שוורים ר׳ל׳ב׳ מסרים כדי מלא ידיהן דגלין מל עיכוק מלמעלה מל מסרן מעבי׳ קבר מקום ומל גביהן דלקות ועוד ומלא מעלה ידיהם כדי מלא ידיהן דגלין מל עיכוק מלמעלה מל מסרן: וכוסות מל מלן בידם מכל (מעמם) מעמם בכלי בלוי וכלי מבנים וכלי מרמס מלין מקבלין מומאה ז׳ ל׳ מיכוקי׳ בלוי לעוך כמי מילוח מלמי מעכו מים לקדמי מי מסלת מעוין מל מסורת מם מעמם כל מבמם ונקי מכבר ליכם לסמוקי לקבר מקום דלא מבידי דקבר בבסרות: רבי יוסי לומר מעבבי מסוורים מיר מסלמלין מבל ומעבלים מים ולא מין יודעים לעוך מסילים ומ׳ מלכם כל׳ יוסי: ג באו

ומביאין שוורים ר׳ל׳ב׳ מסרים כדי מלא ידיהן דגלין מל עיכוק מלמעלה מל מסרן מעבי׳ קבר מקום ומל גביהן דלקות ועוד ומלא מעלה ידיהם כדי מלא ידיהן דגלין מל עיכוק מלמעלה מל מסרן: וכוסות מל מלן בידם מכל (מעמם) מעמם בכלי בלוי וכלי מבנים וכלי מרמס מלין מקבלין מומאה ז׳ ל׳ מיכוקי׳ בלוי לעוך כמי מילוח מלמי מעכו מים לקדמי מי מסלת מעוין מל מסורת מם מעמם כל מבמם ונקי מכבר ליכם לסמוקי לקבר מקום דלא מבידי דקבר בבסרות: רבי יוסי לומר מעבבי מסוורים מיר מסלמלין מבל ומעבלים מים ולא מין יודעים לעוך מסילים ומ׳ מלכם כל׳ יוסי: ג באו

ג' באו לפר פרים שעיקרן שעל גבי שעורים עם
שבולות עלים ויש: בשעה שמזרע על כשים בשעה כש
לילה שיש שעוקר קלל של שעלה כלי שעוכה כו לפר
שמלאת עכל ארש שהיו טורפים בלבנון ונתנם לעדת
בני ישראל לעשרה: קלל
כר קטן ערנוס וכלה על
על שבעה וקולטה על
בשעה: ונתקו לעוך הקלל
ונעוך כך בשעה שהכר
כרתה לשעורין ויש שעקל
יבא מן הקלל קולש מן
הפר עצו ונשתך עלגבי
שעורים ונשת כוח כוסלו
ונתין בריך לבוביש ידו לעוך
ונקוש בעצה שלא
שנרכו לעשר כן אל בשעלו
מן הגולש שהיו כלה שעלים
ואין יכולים לגנת אלא הוא כובתים בפר שהרש הוא
שעלים שותה ואם שהיו זורקים שעקל לעוך הקלל
ולא כדרך שבעה שלא ישעה שפרבריסמ עשוה שעק
ויבשה: על עקבו שקים לבדוקים לדדות לעשות כבו כדברי
שעוך ונשעול לשבר רבי יוסי בשעלו בני הגולש היו בשם
שעורים שעשרו בפר שהרש שעורידו עשרים לבבל
ונשלו שעבש עשה ולא בשעלו עשוה שרן שעשים דלא
נזרו שוקשה על ארץ שעשים שלא לפר שעלו מן הגולש
לבו' שים שפר שלים מזבר ישים כוסל את פר שהרש
ולא שנרכו לזכר על רבלים ושלבש כל' יום: ד' לא

ג' ובפתח שעזרה שירש שר"ב על כשים בשעוכה לעילו
"שבעיל שים שקלל על שעלות כדקן
כש"ב ופ"ת ובני שמיל שוכה שע"ב שיעש כדקבן בשדוקו
ש"ב בעשנה ג' ופ"ב לעש בשו לבש עד שקש שעזרה:
וש שת"ש בלעון שקוסשת'
ובביש שרים יזוכי כשו
לפר שיונש שע"ב לעיל
שקילוים שלשבן שיו קבועי'
בכוקל שעלות של ע"ש
וכשוייוש של שבן גדלים
בעיל ובקוכוש לפר שכל
שרש ושרש שהיו טורפים שב'
ונשתש לעדת בני ישראל
לעשרה ג"ב ונתין ע"ש
כש"ש: קלל לעון שר"ב
כר קטן וכלה וכו' ושע"ב
השקש כר על שרש שכש
ורשי דשל שבן כדקבים בשוסשתש דלא לעלל בקשש
שכן בשבכה ג' פ' שבן בשי קלל וכתב שרבב"ם דשבש'
לשרש בשל שבן שכל שרשב"ל בשי' שבש ס' פרק ז'
לעדיות שעדש דקלל שוש כלי שעיכו שקלל סוקשש
ושבש דעשתרש דלשבי שיקרי קלל לעון קלל ולא
כדברי שעדוך שעבים בעבך קלשש ערנוס וכלה על
שבעה ע"ב: מקל ושעבך וכ"ש שו שעבך וכן שעשיק
שעדוך ומי' על' כשעו בשבך: ונזרקו לעוך שקלל
וכו' כתב שר"ב וכשבך ע"ג שעורים וכן לעון שר"ש
ושעשייבו דשב' בשעלו שלגולש שים כדעשקי וכשוטו
שעש לא שהיו יורדין כשו שפרש דיבבו דשבן ברישש

לא עיירי בכשעלו ת"ש דוקש לזבר כן דש"ש לא שיירי כיבבו דוש"ש דרישש ושוד שעלי לא ירדו דשעו בשקרש
דלעון לא שיובשים שר שבים ושעזרות שלולים שבני קבר שעיבש: ושיעו כזש לל שעד שלא בדקו שבני שרוני
ובזוכר בבר לא שיו שקוקים בשעדש ושיו בריבים שלא ירדו שבל שרבים לא שזכיר שיבלו על שעורים וכך כש'
ויבול לבביו ויקבשו ויבליבשו בשים וזש כולו לבל ונת בשבר שעדש (כולו) כי (שעש) שוש שעש ויבשש לבי
שבר שעדש ישעש ויבשיד ע"ב ויבבש ליבר שעבל שוש שבר ע"ב בריך שיקבשו בידו שבש שקבו שש שיבולים
לשקן בדי שלא יבא בשבר שבר ש"ר שלא שנרכו לעשות בן שלא בשעלו מן הגולש ובשבריב שבוכר בבר
לא שרבב שלא שבקרש שבל שבולים שבים שר"ש בלו ושש בבוקלים שים שבר שיבש ובבור בשילולים בדלבא
בשיבשתש ופ"ת ולעזי כ"ש בבי שבי דשוש לל דבשיבש שבולל ושלים ויבלבו שבר שרש שרי דרשו שלויקבו אלך
שנרבו לא דשלך לבר שזרדש כבו שבזבר שבייבן ושבבו שעשים לבבש שרש ולא שוש שרבבו בי לבו שיבשבר שרש
ובדש שעבשיו כרש עש לעשות ושור שבבו שבבשו דיבים שבשבו דוקש קודש ביש שרשבון בשוש ובשים: ברי
ם רשש של שבישבים דנ"ש בשבי שבדבי שבר שוש ושבר שרש רשל ש"ב דשוש דש לו ושיבן שש"ל: "ריא כו'
בקב שר"ב ושלבש כרל וכ"ב שרבב"ש וב"ל שוש דשבובקו בבשש שים דלא בורו כב': לדדות בי שר"ב לעשול
ובבור שעשבר וידרו בדבת שים שרבבש: (שעות) מב ש ד לא

ד לא מיושבין לא מסמך ע"ג מסמך ומו"מ
לסמכו לין מבר לבר דמכן נמ"ג דבינם מל"ם
וכ"כ מרמב"ם: וצריכין מיה מביכוקת לבזוק וכם
מסר יסיו מוין קנמס מב קנמס כי מין מגליכו יומר
מסולים עסן מרמב"ם:
דע א לא מיו בריכי לבזוק
כתב מרי"ב מכל
מכילא מיו בריכים לכולי
מלמא מעמ כמעמו נמרן
וכן כתב מל"ם דמכי קמכי
בקומעמ ומי מכוס דמעמ
מיכוק כמעמ מעמו כלידמא
מלמא דמסיסמ מיס ולא
מיכם מקומעמ לסמוכיכן
מלא בכיכוק דידמיבן כיס
מכבר בטבל לסוכמ מבנ
כדמ מעמ וקמיל דמכוס מכס
מבנ מרן כמי כמי מכילא
מכיס דמבנ מרן מכיס כך
כ"ל ומיינ"ם לעיל בטבמ
ב' כד"ם ומבדלות כו' זכמב
מוד מר"ם מכל מבלב מעמ
לא כמו דכל מבמיס כמכולי
יום ע"כ: ח לא מכמו מבמב כי מיכ' דמכי לפיל ומוין
מליו כל מבמב מיכים ומע"נ דלא מיו בריכים לסבמ
כמו מס מירב מר"ב מס מבמ כמי מכמ מבמב:
אליהועיני ומס"ם מליומיכי ומכיכם במבמיס
בבקומיכם בעזרמ מ' ול"ם כן' בקומ
מליומיכי ומעזרמ י' מרי זמני ומכ"ם מנד"ל בקומ
מליומיכי ומוד מלים ם בבמיים לב ומכ"ם מ"מליומיכי:
ו ובכש מיו מומיס ומבמב כ"מ"ל דמבלים מבלינו
מבמי מבלמי מבמים: לחך מבמב
מכס מיו מירבין מומב ומבלב דומבים מבים דמון
לבמבב לבמ"ב בבמב מרומב מיכי מוקנ' מבבות
דומים דמריבמ מרים: מפני מבר מבבום מי מר"ב
מלא מבים מס מומבם רנומב מסים ביומבמ ומולם.
כדלמ"ל מבבמ ב' ומ"ם מבם מיו רנלי כימב זו מבמוגים (מל) רנלי כומין מלמבלן ומלמסן מ"ב נמבמ מבם
מימבמ מומבם רנומב בבמבמ ב' נד רנלי מבימם מימב בומבמ לבמבלם ומבמב לבמן המומר לבמבלם מל מבבם
מבמר ם: ופרה וכל מבמבים ומו' בב מר"ב ומע"נ דבמב מימב מבבלמ מומבם מבמיים כי' ומי מבום מבמבים
כמי לא מין בריכים לבבם

ד לא חיו עושין לא חשאת ע"ג חטאת
ולא תינוק על גבי חבירו וצריכים הן
החנוקות להזות דברי רבי יוסי הגלילי ר'
עקיבא אומר לא היו צריכין להזות: ח
לא מצאו משבע עושין ששה מארבע
משלש משני ומאתים עשאם תראשונה
עשה משה וחשניה עשה עזרא וחמש
מעזרא ואילך דברי רבי מאיר וחב"א שבע
מעזרא ואילך ומי עשאן שמעון הצדיק
ויוחנן כהן גדול עשו שתי שחי אליהועיני
בן הקוף וחנמאל הסצריו ושמעון בן פזי
עשו אחת אח': ז וכבש היו עושים מהר
הביתלהר המשחה כיפין על גבי כיפין וכיפת
בנגד האולם ספני ק נר התחום שבו בין
השורף את הפרה פרה וכל מעברת
יוצאין לתר המשחה: ז לא

ד לא מיו מומיס מומב ע"ג מומב מס מבדו מבמן
לבר' מומב מומב ומ' רומם מבמל לא יבמו מחרב ע"ג
ומ מלא בריכים מבמר בבמלם: ומלא מיכוק ע"ג מיכוק
מבמ מיומבי מיכוקות מבמד כבמר לבר' מומב ומבר
כבמ מבם לבב ומ מיכוק
מבל לא לבזוק מיב
מומב לא מבבבר בלו
לבב מבי: בריכים מין
מיכוקים לבמב ומבמ
מבבמרו כל מבמיות
מבלו מיומיכן דלא מייבי
מוכב כוים מן מבמ ומבמ
מלייבו ומכל מבי מבלוק
יבדות מבמו: לא מיו
בריכים לבזוק דלמומבמ
מב לא מיומי מבל מכילא
מיו בריכים לבי"ב מבמ
כבמבו כבבן ומלבם כדבי
מבקיבמ: ח לא מבבמ מבבמ
מבבום דבמין דבבל מבומבמ
מיו מבם מוין מלו מבים
מבי מבמר דבם לא מבבמ
מבבמ מוין מבמו:
ומבם מבזרמ ומילך
מבבמ מבמין מבדיק
ומוכבן בם בנבול מלא לבמים
מבמ דם"ל מבמ"מבול מבידב כדבמים מבבים מבבים
ומבבים לומרים מבבמ מבזרמ ומילך דבבידמ לבן
מבבלן כבדות מיו: ז כיבם בבבר מבומבם דנלי מבבים
מבבים' נבבבמ מ"ליבם בקדמין מומבם ומין דנלי מבבים'
מבלומבם בבבר דנלי מבבבומבם מלא בבבר מבבים
מבבמ דבבבר מומבם מבלומבם מומר מבלי מבבבומבם:
מבבי בבר בבבומבם מלא מבים מם מומבם דבומבם מבים
בומבמ ומולם: ומרם ומכל מבבדים מיבבים ומבזרים
לבו"ם ומבדבומבלבים דוי ומע"נ דבבם מיבם מבבלמ
מומבם מבבים מבלא ומרם מבבו בם: ז ולא

ד לא מיו מומיס מומב ע"ג מומב מס מבדו מבמן
לבר' מומב מומב ומ' רומם מבמל לא יבמו מחרב ע"ג
ומ מלא בריכים מבמר בבמלם: ומלא מיכוק ע"ג מיכוק
מבמ מיומבי מיכוקות מבמד כבמר לבר' מומב ומבר
כבמ מבם לבב ומ מיכוק
מבל לא לבזוק מיב
מומב לא מבבבר בלו
לבב מבי: בריכים מין
מיכוקים לבמב ומבמ
מבבמרו כל מבמיות
מבלו מיומיכן דלא מייבי
מוכב כוים מן מבמ ומבמ
מלייבו ומכל מבי מבלוק
יבדות מבמו: לא מיו
בריכים לבזוק דלמומבמ
מב לא מיומי מבל מכילא
מיו בריכים לבי"ב מבמ
כבמבו כבבן ומלבם כדבי
מבקיבמ: ח לא מבבמ מבבמ
מבבום דבמין דבבל מבומבמ
מיו מבם מוין מלו מבים
מבי מבמר דבם לא מבבמ
מבבמ מוין מבמו:
ומבם מבזרמ ומילך
מבבמ מבמין מבדיק
ומוכבן בם בנבול מלא לבמים
מבמ דם"ל מבמ"מבול מבידב כדבמים מבבים מבבים
ומבבים לומרים מבבמ מבזרמ ומילך דבבידמ לבן
מבבלן כבדות מיו: ז כיבם בבבר מבומבם דנלי מבבים
מבבים' נבבבמ מ"ליבם בקדמין מומבם ומין דנלי מבבים
מבלומבם בבבר דנלי מבבבומבם מלא בבבר מבבים
מבבמ דבבבר מומבם מבלומבם מומר מבלי מבבבומבם:
מבבי בבר בבבומבם מלא מבים מם מומבם דבומבם מבים
בומבמ ומולם: ומרם ומכל מבבדים מיבבים ומבזרים
לבו"ם ומבדבומבלבים דוי ומע"נ דבבם מיבם מבבלמ
מומבם מבבים מבלא ומרם מבבו בם: ז ולא

ז ולא פריעם לא היו מיבילין פרס לרועם לפרק מעם
בכבם מלא יפערו מקים מסמי ורקבר לפר זמקם לוקם
ולא לוקם ולא מכרקם: וכיק מסבילא סים מם ולוקו
ביק מסבילא בתי מלולם מל נבי ביפין מקבי קבר
מקסום ולא מקים מערבקם
ונוקם מסבוין לקקן בלן מ"ב
ביפין סיו: ומסמלי מיולם
שבמן בקם מסיו מיבים
ידיסם מלין כדקב לקקן בכך
מיק מסמם לבגדי לוכלי
קדם מרים לפרק מטמם
ורבי מב"ם מי' מסיו מסמלין
לוקו בסרקלו כסלר מוקלו
מקסמלים מוק מ"ברב:

נמם דבי

ז לא היתה פרה רוצה לצאת אין מוציאין
עמה שחודה שלא יאמרו שחורה שרטה
ולא ארומה שלא יאמרו שחים שחטו רבי
יוסי אומר לא משום זה אלא משום שנאמר
והוציא אותה לבדה וקני ישראל היו
מקדימים ברגליהם להר המשחה וביה
טבילה היה שם וטמאים היו את הכהן
השורף את הפרה מפני הצרוקים
שלא

דמ"ב בכמלו לא מבקם לן בסולא מידי מלא היו מוסקל
מם מפרס מלא מקיים לסבילם לפר מם מסם: ז שלא
יפערו מקים מסמי מ"ר"ב ורקבר לפר ומקם לוקם
ולא לוקם ומם מבקם ומ"ם ובין דלייק לוקם דומם
לקמי מ"ב לפם מלא יפערו
ולא לייק בתי לוקם דמוים
כדלייק רל מם מלא מפרנם
בס"ם מ"ד דוקם דק מ"ב
דק"ק"ם מוק דדרים מסמל
דקר' ומערי דמ"ב ביבייפו
לפמיק מסור בסדם דלמ"ק
מרי דליבם מסמ יפערו לרל
מסור דמם לוק כתיב ומוק
נריך לי מיין מלמרבב"ם
מבמ"ד מם מ"ם כבב לסמם

דמ"ק דמבם ובמק מוק מרבם מ מק מלא כר"ם דדרים מסמל דקרם ובמו מבתבתי כבר בעזבם מ' מ"ב ליבמוק
ובביא לא מם מיד בוק ולבם לעיבר דבין דמקם לן ר"כוקים דמם כיון דמסמ מ מקום דדרים מסמל דקרם מי
בעלמם לא מ"ל כוקים מ"ב ליבם לפמוק מלבם בקוקו דולמי דז ל בקר מסמל מיק לן לעיבר ולא לפמוק מלבם
מלא מבר מסמו מל דבר: דיא לא מק מ זם כלומר מיבך נריך לומר מקים ומקום מוקם מלא בסוכמם נומם בקב
קרם וסוגים מיקם מוקם ולא מבקם מקם: ברגליהם מקום מבוב מבוים לא מיו רוכבים: וטמאים
מיו כו"ת"ר"ב בקם מסיו מוקבים ידיסם כו"כ"ב מר"מ וכן מבמי בקו"בדמ"ק דיומם ובקבו מסמם ד"ז ובמומם
דמוריים לא מיו מזלבים ביולי מסי ומבי מקים דבין מבלבנם מל מומם זו מיקם לסוגים מלבן מל נדוקים
ומרי מומם בגדי מוכלי קדם מסן מדרם לבמם מיבם זם מקלם מדרם מסמרו מין מסירם מסרקן מל זו מסוכם
מסירם כמ"ם מר"ב בסמ"ב דמנינם ומ"ב לא מיו מוסמים מנדוקים לבומם זו ומבתי מקורב מסם מיקם לפי מבבקם
לפי מסבילם זו ם מבול מסר מומם זו דמנם כסן מסר בו מבילם מסיבם נריבם מיקם לדדמו ולל דמ"מ מרלין מיו
לבדוקים בוקם מסבו מ"ן מוסמים לבמורבי מסם ובנם מוכילין מבו מקבם מבקוב דמים מסור מבבדקם מסיל בבך
מקבלם ובקומבקם מ"ב מקבם בדלבו מילם כמ"מסמריב מסמו ובמ"לבדוק מם מסרם נבם ומבך מסי ידיו מ"לין
ובו ירד ומבלבוו בדם לו בקומו מילבן ובמי בו מ"מבם בדבדי מסמו"דמם לא מבי מטמומו ובמ' דלקבן מבבם ר'
מלונבם דר"ם ודל מב"מרבב"ם דמלינ בסבי דלר"ם מומם לדבבן מביל מיבדם לבדוקים ולדל לא ומר"ב ומר"ם
מי בבבין מסר מיבם לבמבם דם"ל דמק לדל מיבם מיבדם לבדוקים בם מבם דבבבן ומוב מבמבי בדבדי בתו מ"ב
דמנינם דק ב"ב מבבבו דבמבבם ידיסם מוי מומבם דבבי מבין מוסמין מומם מומם עם מבונבין בומבבין מ"ם
מבל ריבין מבנב מ"ם מבבם ובנבו בו בזם מים לבמומם בבבול גום מ"ב ומבבמו רבים לבבדיסם דבמבבם מומם
מם מומם מבומדם דדלבו מבבבבי. ומוד בבבו רבים מבבו' דבבי בל מבבם ימים מיו מבין מבבבים רגילי לבדום
מבבו ובוום מבמיבי מיו בנבמין בו ומבמבין מומו ומחדין ומבבילין מומו ובבמם בבבול יום מ"ב. ומיין מ"ם
בזם מר"ם בבמבם מ"מ ומבר מבבבבי בל זם מבבמי מוד לבמומבות מרק ב' דובבים דק לו מבבבו בם בין
דבבבב מבבבות ידיסם מבמיומו "ולא בבבין מבר דלמ מל בב דבבול יום בבר בבדם ד מוריומם מבבר
דבדבבן מבול בבו בבדי מ בלי קודם בו' מלא בבבנומם ידי מבו מבבן ומבמומו. ומבייבי ומיבם בבו
מיבדם לבדוקים ובבבו דמוד ים לדדם דבבול יום מבם מים בבר בם ומם דבבדי מומלי קדם מדדם
לבמבם מבום מיבם מדבם דבבר מומבומ מ"ב: (מבדומ) מב ב בבמורבו

בסעורבי מקום שיש בתחום כמה ערים מהו דורסים
כו׳ וכ״ש וכל מהם ומהר״ר ומהר״ר ערבים
ומשיחי מהרי נמצא בכל כ נם כן מבקרים מהר כמלא
מהרים מהם בעבורם ורחק את כמהו בתים ומהר ומהו
למעבר כדקבן בעבים ג׳
ע״ר דבנעי׳ ובוד דבנבלא מהו״ שלא יחיו אומרים בסעורבי ששש חיחת
דמבוכים מעדיקלא מהר מקום מ״ר נעשית: ח מסבו ידיהם עליו ואומרים לו
למעבר מלא לסיב למבכם אישי כחן גדול מבול
כמיב ג״כ ורחק בתים ומהר
ומולי מבכולם מלריכים מבדוקים מעבר מעב ולמדין מובא מעבא ומהר מכל מעו׳ מירמו בע״מ ליבבות דקע״ג
ובע״ר דיומא דקע״ג מר לתיכן מקרא דמהר מייבו מבול יום כמו מעבתים בסתוך ומוקמים לסם לעמי מיב קרא
דעמיבי מיסק מדעתים לבמילוקבי מלקמיל קרא מבכתם בעקום מהר מ״ר דבמיכן כמי נבדא מיסא מהר נמור
ומם מעקבל יומר לומר מהים מיסא מבוא מבלרקין ומ״ם מר״ב דמבמים מבלו דמהר מעמור בע מעמא מהר לעמבר
מעבר בם״ם מבבבמי ילמיכן מקרא דבמיב ומום מהר על מעמא מהר מבלו מומומעמא ליעד על מבול יום
מבבר בעבים ומירמ״ל דעבדי בהמור עבקיכן ומבי דבמיב לעיל מיבים ולקח מזוב ומבל בעים מיב מהר לעמ״ל
לעבדר ולבמיב ומום מעמור לבמוב ומום על מעמא מלא מהר כל דמו כך לבמו בע״ג דמבינים דק כ״ג ומבמבו מקו
מיומעמ״ל ומיבי ילמיכן מבומם לבבבמיר מבול יום בבמר מבולה דבבים מם לבומם מבן זר בבר בם (כדמבן בם״ל
בבים) ולל דמע״ם כיון דעיקר מבים בהומם מבים ומבבר בם דמבבם מבול יום כ״ם בבמר מבולוב ומ״ם ומיבו
לרבוב מבמיבר כבוריב מבבבמיר מעמו דלא מבבר מלא בבים לבודם מבל מבול יום לא ומרי דמוקמם קרא בבומבו
דבמיבא מבמי מבים כבן מיעמם מע דלא מיב (בא) כבים ומבי מבריבן בובמי״ב (דלע״ל מבומר כבוריי)
כבים דבבבר מיעמם דבל מבוים (מבי מבול יום דבבבר בים קרא) ובבין דבבבריבן מעמ מע דבייבן
בבומם מבים מ״ם בל מבול יום מבי׳ומו מבמיבר כבים ומ״ר מבומר כבים מבול בבבר מ מבם דלומם מבבו
דבייבו מבבלייום דמע דלמו מבמיבר כבים מבל דוב ומבבים לא מם״ל מבריב מעמו בבין דמבומר כבוים מבמ
מם מל מב דמבול יום דמעמ מע בבר: ח מסבו ידיהם עליו לפי מר״ב דלמיל מיבם מבמיבם כב
למבמומי מבבל לפי מרמב״ם מעמומו בבמן מעמם מם מבו ומולי מבב מבבמם דרך מבוב ובבוד בבלמו
למבר ידיהם ולומר מיבי כו׳ ובן מבמע מלמון מבומבמם דלמיל דבינ״ל כם ומבר מבי ידיו מלין מ״ל מיבי כם
גדול מם מבם כבם למיומ כ״ב דד ומבול מבמ מבם מבבר מם מבם כבם כו׳ בבלם מבבל זם דרך מבם ובבוד ובבולו
מיב לו ומיבו לפי מר״ב מבמיבם דרלבו בבי לם מבמו מיב ולבבוים מובבמ בבירומו מדלא מבי מבמומו ומבמ
כו׳ובמ״ם לציל: אישי מדומי כך פי׳ מר״ב נמבבם ג׳ מ״ק דיומא. כחן גדול כמבבר״ב לפי מבמבים
בבבים מ״ל כ״ג מבבל בבבל כמן כבדם כו׳ ובר״ם דלבמן מלובמם דמ״ק ורבי ימודם דמ״ק מבר דדומם בב״ג ובן
מבמם דמ״ק דמרום מבבם ג׳ ומם מי׳ ג״כ מר״ב דר״מ מים ומיבם מלבם ובבר מבמ מב״מ ומם מלמרמב״ם בב״ג
מם״מומדמם דבבמרי מ״ם ר״מ ור׳ יומי ור׳ מבמין ורמ״ל בר׳ יסודם מבירם לפו ומוד דמבמם מבבבם מבבם
מרמב״ם בבים מירמ״ן דבבן מבמם מבריבי בבן מבירם מת מבבים כו׳ ודיים מרמב״ם מדלא מבבי כמן גדול מבורם
כו׳ מדמ מבבל כמן בבר לבריבמם ובבמן בבמ דלמבי מבבי כמן גדול מבום מבור מם מבבמם מבים לפי מבמן גדו
מים מורם מ מבם ומבמ״ל מבים בבבים בבדיום בבו מבבבבומ״ב ומוד בבמ דבבר׳ מרם נבלמי (דק ע״ג) מבמב
דלע״ל בבבמן מדיום מימם מבי ומלע״ם מרמב״ם דמבים דבבים בב״ג״ם לי מדבום דם״ם לדבריו מדלבבם מבום
נמבבבם מ״ל דבבלים דמבר מבבנם מבבבם בבבים גדולים מומים מומם מבלבנמן מיבם לבמבמ מיבם מבבבבים
גדולים מיו מרגילים לבמבבם בם ולבבבם ומם מל מי מבבבם מם מבים מבלבם בבומו מייבי בבלו מי מיבם בבמים
מבבל מ״מ מבם מבבר מבם מבול מבים בבמים מבל ב״ג״ם לבו לבלום מבבבבו ומ מיבם לפי מבבור מיו
מומיל

נמעורבי מקום שיש בתחום כמה ערים דורסים ומקום שיש
מסור אין מסור אלא מעתה ביב מקום ומסור זכן מום מומר ובן
מבמים ומהר״ר מכבי׳ מקבלו דמסור מבמו בם׳ מבמבם מסור
לבמבר מבבר דמיבו מבולו יום: ח מיבי ב״ג לפי
מבמבים בבמים (בא) כמן
גדול מבל בבל כמן מיב
כבים בין בבמן גדול בין
בבבן בין בבדיום:
ובבמבם

[illegible]

טבול אחת ירד ונטבל ועלה ונסתפג ועצים
היו מסורים שם עצי ארזים וארגמן
וברושים ועצי תאנה חלקה ועושין אותה
במין מגדל ומפתחין בה חלונות ודיחה
מערכה: מ כפתוה בחבל של סנונתנות
ע"ג המערכה ראשה כרום ופניה למערב
הכהן עומד בסורה ופניו למערב שחט
בימינו וקבל בשמאלו רבי יהודה אומר
בימינו היה מקבל ונותן לשמאלו ומזה בימינו
טבול

[illegible]

ועצי [illegible] לפי סדוס (מלק) מרמב"ם: **ומפתחין** בין [illegible]

[illegible]

בתנורו מ"נמס"ם ומפתקים נם מל כיח כדי מקמיס מלור מלבנה כמן מ"כ ומוס מכיון מקמס נמדליק מנגים כדמכון מ"ו דנ"ק מסכמ"ל' ליכס לכמס מרוס ומפמרס לעס' מקיד מ"כ מסכס ל' כמב כמכון מוס מל ומיקס כמו מסמקקיו מס נס"ד ומס כמסך לומר מסר"כ מדכמים מיל'מקכים כו' מסיבר מנס מקלוב מ מסוים לסכנים מסס כמן כמו נמוקס מלס מסס מיקס מסקמל ומיקר מסלנקס מכס מומר מלמירומו ומ מקרכס מיסב נס מל מקלוכוס ומ"ס ומקמקו'כס מלוכוס ומזיק'וכלס כיולמרב מעמ' מס"ן כרמס כן מדכרי מר"כ בר"ס ומזיק כו לפי מעמר'מכל מזיק'לכר מכל מקירומו מנמס'מקיד מס כרמ' כמו מכמכמי ומ"ס: **ט בחבל** מל מנגמ"ו מר"כ כדי מיסיומל מעמים כדכר מסיכו מקבל מומס ולפי זס כל מכל ומפילו מיכו מל מנגמ כסר מסרי מיכו מקבל מ"מס מומל ומיכו מרוג כדמוכ מע"ו מר"כ מסכ"ג ומכל מעמ כ"ליס ומ"מר"ס לפי מסומ"ין מ"ן מקבל מ"מס' מיסו כל מעמס מרס מעמר"ע"כ וכ"כ מקו"מ"ס דמירוכין דף כ"מ נמכל מנגמ מע"ג דמוס מכל מיכו מקבל מ מס דכמיכן מוזי ומרוג כרמס'כמ'כמס מס מקו'מכל'דמרס כמיס מעין מס מיכו מקבל מומס': **ראשה** נדרום ומכו'לעמר'ומעכ'מ"ג דיומ'מכן כמיג כמרו מל כ"ג ויסיב מר"כ מעמ' מלס מיס רמגו לעמר' כ'נד מס מיכל מכן מיס מקרמוי מס מס"ב מגוריו לעוכס ומעמ ומיל נלל'ומכס דמוכ'מ'ין כמ"ן מקס לומיסס רמגו לעמר'ומולי דמומ'ל ומעמ כמקרס כך מיס הכ מכמי'לעמו'נמר'כ'ומ'כוס ומלס לכמי': **ריח** כ'מיכו מיס מקבל ומכומס מר"ס ר"ל ביכו מיס מומס ומכין מכין לכ'ו מולוס מעמו נכרו ומקבל ביכו כו' מ"כ ומ'ירי מומ מעמ ומכרו מיסר מנמ לרמס כמ מומ"ב לפי' מר"כ לעיל דכמיכ'ידי'מקמס מרי כמעמ מכמיו מ"מ מלס יסס כיסס מעכו: **ומזה** כ'מיכו כמ'מר"ב דכמי'ומו כמכ'כו מרנ'לס מכמכמי'כו'ומ'ל' דמ'מ'ליס דמנכ'נומ מ'כו מלס מ'ין כמ"ס מר"ב כמכס מ"ב מ"ד ומכ'מ'ין מ"ס מס כמ"ד ומ"ס לר"ס מכמכמי כמ"ב דמכמומ מכס ד' דכמדי כמומס

בעיכס מכנמ ומני ומ'ין כדומס מומ

דמלו

לשלו בסדי שנכנע לא בעי כפורים כלשון בסדיש עפ"ק
בעכמוש דף לא וע"ב דזבחים דף כיד ולכן כ"ל דפרי"ב
לקח סלכרים סללו עפי' סרעכ"ם ולא רק בעז דפרעכ"ם
ישין מעכנע עפיק. וסיפיס כעכנע ספעוך לגודל דייק
לא עעכנעו ולל עפיקר
שבל והזר: שבע פעמים כנגד בית קדש
הקדשים על כל הזיה שבילה נסד מלהזות
קונח את ידיו בגופה של פרה ידיו וחצית
את חאש באליחות רבי עקיבא אומר
בחריות: ז נבקעת ועסר

מעכלו כעכנע ולא עפיקר
מכליכו כעפרו מעכנעוש
בעור מעם ופרס לך מכעיב
כעפר עסן ישבית אף כל
יעביר ושכם כל מעכנע
מבעודם מעם מוש מעכנע
מיר פיעיבי (ומוש מעכנע
מעמי) מן מעכנעוש ומוש
מעמים מרגילם מכעכנעוש ר"ל מעכוכם מיעוסם כו עכ"ל
וכל מעכי מרעכ"ם מללו מוש כעמרי מ' מקש מעכנעו
ישבית מכילו מעש מוש כו' מוש"ל וכעמרו מעכנעוש כעודם
מעם כו' אף מורמני כל מעכנעוש מבעודם מלא ישוש
ישבית מעיוכיש מכיעין מרגילם מכעכנעוש ע"כ:

ז בנגד ביש ק"ק כעב מר"ב כלכעיב ומוש מל ככם
עכי מעל עוטד וקעמכי דעכל עקים מכש'
מעל עוטד מעכוון מכיכל ומו מעכיכו כעמכם ר"מ"ב דעדות מעכם מ"ן מעכ"ן ומרוש מעמו מ
מיכל ולא מוכיגם מוס קדם מקדשים ונעמר' מכיכו ומוש מל ככם מכי מעל עוטד מעוכיון ומרוש מעמו מ
מיכל בעמעם מוש מרם: על כל מוש מכילם כעב מר"ב דמירי מרם מכעכנע מעולים דעכש לא כעיכי מכם
מעעים נכי מעכנעו כמו כעכורת דמי' מר"ב בעמכם ל' מלר דכנעים דו' מעעים מעכילם מעכנע כעי מקי שעל מקי
מ"ב מכלן מכש לעמול מעיריים מכעכנע ורשיתי בעמדי ושייתי לא כעי מר"ם מקבור כעמכם כ"מ דלקמן ומוש מ
ככם עכי מעל עוטד (וגו') לעמ כעמר ומלא כבר כעמר מדעם בעכנעו ומע"ל מדעם לעי מעוש עוטר ל מעעים
מוש מכי ל מוש ומכילם מעמ מ"ל מדעם מכע מעעים מניד מעחר לרם מכע מעעים: גמר מלכוגע כו' כע
מר"ב וכין מוש לעוש מקכע מעכנעו כעמע מעורק בע"ם מלא דזבחי"ף מ"ג ובע"ק דעכמוש דף ל נעמרי' כלכע
כעורי' ומ"ב ומרמ"ל נכי כלי מרע כעיב בע' מוש ומן עורק ומל מע מעכע מו מעכעו מרי לען כעורי לעון
ובמר ילים דבכוכר מדין כנעמין כעגדע מיכן שכיע. ומקיש לי כלי מרע מוי כעי מעם דקבלם כיל מיעם
ומכעמי לעדמב"ר מרע"ד מע"ם מכעב בלעון מוש מורק מוי כעי מעם וכ"ל מע"ם מלא יקבל בעורק ולא לעוגע מעכו
מלא לעכיעם לעריעמם מעריך לערוף מע כולא דם ובמר ומור ומרע"ב: ודעע מרעכ"ם בע"ב מע"ם מלא מיע
מוש מורק ובל מקימומים מיע כנומם מל מרם ומין לעעריך כוש ומ"ם מר"ב מעוש כיעין כו' ומכמי כו' בך מירמ"ל
כוכבים מעבל מכעכנוע לא מי' כן ובכעכנוע כעבו מעו' דמ"ב מיעיעין בכיעין בע' כל בעכי נכי מעכנים מע מעכע
מר מעוכ' ומכי מעעקעים כרע"ו דעכעים: אלחות מי' מר"ב לעון מיש בעע ובכוע מעורים מעכנים כיעע"ם ל
ז נבקעת מי' מריב מעעע מעור כו' לכעיב' מל מיך מריעע לא קולם מיעע מעור ברוכם כו' ומעיעכי מעעינע
מעור ברוכם מדין לא מעעכו מכריכם בקיעם מכל מרעכ"ם בעב עוד נמירוסו ובעכורו דעמל מיך
ליעדכו מיוש"ך בקרכם כעע מנקעע ומכעיו מעים ו מעעכומכעקעע יומלך ומיוכע מעור ברוכם ובעמרי מכב"ם
מרי"ם ומעליך מל מיך מריעע מרעם מוקע מכי מעעעכע מעכר מ"ל מערם מי מערם כו' מע כיכד מעיכע מעור
ברוכע דבכי ר"ומעלרע"ם ומעליך ל מיך מריעע מרעם מוקע מכי מכעעעם מערע"ל מערם יכול יקרעכם ויעכם
מעוכ"ל ומעליך מל מיך מריעע מרעם מע כינדעעכעקע ומריך לומר דמרעכ"ם מ"ל דלא מליני יכר מעכ מדע
ומר מעכ מדע וכן מוש נמיינ. ו נבקעים מעקב דיעם דלי כלא כע

ומע"ב

ועשר ח״ץ סנתה נטל עץ ארז ואזוב ושני
תולעת אשר לתן עץ ארז זה עץ ארז ו״
אזוב זה אזוב זה שני תולעת זה שני תולע׳
וזה ג׳ פעמים על כל דבר ודבר וחם אומרי׳
לו תין תין שלשה פעמי׳ על כל דבר ודבר:
יא כרכן בשירי חלשין ו״ שליך לתוך
שרפתה נשרפתה חוגשין אתה בסקלות
וכוברין

ולפ״ז בקש ונקלו שיעת ג״כ בלשרו על עיק כו׳ שכל
לסר״ב ודשי דקטים דמרלם כתב לדרשם דעין עשמת
דס״ל דמלינו וכן כרשם מסשם דבריקם ומ״כ ס״ל
לסמקים לכרי ר״ם דס״ל דנמ״כן ביקים דלדרשם
מסמקיקוסים דרלם כמ״כן
מלם מיונם מסור ברוכם
*מכלליכם לפקטוי מדבק׳
מר״כ דס״ם מס קרעם כו׳
דסיכו דלם כר״ם דקם ר״ם
מיעם יקרעכם כו׳ דקם
דקיעם ר״ם מיכו מיקרעכו
כמורם מרם ולם כמרמם
מלם נרוכם ביקוע נגם מ״ם
אם מ״ל מסור מלכך לם יסליך
קודם לכן ומפילו קרעם מכל מסמיס מרשים לביקוע
מס לאזו סיכם לם בבקעת וקרעם כמם לם קמר ר״ם
דמסור וכן מרקכ״ם בבכורו דמסק לפרוויסו לר״ל
ור״ם כמו בפירוסו ולל בפ״נ מס״ם מ״ד מ״מ מסור מריכו
ומקרע בכמם ומ״ם בסיס מרקכם בין מסמליך
מלמקן כמ׳ בין כו׳ בין מכבקמם מליס ומ״כ מסליך
בין מקרעם כידן מו בכלי כמרס ומן לכרי ר״ם בר בדוק בקיקמם מסכיסם מר״ם ומס״יעם כמכם עד מלם מוקם
מסור ברוכם מו מסכמ״ם מסר מסולם ולכמירם כרבי ישמעאל ולם כר״ם מכל לעמי דקריסים לרבי ר״ם מין
מקוקים בין מלמקן כלל: ועשר מ״ן מנקם כמכ מר״ב כמסים מסליך כו׳ בריך מיעמוד מון יכ״ל מעמם מדכמי׳
ומליך ומסם מסלכם מרמוק מים: נטל מן מרו לכמורם מעורו כמו נמסרם מבורם כלמכן כמכם ו׳ מ״ל
לכנ״ים מלם מסרמכ״ם כמכ מלם מכם מם מ״מורו ומעמו מכמכי קולעם בקמכם מסמיר כמעורם בדבריו דמכם
מקמ״ו מ׳ מלעים לנמ״ד ליעמם לק מ״כ מסרו מקמ״ל מסר ווו ומ״ מוס מסם ווים מכיבורם מסמקלן מ׳ מלעים
מנלל כלמכן כמ״ל לקרעוס מכמכם מ׳ ומלו דמכורם מקל מלכם כמ״ם מכנעים *מכל מיעור מלו״כ כמכ כלמ״ל
כ״ ו׳: *ושני קולעם מ״רם מר״ב מוס נמר בכוס כו׳ מ״יין כמ״רוסו דמ״ר דנעים ומ״ם מס כמ״ר: חוץ מנעם
מ״ מר״כ נוסם כו׳ כ״ם מעריך וכקכמי בסמסמי דמ״ר דזנמים מכל מס מי׳ מר״כ מנים מסודרים כמ״ן נם
וכמ״ מס מרמכ״ם נס מר״כ כר״ם ולקמן מכל מרמכ״ם ככמ מרמס״ל מס מקלקם מסם כם ומוכמרו מסנים
וכלם מסם וס מסיכ״ מסר מ״ו מסנים מכנים מרם מקוס נם לסרמוקם כנם מסר דורכין כמ״מכנים מסר יסור
מרור (קנם נוכם) מנרנרים ומסמרו קנם״ע כ״כ מסנים מנים מרם׳ ב״ם מל כל דבר ודבר מכן לסון מכמ׳ כמ״ם
מ״ל כמ״כם ג׳ מ״ג דסקלים ונמסמ״ים מסרם מבריכו כך ולם כמזמם מסל מסמי מס׳ כמו מלם מבריכו כך כמזמים
מ״מנרם *ירמם לי מלם מומרכו לקמן כן מלם כמכמם כמיקבי כנון מסמ״ים מסרם דמכן לע״ל מ״כם ל״ ומקבי
מרמל״ים מקדימין ברנלים כמר מ״מם ומן מקנירם מעומר בשכם ג׳ מ״ל דמכמוס מנל ומ״ מנלזו כו׳ דמכן
מס מכל מעירות מסמוכות לסם מ״מכמ״ם לסם וכו׳ ומן כמלון מכמל מלון מכמל דמ״ל דיכמוס מכוס מלים
מכמם כדמכן מסם בר״מ ונם ומנלין לעמוד מס רנים לרמוס מ״מ׳ ומ״ם דמסקלים מכבי מסמל לם נכנם מלם
מרים ומיכומלמי מסקו מרמכ״ם נמס״כ מס׳ מקלים מ״ם מ״מ׳ מ״מרים מ״ו מ״מם מ״כנם מל מס מ״מם כדיקלם
מן לקוך מ״ם ומ״ל דשיומו דכמכ מרמכ״ם מס מלכם מ׳ מ״מר מכנם לבכ״ו מן מלמכם ומ״מרי מ״מרי מ״מכומ״ומ״ם
ל״ מ״מקרו׳ ומ״ כמ׳ מ״מ״ם מ״מרי׳ מלו מכן לו ומ״כרם מס מלו מ״מרכ״ומ״ם מ״מ יקרמם מומכים מומ מ״כ״מ
מן מ״ים לסיים מ״מ מלם יקן לקוך מ״ו ומ״ם מ״מ מכנכם לבר לם מ״מרם מכם לים:

יא ר״א במקבות של אבן כו׳ אמר לא יקבלו הואה להיותה שהעידה הר״ב °ועיין בר״פ דלקמן בפירוש ושלא כמו כו׳ ובפ״ט משנה ד׳ וה׳: ושאין בו אפר מניחין אותו ועל היות שקבלו אפר כדי לקיים מצות שריפה דכתיב את עורה ואת בשרה ואת דמה ישרפה וא״ו שכל עצם לא כתיב שלכך כותשים אותו עם האפר אבל אם לא כותשה אפר כ״ל שהיה: העצם בין כך בין שיש בו שחור בין שאין בו כו כותשו עם האפר וכאשר אבל עצם הנכתש בפני עצמו ולא כתערב עמו שאפר נעור אם קודם כו אסור כדתניא בתוספתא שהביא: חולקין אותו פי׳ הר״ב בין אפר הפרה בין אפר הפרים שנשרפו יחד שלא

וכוברין אותה בכברות רבי ישמעאל אומר במקבות של אבן °ובכברות של אבן היתה נעשית שחור שיש בו אפר כותשין אותו ושאין בו מניחין אותו העצם בין כך ובין כך היה נכתש וחולקים אותו לשלשה חלקים אחד נותן בחיל ואחר ניתן בהר המשחה ואחר היה מתחלק לכל המשמרות:

פרק ד

ובכברות של אבן ככברה שמנוקבים נקבים דקים ככברה ואין הלכה כרבי ישמעאל: שחור שיש בו אפר. כותשין אותו ואם לאו יהא כתוש אותו עם האפר: בין כך ובין כך. בין שיש בו אפר בין שאין בו יהא כתוש אותו לאפר בין שהוא חולקין אותו לשלשה חלקים אחד לאפר שבכברו את כל אפר בין אפר הפרים בין אפר שנים שנשרפו יחד חולקין את השני לשלשה חלקים אפר כיון שכ״ל לפסולה כדכתיב והיתה לעדת ישראל למשמרת: ואחד ניתן בחיל שמשם נבס ששם שהכהנים מקדשין: ואחד היה מתחלק לכל המשמרות ושם היו מזין כל ישראל:

פרק

יונים לא עצים ערבה הוא לא מכילי (הו״ב) ומכילי אוזב יון בשביל לרבות את שאמר הר״ב שבן כמו׳ וכו׳ את הפרה לפניו את עורה וגו׳ ישרף את לעבת סבל לעצי כ״מ סדר לערם סבי ושם דדייקי לעתכי אזוב דת בתוספתא שהביאה הר״ב בפ׳ דלקמן עשכה ב׳ פר׳ כשהיו ערכין כל היו ערכין אלא מכילי אז״כ מפני שאמרו וערוכה פי׳ הר״ם יפה שאין כעשה שעשין כמאמר צבים: לג׳ חלקים רבינו נגור ערים שהחליכהו מקים וכו׳ וגו׳ למשמרת וכן לעוי ברם והר״ר אליה עורמי כתב דקראי לג׳ מפריטו: אחד ניתן בחיל כו׳ ולא ידע דבר שהוא בעזרה אלא אין לעזרה כמו שהעלה וכריכו וזה לאסור באמר הפרה והכים מחוץ לחומה במקום שהוא הר״ב ולא ידעתי למה הולך רש״י בפי׳ הטעם לדקדק לבתוב דשל משמרות כיה חוץ לעזרה והדי ב״ה מ״ל והכי״ם לשר שעשם ועיין מ״ש לקמן: ואחד כיתן בהר המשחה פי׳ הר״ב וכם היו הכהנים מקדשים וכן הוא בתוספתא והביאה הר״ם ולכאורה הם מרבי בלשכים ולא קא מני מזין כדקתני בישראל דלאו בהזיות שאלי אוירי אלא בקדוש לפרה ואם אין דלית לבכר וכר לבכר דקכיה כפ״ר דיומא דף ע״ב כמסכת שלסון עניים אמר וקקרה ומירש׳ כלו׳ וכוהן הם כל מעשה פרה קרי לא לבון קידום ע״כ ולפי זה חולק ההלכות מעשה כל ישראל לא למעוטי כהנים שלא הזיות כל מאלי עזים קיזמר והכהנים בכלל כל ישראל הן ורש״י בפי׳ ממש״ק כ״ב לפרות אפרות מקדשים מעני שלא דקסיה דבמסכה נ׳ ענמו דמשל מ״ל היו מקדשים לפרה °וכן כפליה כמירש׳ פ״ק דיומא דף ד׳ אבל כ״ל שמו מעשה שהוכרתי יבא לו בן ועיינו ד״ל דלפי שפה בי׳ לוקמו שמשמרות וכותבים הם כמ״ל וכשאלו עזגולה שעם צורך שעה היו מוכרחי׳ לקח מגל שמ״ל ומ״מ לפי׳ הר״ב וזו וכן הר״ב שהירש׳ וכר״ש דשל שהלך שכוון למשמרת היו לוקחי׳ למעשה הפרה כ״ל דשם דקאמר מקדשי׳ לו הזיות מאלי עזים שהכהנים ועשום דכהנים קדשים הם לחלק ם ומפני קיומם נמסרו בתיהם עם אם״כ ישר שלכך בקם בכייהו מקדשי׳ ודע שהר״ב כמ״ב נבורו כמ״ב ונם במירושי בכל׳ שמתלק בירושו דבמתחלק למשמ כתב שהכהנים מקדשי׳ שמנו ולכשר שמשם היו ישראל מזין שמכו °ועיין לקמן: ואחד היה מתחלק לכל המשמ לג׳ הר״ב בכר קדם לך בפ״א (ערות נכול) דכ״ל שקיעות אמר כיון בשן שמשמרות הכם נלות שכ״ל שקי ומלק של פיים ז׳ ע״כ וכשלו כל שחלקים היו בעקדם שלא הם ך לעזרה היו כולם כדלעיל אבל כעיבי כרלה לו שמשמרו דלכן היינו שכ״ל משמרות כשוכה פידוע׳ בכתיב כד״ה וכוכדו בשבעה בהיקפוכם והיה שלשה במיוחד וכדי שיוכלו כל ישראל לקחת משם ולא יצטרכו ליטע לירושלם וסרי לך כמ״ל היו מזין כמ״ם במשנה ג׳ וסוף לג׳ הזמנים

פרק ד' פרח חטאת ששחטה שלא לשמה קבל והזה שלא לשמה א לשמה ושלא לשם או שלא לשמה ולשמה פסולה ר"מ רבי אלעזר מכשיר ושלא רחוץ ידים ורגלים פסולה רבי אלעזר מכשיר ושרא בכהן גדול פסולה רבי יהודה מכשיר וטמא שר בגדים פסולה וגבלי לבן היתה נעשית:

ב שרפת

פרק ד' א ששחטה

מתני' מתני' פלא לשמה פסולא דאמר קרא מתני' פיש זה קרייה דקתני מתני' לדברי מאיר מכשיר מיפיל ופיש כמתני' בפוק זמין פלכם כרבי אליעזר: בפלא רחוץ ידים ורגלים בפולא דמתני' קרייה דמתני' דלכי אלעזר נקם רחוץ ידים ורגלים ולא מכא קדש (דלים) קדש כמכים מו בפוק בין בכלי מרת כין בכלי מול ינא: ורבי אליעזר מכשיר דכתיב אם אל מזבח מומר מו בנמתם אלמזבח ירמני כתיב זמין אלכם כר"מ: אלא כמתן גדול מפולא דכתיב ובמתם מיתם אל אלמזר מיתם אל אלמזר ומין מאר שמרתם כמצות אלא מכ"ג: ורבי יודא מכשיר דדרים מוקם בסנן מאר כל מפרות כין בכ"ג בין בכהן מרים ומלך כר' יהודא: ובגדי לבן היה כמנית דכתיב נבי מרם מיתם לבני ישראל ולבר מגר כמוכם לפקח מולם בכיום מכמורים כתיב מיתם זמת לכם לפקח מולם מם מבודת יום מכמורים בבגדי לבן מף מעמם מרם בבגדי לבן: ב מוץ

כמכים מם מרו כמך מרו ומים מ"כ מלקם מבלם מכל מסיו במסרות מרון לעזרם מם מלוים מסרת מרון לעזרם כמ"ם מר"כ כרים מדום ומעמי' מכמבמי לעיל דכב"ם מק ומו' מיו מליים מוריים מייכו מכמכם לא מערוק כמלזם מזיקות מכל מלויים מיו נ"כ מוריים כמלו מב מקומות ולא מכמכים מנמכים ומלוים מנמוק כמ"ם כלזם מר"כ כמ"ק דמרו ומכמ מסיו כ"ל מסמר"לוים ולמם מיו מקמלקי' כדברי יוכמן כן מוו"ל:

פרק ד' א ששחטה

מתני' מיש ומרקריים דמתני' מתני' מכל מין לומר דמדכתיב מיפדרים מלא לשמה כדדרמיכן כמ"ק דזבחים ים"ק דמכמות מיש לשמה כמרם (כמפר) מתמות דלא רבי דמכי לא כתיב מיש כמתיבם ובמומים מר"ם: אז לשמה מלא לשמה מיין כמרים מר"ב כמ"ק דזבחים ומ"ם מס כמ"ר ומיין לא מכמנ': ושלא רחוץ ידים ורגלים כזב מר"ב לדברי מקם רחוץ כו' ולא מקבי קדש דלים מדש כמכים מו בפוק כו' ולא ידמתי מקום לדיוקים דמם בקירים מכים מקבי כמי מבי מלא רחוץ כרים מ"ב דזבחים וכן כמי מדין מסוליר מלומנמ דמומרמי מיש כמ"ב דזבחים ס דקר' מרא ד"ם בר יוסף מתר מקדש בכלי מרת כמכים ויומא רבי יוחנן מתי' בפוק ומתי' בכלי מול ומתי' בסקירים מלרים ומי מ"מ לדיוקים דמר"ב מתמי לא מומכיכן מיכם לר"מ בר יוסף ולמתות מסיים לר' יוחנן מלא לאו דיוקא כלל דמתמלף בקירוש מלינו מלא כמכים מקבי מתי מלא רחוץ כו' ומ"מ מסק מר"ב כר' יוחנן מסתכר כזוהים מכום דרבי יוחנן מרא דמ"ם מתי וכך מסק מרמכ"ם כמ"ר מס"ם מי' מ"ו וכמ"ם מדרלמ מכי לתם לי דמקדש ומתני' מתין מכודש ולא ידמכא מתמא דמתיר כמקדש מל מרם דמתמי ינרא כלומ מלא ים מכלי מכמים כמזר כל מכלים ומרי בלבלי מקמים ומיו כל מכמת מומים מכלי מכמים כמ"ם מר"ב נר"ם דלעיל ודומק לדמומו לתקלות מסוכמין כו דמ"ם דלעיל"ם דמסים לתמר מריומם ומיין כמרק דלקמן מקמ: ר"ו ר"ם מ"ם: ודר' מכמיר כתב מ"ם ומלכם כרל כבר כתבתי כזם בפרק דלעיל מתכמ"ם: ובמחוסר בגדים מסולא כדמכים כמתרי ולקח מלמזר מכמן מדמם מכמן בכיסוכו מרים: ובבגדי לבן היתה כמנית כמ"ר לכתיב נבי מרם כו' ובלבד כתיב כו' ומתכם מם ד' כלים (גם כן) מרים לוכם (כל) מכן מר מם לעמוד מלמון מסומתם מנומם בד' בגדי לבן מל כמן מדיום (כתונת מכנמים מכנמ ומנמנמ) ומם מסמם בבגדי זמב מו בבגדי לבן מול מסולא מרמנ"ם: (מרמות) מנ"א ב מוץ

ב חוץ מניקה בתר מליב מקום היו עושין למריקה כמין גת מיין עם מכתבתי בזה בפרק לעיל מעכם רוש"ם ושם מסמס מין מלא כגנל מסיבל מסולם בפ"ר דוכמים דף קיד מכאמר ומסמ"ומוס עם מומם בגנד מעמם דעמ"כ מ"ל: ככם ונו"מ מ"מעמם בגנד מעמם ויש לעמוס דמכן כי מכן מרמס מכן וס"ל לפרס דוס מרמ"מון מנעמ וילמיכן לם כמי מעמ בס"ם מרכמי' ומרף ומוס ומירמ"ל בער ומוס מעיך ומרף ע"כ מכל בכר כמנמי בוס בסס מעוסמוס מס בוכמים: **לחזר** ומוס מעיכים בסרס ומיש דלמסל מעמם מלמכם כדמכן בס"ף מירקן מכל בעוסמם ומכיסם מר"ם דרוקם מם למ"מר מוס מסור ובוס מכל מכמן מסוף מוקם מס סוס"ף מסלם מעמם מלמכם מליכם בריכם בעמם מריעמם ומעמן כך מרמכ"ם בע"ד מס"ם:

ג ע"ם למכול מכמרס כו' כמרס כן מוס בס"ם וכן מעמיקו מר"ם ומר"כ וכן מוס בכוסמ' מסר' ס ומם דכמוב בדברי מרמב"ם בעירומו ומסר מייב מכמסל מוקם כו' בכמל' בכמב ומסר מייב מכבסיר מוכ' כו' ומרבמסים כמי מוכרם לוי"ל בער מעמם מכמב למי מלם כמער בס לרים כיקוים ובמכורם ד"מס"ם מעמיק בסר: ובמב ג"כ וס מסמס ומסר"ר ומלם ומרע"ם מעם מל מסמס דס"כ בכל מקרבכות מכמער בסס רים כיקוים בים מן מדין מיסמלו בכך ומיכו כל בע"ם מר"ם ומער"ם ומר"כולי נרמס דלי"ק דמרמב"ם ס"ק דבערס מין מוסכל למכרם למכול דמעמב למכול ומם"לו למכמים דמער מעמכות מוסלו' בס מסכי מידי דעוכל דבדילם לם כמער רים כיקוים ולמיכך מין מקוים לוער מעמכם מוסלם בסן: **רא"א** מין מעמכם מוסלם מ"ר ב מם"לו בזוקות בנון מוסם מל מכם לבוות מדמס למער מר"ם דמי בזוקם מסמכם לגיל רים מירקין מכל מעבודם למבודם לם מעמכו מעמ' מלמירום ובעמס ב"פ"ם דמסס מעמיכן מבבות מרים מירקין מס בוכמים ומבמות לם מירם כי ובלוקם מ"ניל"ם מס למרוסי בעיסבם ומס מעור כלמק מב"ם כמי' רבי ג' יעור דמכם בפרק ל' מס"ם ובלי מעמ דמעמעמם יס מירם מר"ם ומר"ב:

ד כל

ב שרפה חוץ מנחה או בשחי נחות או ששרף שתים בגת אחת פסולה חזה ולא כיון כנגד חפתח פסולה חזה מששיר שביעי' הזר והזה שביעית פסולה משביעי שמינית וחזר וחזה שמיני כשרה:

ג שרפה שלא בעצים או בכל עצים אפילו בקש או בגבבא כשרה חפשישה ונתחה בשרה שחשה על מנת לאכול מבשרה ולשתות מדמה כשרה רבי אליעזר אומר אין מחשבה פוסלת בפרה. ד כל

כ מון מניקה מק"ס מיו עוסין למריקה כמיונה כמנר מעמו מל מיכל ומם מסמס מ"ן מלם כנגד מעמו מל מיכלמלם: מוכמי ניקוה כגון מסלקם לבמים ומרף מכיה כנגד זה ומכיה כנגד זה: מו מסרף מסים כנגד מעמ מעמ' מסוכיה כל מעמ כבמי (מ"מ) מעמלן מעמה מלמכם מון מוסלם מל ומכל כזו מסר זו כמרס: ילמב' ומכנגד מעמה מסול' דמל ככם מבי מל מוכר כמיב: מסיה מכמיה דמכמעמה"ים כמיה כמדרן ומוס מכם מכיה קידם מסיה ומזר ומוס מ"ם מכיה מסלם דכמין מיקר למסיה מסיה ולמכיה מכיה מ מכל מכמיה מכיה מכיכים כמרס דמין מ"מ"כיה כמומם מל מרס: כמרס מלם בכמב כמוה בכבור כמלמם: ומזר ומוס מכיה למו דוקם דבכ מלין כמרס כין מזר ומוס כין למ מזר ומוס ומבב ריכו כקמיה מיכמי מס קם מכמב לן דמ"ב דמומ"ם כמומיה למ מבל דמכי נמריכמו למכב מומוה כנמרס מכיקה ומו למ מיה מיכלמס מומ מומ"ם: ב מרמס מלם כמ מכיה מומ מומ (ומרף) מכם מל מרס: כמרס מלם בכמב כמוה מכיס מלם (ומרף) מכם מ מכל מכמיס מלם מרמס כמרז"ים מרוכים ומכוסים ומני מ"מכם מכמ"ים כמ"ירקן דלמיל: מכמיסם ומקמם כמרס דמם מוס ומם כמרס כמיב כין כמכמם ומכוה כין כמכוכר: מל מכם למכול מכמרס מו למכוה מדמם כמר דוקם למכול ולמכוה מוס דמכמר מ"ק דבכל מקרבכות כמי כי מלי נוכם כמר כדמכן נמרק כל מכמולים מכב למכול דבר מלין דרבו למכול כמר כנוקמכילם מוב"למרם מבל מכב מל מכם למזוה מדמם למער מבל מ"קדמכם"קרים רמכמב ול"ם מבר דלין מכמכם מוסלם במרס כלל מלי"כמוה ומזרם למכמים דבכלם למכם מבבר כרים מירקין מלין לם דין מדיבי קדים מוסיל ומיס כמכמיה כמין ומין מלכם כרבי מליעזר: ד כל

ד כל העסוקין בפרה מתחלת זעד סוף
משמאין בגדים ופוסלים אותה במלאכת
אירע בה פסול בשחיטה אינה משמא בגדי
אירע בר״ה בהזייתה כל שעוסק בר״ה לפני
פסולה משמאה בגדים לאחר פסולה אינה
משמאה בגדים נמצאה חומרת קולת רעולם
מועלין בת ומרבין לה עצים ומעשיה ביום
ובכחן

ד כל העסוקין בפרה כו׳ פי׳ פר״ב דכתיב ומסלק
וכו׳ ופס מטלק כו׳ ומים פר״ם וכיבוס
בגדים דכתיב נכי שוסף דרים ליס בספרי ״ ומס לתכן
עסוקי׳ כן סוס בכל מגירמסות מרמ״ת וכמירוסים ג״כ
ומס בטולין מ״ב דף כ״ס
מ״מ לס מכי ולכך לס
מלמתי יד לגנים מעוסקים
ומס בדכמפלים מקמ מ״מ
מעוסקים מך מר״ם מעמיקים
ג״כ מעסוקים: ומוסלים
מוסס בטלמכס מי׳ מר״ב
דכתיב ומסס מוסס וכו׳
לעדכו מטלמכס מיסלס כו׳
ומסוכן לעדכו מל מסמס
מסר מכל לסין כרמ״ס דסמדו ומכ״ס מר״ם מס מד מסלס
ימסר יס לי כדין מס מוסלס בסמיסמס לס מסמסול
בקרמ״מס מס כס מכמוב ולמר מל מסרס מסמס מלמכס
מוסלס כס מסמס מסמיסמס מל מכמ״מס מסר ״ ומס
דרכיכן מכס מוסס מס״ג דמסמיכן לס לרמס מסרי׳
נס דלמ״ל מכס ל לל דמרמ״ס בסמס: אינה מטמא
בגדים ל״מר״ב דכיון דמסמיסמס בסמול מ״ב לס כמ״מס
נס מ״ין כלום בכמרות כו׳ ומס׳ יסכס לסמיסמ מסלס
ומד מוס ״ מסכל קדוס־מסמיסמ מס״ם לס מ״מ״כן מקודס
מסמול מטמאס בגדים דמס דיסכס כו׳ מ״יכו בסמיסמ
כמרס מכל נמסמיסמ מסולס מגלמי מלמס לעמרמ דלמ״ס
מסמיסמ מ״ס כלל מכל נמזמוס כבר כמ״מס מסמיסמ
בכמרות מכי מ״מס נמ״ם מ״ב דמולין דף כ״ם:
נמצא מומרת קולס ״ מס מסמסרכו לנמלס מסו׳ מלמכס
מ״ס קולס דמעמס ומילך מ״כס מטמאס בגדים מפר״ס:
דעולם מועלין נס מי׳ מר״ב מד מסמ״מס מפר דכתיב
מסמס מ״ס וכו׳ ברמ״מס נמס״ד דמכמוס דף
כ״מ וכתבו מסו׳ מסמס מלמד מועלין נס מ״מס מ״מוס
לי דקדמי נ״ס מ״ס (דמועלין נמן כלמכן נמ״ג ומ״ל
דמעילס) ולל דמ״מס׳ לעומל מתר מומל דמ״כו מלס
בנמס וכלי מרס בלבד ע״כ: כלו׳ בנמס קדס מוכס
ולס דכדק מכיס כמו מפי׳ מר״ב מס מ״ס מכס ג׳ ולי ברמס דקומ״מס מ״מקרמ לסו קומ״מ דומ״ל דמסמס
מ״מס׳קרמ לסמר מ״לי כדרמ״כן ברים מ״מקין מלס מרמ״מ כמב לעמומי מרס קמר כמי דנכלל מסמס מ״מס
מ״מלין נס ומ״מ מס לעמומי מרס מוד כמכו מסו׳ מ״מ נס מומלין נמרס מין מומלין מ״מס מ״מס לי דמר
קרס מומר כרמ״מס נמוס מ״מומ (ומס כמכו מר״ב) ולל דמ״מי מכס דכל מכומס לסרמס מומר ומוד כרמס
לעמס דמסמס מ״מס דמין לך דבר מכמ״מ מכומס ומומלין כן מכל מכס מכמי לס מ״מ״כ ע״כ: ומרבין לס
מנים מ״ין מס מכמכמ״ מ״מס נס׳ דלמ״ל מ״מכס לס:

ובכהן פקב פר"ב מון מלמיפת מפרש ומפ"ל
וקידוש כו' ולא מי' בעלוי וקידוש מכלן
ונמ"ל דיומא דקמ"ג ומיילא סר"ב כמ' דלקמן מסכת
ר"ה ולקמן לסמא מעבר מרומת מסמ"מכך לאכרי
לך בפסומת מכרי לך
בקידוש מיר"ל מסמר
מם מם כמיב ולקמו מוקם
מכמרו כפסומת ע כ'
ומילו יכמי כמיב בשמו קרא
ונמן עליו מים מיים מל
כלי ומעל כלי דרם מיקן
מים ככלי מקלם ומייכו
מעלוי: עד מימלו מם
מעבר בנמרי מו יכול
(מ"מ') קרמו מ"ל לאי
דרם ככר מן מי כדם ר"ל מסן יפמלו כמלאכם כל עוד
(מיקמוב כמן למיות) מי כדם מעכם מם מכו מיכדם
מכם לא ישמלו כמלאכם מרמב"ם ומ"ם מר"ב ומם
לעבר ב מעם כו' מעז כמעם מומקם לסמן מרמב"ם
כך מוקם מם מעליך כם מעבר כו' מכם לא יעבל כמומיה
מלאכם ולא כמעם מומם וכו': שיטילו מם מעבר ל'
מר"ב מעמילין כמים מעבר מעבר כלומר דמים כרימם
מכלי וקרם דוכמן עליו מים מיים מיר מומר"ב כמ"ק
דקמורם מכמ מ'ומיין מ"ם מם כמ"ל:

פרק ח א שובל ולן ולא מני בם מקם ומומם מלא
מכם מ"ג כדלקמן כמרוב וכמו'
ומכיאם מר"ם מלינו בלן ומם"כ מכל ומ"מ' מכים מומר
בסמילך לסכול: **שמכל** כמכיסמל מסמם כמב
מר"ב כדמריכן בבר' מומר בקדם דמ"ם כמכים מל
מסרם יין לכסכים ומן לבמוס מלא ימסכו' ומרם
מרם מרומם לבכמו מכי מכים דם כ"ב ומיכם למידק דמ"ל בכמכמוס יין ומן וכמיק כמיבמרימם מרם ובמכים
דלקמם מפן דבר מם ולל דכיון דמסרם מעמ"מ כמלן בומם מבר מרם כמלא כמיכמו מל מסרם יין ומן
כמם מיכם כמם לבכמו ויבים מלים יין ומן כך יעמם לבכמו מרם מרומם מם מם מסרם בילו ומבר מרומם
כבר מם בילו מלין כמלין מלא כמבילא ומ"כ מרומם בבמרי' ומ"מ מים יכול מר"ב לבמיל רמים מן מומכם מסמימו
בסרים נמקבי מ"מ דמסלום מבל כמבינ מל מומם וכ"כ מרמב"ם מבל דברי מר"ב מומקים מבי מר"ם:
מותה מם מכבמן ומומל כמב מר"ב כיון דמלין לא כמקם ומלא מכם מלנבו' מיים מבר"ם לבדרך מבומים
בסם מבים מי מבמור לא מ"מי מם מקמו ומבמו כו: **דש"א** מן מבר מבמי מי מר"ב מם מקמ"ם
מם מכבמן כו' ומבמי לא מקמירי מ"ק ולבי כמבו מר"ב ומן מרמב"ם דמין מלכם כר"ם ולא מלא מעמ"ל מבמא
מכבמן מקום וכו' ומ"ב דמ"ק כמי לא מעבר מלא מיקם מם מכבמן ומ"כ מם מ"ק כמי מין מלכם מלא מומל ומ"ק
בבמי לא מ"ירי ליבא לבמיבר דמין מלכם כמבמו דבמ מיבם לבמיבר דלמו דוקא מומם מומ מעבר דמ"ב מקמי במ"מ
בבי מרי ומבמיבמא מבמיבא מרים לבמומם מומם כבמן ומומל מבמו מקום כו' ר' מבמון מומר מן מבר מבמי וכו'
ון מבמ דמבומם דבומימ מבמן מומם ומומל ומיבו כבמב ומבבר בא מבי'

לעמר

רבי יוסי אומר מן המדר השלישי: ב
המשביל כלי לחטאת במים שאינם ראויים
לקדש צריך לנגב במים שהם ראויים לקדש
ם שאינו צריך לנגב אם לחוסיף לתיכומים
לאמסקרישין כין כך ובין כך צריך לנגב: ג
קרוות שהשבילוה במים שאין ראויין לקדר
מקדשין בת ער שתשמא נטמאת אין
מקדשין בת רבי יהושע אומר אם מקדש
חוא בת בתחלת אף בסוף יקדש בת אם
אינו מקדש כה בסוף אף לא בתחלה בין
ד שפופרת

לעקר ג' ישים ובוטל ולפי זה פוקק ובוטל דעקבי' כשי
מכי עיפרש' דע"ש פוקק ובוטל בקבלם ורמפי עפר כך
מעכר לקק ג"כ ומ"כ פוקק מע"ש ומעכר כוטל מעל
נב דמקיפנקש מעכרש פוק ובוטל ומיכו כמכת מכל מל
ע"ם קפי ע"ע מעכתיכו
מקיכרש מלטוכם ס"ק פוקק
ע"ם ומעכר כוטל - ונמכם
כרמק מכ"ע כמלמ מס מעכב
לם' דומעכר כש כו' מוש כמו
מעכר כש דנ"ק: ר"א מן
מס"ר מסליפי לפי מסוש
לעמעים יקק כלי לנב מו
(וינע) ככלי מעכר מקריע
מקר יכש נמדר מסכי ומ"כ
(מעוי) מכלי מעכר לקק
מעמדר מרמנון לעקומו ולכן
לם יקק אז מעמדר מסלישי
מרמנ"ם: ב המשביל

רבי יוסי אומר מן המדר השלישי: ב המשביל כלי לחטאת במים שאינם ראויים לקדש צריך לנגב במים שהם ראויים לקדש אם שאינו צריך לנגב אם לחוסיף לתיכומים לאמסקרישין כין כך ובין כך צריך לנגב: ג קרוות שהשבילוה במים שאין ראויין לקדר מקדשין בת ער שתשמא נטמאת אין מקדשין בת רבי יהושע אומר אם מקדש חוא בת בתחלת אף בסוף יקדש בת אם אינו מקדש כה בסוף אף לא בתחלה בין

ד שפופרת

כלי לעמעם מ' מר"כ כלי מעמ מין כעמכם ס': אם לעום ם לעוכ ומר"כ מעמיק מס לעמוס וכ"כ מר"ם מכל מרמנ"ם מ' לפי מסין (מוקר) מ"ומס מים ומפי כעמעמ מ"עורן מל מים מעקומים מלם יקעכו מסין מקומים מעוקרים (כלל) מכל מעמ מנים מעמר כמי מעיין מכלי מכם מעמעמ מ"ומ מעכו מל מ"כלו מלו מעיומ ולם יומ"ם כמן מים מקרים מעמ"ל מעמר כמקרמ ע"כ כרמם לכמורם מעמר מנירמנ"לומ"ם כנ' מעמר מם מכמכם לקמן כמכ מ"ן מ"מ' ומערם מסין מ"מרמו לעום ם כו' וכמכורו מ"ם מ"ם מעמיק לעמוס כרמכם וכ"כדלקמן"כ מנים מר"ם: ג קרוות מעמכ"לום מ' מר"כ מעלם כעלמ לעמעמ כ' וכ"מ מר"ם מכל מרמנ"ם כמכ ומל מם מעמיר לעמוכ כם מרם ומכנם כמוכם מים ומעלמלם ומעמר מומם מרלמם כמעמרם כם יומ מומכ"כם מים מסין רמוין לקרם מכם רמוי מקדומ מם וכו' ומם כמעמם מעמ"ל מ"מלום רמים מרמוין לקדום

כו' מרמם לדרכריו רימם דנקם מעמכלום לם מכילם מעם מלם כל מעמכו כם מרכם מד מכמרים ומכום מ"מם דנמעמם מום דנקם מעמכילום דמעם מריך מכילם מכלכריומ דמלם כמעמם מין כמן מכילם כלל ומם לדרכי מר"כ מכילם זו לם מ"מם מ"מכי מכריומים כלל כדמומכמם מ"מכי' לקמן מ"מ"ים לדקדק בדכרי מרמכים מעמ"ל מסין רמוין לקרם ומ"מך כמכ מם"כ מ"מ"ל מ"מכלום כמים מרמוין וכו' דמכלים כיין דמעכמכיכו לם מכמם מלם מין רמוין כרימם מם"כ כמימם מכל כמכורומ"ם מם"מ כמכ כרימם מרמוין וכמכ מכ"מ מכן מומ מנירמם כמכ' מכמכריכו מ"כ ודקדקמי כמכ' ומ"מ מ"ם דמומ ימן מכמ"ם ומ"מ מי כמכם כם נ"כ כרים מומים מרמוין לקרם מומ"ם מנים כמכ' כמקו מ"מ"מכ"ל מכן: בין כדומ"ין כדלם ימ"מ כו' ל' מר"כ מלם כ"מ"כ ובין כ"מ"כ דכרי מ"מומ"כ"ן ומם מ"מם לכ"ין דמכרכריו מלמ"מ"מ מ"ל"מ"מ' כ"ין כ"מ ובין כדלם יקרם דמם כמכל מ"מ"ומ מ"מ"ר"מ

שכל שר"ם לא כתב אלא ומ"כ לאו דברי רבי יהושע בן
ושמעון נמי"ן וכ"כ הרשב"ם בפירוש ומשרת"ן כן
וכן כך וכו' וכתב שמעם מפין מוסמין לו יקצירב
עצן מעיס אסר יצאו מעכם כמו מקדם מפין בן הרשוי
לעום ף דבר כמי כדם מ"כ
בלמר מס"כ בתמלת מקדו'
מפין כמן מריב מפיכו
מקודשים במקודשים מכיון
מעכסיו מוש מקדם בתמלת
דומין מעיס מגלות כם
מתקדשים גם כן ומס מוב יפלמו לא מכמת לן
מפרי גם הם מקודשים ולא יצרו נמיכי לכרי מב"מכוס
מכתב ,לל ומעמם מסמעירו בלמוף מעוס דכלמם ף
מעוי מוש (למסמוש) מומם בתוכם זמן מדוכם ומוכלמי
מתלוים מעם מכלוש גם מכל כמקדם כם מעוי בזמ
מלא למסומם בתוכם מלכך לא מויסי' מתמלוים מעיס
מבמוכם מ"כ כי מי מגיד לומכמקדסין בכלי מפין
מוסין מומן כו מכל מעדין מומו לכלי מסר ולקס כל
מסרל מומלמרות מומן מכל מכמקדמו כי לכלי מסר:
ד' שמורת מי' מר"כ מל קכם וכמוכים כל מכבי
מכם דלו מקבלת מומלם כדמכן כמ"ל
לכלים: לרשאת מי' מר"ב לסים כם מי מסמת מו
מסר מסמת ומ"ב לסמר מסמת מיסין כלי מכבים מסר
מעבר מגייתם מסמ' מכעמי' כמכולי יום מסמירו כם
כל מקומרו' ומ"כ מין לקום עוד לסיזלו כם: כ"כ
מעו' מ"ב דמנינם דף כ"ב וכ"כ כמ"ו דכדם דף מ"ם לעבין קידום מי מסמת ומכי מכן לקמן: ר"א יסכ
מירמי' מר"כ ומיכם מיכרם כו' דכלים מבנמרים כו' ועדין שום לא דרוק מיכו מסמת יכם כדמכן כרמ"ל דכדמום
מר"כ הם בתנינם ומ"ם מר"כ דמכילם זו מ"ב מערב מעם מ"ם דמנינם ומי' מעו' מדלא מכם מעם כמדים ומ
מיעמ מ"כ מייתי מומר לעמרומם מכילם מיעמ כמים לא דליכם לעמתי בתכי דמ"כ כיעמ כמדים מריכין מכיל
לעמרומם ומערב מעם לקדם מ"כ ומ"ם מר"כ דלגבי מרמ מסמת מסמת מסמת בתכיתי מלו מ"ם מם וכמעמ
ציום מז' מום ומ"כ מובלכמ"ם מר"כ כמוף מכילמין: ר"א ימעמ ויסכול מי' מר"כ ומכין מעמ ליל
שיכדמ כיון כו' לא כמי מערב מעם לקדם וכ"כ מר"ם וכלומר מעמ"ל מלמסמת מסמומו כמעמ מע למ
מדם כיון דגם לקדם מין כו מערב מעם מין מכדומים מרגיסין בכך דמכך מומרות כולמו מדרככן ומרגנ
מכמקים מסים כמם מסכו מסמים כמקום מעמ מל מיעדיב מעמו וכדמרי' כמ"ב מסכמ"ל ולמיכך כמסין מר
מערב מעם מף לקדם לא ירגיסו כמם מעכסיו גם כן מין מכדיכין מערב מעם: חבל כמרים לקדם לי"ל לעמ
קמן לרככן לעמויי מסם מ"ם מרק קמ"ל דמרכין דף נ' ומיין מ"ם מרק בתרמ מסכמ"ל ו"ג מר"כ כדדרסיכן מ
לסכמיר מע מזר כו' ומיכם לעדרם מיעכמ מים ולא מסם מזור ומ"ילו קמן דמ"ב כמ"מרק בקלמי כל מסרמ' כו
מסמת מקרמ זמ מוכיל מיד מסמת מקרמ מלמכיו דמ"ל מ"ם ריבמו' דף מ"ב ולמכי דרסיכן לעכסיר מע מזר לעומ
מסמת מקרמ מלמכיו דדוקמ ככמן: לקרש לעון מר"ב לסמליך מעמר מ"ב מעים מיין כמי' מר"ב נ
מעמ דמעורם מסכם מ' ומ"ם מם וכבר רמומי זמ לעיל מס"ד: קטן מיין כמרק כתרמ מסכם?: לל

ד' משומרת שחחכח להשאת רבי אליעזר
אומר ושביל מיד רבי יהושע אומר ושמא
ושביל חכל בשרים לקרשרוץ מחרש
שוטח וקטן רבי

ד מסומר' מל קכם מסמכם מקכם לעום כם מי מסמת
מו מסר מסיק מלילו מעכם מכר מסיכו מסוד מל
כמומלם: רבי מליעזר מומר יסכיל מיד ומיכם מכירם
דמרם כמסיק כמכול יום מעום דכלי' מכנמרים כמסרם
מריכין מכ לא לקודם מעמ
כמסר בכלי רוק מי מעין
מלעם מפין ומדין מומ לא
כמעמ נמרין מל כלי ומסמומו
ומ"ב דמומלם זו מיכם
מריכם מערב מעם מלא
מכולם בלבד מכל מקום מיכם מכירם מעים דלגבי
מרמ מסמת מעמים כמעמ מע כמכ"מי מו ומסמת
מרם וכלים ומי מיקם דמרם מיקם מריכם כמרב מעם
גם מים מיקם מריכם: רבי יהומם מומר יסמת ו מכיל
דכמכיין מסמר ליכם מכר כיון דכלים מכנמריר מסמרם
לא כמו מערב מעם לא דם מלכם כדבי יהומם: מכל
כמרים לקדם כל מסמורים כמרים לסמליך מסמר מל
נבי מעים ומ"ילו מים דכמיכנבי מסיעמ לרמ מרמ
ומסף מ"ם מסור מע מבר מערם ומכים מע] לעמנ
ודרסיכן מים לא מכיר מע מזר מסור ומ"ילו מסם ומכן
מי מים גו דמעמ לסכים מדם לגרם מומם ומקמן מע
כמקדמע לסכים ומבר מסיעם כלמר' כמיכם מך מכומ
דקדום ומין מכולם מעמקע בנמים לעדכו מכל מכמ
לסם יכמ מערם כמר לקדום: רבי

ר"א יסכ
מ"ב מ"ב דמנינם דף כ"ב וכ"כ כמ"ו דכדם דף מ"ם לעבין קידום מי מסמת ומכי מכן לקמן:
מירמי' מר"כ ומיכם מיכרם כו' דכלים מבנמרים כו' ועדין שום לא דרוק מיכו מסמת יכם כדמכן כרמ"ל דכדמום
מר"כ הם בתנינם ומ"ם מר"כ דמכילם זו מ"ב מערב מעם מ"ם דמנינם ומי' מעו' מדלא מכם מעם כמדים ומ
מיעמ מ"כ מייתי מומר לעמרומם מכילם מיעמ כמים לא דליכם לעמתי בתכי דמ"כ כיעמ כמדים מריכין מכיל
לעמרומם ומערב מעם לקדם מ"כ ומ"ם מר"כ דלגבי מרמ מסמת מסמת מסמת בתכיתי מלו מ"ם מם וכמעמ
ציום מז' מום ומ"כ מובלכמ"ם מר"כ כמוף מכילמין: ר"א ימעמ ויסכול מי' מר"כ ומכין מעמ ליל
שיכדמ כיון כו' לא כמי מערב מעם לקדם וכ"כ מר"ם וכלומר מעמ"ל מלמסמת מסמומו כמעמ מע למ
מדם כיון דגם לקדם מין כו מערב מעם מין מכדומים מרגיסין בכך דמכך מומרות כולמו מדרככן ומרגנ
מכמקים מסים כמם מסכו מסמים כמקום מעמ מל מיעדיב מעמו וכדמרי' כמ"ב מסכמ"ל ולמיכך כמסין מר
מערב מעם מף לקדם לא ירגיסו כמם מעכסיו גם כן מין מכדיכין מערב מעם: חבל כמרים לקדם לי"ל לעמ
קמן לרככן לעמויי מסם מ"ם מרק קמ"ל דמרכין דף נ' ומיין מ"ם מרק בתרמ מסכמ"ל ו"ג מר"כ כדדרסיכן מ
לסכמיר מע מזר כו' ומיכם לעדרם מיעכמ מים ולא מסם מזור ומ"ילו קמן דמ"ב כמ"מרק בקלמי כל מסרמ' כו
מסמת מקרמ זמ מוכיל מיד מסמת מקרמ מלמכיו דמ"ל מ"ם ריבמו' דף מ"ב ולמכי דרסיכן לעכסיר מע מזר לעומ
מסמת מקרמ מלמכיו דדוקמ ככמן: לקרש לעון מר"ב לסמליך מעמר מ"ב מעים מיין כמי' מר"ב נ
מעמ דמעורם מסכם מ' ומ"ם מם וכבר רמומי זמ לעיל מס"ד: קטן מיין כמרק כתרמ מסכם?: לל

רבי יהודה מכשיר בקטן ופוסל באשה ובאנדרוגינוס: ח בכל הכלים מקדשים אפילו בכלי גללים בכלי אבנים ובכלי חרס ובספינה מקדשין בה אין מקדשין לא בדפנות הכלים ולא בשולי המחץ ולא במגופת החבית ולא בחפויו מפני שאין ממלאין ואין מקדשין ואין מזין מי חטאת אלא בכלי אין מצילין מצמיר פתיל אלא כלים שאין מצילים מיד כלי חרס אלא כלים: ו ביצת

ר"ל מכמיר בקטן פירש הר"ב דאם אינה כו' לכתיב ולקח לשון יחיד וכו' אפי' ולקחו דאפילו הכי דאסולים כו' כגון קטן ואם דמכסר מפי בקטן מכמרה ומומה לל דמוס דאפי' לכלל דעת קום מ"ד דיומא דף מ"ג ובמ"ם ורבכן אי כתב ולקח ובתן"מ מד דמקיל מד ויסיב מד דאומו דמקיל מעבר יבכמו מל מעים כמה דמתכמ ולקחו ואי כתב דמתב' ולקחו ובתן מ"מ מד דמקילקרי ויסבי קרי כתב דמתכמ ולקחו ובתן דאפילו מקלי קרי ויסיב מד: ופוסל באשה פירש הר"ב דבתב ובתן ולא ובתב מ"ג דכל מעומה כולם בלמין זכר כמתרס ואפילו מכי לא מתעסיכן מעם מלא מיכא דבתיב מים בפליים (כמ"ם נמתכם מ"ק דכ"ק) לל דמאבי מכא מדמכי קרא בלבורים ולקחו לשון דכים ומדר כתיב ובתן לבמי דרמיכן ולא ובתב מו' דיומא: ובאנדרוגינוס מכל מומטוס אפילו מ"ק מבל ליס מפני מאו' מפק מדל כדאמר בפ' מרל "מומטוס מקידם קידומי מבול מבי מאו' מפק מדל ומדל מקידם (קידומיו) מבול דם"ל כר"מ דמרבם מדל כמאמ ("כר"מ דמדל לבכין מאמר לאכול בקרומם מדבמי מים מים מזרע מאמן ומומ מרומ מו זב ומדרבי נבי מאמי מ"מ דבי מדרי בבמו') ומם דלא מקבלי מ"ק מומטוס לל מין לבדין מן מבללות אפילו נמקים מבאמר בסן מון ומבא מון מבמ"ו ומייר מדל ומאמ ומומטוס מום' ומיין בפרק בקרא מבבא ל מאמ

ים לי מקום לאמרוך נזם בא"ד: ח "בכל מכלים מקדשים בתב הר"ב בין מל מן וכו' וכו' הר"ב ולבומר דלא מיתא מל מרם לבד ולל מרמב"ם בפירומו מאמר ית' ובתן מלין מים מים מל כלי יאמר מגיד מאמ בא כל מכלים בכלי מרם לאמרו מל כלי ר"ל מיום כלי מיים ולא מאמר מכלי מ"ב רומו לאם מאמרו בבמרי מאים בדין מומל ים ומאמר מקדמין בבומאים ומאמר מקדמין בבדם אם לבדתי לבומאם מלא מאם בא כלים בכלי מרם מאמרם לא בבמאם בא כל מכלים בכלי מרם מ"לאל כלי מגיד כו' מ"ב ובבבורו מ"ו מא"מ בתב מאד כלי מרם כו': "בכלי גללים מאו' בדאל דכלים: ובספינה מקדשים בא לא ידבמב מאי מיבמריך וכ"ל דאים' לאמומיכן דאמ"ג דבמיבא מ"ב מלי לבבל מומאם בדבבן בבבנ דאים מבייל לבמיבא מאים מומרם וכו' מ"ב ל דאמ"ר לאמומיכן דמקדמים בא מא"ג לאמר לבבן מ"ם מי מבמם ומאמר מבמם לא יבב"רם בבמר ובבמיבא מא"ם מקדמין בבמיבא מאר"ם: לא בדבבות מכלים וכו' מי' בפי' הר"ב בבבבא ב מ"מ מבם' ילים. אין מבילין מאיר כלי מרם מלא כלי מבלומר ולא מבבי כלים בדמירם הר"ב בבם' ילים בא"ק מבבא ב"מ"ם: שאין מבילין בכלי מרם כו' בבם הר"ב בבמו ומין מבילין כו' דנבמו בא"ק דבבא בו' נמ"ק מרים ומרבא"ם ומרבא

ו ביצת חיצרים כשרה רבי יוסי פוסל
ביצת חתרנגולת רבי מאיר ורבי יהודה
מכשירין וחכמים פוסלין: ז חשוקת
שבסלע אין מטלאין בה ואין מקרשין בה
ואין מוין מטנה ואינה צריכה צמיד פחול
ואינה פוטלת את הטקיה חיתה כלי והכרה
בסיד מטלאין בה ומקרשין בה ומוין מטנה
וצריכה צמיד פחול ופוטלת את הטקיה
ניקבה מלמטן ומקקה בסמרטוט הטים
שבתוכה פוסלין מפני שאינן עגולים כלי
מן חצר ומקקה בסמרטוט הטים שבתוכה
כשרים מפני שהם עגולים כלי עשה לה
עטרת של טיט והלכו הטים לשם פסולין
ח שתי שקתות שבאבן אחת קרש אחת
מהם הטים שבשניה אינן מקורשין היו

ו ביצת חיצרים כל כלי מתקיל ינכר חרס לעשות
עוטה קטלא מטוחר מגול כגורת ביצה ומיטה לו ביצ
קטלא: כתרס לקרא בו מי חטאת: ודבי יומי מוסל דלא
מטיב לים כלי ומין מלכה כדבי יומי: ביצה מתרנגולת
קלמתה מתה כה: ומכשיר
ם מלים מטיבה מטובה כלי
ומלכה כמכמים: ז מטוקת
מכמלת טוקת מים מכן
מלמה מטל מתה מתכין
ומתים מכמים לא דרך מוד
מכדוקה ומטקין בה מכמה
נמכה מיירי כמלה מטוכי
מתקקומי בתמה כלי מוטל
ולא מים מלין מים מלים כלי ומלמן
ומתילו מים מלים מתכי
ולכמוך מקקומומיכה נדיר
בדיר מטיל מה מים מכמוכ
מתה מלמה מל מה מכמוכ
מכמוי לכל כלה נמיר מקו
לפי מטיבה מטובה כלי מלמ
מכור ודוקא מטילין מ
מה מכמוכן מכמוי כל
נמיר מה לכדמכן מ

מקיטי דמטלות: ומיכה מ מלה מה מתקים מס (כמלה
מי נמטים מתוכה לתקים מין מתכים מים מטוכ
למטול מה מתקים: ומקקה מתמה: מתכי מטיכה מכ
כלי כלומר מטין כלי מתכה מה כמים מכקה מלמ
מכמלו מתורת כלי המקיטה מל מתרטוט לא מטוטה
כלי מטל כמכקה מן מכל ים מורת כלי מלי ומקיטה
כמים נמוכה מטרי מכלי מטכמן ומייכו מגולים כל
מטה לא מטרים מוקת מלים מתכרה כמיר מטים מ
כלי ומטה מטה מלה מ מלים מכיר ומכמלה מ מוקת
מל מכמלמה נמ מטמה מטים מטולים לקרה לה מ
מה מטמה כמטכה כלי: ומה מים נדיה כל מר מה מ
מוטה מוקה ומטולקה כמוקה מל מטלו מכמל מ
מכמלנה מטמה מטה כמרי: מ מטי מקמים מ
מכמ מיירי כמכן מטמלמלה מטיכה מלה מטוכד
מקקות מלנו מורת כלי ים לנן: קידוש מטה מ
מכמן מטר מרה כמים מכמטה מטן: כמטוכ

עשרה מכירים מכמטי לטה ומכמכי כמה דמירוכין
נמ"ה דמטלות מטכה ו' ומכמן מכי מוכר מה מכין
מטכה מכמ מטין כטין מטוה דמטרך מריך ליה מלמכי
דכמכי' נ מ"ה דכלים דמטה מטיר מקכי מטין דמוי
כמיכה מה מלמיל מיכיה
ומיין מ"ה כמ"ה דרמטי
כמה מטי' דמ' מק"ה מכמנ
וכן כמוה מה' כ"כ וכיוכה
כוה כמ"כ דמכוה ומיין
כמ"ה דמה' ירים מטכה כ':
ו ביצת מרתנגולת מטוה
מכמים כמה
מרכנולת ולמטוכי כמ
מטמיה דקמכי כמוה דכמל
לקרה כה ומכיה מרים
כמטכה ל דמרמכים מטקה
כמ"ו מה"ה מטמה דמה
לכמכים כמרה וירמה כי
מכן כמטיה מכוטה גזרו
כה מוטה כדמכנקה דכלי
נמקטכוה מכה לדוכה כלי
מה כלה מכוטה מכל מטרים
כמב מלכיל מה נה דקלים
ביכה מרכנולת מיקב לוה ליטדה לקיכול ולמטה
מטכה כלי מכל ביכה כה מיכה מוטים מטכה כלי קכול
מ"כ: ז ניקבה מלמטן מיין כמ"ל דמקומות:
מן מכל נמה לו מטיך לטולין דדוקה כמטכקה כטולין
מטכמלמקורת כלי זמין מקיקה מטמרטוט
מוטלת ומיטו כמוטמקה מכמכה כמ"ל דמקומו לכמין
מוטל מטקים מוכה לכקה מן מכל מיכו מטכקה נכוה
מכמטן מטולים מטקכל מים כל מטוה ומה מוטל מטקו
מטכי מטוה כלי ומטמכרה דמ"כ דכוומה לכמין מי
מטמה מטין מגולים כלי מלה כמטכקה נכוה מטה מן
מטולים ולמטן מרמכ"ה כמ"ו מטים כלי מכיקה לטמה
כו' מכמים מכי מ"כן מל מינול כלי מלה מל מטקז:
ח שתי מקקות מכמכן כמה מר"כ מכה מיירי כמכן
מטמלמלה וכ"כ מרמכ"ה מוקו מטמרה
מין לטרו מוקה מכמכן לטרו מוקה מכמלה ומ"ה כלה
מטכה כמי מה לו מכרה כמיר כלמיל: כמטוכ

בשפופרת שכור כמו נמק מו"ס ו"ן מסכ"ז ופיי"כ פ"דלק
מסכ"ג: ט חמים שכיסן מיכן מקודמי
כתב מר"כ מכל מקר מפר מפים מקודם מלמ דמוקן מכמרק
לא כתבם כמן מקילום וכ"כ מר"ם ויש לקמוס דמעמי
יפמ מקודם מפי מפר מפים
דכיון מכמרקם לא מוי כלי
ומר"ם כתב דלימכמ
דמ"ומפמ דכל מפים
מיסמ מקודמים כלל ולא
יתכן דמ"כ מ"ל לעמכי
מפולין וצריך לדמוק לשון
מפומפמ לפי מעכין
מפירמפי מ"כ ומרמב"ם
כמ"ם מס"מ כתב כמן מפר
נמכק מפר מכן מפים
מכיכיסן מיכן מקודמי' וכתב
מכ"מ כרמס מפוכר מפלו
מיו כוכן מפר כזו וכזו
מפים מככיסן מיו מקודמין
מפ"כ ומכ"מ כמלמ כמ"למ
כמלק מפר מפמס מיכמ
לעיכר כמיסמכיכיסן מפיכן
מקודמין ומ"מ ים לדקדק
מפילו מפים מסס כמלק מכמן מפר דמס כלי כמיכן
ולכמ וכ"ל דמכ"מ כמפין מיס כוזלים מפמרק מעכי
מפכרם כמים ומ"ל כלי לעכין זס מכלמ לעכין מסס
קדמים מכמלק מפר מיסין מיס מכמלק מכי מקודמ
מל מיעמס כמיל ונמסים ויסין יכולמ לכמל כמס מ"כ:

פרק ו א ואחיב

כמל מל מס מקמ וכמוקמ
מיירי מלמ כיכן מכמ לפילמ
דמסוכמ מלמ מעכמו מוזר ומוקמ מילו לסיקמ דמין
מכמו כיכן כמר כדמוכמ כמכמרמין (דף ז) מר"מ:
נפל מן מסמופרמ למוקמ מסול מס מפילו מוס כמר
כדמעריכן מרק לולב מגזול (דף ז) דכמיכמ
מ"ל דכר מפר מסס כמיכמ מר"ם ומיין ר"מ כמרמ:
חקירוש כמר כתב מר"כ לפי מסמלמכמ כו'
כדמעכן כמס"ר:
מפני מ"מפר וכן מכמיק מר"כ כמי'מפר מ"מרמ
וקמס

בשפופרת שכור כמו נמק מו"ס ו"ן מסכ"ז ופיי"כ פ"דלק
מסכ"ג: ט חמים שכיסן מיכן מקודמי'
כתב מר"כ מכל מפר מפים מקודם מלמ דמוקן מכמרק
לא כתבם כמן מקילום וכ"כ מר"ם ויש לקמוס דמעמי
יפמ מקודם מפי מפר מפים
דכיון מכמרקם לא מוי כלי
ומר"ם כתב דלימכמ
דמ"ומפמ דכל מפים
מיסמ מקודמים כלל ולא
יתכן דמ"כ מ"ל לעמכי
מפולין וצריך לדמוק לשון
מפומפמ לפי מעכין
מפירמפי מ"כ ומרמב"ם
כמ"ם מס"מ כתב כמן מפר
נמכק מפר מכן מפים
מכיכיסן מיכן מקודמי' וכתב
מכ"מ כרמס מפוכר מפלו
מיו כוכן מפר כזו וכזו
מפים מככיסן מיו מקודמין
מפ"כ ומכ"מ כמלמ כמ"למ
כמלק מפר מפמס מיכמ
לעיכר כמיסמכיכיסן מפיכן
מקודמין ומ"מ ים לדקדק
מפילו מפים מסס כמלק מכמן מפר דמס כלי כמיכן
ולכמ וכ"ל דמכ"מ כמפין מיס כוזלים מפמרק מעכי
מפכרם כמים ומ"ל כלי לעכין זס מכלמ לעכין מסס
קדמים מכמלק מפר מיסין מיס מכמלק מכי מקודמ
מל מיעמס כמיל ונמסים ויסין יכולמ לכמל כמס מ"כ:

פרק ו א ואחיב

כמל מל מס מקמ וכמוקמ
מיירי מלמ כיכן מכמ לפילמ
דמסוכמ מלמ מעכמו מוזר ומוקמ מילו לסיקמ דמין
מכמו כיכן כמר כדמוכמ כמכמרמין (דף ז) מר"מ:
נפל מן מסמופרמ למוקמ מסול מס מפילו מוס כמר
כדמעריכן מרק לולב מגזול (דף ז) דכמיכמ
מ"ל דכר מפר מסס כמיכמ מר"ם ומיין ר"מ כמרמ:
חקירוש כמר כתב מר"כ לפי מסמלמכמ כו'
כדמעכן כמס"ר:
מפני מ"מפר וכן מכמיק מר"כ כמי'מפר מ"מרמ
וקמס

ב היה קדוש צף על פני המים ר"מ ור"ש אומרי' נושל ומקדש והכ"א כל שנגע במים אין מקדשין בו ולמצא קדוש מלמטן ר"מ ור"ש אומרים מגג ומקדש והכ"א כל שנגע במים אין מקדשין בו: ג המקדש בשונקת והטפו בחוכה אעפ"י שפיו צר כל שהוא אמים שבחוכו מקודשין אם היה מפוג המים שבחוכו מסולים כיצר יעשה יולף עד שהוא מגיע לספוג נגע בספוג אעפ"י שהמים צפין על גביו כל שהן מסולין: ד נהן ידן או רגלו או עלי ירקות כדי שיעברו המים לחביות מסולי'

ובקפה בארץ מכים מפר בארץ מסול מפר דבמ
לבמרת ובארץ מיכם לבמרת ומם כמן מפר לב
ידו כבר לפבר לבמרו ומפיר קרינן בים לבמרו
ולמי זמנרמיכן לבי מפבר: כ מים קדוש
מבי מים מכמן מל מ
מבר מרבם ולבר מ
מדיקים: נומל מ
מבר ומקדם נו מים מ
ומם לו בלוקו מבגע ב
מקדם ומוחר ומקדם ב
מבמים מלם מבגע
מם מים מזמן מ
מעקודמים מל מדם
מכלים מד מכלי כל
ומבר כבר מסולי מ
ומכמים מומרים ומו
כמכמים כמרוימו:
מבי מך מקמן מבין מרומ
מימרים מבמו ימרדים
מים: מבמל מבין מר מומ מבמומרם מכוד מ
מכמומו מקודמים ומכרים לבמו ומם מל מ
מם מבמ מבר כלל לבמו מבומרים לבים מבמ
מים מבומם בבמב מלמוי מים מבומ בבומם מ
מכלומים בבמומ מסולים דבים מים מל כלי כבימן
מבמומ כלי: מולם מד מ ומ מגיע לבמיב כבמב
מבים ולימכם בבלומי מומך כל מבים מד מגיע
מכל לם ימבים מן מבים מבמבומ כלל כלי מלם ימ
מבים מבמבומ מבם מבולים מם מבים מבבומם מ
כבריים ומבלו כלם: כנב כבמיב כבבבים מי מ
לבוך מבומם ומבמרבו מבבולים כבבבים ומבבלו מ
ד כבן ידו מו רגלו מרי מבים מלום ימרד מבר מ
ומ מ ימרד לבוך מבבים מרומב ל מלבבם לבלומם מ
ימו לבבלם כרבם מבר לב מומם כב מבבבור כדי מבים
מבים דרך ידו לבבים מל מלומים ומן מלי ימרומ מרב
לבכילם ומבבלים מ מבבם מבולים מבים כדילם
כבמרם מבי מרבבים מרבביב מבומ מים ומים מ
מויימן מל ידו מבמרם מבבומבמל נב דבמי מר מ
מומ דבמיב ילבמיבן מבים כלבומים ומבבומו מבבם
דבמרם מויימן מל כל מים מבבבים מל ידי מבר

וקפה כארץ מכים מפר בארץ מסול מפר דבמיב
לבמרת כו' וכ"ב מר"מ ווקפה מייכו מבמומרת עם
מפר דבמפר נומם לם מייך ומימם נם מומ למן זכר
ב מבקרם ומבמכם מלם דקמי מבמומרת ומלם כיבוי עם"מ
מסול דמיכם כבמרת מם"כ
לבוך ידומם דבמי מר"כ
כלימכים בבי' מפר ולם כמב
ומקפה מבמומרת כמו מכמב
בבי' קב' מייכו מכב' ימרמבן
מבראב"ם מומ ומבמיקו
כלבומו ומבי' מבמי מ"ר"ם
מומ ומבמיקומ"כ כלבומו
מכלנם לבי' מבמי ר"ל ומקפה
מבמומרת מכו מפבר מלם
דבנבין מל מר"ם לבמקם
מפר לבי מכו מומ מבמומל
כך כ"ל ומבר"ם מבבם כבי'
מרבב"ם דבמומ מלבכם
מומ ומם"ם מקיים מגירבם
מבבי מפבר ובמב דקמי לבריומ מבמב דבמומל דריבם
לבמומיכן דמב"ג דלבמרב לם מבים מלבכם כדמומ'
לקבן מ"ל מכם כיון דמבבר מים לבומומ ביד ומבמ
ולקדם ביד מכיים ולם מבם כן מלם ומקפה בארץ מסול
דבמיכם מלבכם מוד ים לברם דבמבי מבמבר מלם ך
ידו קמי דלם מימם מם מבומו מבמומרת כידו מלבכם
מים מ"כ וכ"לדב"ק דבמבי מכבך מבבר לבומרו ולם
כלמו מכי ולביכך מימם מלבכם:

ג אעפ"י מבין בר לבון מר"ב מבומ מבמומרת מכוד
וכן ל"מר"ם ומבומ דבמרב דלמיל מבכם
מ"מבריכין בבמי מבבומ מבלבן מימין מבומות ון לון
בבמומרת מכוד כמו מירוב מבומות מבומ מבמומרת
מכוד כדבבן בבמכם ז"מ"ו דבבומות מם"מ מבמי
דבכם מבילו מבומ מכן מבבמכין מבוכין מבבמי
כלי כבוך כלי מבמומרת כבימכוד מימם כל"ל:

ד ולף לבון מר"ב בבכם לבמיל מים ולבבם מבלבמים
מומך בו' כך מי' נבל כב"ם ר"ומב דבמ"ם
ולרבריו מכם כבלו מומ ומבבומב מבבי' ר"מ"ם ומבם
מר"ב דבמבבים כבומבם מבבי ולם מבבי מבמלם ומבים
ר"ולף מויימן מבומ ומכן מ"מ"ים מר"ב מבמו כבמבי' דלמיל
מב' לבבבן מבבכם

ומבבבם

עלי קנים ועלי אגוז בשרים זה חכלל דבר שהוא מקבל טומאה מסול ודבר שאינו מקבל טומאה כשר: ה המפנה את המעיין לתוך הגת או לתוך הגבים פסולים לזבים ולמצורעים ולקרש בהן מי חטאת מפני שלא נתמלאו בכלי:

פרק ז המש שמלאו ה חביות לקדשן חמשת קדושין ונמלכו לקדשן קדוש אחד או לקדשן קדוש אחד ונמלכו לקדשן חמשת קדושין חרי כולן בשרים יחיד שמלא ה חביות לקדשן חמש קדושין ונמלך לקדשן קדוש א אין בשר אא אחרון לקדשן

בין מעמד מסו' אוכן לפיות מקום מומלאו מי מסוס מוכן על ידי דבר מפיכו מקבל מומאה: ם מעמבס מת מעמין לתוך מגת מעמס מרין מן מעמין מל מגת כדי מיבכו מס מי מעמין ומאר כך מפסיקן: גת בור מגים לבני מגת בדי לקבל מת מיין קרוי גת: גבים לבין מקס מכבל בזה גבים מאמור בסתר מלכים ומוא רקק מל מים: מקולים לגבים לבמילה דלמו מים מיים בכמו: ולמצורעים בבמיכן מים מיים לטזוה מלין מס דס מבמור: ולקדם מי מחמאת כמיכן מים מיים ומכי כיון דמפסיקן למו מים מיים בכמו ומה דקמכי מבכי: מלא כמלאו בכלי כדי לבימלן לקדוש בכל מבמן מאר כמ לקדם בתוך מגת מו בתוך מגבים מבמו:

חמשת: לקדמן מאמס קדושין כל מגיה ומגיה כמכל מבמס: וכמלכו לקדמן קדוש מאר לבדוק מבמקן בתוך כלי בדול ולקדם מכל בבמ מאמ: מרי כלן כמרים דמומ"ל וכל מאר מלא מכלי מלו מין כמן מלכמ מומלא בבים בין מלאי לבמלא מאמר כמים: מיגיר מילא מאמ מכיות כו' מין כמר מלא מאמרון מלאו מרמאן כמכל כמלכמ מאמס כמלא מת מגיר קודם מבמקן מאמר ברמאן וכן מבמי כמכל כמלא מבמלבי וכן כלם ומס מלמלא מים מלא מ' מכיות מאר מו מו מלילו' מגיה כדי לקדמן קדום מ' בגון

מרי כרים מם מקוומות: מבני מלא כמלאו בכלי מי מר' לקמי מכי כדי לבמלן כו' מבי' כמ לקדם בתוך מגת כו' מלא דרי לבים מאמכיך מן מעמין לבמיה כמלי קבי' דגת ומגים לבו כלים בכמו מר"ם ומבי' קודם מאמס מן:

פרק ז א ונמלך לקדמן קידום מאר מין כמר מלא מאמרון כמלא מאמס כמו מכמלך ולא מירן בתוך כלי מאר ולא קמכי ומכמלך מלא ליומר מאמ ירכס לבמיך לא יומילו מכל יכיקס כך ויסיס מאמרון מר ומרמכ"ס מאמיק מאמכ"כלמוכס כמ"ז מלכס מ"ומכלכס ל"כמב בלא כמלך מאין כמר אא מאמרון ומ"מ מלי מלכ"ל כמלכס ל"דל"מאמכס ומכמלך לקדמן קידס מאמד ומכ"מ כמב מלא מבין דבריו מוס מכמלך לקדמן מ"קידומין מומר דלא כמר ילא כמר ודמי דבבי מכ"מ מין לבכיכס מא"מ לומר כדגריו ומס דברי מרמב"ל מיכן מלמון מאמכס מאמיק בבלכס מ"ומו מכמלכס ל"מקבמיק מסולידס מן מאמכס: (מקרות) מך ב לקדמן

וכמאמכס ו' מ' נמלא לסזרוק כמב מר"כ דמומאמ מאים מאים מאמ מקרי זילוף: וכ"מ מר"מ מדכמאים דמלון מס"מ מכוק מסומאות וכמאמכס ב' מ"ס דמכמ כמבמי דזילוף מומ ל מרמיק: ד עלי קנים ועלי אגוז כשרים: מין מס מכמבמי נומ כמס מרמ"ס מאמכס ו' מ"ס דמקומות: ח "הגבים מי מר"כ מסומ רקק מל מים וכ"כ מר"ם מלא מר"כ כמב מסומ לבמן גבים דמלכי' כ' ב"ומר"ם כמב מסומ ל' כמאמ גבים מוקק בו דיסמיים ל"ב ומאכיסס כלמי מומן מיסיס רקק מים מסומ מלא רמס נסים כדמי' מר"כ כמאמכס ל"מ"ל דמכמ מכל מאמ' מכי מכמוכים מסס מלמים זכיס דמס דמלכי' ודמי מ כי מומ מסכבים ביסר מיסים לסס מים לסמוק וכמאמ

גבים מילומו כמאמ מאים מכומלים לכזרוק ומכבים כמ לסמלינ מכמיקס מל מסלל מיסים רב מאוד וכל מסכוי מלמס רמס ומים מין מכיסוס כ"כ כמו כמסים רקביס מרמס ומים ומור ק"ל דקיומ לי דמו מי בגיס דכמ"מ מאכמ ל מכן כ"ל דמאמי וכמו כמל מרמי' כו' דממ"מ מ"מ וכ"ל דלמר"ם ים לייסר קנמ דלא רמיקיומס מפי' מל רקק ויוכל לסיומ מיסרמסו מאמ מאים כדמירמו מרמב"מ מ"כ כדמירמ' גמ"כ דמולין דמ כל מרבילא מים נס מים ויכמס ומ"מ לא מרע לאמ לא כמב כור דמלמא ומרי מקרגוס מקרגס כזר בוכא מכל יומס מ"כ מ"ל לפמו' מל' לסמוק מים מנכא דיסמיים ל' ומוכ מנמאמי מכ"כ מר"מ

מר"כ כרים מם מקוומות: מבני מלא כמלאו בכלי מי מר"כ לקמי מכי כדי לבמלן כו' מבי' כמ לקדם בתוך מגת כו' מלא דרי לבים מאמכיך מן מעמין לבמיה כמלי קבי' דגת ומגים לבו כלים בכמו מר"ם ומבי' קודם מאמס מן:

פרק ז א ונמלך לקדמן קידום מאר מין כמר מלא מאמרון כמלא מאמס כמו מכמלך ולא מירן בתוך כלי מאר ולא קמכי ומכמלך מלא ליומר מאמ ירכס לבמיך לא יומילו מכל יכיקס כך ויסיס מאמרון מר ומרמכ"ס מאמיק מאמכ"כלמוכס כמ"ז מלכס מ"ומכלכס ל"כמב בלא כמלך מאין כמר אא מאמרון ומ"מ מלי מלכ"ל כמלכס ל"דל"מאמכס ומכמלך לקדמן קידס מאמד ומכ"מ כמב מלא מבין דבריו מוס מכמלך לקדמן מ"קידומין מומר דלא כמר ילא כמר ודמי דבבי מכ"מ מין לבכיכס מא"מ לומר כדגריו ומס דברי מרמב"ל מיכן מלמון מאמכס מאמיק בבלכס מ"ומו מכמלכס ל"מקבמיק מסולידס מן מאמכס: (מקרות) מך ב לקדמן

לקדשן קידוש אחד ר"י סר"ב כגון סגריך לחזוק על כלים ארבע (לא) היו עסולים זה על זה וכלן כשרים דאכל כשסכים אלאוי ס' אבל כשאעלא אעאלא לגם אעשה קדושים כלן פוסלין זה על זה ואם אעשה אלאכה אסיר אר סיטיל אפר אילך אין כשר אלא אקרון: וכאלך לקדשן אעשה קדושין אקדם זה לאעשה זה לאעשה: אין כשר אלא זה אקדם לאוי קדום לאוי אסיר אלאכה לאשרים אסיר אעולאים ולא כגן לקוכן אפר דאר סיגן אם אפר אלאכה מוסלת כאיס: אפר לאפר קדם לך אם אן סיגיד אעלא אם אעלאים אכיות לקדמן קדום אפר ואפר לאפר קדם לך אם אלו וקדמן אפר אעשה קדושים אין כשר אם ראשין דכיון אפר לקדם לך וכאכן לו כאמו אלו וכאן אלאן אום ואקדום אקדם ראשון כאעשה אלאכה לאמול אם אשרים: אבל אם אפר קדם לי אם אלו כולן כשרים אאעלא לא אעשה אלאכה ואעקדם אין אלו כדי אסאלו על ידו: כ ואעשה אלאכה כידו אם אמול אאלאוי אעשה אלאכה: לו ולאפר (כו' כאמת) אכיות אמולים דכיון דלאדי נכרי קם אעלא כאמר אם אלאכה לאכירו: אין לו כין לאפר דאף על פי אאין אעיר אלו מוסלן באלאכה אכאמת אלאוי: ג אם לו אמול אם אקדום אלו אמול דאמת אעלאכה אקדם לאקדום וכאמלו אעיר: ואם לאפר אום אקדם (כאר) אשרי כאל אעיר לא עשה אלאכה: אעקדם לו ולאפר ואכיות כאמת לי כאי קידם לאכירו קודם אלו: אלו אמול דקדום אל אכירו כאסר אלאכה לאמול אעיר: אכיות כאריר אין אעיר אלו איאמלו אל ידו: ד קדם לי ואקדם לך כגון אכירו כאסר אלאכה לאמול אעיר אל זה זה קדם אעיר אל זה אותו אקדם ראשון כאר אם אקדם אכלאפר אלא אין לאכאו וכאזה ואקדם אעיר אל זה זה קדם אעיר אל זה אותו אקדם ראשון כאר אם אקדם לאכירו דאכירו לא עשה אלאכה אלא אל אחר אכאקדמו אעיר ואאכאקדמו אין אלאכה אוסלת אבל אם אקדם אסאי לראשון אמול אראשון אל אמולאיכו אעיר אכאקדמו אעיר: אלא לי ואאלא לך אאלאוי אקדם אכאר אבל אלאוי ס' אמולאיכו אעיר אכאקדמו ראשון כאעלא באלאכה באלאוי אעלא לאכירו: קדם לי ואאלא לך אסיר לו אין אעולאים ואאר לאכירו קדם לי אעיר ואם אעלא לך אכיות כאריר ראשון אלאכה אמול אאר קדום זה כאי אכאקדמו לו אעיר אעיר כאריר ראשון אכאקדמו לו אעיר לא עשה אלאכה: אלא

לקדשן קידוש אחד ונמלך לקדשן ח' קדושין אין כשר אלא זה שקידש ראשון אסור לא קדש לך את אלו אין כשר אלא ראשון קדש לי את אלו חדי בולם כשרים: ב המסלא באחת ידו ועושה סלאכ' באחת ידו המסלא לו ולאחר או שסלא לשנים באחת שניהם פסולין שתסלאכה פוסלת בסלוי בין לו בין לאחר: ג המקדש באחת ידו ועושה סלאכת באחת ידו אם לו פסול ואם לאחר כשר המקדש לו ולאחר שלו פסול ושל אחר כשר המקדש לשנים באחת שניהם כשרין: ד קדש לי ואקדש לך הראשון כשר מלא לי ואסלא לך האחרון כשר קדש לי ואסלא לך שניהם כשרים מלא

ה כאמל

מלא לו ואקדש לך שניהם פסולים: ח
המסלא לו ולהטאת מסרא את שלו תחל׳
וקושרו באסל ואח״כ מסלא את של חטא׳
ואם מלא את של חטאת תחלה ואחר כך
מלא את שלו פסול נותן את שלו לאחוריו
ואת של חטאת לפניו ואם נתן את של
חטאת לאחוריו פסול היו שניהן של חטא׳
נותן א׳ לפניו וא׳ לאחוריו וכשר מפני שאינו
אפשר: ו המוליך את החבל בידו לדרבו ופסק
כשר ושלא לדרכו פסול ז״ה חלך ליבנה ג׳
מועדות ובמיעד שלישי הכשירו לו חודאת
שעה: ז המכנן את החבל על יד״ על יד״ ואת
כשר ואם כננו באחרונה פסול אסר

ח באסל
עי׳ סר״ב כעום וכו׳ ויסמסו כעום כסכי׳
מרגיס ירוס׳ עי׳ בסמל מלסון מלס מסול ר
סר״ס ״ולא ידעתי עפי קפסר דקרא דלא מסלא כסיוב
כ״ס מיכפוסו כל מעמרסיס ברמב״ם ומרלב״ג ומרד״ק
בסרסיו ל׳ ערך ומסל מירס
לסין מכס ומולי לפי מסמ׳
מסכיוס מכמסי קכוסיו
מריכי׳ לסיוס מלמיס נערך
וכסיוני מסד מלס יכרים מ׳
מכסמ״ס זס ימיס מל״מס מלס
מסמור מכל מוס רוסק ולכן
כ״ל מכיוכ סר״מכמו מרמיס׳
נערך דמלסוס דכמרס
מכסרמיס דס מ״כן מלוס
מל מסמלים מוכוס מל
מסמסקומי׳ מנגיס כמו לס
מסולס נכמס מומיר מ״כ:
מל מסמס לפניו .
מירס מר״ב כדי
לעמוס נמן מעירס מעולס

ומעיסכי לעמי מ״ס לעיער מעירס מעולס ומס לעקרין
לס מעירס כלל מיס לעד כמן לס מוס מעירס
בלמקוריו מלס כמיס ג״כ לפניו דמומיל ומסיק מדעמיס
כמלפניו כמ״ס מר״ב לקמן ומר״ס מכמב מעירס מעולס
מיומלס מי׳ לקמן דמומיל ומסיק מדעמיס מלס כיון
מס״ס נעכיגמר ומס״ס כמב כמן דלכמילס נעיכן
מעירס מעולס׳ וכך מס״יס נמס כמן מל מסמס (לעקרין)
מסול מס מלנב דלעקרין כמי מעירס מיס מדעכמירים
נמכיסס מל מסמס מ״מ כיון דמסר לעמוס מעירס
(מעולס) ולס מכיר מסול מ״כ: מפני מפי מסר
ומר״ב מעמיק מסמר וכן מוס כמ״ס מכל מר״ס כמב
כרמס דנרמי׳ מפי מסר וכן מעמיק מרמב״ס ומי׳ מפי
מסר לו מלס מיסים מסד ככמו ומסר מסמוריו ומיין
בר״ס דלעיל: ו וח מלך מי׳ מר״ב מל דכר זס מייכו
מלס כדרכו כמ״ס נמסכס דלקמן: ז המכנן מירס
לנמוס מרמס דכמס ״מכמכמי נמ״ג דמולין מעכס מ׳ ומס מירסמיו ומלמ״ל דמכמירין כמב מלמון מומ
מנמ ומיכוכך ומר״ס כמב כמן לפמי מלמוכות ומס״יס נמרר מלו מריסוס ור״ל

מלא לי ואקדש לך מסמקר מיולמים מעולמים ומסר לו
זס מלס לי מקלס ומסר כך מקדס לך מכיסס מסולים
זס מעלס מד מלס כמקדמו מיעיו וזס מקידוס לכמירו
מכמעלמומיעיו: ס מעמלס לו ולמסמס מעמלס מיס
קנמן רוכס לנרכו ונקמקן
רוכ׳ ליתן מסר מסמס:
נמסל כעוס ודרכמומכי מיס
מכוקכיס עוס מל כמעס
וכך מסר מלוי כרמס מעוס
מלמכיו וכך מ׳ מעקריו:
ומסר כך מלס מס מלו מסול
מעוס מלמכס: ומס מל
מסמס לפניו כדי לעמו׳ כמן
מעירס מעולס: ומס כמן
מל מסמס לעקריו מסול
רכמיב לעמירת לפי כדס
נומן מסן מעוריקן מי כדס
נומן מסיכן מעוריס מ״יכוקי
כדס: מיו מכיסן מל מסמס
וכו׳ דמומיל ומסיק מדעמי׳
כמלפניו כזכר כמי כמלעקריו ומייכו עכמי מעמר כלו׳
מעס לעמו׳ מלעקריו מנב מלפניו ומעולי׳ מס מכל כידו
לדרכו לס מ׳ מעלס מס מדלי כמכל מעוי׳ מס מכמלנמלי
לדרכו מלס מוכרך לעקס מו לסרמיב מס דרכו מלס לפי
מלוכו מכס כמל מכמלו מעוי׳ לו מס מלו מין מו מלמ׳ וכמר
מעלמו: מלס לדרכו מעקס מס דרכו כדי לעמויר מכמל
מלמכס מיס ומכמל: זס מלך כלו׳ מל דכר זס מלך מכס מ׳
לעמול מכמכמי יכ״ס מן מכמרי נדולס מנלו מס: מורמס
מעס מעמ מדמס מיס מס לפי מכי לס: (ו) מעכמן מס
מכמל דרך מסלמלי מדלי לעלמו׳ מיס כמעלמס מס מדלי
מכמב מס מכמל כידו כמין מכמומ מלס ישס כנרר לעקרן
ומכמן ל׳ מדרמ רכמב׳ ומס בדרך מעלמס מדלי מכמן מל יד
(מל יד): ודרך מעלמס מיס ומין מו מלמ׳ וכמר מעלמוי
ומס נמקרוכס לעמר מעמלמו ככמו מעוב מלמ׳ ומסול:
לזס

מר״ב לעמן מרמס רכמס ״מכמכמי נמ״ג דמולין מעכס מ׳ ומס מירסמיו ומלמ״ל דמכמירין כמב מלמון מומ
מנמ ומיכוכך ומר״ס כמב כמן לפמי מלמוכות ומס״יס נמרר מלו מריסוס ור״ל

אמר רבי יוסי לא תכשירו הוראת שעה: ח המצניע את החבית שלא תשבר או שכפאה על פיה על מנת לנגבה למלאית בחבשר לחוליך בה אז הקדוש פסול המפנה חרסיקם ת"ל השוקת בשביל שתחזיק מים הרבה בשרין ואם בשביל שלא יחיו מעכבין אותו בשעת שחוא זולף את המים פסול: ט מי שהיו מימיו על כתפו וחורה הוראת נחראת לאחרים את הדרך והרג נחש ועקרב ונשל אוכלים להצניע פסול אוכלין לאכלן כשר הנחש והעקרב שהיו מעכבים אותו כי אמר ר' יחורה זה הכלל כל דבר שהוא משום מלאכה בין עמד בין לא עמד פסול ודבר שאינו משום מלאכה עמד פסול ואם לא עמד כשר: י המוסר מימיו לשבא פסולין ולשאור כשרין רבי אליעזר אומר אף לשבא בשרין אם לא עשו חבעלים מלאכה: יא שנים שהיו ממלאין לחשאת והגביהו זה על זה ונשל זה לזה קוצו בקדוש אחר כשר בשני קדושין פסול רבי יוסי אומר אף בשני קדושין כשר אם חתנו ביניהן: יב הפורץ

ווי"ל כדקס כ"ו פמיסקס דינפו ככי מעיש פמר רב פמוסל בר יבסק ל"ם פלפ מלפ סיפך בסן פבלפיסך בסן סרים' דכמיב פוס עסך ויכוכך מלמד סכרפ סקכ"ם כוכביות בפדם סמס כסמך פמת מסן פיכו יכול לסיות ומירפל כוכביות לסין ומס ככו סכר' לפס כסים ליסב מלין ומס ירדו מכסיפן סוב מין מפיסנין מ"כ: ח שלא מסכר לסון מסרים כל מילי דפורמיפו דכל מעמלפים פיס לעסות כן לפו מלפכס פיס לעמול ומורמס פוי מלפ לסכיס מסכיס מכל מעמיין מלפ לסנכיס מלפ תסכר. וכן דרך לכמוסס על פיס לפסר מפלוי לכקיים לפלפו' כס כסיכס מלפ יפול לכוכס פיס ומעכר וילבק כס על ידי לפלוסי' מעיס מכס מ"כ: ט ונשל אוכלים לסנכיס' מסול אוכלים לפכלן כסר. יים לעמוס דסיפך מעכר לכמל אוכלים לסנכיען מס מל מי מלפ מנכיען מדיין מויפ מלפכס וכמל אוכלים ומוכלן לפ מויפ מלפכ נפסר דמכילס מסיכפ נורך מפלוי מפס פוס רעב לפ יפיס לו כס מלאות וכ"כ ריס נסוק

סמרק מכ"ע מ"ז מ"ס: יא אם מעכו' מס מלפכס בין לפ עכו מכמלים מרפסוכי מלפכס דכזוקת מסנסמי בפי' מר"כ פוס מעירס מרים: יב מעורן מסוער קייפי ומוס פיכו מוכרן מעכי מסוס מעמ ומעורס מערס לעמערת לפי כלס: לעסור כסרים מפילו מעס

מכמלים מרפסוכים מלפכס מכבר יפלו מרסוס כמלים וקייפי כרס"ס מוער ומיפו מס מעוער מעס מלפכ מסולים: מס לעמס כסרים דמכר רבי מליעזר מעוער מיפיו לעמס כמוקת מכמלים מרפסוכים קייפי פילך מס לפ מכו מכמלים מלפכס כסרים ומין מלכס כרבי מליעזר: יפ ומנכיסו זס מל זס מסייעו זס מס לסנכיס: וכמל זס לזס קיכומו מכמל זס לזס קין מכמכר לו כילו: נקדוס פ' מסיו מכיסס מעלפים לנזרך (קדוס פ') כמל מיכול כל מער לגיים לס כילו וכמילס מקין מכילו כפי נורך מלפו פיס: כמכי קדוסין מסול מעמל כל מער מיפיו כמס מסיים לעכילו מו מכמל לזקין מכו מלפכ: מס מעכו ביכיסן מעמ כל מ לעכילו כמעכי לך יפס מלי ומלך מרסוך (וכמו כן מ"ל מעמר) ומעכר מסנכיסס לזקס כלעמר מעמ עסן מרסוקומין מלכס כרבי יומי: יב מעורן

לזס מכמילו מורמס מעמ עס מעכמילו כיכב' מורמס מעמ לס לעולדמס מעכל מלכ כלרכו מס לזס מכיכזמס מעכל כמערוכ' מכמילו לוע' מדמק: ט מעכביע מס מעכי' מסו' דולס כס מעיס לזס כמוקס ולעמר מעיר' מעכס מכביע' קולס ס קדס מעיס כמיקס מין מכבמס ון מסוכס מלפכ' לפי מכריך לס מדין לפלוס כס וכורך מלפוי מוס וכן כמעס מל פיס כמי לכנכס לפי מרוכס לפלוס כס מדין לס מסיכ מלפכס וכמר מעלפוי מכל מעמס כן לעוליך כס מס מקדו' דמייכו מיס מעקודס מוסיל ולפו כורך מלפוי מוס מס' מלפכ' ומעול מעלפוי: כמכיל מעמזיק מיס מרכס לס מס' מכוו וס מלפכס: כמעס מוס ולך מוס מוס מסול דמכוו זס מכוכ מלפכס: ט ומורס מורמס לעמיר מו לעמזר לעמס מו לטיר לעמ"ר מו לעייב: ודכר מפיכו מכוס מלפכס כנון מורס ומרמס מס מרכ: מס מער מכמעכב מס כמכיל יס: מסול מכוס מיסס מרמס וכן מלכס: י מעוסר מיפיו לעמס לעמרן מסולי' כין מכוסכמלים מרמסוכי מלפכס בין לס מכו מכמלים מרמסוכי מלפכס דכזוקת מסוער קייפי ומוס פיכו מוכרן מעכי מסוס מעמ ומעורס מערס לעמערת לפי כלס: לעסור כסרים מפילו מעס

מכמלים מרמסוכים מלפכס מכבר יפלו מרסוס כמלים וקייפי כרס"ס מוער ומיפו מס מעוער מעס מלפכ' מסולים: מס לעמס כסרים דמכר רבי מליעזר מעוער מיפיו לעמס כמוקת מכמלים מרמסוכים קייפי פילך מס לפ מכו מכמלים מלפכס כסרים ומין מלכס כרבי מליעזר: יפ ומנכיסו זס מל זס מסייעו זס מס לסנכיס: וכמל זס לזס קיכומו מכמל זס לזס קין מכמכר לו כילו: נקדוס פ' מסיו מכיסס מעלפים לנזרך (קדוס פ') כמל מיכול כל מער לגיים לס כילו וכמילס מקין מכילו כפי נורך מלפוי מיס: כמכי קדוסין מסול מעמל כל מער מיפיו כמס מסיים לעכילו מו מכמל לזקין מכו מלפכ: מס מעכו ביכיסן מעמ כל מ לעכילו כמעכי לך יפס מלי ומלך מרסוך (וכמו כן מ"ל מעמר) ומעכר מסנכיסס לזקס כלעמר מעמ עסן מרסוקומין מלכס כרבי יומי: יב מעורן

יב דפורץ על סנה לנדור בשר ואם נדור פסול האוכל על סנה לקצות בשר ואם קצת פסול חיה אוכל וחוחיר וזרק מ"ה שבידו לתחת התאנה או לחוך המוקצה בשביל שלא יאבד פסול:

פרק ח שנים שר"ה שומרים את חשוקת נטמא אחד מהם כשרי מפני שהן ברשותו של שני טר"ר ונטמא שני כשרים מפני שהן ברשותו של ראשון נטמאו שניהן כאחת פסולין עשה אחר מהן מלאכה כשרין מפני שהן ברשותו של שני עמד ועשה השני מלאכה כשרין מפני שהן ברשות: של ראשון עשו שניהן באחת פסולין ב המקדש מי חטאת לא ינעול את הסנדל שאם נפלו משקין

יב חפורץ ע"מ לנדור לסון סרעב"ס בע"מ עפ"מ פיס פסלדנפים ופרן כסבע פלוכו פקו' פילך בו פעפ"ל פפרן ע"מ לנדור כפרי לפי פעם פפורן פיכ פלפ"כ פפרי סוס פקלקל פפי פארק לבני דידים פוי פיקון פיכולו לילדפס זו כורך פילוי פוס וכפר ופפ"כ בפסכס מ' כלפולך בס פע פקידוס פסול פעפ"ל פכס פולך ופכס פיכו פפול שס כנודר לפעם פפנכעס ופכפייס פסוכות פלפכוס בפנכעס שס פפס פיס לבורך פילוי פין כפן פפול ופס פלס פי' פר"ב בע"מ דלע"ל פס כלוס פפילו כ"מ בע"מ דפכס פסוס דלפ"ל לס פני פלס כפל פכס דפי לפו פכי סך דלפלפוס פו לפולך פיכו פכין לכפפס כו': ואם בדר פסול ולפעופי דפע"נ דלס פידוס כלוס פלס פפסו

יג דפורץ ע"מ לנדור כלוסר פפילו פל פכס לנדור לס פפיב פלפכס וכפר כפלפוי: פפוכל פל פכס לקנוס לפפר פפלס פפיס קודס פיקדס פיס פלקס בפלכים פל פכס ליכפן לפפוס פפן נרינרוס ולפפר לקפיקן פכלן פין פפפפכס פפיס רוכס לפפוס) קניכוס פיפלס כפיס פלס פרי פוס כפלו ליקס לפכול פפיכו פיפל דוקיס דפורן פל פכס לנדו' פפין פפפפכס פפוס פוסכ לנדור פופלס פר פינדור פכס כפי: פס קנס פס פכי' פוקן נפקיס פפניפין פפפכיס ליכס פפיל: כפכיל פלס יפכר פפול פפפכניס פוכלים כדי פלס יפכדו פפיכס פלפכס:

שנים פפיו פוקרים פס פפוקס פכפלס לפפפס: פפר פוקו פכפפס פפוקפפו וכפפס פכי פייכי פכירו פפיס פפור: כפרים פפיס פכפוקס: פעד ופפס פכ' פלפכס פעד פרפפון פפלפכפו וכס פפכי ופפס פלפכס פקפיו: ג כפפ' כנפקלס פלפכס פוי ופפולכ"ל פפר"ס: האוכל ע"מ לקנוס פי' פר"ב לפס'פפלס כו' פיס פלקס בפפכיס ע"מ לייכפן כו' ולפפר לקיפקפכלן כו' ולוקק לפרס כן

לפיכס פ"ל לפפכי ע"מ לקנוס ופוכל פכל פרפכ"ס כפכ פס קנס פירוס לפכולפע"ל פכוונכו לפקנו' פפפר כפרי' ופס פקנס קודס פע קפפר פפל: פרק ח א טחך וזר לפעור פרפכ"ס פפ"מ פפ"ס: עמד ל"פר"כ פעפר פרפפון פפלפכפו ל"פרפכ"ס פ"ס פפ"ס פוזר פרפפון לפמור ועפר ופפכי פפס וכו': ב לא יכמול פע פפכדל פפס כפלו כו' כלו' ולפי' קייפיכן פפע יפלו וכפכ פרפכ"ד כפ"ל מפ"ס ל' פפפקע פפפרע קפיס לי כפלו פל כפוקו כפפפע פ"כ כפפר לו פלס ילכס כנדיס פפע כפלו פפקיס פל כנדיו ופפעוס ופס יפפעו פוקו ועוד פר פכפוס לפפקיס פפעיס כפוס לפפרס פעפ פפע כנע כפכדל ועוד לפס זס לפיפר פפקדס ליפע פכונע פו פפוזס לפיכך כ"ל פלס פפו פל פפפקין פפריס פלס פפע יפלו פפוקן פפקיס פל פפכדל ופס כפפלים כפפע פרפע ופפעו פע פפכדל ופפכדל יפפע פפדס פפרי פפרו פכוסע פע פפדרס כוסע פע פפרוס פכל לע פע פקדס וכ"ס פפפע וכן כפפוקו פפרו כנדי פוכלי קדס פפי' כפפרס פדרס לפפפע וזס פכפפו כנדיו כפפקיס פע פל פי פפכדל לפפפע פור לפיוס (כפוקו כפוס) זוכלי קדס יפכפיו פפרו לע פפו פלס פל כפילע פיפקדוס לפיכ"לע פפרו לכנוס כנדיס בפפע קידוס פפכי פיכול לפזפר פס"כ כפכדל ע"כ ופכ"ע כפ"ל דלע קפיפ לפפ לע פפר"פע עליו לפפוס כנדיו כיון פפיכו פלע פפלס כפלפע ופפ"ס לע פפרו פלס פפקדס ולע פכונע פו פפוזס כיון פפיכע פלע פפלס כפלפע ופר"ל קורקוס כפכ פפפר דלרכוופע כקס פקדס דפפילו כפקדס פפפירו וכ"ס כפוזס פרפוי ליוער יוער ופע דלע פייפיכן לפפר פוופוע ל' דפפקי' פפוויס לפול פל פפכדל פלע פדפע ופפ"יס פכ"ע דפ"ע פע פפי' פרפכ"ד פלע פפו פלע פפע יפלו פפפפקיס פכפס פל פפכדל כפכן פוע ע"כ וכפכ עוד פכ"ע דיס לע' כפכי' לפפר פפע יפלו פפי' פפפע פפוקדפיס וכן פי' פר"ס כלפון פכי ולע פכיכוקי דכרין פפרי פר"ס פיס כע

דפכנפלים

דשכופלים כפולים כפיסת שדעת ופ"ב שייכו כפירש
שרשב"ל וכתב עוד שר"ם ונכון לקמן בפ"ם דמי שמשק
שכשפלו מין שמשמי שמסור לשמשת לא בידו ולא בגופו
וכשי לשרם לא שמשת כלים שיעמו: משקין לשון

שר"ב עשקים שמשים וכ"כ
ברשב"ם ושמיים ושל קשמו'
בלשרמו עשקים שמשים שם
משם שמשים בשמת (שבל)
שפילו מין שטורים לקרם
שכם מן כמו עשקים שמשים
לבכי שמשת כמו שיקבלר
(בפ' עשירי) נטמא כתב
שר"ב שם על מי משם כשלו
שעשקים של כשרו שסור
כדקשכי בכבש דשקר זו
ומים (שייכו שבכש ש') ומים
מירוסש דשקשיים שר"ם:
ג ופרים מי שר"ב כגון
שר"ם כ וכו' ומים לשמכי
כמי ומעירי נמן שעיר לשב
ומעירי עכו"ם כלשקבלרש"ם
לזכשים ונמי שיעב"ם וכן
מעירי עכו"ם ונשבוריש"ם
עם' שרם כתב שרים ומעיר
שכשרים ונמ"ן עם' שבות שמעשות שמעיק מעיריס
ולא שמעיק שרים: מטמא בגדים כתב שר"ב לים
בגדים שמוש לבוש ולים בגדי שמוש כיגע. ומיינקש ירגמו
לא שכם כ' שרק קעש דכלים: אין עשמים בגדים
עכבר נשרבו בת שמעש שמרם ומרים שכשרים עשמי'
לוכלים ומשקים ומעיר בשמקלם לא ישמש כלל שמרו
שמכי שמוש מי ומיקמי עשמש וכו' ולכן יקרם שמשכם
ומשרם מין עשמלין בגריכ (ולא שמרם מיכן עשמלין
שמם) לפי שסיש שמשמ לוכלים ומשקים כמו שבגדמי
שרשב"ם ונכם שרק לב דזכשים דקקים מייבו לם
ומשרמיכן שמשמ לשמשמ לוכלים ומשקים ומשמ דכתב
שר"ב כרש"ק דשסרש דזרשים שמיקמים לשמשמ מ:משמ
שמירש גריכי' שכבר יכשי שלו כו' שלין גריכין שכבר
ומזו לשומשמ מומש בשיכן ולא בשלי מיים זו שיש מים
רש"ל ומרשב"ל דלא כשרשב"ם פ"ג עם' שבות שמעשות דכמי בגיעש בשרן: ד והיא בכיש שכלישש,
שר"ב כדשכן נשם שחרות נשקלת בשסכמש: ה אלא משקה לבלשמש שוש משקה ל"שר"ב בשסכש לל
ו אין כלי שרש עשמש שכירו עיין בפ"ם דלשפלגים:

משקין על חסנדל נטמא וטמאתו חרי רוא אבל אסכנתו משקין שמשים
אומר מטמאיך לא טמאוני ואתה טמאתני וש בכסרו שוש שסור כמו שסיש
נפלו משקין על בשרו שחור נפלו על כסותו לכל שם כנגד בידיו לשו
נטמאת וטמאתו חרי זה אומר מטמאיך שמשמשים עשמשים
לא טמאוני ואתה טמאתני: ג השורף שמש שמרת מקמ'
פרה ופרים וחטשלה את השעיר מטמא ק"ל לשם כמ שמשי ידיו כשמש
בגדים פרה ופרים ושעיר המשתלח עצמן ביומו: עשמשיך לא שמשמו
אין מטמאין בגדים חרי זה אומר מטמאיך עשקים שסמשו אם שסכל
לא טמאוני ואתה טמאתני: ד האוכל לא שי יכולים לשמש שסור
מנבלת העוף השחור והיא כביה חבליעת לשמשת בכנעו בכנעת
מאמא בגדים חנבלת עצמת אינה מטמאת כלשמן ומסכל שבש עשקים
בגדים חרי זה אומר מטמאיך לא טמאוני: ו עשרש מש
ואתה שימאתני: ה כל ולד חטומאות אינו עלים לבר מל נבור:
מטמא כלים אלא משקה נטמא משקה: עשמשים בגדים לבלש
שימאין חרי זה אומר מטמאיך לא טמאוני כ' כשיכ יכבש בגדיו ולא שמ
ואתה טמאתני ו אין כלי חרש מטמא בגדים שמוש לבוש ולא ש
חבירו בגדים שמוש כיגע ומ

שדין לבל שאר כלים דלא שעשיכן אלא שרם וכלי מ
בלבד שוש שאין משמשין אם כוגעים בכן: ומלם ומ
עבמן ומעיר שעשלם אם כנגעו בבגדים שרי אין מ
ומיינו דאמרי לים בגדים לשרם מטמאיך לא שמ
ומשם שעשמכי: ד שאוכל מבנלת עוף מ
בבלת עוף שסור אין לא מוטמא אם בגד
בשרם או בבגדים אלא בכיש שבלים שמטמא מ
לשמש בגדים כדמכן בשסכש שסרות ומיינו דאמרי
בגדים לשרם מטמאיך לא שמשוכי וכו': ה כל
שמומשם כגון רשמן ומכי אין מטמא כלים אלא (
שמומשם ומשקה) שבשמש כרשמן ומכי שמטמא
נזרם עשוס משקה זב ווכש כגון רוקו וזוכו ומיאות
שמן שב שמומשם: ו אין כלי חרש מטמא חבירו
כלי

ב כשמש ומשלומו ומשמש שמכל ומיאש אם שלרש
לשמשם שכלים מכשמשו כשמקים שמשמשים אם שלרש
לשמשם שמין מיכן רשמן ומכי כשמשם כרשכן לקמן
מ' כל שרשוי אם על מי שם כשלו שמקים שלקו על
בשרו שסור שמשור לשרש

ד ומים בכיש בכלישש, בגיעש בשרן:
ה אין כלי חרש מטמא חבירו עיין בפ"ם דלשפלגים:

כלי חרס כתבה לך השותפה לעולם ואינו כלי חרס מקבל טומאה אלא מאוירו שלא נתנה אלא מתוכו אלא מאין כלי חרס מטמא חבירו: אלא משקין שבכל מקום הוא משקין ומשקין אוירים ומטמאים חבירו גורם שהוא משקה זב וזבה כדאמרן. ו כל הפוסל את התרומה כגון ידים שניות וגופות שניין שהוא לטמא אוכלין וידים שניים ענין שכתבתי באוכלי חולין שחורי' שאין שני עושה שלישי בחולין: חוץ מטבול יום שלא הצריכו חכמים להטיל את התרומה להיות תחלה ואע"פ שפוסל את התרומה אינו מטמא משקין של חולין אלא כן משקין של תרומה אם כבר נטמא טבול יום אינו פוסלים לכלכל את המשים: ח כל הימים כמקוה לכל אלו דקתני כמקוה (וגם) אין מטהרין בזוחלין דאין המים מטהר בזוחלין אלא כשהם כונסים דכתיב אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור. הים מטהר בזוחלין ואין פסולים לזבים דזב בעי מים חיים דכתיב ורחץ בשרו במים חיים ולמצורע דכתיב אל כלי חרש על מים חיים ולמי חטאת דכתיב מים חיים אל כלי: הגדול כמקוה לכל קרא שכתוב מקוה אלא לים שגבול הימים קרא נקוה כדאמרינן מקום כדאמרינן בסוטה ולא כמפרשים כלשון רבים אלא משום דרבים רבי יוסי שהיה קורא בשם הכל מקולים פסול: רבי יוסי אומר כל הימים ויש הבדל דאין עליהן לענין מסן מטהרין בזוחלין והים פסולין וזוחלין עליהן שכלם פסולין שאין מים חיים הכתוב קראן מקוה ואלכה כרבנן: ט מים המוכין שחוקין כגון מסן מלוחין ופושרין: פסולין למי חטאת: מים המכזבין הפוסקין כשאמר לא יכזבו מימיו: פסולין מים חיים במיכון: אחד בשבוע שכל אחת כיובל שפיר מקרי מים חיים:

ו כל הפוסל את התרומה פירש הר"ב כגון ידים שניות כו' וידים ענין שכתבתי באוכלי חולין וכן לשון הר"ם ואין לפנים כאוכלין חולין כי כן פלסוק נ"ב נו"ב ר"ל פרק כ' דטהרות: חוץ מטבול יום בתב הר"ב ושאילו משקים שלתרומה כו' וכ"כ הרע"ב ומשום דבתרומה כ"מ עולה בקשי תרומה שכל לקדשים שפי' דקדש כמי כדאמרן כעטב' ר"פ"א: ח רבי יוסי אומר כל הימים מטהרין בזוחלין פירש הר"ב מפני שהכתובים כולכין וזוחלין עליהן שכל הים הייס שהכם הסרי הכם כוכבים שלכך המקרא שפי' הם שהכתוב קראו מקוה ה"כ לפוסלן מים חיים כו' ל"ר דהכא דך קים הע"ג דקלא לבריהם למסר בזוחלין הם דכל שהם הולכים והני מכלן לכהן והוי כזוחלין:

מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל

ז כל הפוסל את התרומה מטמא את המשקין להיות תחלה לטמא אחד ולפסול אחד חוץ מטבול יום

ח כל הימים כמקוה שנאמר ולמקות המים קרא ימים דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר הים הגדול כמקוה לא נאמר ימים אלא שיש בו מיני ימים הרבה רבי יוסי אומר כל הימים מטהרין בזוחלין ופסולין לזבים ולמצורעים ולקדש מהן מי חטאת

ט המים המוכים פסולים אלו הן המוכים המלוחים והפושרים המכזבים פסולין אלו הם המים המכזבים המכזבים אחד בשבוע

חבירו אלא משקה ג מה משקה טימאתו חדי וזה אומר מטמאיך לא טמאוני ואתה טמאתני: ז כל הפוסל את התרומה מטמא את המשקין להיות תחלה לטמא אחד ולפסול אחד חוץ מטבול יום הרי זה אומר מטמאיך לא טמאוני ואתה טמאתני: ח כל הימים כמקוה שנאמר ולמקות המים קרא ימים דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר הים הגדול כמקוה לא נאמר ימים אלא שיש בו מיני ימים הרבה רבי יוסי אומר כל הימים מטהרין בזוחלין ופסולין לזבים ולמצורעים ולקדש מהן חטאת ט המים המוכים פסולים אלו הן המוכים המלוחים והפושרים המכזבים פסולין אלו הם המים המכזבים המכזבים אחד בשבוע

ט המים המוכים לשון הר"ב שחוקין ומפי' הרע"ב שעתיק כן שכל לשוכו ככתב שחוקין וכן עיקר ויהיה שמוכין כלומר הכ"ק: פסולים פי' הר"ב למי חטאת וכ"כ הר"ם ומשום דמ"כ ילפינן כמי חטאת בקשי הכי וה"ה לכל מילי דבעי מים חיים וכדמוכח שמבי' דסי' פ"ק דמקואות: המלוחי' והפושרין כתב הר"ב וצריך לדקד' שכל שהוא דמלוחין ופושרין מספל"י ובא' שהו' דים לכן שם לווי כדפר' במסכת נגעים פרק י"ד ע"כ. הם בעמבכ"ל כמ' כן הס דבע"ב דובש"י דקכ"ב עבל דבי שמואל מים שאין לשם שם לווי יבאו מי כיור מים לשם שם לווי: אחד בשבוע בתב הר"ב שכל שמת כיובל וכו' וכן לשון הר"ם ולא נקטו מלת דשנים רבות שכ' ביביהם דשבוע ויובל ומה קשה עליהם ול' הרע"ב כמ"ו עמ' פרש לשנים רבו פי' פר שסבע. גם זה איכו מדוקדק דשכבי' עם הכין השבוע לשון הכשנים הרבות עם קשה עליהם ועוד דלא הודיעכו כמה הן השנים הרבות וכ"ל לפרש לשוכו דש"ק לשנים רבות דהיינו השנים יותר מים לפי שהם שנים רבות: (פסוקו) פה א׳ ז׳ עמדו

שכת ולקלא כמו שכ"ל דלכך יותר טלא מקרי מים חיים

המכובים בפולמסיות ובשני בצרון בשרים
רבי יהודה פוסל: מי קהמיון ומי פינה
פסולים מפני שהם מי בצים מי הירדן ומי
ירמוך פסולים מפני שהם מי תערובות אלו
הן מי תערובות אחד בשר ואחד פסול
שנתערבו שניהן בשרין ונתערבו בשרין
רבי יהודה פוסל: יא באר אתאב ומערת
פמיים בשרה המים שנשתנו ושינויין
מחמת עצמן בשרין אמת המים תבאת
מרחוק בשרת ובלבד שישתנת שלא
יפסיקנה אדם רבי יהודה אומר הרי הם
בחזקת היתרת באר שנפר לתוכה חרסית
אבן אדמה ומתיז לה עד שתצל דברי רבי
ישמעאל ר' עקיבא אומר אינו צריך להסתין:

פ ק ט

צלוחית שנפל לתוכה מים כל
הזיות וחכמים פוסלין ירד

כפולמסיות מיילות על נייסות מסוחין ומקלקלין כמן
ובמי בצרון מכים מל מכירת נמים: רבי יהודה
פוסל מפילו מוחן מסיקבנין מלא בחולת מיום ומסמי
בצרון ומין מלכה כרבי יהודה: יא מין מים
בקרום מבלרן ישראל מן
מי בנים לבוקיבמם ניחם
מלא בנם בלומר מים
מסוחרים מעורב במן
ומקבל מפר מים מיים
כלי ומכם מיכם מכינם
בין מים לכלי מי מערוב,
מם מסולים מתערבים
בנם: מקדם מם לומקר כמר
ונתערבו מסור לקדם
מעקים מתמיונם ולמסם:
ורבי יהודה פוסל מפילו
בנמיים כמרים פוסל רבי
מתמיונם מ יסולם לימול מעקים
מסולן ומין מלכה כרבי יהודה:
יא כמר מקבל לא מתמין
מיכן מוחם קבל דמים
מיים מן: ומערת מביים
מעבר מסמוכם לעיר ו
מחמם: ירדן ונמם ובלמ
ישראל! קרין לרן בנים: רבי יהודה פוסר מרי מ
בחזקת מוקרת ומין מלכה כרבי יהודה: מל מקבל מן
מימזרל מנים מלולים כדמקבר ומין מלכה כר' ישמעאל:
צלוחית כלי מכוקבים כומנים המקודמים לפמר
מסמלך מפמר לתוכן קרוי מלומים ומכלי
מכוקבים כו מנים כרי לקדמן קודם מיכנם בתן מפמר
קרוי מוקם: מים כל מתן מפיכן כמרים לפומם: יוד
כ' מפם מוס מחת מחם מין מכמן מכמרים מכל מי
מוס כ' מ' דליבם כחדם מכייסו מן מכמרים ומומם
מיכם מריכם מיתור: ומכמים פוסלים וקבבר מומם
מריכם מיתור ומין מכמרמין המומות ומלכם כמכמים
ורמכ' מירום יש כ' מומות ויסליכם מון לכלי ויסלו
מסמר מי [illegible] ומליפם מים כמיכי דבמר' מ
מוכמים [illegible] כמו מסרמתי: יכיקבם

מפני מפם מי בנים מירם מרי דמיכם מכינם כמי
וכ' מר' מם גם רבי ומקומתם דמבמרין מ' ק
לף מ' מכל מקומתם דכ' מים דקע' דכתבו מוד לכמ
מתי נבים מתערבים כמם פסולים לפי מטמם לפי
מסיכן ודומין מתמם
מתמערבין כמנים ומין
מיומן מיומ נמור מ' כ
ומיבמם דם' מ' ק דמכמדרי
דיומם מכי דקמרי מלם
דמתכיתין לתבין מי מטמם
מים מיים כמיכן ולפי מסמר
מלל מיים מל כלי כמיכן:
יא שלא יפסקנה אדם
, כמנם מתלם מן ומכמי מסמקו
מתלמן מן מתיין מסן
מסולין מרמב' מם ומ'
מרם וכלומר דמו כמו
מסמ' מם מתמיקבו דמם ו:
רע' א מ' לסמקין ולם
דמי לפי בינים
מנמנמן מן מתוכבין כ' ל:
פרק ט א יזה מתי מזיזק
מי מר' כ מסם
מוז מתת מסם מין כמן מ:
מכמרים מכל כי מוז כ' מ' מ
דליבם כחדם מכייסו מן כמן מן
מסמולים מלם כל מסוס וקבבר מין כינם כדמים כמים
מ' מ דומכים רקמ' ומקמו מתיומתם מיסך יוכל לסיות
מלם יוכלו לחליק מכל מסוס לחתים מ' כ וזם מבומר
מעוד לחתמילים כחדות ומיין רמ' ג דמקומות ומ' מ
מר' כ ומומם מ' כ מימור מיין מ' כ וזם כמ:כמ מ' מרק
כמיל: וחכמים פוסלים מוחרם לפי מ מטמם מוזם
דמדמוריתם כמל כרוכם מומסות מם מ מ רק מ' מ
ומם מקקם הרי' מל מרמב' כ' ל לחרן דמם ג
דודמ' דמיומת מסוגים מכם מוס דכמומות מומוס מל
מלדם מ' ירי מכל רב מפי כמחר כל' מזוס כ' מ מכן
ומין כינם יוס מפי מומות מל דמיומ יוס ויומליכם קמם'
יוס מכים לוס לחמי כ' מ מחדר רב מפי לחבק כלי מכל
יוס מפי מומות לם מ' ל מלם כ' מ מכן ומין כינם:
וחכמים פוסלים בקומתם ומכ' מם מ' מ' ומכמים
מומרים מין מסל מולם מלם מן מסירום

ירד לתוכה של רבי אליעזר אומר יניחנה בחמה והשל עולה וחכמים פוסלים נפל לתוכה משקין ומי פירות יערה וצריך לנגב דיו קומוס וקנקנתום וכל דבר שהו רושם יערה ואינו צריך לנגב: ב נפל לתוכה שקצים ורמשים ונתבקעו אין שנשתנו מראיתם פסולין חפושית בין כך ובין כך פוסלת מפני שהיא כשפפרת ר' שמעון ור' אליעזר בן יעקב אומרים חדירה והכנסה שבתבואה כשדים מפני שאין בתם לחה: ג שתת מתן בחמה או חזה פסולין כל חעופות פוסלין חוץ מן היונה מפני שהיא מוצצת כל השרצים אינם פוסלין חוץ מן החולדה מפני שהיא מלקת רבן גמליאל אומר אף הנחש מפני שהיא סקיאה ר' אליעזר אומר אף העכבר: ד החושב על מי חטאת לשתות רבי אליעזר אומר פסולה ר' יהושע אומר כשיטה אמר רבי יוסי בטח דברים אמורים בגמים שאינם מקודשים אבל

דיו פרסמי בטסקס ג' פ' ב דמנלס: וכתב סר"ם דיו כיצם פ"ירי דומי' רקומום וקנקנתום ע"ב ומפיים מסר"ם ולפכי פ"ב לנגב דלמו מסקין ביכמו וכמסום מערם מין כמפר מעכו כלום ומפי' מס כמפר מעכו מיכו מעמרב בעים מעקודסים פ"ב: ונעיכי כרמס לקומום יקנקנתום רומיס דדיו דכיו דיערס מכנעמע דלכר למן כמל לתוב' וכן דומיס דמסקין ומי פירות ודפ"ג לנגב טעם מפר כלפי' סר"ב דמס מיקס דנמפר וכו': קומוס וקנקנתום: פי' סר"ב כמסכ' ד' פ' ב דמנע: ג פסולין פי' סר"ב מסו' מסקס מכמיס מסוזר וכו' ולמ כר"ס דמפ' (נמל לתוכס מים) דיזס מפי מזמום פ"ב מפי' כר"ס ומסולין במזמס מס' קמפר ומוד דכי מרי נמפי מזמום פ"ב בעים כ"ם מכל מכמ מיכמ רוק מוכמ סר"ם: כל מעופות מסולין מרים' קמי מעמ מעמן כו' וקמפר כל מעופות מסמו מסולין מעים מכל נמיפמ נמרנים דקתכי מיכס נרמ פוסלים דקמי מסרנים וכן מרמב"ם נמכורו פ"ט מ"ם כמיב מים מקודסי' מסמע מעמן נמעמ מו מים מסולין וכן כל מעופות מסולי' כו' וכן כל מסרני' מסמו מיכן מסולים כו': רב"א מס מכמס כמב סר"ב וכן מלמס וכן כמב מרמב"ם נמירומו ומעמע דכמומסמע וסכימס סר"ם ר' יומי ור"ם מומרים כרמין דברי ר"נ נמעס וכדברין מכן מורים ומ"ע נמכורו פ"ט מ"ם' מרס נמ מסק כן: שהיא מקימס וכן מעמיק סר"ב גם רמ' נמ"ק דמולין דף ס' מכל נמ"ם מסנמ מקים וכן מעמיקו מתו' מס גם סר"ב נמכמו מעמיק כן לקמן רים מ"ם נכמוב ומכמס מים מרוס ונו' מכל נלמון זכר וכן מס כמך מכמס נמר' מקמ מיד מס יסוך מסס נמ"ם נמ וכן נמי' מסכמ ד' פ"ם דקרומומ מעמ מעמ מעמן כמס: ד החישב מלמי מעמ לנמומ כרמ נמיכי מנירומו מלומר לנמומ ומעמכמ נמלמ מ"ם מוס ולמ מידי וכלמ מכמן נמעמכמ דמלמ לנמן כמו מדקדק סר"ב נמי' רים זכמים וכמ"ם נמעמכ לנלום יל נמקרין נמס מנו' נמנ"ג דנ"ם: ולמרין מעמכמ לסוליד מומלמ לכלים נמסכ"ם מעמכמ כלים: ומס

ואם נרגר בקב של"ב כלו' מלא מקח כדרך מקחים
מלא מדבק עין לקבוץ מל"ם וכ"כ מרבינו"ם
בפ"ם מה' פרס ולא כנגד מקחו בשים מבכלי:
ח שנפסלו דמטמאין כדלקמן מסנס ם': שלא
יפסם מקלם
לאחרים וכן פרס מסמך
כו' כתב מרבינו"ם ז"ל ליכ ליכ
מאמרו (שם) כי ליכ
מסמם מקמאת ומאי כמקמ
בכלל מפרס מו כתרבב
בעבר: בשרת מעם מכל
מרס וכלים לא דמ"ק מטמאין
מלא מוקמ קלם לאמם
מוכלים ומקמי"ם"ק דמסים
לף לם ומיין בתי' מר"ב
בעמכם ם': מעל ע עיין
בעמכם ם"לם דמלות:
ר"א בטלו ומאי מוקמ
קלם לא מטמאי
מסום דמלל מקמ מרום
מ"ם מם וכתב מרבינו"ם בם ף
מ"מרם מכמם לאמרת לאי כדם בזמן מאן מקורין מיכן
כמלין מכל בזמן מסמלן מרם בטלו מארי מיכן מקורין
מ"ב ולמלב מעמיק דברי רל דמים ודלא כמ"ם בפירומו
ומקריו בתמך מר"ב וכתב מב"מ מסום דבמארי ובמ'
בקרם דמקומות דלים זקנים ורל מגלילי ולים כולמו
מ"ל כרל מ"ב וכתב בקוב בתמוכם מגמונים בסם רב
נמם בר מלמוי דמקם מתבי"ר"ע ור"מ ורל מלבם כרל מ"ב
ודברי מיקם מן בתיבי דמ"ב כל מיבם דמלין רל מל מקם
מתבי' מלבם בקומו ומם ודאי לגיקם דלא מתמר מך
כללם אם מיבם דלא מקם לן רבי: ו ובמפינה כלו'
ובמסום בפמיבם לאמוקי עובר כרגלין דמיקם ומיין
בסמוך ומ"ם מר"ב וכתבם בזמן מן מעם מקוב בו'
ומפמילו מלין ובמתמורמ מ"ג דמנינם דף כ"ג: אבל
עובר מום מי' מר"ב כרגלין וכן מלמנבר כדמיקם מקם
בם"ם וכתם ו' ריבמוק דף קלו ומירם דבמרבם מביבם
דמי ומפרם מעבירו מולך כל מעם כרגלין ומיבו דומם
לבמיבם "ומ"ם מר"ב מם מי מקמ מבילו מו מתר מרם
מרבנ"ם מ"מ"ם: ובידיון כלי ריקמזבו' מי מר"ב דלא נזרו בו' ומיין בתמכם מ"מרק דלקמן: ז באמר מקלם
מ"ם ר"ב מתר בירם מיין בתי' מכמם מ מרק ב' דמעבים: מולכים

אבל במים חסקודשין רבי אליעזר אומר
בשיטת רבי יהושע אומר בשישתת ואם
נרגר כשר: ח מי חטאת שנפסלו לא
יגבלם בטיטו שלא יעשם חקלת לאחרים
רבי יהודה אומר בארו פרה ששתת מי
חטאת בשרת טמא מעת לעת רבי יהודה
אומר בשלו בסעית: ו מי חטאת ואפר
חטאת לא יעבירם בנהר ובספינה ולא
ישיטם על פני המים ולא יעמוד בצד זרה
ויזרקם לצד זרה אבל עובר הוא במים עד
ציארו עובר הוא חטאת לחטאת וביריו
בלי ריקם חטהור לחטאת ובמים שאינם
מקודשין: ז אפר כשר שנתערב באפר מקלח
חולין

יהודה בקרוסו: ו מי מטמאת בקודמין מיירי מכל
מים מאיכן מקודמין מרי כדקמני מימא: אמר מטמא
אמי' אמר מנמו בלא מים: לא יעבירם בכסר ובספינה
דנזור מסום מעמם מים כאלם אמר מים מעביר מי
מטמאת ואמר מטמאת בספינה מל מפיבם: ולא ימים מל מבי מים
דדמי לאמיבם וכן לא יעמוד בצד זה מל בסר ויזרקם לצד
מבי דנם ום דמי קנם לאמיבם: אבל מיבר מום מטמר כרגלין:
במים עם מי מטמאת מבילו: מיבר מום מטמר לאמטמא
בין בספיבם בין מם מל מבי מים ומיבו מוסם ובקמוסם
בילו מו מים מל מבי מים בלי מסום מטמר לאמטמא בו
מי מטמאת בסמו' ריקם מו מים בו מים מעדין לא בקקמו
בסמר מרם מלא נזרו מלא מל מים מקודמים ומל
מאמר בלבד לא מל מלאם ומבלים מסמורים (ומים
מאיכן מקודמין): ז אמר בסר אמר מרם מבבר לאמטמא:
מבתערב באמר מקלם בלמר בירם: מולכים

רבי אליעזר אומר בסים ומבא לא מסיל לאו בתמבם
דבריון דמים קרוסיקן מאלוכי מעליך ומזר בו מעמבקו
מילבך לא מסיל רבי אליעזר מל מים: רבי יוסם
אומר בסיסם מעבי מקם מבבו מבבו ומתערב עם
מים ומסיל לאו: ומם
נרגר לאין נרגרת בלומר
מלא מקם בדרך מסות"ם אל
מבך מים בגרוגו בסר
דליבא מקקם מיו (בסבים)
ומלבם בר' יסומ בקרוסו:
ם מלא יפסם מקלם לאמרי'
מינמו בסים ומטמאו בתי
מטמאת מבו: ר"יהודה אומר
בטלי בטים ומו לא מטמאו
מאמר מנבלן: מעמ לתמ
אם מסמם בתוך מעמ לתמ
מל מעמיים מבל מסמם מתי
מבבי בתמבלו בטמים: רבי
יהודה אומר בטלי בטים
ומאי' מאמ בתוך מעמ לתמ
בסרם מסור ומין מלבם בר'
יהודה בקרוסו: ו מי מטמאת בקודמין מיירי מבל
מים מאיכן מקודמין מרי כדקמני מימא: אמר מטמאת
אמי' אמר מנמו בלא מים: לא יעבירם בכסר ובספינה
דנזור מסום מעמם מים כאלם אמר מים מעביר מי
מטמאת ואמר מטמאת בספינה מל מפיבם: ולא ימים מל מבי מים
דדמי לאמיבם וכן לא יעמוד בצד זה מל בסר ויזרקם לצד
מבי דנם ום דמי קנם לאמיבם: אבל מיבר מום מטמר כרגלין:
במים עם מי מטמאת מבילו: מיבר מום מטמר לאמטמא
בין בספיבם בין מם מל מבי מים ומיבו מוסם ובקמוסם
בילו מו מים מל מבי מים בלי מסום מטמר לאמטמא בו
מי מטמאת בסמו' ריקם מו מים בו מים מעדין לא בקקמו
בסמר מרם מלא נזרו מלא מל מים מקודמים ומל
מאמר בלבד לא מל מלאם ומבלים מסמורים (ומים
מאיכן מקודמין): ז אמר בסר אמר מרם מבבר לאמטמא:
מבתערב באמר מקלם בלמר בירם: מולכים

חולכין אחר הרוב ליטמא ואין מקדשין בו רבי אליעזר אומר מקדשין בכולן: ח סי׳ הטמא׳ שנפסלו מטמאין את השחור לתרומה בידיו ובגופו ואת השחור להטהרת לא בידיו ולא בגופו נטמאו מטמאי׳ את השחור לתרומה בידיו ובגופו ואת השחור להטהרת בידיו אבל לא בגופו: ט אפר כשר שנתנו על גבי חמים שאינן ראויין לקרש מטמאין את השחור לתרומה בידיו ובגופו את השחור (כ״מ אם ידי הסיטור לתרומה ואם ידי הסיטור) להטהרת לא בידיו ולא בגופו:

פרק ו

כל הראוי לישמא מדרס מדרס לטהרת בין טמא בין טהור ואדם כיוצא בו כל הראוי ליטמא טמא מת בין טמא בין טהור ר׳ אליעזר אומר אינו מדרס רבי

חולכין אפר פרוב ליטמא כתב הר״ב ופס רוב אפר עקלם פיכו עמע׳ מסיק כס״ם פ״ב דבכור דף ב״ג דס יכי כתנע אכל בעמס עמעם: ח ואת הטהור לטמא לא בידיו ולא בגופו נטמאו מטמאי׳ את השחור לתרומה בידיו ובגופו ואת השחור להטהרת בידיו אבל לא בגופו: ט אפר כשר שנתנו על גבי חמים שאינן ראויין לקרש מטמאין את השחור לתרומה בידיו ובגופו ואת השחור להטהרת בידיו ולא בגופו: ידי הסיטור לטמא בין טהור לטהרת ואדם כיוצא בו כל הראוי ליטמא טמא מת בין טמא בין טהור ר׳ אליעזר אומר אינו מדרס רבי

חולכין אפר פרוב ליטמא כתב הר״ב ופס רוב אפר עקלם פיכו עמע׳ מסיק כס״ם פ״ב דבכור דף ב״ג דס יכי כתנע אכל בעמס עמעם: ח ואת הטהור לטמא לא בידיו ולא בגופו נטמאו מטמאי׳ כו׳ כתב הר״ב דקלל דכמרוס מי מטמע מי מכמעלו ידיו כו׳ כמרק כתר׳ מסכס ו׳ וכמ״כ דמגינס מסכס ה׳ וע״ס כמי׳ הר״ב: שבל לא בגופו מיון כמסכס ב׳ ה׳ דלמיל: ט אפר המסור לקרוס וכו׳ וכן מעמיק הר״ב נס מדעכים נמס׳ מסלכו׳ מרס וכ״ל מס ידי המסור לקרוס׳ ומס ידי המסור לטמס וכך מעמיק הר״ם ומידס מטמים ידי המסור לקרוס מטו׳ מסקל מסולים מס מידים ומס ידי המסור לקרוס כלו׳ כמו כן נריך לטמכ׳ לטס מידל לא כידיו ולא בגופו כלומר לא כמס ניכו לא לקרוס ולא לטמס מין מכנע כידיו כין׳ מכנע בגופו דלמרין זס לא מסיכי כמסקים מטמים ע״כ:

פרק י״א ראש

מיכו מדס לסיוס מעדרס מעמי מטמ בסיסס מכס מעמס מעמי מין מטמ בעמס ולא כסיסס ולזס ג״כ מיכו מטמ המור לטמס מס מכיכו מרבכ״ם בכמל וע״ס הר״כ ופס המיסן דכסיסס מלינו ולא כמנמו כמ״ם הר״ם ומיין כמסכס דלקמן: רלא

מולכים מפר מרוב ליטמא מס רוב מפר מרס מטמא מס רוב מפר מקלם מיכו מטמא: ומין מקדסין בו ומגילו רוב מפר מטמא מין מקדסין בו מומיל יכמ״ר בו מפר כירס כל מסו: רבי אליעזר אומר מר מקדסין בכולו דסכר רבי אליעזר לא כמיכן מיעולם כמומס ומי מפסל מליכם מוכמ מומר מטמ׳ ומין מלכם כרבי אליעזר: ם מ׳ מטמא מכמסלו כנין מכמקבו מרלסין מלא מטמ׳ מנמן וכיומל בן ז׳ מן מדבר׳ מסומלי׳ מי מטמ׳: מטמלין מס מסלס המסור לקרוס׳ מין מכנע כמן כידיו מין מכנע כמן בגופו דבמי מטמ׳ כמרי׳ מסיבי ומומל׳ ו׳ דרבמן מיל דמדלוריימ׳ מין מכמסלו מרמס מסן מ׳ מעמלין מס מסלס ומכוס מכי מבי מטמלין מס מסלס המסור לקרוס מדבמ׳ דומל לקרוס מבל לא לקרוס׳ ומס ידי המסור לטמס ומס מסלס מס מס׳ מס׳ר: כמלו מטמלים מס המסור לקרוס כמי מטמ׳ כמרים מבל מס המסור לטמס מטמלים מומו מכנע כידיו דבין דבמעמו לא גריבי מסמר מומכים ומטקים מטלים דטמלים מס מידים ומיומ לן דבמסרמ מי מטמ׳ מ׳ מכמעלו ידיו כמטמ׳ גומו: ם מסר כמר מכמכו מל נבי מטים מסיכס רמוים לקדס מוי דיכמ כדין מי מטמ׳ מכמסלו: מטמלים מס המסור לקרוס כידיו ובגופו כדין כל מסר מי מטמ׳ מכמרים ומין מטמ׳ המסור לטמס מסן מי מטמ׳ מטמלין מכומלן ומכונע כמס מס לטמר מיומו׳ לא לטמרו׳ מי מטמ׳: כל הראוי׳ לטמס מדרס כנין כלים מטיומרים לטמכ ומומב ומרכב: מדס לטמס מס המסור לטי מטמ׳ מסיכן מסילו׳ מן מסוירין לקרוס כמלו מן מטמ׳ מדרס ומיומרס מלמס מיס כדמטריכן כנדי מומכי מרומ׳ מדרס לקדס וקרי לס מדס לטי מסיס מומר׳ דרכנן כמלמ׳ ל׳ קול מלמ׳ מדס ומרס כיומס בין מס המסור לטמס מסים מרס המסור לקרוס המסור לטמס המסורים לקרוס מקנסנים כזכים לנבי מטמ: וכל הראוי לטמס מטמ מעכנין כלים דלמו בכי מדרס: רבי אליעזר אומר מיכן מדס ומס המיסן לא כמטמ לטמס: רבי

רבי יהושע אומר מרף ורבמי אומרי חטא מרף והשחור אינו מרף: ב השחור לחטאת שנגע בסרף טמא לגין של חטאת שנגע בסרף טמא חטור לחטאת שנגע באוכלים ומשקים בידו טמא וברגלו טהר הסישן בידו רבי יהושע מטמא וחכמים מטהרים: ג קלל של חטאת שנגע בשרץ טחור נתנו על גבו רבי אליעזר מטהר וחכמים מטמאים נגע באוכלים ומשקין ובבחבי הקדש טחור נתנו על גבו רבי יוסי מטהר וחכמים מטמאים: ד השחור לחטאת שנגע בחנור בידו טמא וברגלו טחור חוץ עומד על גבי חנור ופשט ידו חוץ לחנור וחלגין בחנוכה וכן

רבי יהושע אומר מרף ורבמי אומרי חטא מרף והשחור אינו מרף: ב השחור לחטאת שנגע בסרף טמא לגין של חטאת שנגע בסרף טמא חטור לחטאת שנגע באוכלים ומשקים בידו טמא וברגלו טהר הסישן בידו רבי יהושע מטמא וחכמים מטהרים: ג קלל של חטאת שנגע בשרץ טחור נתנו על גבו רבי אליעזר מטהר וחכמים מטמאים נגע באוכלים ומשקין ובבחבי הקדש טחור נתנו על גבו רבי יוסי מטהר וחכמים מטמאים: ד השחור לחטאת שנגע בחנור בידו טמא וברגלו טחור חוץ עומד על גבי חנור ופשט ידו חוץ לחנור וחלגין בחנוכה וכן

ד"ה מרף עיין בפי' פר"ב מ"ה: ב חטאתו לחטא' סכנת כמרף פי' פר"ב עליונו מלז קרוי מרף בעמצ מפי' כעסכס דלמיל ועוד מפ' פר"ב מעם מקר בעסכס ב' מרק ו' דמדיוק ומ"ם פר"ב מסוף מדרבנן ז"ב מרעב"ם בפ"ו מהלכו' מעכב וכתב מכ"מ דמס דרים מקרא בפ"ל דכלים (בפ"ם מס פר"ב) דמסמכם בעלמ' מוס: שנגע בסרף בפיו בגית' מקפים ולמיכך בפיכן מי מס מרף דמייכו מלינו מלז דמלו מיכו כך מע"ג דעד כאן לים למיל מלם בסיפט מכל בענע כ"מ מולו דמסמ מייכו כסכונע בידו דוקס כ"ב מכ"מ מלגמהלכות מרס בסס פר"ל ק רקום לל ומיין בפירס פר"ב בעסכס ל': בידו מעמ מקעמ מלינו בפקמ וכן מסק מרעב"ם בפלגמ מהלכות מרס ומ"מ פר"ב ומוד ים קומרס כו' דכמעמ נומו. כדקכן בעסכס מ"מ דמנינס וכמ' בקרס דמכ"לקין מסכס ל': ו"ברגל מסור מיין בפי' פר"ב מסכס ל': ג קלל פי' פר"ב כלי מרס ומ"כ מל מכן מרעב"ם. ומיין מ"ם בעסכס ג' מ"ג: רל מסר כתב פר"ב כיון דמקומו מסור מלב מסומלס וכן לסון מרים וכלומר לאוכלים ומקים מלינן מלם ולד לם מעמים לכלים וכ"ב מרעב"ם: וחכמים מטמאים כתב פר"ב וכתבי מקדם רבכן נזרו כמו כו' כדקכן כסוף זבי' ובמ"ג מעמ' לים ומי' פר"ב כמרק קמ לסכס בעסכס לם דבר: ד"ברגלו מסור כתב פר"ב דומים כו' דלמיל מסכס ב': מסמל

בעוכו מסור (סוף) מפיר קריכן כים מקום מסור ומין מלכם כרבי מליעזר: רבי יומי מסר כעוכם מל גבי מוכ ומקים וכתבי מקדם כיון דמקומו מסור מלב מסומלס: וכמים מטמאים דמסור מכל מומלס בעיכן וכתבי מקדם רבכן נזרם כמו מיומו מטמאים לם מילים ומלכם כמכמים: ד מכנע בחנור ומ"מ מסור לקדם מס כנע מ מסור למסמ מעמ וכריך מבולם למסמ מסמסור לקדם מומל בחמסמ ודוקס מכנע בידו דכמעמ ידיו וכמ גומו מכל כרגלו מסור דבידו מכוד מעלם כרגלו לם מכיר מעלם דומים דמוכלין ומקין דלמיל: ומלגין בחנוכה כלי מסכים כו מי מקמ בקון כמ וך ידו: וכן

וכן תאסל עוד סכוקכים שני כדין כשני רפסיו: וכו׳ סכ קללות סכי כלים מספר כתיין כסס סקיל לפקד מקור כרשם סעוס מפקד וקלל לפר קצור כרפסו מסכי ומסעם מפרס ומפסל ע״נ תכזר וסלנין וסקלל מכסן פעים ומפר מון לתכור:

ר עקיבא מעסר מפין מכלי מכו מפר עוקר מלגבי מקכור וכמקים מסור מוס: ומכמים מסעם ן מוסיל ומפר מכוסמו עוקר מל גבי מקכור מסכיכן לכלי כפלו מוס עוקר מל גבי מקכור ומקים מעם מוס ק כם ומין מלכם כרבי עקיבא: ם פיס עוקר מון לתכור מסקכור מסמיק כיכי לכיקל ומלין ככוקל וכו מלנין מל מ מסמת: ומסכירו ע״פ מעם: ור מכל מכוריסן מיסן לעמלס: רבי עקיבא מסע׳ דמכר קליסס כמי מסוכמס דמי ומכמס מסמכ רס מל מ מתכור מרי פיס כפלו מכיומס מכיכו ומכמס ומכמים מסרין מכרי לפ מעיכן קליסס כמי מכוכמ׳ דמי ומלכם כמכמים: ומירו מלי ריקס דלפ כמיכפ ומכיק מקים מסור מלפ כפמר מרוס ומכמים מסקורסין מל ידי מעמר: ו מל מסמת מעם דקדם ומרומס מעמים מלמכל מסמת: מכיסן כמפי ידיו מכוסמ מל מסמת כידו מעם ומל דקדם מו מל מרומס כיל מקרע: מכיסן מעמים מלמסמת מסוס מכנע כמל מרומס כידו ומכמסו ידיו כמעם נוסו ומסמת מי מסמת ומל מרומס מעם מסוס כוסמ מי מסמת ומשי כידות ומף מלפי מסמדם מעם מסוס כוסמ מי מסמת מלמקים מרומס מסור׳ דמס מעסיק כיר ומיכו כונע מרומס כידו: מל מסמת ככיר ומל מרומס כידומכיסן מעים רכי כנע כידו מל מרומס כמעם למסמת ומיר לכמל מסמת מיכו מוכן דמין מוכי׳ רמסן ומכי למסמת ומסמת מלמסמת ומסרס מעם מסוס כוסמ מי מסמת מם מל מרומ׳ מכנע כו כידו מכל מל מרומ׳ מכיי׳ מוכן מ מכיי׳ ומף מלגב מכנע מכל מסמת כידו מכיסס מסורי׳ דמעל מסוס מעם מסוס כוס׳ מי מעם׳ מכל מקום מין מי מעמ׳ מוזרי׳ ומיסעמי׳ במומ׳ מכמ׳ לפר׳ מעם׳ מכמן. ר׳ יסוס מו׳ מל מסמ׳ מעם ר׳ יסוס למעמי׳ רמ׳ נמוסמ׳ מסו׳ למעמ׳ מסמים מם מסמם מסו׳ מסו׳ למרומ׳ מעם מעם ומכם ומים מם מדכר מעמ׳ ומכיכמי מפילו מכמי כיירו׳ מעם דעם מסוס כוסמ מם מרומ׳ מף מלמי מסיכו כונע כמ מים מרמ׳ למסמת ומין מלכם כרבי יסוסע:

תאסל מי׳ סר״כ מוס כו׳ ומיין מ״ם כמסכס כ״מ:

ח ח ץ לתכור כל מר לסלן מן מכיר מסמכות מעמיק כו׳ רמ״כ לפ דזכמים דף ל״נ: לחלון עיין מ״ם כמ״כ מסכס ל: ר״ע מעמ מי׳ סר״כ למכר קליסס כמי מסוכמס דמיפ וכן כרמ״ל דמכמ מכל מס מי׳ סר״כ למעלס מ׳ לפ כמי מסוכמ׳ מל מסרין דמיפ ויס לתלק דלמכין מכמ מקו׳ מסור מוס ומ״כ דמכמ׳ מכל כרבי מכל כמ״ם דזכמים מעיק כלפו מכי מרמכמ דכ״ע לפו כמי מסוכמ דמיפ וכמ מקם מעלני ר״ע מכר נוריכן מעם יכום ורכנן מכרי לפ נוריכן ומכל מקו׳ מרמכ״ם כמירומו כמכ נ״כ כדברי סר״כ: ובידו כלי ריקן כמכ סר״כ דלפ כמיכפ ומכיס נמקום מסור מלפ כפמר כו׳ כמו מכיסר מסמו׳ מו לפים מקודסים (למכמ) מפמר מסר כס מרמכ״ם:

ר שנגע כמל קדם ומל מרומס כלגבר מו כמל מרומס סר״ם: של מסמת מעם מי׳ סר״כ דקדם ומרומס מעמים מס מכל מסמת מיין כמסכס נ״ם דלק׳: שניהן מעמים לפון סר״כ מל מסמת מסוס רכנע כו׳ ומסמ מי מסמת ולפ ידעתי לפס מקס מי מסמת ומסמת מלגין מל מסמת מלילו״כ מרמכ״ם וכמסכ מעם לפסמת מעכי מסוזיקו לגין מל קדם כידו כיסמת לגין מל מסמת מסר כידו מסמקרע ע״כ. ומ״ם סר״כ כמל מרומס מעם מסוס כוסמ מי מסמת מכיון מסמ׳ מעם לפסמת מקכל מומסמ מעי מסמת מרמכ״ם מ״כ מ״כ כמ״כ נ״ם דלקמן: מסיכן

ר״ע מעמ מי׳ סר״כ מוס כו׳ ומיין מ״ם כמסכס כ״מ:

ח ח ץ לתכור כל מר לסלן מן מכיר מסמכות מעמיק כו׳ רמ״כ לפ דזכמים דף ל״נ: לחלון עיין מ״ם כמ״כ מסכס ל: ר״ע מעמ מי׳ סר״כ למכר קליסס כמי מסוכמס דמיפ וכן כרמ״ל דמכמ מכל מס מי׳ סר״כ למעלס מ׳ לפ כמי מסוכמ׳ מל מסרין דמיפ ויס לתלק דלמכין מכמ מקו׳ מסור מוס ומ״כ דמכמ׳ מכל כרבי מכל כמ״ם דזכמים מעיק כלפו מכי מרמכמ דכ״ע לפו כמי מסוכמ דמיפ וכמ מקם מעלני ר״ע מכר נוריכן מעם יכום ורכנן מכרי לפ נוריכן ומכל מקו׳ מרמכ״ם כמירומו כמכ נ״כ כדברי סר״כ: ובידו כלי ריקן כמכ סר״כ דלפ כמיכפ ומכיס נמקום מסור מלפ כפמר כו׳ כמו מכיסר מסמו׳ מו לפים מקודסים (למכמ) מפמר מסר כס מרמכ״ם:

ר שנגע כמל קדם ומל מרומס כלגבר מו כמל מרומס סר״ם: של מסמת מעם מי׳ סר״כ דקדם ומרומס מעמים מס מכל מסמת מיין כמסכס נ״ם דלק׳: שניהן מעמים לפון סר״כ מל מסמת מסוס רכנע כו׳ ומסמ מי מסמת ולפ ידעתי לפס מקס מי מסמת ומסמת מלגין מל מסמת מלילו״כ מרמכ״ם וכמסכ מעם לפסמת מעכי מסוזיקו לגין מל קדם כידו כיסמת לגין מל מסמת מסר כידו מסמקרע ע״כ. ומ״ם סר״כ כמל מרומס מעם מסוס כוסמ מי מסמת מכיון מסמ׳ מעם לפסמת מקכל מומסמ מעי מסמת מרמכ״ם מ״כ מ״כ כמ״כ נ״ם דלקמן: מסיכן

ס"חסיטן פסכיפס בסמי כיירוק קפי עסר"ס ;
וחכמים עטפרים פפ"כ פיס רפוי לעדרם
פדעכ"ס פ"ל עפ"פ "וכ"ין כר"פ :

ס"פרק יא א פסולת פירס פר"ב פפכי פופר פדס
כככם לפס
כפ"פיין כפפ"ב דפסדות :
שם יכולס פקולדס לפתו'
פפין פלוי בפוייר ;
רפ"ל פ"ק דקולין דף פ" .
וע"פ פר"ב פכל פיכ יכולס
לפקוק לפ פפליכן לפו ז'כו'
עפכי פיס כפן פפי פפקיק
פפק פדס נילס פו בפעפ
פיס ודעפ ופפ"ל פדס נילפו
פעפ פיס עפוד לפעפק פו
לפ פדעכ"ס פפ"ס עפ"פ .
זכיוכפ כוס פירפ"ל כפולין
וע"פ פר"ב פעפ"ל פ"פפו
לפפק פיס פגולין כדקפן
בעפכס ד' פ' פ"ק דקדוקין
ופזיים לפו קדכן פוס כלל
ולפיכ' פיכן כו עפוס פקריכפו
פכפכפי כפפיר דפוכפ : **לדברי** ר"נ כתב פר"ב
דפפר לפיל כפ"פ עכפ נ". וכתב פר"פ זפ פדלפ
עכן פכפ פו עכבר לדברי ר"פ כדקפכי פו כתב לדברי
רבי נפליפל עכוס דר"פ פעוקי פוס יוכ"כ עכי' דקולין:
ומים פפיכן עקודפיס כתב פר"ב וכן פוב עפקיקן
לפזוק כו וכריך פיפפ ע כפר דפל"כ
פיכו עקבל פוקפס כלל וכקיפפקפ רפ"ל עכי כפריפ
פו וכ פפוכפר ועפעכר פפר"ב עפרפ פפוכפר פעפיקן
וכפכס פוכ יפו עפעפתו ופיין ע"פ כתב כעפכפ ז' וס' :
ב תרפפות פי' פר"ב כפ"ן פכבות וכו' ופיין עוד
כפירוקו לרפ"ג דפפלות : **ג** פס

חיוב נחונין על נבי הארץ ונגע בהם של
חטאת טמא של קדש ושל תרומה טהורים
הסיטן רבי יהושע טמא וחכמים מטהרים:
פרק יא צלוחית שהניח מגולת ובא
ומצאה מכוסה פסולה הניחה
מכוסה ובא ומצאה מגולת אם יכולה
החולדה לשתות הימנה או נחש לדברי
רבן גמליאל או שירד בה טל בלילה פסילת
החטאת אינה נצולת בצמיד פתיל ומים
שאינן סק רשין נצולין בצמיד פתיל: ב
כל הספק טהור לתרומה טהור לחטאת כל
חתלוי לתרומה נשפך לחטאת אם עשו
על גבו טהרות תלויות הרפפות טהורות
לקדש ולתרומה ולחטאת רבי אליעזר
אומר הרעדו טמאות לחטאת: **ג** רגלת

פיו כקוכים פל נכי פפרן וכנע כפס פנפן ידו לפנפ
פל פל פפפפ וידו פפ פל פל קדפ פו פל קדפפ :
פל פפפפ פעפ דכפפפ פפדפ כלגין פל קדופפ ופיפפ
פפ פל פפפפ : ופל קדפ ופל קדופפ פפוכים פפדו
פפדפ פפור לקדפ ולקדופפ
דלפ כנע כפי פפפפ פלפ
כלגין: פפיפן רבי יפוסף
פפפפ לפפפיפ דפפ פפור
לפפפ' פפפיפ פפ פפפפפ
פפוס פפור לקדופפ פפפ
ולין פלכפפ כוקיפ :
צלוחית פל פי פפפפ
וכפופכפ' פכוכ
פפולפ פפכי פופר פדס
כככם לפס יכפפ פופ' ודס
כביפדס פין פפוריכ לפפפ
פפ יכולפ פולדפ לפפקוק
פעכפ פפולפ פכל פפ פ
יכולפ לפקוק לפ פפלכ
לפו קפפפס פפפ פדס פפ
כככם ונילפ פופפ דפ
דרך כפי פדס לגלות פ
לכפפוק פפכי פפרניפ (פכל פרניפ) דרכן לגלות נ
דרכן לכפוק ודוקפ מכופפ ונפנפ פגולי' קייפיכן לפוק
פכל פגולפ ופנפפ פגולפ כפו פפכיקפ לפ קייפ
פפ פל פי פפפפ לפפק פיפ פגולין דפפירפ פכ
עפפ ודפ. פו כתפ לדברי רבן נפליפל דפפר לפיל
פנפפ פופל פעכי פפוי פפוקפ : פפפפפת פפר פפ
פו פיפ פפוקלפיפ פפיו כפפל פעפ כפיך כלי פיפ פל
כפיר פפיל פיכן כפולי'כפפלי פדכפיכ ופכיפ כפקוק
פפור ופפי לפ פקופ פפור פוס פכל כלים פפופדפ
לפכיפ כפן פי פפפפ פופפר קפפפ וכן לזוב פפקוק
לפזוק כו כיכולין כצמיד פתיל: ב כל הספק פפ
לקדופפ כל ספק פפס כולר פותו ספק בקדופפ פקדופפ
פפזורפ פפ כולר כיוכפ כו כפפפפ פפזור: וכל פקלוי לקדופפ וכל ספק פפס כולר כתר עפ קולין לפ פוכלין ול
פורפין פפ כולר כיוכפ כו כפפפפ יפתר פפר פו פפיפ פפקודפין וכפפ פפרוק פרק פזורק פופפפ פכיכן לפ
לפפק פפפזור ולפפק פגל ידיו קולין כקדופפ : פפ עפו פל נכיו פפרוק פפ פוס כפפר זפ פכפפפ כפפק פקל
לקדופפ ופפפ פפרוק פל ידי פופפ פופפ קולין פותו פפרוק ולפ פוכלין ולפ פורפין : פרפפות כפין פכבות
עין פפזורוק לקד' לקדופפ ולפפפ' לפי פפיכן כלים ונפ פיכן רפויין לפדרפ: ופרפדו' פכים פפיכן עפודקין יפפ
עזפ וכפפר' כפפן פליפפ רופדי' ופקבפכפי' פפפו' לפפפק : פפפי' פפדפ יוסכפליפן ורפויין לפפפ פיפ ו
פלכפ כרבי פליעזר :

ג דבלה של תרוסה שנפלה לתוך מי חטאת ונטלה ואכלה אם יש בה כביצה בין טמאה בין טהורה הרי הם טמאין והאוכלה חייב מיתה (אין בה כביצה הרי הם טהורין והאוכלה חייב מיתה) רבי יוסי אומר בשחורה הרי הם שהורים תשחור לחטאת שהבנים ראשו ורובו לתוך מי חטאת נטמא: ד כל השעון ביארה מים מרבדי חורה

משנה

ג אם יש בם כביצה בם בכלן נ״ב מיתה עדיין מדבילה ומים מעלבה מיבשה כביצה ומים מרבה מבב״ל ביבב כמו ס״ מ״ ויש גבר על זה בעמב״ל מ״ל דכלל ומיפו״ל דלבילה מייבו כמו מפירום מעדרבעך נרונר׳ ולל נרונרת מלבים יבמוה מעורלת דבל׳ מבברת מבל קיין (כן) בין דמוכין בין יבמין ע״כ ומ״כ ימיו מעים ויוקר ועוד עיינבמ״ל דבלים מבמ״ז׳:

והאוכלה מייב מיבה מיבו׳ לעיבק דמרי מדבילה כמי מעלה ונמע״ה דמבמדרין דייק מר״ב לבמוב מעל מלוכל מרומה מסורה מייב מיבה מעמע מל מעל׳ מיבו מייב מיבה וכע״ם מה בם״ל ומ״ב מר״ם דמבבינין לסבל לל מבנרה מבי מוה דומק בדול בביבי דמ״ם מיבי מבינ מ״ם דמבה ודמ״ם דמולין דק קלב מלמרבי מבבינין מבלבמבי מל מבנה דמרה דמעמע דמעלה מיבה במיבה מעולל מרה מבוה רבי מלעזר ומבינ מדמבינ דר״ם מוה מעורה ולל מבי לבלוני מעבבי׳ דלל מיה דודלי מזומן

ר״ם מוה מבל דמה מרי׳ בם״ו דמיבוכין דק ס״ו דר״ם קב קבים ליה דמעולל רבים ומין מדרך מרב מיהמר דבר מבמוה מבלביל ומל דמינים דס״ם מיבל דמבבר מרי׳ מלוכי מבוה רבי מלוכי מלל מבי נמעבה מלל מוה מעב יבמר בע״ם בבמר בריבות מלל לבון לבודים מבר ג׳ מימן מ״ם ולבינך ודלי דרבי מלעזר דמבל מוה רבי מזר מעבה מנבבים ומבלבי ומבלבי מבב״ל בבב נמם מיל קורבום בבוקבל מרה דמבל לל מבים מבל מלל לבמבו מבנ בבמע בבבינה ורם מוה בבינה מי מבלה מלל לבורך ובמעל מומעל מבייבינה בבבילה מדבילה בבבינל מ״ה מה מומעל ובולבי דמוה ליבל בדין מעל דבלבל דמבמורה מייב מיבה ומבעלה מבור ובין מעלה ובו׳ מבבי קבמר לל מבבינ״ם בבמ״ם מעלה מבבמלו מבים מלל מבילו מבורה בבמלו דלבב׳ מבלה מ״ם מעל ומומו מבבלה בדקבבי בבלה ומבלה מם״ם בם בבינם מייב מיבה בבל מעל דבלבל ומ״ב בבמ״ם מבורה ומ״ב יומרי בבמלו מבים ומבים יומרו ומבמלו מומה מבבלה מבלה מומרבו מבייב מיבה מן מבורה ב״ם מלף מל מי מבבמלו לבמלה לל מבבינ״ם יומרו ומבמלו מל מדבילה בב״ל: חייב ימיבה מבבלן מבבמלי רבים לבבב מרבב״ם בב״ב מבלבות מרומה מבורה מבבל מומל מלה מבבמר מבילולין מן מבמר מייב בבמרומה מן מבורה לבל בבבבה מבובבים דבבלומי דומה דבן ומרים ומבבר ומיבו מר״ם מי׳ דבמי מייב מיבה מבבל מומבל בבלבה וב״ב לבמרומה דבומייבה מי בבמי בבמרומה ביבובים לל מבייבים דבומייבה ע״ב ומבומבה ע״ב דר״ם דק לב בבבו מוה דב״ב מבבות מרבות ומיבה לבובבו בין רבמים נבוריים וב מבו מר״ם בבים מבבב מבבבות: מין בם בבינם בו׳ ס״ב בם״ם וכן מוה בבנבה מבר״ם לל: ד בל מבמון ביבה מים מימם מר״ב בבין מבונב בבל מבבות בבבבב

קיל ובמון מר״ב נבבבם דלבון:

(מסרות) מו ה מבמע

משמא את הקדש ואת התרומה ואת החולין ואת המעשר ואסור על ביאת המקדש לאחר ביאתו משמא את הקדש ופוסל את התרומה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים פוסל בקדש ובתי וטמא ומיר בחולין ובמעשר ואם בא אל המקדש בין לפני ביאתו בין לאחר ביאתו חייב: ה כל העוסק בביאת מים מדברי סופרים משמא את הקדש ופוסל את התרומה ומות בחולין ובמעשר דברי רבי מאיר וחכמים

משמא את הקדש ואת המעשר ואסור על ביאת המקדש לאחר ביאתו. ר"ל מי שנגע בקדש ובמעשר ונטמא אסור לבא אל המקדש לאחר ביאתו. ואם בא אל המקדש חייב. ומפרש הר"ר אברהם בן הרמב"ם ז"ל דאע"פ שאינו אסור אלא בקדש ובמעשר א

ומכתים פ׳ סרין כעפר ומלכם כקכים: לאחר ביאתו
לאחר ביאתו מוחר בכולן כמה ר״ב ומ״ב מעלה
מעם • וכריך, מעם נדבר דמביאו מועלות
דרבנן דכתו מעלה מעם זים מעם דלא נמו מעלה מעם
דלמכמן כמסקי׳ פרק מסמס (דמכן כל מסורם מן מעלה
כמורם מן מקבר ונמי מזמם
נ׳ו׳ כ״ם מעלה מעם ו׳ מ״ם
דכמן מסורם מם מעלה מסיו
כמכים מומכים ילים מלית
למסוק מ׳כלל לנרוקי׳ מסיו
מוקרי׳ כמעודכי מעם מיקם
כמסיק (וזם למירומו
דנמעיכם ידים מיו מעמלין
מ׳מו כמ״ם נמסכם מ״ם נ״ם
וים מעמן דלא נמו מעלה
מעם כי מן דמכם ומם דמכן
נמ׳מוקר נקדם כלי׳ מכנמו׳
נמסר׳ דריכין מכילם לקדם
ודייקיכן נמ״ם מכילם מין
מעלה מעם לם (ומכמו מ״ר
נמסכם ד׳מ״ם דמכילמין)

וחכמים אומרי׳ במעשר לאחר ביאתו מוחר בכולן ואם בא אל המקדש בין לפני ביאתו ובין לאחר ביאתו מטור: ז כל השעון ביאת מים בין מדברי תורה בין מדברי סופרים מטמא את מי חטאת ואת אפר חטאת ואת מי חטאת חמוה מי חטאת במגע ובמשא האוב המוכשר והמים שאינן מקודשין וכלי ריקם השהור להחאת במגע ובמשא דברי ר״מ ור״א במגע אבל לא במשא: ז כל אזוב שיש לו שם לווי פסול אזוב זה כשר אזוב יון אזוב בוחלית אזוב רומי אזוב מדברי פסול ושל תרומת טמאה פסול ושל

ומלוכן ומקומר ביפורים מכילם לקדם (כדמכן
כמי כמ׳מוקר נקדם) ומיכם למיקם כמי מכי מכילם מין
מעלה מעם לם מ״ם • ומוד מסריך נלכרים מנמ״ם
ומעכי מלם נמכו נמסכם לם דכיקי למסריך נמם מכן
דרכי נכלל מסיכור • וכמ״ק דמסרות מסכם נ׳ מסריך מוד
מ״ם וכמכ מל מסכם נ׳ מ״ם דמקלים דמכין מכמלמם
כ״ר מומם נם מיל דמעמם דולמי נמכילומו מלמומל
דנמי מעלה מעם ומקמם דכיקים מעם כמעם נדכר
מ״ם מעלה מעם וחיכן דכיקן דמומלם דדכמן מים לם
מכו לם מכמים ומוד מסיק מם מ״ם דמומלות מכומנות
מם נמולין מעמ׳ מסן מדדכמן נמומעלה מעם מ״ם

ומשלוכן ומקומר ביפורים מכילם לקדם (כדמכן
כמי כמ׳מוקר נקדם) ומיכם למיקם כמי מכי מכילם מין
מעלה מעם לם מ״ם • ומוד מסריך נלכרים מנמ״ם
ומעכי מלם נמכו נמסכם לם דכיקי למסריך נמם מכן
דרכי נכלל מסיכור • וכמ״ק דמסרות מסכם נ׳ מסריך מוד
מ״ם וכמכ מל מסכם נ׳ מ״ם דמקלים דמכין מכמלמם
כ״ר מומם נם מיל דמעמם דולמי נמכילומו מלמומל
דנמי מעלה מעם ומקמם דכיקים מעם כמעם נדכר
מ״ם מעלה מעם וחיכן דכיקן דמומלם דדכמן מים לם
מכו לם מכמים ומוד מסיק מם מ״ם דמומלות מכומנות
מם נמולין מעמ׳ מסן מדדכמן נמומעלה מעם מ״ם

נמעלות נמלם לקדם ולקדומם ולם לכל דכר ומסיים דכמן מסורם מם מעלות דמרם מלכי מלמר מעלות
ולמי זם כנלי מ״ם מרם למרומים נמי מעלה מעם מכל כנלי מרומים מרם למומלי מרומם ונגלי מומלי מרומם
מרם לקרם לם נמי מעלה מעם מ״ם: ומם כם מ״ם מלמקדם מטור כמכ ר״ב דלם מרם מרם כיפם מקדם מם
מל מי מכמם כמכ מומלם דמורייק׳ ומ״כ מרמכ״ם וכיומם נזם נמכם נ׳מ״ק דמסרות ומם מרם נמ״ר. ומ״ם
ר״ב מרכמכ נמומלם מרם מי נכמם וכו׳ומן ל׳מרמכ״ם נמירומו מנל נכמ׳ כמוכ נמומלם מרם מי נכנ׳ים מים
מעם מי כנכלם נמעם מעמם מי נכנלם מרן מעם: ז ואת מפר מעמם מ״ין נמכם דמ״ם דמדיו ק: האזוב
מומלם מי כנכלם נמעם מעמם מי נכנלם מרן מעם: ז ואת מפר מעמם מ״ין נמכם דמ״ם דמדיו ק: האזוב
מומלם מי כנכלם נמעם מעמם מי נכנלם מרן מעם: ז ואת מפר מעמם מ״ין נמכם דמ״ם דמדיו ק: האזוב
מומלם מי כנכלם נמעם מעמם מי נכנלם מרן מעם: ז ואת מפר מעמם מ״ין נמכם דמ״ם דמדיו ק: האזוב
מומלם מי כנכלם נמעם מעמם מי נכנלם מרן מעם: ז ואת מפר מעמם מ״ין נמכם דמ״ם דמדיו ק: האזוב
מומלם מי כנכלם נמעם מעמם מי נכנלם מרן מעם: ז ואת מפר מעמם מ״ין נמכם דמ״ם דמדיו ק: האזוב
מומלם מי כנכלם נמעם מעמם מי נכנלם מרן מעם: ז ואת מפר מעמם מ״ין נמכם דמ״ם דמדיו ק: האזוב
מומלם מי כנכלם נמעם מעמם מי נכנלם מרן מעם: ז ואת מפר מעמם מ״ין נמכם דמ״ם דמדיו ק: האזוב

ושל טהורה לא יצא יאם חזר כשר אין מזין
לא בינונקות ולא בחסרות אין חייבין על
תינוקות על ביאת המקדש רבי אליעזר
אומר אף לא על התמרות אלו הן תינוקות
נבעולין שלא גמלו: ח אזוב שחזר בו
כשר לטהר בו את המצורע לקטו לעצים
ונפלו עליו משקין מבחוץ וחזא כשר לקטו
לאוכלין ונפלו עליו משקין אף על פי שנגבו
פסול לקטו לחטאת כמלקט לאוכלין דברי
רבי מאיר רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון
אומרים כמלקט לעצים: ט מצות אזוב
שלשה קלחים ובחם שלשה גבעולין רבי
יהודה אומר של שלשה שלשה אזוב שיש
בו ג׳ קלחים מפסנו ואוגדו פסנו ולא אגדו
אגדו ולא פסנו לא פסנו ולא אגדו כשר רבי
יוסי אומר מצות אזוב שלשה קלחים
ובחם

וכל פסורה לא יוכל עכו׳ מעכיר מעמיד אם מעיזמם:
מערות כמין נרגרין מים כרמלי מאזוב: מין קייבין
על מיונקות מעמ מסזה עליו כיונקות וכמ כמזמם זו מל
מעקדם מיכו מייב: רבי אליעזר אומר וכו׳ ומין מלכם
כרבי אליעזר: נבעולים מלא
נמלו כל זמן מסמרם מוכם
בעוך כימי קנדם מיפמם:
ם מכנכו כדי מלא יעמרנו
מים מכמרים כמסילין: אף
מלא מכנכו מסול ואף על
פי מלא כמעמ מסוכר
לכל מומאם מסול: לקטו
לחטאת לסזוה כו׳ מ׳ המאמ:
כמלקט לעצים ומכנכו ומוא
כשר וכן מלכם: ט מלמם
קלחין וכמן מלמם נבעולין
נכמול אמד נקלא אמר
ומלמם קלחי׳ דכמיכן ילמיכן
לקימם לקימם מאנודם אזוב
מעמם מכרים מם לאלן
מלמם דכמכי מקרי אגודם
אף כאן מלמם: מעמנו
מערידו ומקלקו מיסו מג׳
קלחים מעירדים זה מוס:
רבי יוסי אומר מכנם אזוב ג׳ רבי יוסי מעמיד מפי מע׳ן
דלרבי יוסי מקלקו מב מסמול ולמ׳ן מקלקו ב׳ כשר
ומיכו מסולבד מיסמ מקלקו כמירין אמד ודקאמר

ומסמם ודמי מעמם מוקרוק ומעלם מסמם מים כו ומרי מוס מסול למזיים ודומק לומר דמסול מיכו לכמ׳לם לגל
כדיתכל אם מזם כמר דמכי מסולין דמתכי׳ לעילאמי כדיתכל מן׳ ומאם דכמ׳ דלקמ מכמם ו׳קמכי מעמזם כאזוב
מעמ לא קמכי מעיכמר מעוס דכמי לעמכי מדמ׳ים כמלים ומרמ׳ים כמכירי מלא מע׳ם כמב לקטו לאוכלן
ומכלו מליו מסקין מעמ׳ מכנכו מסול מרי כמעמ למזיים מכל מסמקים וכל מסוכלים וכל מכלים מרי מן כמעמ׳ים
לעכין מסמם׳ ולרבריו מלו מך דמכמ כמסקים מסיכן מסוריים למסמם וכמו מסכמר ומסומאם כמסמם ולמיכן
מסול: ט שלשה קלחים וכמם נ׳נבעולים׳ מלמם קלחין מרמ׳ומכמם נ׳נבעולים׳ נכמול לכל קלם נכמול מוס
קכם מסמכמי מסורם נרמסו כקכנום ומסמן רמ׳ מ׳ק דמוכם דקלנ ומ׳ם מר׳ב דילמיכן לקימם לקימם כו׳ ולמו
נ׳ם נמורם מים ולך אם לא מנרו כמר מ׳ב לכנום כמקבלם זלא לכבב׳ מכ׳ם מלא מע׳ם כמם מנו׳: ״ר״א מל
ג׳נ׳מימים כמלקלם נ׳נבעולין מרמכ׳ם: מפסנו כמו מעמקו׳ מרמכ׳ם׳ ומסמם מסומיות נ׳לכ מעמלמים:
ר״א מכוק מוו׳: כו כמ׳ב מר׳ב ר׳ל מעמ׳ר מפ׳ מע׳ק דלר׳ מקלקו מכים מסול ומירין מ׳מסול ומיכו כמר מד מימם
מקלקו מלמם ומירין מכים ולרבכן מקלקו מכים ומירין מאמר כמר ומיכו מסול מד מימם מקלקו כמירין מ׳ כן ל׳מר׳מ
ומ׳ם

ופקפר ס"ל מכות לזוב ג' קלפים לפנים כעלמא ולא
לעכב וסלכה כרבי יוסי: ונרדומיו כל פסוק גדולתי
מנגעול כל פסוק ושיריו ונרדומיו מלי סכסו דשיריו
שני שירי הג' קלפין דסייבו שני קלפין ונרדומיו שיש
מנגעול מנגעו לשגרלס
ונסכר ונסתייר מעכו כל
פסוק: **חאזוב** הקצר
מס זקן מעריבו כדי שתיקו:
ונכנס שוש שעלך מסכמים
שיוש בו: ומיכל ומעלה
ולף על גב דבתיב ולקח
לזוב ומכל בעיס נשוש ליקח
מעלך מסלזוב כתון כרלס
(ושעיר) קריבן כיש ולקח
לזוב לקיבס על ידי דבר
אחר מעם לקיבס: ושוקע
בלזוב ומוס דבמעם בעיבן
מיבלזוסו מלזוב כידו:
רבי יבנים ורים אומרים
בו' ואין הלכה כרבי יהודה
ור"ם: ב מעם מן מכוס
מעם מן מעים בו' דבעיבן
מזבח ודאי מן מלזוב מבו'
דמעריבן מעמר מעם על מזקמו: מעבירו מיבה עליו
מעם מקבניה מי מעמם מל כלי אמר מלך מל בלאמר:
מומקו מסולם ראיה מבירו מיבה עליו אין זו מומם מן
מלזוב: מיכל ומעלה כדרבו ולא מעריבן מעיך מכדמק
בעיס לבמם מעם יחזרו בעיס לבוך מכלי ולא יאמר
בלזוב כמיעור: ר' יהודה מיאר קנייס דמומם
דמם כש לא מייסיבן מכל בנמם מכיס מעיך מכדמקו
לבמם ינס בנמעמס כמעמו ביאור ומייסי בנמם מכיס
מעם לא כמעדו בלזוב כמיעור ואין הלכה כר' יהודה:

מלא

ומעריבו כו' לל מרבי"ם יקמרס ובמוס בקנס מכוס מד מיסינ(לפי)מעמם פסר בכלי: **ואוחז** כלזוב ומזם
כתב הר"ב דבמזמם בעיבן מיסם לומו מלזוב בידו מבי מכס מלזוב בסיבוקו שוש מבמבת כלן ובכלן ומיבו מבוי
ומומו מל מכלי רמ"ם פ"ג דסוכה דף לז: **ב מחט** מגיע בעיב מל מקרס ומקרס מיבו מעם ומל מ דסכמ מיסבירת
מעמם בעיבו מעם מקרס כיון מלא מל מקרס מינרך לזוב קמל"ן דמ"ם לא **טובל** ומעלה כדרבו פי' הר"ב
ולא מערי מעיך מכדמק כו' ולא יאמר בלזוב בסיעור בעיב כרבבן דרמ"ם מכל הר"ם פי' דלא מייסיבן מעם מעיך
מכדמק בעיס לבמם ינמו מיס מנוס מלזוב ומבעבו בעי מעמם ומרבב"ם מיבה דלא מייסיבן מעיך בריה מכלי
דדבק מלזוב בעיו ומעבו בלו מעיס לבמוב ומין זו מכילא

ומ"ם הר"ב ומלכה כרבי כ"ב מרבנ"ם בעיבומו מבל
בעמוד מ"ם מ"ם מסק בת"ק: **שיריו** מס כמל מע'
לאמר זמן מיריו בסרים נסכים רמ"ל: **ונרדומיו** פי'
הר"ב מוש שנגעל מנגעו דלגרלס כו' ולרמ"ל נרדומים
בסמוין בו מעמים מרבש
מעיך מנגעוליו רבים
מסתבריו כל מסו מעמסיי'
בסגוד כסר ובלבל מיסמייר
מכל אחד ואחד כל מסלא
מעמם מס מנוחתו קיימת
ע"ב זלמו מכריך מיסו ג'
בסמיריו מכים מין כמן ג'
מבלגנס לסנים קורא מנודים
בדיעבד כרבי מעמ בס"ם:
כל מסוש ס"ל דנעמלמו
ים מיעיר ומיעור לא
מעקרים הר"ם ונס מרבנ"ם
לא פי' מוס מיעו' לא בפירוסו
ולא בבכירו מלא דם' מדם
מבל בפלד דבנעים מסכם
ו' מס בבב מיעור מעמ
לבסרת מבורע בעו
מעמקמי לסוכי מס וכ"ב

בבכורו גם כן בפלא מס' מ מעמ נדמ ומעמו מפרק
בעמלא דף כ"ו ומכי מעוש דבמם מעמם מעריבן לזיב
מעמ ומעין מעים לן דלזוב דמקרת מבורע ולא מלזוב
דמסרות מעמ מעד לעמ מ מכמ מבל כרב' יוסי מדמעמ
ולא מירם דמרוויס בכלל וכלומר כל מזוב מיעו מעמ
ולמרבנ"ם בפירוסו יכולכי לומר דמעך מלבנעים דמ
קרים בסדר מבל בבכורו הסדר בסמך מין לומר דמעך
מלקמי' מי מיעמ דם' לדמבל מזוב מבירו כן מ"ל לבבוב
כן כמו קדס וסר"ם בבנעים לא מי' כלוס ומיין דמסכם
דלק': **פרק יב א מספקו** בבוס ובכוס מי' הר"ב
מעריבו כו' לל מרבנ"ם יקמרס ובמוס בקנס מכוס מד מיסינ(לפי)מעמם פסר בכלי: **ואוחז** כלזוב ומזם
כתב הר"ב דבמזמם בעיבן מיסם לומו מלזוב בידו מבי מכס מלזוב בסיבוקו שוש מבמבת כלן ובכלן ומיבו מבוי
ומומו מל מכלי רמ"ם פ"ג דסוכה דף לז: **ב מחט** מגיע בעיב מל מקרס ומקרס מיבו מעם ומל מ דסכמ מיסבירת
מעמם בעיבו מעם מקרס כיון מלא מל מקרס מינרך לזוב קמל"ן דמ"ם לא **טובל** ומעלה כדרבו פי' הר"ב
ולא מערי מעיך מכדמק כו' ולא יאמר בלזוב בסיעור בעיב כרבבן דרמ"ם מכל הר"ם פי' דלא מייסיבן מעם מעיך
מכדמק בעיס לבמם ינמו מיס מנוס מלזוב ומבעבו בעי מעמם ומרבב"ם מיבה דלא מייסיבן מעיך בריה מכלי
דדבק מלזוב בעיו ומעבו בלו מעיס לבמוב ומין זו מכילא

וכלים מטמאים רשומים לכל דבר יום עזה מכלי חרס לפי שנשברים בדבק מלזוז כמי מכלי ומנין מים ערוסכי מכלי כיר בכמה: וחזה לאחריו יש מים מן כלים מכריכי מזמה . רבי מ"ם דמוסם דקלים:

חזייתו מסולם מיל' מר"ב

דבעינן כוונת מזמה לאחר כדבעינן ומזמה מסור על מסמה מיסמה כמסולה לפניו וחזה על הצדדין שלפניו חזייתו כשרה מזיקעל הארם מדעתו ושלא מדעתו מזין על הארם ועל חכרים ואפילו חן מאת: ג נחכוון להזות על דבר שיהא מקבל טומאה וחזה על דבר שאינו מקבל טומאה אם יש באזוב ולא ישנה על דבר שאינו מקבל טומאה וחזה על דבר שמקבל טומאה אם יש באזוב ושנה על הארם וחזה על חבתמה אם יש באזוב לא ישנה על חבתמה וחזה על הארם אם יש באזוב ושנה חמים המנשזין כשרים לפיכך הם מטמאין לשם מי חטאת: ד חסות מחלון של רבים ונכנס למקרש ונמצאו חמים מסול ם מטור מחלון של יחיד ונכנס למקר' ונמצאו חמים מסולין חייב אבל

מלא יסמנ מלא יקבת מכלי מו מעולין לכמיע ומכל ולא מסמנ: מזמקו מסולם לנמיכן כוונת מזמה ומרי לא כמים מסמנתו: ומפילו מן מסם ולא כמיכן מזמה כמכי מנמה לכל מים ומים מו לכל כלי וכלי.

ג מל דבר מקבל מומאה מדם וכלים: מל דבר מסיכן מקבל מומאה בכמה וכלי מנכים: מס ים כמו. בלא יכבה מס כמס"ר כמוזב כדי כזמה מיכו נדיך למזור ולמכול מעם מכים מלא מוה מעמנו מכבמ"ר נמזוב מל דבר הממה ומלמה לו מזמה לכמיב וכזה מסור מל הממ"ר מל מיכבין לפי מל הממה מלכן בכבקבוי בכמה מכילה מזוב לנמוה מל הממה לא יכבה מלא יוה מעם מכמ"ר כמו ב מלא מס מבל מזוב כדי לנמוה מל דבר מלינקבל ה מומ מומיל ומקלה מכילה מס לא כך ה מקו מס ולא יוה כמה מכמ"ר נמ

מד מיכבה ' מים מנכמה לקן מזוב מנכילה לדבר מס כו מקבל מומאה אם מכילה בא מס מ מזוב ומזה מקן כמרין לנוכך מן מומאין לפי מלא מ מכיתן מסרי בטב"ה מרמ"ב מסולה מיתה ומרי מומוק כמר מי מומה מכמרים מן מומאין ד מזה מלון מל רבים מנוכר בלון מל רבים ומ מל כל מומאים מזבדים ומזה מל מומה כמ מים מכילו מסורים לנזמה ומכמו מם לים מנכ כמומה זו לנקדם מסור מומ' מקרבן דמוי כמנה מ ברמוק מרבים דמיקו מסור

ומ דמ

ומזר ומכילה כמן מת מזוב כבוכה לנזמה מל דבר מקבל מומאה כמרם מ"ב ומריך לנלק בין כמכמו מזוב לכמעודים כו ומה מכומר: על המדם כו' מירומה דרומה ובמ"ג בנמנה כ' מ"מ: ד חסות מלון רבים כו' מי' מר"ב דמוי כמנה מ"מה ברים דמנקו מסור כרמכן בנמכה לא מ"ר רמבר"ם ולא מכר"ם מ מלון מל רבים מ' מקבל מזמה מלון מל מומ' מומוכה בלון מל רבים ומכמה לנקדם ומו' ומנמו מסילים מ מכמו מכומה ומכמו מנולה מו מ מלא דמסולים מנמן ומו' ומנמ מומה מלא מ"ר ומלון בקה מומה מ מלון מלון

ומירים רבים מתחת דמעה זה אכום סוף דלא מוה ליה לאסוקי מדעתיה ולכדוק אם מתים כסרין לבוקה אם לאו בין מסיה עופר ברסות פרגים ומזה על מרכים אבל מסומר כמלון מל יחיד ומזה סוה ליה למעמא לכדון

אבל בר"ן נדול בין מחלון של יחיד בין מחלון של רבים פשוט שאין כהן נדו חייב על ביאת המקדש מחליקין ר"ל לפני חלון של רבים ודורסין ולא נסנעין מפני שאמרו מי חטאת שעשו מצותן אינן מטמאין: ח אוחז הוא ר"ל שחוט בקרדום השמאל אף על פי שיש עליו בגדי חוייח ט זוד בהם כדי הוייח

ומלון מל מסמת כמלון מכמוע מלא יקבל מומת"כ"ג מעמי' לע"ל (ע"ל מסכת ס) מסם ידו למלון וכמל מת מלנין כ"ל ע"כ, ומלון מכמוע מיכז מלון מכמת מעבר לעבר מרוח ן מכו מלא מסיח כמו מיכם מכמיך מוח מל מרוך מכמתי ברש"ן דמת"ל מכל לפ"ר מר"כ מוח מלונמתי לרמ' מכ: ומ"ם מר"ב מרבכ"ם מי' מסמם. וכו' מסים דמתת מומת ברמיר מתם לא לא מוי דמת מיידי מכמת בודל ז מסז ייבו ז יכמ' מתמול' וכמכורו מיקם' מרם כתב מתוקת מתים מתזין מתן מל מרכים מתן כמרים ומרי זה כמכים ע"כ ומר"ם

כתב מתליון מל רבים מתומתם דמתת רמ"ר וכן מיר' מזר לקמן וכמלמת מתנר דמ"כ מדיים למת לי דמתת מומת כרמ"ר מתזר ומזר דמ"ל מ מתייבו נמרכן ומרי מיקרין בא מל מתת מיומת מקדש וקדמיו כלמכן כמכמ ב"ל דכדיקות: שאין כ"ג מייב מל ביאת מקדש מתכיתין כר"ם דמת"ב דמ"ריות מר"ם זמ"ל לפר בלכתוב מתיכת מלכת וכמי מרמב"ם כבל כתיב וזו מכרת ר"ם ומ"כ מלכת כמיתת מכמרכו במכי מטוריות ומכי כתבתי מת דכ"ל מתיל מלכ': מחליקין. מיו מי' מרמב"ם מתמיקין

כמלו מתים ויגלו מתלוסת: לפני מלין מל רבי' רכיתת מקם מלון מל רבים דמתכ"מ מזה מל מתת מומת כרמ"ר מתיב כמתי מכיתו כ"כ מר"ם וזה לתמתו. מכל לפי' מר"ב ומרמב"ם כ"ל לדברו כמוה דמנו כמלון מל יקיל מיכו ככתב מיתים מת מים רבים מד מומליקו וזיב רמ"ר לפרמב"ם בתכורו מ"ם' מרם מכתב ולא מיו מומת ן לתן מתמ מתולין מן מלו' ומדין מתמתין כדמכן בתכמ ח' מ"ר ולפי' זה דוקא מלון מל רבים דמלו כמל יקיל מת מתרן דמתמת מ"ריך לבדוק ומומתין מתמ מתולים מן: ודורסין ולא כתב מ לתן מרמב"ם ומיו ג"כ דורם (מומו) כרגליים ולא מיו כתבים מלבא מל מקדש ומתמתן דקדמים ע"כ: מפני מתמרו מי מתמת מתמו מכומן מיכן מתמתין ומת ג' דכתדיו מ"ם מכמ ג' מלונמת דב"ם וכ"ם ומקבי דב"ם מתמתין מתם ר"ומתמ מ מרם ומתמת מכל מכמים מלינו מלים ולא מכרי לתו מתמ מקולי כים ומומרי ב"ם וכיומא דזה כמירם מר"ב רמ"ג דיכמות ומכ ומתמת ומכימת מר"ם וכן מים ר"ב מומר לתום מרום לתריך מתמ מתמת מ"ל ומלא מתליקין מיו נמכי מלון כו' מ"מכי מתמרו ומכו': ח בקרדום. מתמ מ"רם מר"ב. מתמ מב מת מלא מכו' כתמת מכמ דתמון ומכומר מומ מ"כמ"ריך מ"ים ומ מרמים ג"כ לא מנית מלינו מומתמ מן מתת כו' מו ומומ זה מכמ מב, מרמב"ם ומכומר מומ כמ"ק דמתלוס: בבגדו. ומזה מלינו מ"נכמ"ם וכן מומ כמתכיות ומכים מכומקים ומכומתת מתר"ם לל: בדי מזיים ומתילו לפ"ל (ברמ"ם) מתין מומתם מריכם מומיר מ"מ מנכמ דנקרא מכל בתכמ (מומו מתכל לתמ נבמולין מו') מריכם כמיתור כדמיקמ כמ"ק דומתמ ומכ"ק דכידם מר"ם:

ו כמומ

ע באזוב. טמא יהיה בו אזוב טמא לטמא אחר
בכר אחרכו מכנס אם אינו רמוז אלא
מדרבנן מן המותרות שכם מוש טמא ולכן אמרים מזולין
אחכם אלו אים מאזוב ם טמא לקרם אז לקרוטם מין
אמרים מטאים כמו מכאחרכו
כמ' אחר קרים זה (כמכמ
f) מרעב"ם: אם יסנו
כביכם כמב מר"ב דומר
מיעור אוכל מין לקבל מומאה
מין לטמא אחרים וכך אמר
במקומות אחרים וקמים
מרמ"ב לאסרות ומם אחרים
כמ"ל: ומטמא אם
מכירו מי מרעב"ם מוש
שאזוב מטמא אחרים כו
מכיכם מכם מוש ימאא אחר
עמכי לאנים וכו' ומיינכמם
לקמן: ן שנטמאו ידיו
וכן מוש כמ"ם ומ"ב נרים כן
כמכמ מ"ב דמנינם
ומיב לאו דוקא מבריך
מימאאומתי ידיו אם כאמת
מהן מני כך מסק מרעב"ם
כמ"ג מא"ם וכתב מב"ם דמאמת ליה כן מעמכיתין מ'
מ"ל וכמ"ם מם: ח חגור. ומטבכל מכור מי מר"ב
אאם מוש מל מאר כו' וכ"ם מסכמאם אמר: כו' ולמון
מרעב"ם נמ"ב מא"מרים מוב ומבכל מכור למומאם
ולמוייה: חבור ומ"ב כמאמכורין מכל מלא כמאמר
מכור מסכמאם לא רמאמר ומ מומאמר מ"ו דמכמ דמ
מ"ם וכמירמ"ל מם: לא מל מכום ולא מל מ"ק
מרים מר"ב כאם מרעב"ם מלא מל מ"ק מכרול כו' מכם
מומלין ומוויין כמ"ל: מא"מרים: עור מל מריאם
מאומ מאומר לחיקות מי מר"ב עור מאמיתין וכו' אל
מר"ם ודרכו לאחת מאומר כמכמיה מקמומין כמריאם
מאמויין כמיקמ מ: חמלבן מי מר"ב מאלבן
כמין מקרות כו' ומדומאם לו כמרק מאומר מם מכיה
בכ"ב דם מ"ם נם מר"ם מכיאם ולא ידמאי מם לאם
ולאמאים דכמיר' ידמיאם מם ומאכם מליאם מקמי מלבן
מאלם דכלים מכמ נ' וכמאר דוכמי ומיאו מר"ם מם
מכלים ומכיאם ג"כ רמים לאמרמו לאלבן מאמ דב"ב

מאמ

כדי שיטבול ראשי נבעולין ויחד ר' יחודה
אומר רואין אותם כאילו חן על אזוב של
נחשת: ו המזה באזוב טמא אם יש בו
כביצה חמים מסולם וחזיתו מסולת אין
בו כביצה רחמים נשיים וחזיה
מסולת ומטמא את חבירו וחבירו את
חברו אפילו חן מאה: ז השהור לחטאת
ס"ל שנטמאו ידיו נטמא גופו ומטמא את
חברו וחבירו את חברו אפילו רחן
מאה: ח ל"ין של חטאת שנטמאו
אחוריו נטמא תוכו מטמ' את חבירו וחבירו
ס"ל את חברו אפילו חן מאה חוג וחענב ל
מרב חבור כוש של רוגן לא יזה לא על חבוש
ולא על הפיקה ואם חזה מזה של משחן
חבור עור של עריסת שהוא מחובר לפיקת

חבור חמלבן אינו

מכור מאם מוש מל מאר מאן מכירו מזור וזב מוש
מאמאין ומכבל מוש מאמ מ מכמכים מאכם כמאמן
מאל ידו מקזקם: כוים מל רוגן מלך מאמוין כו מה
מוש מנאי מעוסין מאכו מאמלאים: לא מל מכום ולא
מל מאיקם כלומר לא יום לא מל זם לכדו ולא מלא
לכדו לא מוו מכור מכל כריך לאם מ מל מכים מ מן
מם מאמיאין במיקם מכום לאכירו מרוי מיקם מלא
מומרלי' מאם מוש מל מאר מאן מלכר מוזם ומרב"ם מ
לא מל מכים ולא מל מאיקם מלא מל מקום מנרם
מרנילין לאמ כרמאם מכום מכקרם מכורם ומל ומוו
מאמל מאום מקר מכלי ומולם מאום לכום ולאיקם:
מאמן מכו מאמלך מאמוין כו מאמקדרכו לאיקאיק מכומו
מכום. מור מלאריאם מור מאמיאן מרים מל קאן ודרכ
לאיאם מאומר כאריאם: ומאמלבן כאין מקרות מל מן
מקומות מאכיאין כאן כרמי מאמם מלא ירקו
מלאלומים מאמרן ומוא לו כמרק מאומר מם מנ
מכנא כקרם מלכנות מל כרמי מאמם:

מאינו

אינו חבור לא לשומא' ולא לשחרה כל ירות חבלים תקרוחות חבור רבי יוחנן בן נורי אומר אף חחרוקות: ט חסלים שבקנתל וחמשה של טרבל וקרן של בריבה וקרנין של יוצאי דרכים ושלשלת חמפחחות ושלל הכובסים וחבגד שחוא תפור בכלאים חבור לשומא' ואינו חבור להזייח: י בסרי מיחם שהוא מחובר לשלשלת ב"ש אומרים חבור לשומא' ואינו חבור להזייח ב"ח אומרים חזח על חסיחם חזה הכסוי חזח על הכסוי לא חזח חסחם רבל בשרים לחזות חוץ מטומטום ואנדרוגינוס וחאשה ותינוק שאין בו רעת חאשח

ליכו מבור לא למומאה לפס כמעמ זס לא כמעמ זס: ולא למסרס לפס סזס על זס לא סוס מל זס: מקרוקות מבור כנין ידות מסכיכים מסברזל מכמם לעיך מביח יל מל מן מו מלמנס ומקומר כו מזוקנור כמעמ לאר מין כמעמ מכירו זכן מס מזס מל לאר מין מזס מלמכירו מקרוקות לנין מקרס: מף מסרוקות לנין ומרקו מן כלומר מף מילות מסן מדות ברלמן ומכבסין מוקנבקר מסוס קנרלס מכלי כנון בית יד מלרומת מף מלו מוו מבור ומין מלכס בכ' ומקמן בן כורי: ט מסלי מכקבל מלים מרכן לנולך כין מירות מו ובלים מל נבי מסמור ומן מחוברין זס גזס: מסס מל מרבל כמין מז מל ברזל מרמין כו מס מתנוס': קרן מל כליכס מעמס מל מעיס מוסמלס כמין קרן מל ברזל וקוסריס בו מעמ מלס ומול וקוריס לעמס מל ומעיס כליכס מסיס מסיס כבלוב מל מומות: וקרכים מל ינבלי דרכ ס קרבי כמעמ וקיס מסוליכים מעמס מוברי דרכי' לעלמן כמן מיסלמות: ומלמלת מעמקמי' מלמלת מתולין בס מעמקמות: ומלל מל כובסים דרך מכובסי' לשלול בבגדי' זס מס זס מקמן מס מגדול כמכיל מלא ימבר: ומכנד מסיס מעור בכלאים מתי מתיכות מל כנד נמר מעמרין כמיס מסמן ומיכו לעמרל מסוס מעור כלאים וכן מלל מל כובסים מוכו לעמרל ומפילו מכי מני מכור לומעמ: י מעמס קומקוס מל כמסמ מעמקמים בו מסיס: מין מעומסים ומכדרוניכים לפי מסן מסמ מסס ומסס מיכס כמרס לנזות דכמיב ומכל כמיס מים מסור מים ולא מסס מסור לרבות מס מקמן ומומס ילין מעכילא דמקמות לנדדי: מסמס

ומ"מ מקיים לי מל מר"ב ומר"ם מעמי לא מירמו בכמ דכמין מימלמל מעמ דמיכו דלא מעכרי לעמס כלל דמל"כ מקמס מסמים דכלים דמקמ ומס מל מרמב"ם כמירומו דמכמ ים לקמוס כן וכן כמכורו כמ"ר דמ' כלים כמב מלכן מעמס מס מים מלוכס כמיקות וים לו רגלים מעמכרין עס מעמס מרי זס מעמס עס מעמס מרי' כוקבים לוקו בעכי מעמס ומרי מוס כממ מעכריס מ"כ ונמלב מ"מ מעמ וכמב מלכן מל מסוס מ"כו מבור כו'. מינן מיבור וכו' כו' מר"ב דמס כמעמ כו' וכן ל' מר"ם ומין כרמס כלל מיסים כוונמס מעמ כמע' מלכנס לא כמע' מלכן זס כו' דמע"כ מס מס כלמי מבוברים כעמ' מכיכי מיבי לפיומס כמסבי' כלל לבימור ומרי מס כמרדי' זס מוס ומס מס מכינרים נעמס לא מס מלכר ימעמו זס מוס מכל מף מעמ' ומוד מכבר מוכמתי לע"ל דמ"ירי מפ"ן מבוברין נעמס ול' מרמב"ם (מעמ) כנע (בו) מומעמ לא כמעמ מעמ' ומס כנע מומע' נעמס לא (כמעמ) מוס וכן מוזס מל מעלבן לא מסר' מעמ' נזמת מבומס וכן מס מוזס כו' מ"כ וכך מוס נ"כ כוונת מר"כ ומר"ם ולא מסו לפרס:

ולא לפרס מ"ין נמקבי' דלקמן: ט חסלים מבקבל לפי' מר"ב מלים מרכן לנולך וכו' מ"נ מסמור ולמסור קורין בלמן ימעמל קבל ימרים בנס מעריך: וחמשה מל מרבל פי' מר"ב כמין מז וכו' ומוס כלי בעל מוליות מרכב קנת מלקים בקנת מרמב"ם: וקרנין מל יוצאי דרכים פי' מר"ב קרבי בעמס וקיס מסוליכים כו' ומס כלים בעלי מוליות כמ"ם מרמב"ם: ושלשלת מעמקות ומעמקות נעמים מבור למומס מ' מלמלת ולא לזמים: כ"כ מרמב"ם מ"כ מס"ם: ומ"ם: חבור למומס ומיכו מבור לזמיים לקמ מס מרמ כמני מעמים מרמר"ים בכמי' לל מקום מס"ם כל מקום מומע מבור למומס ומיכו מבור לזמיים מין ומ מ"ם נוירים מדבריס: לחזייח ומעמי' דלמיל מקבי למסרס ומין למס"יד ומעמי' דלקמן מקבי מיכמי לזמיים: י הכל מסרים לזמות למומי מרלמי' מעמו מ"ם מעמ מ"ם מ"ר מ"ר דמע"ר' מלמור מרל מסוס מזיים בסרס מ"ם מ"ק דמ: כין דמ נ"ומ"ם דיבמוס דמ מ"כ מערמיכן מעמ דר"מ מידי (מסרות) בז א דסוס

דשוב לסכול יום ע"ש מ"ש בכגיעה לקרוטה כסר
לפרש ומכי קשה דכת"ס עסכה ר' כתנאי בסס שקו'
מדקדקו מדלא קקני שקה סוטסים דלכ"ע מסול לקדם
לפי ססוס סמק מדל וסס סכה מרכיכן לעדל דכסר
לסזות ומין לסלק בין קיימם לסזיס לעכין מדל דדיקה
מפי דכמיכו כמרסה מדע מ"ז מרכיכן דכלה מרסקה מקסה
מוכה מיד מקסה ומקסה מקילה כמ"ם לעיל מס ומנד
מכמוב זה כדיבור דלקמן מכל מדל דמסכרס כמלמה
מ"כ לסכסירו מו לסמלו מין לסלק כיס מסס מסכרס
לסכסירו כמזייס מידי דסוס מסכול יום מ"כ מקדום כפי
ומס מסכרס לסמלו כי מסמ מ"כ בסזייס כפי וכמ"ם
דיכמוס מוקכיכן מרייקוק מסדרי מדס דמכסיר מדל
לסזייס ומדס דמסלס מדל לקילום ומקכיכן כמכפי מ"מ
דמין לסלק כיכיסס ומסוס דסזייס מיקר מסרס רכוקס
מ"מו מסכסר כסזייס ומוס כפי רכוקס לסמו' מסכול
מקילום ולעולם כי מדדי ככסו דמסן דמכסיר כמדס
מכסיר כמידך וכן כמסלות י ולמידך ניסס מיכס כפי
לסמסס דמפי מכס דמסקכי' דמכס מרכיכן לסקויי מדל
ומסלו כמקכי' דמ"ס לס מסרי' מכי מלס לרל לסקויי קטן
ולרככן לסקויי מסס ומס"כ לעיסר נמקכי' דמכס לרל
לסקויי מסס ולרככן לסקויי קטן ומדלס מרכיכן מכי
מסמס דדוקס מכס כסזייס מרכיכן מדל לסכסיר ומלו
לעיל מקילום לס מכסיריכן ומכ"ם מס כמס מקום' מלס
מסין מסס לזלק וכ"ם מכמסיר כסזייס מסוס מיקר
מסמרס וכמסיל מקילום ומוד דפי מיסס דמיכס לסלוגי
מפפי לס מסכי מכי ס"ם דיכמוס כי מוקכיכן לסמי
מכרייקו' מדדי דמס מסכמרס מקכיס כסזייס ומסנלס
מקכיס מקילום וס"ל לסקויי דמפכי קילום מסזייס
ומכרמס כמיכי מוס דודפי מקילום ומזייס כי מדדי
כמסו ומרמוכס מוניס דיכמוס כמדיס ומקדוקן מל מקו'
מפי דדייקי מקמפי' מלעיל דמדל מסול לקדם דייקס מוס
ומס"כ לסזייס נ"כ מסול וס נ"ס דמרכיכן דמרכיכן
מסמכס לסקויי מדל מכסר לסזות מס"כ דמ"ס לקדם כסר
ומכר' מקמפי' מכס ומסס מלינו דודפי מדמסס מיכס
לעידק דמדל מסל כדדייקי מקום' ומ"מ ומפי ומקס
דמוניס דמרכיכן לסוקס כמלונמס מל מסיס לעיסרס
דמכל כסר לסקויי קטן מוס דוסק דמס כמדיס מכי לס
מין מקיכוק מסין כו דמס מסמיכן כמדיס דמלו קטן
מ"ס כו דמס כסר ולס מנסרק לעיסכי מכל מלכך כיסס
לס מפי לעיס' לסקויי מדל ומסיס כר"ס דמכסיר כמדל
וכלדפי דמ"ס לקילום מכל כמקכי' דלמיל לעכין קילום
מין דמיכס לעידק מיכס נוסס דמכרס דמדל מסול לקדם

כדדייקי מקו' לס מכיכן לעיסר' דמכל כסר לקדם דלסקויי
מדל מוס דמסס ומריכין לדסוקי מכמסין ולמרוסי דמכל
לסקויי מסס מו קטן מ"נ דכמדיס מקכיס ומכס לפו
מכמכיס דלמולס"ל מדל כסר לסזות כמר"ג לקדם
ומ"ד מסול לקדם מסול נ"כ לסזות ודמכי מרקי מקכי'
מלינו ולעכין מלכס דפ"ק לסרמכ"ם כמ"ל מכמכ מדל
כסר לסזות מסין מדל מסס וכמ"ו לעכיקן דוס מ"ז מכיר
מין מדל כלנוכרס כמיכי דמסך מדמ"ל לעכין מזייס
ומסוס דמסזייס מסמר מס"ם דמרכין מסקכי' לפכי כמכס
מקכי' ומיכס דמ"ם לקילום ומייכו דדייק לעיסר מ"ינס
כמסמס מסמדל מיכו מסמס לוסר דמסן דמסל מסו' דמכר
מדל כי מסס לית מלכס כוקים ומסילס כקילום כפי
וכ"ם דכ"ם מוס לסכסירו כקילום מסיכו מ"יקר כמסרס
כמו מסזייס. ומפי דמכרמס לעמסס מכיכ"ל מסוס דכיין
דר"ם מסו' מסורס קמס' דכסר ומכי כוקים מ"נ דמכיס
כפי מיכס לית לן לעמסס מ"ליכ' דמסורס כיון דכוקים
מכיס כפי: חוץ מסוסמוס וכו' מ"כ ר"ב דכמיכ ומכל
כמים מים מסור מים ולס מסס כו' ס"ם מ"ר דיוסס דס
מ"נ ומירס"ל דכיון דקילום מכסיריכן כמוקן מל מסיסמ
ונמסיסמ כמיכ מים מסור דמ"ייכו זר ומסס (כמ"ם מר"ב
לפי"ם מסכ"ר) מל כרסן מים מסור מכס לפו לסכסור
זר ומסס ומסמל קטן ונסי מסמס מילס דמ"כ לסמוק
קרס מיכים ומכמוב ולקס מזוב ומכל כמים ומזס ומכס
ילמכס דכמסים דלעיל מיכים מפי ומי כמכיכן לעדרס
מים ולס מסס מל כרסן מסמס זס מוכים מיד מסמס
מ"כ ומו כמ"ם דר' יסולס דמליג מסס מקילום מל כרסן
מליג כפי מכס דפי ן דלידים מסס מסולס מקילום ומקטן
כמר מקס מפי לעיסר' מיכס' מים ולס קטן מסור לסכסיר
מס מססס דמל כרסן ליכס לעיסר דמסמס מילס דמ"נ
לסמוק מיכים ס ומו מקו' ומר"ם דמקומסמ' מפי כמדיס
דמ"ל מכסיר מקטן ומ"ם מר"ב ומוסס ילקסמכילס דמקס
לסדדי כמ"ס מר"כ מסמכ' דלס' ותינוק מסין מו דמס
דמס מסרן כמסכס נ' דמזייס מריכ' כוכס ומלכך מ"נ
דמרכי קטן דמעמסי' מקילום מפי' כמים מו דמס דמס
מין מו דמס מס מסזייס לס מרכיכן לים ומולס מרסקס
מסמס זס מוכים מיד מסמס ולכך מ"ל דמס דמסרי' לעיל
ומכים מפי מים מו דמס לסכים ימסו מס"ו מסיקכין דמס
לסכים כמ"ם מס מר"ב לסו לעיסר דמס יס מו דמס דכמר
מס מ"ס ימסו מו דמסמס מ"ין כמן דמס לסכים ולפי מסלן
מסמו' ומפי כי מסמס לקטקים מו דמס לס מלס מכמו'

פשט מעמדקו מעייפו כדמפרש נמיפש דלומוק לו
נמיס ' ופס נמוס כידו פמילו נמעמ מזמס מסול לפ
מנמיפ נמעמ מנילס דכי כמי'ים ולפ פמס נמנילס
מוס דמניב מלפ מפילו נמעמ מזמס דלפ כמיב קרפ
נמזמס מפילו מכי מס
מוס כידו מסול דנמריכן
מזמס מסכילס : יפ ביום
ומוס כל לפ מסול דכמיב
ונוס מסמור מל מסמפ
ביום מסליסי וביום מסכיעי
ביום ולפ בלילה ומעקס
מנילס לסזמס דכמיב ומכל
נמיש מים מסור ומוס מס
מזמס ביום מף מנילס מזוב
ביום : מוכל בלילה ומוס
ביום מיכפ דמסמ מנילמו
ולפ מוס ביום מסכיעי
כנכפ לסזוק נמפיכי מו נמכיעי ומפירי יכול לסקדי
מנילס לסזמס מכל מסוכל נמכיעי (נמכנומו) מוס
מקלס ומפ"כ מוכל דכמיב ומכמו ביום מסכיעי ומלר
וכנס נגדיו ורמן נמים : מסמלס מעמוד מסמר כסר
דמס ומילך מני יום דכמי' כנזר' ומכמכו מוסי' נמלמכ'
מעלוק מסמר ומר נמפ מכנכים וכמיב ומיס לנו
מנילס לסמער ומיום נמלמכס :

נשלמה מסכת פרה

ראשה מסערחו ומזה ואוחזה לו במים
וה א טובל ומזה אם אחזה בידו אפילו
בשעת חזייה נפול: יא טבל את
האזוב ביום והזה ביום כשר ביום והזה
בלילה בלילה והזה ביום (כיס ומוס ב"פ
ביום מלמקריו) מסול אבל חוא עצמו
טובל בלילה ומוה ביום שאין מזין עד
שתנץ החמה וכלן שעשו משעלה
עמוד השחר כשר:

נשלמה מסכת פרה

מכל מכפ נמכמר דמרכיכן לקמן לפ מנים מפרק דלפ
מלק מכמוב ומכמיר לכל קמן דודמי דלפ מכמי' בקמן
יוקר מנגדול ונגדול כי לפ בקכוין לפ מביר ולפ מידק
מ"ב קמן כמלין לו דמק כמנפ מלפ כמכוון ולפ מביר
ולפ מידי כך כ"ל ומבר"מ
לל מנים מים כו דמק ומרפ'
כמיכי דלמי זס מרלקמים
קמי וכלבני מרמב"ם ומקו'
מסכמוב לקמן ומ"מ מרמנ"ם
גרים כני מפר: ראשה
מעמדקו לסון מרמב"ם מל
מסלכות פרה קמן מים כו
דמק מסוס ומפמס מעמדקו
וכו'וכן מסומפק דיומפ
מערמיכן מעמייפק לקמן
וכרפס מעמפ דנקמי מלפ
דמכיפפ מכל לפו לעיקרפ
דדוקפ בקמן מעמדקו ולפ נגדול מלין מעמ לפלק:
יא טבל ,מק מפוזב כיום ומוס ב יום כסר מיקר
מנוקו כך מיפ ומעוס דכמי למקבי מיקל
מסול מכפ מכפ כסר ומ"נ דלפ מינכם למיקבייס כלל
מנב מקריבקמים וכמ"ם כיומפ כוס נמס מעומקק
בפל דזנקים מ"כ לעמעומיכן דמ"ג דמסמ נכמים
מרב"ומ"ק מנכל מקמפוז'כיומ נמפ"כ מוס כיום מעמ
מסמס מרכס כין מנילפ לסזיים מ"ם כסר ומייבו
דכ"כפ נרמי' כיום ומזס כיום מל מקרין מסול לעיקרפ
דמזיים לילפ מנבקים מקמקק מכל מסיים כולפ יומק מיכו מעמיק כך כ"ל : טובל בלילה ומוס כיום מירפ
מר"ב כמכפ לסזוק נמ"מ כס' ל כמפ"קקפ מרים לים מומסמ כיום כז' דעיוקי דמק כמיב ומזס ונו' כיום מנ'
וכיום מז' מכ"ל מ"ם מ"מ מרפ : וכלן מעמו וכו'כיומפ מסי מ"ל לעמקבי ומפ מעמן כו'דכיון מסין כמן מלפ
מקים מנילפ ומזמס לפ מייך מסיב לעמקבי וכלן מכל מכפ מערמריך בליסכפ דעמכיעין ל' מ"ב דעבילפ מ"ל:

מליקה לה מסכת פרה

מסכת טהרות . תוספת יום טוב

בשהשלים לדבר מל מסומפות מעמורות ומיפך מכין מסרמפ דכד נמכין מסומפות מקלות מפין כמס לפ
מערב מעמ ומדר מ"מר מרפ מעכמ מסרות וקרפ מעמ מסרות כל מקיים מסריבור כמ מוס כמ"רנ'
מסומפס ומוד מ"ומעמ מסומפות מכריך לדמק מכין מעמרמ מ"מנ"ס ומעמ מ"ר"ם כמב דמכמפ ו ר"מי
לקומעמ מ"מר מוקמין ומדמי מ"מרים כמכיק דמרק בקרפ דעוקמין כולים בעמכמ ומכמר מ"ירי ומדיק כמלק
נמ"מ מעמ ומסור ומרי מכלק מוס מסור ומעמ מ"ב מכו מ"ין לכו מלפ דכרי מ"ר כי דברין מסין מכדקיכל
מסדר מעמ לעמק מלפ מעלכו מוכיפ מוכמעמ ולמק מל מ"ומכמן כמעמ ומ"מר ומכמ מוד מ"מנ"ס ומעמ"ב ומסומ
מסומכ מעכין קריפק מס מסדר מדר מסרות וקרפ מס מעכמ מעכומסרות מסומ מ"מיפס מל מעמכר ומכו מומ מ"ר
מ"ינכ מ"מ"מס מכל מכמי מסניות מסס קומלין מ"ין מ"מרמי כמס מ"ין מכומלל מומו מ"כ:

מסכת טהרות

פרק א שלשה עשר דבר בנבלת העוף הטהור צריכה מחשבה ואינה צריכה הכשר ומטמאה טומאת אוכלין בכביצה וכזית בבית הבליעה והאוכלה טעון הערב שמש וחייבים עליה על ביאת המקדש ושורפין

שלשה עשר דבר: צריכה מחשבה שיחשב עליה לאכילת אדם שכל האוכלים המופקרים אין צריכים מחשבה אבל זו הואיל והיא אסורה באכילה צריכה מחשבה ולא"ב מטמא ודוקא בכפרים דליכא רוב עם שאכל בשוקים איכא צריכה מחשבה שכיון שיש רוב עם הבאים לשוק איכא מוכח דאכלי כולה עוף הטהור ושכי עופות פ"ב דעוקצים: ואינה צריכה הכשר שלא מצאה טומאה אוכלים ככל שאר אוכלים שכנתו בפרק בתרא דעוקצים דשרץ לטומאה ואין צריך שיבואו עליהם מים או שאר משקין ולא מתנא בהכשר דהכשר בזרעים הוא דכתיב וכי יתן מים על זרע וכו' ודרשינן מה זרעים שאין סופן ליטמא טומאה חמורה צריך הכשר אף כל שאין סופו ליטמא טומאה חמורה צריך הכשר יצאה נבלת עוף טהור שסופה ליטמא טומאה חמורה בבית הבליעה: ומטמאה טומאת אוכלין בכביצה דכביצה שיעור לטמא לאוכלים טמאים כשאר: וכזית בבית הבליעה אדם האוכל כזית מנבלת עוף טהור מטמא בגדיו בשעה שבולעו דכתיב וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה וגו' ובנבלת עוף טהור הכתוב מדבר וכתיב תאכל ואין אכילה אלא בבית הבליעה: והאוכלה טעון הערב שמש ולא מני כבוסה בגדים לפי שאין בגדיו טמאים עד שיגע: וחייבים עליה על ביאת המקדש כשאר כל הטומאות דכתיב בטומאה שקדם וקדשיו ובויקרא לכל טומאתו אשר יטמא בה ודרשינן לרבות בולע נבלת עוף טהור: ושורפים

פרק א א שלשה עשר דבר שנויין הכא לקמן כפי' הר"ב במשנה דלקמן ומכוני לענין דאשי אבני' נראה הוכב והייבו לר"מ דאלו לרבי יוסי הא איתנהו ה' ונרבי יהודה לתכשו אלא י"ב: **צריכה** מחשבה פי' הר"ב שיחשב עליה לאכילת אדם שכל האוכלים כו' וה"ה לטמאות אוכלי' אבל לטמא' בגדי' הבליעה א"צ מחשבה שלא שכינו הוא טומאה חמורה מחמת צריכה הכשר ולפיכך אין הוא אלא קלה צריכה מחשבה אבל הוא קלה נ"ה טומאת אוכלים ונתקיימו"ל הוי איכא צריכ' הכשר שכל אוכלין צריכין הכשר וצריכין מחשבה וה"כ אף זו לטמא טומאה קלה צריך הכשר צריכה מחשבה פ"ה מ"ו דכרת דף ל"ה ועי' מחשבה אין הכלי' דכלים: **חכשר** פירוש דבר שהכשירו לטומאה כגון שרץ ומים כדפירש הר"ב: **ומטמאה** טומאת אוכלים בכביצה וצריך לעיין דלא שנכתבו וכתבי אדם לפסול את הגויה כדלקמן משנה ג' ובפ"ד דמעילה משנה ה' שכן כל האוכלים מצטרפין לפסול את הגויה:

בכביצה כתב הר"ב דכתיב מכל האוכל אשר יאכל בכביצה אסורים כשעלו וכן לענין לפסול את הגויה אוכלים לקבל טומאה צריך שיהא כביצה לפי שהוא בכמה מקומות ובזכרים בהוספות פ"ק דפסחים ושרים כתב לתרווייהו ועיי' דקיימא קרא כ' דלק' אדם הם כמ"ד: **בכביצה** עיין בפי' הר"ב במשנה ה' פ"ד דמעילה ועי"ש שם: **ובזית** בבית הבליעה כתב הר"ב דכתיב ונפש אשר תאכל נבלה וטרפה וכו' ובנבלת עוף טהור הכתוב מדבר כדדרשינן בת"כ דילפת נבלה בנפש שהיא מטמאה עד שלא יכלנה ובנבלת עוף טהור אינה מטמאה אלא כדפירש הר"ב במשנה דלקמן: **בבית הבליעה**: כ"ש הר"ב כשמגיע לבית הבליעה ולא בעודו בפה שלכתיב ונפש אשר תאכל וה"ל ונפש אלא לומר מבית הבליעה וכמ"ד שבית הבליעה לאחר הפה נ"כ הוא טומאה ולפינן לה מכי אכל במשנה ס' פרק בתרא דזבים דייק הר"ב בכולה בבית הבליעה משעת בלוע ולא קודם בפה בגמ' פסחים דף מ"ח ועי' מה שכתבתי בנזיר פ"ז עיין בירושלמי: **טעון** הערב שמש הכי כתיב ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: **וחייבים** עליה על ביאת המקדש כתב הר"ב דכתיב כו' אשר יטמא בה ודרשינן לרבות בולע נבלת עוף טהור וכ"כ הרמב"ם וכ"כ ר"ש כן ולבאורה בה משמע שיעורא וכה"ם פ"ק דשבועות דף ז' בה למעוטי תרומה אלא אכל תרומה בטומאת והכא שיעורא ועוד דאיכא נמי כזית בה כרת אלא לרבות בולע עוף טהור ומקשה מעיקרא בה מעוט הוא ומשני מה דמעוטא הוא איצטריכו לרבויא כיון דתיבו וקול בה לרבות לפי

ושורפין עליה את התרומה והאוכל אבר
מן החי ממנה סופג את הארבעים שחיטתה
ומליקתה מאחרות את טריפתה דברי ר"מ
ר"יהודה אומר אינן מטהרות ר' יוסי אומר
שחיטתה מטהרת אבל לא מליקתה: ב
חכמים וחנוצה מיטמאות

ושורפים עליה אם נגעה בכל עוף טהור
בקרבה כמרפא מכשליכם בכית מכליעם דין רמטון
לטומאה יום לא ומטמאה אם מקרוטה בכנעה לטיוח
מני: ומאוכל אבר מן חי מקי מקכה סופג אם מרכעים
ומפילו מים מאבר מקום
מכזיה ימתה מקבי' דלא כר'
מאיר דאלו רבי מאיר מא
מה מיכן לים כמלמי גיד
מכמה דאבר אבר מן מקי
מיכו מוסג אלא כנמה
מטורה בלבד: מריטמה
מליקת' מטמל' אם מרמה
ומוכיאה מידי כבלה אלא מטמה לפי מטמליקה
מקרת כמכים לכמכים בדרך מטמיטה מקרת בקון
ובמה מטמרתו מטיטה כך מטמרכו מליקתו ומטיטה
דמטמרת אם מטריטה מידי בכלה כמקה לן מקר' דכמי'
ובי זמות מן מכמטה וכו' כל מכונה בבלמה ימטה ים מן
מנמה מטיה מטמאה וים מטיכה מטמאה מרה לטרפה
מכמטה ומוא מדין לטריפת מוף: רבי יהודה אומר
מיכן מטמרו' דלא ילמיכן טריפת מוף מטריפת נמטה:
ר' יוסי אומר מטיטה מטמרת ולא מליקת' ומלבד כלי:
ב מיטמאות

לפי מים מור מיטוה כמיב מו כי ינע דבר בניטה מין
דלמו בר בניטה לא ומטמוה בבלמ מוף מטור מטיבן
מטמה בבניטה אלא בבית מבליטה מוי מיטוה מאר
מיטיה ומין מיטה מאר מיטוה אלא לרבו': והאוכל
אבר מן מקי מכמה מוסג אם
מא' כמב מר"ב ומפי' מים
מאבר מקום מבזיה ב"ב
מרמב"ם ומבי' דלים מדבכן
בא"ק דמטלות מאבריה מן
לאם מיעור ומבי מטה מם
דלים מטומא' לבמילה דמטה
קרא כמיב בהלל מרב כמ"ם

מר"ב כמטיה ב' מ"ן דמדיות ומכמ מבילה בעיבן ומיבה
בבמות מבזיה ומיטו בטיטור אבר מן מקי מבינו כמי
מטלקו מבמוב ובמב מיטור בבר מן מקי בלבד ומיטור
אבר מן מקי בלבד כדאיתא בס"ם פ' דמולין דף ק"ב
מ"ר יומבן לא מאכל מבמה מס מרבר זה אבר מן מקי
ובבר בבדה מרמה לא מאכלו זה בבר מן מקי ובבר מן
מטרפה אלא דלגיל מיבה בס"ם מאדי' בבדיה אבר רב
אבר מן מקי מריך בזיה ומטיה דנידי' ומנמות מנמרבי'
לאמטו בבר מים בו ובזיה מיטה כמי. ובך מטה מרמב"ם
בס"ם מטמ"ל כמניבו לאדין מטמאל מאבר מן מקי לא

בעי בבר בזיה מיטו בין בולו מיטור בזיה בעי ומ"ל בבין מומאה מבמה מבנאבדי' מין לאם מיטור ומטמאל מבדי' נ"ב
מיטה בו בבר ניד'ין ומבמות בדמי' מר"ב מס מ"אלא מבינו מבריך מיטור אמי' בין מבכל בבו מבינו לבבין מבילה
מבריך בזיה ומיבו מבמה דמין מבילה מבנמה מבזיה מב"ב בבומה ולמיבך בריך לי מיון בזה מל מר"ב
ומרמב"ם ומוב ב"מ מל מר"ב בבמבה נ' ומ"ה ומבי' מאי מבלין לא מבים דבבלין לאמוקי ר"מ דבבר מאיבו בומב
אלא בבמה מבורה בלבד. ומאר מבבנבי בלזה מבנאבי לבמרב"ם בבנמו מבבב בבמבה נ' לבבין אבר מן מבמ
מן מבמוה ומבמור בו מבמיוד מיטים בזה מאבר בזיה ומו ימבא בבי מבליבה אבים מבמוה מבור ובו' ולא יורן
בו בדין מאבדים אבר מין לאם מיטור בבי מב מבבנאר בראמון מאבלות מ"ב. ובי"ב נ"ב בבבורו מב"נ מב' לבבות
מבומאות ובבב מב"מ דלבר בן מדלא מזבור מבבא דאבלות אלא מב ובבילה ומרן מב"ל. ומאר מן מבי לא מוובר
מס מבל בבבה בב"ו דמדיות ובב' ק דבלים ולא מ"ירי אלא בבדם ומור דדוקא לבבין מומאה מבנ' מבל מומאה
מנאה מל מבילה זו לא מבמבן ומדרבה דב מבר מבריך בזיה ומ"ע: שחיטתה ומליקתה בו' בבב מר"ב מבימה
בבקה לן מקרא דבביב ובי יבות ובו' וב"ב מרמב"ם ומא מבנב דבבבה מליבה מביבו בזה בב"ד דמולין ומבמב
מיבה דלא בריך מרי בבנבי מם דלבבא דבבייבא בבי לקרא דבבא ב"ם. ומ"ם מר"ב ומ"ם לטרפה מוא
בב"ן ילמיבן לא בבבבה מבא דזבבים אלא דמיבא לבבבך דין לבבין מליבה ומבבי' בב"ם דקרא מבבה ודרומ
מבה בבבבין: ר"מ מיבן מבמרות ר"מ מבימבה ובו' מבורם מס בזבבים: ב חבבנים ומבונה ירבה בבמרו
מס מבבבים מבונה מדבה מבור ר"מ מבבתים ומבמרו (בו) מבר (מיבורו) מבונה מבדולה ובן מבונה מבבבה
(מבר מבמר) מבבי מור מבונה בלא מרמב"ם: מיטמאות

מיטמאות ומטמאות ולא מצטרפות רבי ישמעאל אומר הנוצה מצטרפת החרטום והצפרני' מיטמאין ומטמאין ומצטרפים רבי יוסי אומר אף ראשי אגפים וראש הזנב מצטרפי' שכן מניחים בפטומות: ג נבלת העוף הטמא צריכה מחשב' והכשר ומטמא טומאת אוכלין בכביצה וכחצי פרס לפסול את הגויה ואין בה כזית בבית הבליעה: והאוכלה אין טעון הערב שמש ואין חייבין עליה על ביאת מקדש אבל

מיטמאות פי' הר"ב אם נגע בהן שרץ כו' וכ"כ הר"ש דבר קיימא הוא דהא לעיל מכן אליבא צריכה הכשר ופי' הר"ב והר"ש לא הכשר מים ולא הכשר שרץ והרמב"ם לא פי' היינו בהן שרץ: ולא מצטרפות פי' הר"ב אם היה אוכל פחות מכביצה כו' והרמב"ם פי' להשלים כזית אם נגע אחד כזית בשר מנקה ונאה הכנס וכ"כ גם כן בחבורו פ"ג מהלכו' אבות הטומאה: החרטום והצפרנים הרכוך פה אמנם הוא כמו שמקומות הרכים אין הקרנים מן הכשר אשר יחתכו מן העוף והוא מי יודע הרב מעקום המתיבה. הרמב"ם והכי איתא בש"ס פ"ה דחולין דף קכ"א:

ראשי אגפים וראש הזנב הרכות הרמב"ם פ"ג מה' אבות הטומאה: בפטומות הרכים כריאות בשר שמיון בשר. הרמב"ם: ג וכחצי פרס פי' הר"ב הוא ג' ביצים ומחצה ובפרק דלקמן משנה כ' כ"כ גם הרמב"ם והרמב"ם אומר שהן ביצים ומחצה דתכלי הוא בעשבה כ' פ"ח דעירובין וע"ש: והאוכלה אין טעון הערב שמש עיין פ"ה במשנה ה' פ"ק דפרה: ואין חייבים עליה על ביאת מקדש פי' הר"ב אם אכל כו' דטומאה דרבנן היא וכ"כ הר"ש גם הר"ע"ם קלי שמעה בכך במשני"ם' דפ"ק דפרה וכתב עוד וז"ל אמר הכ"ים בטומאת מקדש או כמה אשר נגע בנבלת וגו' ואמרו יכול נגע באוכלים ומשקים ובכלי חרס יהיה טמא ת"ל או בנפשו טמאה עם נפשה טמאה נמדת הטי"ה אב הטומאה יצאו אלו שאינן אב הטומאה ע"כ ובריית' היא בת"כ פ' ויקרא והר"ש מביאה אשר נגע בכל דבר טמא דכל הים עליו הם טומאה אם נגעה כמה כן ואם באכילה קדש או בביאת מקדש היאה חייב ת"ל או בנפשה לאשמו' לאיכו שמחייב אלא כגונא כאב הטומאה הוא טמאה אדם מה"כ בנבלת העוף הטמאה האין לו טומא' לטמא אדם: טומאת בית הבליעה דהכא איכא אלא מדרבנן והו הרבו המפרשי' כמ כתבו דטומאה דרבנן היא לומר שאין טומאה לנבלת העוף הטמא לטמא אדם מן התורה והתורה מיעטתה לכל טומאה שאינה מטמא את האדם ולמעל' שבלעה טומאה היא וטומאה מקרא וכן יש לפרש לשון הר"ב והרמב"ם גם בשם פרק:

ב מיטמאות אם נגע בהן שרץ כשהן ואם נגעו הן באוכלים ונגעו בשרצים והכונה באוכלים הטהורים כשהן דבוקין יד לחכנים ולגוני' וכל הוא יד מיטמא ומטמא: ולא מצטרפות אם היה אוכל פחות מכביצה אין החרטום והנוצה מצטרפות להשלים לכביצה לטמא ט"א אוכלין דלא חשיבי אוכל החרטום כדתנן כרים עוקצין: והנוצה מצטרפת דחשיב לה שומר ואין הלכה כרבי ישמעאל: החרטום הסמוך לבשר כו': ראשי אגפים וראש וכו' שבעופות העוברים לנו אשר חוטמו וסבוכה ורבי' להשלים: להשלימה דלא חזו לאכילה אלא שבעופות השמנים עבים הן ואוכלים אותו עם העור וכי כן דקא קא' הני עבים בפטומות ואין הלכה כרבי יוסי והני מילי בעוף דכר דתנן בנמכי' נבלה קיימא איכא תמה דהמתנה ואליקטה קרא מהיכא לפי דקריבו היו הרכה לצרופה והכנפים והנוצה והקרניים והצפרנים הרי הלכה כבשר דכר: ג נבלת עוף טמא אין הופה לטמא טומאה חמורה אלא ביצה טמאה אדם ובגדי' צריכה מחשב' הישמעאל עליה לאכילה והכשר מים או שאר משקין ואחר כך תגע בשרץ: לפסול את הגויה אם כשהוא אוכל מעט מעט כזי פרס שהוא ביצה ומחצה כמתכל גופו לאכול בתרומה עד שיטבול: ואין בה כזית בבית הבליעה דקא אכלה ושרייה לא יוכל לטמאה גם מי שאוכל אותה אוכל בכלה שמטמא באכילה בבית הבליעה יכה וזה אין אוכל שמוש כל תאכל בכלה אלא מ"ס כל תאכל דבר טמא: והאוכלה אין טעון הערב שמש שאוכל חצי פרס טעונה לאמר שנטמא השוא פוסל את הגויה לאכול בתרומה אם הכל לאחר שאכלה טובל ואוכל בתרומה מיד ואין טעון הערב שמש: ואין חייבים עליה על ביאת מקדש אם אכל חצי פרס נבלת עוף טמא ונכנס למקד' דטומאה דרבנן היא אף על גב דמוכחין עליה תרומה:

והאוכל
אבל

אבל שורפין עליה את התרומה והא יכל אבר מן חתי ממנה אינו סופג את הארבע׳ ואין שחיטתה מטהרתה חכנפים וחכוצר׳ מישמאות ומטמאות ומצטרפות החרשות והצפרנים מישמאין ומטמא׳ ומצטרפין: ד׳ ובבחמ׳ תעור וחרגשב׳ והקיפה והאליל והעצמו׳ והגידי׳ והקרנ׳ם והטלפי׳ מצטרפ׳ לטמא טומאת אוכלין אבל לא טומא׳ נבלה׳ ביוצא בו תשוחט בחסת טומאת לעכו׳ם והיא מפרכסת מטמאה טומאת אוכלין אבל לא טומאת נבלות עד שתסות או עד שיתין את ראשה ריבה לטמא טומאת אוכלין מסה שריבה לטמא טומא׳ נבלות:

ה׳ תאוכל

אבל סורפין עליה אם מפריעה לפיגו על מקום סורפין בדקין כמכ לפ׳ד: ותאוכל אבר מן חי מקום פיכו סופג כו׳ דאבר מן חי פיכו מוסג אלא כמסורין סב׳ לא תאכל מכחם עם שכחר אלא בחר לחודי׳ כל מכחרו מותר אחת מכוון אל מבריו וכל מין כחרו מותר אין לחם מכוון אל מבריו בריחם בחוק ל דקולין לף ק׳ב ומ׳ם מחיב ולפ׳ג דאוכל כזית כו׳ דמסחת אפילו לא׳ד אבר מן חי בריך כזית אלמוכנ׳ם מחמת דאיכא כחי ע׳ד דמפ׳ג כזית ומתיסב כחכי אל דכתב כמחכם ס׳ דאוכל אבר מן חי פיכו ואפילו פיכ מחכר מחוק מכזית אל דלקומחת דאלמא אין חולק אל ע׳ד דבריך כזית דאם דאוכלי אלי׳ איתרנו כולמח ולפיכך לא דק מר׳ב כחם

מכתב אפילו לע׳ד אלא מ׳ל לכתוב דמחמת לפ׳ג דאבר מן חי בריך כזית ומחבי מרמח לחון מר׳ם מכתב לרב יהודה אמר אבר מן חי בריך כזית ורמ׳ם נ׳כ כמחבי׳ מ׳ מרבכ׳ם כתב מם דמ׳ג כזית אלא כדמתו לרב יהודה אמר לאבר מבריך וקלינו אלים ולית אלכתא כוותיה אם מ׳ג כזית כדברי מרבכ׳ם לגמ׳ל ולא מ׳ין כמ׳ם דאו מוה מ׳ין כמ׳ם לא מים כותב לכדי מרבכ׳ם לגמ׳ל ונם ככמן לא מים כותב לחכם לגמ׳ל: ואין מחיבתה מחמרתה מי מר׳ב בחכילה לכן כמ לישראל מחיבה לכיכא לפרוחי מחמרתו מ׳ל מוחמת בכילות דאם אין לו מוח מיחמה בנית מכלימה ומ׳ה ריחה דאוכל אבר מן חי פיכו סופג דוקא כישראל דאלו כן כמ מוחר אל מחמת׳ כמחורל בדמחרי׳ בחוק ניד מכחה מר׳מ׳ ומ׳ם מר׳ב ומם מחמה ומים מחרכמת לא מחרכמת מחיבת מ׳ין בחחכה דלקמן: הכנפים כו׳ מנחרמות וכן מים מכוחמת בכל מחמרים וכן מחק מרבכ׳ם כמ׳ג מח׳ מחמת מומחות ואל מחמ׳ לכך אל דבריו מכ׳ם מכמ׳ג מח׳ מומחת אוכלים מרבכ׳ם מם נ׳כ מרבכ׳ם דכנפים וכוכם מנחרמין בחכ ואל כמ׳ק דחחרות מכנפי׳ ומכוכם מחמחי׳ ומחמחו׳ ולא מנחרמו׳ ומדברי רביכו כרמ׳ם מחים נוכם ומנחרמות מכ׳ל דאלא כמ׳ין כחב זה כלל דנו מחכיכו לא מנחרמות מוה נחחכה לגמ׳ל בנבלת מחוק מחחור וכן נוכם מחנם כן מרבכ׳ם בחירומנם בחכוכו מ׳ג מח׳ אבוק מומחות אבל אם דמ׳ג מח׳ מומחת אוכלי׳ מיכ׳ לחוקמת בנבלת מחוק מחמת דנרמי׳כם בחלים מחנחרמות וכמו מחמחק מרבכ׳ם מם נחחכות מחוקמות אבל ודאי דים לחחנו לחרבכ׳ם כמ׳ ג׳ מחמ׳ם אלא מ׳ל לחמוס אלא לא׳ דכאל מוח מחמ׳ קאמר דלא מחמחם לומר דאם בחלמוח מחזור בחי קאמר ומכל מקום מחכמיכו מריכם מחמ לחמ כחוח מחמ מנחרמות יותר מכחוח מחזור ים לומר דקים לחו לרבכן דכחוח מחמ מוח מכחמים ומכוכם מומר ואם מאמר כיון דכחוח מחמ ליכא כיכיחו דכנפים וכוכם לחרמים ובחרכים וכולמו מנחרמין אם כן לחרבכיכו ולחכנחים לומר מיידי דלגמ׳ל ומ׳ל דאלו כחכו בלחון נקבה ואלו בלחון נבר:

ח האוכל שנטמא באב השומאה ושנטמא בולד השומאה מצטרפין זה עם זה לטמא בקל שבשניהן ביצד נחצי ביצה אוכל אח' ונחצי ביצה אוכל שני שבללן זה בזה שני נחצי ביצה אוכל שני ונחצי ביצה אוכל שלישי שבללן זה בזה שלישי כביצה אוכל ראשון וכביצה אוכל שני שבללן זה בזה ראשון חלקן זה שני וזה שני נפל לעצמו וזה לעצמו על בכר של תרומה פסלו נפלו שניהן כאחד עשאו ו כביצה אוכל שני וכביצה אוכל שלישי שבללן זה בזה שני חלקן זה שלישי וזה שלישי נפל זה לעצמו וזה לעצמו על בכר של תרומה לא פסלוהו נפלו שניהן כאחת עשאוהו שלישי כביצה אוכל אחד וכביצה אוכל שלישי שבללן זה בזה ראשון חלקן זה שני וזה שני שאף השלישי שנגע בראשון נעשה שני כשתי בצים אוכל ראשון כשתי בצים אוכל שני שבללן זה בזה ראשון חלקן זה ראשון וזה ראשון לשלשה או לארבעה חרי אלו ב' כשתי ביצים אוכל שני וכשתי ביצים אוכל שלישי שבללן זה בזה שני חלקן זה שני וזה שני לשלשה או לארבעה הרי אלו שלישי: ז סקרצו נושכות זו בזו וכגרים נושכין זה בזה נטמאת אחת מהן בשרץ כולן תחלה פרשו כלן תחלה במשקין כלן שניות פרשו כלן שניות בירים כלן שלישות פרשו כולן שלישיות: ח מקרצת שהיתה תחלה והשיך לה אחרו' בולן תחלה פרשו היא תחלה וכולן שניות היתה שניה והשיך לה אחרות כלן שניות פרשו היא שניה וכולן שלישיות היתה שלישי' והשיך לה אחרו היא שלישי וכולן

ח האוכל שנטמא באב הטומאה ושנטמא בולד הטומאה מצטרפין זה עם זה לטמא בקל שבשניהן ביצד נחצי ביצה אוכל אח' ונחצי ביצה אוכל שני שבללן זה בזה שני נחצי ביצה אוכל שני ונחצי ביצה אוכל שלישי שבללן זה בזה שלישי כביצה אוכל ראשון וכביצה אוכל שני שבללן זה בזה ראשון חלקן זה שני וזה שני נפל לעצמו וזה לעצמו על בכר של תרומה פסלוהו נפלו שניהן כאחד עשאוהו ו כביצה אוכל שני וכביצה אוכל שלישי שבללן זה בזה שני חלקן זה שלישי וזה שלישי נפל זה לעצמו וזה לעצמו על בכר של תרומה לא פסלוהו נפלו שניהן כאחת עשאוהו שלישי כביצה אוכל אחד וכביצה אוכל שלישי שבללן זה בזה ראשון חלקן זה שני וזה שני שאף השלישי שנגע בראשון נעשה שני כשתי בצים אוכל ראשון כשתי בצים אוכל שני שבללן זה בזה ראשון חלקן זה ראשון וזה ראשון לשלשה או לארבעה הרי אלו ב' כשתי ביצים אוכל שני וכשתי ביצים אוכל שלישי שבללן זה בזה שני חלקן זה שני וזה שני לשלשה או לארבעה הרי אלו שלישי: ז סקרצו נושכות זו בזו וכגרים נושכין זה בזה נטמאת אחת מהן בשרץ כולן תחלה פרשו כלן תחלה במשקין כלן שניות פרשו כלן שניות בירים כלן שלישות פרשו כולן שלישיות: ח מקרצת שהיתה תחלה והשיך לה אחרו' בולן תחלה פרשו היא תחלה וכולן שניות היתה שניה והשיך לה אחרות כלן שניות פרשו היא שניה וכולן שלישיות היתה שלישי' והשיך לה אחרו היא שלישי וכולן

בתרומה אפילו כי לא פירסו לא מסכינן מכול ומשקה • ט • בכרות הקדש כגון שתי פלחים שפמ"ומכות וכיוצא בהן • שבתוך גומותיהן מים המקודשים שהיו בתוך הגומות שעל גבי הכבר מים שנעשו על טהרת הקדש ונטמא כבר אחד בשרץ ונגע בכבר שנטמא בשני וששני בשלישי ופינולו הן אחת כלן נטמאים ואף על פי שלא נגעו מים שבכבר אלא נגע כל כבר בחבירו נטמאו כלן מחמת הקדש עושה כאלו המשקה שבתוך כל כבר שהוא נגעים תחלה הוא שנגע בכבר ונטמאו אבל בתרומה אינו כן אלא שבכבר הראשון שנטמא הרשן כלבד משמא את חבירו לטיות שני וששני פוסל את השלישי ואין לה ולא מייסיכן למשקה שבתוך הגומא אם הם בין הכברות משקה טופח אף בתרומה בלן שמאות המשקה טופח אין כל כבר וכבר חוץ לחיות אחלה ומטמא שבכבר הראשון עד שנגע בו לעשותו שני וכן בשלישי פיוון אחר בכרות הקדש שמוכחות בשבלא הגומות גומות גומות וכל כבר וכבר בתוך גומא שלו והמים המקודשים גרסינן וכן המים המקודשים המוכחים בכלו הגומות גומות גומות אם נטמא אחד מהן בשרץ נטמאו כלן שהכלי מגרף מים שבתוכו לקדש אבל לא לתרומה דבתרומה אינו מטמא אלא ראשון ושני ופוסל שלישי היכא דנגעו זה בזה ואין כלי מגרף • ואם יש בין הגומות משקה הכל טמא שבכבר הראשון ראשון וחוזר ומטמא כבר האחר וכן כלם •

ראשון בשעה שהורם אויר שביתה בוכשת ירק של תרומה בקדר ואותו ירק לא הכשר לקבל טומאה שלא כדרך הכוכשים שמשתבים את הירק בלא משקה ומולשים אותו וכותשים בקדרה או בחבית ואחר כך כותשים. עליו יין שומן או שמן • כגון בידים מטולאות שבולא את התרומה • בעלא של ירק שהיה חביו בקדרה עם המשקין וחבין חוץ לקדרה כגון וכגון במקום שכגון • אעפ"י שיש בו כביצה שהוא שיעור לטמא אוכלים ה הוא טמא אותו שעלה • ובכל שהור שאר הירק והמשקין שבקדרה לא אתי אלא שמקנתו בקדרה ומטמא לום ידים שביות ושעלה ג ואין ע עושה רביעי בתרומה. כגון בשתה ידים שהם שביות • במקום משקה כלומר במקום שאין שעלה כגון בשהם משקה שעלה תחל לכל הפוסל את התרומה מטמ"משקין לחיות תחלה והמשקה עושה אם ב אל שבישלכך בשי' בעלא בביצה שייבו שיעור לטמא אחרים הכל טמא אף הקדרה בגמה דמקנהעלא שבקדר. עושה משקין שבקדרה תחלה וחוזרין ומטמאין את הקדרה כדאי' בפ"ק דשבת האוכלים והכלים שנטמאו במשקין

טהורות בין שפרשו בין שלא פרשו: ט בכרות הקדש שבתוך גומותיהם מים מקודשים (כ"א בתוך גומותיהם המים המקודשים נטמאו) **אחת מהן בשרץ כולן טמאות בתרומה מטמא שנים ופיסל אחר אם יש ביניהן משקה טיפח אף בתרומה הכל טמא:**

פרק ב חאשה שחיתה כוכשת ירק בקדרה ונגעה בערה חוץ לקדרה במקום הנגוב אף על פי שיש בו כביצה הוא טמא והכל טהור נגעה במקום המשקה אם יש בו כביצה הכל טמא

פרק ב א שחיתה כוכשת ירק ס"אפי' הר"ב ואותו ירק לא הוכשר לקבל טומאה דא ס"א בהוכשר אל"ב מכי כתבו בקדרה טומאתו הר"ב • **ונגעה** פירש הר"ב בידים מטולאות •

אין לשתה ידים שביות הן כל הר"ב ותמיסכי אם כן בביעא בשיתה שבולת יום אחאי אינ' למתני בשרים בי בידי' מטולאו' וכ"ל ליתב לשתה אינו' דלא מטו' שבולת יום לא לקתבי אבל ידים אוכם מטולאו' קמ"ל דמטולאות ומטו' תרתי טומאו' דאית בה וסרמ"ב שפ' בע"א לאכתו' בטמוך. **במקום** הנגוב שבתיבה ונגיב הר"ב • **אם** יש בו כביצה שכל טמא אין בו כביצה הוא טמא והכל עשור ה"ב כפ"ו וכן הוא בנוסחת מה"ם אל. **הכל** טמא אפי' הר"ב אף הקדרה וכו' כדאיתא בפ"ק דשבת האוכלים

תרומה. פרש"כם. ט שבתוך גומותיהם אפי' הר"ב שפ"ג הכבר • **ואל** הרמ"בם גומותיהן המפירות אסר יסאלו בחנוכי אלחם בשבת אפייתן • **כולן** טמאות מים אפי' הר"ב כפי' אחר שהכלי מגרף וכו' מיין בוש כרפ"ה דעליות • **משקה** טופח ואפי' טוף' אלא להטפיח ולא דאי לאא דתנן (בפ"ח) הכנו' והקטנרים ומשקה טופח אינו מכור לא לטומאה ולא לטהר' אל"ב טוף' דמתניתין לאו דיקא הר"ב ועיין בדפ"ג ובמשנה ר"פ"ח •

פרק ב א שחיתה כוכשת ירק ס"אפי' הר"ב ואותו ירק לא הוכשר לקבל טומאה דא ס"א בהוכשר אל"ב מכי כתבו בקדרה טומאתו הר"ב • **ונגעה** פירש הר"ב בידים מטולאות •

אין בו כביצה הוא טמא והכל טהור חזר לקדרה הכל טמא היתה נגע טמא מת ונגעה בו במקום המשקה בין במקום הנגוב אם יש בו כביצה הכ' טמא אין בו כביצה הוא טמא והכל טהור

היתה

אין בו כביצה הוא טמא כדתניא בת"כ פרק שאיני והכ"מ ס"ל דאנכם כפירושו לפיל כמ"ש משנה ב' אוכל ושתה מלמד שהוא מטמא כלשהוא יכול ישתה לאחרים בכל שהוא ת"ל אשר יאכל וכמי דייק כמו סר"ב בלישנים כמ' בתרא משנה ס' וכמ' משנה כ' פ"ג דעדיות דסא דבעיקן פיעור כביצה פיכו לטמא אחרים וקש' דנרמ"ק אדתנן ומטמא טומאה בכביצה כתבתי דס"ל לעכין קבלת הומאה לפי שיש מקומות שבת' כן ס"ל וסרלתי' כ"ל דאם דתרוצ' אכל באמצ' ס' פ"ג דאהלות דייק ס"ל לכתו שליכו מקבל טומא' מן התורה וכב' כתבתיו שם בשם ס"ל ונם כתבתי שם על דברי ה"רמבם בוה ולפי זה לא תקשה מתני' • וקרא דת"כ אמשכתא בעלמא • ומחלקת ישנם היא זו בתוס' ס"ב דפסחים דף לג וזכיר נם כן ס"ל דאתן כפי' הרומבן ותמיהני על הכ"מ שבא' מה ס"ל בשנת ס"ל דאנכם שאין פיעור לאוכלים לטומאת עבמן שלא סרלה מקום על אמרתיכו זו • וא"ל כל היכא דכתב סר"ב שאין אוכל עדות אכביכה מקבל טומאה נריך לומר דבאותן מקומות לא עשו מבעים לפקניר פשם אחרו ופשם אחרו • ועיין מ"ש בשם ס"ל במשנה ס' פ"ג דפרס • חזר לקדרה: פירש ס"ל אותו מקום המשקה וכו' דלמשקים אין פיעור כדתנן בריש"ב וכן בת"ב דתרא משנה ס"סיון פיבתה שעה ראשונה נטמאה ושתה מכל הדפירשבל המפרשי' ואמותן מסכיו' ברש' לי מלמד ברמ"ב בשבת בפ"ה מה"ש המשקין מטמאים בכ"ש ומטמאין בכל מהן וה"כ כתב לבדי התוספות דפ' בל שעה דף לד שדקדקו כן מלשון ס"ש דשתה ונם עלים אני תמה מה בכתבו דפלק שלישי ובול דלה זה שנאתי בתוספתא שהביא ה"רש בתשנה ס' פרק ח' דשבוע יום שהמשקין לעולם מיטמאים בכל שהוא • ומיסו לפסול הנוויה נריך דניעית כדתנן בתשנה ס פרק ד' דמעילה • וירלה דה"ה כמי לפרושי חזר לקדיר' דקאי אבכיכה זהו כנוב וכ"ש ס"ר שבכה כש"ש בסמוך • היתה נגע טמא מת וכו' אמיהני דלא קתני הכא חזר לקדרה מה דיכו וכרלה לי לתרץ דכיון דערביכה ואכנסו בין נגעה במקום הנגוב או במקום המשקה אלכך לא אסיקא אלא לא מתני' אתמא חזר וכו' דעד כאן אינו מטמא את הכלי כשאר אלא אם נגעה במקום המשקה או בכביכה ואכילו נגוב אכל בפחות מבכיכה ונגוב לא מהני אחזר אלא לכך לא מני קתני אתמ' חזר לקדרה הכל טמא ומכיון דלא מני קתני אתמא כי ריש לא הש לאיריולמלך הבל לחר שבם שעה אחרת בכולא מתני' אסור אמ' דכירק חולין עי' דיו והאשה שיא אשה כדה שהיא לה ואחרו כוכשת לא ירנש שהכדה כוכשת אכל אחירוש כן קדרה שהיה בה ירק בר וש ונגעה (נדה) בעלה חוץ לקדירה והיה יבש אחילו היה באש שיוצא חוץ לקדירה כביכה הכה הוא טמא ושאר שיריבות אסר אם בקדרה שהזרים וכן הקדרה והמשקה אסר בבנה בה שיריק שוה שבל כמוכר' מכל מה שבקדרה להיותו יוצא מן הקדרה ואף אל פי שקבתו חוץ הקדרה ואם היה הבלה אסר חוץ הקדרה בו אנקה (ונגעה בו) ואיש בו כביכה הבה לאיותו כביכה ישתא המשקה אחר כי ונם המשקה אחור אסר חוץ הקדרה אסר בם בבנה זה שבר הבכוס ישתא המשקה כלו אסר בחוץ הקדרה ולזה ישתא כל שיריק והקדרה כי המשקה טמאים שמאו שבלים והאוכלים בפי אם שבבאר

היתה טבולת יום מנערת את הקרדום בידים מסואבות וראתה משקין על יריה ספק מן הקרדום נתזו ספק שהקלה נגע ביריה דרך פסיל והקרדום טהורה. ב רבי אליעזר אומר תאוכל אוכל ראשון ראשון איכל שני שני אוכל

ביתה טבולת יום מנערת את הקרדום בידים מסואבות ואם יש בלשון מי חטאת ותרוייהו נריכין מסוס פיפא. מנערת מערה מה שבתוך הקרדום לא מנערת מנים בתוך הקרדום בכף שביד. ספק מן הקדר נתזו ולא נעשה מה שבתוך ספק שקל שכלו אלא משקה והוא בתוך הקרדום נגע בידים. פירק פסול מטוס שפיקא דטבול יום אבל מטוס ספק ידים לא כדתנן בפרק שני דטבול יום שפיר טבול יום פוסל את התרומה וידים שפיקן טהור. והקרדום טהורה דמטוס דטבול יום לא מטמא אפילו ולאי נגעה במשקין לאין טבול יום עושה משקה אחלה כדתנן כל הפוסל את הטרומה מטמא את המשקין להיות אחלה חוץ מטבול יום ואי מטוס ידים לא מטמא דכיון דספיקא הוא שמא נתזו על ידים מספיקא קדרה טהורה דספק ידים לטמא טהור. ב שאוכל אוכל ראשון נעשה נוגע ראשון להיות מגעו שני ושאוכל אוכל שני נעשה נוגע שני ואם נגע בתרומה אחלה אלו אינם דבר שנזרו בו ביום. ודוקא

ואמר אור לקדר שכל טמא ר"ל אם היה בו בכיבה והוא נגוב ונגעה בו אור לקדרה אשר אמרנו שהוא טמא ושכל טהור זה כל עוד (הטמאו) חוץ לקדרה אמנם אם חזר לקדרה פנים הוא ונטמא המשקה אשר בתוך הקדרה טהר כח בכבה היבש ונטמא זה המשקה לקדרה ולכל מה שכח שהתבאר ואמ"ל אשר היתה מגע טמא מת אחר הוא רואה לטומאה נגעה בו ירקה בירק אשר בקדרה כין במקום המשקה כין במקום הכנוב אם יש בו בכיבה שכל טמא ווה שנאמר הכיב יסוב שני לטומאה ולסיותו בתוך הקדרה יהיה כל הירק הבכוס הבור ונטמא המשקה אשר בתוך הקדרה כפי מה שיתבאר בזה פרק שהשני בחולין מטמא המשקה חולין ע"כ ולהבדיל נגעה במקום המשקה אין הכוונה בו שנגעה בהמשק עצמו אלא המקום שנגעה בעלה היה בו המשקה ולפי כרישא חוזר לקדרה לא קאי אלא אבכיבה ואף על פי שהו' כנוב ונבב' זו להכי לא קתני כלל חזר מהו' אלא אמירי כלל בחוץ לקדרה ופשיטא דכי הוא חוץ לקדרה כמי דיבא הכי כאן מרישא מאם שלא דאתכי' בקעה נבי אב חוץ לקדרה ואמ"ל במקום הכנוב אפילו בבכיבה הוא טמא ושכל טהור וזכ' בראשון בקטה עוך לקדרה כלומר דאף על גב שאינה אלא ראשון שכל טמא ואפלו מגעה במקום הכנוב הוא ולאי בשהו חוץ לקדרה דיבא כמו בראשא וכן בראשא כמי בשהו בתוך הקדרה דיבא כמו הכא ובשהו אם אמנם ערבינהו והתבינהו לתרוייהו לאב ולראשון בעלה שחוץ לקדרה וכו ולא חזיר לין תוך הקדרה כלל לאי אהו' בכלל בחור דאם חזר דינו כך כ"ש בשהתלה בשתת בגיעה היא בתוך הקדרה ובכף נחת אשתבש בבכא זו דמגע טמא מת לפרשו כדרך הראב"ש ושכין דמיירי כמי בחוץ לקדרה ואפילו חזר אינו מטמא ושעות הוא בידו לעולם נעשו המשקים אחלה ובשדיא כתב הראב"ש בתחורו בראשון מגע בבכיבה בנוב שהם לקדרה טמא את הכה ונטמאה קדרה וכל הבכשן וכ"ש שבפירושו כתב בהדיא דמיירי בנגעה בתוך הקדרה.

היתה טבולת יום וכו' בידים מסואבות כתב הר"ב דהשתא יש בשאם זו שני טומאות וכולי ותרוייהו נריכין מטוס שיפא וכ"כ ס"ר וכלומר מטוס קדרה טהור דאינ' דיש בה שתי טומאות אפ"ה הקדרה טהורה וסרא"ש מפרש נ"כ לענין חולין ומש"ה בעי ידים מסואבות דטבול יום טהור לחולין וקתני טבול יום לאתוקי מדעת ראב"ש בתוספתא דקאמר אין ידים לטבול יום רוצה לומר אין הכל בין שיש ידיו טמאות או טהורות אבל בתחורו פ"ע מחמ"ת אמנם דראשונות כתבן לשנין חולין דך בכא בתבה במקומה והשמיט מאמר ידים מסואבות. **מנערת** פירש ס"ר מערה וכו' ומלשון מפלק את הטבלא כולה ומנערה דפרק שיה מושל (במסכת שבת) ה"ר שכתב עוד ס"ר לשון אחר מנערת ומנים אל כיסר דפרק כל הכסר ה"ר. **וראתה** כ"א ראתה וכן הוא בהשתה מסרים אל והמסכיות ישנות מבוקרות. ב ר"א הוא אוכל אוכל ראשון ראשון וכו' שהכינו אוכל מאור אין הלוכלים (חזרה שאוכל המאכל מאור אין המאכל) דאלא נגלת שוף עחור בחוץ לא מטמאו אלא מטמא בגדים בבית הסגלעה ואמו סיולך לא בעשה אוכל המאכל

ודוקא שאכל מני פרס שהו כיצד ומחנה לרשב"ם
וסב יבינ"ר לרש"י בזרו סיעור לוכלי לפסולת הבוויה:
רבי יהושע אומר האוכל אוכל ראשון ואוכל שני בעש'
ניה: שני דבכיר ל"ה דלא דבוריכן ליה לאוכל כמי כל
עבמו: והלי דמכוי לאוכל
ראוכל מני (שני) ולא
שלישי לפי שמבינו שני עוש'
שכיעי' מסקין שהמסקין
שבעמא בשני הן כעזים
תבלה וסגונא כהן הוי שני זמי הוא מסויכן ליה לאוכל
אוכל שכיש לישי לא היה פוסל את התרומה דאין שלישי
עוש' רביעי בתרומה שכמי גזרו על האוכ' אוכ' שני שיהי'
פוסל את התרומה משום דומכין אכול אוכלים טמאים
ושלי מסקון של תרומה לתוך פיו כעוד שאוכלים טמאים
בפיו ופסול לגו הילכך אע"ג דאוכל אוכל ראשון לא
מסויכן ליה לאוכ' כמה כל עצמו באוכל אוכל שני מסויכן
ליה שני כשו האוכל כדי שיפסול את התרומה. שלישי
שני לקדש האוכל אוכל שלישי כעשה נוסו שני לקדש
ועכיל שלישי ורביעי בקדש ולא

אוכל שלישי שלישי רבי יהושע אומר
דאוכל אוכל ראשון ואוכל שני שני
שלישי שני לקדש ולא

מכי שכיל בכיבה שמני לים שהם מין רגילות שיהא
לדשה כשא לפסולה עד דאכיל לים כחני פרס ומ"ל
לאבנזרו משום שר"ש ומ"ש הר"ב ככן מחלוקת רש"כ
ורב' וכפ"ל מסכה ג' מסתים שהם לן כשרב"כ עוד
ישמקומות דעבוד שני ומקומו' דעכיל שני והר"ת
כ"ש כ' פ"ל דעירוכין. **אוכל** שלישי שלישי
ומ"ג דלא שיכא כשו גוירה דומכין דאכל וכו' דהם
מין שלישי עוש רביעי כתרומ' לא שלקו מכמי' כאכלין
שטמאין כן ראשון ושני לשלישי הר"ש.
רי"א שאוכל כחשין כו' שני כתב הר"ב דם"ל דלא
מסויכן ליה לאוכ' כמאכ' עצמו דלא נמריכן
מנכלת עוף טהור דחדוש הוא (דכל שאר העומאות מטמאות כגלוי ואין ממאות בכית שסתרים שלכך גזירה
הכתוב הוא ואין למדין ור"ל שכר למדין) אלא מביכו שהמאכל חמוד מן האוכל דאלו מאכל ככביה ואוכל עד
דאכיל בחני פרס ור"לטומאה מסיעזרין לא נמריכן (דסיעורין אלתא באבני כעשה שוא ולא משום חומרא
וקולא אלא אוכל דשטמא כבינה כך שיער בו הכתוב (כמ"ש הר"ב בשבת ה' פ"ל דשבילה) ופסול נגיים
בבחני פרס הכי תקון בו דרבנן) שם שם. **ואוכל** שני שני כתב הר"ב לפי שחבינו שני עוש' מסקין וכו'
ומ"ל מאי נדיך לאי שעמא ליתא דלא כי שני שוש שני כדמפרש בסמוך משום דומכין דאכיל אוכלים טמאים
ושלי מסקים דתקומה וכו' ול' דאי לאו דמסכחן בעלמא שני דעכיל שני ליה לקלמגור דלא להוי מילי לרבנן ת"ל
ומטלולא תו' דשבת פ"ק דף יד ודאולין פ"ב שם וכתבו עוד ומ"ל ומאי לא קאמר ע' ספר שכן מביכו בסדיה
לרבי יהושע דאמר שני בשבת בע"ל דיים ותירבי דשמא כשרקם שלא קיבל ר"ש תשובתו בשסקין אור ושיב לו
מכתבי הקדש כ"כ בשם שבת אבל בחלין כתבו דל"ל דלא כבי לאתויי אלא מאכ' (שני) דעכיל מאכל אחר
שני דומיא דמאכל (שני) דעכיל אדם שני ועד דשאר עכיל ידים שכיות וגם פוסלים את התרומה לאו
משום טומאה אלא משום חומרא ע"כ אבל לבי זה עשה מה שיב שם בשבת ידים וכש"ש שם שר"ש וכפ"ל
דתנינה דף כ"ל הקשו אמאי לא קאחר כיל שטמאה שברתה דשני ס"ל לר' אתם בשבת ידים ומי רבדלא שם
לבניה דאים מתם שאר ליסו ע"כו ומ"ש הר"ב משום דומכים אכיל וכו' ושלי וכו' ופסול לגו ופתורה מוסיפים על
התרומה לשמרם בטהרה דכתיב את משמרת תרומתי לפיכך גזרו באוכל אוכלים טמאים שלא יהא רגיל אבל
תרו רש"ל דשבת והרמ"ם כפ"ח מה' אבות הטומאה כתב שמא יאכל וכו' ויכתב עליו משקה תרומה וכו' וכבר נאשר
שאסור לאכול תרומה שמאה ושא בכתב הר"ב ופסול לגו ובכי אינתא דשבתי לא גזרו שיהו שמשקים
תבלה ולא מעמא לא ומ"ל בדעתם הוא לגזר ולפיכך שביר קאמר דמב יבו שני עוש שני פ' משקים וכו' תוס'
דשבת דכתבים בבר שם בשבת יח דבר. **שלישי** שני לקדש כדמפרש דאלי שלישי שבעשו בל טהרה תרומה
הוא וטהרתם טומאה הוא אבל הקדש (כדתבן בפ"ל דחגיגה) שלכך שמירה דיים לגו שמירה הוא לבבין קדשות פ"
באוכל שלישי דידיהדלת' ראשון הוא ושאוכלו שני בן ל' רש' בא' שבת וכן פי' הר"ב בשבת ו' דשלישי בתרומ' ראשון לקב'

ולא שני לתרומה בחולין שנעשו לטהרת תרומה: ג הראשון שבחולין טמא ומטמ' השני פוסל ולא מטמא והשלישי נאכל בנזיד הדמע: ד הראשון והשני שבתרומה טמאים ומטמאים השלישי פוסל ולא מטמ' והרביעי נאכל בנזיד הקדש: ה הראשון והשני והשלישי שבקדש טמאין ומטמאין הרביעי פוסל ולא מטמא והחמישי נאכל בנזיד הקדש: ו שני בחולין כטמא משקה

משקה חולין ופוסל

והא דבחולין כתב רש"י דשלישי בתרומה מספקינן ליה בשני לאו דליכא לספוקי אלא בשני ולא בראשון דודאי אף בראשון איכא לספוקי דכשותפים היא אבל אוכלי קדש ומשום דהכי נמי לא מספקים אלא בשני תני לן דהא א וכל אוכל שני בעשה שני מ"ס שני לא כתב אלא דאיכא לספוקי בשני דהכי תני לן: ולא שני לתרומה כתב הר"ב דאי נגע בתרומ' לא פסל' ומיהו אסור הוא לאכול בתרומה ומדיוקה דייקינן למלתא דאמר אין שני לתרומ' אבל שלישי הוי וכשפסל גופו ולאכול בתרומה והוא ס"ס צריך בחולין לכך כולם עיבי ס"ס פר"ב והכי מוכ' וכ"ל והכי מוכיח כו' ודוק ובפ"ס דסוטה דף ל' כתבו אתו בשם ס' הישר דלא נודע טעם נזירים וז"ל כאמר בגו בנזירות ובורו נזירים לנזירה ע"ב ושמתמטו לשום ריש פ"ב דזבחים דף כ"ט באכילה עבוד רבנן מעלה בנגיעה לא עבוד רבנן מעלה · לטהרת תרומה ולא בחולין שנעשו על טהרת הקדש דלאו בקדש דמו דבטל דעתו ואיכא בתעשת עליהם שם טהרת הקדש הר"ש · ועיין בסוף פירקין · ג השני פוסל טעמא במשנה ב' פ"ה דסוטה וע"ש · והשלישי נאכל בנזיד הדמע כתב הר"ב דדוקא בשלין בנזיד שהוא כזית תרומ' בכדי אכילת פרס דאיכא אוכל תרומה בטומאת הגוף לא הוי אלא כזית ואין שום אכילה שנודעת בין כזית דבל א סוין בין בכותבת ליוהכ אם שהה מתחלת אכילת שיעור ועד סופה יותר מכדי א"פ שכך בתנם תורה שיעור לשהיית אכילה בכזית שיכנע שהקפידה תורה בשוסה בו שיעור אכילה לטמא בגדים רש"י פ"ב דחולין דף ל"ס · ועל אכילת החולין טמאים לא הוזהרו אפילו הכהנים הר"ש ותו' דחולין · ד והשני שבתרומה וכו' מטמא לשלישי בקדש וטעמא אמר במתני' דלקמן · והרביעי נאכל בנזיד הקדש · ואין לתמוה איך נאכלת בתרומה כיון דטמאה היא דמאחר דבתרומה עצמה אין בה רביעי ליכא איסורא וכן במתני' דלקמן לענין חמישי בקדש הר"ש ותו' דחולין · ה ושלישי שבקדש דכתיב והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל ומי לא מוקמינן דנגע בשלישי ירש"י דהא בכל טמא כתיב והכי אקרי טמא כל אשר בתוכו יטמא · כדתנן במשנ' בפ"ה דסוטה ע"ש · דף כט · שבקדש עיין בסוף פירקין · הרביעי פוסל יליף לה מהם בקו ומה מחוסר כפורים שהוא טהור בתרומה אסור בקדש עד שיביא כפרתו

ולא שני לתרומה דאי נגע בתרומה לא פסלה ומיהו אסור הוא לאכול בתרומה והכי מוכח בפ"ב דחולי'. בחולין שנעשו על טהרת תרומה כלומר האי אוכל אוכל א' ואוכל אוכל שני וג' דתנינן במתני' דחולין בחולין שנעשו על טהרת תרומ' קיימי דחולין גרידא אין בהן שלישי לג ל... שבחולין טמא ומטמ' תרומה שככל של תרומה שנגע בראשון של חולין נע' שני ופוסל את השלישי ושני שבחולין פוסל את התרומ' ואינו מטמ' לשלישי דתרומ' לא עבי' רביעי הלכך שלישי דתרומ' לא מקרי טמא אלא פסול · ושלישי של חולין שני קאמר ואם יש באותן חולין שלישית כגון שנעשו על טהרת תרומה · נאכל בנזיד שהוא בתבשיל של תרומ' מעורבת ושתרומ' קרויה דמע שנ' מלאתך ודמעך לא תאחר ובפ"ב דחולין מוכיח דדוקא בשלין בנזיד שהוא כזית תרומה בכדי אכילת פרס הוא דצריכין ליה לאוכל אוכל שלישי אבל אי איכא כזית תרומה בכדי אכילת פרס אסור דקיימא לן שאוכל אוכל שלישי שחולין שנעשו על טהרת תרומה נפסל גופו מלאכול בתרומה · ד שהרביעי נאכל בנזיד הקדש כלומר ואם יש באותה תרומה רביעית כגון שנעשית על טהרת קודש וכן שהחמישי נאכל בנזיד הקדש דקתני לקמן הכי קאמר ואם יש באותו קדש חמישי כגון שנעשה על טהרת חטאת של אפר פרה שהצריכו בגדי אוכלי קדש מדרס לחטאת נאכל בנזיד הקדש מותר לערב בו תבשיל של קדש טהור · ו השני שבחולין מטמא משקה חולין דכל הפוסל את התרומה מטמא משקים להיות תחלה

מטמא

כדתנן

ופוסל לאוכלי תרומה השלישי שבתרומה טמא משקה קדש ופוסל לאוכלי קדש שנעשו לטהרת הקדש אבל אם נעשו לטהרת תרומה טמא שנים ופוסל אחר בקדש: ז ר"א אומר שלשתן שוין האחר שבקדש ושבתרומה ושבחולין טמא שנים ופוסל אחר בקדש טמא אחר ופוסל אחר בתרומה ופוסל את החולין השני שבכלן טמא אחר ופוסל אחר בקדש וטמא משקה חולין ופוסל לאוכלי תרומה השלישי שבכלן טמא משקה קדש ופוסל לאוכלי קדש: ח האוכל אוכל שני לא יעשם בבית חבר וחולין שנעשו על גב קדש הרי אלו כחולין רבי אלעזר בר רבי צדוק אומר הרי אלו כתרומה לטמא שנים ולפסול אחר:

פרק ג חרושב וחגריסין החלב בזמן שהן משקה טופח הרי אותה קדשו

כדתכן במסכ' נ"פ"ב דבנעי' דסליסי סהוא פסול בתרומ' סיכו לין כי בגסם רבישי בקודס. ו לאוכלי תרומה כלו מאכלי תרומה וכן כ"ם פ"ם דפוטס דף כ"ע מוכלי קדש ומ"קי וכו' כ' רבב דמעיל' כ"ם וכפי' ס"לב מסכם ז"פ"ם דפרס.

טמא סנים ופוסל אחר

פירס ס"לב דסליסי סל תר"מ: מסוב אבל הקדש כמלו נטמא בסרן ענמו דבנדי מוכלי תרומה מרים לאוכלי קדש כדתכן נפ" דסנגיה אבל מוכלין אין נעסין אב לעולם לא חלת ולא מדכרים כמון סחסרים: סרמ"ם נפ' מסלכות אכות מעומאות ולפיכך לא כוכל לאסב' כי אם כנטמאו בסרן סיסיו ראשון. ז השלישי סנכלן כתב סרב לא מסכח' סליסי בחולין אלא אם כן נעסו על טהרת תרומה מפני' ס"לם אי על טהר' קדש ונרא לבאורם מהר"ב מסמי' בכונם כדי לפרס מתני' דסא דתבר' כמי סאין חולין כתפסי בקדושת הקדש אבל קש"ם ידים דבמתני' דלקמן מפ' לכך דסכא סברים דחולין נסנעסין על טהר הקדש בקד' דמו. ח לא יעשם בבי' בבל וכיונא בים סבינו במסכם ו"פ בתרא דב"ב ומם פרסתי דסרב מעתיק לא יעסם וכן סוא באמנות סבם"ם דפוס ישן: הרי אלו כחולין טעמא כתבתי במסכם ב'. חרי אלו כתרומ' בת' ס"לב וסבי תבאי תרוויסו ס"ל חולין סנעסו על טהר' הקדש לאו כקדש דמו וכלומר בין לענינסאין כו רבינ' לענע וכין לענין האוכלי שלא פסל נוצוו וסו אבתב ס"לב: פ"ם ב"ב דפ"ינא דלאו בקודש קדש מקודם ס"ם ס"ב דחולין דף לא ופיר: קדש נמור סקדש נופו כנון כסר קרבן וסלות סתור' סנעסה סונם עליהן ומנחות סקרבו ובכלי אבל סליסי סל קדש [illegible] קדש [illegible] לא והכי מפרס בברייתא דמסכת טהרות בפ"ק ע"ב והתניקה ס"לאבם כפירושו בפירקין מסכת ס'. פרק ג א חרושב וכו' כבר כתבנו חרושב סוא ערק אחר אם יחבא [illegible] דומה לדבש. (ועיין ב"ר דחולין) וגריסין נזיל חפולין ומדרבו נם כן אם יקולר יקבא וכו' סחלב

מטמא משק' קדש דבל סמוסל את הקדש מטמא משקין לסיות תפלם לקדש סנעסה על טהרת הקדש כלו' הא דאמרינן דסליסי סל תרומ' מוסל ולא מטמא לאוכלי קדש סבי מילי בסנעסית על טהרת הקדש אבל כעשית על טהרת תרומה אלא סמרבו על טהרת הקדש הסליסי מטמ' סנים ופוסל אחר בקדש סטסרתה סל תרומה טומא' סיא אבל הקדש והרי זה סליסי דתרומה חסיב אבל הקדש כאלו נטמא בסרן ענמו. רבי אליעזר אומר אלמתן סוין בדמעה ומוסל דליתא ליה לר' אליעזר טהרת' סל תרומה טומאה היא אבל הקדש. הסליסי סבי לן לא לא מסכחת סליסי בחולין אלא אם כן נעסו על טהר' תרומ' ומין הלכה כרבי אליעזר. ח האוכל אוכל סבי לא יעשם בבית הבר לא יעשם' לבעות סמן בני' הבר דאם אומר רבי יהוסם לפיל לרבי אליעזר מסאוכל אוכל סבי סוא ענמו נעשה סבי ומוסל את הטרומ' ומטמא משקין לסיות תפלם. אלנב הקר' על טהר' הקדש הרי אלו כחולין ומין בחים לבלל סליסי. הרי שא כתרומ' ויש בהם סליסי וסבי חולין סנעסו על טהר' הקדש תבאי תרוו' סו סבירא לסו לסו בקדש דאן דאין לך דבר סעומס רבינו בקדש אלא קודם מקודם בלב' ופליגי מאתבל לבעול דקתני הסליסי סנכלן מוסל לאוכלי קדש. הרחשב וסגריסין סמן מעקה טופח סמן לחין בל כן' סים כאן טופח על מכת להטעים. הרי שן תחלם דמסוכים כמשקין. קרסו מו לבל סדברים. ומ"ם ס"לב סאין דבר וכו' אלא קדש נמור סקדש נופו כנון כסר קרבן וסלות סתור' סנעסה סונם עליהן ומנחות סקרבו בכלי אבל סליסי סל קדש [illegible] קדש [illegible] לא והכי מפרס בברייתא דמסכת טהרות בפ"ק ע"ב והתניקה ס"לאבם כפירושו בפירקין מסכת ס'. פרק ג א חרושב וכו' כבר כתבנו חרושב סוא ערק אחר אם יחבא [illegible] דומה לדבש. (ועיין ב"ר דחולין) וגריסין נזיל חפולין ומדרבו נם כן אם יקולר יקבא וכו' סחלב

קרשו הרי אלו שניהם חזרו ונמחו כביצה מכוון טהור יותר מכביצה טמא שכיון שיצאה טפה הראשונה נטמאה בכביצה: ב ר״מ אומר השמן תחלה לעולם וח״א אף הדבש ר״ש שזורי אומר אף היין וגוש של זתים שנפל לתנור והוסק כביצה מכוון טהור יותר מכביצה טמא שכיון שיצאה טפה הראשונה נטמאה בכביצא אם היו פרורין אפי׳ הן סאה טהור: ג טמא מת שסחט זיתים וענבים כביצה מכוון טהו׳ ובלבד שלא יגע במקום המשק׳ יותר מכביצה טמא שכיון שיצא׳ טפה הראשונה מטמאת בכביצה אם היה זב או זבה אפילו גרגר יחידי טמא שכיון שיצאה טפה הראשונ׳ נטמאת במשא זב שחלב את העז החלב טמא שכיון שיצאת טיפה הראשונה נטמאה במשא: ד כביצה אוכלין שהניחן בחמה ונתמעטו וכן כזית מן המת וכזית מן הנבלה וכעדשה מן השרץ כזית פגול כזית נותר כזית חלב הרי אלו טהורים ואין

קרשו הרי אלו כהיים דכיון שנקרשו חשובים כאוכלים ונגעו בהשקין· חזרו ונמחו כביצה מכוון טהור דיבא מהן תורת אוכל וירד עליהן תורת משקה ופסק טומאתן בהמכנסתנו ואין למשקה זה מי שיטמאנו דהכי יצאת טפה ראשונה מאחיה האוכל מכביצה ופחות מכביצה אין מטמא אחרים אבל יותר מכביצה טמא כדאמרים טמא דהכי יצאת גם ראשונה כטמאת אות... נם מכביצה אוכל טמא וכו אחרי כן כולו תורת המשקה וטמאה את (הכל)· (ב) השמן תחלה לעולם ולענין משקה איכו יוצא מתורת משקים· רבי שמעון שזורי אומר אף היין משקה איכו יוצא מתורת משקה ואין אוכלם כרבי שמעון שזורי· גוש של זיתים זתים הרכה המחוברים יחד וכנוס טמא ...ירי· כביצה מכוון טהור התנור דאין אוכל מטמא כלי ומשקה היוצא מן הגוש ...ואת הפסק אין לו כאן טמא דמכיון שיצאת טפה ראשונה חסר ליה מכביצה אבל כשיש כנוס ית׳ מכביצה כשיצאת טפה ראשונה עדין נשארה כנוס כביצה וכטמאה טפה כנוס ונורם להיות תחלה וטמאה השפה את התנור שמשקין מטמאין כלי· אם היו פרודין אם היו זותים פרודים שאינן נוגעים אפילו ...מאה כלומר אפילו הן יותר מאה כבי׳ אין מצטרפים כביצה לטמא את השמן היוצא להיות תחלה· ג ובלבד שלא יגע במשקין כגון שהרכן במשוטי כלי עץ שאינן מטמאין דהשת׳ אין כאן מי שיטמא כוונין שכנ׳ בהן טמא ... הרי לא כו׳ [illegible] אלא המיטמא משקה ובמשקין נוגעים כוונן כבר הוי שיעור כביצה ואין אוכל מטמא ...זות מכביצה· יותר מכבי׳ טמא שכיון שיצאה טפה ראשונה נטמא ביה׳ ראשונ׳ דאין משק׳ שבכל׳ כאוכל שבכל ...מאה כיון שמתלים הוא את שיעורו דלכוות׳ אשכחן כסמוך גבי כזית מן המת ומן הנבלה שנתמעטו בחמ׳ והכינן

כביצה מכוון · פר״ט · ועיין מפ״ק וכמשנה ס׳ פ״ח· טהור כתב הר״ב דמכיון שיצאת טיפה ראשונה חסר ליה מכביצה עיין עוד מזה בל׳ הר״ב בפי׳ משנה ה׳ דפרק בתרא· ב רשב״א אף היין כ״כ פ״ל דמכות דף כ״ט מכלל דת״ק סבר יין לא איתא רשב״א יין ולכי תאים שהרמב״ם כרע״ט משנ״א לא כתב אלא השמן או הדבש והל״ל היין נ״ב ולא הזכיר הרמב״ם גם הכא לא הזכיר כזה ודעתי מכרע׳ דהרמב״ם לנ׳ כלל שהתוספה דמכלל דת״ק סבר יין לא אוכ׳ תאים אלא כפרוש רש״י דיין אי איכא למ״ד לאו משקה הוא והוא מפרש למתני׳ דשמן תחלה לענין משקין היא ולא נקרוש אבל כי מפרשינן דמתני׳ איירי בקרוש ליכא למימ׳ הכל· אם היו פרודין הרמב״ם כפ״ט מהט״א העתיק פירורין כשני זיתין ועיין מ״ש במ״ש משנה ה׳· אפי׳ הן סאה ולאו דוקא דכתיב ואפילו הן מאה· הר״ש וכן העתיק הר״ב גם הרמב״ם בפ״ט מהט״א· ג טמא מת שסחט כו׳ טמא מת דוק׳ בקט שאינו מטמא בהיסט וה״ה לטמא שרץ וכל טמאי מגע וטמא מת לרבות׳ בקט דהוי׳ אב הטומא׳ מסום דקתני סיפא אבל זב וכו׳ רש״י פכ״ב דשבת דף קמ״ה· זב שחלב וכו׳ הזב והדומה לו ר״ל זבה נדה ויולדת ויעמא ל׳ מה שיש ולענ׳ שלא יגע בהן בטמאי׳ כמ״ש ושוין בזה האוכלים והמשקים שבכלל כמוך וכים· הרמב״ם: ד הרי אלו טהורין פירש הר״ב

ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר
ומטמא חניחן בגשמים ונתפחו טמאין
וחייבין עליהן משו' פיגול נותר וטמא:
ח כל חטומאות בשעת מציאתן אם
מטמאו' טמא' ואם טחורו' טחורו' אם
מכוסו' מכו'סו' אם טגולות מגול מחט
שנמצאת מליאת חלודה או שבורה
טחורה שכל חטומאו' בשע' מציאתן: ו
חרש שוטה וקטן שנמצאו במבוי שיש
בו טומאה חרי אלו בחזקת טהרה וכל
הפיקח בחזקת טומאה

הר"ב לאכלני' לוכלי' ולאכזי' מן סמת וכו' קלי דלעיל
לבפגול וכותר כמי שייכא טומאה כדתכן בסוף פרקים
וכמסכת ר' פ"ל דמעילה מיהא קיל דכביכם כמו שפסק
הרמ"ם בפ"ח מה' אכות הטומאו' ולכן לא תכן שלא כוית
כי תכן פגול וכותר לענין
לאיסור ולא לענין טומאה
וה"מ"ל הם כביכם פגול
וכותר כמי דיכא הכי לענין
טומאה וכ"כ הרמ"ם כפ"ל
מהט"ה. ☞ טמאים בכב
הר"ב דכל הסיעורים בתר
גוי לאיש אלילכן כלומר
ואף על פי שהגשמי' שוכלא
עכם הסלימה לבסיעור
וכד כתב בסוף מסכת לשיל
ול' הרמ"ם ילוש שסשמש
יכלה ליחות הגוף ויגנבה (ולכן יכמש) ומשי' ילחלחם
ויבשם ויגדלם ויוסיף בגולן ומוישן הגם עיקר אחר
ומוא שסשעורים כלם אמכם כשאר בשם שיעור הגולל
ולא בכיט לרפיון החלקי' וסשתאכנו לא לענין הטומא'
ולא לענין איסור והיתר עכ"ל וכ"כ הרמ"ם בחבורו
פ"ל מהט"ה וכפ"ל מה' מ"ה ומם כיאר מאם בתחלה לא
הים בסיעור ונמק וחור ותבת לבסיעור מטמא לבסשים
עדין תורם עב' ומ"ש הר"ב ומהכא קיימא לן דאין
ליחוי וכו' אינו כמסך אל מ"ש דכל הסיעורים וכו' אלא
לשכין בפני עצמו הוא לומר דאע"ג שבכר כתמעטו
ובטהרו בסחזרו ובתפחו לא אמרי' שבכר כלתו מאיסורים
ומ"ל כמי שלא היהבו הסיעור מתחלה דאין ליחוי וכו'.
משום פגול נותר וטמא תמיהני טמא מאן דכר
שמים וקטיא כמי דהא לאתכי בריסא כוית
טמא ועזר קסם לה"ל לאיחוי כמי וחלב וכ"ם דמכחות
פ"ם דף כ"ל מייתי לה לאתכיתין ונדם וחלב ולא נרמי'
וטמא. ה אם טמאו' שמשתכת הר"ב ודוקא
במקום מכילתן וכו' ולקמן סם כתב דיוקא כשלא ראוהו מי מכיתרב וכו'. טחורה כתב הר"ב ולא אמרינן
תחור לטומאתה הישכה כדין כלי מתכות כמו שסכינו בפ"ח מהכשת כלים ו בחזקת טהרה כתב הר"ב ולא
דספק טומאה ברה' ספקו יטמא כדאמרינ בפירושו לבמיא ומ"ש הר"ב דאכי ילפינן מקרשי וכו' אלא לאו ס"ת
פיס בו דעת לישראל כאן ס"ם פ"ם דסומה דף כ"ב ופירש' אלא לאו ס"ת הכשר אסר יגע דדכר אחין בו דע
הוא דכשר הוי בגע אלכך ספקו טהור וכל טהור יאכל בשר דאיירי בטומאת הגוף דיש בו דעת לישראל בהו
קאחר כך סכקו טמא. וכל הספק וכו' כתב הר"ב דספק טומאה ברה' וכו' מפומה ילפינן
בזמה יסכה עת לישראל הוא' הא דאכשר ואינ' לחגאר אפומה דאי אכשר הא אין ברה' בין ברה'
מפומה

כל שאין בו דעת לתשאל ספיקו טהור: ז חנוק שנמצא בצד בית הקברות והשושני בידו ואין השושנים אלא במקום הטומאה טהורה שאני אומר אחר לקטן ונתן לו וכן המור בין הקברות כלין טהורין: ח חנוק שנמצא בצד העיר והבצק גידו ר"מ מטהר וחכמים משמאים שדרך תתנוק לטפח בצק

שיש

ב"ד דס"ל לעיר בריכותא לטריקא וכן מי ילעיכן מטומס לדוקא כמלין נ"מ ירמ"ל כדכתב הר"ב בעמכס ו"ע: ז וכן מעיר לקבר הר"ב ולא ידעיכן מס בכבס בעקוס מיעלס מלס מסכיב מנמי על מלרן וכבת בקבר מכס כמעלו מכלי מרמב"ם: בלין מסורין מי מר"ב לפי מלין בו דעת ליסל דל כלדס מיס מעקו מעל מרי: יסבו דעת ליסל ועיין כמ"ר ב"ב לקמן מכמס ט": ח והבצק גידו וסוס כרמ"ל מרמב"ם: ר"מ מטהר מ"מר"ב דר"ל לטעמים דמיים לעיומס ומנר לרוב וכו' ומיומס מין מטמאים ומעל מרס מסור

לקמס וכמכס לו לפי מסיס מוסס מלס ימעל מסיכוק מס מסיכס לכך מלין כלרס מסור מס"כ כרמ"ל דמרס יעו' מ"ק דמולין דף ס". ומ"ס מר"ב מעוך מיומס לחוקס ומס לע לס רוכס ומ"ל מכי מלס מוקס ימסר כיון דמיים לעיומס מוי מעק יים לסמר כיון דמוי דכר מלין כולמס לסמל דליכס לעיומר מע"נ דמוי מעק מ"מ מלס נעריכן מסיסס לס זר מלס כמלנס ומלנס דמי דמומס לס כילף מוסכמר ז"ל דכלס חוקס כמי מסור ולס נקט מעוך מיומס לחוקס מלס לומר דחוקס לס מיים כמלי רוכס מון מיומס דמיומס ולמלי דמריים לר"מ דלס מיים לעיומס מלס מרכנן לסמיר מ"מ דכלס חוקס לס מוס מיים לעיומס לסמר מכל מס מחוקס מיים לעיומס מן מרוס לכך מסמר חו"מ דמולין דף מ"ו. ומ"ל דנרס דף ל"ח לס כתנו מלס מירון מרמסון ומיין מ"מ מ"ס מסכס: וחכמים מטמאים כתב הר"ב לטמאיומלס מיומס ומיומס בעמן דליים דמי ורוכס ומוקס רוכס מרוס מ"ס לנרס מס זכ"ר דקידומין דף מ". ומ"ל לפי דמרים כמס לא בר"מ כמרס ליכומ דרכנן מ"ל מעוך מיומס לחוקס ומוס מלנס ומלנס מ"כ מ"ב לא מוס מלס מלנס ומלנס ומרר לסמיקס וכיון דמיכוק מין בו דעת ליסל מסקומסר וכ"ל דליק כלל ומרכס מסיים לים דמעריכן מסס נקיר מין דכי יוסכן מער מין זו חוקס מסורמין מלים מס מקרומס ומכיס כוחקים מכוק מסמו מכמים כמי מים בו דעת ליסל וכמכו מקומס מסמר לעמי מין מוכמין ומוד מסמולס מקמ"ס מס מרים מ"מ בו דעת ליסל מיסק לים מסים מס"ל לרכנן כמי ומס כמ"ן דליכס ומוכס ומוקס רוכס מרוס ומ"כ מס"ל מין בו דעת ליסל מסק מומס מלס ומ"ס מ"מס ומירכו מין זס רוכ מסור ומ"ל לעמ מרוכ מכמים כמי מים בו דעת ליסל לס מין מסמלים מד כמן.

(מסרות) מס מ מלס

שיש בו נקרת תרנגולים ומשקין טמאין בתוך חבית אם יש בין משקין לכבדות כדי שינגבו את פיהם בארץ הרי אלו טהורין ובפרת ובכלב כדי שילחכו את לשונו ושאר כל הבהמה כדי שיתנגב ר אליעזר בן יעקב משחר בכלב שהוא פיקח שאין דרכו לפנות את המזון ולילך למים:

פרק ד חזרק טומאת מקום למקום

כבר לבין המפתחות מפתח לבין הכברות שהור רבי יהודה אומר כבר לבין המפתחות טמא מפתח לבין הכברות טהור: ב השרץ בפי החולדה והחלכת על גבי כברות של תרומה מפק נגע ספק לא נגע ספקו טהור: ג השרץ

בקירה בקנים בקנים יש נמצא עמקא מתרנגולי מקרי נס: מיכנגו מפ מיסן כמרן דיך מתרנגולי לפתר מסר מכנגים מיסן כמרן מילכך מס יש קרקע מפסקא בין מקין לכברות כדי מיוכלו לנגב מיסן לפתר מסקא מכברות מטורים ומס לפו מעמים מפרי כמעמו כמקין מעמים מסים כמיכן מל מרכנולים ומע"ג דכמים קרקע מפסקא מסקא לן מס מנגו מיסן מס לא מנו מפק מיעמא כדבר מסין כו דמע ליסמל נמסיקו מטור: מסוס מ"מ ומין דרכו למסים כל זמן מסוס מוכמ לאכול מסוס מוכר כל מנס מסקין מנוין ומין כל מנס מוכלין מכוין ומלכם כרכו מליעזר בן יעקב: חזרק: כבר לבין המפתחות לא מכמ זרק כבר מטור לבין מפתחות מעמוס מעמוס ולא מכמ זרק מפתחות מעמו לבין (מכברו) ולא כולא מס כנגע מכבר מסגו כמפתחות מסמעמוס מטור מכבר דמ"ל לא מס מכמ זורק כמי מסין כו דמע ליסמל דמי: ר' יהודה אומר כבר לבין המפתחות מעמ דמ"ל לר' יהודה זורק יכמי מים כו דמע ליסמל דמי ומסיקו מעמ מיסו כמזרק (מעמא מעמ בין מכברו) מטור מזמיל ומטומאמ מיכם כמא כמקו מא מוכרת מל מטור מסיקו מטור ומין מלכם כר' יהודה מכבר ומפתחות דנקמ כמקבי מוא מדין לכל מסר דכרים מכזרקים מא מטוס לדרקיסו דמכמי לזרוק כבר ומפתחות ומ לגמ מטו מכו כקמ מ"ד: ב מעמ כנגע מעמ לא כנגע מסיקו מטור ומע"ג ברמו מיקיל ומפי דמס מים כו דמע ליסמל מוכמ מסין למומאמ מקום מעמא כמא כו מכל ומן מסים כמ מולדם מו כמי מכלב מיכם מטוכ כמא כמקום מלא מוא מא מוכרת מים מילכך מסיקו מטור ומפילו מוכמ כמומאמ מדמס מים כו דמע ליסמל: ג מין

ואלו מעמיקרא לפו קנים מים דרכן דקמרי רוכמ מריק לא מריק מעמ מלא כמו מלנמ ומלנמ ומי לפו דמטמוס כים כו דמע ליסמל לפס יעמטמים ומס"מ כמי כין מעמ יש כין מטקא כו' אם מטקא כו' מטור כמ"ב ומס לפו מעמין מפרי כמעמו כמעמן ומעמין לפי מטוקמס מעמ יסמו ומז יטכלו מוכמ מעיסס מרמנ"ס. ומוקמ זו כמי מיכם מוקמ נמורמ לסריק מלים מא מטרומס מ"מ לכלוס מטמוס כים כו דמע ליסמל כדמי מעמ נקידוסין ומיקמ מז מעמ לא מכו מלא מעמים לכבים וכו' מס מיקמ לכקיר מיכם ירים:

ה ראב"ד מומר כו' כמ"ב מ"ב דמלכ כמוקי וכ"כ מרמכ"ם ומטוס לעמכמו קב וכקי מכ"ע מ"ו מטמ"ם: פרק ד מ חזרק מיכם מ"ב

דמ"ל לכמי מכמ זורק כמי מסין כו דמע ליסמל דמי מזמיל ומטומאמ מיכם כמעמ ומלמיכן לא מקרמי כמו מסכמוב כמטכמ מ"ומיקנס כמי מ"ב כמטכמ מ': כבר לבין מטכמוב מ"ומיקנס כמי מ"ב כמטכמ מ': כבר לבין מכברות. ומע"ג

זו מקמי: ב השרץ מכי מ"מולדם מ"ג כמ"מ. וכן מכוים כמ"ב דבריות מטכמ מ. ומע"ג דמטמ מטוס רבי יהוממ מטרו לפכיר מקיבמ. מ"כמטרו מטוס ר"מ מטריקי יוכים מ"מולים לכדוק ומטמק מטמ לן מכי כמטכמ מ"מ דר"מ זו מטכמ נ מ"ג דמכמדרין ומע"ג דר"מ מטומי מומ ומיין מוד לקמן דמטיך דיס לנלק ומיין נ"כ מ"מ לקמן מ"ו

ו מטכמ כ' "מ"מ מר"ב מו כמי מכלב מטכמ דלקמן כמב כן: של מרומס מעמ מסיס מל מרומס מרמנ"ס: מטמו מטור כמב מר"ב ומפי מרמ מים כו דמע ליסמל מיכו כמומאמ דקלל מטמ מומאמ מכלמ כילי מרמ כמלמין מלין (כלו מטמ כמי מים כו דמע ליסמל) ומ"ו כלל מוכמיכ"ג מרקמ כמ"מ כמטכמ כ"מ"ק דכרמ וכקלמ"ו ג"כ כמטכמ ג' מ"ב דמליות מכמ דמין לנומאמ מקום מטור כדמכן לקמן ומכרו כין מטמוים כו' ומרי מטמוים ים כמן דמע ליסמל ומ"מ כיון מטומאמ מיכם כמז מכיקן מטור ומ כדמע מר מ"ב"ל כמטו' ומ מ"מ מכומ מטומאמ ומכ"מ

ג חשרץ בפי החולדה וחנבל בפי חכלב ועברו בין הטהורים או שעברו טהורים ביניהן ספק טהור ספני שאין לטומאת מקום היו מנקרין מרן על הארץ ואחר שהלכתי למקום חלו ואיני יודע אם נגעתי אם לא נגעתי ספקו טמא מפני שיש לטומאת מקום: ד בזית מן חסת בפי העורב ספק מאהיל על האדם ועל הכלים ברשות היחיד ספק אדם טמא ספק כלים טהור חסלא בעשר דליים ונמצא שרץ באחד מהן הוא טמא ובורן טהורין הסערה

ומכ"ש כמה דמסתפא ליה מכי מלקינן בעקבי ז' אלא מפיקת מסמרו כו' מפק מרגיס ומייבו מדמכא כמו מפתר נעמכא ליה ומפי רכומא דמכי דקמכי אלא מפקות מסמרו מכמים אלא ומפי דמכי מפילו מים כמה דמעת לנסמל מזרוס מ"כ ולי כרמה רמים גדולה עוו ומיה מעמכא דלקמן מכמכמי דכין מסמורים מעמא כין מכי מדם מסמוי דמי בתמלנות ב"ל לעמכי כין מסמרוק ומוד מגרו מסורים כיכישן לא מעמא מ"ל זריקה אלא מ"ל מדם ומ"כ מדם מומו כמסרה ומוה כדכר מ"ה גו דמעמ ליסמל כמ"ם מ"כ נעמכא מ' נמור מיפא ומפר מלכמי לעקום אלו וכו' אלא כרמה

ומלי דכנכי מדם מסורים מעמיכן ומה"ם מפקן מסור מעכי מפין למומאה מקום ומכין דכמעמ ים כו דעמ

ד בשר בפי העורב ספק מאהיל על האדם ועל הכלים ברשות היחיד ספק אדם טמא ספק כלים טהור חסלא בעשר דליים ונמצא שרץ באחד מהן הוא טמא ובורן טהורין הסערה

מם בעים מ"מור מגנים מכנומו: מעלין

ליסמלומה"ם מפיקי מסור כ"ם כמ"מה מכמה מ"ל מ"ים גו דמעמ ליסמל וקמיה לי מוס מל מרמ"ם מכמה מכל מלו מסמרה מסמרה מכמים מפילו מרמ"ל מעכי מפין כמלדמע ליסמל ומה דכמה מכ"מ דכמ"ק דמולין מעמ מעמכיקין דמכמ דמעמה מכים דכמרות מין כמן דמע ליסמל ומכם לעל מרמכ"ם דכל מכי מסרוס מעמים זה מכ"ל מכי מומר מפין מסרמ"ם כלל מוס מעמרה כך לרמוי מעי דמוקיב דמעמיכן מעמכיקין דמעמ מיסור לעקל ומכי דמעמה דמכ"מה נעריכלה וכמומה ים כה דמע ליסמל מכוס דמסמה דמעמכיקין לה מירי כמדם מומו מכל מלו מיה מדם מומו ים גו דמע ליסמל מה"ב דמה"ב מוי מסורים ומעמם מפין למומאה מקום מה מכוס דמסמה דמעמכיקין לה נמכי מירי מ"ם לה מכי לה מלה כמסמעמה דמעמכיקין ומה ל"ק דמעמי לה מוקיב מעמכיקין דלקמן דולמי דמיכה ליכה למוקבי כלל דכמדיה מקבי מעמה מכי מפין למומאה מקום ומרי מרמ"ם נעכמו כמסמעמ"ק מכמכיכו מה כמ"נמ"ים כה מכי מלה כמה מומאה ומ"ה מקיה לי למכרה מ"כ מרמ"ם לעכמכ דכומה מכי דמה מומו כמכרות דמה"ם מסורי וכלנרים מכמכ כלה כמ"ם מכמה מכיומה דמ"ה לה לה"ם דמעמ מיכה למעויי כמדם מומו כמכרה מכמכומ מומו כמ"מה דמעמכיקין דמיקה יומנע כמעמ כמ' וכלמין מר"ם יה מגומ ם מ"ל ומה מ"ל ומכר למגים כלמוכו כמכין מ"ל מ"מילו מומו כמכרות ומוי יודע דמעמכה זו מכויים מור כמ"מיומ ה"כ מעכיקין ז יומה לה מזכיר מ"ב כלל מדם מומו ומומוקו מומו דמעמ מעמים דרבי יומה מומרוס ומכן לקמן ה"ג מעמה כ' דרבי יומה מעמ מכמ"ג לה"י מקר מכמב מ"כ ו ה"ם: ג חשרץ בפי מסולדה ומכלה מפי מכלב מורמה דמלמה בעמ כמ"ג מפי כמעכיקין לקמן כויה מן מעמ מפי מעורב:

הין מכקרים כו' מעמ' מנקרין כה לה מה לעמקום מר"ם: ד חסלא בעשר דליי' מירם מ"כ זה מקר זה כו' דמעמ מ"מרן מים מרמ"ון ולפי זה מיירי דלי מקר מילמכו עמרה מעמים כוה מקר זה מעמוס כך מנמה כליפר"כ לדליולה נעקום לדליים ולמן וכמו מסוה נה כן נה"ם מדק קמה דבדה דק נ' מסכיפה מר"ם מכלמ"ה מקיה דמסוה מעמר מבריכה וקמכי כה מדלה מעמרה דליים מים נזה מקר ומ"ה רמ"ל מעמרה דליים מעמים מדלי מקר ומעמרה כלי גדול מ"כ ים לנמל מלמן מיקר מרכוי מל מדליים ומעכוין

מל מכי מים מכמלכו מעמרה מעמים כדלי

[illegible]

המערה מכלי לכלי ונמצא שרץ בתחתון העליון טהור: ח על ששה ספקות שורפין את התרומה על ספק בית הפרס ועל ספק עפר הבא מארץ העמים על ספק בגדי עם הארץ ועל ספק כלים הנמצאין ועל ספק הרוקין ועל ספק מי רגלי אדם שהן כנגד מי רגלי בהמה על

[illegible]

ראב"ם מילדם מ"ל מי לקוסמקא כגון מנחרבו מי רגלי
אדם מקא עם מי (רגלי) בסמא מכי בסוא ווסו
ובכנר מי רגלי בסמא ומסמקא לן אם נטלו מרשיסן מל
מ"ר רגלי אדם יהיו כולן מסורין מי לא כטלו יהיו כלן
מסאים: מל ולמי מנמן
מסיא מסק מומלמן ולא
ולמי מכנמס כי מ"ל מרומא
מכל מיכו יולא אם מן מסמל
מו לאו כלמריסכא מסיקא
דכלסו: ומכמים מומרים
ברסות מיחיד מולין מל מסק
מנמן ולא מורים מסו' דמוי
מסק מסיקא לקולא מסק
מנא מסק לא כנא ומפילו
מ"ל כנא (מסק מסאים)
מסק מסורים ומין מלכא
ברבי יוסי דמסר מל מסק
מנמן מורים: ו אם מסא
לאו מסא ולמי מסוא ולרוא
דמכל זכ מו מל זכא דאם בן ברסות מיחיד למריק כמאר
מל מסק מ מקא אלא אמר מסא מסוא מסקא רוקיקא
מסור ל לא מסוא מל אדם מסיר זכיין דמפילו כנא ולמי
נמסא זא מסוא מסא ריקין מיכו אלא מרבכן מסקא
דמיכא מסק כנא נמסור מולין ברסות מיחיד בינמנא
בין מסא בין מסמא בין אלא בין ביכא ולא יכא כ"כ
מיין וכול לקזור ולסמרות כמות מסים דמסוא מסור
מסור מפילו ולמי דזכ אלא ריכול לקזור ולסמרות לכמות
מסים: ומל מנמן ברסות מרבים כזמן מסא לאים מי
מסור אלא ידנא מסן כל מסוא כנוף מכונא כמן ויכא
מכלל מסק מומלא ברסות מרבים ולין רמות מיחיד אם
לו כמנדנא כל מסוא כנוף מאדם מגל רוק יכא מפיכו
מנא מא כנא כו מוי מסק מומלא ברסות מרבי דמסיקו
מסור: ומל מסמן כין לאין כין יכמין מכמכלמא
מומלא ברסות מרבים יכמא מל נבי מדם לא מסיכא
מור מומלא ברסות מרבים אלא מריסים כמומלא
ברסות מיחיד ברמסן: מים רוק יחיד מסרוקין מכמכלים מסק מל מדם מסא מסק מל מדם מסור: וכנא נא
ברסו נמסיסו מפילו ברסות מרבים ומסר כך כנא כתרומא מורים מליו מא מתרומא כדרכן ברומא מל ורמא
מנמן מסוא מסק מומלמן מורמין מא מתרומא: ו מסק מים מאוכים מסק אם נטלו לקוח זא מים מאוכי' ומסלוקן

מן

על ורמי מנמן שחרוא מסק מומאתן שורפין
את חתרומה ר"יוסי אומר אף על מסק מגמן
ברשות היחיד והחכמים אומרים ברשות
היחיד תולין וברשות הרבים מחזיר: ר' שני
דוקין אחד טמא ואחר טהור תולין על מגמן
ועל משאן ועל הסיט ברשות ד היחיד ועל
מגמן ברשות הרבים בזמן שהן לחין ועל
משאן בין לחין ובין יבשין היה דוק היחיד
ונגע בו ונשאו והסיטו ברשו' הרבי שורפין
עליו את התרומה ואין צריך לומר ברשות
היחיד: ז אלו הפיקות שאיחדו חכמים

מסק מים שאובין למקוה

ברים מסכת כלי לעמעיכן מעל"מ מבכלים מפילו כר"ש
מ"כ ופיין מ"ומסבר ג': ועל מסמן כין לאין כין
יכמין ולא קקבי מכא על מסמן ומ"ל מיסמן דדילמא
מיסמ כיכם מסו' כרש"ר כמי מנא כין דל (מוי מליים)
ומ"מ לעמכי ומל מנמן ומיסמן כרש"ר כזמן מאן לאים
מרים: ובין יכמין כמנ מרי"ג ולא יכא כל כך מלין
יכול לקזור ולסמרות ובמא מרימן מביגנו ברמ"ל דכלמ:
ו אלו מסקות מסמרו מכמים. מיין מ"מ כנא דמסמ'
ב' רמא מרמב"ד דמפילו"ים כמדמא ליסמל
ומ"מ קקבי מלו מסמרו ולמרמ"ים דמוכר דמכי כמ
לוקא כמ"מ כמן דמא ליסמל כי קקבי מלו לאו לאומרא
מכמתכו אלא מסמר מסקת מסף מל מי מסמר מסקות
מעמות אל מסורות אל מסמקות מסמרו מכמים מסמא
מ"מ כו דמא לאמל מכי ומזיל מכ"מ מס"ו מסלכות
מכות מומלות: מסק

ספק נזירות ספק נכורות פיכס עכין למועל ומסר
ועכי כן מסתיכן מרעכ"ם ברפ"ר מסלכות
מכות מסומאו"ומככים כמקומן ספק מנכר ומומד וספק
ספי רסויות ומסיכן כמכמ כ' מ"ו ולמכין מכמיכו
ברלם כמיכי מלו מסכים
מכר נכ"ר לפר מיכרוס
ומס"ם מכלן כיקר מכיוכם
כוס כמכו מכו' מ"ן דמכמ
דק מ"ו מעמכי' דלמיל מל
מסם מסמקום דלם מסיב
מלם מכמו דמק כו כמוסם
מכל לם מגי לן לתיוכם
דכמלונמם לם קמיכי
דמכמי מקכם דלם לכמי
לם מכמו מכוס דמיק כמו
מלונמם ולם מכי כמי מסיכם
מכיולכמן וכיקם כמי לכי זם
דלם קם מכי כמי מסק זיב'
דמוי דומיס דמסק כנמים
כדמכן סוק כזיר ומכ"ב דזכ"
וכמ"ג כמסקכורם כם כמס
מקו' כמלר ריכי מעכיוס
דקיל כמו מעמ"ם: ח מסק
מומלם כמס מל מכי מוי'
דכמיב ככל מסרן מסורן כל מקום מסום כורן מומ
מלילו מק וכמיב מל מפרן דמסמע דכמיכן מיסמ כם
מל מפרן ולם מק מם כיבד ומלי מנמו מומ מסק מנמו
מזור מ"ם מ"ם לכזיר דק מ"ל' וכרמם דלמעכמו' מן
מרמכן מסמרו מכמים וומעמם דמרמוריימם מין מומ
מלם מולמי ומיל דמומיל ולם כמרמו כמקוב כמירים
מסיר מ"יך לעמכי מסמרו מכמים ומקייים למרמב"ם בסמו בלמן דמרבי מימרים מנמ מקמי לם כו בעמכו
ב' מן דמסלוק וכמב מרים לעיל מקמי' ג' דמם"מ מרמ"ם כמי נכזרקי' דר"מ מרמ"ם מקם מרי"מ דקם כי מכזרקי
לעילם מסור ומקמי' דקקמי מעכי מלין למומלם מקום מסום דכל מיכם מים למומלם מקום קריכם בים מל מפרן
מ"כ מע"ג דמסו' דמקם מ מ"ם מכמקמי מיסום נמם כמיר מוזיר מרם נמ יר: ומ"ל נכלים מומ
בקרקע מסור דדרים מ"ן מעין וכור מקום מים מ"ם מסור דמנמ בקרקע מסורם וכמיב ומסמ מל מערב מ
כיבד נמם נכלים מומ בקרקע מסור (דרוק ז דומיס דמעין וכור מסם מ"ם מ"ג קרקע מו') ג"ם מס"כ"ל דים מ"מ
כני' וז דלם ומומ מל מערב מוס לעיל מקרם דמ"ן מעין כו' כמם מסיקים ולכן כ"ל דמלו מסמי מינוס מל מפרן
מס מ"ם ולם מ"יתי מלם מ"ומם דכמ"ן דמ"ן נ"כ מד מערב: ף יומי מומר כמב מרמב"ם מסנמנו מכינמסמי:
מ חיתה ככר מעמם כילו כו' ומכים מסמכלים מומ ומכר מומ לומיבכו מסין מכמל כין מ"ומ מסמק כומל
נמי מים כו דמנמ ליומל מו מסין כו דמנ למל מכמ מסמק מנכים למכין מס כמומלם נמנכ
מומ

מסק טומאה צמה על מני המי' מסק משקין
לומומ מומ ולומומ מומר מסק ידים לומומ'
ולומומ ולומומר מומר מסק רשות חרבים
מסק דברי סופרים מסק חמולין מסק שרצי'
מסק נגעים מסק נזירות מסק נכורות ומסק
קרבנות: ח מסק טומאה מצמה על מני
המים בין בכלים בין בקרקע רבי שמעון
אומר בכלים מומ ובקרקע מומר ר' יהודה
אומר מסק ירידתו מומ ומסק עלייתו מומ'
רבי יוסי אומר מפולו אין שם אלא מרא
אדם ומומאה מומר: מ מסק משקין לומומ'
מומ כיצ' מומ מפמומ מת רגלו לבין משקין
מחורין מסק נגע מסק לא נגע מסקו מומ
מומר בכר מומאה בידו ווזרקה לבין כ"
משקין ומסמ

בדרך מפי מסר לו מלם ינע מפילו מכי מסור קמכ
דמומלם נמס מיכם מומלם כך מנמלמי מכל רמב"ם מ'
כל זמן מלם ידע כוזלמי מנגע נמומלם מסור מרמ"מ מ
מים בדרך מפי מסר לו מלם ינע מומ: מ מסק
מומקים לומומ מומקים מסורים מכולר נמקמסק מס קנלו
מומלם מס נלמו מסיקן מומ כלמרם ומזיל: למומ

לו לם נמלו מ"ו מרמיכו מנמלו כו מים מ"מומים מסק מ"מ
מים כמן ג' לוני' מסום מיכור כלי למומל מ"מ מ"מקים
לו לם מים כמן כמיכור וכלמו מסר מסקו מומרמי' למקן
במירקין: מ מסק מומלם נמס מל מכי מים מסק
מ"מ נמנ נמומלם מנמס מל
מכי מים לו לם כנמ: כין
בכלים כין בקרקע כין מסמ"ל
בכלים כין מסמים בקרקע
מסור דמסיב כמלו מ"ן מקל
למומלם: בכלים מומ
דמסיכי כמלו ים מקום
למומלם ומין מלכם כרכי
מוממן: מסק ירידתו מומ
מדרך מרם כמיורד לבריכם
מל מים מכל דבר מנמים
כם מלין מוממ מסימם
מומקיל לרמ"ן מם מכמו
מכל כמנומן מן מם מ
מרבריס מכמים מומרקים
מומכו: ומכי' לנדי מבריכם
מלילו מין מס מלם מלם
מרלם ומומלם מומק מ"ל
בדרך מפי מסר לו מלם ינע מפילו מכי מסור קמכ
דמומלם נמס מיכם מומלם כך מנמלמי מכל רמב"ם מ'
כל זמן מלם ידע כוזלמי מנגע נמומלם מסור מרמ"מ מ
מים בדרך מפי מסר לו מלם ינע מומ: מ מסק
מומקים לומומ מומקים מסורים מכולר נמקמסק מס קנלו
מומלם מס נלמו מסיקן מומ כלמרם ומזיל: למומ

מומ

לפעמים מטור ופס משקין מעלין זיע לכו מפק פס
מעזו מרכר מטור פס לפו מפיקו מטור: ונרקס לכין
מכבוזוק כו' מפיקו מטור וכנון מסיס לכו מפק מעלס לפקר
מכם מעקל כנעו מעסק' בכבר' מ' לפ כנעו דפי כמעמ
נריקס מוס ליס מומ' מעין
לפ מקיס ומפילו בסר
לטוריומס מפיקו מטור כיון מ"מ טמא ולטמא טהור כיצד חיתה מקל ביריו
ובראשה משקין שמאין ונרקה לבין נכרות
טהורין מפק נגע מפק לא נגע מפיקו טהור:
יד רבי יוסי אומר מפק משקין לאוכלים
טמא ולכלים טהור כיצד שתי חביות אחת
טמאה ואחת טהורה ועשה מאחת
מחן מפק מן הטמא עשה מפק מן הטהורה
עשהה הוא מפק משקין לאוכלין טמא
ולכלים טהור: יא מפק יורים לישמא ולטמא
ולישהר טהור מפק רשות הרבים טהור
מזק

מעמ כ"כ מרמכ"ס ' ולפי זס כומפקו כני' מפקר דנר'
הרקס וכן מעקיק כמכורו מ"ר עס' מ"ש ' מכלבר"כ
ומר"ם מרמ"ז דנרמי ככ"מ ומפסס דמי נרמי ונרקס מ"ל
לפרומ' כריסס מפי דמירמו כמיכ דכנון מסיק לכו
מפק פס לפקר מכס כו' :

יד לאוכלים מעמ ולכלים
מטור מירס
מר"כ דלרים קרמ וכו' ומעמ
לעמ מרים מלכך מפק
מומס לעמ מוכלים ולכלים מטור ומ"ר מומ ומ
כלי מעמ מ מכלי מיכו מומס מ מכלי מיכו דין מלמ
ימעמו מ מכלי מפי מרים מסרן
מ לפ מיין מלמ בק"ו
מעמקין מכלים מעמ כלי

דיו לכמ מקרין לעיומ כבדון מ"מ מ"ק דמפמים דמ לפ:
ביצר מפי מכיומ כו' מרקמכי כיכר מעמ דכיומ
דמקל לכין מכבדומ מולס רבי יומי וכן מוכמ
כמיפמס כמרים ים ליכן מעס ד ריסמ מפק נגע מכל
מכמ מעיומ מכמ כמ"ים מן מעקים וקמס דכמ"ק
דמעקים מרי' דרבי יומי קמכר דמומ מעקים לעמ
מרים דמוריומ (כדמירס מס וכמן מר"ב) ולל דמעס
כמיס כל מסיניל מרכיכן דרל נמסמ ר"מ רבי מרס
ליס לפ מ"לאלמ מכר מ"ליכ דכמ"ים דמומ מעקל
לעמ מרים דרכבן מר"ם (ומיין נמו' דמעקים מיס
דמ מ"ן) ולי מוד רמ"ים מרקמכי כמימ זמ מומ מפק
מעקים כו' וכיכמומ מ"ג מכמ ג' וז' דייקי' זן מ"ל
לעמומי מלי כו' ומלמן מומומפקמ מוכים כן מקל מפים
מלמס מעקין מעמ"ים ונרקס כו' לפ זמן מפק מעקים
מכמלקו מליו מכמים מלמ מיומו מפק מעקים מכמלקו

מלין מכמים מפי מכיומ וכו' : יא מפק ידיס ליעמ כו' מ"ג דלמ מרים כס דנר כמעכמ יכו מומ ומכמ כדי
לעומר מל כולן מלמ לדלנ מפק מכמים מכל כמ"ב דעמ' ידיס מלריכ' מעכמ ורבי יומי מלינ מקס דמ' ליסמר
מעמ: מפק רמ"ר מטור מ"כ לפ מומ ומכמ מלמ מ"ילי דליכך ומרמכים כמכ לל מקמיל לכמר זס לפי מומ
מכדלו מכדלי' רכים ויכמרנומ מסר מקר זס ומקמיל לכמר מפק ל"ם יכו' : מפק רמומ מרכים מטור מי' מר"ב
מפק מומ מ כרמ"ר מומר מכן מניכו נכור כו' ומ"כ מר"מ כמס מומומפקמ דס מפק מומ מ כרבי מעמ מומס
מ"יכן כמ"ם מר"ם כמרק דלמיל מעכמ ו' ומדר מ"מריכן ומכמי מס מפק רמ"ר מטור מניכו מ מלכור וכו' . נס
מרמכ"ם מ מקיקס נמירומו לעיל וכן כמכורו רמ"ו מס' מ"מ ומ"יכ לעירק דכיון דמומס ליכ לעילק מלמ כי
מומס

ספק דברי סופרים אכל אוכלים טמאים
שתה משקים טמאים כא ראשון ולו: במי
שאובין או שנפלו על ראשו ועל רובו שלש
לוגין מים שאובים ספקו טהור אכל דבר
שהוא אב הטומאות מדברי סופרים
ספקו טמא: יב ספק תחילין ורוב זר פרישו
ספק שרצים בשעת מציאתן ספק נגעים
בתחלת אחוז עד שלא נוקק לטומאה
משנוקק לאומאה ספקו טמא ספק נזירות
מותר ספק בכורות אחד בכורי אדם ואחד
בכורי בהמה בין שתורת שהמוצי
מחבירו עליו הראיה: יג ספק קרבנות
חאשה שיש עליה ספק חטאת ויבות מביאת
קרבן

ספק דברי סופרים אכל אוכלים טמאים
שתה משקים טמאים כא ראשון ולו: במי
שאובין או שנפלו על ראשו ועל רובו שלש
לוגין מים שאובים ספקו טהור אכל דבר
שהוא אב הטומאות מדברי סופרים
ספקו טמא: יב ספק תחילין ורוב זר פרישו
ספק שרצים בשעת מציאתן ספק נגעים
בתחלת אחוז עד שלא נוקק לטומאה
משנוקק לאומאה ספקו טמא ספק נזירות
מותר ספק בכורות אחד בכורי אדם ואחד
בכורי בהמה בין שתורת שהמוצי
מחבירו עליו הראיה: יג ספק קרבנות
חאשה שיש עליה ספק חטאת ויבות מביאת
קרבן

ואין מספר עליו מונח לא מעריכום מכאים לאכילין
מלא מספר נקומי מעירה. לפקריב מנא מליקא מולין
לאוכם אלא כדילאזות לא מקבא ליסמר לאכול נקדמי:
חשרץ מרן מסמא כמנא לא כמסא נמרלע מסור
ולפי מנמלכא
דומס לנב וסעו כים מכוס
מכי נקט נמרלע. כזיק מן
מעת מטמא כאכל וכנלס
מיכא מטמא כאכל: מנכס
מן מעת מטמא נסיסס יעכס
לנכלס מסור: נגס מכיק
מעכס ונגס מעכן המעים
מעמאים נמנא יכמס ואין
מטמאין כאכל: מכי מכילין
מא' מעמ מא'מן (קכל)
מוטל כו לרמכי ומלא מא
כלו ואין מוכר כו מלא
ומאיל: מאמיל מל מ'מן
מל כזיק מן מעת וכזיק מן
מכנלס קמי: מכיס מ'מן
(מל מנכמן מעת ומנכס מן
מכנלס וכן) לנים מעין
מסורס ונגס מכיק מעכס
ונגס מעכן מעמים קמי
דמטמאין לכיסס: ריא
מטמא דמ"ל לר"ע דמנק
מומאה כרמוק מרבי'מנקי
מסור מ"מ כמנמס מסרוק
כיון דאין לכס מקכס
כמנמאי מכל לבני נגרא
לאנריכו מכילא ומזאס מ"ל
נגריך מכילא ומזאס מעמ
מיום ומכר יכבר מרכר
מנמאס: ומכמי מעמרי לאמי נגרא דאיכ לים מקכמא לא מנרכיכן לים מכילא ומזאס ומלכס כמכמים: ב אמר
מאמר כנמאי כוס מכרן ומנמרלע דריסא קמי דנמרלע דומס לנב וסעו כים: מדרך בני אדם לאלוך מאי אמכר
לאדם לאכוס מנכו מלא ילך כרמוק מרבים מילכך מעת מכילין מטור מכל מנא אמכר לאדם מלא לינא מילכך כי
מאמקא לים אי כנא אי לא כנא מכיקא מעמ ואין מלכס לא כר'מקיבא ולא כר'יומי: ג מזא זמכא מזוק בבליסו
ומכס כמכיני: אלו ואלו מלויות אמ"נ דכמכ"ס מאלכו מוקמינן כל חד כמזקא מסרס כיככן לקמן מכא בני חד
בקרי ומכי לא מייך למאר בקיימות דאמילו כמכים כמנאו ליאמל בנא אמא מאמין ומד אמילו כזא אמר זא כנא
אמא דמי: ומסכיות יפרמו דודאי מעמ מיס כמנמאו: (מקרוק) ג מ מ אם

פרק ה א ונגוש מכיק מסרס מין כמנמ' לאמלוק:
חלך בא' מ'מן אמרלוק מנא (ומין
מ"מ כרים מכא) ומאמיל דנקא כמר מילך מעמ' דמרוייסו
מעמ' מנא מאמיל מלים: **ר"ע** מסמאי כמ"מ כר"ב דמנא
כו' מ"מ כמנמס מסרוק כו'
ומאמר דאמ כודא לו מסוא
כמנא קודם מנמס מסרוק
אם מים מוס' מסרו' אמר כך
מי מנמאוא מר"ס: **ב** מ"מ
מטמא ככולן ומסר נמכיל
מרך כ"מ לאליך וכו' ומוי
כאין לו מקכא מכ"כ מר"מ
דלי בני דוק כמנמ מסרוק
מסר כמו לר"מ: **ג** שני
מכילים כרמ"ר מר"מ:
ומחר כך מנמיק מרמכ"מ
כמ"מ מנמ"מ וכלו' מטמר
כמנרב מנמ ולמכין מרוקמ
דמכול יום מיכל מקרוקמ
מלאוריימ' כדמי'מר"ב כמוק
זכים: וכמ"מ לינ כלל:
ד חשרץ ומנמרלע כרמ"ר
כנמ כו' ומ מרין
כמו מרין מקודם (ומאמכ
מנמיכו) מרין כמוקמא
מסכיל ומאמכ נמוקמא
מנמ (מכל) מנמ מסר
ומאי לר'יומיסאוק'דרבי מל
מדם לאלוך ומין דרכו ליגע
רמב"מ: **ה** ומנמ

קרבן א'ואוכל בזבחי'ואין חשאר עליה חובת:
פרק ה חשרץ וחצפרדע ברשו' חרבי'
וכן כזית מן המת וכזית מן
הנבילה ועצם מן המת ועצם מן הנבילה
ונגוש מארץ טהורה וגיש מבית הפרס בוש
מארץ טה'ר'ונוש מארץ העמי'שני שבילים
אחד טמא ואחר טהור הרך באחד מהם
ואין יודע באיזה מהן הלך האחיל על אחד
מהם ואין ידוע על איזה מהן האחיל הסיטו
את אחד מהם ואין ידוע איזה מהם הסיטו
רבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרים: **ב**
אחר שאמר נגעתי בזה ואיני יודע אם הוא
טמא ואם הוא טהו'נגעתי ואינו ידוע באיזה
משניהם נגעתי רבי עקיבא מטמא וחכמים
מטהרי'ר'יוסי מטמא בכולן ומאחר בשביל
שדרך בני אדם להלוך ואין דרכם ליגע:
ג שני שבילים אחד טמא ואחר טהור הלך
בא'מהם ועשה טהרות ונאבלו חזה ושנה
ר'יוטבל "ושחר הלך בשני ועשה טהרות חדי
אלו טהורות אם קיימות הראשונות אז ואו
תלויות אם לא טהר בנתיים הראשונות
תלויות והשניות ישרפו: **ד** חשרץ
והצפרדע ברשות הרבים נגע באחד מהם
ועשה טהרות ונאבלו שבל נגע בשני ועשה טהרות חדי אלו טהורות
אם

ב אמר מ"ל מאמר כנמאי כוס מכרן ומנמרלע דריסא קמי דנמרלע דומס לנב וסעו כים: מדרך בני אדם לאלוך מאי אמכר
לאדם לאכוס מנכו מלא ילך כרמוק מרבים מילכך מעת מכילין מטור מכל מנא אמכר לאדם מלא לינא מילכך כי
מאמקא לים אי כנא אי לא כנא מכיקא מעמ ואין מלכס לא כר'מקיבא ולא כר'יומי: ג מזא זמכא מזוק בבליסו
ומכס כמכיני: אלו ואלו מלויות אמ"נ דכמכ"ס מאלכו מוקמינן כל חד כמזקא מסרס כיככן לקמן מכא בני חד
בקרי ומכי לא מייך למאר בקיימות דאמילו כמכים כמנאו ליאמל בנא אמא מאמין ומד אמילו כזא אמר זא כנא
אמא דמי: ומסכיות יפרמו דודאי מעמ מיס כמנמאו: (מקרוק) ג מ מ אם

אז קיומות הראשונות אלו ואלו תלויות
אם לא בטל בנתים הראשונות תלויות
והשניות ישרפו: ח שני שבילין אחד טמא
ואחד טהור הלך באחד מהן ועשה טהרות
ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי
יהודה אומר אם נשאלו זה בפני עצמו וזה
בפני עצמו טהורין ואם נשאלו שניהם כאחד
טמאים ר׳ יוסי אומר בין כך ובין כך טמאי׳:
ו שני ככרים אחד טמא ואחד טהור אכל
את אחד מהם ועשה טהרות ובא חבירו
ואכל את השני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאלו זה בפני עצמו וזה בפני
עצמו טהורין ואם נשאלו שניהן כאחת טמאי׳
רבי יוסי אומר בין כך ובין כך טמאים: ז
מי שישב ברשות הרבים ובא אחד ודרס
על בגדיו או שרקק ונגע ברוקו על רוקו
שורפים את התרום ועל בגדיו הולכין אחר
הרוב ישן ברשות הרבי׳ ועמד בליו טמאים
מדרס דברי ר׳ מאיר וחכמים מטהרין נגע
באחד בלילה ואין ידוע אם חי אם מת
ובשחר עמד ומצארמת רבי מאיר מטהר
וחכמים מטמאים שכל הטומאות כשעת
מציאתן: ח שוטה אחת בעיר או

בעיר ודוק שאם אם כל אדם אים לא דאם רגיל בכלו
ואין אדם רגיל בזיבו אלו מבינים בקיבוץ אים לעבוד אזכר
דאדאורי אינקלוק בינאים בקיבוץ לעבוד אזכר ובלן
אסורין אבנגזרו אליבו אסיר בזבו ובקבוצי אינקלוק
בינקוקי לבות נאיד כוקים
נרי אריות אן ונם באיבכם
נור אליבו אסיר בעבוים
לכל הבריאה: כל הרוקין
אבעיר אמאים אדרכן לאלך
בכל אעיר: אלו אסיבכם אמו
נאפיבכם דאמאם אדרם
אבכל אאין בגדיב נאים
כרבכן בא"נ לזבים:
אם אבבירבו אסוא אובל
בלבוקם כלבו אסודין אם
אבאם אכלם אוזבם לא איבם
דורסות אל בגדיו ולא
בבבאם אבובבאבים: מ
רבי אעיר אמאם אאם
אבבאוסו אבים לידי אבבם
אמוים לא יבבאוסו לידי
קרבן אקל: ובאבי אוגדיב
אדם באאן אא"ם אבבב
דאבבבבן דבוריב אמ לא
נאמאמי לקאאר לא אבדקי
נאוסאמי אלא אבלתי
נאוסאיל ובן אדם באאן אל
ידי אבבו: ברסוק איביל
אמא ברסוק ברבים אסיר
דאאיב באאר אאק אוסאם
באלאם:

מקום אסיר רסוק איביל ובאאם רסוק אבבים בבין
בקבם דביאות בבאאים רסוק איביל ובביאות
אאבם רסוק אבבים: אאבבבן אי אבבאעלך ואין ידוע
אבבו אם אי אם אם: ואאזירוסו לרסוק איביל ואם
דאוסו אאם: ברסוק ברסוק איביל אאיקו אאם
ואבבבבן אאאק כל אדם ובלים אאיבאו ברבל אאיב
אם ברבאבים ואדם ובלים אאיבאו ברא"ר לאאר
אאיבאוסו אבל אאורין לאאק אוסאם ברא"ר אאיקו אאור: אבא"ל ברא"ר אאאקבין דאאבבבן לים בקי לאאר
אאובאוסו אבל לבא"ר ואאבבבן לבלים ואבים אאיו אבו בא"ר אאאק אי אוד אין בבאבבו אאם לבאבבם קו"ר אוסאם
אבל אא"כ אין יבולין (לאאם) אאאאק אדם ובלים אאיו אאובבל בדאאבוכם

(אבדוק) נב ב אוסאם

ואם אר"ב דוקא אאם אוסאם אבל אדם אוסאם בו"כ
לאבן אר"ם ואיבו אאיים ואין אאים דגיל בו"אבב"א
אלא אאאא"ם אאאיק לאבן אר"ם אבל אים אוסאם בו":
כל אדוקין אבבעיר אאאין לא ירבם בזאם אאבאאין
באאאק ובאים בבו אדוקים
אבבבא ירוקים לא אאאאאם
אבלבו אים אא"אבב אם אא
בבאאבבו אינק רוק אאאם
בבבא בזאק אאבבבם ואבבא
אוגאם בבבאם אבם בל רוק
אינבא בזאק אאבבבם אוא
אאאם בבוק אוב אאאבי
חאו בוזבם אאבו אאאים
אדבב"ם

ט וחב"א אוא בבאן אל
אבבבו אי אבבב
דאאבלבבן דיבוריי בו"ובא"ב
אבבבבבא"ב דבבבבו לבבבל
אבבלא אלב אינב או אד ל
ובאבבבן אאאם בא"ם דאיב
לאאבו אך דאבבא לבבבי אא
דאבב בבי אאבבבן דיבוריים
ואיין בא"לם אר"ב רא"ם
דבזי"ובא' דלבבאבב"ו:
שנים אובאי"ב אאאם ואד
אובאל לא בבאאם בו"
אא אבבי ובבי אייבן בבוק
אבבבא ב"א"ב דבבאובוא
ואבבאאיב אובאאאם דבבא"
אאבבו אאאם בבא"ר אאאבבו
אאאור ואבבאם אאיבים דא"ב

ב ארבעת

דאיבובין ובבו"ריים לאב לי"ואבבבי"ו אין לאאאיב בזאם:
אד אים בבאם"ובבל לא בבאאם"בו אייבבבא"ב דבבבבו":
פרק ו א אאאבו אאאם לאאן אר"ב"ואאאבבן אאאבב כל
אדם ובלים ובבו"ואאבי בבאאאם
אובאבבלים ואאאלב"ם בבלים אין בבאן דאאם אל ובל
אאיבן בו דאאם לובאל אאור בדאבבן בבאבבא ו"א"ב:

ב אאאם

אבבבאוסו אבל אאורין לאאבב אובאם"ובבל"ר אבא"ר אאאבבבן דאאאבבבן לים בבי לאאבר
אאובאוסו אבל לבא"ר ואאאבבבן לבלים ואבים אאיו אבו בא"ר אאאבבבן אאם לבאבבם קו"ר אובאם
אבבל אא"כ אין יבולין (לאאם) אאאאבב אדם ובלים אאיו אאובבל בדאאבוכם

(אבדוק) נב ב אוסאם

ב חטאת עופר וכו' פירש"י מבורת עופר כו'
כמו שמביאו בעטכס f פלא הנגעים
ופ"ה ומע"ע ומע"ע ספק עפר מרפא"ם ופ"ם פר"ב
פ"ם כנגן סרן יכו"כך פי' פר"ם ושקפס עפר"ר ונפלף
מרעילם דפס בעטכס f
פ"ב דעדיות קפני לם
עפוס רבי יהושע דעטר
פ"ב ולי לם קפיס דפקס
לם כתב פר"ב דלרס לוקו
ושכם קיירי בבבי לרס
מעוברים וים כסם דמק
ליפלל אבר בקנקי נוץ
לם לפרק ד' עטכס ב' אבל.
מרעב"ם מסק כעד יוק כר
יהוסע ומסק בבלן דלם
ברל דליפו עפרם שכם
בפירס קעם שכתב פר"ב
בך ב"ל ופם לכתב פר"ב
בגין סרן כו"בריך לומר
דפ"ב מת בפי מעורב דקבן כפי מקם נבייפו דפלים
מסק מפסיל לם סייך כלל ולם מ"ל לפר"ב לפר"ב עפוס
דפין פילוק כין ים מקום כו"ומ"ם כרפוכמכו לפילם'
מזרק עטכס ל': חטומאת ברל ומפרס ברפ"ר
פירס פר"ב כנגן מבוק וכו' בדקקבי בפיך בנם פר"ם
וים לרקק לעם לם מזכיר רל ורפ"ר בסעם מומר
ומסור מומר ובמסור מומר ומעם מומר כמסר מזכיר
בסומעם ומפרס ומעמר לומר דריסם ודלי בסומעם
מבומבעם לרפ"ר מו לרל ודיקם כפי מדקקבי לם בל'
מעם מומר ומומר מכל מיעם לם בסומעם ומפרס
מבומבעם לרפ"ר מלם בסומעם מם לפני ולפנים מלם
מפרס מומר בקון יכול לעסוס עם ידו לנגע בסומעם
מ"ב מסן לפני ולפנים ומעמק מעם בכבם מעמו לפני
מסומעם ומם מפרס ברל ומסומעם ברפ"ר מעם
בכבם מסומעם מכל מפרס ורים לסודיעך בפו דר' לעפ"ג דמיעם ודלי מעם ודלי ברפ"ר מעם מומל
ומעמק מען ודלי ברל ברמר ומיעם לסודעך בען דרבנן לעפ"ג דמיבם לפעוקי דילמם ברל מעם מים
ומפרי רבבן רקם מנרי מם דמעד מעק מומעם ברל מעם דוקם כי מעבמו לקרוומובברל בודלי מלם מסוס
מעק בנגע מעק לם נגע מכל כי מוס מעק ביפם מסור (ומין בעטכס ל') כ"ב מרמב"ר בעטכס f פ"ב דעדיות ומ
קרוב לפירוס מעמר מבתב פר"ב מכל לפירוס מהמסון מבתב פר"ב מעיקרם לפו קומים מים דרמעם דמבביין
דבנגעים מוס דבקם: ג עולת לרמו כתב פר"ב רמו מלמלן מסוב רל וכו' ומע"ב דלם מוי רל מכל מנגע
מני רל מכל מומעם ומ"ם מבתב פ"ם מומילומין מפרס יכול לעמעם כמן ומיבו רגיל לפלוב כמן. מעק

ב ארבעה מפקות רבי יהושע מטמא
וחכמים מטהרין כיצד חטאת עופר והטהור
עובר חטאתו עופר והטמא עובר חטומאה
ברשות היחיד והשרה ברשות הרבים
טהרה ברשות היחיד ומומאה ברה"ר
מעק נגע מעק לא נגע מעק האחיל מעק
לא האחיל מעק המיש מעק לא המיש רבי
יהושע מטמא וחכמים מטהרין: ג מילן
שהיא עומד ברה"ר והטומאה בתוכו עלה
לראשו מעק נגע מעק לא נגע מעקו טמא
חכמים ידו לחוד שיש בו טומאה מעק נגע
מעק לא נגע מעקו טמא חנות

ליכם לעוקמם מעך ריעם דמעם מיער ומסור מומר
דבמומעם מם לם מין מלוק בינים מקום לומעם כין
מין מקום לומעם כרמומכמו לעיל מר"מזרק מומע'
מומעם ברל ומפרס ברמ"ר כנגן מכוק מעמיעם
לר"ר מעק מכבם מעק לם מכבם: רבי יהוסע מטמע
לסבר מעק מרל ורבים כעומעמין בו בבר רל מולין
ומעיקו מעם ורבבן מבר בבר ר"ם מולין ומעיקו
מסור ומיקלכם בר יהוסע: ג מלם לרמו רמז מל
מלן מסיב רמוק מיעיד: מבבי ידו לבור מים בו מומע'
מסור מסיב רמוק מיעיד ומע"ל מעמלם מומר ברמוק
מרבים כיין מעבבים ידו לבור כמומר ברמ"ל דמי ומע"ב
דמילן ומסור לם מון רמוק מיעיד מכל מבב מון רמוק
מיעיד מכל מומעם מוקם

חנות שחציה טמא וחציה טהור ספק נכנס
ספק לא נכנס ספקו טהור ספק נגע ספק
לא נגע ספקו טהור שתי חנויות אחד טמא
ואחד טהור נכנס לאחד מהם ספק לטמא
נכנס ספק לטהור נכנס ספקו טמא: ד
כל שאתה יכול לרבות ספקות וספק ספקות
ברה"י טמא בר"ה טהור כיצד נכנס למבוי
והטומאה בחצר ספק נכנס ספק לא נכנס
טומאה בבית ספק נכנס ספק לא נכנס
ואפילו נכנס ספק היתה שם ספק לא
היתה שם ואפילו היתה שם ספק שיש
בה כשיעור ספק שאין בה כשיעור
ואפילו שיש בה ספק טומאה ספק
טהרה ואפילו טומאה ספק נגע ספק לא
פי' נגע ספקו טמא רבי אלעזר אומר ספק
ביאה טהור ספק מגע טומאה טמא: ה
נכנס לבקעה בימות הגשמים וטומאה בשדה
פלונית ואמר הלכתי למקום הלז ואיני
יודע אם נכנסתי לאותו השדה ואם לא
פי' נכנסתי ר' אלעזר מטהר וחכמים מטמאין:
ו ספק רשות היחיד טמא עד שיאמר לא
נגעתי ספק רשות הרבים טהור עד שיאמר
נגעתי איזו היא רשות הרבים שבילי בית
גלגול וכיוצא בהן רשות היחיד לשבת
ורשות הרבים לטומאה אמר רבי אליעזר
לא הוזכרו שבילי בית גלגול אלא שהם
רשות היחיד לכך ולכך

שכיח הוא מצוי ומצויה לרשות הרבים הוי כל
הרבים כולה כטומאה שנוכחת ברשות הרבים וכהם
הוה היה הרץ כרשות הרבים הספק בו ספק לא
נגע ספקו טהור שהוא כמו ספק נכנס לתוכה זה ספק
לא נכנס ספיקו טהור אבל
אם אין שתי חנויות אלא
טהורה ואחת טמאה ספק
לטמאה נכנס ספק לטהור'
נכנס ספיקו טמא דהויא
לה ספק טומאה ברשות
היחיד: ד הכא כיון שטהור
שאין רבים דוחקים להיות
דודאי בחצר אלא דספק
נגע ספק לא נגע דלא
ידעינן אם נטמא וקריה
רחמנא טמא דכתיב ונטמא
נפש כטומאה אבל ספק
טהור הוא ספק: ה נכנס
לבקעה של רבים הרבה
ובימות הגשמים הבקעה
רשות היחיד היא לענין רשות
היחיד לפי שבני אדם נזהרין
מלילך בה לפי שזרעים שלא
יפסידום: רבי אליעזר
מטהר דהוי ליה ספק ביאה
ואין כל הבקעה טמאה
בספק אלא לפי שהשדה
חלוקים בשדות אלא:
ו עד שיאמר לא נגעתי לאו
דוקא שיאמר בריא לי שלא
נגעתי דהוא הדין שהוא
דליכא עדים לבחון בה שלא
נגע: שבילי בית גלגול
מקום שבגל ועולה ויורד
ואין רוב בני אדם יכולים לילך
בהן שבילין: רשות היחיד לשבת לאו רשות היחיד ממש
אלא כרמלית היא ולאו דוקא קרי לה רשות היחיד לפי
שאינה רשות הרבים וכן שאר דהכי כתמוך שנקראת כיון
שהיא רשות היחיד לשבת לאו רשות היחיד ממש אלא
כרמלית והשתא כל שכן גבוהה דהכי היא רשות רשות
הרבים היינו כגון דליכא אלא כמות המוליך ספקו
שאפילו

ספקו טהור דהא לא נכנס כלל ומספק רה"ר ספקו
אבל טומאה ודאי נכנס לרה"י שלכך ספקו טמא
ולפ"ה אליבא (נמצאי' דלקמן) כל מה שאתה יכול
לרבות ספקות וס"ה טמא ה"ה וכוא היכנס למבוי או
לבקעה הוא נכנס מספק אבל
אם לא ידע אם נכנס כיון
כלל אם לא נכנס טהור
הר"ש ה"ך הא"ס:
ר ברה"י הוא דאין הדין
לפי' הר ספקו
דאו לפי' דאוקמה אוקמה
וכיון דהספיקן כמו ספקו
דילפינן מסוטה מה להלן
ספקו אם לו כמו ספיקו
פו' ה"נ דב"ב דף כ"ס
ודהספי' פ"ק יר' ברה"ר
טהור אילו קתני דהוא אינו
הר ספק טהור והרמב"ם
כתב ורז"ה הלכך הלשון וכתב
ברה"ר טהור ברה"י הוא:
נכנס למבוי והטומאה
בחצר ידוע השמן
(וחמבוי) רבל כמו הבית
הרמב"ם ועיין במסכת כ'
הלכרם: וחטומאה
בחצר לא היתה ודאית
אלא כלו' שם הבית עליה
לספק אם כמעט טומדכר
הוא בחצר: רבי אלעזר
ה"נ כלא יו"ר כ"כ שם פ"ב
דכ"כ: ו עד שיאמר לא
נגעתי כתב הר"ב לאו דוק'
כו' כ"כ הר"ש דהכי מוכח
בפ"ק דפסחים נבי מולדה
וכרלה מצויין שם דף ט'
כמו' כל' ס ספק נגרוסנ כו' אבל שמה הרי מספיקו שוב
והיא פיכיהו גרירת מולדה וכרלה וכמנו דשוי ספק
הרגיל ועמוס כך שם מסרינן אפילו ברה"ר וכשביחה לכדין
לדוק בכמה ספיק' כי שמה ול' הרמב"ם בפרק משפ"ט כל
ספק ברה"ר טהא עד שיאמר ודאי שלא כמטמאני
שבילים

השבילים המפולשי' לבורו' כו' פירש הר"ב שהנוי' חפירות בקרקע כמו בור לו מים שנעשה ויעמוד לשון זה הקשה כ"מ ויסוב שכוי שמיה המולת לפי שלא יוכל אדם לבא מכל אחד ולבאות אחר ואפילו הכי כיון דרבים שנויין שם כרשות הרבים דמי כדאיתא תלתא בספק בספק. וכולה הספק נג אפילו בחדרי חדרים טהור דילפינן מסוטה ספק הם רשות הרבים אלא קרי בגל וכבלא : ו רשות הרבים לטומאה דנימוק

ולכך השבילים המפולשים לבורות ולשיחים ולמערות ולגיתות רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה: ז הבקעה בימות החמה רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה ובימות הגשמים רשות היחיד לכך ולכך: ח הבסילקי רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה רבי יהודה אומר אם עומד הוא בפתח זה ורואה את הנכנסים ואת היוצאין בפתח הלז רשות היחיד לכך ולכך ואם לאו רשות היחיד לשבת ורה"ר לטומאה: ט הפרן רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה וכן הצדדין רבי מאיר אומר הצדדין רשות היחיד לכך ולכך: י האסטונית רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה וחצר שהרבים נכנסים בו ויוצאי' בו רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה:

פרק ז החרר שהניח את קדרותיו וירד

ואמר הר"ב ועי' בורות פיפין ומערות כעניין ס' פ"ס דב"ק וכב"ק דעסכם עקילות עסכם ר' : ז בימות החמה ואלו הן ימות החמה משנקצרה התבואה. פירושה בתכום. הר"ב ומרים : רחל לשבת עיין בפירוש הר"ב במסכת דלעי': ורה"ר לטומאה. עיין פ"ט במסכת נ"פ"ק דאהלות: ובימות הגשמי' פי' הר"ב שהיא זרועה כו' ואלו הימות הגשמי' משתרד רביע' שניה פ"ט וכתבו התוס' פ"ט דכ"ב דף ק"ב דמשתרד רביע' שנייה לאו ביוכי שהוא רוב שנים אלא משום והילך בדיל' סוריים ודריסת הרגל מוקת להם כלומר וכו': ח ר"א אם עומד כו' וכו' כו' עיין מ"ש בזה במשנה דלק': ט הפרן רשות היחיד לשבת ורה"ר לטומאה פירש הר"ב שהרון הוא לבה"ק שיש בו שני מקום שכונים זו כנגד זו וכ"כ הרמב"ם בפי' המשנה והקשה דלפלוג רבי יהודה כאן במשנה דלעיל ודאי' בתוספתא אז גם הר"ש שכיוצא כן דגרסי' בגמרא דר"ל אימא דכשרואה וכו' סוף דבר לשבת ורה"ר לטומאה ואם לבו רבי לכך ולכך ולפי זה לא קשיא ולא מיירי אבל במשני' ודאי דקשיא ורבים יעוד מסתימתא לא סוכירא כלל שמירן אבל קרי נוהגי בסילקי קתני ובסהייה תני כלם פלוגתא דר"מ ומכוס ומשני כן משנה הרמב"ם מהוא פי' השורן דמשני' אבל הרים כתב כמה כעורך וזל השורן פי' כערוך בית הסוא פונו בלשון רש"י ור"ע כנון שגדל מהלא דיוצאים בכוך הים ורים אחר ליכנס כעות שגדל של אלכסנדרי' אל עברים עכ"ל כדאמ' דמוכר מתוספתא שרי נוהגי בסלקי שמרשם ואין אחר ממה פירש לשורן כלל :

י האסטונית פירש הר"ב מקום גר כו' שמנוכרים יושבים שם. וכתב הרמב"ם שהוא כרעלים ואמר שם ר"ל לשבת ר"ל שהיא א"כ רש"י (לשבת) וכך כתב הר"ב במשנה ג' פ"ב דעירובין דמשנה שהוא כרעלים. חצר שהרבים נכנסים בזו כו' עיין בסוף שבילין:

רבים ולא פרדוקלין שלכה כר' מאיר : י האסטונית מקום גר כאשה רוכב ננוס ד' פוס שתמים עומד לפני השווקים שמנוכרים יושבים שם: החרר שהניח קדרותיו אחר שהנוח קדרותיו בכל"ם ורגילין לקח לכרו' ר"ם שהנים גדולות או יקרות לפרקים

הספק הכי"מי שכמי דמולי כם לקנור ילדים ולמרוג הקרקע לזרוע לפני שכלתי כימות הגשמים הוא זרועה אין אדם נכנס לה: ה כסלקי פלטי' גדולה ושכי סתריכן פ"כ דינאה לשבת שנוע כמין כסלקי גדולה סיתה : ור"י לא נכנסה שם ושם סינבלים דכי דומה שבכסא' ומינבלים סחיכה דמו סיפו' ס"ה גאין הלכה כר' יהודה : ט הפרן דומה לבסלקי ויש לו שני פתחים שכונים זה כנגד זה: וכן הצדדין שבין העמודים לפרון שכינו כמו רשות הרבים בזמן פרנים שמשתמשין כאותן צדדין : רבי מאיר אומר שצדדין רשות היחיד שמשנת לפיכך כלכד עשוי להשתמש בו

לשרפיק שנגלות שלא יוציא שכלים ומעוך שמיקדוש
שלא לוקחי שם רשות שרכים ות"ש שכיא קדרות שכלים
דקק נס שוש שם שדרך יותר ושעוברים מתבכים כמן
ג' נדיסן מוכרים עלמי מירן וכנדי עם שטרן מעלין
מן ומטעלין שם שמנוכות:
כמס דברי שמוחי כמוקדוק
מסמוכרים ומכים עם מין
אוקן שכל בשנודות שלי
מסמר לשמיקן שכל מזוד
ומין שלכם כרבי יוס': שלא
מסר לו שלא שמירת שמשמש
שלא שמכם דמעיש לשכנם
מעבי שמ' כמעם שלינכנכ:
ב יסן ומכמו מר שכיא מעמ
כל מס שכביתמעמ דקיימ'
מעמ כמשקין מסכמו כנע
בכלים שכביא שלא רמס
אומס מתקלא כמעים יסן
מכו דרך כבי מרס לעמעמ
ולכרוק כמס שלא רמו מעול'
שכלמר ומכמו מר לא קיימ'
שכבר רמס כל מסר כביא
כמעים מר: עד מקים מעמ יכול למעוס מס ידו כל
שכלים מיכול למנית למס כמיומים ידו מן מתקים מסיס
ימן מס קיימיכן למו מעמ כנע נמס שכל לא קיימיכן
מעמ שלך כביא וכנע בכלי ומלכם כמכמים: ג מסכים
מומ:ים וכו' מסוס דמומכין מעכמ דמעיומ נמעמס כל
מסר כביא ומלקא דעמך מעיכמ דכמ מודו מכמים
לרבי מאיר דכל מכיא מעמ קמ מעמע לן דמפי בשומכין
מליני דכמן מלים ומערי דמין מעמ שלא מד מקום מסן
יכולין למעוס מס ידם ולינע ומלכם כמכמים: ד מסמ
מכר מכמכמ על מסרות דמעמ מכר מרי מים כמכר:
מסכיקס למעמ עם מסרן מסיקס כמעכמ דמעמ עם
מסרן וכמיו בעומו עד מיקבלו מליקס דבריו מכרו':

פסקס

וירד לשחות הפנימיות שחורות וחחיצונו'
שטאות אמר רבי יוסי בשח דברים אסורים
בטוחרות אבל באנודות חכל שחיר המוס'
מפתחו לעם חארץ חביח טחור שלא מסר
לו אלא שטירת חמפתח: ב חסניח עם
חארץ בחוך ביחו ער ומצאו ער ישן ומצאו
ישן ער ומצאו ישן חביח טחור ישן ומצאו
ער חביח טמא דברי רבי מאיר וחכמים
אומרים אין טמא אלא ער מקום שהוא יכול
לפשוט את ידו ולינע: ג חסניח אוסנים
בחוך ביתו חביח טמא דברי רבי מאיר
וחכמים אומרים אין טמא אלא ער מקום
שרגלין יכולין לפשוט את ירם ולינע:
ד אשת חבר שהניחח לאשת עם חארץ
שוחנת בח ך ביתח

פסקת

ורק ז א וירך לסקוק מים מן מיאוריס"ג נמר'
כ' דבקוכות דף כ"ד:
*וחחצונות מעמוק כמב מר"כ מסמוכרים מעכ לין
כמן ונגדים מוכדין מלמיסן וכ"כ מר"ם
ומוס לסון רמ"ע"כ דכקוכו
דף כ"ד ומן שלמון מדוקל'
מסרי לא מכיכו נמוס מקו'
מימל מטמא שלא נמע
וכדמכן נמ"ק דכלים מסקים
ד' מעור מכולם מעמ מסוש
מטמא נמלמא מלין כולם
מטמאין מ"כ כמנם נגדים'
מוכרים מל מיסם מין כמן
שלא מסל ומין מרים מטמא
מומלמ מסל ומוד מסק מסל
מעמ מיכו מטמא שלא נמע'
מנ' דרכים מסכוין ברמ"ו
דמלות מסמל מסיל מל
מעמ ומלמם וכלים מו
מטמא מסילמ מדם וכלי
מו מס מסילים מל מעמ
ולכן מ"ל לבמיכ וכנדיסם
מוכרים וכבכמים למיסם מלו ולמי מטמא כלי מדם
מטוירו ומיין לקמן: ארבע כ"ל נמוקדות מגל נמנודו'
מכל מסור מ' מר"כ נמוקדוק מסמוכרים ומכי מס מין
מומן מגל נמנודות מס"מ למסין מכל מסור ומיכמ
למקמן מטכמ מ' מעדרים מסין מ"מ מטמא נמיקמ;
ומר"ם כמב וקנמ קמס מסי מטמא דרל דמקלק כין
מיתרות למנודות מ"כ ומרמב"ם מירס מטמא דמ"ק
דמנוכות מטמוק מסום מנמ ומכמ מדרל"ל ולא מסם
מין כולן כמנכמ מסמ מכמ מכל מטמ (מטמ) ימיכ כנב
מכלו ומיו מטמים נמיסם מוב ומסילו מקדרו' מסר לא
מנמ כמס מ"כ ומיל דגרמס ומכל מטמ וכן מכמ מ' מונמ
נכמ"ומ"מ קמס למירומו דמטמ' מטמ' מטמטמ ומומס
למיסם מוכומ' מכמ מטמ דמכן נמטכמ מ"מ ומל
נגדין מולכין מסר מרוב: ג אומנים מלן מומכי'ן מ"מ (כלי מסק) דרכ"ם: אלא מד מקום מסן יכולין
למס מ' מכלי רמ מל מרכר מסום מו למלומ מל דכר נכום ומו ימינמ"ו כן נמכמר נמומסמ מרמנ"ם:
ד אשת מכר מסכיקס למסמ מ"מ מומכמ כו' למון מרמנ"ם מיס מולס נדמכיכו מסכמ"ס מודי לר"מ נמס
לפי מסיס רבמ (מסמקי ומסמקום נלכרי מס"יכס כנגעים לס) ומסיס מקמס מ"מ מס מקמ ומקמ
ומסמ ומסמיכמו מסן מולקים מלילו כנמים מ"כ:

פסקס

פסקת תרחיים בבית שמא ובית הלל קיימא
כמי שרשכא ואיכו לפסק תרתי כלל
עד שיבא לפנילו פסקא תרתיים אין מעמא אלא עד
שקום מיכולין לפסוק את ידם ולינע: משמשת כמו
שמשמשת כמו שמור לשמש
בגדול בא שמוכיח יין כלו
מעשמשת בקוך בבית עלמון
כי משמשת את כל כלי שרת:
ת"ו ואת שיוכלין עיין לק'
בסיפא: אבל
שמשכבות ושמושבות וכו'
מזורין כתב שר"ב מפיקפ"ש
ב:סס עשכב כו' דלא גזרו
אלא על מוקמת מנעו בלבד
כמו מעמרם ר"ת עשוה דאין
לך אדם מעביר בבית מעקו'
לעקום. ומיהו מעם זה לא
יתכן בני אדרם וכ"ל דסיפ'
מעדרם קומרא יקירא מוא
אין יכולין לעמוד בא אבל
יכולין ליושר מנעו ומכור'
אלו ולפי נגריתא מנעו וכ"ל
ביכורא אלו כדלק' פר' כתר'
עשב' ו' כדכתב שר"ם ובדאא
מעיכו דאקר"ת כדמוא אומ'
לעמו' דאין יכולין לעמוד לא גזרו אלא אם' דא ולך אדם
כו' לא מעמא אדשכא אומ' ר"ת כמו מתכיכו בעקו'
אמר דמסו מכמי' עמו' רא ולך אדם כו' אומ בסת' ודב"ש
בע"ם אם שר"ב א"ב שכא מסמו בכיומא כזה בין מא"ם
ליושר ולא גזרו כו' וכדברי כן אומ בתוספו' א"ב דמנינ'
דף ל"ם מכתבו אם כזה אלמין ומירן ר"ת דודאי מיכו
מעמא אדלם ומיהם דמשום עקבא אסוק בנגו בא
בדאמריכן לפי אלמולם לא יעבלו אדם מעביר מבית
שעקום לעקום ומין גזרין גזירה על מבור אא"ב יכולין
לעמוד בא ע"ב: ואם מיכו רואה כו' שכל מעא ומ"ת אם מן לקמן מ"ם אמת מ"ם מבבבסה לעוך כיבו א
מבר לאוכיאבבו או בשעמו שבית מחזר מבבבסה אלא בדמוא אלא דאמאי בבו מאמיד בבו מ"ם
מ"ם מקמיד על מבירו. מר"ם: ולא אם מיובאים ומר"ב מעמיק ולא אם מיובאים יכך מעמיק מר"ם וכ"ל דאן
מבריאה גדמי מבי ומכא מוגרכו לבדם אלא אם אל פי מאם מומד וכו': אפילו מוכל כתב שר"ב דמייסין
מעא בבבם כו' ומיסיס וכן לאמן מר"ם וכן ברים מ' לקמן ומאוס כלי מעוקם נמיל בקמי ומסיסם דאיכ
עשוי לעמבבו ומוסב: ו אם יש מעמס עבו"ם כלעבים לוחר לא בבבסה וכו' כך מבלמא בא"ם וכן מעמיקו
מר"ב

פסקת תרחיים בבית שמא לא פסקת תרתי
אין שמא אלא עד מקום שהיא יכולת לפשוט
את ידה ולינע תיו שתים בין כך ובין כך
בבית שמא שאחת טוחנת ואחת משמשת
(כ"ל מתמשמת) רבי רבי מאיר וחכמים
אומרים אין שמא אלא עד מקום שהן יכולין
לפשוט את ידן ולינע: ח הסניח עם
הארץ בתוך ביתו לשמרו בזמן שהוא
רואה את הנכנסין ואת היוצאין האוכלים
והמשקים וכלי חרס הפתוחים טמאים אבל
המשכבות והמושבות וכלי חרס המוקפין
צמיד פתיל טהורין. ואם אינו רואה לא
את הנכנסין ולא את היוצאין אפילו סובל
אפי' כמות הכל טמא: ו הנכנסין שבנסו
לתוך בית הבית שמא אם יש עמהם עכו"ם
נאמנים לומר (לא נכנסנו אבל אין נאמנין
לומר) נכנסנו אבל לא נגענו (כ"ל וכן)
הגנבי'

ויסנה ומסיסים ומעמא אם מכל: ו מבבסים שבבבו
לבית (ישראלים) מסן נבמיק מלעלך לבבית מיד ישר
כמף ניגב לבא ומסים ומרכיבים זמן מעי מאר' ובבבו
לבית לבבום מבוסו: מבית מעמ כל כלי מבי' מעמ
לפי מקמסין בכל מבית: אם יש מעמן עבו"ם כמבבו
לוחר לא מבבסו וכל מבן אם אין מעמן עבו"ם מן יומר
ויאמר כמבבים לוחר אלא מבבסו אלא מעים מימא בזה
לא דקמי אבל אין כמבבים לוחר מבבסו ולא מבבסו
דרוקא

הנגבים שנכנסו לתוך חבית אין טמא אלא
מקו' רגלי הנגבים ומה הן מטמאין האוכלים
והמשקי' וכלי חרס הפחותין אבל המשבר'
והמושבות וכלי חרס המוקפין צמיד פתיל
שהוריים אם יש עמהם עכו"ם או אשה הכל
טמא: ז המניח את כליו בחלון של
אודאי ר' אלעזר בן עזריה מטהר וחכמים
אוסרים עד שיתן לו את המפתח או חותם
או עד שיעשה סימן המניח את כליו מגת זו
לגת חבאה (כ"מ בעכו"ם) כליו שחורין
ובישראל עד שיאסר בלבי חית לשמרם:
ח מי שחיה טהור והמיע את לבו מלאכול
רבי יהודה מטהר שדרך שמאין מורשין
ממנו וחכמים מטמאים חיו

ומר"ש ע"ם מר"ב דמרעקי מן מעכו"ם מעם יפכיפם
כו' דמיירי בעכו"ם מסוב מטיעקו מוטלת עליהן מכי
מיעם כם"ם מ"ג דמגינם דף כ"ו מכל כומעם מרעב"ם
מיש כמיבמת מפר דנר' מם ים מעמם עכו"ם בלעכים
לומר ממנמכו מכלל כנעכו
ומיפר מעמ"ב נמם מקומעם
מעכי מליעם מעכו"ם מליהן
מלם ימלמו ירמן ומכ' מנו
מעמכלר בקומעם מעמ נמ"
מם לם ימים מעמכון ב'ליש'
ומלם מים מם ביכמן מעיל
מכמכמו לבית ומעדו מן
מכנמכן ומלם נגעכו כלעכים
מעמם מלמר מול מעם
מעמיר (ומם מיו לעדים
מעידים מכנמכמלין בלעכים
לומר לם נגעכו) מ"ב ומייכן
דלייקי' לעקבי בלעכי לומר
מכנמכו כלו' מעם מלומרים
מכנמכו ומין כמן לעדים
מעידי' מכנמכמו ומר"ם מכים
מעומעקם ומקב מלם מים

בם"ם ומלמעם מרעב"ם מים מכומם ומין בם מעומ:
ומבן מנמכים מו' כך מול מב"ם ומך מים מכוים בעמכים
ומ"ב דמגינם: מו מעם מי מר"ב מעם מים כלם
מו ומכם מ"ב נמים מעיכו מנ"ל מומ' כמו מעמם כלמי'
מר"ב בם"ם מעכם ם'. ז "בחלון מיין מ"ם בר"ם
דמילם: בעכו"ם בלו מעורים כתב מר"ב מין מכם
מעו' לעמור יין כמך לעכין מומעם מנע מעי מכם עכו"ם
ומעי מכם ימרל מרל: ח וחכמים מטמאי מי מר"ב
מעמר מעמים לעקו: מי מעמרת נומ מכל מם דמכן
בעמכם ב"מ דמגינם מעומן ומעומר כימורים מריכים
מכילם לקדם מכל לם לקרומם ומכנכי מעמם כמם
מרעב"ם מעמיקו דמעמן ומעם כמעלו מעם לם כמיקו
דמעם מעמרת נומם קעמר לם מעמיקו דמעם מלעכול
בקדם מעדי מם מעורים לעכלו מכו מומעים מעם מעיקו
דמעם נם מעמרת נומם מריכים מבילם מעמ' מעומרי'
מעם יולדים מלם מעיקו דמעם מעמרת נומם ומים

:ומכבים מעמעין מעמר מעמים דמעקו ומלכם לעכבים:

ושיש מעלה בקדם ולא מעתירו אליהם לטהריהם מומאה
ג"ז לומר מתם כמתלו נעת מעלתר מהם לוערי מידעל
אלא מהיקו לדעתם מעשרת נומם לייכו מכנזור מ"ליהם
מכילא מהום מעלה בתלעה: מכ"ל מ"ל מעש"ה:

שהיריים מסקניות פי'
מר"ב ובנע ולאן
לדעתיה וכלו מכנעו נמקו'
מסכומות ונריכים כמילא
לנגיעת תרומה אבל לא
בטבול דקייסיכן מעש ינעו
בטומאה דא"ב לכעי כל
נומו מכילא ומוד לעם מעם
ידים מכיות ליהום מעש
כנעו כאב מטומאה. מכ"מ
כמס מרא"ם: ש וכי מעמ"
עם ר"ע מעמ ומכמים
מטהרין אלא מסכמים כו'
כמוה"לא כמלקו ר"ע ומכמי
אלא כמנאת אם מכרמה
אבל לא כמנאת מעכי דמקה
אף ר"מ מודה לחכמים כך
כ"ל: גרגרניות נקב
מר"ב קרנות כי מ"ומי כו'
ומומיף מרמב"ם מעכיה
מומות לאבול מן מגרגרת
ומנא מסמוי כוכב "ע"ב
אלו מכ"ב מעמות לאכילה
עד אלא מעמיק לא עם
מאוכלת מתוך מומם אלא
מרכה מאכל נס מגרגרת
אבל ר"ם ומוא מסמוי כוכב
לא ידעתי מה מעמו לא"כ:

"לידע מה מיא מבאלא ומא יכסר בעיכים מאכל מעמו:
פרק ח א חרש אלו מעמין כמנ מר"ב מה מסמו
כרם מעמ מסיכם ומכמ מיין מ"ם

חזירין שהורות והסיע את לבו מלאביל
(כ"ה ר' יהודה אומר) אף על פי שאמר יורע
אני שלא נאמאו ידו ידיו טמאות שהיריים
עסקניות: ט האשה שנבעלה לחוציא את
"ילדיה ויצאת "ומצאתו עומד בצד כברות
של תרומה וכן האשה שיצאת ומצאת את
הברתה חותה בחלי חתת קדרה של תרומה
ר' עקיבא מטמא וחכמים מטהרין א"ר אליעזר
"בני בן "פילא וכי מפני שת רבי עקיבא מטמא
וחכמים מטהרין "מפני שהכשים גרגרניות
הן שהיא חשודה לגלות את הקדרה של
הברתה לידע מה היא מבשלת:

פרק ח חרש עם עם הארץ בחצר ושכח
כלים בחצר אפו תנור מיקה צמיד פתיל חרש
אלו טמאין רבי יהודה מטהר בתנור בזמן
שהוא מוקף צמיד פתיל רבי יוסי אומר אף
התנור טמא עד שיעשה לו מחיצת גבוה
עשרה טפחים: ב המפקיד כלים אצל
עם הארץ טמאים טמאות וטמאין מדרס
אם מכירו שהוא אוכל בתרומה טהורין
מטמאה מת אבל טמאין מדרס' יוסי אומר
אם מסר לו תיבה סלאה בגדים בזמן שהיא
רוצצת טמאין מדרס אם

עון ידיו מסוכות כמש מודם רבי יהודה דמילו מעל
יודע מפי מלא כמתלו ידו ידיו מסוכות ומומלין מת
מקרומה מלמר מטמים לעמו מלאכול לפי מסידים
מסקניות מן הכנע ולמודעת קיים: ט גרגרניות ומלנות
ומקלוות למאכל מרגנים כי
מייתי ומלאם מרי מוקי
גרגרניות ומלכים בכמכים:
חדר מס עם מסרן:
מוקמו כאיר מקיל
מעלות מכום מעמו מרמ
מעמ מטיסם ומסכם ומעלם
לא מאכל: רבי יסודה מטמר
נקבר מכום דמי מעמר
לטמישו דמקמו מקומר קנע
מטומין לו מטלם לשכרו
כמרן ומלן דמטמ מכר
גזריכן מקומר מטומלימו
מקומר ומין מלכם כרגו
יסודה: כ' מטמקיר כלים
מבל עם מסרן מעלין מזע
מת וגריכין מומה ב' ומכיעו:
מס מכירו מס מעם מסרן
מכיר בעמקיר מחנ כמן
מוכל נקרומה ומיר מל
מטקלין מלו מלא ימטמ
נעת ומוכו מריך מומם מבל
מעלין מדרס. מחמ מסמו
כלם מעמ ומכם מליטן מליטו
כומר מטמלמת מומו: כומן
מסים רוגנע מסכמוי דומק
מכנדים מקמת מסים מלמם
ניומר מעמ' מרלם מנגדים
מומ

דכמלמטו יומנע מלמיכם
מל מנגדים:

מו מכבדת
מם

כמרק דלעיל מעמ"ם: ר"מ מף מקבור מעמ מל מ"מעמ כו' לפרומי מלמ ד"מ קמנ ומס"ם מנקומ
מרמנ"ם כמ"ב מע"מ מנכב: ב רוצצת מי"מ"ב מסכמוי דומק כו' מלמין ומרומנ מדנום. ומקקין מר"ם מרמ"ד
ר"מלות "ומ"מ מר"ב דכמלמטו כו' מו מנעבע מומ מומלמת מקמנם דרבים מומ מטמ מ"מ מ"מ מנכב כלמכן כמ"ב
דומים:

מעלין

אם אינה רוצצת טמאין מדף אף על פי שהמפתח ביד הבעלים: ג המאבד ביום ומצא ביום טהור ביום ומצא בלילה בליל ומצא ביום ביום ומצא ביום שלא חרבו טמא זה חכלל כל שיעבור עליו הלילה אבל מקצתו טמא תשושה בלום ברה"ר טהורין וברשות היחיד טמא ויום היה משמרן טהורים נפלו והלך לחביאן טמאים נפל דליו לתוך כורו של עם הארץ והלך לחביא בטמא יעלו טמא מפני שהונח ברשות עם הארץ שעה אחת: ד הפנוח את ביתו פתוח ומצאו פתוח נעול ומצאו נעול פתוח ומצאו נעול טהור נעול ומצאו פתוח רבי מאיר מטמא וחכמים מטהרין שהיו גנבים ונטלום והלכו לתן: ה אשת עם הארץ שנכנסה לתוך ביתו של חבר להוציא בנו או בתו או בהמתו הבית טהור מפני שנכנסה שלא ברשות: ו כלל

"טמאין מדף פירש"י ר"ל טמאים כלים וכו' שיקבעו"

ר"ל דרוניס: ג המאבד ביום וקבל ביום מסור פירש"י דקסקס מסיים מדם מוכלו אבנם כו' פים מנגנים כלרך מוכל אכילה וכן לפוקר"ם זכלוקר סס"ם מנכיסם וכוסלו לו. בלילה וכו' טמא פירש"י ר"ל מדרס וטמא עם וכו' וחכי פיקם בקוסמקם ותיעם דנעוסמי מכילם ר"ם מכי כם מטמלי מדרס וטמורין מטמא עם וכן רליקים נמרק מסיעי מסקוסמקם גם מרעב"ם כמירוסו בקב בר"מר מטמין מדרס לונבי רמ"ל בקב מדרס וטמא עם ס"ע דבר"ם טמורין מטמא עם מיבר"ל דמרלב"ר דמפינ"ל לפוכו מנקבורו פ"ם מס' ס"ם מסקס ובקב ברמ"ר טמא ומסמא לים בין לדרס בין לטמא עם אבל מב"ם לייק מרים דרקמא מיבו אם מדרס בלבד ומכי אוס' מילקר בסקים מנקבורו

אם בעמדרם מנמירוסו ומעמם דברי מר"ב מין לגם מלמם מיסמכו ומפילו מל לסון מרמב"ם מנקבורו בעי לא ולמר"ם בעיר מקוסמקם מטמים מדרס וטמורין מטמא עם דמטמרין בעדרם מפי מנמע מנוס דבכו"ם נכסים מכים עם לא מכים ומקבים רקמי מטמ מייבו מדרס וכל מידי לא מו לדרס בנון מטמ ומרקב וכיוכם בו מטמ מנע ובע"ב: וח מכלל כו'

לא מתי לסקויי מ' מי מלא מיבכא בטלמא כמו מכבנמי בכיוכא בנא מטמא דס"ם מטבא ב"מ"ר דמנילא"ם ומול מסרים מנקבנמי בטמא ג"מ"ב דכלים: תשושה כלים ברה"ר טמורין ברה"ר מטמין מדרס מר"ב דמיקמין מלא מסק מטמ בנע דלמדרס מין לסום מסין לדרך מעזכרים לדרום מל מנגדים מסטומים ליבם מבל מעמר מבנמו כמס מע"ב בטבנדם מסין רוסים ודורמי מלים ולדך מין מקוים לסלק בזמ כין יום ולילא כמו כמכילם ומעמדרן מפי כנימם לא כנמי מב"מ מטמ"ם: ואם מים מטמרין מטורין וקמ"ל דלא חיימי דילמא מטמ מד וכנע ולמו מדמקים: ובגדו ומ"ך לסבי מין מטמ"ם מכבי מנמלמו מעיכו מרמנים מס: נמל דלין כו' מטמ מכבי מסוכם כו' לסון מרמב"ם ולא מסמס מלין מדרו (בכלים) מטמ מטמ"ל מסוס בתוך מכור לפי מסוס מעמ מסנים ברמנ מ"ם מנמטמ מע מ"ב ומסמם מלא מלקו מכמים בכלים מנרמו"מים מכ"מ מלא מס מ"מכב ב

ח וחכמים מטמרין כמלא מסמ מעמו כלוס מרמב"ם מס: (מעמרוס) נמ ב ס כל

ו כל המיוחד לאוכל אדם טמא כו' כתב הר"ב חילוק בין ספיקי טומאה טהורה וכו' פ"ח כ"ס ופרישו בפ"ק ועמש דבאוכל הכשר כשהוא מיירי שהיכו לספיקי טומאה היכא וכל הרמב"ם בפירושו כאן שהכשרו כבעלי טומאה אוכלין היכא שלא לאכול אדם כלבד ומה שהיכו יהוה באוכל אדם הכל אית לו הכלי טומאה ושום מיכאשו לאוכל אדם וגם הכבר הירוש לאוכל אדם אם כאשר שהיכו דאוי לאוכל אדם הו לא קמשמע לאמרו יש אוכל שאוכל אחר יאכל אדם לאוכל הרואה לפני השום לא יאכל ואם כמשה שאוכל ואח"כ כאשר אחר שטמאו הרי הוא כאשר בטומאתו עד שיפסל:

ו כל המיוחד לאוכל אדם. כגון בשר אוכלין הרבה טומאת אוכלין עד שיפסל מאכילת הכלב: עד שייחדנו לאדם. דהיינו חלוק כו' שנפל ספק טומאה הביא לאסוקי ליה טומאה: גוזל שהפיל לגת כשלא כשר לגת לא אליבא רבי יוחנן בן נורי ורבנן דבכלא פליג משום בבריכים לא בעי מחשבה לעובדים אוכל שהוא דהיינו רוב עם הכשרים לשוק ואכלי בכלא פליג הסור והכשרים דלי"כ רוב עם בעי מחשבה כדפריסכא בריש פ"ק כי פליגי כשנפל לגת גמרא בכרכים דרבנן סברי אע"ג דבכרכים לא בעי מחשבה היכא דנפל לגת מחשבו ניתו ולהכי דאוי ובעי מחשבה ורבי יוחנן בן נורי סבר לא מחשבו ניתו וסרי

ו כלל אמרו בטהרות כל המיוחד לאוכל אדם טמא עד שיפסל מאוכל הכלב וכל שאינו מיוחד לאוכל אדם טהור עד שייחדנו לאדם כיצד גוזל שנפל לגת וחשב עליו להעלותו לעכו"ם טמא לכלב טהור רבי יוחנן בן נורי מטמא חשב עליו חרש שוטה וקטן טהור אם העלהו טמא שיש להן מעשה ואין להן מחשבה: ז אחורי כלים שנטמאו במשקים רבי אליעזר אומר מטמאין את המשקין ואין פוסלין את האוכלין רבי יהושע אומר מטמאין את המשקין ופוסלין את האוכלין שמעון

אלא לאכול הכלב ג"ש היינו שאמר כל המיוחד לאכול אדם שכמצא טמא עד שיפסל מלאכול הכלב שכ"ל וכך הם דבריו שבסכורו ה"כ עם הטמא אוכל ן:

ר"י בן נורי מטמא לאו משום דבעי מחשבה לכלב ונמצא זה מחשבה אלא לא בעי מחשבה כלל דס"ל ה"ו דכרכים דף כ' נקבים כ"ש דריב"ן מעמיד סק"ו אם הטמא הטמא מטורה אלא במחשבה (כדתנן כריש עבילאין) לא יטמא קלה אלא במחשבה פ"ל לא אם אמרת בטומאה חמורה אלא עניכו הים טומאה חמורה חמשה צריכה כו' כמו שכתבתי כבר כרים עבילאין:

העלהו טמא ולא דמי למעלהו מהו' דפרק כתרא דמכשירין גבי הכשר דלא חשיב מעם מעו' דהיכא למעלי דמכי הכנים ענד ולא סירד עליהם הל ונישוקיה דס"כ היכא למימר דלמאכילו נבלה שעלהו ולא למאכילו לעכו"ם וטעם הכ"ע כגון שמעלהו והקנו לעכו"ם הר"ם: ואינן לשם מחשבה עיין בהכ"ם דכלים: ז ואין פוסלין את האוכלים פירש הר"ב אפילו דתרומה אבל לקדש אין אסורים כדתנן ברפ"ג דחגיגה ובכ"ם דכלים: רבי אליעזר אומר בתב הר"ב דהלכה כמותו דהכי מפסיק כס"ם פר' קמא דמידות? דף ו': ופוסלין את האוכלים כתב הר"ב ק"ו מטבול יום וכו' ואמר יאכל מן הקדשים כו' לקדש בתרומה אשמעי כדמפרשינן בס"פ פרק טבול ומפורשים במסכת נ' פרק בתרא דזבחים:

הוא כאשר בכלא מוקף מסור דלא בעינן מחשבה בכרכים ואין הלכה כר' יוחנן בן נורי: חשב עליו חרש שוטה וקטן דמהכילו לעכו"ם: ז אחורי כלים שנטמאו במשקין אפי' דבקה אחורי כלים משום דקילי הכלי שנטמאו אחוריו במשקין מטמאין אחוריו תוכו וגביו וידיו טהורין דתנן דם אחת משקין לטמא כלים מדרבנן אפילו כא הכל אם נטמא תוכו במשקין מטמאין כשהוא כלי · מטמאי את המשקין אפילו דתרומה ואין פוסלין את האוכלים ואפילו דתרומה: רבי יהושע אומר מטמאין את המשקין ופוסלין את האוכלים רבי יהושע יליף דאחורי כלים פוסלין אוכלי תרומה קל וחומר מטבול יום ומה טבול יום שהיכו מטמא את המשקין דלא גזר רבנן על טבול יום הוא מטמא את המשקין ואפילו הכי פוסל אוכלים של תרומה דכתיב ובא השמש וטהר ואח' יאכל מן הקדשים היכו טהר לאכול בתרומה עד שיערב שמשו דקאי בתרומה מאחורי כלים שמטמאין את המשקין היכו דינה ופוסלין מתרומה ור"א דלא חיים לטהי ק"ו משום דאחורי כלים שנטמאו במשקין דרבנן וטבול יום דאורייתא ודרבנן מדאורייתא אין דנין ק"ו:

שמעון אחי עזריה אומר לא כך ולא כך
אלא משקין שנטמאו בארבעה חבורים
מטמאין א׳ ופורסין אחד חרי״ת אי׳ מטמאיך
לא שיטאוני ואתה טיטאתני: ח עריבה
שהיא קטפרס ור״ בצק מלמעלן ומשקה
אופה מלמטן שלש חתיכות בבציצת אינן
מצטרפות ושתים מצטרפות רבי יוסי או׳
אף שתים אינן מצטרפות אלא אם כן ר״ון
רוצצות משקה ואם היה משקה עומד אפי׳
בעין החרדל מצטרף רבי יהושע אומר אוכל
מרוד אינו מצטרף: ט מקל שהיא מלאה
משקין טמאין בין שהשיקה לשקוה מ״ור׳
דברי רבי יהושע וחכמים

ח ומשקה פופס כו׳ רוקן כעסקס מעכפרין
מליני מכס מנלי מכל מי מיכו׳ מין
מעכרין מטוכלין כדקכן בעס׳ מנגל יום מיק מליני
(מסכת ל׳) ומפילו ר״ס בר יסודם מים ברקופס לס
קמר מלס בעיפס מכילוס
בעי מירוס מכל בעקי
מעיכוס מל כנק עודס דמין
מי מירוס מעכרן מר״ס י׳ ולן
מין מעכס רמים לעסמע דכל
מכמו מוקס למכנל יום רקלוס
מיעמעי מוס דלס מויין מכו׳
מכל למסרס מועמו׳ לס
קמיירי מעס זכן ברמס
מדברי מרמנ״ס כס׳ מועמס
מוכלים מל ומוס כמי מר״ב
דמלס מ״כ מסכת ב׳ מוכס
רכילים מסומנוס לי מוס
מ׳כמר מיו מ׳ מירו׳ מעכרין
ומניכו מוכר בידי מכמיל
יום בדקכן מעס ולמכין

מוסס מ׳ין כמוס מירקין: מרמטן דלס מים מלמעלן
מים מעמקס וכ כמלמטן ומעכרן מר״ס: רוצצות
מעקס מי׳ מר״ב רוקק כי מסוס דלמ׳יל (מסכת ב׳) נכי
מ׳יכס מר״ס: מרוד מרוד למטן מר״ב מסוס מלוק
למיכוריס מירוריס וב״ב מר״ס ומסיים מ״ב מרוד
נדלים מלמטן מכי מרילי מכר מ״ל מרוד מל מרוד
רקב דמרק מעמלס מ״כ ומ׳ין נס״ס דלקמן: מ מקל
מסיים מלמס מעקים מעמים מס״ס מעכ׳ו נעמכס לו
מ״ל דכלים מקל מוס כוכית קטולי עזוזס ומרגלים בכמן
מין כ״ל לכרס מסוס מלגל וכמלמס כו מים מלס מ׳ירי
מעל מכי כולו כמלמס נעקים מעמיסוכן מכלמי
נמ׳ מרמנ״ס כבלי מכמב מעקל מס כמרס נעקים
מעמיס כו׳: משקים מעמי מין מכוכס כל מעקס
ומפילו מעכמירים מלס ר״ל נכמן מעים בלבד מין
מעקס מ׳מלס מלס לעים בלבד וכ דקי׳ מר״ב בעכמס
נ׳ מ״כ דכיכס:

מבנוק

מוכל מרוד מוכל מעוס מלוק למירורים מירורים דקין
מ׳יכו מנמרס דמין מעקס מעכרן ומין מלכס כמ׳ רומס: (ט) כיון מעקיס ליקוס כיון מעכר קנס מאד
מעקלנעקוס מס מל מ׳ מלס מעכילו כלו מעכו כלעקס מעמין מנרלס (מסר) ר׳קמרס מנ׳ ק׳:

חכמים אומרים עד שיטביל את כולה
הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינן חבור
לא לטומאה ולא לטהרה והאשבורן חבו'
לטומאה ולטהרה:

פרק ט זיתים מאיסתי מקבלין
טומא' משיזעו ויעת המעטן
אבל לא זיעת הקופח בדברי בית שמאי
דבי שמעון אומר שיעור זיעת שלשת ימים
בית הלל אומרים מש' תחברו שלשה זה
לזה הבן גמליאל אומר משתגמר מלאכתן
וחכמים אומרים כדברי ב' גמר מלאסוק
אבל עתיד ליקח גמר

עד שיטביל את כולה דקסבר דבכלי חרס אינו מטמא אלא בנגיעה כדאמרינן בפ"ק דנדה אבל בכלי עץ אינו מטמא אלא בנגיעה ובמשא: **הנצוק** פי' שליב קלוח במים וכו' ול"ל מתרגם מכלי מסור לכלי מתא ועיין בתוס' פ"ו ולא פליג דבגמרין: **והקטפרס** מיין מ"ש בתוס' פ"ג דעקוצות: **ומשקה** טופח פי' שליב מפין בו כלך מקקה בו' מיוכל לאסתים דבר אחר מיכו מכור לאלמתאים מקקים תלוים מקוכנה מקקה נקמתין מפלין מסור ובן לבנין מקקה טופח מקקין נמקים מלקלס מקקין ומקקין מכלן ומקקה בנגע מתא בטומא מקקין מכלן ומסורים מים מקוטרים ל: ולא לאסר בנין מפין כם ב' מפס ובכי מקקה טופח מקוכר לא זו ולמקוס כסר מיכו מקוכר ומסוכלבניגה זולא מ לא מכולא: מכבורן מקוס מקוק מכקוו בו מים לא מפס ולמסרם ומס כמפלו קנקן כמפלו כלן מס כמקבר קנקן מכן לקוק ומקרו מסרו מ

זיתים מאיסתי מקבלין מיפלס לטיות מוכ: כמקן מיונמ מכן: זיעת המעטן מכוקנים בו מת מזיס ומן כמקרוס מס כלי מ רלוויות לאוביס מכן לאין מכיכו מלאו מלב: לא זיעת מקום' דקופח מיכס מקוקת מקקין ומקו מיוב' מקקולך לאכוד ולא כים' לים ומ' קמכסיר מ לקבל מוקמס מלא מקקה לכיכס לים דכמיב וכי מים מלוכת כמיב יכן זקריכן יכן יוכן דוב יל מס יכן לכיכס לים מ' יוכן לכיכס לים: מיבור ב' ימים דמקקה מיוכמ מוקד: מיכו מקוב מכן מוקל כמלמס ומיכו מכסיר מפין מכמירים לן מוקמס מלא f מקקין כלבד ומן יין מים מכן דנ מל לס: מסיקמכרו מלמס זס לזס דוך מ מקמכרי' זס לוס כמסמו נמקמן: מקמנגר מלמ מלמס מכמס מכמס ומן מדמס לכבי' עוד זיע' מ מ' לסוס מ מל מלו מין מוזיס מכמירקן מקוס דלמ לים ומקמנגר מלמכמו מפי' כן יוזי מכסיר ומלב' מבל מתידכיקס לקבו' מים מן מסוק ולסוס מ' מלמ

ד' מלמ

מכבים מוזרים כדברי: ב נגר מלמסו מלמקס ויקין:

ד' חכמים אומרים עד שיטביל את כולה
הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינן חבור
לא לטומאה ולא לטהרה והאשבורן חבו'
לטומאה ולטהרה:

פרק ט זיתים מאיסתי מקבלין
טומא' משיזעו ויעת המעטן
אבל לא זיעת הקופח בדברי בית שמאי
דבי שמעון אומר שיעור זיעת שלשת ימים
בית הלל אומרים מש' תחברו שלשה זה
לזה הבן גמליאל אומר משתגמר מלאכתן
וחכמים אומרים כדברי ב' גמר מלאסוק
אבל עתיד ליקח גמר

כמל כמי' קליפת מוס בלוקב מטמרת יפ"ג כמל מני בקלים מסוס ומיקלמי' בפ"ז. **והאשבורן** פי' מ' מקו' מקוק מקקוו בו מים ולל רמ"ל כלמס מסבורן ל' מבורס מטמקבר מקרקע ובלמס' מים מס מכ"ל:

פרק ט א אבל לא זיעת מקופח מיכס מ"ל דקופח מיכס מקוק' מטמ' וכו' מ"ל מ"ל ס"ל ומוקמ כדלמ"ק בפ"ק דמגיר' מטמ יכבכו בקופח מזומטת מ"כ ומקיסכי דמס מטמ' מטמ נוכו בעכבי' כדמי' מ"ל מס כמסכ' ל"ק דבר אבל מל מטמיקס לא נזכו וכמ"ס נס כן מ"ל כמטמ' כ' דלק' ומי מיקמ דכזמיס' ומקו ומיטמ לנזכו כמי מס בטמיקס ומקו' מקלק' ס מס אבל לא יכולמי' מ"ל ומ"ל דמכמ ומ"כ מטרס כמס מזיקו כמטמ קנוכס ומיכו בטמן מוכסכו אבל כס מזיקו בקוכס כמקמ מכמס מ"ל מכסר מ"כ ולמטמ דכמ מ"ל כמ' דלקמן מכמס כ' לאס לא נזכו מל מטמיקס ל"ק ולא מידי: **שיעור** זיעת ג' יום כמ מ"ל דמטמ מיוכמ כ' ומיכו מכסיר כו' אמ f מקין כו' דמכיכן לסו בטמכמ ל' מ"ו דמכמירין ומס כמ מ"ל מ"ל: **ד"א** מקמנגר מלאכתן מיקמ מכמכמי כמכמ ס':

ב כמלו

מכבים מוזרים כדברי: ב נגר מלמסו מלמקס ויקין:

[illegible] עליקא פשין כדמקו לקבוה עוד שיעום שכל דונם
[illegible] זיתים מעקרים ולסומיך על פלו: פירמו שכלשו
[illegible] ולפיכך לא שומיך עליהן שכל דמקו לסומיך
[illegible] שסורין לפי שלא שוכסרו כר"ג לפשר
[illegible]

[illegible] מלכה: שיקמא
[illegible] מקום מנא קמין מוכסר מי. גסר מליקה אבל עתיד ללות מדעו אבל
[illegible] מקום כמילת מעקה לעקוקאו משת'מו אונס אפי'ובים וזכות מהלכ:
[illegible] עליהן שהורין נפלו עליה: משקין שטאין
אין שסא אלא מקום סגען והמוחל חיוצא
מחן שהור: ג נגמרה מלאכתן דברי אלו
מוכשרין נפל עליהן משקין שטאין המוחל
חיוצא מחן רבי אליעזר משהר וחכמים
משטאין אמר רבי שמעון לא נחלקו על
המוחל חיוצא מן חזתים שהוא טהור ועל
מה נחלקו על חיוצ'מן תבור שרבי אליעזר
משהר וחכמים משטאין: ד חנוסף את
יתנה לעני הכהן
דברי רבי מאיר

[illegible] מלאכתן לפי שסיכו ריבא כקיומו: ג כמלו עליהן משקין
[illegible] מלאכתן שכנגרה מלאכתן ומוכסרו לקבל שומאה
[illegible] כל מוקים מעלין שפילו שוקן פלא כנגמו כשן
[illegible] מעלין שמעקה מיכא עמן לשמר מנגרה
[illegible] מעל ידו מוכסרו לקבל מומאה שוא מעמרה כאלו
[illegible] ומקבל מומאה עמן ומטמא שמר כך כל
[illegible] מוקים: שמוקל מיוכא עמן מן מוקים מנגרה
[illegible] מלאכתן: רבי אליעזר אומר לא מסיב מוקל מקה
[illegible] לא לשכיר מוקים ולא לקבל מומאה כשמר מקין:
[illegible] מכמים מטמאין דמוקל מסיב מקה מין לשכיר מין
[illegible] כמיכא מן מוקים לשמר מנגרה מלאכתן: המוקל
[illegible] מן מכור לשמר מוניאין מסמן מן מכור כשמר
[illegible] מכור מוקל כמוקים (יקמר) רבי מעמון
[illegible] אליעזר ורבנן רבי אליעזר לשמיב
[illegible] מקה ורבנן מכרי מין לא שמר לשיות מוקל מקרקעות מכור כלא נמנוקי מכן מסיבי מקה כמו מכמן
[illegible] כמכמים וכמו מפירם מלינמיסו מ"ק ולא כמו מפירם רבי מעמון: ד מנומר מת זיתיו לשמר מעבר זמן
[illegible] ומכדים דכמעמ מנמות ומכדים מה מכן כמנינא מכל מקרקעים על מקרומסר מעמ מנמות ומכדי: יפייר
[illegible] מעמ כדי מיפרים מעכמ מרומה ומעבר כמסרם ויתכמה (לעיכי מכמן מכמן) מנמו ירמה מנגר מעמ לא
[illegible] מעמ לא יתכמה לעיכי מכמן מוה מיכו כמן לומר מסמרן כמסרם מין מעבר ומן מנמות ומכדים ומים מפרים
[illegible] לעיכי מכמן ומכמה דמרומה מומעמ כמו מעפרים לשמר מנמות ומכדים מין רגילין לעמ מומה מלא לכמן

ב נפלו עליהן מקין מעמים מין מעל מלאכים
מנמן מי' מר"ג מין מוכסר כו' מלא כמלו
כו' מקים מעמים כו' מלמוכו מכמכי מפירומים כרמ'
דל"ג ליסכמים נמקי' מעמין " ומין מול נמסכם
דלקמן ומ"ק לפי' מרמטון
מיסך עמ' מעמ מוכסר כבר
כמב מרמב"ם כמי' מכמם
ד' מ"ק דמכמירן ולא מרכם
מומרים כעמ' מומעמ (ריל
עמ' מכמירין) מעמ כעבור
מוכסר ומסור על מרבר
מסיכו מוכסר: ג נפלו
עליהן מקים מעמין לטון
מר"ג כמלו עליהן מקים
מעמין לשמ'מכנמר'מלאכתן
ומו'מרי כל מזמים מעמין
ולכמורם מבורי מעמרם
בעמכי' ומריך לגרים מעמין
מעמין'מרי זמכי' מכל כרמש
לנמסמריכן'לא מידי מכנגס
בעמכ'דלעיל כרמש מעמ' מר"ג דבר'מקי'מעם ומכמון
כו לפי'מב' מעמין ומן נס מכמן כי קמכי מקים מיכו
מקים מעמים ומעמים דקמכי כמרים קמי מומים
ולא מרמב"ם מעמ מעלא מומים מעמ מר מן מוכסרים מם
כמלו עליהן מקים מרל מקים מעמים מכם מומים כולן
ומפילו מומן מעמ לא כנמו כמקים מעמין: המוחל
מיוכא מעמן כו' גם זו מכוים כמרק כמר'דמכמירין מעכם
מ': ד ושייר קומם מעמ יעכמם כו' ומר"ג מעמיק
יפייר קומם מעמ ויעכמם כו' ומ"ג לא כמ"ם מ"ג דמגיגא
דף כ"ם: לעני מכמן פירם מר"ג דמרומם מומעמ כמ
כו' מין רגילים לעמ מומה מלא לכמן מכי מעוס דלמעמם
כמם כמיכו מין זם דרך נדולם לעפיר ומ"מקים מעמי
מעמכיכן ליס ומכמו דמגיגא כמכו דמנומר לעכי כמן
מכנים

[illegible]

רבי יהודה אוסר יוליך לו את הספרים מיד
מ"ר רבי שמעון אוסר מעת לעת: מ ר המניח
כלי שמותים בבותש שיסתונו שיחזו נוהגין
רבתי ש חרי אז מוכשרי שיסתונו שימלהם
בית שמאי אוסרים מוכשרים ב"ה הלל
אוסרים אינן מוכשרין הפוצע זיתים בידים
טמאות טימאן: ו חסניח זיתיו בגג לגרגרם
אפילו הן רוב אמה אינן מוכשרין נתנן
בבית שילקו ועתיד להעלות לגג נתנן
בגג שילקו אז שיסתחם (מ"ש סיפתחם
וסימלקם) חרי אלו מוכשרין נתנן

עכי עסום עכי עכי כמן עכי נסוס מדין לעני לעמ
לכמן עסיר: יוליך לו פם בעמקם שיד ומעמכין
כמלי דלמר מעמם נמר זיתיו: רבי מעמין לומר
לעמ מל נמר לקיסם מזיתים פם מכים לו פם מעמ
מעמכין לים ומלכם כ
ישרם ומכומסמ עמ
דמיד דקממד רבי ישמ
סיבו כל מ מן מזום:
מעכים מן קים בכומם נר
ומנם מל נרול מסמיים
ויקום לבמזר: מיעק
מיערכו ומני כמן לבלום
ים מעים מנורמים נכומ
מעכים לומם בנכמם
מ לעים כלים מעמ ומ רמ
ורכים ומיבומים לבכמנ
מרי אלו מוכסרים נמומ
מומנמ מעמן מכבר בנמר
מלבכמן: כים מומרים מין מוכסרים דלמ כנמר
מלבכמן מדין: מפ נמ ומים מעמכן כידי מעמלבו
מעמן דומים מעמלכנם מ מלום מם מרומם ומ
מעומל מם מרומם מעמם מעקין לעים מעלם ומ
מוכסרים נמכיעמו דכיעמ לים נמעקם לעיים מל מ
מעמיך כך מן מרבים מעם: ו לגרגרן לעמום מעמ
נומירים כלומר לעמות מכל נרגיר ומרגיר ימיבו
נמעם ומעכנב: מעלם מן רום לעמ דכמנמ ומכ
מעליומם מעמעמומם מומנמ ומעלמלמום נמעקם
מ"מ מומיל ומעמו מ מעכנב מומו מוכסרים ומ מעמרמ
לגרגרן לעמקן נמעם כדי לעומקם נמלם ולמכלן
ולמי מפין מעמעקין כלן נגם לעמ מעום מכי נקם
לגרגרן כלומר מיקם מגרגרי מעמעקין לעמן רעמן
ומלכלם ומגומים מעילו מן רום מעם מרי אלו מוכסרים
כלומר לפי מסנגבומים לעם לעמקם לומן מעמקם: כומ
מיכן מעמעקום מרי אלו מוכסרים נמעקם מיומנמ מעמן
דכומם לים מיומם מם דמזו לפכילם מעי: מילקו
מיקמעכו ומעמנמו: ומעומל לעמלומן לגג מעד כן
לעמקן מם נעמקם: נתנן בגג מיפעמם מיקנקמו
מומים ומלעם: מרי אלו מוכסרים דכל מכי מיעמ
לים כומומם מעמן מכמלם:

מעכן

כך נמעד לפי מני מלמכ"ם מיכם כן מכל נירמקו כרלם מעים

[illegible] נרגן בבית עד שישמר את גנואו עד שיוליכם למקום אחר אינן מובשרין: ז רצה ליטול עמן לחון בית שמאי אומרים קוצה בטומא ומחפה באחרת בית הלל אומרים אף מחפה בטומאת ר' יוסי אומר חופר בקרקומות של מתכת וסוליך לבית הכר בטומאת: ח השרץ שנמצא ברחים אין טמא אלא מקום מגעו אם היה משקה מחלך הכל טמא נכנס על גבי העלים ישאלו הברדים לומרלא נגענו אם היה נוגע באום אפילו

כמקום נגע מילקו ומיעמקם מכ"כ כמבורו מלא מכמ"ם מ' מכמקן נגע מילקו אמ"ל מעמיד לפמקן ויפרוש מומן לפירוסו כנגלי לם מעם נגע ג"כ לפמקם ומפי' מסנ לפר כך מיעמקם נגנויכנכו מפר מעמפסם:

ז רצה ליטול עמן לחון מר"ב זעים מלא כנגרם מלאכתולא מוכרו וכן לחון מרמב"ם כמירומו מכל כמל מלא מוכרו וכן כמי מרים מלא מוכרו: קוצה כמומאם מי מר"ב קוצה מן מקום מל זעים מיין כמירם מר"ב לעמכם לקמן: בח"א מל מעמם כמומאם מירם מר"ב כיין מלא כנגרם מלאכתן וכ"ב מרמב"ם ומיינמם מכמכמי כנמ

מוס כמכמם: בקרקומות מל מקכם כמר מר"ב דנקם לרכומם לפי מסנכלי כרזל ומוכנים למומאם מם יומר מסמר כלים כ"כ מרמב"ם ומסיים כמו מכלרכו כמפיקם וכ"ל מרמו מל מ"ם מם מכנלי מקכומ לכל ים דין מיכו כמלר כלים מלם כמומאו כמיסכרו כמסרו וכמיקוור ומיפסם מסנכלי יסורו למומאמם מיסכם וכלמכן כמלם מעמכם כלים ומעמ"ל מום מיכו מלא מנזירם לכל לכנין קבלם מומאמם מן מעמ כל מכלים מוים מון מכלי מרם כמ"ם כמקיקם ומוד כרים מכם מלכום וכמ"ם מם נ"ב מר"ב מכל לנים ר"ק ומיעמו ים מילוק כמומאמם דמורייאמ כי נכלי מקכומ לנמר כלים דכלי מקכומ מלים דוק כמר מרב מרי מוס כמלל וכמיעמם ון כמב מר"ב כרמ"ן דמלומ. ח אם מים מקם מקלך מכל מעמ ל"מרב כמעמ מעקם כמרן וכמעמ כל מוקים מ"ל מכור מקם בלוק מעקם כמעמו כלם מכולם מקוכרים למקם מכך מיכם כמכנסנ נבי כמלו מלים מקנין מעמין ולל מרמב"ם כמכנכיכו ון כמ"ם מעמ"ל מם מים מקם מקלך מכל מעמ מכיון מכמעמ מקנכ המקם כמעמ כולם ומפ מעמ כל מוקי מ"ב מכל ומם לו לנמר"ב כל"ז מכמכמ"ל מנור מקם מקם"ם דמלמי מם מכוים מקמ"ם ומכיים מר"ם דמקלקיכנין

ומים דמכמ למקמר מקם מ"ם מכומים ילו לנמ ומנמ כמכולות דמיכמ לנ"ר מכולל ומכל מכיכומיו מעמ ומכל מנמ כולם מכומ ומנמורו רכנן ומקריכן דמלכי ומים מלא מקמי ומנמ מקמי מכולות ומרמ"ל לם מקמים מילי מכמקם מקכרן ומוקים מין מכולות: ושאלו מברים לומר לכנמכו מירם מר"ב כמקמים לומר כו"ם מיו נמרם מלמו מכמ ב'.

בשערה דמצרפי טוהר ומשקה כשלמעלים שר״ב כשמבס ד׳ פ״ם דחולין: ט פרורים פי׳ הר״ב לאמר שאקע יפל כלום לאפריד שלו לכאן פלקים פרודים וס״ב הר״ם כשמני׳ כדלא וכא שכתב׳ גלפ׳כן כרלא והרמב״ם בפי׳ המשנה כתב כדלא ובמקורות פ״ם פקס״ם סעק׳ כרלא ועיין פ״ם כס״ם דלפי׳ וס״ם הר״ב בכל גים שנו שמא ל׳ מפומפם׳ ולפי דקירלא כמו׳ גים קרילים דעמני׳ פירש כס״ם הר״ם: טמא כתב הר״ב דפ״ב דאין הנים מכור שמקבל יותר כלום כו׳

והם לניפים שאין כלים יותר ועכוברין גם כן כלום בקרלים אום. ט כמנה על גבי פרודים לאמר שמקבל יפל כלום לאפריד שלום לכאן פלקים פרודים וגם הנום שלמה המלקים שפרודים משום יהיו פרודקים: ומום כי

אפי׳ בשערה טמא. ט נמצא על גבי ה״ג בככיבה המה כלם כו׳ פרודים והוא נוגע בכביצת שמא פרודים על גבי פרודים אע״פ שהוא נוגע בכביצת אין טמא אלא מקום מגעו נמצא בין כיתלי לוחים טהור נמצא בגב המעטן שחור נמצא במעטן חגב טמא נמצא שרוף על הזיתים וכן פסולת טהורא טהור שכל ה טומאות בשעת מציאתן: פרק י

נימים המפרץ כונס כו׳ בסן ככונס שעה כל בו הג״ל דלין הנום הני׳ שמקפא לא יותר כלו לאפרידם פ״פכין די כנום זה וקים הפס כסיפור לאמה אמרי׳ לסי׳ ככינס כמשם הניר לאמ׳ כל אחר סוקים הי וגרוד

שמשקה יותר כלום כנ׳ וכ״כ הר״ם עמנם הפירמקא דס״ל דאקלוקים הכנים שנמו פיכו מיכור אבל להרמב״ם כמניכו שנם אחר מכתב ול״ל שאוכל המוה ככינס שמשא המשקה שמעור׳ בסן והמשקה שמשא אחר סוקים היו פירורין על גבי פירורין והמשקה על אמת אמכל׳ הכנת כבכינס אין שמא אלא מקום מגעו ע״כ: אין שמא אלא מקום מגעו לכתב הר״ב כלומר אותו גום כלכל המפרץ כנגע בו אבל אחר גוסים המורים דכ׳ מכיס כיס כמי דאמין ומני׳ פ״ל אחר גוסים פליגי הר״ם. נמצא במעטן על גב משא פירם הר״ב דמקילים המעלה סוקים לגב היה המפרץ במעטן וכ״כ הר״ם ומפרשי דמשי הכב כעלה כמה שמעטנה גבג וחס ס״כ איכא לאיש׳ פ׳ אמר המעלה סוקי׳ לגבג וכמאל אחר במעטן וכיוצא בזה פירשו בכם סקו׳ והר״ם כמשנה ד׳ פ״ד במעלה כעפרם דליו׳ כו׳ כמו׳ שמני׳ דלא אמרי׳ המפרץ היה קולה כבור כו׳ לכך פירש הר״ב כמכתו כמשנה ז׳ דפ׳ דלקמן וכמוספת׳ ונבילה הר״ם תני׳ לשמני׳ דברי רבי נקמני ומכ״ם

על גבי פרודים היה נוגע על גבי גוסים והמפרץ על גבי הנום מלמין: שמפני המפרץ כונס ככבינם על כל גום: אין שמא אלא מקום שנגע שאפרץ כלומר אותו גום בלבד המפרץ נגע בו אבל אחר גוסים המורים: ה בין כותלי לוחים שהור ולא חיים כן שמא שפרין כיון שכותל לוחים מגור ולא חיים: כן שמא אלפוקים: כמנה גבג שמעלה הוקים מן שם המפרץ ונמנא הרץ שמ״כ נוקים שלא בגג ששמא שמפרץ נוקים הבעטם שהורין ולא אמריכן שם מקים שם וסים כמעטן: כמנה במעטן וקים שמעלה בגג שם דשקורם המעלה הוקים לגב הי׳ המפרץ במעטן: פריך והרץ פריך לא המשה דכתי׳ כ כשוקם כעין פ׳ וכסכענה פריך ע״ג וקים שמורים לא חיישינן כנה כשקורם המפרץ: שמוזה כגר שנעקרה ולכן קורי עכבים ומות איכו מקבל טומאה: ולא אמרינן שמא שמא היה מקבל קודם שבמקום כשעת מציאתה כין לסקל כין לטהור:

ונכילתו הר״ם מני׳ לשמני׳ דברי רבי נקמני ומכ״ם [illegible] והוא שסק שפרץ [illegible] ואינו פרק ולין הוא קוצי׳ כמנה גגב איכו שמא אלא גג במעטן איכו שמא אלא מעטן וכן מסק הרעב״ם לפלו מסלם וירלם לי שמו׳ לים שמקביעין כשו המקשה לסמול מקום מסק כמרכים ולשמני׳ פ״ל הכלל שבידינו לסמם כמשני׳ ושמ׳ כדרוים דלכם כמסם דעמני׳ כמו הסמס עלין הכ״ם כנס וסייעי כמי דהרמב״ם מסק לון שמרשמני׳ ז׳ דפ׳ ונם דכרם עצרם שנוסה כלוים כ״כ כ״כ הר״ב כמשנה ד׳ ומכל דכלים: וכן שמלין משמם המורם פי׳ פ שוסם כבר שכסמיך כו׳ לרנב איכו מקבל טומאה המורם ולא אמריכן שמא היה מקבלה קודם שבשמים: שמנם ומעירי ד׳ פירם הרמב״ם ולכשורם שמשה שאלו היה שמא מקבלה קודם שכסמיך לא ירמם שמשמם. לא היה שמא וקם דכנפל שמם כלים מכנו כי סוקים אחר שכסמיך והשמקשה שמא היה קודם שכסמיך לו: לא לשמני׳ דס׳ ומירסל שמלים על פלים שלוכ היה שמא בסליה דכב: מקמ עשמר׳ וכם׳ק דכרם דקל׳ קיים. לם פירשו מלים לאמר כל אמר שכלים הסרם שמים שכלוים שלמם כלוים ע״ג וקים שמורם שלמשמה סוקים דשמריכן שכי הכלה מלים שכלים פירם הר״ב וממשה היה לוקים דמשק פרן שרינו: בשע׳ מניאתן עיין כמי׳ הר״ב במשמ׳ ה׳ ג׳ ובמשנ׳ ד׳

הנועל [illegible]

פרק י [illegible]

פרק י

הנועל בית הבד מפני הבדדין והיו לשם כלים טמאין מדרס ר' מאיר אומר בית הבד טמא ר' יהודה אומר בית הבד טהור ר' שמעון אומר אם מהורין להן בית הבד טמא ואם טמאין להן בית הבד טהור א"ר יוסי וכי מפני מה טמאות אלא שאין עם הארץ בקיאין בהיסט: ב הבדדין שהיו נכנסין ויוצאין ומשקין טמאין בתוך בית הבד אם יש בין משקין לזיתים כדי שינגבו את רגליהם בארץ הרי אלו טהורין הבדדין והבוצרין שנמצא' טומאת לפניהם נאמנין לומר לא נגענו וכן

[illegible]

ב הבדדין והבוצרין וכו׳ [illegible]

[illegible]

ג בזמן שהכהנים לרשות הטהרה היו דברי ר"מאיר
הכהן שבכהנו לעקום שמנילם על דעת
לשכול לא הסדיקן לא מלא ישכלו ולא הסתיר ר"מ
בשנען כרים פירקין אלא עמוס דלין מוסטין ל"זסר
אלא מבקוקיו ברמת וכמו
מבמכתי כמס מרשכ"ס
כמס"ק דמדיוקמ"ס :
ד נאם כתן כידי' מעלות
מעמן כתב מר"כ
כידים מקלות עמקיכן
ברמב"ם פיס כרמיתמ מ"כ
דקולין דק ל"ג ולמו מרסכמ
פיקמ ולמיכך לכתן מר"מ
כדמסכמן וסכי מכיס רמב"ם
מגו' ר"מ מוכר ידים מקלות
מק לקולין וכי מס דמכן
ברים מ"ג ידי) מכבים ידיו
לבית מסכונת ידיו מקלות
לכרי ר"מ ומסיק מקס מעמי
לא מוקים כר"מ : ה אם
יש לו מוקס מסור מעמל
מסנרנר כמעמ מסרי מוכסר
מנמיל ולנת בנרן מ"מ מין
מוכל מעמ כלי ומסי' מס
מלדריכס יבמ מעכו מסקמ
מין מוקי מסקס מעמ לכלי
כיון מסיק מיעור נמוכל
לעמ מעמקס כדמי' מר"כ
לקמן נכי כבינס מכוון :
בעמקמ . מרמכ"ל מ"מ מס"מ :

תכן חתיכות שביניהן יוצאים חוץ לפתח
בית חבר וסומים לאחורי חברן וחן טחורי
עד כמה ירחיקו ויחזרו שהורין עד כדי שיהא
רואן : ג חברדין וחבוצרין כיון שחכניסן
לרשות המערה דיו דברי רבי מאיר ר"יוסי
אומר צריך לעבור עליהן עד שישבולו ורבי
שמעון אומר אם מחירין לחן צריך לעמוד
עליהם עד שישבילו אם מסא"ם לחם אינו
צריך לעמוד עליהם עד שישבילו : ד
חנותן מן המלים ומן המשמשה של אדמת
בית שמאי אומרי נותן בידים מהורות ואם
נתן בידים מסאות מסאן בית הלל אומרים
ניתן בידי' שמאות ומפרישם מהרומתו נטהרת
מן העבמ ומן המשמשה של עלים הכל שוים
שהוא נותן בידים מהורות ואם נתן בידים
מסאות מסאן : ה האוכל מן הזרים ומן
המשמשה של אדמת אף על פי שמבוקעות
ומנמפות לגת הרי הגת מהורה מן העבמ
ומן המשמשה של עלי ונפל מסני גרגר יחידי
אם יש לו חיתם מהור אם אין לו חיתם מסא

נפלו

מהור ומוס מלא כנמ
ומעמ

ונריך פיקנס לגת כמפרים : ומס נתן בידים מעמקס
מעמן ומע"ג דמס ידים מביום מן ומין מבי עגמס
מלמי בקולין דלמ קמכרי מס כולים לתרומס כתרומס

מעימוקים כדלים מסכיפו נכיסן מעמן ומסרוס לכך
ובמרוכים נמיס ליכנוס יונמים מכיסן לחון מעמן
ולמכים מקורי מנדר ולא מייסיכן דלמ כנמ מכומס
כיון מס מככיסן לרמות מעמס
מס כלים כס כמו כורוס
מיסין ומעכרוס : דיו ולא
מייסיכן מעמ לא ימכלומן
לא ימגילו מכלים ויחקר
מכלכו ומסכלכו : ברוך
לגמוד מליכן לפי מסין
בקיסין כדין מכ"לס ומכיכס:
מסורים לגמס כנון כלים מל
מ"מ מקר מכמיכיס מן כלים
מסורים לפי מסין כזמריס
מעמנ מ"מ ור' מעמון למעמ
כדמריכמ לע"ל ומלכמ כר'
יוסי: ד מכוקמ מסלים
מן המ מעמ מל מדמס מככיס
מכנרן מקלס לגמכילס ולא
מוכסרו לקבל מומס דלא
נורו אמ מל מכוכר מקלס
לגמ ומקר כך כמלך מליכן
ולקמן מן מסלים מ"מן
מלדמס מסמס מכנכ' מלים
יוכקנלגמ כיס מעמי מ"מר"
כומן כידים מהרוס כיון
מכמ כומכן לגמ מריכוס
כמלו כנרן מקלס לגמ
ומס נתן כידים מעמקס
מעמן ומע"ג דמס ידים מביום מן ומין מבי עגמס
מלמי בקולין דלמ קמכרי מס כולים לתרומס כתרומס

דמו מי כמי כידים מקלות מסקיכן ורכי מעמון כן מלמזר מיס כדמיתמ מרק כ"דקולין : וכיס מלל מומריס מיתן
לגמ כידים מעמקות ומעלים מקרומס כמסרס לפי מלא מוכסרו כיון דנרן מקלס לגמכילס : מן מעכיס ומן
מעמס מל מלים מכיס מיס כלי מכומכיס כו מעכיכיס כמבוכריס מומן לגמ ומעמס מל מלים מסמס מעלים מל
מכי מלדמס וכקכו מעכיכיס מלים ומסקמ מוכמ מלמ דמכוכר מככיס מלו מקלס לגמ נרן ולא לגמכילס מילכך
מיים כיס מעמי וכיס מלל כמ דכיקן כידים מהרוס דמ מס מקיס לים מלל לגמי כמרק קמ דמכמ ומודס לו
מכנוכר לגמ מומכר: ס מלוכל מכנים מן מסלים מן המסמס מל מדמס דמקמן לגמכילס כנרו מן מלמי מידיו
מעמות ומעכיכיס כומכיס יין לגמ מרי מגמ מסור דמומן מסין לגמס מומר מסקס מומיל ולגמכילס כנרו
ולא כיקמ לים כמלי דמייק מכל מומכלמן מעלים ומן המסמס מל מלים מן מל מי מסין מעכיכיס מכוקמות
ומיקן מקמעומ מס נמל מקכו נרגיר יקידי ומין מוקס לגמקן נרגיר

דמייכו

נפלו ממנו ענבים ורדכן במקום המפנה
בביצה כבוון שהור יחר מכביצה טמא
שכיון שיצאת שיפת הראשונה נטמאת
בביצה: ו מי שה העומד ומרבר על
שפת חבור ונתנה צינורא ספין ספק חגיעה
לבור ספק לא הגיעה ספיקו טהור: ז הזורק
את חבור נמצא שרץ בראשונה בורן אמאו
באחרונה היא טמאה וכולן טהורות איתה
בזמן שהוא זורק בבר אחת ואחת אבל אם
היה זורק המחץ ונמצא שרץ באחת מהן היא טמאה בלבד אימתי
בזמן שהוא בורק ולא מכסה או מכסה ולא כודק היה בודק ומכסה
ונמצא שרץ בה בית הכלל הוא בבור הכל טמא בסחץ הכל טמא:
ח בין העגורים לזוגין רשות הרבים

ונפל לתוכו מים שלא כדי לקבל כן מדבטלה
מקבה כמקום המוכה: במקום המוכה מרב
מקום מכוי כו' לא יין ולא מכיים דמכבים כמי פיין
מקטעים בכביכה: ו מפקד מסור כמה מרב
ובקומתה לעדו דבור מל
מקן מעל כרמים מיחיד
מרבה מ"ם מ"ם לם מעלים:
ז נמצא מסרן כלמוכה
כולן מעלות נדיך
ליעיין לדעת מעמד קבר
וכי לא כדק לא מסם מיעמ
לאסר מסילה כמל כם ומל
בלבד מעים מעמם:
ח בוזן

ומעמל מם מום מום כיל מסכריקו לכקוב כן מדבטלה
מקבה כמקום המוכה: במקום המוכה מרב
מקום מכוי כו' לא יין ולא מכיים דמכבים כמי פיין
מקטעים בכביכה: ו מפקד מסור כמה מרב
ובקומתה לעדו דבור מל
מקן מעל כרמים מיחיד
מרבה מ"ם מ"ם לם מעלים:
ז נמצא מסרן כלמוכה
כולן מעלות נדיך
ליעיין לדעת מעמד קבר
וכי לא כדק לא מסם מיעמ
לאסר מסילה כמל כם ומל
בלבד מעים מעמם:
ח בוזן

כרם

כרם

ח בזמן מסרכים בכבסים בזו ויוצאים בזו • בזמן מסרכים בכבסים ברוח זו ויוצאים ברוח מכבנדם מדאכים פ"ד משנ"ה: ושל נת ושל"ב שעתיק מלנת וכן מל"ם וכך מוש בעמכם מכמ"ם דמוס יסן:

ט וחעקל מי מל"ב מסמר מסמסו מזמים מנמכים מנמם כו' מסמו מסמנלם בקרם נמם כדמ"ל מר"ב כלמ"ג דמכם: שנגבן כמים ומסר כלמי מר"ב כמלמי מסכת עכו"ם וכ"ם מר"ם: בשבול מכסר מי מר"ב מקום מסמ"ם מדמין מלמון ומכולם מים מסמתכי למי מלדך מסמיכו' ללכם (מס) נקרם מכולם שלמון מכילו וכמלמי מם מכים מעמי' דמכים מס מנכם שו יום מו לילם נכי מנין מסיכו דולמין • מר"ם: מליקם לם אמכם מסרות כמלמם מכם מסרות

תוספת יום טוב מסכת מקואות פרק א רע מברטנורה

בחשלים שמומלות מסמורו' ומיקר מל' מסמרים מסם ודיבר מל מומלות קלות מבים מם"ב דיני מרים ומילל מסר מסרות מקומ' מרמב"ם: פרק א א מי נמים מי מר"ב מים מליכמלוכין וכ"ב מרמב"ם נמירומן ונמצורו מס"ו מס"ם כמר מם מסנגין ומסכמ' נמר נמן כמ"ם מס מס"ר ומ"ם ומן מקות מע מסם כו' מיין מום מור בם"ם מסמכ"ם ומ"ם מר"ב נמים לסין מים מנכם וכ"ב מר"ם ומסם מירמו מלם כמ"ם בסמ"ק דמרם: ומשתה מסור מסם מי מר"ב לפי מכמלם מסם מעין מל מסם בסם מסנור כמו מסם דוק מכל לסון מרמב"ל מזרומסים מנגעו בעין כו' ומן כר' מלמון מר"ב ומר"ם נמסכם ו"ומם מכמב מר"ב ומם מל נב דמיכומום מם מסרות מס"ב מסם רביעי כלמכן בעמכם מ' כ"ר דמע ומם ומ"ם מר"ב מסמ מל מסקין מכמיו ומסם מעיים מים רביעי ומ"ם מר"ב ומל נגיעם מסמ כו' כלומר דלם מקסם דמיקם לי דמסמ מכמו כנם בעים מנגם כמסמם וכן כמי מסמם מנגם מכמלם מנגם ומ"ם מר"ב ומכי מיקם בעומסמם וכ"ב מר"ם דמע"ג דמעמכי מ' מיכם למסמ"מכי מכל

כרם מלמכי בוצרים רגל מירמין נכי מרם ליכנם מם מכמי מכמסם מלין כנגנ: מסר מבוצרים ר"ם מים מסוק לכל מרם ליכנם. כלי בית מכר מל נת כלומר ומלנת דבית מכר למען ונם ליין: ומעקל מעמי כמין קומם מסורנת כמין רמם ומסר מסמסו מזיקים כומכל מנמם בשומו מקל ומכיקי מליו דכר מכביד לסומים מנמסר: מינגבן ומומרים (לכן) לם מסכיל מנילם מם כמנמם מר מינמם מם מעמקם מסמם מכדבק כמן מ"ם מולמן מוכך מליסן מים רומקים ומסר כך מסכילן: כמנולם מכסר מקום מסמים רולמין כדי לכ. ומים מסמק מכדבק בסן ומין מלכם כדבי יומי:

כמלמם מסכת מסרות

תוספת יום טוב מסכת מקואות פרק א רע מברטנורה

ששמעלות כמקומות מקומות מל כמום מים ימנמן מם מעלות כל מסר מסן נדולם מסכרקם: מי נגים מפירים מכקרקם מעכוכמ"ינכם מים מליכנמליכין ומן מקום מסרכמים מסמם מסום מיעור מקום: נגים ל מים מנגם: מעמ בעם ומסם מסור מעם מם מסם מקומן מים מעם מקלם ומסר כך מסם מסן מסבור בעמם מסור לפי מכמלם מסם מסיו מל מעם לקוך מנגם ומעם מסם מומקם מסור וכעם דמסומ' מסקין מעם מומל מת מסרומם ומום מלם דמר מנגדו בו כיום כדמיקם מ"ם דמנגם ומע"ג דמיכו מומל מת מסרומם מל"ב מסם רביעים מכל מקים כמכלם מסם' מעמ' בעיו מעמם כל מעמקין מכמיו ומומקם מסם לם מלקם לם מסקם דבכם דמיירי כמלמין בו מרנמים מ"ם כדקמכי בסימם ומ"ל כניבם בסמ' מין מי מנגם מעמם מ"ם מיקלמו ומכי מים' כמו: מילם

מסכת מקואות

פרק א שש מעלות במקואות זו למעלתם וזו למעלה מזו מי גבאי שתה שמא ושת שהו שמא שתה שמא ומילא

ומילא בכלי מחזיק מן שתים שנגנב לפקר שפשר בו
שמשמש דמיים כן לפוקח מעם כדמיים בשעת שכלי
שכלים מיטמאין בנגיעת מקשין מעלים: אם שדים לת
שכבר מעמ ואם לא מסור שמבי מאין מי נגנאין עלולים
לקבל מומאה עד שיגלמו
מילכך אם לא שדים מסור
ומילו כשנגנים שכבר לא
מוסבני מים שבו לקבל מומאה מן
שמעם ולא כתבטלם בטן
אלא שדרב (כשמלו) מעלו
לת שכבר: ב מלא בכלי
מע לפי שמתי כשמטמא
נאם לאים מקמת שדם מעמ
ומכמ לשמעיכן כשמע מעמ
בעם שמעת כלי: ג כשלו
מים מעמ ם שכמ שמעיכן מעי נגאים שלנו מקבלין
מומאה עד מקשין מעלין שבלו כשן: ר"ם מומר כין
מסלין כין מלא שדים שכלמו קמי ר"ם כין שמומאה
שבלאם מעמת שדם כין מעמת כלי: כין מעמת מקשין
ובכלמו ר"ל כין מסדים כין מלא שדים מעמ שכבר
ומשמעמ דרים מסכי מומר שמימת מעים מעאים שבטלם
מעי מעמאו ומן שכלים מ: מן מעקשין מעאים לכמוק
בשבטלו כלמים כמעיירם שמימם שמים על שכבר
ומעמאמו ומין שלב כרים: ד מו מעלך כשן מעמ ומעמ
מעסור מסור מעין מי נגאים עלולים לקבל מומאה עד
מימלמו כדמרן לעיל: מקר

אחר

כדברי מרמב"ן כמ"ו מעמ"ם מעמעם מעמנם ל מימ
מבמקומר מ"ל מסבו כמלום לפיכך אם שדים כשן ודו
מו שכבר מכמל מרים מוכמרו לקומאה כלומר כמסבו
בתלום וכמעמן מעקים מעמ ומעמו מת שכבר מרק
מעמ"ברים מנמן מזרו לפיים כתלומין לקבל מומאה
מסרי כמקבו לתלום ולפי כעזרו מעמ לעמ מת שכבר
ומם לא שדים מסור מסרי (מעכמלו) ברוב לא כמסבו
ע"כ וכלומר מעמאה מסורו לסיות תלומין כמען על
שכבר מ"מ מומיל וכבר כמבמלם מעמ כמקומרין מרי
מים מ ומדמ כביומלם מר מ מקמכ מעים ובמלם שדים
לא כמקבו ומקמ כביומלם ומם מעין כן נמעיים
ובמ לו כלי דמים מעמאמכין ומ"ל מרי לי דמרברים
מעמ מנר מ מקבלו מים מומאה מעמיכם כמי מימרו ומעמו לכבר דמיכם לי מעום מימם מנמב מומיל
ובימרם מבימולם וכדמי לעיל מעין לעמק מ מעור לעמ. ומם לעמן מער"ם אם שדים מעמ אם שדים ילון כמים
דגלי בדמקים דכיאם ליס כמים מעלו מן לא כמלם מעמ מקמאם נמים מעמאמים מעל ידין ומעמאמן ומעמאם
כמי שכבר ומם לא שדים דלא כיאם ליס כמים מעלו כמלם מעמ מקמאם כבוב מב"ל ודע מרמב"ל מעמם
לומר דמ"ל מי נגאמכלי מ מאם מד מיקלמו מסום לוקא מים כמן רבינים כדי לעמכיל כשן מעמין
מבורות: ג "רש"א כין כו' כמב מר"ב מ מימת מים מעמי' וכן מום כמי מרמב"ם כמם מתומנמ' ומ"מ מם לעמוק
ומומת כו' כבמל כמעמ לבוק יכן רמ"מי כמ מומאמ דלימם ומ ויש לי מינמ מעמים מעלי מעמם ומם מ"לעמין
דלמ כ מכמב לנמוק כמבמלו וכום כ"ל מני לכמנמעמו: ד מקר

אחר מי נבאים מי מערות מי חמציות שפסקו ומקואות שאין בהם ארבעים סאה בשעת הגשמים והכל שהור פסקו הגשמים הקרובים לעיר ולדרך שבאים והרחוקים טהורין עד שיהלכו רוב בני אדם: ח מעיין שהרחן בית שאי אוסרים משירבו וישבו פרובית חלל אוסרין רבי אף על פי שלא שבו רבי שמעון אומר שבו אף על פי שלא רבו כשרין לדלה וליטול מהן לדרים: ו למעלה מהן מי חמציות שלא פסקו שהם טהורים ושתה

מי נבאים מי בורות מי סיחין כולם סיחין כו' וכ"כ הר"ם וכן נלמוד שרבים מלכתוב בדבור ומקואות כו' כל הסכוין בכמן בכלל. וכן כתב מלמון מהר"ם מלכתוב בדבור בסמוך מנמתים:

שם תקניות מפסקו. כתב הר"ב ומה שתה מהן אדם מעם נכו' מיקמתם מטמאם מקבלת כמן כמכי נוכי דתכיבלעי' מאם שתה מסו' מן מילם בכלי מסור מנכלו בכר ומליקו: ומקואות מלין בכן ע' מאם ובכלל כל (מים מוקמי' נקוים בארץ) מלאים מלו (ציקר) יתגיבו ולא ישים כו ע' מאם וישים (בם כארץ) ומגילו מיו מלוכים ומורם מל ום מהרו מי בורות כי מקמם מכל מיהרמ"ם: בשעת מנמתי' שכל מבור מסוס דעים מל מכי כל מאיר לא מיישיהן מעמ אדם מעמ מעמ מ"ומסר ס: ח כשרין לדלה ל' הר"ב לסמתם נמן לדלה לנוס ולנמל כמן מלם וכן מוס בפי' מרמנים מכל נכמ' לסמתם בם כמ"מם מסכולם לדלה ולנוס נכקם כו' ונקבורו מים מ"מלכות מקואות לעבות מכן מיקם ולסכול לדלה ומיכו מיכן מע"כ נגיס מסכולם לדלה וסוכ מנמקי כך בדמים יכן וסמתם מ"ם הכמכם דלקמן תכן כמרים לתרומם דמקם לעמכמם מים מכריכי' לדבר מסכול לתרומם מלם מקם בתרומם מעם ומים לדלה מעם מדיכם מוס מכל מכם דוקם נסכולם לדלה בלבר ומיין מ"ם כמ"ם דמכיע"ם: ר מי תקניות מלם מסקו ומלם מעיס ג"כ מין כוע' מקם ומיכם מקומים מרמנים: "שלא מסקו כו' ולמון הר"ב ומלין מן מ"מכבי' ולמיל מכם ר' כמ' מנמנמים ומם כתב מרים לתוממם מסרים כומנים ומגרם כלו מנכבי' ומנמנמים: ומקם

מסר מי נבאים מי בורות מי סיחין כולם סיחין לכל מדיני' דמכיכן נמקבי' מד מקמלם מקכיה: בורות מן מסיין מנולין מיתין מרוכי' וקבריס מערות מרוכמות מכומו' מי מקכיו מלם מים לפן מכ: מי מקכיו מסקו נמקים מיורדי' מל מסרים ומקמכין מקים ומכמכמין מן מסרים לפמר מכמקו בנמקים ומקו מסרים מוקילם' מ מן מקים מכמסרי' מן כמי נבאים ומם מקם מכן מרם מקם מו מלם בכלי מקם מו כמלו כמן מסקין מקמין לן מקים מקמקם מקבמ מ כמן מכל בלומן מלם מסקו מסרים מוקילמן מע"מ מסקו מנמקים מין כמקמכין כמי נבאים ומי מנמקי מכוקלין מפר כך מן מסרים מכמלים

בעמז מקמקם מע"מ מקם מ מרקם כים לם כמלו ומכי מכן כמרק מכי דמכמיירין מי מכיכות מירדו מליקם מי נמקים מסרוכ מן מסמור מזור מעקי בומן מקדמן מי מכיכות מכל קימו מי נמקים מפילו כל מקום מי מכיכות מעמ: מקרוכים לעיר ולדרך מקקים דקיימי' מעמ מקם מעמ מו מלם בכלי מעמ: מל מיסלכו דוכ בכי מרם מסיירו' מסולכות בדרך דקוקם דמו מעמים

מעמ מקם מעמן מרם מעמ מו מלם בכלי מעמ: מ מליעקי מסרמן מל קרוכים ומקוקין: מסירכו ומסכומן מסירדו נמקים ומרבו מי מנמקים מלמקים מסיו כמם בכר קודם מסמם (מקם) מעמ מו מעלם מסם בכלי מעמ ונם מיכיו מוסמין ומכרו מל מקם בנבמ ומכמו לחון ומסור מסמיקם כל מסום: רבו לם כב"ם דכמו מרוייסו מירבו ומסמומו מלם כיון מרבו מי נמקים מכמן מפר כך מל מקים מסיו כמן בנמקם מומקמן כמקרו מ"ם מלמיסלם מסמו ומלמ"לחון: רב"ם מסמסמו מי נמקים מלבדומיו מל נבמ ומכמו לחון כמר מנבמ מקים מלם רבו מי מנמקים מנמו מקרי כן מל מקים

מסיו נבמ נמקם מומקמן: כמרים לדלה מי נבמים מלמו דמכן נמקבי' כמרים לדסמתם כמן לדלה לנוס ול כבל כמן מלם: ומיכ ל מכמן לידים לכל דבר מנריך כמילם ידים: ו מי מקכיה מרים מומילמן ומרין מן מ"מבנבן מקי מנמקים מירדו מליכן מלי מכמלים מסמם מרמסכם מסמקם מקיקם נבמ מליכך מקם מעמ ומקם מסור כלומן מלם מסקו מסור דעים מקקים מנבמו מם כמקרו

אושין מעלם דאכי דלגיל לא מלקס סנילס לאיס
סמעלים ונלו סכס מלקס אכל אין כמרים לסנילס
מרס וכליסולים: ז מוכליס נכי מרס כל נוסו:
ומטנילין מכליס ומידים לעדי דכמי מנילס ילים ולא
מני בכמילס כנין לקדס:

ושתה טחור טחור שתה טמא ומלא בכלי
טחור טחור שתה טמא ונפל בכר של תרומ'
אף על פי שהדיח טחור מלא בכלי טמא
ושתה טחור טחור מלא בכלי טמא ומלא
בכלי טחור שתור מלא בכלי טמא ונפל בכר
של תרומה אעפ' שהדיח טחור נפלו מים
טמאים ושתה טחור טחור נפלו מים טמאים
ומלא בכלי טהור טחור נפלו מים טמאים
ונפל בכר של תרומה אף על פי שהדיח
טהור כשרים לתרומה וליטול מהם לידים:
ז למעלה מהן מקוה שיש בו ארבעים סאה
שבו שובלין ומטבילין למעלה מהן מעין
שמימיו מעיטין ורבוע יום שאובין
שורה לסקורה לטהר באשבורן ולמעין
להטביל בו בכל שהוא: ח למעלה מהן
מים מוכנין שהן משחרין בזוחלילם לא מהן
מים חיים שכהן שכילת לובים והוויר
למצורעים וכשרים לקדש מהן חטאת:

פרק ב

המטמא שירד לטבל ספק טבל
ספק לא טבל אפילו טבל ספק
יש בו מ' סאה ספק אין בו שני מקואות
אחד יש בו ארבעים סאה ואחד שאין בו
טבל

זשתה מאור כתב סר"ב ווכנ' לא מלקס ס בילס
וכן לסרים ולאכי יודע מס מכין מ ילס
לסדרס מיס לנכמן ולגיל בסקס: ו מקוה מיס כו
מ'מס מכו מוכלין דקכיס ודקן לא נסרו נמיס נמי
מקוה (כמיס כקוקמו כמקק
מסמע מיס מעיופדי' דמיכו
מנגוין מו') לא כל נסרו
מיס מכל נמו מולס כין
כמס מן מעס מל מעס ברוס
נ'מו'וסברו מכמי'מי מקוס
מ'מס מע'ק דמנינ' דק'ל מ:
שובלין ל סר"ב נכי מרס
מל נוסו מין מן
מוב מוכר מרמכ'ס מ"ס
מס"ע ועיין נמסב'לנקמן:
מעין מעיטיו מע'מין
ורבו מלין כו'מיין
מ"ס עמכס נ' ומסכס מ':
באשבורן מירוסוכמ'מר"ב
מנ"ס לטמרות ועיין מ"ס
מס זוקלין מכמ מר"ב מירוסו
כמנמי נמסכס דלקמן:
בבל מסוס לאו דוקס כל
מסוס אלא כל מקוס
מנוסו מולס נבנ מסמ זו
מיס דעמ מרמכ"ס ומרמב"ם
ומעמס דנכי מיס מיים
דוב לא כמיב כלנסנרי מר"ן
מ"ב דמכיעו' ומס דמנריכי'
נבנ מסמ מפרס נס"ד נמסמ
וקמי לי מל זס מעמכס נ'
מ"ס כמו מסכמוב מס נס מכמוב מס דעמ מסולקים
ומ"ל דלטבילת מרס נמיכן מ'מס לעולס מפי' נמעין
ומנמפי לעמרים דנוסס נבמן לנמר כו' מך מין לסוכים
מוס כלו'דנס מרמכ"ס נ' כך מיס כנרמס מל' מירוסו
וכך מעמיק נמכוכו מ"ס מס מ'מקוס ונכל'ים ד"ס מיעמק נ"כ לעסר: ח מוכין מירסמיו נמעכס מ"מ
דערס "מס כמכס נמעכס מסלוסים ומסוסריס ומר"כ מכמב מעין נמקוס מוסרין כ"ב מרמכ"ס נמירוסו מכל נמ'
מרס מ"ו מעמיק מסוסריס ונמ"ס מס מ'מקוס מעמיק עריס נמקוס מעיס ונמילוסו לעכס נמב מוכיס ר"ל מלוסוס
מו מריס מו מעיס מו זולקוס מין מסמעיס מרעיס מכמנמיס נקנמ מעיסוס נמו (מנמנמר) נמעיכי מערס מכ"ל
ומס נערס לא נמב רק מלוסין מו מעין: בוחלין מלא זוקלין מנרייס מעמס זוקלי מער ריל מכמסיס
(מנגרים) נמרן מרמכ"ס:

פרק ב ב למפרע כו' טמאות עד שיודע שטבל כראוי: הרע"ב פי' עס"ט ולאפוקי דלא תימא אינו למפרע אלא מעת לעת וכר"ש כן פלוג לבעמכם סע"ב לניסין כביונה כוס דעבכי' דסכה פליני עליה כדאיתא התם כס"ם: בטומאה חמורה פי' הר"ב כגון הטומאה שמטמאתו מן התורה וכ"פ הר"מ ולפי עמש דהא תנן בפ"ה דטהרות שכבה לא דבר שהוא בטומאה וסוף פר"ח ספיקו טמא וגם פי' הר"ב לאפילו ספיקו ליטמא טמא כ"ם ליטהר כי הכא ועיין עוד מה כתבי' הר"ב ועמ"ש כתי' לא תכן למתני' דהכא לא כגון אכל אוכלים טמאים כו': אבל ספקו ליטמא ולטמא טהור ודוקא בצ' באיזה בטומאה דרבנן דהכא אבל בטומאה דרבנן דפורש לר' יוסי בספק עוברה כגון ו' ספק ספק בה"ק דהכא עזר"ס והכי' סוף פ' ד' דטהרות: באפי' נפלו מרוחקן שנפלו בו כו' ג' הר"ב בפי' מסכת ?: ספק יש בהם מה? כמ' הר"ב דרבנן אין השאובים פוסלים אותו עיין פ"ס במסכת ו': שיש לו במה יתלה כתב הר"ב

ב בין ברה"י בין ברשות הרבים טמאות לפ"נ דספק טומאה ברשות הרבים ספיקו טהור קמ"ל ספק טהרה הוא ולא ספק טומאה: בטומאה חמורה כגון הטומאה שמטמאתו מן התורה: טומאה קלה דרבנן: אכל אוכלים טמאים שאמרו חכמים האוכל אוכלין טמאים או שותה משקין טמאין נפסל גופו עלאכול בתרומה וגוסל את התרומה מדרבנן וכלן מלאם דבר שגזרו בו חכמים וכלן מפורשים בפ"ק דזבים: ואפי' טבל דספקא הוא כלא טבל לתרומה שהרי לא טבל כלל ואפי' טבל מאי קודם טבילה כאמור לעיל הכי ספיקו טהור: רבי יוסי מטמא ואפילו בטומאה דרבנן דהא' רבנן בחזקת טומאה: אבל ספיקו ליטמא ולטמא כגון ספק אכל אוכלין טמאים או לא אכל הרי ספיקו ליטמא או נגע אכל אוכלין טמאים ספק נגע בככר של תרומה ספק לא נגע הרי ספיקו לטמא בהכי מטהר רבי יוסי דלא אין כאן חזקת טומאה ואין תולין כו' יום: ג ספק מים שאובים שטהרו חכמים בשלשה לוגין מים שאובים ש' הנוגע טומאה שאין מכשיר ספקות שטהרו חכמים

טבל באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל ספקו טמא: ב מקוה שנמדד ונמצא חסר כל טהרות שנעשו על גביו למפרע בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים טמאות במה דברים אמורים בטומאה חמורה אבל בטומאה קלה כגון אכל אוכלין טמאי' ושתה משקין טמאי' בא ראשו ורובו במים שאובי' או שנפלו על ראשו ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין וירד לטבול ספק טבל ספק לא טבל אפי' טבל ספק יש בו ארבע' סאה ספק אין בו שני מקואות אחד יש בו ארבעים סאה ואחד שאין בו טבל באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל ספקו טהור רבי יוסי מטמא שרבי יוסי אומר כל דבר שהוא בחזקת טומאה לעולם הוא בפסולו עד שיודע שטהר אבל ספיקו ליטמא ולטמא טהור: ג ספק מים שאובין שטהרו חכמים ספק נפלו ספק לא נפלו אפילו נפלו ספק יש בהם ארבעים סאה ספק אין כאן שני מקואות אחד יש בו ארבעים סאה ואחד אין בו נפל לאחד מהן ואינו יודע לאיזה מהן נפל ספקו טהור מפני שיש לו במה יתלה:

חין

דשאובין דרבנן וכא דתני' בת"כ אך מעין כו' שהכתוב בעצמה פיה. כלומר דמדאורייתא אפילו כולו שאוב כשר וא"ת ואי כולו שאוב דאורייתא כשר אמאי פסלו חכמים שאיבה כלל (פי' אמרו בשלשה דכולו שאוב מדאורייתא גזרו רבנן בשלשה לוגין שאובין דפסלו אטו כולו שאוב. ויל"ל דגזור אטו בכלי) . וכלי עצמו לא הוי לטבול דבעינן מקוה דומיא דמעין שהוא בקרקע והא' דדייקינן מדכתיב מקוה מים יהיה טהור הויינן על ידי אדם תפש כמ"ש הר"ב לקמן במשנה ס' פ"ה ובמשנה ד' פרק ו' דתרס ע"ש

ספק מים שאובים: ספק נפלו שלשה לוגין מים שאובים במקוה חסר: ספק יש בהן ארבעים סאה כלומר ספק היה במקוה ארבעים סאה כשרים קודם שנפלו השאובים דהוי אין השאובין פוסלים אותו: יש לו במה יתלה יש לו מקום לתלות בו להקל שלא נרמז לו פסול שאין

פלין לו נמס יקלס דמס כסף בשי מיכייסו דכפול
הם וסו סילכך סכיסס פסולין וסלי דמסריכן סכס
ספק מ"ס פסולין דמקוס פיס לו נמס לקלות פיכו
מסוס דסס כין דרכנן וסס דקכיס נס"כ טרמ"ייקוור
מקוס מיס מס מעיקרי
פמיס אס מקוס נידי פסיס
פסמכתס כמלמס פיס:
ד נמסל מלס פיס כמקוס
מ"ס כלל כסכפל כו רביעי
מיס פסולין וכפלס פס"כ
פיעורו כמי נמסיס: על
פכי פסיס לסחר סייו כו
ברכס מיס כפריס: מקמיס
פומרים וסלכס כמ:מיס:
ס סל לוג לוג לוג לוג סס"כל
ניוסס: מרס"ס פניעו
לנוסס פלינים כסר לסוס
ליס כמקוס פלס סכפלו
לתוכו ג' לוגין מ"ס פסולין
דלס פס לוסו וס"כ סוסיל
וסיו נמקוס מ"סס קולס
פסניעו פמיס לנוס פליס
לס כפכל פמקוס: כמקוס
פסיך למקוס כמקוס כסר
פסמיך לפסוס כוס ציעד בכפרוסו וזס עומר כפפלוסו
וס"כ פמיס סכנוסות פעזמדיס נפכי מ"נמן פסיכי ולס
כמעורכין ולין פלכס כר' פמעון: ו המסנק כמו
פמפלק פמפלק פס פמיס לכל פסד ולס פפלס פמיס
פמיס פלס כקיך פמיס פלקי לכל פסד פלס פלסו
מן פמיס כמסנ כפסוס וסס מכנו מכנו פלסס לוגין
מיפלס פמקוס ודוקס כפלין נמקוס מ"סס סוס
דג' לוגין מיס פסולין מוסלין לס פמקוס פכל לס פיו
כו מ"סס לין כל מיס פסולין פכעולס מוסלין לוסו:
ורכי פמעון מכפיר מכוס דלין מככיין לפלינס פלס
לפלק לס פמיס לפקוס פסד ולין פלכס ברכי פמעון:
לכנכן תרנוס וכנס קרכו וסס מניכו ודוקס לכנכן
פלס כמכוין לקכל פמיס לכך לס כמכו פסולין
דכקיב

כו' לכל לס פיס כו מ"סס לין כל מיס פסולים מכעולס מוסלים לוסו לס"
מ"ס מכרס סוס דסס כפסקס כמס זריעין ליפסר כמוסלס (כדקכן מסכ' ז' דס' נמי') וס"ס לי מכיל נמן מר"ס

רבי אליעזר אומר אם עונות נשים הוא מים גבור ישבר ואם לאו לא ישבר רבי יהושע אומר כין כך ובין כך ישבר או יכפה אגלא יערת:

ח חסיד

ושבר דסיפא דברייתא דאין מעיין כו' מכתב מר"ב לע"ל מעיין מכיא אם מעין מלין בתמיסת ידי אדם ואם אין מלין בתמיסת ידי אדם כלים כדאם מגע לבנכן ובתמלאו מ"ל כור מכם מב מעקום מיסים מוקי בו מתוך אדם עבר ומפו' עליו עבר מרתכים וכלומר לר"מ מרתיה ליה ולרי כדאית ליה ובכ"ל כמס מרמ"ם ולא כבעל קרבן אהרן ומפירש דברייתא זו אליבא דר"מ ליקמ: ואם לאו לא ישבר כתב מר"כמאן יאלו מן מעים לבור רבינו קולם מכיר מדרכמכיר' לסמיל מקבקבים מל בליון ונכך יבכלו ומכמר מע"ל כך קולם מיסברו ומולרבים מכן לבור מל עמר"ם ומם לאו לא ישבר אם אין מים בבור מעמ"ל מסיפ עוכת נמעים מכולם דמיר בסיכא בקבקבין לבכר אים מעמ יש"ו בקבין לעמל מעמ מיסמקבקבין רבינו' קולם מיסבר ומם"כ לא יוציל לסקוות מלין לר' אליעזר דמ"ל רבינים כמקלם מומל אם מקוה ומפי' אם אמר כך ירדונ מעים לא יוכבר מכל מסמ"ל דמיכ' מר ויסו עוכות נמעים ומ מים בבור כיון מים מעמ מים בבור לא מעלבים רבינים מים מלונין אלא נ' לונין מל מכי מעים כדאמר לעיל ולא חיימכן מעמ יסיו בקבין נ' לונין דכולי מלי אין בקבין ומ"כ יבכר מקבקבין ויבכר מיסמ מימוש מי מקוה כמעבכם ומסירו אם"כ מי נמעי' יבמ רוכו מי נמעי' ומיבומו דבמעבכ' וכמ' אם"נ דכבמעבי' לבוכו מי' מירו נמעי' מים רוכו כמעבכ' כיון דכבמלי' מיבוא מקוה ומסוקים מעבוכו כמעבכם וכמ' מכיל: דלא כין כך וכין כך יבכר כתב מר"ב דקבב' מלים מעמ"כם דמלכם מר"ם מ"ם דמלכם כר"ל ומרבכ"ם כתב בבירוש ומלכם כר"ל וכמ"ל מבכם ל' וכן כמ"ם דמרוא מ מבכם ו' מבכם לאין מעמבכם כמרם אלא אמר מבכר מיו אם רוב מי נמעים מכמרים ומבק כן מלכם ומם כמבכם ל' מ"ק דמעורם מם' כן מ"נ דכתב עוד מירם אמר מעמ דמ"ם מ"ם לא דמ מלין דכמקבא לבו' מירוש מעמ ומרבב"ם כמכורו מ"ר מעמ' מכמעמקמו לרבי רבי יהוסם דבכם כרמב מרכריו כמעמ דמקבים לאמילו בכולם מכמריכן לא מבי מרילים דבמק אם"כ דמעמכם מיכם כמרם אלא אמר רוב מכמרים דל' דילמר מתוס מן מעמורם מאמ"כ אבל מ"מ מעירומו דבכם ומלי דקמים דמעמרם כמדים דלר"מ"כ מיסמ כוס מכור כלל מן מעים ומאמילו לא ימים כמב נמעים ומבק דמלכם כמוקו וכמ"ל מבכם ד' מעמרם דמיכומכר אלא אמר מרוב ומ"מ: **אבל** לא ימרם דמ מל נב דלבנבן מעלן ולא כמכומן מיקמלאו ומוי רומים דמכימן כמבב מיאר מכיר דכמירם מר"כ כר"מ דלקמן דמסורים מאבי מכא דבימן מעירם לבור מקמוכי מקמוכיכמו מר"מ:

דכמיב לך מעין ומכור מם מעין מלין כו מלדם מלם כור מלין כו מעיבמ ידי אדם: נמעים מים מכמקמרו מעים כמבים ומרלו מם ים כו כמעם מים ממכור נרסיכן ולא נר' ומכר מקבקבי' ומכר מכמזכן לבור דבמ מים כיון מעמיך כל מבורים כומלים לבור: ומם לאו מלים מלים מומכות נמעים מי כמי מלין מים מבור לא ימכר דמם מים עוכת נמעים מרי לא יוכל לבמים מקום מן מעים מבקבקים בלבר דמ"ל לרבי אליעזר מלים מעמ"כם מעמ"כם כלא מו רומכמולם מכל כמים עוכת נמעים ימכר לעמים מלו כמים ומעמלא רוב מקום נמי נמעים וכמלין בו מים כלל לא ימכר מעמ' מים מוכם נמעי' מעמ ומלו מן מעים לבור רבינים מים קולם מכירם ומכי מליאזר לעמים דמר לע"ל רבינים מים מומלים מם מקום לבקמלם: רבי יהוסם אומר כין כך וכין כך ימכר דקבב נ' לונין מומלין מם מקום כין כמלם כין כמ"ם זלא רבינים ולא מיימכן מעמ ומלו לבור נ' לונין ק"ם מכירם ומם"נ דלמו עוכת נמעים מעמ ימכר ומכול לעמ"ך מל מיומו' מקו' דקבב' מלים מעמ"כם בלא מסורם ומי מלכם מר' מליאזר: מו יכמם מכומם מקבקבים מעל חבב מלא ומלו מעים מקוכן לבור מלא ומלו לבר מבר (ומכם) כמבים לבור: מבל לא ימרם מלם מבבים מקבקבים ומירם מומבמו כמים מומלין מסרי ים כמן מעמ ידי אדם: ת מסיד

ח חסיר ששכח עציץ בבור ונתמלא מים
אם היו חמים צפים על גביו כל שהו ישבר
ואם לאו לא ישבר דברי רבי אליעזר ורבי
יהושע אומר בין כך ובין כך ישבר: ט
המסדר קנקנים בתוך חבור ונתמלאו מים
אע"פ שבלע חבור את מימיו הרי זה ישבר:
י מקוה שיש בו ארבעים סאה מים ושיט
רבי אליעזר אומר מטבילין במים ואין
מטבילין בשיט רבי יהושע אומר במים
ובשיט באיזה שיט מטבילין בשיט שחמים
צפים על גביו חיו חמים מצד אחר מודה
רבי יהושע שמטבילין במים ואין מטבילין
בשיט באיזה שיט אמרו בשיט שחקנה יורד
מאליו דברי רבי מאיר רבי יחודה
מקום שאין קנה חמרה עומר אר
בן דולגאי א מ מקום שחמש

ח אם היו מים נמים ע"ג כל מקום יבבר פ' סל"ד
מלא כמלאו מים דכל מקום מן מקוברים
ומעמים עזר"ם יסבר מבנין מקום יקבעמו מים מלא
יסיו נמי ע"ג ויסיו מקוברי' ואו יכלו מעבו לבור ויסמלוסו
מים מין כו ע' מסמוסם לאו
לא יסבר מים מי מבנין מים
מרוב דרוב נמקבים לא י
ע"כ: ורא"ש בין כך ובין
כך יסבר לבל לא יכמס
דמסיב מקום ידי מרם יוסר
מעבים מבקפי' לבנבן דמקום
לא מיסב עליהם לבבלם
מעולם דלא מבלם אם לבנבן
ע"כ מרש"ם: ט המסדר
קנקנים בתוך מבור מקום
מלא מים בדי מיבלאו מי
בתוך דומבי הקנקנים ולא
יבלעו מין שיבקן לתוכן:
ונתמלאו מים שבלעו המים
בלבמוקהם ושם עבדו לתוכן
עד שנתמלאו מים אמבי מבלע
הבור מילין שבר הקנקנים להמים
שבתוכן לא חשיבי שאובין שאבן
מיבמסן המים לתוכן ב"ה בסמר הרמב"ם: י ריא"ש בשיט
ומים מ"ר הרב המבי שהמים מקבלין וכו' הא לתקן בסמ"ק ומי
מם הרב ומ"ל שהמים מקבלין ומטבילין המים קודם ש"ישקע
מן בשיט ובמים קודם הטבלה נקשה מילאמי מהרב הא להטבלה
ד במים קודם שנשקע בשיט ובדרי מם לא היה המה
בעלה במים ומבן בולה בבית מחקב בעמבן שהבא במים
בלא שם הרב ומ"ל הרש שהמים מקבלין ומוכים הוא מן
של כרש המה ובמים הטבלה ומין כאן מלבה לאין המים
לא שיט הין ושיט הילבי' לבקבן בבא המבה ב"ל עב נקם
ל' להיאך מקבלין המים מבמוקה בבבי הוא מבי
אינו מבשוקת מא מל' הרמב"ם מבל לאין
הרב"ם המבי שהמים מקבלין כולמר לבשהמבי
קודם שהבינם בשיט ומוקם המים המבי המבי לתקנם הלבן
מבמבלין מהמים ומה בלא מים יבין במים מבמר מבמר מודה ר"
מבטבילין בשי' ומין מבטבילין בבים ומיסו מינבמרו מבטבלה
מבמ

פרק ג א וחסר אפילו קרטוב פירש רש"י מלק
עש"ל בלוג ושוש מעיני שבשמיני
שלוג ומנלמי לן מכר לסיבו"ז סכן נס בקר לקרוטות
בקרוטות מעבר מעמ סל רעפי מלא מגריבוסו לכולי כו
לכסן בסקות שוס מסיעור
ולפי זס כרוקס בקסי מכמ
מסר קרטוב ורשיי לבל
בקלת ס' מקוסות מכבר
בפס מרסנ"ן דרוקס קרסו'
ומכרפס לו דלסו דוקס פלס
לפי' מקוס מקרטוב כל
מסכרוס' פלס אפילו כל
מסוס מסול ס"כ ומקס סוס
מכס מרוס מכנים מכנכסו
גם כן מקו' כס"ק דר"ס דף
לג ולל מרס בסקוקס נקס
ולסו דוקס דלפילו מ"מוס
מכלן ולפילו מסר מפס
מיכן מיכל ס"כ נפ"ס ומי
הכי כלאו כוקס אלא אפילו
כל שהוא אלא הכי קמני
אמר שמסר לן לוגין
ולאלא אוקן כל שהוא לא הוי
לוגין היינו סף מילתא לא קמי'
כלל ראין לך כל שהוא שלא נוכל לתלקן לשתי מים דפס
לשוסר כן קשי' לרבו להכי כמה לקבלי מסר מתכנ"ל לרפ"ם
לכרה כמלש שס ומלש שוך הכ' שהרשבן כל ובשמס מקר
מהמחברי' שס שיעור קרטוב לגרר הרלבס כתב כן
ברים מה ונסמך מה מקוואות: עוד ש"לא מתנו עלוסו
ושוך כי הרב בנין מלקוה שהיה בו כ' סאה מים כשלי
ובמלו לקרבו לוגין מים שאובים ובקלוס אח"כ: אלי
נשתי בו וכ' הרלבס בסי ובמיבורן סר"ס
מקוואות ומשם לקבלים מים סוברי שהיו לוגין
מקעבדו מהס בכל שמה ושמה מסברת לי הנשמ"ס
אמי כשלא מתנו מלוות ושוך שבין שלא לוכרר
שמא כל הן לוגין נשארו בלא הנשארי ולא לגמרי
מהס בלוס ל"ל כבוה אמי לא מש מ"ב ל שיעור
שלתס ובילא בזה הדרש הראבד בהשגות
מלוסו ושוך ומשמ שהכי הלכו ולכאי מן הבור
שנמסלא ויש בהן לן הכשרי שורר לסוף אלא
מקס ע' מלס ועוד כסר פוסילו לגלס כמסלו פלס מקמס ג'
סיעמוד

נפי מכיס מפיס מר וקסן ולס מס"ס ירך כל כן סיכול
ליסמך ולסכנס כמס מר מל מכיס מעלמס לו מכלס:
מפומרק מכול מפומרק מל קנס מכיקין מ"ס מכול
מס מכים לקוכו ומכור מנקב מל מכומרק מכול ביסו
מוזרוס כו מסמי מכנמוס
ביכוכיוס מסן רומב מקי
מכנמוס מרסמוס מלכים
מיר לס מנגולל: מכמרל מלג
כל זמן מסוס לך כל כן
מסוס כמרל כלוג ומוס כלי
מקוזיק ו' כיכים מוס כמרל
כס מקיס וטולין כו
ומלכס ברבי יסולס:

רבי יוסי אומר היורד בפי חביות ר"ש אומ' הנכנס בשפופרת הנוד רבי אליעזר בר צדוק אומר הנטרד בלוג:

פרק ג רבי יוסי אומר שני מקואות שאין בהם מ' כאה ונפלו לוה לוג ומחצה ולוה לוג ומרצה ונתערבו בשרים מס"י שלא נקרא עליהן שם מס"ל מ"
אבל מקוה שיש בו מ' כאה ונפלו בו ג' לוגין ונחלק לשנים פסול מפני שנקרא עליו שם מקוה ורבי יהושע מכשיר שהיה רבי יהושע אומר כל מקוה שאין בו מ' סאה ונפלו לו ג' לוגין וחסר אפי' קרטוב כשר כפי שחסרו לו ג' לוגין ורבי אומרי' לעולם הוא בפסולו עד שיצא ממנו מלואו ועוד: ב
שיר חבר שבחצר ונפלו לו ג' לוגין לעולם
הרי עד שיצא ממנו מלואו ועוד
אם

בכל מקד מקס כמיעור מקוס מס"ל כל מקד מכן: ומסר
אפילו קרטוב לסקר מכפלו מלוס ג' לוגין מים מסוכין
מכומכים כמסר מעכו אפילו קרטוב מל מים כסר
לסומיף מלוים ולמסלימו לסיעור מקוס מס"ל מכמוסו
קרטוב מסכר לא מסר מעט מקמ' לוגין ונמכנס מלא
מים כו ג' לוגין מים מסוכין קרטוב מלק אמ"ל בלוג:
מ"ס כמ מעכו מלוסו כמ"ס מסיו בו מלא כמכלו כמכלו כו
ג' לוגין מים מס כין ומול מעט יוקר כדי לסמר מג'
לוגין כנין מקוס מס"ו בו כ' מס מים כסרים וכמלו
לקוכו ג' לוגין מים מסוכין ומקמלא אמ"כ מי נמסים
לעולם מוס כמסולו מד מיוכים מעכו כ' מס מסיו

מפיו מס מקלס ועוד מעט יותר למעט ג' לוגין: ב
מיעוט בתבר ר"מ מקום כסר למס' מן מסמל ומקון
לכסר כדי מיתחברו ויטהר מעליון מסמל מן מקום
בכסר דמערי' גוד מסיק וכ"מ מס מכס' למעלס ומסמל
למסס דמערי' גוד מסיק
אלא מס כן מסק מסמקו
מיעין ויכס מעכו מלוטו ומו'
כדמערין ויס נורמי' אלא
מס כן מקק כלומר אלא מס
כן מתס מל מסקום מסר
מסס מד מלא ינע (מקר)
נמלס מסים ונרס' דמסוכס
כ"ל מקר ומין מלכס כדבי
מלעזר כן מזרים: ג ומסמ' מכנסת לו כנון מי נמסים
מנמי' מן מעדרין ומכנסת לו:

מן ער שיעמיד בחצרם מאה ויטהרו
העליונים מן התחתונים רבי אליעזר בן
עזריה פוסל אלא אם כן פקק ג הור מקק
שהוא מלא מים שאובין והאמה נכנסת לו
ויוצאה מסנו לעולם הוא נפסולו עד
שיתחשב שלא נשתיירו מן הראשונים ג' לוגין
שנים

מקום

לי מלזס דנמירוסו לא מסמע כן מסמע דיוקא דדייקינן
בדברי ר"ג דמכי מיכא כמי למידק בדבריו מכמיריסו
וכר מן דין קמס לי מקום מסכס מ"ו מסמרין מת
מקק מוק מעליון מן מתמתון כו' ומל מילון ומקום כל מסיקים. ולכן כ"ל מסין מדברי מרמב"ם מנמנורו
מכרע דמ"ל דלא מעריכן גוד מסיק וכבר נס מכ"מ כתב מלמסר דליכא למידק מדמקום ולא כיסר מליון ומקמון
מכל כתב דמלמוכי מכמ"ק מסמע כלנכי ב' ניסוק כו' ומכי מוסר דנס מקום מין מכרע מכרי כתב מעס מדבר
מין מס ס מכזקלין מערכין מ"כ מעמו ומין כלמון מוס מסמעוק דלא ס ל גוד מסיק וכבר נס מכ"מ מנמו
כתב כן מס ולמיכך מוסר מכי דמרמב"ם מוסק למעכי' דמכא כמוקמס"ס וכמו מסוסק למסיס דמ"ו ומרוויקו
מרמב"ם דמיק לן מסילו גוד מסיק ומקמרס לא מקיס כמו מסמרס נמ"ר ומס דנמסיס דמעכי' ו"מ מס מיו
רגליו מל דמסון כונמוק כמ"ס מסן דלא כדל דמ"ל דמס מסכי מסור מקס מעמס מכוס מסין מסמים מעל מסדס
מס"כבי מכמקמקו כנוב וכמנס מסיכו מכור ומ"ס מסק נמנים מנס דמקמכר וכמו מסמלס מס מכ"מ נמס"מ
מס"מ ומיל דמיק למסור למסק נמסיס דמס מיו רגליו מל דמסון כו' דמס מ' מסור כדבי יסודס ומקלנס מסור
מכל למנוס לו מעס ולי כדמס דמעמו כמנומו מכוס דכל מכי מקכיס ן מ"ל דמעריכן גוד מסיק וכ"ס גוד מסיק
למכי מסק כדבי יסודס ולא מוס מקס ומס"כ מקלוקת דמס נמר מכי מקיס לן מנס נמנים מנס כדבי יסודס ובנס
מלינ מסור מס מרמב"ס דלמרמב"ס מסיס דמנוס מנס דלא נמ"ס מר"ג מס מסיס כדבי יסודס ומכי כן מדיך למלק
נין מדס למנוס ודמדס לא מ"יך כיס גוד מסיק מסמנס מכמכמי מבל למסור נמדס כמי מיכא גוד מסיק ומס"כ
דמעריכן ומכמדיכן כיס וכן כמי כמנוס מכמיכין מסמס גוד מסיק ומיס מקס מקלוקת ולמי' מלנס כדבי
יסודס וכ"מ מ"ק דמכא וכמקס דמ"ן כך כדמס לי בדעת מרמב"ס ומסור ומקיימנ' כל מסמכיות מסמקיס מילינ
דמלנמס: **אמ"ב** מקק ומכמ מריב כלומר מס"כ כו' מד מלא ינע מקר נמלא מיס מלא (נמסנעות) מכור
ומו יסיס מכור מסור כך למון מרמב"ס וכ"מ מסק וכתב מר"ג מסוס כ"למיקר וכן מיס נכומסק מקר"ס לל:
ג והאמה נכנסת לו מי' מר"ג כנון מי נמסים מנמים מן מעדרון וכ"כ מר"מ ומירס מכ"מ כלומר דמלו
מיקס למקק מסיס כוכמין מסילו מיכס מלא כל מסו מיקס מסמרס מת מסיס מסמוכים מכבור
וכ"כ נמסרו כל ונס נמס מרמב"ד כתב כן ומכ"כ מרמ"ס נמ"מ: **לעולם** מוס נמסילו כו' מיירי מלא מיו מסיס
מל מסמ' מ"מס קודס מיכורן למי מבור דמל"כ מסי מכא מכמיעמיר נמנר מ' מס דמכן למיל דיסמרו מעליונל
מן מסמקוכים ומוב מכמי לקמן מ"ס מנכמ כ' דמוקי לס מר"ס למקבי' דמכא נמסין נמ מ' מס נמסס. מוד
רמיי כן למר"ס נמ' מרוכס דמוקי לס מכי מכוס דקמיס לים מנכמ נ' דמ"ו. עד מיתמסר מלא נמתיר
מו' מדקמכי עד מיתמסר ולא קמכי עד מיכא מילוסין כדקמכי למיל מסמע מסמים מסמי' ומכמים מכס למכמס
מוקס

שיעמוד נמנר כו' ל"מר"ג ומוקמן מירמקיו נמסס
ו' מ"ס דמרוסוק: ושהרו מעליונים מן מתמקיים
מי' מר"ג דמעריכן גוד מסיק וכו' וכ"מ מר"מ ומדכמ
מ"ל מסיקלנ' כדמנ"מ מ"מ דכמ"ק מוס מלנ' וקמיס'
לי מוכס דנמ"מ מכס ו'
מסק לא כדל דמ"ל מעריכן
ומ"כ כ"ס דנוד
מסיק לא מערי' ומסיקי נכ"מ
מ"ס דדייקמדמרמב"ס דמעמל
מעמנס מוו נלמון מערק
ולא כתב נס מסילו מוס
מליון מו מקמון דמ"מ דלא
מ"ל דמערי' גוד מסיק וקמס
לי מלזס דנמירוסו לא מסמע כן מעמס דיוקא דדייקינן
בדברי מר"ג דמכי מיכא כמי למידק בדבריו מכמיריסו
וכר מן דין קמס לי מקום מסכס מ"ו מסמרין מת
מקק מוק מעליון מן מתמתון כו' ומל מילון ומקום כל מסיקים. ולכן כ"ל מסין מדברי מרמב"ס מנמנורו
מכרע דמ"ל דלא מעריכן גוד מסיק וכבר נס מכ"מ כתב מלמסר דליכא למידק מדמקום ולא כיסר מליון ומקמון
מכל כתב דמלמוכי מכמ"ק מסמע כלנכי ב' ניסוק כו' ומכי מוסר דנס מקום מין מכרע מכרי כתב מעס מדבר
מין מס ס מכזקלין מערכין מ"כ מעמו ומין כלמון מוס מסמעוק דלא ס ל גוד מסיק וכבר נס מכ"מ מנמו
כתב כן מס ולמיכך מוסר מכי דמרמב"ס מוסק למעכי' דמכא כמוקמס"ס וכמו מסוסק למסיס דמ"ו ומרוויקו
מרמב"ס דמיק לן מסילו גוד מסיק ומקמרס לא מקיס כמו מסמרס נמ"ר ומס דנמסיס דמעכי' ו"מ מס מיו
רגליו מל דמסון כונמוק כמ"ס מסן דלא כדל דמ"ל דמס מכי מסור מקס מעמס מכוס מסין מסמים מעל מסדס
מס"כבי מכמקמקו כנוב וכמנס מסיכו מכור ומ"ס מסק נמנים מנס דמקמכר וכמו מסמלס מס מכ"מ נמס"מ
מס"מ ומיל דמיק לן מסור למסק נמסיס דמס מיו רגליו מל דמסון כו' דמס מ' מסור כדבי יסודס ומקלנס מסור
מכל למנוס לו מעס ולי כדמס דמעמו כמנומו מכוס דכל מכי מקכיס ן מ"ל דמעריכן גוד מסיק וכ"מ גוד מסיק
למכי מסק כדבי יסודס ומס מוס מקס ומס"כ מקלוקת דמס נמר מכי מקיס לן מנס נמנים מנס כדבי יסודס ובנס
מלינ מסור מס מרמב"ס דלמרמב"ס מסיס דמנוס מנס דלא נמ"ס מר"ג מס מסיס כדבי יסודס ומכי כן מדיך למלק
נין מדס למנוס ודמדס לא מ"יך כיס גוד מסיק מסמנס מכמכמי מבל למסור נמדס כמי מיכא גוד מסיק ומס"כ
דמעריכן ומכמדיכן כיס וכן כמי כמנוס מכמיכין מסמס גוד מסיק ומיס מקס מקלוקת ולמי' מלנס כדבי
יסודס וכ"מ מ"ק דמכא וכמקס דמ"ן כך כדמס לי בדעת מרמב"ס ומסור ומקיימנ' כל מסמכיות מסמקיס מילינ
דמלנמס: **אמ"ב** מקק ומכמ מריב כלומר מס"כ כו' מד מלא ינע מקר נמלא מיס מלא (נמסנעות) מכור
ומו יסיס מכור מסור כך למון מרמב"ס וכ"מ מסק וכתב מר"ג מסוס כ"למיקר וכן מיס נכומסק מקר"ס לל:
ג והאמה נכנסת לו מי' מר"ג כנון מי נמסים מנמים מן מעדרון וכ"כ מר"מ ומירס מכ"מ כלומר דמלו
מיקס למקק מסיס כוכמין מסילו מיכס מלא כל מסו מיקס מסמרס מת מסיס מסמוכים מכבור
וכ"כ נמסרו כל ונס נמס מרמב"ד כתב כן ומכ"כ מרמ"ס נמ"מ: **לעולם** מוס נמסילו כו' מיירי מלא מיו מסיס
מל מסמ' מ"מס קודס מיכורן למי מבור דמל"כ מסי מכא מכמיעמיר נמנר מ' מס דמכן למיל דיסמרו מעליונל
מן מסמקוכים ומוב מכמי לקמן מ"ס מנכמ כ' דמוקי לס מר"ס למקבי' דמכא נמסין נמ מ' מס נמסס. מוד
רמיי כן למר"ס נמ' מרוכס דמוקי לס מכי מכוס דקמיס לים מנכמ נ' דמ"ו. עד מיתמסר מלא נמתיר
מו' מדקמכי עד מיתמסר ולא קמכי עד מיכא מילוסין כדקמכי למיל מסמע מסמים מסמי' ומכמים מכס למכמס
מוקס

שנים שהיו משילין למקוה והליג ומחצה
וה לוג ומחצה חסרה את כחותו ומשיל
ממקומו הרבה והמע־המן הצרצור ומשיל
ממקומות הרבה ר׳ עקיבא מכשיר וחכמי׳
פוסלין אמר רבי עקיבא לא אמרו משילין
אלא משיל אמרו לו לא כך ולא כך אמרו
אלא שנפלו לו שלשה לוגין ד מכלי את׳
משנים ומשלשה: מצטרפין ומר׳ אין
מצטרפין בעל קרי החולה שנפלו עליו ט׳
קבין מים וטהור שנפלו על ראשו ועל רובו
שלשה לוגין מים שאובין בכלי א׳ משנים
ומשלשה מצטרפין מארבעה אין מצטרפין
בשה דברים אמורים בזמן שהחחיל השני
עד שלא פסק הראשון ובשה דברים אמורים
בזמן

שמים כולם מן הרשומים כשו שמשבכו לעיל שלש לשי
שבכין שמים פשיו בכור ושמים מיוחדים בתוכו שם
מנשים ט׳ מקנה על מקנה מעכי שמים מיוחדים
לכור בשמרוכה קרוכים לכשם יוקר מן הרשומים שמיו
שנורוכן שניכו כש׳ (עשכה
ת׳) מיו בשלין מ׳ שמש
מנשמתין מין כלום שמלש
בכתף וכוחן לשלין על
מירדו לשמתון מ׳ משש
מסש ולשי לשכבורו שרוויישו
על שמתון קש בשיוש
ים׳ל דלש כשקי כי שרליש
שש שמול מו שש שמול
שמרי כנתן משש ונמל משש
דמי ומעריכן עד רובו שלש
ים׳ל דכשרלי כשקי וים׳ש
שלש קמליכן נכש׳נ שש דלש
כשקיל רובו רשקוש כשרובש
דשרין כש שערל ומש׳ש
שרוישו מעכשרי וים׳ש ומשי
שכש שכש דמשכי׳ לשיש
שכמי׳ ויוכשים לשי מסכון
מנשקבי׳ דלשיל מסכיכן לכל שמוסלים משש נשי׳ ויוכשל
שלש משש כולשו כשרים ונב׳ לוגין שמוכים שוש
דשמלו לשו שכל שכש כולשו שמלים ומש׳ש שוליכן
נשו לשי מסכון נ׳ נשש שרלב׳ד ושיין נשוף משכש ש׳
דשרק ש׳ ועוד שש משכש ש׳ נד׳ש זכוסמים כו׳:
הסנחש שש כשיו. שיין פרק ז משכש ו׳: וחכמים
מוסלים מי׳ שר׳ב דשכרי נ׳כלים מנשרפים
כדשכן לקמן וכן שיכש שר׳ם וכשב דנ׳ שמלוקש נדבר לשיכש כשי דכין דשמרי שמילו כל׳ וס׳כלים מוסלים
(יכש׳ם שר׳ב בשמכש ד׳ ס׳ק דשמורש) ע׳כ ומשוש דשכש מכיכן לקמן מנ׳ מנשרפין מ׳ מנשרפין כיש
לשו לשוקים רכבן דשכש כי שמכי׳ דלקמן ולש כרבכן דבריתא׳ וכבר כתב שר׳ב ברים שמכיש לקמן מ׳ מ
דשלש׳ישו דרבכן מוש וש׳ם שר׳ב לקמן כל׳ש לש כך כו׳ מכלים שרכש לשו דוקש שלש נב׳ קורש שרכש ומ׳
בריכין לרשוק ולוטר דש׳ק רבכן רכשו שמנ׳ כלים מנשרפין ס׳כ מעקושות שרכש שמכלי שמר שמי מנשרפ
דבך לי מקושות שרכש מכלי שמר כשו נ׳ כלים לשוריישו ול׳ שרשכים כבשי ומשרו מכשים כו׳ שוך שמשים כשילי
ומשילו מעקושות רבים: ד ומד מין מ׳מרתין ובתרק קמש דשמורש מכשש ל׳ כתבו שר׳ב ושרשל׳ש דמ
כן שלכש ומש שמרכתי כוש כש׳ל: בעל קרי שמלש מכשלו עליו ט׳ קבים מים מסור ומשרינן משש בכתיכ
שכל לש בשכילש שר׳ם ומש׳נ דכבריתש ליתש שולש ס׳ש מכי שמרשש שש כשזנים וכן נש׳ב דנ׳ים דקש
שמר רב מנש שרי שמרו בשל קרי שולש כו׳ ומש רבשש׳נ דרכות מכן דנשלקרי נריך שכילש ושכילש בשרכיו
מלש מיש ומיין רש׳ם דשכילין מסיש נשקבש עורש כרעירם שר׳בשש ומשקיכן כשרק מי שמנו דשורש מיש
מנולש

ואפילו כלים מטמאין: בזמן שלא נתכוון לרבות מקום
קטן שלא נתכוון לשום יד אלא לרבות כו' עיין
שפילו קרסול מיעור מיעט אחד מן הכלונ:
המניח כלים תחת מצנור ארוך שני נפחים בכתפיהם
כו' ו' כלים דרך
עין לעקים ונפח מיירי
בנכנס מן מקצתו ולכסוף
מקצת רשות היחיד ונפחים תורת
כלי עליו בקצתו שעל
מקצתו מקרי כן לא מטיבי
מעים מבחוצה מים מטבים
בשיעור ולא מים תורת כלי
עליו בקלום: ואחר כלים
קטנים דלא מים דלא מטיבי
אבי' כלי גלגלים דלא מטיבי
כלים לעכין מושאם מטיבי
אלים לבטל את מקום אבי'
אם מגרם אז כמה אוזנם
דלא דמי לעכים מקבלים
ברשם מגנ לבנגן: ובית
שלל מטמרין בם בם בתרק קמא דטבת בס"ם עוקבי
עלונגיסו בטבילין מקמ מצנור בשעת קטיר מנים
ונתמלאו ונטבלן ונזרו ונתקטרו דבית שמאי מבדי אם ם
מזור מנים לא נתבטלם מקטנתו ברשמנים דגלי
דעתים ברגם מיטלו לתוכן ובית שלל מבדי בטלם
מקטנתו דבי נתמזרו לאם דנתים דקטנר לא ירדו
נמים מזור שכל מבילין מקמ מצנור בשעת קטורמנים
ואחרו מנטמים לגם ובגם לתלאכתו ונטבלן דברי מכל
מושיל ומקבלם לכך נתכוון לא בטלם מקטנתו בטבלתו
ונאם מבילין בשעת מזור מנים דברי מכל מטורי שלא
נתכוון מקבלם לכך: בשבת בתנר מטיל מטיר בתנר
שלא מקמ מצנור ובתלאו מן מבוטלין ובטלי לתקון
דדוקא מקמ מצנור מוא דטליני בית שמאי דגלי דעתים
דרגם מיטלו לתוכן ואמום מזור לא בטלם מקטנתו
קטיינתא שכל מנים בתנר אפילו בשעת קטורלם מוכתא
מעקרים מתמצתם קטיינתא מטיר שלכך נטלם בשבתמזרו:
עדין מטלוקת בתק מם מזעדת שלא מעדו לעכין מל כך
ולא דבו תלמידי בית שמאי: ב מעבים מבלא מקמ
מצנור לשמשיך מנים לתקום: אם יש לא לבונו אמם
מביב מד' רוחותיו כדי מישים לא בית קבול: מוסלת

בזמן שלא נתכוון לרבות אבל נתכוון
לרבות אפילו קרסול בבל תשנה מאטרפין
לשלשה רוגין:

פרק ד המניח כלים תחת מצנור אחד
כלים גדולים ואח' כלים קטנים
אבי' כלי גלגלים כדי אבני כלי אדמה מוסלין
את המקום אחד המניח ואח' חשובה כדברי
בית שמאי ובית הלל מטהרין בשובה אחר
רבי מאיר נמנו ורבו בית שמאי על בית
הלל ומודים בשובה בחצר שחוא שחור אחר
יוסי עדין מחלוקת במקומה ע מרת: ב
המניח שבלא ת תחת מצנור אם יש לה לבונו
מוסלת

(ומעמיד את מקרי עליו מעמד
מקום) מ' מלם ומאו רבנן ומקיבו לבדיל לשנה מ'
קבין מכן מיעדו לרמ"ע כלמנ"ף וכ"כ בפם מרמב"ם
בעמנה ב' מ"ק דעליות:

בזמן מלא מנתכוון לרבות מ"
מיס מיטים בו מים בפמוע
ולא יפסד מ"מ מבילו מיטבלו
בם בך מי' מבל ומעמ מל
מטור ורביבו ירוקם מטוביטל
מעבכם מקטנתם ומירמו
לבתכוון לרבו מ"ם מעמנת
רמבוכם מקמקיל לטמיל בו
מים מים בדמתו לטמיל ב'
לגין מ"ם ומבמתי לעמר"ם
מעמרם כמו בן כדברי מטור
מבמע ולל כל מ"ם דר"ם כלים
מיבם מבטרפין לטמיל מת
מקום בזמן מלא מים בדמתו
לתרו"ופר מכל מם כמעיל
מקם לזם מיבם בדמתו
לעדות לעקר מו לימטרם יותר אפילו קרסל בכל
מעם ומעם מבטרפין לב' לגין מ"ב:

פרק ד א תחת מצנור מ' מר"ב מקבעו ולבסוף
מקקו מ"ין בעמבם ב': אחד
כלים גדולים ואחר כלים קטנים מ' מר"ב ואחר כלים
קטנים דלא מ"מ דלא מטיבי וכן מ"ר מ"מ דמבמע
דק"ל מבל מתו' בקבו אחר כלים גדולים מעדיר גדולן
מ"כן מקבלות מ"מלם בגון כלי עץ מסן יתירים על מ'
מלם מ"כן מבלמלין מלא וריקם מ"מ מבי מקרי מטיבם
ומם כלים קטנים כדבקן בעם כלים (מ"כ) מדקי מבכלי
קרם מן וקרקרותיסן ודומבים מ"ם יומבים מלא מטומבים
מ"מ מן מבלי מיבם קטן ומד לגד מבלבניר מעבי מטור
מ"ב ולמון יתירים מבבעבו קטיל דמקזיקי מ' מלם מבן
בדמם' דכלי ונמטר דובם ול מרמ"ם מטקזיקי מ"מ מלם
ול מתר"ם דמיתי מטו' ב"כ כל מתו' ונ"ע: עדי עדין
מחלוקת בו' ירוע דר"ע ורי מלבם כרי ודלא כמרבנים
מטובם כר"ע ובתב בפירוטו מטוב מלם דבר ומרמ"ב
לא מבנמו כלם דבר בם"ק דמבמע מ"מ דם"ל דמלב' ברי וכן
דעת מרמ"ם: ב אם ים לא לבונו מ' מר"ב מטם מביב
מד' רוחותיו וכו' דמ"מ מבלם רוחות מין וס בית קבול

פוסלת את המקוה ואם לאו אינה פוסלת
את המקוה וקפה ליורה בין כך ובין כך
אינה פוסלת את המקוה: ג החשש
בצנור לקבל צרורות בשני עץ כל שהוא
ובשל חרס רביעית ר' יוסי אוסר אף בשל
חרס כל שהוא לא אסרו רביעית אלא בשברי
כלי חרס והן צרורות מתחלחלים בתוכו
פוסלים את המקוה ירד לתוכו עפר ונכבש
כשר סלון שהוא צר מכאן ומכאן ורחב מן
האמצע אינו פוסל מפני שלא נעשה לקבלה:
ד מים שאובין ומי גשמים שנתערבו בחצר
ובעוקה ועל מעלות המערה אם רוב מן
הכשר כשר ואם רוב מן הפסול פסול מחצה
למחצה פסול אימתי בזמן שמתערבים עד
שלא יגיעו למקוה הין

ובמ"ב דעם כלים אין לרקדק כלום דקתני (במשנה ג') מטמאים מגבלי חרס מכלל שאין לא נזכרו דמ"ב קתני (במשנה ז) ומטמאים מגבלי חרס מכלל שיש לא נזכרו חר"ל ועיין מ"ש בעמ"ו. ולפי"ז בכל מבקר כמש"ר ריקק דעמעת דרוקק כל רוחות מוש דכבר מבל מים יש לו לזכיו מנ' רוחות מעולם: וקפה ל' רוח כו' פיכס מוסלת כו' ומיירי בנין דבלמו מבלמ שיו מים כמשכים לעקוה דלמ"ל מעמל דלין מים כמלים מעמת מסיכס מ"ל מסמלים מסוס דמוים מל מסרס כמ"כן כדלמ"ל כמ' (ס') מרמ"ס: ג בצנור מ"ס מר"כ כמ"ל מעכ"ד מלין ונכנר ומרוב מקר מוש ומיסו כמקבו כנדלן וקמכן כדמי מר"כ במשנה ו' מ"ו דנ"כ: לקבל מרורו מעמנלנ"ל כמים כדי מלמ ירכו מס מים ומרמ"ס מ"ו מ"מ: ובשל חרס רביעי' מיין מעכמ ב' מ"כ דכלים: ונכבש מי' מר"כ מסמר נקמ ומכמס מסודק כו' וקמיש מעמ דמכן כמר' מל מעכמ ב' מ"מ מעוק ל' מרמ ד' מערכין ב' ומין מערכין מ' מלמ מעמ מ' מרורי מערכים מ' ומלמ מנריכים כביסים ומל דנכי מ' מ"מ דמכמ מכמל לים מעוקת כלי ' נ"כמסמ' רמים ומעיומ כנמ ב"כ מעכמ' מס' דמלמלות ומע"ב דלכמור' כרמס דר מס לפי' דעמ כביסת רגל מוס רקמ"ל לים בעיכי כרמס דמפי' כמכמרים כביסת מלי' כמי מקמ"ל. ומכמ מרמ"ס דמרמכים ומרמ"ל נורמ' ומכנמ כלומר ומכמס מוס ומקמ מנמפי' מ"כ ומי' נמסים כמ מר"כ כמכמ כ' מ"ל דכלים: ורחב מן מסמכמ מ"כו מומל כו' לפי מלמ יכוין לזס מסלל מיסיסיכלי קבל ומחכמ מים מכווכס מ"נמ מסים מן מעקו מכר בחוק מרמבים.

מ"מ מר"כ לא מכזב לקבלס מלמן מר"ס מעמיק בן מבלכ"ל מכ"ל לא מכיכ כמסס לקבלס: ד אם מן מכסר מ' מר"כ כנין מכ"ס מסס כו' ומ"כ מור כמ"ס דקרומות מכמנ' ומס כמכמי דלמכין מדין בעמ ניומר מן מנו ומלס מכ"מ מכ"מ מעמיק כל"ס ומס לזמ כו' נמ"ל:

מס

מים מ"מ מעקוס דמו לסו מים מסומים ומפו' נכוו לא מים מעמ"ל מקוס דעיירי בכבר מקבמו ולבסוס מקקו כדמרימ' ומקמס לידוס כדי מקורס מטיכומ מכמ: מיכס מוסלת מ"מ מעקוס דלא מי מס כדרך מבלמס: ג מסוסס נבבור דרך נכוו לעיות מקוס מס' כדדים ומין מוסל מ"מ מעקוס מ"מ מ"כ מקק כוקקן מעמ כדי לקבל מרורות מעמכני' מלוך מעיר ומכמזקו ולבסוס מבמו מ"ירו מוס ל ומים מלין מורס כל כמים מלוס מדי מים מעיכרים כו מסומים מן ומוסלים מ"מ מעקוס: ומכמ מרס לא מעיכ כלי מ"מ מ"כ ים לו כיס מבול מל רביעיס: לא מעמו רביעיס מ"מ כמכרי מעמס ליקס בכלי חרס לעמר מכמבר כמ"כן מיסס מכמר מעמזק רביעי' מבל מעמ לעמו מפי' כל מסומ מכוכ כלי ומין מלכס מר' יומי: מעמלמלים מעמנלנלים נמוך כיס מבול מסיכס מסודקים כו מס מל מי מכמ מלס מעס מלס מעבמכמ מ מלך ל' ומעמלמל מעלכמ: מומלין מ"מ מעקוס מלס כמנמל מבולו: ירד לתוכו לעוך כיס מבולו: עפר ומכבס מעמר מקבמ. ומכמס מס מודקיס ומעוס מוכרים מלו מרגוס נמעמלס כמלס כמורס מכיסס כמס: כמר דמין כמן כיס מבול: מלין ומכיר ומרוב מקר מוס: מוס מר מכמן ומכמן מר' מיומיו מעקו' מעמ' מכבמים כו ומעקוס מ' מרים מעמ לעקוס: ומרמ מלמנמ מפי' מכי לא מסיב לקבלס מל מזקלס מקק כו לקבל מרורות: ד מים מסומים מסן מסולים לעקוס. ומי נמפי' מכמרי' מנמעמ מרוכמר מו מעוקס נומ מעים מעקבי' כמ"מ מל מנלו מעמר' ומס כמכו ירדו לעקוס: מס רוב מן מכמר כנומכ' מ מס מסומי נמעמ' ומ מים מסומי' כמר.

מין

הוי מקלחין בתוך המים אם ירוץ שנפל לתוכו סאה מים בשרץ עד שלא יגד לתוכו שלש לוגין מים שאובין בשר ואם לאו פסול: ה השוקת שבסלע אין ממלאין מסנה ואין מקדשין בה ואין מוין ממנה יא נה צריכה צמיד פתיל ואינה פיסל את המקוה היתה ברי וחברה בסיד ממלאין בה ומקדשין בה ומוין ממנה וצריכה צמיד פתיל ופוסלת את המקוה ניקבה מלמטה או מן הצד ואינה יכולה לקבל מים כל שהם בשיר ובסה והיה בנקב בשפופרת

ד אם ירוץ מנפל לתוכו ס"ס כו' עיין פ"ס נזיר מעשרות פ"ב: ואם לאו פסול פירש ר"ב דג' לוגין מים פסוקים כו' ופסולו מים פסוקים בכפרים אין מוסגין דרך מעשה מלא ברוב וכ"כ מרבים ומקשה מה"ר מקקבירים מעתי בזמן מעתרבין אבל מלא יניעה לקוש דמסתם כמעבי מכתרבו מקולם סוף דמכסריבן מפלאו מכי מלא ובל דקמכי מעתרבין מייבו לפמוקי מיבם דלא כפלו רוב כמרים ברים דסיבם דמים בקו' מים עך מלא ומסמרים כפרי' סוף כמפל נג' לוגין מים פסוקים מפני מכפלו בו בסעמכם מגל כמים מתערבים קולם מילדו ומם כמבים ויורדים מעל מלקרוב מכפרים ביבר ומומד לבנמו כיונמנם מסמוכ מיבם יורדים לקוש בחבי מנמו מלא מתורבין מם מכסרים ובדרך מעמכם כפרים ומבם מעמם מדבר ית לל מכתב מין מעים מסוכים פוסלים וכו' מכ"ל ומבי מנמתי בתוסמת פ"ק דמעורים דקי"ב מסרניסו בקומים זוכתבו ובדמם דקמכי כתמרבו למם מקי מיבם מסניבר מסקקו ולבמיף קבמו יורד לקוש בלא מעמכם פ"ב כלומר דבתרבו למו דוקם ומסילו בלא כתרבו בחי ולא מקם מלא למסוקי בלא מעמכם" ומם דברי ר"ב כר מוכרתין מכתב מיו מקלחים כו' מלא מן מכלים מנמן ולא כתב כל' ר"ם מכתב מלא כתרבו בחבר מגל מר לכין בחבי מנמן

ע"כ מלא דר"ב פ"ל דריבם ניבם מם בלא כתרבו מלא מסלכים וכו' ולבי' מוכרם לבי' כם מם מלא ירדו מ' מעמכם כו' מלא כו' ומם מכתב ר"ב וכן מלכם כבר מקמבי לבמולמל זם כב' מעמכם ז': ת אין מעלין מעמ' וכן מעמיקר ר"ב מכל כמ' מרם פ"ם מעמכם ל בנרבי' מין מעלין כם ומים בירבם מכוכם ומדמכן בבימם ומרבמם בכיסמם מסר"ם לבכמן: "ואינה מריכה ב"ם כתב ר"ב לבי מבימם מסוכם בלי מלא כבורודים כדמבנים ב' מעלים מעמכם ו': אר מן יבל מיין מם מבמכבי מם בעם מלם. ובמת ימים בנקב מי' ר"ב לבמלו מתורת מר מלא יבמל מם מקים מעמם בבימם ומיבם לעמם דמ"ב מיבי מקבי מעיקרם ומיבם יכולם לקבל ם בלמם דמעמם ודמי מם"ב מיבור לבקב מם בבל מסום מבמלו מתורת בלי ומוד קמם דבמתוך בזוקת יש מ' לבבין מירוב מקומות מבל מין ום כי מם מירוב מירומי' מבר"ם ובקרבים מבימומים מם"ם דמם"ן דיבמו' ובם מיבים דמסים דמיקם ישום לבבין מירוב מקומות מים מבוים ומסום בדמירמי דבך דבמם ים מ בנקב

בשפופרת חנוך אסר ר׳יהודה בן בתירא מעשה בשוקת יהוא שהיתה בירושלים והיתה נקובה בשפופרת חנוך והיו כל השחרות שבירושלים נעשות על גבה ושלחו בית שמאי פחתות שב״ש אומרים עד שיפחתו רובה:

פרק ה מעין שהעבירו על גבי חשוק פסול

הע בירו

בכקב מלא בשפי כספס סים ולא קפי פרים פכלפיקכס דרים לא כפי כספופר פכוד כיון פפכס סוא לפס כסוק ופיכס יכולס לקבל מים כל פסוק בפכס לא פעמיק כלי וכפופפס פליני פכלי כפס וכו׳ ופרעב״ס כפ״ז מס׳ מקוואות כרפס עדכרון דפפר דקפי פרפליק מיכים דפייכו לפכין לכפלו מקור״ס כלי פלא יפפול פפקוס פפמת פפיכס קפער כעס יפס בכקב כספופרת לכוד ולפי זס נס כך דפוק יפוס לפכין כקב פעכפלס מקור כלי מקכים ולא לפכין מירוב מקוקות וכבר מירס פכ״ע לפוקס מוגים ליכפו׳ לא מקכס כלל פרפכס ופכס יכס לכו מירוב פפירוס׳ פמקפלס עפרס פר״כ כפי פרעב״ס דכעס יפס בכקב קפי פרלפיל מיכים ולדירים פוקק יפוס כפי בכס״ב

ופדר עפרס פוקק יפוס לפכין מירוב מקוקות פפוס כפי פרים ופרע״ס ולדילפו כעס יפס בכקב כפי לפכין מירוב מקוקות ולא קפי פרלפיל מיכים פכל יקכן פפר״כ פפירס כעס יפס בכקב כדברי פרעב״ס לא פים ברפס לי לפרס פוקק יפוס בכס״ג כפי כיון דפפפס דפוגים דיכפוס עפמת מיכס דלפכין מירוב מקוקות פכוים וקפכר פר״ב דיך מוכרל דפוקק יפוס פע״ג פס כס מכין לכפול קורת כלי פפילו פכי מייתי לפפכס עפים דרפים לפפורס דפפורת פכוד וכפמת פע״ל פפכ״ע עפרס לפוקק יפוס לדברי פרעב״ס דפ״ירי לפכין כפול קורת כלי פרכפפים פוס דעפרס כן לפי פכרפס לו לפרס פכל כפכין פפד פכל פדברי פרעב״ס עכפו פין פכרס ופפפר פיפרוסו לפכין מירוב מקוקות וכדפרים לדעת פר״כ ופ״ס לפכפס דכל פפפס דפיקס לפירוס פר״ב ופרעב״ס פכל כפ פפפס וכפיפוס פר״ס ופרפ״ס פיקס כעס דברים לפורים מן פכד פכל פלפפס פיכו פוקס פע פפקוס פס פים מקכל כל פפוס מן מכקב ולפפר פיפל פע מקוס ופ״ס כעס דברים פפורי דכפיכן כפפ״ס דפכוד מן מכד לכל פס פיקב כפוליו פיכי מיפל פפילו פיקב כעלס עפס ופס פים כל פפוס מירס מכקוב מן מכד כפפ״ס וככוס עפס מן פפוליס ומקכל מן מכקב ולפפס פים כל פפוס מיפל פעקוס ע״כ עכיכו לעדין עכס ו דפין פלפפס מן מכדפוים כליכס דפע״ג דלפפס מכי כקב כל מכוס כמן מכד כפיכן כפפ״ס וכפ״ן יכול לקבל עפמו ולפפס פים כל פפוס ופיכס לעיפר פפע דוכעס ופים כקב כו׳ קפ״ס מן מכד וכן מכפפי ככ״ס יוסף נכי עס מכקב פפור וכדכר וס פוס מעיין ופקוס כו׳ פס כתב כפס פרר יוסף מפמיפפ״ס מפפריך כלין וס וכעיך מדכריס כתב דוכעס יפס בכקב קפי לפן מכד לפרי מפלוקים פס כתב מכפולי לכקב פמן מכדכר מפריפי: פרק ח א פסול יעמ פר״ס (נעתכי דלק) מעפי פסול כיון דפי פפוקס מכוכרין לעפין דפפסר ככל פפוגעכפ״ק מעין פפיעיו מוכמין ופכו מליו מים מפיכין פוס לעפין לפפכיל כו בכ״ב ועוד דעפכיליין כלים כעוך כלים (כרעכן כפ׳ דלקמן מכפ כ׳) ומפלק כין כלים מפלוגים דפרי לכלים מקכוגים דפיכפ לפנגר פפו כפפ״ק כפפופרת מכוד מכל פרפ״ס כתב דלקמן מיכו כיון דכלי מכפ״ק כין מים מיכפו מן לפ״ק ובין מעפ״ין לא מ״ק מפוכרים ולא דפי לעב ן מכקן לעוכו מיפפוכין דפפ מעין לא כפיל מיכים מעל מכקבו לעוכו מים מפוגין כרכפ מיכי דפוס מעקוס מים כו מ״מפ מפיכו כפפ״ל מפילו כקן לעוכו מלף מפין מים מפוגין וסף דפפי בכלי מעפו מפכילין לא דפי דפפס מכלי מפכיפי מיפ כפ לא מעיך מעקוס כיון דפי מקכון כפפופרת מכוד מכל כלי מעקוכר לעפין מלמקוס מים כו מ״מפ מין

כפפופרת מכוד ומיעוכו (מיקיו) מפי מכנעות מל יין מפפוכיס לגולל מוכרות כרקכן כריוס כמיך מכקב: מוקק יפוס כך מיקס כקרפ״ס: יכל מפרוס מל ירוסלי׳ כפכליס מל גבס מפפכיל ס כעוכס ועוסים מפרוס גלא מים כפיקס מ מפס פלא מקוס מלא מים כגרס ומי כס קס מעגרכים מו דיך מקב כפפופרת: מל מפפפס רוכס מפילו יפ מכקב כפפופרת מכוד לעולס קורת כלי פליס עד מפכר רוכס:

מעיין מפעכירו מל גבי מפיקס מפוס כלי ולא מוקס מפפלא: מפוגל לפפכיל נמים מכקוקפפוק ובמי מיוכפי ומוכרים מן מפיק למין מוגיל ומי מפפיי זכלס מוכפי לפיקפפוקס מכל

ופדר עפרס מוקס יפוס לפכין מירוב מקוקות מפוס כפי פרים ופרע״ס ולדילפו כעס יפס בכקב כפי לפכין מירוב מקוקות ולא קפי פרלפיל מיכים מכל יקכן מפר״כ מפירס כעס יפס בכקב כדברי פרעב״ס לא פים ברפס לי לפרס מוקס יפוס בכס״ג כפי כיון דפפפס דפוגים דיכפוס עפמת מיכס דלפכין מירוב מקוקות מכוים וקפכר פר״ב דיך מוכרל דפוקק יפוס פע״ג פס כס מכין לכפול קורת כלי פפילו פכי מייתי לפפכס עפים דרפים לפפורס דפפורת מכוד וכפמת פע״ל פפכ״ע עפרס לפוקק יפוס לדברי פרעב״ס דפ״ירי לפכין כפול קורת כלי מרכפפים פוס דעפרס כן לפי פכרפס לו לפרס מכל כפכין פפד מכל מדברי פרעב״ס עכפו פין מכרס ופפפר מיפרוסו לפכין מירוב מקוקות וכדפרים לדעת פר״כ ופ״ס לפכפס דכל פפפס דפיקס לפירוס פר״ב ופרעב״ס מכל כפ פפפס וכפיפוס פר״ס ופרפ״ס פיקס כעס דברים לפורים מן מכד מכל פלפפס פיכו פוקס פע פפקוס פס פים מקכל כל פפוס מן מכקב ולפפר פיפל פע מקוס ופ״ס כעס דברים פפורי דכפיכן כפפ״ס דפכוד מן מכד מכל פס פיקב כפוליו פיכי מיפל פפילו פיקב כעלס עפס ופס פים כל פפוס מירס מכקוב מן מכד כפפ״ס וככוס עפס מן פפוליס ומקכל מן מכקב ולפפס פים כל פפוס מיפל פעקוס ע״כ עכיכו לעדין עכס ו דפין פלפפס מן מכדפוים כליכס דפע״ג דלפפס מכי כקב כל מכוס כמן מכד כפיכן כפפ״ס וכפ״ן יכול לקבל עפמו ולפפס פים כל פפוס ופיכס לעיפר פפע דוכעס ופים כקב כו׳ קפ״ס מן מכד וכן מכפפי ככ״ס יוסף נכי עס מכקב פפור וכדכר וס פוס מעיין ופקוס כו׳ פס כתב כפס פרר יוסף מפמיפפ״ס מפפריך כלין וס וכעיך מדכריס כתב דוכעס יפס בכקב קפי לפן מכד לפרי מפלוקים פס כתב מכפולי לכקב פמן מכדכר מפריפי: פרק ח א פסול יעמ פר״ס (נעתכי דלק) מעפי פסול כיון דפי פפוקס מכוכרין לעפין דפפסר ככל פפוגעכפ״ק מעין פפיעיו מוכמין ופכו מליו מים מפיכין פוס לעפין לפפכיל כו בכ״ב ועוד דעפכיליין כלים כעוך כלים (כרעכן כפ׳ דלקמן מכפ כ׳) ומפלק כין כלים מפלוגים דפרי לכלים מקכוגים דפיכפ לפנגר פפו כפפ״ק כפפופרת מכוד מכל פרפ״ס כתב דלקמן מיכו כיון דכלי מכפ״ק כין מים מיכפו מן לפ״ק ובין מעפ״ין לא מ״ק מפוכרים ולא דפי לעב ן מכקן לעוכו מיפפוכין דפפ מעין לא כפיל מיכים מעל מכקבו לעוכו מים מפוגין כרכפ מיכי דפוס מעקוס מים כו מ״מפ מפיכו כפפ״ל מפילו כקן לעוכו מלף מפין מים מפוגין וסף דפפי בכלי מעפו מפכילין לא דפי דפפס מכלי מפכיפי מיפ כפ לא מעיך מעקוס כיון דפי מקכון כפפופרת מכוד מכל כלי מעקוכר לעפין מלמקוס מים כו מ״מפ מין

אפל אם אי אפשר מוכרים על מנת שסוקת כל אסור
לפני שמקנים מוכרים בתיך שסוקת כסר לשמיל
בעיס שמל מנת שסוקת או תוכס לא רעצין מסיר
בכל אסור: וכשמיקו שלין אי שבריכא מקוכרי לעניין:
ארי סוף כשקוס ושין מסיר
בכל אסוף עד שיסף אס ע'
מלס: קזר ושמסיכו שמיכר
אי שמצין לבריכא: עמול
לוכים לכבר מנס קיוקן
חכים ומכורמי (ואי מסלס
כמיב כסו עיס קיים: כ
שמבירו ע"ג כלים שמעביר
מעצקעל לפני שכלי עכקוק
ארי סוף כאו מנים לטסר
כזוחלים ובכל אסו: ארי
סוף כשקוס לכבי ע' מלס
ובלסבורן: ובלבד שלא ישכיל ע"ג מנס שלא
ישכיל בכלים ופלכס כרבי יוסי: ג מסוף מוסך בכלל
מעיניו זוחלים בשקיעות עלכס כסין

העבירו על גבי שפת כל שהו' בשר חוצה
לח שהמעין מטהר בכל שהוא העבירו על
גבי בריכה והפסיקו הרי הוא כמקוה חוץ
והמשיכו פסול לובים ולמצורעים ולקדש
מחן מי חטאת עד שירע שיצאו תראשוני:
ב העבירו על גבי כלים או על גבי מפסל
ר'יהודה אומר הרי הוא כמו שהיה ר' יוסי
אומר הרי הוא במקוה ובלבד שלא ישכיל
על גבי המפסל: ג מעין שהוא משוך כגדל

ריבה

מנס כסר לשמיל כו מנס' ונכורו ע"כ כלוע' דמוכס
לס מייכו כל אם אי מוך מסוק' כין מסוק מוכס לס
מנס לו ע"ג מנס מקרי מוכס לס ומס' דע"ג מנס
אין מיעור מנלס מכילס לאלס כקס מנס' ונכורוק

ומנעמס דעקי' דכסר מוכס לס כמב ארס' ולל כמרים מנס מיוכלים מן מס' מק אמס' מסור לשמיל בעוכו
לפי מסמעין מכולל מל מנס מסוקת מסור כל מנס' לפי מסוקת מרוכין מן ע"ל כל מנס מכוכל
לעמין מל מנס מנעיטין מכולים מל מסוקת וכמרים אמס' מכבר כמלו כמליכס כמעברו דרך מסוקת ע"כ
מכל מסר' כמב ולל כסר מוכס לס לדוקס מוכס לס כסר מכל ע"ג מנס לס דכמיב מעין ובור מקוה מים ימים
מסור דמייכו בקרקע דלס מוו לקבולי מומאס מכל ע"ג כלים לס ע"כ: עג בריכה ומים מלילס מי נמנים
מלין מטמרין מלס כמכבורן וכמ' מנס כל: והפסיקו מיין ע"ס כמכבס ו: חרי הוא כמקוה ו' מר"כ ולין
מטמרי' כ"ס מל מיומ מס ע' מנס וכן ל' מר"ס ומסור מנמיס וכמכבורן יכ"כ ארס': פסול מדיין מס מכולים
כו' כל: עד מירע מיכמו מרמכוכים מיכס לעירק מנמי לס קמכי מל מיכמו' כדקמכי במכ' מ"כ דע"ג וכרמס
לי דליכ' דמירע מיכמו מוס כמו מל' דמר מיומכב מלס כמכיר כו' דמע' כמכנס ג' מכמכנ' מס כמס ארמ"ל
דמע מקבין לפי מכבורן ומ"כ דכוכ' דמע' דמע' מ"ר כמי מכמ ודוק: ב העבירו ע"ג כלי מ"ר מל דמכי
מכלים מנמוכן וכן מי ארס' וכמכ דמע' דר' יוסי דנגר מסו מוך כלי לכבין זס דלס מוי מעין מכלס מור כולי
מנמי לס מוכן מיס מכיכין ע"כ וכ"ל דס"כ מיירי כמכין דכלמ' מלו מכלים מיו מנמי' מנכרי' דמלס' ימיו כמכלים
מנמי' לקמי' מכו' דמוים מל מנר' כמיכן וכמו מכמכמי כמס ארס' כמ' דלמיל מכב' כ' נמי וקמס לידוס: ובלבד
מלס ישכיל ע"ג מנמל מי מר"כ נזירס מנמ ישכיל בכלי' ולל ארס' נזיר' מכו מוך כלי ע"כ ולרכוס' לס מנדר מלס
מנמל דמע"ג דמין לו מוך מס' נזיריכן מכו' דדמי לכלי מומיל ורמוי לנדרים כרמכן כמכנס ג' מכ"כ דכלים ומ
לכ"ע ס"ל מס מ"וכן כנל מי' קנ"ס מכי מירוסים מנריס כדקליוקס דלס קמכי כלרבי יומ מלס ע"ג נמנמל מכל
מכס לנמנ ארמ"ס דמוקים לנמקבי' בכלים מין לס' כיס קכול ולס ומ"כ מנמ ארס' ומר' ולכך לס מנמקבי:
ג מעין מכו מנמוך כגדל ריבס מלין ומנמיכו כמכ מר"כ כמ"ס מ"ל מיכ מכריכות מכיו מוכו' מ"ס מ"מנמין
ולל מר"ס ריבס מלין לס מריבס לו מיס מנוכים דס"כ לס מיס מ מנר כזוחלין כדמכן לעיל כמנ"ס
מלס

אלא ריבה עליו שיבו שתשב לכל המקומות
המים עולין ונעקלים כלשתה עיר מדי מוש כשות מים
דנמקו מים שיו מיעיו וזחלים קודם מריבה עליהן ומרחיבן
וכו׳ ומירום מרשמון מכתב מר״ב מוש מירם מרמב״ם
ומתרם למיפש מים מיעל

וכו׳ מים מעמלם מרגיש מם מרבה עליו וחמשיבו הרי הוא כמו שחיה
(מגן) מבמקום דנמ״ק מחיה עומד וריב״ עליו והמשיבו שרת למקוה
יבנה כתב בשם מרמ״ם כתו
מפי׳ מרמב״ם מכתן מעם
לדבר מכיון דבלמו מכי מין
זוחלין בשות המקומות אלא
מפת כתרבו ומילמן ומשמי׳
מפיפש לדמיכו מש דקמן
בפ״ק לעמלם מעם מעין
מעיעו מומשין מרבו מליו
מים מלוכין וכו׳ : בנדל
לסון מר״ב כמרן ומ מערבם
רגלים דקים מרמב״ם :
ד דיא כל מים מעמזל

לשרוץ באשבורן ולמעין להשביל בו כל
שחוא: ד כל המים כמקו שנאמר ולמקוה
המים קרא ימים דברי ר״מ רבי יהודה א״מ
הים הגדול במקוה לא נאמר ימים אלא
שיש בו מיני ימים חרבה רבי יוסי אומר
כל המים מטהרים בזוחלין ומסולין לזבין
ולמצורעי ולקדש מהמי חטא׳ ת חזוחלין
בסעין וחנוטפים במקוה העיר רבי צדוק
על חזוחלין שרבו על חנוטפים שהם כשר
וחנוטפים שעשאן נוחלין

המשך

בזוחלין ״ מירם מר״ב מעכי מסכמלים מולכי
חזוחלים עליהם . עיין מ״ם בפסכם ס׳ מ״ם דפרם :
ת וחנוטפין מירם מר״ב כנון מינמעים וכן מירם
שר״מ מכדכור מפילו וכו׳ מכמוב מי׳
מרמב״ם : על מזוחלין מרבו מל מכומפים מסם כמרי׳
ומכי מכן לם בצדיוק מ״ מעכם ב׳ ומכיבו מסם מעמם
וכו׳ ומירם מר״ב מסן כמרי׳ בזוחלים - מומיל וכומפין
מומפין ומפילו בקומם מפין כרי מכילם וכו׳ וכ״מ
מר״מ וכלומר דמם לעמין מטמר בכל מסום מיעור כדי
מכילם מיסו כמי׳ וכמ״ם כבר בפ״ק מעכ״ ולמו לעמר׳
מפין לסן לין וזוחלין מלם לעכין מעמרין בכל מסום
ומכריכין מיסם מעמין בפמכורן מסרי כבר מירם מר״ב
בעדיוק דעמרין בזוחלין ובכל מסן וכן לסן מר״ם
בכמן מסן כמרין בזוחלים מומיל וכומפין מומפין
ומיב׳ לם מעמומיכן מפילו בקומם מפין כדי מכילם כו׳
וכלומר דמי לבוגיים מקמזר בזמילם בכר מכם ליש
בפ״ק מעכם דעמין מעיעו מומפין ומכומליו מים
מזוכין מום לעכן מעוכם ודמי דכמ״ם מסם כיון מומומ
מים לעמין בכל דבר זכים נכומפין מעמומין :
וחנוטפין מעמם זוחלין מי׳ מר״ב כנון מקום מעלן

מומפין

מל מעמוכו׳ וכ״מ מר״ם ומקמים מי׳ ליכמכ דבמ״ן ונם מם מעי׳ לקמן מין מומילין בו כלומר מין
מעמידין בו מקום מומילם בו׳ לם מעי׳ מם לקמ״מ מ״מ מקמם כך וכמב מעוד דמעמם דרי לם מעכר כלל

ביון

כסרן מם מרבה רגלים וקורין לו בלע״ז מסמוכ״ר :
ריבה מלין מים מסוכים מד מבמסכו וכמבדלו מקם מום
מעיעו זוחלים מם : מרי מום כמו מסים מקומות מלמו
מסרים בזוחלים ובכל מסו כמו מסיו נמקלם : מים
מעמין מומר ולם מין
מיעיו בזוחלים ורבה מלין
מים מסוכים וכמבדל מעמין
מד מסיעיו כומל ם מלוקומלן
מקמם מסים מסוכין : מים
לעמין מקומות מלמו מסמ״ן
בזוחלים בסם מיין לעמין
מעמרים בכל מסן ום״ם
לעקו״ם מין מם מרי׳ בזוחלין
ם״ם כמסכורן מ״ם רבים מלין
ומעמיכו מרמ״ב מכריכום
מסין מוסכום מים מקמעמין
מסו׳ ומבדילן מרי מום כמום
מסים דכמקום מסיו מיעיו
זוחלים קודם מריבה מליהן

ומרמיבן מם מסמר בזוחלים ומן מבדדים מין מסמר
לם בפסכורן מכלם לם מין מ״מיו זוחלים לם מומרים
ורבה מליו מסרמיב מקום מעילמן ומסמיכם מעמם
מקום מעילמו זוחלין מום לעקום לסמר בפסכורן ומין
מסמר בזוחלין מסמר דמיקר מקו מעמין מיכן זוחלין :
ד מים מבדול כמקום לם קרם מכמוב מקום מלם לים
מבדול דבים מסמעי קרם כמעמם כרמסים מסם בקום
כל מיעי כרמסים ולם כמסר יש בלסון רבים לם מעכי
מעמורכין כו מיכי יש מרבה מכל מכמלים מולכים
מליו : רבי יוסי מומר כל מיעים ום מבדול כמי מומרם
מעין מליהם לעכין מסן מסמרין בזוחלין מעכי מסכמ״ל
מולכים וזוחלין מליהן מכל מסילן מן לעומם מ״ם
מים מסכמו׳ קרמן מקום ומלכם כר יוסי : ם מזוחלין
בנון כמרום מסן זוחלין מרי מן כמעין ומסמרין בזוחלין
ובכל מסן : ומכומפים בנון מי נמעים : כמקום לסמר
בפרבמים מם ובפסכורן : מסן כמרים בזוחלין מומיל
וכומפין מומפים ומי׳ כמקום מפין כדי מכילם בזוחלין
מלם מם מן כומפין מבלים לסם : כומפין מעמן
מזוחלין לבן מקו׳ מסר מל מעמו ומיעיו ובכמין וזוחלין

מומר

מל מעמוכו׳ וכ״מ מר״ם ומקמים מי׳ ליכמכ דבמ״ן ונם מם מעי׳ לקמן מין מומילין בו כלומר מין
מעמידין בו מקום מומילם בו׳ לם מעי׳ מם לקמ״מ מ״מ מקמם כך וכמב מעוד דמעמם דרי לם מעכר כלל

ביון

סוכך אפילו מקל או קנה או זב או זבה סומכין ביד או ברגל ומונעין מקום יציאת המים עד שיעמדו המים במקום אחד ונעשים אשבורן ויורד הטמא וטובל: כל דבר שהוא מקבל טומאה לא מכשיר וזב וזבה פסולין שאינן יכולין לעשות מקוה. יציאת המים בידיהם או ברגליהם כדי לעכב המים ולעשותן אשבורן אלא אפילו טהור במקל טהור והוא מקבל טומאה אין מועילין בו כלומר אין מעמידין בו מקוה כדי שיעשה אשבורן ויוכל להטביל בו וטעמא דרבי יוסי דאמר גזרה מקוה מים יפים טהור שמא יבואו להטביל על טהרה והלכה כרבי יוסי: ו גל שהעלה מן הים הולך ויוצא : וכהל

כיון דהמקוה כשר ויוצא מפסולו על דבר טמא ועוד דסבירא ליה כר' כור שאלה מים שאובין ושאלה כהכשר לו ויוכאה שיבואו לטהרה הוא בפסולו עד. שיקשה כולה והטעם דלאמר שיקשה אלא כאמר בכור ב' לוגים שאובין שאינם מעיין ככלם לו ויוכאה מקוה כשר (°ועוד דקאמר ממוך מקוה דלקמן והם בקנקני כזה) וכ"ל לפרש כוספים מעטן ומלים כלי כוספים מכנו למקום אחר ומוזילין למוליכן לתוך גומא אחת לעשות מקוה סוכך אם לו מקל ואפילו קנה °ואין כפיסי כלי עץ והא דקתני ואפילו עשוי דתנן בפ"ג דפרה (משנה ד') כמין ידו כו' עלי קנים כו' וקאמר לא מכשיר. עלי קנים ועלי אגוזים דמיכשרו ליה לך לטומאה כלל לא אפי' מקל וקנה כלל

טמא להם כיון קבול מקבלים טומאה מהמילין כו ואפילו זב וזבה סוחבי' מקל וקנה לא מיבעיא אלא היכא דתנן ידו או רגלו והמים עוברים דרך גומתו כהסיט דמי' דהרי אכל אם הוא סוכך המקל והקנה והמים עוברים דרך עליהם אין בכך כלום מידי דהוי אעלי קנים ועלי אגוזים הסוכך הם והמים עוברים עליהן ורז' דקאמר לא מכשיר זב וזבה. אלא אפילו טהור כיון דבר קבולי טומאה הוא לא יעמיד במקל והוא דעלי קנים ועלי אגוזים איירי שנקבו הם כריס כלו המים ולא הוי בידו כשעברו המים ע"כ °וכדיבור דלקמן תמצא פי' הרמב"ם ז"ל פ"ט מהלכות מקואות פ"ט ה"ל ה"ט: אפילו זב וזבה וכו' יורד וטובל. והר"ב העתיק זיורד וטובל וכ"כ הר"ש אבל הרמב"ם העתיק יורד וטובל והמרם לאשמעינן כמרין אמר שמערה לכוספין כן הוא הכן הכוספין מעיין היורד מן ההר אפי' אם מן המים יורדין בערוב' מקך זו אמרו כיון שאינו זוחל אלא יורדין בשפשוף יש להם דין מקוה וכו' והעיד רבי צדוק כו' ואע"כ אמר שלם יוכל להטביל מים ע"כ שכוספים זוחלים הכא זו עומד ואופני המקבולם כמים כה בעינן אשר ימצאו בו שהם מקוה או מקל לאזול עליהם אם מספות ויסובו וזוחלין ויהיו המים המקובצים כפי המעין ובהכאי מים הזוחלים כבורים על (נב) אלא הקנים (או) המקל (פי' כלי הפסק) ואמרו אפילו זב אין כיובו הסוכה. והמשך כיות מים קיים ואשם כוכבו הוא הסיע הכילה הלמה ונכר כונה מתני זוב וזבר שהאמר כיוצא הגילה הסוכה לא המשך מים קיים אלא מי מקום ישפיקו אליו ואולם שמשייבות דרבי (יוסרם אלא) לכוונת טומאה ומסרם לכל כבים (אלא המים כשרים) אלא אמי' לעניין אסור לפי הסוכה אמר היא מרוע (עד) שמספר תמגול כו ונמים מותרת לכעלה וככה ידעת אם המשקל מקבל טומאה מדרבנן לפי הוא המסוים כלי עץ וחלק רבי יוסי וכו' ע"כ וכתב °הר"ש שהוא פי' כאן ומקובל אבל מ"מ כרי המסוים כלי עץ לא ס"ל להר"ש כמוקים אלא דאף מדרבנן ואינן מקבלי טומאה ומש"ה שכבר בתירוצו לעיל כדרבי יהודה כל עור אלא כמשה בית קיבול וכ"כ במור סי' ר"א בהלוח להשפיך ע"ד לאשינו הם בשרים יבואו המים כפיסקא המתחלת הבא להשפיך כו' ועיין מ"ש בסוף פירקין: ר"א כל דבר שהוא מקבל טומאה כו' כתב הר"ב וטעמא דרבי יוסי דאמר גזרה מקוה מים וכו' ושך טעמא פירשו הר"ב בר"כ במשנה ד' פ"ו דפרה אדתנן כמן ידו או רגלו עלי ירקות כדי שיעברו המים לחבית פסולים וכתב הר"ש דיתכן דאפילו רבי יוסי דהלכ' הכא מודה התם דהכא מקום עשוי ואלם ע"כ ולהר"ש כבר כתבתי דודאי דלא פליג שמם עיין במשנה מ' פרק דלקמן : ו גל הכולם פירש הר"ב מן הים. והמאה כדי דטעמא לית בזוחלין הר"ש וכתב בל' כשם הערוך תורם קטין דקסיל ליה מדרים פירקין שהבירו ע"ב כריכה והפסיקו סרי הוא במקוה וכיוצא אין לך הספקה מן המעין גדולה מזו שהגלה הגל מן הים והולך לארץ. וכן אין לך זחילה גדולה מזו שאין כאן אשבורן כלל. וכיוצא ליה דהא הפסיקו פרי הוא

במקום

כמקום שייכו דוקא שיבא מכחו מים במקום ובכל
כמה שמכורן שכל שיבא דאכתי לא כייתי מים בשמכורן
אלא מדיין מיים וזוקלים עכם בכיתת מעין שמעין מעמל
שהזמקו מעמעין מ"מ מם מעין מליים מדיין מנד
מכמם כיון דאכתי מיים
מזוקלין מם ולא מקח מיומן
מיכיומו מ"כ: ובו מרבע
מאם מקיומי לעמי דמרים ו'
בם"מקמכי f דכמעין לא
מעיכן מ' מאם אלא כל
מגיומו מולם כו בכמ מאמ
שגדול לפי גדלו ומקמן לפי
מקמנו לעמי כמקם מיכים
מעריך מכא מיאם כו מ"מאם
זמרמ"ם כמב כאם רל דאף מעייקמיומ מאמר בכל מאוא
אלא לכלים שכל לא לאדם לכמול' כמיכן מ"מאם אמי'
מקמן ומכים רמים מדאמריכן כמ' מומר בקדם מרמא
אלמול מיאלקלא ומעיכן מ' מאם כמקום לא מייך לומר
אלמולי מאלקלא אלא כמעיין מנילי מים מאמבלין
מאמ מקרקע מקמר דכמ"כן מ' מאם ומקב מכרמין
דכרי רלכי מין לאמיב מלרמיים מאכים ונם מאמכר
מומילו ומערו מכמים מי מקום מאם מל מאם כו' מים
מכל נומו מולם כמן לא מלינ כאדם לאמר בכל מ לפי
נומו מכ"ל ומכ"כי ימלא אלא מכיומו רמים מאמכ"כו
לפי מכים כרמים רמים גדולם דמכריך מ' מאם אמילו
בעמיין ומייכו לאכילת אדם וכ"מ דכמלאמי מל מאומר
דמ"נ מ מאם לאכילת אדם מכמעין וכ"מ ומיין מוד
מום כאמ: מחורים מי' מר"כ לקולין בלבד וכו'
אבל לאמר מבי וכו' מיין מ"מ כוא כמאכם ו' מ"ב
דמנינם: המעורבת נכקנם מכמקכנו נכקנם מי
נמנים אלא' מאם מר"מ. ומוא מכמב מר"כ מעורבת לעקום וכו': בחרדלית לסון מר"כ כמו מרדלית ומוער
בו מקלא כמקום מ"מ מרמ"ם. שגידר כלים כו' כמב מר"כ ומי קמים ומאם מר"ל וכו' ולכאורה מף לפי' מרמ"ם
מכמבמי בדכור נומנים כו' וכן כמי לפי' מרמב"ם מכמבמי בדכור מאמריו קמים כמי מאמר אלא מירומם דכרי
רבי יומי מיכן מעורים אלא לאמות מיומו ומלין ומלו מכא מוכא מומילא ומאם לא מיירי מ"מ ומילבאר מאמר
לעילי מומ מאמר דל אלא לפי מאין מסוין מקום אלא מל דבר מיומו מקבל מומאם ומלו מ"כ מכיומ מומילא
מומ מסום ומכמירו אלמי לאכול כו אבלא"מ לומר כן דאדרבא מרמ"ם מקמם מכמן נם כן אלא מירמ מר"ם דאמ'
לפי ל דאין מומילין מ"כו מכיומ ומילא דאם מכא מכן דמכמלין מומילא אל ידי כלים מאמים ומיומו מ"מ מקים
דאם מכיומ מומ לאמיים מכמרמ מאקום מאמי לא קריבא בים כמי ימים מסור מויומן מקמ מ"ל מסרמ ומף אל נב
דאכ"י כמב נכי מכא לאמאיך מים לאקום כו' לאמרמכים לא כמיכן מוים מל מסרמ אלא לנריכי מים מיים ומכ"ב
מרמ"ם כמקומכם מ"מקים מ"מאך מסק כמ"ם מ"מ"ל לאם דרכי יומי ומאמ כמי"לאם דנוקר כלים ומוכל"כ כמן ולא
מילא

פרק ו כל המעורב למקוה כמקוה חדי המערה וסדקי המערה מטבילין בה כמה שהם עיקר המערה אין מטבילין בה אא"כ היתה נקובה כשפופרת חנוך א"ר יהודה איסי כזמן שהיא מעמדת עצמה אבל אם אינה מעמדת עצמה מטבילין בה

ב דלי שהוא מלא כלים לטיות כסויים לסגול כסף ליטהרו ואם לא טבל אין שם ס"כ יש ביניהן כשופרת מי חטים מעורבין ר' שמעון אומר כשם פר' סבוד לפנים: תנוד: ג נ' מקוה בוה כ' סאה ובזה כ' סאה ובזה כ' סאה מים שאובין והשאב מן הצר וירדו שלשה ושבלו בהן ונתערבו המקואות מחורין והשובלים שחורים חיה

ג' פרק ו א בשה פסח. לפיפין מזונים כמו שעתרים בעצם וכ"ב שערי בני מנה כפ"ק דשבת מורי רבי כרבי דמי

עסר"ם: עוקה שעתרים ל' מר"ב ביעם מכ מזלי מקוה נקבוב: מרעבים ושוש ל' קנה ושמל מכעסה כשיעות כמן כיעם: ב חדי מלוסטורים לעריעה מכלל לקלם כדמכן כרמ"ב דמניגה כ"כ מרמ"ם מעיעם מכל לפר"ב מיעם בעי מריעם: ואם לא מטבל אין מעורבים כו' וכ"מ כעים מעתרכין ומי' מר"ם כלוע' אין מטבילין בעים מעתרכין כי מסיים דמכן כפירקין דלעיל מרינין ומעינין ומרם ת מעמור מעתרכים לנקעם על מיסיו מעתרכים כמעמרת מכוד מ"ב ומרמי מקבי ומכי מיקם מנירמ בע"ב דמניגה דף כ"ב ומערי מלמ דס"ק ומס מיכו מריך למטבילו ומים מעתרכים מל מיסו כו' מבל מקנים לי דלעמי מיכמרך לפמעמיכן מך דמים מעתרכים דמס כבר מכם ליס בפירקין דלעיל וכ"ל דס"ק ומס מיכו מריך למטבילו כעמס כעים בעתרכים כליקר כיון דליכם ענו דמלקם ליס מטבילס כו' בעמס כמובל כמר מים מעתרכים דמריכים מל מיסם כו':

ג בוה עסרים מס וכוס עסרים פמס ומר"ב מעמ"ק כוס עסרים וכוס עסרים כו' וכן מלמון בעמכם מכמ"ם לעוס יסן: המקואות מעורים מ' מל"ב ומפילו מפמוב מסרי מכי מכסרים מעתרכים יחד

ביה מעמי לביה מכל מגנידר כלים ומבל כמן מלים מנדר נמן לם מומבלו מבל כ"ם לעולם מכרי ממן נודר כלים ומומבל כמן כרבי יומי דאמר כל לבר מסוס מקבל מ"מעמ מין מוקילין בו ומכי מכמע נמומעמ:

בל מעמורב: מור מעתרם מזרין מכמיך מעקום ומעים מרוכ מב לוע מלמן בעתרומקרי לעקוע מעתרם: כמז מכן מעמ מעמ מין מקיכין כמעומרת מכוד מיקם מעתרמ מע מכמזלי מעקום (מין) מיעים כמעכים עם מיעי מעקום מלמעלם מזנים מכמה שהיא: ב דלי שהוא מלא כלים לטיות כסויים לסגול כסף ליטהרו ואם לא טבל אין שם ס"כ יש ביניהן כשופרת מי חטים מעורבין ר' שמעון אומר כשם פר' מכוד לפנים: מתר ר' יהודה מעמיר: ג נ' מקוה בוה כ' סאה ובזה כ' סאה ובזה כ' סאה מים שאובין והשאב מן הצר וירדו שלשה ושבלו בהן ונתערבו המקואות מחורין והשובלים שחורים חיה

מעמים כ"ם וכן מעתרם ביפלמלין: מבל מם מיכם מעמלם מע מנמע יכמעם מכם לסגול כיפ: בנ מעוקם מסוס מקעים מעקום ומעתרכים מיעי מעתרם בעי מעוקם מעכילין כם כמו מסיס ומפי מין בכקב מעמ"ר מכוד: ב ומטבילן מרי מלו מסרים ומפי מין מיסרלי רמב כמעומרת מכוד וכנון מזלי מנמו מעם ומריך מכילם דענו דמלקם ליס מכילם לרלי מלקם ליס כעי לעם מנקוכו:: ומם לם מבל גרם כלו ומסרלי מסור ומיכו מכילי מיכו מריך מכילם: מל מיסו מעורכין כמעומרת מכוד מין מכלים מנקוכו מסרים מל מיסיס בעי מלי כמעומרת מכוד: ג כוס מעמי' וכוס מעמרים מים כזרים וכמלים עמרים מעם מים מעוכין: ומכלו ונמעתרכו מל מכילמן כמו מים ומסיקי כמקבדו מלמעמן זו בנו: מעקומות מטורי' מפי' מעמוב מסרי מכי מכסרים מעתרכי' יחדו ים כמן מיעורעקום ע' מעם מים כמרים וכמעמכרו

היה השאוב באמצע וירדו שלשה ושבלו בהם ונתערבו המקואות בסות שהיו והטובלים בסות שהיו: ר' הספיג' חדלי שהיו בהן שלשה לוגין סים ונפלו לסקות לא פסלו אם שלש אמרו אלא ג' לוגין שנפלו ת' השירה והתיבת שבים אין מטבילין בהם שלא מס כן היו נקובין בשפופרת חנוך ר' יהודה א מר בכלי גדול ארבעה שפחים ובקשן רובו אם היה שק או קופה מטבילין בהם בסח שהם ספני שהמים מעורבין היו נתוני' תחת הצינור אינם פוסלי' את המקוה: ו' נמטרא

ספי' כמקבר מטבעי' לפשוב קודם מכמקבר לכסר לא פי' כנ' לוגים מים פשוכים מפולים מם מקוה מסר דמכם כמקבר לפסר קודם מכלו מפשוכים לגוכי (כלו' מנ' לוגין) ועוד דפמי' פשוב כמקבע אין כמפל נכך כדלקמן מר"מ "ומכמ כמלו כדרב כרמם לפי מפמפ"ב עם מנים מקערב ומקמקם כמפם מקערבוכם עם מפיסן נכמ מפם ולמ"כו מל מר"ב מכמב ומם מירדו מעכו לכל מ' מכם לגוכו מל מר"ם כ"ל מקוקן יוקר מכמב ומם מכמערב מעכו עם כל מקר:

המקואות כמוס מסיו פי' מר"ב מסכמרים כמרים למקוה מלים קוכו ומעמי וכו' לא מפמלי כו' כמכמל כרוב קודם מירדו מנ' "אלא מטבילים אוהן ומעלין אוחן כדרכן: ו' נמטרא

למקום ומים מפוכי' מעמכמ"ל מטבילי' מין למקום מין מומלין מומו כדמכן לעילם"ל נגי מים מטי ומי נמטים מכמערבו בחכר וכמוקם יר"ם: ר' שהיו כמן ג' לוגין מי' מר"ב מים מלומים זלכוקין כמן וכו' ולמו ריוקם מכל מנ' לוגין מלומין ודכוקין כמן מלם מפי' מקכם מכן מפי' ולל מר"ם כמטי' כמקנ לוגין כמין מלם מ"ב מכמרם מעמן מים מדכוקים כמן מ"ב ומפי מפיר מפי' דכלי מין מכלם מיסם מכלם כו' נ' לוגין מלמרמב"ם ומרמ"ם מי' מפר בדלי מעמרמים דלי מהיו כל וכו' ג' לוגין מים מפוכים וכמל למקום ולם ילמו כל מים מכמוכו מלם כמערבו עם מי מקום: ח' השירה ומפיכם מי' מר"ב כלים גדולים מקום: עיין מ"מ כוס כרמ"ם דכלים: שבים ומם"מ לוג מכים וכן כרמם לכמורם מלמון מר"ב מומל ומם' ומוכמים כמוך מקום מכל כמוך מטבילין כמן כמו מכן כמ מם כים ומפיק כמי כמקום נם מרמב"ם כמ"ן מע"מ מעמיק מכים וכ"כ לעילם רמ"ם בנם מרמ"ם: אא"ב מיו נקובי' כו' ומיירי מזוקפין נמוך מים כמ"ם כרמ"ם נמם מרמ"ם: רוא כלי גדול מי' מר"ב כנוך כר מנמם וכו' ומם מ"לוק לרבי יהודם בין כלים לעוקם מכל רבנ מעוו לפו מסדרי מר"ם: "אר קומם מי' מר"ב מל וכו' ולם ידעמי לפם לם מי' מסוס כמין מם דמייכו מין כנד נם יכדמסמע נמסב"ל דכלים ומוס מסכמ כלים: אלא מטבילין מומן מנמפי' בנמפי' מונם ומטבילין מומן מכלי מל"ב דמ"ם מלם מפי' מטבילין מומן: ומעלין מומן כדרכן כו' כמב מר"ב דמפרי לקמן מל מסכמ ו': ו' נמטרא

וכמקבר לפן מסמוב מסמים נמין מלנכים מנמם מכוכלים מוכמרו מיסין לכבילם: מים מסוה כמסכמ מנמם מסמסוב מכמ ק בין מכים מסנוכים מכמרים מין מכמרים מקערבין ומנם זם: מסקיומ כמ"ם מסין מסכמרי' כמרי' לסקוה מלין נמסלים מרנמי' מסם מכמרים ומסמוב מין כמר לסקוה מלין ומעמי מסמוב מקנרבין עם כל מסלם מנמלי לסקוה מלים דדיך מסמעכם כמערבו ולם נמלו מן מכלי לכמרין ומם מירד מעכו לכל מסלכמכמל כרוב קודם מירדו לסקוה: ר' מסיי כמן ג' לוגין מים כלמ ודכוקין כמן מכל מיכנכרם כמין מילכך לם נזרו רבנ דמין ומ מקרי כמלו: מ מסירם ומסיכם כלים גדולי מל מן מם ומיכם נמיך מקו' כמר: מלם מם כן מין נקובים כמסומרת מכוכ דומיי דמוקם דמערכן נמיל מכריך מקום נקובם כמסומרת מכוכ: ובכלי גדול כנוכנר מקמם מנמי מו יוקר דמיומו מוי ל מסמי' מני נכקובם ל מנמי ומין מלכ' כל' יסודם: מק מוקומם מל מנמי מכנרי' מל מרכם קלומין: מטבילין כמן כמו מנן מם מן מים ולם כמי נקובים כמסומר' מכוכ מכלם מלמים נקבי' ונכמלין מים מכמיכן לנבי מי מקום: מיכן מומלין מם מקום מנמם מים מסוכין: ומעל ן מומן כדרכן כנון נמקום מים כו מ מסם מנ מנמוק דמריכן לק לכר וכמם מל מור כיון מסנבים מנמוקים מקמים מים מכמיכן מסוכין כיכר ימנם מטבילן ומנלם מומן דיך מ"ליסן וכמק וקומם לם מייסיכן דלם מסיכי מים מכמוכן מסוכין לנמיל מם מקום: ז' ערוכ

היה השאוב באמצע וירדו שלשה ושבלו בהם ונתערבו המקואות בסות שהיו והטובלים בסות שהיו: ר' הספיג' חדלי שהיו בהן שלשה לוגין סים ונפלו לסקות לא פסלו אם שלש אמרו אלא ג' לוגין שנפלו ת' השירה והתיבת שבים אין מטבילין בהם שלא מס כן היו נקובין בשפופרת חנוך ר' יהודה א מר בכלי גדול ארבעה שפחים ובקשן רובו אם היה שק או קופה מטבילין בהם בסח שהם ספני שהמים מעורבין היו נתוני' תחת הצינור אינם פוסלי' את המקוה: ו' נמטרא

והטביל בו את המנורה והעלהו מקצתו נוגע במים טהור חבר ור"הבסת של עור בין שהגביה שפחותיהם מן חמים המים שבתוכן שאובין ביצר יעשה משבילין ומעלה אותם דרך שוליהם ז' חטביל בו את המטה אעפ"ר שרגלי שוקעת בטיט העבה מתורה מפני שחמים מקרמין מקוה שמימיו מרוררין כובש אפי' חבילי עצים אפילו חבילי קנים

כלומר מים מעלה מרשות נגוסות מן מקרין לתי מקוה ולא בחסר מים ורבו כלום ומירבו מים לא מים רבי יהודה אלא בעצלות דרבנן כגון מים מסור לחולין ומכל לטיות מסור לעבר ומכל לטיות מסור לעבר לקרוטה מכל לעלות מים מעלה נעורה לחמרה דברי מכל מעמ ומן מלכה ברבי יהודה: מנוס בגד בעי מב וקו יין לו בערבית מלהורכיה ונגלע מים מרגם: מקנתו כונע מים מסור במקוה מים כו"ע מעם מנומנע ע"ידי ומכל בו אדם לאחר מים: הטביל בו אם מנוס מסור מים מעל מעבר מעקבת מנים כונע בעים ור' יסול מים מ"ל לאמריכן נוד מים: מים מבקוכן מאוכים מוזרים ומוסלים אם מקוה בחלמה לוגים מדרי לא מין בו אלא מרבעים מאם מכוונות ומקבר בחמנים מסקיתין מן מים: ומגלה מוקן דרך מוליסן כדי אלא יהלו מים מבקוכן לקוה ויפלו כל מימיו: ז' מטביל בו אם מטמא מרגלים נגוסות נמי מאחר לחמנילה כלה כאמת במקוה מקוכות מסיעורן מבוטל אלא אם כן רגלים מוקעות בחים: מעכם מאיכו כרוק נמין מטבילין בו: מחים מקרמין לחטביל מרגלים קודם מיסקעו בחים ובמים מומבלו: מעיין מרוררי מאין מים עמוקים מקמע מעקוה רחב והמים מעמאמים בכלי ומעמ"ל מים בו מ"מים אין כל נגעו מעכמם בחים בחת אחת: כוכב לבר אחד מל מקו' אמ"ר חבילי עצים וקנים ומע"ב דברא' במקוה מאלקו אמילו אבי מוטל ומים בכבמין ביכיסן לא מוי אלוק ומבנם דבקה מתבי מחמנים ומקנים בחים מל מבי ומי' ובריך לבכנם מלים מבבי כלי מיכבמו מק מבי': מים

בחל ונגרנתבי דמטוכל אם לא מלמם לו מבילה כדאיתא בריש מומר בקדם (דף כ"ב ומירבו מעמאן בכ' מקוה ומין מיעור לא בזה ולא בזה אעפ"ר מחמים מבבין אין ומים מבבין אין ומים מבבין דמא מרגא כולא מחלבה ומים מכובים כאלבאין מבסר גדולולא מסביבן כמקוכר ובעיבקע' אמא במקוה אחד) מ"כ ומ"מ מחמים כיכיחם כלומר ולאנו כאלו כחמם מעמקוה וכמבא מקוה מסר ומ"ם ובלבד אלא יחלקו כל מקוה בו' ובים בלבבים לא יחלקו כל מקוה דאמילו מלקול ליבא ומיבקמוך מ"ם: (מסרוק) נו"ם כדי

חטביל בו מסנוס כו' כתב מר"ב דרלים דמ"ל דאמריכן נוד מים וכ"ל ומין מלכה כמוקו ולמיל מ"ב כתבקי דמטור ומן מרמב"ם מקוה לכך דמנוס. המים מבקוכן מאוכין מדרי מרדמיכומן כמס מים כדקכן מל מסכת ב: ומעיר מוקן דרך מוליסם ל' מר"ב כדי מלא יהלו מים מבקוכן לקוה מל מעמל' מוקן דרך מוליסן מים מבקוכן לעוכן לא מעמלו מסום מאוכין בבקוכלים לקים לפי מבבמדין מכלי בקו' לא בבלבו ובמעמלמן ובמעמך דרך מוליו מו לא מקרו מים מבקוכן מאיכן מעקבלין בקוכו. ז' אעפ"ר מרגלים מוקעת בחים מעבם לאין מר"ב מאיכו כרוק ומין מבבילין בו וכ"ב מר"ב ובלו מבבים לבדו מין מבבילין בו מבל כמקוה בחים מל נביו מבבילין בו כר' יהוסם בחמ"ב דמלבם בקוקו: מפני מחמים מקדמים לאמן מר"ב מחמים מקדמים לבבילה מרגלים כו' כבר מירבתיו בם"ד מוקם מ"ב: שמימיו מרוררין מי' מר"ב מאין מעי' מעוקה כו' ומעמ"ל מים בו מ"מאם מ"ינכל נוקו מבבים בעי' בבם מחם ומכן בבינבמיבם כל בוקו מבבים בבם מחם' בדילמיכן בחמלם דבמיב כי אם דמן בחרו בחים ובל מחמם ומחר מם בינם מעמו בולו כחם מ"מבינמו בחים בולו כחמת מרמ"ם: מרוררין מרבנומיבקעו ורלילו מרמב"ם ומר"ם: אפי' חבילי עצים אמ"ם חבילי קנים ל' בר"ב ומע"ב דברחם בחקוה מחלקו אמ"ם מוטיל ומים בבבמין ביכיסן לא מוי אלוק ומנים לי דמ"ב דוקא חבילי עצים וחבילי קנים ומיבא מבבי אמ"ל אבל ל' מר"ם ומא דקבבי אמ"ל חבילי עצי' וקנים בלומר לא מבבי' אבנים אלא אמ"ל חבילי עצי' וקנים מחמים ביכיחם לא מחיב מחמם ומבטרמין לא' מחם ובלבד אלא יחלקו כל מחקוה דאיכא' לבחקוה מחלקו

כדי שיתפחו המים כלומ' שיהיו כמין [illegible] עמוקי' [illegible] : היה מוליך ומביא במים [illegible] [illegible]

כדי שיתפחו המי' ויירד ויטבול מחט שהיא נתונה על מעלות המערה היה מוליך ומביא במים כיון שעבר עליה הגל טהורה:

פרק ח

ארץ ישראל טהורה ומקואותיה טהורין מקואות העמים שבחוצה לארץ כשרים לבעלי קריין אפי' נתמלאו בקילון שבארץ ישראל שחוץ

[illegible]

ארץ ישראל טהורה ומקואותיה טהורין [illegible]

[illegible]

אפי' במקום שכל העיר [illegible] בקילון שמלאו [illegible] נוטה יש דרך [illegible] המים למקוה:

[illegible]

ומקואותיה טהורין [illegible]

אפי' נתמלאו בקילון [illegible]

לב ל תטמאים רבי אליעזר אומר המקרובים
לעיר ולדרך טמאי מפני הבביסה והרחוקי
מחוזים: ב אלו בעלי קוריין ש"ם צריכין
טבילה רוחה מים חלוקי א' עכורים מתחלה
מחור באמצע ובם ה' טמא מתחלה וערסוף
מטהור לבנים ונטשכים טמא רבי יוסי אומר
לבנים בעכורים: ג המטיל טפין עכורות
מתוך האמה טמא דברי רבי אליעזר חסמא
המחרהר בלילה ועמר ומצא בשרו חם טמא
הפולטת זרע ביום השלישי טהורה חברי
רבי אליעזר בן עזריה רבי

לעיר ולדרך טמאי מפני הבביסה והרחוקי מחוזים: ב אלו בעלי קוריין ש"ם צריכין טבילה רוחה מים חלוקי א' עכורים מתחלה מחור באמצע ובם ה' טמא מתחלה וערסוף מטהור לבנים ונטשכים טמא רבי יוסי אומר לבנים בעכורים: ג המטיל טפין עכורות מתוך האמה טמא דברי רבי אליעזר חסמא המחרהר בלילה ועמר ומצא בשרו חם טמא הפולטת זרע ביום השלישי טהורה חברי רבי אליעזר בן עזריה רבי

ומשמע שמי כולן מטונין מעם וכן כולם מלמין מרמ"ם בעירוסו ומוב רש"י בבי ס"ל מ"ם מכתב דמכי מ' מסם שמי כולם מים מטונין כמרים ומביש רשים מעמכם זו נעוד מרשם מכן מוש מע"ם כמם מרמב"ד בעמכם ב' מרק קמם דומים ומעם בלם

מעמכם מיירי דבמעמכם מף מעמכם מיירי דבמעמכם מף לסרמב"ם כמר כדדייק מכ"מ בפ"ו מע' מרכו: ב חלוקים מי' מר"ב מעמיק מעים מלוקים בע"מלמלם ומפי עכות דלם כר"ם מעמם דמעכי' דלם "מיינפול לקמן ובפי' מרמב"ם בבלי מלקים מלמלם מסולם ובגליון כמיב מלקם מי' מלמון מים מלק: באמצע ובמיף מעם מרבריסם ולמרומם מכל לקולין מטורים מרמב"ם ב' מ' מע' מכות מטומלם וכן בנים מר"ם מעומעמם לקמן בעמכם ל: מתחלה ועל

מוף מטור דמעמעם מעמע מכם מוש דלין דרך קרי לבוש בקלם קודם מעמן וכי מיכי דמכך לבקלם לם מוו קרים"כ מכך דכלמנע ובמוף. מפר"ם: נמשכים וכך מעמיקו מר"ם ומרמב"ם בעירוסו ובמ"ם וכמשכים וכן מעמיק מר"מנס מרמב"ם בקבורות"ם מע"מבו מטומלם' וכן מעמיק מפר"ם: ג המטיל מפינמנע כו' מעם דברי ר"ם ומלנ מעכם דלמיל דמעים ומקבי דרלם מים מלוקים בקלם מטור ולם מבלנ בין מיכן מכות לכמן

יחזרת

מכות ולפי זם מפין מכות בלמנע ובמוף מעם לדברי מכל מלם מרלמיקי לבמרמ"ם דמעם ובמב בפ"ם מע"ם כות מטומלות מעמיל מעים מכות מתוך המעם מטור מעמע דלמולם מטר ובמב מלין מכ"מ מדקמבי דברי ר"ם מעמע (דרכים) מלנ"ם מלים ומפרי מטור מ"ב: המחרהר בלילה מי' מר"ב ורומם מכם מל המעם דמ"ם למעם מלם מרנמם דמלים מטר מעומל כל מם מלין כל נומו מרנים בם מיכם מעמלם מ"ם מכנע ורע מער דמעכם בדמוים לסזרים מ"ם מ"ם דכדם רק מ"ב ולמין מדמב"ם בעירוסו מעמרמר בלילה כו' בתבמי מירמם בחכמו מסוש בעל מעם בעילם נמורם מ"כ ובמב מר"ם בעמכם דלקמן מדריך לדקדק מלם יקמם לעמומל מסכך דלמיל דעים מכורים מו מלקין "ומ"ין מ"ם לעיל: בשרו מכדו רמ"ל מם: טמא מרבריסם וכמ"ם בעמכי' דלמיל: הפולטת ורע ביום המלמי מטורם דברי רמב"ם בסנע מ"ם מעכם ב' מכנ' ומין בכוכים למלמע יעים ומעמרם מעם בפ"ם דלכ"ם בעכנע בעכי מעמרם מדכרות ומין דנמכנ כעכו מל ברמך בלילמ מכנ מכלי ולם מרלית. מלם יהיו מלנו מובלין מעלנו מעלכין לקבל מורם ורמב"ם מגר בפ' בסנע מבורמריסם ומם מלם מירמו מלם מם מפיכם ומרמכלי לילי

רבי ישמעאל אומר מעמים שתם ארבע עונות מעמים שתם חמש מעמי שתם ששה רבי עקיבא אומר לעולם חמש: ד עכו"ם שפלשה שבבת ורע מישראל טמאה בת ישראל שפלשה שבבת ורע מעכו"ם שחורה חגשה ששמשה ביתה וירדה וטבלה ולא בדקה את הבית כאלו לא שבלה בעל קרי ששבל ולא השיל את חמים בשישיל את חמים טמא בילד ובבריא טהור: ח נדה

מכנ ולא מכו מעמ מקלמנ עור מ"ע דמולמת נג' מסורס ומקנת מיום מל מעמים ככולו ונקב מר"כ דקלכם כרמב"ם וכ"כ מרמב"ם ומוקמס לפכ"ם ומעלם לעמ מעמ למיפמוק כן מי מכר רמב"ם מקר ג' עוכות מלמות ונמעמ מכן למון מרמב"ם נמירומו בדרמב"ם מכל ג"ל לנירם זס דרמב"ם כמי מ"ל כמכמם מלם וירד מכמ"ם לקמן כדר"ע ודקן מכמ מפולמת ורע לקמן נדם מ"ם וכן מעמ קו מריב ומר"ם ומרמב"ם ככמן וכן ניר' מפמר מרמכמ נמכמת מכנ: רי"א מעמים מסמ מרנע כו' מ"ל כר' עכוד מריסמ ומיומ ים מלמ מירמו מל מעוך למסיכמ ולימ מלמ ר' עוכות ליל מ"ום' ליל ו' ו' ומעמי' מכו מסמכלומ מימן מזורס דלמ מקמיס מורס מלמ כיומים: מעמים מכן ר וכו' כמלמ מרמב"ם מ"מ כמי למכות נמכין ומ מעמים מכם מקים מעמים מכן נ"כו' מלמ למכי נקם רמ מס מ דמכר כר' עכוד מריסמ כר"ע ונמוכות למ נמי למקלי כר"ע מ"ו מכ: רע"ם למולם מעמ מ"למכי רכר' עכוד מריסמ וכל מליומיו ורידומיו מל מעמ נמכמ דכמיב ומכמ מעמ בנקר ומעל ומכמיב לך רד ומלית מקים ירידם למליים מלכך ירידם דכמיב וירד מעמ מן מכר מלמעמ ומקדם מת מעמ דמייכו מריסמ נמכמעמ רכמי מיקמ ומדמוזקק למבריכן נמכמעמ מ"מ מד מ' עוכות מליומות קמיד קרמ: ד מטמאת מי' מר"ב מכמעמ וכו' מכל נמכו"ם למ מייכמ נמ מומלמ מנמלמ - דמ"מ"ר דכרמ דמ ליר ומנמיל מיל כמ"ם דמקמ מי מי' למקרב' דרילמל דומל דומרמל דדייקו נמנומ מקמעמים (כדמנמיב מקמלבי נקרבי רמ"ם מ"ם דמכמ דמ מ"ו) ומכרים מו דילמל כיון דמכי למקנים ורמכים מקמעמים נמי ומכרים מיקו: רו"א כנרס מת מכנים ונך מעמיק מר"ב ומ"מ מפי' כנרס מת"ב למ מני למ ול' מרמב"ם נמ"ם מומ"ם קומס מקנת כו' מכמת דמת"ב קנמס ומומס מומ ונכומת מכר"ם מרס ומת"ב כנרס מת מכיל ונן מומ נמכמיומ יסכים מנומדים: רו"א מומלמ ומזקן מעמ כילד ונכרים מסור מי' מרמב"ים נמומלמ מו מזקן מעמ כילד ומעמ' מים מומלמ כו' מכל נ מכומרו מ"מ מ מ' מכומ מנומלמת נמנ כר"מ נמומלמ מ ומזקן מנכל ילד נרים כו' ומ"מ מר"ב דמלנמ כרל ב"ב מרמב"ם ומיומ מכ"מ מעמ מעמום דנמנמ"ק דמומלין מנרמי מומרמי למלקים: בורך כמנ מר"ב כל מנומד מל רגלומ' ומומלן מנמלו ומומל מנמלו נמנמ"ק דמומלין: ול' מרמב"ם ומומל מו מומלן:

מזרע כמעים ל' עוכות מליומות ליל מעיסי ויום מ"ליל מסי ומסי ולמ מנמ מעמים מ"ם מעמים ולמ מקנת מעיסי וליל מסי ומסי ולמ מומכ מלמ מנמ עוכות מליומ מסמנמ מיומ מו ליום: רבי ישמעאל אומר בם למליומ ונומ' דמומלם נמליומי למומומ מעמ מנל מילמת נמנומי מזורס מיומ מורס מומ דמקנת מיום ומומ מקמידם מורס מלמ נמנ מיומים ולמ נמכין מעומ ומעמי' מסן ר' עוכות מליומ' כנין מס מעמ ליל (מ') מס מעמים מליומ מעמ מד מקמלמ ליל מנמ ומעמי' מעמ מ' עוכות כנין מס מעמ נמקמלמ יום ר' נמלומ מעמר ומליומ מעמ מד ליל מעמי' מסן מס כנין מעמ נמקמלמ ליל רביעי ומיומ מעמ מד מקמלמ ליל מנמ נמכמו מס עוכות מלמות: ר"מ מומר לעולם מעמ עוכות ומס (יבמ) מקנת עוכ רמומנמ כומנים לס מקנת עוכ מס לסמלים מעמ עוכות רכל מומלמת נמוך מעמ עוכות מליומות מעמ ומלכמ כרבי מלמור כן מורים: ד מעמ מעמ מל מנמנת ורע מומלמ: מומורס ומס מומעמ דרנכן ליכמ: ולמ נכרמ מת מנים למ מקנמ מת מעמ מד מלמ יומר כס למלומים מלמנמנת ורע: כמלו למ מנלמ דמיומיכן מעמ מומלים מעמ מנמנת ורע מנמר למ נמומ מקום: לנמימיל מים מעמ מעמ מנמייר מן מקרי נמוך מעמ ומומ מומנמן: נילד ונכרים מומר מיומ נכנ ומין מנמייר ומד נמנ קרוי ילד כלמומד מל רגלו מד ומולן מנמלו ומומל מנמלו ומנמלו כן מומומים מנמ ומלכמ כרבי יומי: ם מומרס

ה נרח שנחנת מעות בפיה וירד ושבלה
שהורה מטומאה אבל טמא היא על גב
רוקה נחנה שערה בפיה קפצה ידה קרצה
שפתותיו כאילו לא שבלה האוחז באדם
ובכלים ומשבירן טמאין ואם הניח את ידו
במים טהורים רבי שמעון אומר ירפה כרי
שיבאו בתם מים בית הסתרים בית הקטצי
אינן צריכין שיבאו בתן מים: פרק ט

ה נרח סכנכם עמוק בפיה כו' מסורה עמומלמש
מלמש דמטיפת שוש מסרי מעמוק מיכם
מסודקים בעקים מכמקן ומם כן לם מ"ינכ בכו מכיכם
מלם מיסמ מ"נמריכמ לים דמעמלם ע"נ רוקם .כ' ומם
דנקם כדם מפי מעמר מעמ"
עמוס דמומלמם מכיכ מפי
מפיש מומלמם מכמ"ינ ומ"ש
לם מעמר מעכם ולמקים
ולומכים קכומים מיש כמם
ונם מסרקם מנוים ביוקר
לפי מרוב קבומו' ומקם מר'
לבמליכן: אבל מעמם
מיש ע"נ רוקם מירם מר"כ
מכמלם על מעמוק מכן דרך
מיקלם רוק על מעמוק מכמ"ן ומיומו נמ"ם דכלים מכמם
ל קמקר ר' יומי דלנמשו רוקם כ"כ מר"ם ומ"ם מר"כ
ומעמלם מקורק מנמ דלמ"נ דלמסרם מי קרנ' מפקומים
מדמקם מרכם מוש דלם מלקם לם מכילם מכל לם נמיכן
מפמקם מים נ"כ וכן מסיים בסדיים מר"ם נסוק מכילק
מדוקקם מפקומים ביוקר ומקכם' מכמר מסיכון מ"כ
ודנמיכן דמני לכיסם מים מיינו מלם ישם כי דנר מוכן
כמו מנם כין מיכים מ"ם מסכי כין מומלם למסרם דסכי
מיקם בסדיים נמ"ק דקידומיקם כ"ם למו' לעכין מומלם
גלוי מוש מ"ם מסר ינמ מסר רמסכם ומסי נר כניכם
מוש לעכין מכילם כמקון מ"מורמן נסרו נמים מסר
דמסכם עם נסרו מסכרמי מם כל מסכרמי כך כרמם נמיכי ומדבי מר"ם כרמם דמ"ר כמן לם מסמיכן נמנמ מלם
כמקרוק דמז לם מני דלם מנמ נם נמקומים מכל נמעדין נמים לם דסרי מסיים מכי ומסילו נמוקן נמים מסמם
מים מידי דסוש מכנילם נקומסו דמסמ נמ'ינמ דומן מ"כ כלומר דמקם מסרי' דכנלם מסמם נקומסו מסוס מסמ
ומ"כ מסמם מסוס מסמ מסמם נמדים דנמקומו נמים לם מסמם נמנמ מכל לי כרמם כמו מכמנמי דלם כמנמי'
מסמם נמנמ . נחנת מערם נמים כמכ מר"כ ולם כמו מים נמערם ילמיכן נמ"ק דמילוכין דקם ד' ודמן מם כל
נסרו מם מסמל לנסרו ומו מער: ואם מדים מם ידו נמים קודם מסיומו מר"ם: רש"א ירמם כדי מיכומו נמם
מים מכל מ"ק מער מסם מסמים נזירם מסמ לם ירמם כך מירם מרמכ"ם מכל לסמ"ר מי' קנ"ם ר"ם מסרים
מקרי ונמ"ו מיסמ נם כן מרמם ולם מני נסדקם כלנד ולמי זם מסק דלמ"ק כריומי נלנד מני נמכים דמדים
ן כריכין מיכומו נמן מים כמכ מר"כ דכמי' וכל מסר ינמ ונו' ומלם מכילם כל מניק נמים מיים מוש כריך
כדכמיב ודקן נסרו נמים מיים ומסר ומ"ם ולמקי מיב' וידיו מש נסרו נומים דרסיכן מם נסרו מסכרמי
נמ"ם למיל וכיל דמרכמיב נכי נמל קרי כל נסרו מסמיכן דכ"ם כזב למכי מסמ וידיו למנומי בית מסמרי' ומסר
מכנר נכמב וידיו למדרם שבי מסריכן מם נסרו מסכרמי כלומר דמידיו כנר מסמיכן דנסרו מיינו מסכרמי ומיין
מנור לקמן נמ"ם מר"כ מקום מרמוי לכיסם מים נמיכן נמ"ם מרק קמם דקידומיקם כ"ם מרכי וירם למסר רבי
וירם כל מרמוי לכילם כן' ונכמנו

פרק ט

אלו חוצצין באדם חוטי צמר וחוטי פשתן וחרצוע שבראשי הבנות רבי יהודה אומר של צמר ושל שער אינם חוצצין מפני שהמים באין בהם: ב קלקי הלב והזקן וגיד הסתרים באשה לפי שחוץ לעין גלוי שחיץ לסבית וחרטית שעלי ושרף היבש וגלדי צואה שעל בשרו ובצק שתחת הצפורן והפלמולין וטיט היין וטיט היוצרים וגץ יוני איזהו טיט היין זה טיט הצורות שנאמר ויעלני מבור שאון מטיט היון טיט היוצרין כמשמעו רבי יוסי מטהר בשל יוצרין ופשמא בשל מרקח וגץ יוני

אלו מוכנין מים מעין ומזמי מעין ומרגומין בשכנות מקלעות כמין מיער מכרמלין ומן מעודקות כמיער מכרמ' ומכצות מים מלוכסים כמיערי מל נערזמל מיער מין מוכנים ומין שלכם כרבי יסודם

כמל נער שכל מוסים מל מיער מוכים לו מכמי לפי מסמים מכנים כמן ומוקם מוסים מכרמם מוכנין מכל מל נוסר מין מוכנין מפין מסם מוכקם מם מכמים: ב קלקי מלב מעד מכמוס ממנו מלב מכמכך ומכמם כמין מרסרוק ומן כמלמי מ מזיעם: ומים מסתרי כמם מעכי מעמיער כמלמו ומכמר כמומו מקום מסמם מזיעם ומסכוף ומלכלוך ומוקם כמסם כמומם מסקמרת מ מכמם מלם מקנכם מל כמל

מום לכים מסתרים מוי מכינם מכל נכנים לפ מקמדם לם מוי כים מסתרים מכינם: למלוף נומ מעין: גליד ריד מיומם מקמכם מסמיכמומכמם נ ומרף מינם מם מים מל נמר מן מסרקמומקמם מ מו מן מפירות ומכיכם מם: גלי נומם מעל נמ מכמיכמם ומכמים גליד: ומסלמולין כמידין מל מ מלוכלכות נמים מונכנק מו מזיעם ומולל ידו מסמ מל מכרמם כמסם מל ידו כמין נרגירים מל מעורים: ב מל מריקם מים מסרוי מליכן כינם מעוי למקן מ מכלים מכמדקי מסין מעים מסמין מומו מריקם למון מערוקי כמים ומין מלכם ברבי יומי: יקרוק

פרק ט

אלו חוצצין באדם חוטי צמר וחוטי פשתן וחרצוע שבראשי הבנות רבי יהודה אומר של צמר ושל שער אינם חוצצין מפני שהמים באין בהם: ב קלקי הלב והזקן וגיד הסתרים באשה לפי שחוץ לעין גלוי שחיץ לסבית וחרטית שעלי ושרף היבש וגלדי צואה שעל בשרו ובצק שתחת הצפורן והפלמולין וטיט היין וטיט היוצרים וגץ יוני איזהו טיט היין זה טיט הצורות שנאמר ויעלני מבור שאון מטיט היון טיט היוצרין כמשמעו רבי יוסי מטהר בשל יוצרין ופשמא בשל מרקח וגץ יוני

אלו חוצצין באדם. אם נכנסו מים תחת הדבר ומגיעים לבשר אינם חוצצין. אבל אם לא נכנסו מים תחת הדבר חוצצין. חוטי צמר וחוטי פשתן. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. חוטי צמר. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. חוטי פשתן. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. חרצוע. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. שבראשי הבנות. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. רבי יהודה אומר. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. אינם חוצצין. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. מפני שהמים באין בהם. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. ב קלקי הלב. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. והזקן. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. וגיד הסתרים באשה. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. לפי שחוץ לעין. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. גלוי. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. שחיץ לסבית. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. וחרטית. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. שעלי. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. ושרף היבש. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. וגלדי צואה. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. שעל בשרו. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. ובצק. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. שתחת הצפורן. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. והפלמולין. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. וטיט היין. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. וטיט היוצרים. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. וגץ יוני. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. איזהו טיט היין. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. זה טיט הצורות. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. שנאמר ויעלני מבור שאון. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. מטיט היון. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. טיט היוצרין. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. כמשמעו. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. רבי יוסי. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. מטהר. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. בשל יוצרין. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. ופשמא. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. בשל מרקח. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין. וגץ יוני. אם נכנסו מים תחת הדבר אינם חוצצין.

יונים אלו יחדות הדרכים שאין טובלין בהן
ולא משבילין אותן ושאר כל חשי משבילין
בו בשחוא לח ולא ישבול בנאבק שעל
רגליו לא ישבול את הקומקמות בפחמין
אלא אם כן שפשף: ג אלו שאין הוצצין
קלקלי הראש ובית חשחי ובית הסתרים
באיש רבי אליעזר אומר אחד האיש ואחד
האשה בל המקפיד עליו חוצץ ושאין מקפיד
עליו אין חוצץ: ד לפלוף שבעינו גלד שעל
חמכה

ותלות דרכים פיס מתעתק על ידי פליך בני אדם
מתלכים עליו וכשמש לא בקרא בן יוכי
בקרא יתד הדרכים מקפה לחלך עליהן ונראה כמהלך
מ"ג יתלות: מאין מובלי כסן זה פיס בתקוה פיס כזה:
לא מטבילין אותן אם פיס
על בשרו ולא ולא מטבילין
אותן אם כמתו מיתו דלא
מלא מקום מטיט:
מקומים כלי כמתה מתעל
בו מעים ומעמת מעמן
ומשלמת מעולם על גביו
כמשה מכיבו מתמין: אלא
אם כן יפסק מתמין מעל
גביו: ג ובית מסתרים
בתים דתים מיכו מקפיד
ומתילו מטה מין מקדם אלא
בתוחה כדתרים: ומתיכו מקפיד עליו מיכו מונח
ומוח מלא ימים מלרוב גופו ומסק מהלכה לעבין קניכם
רוכו ומקפיד עליו מונח דבר תורה מעומי כלומר אם
מדבר מונח מוח בעיתוח מנוח מעמל מקפיד עליו
מיכו מונח מן מתורה אבל מכעים גזרו על רוכו מאיכו
מקפיד מעמוח רוכו מקפיד ועל מעומי מקפיד כמי
מעמוח רוכו מקפיד ולא גזרו על מעומו מאיכו מקפיד
אלו מעומו מקפיד דתים גופה גזרה ומכן מיקו' וכגזור
גזרה לגזרה: ד לפלוף מכעין בלא מיכו מונח
מיכם מונח ומסון לעין דלעיל בין בלא בין מיכם מונח
ומעמת

מוח בגרה מו מיתמת דמקפיד כו' ומסק' לא מקבי מכא זה מכלל ומס' מקבי זה מכלל דקמי מה מאדם ודברין
בכוכים מבל מרבי' ומר' מתירמו כמן כללא דדיכם דמקפיד כו' מ' מיתמת מהם מבורים דדברי ר' מן ודלקמן
בס' מוח מכולל מה לרמדם מ' לעמתין מד לקמן ולכן כ' לעמתין בליכם דמקפיד עליו דמ' לעליכן
דמה מקלקי קמי וכן מל' מונכין ומיתו נס כזה מל דכללא לכל מקפיד מקלא בידם מיתה מל כל מכיכי מכיכם
ובדמכן לקמן ור' מוקי מכלל מסור בידם מוח דכקמי' מכא ולומר מנם נמכין מקלקי כמר מקן בכלל דכל
מקפיד וכו' ומוח דמיתי מסרמם בתב רמ' מ' מתים ומ' מתמה כל מקפיד עליו מונח ודכנן מכרי כל מסה
כמוחה מקפדת זה מכלל כל מקפיד עליו מונח ומתיכו מקפיד עליו מיכו מונח לפלוף מכעין בכלים
כו' זה מכלל כו' כל מקפיד כו' מכומה מנירמתו נמקבה דדברי ר' כל מקפיד כו' ונס נגרס כמן זה מכלל כו'
ומוכי מתה כך ני' מרבי' ומר' ומס' לא כמרי לו מד לקמן לגרס דיכם דקפידה ויכולכי גם כן לגרס דמה
דלא כמר מכא עד מתר מקבי' דלפלוף דמיידי דר' מקם כל מקפיד כו' מירה דיכו מקדום מס' מיל זה
מכלל וכו' וכ' מ לא' ר' מליכם דזה מכלל כו' מקם לגלא: ד לפלוף מכעין מכמר' בלא מיכו מונח
מ' מרק בגרה דכלה דק מן ומירם מתו' מבבי מהדמה מכעין מלגלגתו ומיכו מכיתתו לגיות יכם ומכמוד
דלבלוכי נומה ונומה מתמת מכמורן ומכמורן מהולדלגן (מ' ל' דים לגמוק ונמוק מהולדלגן) דמקבי' דמין מונכין

עיגרי

המכה ושרף הלח ולכלוכי צואה שעל בשרו וצואה שתחת הצפורן וצפורן המדולדלת בשות של קטן לא טמא ולא מטמא קרום שעל המכה טמא ומטמא: ה אלו חוצצין בכלים ☐ הזפת והמור בכלי זכוכית בין מבפנים בין מבחוץ על השלחן ועל הטבלה ועל הדרגש על הכקיי חוצצין על הבלוסין אינן חוצצין על מטת בעל הבית חוצץ ועל של עני אינו חוצץ על איכוף של בעל הבית חוצץ ועל של זקקין אינו חוצץ ועל המרדעת חוצץ רבן שמעון בן גמליאל אומר עד כאיסר האיטלקי: ו על הבגדים מצד אח׳ אינו חוצץ מב׳ צדדין חוצץ ר׳ יהודה אומר משום רבי ישמעאל אף מצד אחד רבי יוסי אומר של בנאים מצד אחד ושל

פי׳ דכי כלא דאי כיבשה פעמי׳ לא מיזגן והיינו דלעי׳ קתני בכי אוכלין נלרי כואה שעל בשרו שהוא כתייהם דלפי׳ הר״ב ומ״ש הר״ב ביבשה אוכלין ואפי׳ בקר׳ יבשה מגש׳ שהשה״ל צירך ה״ש שם: כשות של קטן כו׳ קרוש כו׳ ופעם זכר זה שהכור הכה ושעם שאינו מכוונת שהנ״ב (לפי) זוכר שהשם קרומי שהכורש בהניהם שרעה״ש וכ״כ אשרים שהכל שרעה״ש בשכורו ה״ב השי״ע כהנ לכשות של קטן לענין שאינו אינן וכ״ל דבשבורו גירסה אחרת כורעה לו דגרסה וכשות של קטן וכן לא השה כו׳ אבל א״ש דל״נ כלל לא שהעולה טומאה דשא שמעין׳ גם כן כמ״ש הס׳ ש״ששות עש: כשות כתב הר״ב כעין שער שגדל בקשוא׳ כו׳ כלשון שנה כשות של קישות כרע״ב דעוקצים: ח והמור וכ״ש וקטר ופמינן בפי׳ הרע״ב ועפרש וקטר שהוא עפר דבק דומה לזפת: הדרגש פירש הר״ב שהוא קטנה ועיין עוד בפירושו לשבת פ׳ פז דכדרים: ועל המרדעת אוכף כן הוא כמ״ש ועתיקה הרע״ב כפי׳ ובן בכוונתו אשר״ש ז״ל ושכי איתא לא כמש׳ ובשבת דף ק״ד ומשמיכן שהם דרוקא שהני בדדין כו׳ כדפירש הר״ב בעשה לקמן: רשב״ג פירש הרע״ב דקאי על המרדעת ומ״ש הר״ב דהלכה כת״ק כ״כ הרע״ב ועיין מ״ש בס״פ דעירובין: עד כאיסר שהאלקי לשון הר״ב שהוא רובע כל׳ נרגירי בעורה ובלים קידושין ושוה דשקלו ד׳ גרגירי שעורה לקנן שהם פרוטה שהוא א׳ מח׳ באיסר האיטלקי ומפרש הר״ב משקלו מכי שעורה וכתב בעיני דאף ככאן לאום דישנה כתב השיעור ברוחב ולא רק שנה הרע״ב בפירושו דשכה עסרה אשר משקלו ד׳ גרגירי שעורה: האיטלקי עיין בפי׳ הר״ב ... ו של בנאים מצד אחד ... כתב הר״ב ...

ושמעה שני דמין לבין אדם מקפיד בין כלא בין ביגה כמין שעין בינה מקפיד כלא אינו מקפיד: כשות של קטן כמין שיער כ״לד בבשר הקטנים כעין שער שגדל בקשואין שקורין פלוקו בערבי ושיפי שיער קרוי כלשון משנה כשות של קישות קך ש שער של קטן שרוצה לג׳ קרוי כשות של קטן וכשמגיע קורסוע לו שיער טובה: לא שהא זה בנע טומאה בתוכו שיער לא בשמא שהה: לא שהמא שם בים שקשי שוה כשמא שהנוע בה שבוע וכנע אדם באותו שיער ולא כנע בבשרו לא כשמא שבונע דלא חשיב שיער זה דלשכני׳ שונה זה ולשונים: ה והמור שפ״קי כלעי׳ ויש שברים גורסים וקטר: דרגש שטה קטנה קינוס ויושב על שטה כנורה דרגשין: על הבקיים אוכלי׳ שהם דקפדו עליה: כלוסין שלוכלכים וכוסה לו בשים בפ׳ כלל גדול שהם כליהם: אינן אוכלי׳ דלא קפדי עליה: והיינו שהעה דשמות כ״ה ובי׳ איכוף כגו אוכף והוא של עור ששמים על השמור כשהובה שהמש: זקק״ם כוסלי שכגורות של עור ב׳ נוקב בין עליה בין אשרת שרוא בשהבה שכו״ם איכו חוצץ שאין מקפידין על שלכלוך: עד כאיסר שהאלקי׳ ששוק רבע כל׳ נרגירי שעורה חוצץ שמות שכאן איכו חוצץ ות״ק לא חשיב בים שעורה אלא אפילו שפות שכאיסר חוצץ והלכה כת״ק: ו שתבי בלדים שמוכל שב׳ עברי שהבה: של בנאי׳ תלמידי חכמים שהופקים בניינו של עולם וקפדי על רבב שבבגדיהם דא״ר יוחנן כל ת״ח שנמצא רבב על בגדיו חייב מיתה: ושל

ו נטורא שבמקוה ומטביל בה את הכלים טוהרו מטומאתן אבל טמאים על גב כלי חרס אם היו המים צפים על גביו כל שהן טהורין מעין היוצא מן התנור וירד וטבל בתוכו הוא טהור ודיו טמאה ואם היו על גביו רום ידיו אף ידיו טהורות:

ז ערוב מקואות בשופרת תנור בעובי ובחללה בשתי אצבעות חוזרת לסקומן ספק כשופר הניד ספק שאינה כשופר תנור פסולה מפני שהיא מן התורה וכן בזית מן חמת ובזית מן הגבילה ובערשה מן השרץ כל שיעמיד כשופרת תנור מעשה רבן שמעון בן גמליאל אומר כל שהוא מבריות המים טהור: ח משתרי

ו נטורא מבמקוה מי נטורא כלי חרס מבמלא לטכים ומעמס נימי חרי בן לפוקטר"ב בעמכס כ' ס"ר דכלים ול' ברכב"ם בפ"ו מפ"ח נטורא מעמס מים בתוך מקוה ומעמס לעמלא מן מים ומטביל בס מכלים מסרו מטומאתם אבל בטיבניסם מן מים על פתן כשויר מנטורא מעמעמ מים מעל נגן מטויר מנטורא ומטמא אותן ובו' מלין כלי חרס מקטרין במקוה וכתב מכ"ם מפירש מר"ם מעמעמ מעמעמ לעמלא מקוה מ מפ"ם כיון לטכר כל מוש כמלי מימים לגב מקוה וכטר לטכיל (נפ) כלים ומרמ"ם כתב לטיכו מעמא מים נס מניחות נמעמעמ בתו כלי חרס מכטכר מלין מקוה מטכר מוש וכבמים מים

ז ערוב מקואות בשופרת תנור בעובי ובחללה בשתי אצבעות חוזרת לסקומן ספק כשופר הניד ספק שאינה כשופר תנור פסולה מפני שהיא מן התורה וכן בזית מן חמת ובזית מן הגבילה ובערשה מן השרץ כל שיעמיד כשופרת תנור מעשה רבן שמעון בן גמליאל אומר כל שהוא מבריות המים טהור: ח משתרי

לנטרא דרך לוקס מניחות וכתב מי מקוה מקוכן לים מבקוכם ע"כ: הוא מטור וידיו מבלות מלוגר מתכור ולא גופו מלין כלי מטמא מם מרים מכל ידיו מטמאלין מלוגר כלדקכן ברמ"ג גדילים זכ"ב מרמב"ם ונכלמתי מסר"ם מכתב לפי מכנעו בסמתי מקבור: ואם היו על גביו רום ידיו מבמנם כמטבול ידיו

לעמלא מן מקבור מרמב"ם: ז ערוב מקוקות בשופרת מכול ועיין עם מכקבתי בוס בסמ"ק דמרות: רכן כוי"מן מעמ כו' לפיעורין כילן מלכ' לעמעמיכי מרמב"ם: רש"בב לוער כל מסוש מבריית מים מטור מטור וכמ"ב מכן כמי לבכין כמילת ידיס בעמכס כ' ס"ב דעמ' ידיס ומיכמו מר"ב ומרמב"ם דמייכו מלינב מוכן מכל מר"ם מי"מס דמטור למול כמן מידים ומכיב לליים מכמ"ב דנבקים דף כ"ב דקכיב רמב"ג לוער כל מעמלא בריייקו מן מים מעמילין בו ע"כ ולפיכך כרמ מ בעיכי דנס מכמ מעכב כן וכך מרמ מ מקום מכמן מל דונקים ולימכמ דמטור מייך מעיר נמכבר מקוה כלמעמכן בפירקין מעכי"ג מעקוקות מטורים וס"ב ל' וכ"ם מעמרין כו' ומולים בסוכם מסוש מטור וכן עוד ברמ"ם ומ"ל לא מעמי מעמ מעמכיתין מילוכבריית' מעכיש נמלים מעכילין בו כיקמ"לים לא"ם לעייתי מיכם וכמ"ג מיקמ בכמם דוכתי וקמים לי רמכים מנמק לנמ כרמב"ג מכמ יכידים ומ"מ דמעכילין מנמק בפ"ק מע"מקוקות ולא מעיר מל נס מכ"ע מך זתרו כי כמ"ל כתב מעמכיתין דמכמ"ל בקב מרמב"ם דמין מלכס כרמב"ג וכן מנמק בפ"ק מע"מ ומ"ב מעריכן בפ"ב דוכמים דכל מעמלא בריייקו מן מים מעכילין בו ומנמק מוש"ל במיק מכוכר מעמע דמ"ל לא"ק דרמב"ג לעמ"ל מכל מעמלא בריייקו מן מים מעכילין בו ע"מ מעמע בכקב בסופרת ומנמק כמוקן

(מסכות) נח ב (כ)

וכן כתב בהגהות הרא"ש דמשמע שלא הביא אלא דברי ת"ק שלא אמר ע"כ ׳ וזה כנגד הסברא פוסל כשר לטבול בו ולא"ש יעשה אלא יוכשרו המקואות אבל לי נראה דאף במטבילין פוסק הרא"ש דלא כרשב"ג וגם אסור לא הביא כלל ועוד השמע דאף אסור כן במטבילים כמו שכתוב בפק פו בס"ד ולפיכך כ"ל כפירש הר"ש דרשב"ג דסבא במטבילין קאמר בכלים דמטבילין בו ומשמע דבהא כתי הל"ב ת"ק כשרים וא"ק לאפוקי׳

ם העליון מן התחתון כגון שהיה העליון מים שאובים והתחתון מים כשרים: והרחוק מן הקרוב ולא קירבן מה בא אדם והפסיק בקרקע ולא עלתה לו הנילה: עביה סילון של חרס או סילון של אבר וסוס סדין ושל עץ לא של חבם או של זכוכית:

ח המטהרים את המקואות העליון מן התחתון והרחוק מן הקרוב כיצד מביא סילון של חרס או של אבר ומניח ידו תחתיו עד שהוא מתמלא מים ומשכו ומשיקו אפילו

אלא לפי שהוא כלי קבול ומקבל טומאה ע"פ הש"ס: ושכים ידו תחתיו של סילון כדי שלא יהא מים מקבלא על פני המים ויקשרו עם כמק ומשם לפני׳ הספר:

רבותא דאפילו מעתה וכ"ש דאין טובלין בו ורשב"ג אשמועי׳ רבותא דאסור לטבול בו וכ"ש דליכא מעת׳ וכמנא לב"וס אי איכא לעזוק כרשב"ג בהא דמטבילין בהם לאפוקי כרשב"ג נ"כ לאבין מי עום שליכן מעתה מעבד כלל דרשב"ג ס"ק דעוזר ליה לת"ק שיכי אורח דמעתה ומכי כל מעלה בראיתן שהם אסור ומטבילין בו וכהא גם אתה עודה כבך וא"כ לגז יהא מעתה ע"פ שאין עמיל לן בכך דוקא וכ"ש דהא דמטבילין בו רשב"ג קאמרו ולא שהמפוזון מתכה אמר וגם הסברה נותנת דהא כהא עליה דמאן דאסור לטבול ס"ל דליכו מעתה ואין לם"ל דמעתה קאמר במי דאין טובלין בו ולכך כ"ל דכיון דיש לפסוק כרשב"ג בהיא דטובלין והשתא הקשבתי דכמו כן יש לפסוק כמותו שליכו מעתה ולא כ׳ אמ"ל דת"ק את"ג דעודה במטבילין אליב׳ נמעתה אם"פ כ"ל מים לפסוק כרשב"ג גם כן כעבין הא עים לפי מה שהקשתי בעצהם ה"ד דתזהים שכתב הרא"ש בהם סל"ף דכללא דכל מקום ששנה רשב"ג במשנתינו הלכה כמותו לבד דוקא אלא עד דאיכא מעתה מ"ע דכי איכא מעתה מפקינן כמותו וכבה מעשה דכא איכא שאם הוא אסור לטבול בו כ"ש שלא יהא מעתה נ"כ כללא דאלמ׳ לפרעב"ם דפוסק שמטבילין כרא"ים לפם ק"נ"כ דליכו מעתה וכ"ש בכם ידים וקאיין דברי הרמב"ם עדיים עדידים אבל לנכלים ואסור כרא"ה דמעתה וכן אין טובלי׳ ואין בו סילון ועוד שכתב כוס כמג׳ ידים בס"ד:

ת העליון מן התחתון פי׳ הר"ב כגון שהיה העליון מים שאובים וכו׳ וכ"ם איפכא כלעיל ס"ב עכהם ע׳ ועיין ע"ם שם בס"ד: מביא סילון של חרס או של אבר ולפ"ג דשל אבר מקבל טומאה דכלי מתכות הוא טומאה מקבל ושוהם כדתנן כעניין דכלים ולכן סייין ע׳ חמרה כעיבן כמבואר בעצהם א"ם כבר כתב הרא"ש דש"ש כמעזיק מי גשמים בעלמא אבל הכא דמשכה למקום אחר הוא כשר לא חמבל שאום דעת כבר ע׳ הפסק וכתב הר"ב דהא"ג דמשיך עים מן ממעיין לכלים כמבלי ואפילו מים סיונאים מן הכלי הם שאובים ולא עשאים לכו מחורב למעיין כמו שכתב לעיל דם"ם שלכי שאם דעוי כלי שיש לו בית קיבול וכשמלו הוה שאובים אבל הכא דלי׳ כו בית קבול את"ג דהוי מקבל טומאה סכיר הויא הפסק לעמ׳ משום כשאבים עליו וכתב עוד אבל אחרונ"ם ורמב"ן פירשו לשמוי׳ דהכא כמסה לין ממוג׳ לקרקע דוקא דהמע׳ ליכו מקבל טומא׳ כלל כדתנן בפ"ג דכלים עכהם ב׳ ועיין בפי׳ הר"ב דעכהם ד׳ פ"ק דכלים ולי קשיא מעבים ידיו תחתיו דהא ע"כ לם רבי יוסי ׳ ונלכם כווס סכב"ם עכב׳ ס׳ אפילו בדבר שאינו מקבל טומאה כע"ם גם כהם הרא"ם. של חרס או של אבר כתב הר"ב וה"ם של עץ וכו׳ דהכי קיימא כתוספתא והביאה הר"ב וכתב עוד הר"ם ושמע כראה עמוס ומכין אין המקואות מוזוות זה כנגד זה ושל מים ושל אבר קצל יכולים לעשות מקוים או שמושי׳ כמו שירכו לגבי כקם של חרס ושל אבר ע"כ: ומניח ידו תחתיו פי׳ הר"ב כדי שלא יהא המים לחוץ כו׳ וז"ל הר"ם עביה סלון וכוון ראשו א׳ בעליון וראשו ב׳ בתחתון וצריך להעמיק ראשו העליון בתוך המקוה כמה עד שירדו לשם: מ"ם מוזקים לעשה למקוה שהלם במקום שהמרה לימשך במקום אחר וטובל אפילו בעליון ולמעלים שלמעלה מניעים מים עד פנת הסילון וכרתו של עשה מוזקים במקום שמערה ומטיים עזרים כגון שראה הסלון של עשה מוכב בכוס יותר ערלו הסילון ע"כ

ולהכי

אפילו כשער' ר"ו היה בעליון ארבעים סאה
ובתחתון אין כלום שמלא בכתף ונותן לעליון
עד שירדו לתחתון ארבעים סאה: ט כותל
שבין שתי מקואות שנסרק לשתי מצטרף
ולערב אין מצטרף עד שיהא במקום אחת
בשפת פרת הנוד רבי יהודה אומר חלוף
הדברים נפרצו זה בתוך זה על דום כקליפ'
השום ועל רוחב כשפת פרת הנוד: י האביק
שבסרחץ בזמן שרוא נמצע פוסל
מן

אפילו (כסדר) דשקלו כפלינס פשיט דרבנן שכל מס
פיס פעליון מסר מכסיעור וכל לזכסירו על ידי מסקס
לסעליון לכסיעור פין די נשקס כסדר דפלו רבי
יהודה דשיקל מס' כפרק ב' דנסין כמי מומס על מכס
לסמיס: מעלה בכתף
דמפקר מים כמקים מ' מס
מים כסרים פלו כלים
פלוגים מנעולס פיקומלין
פוקו: ט לסמי מלמעלה
לסמס: לערב מיין לסמל:
מלף מרבים מלמעלה
לסמס פין מצטרף מיין
לסמל מצטרף ומן מלכס
ברבי יסודה: כמרמו זס
כמוך זס סייכו מלמעלה
ברלס מכיקל דרוק כמכמרק
מכוקל מזכקב ולמעלה ברמסו מלס מוס דנמיכן
כמפוכרת מכיל מכל כמכמין מכוקל ברמסו וסמים
מקמנים מ"מס מני ברוס מקליקת מסים ברוקב כמפוכרת
מכוב: י מסכיק מכמרמק כלי מלא ז כ' מסוקת כמלמנמי
ים כוכקב דכמנמסמ' מי מלמנכ' מקמת מסכילות
מוקמים מכקב מנמסכיק ויוכמים מסים מנלמנמי
ומסמיכין לו מים מלרים מקיים ומוקמים מכקב מלמ
יכמו מסים ומסים מכמסכים לנמנמי מלכמרים לסכילס
דלמסר מרמכו נמסיק מכמרמק מכמים לנמנמי ומוכלי
מס: כוכן מסוס נמנמכ מסל לפי מכל מסים ברוריס
על נכ יוכים מרוריס על נכי כלים מרי מלו מסולים:
מן

מכור יסמ' מסמילו ניד מס ק כמי מיכמ למיקר כמקוס מסוס מכמ' כ' כיין מסמליון רמוי ודמי ליכד מרי' נור מסיק
ודי"ק נס מיין כמכמס כ' מ' נ: ממלא בכתף וכוכן למליון כו' כקב מר' ב' מסמר מים כמקוס מ' מסמ כו' מסילו
כל מים מסוכין מכמולס מין מומלין מוקו דמס ודמי דמל כרמין מריך למול כו יוסר מע' מסמ' מרמ"ס זכ"כ
מקו' דכ"כ מי' נמ כר מס מכיק דק מ"ו וכרמס דמסמל מסוס דמ"ס למנכס מיסמ מ' מסמ מסמ מכמנס מיכו
יכול למיוך מליו דמעמ מיכו מ' מסמ ומיין מס מכמכמי כמכמכ נ' מרק נ': ט שנסרק לשתי מי' מר' כ מלמעלה
למס לערב מיין למל וכ' מרמ' ים למס מסמ נדכר דלסכי בלערב מין מצטרף מסוס דמסמכין למס
מעל מסרק כמלי מוקמו: מצטרף ומס מים כמכיס מ' מסמ מכילין ככל מסמ מסן מרמכ' מסרק מ' מסלכות
מקומות: ר"מ מלוף מרבריס מ"מ מסמכי מס' ר' ליוס ז' מכמכסרק מיסין למל מסמכ כל מ"ב
מסרק כמלי מוקמו. ועל רוחב כמפוכרת מכוב ל' מרמ' כרוסב מסי מכמכות: י בזמן מסוס כמנכ מוסל
לפי מסמכיק מלי קוכס מיוקו קכוס ומסמ' מכמנר לס יכמ מסוכרת מלי למיוקו קכוס למרן וזמו מרס מליו
כמיומסמ מלס כמסס מלס למס עס מקרקע מרמ' כ' כמלי וכ' כמכמכ מ' מ' דכלים מוד מס מ"ך מכמ
ד' מסמ מ"ר מר' ומרמ' מ' דמסמ עס מקרקע מכוכ:

מלמנמי

ולמכי נקס מכים ידיו מקמיו מלס ימלומים למ"ן וכו'
וכמב מר' מ"ולמין מקמיו כ' ללמר' מסוס ד' זמכי מרלמנ
מפלין כמיך מלור מסמים כמין למעבלס מסמ מ"מלון
ודמ"מ מקמקין בנוס מלור מסס לס מים מכים ידו מ"
מ"מלון ברלמנו מל מעלס מא
מים מוסמים ויוכלים מס
מין כמלון ולס"יו מים
כמים למס מ"מלו כמוס
מסמב' לס' מכים ידו מקמיו
מ"ים נמקמ"יו מל מ"מלון
ברלמנ מכמיקמכים ידיו מ"ו
מלס ימסמו מ"ין למלון ומ"ולמ
מקמ ידו מ"ד למס מ"יכו
מים למס לכל מסמוס
כמוס מסמרים מכ' ל' ומס"מלון
מ"יכו מוקמ מל' נדלים מלס

מנ' ומ"נ מוס מקוס: אפילו כמרים ד"ו וכך מקמ"יק
מר' כ נס ברמב"ם כמכורו מ"ק מס"מ מכל מלמ"ין מר' ים
ברלס דנרס כמוס מסמרים וכן מוס כמוסמ מר' ים מל
ומס מ"ירס מר' כ דמקלו כמ"יכס מס"יס דרכב"ן כ' מר' ים
וכמב מוד ומס מקמס זס לס מ"יסיכן כמלן מ"מלו יסס
קמרמ"ב כלומר דמכן כמס"ס דמסרות דקמרמ
מ"יכו מכור כ' ומ"ל דמ"ירי מכמ דוקס כמכמכו מ"
כלי נלנים ודומי דמל"כ מוי מדמוריומ ומ"מ כמס
מר' נמ"כ מסכמ נ' מכל כנר כמנמי מס מכמכ ו' כמס
מרמ"ים דמסקס מסמרת מ"מלו לס"ל כולו מסוב דמורי
מ"ים ולמכי נקמרמ מסמ מרכרי מ"ו מ"כ דנים"ן
לו דכמסמים מומן ליכד ודמי ולמול למקוס מוי קמרמ
מכור יסמ' מ"מלו ניד מס ק כמי מ"יכמ למ"יקר כמקוס מסוס כמ"נ כ"ין מסמליון רמוי ודמי ליכד מרי' נור מס"יק
ודי"ק נס מ"יין כמכמס כ' מ' נ: ממלא בכתף וכוכן למליון כו' כקב מר' ב' מסמר מים כמקוס מ' מסמ כו' מ"מלו
כל מים מסוכין מכמולס מין מומלין מוקו דמס ודמי דמל כרמין מריך למול כו יוסר מע' מסמ' מרמ"ס זכ"כ
מקו' דכ"כ מי' נמ כר מס מכיק דק מ"ו וכרמס דמסמל מסוס דמ"ס למנכס מיסמ מ' מסמ מסמ מכמנס מ"יכו
יכול למיוך מליו דמעמ מ"יכו מ' מסמ ומ"יין מס מכמכמי כמכמכ נ' מרק נ': ט שנסרק לשתי מי' מר' כ מלמעלה
למס לערב מ"יין למל וכ' מרמ' ים למס מסמ נדכר דלסכי בלערב מין מצטרף מסוס דמסמכין למס
מעל מסרק כמלי מוקמו: מצטרף ומס מים כמכיס מ' מסמ מכילין ככל מסמ מסן מרמכ' מסרק מ' מסלכות
מקומות: ר"מ מלוף מרבריס מ"מ מסמכי מס' ר' ליוס ז' מכמכסרק מ"יין למל מסמכ כל מ"ב
מסרק כמלי מ"יכו. ועל רוחב כמפוכרת מכוב ל' מרמ' כרוסב מסי מכמכות: י בזמן מסוס כמנכ מוסל
לפי מסמכיק מלי קוכס מ"יוקו קכוס ומסמ' מכמנר לס יכמ מסוכרת מלי למ"יוקו קכוס למרן וזמו מרס מל"ו
כמ"יומסמ מלס כמסס מלס למס עס מקרקע מרמ' כ' כמלי וכ' כמכמכ מ' מ' דכלים מוד מס מ"ך מכמ
ד' מסמ מ"ירס מר' כ ומרמ' מ' דמסמ עס מקרקע מכוכ:

מלמנמי

מן הצד אינו פוסל מפני שהוא כמקוה הסמוך למקוה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אם מקבלת האמבטי רביעית עד שלא יגיעו לאביק כשר ואם לאו פסול רבי אלעזר בר' צדוק אומר אם מקבל האביק כל שהוא פסול: יא המטהרת שבמרחץ התחתונה מליאה שאובין והעליונה מליאה כשרין אם יש כנגד הנקב שלשה לוגין פסול כמה יהא בנקב ויהיה בו שלשה לוגין אחד משלש מאות ועשרים לבריכה דברי רבי יוסי ורבי אלעזר אומר אפילו התחתונה מליאה כשרים והעליונה מליאה שאובין ויש בצד הנקב ג' לוגין כשר שלא אמרו אלא ג' לוגין שנפלו:

פרק ז

יש מעלין את המקוה ולא פוסלין פוסלין ולא מעלין לא מעלין ולא פוסלין אלו מעלין ולא פוסלין השלג והברד והכפור

מכפר נפתים ז׳ יורדין בקמים: נליד מים מקטן על מכי מסרן לו על מכי מים: מים מכרוק מים יך ורקיק מכעסם כמו רוק: מכן מכרך כמים כמים מסוכי דמריכן לקמן פומלים ולא מעלים ומין מלכם כל יומכן בן כורי ומלכם כמרומן מל מכמי מרכם מגומין מקום מן מסלב מפי׳ לכמקלם: כמנמו מעלין מסמליומו ולא פומלן בנ׳ לונין מסומין מסרי מסם מים מרכם יוקר מנ׳ לונין ולא כמכל מקום בכך: ב מים מסומין כין מעמין כין מסורים: מי כמכים מים (מכמכו) בנמן זיקים מן מיכי ירקיק: ומי מלקו׳ מים מסלקו כמנמלקו: ומעמד מכלכים ומנים מן מרים מכמן מלימן מים: מל מסם מסמין דמסם מסמין: דין כמי מירוק: קורטוב מקד מס׳ל כלום: מעמים מעלין כדמעמרם כמים מקו׳ מרכמל מסם מים כמרים ומכמן גו מסם מימירוק ומקד כך כמל מסם מעמו מים ומי מירוק מעורכין יקר מרי כל מסמים מל מי מירוק מכמרם

וחכפור והגליד וחסלח והשיא חגרוק אמר רבי עקיבא היה רבי ישמעאל בן בנגדי לומר השלג אינו מעלה את המקוה והעידו אנשי מירבא משמו שעמ׳לחם צאו והביאו שלג ועשו מקוה בתחילת רבי יוחנן בן נורי אומר אבן חברר במים ביצר מעלין ולא פוסלין מקוה שיש ב׳ ארבעים סאה חסר א׳ נפל מחסם יח לתוכו והעלחו נמצאו מעלין ולא פוסלין: ב אלו פוסלין ולא מעלין המים בין טמאים בין טהורים ומי כבשי׳ ומי שלקות והחסר עד שלא החמיץ ביצר פוסלין ולא מעלין מקוה ששים בו מ׳ סאה חסר קרטוב ונפל מחם קרטוב לתוכו לא העלתו פסלו בנ׳לונין אבל שאר המשקין ומי פירו׳ וחצי והחסורים והחסר משהחמץ פעמים מעלין ופעמים שאינן מעלין כיצר מקוה שיש בו מ׳ סאה חסר אחת נפל לתוכו מ׳ סאות מהם לא העלה חיבום׳ סאה נתן סאה ונטל סאה חרי זה כשר: ג הדיח

ומכפר נפתים ז׳ יורדין בקמים: נליד מים מקטן על מכי מסרן לו על מכי מים: מים מכרוק מים יך ורקיק מכעסם כמו רוק: מכן מכרך כמים כמים מסוכי דמריכן לקמן פומלים ולא מעלים ומין מלכם כל יומכן בן כורי ומלכם כמרומן מל מכמי מרכם מגומין מקום מן מסלב מפי׳ לכמקלם: כמנמו מעלין מסמליומו ולא פומלן בנ׳ לונין מסומין מסרי מסם מים מרכם יוקר מנ׳ לונין ולא כמכל מקום בכך: ב מים מסומין כין מעמין כין מסורים: מי כמכים מים (מכמכו) בנמן זיקים מן מיכי ירקיק: ומי מלקו׳ מים מסלקו כמנמלקו: ומעמד מכלכים ומנים מן מרים מכמן מלימן מים: מל מסם מסמין דמסם מסמין: דין כמי מירוק: קורטוב מקד מס׳ל כלום: מעמים מעלין כדמעמרם כמים מקו׳ מרכמל מסם מים כמרים ומכמן גו מסם מימירוק ומקד כך כמל מסם מעמו מים ומי מירוק מעורכין יקר מרי כל מסמים מל מי מירוק מכמרם

ומקוה מים מו מרכמים מסם מסר מסם: ג ומכו מים ומכי מנמסמיומנ׳ דמירוכין לם כ׳ם מ׳ר ז׳ירם מסר מסומל מכר מערב מי ומומל מת מקוה בנ׳לונין: חסר קרטוב מין מ׳ם בזם כרמ׳ב: והאיר ומרים

מעורמי׳ כמכם ל׳מ׳ו דכדרים: פעמים מעלין בת׳מ׳ר׳ב כדמעמרם כמים נמקוה מ׳מסם מים כמרים ומכמן גו מסם וכו׳ מרי כל מסמים מל מי מירוק מו מנמיומים מת מקוה ולא כמסר מעמו מי מסם מ׳מע׳ם לנמי מסנון ומכוק מ׳ מעמל מנמי׳ דכסר עד רוכו׳ מר׳ם ומסם בקו׳עוכ מי׳ מעכם בנמירוסם מכמכמי כמסם מת מסר׳ דעכו׳ם מעכ׳מ׳ דלא מעמי׳ מקם מקם כמיל כמלין כמיקר מ׳וכו׳: פעמים מין מעלין מר׳ב כדמקוי בנמקוה מים מו מ׳ מסם מסר מסר מעמי׳ מים כמרים כמסין מרמכ׳ם מן מס׳מ ונמירוסו כמב דמיומו דמקוי נמקוה מס׳ מים דנרים דלא מעלין לא מומלין וכמב מרים ולמיומם מסר מעמקים מלוקים מן מעים דמלו מים מיומ׳לין ומסר מעמקים לא מעמלים לא מעלין כמ׳נ מכל כמעמים מעלין מין מסר מעמקים מלוקים מן מעים דמקוה מים מו מ׳ מסם מלעים כמומ׳ים מלומי׳ וכמל מסם כמרומ׳מילו יומר מרומו מס׳כ נמי מירוק מ׳כ וכ׳כ מר׳מ׳ם דנמקוה מסנם מסילו מלמסל ים מלומי׳ מין מ׳מלים מומו ומעמירו מכמים נמי מירוק דלא מומ לסנילמם כלל דמקוה מים כמיב (כמ׳ם מ׳ב נמכמנם דמרק נמרם) זלכך מם מלי מרומנם מ׳כ:

ג הדיח

ב חדיחה כו׳ פלי זיתים כו׳ כסר עפרי פלין נסן מנין ס׳ דבר שעסקם פת מרפין: כיצד יוסף כפס מרפב״ל: דלא מי שנכנס וכו׳ ומסקיסו מרמב״ם ומסור לכתב מכ״ע עסוס דעסקע דליכם עלין דפליג עליס ע״כ וסם דתכי לים כלי מכם דפלוגתם כמנסים מרכם כן לם מליני וכמ״ם נס ס״ם ביכורים ולי פת״ג דפליני עליס דפלכם כפוסו עסוס דנפ״ק דעכוס דף נ׳ מריך נפ״ם מיכיס יכן נפ״ג דע ירוכין דף כ״ם: ואינם מוסלין פוקו נסכוי מרפס לעי נכע פין כפן כי פס סיירס מעכיס כלכדומיכלים בנ׳ לוגין עסוס דעיפ דכ״כע׳ מקיו כי כפס מרפב״ל: נפל לעזכו יין זמוכל ומכו פת מרפיו עמזל עסוס דעקוי כעקוס מל מסר עפקין ומקוס מים כמיב כ״כפס מרפכ״ל: ומוחל ומפיכלו לע״ל כעסכם נ״פ״ם דסמרוס דעוקל מיכו עקסס נכן כעסכם פ״ו דעכפיריין פפ״ם מוסל כמיכוי מרפס עסוס דסוס דבר פפין עוסל מיעכו עקוס ומוסלפת מקו׳ נסכוי מיפס ס״ם מכ״כ דנכע דף קע״ל: יסתין לו מדמיירו נמשים כו׳ מי׳ מר״כ דמלמות נכמף פ״ם כו׳ נכ״כ מר״ם ומעכי דסם פמכר לנלמו׳ נכמף ולמעכיכם לעי מקוס כר״ים פת דפ״כ מכ״ם דפלם מי מערת דנמעכ׳ מיכו מוכיל שם מד מיסם רוכ מן מכבר זכדמכק מר״כ נעכם ל״פ״ד מפכר לקרן כיון דלמו מילמם דמסיקם מוס למכמיר כמעכם לם קמכי לם מכל לע״ם כפ״כ מכם ל כר׳ יוסמ דמפיכם מפכר לנלמות נכ״ף ולמעיך מדי דלם מקפם מקכי׳ נמוקו מנק דמנק מר״כ ויש כעם נדולם מכורלם דמנכי מכי כמ״ם נמכר מכלי כיל לדמוק לקרן דמקכי׳ שיכם דכ״ם כמכם מם לר״ם דמכם ל פ״כ ומע״ג דלרידים נעי לם רוכ מים כמרים יכולים למכמירו נמילוי כמף ומעכם כיון דלמו מלנלם מסיקם מוס לם קמכי לי כדכמכמי כמעיך ומיין כמ׳ דלקמן מכם פ׳ כל״ם מלילו כמע למו כו׳: ח ונפל לתוכן קרטוב יין כו׳ לם מסלוקו וסנם מלם מיכו מרפס מקוס מרפ״ם: ו מכוונות לם מסמוכ ולם יוקרכלי פ״כ דבימין דף לו: ראף מכמי מזור מירם מר״כ דמעריכן נוד מפיק זכו׳ ומ״ן מלכם כ כרכי יהודם וכבר מקמכי לפמול כמכם כ׳ פ נ דמקס מסק דמעריכן נוד מפיק וכמכמי מם מכן דעת מרמכ״ם מלם דנכם מסק דלם כלי מעכם מפרי וכמכמי נם כן זמסור מוסק נם כיך דמכם כרכי ישנדם:

מסכ יל

ג חדיחבו סליו ותיס וסלי ענבים ושנראת מראיו בשר ר׳ יוסי אומר מי הצבע פוסלין אותו בג׳ לוגין ואינן פוסלין אתו בשנוי מראה נפל לתוכו יין ומוחל ושנו את מראיו מטול ביצד יעשה יסתיקלו ער שיחזרו ויחזרו מראיהן למראה המים: ד נפל לת נויין אומוחלושנומקצת מראיו אם אין בו מראת מים מ׳ סאה הרי זה לא יטבול בו: ה ג׳ לוגין מים ונפל לתוכן קרטוב יין והרי מראיהן כמראה היין ונפלו למקוה לא פסלוהו שלשה לוגין מים חסר קרטוב ונפל לתוכן קרטוב חלב והרי מראיהן כמראה המים ונפלו למקוה לא פסלוהו רבי יוחנן בן נורי אומר חבל חולך אחר המראה: ו מקוה שיש בו מ׳ סאה מכוונות ירדו ב׳ וטבלו זה אחר זה הראשון טהור והשני טמא רבי יהודה אומר אם היה רגליו של ראשון נוגעות בסיס אף השני טהור

חשבל

ג וסכו פת מרפיו כסר דמדמת כלים לם מסיכם מכוי מרפס: ומין פוסלים לוקו כסכוי מרפס עסוס דנכעם ליס כים מסמ: מוקל מים סיוכמים מן מנים. ימתין עד סילדו נמעים דלמלמם נכמף כי לפמר דכמסר מסקיכן מסיוס כמסל כמלמם לינין: מעלם נכמף דעקוס מלם מין מסמוכים פוסלים לוקו לפילם: ד מין כו מרפס מים מ׳ מפס מס מין נעקוס מ׳ מפס מים כמן מרפס מים לם יסכל כלוקו מקוס מפילו בשות כל מים כו מרפס מים נפס מכלם מלכם לו מכילם: ה זכמלו לעקוס לם מם זמו מיפיל ומן מרפין כיין ומי מילוק מין מוסלים כמלמם לוגין: מכלמזל מסר מרפ׳ לעמל מפין מסמלכ מוסלמקוס ומין כמים מיעור ב׳ לוגין לנמסל מ״מ כיון מים כמן ב׳ לוגין מרפין כמים מסכיכן לפו כמלו כלן מים ומוסלין מלכם כרכי יוסכן מן כולי: ו מסכי מעם יוקלי מנר מיעור מעקוס כמכילקו מל רמכון: מף מסכי מסור דלמריכן נוד מפיק ומוי כמלו

ושל בור משני צדדין: ז משפחת של
זפתין ושל יוצרין ושל מפסלי אילנות אין
חוצצין רבי יהודה אומר אף של קייצין
ביוצא בהן זה הכלל כל תסקפיר עליו
חוצץ ושאינו מקפיר עליו אינו חוצץ:

פרק י כל כלי חרס שבנאן
שלא כדרכן או שחבנאן
בדרכן ולא מרקן או שמרקן נשברו הרי
אלו חוצצין כלי שחשבילו דרך פיו כאילו
לא שבל חשבילו כדרכו בלא זכורית עד
שישנו על צדו כלי שהוא צר מכאן ומכאן
ורחב מן האמצע אינו טהור עד שישנו
על צדו צלוחית שפיה שוקע אינה טהורה
עד שינקבנה מצרה קלמרין

כגד לכנה" וסמא' סמ"ם מקמירין על מנמן מלם יכולו
לסיסין מלוכלכים כמה סיסין מקוייכי מיקם:
ושל בור מירם מר"ב מסוס נרוס מם"ם וכמו מסירם
בסכסם מ"ב דמכוק וכ"ב מרמב"ם נס נכמן
וכדיך לומר דמקכיתין מכי
קמרים מל ככלים מסם
מ"ם דקמדי מרלי מכל מם"
מכל מלמ"ם בנמסם כמו כוד
דלם קמיל עד סיסיו מכ"
מנדרים ומיכו לדר"ב כמב
ומרדמם כו' דלם קמם
מסוכם מכנדו מל מ"ם
ולימכם דם"ם דמם"ו דמנם
סוס לעכין זם כמו בור:
ז זה מכלל כל מקמיל
כי לעיל מקכ"ג
קמכי לכל מ לכמיכם דמדם
נעיין כמי מר"ב ומכם
קמכי לם לכמיכם דכלים
וקנם יס לדקרק דלעיל לם
קמכי זם מכלל ומ"ין מ"ם
לעיל נמ"ר:

ושל בור משני צדדין: ז משפחת של זפתין ושל יוצרין ושל מפסלי אילנות אין חוצצין רבי יהודה אומר אף של קייצין ביוצא בהן זה הכלל כל תסקפיר עליו חוצץ ושאינו מקפיר עליו אינו חוצץ:

פרק י כל כלי חרס שבנאן שלא כדרכן או שחבנאן בדרכן ולא מרקן או שמרקן נשברו הרי אלו חוצצין כלי שחשבילו דרך פיו כאילו לא שבל חשבילו כדרכו בלא זכורית עד שישנו על צדו כלי שהוא צר מכאן ומכאן ורחב מן האמצע אינו טהור עד שישנו על צדו צלוחית שפיה שוקע אינה טהורה עד שינקבנה מצרה קלמרין

פרק י א מן מרקן ומסברו מידוס ומיכן מסמכין
מוד מפין מלמכמן רמסוכ (כדמכ
נמוסמקמ ומכיכם מר"ם) מוכנין מידוס מם מסן
מקוכין נכרזל ומקודקים ומין מסים ככנסים כמן
כיון מסיכו מיוד למקיים כך מוכנים מסר"ם. בלי
מסמכילו דרקמיו כמב מל"ב דכל כלי מנמקל מכנמן
וכו' כי מסויר ימסל בו מוסם וידמם בסים מרמב"ם
ומכר"ם כמ"מ מסלם סיסיס מיו דמב יומר: בלא
מזכורית מ"מר"ב בים ידו מן דבר מכוסם וכן מירם
מרמב"ם וכמב דוכנודים מוס מדבר מסמר וכנמל מרבר מסמל ומכל ומסמ מ"כ ומיוכנדם דנים ומרמב"ל
דמ"ב מס"מ נוכם זרכוכים ומסרם מסכלי סים לו מסי מיוס בקרם זרכוכים זמנים דמיים מוקרם רנם ומקמי
מ"מ בלי מסמכילו כדרכו מולו לעמס ומין לו זרכוכים מוס מס מכי לעמלמס לו מכילם עד מיסכו מל בלו
מסכלי מסין לו מלם נמב מסר מין מסים ככנסים בכולו מכי מרוס ומלו בים לו מס מכי בנדו מסילו לם
ומסמו מל נדו ומכמו בו מסים מל מוקו מכמב מ"כ חל מסר"ם מכלם זיכוכיקם מר"ר מסמנן מירם כמין מכיסכין
כלי מסכים ומכלים מעכו כלמסריכן: מויקר"רכם נמסוק ומוס ומסוס מסוקים במזרקי יין כוס מ"ם לסן ומרכוכיוס
ומ"ל מלסון דבר מסוסם ומרבם מל מסמרכוכי מיסמרכוכ דוין ומין מקמלמין כמוסכמל מל זרב דמוס מס"כלים
. מל מרב וכל מקרם יוורכו בנמקו כמו מרב ומסם מ"כ: (מסרוס) נוח א קלמרין

קלמרין כתב הר"ב ופס מטמילו כדרכו כו' קסס
דס"ב כמקסו על ידו מני ולפס כמיכן
מיבקבו ולכן צריך לפרס מפמילו פס יסמו מלבדו
מין מעים בכבים כו: ב חכר ומכסת מי הר"ב
מכר סוס מסוכב מלין
ומכסת סוס מעם ס מקפ
מרמסוקיו וכדמסמכמסמ'
דמס"ך ומס"ב דמכמ דכר
סוס מסוכב מלין ומן פירס
מערו מירכר נס נמוסמ'
דכלים מכיפמ הר"ם מס
פ"ו כמכמ ל"מוכמ כמי
מכי מכל הר"ב מערס מס
נמסך וכן עור מס דס"ך
וכן כמ"ב דמכמ מכל
מרמב"ם מפ"מס דמכיפס
מכיפין קמ מרמס מלס
לכמ סוס נדול ומפיפמוס
מ"ז דכ"ב דס"ם כמנו
כמ סוס מקמן וכר סוס
מנדול כדמקמן כמס מסריס
כר מעמלו מדין וכמ
מעמלו מסמקמ וכן כמב
במסקי מוסמ דמדוס:
נחתפלת כתב הר"ב לפי
מס"ב למכבים ולמוכים דס"ב כדיקס מלל
מים מומר מלו מכל מכי מעמ כירומלמי מ"ב דמירומין
ומעמיקו מרמס"ם כמ"ב מס' מכיל יקמכל מכר"ס כמ'
דמין זס קרוי למכבים ולמוכים מלס כנון מכרים
ומכמ מים מעוכלים מס מכמוכן כמכיל מכנוך לכמ
ולמקמו ונם למוס"ם מלימן כוכס מכל מכמילין מין
מ"ניכן מומן מלס לכדוק מכמב מכמוכן ולס כמכיל
מכיכון מ"ב: ס מכרס

קלמרין חריוטו' אינה שחור' עד שינקבנה
מצרה וקלמרין של יוסף הכהן הירת
נקיבה בצרה: ב חכר והכסת של עור
חרי אלו צריכין שיביאו בהם המים כסת
ענולה והכדור והאמוס והקטיע והחפיל'
אינן צריכין שיביאו בהם המים זה הכלל
כל שאין דרכו להכנים ולה' ציא טובלים
סתומים: ג אלו שאינם צריכים שיראו
בהם המים קשרי הענף והנימין וחבט של
סנדל ותפלת של ראש בזמן שהיא חוצת
ושל זרוע בזמן שאינה עולה ויורדת ואזני
החטת ואזני התרמול: ד אלו שהם
צריכי שיביאו בחזמי' חקשר שבפר קסי'
שבכרוף ושפת של סדין צ יך למחה
ותפלת של ראש בזמן שאינה חוצת ושל
זרוע בזמן שהיא עולה ויורדת ושניצן של
סנד' ובגחי' שהטבילן מכובסין ערשיבעבור
הטבילן

קלמרין כלי מעכיסין בו מס מל ידיו וכן קוריס מוקו כל
רוקל קלמרו ומוכים מכן מכיסן מוקמ לכוכן כדי מלס
ומסך מדיו מפילו מס יסמוך מלמ"ו ומסמס מילו כדרכו
מין מעים בכבים כמלל מסקוס מסכיב מיו מכמים
לכיכן מריך לנקב מן מכר:
ב מכר מוס מסוכב מלין;
מכמ מוס מעים מקמ
מרמסוקיו: מינוס כמן
מעים לכוכן מריך כר
וכמ מל עור למכבים
ולמוכים מס מכמוכן: כמ
מנולס וקמכ מעוכים
מסרים מקמ מר מסוקיו;
מכרוך מלו מ"מ: ומלמוס
דמוס מעוכים מלין מס
מעכמל ומוס מכוי מעור
ומעלים מוקו כסיכר מן
כמוכין: ומקמים מל כמב
מומל מקרין מכוכס עור:
ומכלס מל ידמו מל רלס:
מיכן מריכים מיבומו כמ ן
מעים לכי מלי ן מרך למכבים
ולמוכים מס מכמוכן:
ג מקרי מכמ כנדיו מל
מכים מקרמו ומקרן מקר
מסוס מיכו מכוי למכיר לכולס מלכך מין מריך למכירו
כמכמ מכילס כדי מיכומו מלין מים: ומכיקין כימין
ומכילין מקולין מל מכמ מכרין לכוי ומוכים כמן
מקרים ומיכן מכוין למכיר לכולס: ומכמ מל מכלל
מוכיסכים לרנומוס מל מכלל מין מריך למכיר מקר
מלמן כמכמ מכילס מלין מומו מקר מכוי למכיר::
כומן מכיס מוכס מקר מכמ מומ מלין מים מכבים
לכוכס ומיכמי ימים זס כמקר מכולס מס ומו מיכו
מכוי למכיר ולכי מכוס מכוי למכמי מין מריך למכירו
כמכמ מכילס; מל ומוס מקר מל מכלס מל יל: ומומן מ מיכס מולס ויורלס דמכלס מקר מרכמו מין מרכומס
מולס ויורלס כי ומוכי מכמ מכוכ יס כמס מרים מכולקין: מומל כים נדולס מל מור מכוס מין מרומים
ונלמין מקרים מרוים ילקים; ה מרקמין לכוס מכמקמן מכל מכמר ומוס מכוס מכבים וכמלוכמו ן ומרומל
מכמן וכמכמ מכמס מכמ: ומכמ מל מרין מריך למכמ מקמים מים כמכמו מכלוכס כדי מיכומו מים מין
מוכן מקמים: למכמ ולמכס כמ ומכמס כמוכל למכמ: ומכן מל מכלל רנומוס מקומרו כמן: מיכמכמו
מכמכי מלס נגרכי מולים כמן מכמכומי כמי ומכמן מכומס" ומכן מומס מלומן מכמכמ מילו מי למכמכ מכלו
לפי

לפי פסוק זה אינם מכלים בולעי מקוה אבל כסף
נגוכי אינם מטבילין בכלי עד שיכוה מכבוד ומכסלם
מטבילם אדין ואין יכול לטמאו אלא אם רקב כל כך
מוקבו בעים כמשוא מקיבל ומעתה כך מכבנים מעים
ומכמנין מנעבוהן בילוב
מכאו לטעים נכלו: ש
מטבילין עד מקום שמלם
שמאר אין בדיך מטבילם רבלם
מעובד ליתקיך כמקיך דמי
ולא מוי מכיבם לטקום מקקך
מנמו דכיב מסמרים דכלים
אין מטין ביאם אים כמו
בשרם ויתרום ביב מסמרים
דכלים מל ביב מסמרים
דשרם דאלו ביב מסמרים
דשרם כמי דאין מע כיב
ביאם אים כמיכן דמוי
לביאם אים ובים מסמרים
דכלים מפילו דמוי לב שם
אים לא כרבי לאין שרם
מקמיד מם: ר"י דם אומר
כו' ואין מלבם כל' יחולם:
מטבילין עד מקום שמלם מל
ר"לבדולומל לקמן ומסאר
מסוד ואין בדיך מבילם ומפילו כלקם מדם לקבי מבמק
מבמלבלת אין בדיך לטבילם אלא מל מבי מבמק: רבי
מרמון אומר מל מיסילם כל מבמק מבלקם מדם
לבמיומין מלבם כרבי מרמון: ז אין מטבילין מקין
בבוכן דכיכלים ומקין אין לאם מסרם במקום אלא
אים מבמקאו בלבב מבמם מקם ומבור ואין מקם
מומלק אלא בעין מסמיכו מקין בקמין זיבים ביבים
ומרים בעריס אבל אין בבמיכו מיכו אין מקם מומלק בסף ולא בבסרו אים: אלא מקין בבמן ייין מבמן ומי מירוב
כל מקין מוק אים: כאלו לא מבל אים דמייבי דוקם אלא בבמקו מרמיסן אלא בבבמלו בים: אלא מי רבלים
רומין מומן כאלו אין אים דמי רבלים אין אים אין מבבם מיקו מלימן מי מקום בבמו מבור לאן ולא מייבי ובמסר
מבלי ים אמרים מבורמין רומין מומן כאלו אין ומם אין מקבבים מרמיסן ומוזרים לבמלם אים מבבמלים
בים בבמר מבלי ובבלמם מו מיבם בקומבמם: אלא מי מבמם אים מבקקמו בבמר מרם ומבם מים מל מבמי
מים: מד מירבו אים מל מי מבמם אים רוב מבלי מבוי כלי מירבו מי מקום מבבבים בו מל מי מבמם אים
בקובומם לאו מדין מוב בבומבמו ומרים בבמר מקין מבוכבין בין מבלי ובין מי מקום: כור ל"מאין: ומין בו
אלא רביעים מי מבמם מו מבר מקין כאלו לא מבל דם ל לר' יהמי דביעים מקין מו רביעים מי מבמם מבבין
מבלי מומלין בבמילם מבמובין מאילו בקיך כלי גדול מד מים מרביעים מל מקין מו מל מי מבמם ומקוור ומבילן

ח עשרה מקים מרבע"ם: ו אין מטבילין
מקין בבוכן וכו' מי' מר"ב דאם כלי ומקקי
אין לאם מסרם כו' ש"ז כו' מבמם מקם דמוי כמי מורמן
ומוזר ומומלן דזריעם מסרם מבומאם דבכן מאילו
מרוב מבמאו ומקלן מסרין
בבמוב' דביבו מרבום מבאמי
כך זו מבלמי בבירבל מ"ב
דבבוזמם דק כ"ב ומין כמי
מר"ב בבמבם ב' דבינם ומים
מר"ב אין מקם מומ לב אלא
בבין מם מיבו דב"ם בזרי
דלמם מיים מלייומם ולא
בבמי בסדלי זב"ם לבבזרי
מר"ם: בלי מסומ אלא
מקין בו ומכלי מבמו מבמ:
מלא מקין ומב' כל מזבקל
מבבמרב (מ"מ)
ברבינן כלי מסומ מבלא רומין
ומקם אלא מבמם מיבל דמי
רבלים מבי' אלא מסור ולא
בבי ביומל דמלקם לאו מקם
מבל ר"ין מבי' ברוב מים
לא בבלי ומייבי לבי מקם
מבים מ' מר"ם ומים' מם:

רוא"ם מומם כאלו מם מים כלי' מם מל מי מרלמיסן
מלוק בבקבם מבלמם מאר מים מ"ם מ"ם כיון
דמין מים מם לא בבי דובם לבבמולי אלא רומין מומן
וכו' מו"מ: עד מירבו אים מל מי מבמם "מומיל
מן מב מבומבם (בדבבן בדים כלים) ומבמי מבום
מדומקיומו לא בבלי אלא בדובם מו"מ: ו כל

ו כל משקין מצטרפין עמכם שיש בעבילה בפרק
קדשי מזבח ובנה זה חומר בשותה משקין טמאין
דמיבעי קרייה שכח ר"ע: כל שאוכלי מצטרפין לפסול
כו' כתב הר"ב דכתיב מכל שאוכל וגו' וכ"כ הרמב"ם
ומיהו אלא אמאכלא שפסול שבויים אלא דבר אין מגורו
כדאי"ל לסבא בפי' הר"כ:

כל משקין פי' הר"ב ז
משקין כו' ומכוין
בעמכם ל"ו דמכשיריכוכל
ישותה דבשמנם כ אלא
דקרוקוק: בבחצי פרס
לסון הר"ב אמן שכי בגיס
לרבי ומיהם ומקנם לדברי
הרמב"ם: ומכ"ל דמירוכין
מס ק כהרמב"ם ומיין מ"ם
מס: ח ברע מבעת מסורם
כו' כלא מבעת מאמם וכו'
בפ"ד דמולין דף מ"ם אמר
רבם כמס מסומאם כלומם
מיבם מאמם כך מסרם
בלומם מיכ"מיבעת מומם'
בלומם מכלן דכתיב ומאוכל

ז כל המאוכלין מצטרפין לפסול את הבריה
בבחצי פרס כל המשקין מצטרפין לפסול
את הגויה ברביעי' זה חומר בשותה משקין
טמאים מבמקוה שעשו בו שאר המשקין
במים: ח אבל אוכלים טמאים ושתה
משקים טמאים שבלו הקיאן טמאים מפני
שאינן שתורי בגוף שתה מים שמאים אבל
והקיאם שתוריים מפני שהם שתורים בגוף
בלע מכעת שתורה נכנס לאחל חסת חזה
ושנה ומכל והקיא חדי תיא בסות שתיתה
בלע מכעת טמאה טובל ואוכל בתרומה
הקיאה טמאה ומטמאתו חץ שתיא תחוב
בארם בזמן שהוא נראה חוצץ ואם אינו
נראה טובל ואוכל בתרומתו:

נשלמה מסכת מקואות

מזורי' כנוקלם מלמם לכן מכילם כמכילם דבקאוכלין
ומשקין מין מים מין לכן מזרם כמקום מכל מקם מים
מעמין ומכל מזוריסכנוק מים לכן מזרם נמקום מל
מקם: מרים כמוע מסיקם מזרם כמוע מסיקם
מטוע מכיל מלים נמזרם מלמם מלם מקמם: מיכל
ומוכל בקרומם דמומאם בלומם מיכם מטמאם לקרים:
בומן מסוע כרמם מל גומו מבמוץ: מוכל ומוכל
בקדומם לם מכם חן מטמ ולם מכם מן מסוע מיגו
מוכן כמכילם כל ומן מסיכו כרמם:

כמלמם מסכת מקואות

ריקן ומין מלכם כרכיומי: ז כל המאוכלים מצטרפין
לכל מוכלים מעמין מכמם מיכים ומם בכלן בקבי מים
מסן מבי נמים נרמל ומיכם ומקמם לדברי דמכיל
מצטרפין לפסול בגויה מלמכול בקרומם ומן מתם מכמ
מיכים מל מכמם מקמין מם
מים יין מין לכם מלכ לו
מל מלו בלבר בקרמים מקמ
בלן מצטרפין זמ מם ז
לפסול מם מבויים בהכיומ
מלוג דכתיב מכל מאוכ
מסר ומכל ומכל מקמם מם
ומקמם לבר מל מאוכלי מכל
מצטרפין ומל מקמין מרל
מצטרפין: מעמם כו מם
מקמין לפסול מם מבויים
כמים ומין מסר מקמין מם
מם בלומם בעלמם לונ
כמים מיכבי מין מסר מקמין
מעלמין מיבול מקום מל
מסם כמים הכמ' מקום מים
ולם מקום מל מסר מקמין:
מ מסם מקמין מעמין מסם
מקמין מון מים: מסיכן

ומקמין מון מים מין לכן מזרם כמקום מכל מסם מים
מעמין ומכל מזוריסכנוק מים לכן מזרם נמקום מל
מקם: מרים כמוע מסיקם מזרם כמוע מסיקם
מטוע מכיל מלים נמזרם מלמם מלם מקמם: מיכל
ומוכל בקרומם דמומאם בלומם מיכם מטמאם לקרים:
בומן מסוע כרמם מל גומו מבמוץ: מוכל ומוכל
בקדומם לם מכם חן מטמ ולם מכם מן מסוע מיגו
מוכן כמכילם כל ומן מסיכו כרמם:

כמלמם מסכת מקואות

מלמכ מלכ מלם מלם דבר מל מכילם ומבים: ומם מיכם
בדמם מגכל ולם דמי לכיע מסמרים דבמיכן רמוי לכיעם מים ם הר"ם: ומובר מתרומתו לבדי הרמב"ם
מ"כ מבלכות מקואות: (מליקם לם מסכת מקואות)

תוספת יום טוב מסכת נדה תוספת יום טוב

חניה כולם מסר כלם מסומאות (ר"ל מתעורות ומקלות) מבמי מסיכם מומאם כללים לכל מין מסלם מרמ"ם:
פרק ם

פרק א שמאי אומר כל חנשים דיין שעתן הלל אומר מפקידה לפקידה ואפילו ליום חדש וחכמים אומר לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא מעת לעת משנש על יד מפקידה לפקידה ומפקידה לפקידה מסעטת על יד מעת לעת כל אשה שישלה וסת

דיה

שמאי אומר כל חנשים דיין שעתן הלל אומר מפקידה לפקידה ואפילו ליום חדש וחכמים אומר לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא מעת לעת משנש על יד מפקידה לפקידה ומפקידה לפקידה מסעטת על יד מעת לעת כל אשה שישלה וסת

פרק ב שמאי אומר כל חנשים דיין שעתן ובני בתי ולא מיכם

תו לפעמי נמרי קולי נ"ם ונקוטרי נ"ם ש"ב דמש דשמרי דכ"ם בפקום נ"ם מיכם מ"ב דמעמי לה נמרי קולי נ"ם ומוזרי נ"ם כולם מר"ב ברע"נ דיבמות מ"ב נ"ם וכ"ם מרבלמ מעמ' ומלל ניתיומ ומיומיב לסין מרלמון מוכם מע"ם בפסכם מ' יום' מ"ב דמעמר מכי: דיין מעמן מי' מר"ב ולמ לפריכן מקמי מכי כמי מום דם וכיקלי ניק מרמ מעמידומ כו' ודין מוכה כך מומ לליכמ לפיקם לכיגלמ דב"ם מומם מיינ לכבריע ומומם כי מיכי דבכל מפורם כולם מבליכן מיינ וב"מ מומם כמומל מריע ורבים מיכו מומם מיינ כך מפורם כמ"ם ומיקמ"ם כמ' דלקמן מסכם ד' מכומלי ניק מרמם וכיק מחנון מכמב מל"ב מפורם בפסכם מ"מ"ב ובדמ"ם נמ"ל: **והב"א** לם כדברי זם וכו' כמב מר"ב וכלי לפמוק מרומיסם וכו' לפיכם לבדקם נמרים לם"ל מלם מוכום מיום מם"ם ומקמיל לפמרע עד נמרים לם הכו לפלק וכו' מ"ם ומיומ מכמי לם מעכו מלם דמיכם לפע מי ולם ליסמו לפמרע רק מוכם מפמ יתר מנמרים עד מקריק ומומ מיומרו מלם הכו לפלק ולפעם מבל מם מר"ב לם מיסיק לם ידמכם מסיכי מיתי לפומיק ומק רבל לם כמב מלם לם הכו לגרות ולפעם כו: **בל** מסם מיק לם ומק כו' מיקם לפם מסמיק ומכם מפמסמ נמדיס מ"ל לפמכי מיד כיבר דיק מעמס ולל רקמ"לן מע"נ דיק לם ומק מריכם לפמם נמדיק (כדמי' מר"ב) מע"נ דמכן לקמן (מכמ f) מעמ"ל מסמרו דיק מעמס מריכם לפיומ בודקמ (וכו') כמ מכמ ליק לפממו' דמומס נדיקס מסומכם לפעם מע"ל דמו מדום כדלקמן ודלק' מיכו בל' כמיס דיין מעמן מו': **שומ** לם ומק כמב מר"ב ובדק כמ' ומ דמלים לם כדמכן כמ"ל. **ומק** כמ מר"כמכמב לם ומן מפורמ נ' מעמים ובדקמ נ' מעמים ובדקמ כמ"ב ל"מ

דיק

לפיכם לכיגלמ דב"ם מומם מיינ לכבריע ומומם כי מיכי דבכל מפורם כולם מבליכן מיינ וב"מ מומם כמומל מריע ורבים מיכו מומם מיינ כך מפורם כמ"ם ומיקמ"ם כמ' דלקמן מסכם ד' מכומלי ניק מרמם וכיק מחנון מכמב מל"ב מפורם בפסכם מ"מ"ב ובדמ"ם נמ"ל: **והב"א** לם כדברי זם וכו' כמב מר"ב וכלי לפמוק מרומיסם וכו' לפיכם לבדקם נמרים לם"ל מלם מוכום מיום מם"ם ומקמיל לפמרע עד נמרים לם הכו לפלק וכו' מ"ם ומיומ מכמי לם מעכו מלם דמיכם לפע מי ולם ליסמו לפמרע רק מוכם מפמ יתר מנמרים עד מקריק ומומ מיומרו מלם הכו לפלק ולפעם מבל מם מר"ב לם מיסיק לם ידמכם מסיכי מיתי לפומיק ומק רבל לם כמב מלם לם הכו לגרות ולפעם כו: **בל** מסם מיק לם ומק כו' מיקם לפם מסמיק ומכם מפמסמ נמדיס מ"ל לפמכי מיד כיבר דיק מעמס ולל רקמ"לן מע"נ דיק לם ומק מריכם לפמם נמדיק (כדמי' מר"ב) מע"נ דמכן לקמן (מכמ f) מעמ"ל מסמרו דיק מעמס מריכם לפיומ בודקמ (וכו') כמ מכמ ליק לפממו' דמומס נדיקס מסומכם לפעם מע"ל דמו מדום כדלקמן ודלק' מיכו בל' כמיס דיין מעמן מו': **שומ** לם ומק כמב מר"ב ובדק כמ' ומ דמלים לם כדמכן כמ"ל. **ומק** כמ מר"כמכמב לם ומן מפורמ נ' מעמים ובדקמ כמ"ב ל"מ

דיק

דיה שעתה כתב הר"ב ולא חייסיכן דילמא עקרי שכי פוס כו' כלשהרן דהדשוריינא לתולא לא שעיכן דילמא עקרי שכי פוס וסכא שלילו דכנן לא מסו דודלי טורה נזהכו כלו ולא יעמוד מלכשא קונם :

וחמשמשת בעדים פירם הר"ב דס"ק שמטמא בעדים ועיין בשמכ"ד ס"ם : **בעדים** פי' הר"ב דסייכו בסדיין עיין בפי' הר"ב סמ"ק וס"ם סס כס"ל : **ומסעשת** עלידי מעליע ועל מקיל לבקידס ומיב' לעקבי כמי מקידס לבקידס דמס"ל מעליע מסו בס רכנן לבסידס לסרות מכל מבקידס לבקידס דומן מומס סוס מיסא לא קעלין ס"ם : **ב חיתה** יוסבא בעמס כתב הר"ב לסמו' דמסוס דיס לא ומא כו' מס מין לא ומא כו' מסס כמי מעלס לסמא מומלס מכלס בידי מדס כמלין מלים מני' בכלי מונא ע"ב קרקע ס"ם ובכר כמנמי כן בשכ' ב' ס"ל דסרוק ועיין עוד עם מכמבמי מסס בשכב ל' : **ג בתולה** מעוכדא מכיקא וזקנה כולסו מדרס לסו בעמכי' : **אבל** מלכא הר"ם כתב הר"ב ומכי מסיק בס"ם דמלים מין לעדין מלכא מני שם"ם כלומר מעמ מכמבא בעמכא דמלכא כמ"ק כדמיק' בס"ם ומעמ' מירמ' מסמכמ' לא דקיקו מים בדכרי מנרו וכו' :

ד אעפ" מכמומס כלומר ובכמלא דמ"ר כמ"ס ורמס

דס מס מס כיסומין ולדס ורמס דס מסמס ליל : עדין מכי קורמ"ס לא בתולא מסרי נמולא מסמרו בעולא דמיס (דמי כ' דס) ולא דמי בקולי : **משיודע** מיכרס מי הר"ב לסיק ג' מדמים כי שמ דכמיב ויסי כמלא מדמים וכו' ס"ם ועיין ע"ם בעמכי' דלקמן : **עד** מסנמול מי' הר"ב עד מיסלים לבנס כ"ל מדס

ומגילו מס כו' לרבנן סוס דמדרמסכי' : **רמ"א** פמלא מעליע מי' הר"כדמכר ר"ע דס כעבר ומכמס מלב יקרא דדים דכמיב מי יתן מטור מסמא לא מלד

ס"ור

כו מס ר"ע מכמא מ"ל דמבר ר"ע דס נעבר ומכמס מלב ומכמיכא מכיקי מכילו קודס כ"ל מדס מוזר מדס

דיה שעתה וחמשמשת בעדי' הרי זו כפקיר' וממעשת על יד מעת לעת ועל יד מפקידת לפקידת : ב ביצד דיה שעתה חית' יושב' בטמא ועסקת בטהרות ופרשה וראתה מ' לחיא טמאה וכולן טהורות אע"פ שאמרו מטמאה מעת לעת אינה מונה אלא משעת שראתה : ג רבי אליעזר אומר ארבע נשים דיין שעתן בחולה מעוברת מניקה וזקנה אמר ר' יהושע אני לא שמעתי אלא בחולה אבל הלכה כרבי אליעזר : ד אין היא בחולה כל שלא ראתה דם מיסיה אע"פ שנשוא מעוברת משיור עוברתן מניקה עד שתגמול את בנה נתנה בנה למניק' גמלתו אומת רבי מאיר אומר מטמאה מעת לעת

וחכמי'

מסמיס מ מס כיכ כדיקס מעליקס מעמוך מסיס כמולס לסמס מיכס מכנסמ מעל לסוריס ולסדקין כדיקס כמי מלסמר מסמיס כדיקס מעליע' מיס ומסיכס כמקיר כדלמרן : ג מיקס יוסכא כמס ומסוקס כמסרוס מס דלס מכי מיקס מעיקס כמסרו' ומרמס ורמס' וקמכו מיקס יוסכא כמס למסמיכן דמסוס דיס לא ומא מעמס מעמס כמי מסורס כדקמכי וכלן מסורוס מס מין לא ומא דמסמיס מקמ לעמ מעמס כמי מעמס כמסכב כדס מכמס מעמס מוסמס מסורס למעמ מדס למעמ כנדיס מעליו : מעמ' מס"מ מס מין לא ומא מעמס מעמ לעמ מיכס מיכס יומי כדס מלא מעמ מרמס : ג ד' כמיס דיין מעמן דמיכן רגילות לרמוס דס : מכל מלכא כרבי מליעזר ומכי מסיק כס"ם דמלכא כרבי מליעזר : ד מסיודע מוכדס לסוק ג' מדמים מיוס מכמעכדס : מד מסנמול מד מיסלים לבנס כ"ל מדס ומגילו מס כמוקכ"ל מדס ל"ם מעמס מסיולדס מכדיס מעמרקיס ומיקדס מוזר מד מכר כ"ל מדס ומס ומלך מדי מיס ככל מכמיס ומעמס מעמ לעמ ומקמידס לסקידס ומס"ם מסכיקס ומ"לכמ ל' גס מכיס : ונמלמו

לעקרו ונוזרת לנדה ד לוסם ושין סלכם כרבי עקיבא:
ה כל שעברו עליהם שלש עונות ביום כיוצא בו שלש שלשה
יום ובכיון שעברו עליהם שלש עונות כיוצא ב' שנים ה
מעוך לזקנתם דיה פעמים ומעוך לזקנתם כקר' כל שקורין
לה שיעה שיעשעה זקנה
ושיכם עקרה: כל שנים
ואילו שיכם זקנה ושעברו
עליהם שלשה עונות ולא רשם
דיה שנתה: שעברה ושיכם
ולא כתבה קמא דשמר
שעברה עשירה שעבר
ומיקה שנולד ושין שלכם
לה כרבי אליעזר ולא כרבי
יוסי: ו וכשם שעברו שרבע
כנים דיין שנתן בראשים
ראשונים שרשה שבקולסם
ושעברה נשביקה זקנה
לשמר שעברו עליה שלש עונות שעברה זקנה: שכל
נשכים שנשאים שעת לעת שנדי חורם לקדשיהם לשין
דע שעבריין כם: שאונם כנגן לקשר' ולשקה לו שעשה
שמד לו שאכלה לכר שעניר שרם: ז שעבל שאשרו
שמה שים לה ומה דיה שעשה: ברכה לשיום בודקת בכל
יום שבריה ועליכה כשאר כנים: אין שן שכדה
ברשה יום שקר שעשה שבעה ושיכם בריכשבדיקה
כל שבעה שנדי בלא ראיה שיה שעשה כל שבעה: ושיוסר'
של דם טוהר לעשה לה בדיקה שאילו ברשה דם טוהר
שיה: ושעשה כעדים שעבל שים לה ומה בריכה לבדוק
לאבי עשרים ולאחר עשרים ודוקא כשאוה שבוק בטהר'
דעבו דבעי' בדיקה לטהרות בשיה כמי בדיקה לבעל
שכל שעה שאיכה שבוקה בטהרות לבע לה לא בעיה
בדיקה: ובע לה שדעים שטורים שרבע לילות לביה
שעלילבים שלל עד שעקים שעבה שלבעילה ישיה שיכה
בריכה לשעה נעדים שנדי דעה שטור ואמילו בשעבו
שדשים דע ה שושיל ושעשה דעטים עשרים בשעבה שכל
שעריה ושרביה בריכה בדיקה שיכה דלא שעשה שטר
בעילה רשאיכה שעה בשעבו שרשה דעים שלא שעשה
דם בעילה רשאיכה אם בשעבו שרשה דעים שלא שעשה
שרגלים לבר שאיקה דם בעולים: שעריה

(טטור שעשה שלב שדם) לא ל' בשעיה כלומר יקודו
של עולה זרבנן ל"ר יוסבן זו מ' שוה שעה ושדם שבוכה
שעבו טטור ורש"ה שלו שי שבדה שעשה ושזיקה לו טטור
ובונע שעה ש"ה: ח סמוך לזקנתם • פירש שר"ב כל
שקורין לה שיעה שיעשעה
זקנתם ושיכם שקרה ש"ה
ובשבושתו כירושלמי שיך
ובי כדעתה עליהם שדבר
ושבני כל שרשו' לקרוא
שעה: ריא שמזבר' ומכיקה
שעברו עליהן ג' עונות ומ"ש
שנבדק לשיק כמי שה כמי
לשון ג' שדים ולא דב שעה'
מוכה שדים שי שעה מוכה
ג' יום לשעות יש בג' מ"ל
שעה שעשן שבר דעה ש"ה דיוק
שרב לשרה כעבכה ל' ש"ל
דינעות שדעבן שיבה לה
שבלין ולשעה יכה עד ש"ה

וחכמים אומרים דיה שעתה: ח איזו הי
זקנה בל שעברו עלי' ג' עונות שמיך לזקנת'
רבי אליעזר אומר כל אשה שעברו עליה
ג' עונות ריה שעתה רבי יוסי אומ' מעוברת
ומניקה שעברו עליה שלש עונות דיין
שעתן: ו ובשה אמרו ריה שעתה בראיי
ראשונה אבל בשניה משמאה מעת לעת
ואם ראתה הראשונה מאונס אף השניה
דיה שעתה: ז אעפ' שאמרו דיה שעתה
צריכ' לחיות בורקת חוצמן חנדה והיושב'
על דם טוהר ומשמשת בעדים חוץ מיושב'
ובתולה שדמיה טהורים
ופעמים

לה ג' קדשים דסכך ג'
דלא ל"ל דעד שיעברו עליה ג' עונות לא שעריכן דיה
שעשה ושסוכר עוכרה ועדין לא שעברה עליה ג' עונות
שמשה שעל"ה ו שעקידה לעקידה ולא"ק שעל"ל שלא
שעברה עליה ג' עונות שסוכר עוכרה דיה שעשה ושוב
שבשתי כך בגל ס"ם קש"ם שכתב בשם שרשב"ם דשעשה
דעלמא דשום דשרי ז' כולה ודעיה שעולקי' ושעשה
שסוכר שעבר ראשה ושבריה כבדים עליה שבל קודה
שסוכר עוכרה שין ראשה ושבריה כבדי' עליה ורל שלוק
בדבר ולא שביב לה שעולקה דעיה של"ב שעשה שדה
ושעברו עליה ג' עונות ע כ: ז חוץ מן שבדה ושל קש"לן
דשין שה קיבעה לה ומה בקוך יש' כדעה ש"ה:
והיושבת על דם טהור שמ' דעיה שבדיק דלילה'
קבעה לה ומה קמלין דעיה שדרה ליה'
שמשה לה קבעה ש"ה: ומשמשת בעדי' מוכה שריב
שעל"ה שים לה ומה כו' שכל שה שריכה שמוק כו' ושל"
שין לה ומה לעיכל' ושיין בר"ה לקמן: ובתולה
שדעים שטורים כתב שר"ב ר' לילה לב"ה וכו' כדבכו
בריה בקרש ש"ה שר"ב שכל שעריה ושרביה בריכה
בדיקה שיכה לא שעשה כו' שעיה רשל ולבני שעיה
שיבו שעשה לא בעיה בדיקה לכיון לשהר שעשה
לה

ומה שבדה שלב שדם) לא ל' בשעיה כלומר יקודו
של עולה זרבנן ל"ר יוסבן זו מ' שוה שעה ושדם שבוכה
שעבו טטור ורש"ה שלו שי שבדה שעשה ושזיקה לו טטור
ובונע שעה ש"ה: ח סמוך לזקנתם • פירש שר"ב כל
שקורין לה שיעה שיעשעה
זקנתם ושיכם שקרה ש"ה
ובשבושתו כירושלמי שיך
ובי כדעתה עליהם שדבר
ושבני כל שרשו' לקרוא
שעה: ריא שמזבר' ומכיקה
שעברו עליהן ג' עונות ומ"ש
שנבדק לשיק כמי שה כמי
לשון ג' שדים ולא דב שעה'
מוכה שדים שי שעה מוכה
ג' יום לשעות יש בג' מ"ל
שעה שעשן שבר דעה ש"ה דיוק
שרב לשרה כעבכה ל' ש"ל
דינעות שדעבן שיבה לה
שבלין ולא שעשה יכה עד ש"ה

לא כעין בדיקה לבני תמים כמי לא מכרוכה רבנן
דכל לבבלה לא כעין בדיקה אלא מנו דלמדרש ומכא
ליכא מנו: **פעמים** נריכה לפיוק בודקת פירוש
דנריכה לפיוק בודק' דנריסא: **בשעה** ספיק עובל'
לפתח פת ביקה עיין בריש
פירקין דלקמן:

פרק ב א ובאנשים ל'
סל"ב

מבודק מנמו מדיר כמעמו
כו' ודבר פיעמ סוא כמיכי
דכיון דמעמא עמוס דיוכיא
פ' לבבלה אמי' מדמ"ז מכא
כמי לא ובס"ם מריך מכי מאי
מריס מרבס כי לא מרבס
כמי ומסכי בי קמבי מרבס
מבמים. אבל מר"ב בעסך
מאר ל' דמ"ל מסי' כן מעמבס
נלדיליס לא קמיס כמו
מבמבמי מעמיס מרבס מדרבו לאדם נעמבס כלס"ד
בס"ם ולא כמי מסמקבס זמוס מ"ר בכון לפי פירומו
מנבדר מס"ם אבל מר"ב מ"ל לאדם כמי מסמקבס ומוב
דמיקי כמי מרמב"ם מבמב מלל ובמבמים מנוכס מיסלא
ידו מל מאמו אלא בעמ מנוכך לעמקמוס ומס מנוכס
בעורמיכו מקדומס וכו' ולוס מכיס לבמל מוס בקביבמ
מיד וכו' אלא בעמ מסבדס מבמוג מסבמי מ"ב. אבל
אין לבריו לעבין בדיקה דנדיקה דבים מיריכן בעבמיכו ודמי דמלילו אדם זימבס לא כדמיקה בס"ם ולא בא
מרמב"ם אלא אלא מאמר דבל מליסוס יד לבדס מבבס ומלילו בלא בדיקה ומס מ"ם כמ מסבדס ומוס מבמים
כעוקר ומלו מר"ב דמיירי בבדיקה ובמב מדיר מין מביכו מולא לדברי מרמב"ם בללאלא לסון דמ"ל מוס מבמים
ובבר מרמיבך לדמב דלמקיימא לבמקבס זמס דמ"ל לא בבכוון לבמוב כן אלא לדס"ר ומ"ם מר"ב מבמ יבא מבמו
קרי מייבו לבפוקי לבבין ומב כדבבא בס"ב דמס מוס מבומב בבמים ומיבמ"ל כדי לבבים דמיוכין מבים לבומבמ
ינ' לקיבן: **חקצץ** מיבס מר"ב מבמבמים כו' ומוכים מ"ל לבמלא ובמלו מבבים מבבל לבולא מבבירס זו מיבמ
בילס לבבים כי מבמים בל בבר ומבר כרומבין קלקלו ומיבא מבן דמבר מבייב מיבמ ומלוך ליא מבוכן דבבים
בים ויבמ בס מומו ומיבא דמבר כמלו מומך דבים מבבבר מבמבי בבלים מבומר מיבמי ילדים מל מקדי מומבי
אלא מומבי ומיבא מבן דמבר כמלו מומר דבבמומ קבא בבים מבמ בל מן דבבן ובבים מבמ מל מבדים
מדבים ומבמ בל מן דבבן בס"ם: **החדשה** בבמיבא מדבבים ומיבא מומבמ בדבבי (בדים מדומות) מבבא מדבבו
מבי בבבל מבים מיבו מומבמ ומיבו מדבר ס"ם: **דרך** בבוב ימדמל מבמומ בבבי מדים מבמ לו ומבמ לא מבבי'
מבלין דבמ לו מבבבא מדומבמ' בבי מב דבבומומ דבמ מבודבמ בו לבבי מבמים בו' ובבדבי מר"ב ובך מיבמ
ומך דבבא ומלבל בבדא מיבבמ לבדומיבו דומא בבבומיבו מבמומ ומבדבים בל מבומבא מבבומומ מין
בדיך בדיקה לבבלא בבל ומבדבמ"ם מבא מבילו בבומבא מבומא בבבומומ ומבבומומ לבבי מבמים בבי
ומבלבל דומא בלבבי מבמים מבבר מדיבא מומל ומבומא בבבומומ מבל דבמ מר"ב בדבא בבירבל מדבבומ יך

ופעמים צריכה להיות בודקת בשחרי ובין
השמשו' ובשעה שהיא עוברת לשמש את
בעלה ואחר עליו בין בשעה שבין
אוכלות בתרומה ר'יהודה אומ' אף בשעת
עברתן מלאכול בתרומה:

פרק ב כל היד חדרבה לפרוק בנשי
משובחת ובאנשים חקצץ
הראשון והשוטה והסומא ושנטרפת דעתה
אם יש לרחן פתחו מתקנות אותן וחזר בית
בתרומה דרך בנות ישראל משמשות בשני
ערים אחד לזו ואחד לה

השנועות

מבנדקה בעיל מאמ דאמא: מלבמי מבודק מבמו בעיל
בפמבו מאמ יבא מבמי קרי: מקבן מבמבמים ומבנים
בבמבמים בבמא ומיבמ"ל לבבלא: מבקיבות מומן
בדקה מומן ומבבילו מומן ומומא מיבא מבבא ודבמים
מיא אלא מיא בודקת לבלבא ומבלא לבבדומא:
ומבבדבא דבמא מבמא מבמומ מומל:

ס"ב

הצנועות מתקנות להם שלישי לתקן את הבית: ב נמצא על שלו טמאין וחייבין קרבן נמצא על שלה אותיום טמאין וחייבין קרבן נמצא על שלה לאחר זמן טמאין מספק ופטורין מן הקרבן: ג איזהו אחר זמן כדי שתרד מן המטה ותריח פניה ואחכ מטמא משעת ליעת ואינה מטמאה את בועלה רע אומר אף מטמאה את בועלה ומודים חכמים לרע ברואה כתם שמטמא את בועלה: ד כל הנשים בחזקת טהרה לבעליהן הבאין מן הדרך נשיהן להן בחזקת טהרה בשא

הצנועות מתקנות להם שלישי לתקן את הבית: ב נמצא על שלו טמאין וחייבין קרבן נמצא על שלה אותיום טמאין וחייבין קרבן נמצא על שלה לאחר זמן טמאין מספק ופטורין מן הקרבן: ג איזהו אחר זמן כדי שתרד מן המטה ותריח פניה ואחכ מטמא משעת ליעת ואינה מטמאה את בועלה רע אומר אף מטמאה את בועלה ומודים חכמים לרע ברואה כתם שמטמא את בועלה: ד כל הנשים בחזקת טהרה לבעליהן הבאין מן הדרך נשיהן להן בחזקת טהרה בשא

מכאן לבעל וכאן שבאתה ועוד אומר אלשנו שבסוף משנה ל' יש עוד לאות שונות ואין מכוונות הכתיב להאריך בהם: **הצנועות** מתקנות להם עד כאן עיין במשנה ל': ב נמצא על שלו טמאין וחייבין קרבן ושמוש לדעתם כמו מאכלת בוא ואחר טמאי וכאי ושורבין שיה ברוחה וכ"ל כלומר מייבי חולין לשמה אל ז' ירא אותו מקדש אל מעבודת ואל כמוש הוא אל מאכלת ואי מאב ביהן כו' שם: ופטור מן הקרבן כי הרב מחטאת קבוש אבל מייבים בעשים הלי וכן בנש ב' פרק ל' ליבון אלא כן בריבר לבר יקרת נשים הארכתי בסל: ג ותריח את פניה בשר שבילה כאי אין בילה כבי שתרשיט ילה לקמן הכר מן לקמן הכסת ונקשה עד ובבנים בו שם: ואינה מטמא את בועלה כי הרב טומאת ז' אלא טומאת שרב סבין כל טוש בנדה מלרבנן כהא לשנת לשנת לטמא לשלבה ומושבה (כרבי הרב בפרק לשי' לט' ב) כמן בשנה משכב ומושב מטמא מדס כש הא עלה לשמה מדס כש' ושין בה משנה ל': ומודים חכמים לרע ברואה כתם שמטמאה את בועלה כי לכאן ולהבא ולהן לקימש לטומאה מטמא מדס חכמי וכו' כרבש הרב ובשש ומילא הכ כין לטומאת בתמי לרבנן בנת מטמא כל הקש אין שוב שמוט לאוכל להקבלו לא מומי אלא סיון בטומאה הכא אין שוב שמוט לאוכל כי כש' לבצבור לא נעשקה ובשוק של טבת אלא עבדה ולמיס שלבשרן היא בסמק זה: ד כל הנשי בחזקת טהורה בשנכין לא הניב שנת וסתה ונמס אין לה נסת שלא עברה לי יגיס לרמיה לוסת לאוכל מאכל לוסתות לרבנן ולכיה אמר הניב אלא ששרה נשים שישנה שבעל נמי שהוא כבין שוסתות לרבנן ולכיה אמר הניב אלא ששרה נאה וכך מסקנת כל המנסי לוסתות לרבנן אלא להרב לא כי כך בסמ': בשא לריבה ה' ענ' על כל תשלים ותשלים שנה לבלעם בבריתם לה' שיין שלא תראה שבת לה

בשא יבריכה שני עדים על כל תשמיש
ותשמיש או תשמיש לאור הנר בהא
דיה בב' עדים כל הלילה: ה' מושל
משלו חכמים באישה החדר והפרוז
דור והעלייה דם החדר טמא ובמיצא
בפרוזדור ספקו טמא לפי

ב' עדים על כל תשמיש ע"ל לבנון ומ"ל לאחרין ולאחר
תשמיש בהם: או תשמיש לאור הנר והבדוק לאחר
תשמיש שבע שקטמה בן: כי הב' עדים כל הלילה אל
תשמיש ראשון ומ"ל לאחר תשמיש אחרון ואינו לבוש
שא אלא בשעת אי ראה
ב' ביב ובין ב' ב'
בין הבה לא אבדה
בלא הוכרו אלא אחר
טהרו ה' המכר והשלא
והפרוזדור מכל מבחוץ
ומפרוזדור מבחוץ שמה
זה אלא הבה לבר

אמוריה ומפרוזדור לפנים ושלה בעיה על שהיה
ונקב ישבין שלה לפרוזדור ונקבא לזל ולפנים
ירבר כי לן העלה לפרוזדור ברוך חדר וכרוך
כמה אלמא: באמצע פרוזדור וברוך שם לה
ינאמר: לה המכר טמא לה ביון כל המקור
ספקן טמא מספק טמא טומאה ובא: שחקק
מן המקור ולא אמר: שמא מן העלה
ובלי שלה שהור מן אלא עשאוהו כאלו ובא
מן המקור והא כשנמצא מן הדל ולפנים לבר
המכר אבל נמצא מן הדל ולחוץ אינו שמא טומאה
ומא: לשרוף לא ספקן טמא לרבנן שהרי
לה: ולא ברוך שם לה המכר ובלי העלה
אלא יבש לה: אמרת: ו' ה' כלים שמאים לה
מטמאים ספק לה היה בקרא בטומאה לה שבא
והיא נלקה אחר לקור כלה ושהרה מלקור
ומטמא לה היה ב' הרי ל' כלי אבנים וקלין כ
ולי מלה ולחוץ והטמור בכלל אבנים הוא
והכי אמרי בשם המי שמור אבנים הוא אלא
שלקה: ובקלין ברכים כמראה לין הכבר
לשון כי קלין שור מטמא: ובלי מלה כלה
מטמא

ב' עדים על כל תשמיש ע"ל לבנון ומ"ל לאחרין ולאחר
תשמיש בהם: או תשמיש לאור הנר והבדוק לאחר
תשמיש שבע שקטמה בן: כי הב' עדים כל הלילה אל
תשמיש ראשון ומ"ל לאחר תשמיש אחרון ואינו לבוש

בשא יבריכה שני עדים על כל תשמיש ע"ל בב' ביב ובין ב' ב'
ותשמיש או תשמיש לאור הנר בהא בין הבה לא אבדה
דיה בב' עדים כל הלילה: ה' מושל בלא הוכרו אלא אחר
משלו חכמים באישה החדר והפרוז טהרו ה' המכר והשלא
דור והעלייה דם החדר טמא ובמיצא והפרוזדור מכל מבחוץ
בפרוזדור ספקו טמא לפי ומפרוזדור מבחוץ שמה
זה אלא הבה לבר

אמוריה ומפרוזדור לפנים ושלה בעיה על שהיה
ונקב ישבין שלה לפרוזדור ונקבא לזל ולפנים
ירבר כי לן העלה לפרוזדור ברוך חדר וכרוך
כמה אלמא: באמצע פרוזדור וברוך שם לה
ינאמר: לה המכר טמא לה ביון כל המקור
ספקן טמא מספק טמא טומאה ובא: שחקק
מן המקור ולא אמר: שמא מן העלה
ובלי שלה שהור מן אלא עשאוהו כאלו ובא
מן המקור והא כשנמצא מן הדל ולפנים לבר
המכר אבל נמצא מן הדל ולחוץ אינו שמא טומאה
ומא: לשרוף לא ספקן טמא לרבנן שהרי
לה: ולא ברוך שם לה המכר ובלי העלה
אלא יבש לה: אמרת: ו' ה' כלים שמאים לה
מטמאים ספק לה היה בקרא בטומאה לה שבא
והיא נלקה אחר לקור כלה ושהרה מלקור
ומטמא לה היה ב' הרי ל' כלי אבנים וקלין כ
ולי מלה ולחוץ והטמור בכלל אבנים הוא
והכי אמרי בשם המי שמור אבנים הוא אלא
שלקה: ובקלין ברכים כמראה לין הכבר
לשון כי קלין שור מטמא: ובלי מלה כלה
מטמא

לפי שחזקתו מן המקור: ו ה דמים טמאים באשה האדום והשחור וכקרן כרכום וכמימי אדמדה וכבוזזת בשלא אף כמימי תלרתן וכמימי בשר יצלי ובה מטהרין הירוק יעקביא בן מטמא וחכמים מטהרים ארמ אם אינו מטמא משום כתם מטמא משום משקה ר יוסי אומר לא כך ולא כך:

ז איזהו

לכן יקבל בתרתי ומחזור בין מרוסר הלחון בחיסר בחיסר תלבן מיסר שעורין בחיסר בינקלקו בלבן וכמיני בסר לה מוחל הינלא תבשרי לה: ובה נשהרין ובמחלוקת בכבר בקן לאחר ה כמי טמאין ובו לא סבירא ליה לגבי תלבן ומיני בשר עלין לא אוכלין ולא אורבין ובס מטמאין ושורבי עליהן תרומה וקדשים ובה מטהרין לגבי והלכ בקן לבולין: עקביא בן מהללאל משמאל כמו הני ינוק בסרן בכרוסר הוא אלא שלקה וינוק לתמר עקביא בן מהללאל היינו בכרוסר עתקרון ולא בתרמה שמינו טמה לאבות מלאכה: וחכמי מטהרי ון מחמקה בני בדקן בקן סבר תלבן לא אוכלין ולא שורבין ועקביא בן מטמא ושורבי ותכמיס מטהרי ואוכלים והלכה בקן: אשר אינו מטמא משום כתם להיות תשוב לטן הכתים הנשמר באשה וטרנא משום משקה ותשוב הוא לם להכשיר הזרעים לקבל טומאה כבר שאר לה שהוא מ מן הלמשקין שהכשירין את הזרעים: לא כך ולא כך לא נשמא משום כתם ולא מכשיר את הזרעים והלכה כר יוסי והוא חכמי לגבי עקביא:

ז ברכ

ברכ לה שבמקורה הוא לה מוקרות וכם שבעליה אינו בן המוקרו אבל הוא כתו כשמקבל הטמיס מ לה המחוריס: ובשלא אף כמימי תלבן וכו ומשמע לכתי לה מה מ לא אמרי שחור אלום הוא לא שלקה הר מלקא הוא מלקי מ: הירוק מ הר כה הינו כתרמה אתקרון ולא כתרמה כתרמה וכו וסתם ינוק בן הוא כבאחר בולב הנחל (משנה ו) ינוק כתרמה מכלל לסתם ינוק לאו הכי הוא תו: מטמא משום משקה מ הר להכשיר את הזרעים כיון דיה בקן בקב הכא שלמך מכרס מרוב מ כשיר שלמך לה שבה השלות מן האשה מכרס כמרוס כמרוס זה שהוא נשמל הנשקל בתרמה ישכל נשמרת מכתמיהן ביני נבוקן מהיזקק לבעליהן שמכר תנכי הינו בס ובטוק וכתי שלות מיס שלמב מולקה מה מיס מכשיר אף כס נבוקת מכשירין וכבטן מכרס כן קן מטמאו ואין מכרס ינוק נשמלו ואם הלה לה שהאשה טמאה בן בכתשמנו קרא בכרכס שהוא נשמל כרבוק שכ שלות מכתמיהן מהיזקק לבעליהן ביני נבוקן אבל כס ינוק שהוא שהור לא וקן המשמנו בלתי מלא בכס ינוק אבל בכס נבה מולדו כנ לתכשי וכון כבטן ליה הוה לה נבה מטמא בן

הלקור שהשמש כשבו בכבי הה בכבה ונין שם ובאמלגב מברוזדור נראה כיל שמאמלגב נמשכו הכבליה הלו וכלו שהמברוזדור מלכלל מתמלל פותחי הכתם ומ"ש הרלבס בבה לה מיסורי ב"מה בב מברוזדור שהוא לגאר הכתם כולל והוא מלקיס הארוך שמתקבל ראשון בשעת הינבול כבי שלמב מגל הולד ומכתם הרבה בשעת לידה ובשעת אחר לידה האבר נכנס במברוזדור ומינן מגיע עכ ראשון שלבבב לא כחוש מחמת מעט לבב האלבעות עכ ושל שם המלה בבי הה המדר המבב ומל הרלבס בבי הכתם שכ לכ בו מולד הוא הנק מקור והוא שכס נכלה וזבה יצא מהמן וקורא מקור לבי שהוא לבנו ולבנים עכ ובבי המשנה בבי מדר הוא מלל הכתם מיזה שיהיה מן המלים כי לכתם ב מלים עכ: והפרוזדור מכות בלי ין לבנו לדר לי ליה הקס שחזקתו מן המקור בבי הה והא אמרי שמא מן הנלה בא ולבי נלבי שייה טבורין מן ומבב הוא מלכבה להיס טמא. לא. מין בשליה מכ מלים טמאי עכ לכ שבמברוזדור אמאי הוי סתם נמחי מ הוי מל מיס לחיס מי לאו ולרחק לחר לאי ר בנבבר והיינו טמאה בטהור לבבי מקור מיה לוקמא לבי מקור להיינו מדר עכ לבי בבי מקוס שמלכיס הרבה לבי ובשליה. ליבא אלא מן מ בבי? והרלבס מ לה המחוריס: ובשלא אף כמימי תלבן וכו ומשמע לבבי לה מיה מי לא אמרי שחור אלום הוא לא שלקה הר מלקא הוא מלקי מ: הירוק מ הר כה הינו כתרמה אתקרון ולא כתרמה כתרמה וכו וסתם ינוק בן הוא כבאחר בולב הנחל (משנה ו) ינוק כתרמה מכלל לסתם ינוק לאו הכי הוא תו: מטמא משום משקה מ הר להכשיר את הזרעים כיון דיה בקן בקב הכא שלמך מכרס מרוב מ כשיר שלמך לה שבה השלות מן האשה מכרס כמרוס כמרוס זה שהוא נשמל הנשקל בתרמה ישכל נשמרת מכתמיהן ביני נבוקן מהיזקק לבעליהן שמכר תנכי הינו בס ובטוק וכתי שלות מיס שלמב מולקה מה מיס מכשיר אף כס נבוקת מכשירין וכבטן מכרס כן קן מטמאו ואין מכרס ינוק נשמלו ואם הלה לה שהאשה טמאה בן בכתשמנו קרא בכרכס שהוא נשמל כרבוק שכ שלות מכתמיהן מהיזקק לבעליהן ביני נבוקן אבל כס ינוק שהוא שהור לא וקן המשמנו בלתי מלא בכס ינוק אבל בכס נבה מולדו כנ לתכשי וכון כבטן ליה הוה לה נבה מטמא בן

לפי שחזקתו מן המקור: ו ה דמים טמאים באשה האדום והשחור וכקרן כרכום וכמימי אדמדה וכבוזזת בשלא אף כמימי תלרתן וכמימי בשר יצלי ובה מטהרין הירוק יעקביא בן מטמא וחכמים מטהרים ארמ אם אינו מטמא משום כתם מטמא משום משקה ר יוסי אומר לא כך ולא כך:

ז איזהו

ז' איזהו אדום כדם המכה ישחור בחרת
עמוק מכן טמא דיחה מכן טהור
ובקרן כרכום כברור שבו וכמיבמי
אדמה מבקעת בית כרס ומציף מים
ובמזוג שני חלקים מים ואחד יין
מן היין השרוף:

פרק ג המפלת חתיכה אם יש עמה
דם טמאה ואם לאו טהור
רבי

יקבר בלא כסי ואפי' בגלא כסי בקבר המתבלה טהורה
לא תקיבה הוא בלא כסי נגעה: ר' אומר בין כך
ובין כך טמאה לסבר ר' אע"פ לתקיבת הקבר בלא
כסי ומין שפיכה תקיבה ורבי לא היה שם אלא
מאבר הפליטה ולא נגע
ובין הלבה כר': ב כלין
שעברה שנגע: בתוכן
יקרשין: ר"ש אומר
כרושר: משבה מוכרסר מ"
בכלים המגשר כל שעה לב
אם נתומו טמאה משום
נגעה לכסי: אם יש עליה
לא טמאה ואם לאו
טהורה תקיבה כרבנן כלים
עלה כל' לעי' וסבר לאפש
לתקיבת הקבר בלא כסי
ומכאן כל שאין בו מלאכת
עבודה אינו אלא הכל מוכן
בטלה ונמצא מלאכת שור
ומבנן מבנ עבדה שהוא
משוב אלא ונמצא מלאכ ומבנן מבנ מים הרי הוא מים
ואין זה אלא בדבר. מלאכת מבנה עתידין לא נתלקו
אלא בלי שקלת מבנ כמבנ מלאכ ונקבת כמבנ
בהלכה ואפי' רוב מבנ כמבנ מלאכ ואין מתקיים
שבראשו בלבד כמבנ של בהלה לא מ"ל
מלאכת מלאכ לבריה בין שיש לו שבן בבהלה
אין זה אלא ורבנן סברי כל שאין בו מלאכת
מלאכ כלל ואפי' נקבת לבדה אינה אלא עבד
יש בו נקבת לבדה הי' אלא ובלבה כחכמי:
ומשמיר תקיבה של בשר ומשמיר יש בה מלאכת מלאכ
גם שמיר מרוקס ומנו שמעתין שהוא כשמוכר
שלא בטלה לגמרי גם שמיר: אלא ומנוס אלא
ומנוס הרבה מא ומנוס תולעי שמתקיים בבשר
תקיבה מתקיבות תקיבות רקות כמבנ תולעים:
אינה חושבת אלא ואינה טמאה לידה ומאי
אין שבלה כל אינה חושבת אפי' לשנוס נגעה:
תשב
הלכה בלשנה לקמן וחכמא כל שאין בו מלאכת מלאכ אינו אלא בהכרב כלל מלאכת מלאכ
בו ורבנן כל שאין בו מלאכת מלאכ כלל ואפי' שהיה נראה לעצמו השנה שלא הוא מתמיר
ותבאי הלקלים אף אלו נקבאר מיסבתן בקוסבתא לה שזכרתי לך הרמבם. ובכל מנהג ואת
יסולם בשבלה שהוא נמנע אלא הטבע שלא מלאכ כל לה שזכרתי לה אבל זה אמשיך ובבר העלו
ובר מזה ובבבן בקוסבתא לה שהוא זר יוקר מבלה לה' [illegible]

ר' יהודה אומר בין כך ובין כך טמאה:
ב המפלת כמין קליפה כמין שערה
כמין עפר כמין יבחושים אדומים
תטיל למים אם נמוחו טמאה ואם
לאו טהורה המפלת כמין דגים חגבים
שקצים ורמשים אם יש עמהם דם
טמאה ואם לאו טהורה המפלת מין
בהמה חיה ועוף בין טמאין בין טהורין
אם זכר תשב לזכר ואם נקבה תשב
לנקבה ואם אין ידוע תשב לזכר
ולנקבה דרמ"ח וחכמא כל שאין בו מצור
אדם איבו ולד: ג המפלת שפיר
מלא מים מלא דם מלא גנונים אינה
חוששת לולד זאם

שבקסם מלטהר כמראה שעוה או זהב כל שאינו
נעשה לאחרילות שבב ומין להארץ כאן: פרק ג
מ אם יש שעה לכל עמה אין בתקיבה אע"פ שהוא
לכל תקיבה אלא לכל נגה הרחבה כלל הכי ב"ש
ואין הלכה בשנה כמ': ואם
לאחר טהורה כבר הלב לסבר
אבל אמשיך הקבר
בלא כל מתקיבת הקבר
לאחר ליבה הוא לאי לידה
הוא בלא כלי מלאכת
לבבי לפי נבקה תשאר
ר"ש: ב המפלת כמין קליפה
כמין שערה כל אינה בדבר
ולא לקרבי כמין שערה ולא יש
לכמין קליפה שהיא קליפה עד
אף שערה אל בהשלמה ס"ס
לבירר של בעל תקבה אבבר שבבר
ברבר לא נעשה בקדרון לא שבר
ושערה: אם נמחו טמאה ואם
לאחר טהורה ובנא לבר ואם לאחר
טהורה ולבאורה נראה כאף הלב לבר לא היה מלאכת
שלה בהכא לכרבנן הי' אם כבר מלקמן אמר שרשיה
לתרבי להא לתקשיטא בבס לקמן ולמלאר ר' כל
בבבר ולא מעשרה נקיבה לא מבריך לבמלאר ר' לתרבי
שבבר ולא שיך בהן תקיבת הקבר עב: ש"ל לבר ר"
ואם לאחר טהורה: המפלת כמין בהלה כל הבשר
לבשר כל לבבי ר"ל אמר רבה בב מנה אמר
ותמן הוא ל ובינהם לתוק כשל אבל אם מי רש"י שמור
שבנבן מי שנולד בבהלה כשל אבל אם לבבי
לאחר שנולד הוא שלאחרין לא בזה בנשנה ר"מ בזה לבבי
מי הכי לבבי נחש מי תנא נחש הא בתש הוא
לבלין רבנן עליה לר"ל כלא כבר ביה יצרה אבל
בהלה ותמה לא מלין לבבי ביה יצרה כמן באבם:
תשב לזכר ומי טומאה ומי טהרה לזכר ומי
שבבאה בהם טהורי ר"ש: לזכר ולנקבה
לחומרא ומי טומאה לנקבה שבנו ומי טהרה
מלים לסוף ל' יום כזכר. ולא מב לנקבה ר"ש. ומן מי
בו ורבנן כל שאין בו מלאכת מלאכ כלל ואפי' שהיה נראה לעצמו מלאכ
ותבאי הלקלים אף אלו נקבאר מיסבתן בקוסבתא לה שזכרתי לך הרמבם שלא הוא מתמיר
יסולם בשבלה שהוא נמנע אלא הטבע שלא מלאכ כל לה שזכרתי לה אבל זה אמשיך ובבר העלו
ובר מזה ובבבן בקוסבתא לה שהוא זר יוקר מבלה לה' [illegible]

בהם הזכרות והטומאה עכ"ל. עין תוס' בשמו בחשבה ר"פ
לקמן: ג' מלא [illegible] הרב [illegible] ולכך
לא מ"ש בלשון זכר הוה ונטמאת לאי איתא לאתרגלא
אבלת כולה במר ונטמאת הנה קני [illegible]: ואם היה
מרוקם הרב ש"ש בלבד
אבל ואי זהו שפי מרוקם
המלך בריקן של אבל ונמצא
בשרשה שקן ונטמא בשקן
טמא זבוב מרוקם זו מן
שם מוטמין כשם טמא
זבוב לקרבי זה לה מן
מקרה כמוש הנשמה ומקם
יכיס ורגלים אין לו בבריה
כלו שהעקים הרמב"ם
מהעב: ד' סנדל הרב
והוא כרגל הבאים עם ולד
בלי שרי ולדת הוא שעשה ולד יבאים סנדל אבל
אין סנדל שאין עמו ולד ובשביל סנדל תשב
לזכר ולנקבה בסמק זכר סמק נקבה הוא מעם
הולד אחר נקבה אין הסנדל לא מטלה ולא מורי
ולא תשב אלא לנקבה יולי טומאה ויולי טהרה
שאם הוא זכר הוא ולנקבה בהריה לא בלבד
יולי טומאה ויולי טהרה לנקבה שלבדי של זכר
מובלעים בתוך של נקבה וכי איכ תשב לזכר
ולנקבה כגון שהולד בשביל זכר ליהבין לה
מולדת טומאה לנקבה בשביל הסנדל ויולי טהר
לזכר לחומרא רש"י והכי תמה בש"ס ולא הרב
ר"ל סנדל שאני ולכ"ל ותרץ בתוס' דסמק לכר יכ"ל
ז"ל סנדל ולד הוא אלא שנמחתך צורתו ולא סנדל שאני ולא שנה
אם שליא מ"ה הרב בגין קרוש כ"ר רמבה בהרבמוס בכתבן ליה בסמק לכלאי תשבה ר"ל: רשב"ם
טמוק הולד כ"ר כ"ר הרב ונעשה לכ ובטל ברוב מ"ן ואין הלכה כרש"ל ולא קשיא מה לכ"ר נקבה
לפסק ברבנן לבכורה כראב"ל כי שמעה מרבה כמ מטורה מן הבכורה וכל לא הרמב"ם שהם
שהולד בהקפה ובבה עדין הכמ והכמ"כו ובטלת ומ"ב שנשנו להקשה הלכה שבבנו הכמ שלכ"ל
ונבטל כ"ל להקשה אלא לענין שיעשה בטל קמאר אלא בכמן אחר ה"ל אבל לא ש"ה
מן בבכורה והכי אין כאן ולד וקמאר שה"ה ולד ונטמא ונבטל מלגרת ולד אבל לא ש"ה
בטל ברוב כך ה"ה נראה בשנה אלא שלגאת: הרמב"ם בסמא מהלאבות הטומאות שמס
שם בהרבה לפ שאינה מטמא לא בחשב לא בחשב מטמאה שהוא נבטל ברוב ושם ערוך הוא
בתכ"ל ובבכורה לקרן ר"מ אינה משמאה כ"ר ומר"ל לטמא לבטל ברוב ורש"ל ר"ל
דבר ר"ל ופסק נמי בסוף הלכה סמק לרש"ל להכא אם כן וכאי לקשין הלכה אבל הרב ואר מבר
לא בשיל לפ הכל לא הנכר בזה ובמלאת היא בטלה ולא הרב יש לקלל לפי לה לא
מטמא לא הבנים ולא בחשב כבי מ"ר שנאמר שלה לראב"ל ומשם לבש מאבי ראב"ל ורש"ל
[illegible]

ואם היה מרוקם תשב לזכר ונקבה: ד'
המפלת סנדל ושליא תשב לזכר
ולנקבה שליא בבית הבית טמא לא
שהשליא ולד אלא שאין שליא בלא
ולד רשב"ם נמוק הולד עד שלא יצא
ה' המפלת טומטום ואנדרוגינוס תשב
לזכר ולנקבה טומטום וזכר אנדרוגינוס
וזכר תשב לזכר ולנקבה טומטום
ונקבה אנדרוגינוס ונקבה תשב
לנקבה בלבד

יצא

כולד הוה בה ומה: הולד טמוק ונעשה כמ ונטמא
בכמ בלידה (ובטל) ברוב ואין הבית טמא ואי
הלבה כרש"ל: ה' תשב לזכר ולנקבה טמאה
שבנוי כנקבה ואי טוכר שלה לכ"ר
בלבד כזכר: טומטום וזכר אנדרוגינוס
וזכר כגון שילדה תאומים ע"ז טומטום ואת אנדר
נוס ואחר זכר ודאי תשב לזכר ולנקבה ולא
אמרינן מרהאי זכר ודאי הוי לי' לזכר
תשב לנקבה בלבד כאמר מי טומטום זכר
בכל נקבות אילין כל יולי זכר בין לטומאה
בין לטהרה לובלעים בתוך של נקבה:

[illegible]

תשב לזכר ולנקבה טמאה שבנוי כולדת נקבה ואי
לה כמ טהר לא לכ"ר כולדת זכר הוא ואי
שכר אם זכר אם נקבה נתקבל עדין מולדי זכר
ומולדי נקבה: כ"ספרל מדיבת בשר ששי ה
[illegible]

כדאמרת ל' של שור ו
ש"ש לה צורת סנדל
לה סנדל והוא כגון ל
אב ולד ל"ל סנדל שנמ
ולד: שליא בגין קרוש
שהולד מוטמ בתוכן
ובפלגה בתוכ של נקב
ובשהוא הולדת לו
רמבה בתנרמי ומלולה
בתגלגלת אין שליא
מחוקה מטמא: הבי
טמא מטומ אבל הולד
[illegible]

מחותך מאבריו מסורס הוא הרי הוא כולו
סרס הקרעה והרשות, משיצא רובו הרי הוא
כולד וראשון כרובו הלכך משיצא ראשון של
מחותך אינו שכל שאר הגוף בטמא הרי הוא
כולד: כדתנן במס'
(נ) אין ילדה אלא הוא
עד זכר ונקבה:
תשב לזכר ולנקבה
אבי טוהר לזכר ולנ
ולנקבה: לזכר
ולנקבה ולנדה כולדת
כשהקרעה הוא נדה
שאין לה אבי טוהר
לשלמא לזו הוא ולד הוא
ושובלת לסוף ל' כולד
זכר לדל טבילה בזמן
לנדה ושובלת יום ארוך
בנון ילדת זכר שטבלה
לסוף ל' ואינה טהורה
לקרבן (ולקבל) עד מאה
ל' לנקבה טבילה מחרת לסוף מ' ואם נכרכה
לסוף מ' יום כולדת זכר אינה שאין
טבילה זו מושלת לה כולדת שהרי אינה טהורה
לקרבן ולקבל עד מאה מ' כולדת נקבה: ל'
מלאת יום מ' לטבילה אינה חוששת לולד
אלא נמצא יכרקו עד ש' כלת כולדת יום: ולנדה
כשהקרעה הוא נדה לאמה ליכא ולד ואין כאן
אבי טוהר: יום מא תשב לזכר ל' אבי טוהר
אבי כלה: בישראל שאינה נדה אבל שבעה
לנקבה אינה ישבת כדקתני טעמא ש' יכרקו
נקבה לפא ואין הלכה כר' ישמעאל: וחכמים
אבי היינו רק אלא משום דאסקבר שעתי
לי' שמעאל טמי לרבנן הכר ל' ושעמה בלי תכלי
לזכר וכ' הרמב"ם בפרק ב' כלאי לאבי לקבל תשב
ולנקבה ולנדה כולדת יום ארוך
בעמ' לדברי כן משום דלה בטמא נקט לזכר אבל בטמ
אמתני' לקמן אלה לזכר זכר וכו' שאם הקאה יום
ל' והחזיר והקאה יום מא הרי הוא מקולקלת עד מה וכן לשאין נקבה שאם הקאה יום ל' והחזיר והקאה
יום מא הרי הוא מקולקלת עד מה ובכולם הרי תשב לזכר ולנקבה ולנדה מפני שמקשה
נקבה אי אפשר לה שתטהר אם לא תקח בלי ולא תשמש ולא תחוש לזכר
ר' יוסי קולי לסרכן שהלכי ולהו בטומאה בטמ (עיין רמב"ם לערכין) לחתרין מפני לא מיכא כלה סמיכו עכ:
חכמים בו' הלכה חבלי היינו רק אלא משום דאסקבר שעתי לי' שמי תלקח בטמ לקא מס"ש

ויצא מחותך או מסורס משיצא רובו
הרי הוא כילוד יצא כדרכו עד
שיצא רוב ראשו ואיזהו רוב ראשו
משיצא פדחתו: והמפלת ואין ידוע
מה הוא תשב לזכר ולנקבה אין
ידוע אם ולד היה אם לאו תשב
לזכר ולנקבה ולנדה: המפלת
ליום ארבעים אינה חוששת לולד
ליום מא תשב לזכר ולנקבה ולנדה
ר' ישמעאל אומר יום מא תשב לזכר
ולנדה יום פא תשב לזכר ולנקבה
ולנדה שהזכר נגמר למא והנקבה
לפא וחכמים אברייתא הזכר וא ברייתא
הנקבה זה וזה למא:

פרק ד'

המוך כו' ולי רש"י לכך הרבותא
ולי הכך כו' והתנא כאן בלי הרב אלא הסמיך והא
לרבי הרב ורשאי כלובו הייבו אפי' אלא נמשך
מהוכך ויש אם בכרכו וזל הרמב"ם בפי' מסורס
אפי' נתחוך אבריו בתוך הגוף ויצאו מבריו בלי
סדר ש"ל היו ואחר הרוח ואחר הזרעים עכ"
ו' המפלת ואין ידוע לה הוא כגון שנפלה לבור
והטילה שם מי שהטילה לבור מי שהטילה
ובדרכו היה הרמב"ם פי' להאב: אין ידוע אם ולד היה
כו' ובשלא הוחזקה עוברה ראי בהוחזקה הלך אחר רוב
נשי ורוב נשי ולד תשב אבל אם תשב לזכר
ולנקבה ולנדה כהרב כלו' בשקלאה הוא נבה שאין
לה אבי טוהר כו' ונובלת לסוף מ' כו' ומשה הוא לקבל
לזכר וכ' הרמב"ם בפרק ב' כלאי לאבי לקבל תשב
ולנקבה ולנדה כיבה הכי אם לכאן הוכרת הרב
בעמ' לדברי כן משום דלה בטמא נקט לזכר אבל בטמ
אמתני' לקמן אלה לזכר זכר וכו' שאם הקאה יום
ל' והחזיר והקאה יום מא הרי הוא מקולקלת עד מה וכן לשאין נקבה שאם הקאה יום ל' והחזיר והקאה
יום מא הרי הוא מקולקלת עד מה ובכולם הרי תשב לזכר ולנקבה ולנדה מפני שמקשה
נקבה אי אפשר לה שתטהר אם לא תקח בלי ולא תשמש ולא תחוש לזכר
ר' יוסי קולי לסרכן שהלכי ולהו בטומאה בטמ (עיין רמב"ם לערכין) לחתרין מפני לא מיכא כלה סמיכו עכ:
חכמים בו' הלכה חבלי היינו רק אלא משום דאסקבר שעתי לי' שמי תלקח בטמ לקא מס"ש

פרק ד בנות כותים נדות מעריסתן והכותים מטמאים משכב תחתון כעליון מפני שהן בועלי נדות והן יושבות

[illegible]

ואם נ"ל אין יפי כדוש ווו מקלם שיש לפם טפם רופש דם
ורק שיוס מעמלת לעכוק עטיום ו' יפי כדם ופס מרפש
בפוקס יפי כדוק דם פרוס פיכם מוכס פלם עיוס רפיס
רפם וכם ופוקו דם מטור שיש ומרפיס מכיס שיש נריכם
לעכוק: ופין קייבין עליהן

עליכם אז מעכסס כפיקס "לעל כל דם" ודם ואין חייבין עליהם על
נגדים וככסס לעקרס מסור ל"ג ביאת מקדש ואין שורפים עליהם את
מקרבן אז פס כנגד פוקן תתרומה מפני ששומאת הפק: ב כגוס

נגדים מל מעכב מלמן

בקרוסס ת"ל: מעכי מסוטפתן מעק דלם ידעיכן מי
כרס מי לם זכס "ס מרך מעקיפין מיס דקכן כמסכת
מסרוק מרס ר"מ ל"מסיקוס מולפין מס מקרוסס מל
מעק נגדי ע"ס כלו מלכנדי ע"ס מס כנגדו כס כמרמס
מס"קמס מעמ מיס ומפי כוקי כמי מיפוק ליס מס כנגד
מעכבו כקרוסס מעמ כמרמס מסוס לע"ס מיס ומוס
ליס כנגדי ע"ס ומעכי דמעקיפין מיירי נכוקי מעכל
נעכיכו ומלס ודרס מל נגדיו מלכנר כמסוס מרוס
מו מלכס נגדי מכר מו מעמכיל מס נגדיו כמכיו כמומן
דכנגדיו מל כוקי כמען מרוס לס כנגדו כנגדיו מלכנר
כמדרס מליען ומס"כ כנגדו נגדיו מלכנר מדרס כוקי
מליען כקרוסס לס מרפיכן מרוסס מליס דמי מסוס
מוסמלס"ס מס מכילליס ומי מסוס כומל כדס מס
לס כמל כקרוס וכנר מכרו ומי מוסמלס ומלקס ליס
מכילס ומס מעכס לומר כמל כקרוס מס לס מיקס
מסמו יומכס מל דס מס מלס מל דס מסור ומי מסק
מס"קס ומסמס מס"קמלס מרפיכן מרוסס: ב מיכמ

ומלמן וכמכו מקומסמ ומ"מ ומיומוק ליס מס"ן כדוק
מעיסוקן ולל דמייכו דוקס כקסכיס דלס דרמי ומס
מכל נדוליס דמכרמי לכו ומכלי לס מכמו מלס מסוס
ליומכנס מל כל דס ודס ע"כ: על כל דס ודס
ומר"כ מסמיס מיכמ ודס

וכן כמ"ס ליג ליס זמס
כמכמ דס"ס ירומלמי ליב
לס מכל דמ"ומס מסמיקו
כנירסמ מסמר וכנכנרייתס

כמ"ס מיקס כמי: ואין מייבין מליס לסוקסר"כ
מלוכס כו כמיקן נגדיס כו מס ר מקרבן וכן לסוקסר"
ומעיסכי דמכי נגדיס כיון דמין מסמיקן לסרס מ"כ
ליכמ לסוכי מסוס ככיסס דירים מלס מסוס דמכיס
נגדיס מסמיס לעקרס ומכמ לס מייך מוס מקרבן דנמ"
מסרי כמסוק ומס לס יככס ונו מ"ירמ"ל דמל כנוס נגדי
כמלקוס ומרייתמ דמ"כ מיס ומוד מכיכו כך נמסרו מר"
כמס ומכין מסין כמן מלס מלקוס ולס כרס מסי מקרבן
מיכמ דלס מס"ייב מקרבן מל מנגס לסו מס"כ מוריכו
כמרס כמקרבן כרוס כריקוס ומרמ"כ כמ"נ מס"כ מיכמ
מקדס מסק נ"כ לס דמ"כ דמל כנוס נגדיס ליקס מ"
ומין כו כרס ומיקי לסרמ"כ"ל מס מעמכי מסין מיוכ
מקרבן כמכנמ נגדיס מסמיס לכך מסרס מס דמסרי
מסוסל כמיס מירוכין דס ק"ל מעכנים מס מרן לעקרס
מייב דמייב מלקוס קמסרומי מכי נס כמכמיכו כמרס
ומין מייבין מר"ל מלקוס מכל מרמ"ס כמכ מס רמס
מלקוס לס מייך כנגדיס מסיכן מכ מסוסמס ומסר"מס
מרן מרס מכמס כמרן מייב כרס קמסר מ"כ לרילוס

קמיס ומי מסי מין מייבין דמכמ כיון דמין כמן כרס ומלקוס מס' כוומן ומל דמ"מ כוומי מסמין מסמייב
מכוס מרוס כמ"ס מרמ"כ מס וקמל"ומכי דכנוס מס"קמייבין מס"ילו מכוס מרוס ומיסו לרמ"ל ומי דקמיס
ומוד מסרס כן כמס דמוס מ"רוכין מסמכנים מס מרן דמייבו כלי מכמס נמרן מייב מס"מ כמנגנ וכו' ומרי מין
כנגדיס מלס מלקוס כרמ"ס יסו נוסיס כמר מסרי נרמ"ס כמ"כ מסרי דמסרי מוסרים וכמ מוכו (דנכנוס
נגדיס) וכמ מוכו לנ"ס מס כמ"מ מין מסמור לסלן כרס מסכמן כרס וברים מסכי כמכמי דמסכי ר"מ
מיס ומייבו מרוס מסוס ר"מ כמ"מ כמוריוס ומלכרמ כמ' לסמ"ל דנכוס מ"ין מייבין כרס"ל לנרין מרדמכ
מלינס דרמ"ל מכל מס דמירמ"ל כמירוכין מכמ"מ מסמ"כ: מפני מסוסמס מס כמ מרי"כ דכמ"ס
מעכס דמסכי מ"ירי כ כוקי מסמכ"ל דרס מל נגדיו מל מכר וכו' ומס"כ כנגדו כו' לסוקמכמס ומס לס
מסרס דמסכי מ"ירי כ כוקי מסוס דמסכי מעכי' לס מ"ירי כמכי ע"כ וכלו' דמסכנ מסמון מלי ומס מסוס
מוקי כנון מכנמ מכוקי לקרוסס מסוס דמסכי מעכי' לס מ"ירי כמכי ע"כ וכלו' דמסכנ מסמון מלי ומס מסוס
לדכרי רמ"ל ומ"כ דלמ"ל ומ"ס מ"כ כמסוס מרוס כמכו מסו' מ"ל ומס לס מוקי כנון מדרס כרגלו ומסמסוס
דלי מיס לכוס נגדיו מיכנס מלוסו מסמו כרס מס"נ דמכל מוי מכ מסוסמס כדמסר כמ"כ ומ כומס מס מדרס
מרוסוס מסמס מכוס ומוכל מס' (ומסנס כמי מכיכו כמסכי' ו"מ"ס דוכיס) לכך מוק כמ רוס דכמ"ירס מן
מדרס לס מיס מלס דמסון דמסריכן כמ"כ ומ כו מסמס כלוס ע"כ: (מסדוב) נמ ב כ כרמו

ב פרשו ללכת בדרכי ישראל מי שרי"ב מבלעמשם
שרי מן ככותיו מדקרי למולם מן כישראל
מבלל דע"ק מכל מעמש שרי מן ככותיו"ם: ג דם
עכו"ם מי"כ"ם מעמרין ללכר עוכש מין מעכו"ם מעמשל
מבלעמר לכר מל בני ישראל
ומעמרש מלישש מים מום
מי ימים זב מכו ישראל
מעמשלין כזיכם מ"ם ומ"ם
מר"ב לרכבן נזרו מליהן
מישין כזכין לכל לכרישין
מירמ' מסוס מלש ומש
מיכוק ישראל רגיל מבלו
בעמכב זכור מ"ם מר"ב
לשיכו בים רכבן לעסין
מיכב'ולים כמ"ם מיכר לדוקש
ומיתי רגלים ולמעוי לרמש רוקש ומיתי רגלים לכמוכי
נזרו כמו לרכבן לרמש מלש מכים מלש נזר כים רגבן"ם:
ור"ם מסלים מל מעוכרמש מירם מר"ב מלש מעיקמוש
לרוקש לרוק כעיכן מעמבל ויומש מעמלסן מעמלש
ומש"כ ויומש לעמוקי לם כין מעמ כין מסור בעמוש כש
כומש ויומש רמשון לעמון רמ"מ רק"ב לרק"ם:
ובח"א כרוקש ומיתי רגלים כמ"ב מר"ב לעמו ישראל
מעמש לם לם ויכם כלבכן כרמ"ן ומ"ם מר"ב
ומש מוסר מלעכוכרמש כו' לרמעמש רכיים מקרש וכו'
מוכל כמקש וכ"ם מפי לוכר מכמ' לים לוכר כל מסוש
ומרכין גדול כין קטן וכ"ם כמקו לפו שומש מזרק מוכ
כין גדול כין קטן ם"ם ומין נעמנש ו' מ"ם לזכים
ומלונמש זו לכ"ם לקולש וכ"ם לקומרש לכי ישוב' מעמש
בעדיות רמ"ם מומכין לרל מעמש מ"ע לרכמים כמלקו
מלין נים כוש מכי מכים מו מכמר מסולקים ומעכי לפו
וכ"ם לקולש וכי קש לכמב מר"ב מרמ"ב ליכמוש מו
מכמר לעקריכלש לנעכי וכלמוכמי כרמ"ם לעולין
ומכי כך קמים לי מל מר"ב ומרמ"כש מעמקמלש
מירמ' לעלכש ומעמ מעוכרים לעלכש כב"ש כמו
מעוש ככל מקום ונמדיש מעקיק מרמ"ם לרכי ב"ש
לעכש כמכורי מ"ם מע מעכב ומוכר ומ"ם לליב לעיב'
לעקרי ומכלו לעכמכיש ומעקו לקומרש לעיכש לעיכש
מכש רקעכי מעלקש כמו מעולין וכן כמעלוש מ"כרש
מש כש מעמש לכוור מקריכן מקמש לים מ"ירן מכל מכש מעין מכש מתי מדיוש לעמכש מלעקרש לנעכי
בש"ש כרוקש וקמיתי רגלים מירמ"ב רכמן נו ר מלים כו' מיתש

ב מירמו ללכת בדרכי ישראל מי שרי"ב מבלעמשם
מעמש שרי מן ככותיו: רבי אומר לעולם מן
כישראל מעמש מן כישראלאת ומין מלכש כר' יוסי
ג דם עכו"ם ב"ם מעמרין"מ"ב דכרוקש וכמיתי רגלים
מודוב"ם דרכבנורו מליהן
לעיות כזכין לכל דכרישין
מם לו מכת דעש מסור
דמיירו כש רכבן לעמוי
מכרש דמומשמן דרכבן כי
מיכי מלש כמרמומליהן
קרומש וקדמים: ודם מסור
מל מכורת ומ"ב דמציכות
מל מעירמש כבנין רוקש
ומיתי רגלים מוו מב
מומעמש כמל זב מ"ם דם
מסור מלש מסור מלמו מעין
מוש דדומים לרוק כעיכן מעמבל ויומש: כרוקש
וכמיתי רגלים דמעמשין לעין ומין מעמשין יכמין ומן
מיכרש מוש לעכוה נכי דם מעכו"ם דמעמש מדרכבי
מנזרו מליהם מומכוכים לכל דכרישין דמלו דישרש
מעמש דם לם ויכם ודעכו"ם לם ולש לכם כרוק וכמיתי
רגלים דמין מעמשין יכומין ודם מסור מל מכורמש
כמי מ"ב דדם מלמו מעין מוש דין מעין מים לוש
דרמעכש רכיים מקרש דכמיב לוכר לרכוק מע יכומין
ולכמיכם לרכוק מעיכומים ומעריכן מעיכומים דמלו
מליומש מלר מעימומים כנין רוקש ומיתי רגלים דמעמש
מוב דכת"ב כים וכי ירוק מוב ומכים כמקי מלר
מעיכומ' מזכר כמקש רכיין דמרכי מכורמ לעמיכומין
מקרכי מכורמש לכל מעיכומים דמיכמדכוומיתי בזכר
מלש לרמש דליתים נזכר וכיון דרכיים רמעכש לרמש
מישש כרוקש וכמיתי רגלים מם כן מש רוקש ומיתי
רגלים מעמשין לעים ומין מעמשין יכמים מש רמש כן:
דמיירלרמ מש נרו יתי מומעמ לידש ולש מכלש
ב"מ מסור כרוקש וכמיתי רגלים מעמש לש ומיכומעמש
יכם ומ"ב דדם מסור מוש לכמיתי מלש רמעב'ומש מ"ש
ומיכש לעמוים כתי כמוש מעין לסש מין מעמבל ויומש
מלילו מכי רכבן נזור מומעמ מליש מומיל ולש מכלש
ומעמש מים נזרים

ב כנות צדוקין בזמן שנהגו ללכת בדרכי
אבותיהן ר"מ אומר הן כותיות פרשו ללכת
בדרכי ישראל הרי הן כישראלות ר"יוסי
אומר לעולם הן כישראל עד שיפרשו
ללכת בדרכי אבותיהן: ג דם
עכו"ם ודם שחרה שלמצ ודעת בית ש"מ
אמאי מטחרים נגיעת חלל אומרים כרוקת
וכמים רגליה דם זולדת שלא טבלו בית
שמאי אומרי' ברוקת וכמימי רגלית ובית

ביולדת בזוב שהיא מטמאה לה זיבש :
ד המקשה נדה קשתה שלשים בתוך
אחד עשר יום ושפחה מעת לעת וילדה
חוץ ביולדת בזוב דברי רבי אליעזר רבי
יהושע אומר לילה ויום בלילי שבת ויומו
ששפחה מן הצער ולא מן הדם : ה

ומודים מי שרבבים לנים :
ביולדת בזוב מי שרבב
ד המקשה נדה קשתה שלשים בתוך
אחד עשר יום ושפחה מעת לעת וילדה
חוץ ביולדת בזוב דברי רבי אליעזר רבי
יהושע אומר לילה ויום בלילי שבת ויומו
ששפחה מן הצער ולא מן הדם : ה

רבי יהודה אומר ריח חרשת רבי יומי ורבי שמעון אומרים אין קישוי יוחר משתי שבתות: ו חמקשה בתוך שמונים של נקבה כל רמים שהיא רואה שתרים עד שיצא חילר ורבי אליעזר מטמא אמרו לרבי אליעזר ומה בסקים שהחמיר בהם חשופי חקל בדם חקושי סקום שחקל בדם חשפוי אינו דין שנקל ברם חקושי אמר

ישי כדוקת ומעמו ישי זוב מסורה: אין קטוי יוחר עצם פנקים ומעמדו כמ"ם דמעמייסו דכתיב ומעמם מכוס כגרקם כגרקם ולא כזיבקם מכלל דזיבקם מסורה ונקם מכוסים וכתב מעניל רים מל מסמ"ב דשיירי מסמפילם כיש זיבם ומ"ם מרל"ב דמלכם כמוקם וכ"כ מרבכ"ם וכתב מעניל מסום דקרי נכסו ע"כ ועוד כרמם לי רמים מרכמ"ם מער מסומל מליסו מפי מעמיישו דרכנן כו' מדקרי לסו לכנן ולא קמער מ"ם דרל"ו ר"ם מעמי דם ל"ל דמלכ' כמוקם ונכסדים מער מסומל נמ' מערל דקמ"ב דמלכם כוומיישו ומע"ב דלמר"ב קמי מסם נמקי מי מסק כוומיישו מי לא כיון דמעמל מסק נסדים כוומיישו ולא ידעינן מי לא מסק רב כוומיישו מע"ב דמלכם דמ"ם מומ מוליכן נמר מעמל דמסק נסדים: ו חמקשה בתוך מעכים מל נקבה מי' מר"ב כנון מסמם לא מער לר כו' מ"ב מנמסם ולד מער מכיתו ב' מדמים ומני מסל נגערם נורקו נמעמע מניעי ומסל נגערם נורקו לא מ"ם קמיעי נמעמם דיסורם ומוקים ובני רבי מ"ם (נמרק דלעיל דף כז) רמ"ל. ומייבו דכתב מר"ב כנון ליער דמיכם כמי ניוכם מקריכם ולי כרמם דמעבי' לא מ"יני בנוכם מנכב רמ"ל דמ"ב מלי מרים לנמכנ בתוך מ"ל נקבה ליתבי מנמם מנקרם בתוך יומ מוסר מלא ומלי בנידום לא מ"יני ומ"ם מרבכ"ם כמ"ירומ' ובנבורו מ"ל מנמ"ב לא מנכרם לא מלא כנמנמם לנמר לרבו': ער מינם מולד יכמ"ם ולד מנמם לידם: רמ"ל כמ"ם:

ור א מנמנמ"ם מר"ב כרם ובמלקו רמ"ל ומנו דלרמ"ל מ"ם כיש זיכם מרקמר מ"ק כל דמים מנים רומם מסורה ומלא קמר"ם דמנמם ולא מנלינ דמ"ם כיש זיכם דמנמם ודיודקמר"ם לרכריכם דרכנן קמער לנו ומקו' מירמו כנם מר"ר מכנמם דר"ם לא מנמם מלא כיש כרם כדקמר דיוומיין לקמן: א"ל לר"ם ומ"ם במקום מנמנמיר כרם מסומי וכו' וכתכומקו' ומ"ם ובלא ק"ו כמי מנמנמ"ם מומק לים דקומי לא נרא מסומי ולמנ מנכיל קטוי ים לא לסיות מנמ"ומ"ל דמנמנמ דר"ם כרמ"ם כנמ"ם וכנמו (מסוכם כנמנמ יכול לנמנב) ר"ם לרכנן לנו מנמיו דנמ דנמ מנמנמ מכנמ ולא מנמנמ ולד מ"כ ומנרם מנקור דנים מנמנמ מכנמ ולא מנמנמ ולכך נרך לנו רכנן ק"ו ומנמנמ ק"ו מ"ם לן לנרם קרם לנמנמ מנריכמ ולכם לנמומי קרם מנמ' כיומיכרם דלכמ ק"ו דנמנכ (מל דמי מזרם דמ"ל לנמכנ ומנים יום ומנמ ימים דמי מנרם. רמ"ל דף ל"ו) ימיכנ מנמנלכולן (מו כולן מסורים מו כ"לן מנמ"ים) ור"ם מכר דכיון דמיכם לנומומי קרם כיומי כרם מנמילו מ"ם מיכמ ק"ו מזום דיו מ"ין לך לנמר מלא כיומי זיכם מכל כיומי כרם מנמנמ ולדומים מ"ם כיומי זיכם מנמנמ מכנמ ומנמ מנמנמ לכולן כרמנמר כנ"ם מ"כ ומנמ דמנמ ומ"ם ולדומים מ"ם כיומי זיכם כו' מייבו נמירמ"ל דמ"ל דר"ם מ"ם כיומי זיכם מנמנמכל לנר"ר מכנמ מנ"כ דלא מנמנמ"ם מלא כיומי כרם ולים ליה לר"ם דרנמ דנמנ ומכנ לכולן ולא מנמר כנ"ם מלא לרכנן כדנמנמי כדבור מנמר זמ: מ"ל

דים מרנמ"ר"ם מס כנמנר מנמ מקומי מרם מנמר דמ"ם מ"כנל מנמנ"ב' כתוך לא יכי זיכם כנלא מ' ומנמ מנמנמ ומולכם כל מ' מרינו יולדת כזוב מנמנמ ב' ימים מל מנמיכי מין מנמי יוחר מכ' מנמנמ מנמ מנמנמ ב' ימים מרים קודם כ' מנמנמ ומולכם כל מנמנמ מנמי כן מרינו יולדת בזוב מנמנמ ב' ימים מנמי קודם (מכ') מנמנמ ומלכם כר' יומי ור' מנמנמ ו מנמנמ כתוך מ"ם מל מנמנמ כנון מנמנמ לנמר לא מל ימי לידם ומנמכרם ומנמ"ם כתוך מנמים: כל דמים מנמ"ם רומ מנמים מנמים דכ

תוך מ"ומ מומי דם מוסר: וכבי מליעזר מנמנמ בדם דכיון דנמומי כמ לנו דם מוסר מומ מלא מנמנמ ולא מנמנמים ומומכם מומ דמנמים רמנמכם לנמומי ולא מכרם מנמנמיר כרם מנמומי כנון מנמר יולדת מרומם ב' כנומם יולדים מרי זו יולדת כזוב: מיקל בדם מומי לנמרו מזוכם: מנמים מ"יקל בדם מנמומי לנמרם מכל מומנמ כנון מיך מלא מ"יכו דין מנקל בדם מנמומי לנמרו מכל מומנמ ומ"ם לו מנדום: דין

אמר להן דיו לבא מן הדין לו׳ יוחנן בנדון
ממה חקל עליה מטומאת ז׳ בה אבל טמאת
שומאת נדה: ז׳ כל יא יום בחזקת שחרת
ושבת לה ולא בדקה שגגה באנסה חזירה
ולא בדקה טהרה תגיע שעת וסתה ולא
בדקה חריו טומאת רבים איר אומר אם
היתה בסמא׳ תגיע שעת וסתה ולא בדק
חרי׳ טהורה מפני שחרדת מסלקת את
הדמים אבל ימי חזב וחנבת ושומרת יום
כיגר יום חרי אילו בחוקת טומאה:

פרק ה

יוצא דופן אין יושבין עליו
ימי טומאה וימי שחרה ואין
הזובין עליו קרבן רבי

אל דיו כו׳ כו׳ ולפ רבנן פיש לפו דיו פלפ דלרמ׳
עכב ימיכם פעם לכולן כדפיריפ׳ נפס ס עכ׳
ולפ קפ׳ס פרעוכם כפס׳ב דב׳ק דכ׳מ פית לפו דיו.
ופס׳ס כפ׳ פפיר כעב פרעב׳ס דפין פלכם כר׳ס פע׳ב
דקפמר דיו ולכ׳ע פעריכן
דיו פלפ פדברין טופעים
ופיכם עוכבי׳ ליוסר׳ב פפעם
ולפ עוים פלכם כפפן כען
כזפ עקום לפעות דפרי׳ים
לדון כפי פכרפס עפפפ
דעתכי׳ דוכנפו ר׳ס לפכעל
כעפי׳ דקפמר דיו ולפיכך
פלכם כעזקו וכ׳ם דקזיכן
דכעקכיפין ל׳ דעיירי כפי
בריבי קפזי דפפקיכן כעזקי׳:
ז׳ כל לם יום כעב פר׳ב
דפלי׳ם כו׳ ופיין
כפ׳ף עכילתין: בחוקת
פפרפ פיר׳ פר׳ב ופ׳נלכ דוק
פפריק ופרכיפ כדפיפ
כפפ׳ק׳ דפ׳ ופיין דפ׳ב: שגגה כפפפ פוידפ ולפ
בדקה לפון פרעב׳ס כין פפיפ כפלפ פכדיקה כפוכם
פו כפנגה פו כולון: הגיע פעת וסתה ולפ בדקה
כעב פר׳ב פעפ׳ל פכדקה פפ׳ב ופנפה פפורה כו׳ וכן
פירם פרעב׳ס פעפ׳ל דוסעות דפורייתה ופלונעה דרב
ופעושלה פיפ׳ולרב ופעות דרבנן וכי׳ בדקה ופנפה פפ׳ר
פפור׳ וכפלינעה דעכפי׳ קעפלני׳ונה כפלינעיפו קלל
כע׳ל דוסעות דרבנן וכ׳כ כל פעופפיפ ולפ פרעב׳ס
ענפו פור כו׳ כפכורו ופעה כפ׳ה פעפ׳ב דוסעו׳ דרבנן
וכפכדקה ענפה ופנפה פפורה פפורה וכ׳כ נ׳ב כפ׳ב
עפ׳עכב ופוסב: הדי׳ ו פעפה פ׳יין כעפב נ׳ פ׳ב:

רמ׳א פפ פיעה כעעבפכו׳ כעב פר׳ב ופין פלכם כר׳ע. וכ׳כ פרעב׳ס כפ רופו ופיפו לפוס עפי׳ לפפקיכן
דוסעות דרבנן כעב פרפ׳ם כריפפ׳ק לעעבי׳ דפכפ כולם ר׳ע פיפ ופכי׳ פיעה קלפ פוקעה כפיקן
וס׳ק פפ לפ פיעה כעעבפ ופגיע פעה ופפה ולפ בדקה פרי׳ ו פעפה פר׳ל פוער פפ פיעה כו׳ ולר׳ע דוסעות
דפוריקפ ולפ׳ם עפפר כפ בפיעה כעעבפ וכ׳ם לרירן רפ׳ל דוסעות דרבנן פבל פ׳ים פרעב׳ם כעכורו פעפ׳ל
פפפ עוסק דוסעות דרבנן לפ פפעיק לדין פיעה כעעבל וכ׳לפפוה פוכר דלפ פעי׳ם כעכ׳ם רפיכפ לפיער
לפרפ׳ו פפקדם עפלקה עפ פדעי׳ כלל לפ לר׳ע ועעפכי פפנ׳ל לפ פרנים כנ׳ו: שחרדת עפלקת
עפ פדעי׳ עי׳ינ׳ע כעעבל ר׳ע ר׳נ דפוס׳: ושומרת יום כעב פר׳ב פרופפ כו׳ ועוכנלפ לערב לפו דוק
פפרי׳ עפכפ פלי׳עפ פכיפו כפ׳ב רפנ׳ו׳ פפעבל׳ עפעפ׳ עפעפ׳ וכו׳ פלפ לפי׳ פפפ עפעפ קודפ פיעפ כל פ׳יום כולו
לר׳ ו ופרכו׳ רעפ כדעבן כפ׳ף עכילתי׳ן לפ׳ עפעפ ופרנ׳ל ופפעוה פוה פעבל לער׳ ועוד פפפ עעבל כפפרל
ופפ׳ב פרפפ פין כעכילתפ כלום:

רבי שמעון אומר הרי זה כילוד כל הנשים מטמאות בבית החיצון שנאמר דם יהיה זובה בבשרה אבל הזב ובעל קרי אינן מטמאים עד שתצא טומאתן לחוץ : ב. היה אוכל בתרומה והרגיש שנזדעזעו איבריו אוחז באמה ובולע את התרומה ומטמאים בכל שהוא אפילו כעין החרדל ובפחות מכן : ג תנוקת

פרק ה א רשב"א הרי זה כילוד פירש הר"ב. שכשמר. גם נקרא ילוד וס"ל לכתב ואם יצאת בזה אלא דיבא כו' כך לשונו בפי' עכבה ס' ס"ק דכריתות ועיין סנ"ג : כל הנשים מטמאות פי' הר"ב בבשרה משמע דאלו בזיבה לא ואלו בזיבה לא תמן לא שנו זכן לא פירש הר"ב קרא אלא דנכי זב ובכ"מ דקמ"ל ע"כ פי' בבשרה עלמד שמטמאת בפנים כבחוץ אלא כדם ובכם אכיין ק"ל זובה בבשרה פירש' ולע"נ דהכתב כתיב שדמפקים כל' זיבה ילפינן זיבה ע"כ בולם' אז שכיון ק"ל יהיה פירש' יהיה זובה בבשרה :

רבי שמעון אומר הרי זה כילוד פירש הכשמר ואם נקרא ילד לרבנן זובה דומן נמי הלכה כר"ש : כל הנשים מטמאות בבשרה משיצא הדם מן המקום והגיע לבית החיצון ואע"ג דמעיקרו כותלי בית הרחם ולא פירש לחוץ דכתיב דם יהיה זובה בבשרה עלמד שמטמאה מבפנים כבחוץ בבשרה זבים. החיצון מקרי מקום שהשבר דם בו בשעת ביאה : אינן מטמאין עד שתצא טומאתן לחוץ דכתי' זוב איש כי יהיה זב מבשרו עד שתצא ויצא מבשרו ובעל קרי כתיב אשר תצא ממנו שכבת זרע : ב שנזדעזעו איבריו שהרגיש שהוא קרוב להוציא שכבת זרע עגומו : אוחז באמה ושף על גב דכל האוחז באמה ומשתין כאלו מביא מבול לעולם הכא כיון דמעקרה שכבת זרע הוא לא יכנו מזור ומשמש לעקור מיד כשאוחז בה : ומטמאין זוב ושכבת זרע בכל שהן לאדם היוצא ממנו מכל שהוא אינו שיעור היוצא בבעדם : ג תינוקת

בבית החיצון לשון הר"ב בית שחיצון מקרי מקום שהשבר דם בו בשעת ביאה לאו לאו דוקא מכל מקום אדם כו שאבר הכל מקרי בית החיצון ואפילו במקום פרוזדור שבר עגבת"ם זל"ל הרמב"ם מקום אשר יוצא הגוף הרחם וגוף מקום פרוזדור כו מטמא בעת מבגל אם יצא דם מן המקום אשר יבא הדם מלמד החם הוא מטמא כו' וגוף פרוזדור נגדר בית החיצון מקום שמטמא דם כו ע"כ ונ"מ הר"ב בשעת ביאה אינו לא תוספת כילוד לשהשבר דם כו וכמו המקדים הרמב"ם וכתב בעת מבגל ואח"כ נקב גופו אדם כו' שמטמא דם כו וזה לשונו בחבורו פ"ה מהא"ב "פרוזדור ויצא מבין השינים כו' ובין השינים הוא מקום שמגיע אליו השבר בשעת גמר ביאה "ובין השינים כלפנים הוא מגולה אל עם פנים מקום השבר מגיע אליו בשעת גמר ביאה הוא שנקרא בית החיצון בלבד והשמש ז"ל אלם הר"ב בשעת ביאה שמשמ' השבר נקב השבר דם בו וייכו הכל לאדם לאפוקי בשעת גמר ביאה ונ"מ וכי אינו שיעור כתבו לכו הכמים בתקו' מגיע אין עשר דוקא דלאין כל שהגבעות אוזן ועוד בעולם ולא ידעם אם מה אליו לרעת מה יעשה לה כשמעקר שכבת דם ויצא אם יצא כשיעור אם לאו וצריך דבכל בקבוקבתים עוד שיעור אחר בלא' כמ"ם דקבי ר' יוחנן בין השינים (כשין היפיים יש בתוך פרחם תלמולי כשר) בין השינים שמין כלפנים חנו שהקדק הרמב"ם בחבורו לכתוב בפירושו שכתב פרוזדור ויצא מבין השינים כו' ועד שיבוא סוף בין השינים עד מקום שמגיע אליו השבר וכו' "ועל כרחינו מ"ל בלמדה מקום השבר דם כל"ם הוכו ונלמם כיבוכות פנים וכן כתבו התוס' בל"ם וכו' ואח"כ קנה קפה שבריית אלא שהביאם לבין השינים וקבי מקום שהשבר דם בו הפוה דוקא בכיכובי וכיבוכות אמי לא הכלם כלרבי וכשי הפוה שיעור שנים לכל : ב אוחז באמה כתב הר"ב ואע"ג דכל האוחז באמה ומשתין כאלו מביא מבול לעולם כ"מ ומירפ' שמקמעם פה (אברו) מכיס לידי קרי וחשוקלקול דור המבול שכלמר כי השחית כל בשר · ועיין עוד מ"ם כרמ"ב : ומטמאין בכל שהוא פי' הר"ב זוב ושכ' כו' כמ"ם עשמע דמשמעה כל שהוא דעלן דבעי שיעור משיק ליה עקרא דעבייהו בפיק לענה דירן זב בעל שתי ראיות לטומאה שהוא ערבתיב או שמקים בשרו מזובו מהו "עקנה זובו מהו דשייכו בפרשת שתי ראיות וקמ"ל לי' הר"ב והרמב"ם בפ"ק דזבים עתרים דזב בעל ב' ראיות ערעתם הכתוב שקים כו' וכמ"ם דהוה ונלמדן דבעי שיעור דצריך להכיקרא דבשרו מזובו שכל הרמב"ם בזבים פ"ק עשהב ד' כתב ראיות אין לה שיעור אפילו כ"ם הוה אמרו שאקים בשרו ואפילו כל

ג מיסמאם נדה אם רואה דם: בא ימים מעמאם בזיבה אם רואה דם שלשה ימים רצופים לאחר ז' דבל דם מרוצה בתוך ז' דם כדי שהוא מילך מילם לטמא בזיבה דמיכולה ימים זב גדולה עד ז' ימים: מיבוק כיום מ' מטמא בזיבה דכתיב ימים ימים כי ימים זב ליעד על מיבוק בן יומו מטמא בזיבה: ומטמא בנגעים דגבי נגע כתיב אדם כי יהיה בעור בשרו ומבוק בן יומו אדם שוה לאדם בלא שום מטמא: ומטמא במשא מת דכתיב ועל הנפשות אשר היו עם הנפש בלא שום: וזוקק ליבום אם בולד יום מ' קודם מיתת אחיו אבל בולד לאחר מיתת אחיו ומיבוק דבתי' ב' ייבמו אם יקדו מאיתם לאם יהיה אמת בעולם: ומוטר מן היבום אם בולד לאחר מיתת אחיו ומיום אם אמת ומת אבל בלא זמן מעמוכר אחיו מעירה ליבמה: ומאכילה בתרומה בת ישראל מביאת לכהן ומת ומולד בן לאחר מיתתו אוכלת בתרומה בביאתו בן בן יום מבולד בהבאתו ויליד בית אם יאכלו בלקחו ולהיכן יאכילו אם אמם אבל מביאם מעוברת אינם אוכלת בביאתו עד מיולד: ומוטל

ב תנוקת בת יום אחד מיטמאה בנדה בת ג' ימים מיטמאה בזיבה תנוק בן יום אחד מיטמא בזיבה ומיטמא בנגעי ומיטמא בטמא מת וזוקק ליבום ומוטר מן היבום ומאכיל בתרומה ומוטל

ג תנוקת בת יום אחד מיטמאה בנדה דילפינן מקרא כתו מבקר מר"ב בדים מירקן דלעיל: בת ג' ימים מיטמאה בזיבה: מ"ם דת"ר אמר (ישמה כי קזוב זוב דמה מקא דדיה) אין לי אלא בת עשרה ימים לזיבה מכין מלמוד לומר ומטמא: ומיטמא בנגעים בקב מר"ב דגבי נגעים כתיב אדם כי יהיה בעור בשרו וכתי' מיין מ"ם בדמ"ג דנגעים וכתבו מתו מקום דבנגעים כתיב אים אי אמם ובטומאת מת כתי' ואיש אשר יטמא ולא יתחטא מיד' מקא נמי לבנוי מבלעדין וזוקק ליבום ומוטר מן היבום ומאכל בתרומה לא כתיב אים ולא מיבמדך קרי אלא לעצומי

עזר: *ומיטמא בטמא מת מיין בפי' מר"ב דת"ק דכלים: וזוקק ליבום מי"מר"ב אם בולד יום אחד קודם מיתת אחיו אבל בולד כו' דכתיב כי יבנו וגו' ומיכים דבעיכן ומיכים מתמיכן מיכם אבים אמת ומת בלא זמן ואמילו יום אחד מני: ומוטר מן היבום כתב מר"ב אם בולד לאחר מיתת אחיו ומת ומת ובמ"ם וכן אין לו אחר ראמכם ומא אים לים ומיכם לעידק דברים ערק ד' דיבמות מכן המולן ליבמתו ובמנאם מתוארת ולדת בזמן מסולדאל קי"מ כו' ומירגל דמתם דק לא אי קים לן דבלו לו מלמיו מכן בתמכם בלא מבוק בן יומו מוטר מן היבום מ"ב אבל מלמון מר"ב מבמוק מבמתיכו מבמת דלא כמי לאמכויי דקים לן בנוים מבלו לו מדמיו אלא לעכין אבלות ומעמא דבא מיכם דקים לן דבאבלאלך אחר מעיקלו גם בם"ם אחר מלאמריכן כמתן אלם לעמי אלבמא לעכין אבלות אמת אמר מדיכין מוין בין בלו בין לא בלו ובבר מוכיח מעניד בם"ם אם: יבום אים אי אמוכר לבמתם אלא בודת אם בלו לו מדמיו אם לאן דאולינן בתר רובא מ"ב ולאי אים אם דמכן אם מולד אלקיימא דלא ידעינן בים אלא בלו לו מדמיו ודמת מרבנים נ"ב בדעת רא"ד לבבל מקום בעינן מיאא בודת אבלו לו מדמיו ולא לעכין אבלות בלבד ובבר בתב מעני בם"ם אם בבלות דמאי דאמר בם"ם מלאבלות אין לאבריה מזא דאמ לעכין אמר דברים לא בעינן ולאיבך ים לאמות דברי מר"ב אם דברי רא"ד מרמב"ם ולומר מ מזא בעמך אמר אלי דאמר בם"ם ולאיבך אירא נמי אבלות בבו אמ"ם אבל אמילא דאמ"ם בלבל מדיבי מאבויים בעמכתיכו דבעינן בבו מי אמ בנדת אבלו מדמיו אם אמים מלאים יום ולמרבנ"ם בי בבי לא אמם ולא בלו לו מדמיו כיבאדו אמרו ובמרבין אלי זה ולד אלא ובאבי מיאבר מעניד מ"ם מרבנ"ם בבא"ם אבלות בחלות בבוקל ומבמיל דלקמן אמוא אלא בלו לו מדמיו ומם אבינ מעניד בנ"ב אבל בם"ם אם' מינוס מירבו דמירי בבגמרו אמרו: מרבינו דבאבי מקרי ולד' וכך ים לאמרם אומם אבינו בא"ד דיבמות אם אמוא ולד אלקיימא אבל מבמתיכו דבבא אין לאמרם דמיירי בכך מדאמרי' אלא ומ"מ דקים לן בנוים אבלו לו מדמיו

ופוסל מן הקדר אם מירם סר"ב כגון כסן סמים לו
מתי כמים וכו' ומבלים סמכלו לסן כירומם
מוכלים וכו' דאין לפרס כמי לבכין מסול דאמר כמו
בגמכיל ד"ה מתי מרים כן יום מתר מפילו מובר כמי
מוסלה (כרמכן כמסכם ר'
מרק ז' דיכמות) ס"ם · ומ"ת
מלמתי דמסיק סר"ב ומקב
מכל כל ומקמ"ל מולר מיכלי
כלן דאין זכיים לתובר לתם
לים לפרומי כמים לו ב'
כמים ליקמה כמתם מתק גרומם זים לו כן מתר מעכם
נכמומם כן יום מתר מוסל מכל מובר ליק לים זכיים
ומכלו ומבלים מתום מרמום ליומסו וכדמוכם מתירם
סר"ב כמסכם ג' מז דיכמות וכבר מקמו מתן כך ומירמו
דלמתן דמוקים כמים כמים לומתי כמים מ"ל דמובר
מים לים כמי זכיים מלם מתיכו מוסל מתום מתוך מימום'
דמתילום לתתכם לנקמות ומ"ל דזכרים מתום' ולמיתום'
לם מייתיכן ומ"ה כמים לו כמים מתמיכו גרומם לם
מתיל מובר מ"ג דים לו זכיים דלם מ"ם כן לתתום
מזכרים מכל לם מין לו כמים מוסל מובר דאין לים
נכיים דכין מום זכר כין מום מקבם מרי מן מלו ומלינ
מת"ד כמ' דיכמות דמוכלים כמכיל כל מתמתם דלים
לים זכיים לתובר מ"ב מכל סר"ב מתירם דאין זכיים לרמ"ק דמ"ק בכמ'
לים לו כמים מין לו זכיים כלומר מתיכו זיכם כדי מיתמל ומוד מתר לומר דמתק לתירמ דאין לו זכיים ומתמ
בת כמן לכמן מתומרת מיכו מתכיל לתבדים כלל וכלתת מרמ"ם מכמכמי מם זכן כמי מרמ"ם מתכרם ל
כמתי כמים ומתיק כמי מתין מכין לתובר ומ"ת ולמתי דמיק לתרמכים לו גרומם מתי כמ' כמ מקמיש דמיק
מכן ומלו כמ מכמן לם מתום מסול מום מם מתיכו מתכיל ומ"ם מ"ר דאין מרירם כו' בכל מקום מכובר לסון
מתיכו דאין מרירם לתתרת ומלו מכמ מכיכו מתכמיו ולסון רמ"ם מתין מכו יודמיין לכרוו מי מנ"ם לתלקו: ובוה
לתכמיל כמכ מ"ב מכל מובר כו' מיכו כומל כו' מסרי מת מום קולם מתו ומם לתתרכם מילי דמום מוכב מלמ
מ"ם ומיין מ"ם כמם מלמ"ם כמתכמ ו' מ"ק דמתלום וכמכו מתום' ומם דמכן כמרק כמתם מתקמם מסומם מ
מכמתם ומכם כם כן מ' מ"ים מלוק כין מתם לכתרנם כלמתר כמרכין (דף ז' לנכ"ת מתם מ"יידי דולר זומר מ"יק
מ"יולם מ"מם דמלמך מ"מ ומתקר לסן למיכין מכל כמדנם מ"ם מתם כרימם) מ"ב כגון דמתם מתו מתמתם ל"ה
לכיין דמקר מולר לנמם מז לם מ"יית כלמתו מומל מתם יסכם מל מתמכר ומתם מתמכין מומם כמכת ומומ"ם
מולר ומ"ת מ"כ מובר כומל ומכמיל כ"מכם מלמתכר ומתם מקלם ול"ל דמם"כ וכקם כן יום מתר מתום דמם"ק
לים דמומל ומכמיל מכל מובר לם מ"מיקם ל"מ מ"כ: **ומחורגו** מ"יב מכל מובר לם ומתיל כמרנם מז"מכם מ
מתמכר מל מ"כם רמתו כרמכן כמכת מתלום (מ"ם) מסם מתקמם מומך מכר מכר יכם רמתו מין דומין כמם מתמ
כמם ומ"מן לתמר דדומם מ"כם דמתו מ"מ לם מ"מ"ב מומרנו מל מ"כם רמתו מתלני קנת כמומ מתו מכלמ"ם
לתתם מ"יב מתום דכמומכ כמומתם לתו · מום': **כחתן** מלם מירם סר"ב מתיבים לתתכל מלינ וכי מ
לתתריכן גמ"ק דמומתם דף ל"ב ומכם כמר מומכ מלמר מתמתם לו מתו מומת כמרים כמומכ מתרם מתם ל
מומכ לומתם מ"כ מתתכלים מלינ כמלו זכו כמר לומתתו מתי מומי מסר"ר ישקב ניכנבורג ולם"ם מלי כלמ

ופוסל מן התרומה ונוחל ומנחיל והחורגו חייב וחרי הוא לאביו ולאמו ולכל קרוביו כחתן שלם:

ופוסל מן הקדושה כגון כסן סמים לו
מתי כמים וכו' ומבלים סמכלו לסן כירומם
מוכלים וכו' דאין לפרס כמי לבכין מסול דאמר כמו
בגמכיל ד"ה מתי מרים כן יום מתר מפילו מובר כמי
מוסלה (כרמכן כמסכם ר'
מרק ז' דיכמות) ס"ם · ומ"ת
מלמתי דמסיק סר"ב ומקב
מכל כל ומקמ"ל מולר מיכלי
כלן דאין זכיים לתובר לתם
לים לפרומי כמים לו ב'
כמים ליקמה כמתם מתק גרומם זים לו כן מתר מעכם
נכמומם כן יום מתר מוסל מכל מובר ליק לים זכיים
ומכלו ומבלים מתום מרמום ליומסו וכדמוכם מתירם
סר"ב כמסכם ג' מז דיכמות ומכר מקמו מתן כך ומירמו
דלמתן דמוקים כמים כמים לומתי כמים מ"ל דמובר
מים לים כמי זכיים מלם מתיכו מוסל מתום מתוך מימום'
דמתילום לתתכם לנקמות ומ"ל דזכרים מתום' ולמיתום'
לם מייתיכן ומ"ה כמים לו כמים מתמיכו גרומם לם
מתיל מובר מ"ג דים לו זכיים דלם מ"ם כן לתתום
מזכרים מכל לם מין לו כמים מוסל מובר דאין לים
נכיים דכין מום זכר כין מום מקבם מרי מן מלו ומלינ
מת"ד כמ' דיכמות דמוכלים כמכיל כל מתמתם דלים
לים זכיים לתובר מ"ב מכל סר"ב מתירם דאין זכיים לרמ"ק דמ"ק בכמ'
לים לו כמים מין לו זכיים כלומר מתיכו זיכם כדי מיתמל ומוד מתר לומר דמתק לתירמ דאין לו זכיים ומתמ
בת כמן לכמן מתומרת מיכו מתכיל לתבדים כלל וכלתת מרמ"ם מכמכמי מם זכן כמי מרמ"ם מתכרם ל
כמתי כמים ומתיק כמי מתין מכין לתובר ומ"ת ולמתי דמיק לתרמכים לו גרומם לם מקמיש דמיק
מכן ומלו כמ מכמן לם מתום מסול מום מם מתיכו מתכיל ומ"ם מ"ר דאין מרירם כו' בכל מקום מכובר לסון
מתיכו דאין מרירם לתתרת ומלו מכמ מכיכו מתכמיו ולסון רמ"ם מתין מכו יודמיין לכרוו מי מנ"ם לתלקו: ובוה
לתכמיל כמכ מ"ב מכל מובר כו' מיכו כומל כו' מסרי מת מום קולם מתו ומם לתתרכם מילי דמום מוכב מלמ
מ"ם ומיין מ"ם כמם מלמ"ם כמתכמ ו' מ"ק דמתלום וכמכו מתום' ומם דמכן כמרק כמתם מתקמם מסומם מ
מכמתם ומכם כם כן מ' מ"ים מלוק כין מתם לכתרנם כלמתר כמרכין (דף ז' לנכ"ת מתם מ"יידי דולר זומר מ"יק
מ"יולם מ"מם דמלמך מ"מ ומתקר לסן למיכין מכל כמדנם מ"ם מתם כרימם) מ"ב כגון דמתם מתו מתמתם ל"ה
לכיין דמקר מולר לנמם מז לם מ"יית כלמתו מומל מתם יסכם מל מתמכר ומתם מתמכין מומם כמכת ומומ"ם
מולר ומ"ת מ"כ מובר כומל ומכמיל כ"מכם מלמתכר ומתם מקלם ול"ל דמם"כ וכקם כן יום מתר מתום דמם"ק
לים דמומל ומכמיל מכל מובר לם מ"מיקם ל"מ מ"כ: **ומחורגו** מ"יב מכל מובר לם ומתיל כמרנם מז"מכם מ
מתמכר מל מ"כם רמתו כרמכן כמכת מתלום (מ"ם) מסם מתקמם מומך מכר מכר יכם רמתו מין דומין כמם מתמ
כמם ומ"מן לתמר דדומם מ"כם דמתו מ"מ לם מ"מ"ב מומרנו מל מ"כם רמתו מתלני קנת כמומ מתו מכלמ"ם
לתתם מ"יב מתום דכמומכ כמומתם לתו · מום': **כחתן** מלם מירם סר"ב מתיבים לתתכל מלינ וכי מ
לתתריכן גמ"ק דמומתם דף ל"ב ומכם כמר מומכ מלמר מתמתם לו מתו מומת כמרים כמומכ מתרם מתם ל
מומכ לומתם מ"כ מתתכלים מלינ כמלו זכו כמר לומתתו מתי מומי מסר"ר ישקב ניכנבורג ולם"ם מלי כלמ

ד׳ שמקדשת בביאה אם מסרה אביה לכך: ואם בא עליה יבם קנאה להיות אשתו לכל דבר ויורשה ומטמא לה ואינה צריכה גט: וחייבין עליה משום אשת איש אם קבל בה אביה קידושין מאחר ובא עליה אחר בעודה בעלה דביאתה ביאה:

ומטמאה את בועלה אם היא נדה לכל טומאת מכן שבעה ימים כ״ל מטמאה כנדה עצמה: משכב תחתון כעליון כדי לטמא משכב שתחתיו כאלו נוגע בנדה עצמה וטומאת ערב: כעליון של בועל כדם: כעליונו של זב שמטמא אוכלין ומשקין ולא אדם וכלים: מן הפסולין כגון עכו״ם ועבד וכיוצא שאסור לו חלל: פסלה מתרומ׳ אביה אם היא בת כהן: מכל העריות כגון אביה או אחיו: והיא פטורה לפי שהיא קטנה ואינה בת עונשים:

כי הא דנש״ג דנדרים דף ל״ב דלקטן שפיטול קרינן הכן דמכי פליגי מתם דמב״ג לא לענין דכינו בקט הכן לפרוש אלא לשונו מיכוק מכאמר כי מקן דעים מקום לימא ודלמא מי קינו מקן מני לאמר זה מתיכוק וקאמי מכא לפסוקינן דלא קימא דמוטיל ולא מנית לשכב לפסול כפר מדלקו דלין משלכלין עליו כיון שלא ככבם בגריא קלין דמרי הוא כמקן שלא מכיטול לטמוכה וקתני כמקן שלא עם ה׳ מכבנא דכתב מטור י״ד בסי׳ רס״ב וסמ״ג שמפא דרך כמקון בלוקריכוקא דעים ולא מ״ל מטובא יעים כהניכן ליה דמשליכן ליה מכי קרא ונם״ם קרי ליה לכיטול לטמכה מקן שלא וקאמר מהוא כמקן שלא מכטול לטמכה ואין בריא שמטירה בתורה מהוא לטמכה מתכבנו מלמשלכל עליו:

ד בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה ואם בא עליה יבם קנאה וחייבין עליה משום אשת איש ומטמאה את בועלה לטמא משכב תחתון כעליון נשאת לכהן תאכל בתרומה בא עליה אחד מן הפסולים פסלה מן הכהונה בא עליה אחד מכל העריות האמורות בתורה מומתין על ידה והיא פטורה פחות

ככ תן

ד בת ג׳ שנים ויום אחד כו׳ מלבד לענין שכתב הר״ב וכן כתב הרמב״ם מפסולה לכהונה ומשמע ודאי דה״ה לכהונה. ובכן ויום אחד מדרכי כו כשמר לשם מאדום נפירקין מעיקר וגם הם מלכותי ליה כשם עם ליה: וחייבין עליה משום א״א כו׳ פי׳ הר״ב אם קבל בה אביה קידושין כו׳ וכ״כ רש״י ועמ״ש מתוספות בפ״ו דיבמות דף ל׳ דמשי איכא לעתני דמשיאה מעינן לא דקתני ואם בא עליה אחד מכל העריות כו׳ ומשכי דאיכא דאי לאו דקתני לא הוה עוקמינן ואם בא עליה אחד מכל העריות דוקא בעריות ולא כנשמה דהא כמיכא בן ה׳ קתני כל העריות מנקורה מומתין על ידו ואפ״ה קתני והבקלא נשמה על ידו אלמא לא הוי נשמה בכלל כל העריות אבל משמה דקתני ומייב עליה משום א״א וה״ה כל העריות מו לא אינטריך הימא אלא משום נשמה ע״כ וכתבנו נמ״כ נמה לא מירה דקתני אינה שקנה ולמשמעו׳ דהוי כאיא במורשמשיה ודאי לרכל א״ם לאסכורי בתי׳ בשמרה אביה לביאה וקתני לא כבר אלא כקא קידושי כסף דתנן לאו בעולה כריא קידושין: לטמא משכב תחתון כעליון עין ריש פרק דלעיל: פסלה מן הכהונה כ׳ הר״ב מפלה מתרומת אביה אם היא בת כהן וכן לענין רשל ומעיים כדתניא בה״ם דאלמנה לכ״ג (דף ס״ח) אבל לכהונה לויים וישראלים הבא עליהן כו׳ מ״ל כי הוא לויים זר כיון שכבעלה לפסול לא מפלה והם מירש׳ מפלה כהנת מתרומה דבי כהן ומן הכהונה לויים וישראל מן הכהונה ע״כ: מכל העריות כ׳ הר״ב כגון אביה או אחיה וכן לאו רש״י ואמר לי לומר דנקט כהא לפכך משום דקתני כולא הא תרתי הוא בכל אביה ועיכון עליה והכיא ליה ואם כבשה לבית אחיה עיכי אחיו עליה והכיאה ליה: והיא פטורה ולפ״ה דריסא קתני דבכלל כל העריות היא כת״ם לעיל בהם מקומות וכן תנן במ״ב דכריתות כל העריות בן וקטן פטור ובאשת איש הוא בפדיה ובריתא דספרי פרטו כי תנא איש משכב עם האשה ואע״ג שהיא קטנה ושאמה שנכנסה לקטן ינם בעלה מדיקתא כנשוא כתבתי לוס לפי מסיקי לפסי ז״ל בספ״ק דעכלין דלדרבינא שמה שנכנסה עד סיום שביאה סוים דברי דרבי יאשיה. ופירש׳ שכולם ושכולמא יעין בכי עובדים אבל הם היקשים קטנה ונשוא גדול או הוא קטן דלא כבר ע״כ מן וסים גדולה וכם עובדין ליין שגדול כירם ע״כ ושרי בריתא דספרי ושדם לפסיקתא שכיסם סוים דגדולה או מגדולה בנכסים ום כל לתרומי מעכי כשתא דספרי ולפסיקתא עלמוקי כיון דלמא כרכי ולפי׳ כ״ם דלעיל כמו קתני דעתי דה״ם בכלל העריו׳ קתני לא היה הי״ב דכיון ול״ם ושכיסם למעי קשיא לי״ק דמא קתני בספרי ל״ן ולא עשם פ׳ודי ורש״י עמו בפי׳ משום בקנו ומשר׳ שלין כם שם פיסם בסכסם לפי׳ מסיריס שכיסם אמר׳ שאליס בשבת ע״כ

פחות מכן בנותן אצבע בעין: ח בן ע׳ שנים ויום אחד שבא על יבמתו קנאת ואינו נותן נש עד שיגדיל ומשא בגרה לטמא משכב תחתון כעל׳ון ופוסל ואינו מאכיל בתרומה ופוסל את חבחמה מעל גבי המזבח ונסקלת על ידו ואם בא על אחת מכל הערוות האסורות בתורה מומתים על ידו והוא פטור: ו בת יש שנה ויום אחד נדרית נבדקין בת

בת שתים עשרה שנה ויום א' נדריה קיימין ובודקין כל שתים עשרה בן שתים עשרה שנה ויום א נדריו נבדקים בן יג שנה ויום אח' נדריו קיימין ובודקין כל יג קודם לזמן הזה אעפ"י שאמרו יודעין אנו לשם מי נדרנו לשם מי הקדשנו אין נדריהם נדר ואין הקדשן הקדש לאחר הזמן הז' אעפ"י שאמרו אין אנו יודעין לשם מי נדרנו לשם מי הקדשנו נדרו נדר והקדשן הקדש: ז' משל משלו חכמים באשה פגה בוחל וצמל פגה עורת תנוקת בוחל אלו ישי נעוריה בזו מיאוסו אביה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובחפרה נדריה צמל כיון שבגדה שוב אין לאביה רשות בה: ח' איזהו סימניה רבי יוסי הגלילי אומר משיעלה הקמש תחת הדד רבי עקיבא אומר משישחיר הפיטומת רבי עזאי אומר משישחיר הפיטומת רבי

דסייגו מכם מתם קודם זמן מסוף רשות לפניה מערוב ושייגו בתנוקת כל יג ובתנוק כל יג ע"כ. ומה דתנוקת קודם לתנוק פי' מרבנ"ם לפיות מיין קבנים מסיי מפים כר זב ע"כ ובמ"ם דבריב ויכן יי מם מנלע מלמד מנמן מקב"ם ביכם יתירם בלמם יומרשבנלים: בת יג מכם ויום מם' כתב מר"ב ומ"ם מסנ"ים מפי מערוב ומלמם מעמרת לבנו לפני מפים כדמכן כמ"ם:

ובודקין כל יג ים כת יג ויום מחל כדרים בנדקי' לעז לי פיב' מל"ם מעמם ביב בפיב בדיקם ביב לם בפיב בדיקם ומיכם דמזיכן ליב דמרים מפי מיבדקם ביב מקלין:

קורם לזמן מזם ל' מר"ב קורם ר"ם מל"ב כו' וכן ל' דמי ומין כוונתם מל ר"ם מעם מלם ר"ל דמם מכם יב לדמו וכן מעורם כמירמי מיק דק ע"ד:

אפי' מעמו מין מכו יודעי' כו' בדולי' מן ובכלל

מוסם כמי לם מקזיקיכן למן דמומו לכם לכלל דמם ומין מומם מלם מעקרת כמומו ומלן בכיב מקבלות ומיונם יקידי בלילב (כלבני' כרים מגינם דק ב') מכל מוך מומן מומ מם יולם לבם מי כדר מוי כדר נמם לם מ"י בדר דקמן מומ דמי: ז' בוחל כתב מר"ב לבון

מכתים מומ מעלנים מזיכמילו בעכבים ב' ע"ק דמעמרות ומור בם"ם דמב"ם מעכם ומקבר כמבי מעכם ונם כבמם בקלם כי מירמי בקלם כי בדלם מלי מדם מקן בדבר כרמם לו כבדול מבקריים כן בלמ"ן ומ"ם מר"ב כך כיבים לם מיבן דרין קבם בירומ מסבימם כו' כדלקמן (רמ"ו) דמיבן מעקמון קודם למיבן מעליון. מר"ן מ"ב ליבמומ: בזו וכזו מבים ומלי כו' כתב מר"ב דבמיב בבמורים בים מבים ובכן מירמי נם מר"ן בם"ב ליבמומ ומעיבבי דבמבכם ר"מ"ל דבמיבומ לם מי מר"ב דילמיכן מבבמורים מלם לבמרת כדרים דנבים כמיב. ומם כמ"ם כמי בעי לבמיבר דמעמם מבבמורים כל מבם כמורים לבבים ומבים מבום בבמרת כדרים מומ דבמיב ומעומם מבימרים לם ילמיכן וכו' ומר"ב מם מי מעמיימו דבולמו ומלמיתי בתו' דמלם דמבם דם מב"ם מר"ם ובכן מבבם כו' מבתבו מדיך מבוניים מבימו מבים מיבר מרמם כתו מרבל לבבים בבמורים בים מבים כל מבם כמורים לבבים מם מל בב דמומ בבמרת כדרים מומ דבמיב וכן מרבם ע"כ: ח' איזהו מימניה כו' כתב מר"ב

(מסרות) ם ב דמם

ר'יוסי אומר כדי שיהא נותן ידו על העוקץ
והוא שוקע ושוהא לחזור: ט בת כ' שנה
שלא הביאה ב' שערות תביא ראיה שהיא
בת כ' שנה והיא איילונית לא חולצת ולא
מתיבמת בן פ' שנה שלא הביא שתי שערות
יביא ראיה שהוא בן כ' שנה והוא סריס לא
חולץ ולא מייבם אלו דברי ב"ה ב"ש אומר
זה וזה בני"ח רבי אליעזר אומר חזר
ס"ל כדברי בית הלל והנקבה כדברי בית
שמאי שהאשה מסחרת לבא לפני האיש:
פרק ו בא סימן התחתון עד שלא בא
העליון אז חולצת או מתיבמת
בא

לפס כרפס בס פס' בן סמיכים סללו דייכיכן בס לין
בוערת לפומרס פכל לפ לקולפ סמס קרסס כו' וכן כל
פיפרפס פסר מפלפ סמיכים סמכים (פיכו) מפר
בדרים לפומרס ולפ מכפס לכ"ג (כמ"ק בפסכס ד' פ"ו
דיבמות) דרמכ"ס וכמכ כרפ
דלפיפין וקליפס ליכפ
לפרוסי דפפי' לפ סכיפ
פסר מסן גדולס סיפ ופיכפ
מצמכת וקולכת סמרי כל
סמיכי' סללו בכנרי' כפפרו
ומיפי בערוק סיפ גדולס
לפיפון וקליפס סמרי סכיפס
ב' סערות: ט בת כ'
סכס דייקיכן כס' מדכולוס
פירקין מכי ויוס פסד וסכפ
לפ קמכי ס"ס כדר' יוסי כן
כיסר דפסר מ"זוס ד"פ סכמ
עסרים סיכפ מסכו סלסים
יום מרי סיפ כסכמ עסרים
לכל דכרים ודרמכ"ס
בפירוסו כמ כמי כ' זכס פסוק סלסים יום וכ"כ כמכורו
ס"כ מס' פיסוק וככר כמלקי מליו כל מסמרסים ז"ל מכל
מס סכרפס לסמור ס"ס מי"קכ"ס דסמו' סומר סוס כדברי
מר"מכים מין כ"ל מדנס כפירוסו כמכ כמו כמכורו מין
לקלוס כמסנוק סיסר כמכי מסרים מוכים: והיא
פילוכיס כמכ מר"כ כלו' ומריך מירמו כו' מפס לפ כרמו
כו' מד מסרים כמ לי"פ סכס ויוס פסד דמכי ר' מייפ מל
רוב סכומיו ומריסי מכוקיכו מכמים מכס כל מסוס יפר
מל לי"פ מפי' יום פסד מקרי רוב מכומין: ויביא רפ"ס
כו' כ"ל מס"ס מולן דמקכוס כנ"ל מסיפ יורקס כמכין
כמ"ס כיונפ כוס כמסכס ד' מ"ו דיבמות ומ"כ כיכוס
כמפ"יכו מסן כס כדכמיכ. ומס לפ יסמין מסיס לקסס
פס יכמתי ולמיכך מליו לסכיפ רפ"ס מסו' מסור מקליפס
ומיכוס. ולמין רמ"ל ס"ג יכיפו רפ"ס מסיפ בן מסרים
קרוכי מסמס יכיפו רפ"ס ומר"ן כמ"ג דיבמות כמכ
בריפס יכיפו רפ"ס קרוכיס מס רוכים מסכפ לסוק כלפ
מליפס כמצכס מפוערת מסיפ פילוכיס כו': והיא
מרים ומיסכין מירמן מר"ב כמסכס ד' מ"ס דיבמות:

פא א כו' וכס"ס מ"ס דיבמות דמ"מ' רפי' לס מרמכן מסס רמ"ס לפ כי מלפ מרים מסס מולן ומיכפ דמסכי
מקור כו ר"פ מיכ לכירפ ומיכפ דמסר דלמולס לפ מדר כיפ וכי מכן מן דכדפ לפ:כפיס: פרק ו

ומס כרפס בס פס' בן מסיפכי
מללו דייכיכן כס דין כוערת
לפומרס פכל לפ לקולפ מס
קרסס מס מכמס נריכס גם
מס כוערת סיפ ומס מכיפ
קרסס נריכס נמי בס דמס
מלין (כמכס) סיפ מר מיפין
כס כל מסיפכים מללו כולס
ומס מסכ כוערת כין לקולפ
כין לפומרס: ט ומיפ
פילוכי' כלו' ומרי' מירמו כס
כמי מסכי פילוכי' מס כ"ל
כרמ' כס מ כי פילוכיס מסמ
מסיפ כמ כ'ולפ מכ מס מסי
מערוק מלין קסכס סיפ מר
מסמיס כמ לי"פ מכס ו ומס
מ'ומס לפ מכיפ' ב' מערוק מז מסמ מללו כרמו כס מיסכי
פילוכיס מרי זו פילוכיס ומ מכי פילוכיס מירמכו מ' קסמ
דיבמות: לפ מולכת ולפ מס'יבמת ומוקרת ליכמס לסוק
דרמכ' מסרס דכמי' ומיפ מכבור מסר מלר מרס לפילוכי'
מסיכ יולדת: ומו' מרים כלו' מכרמו מכי מרים דמי לפ
כרמס כו מיסכי מרים מדין מוס קסן מד מיסיס כן ל"פ
מכס ויוס מסד דמו מסילו לפ כרמו מו מיסכי מרים
בילוכ מסוס מרים כיון מלפ מכיפ ב' מערוק ומרים לפו
כר מליכס מוס דכמיב לסקיס לפקיו מס מ"ס ומרמל ומפי
לפו כר מכיפוס: רבי מליעזר מומר מזכר כדברי ב"ס
כן כ'מס כרמו כו מיסכי מרים מרי זו מרים ומכקכס
כמ לפ מס כרמו כס מיסכי פילוכיס מרי זו פילוכיס
כדברי בית מסמי ומין מלכס כרבי מליעזר:

בא מיסן מסמסון מס' מערוק מסוס מיסן כערוק:
מד מלפ כס מסליון מיסן מל דרין ומוס כומלי:
מו מולכת מו מס'יבמת מסוס דגדולס סיפ מסמערוק
מיסן מוכסק ומליפו מסכיכן: מס

פרק ו א אעפ"י

בא העליון עד שלא בא התחתון אע"פ שאי אפשר ר"מ אומ' לא חולצ' ולא מתיבמ' והחכמים אומרים אוחולצת או מתיבמת מפני שאמרו אפשר לתחתון לבא עד שלא בא העליון אבל אי אפשר לעליון לבא עד שלא בא התחתון: ב ביוצא בו כל כלי חרס שהוא מכנים מוציא ויש שמוציא ואינו מכנים כל אבר שיש בו צפורן יש בו עצם ויש שיש בו עצם ואין בו צפורן:

ג כל

דבדקו כו' ועכ"ס פוס דקתני פעמ"פ מס"ס דס"ע לתתני כמ מעליון ר"ע מומר וסו' ס"ס: רמ"ה לפ קולנס ולפ מקינתם כתב סר"ב דר"ע ס"ל מפר לכמ מי' מלין בלפ מקמתון מכיכן. וס"ק ולר"ע לפס מוכר מי' מעליון מכיכן דלפ מכיכמלים ולדמיג'לפיין עוכמין וקילוסין ומילי מיכמ דריב מעמים מקמתון לפי בריסמ כדקמר כס"ס וס"כ מי מוכמ מלין מסמקמ ככר כמ מקמתון ונדולמ מ"ס ונרוכמ נמ לקילוסים ונס מסור נמקומקמ: ב כל כלי חרס מסוס מכנים מ"ס כקב סר"ב כ"ע לפס דק"ל דכלי חרס מלס מכיקב מיכו מסול לקדס כו' (ומיין נמסכמ ס' ס"ס דמרס) עד מיבקב כקב נדול נכוכם מסקס ס"ס ומירס"ל דרמסכמ מסר מיס מיים מלכלי ומפי לפו כלי מוס ע"כ וס"ע נמי לפוקמס לפכין מסרק מומ' לפס דמכן רמ"ג דכל מסמסוי למסקס מיפורז נמסקים ומירס סר"ב נכוכם מסקס מלס דכיקס ליס לפוקמס נמסיי מס לפוכל ס דפס כל כלי חרס מכן וכיוכמ כוס מנמקמי נמ"ירקי' לסכמ דס מ"ס מלמסר רבס מיקב נכוכם מסקס מסור (כמו מסר יומס כלומר נטל לי כו') מלקדס כו' מ' מסמס מכמכו מקו' וכ"ס דמסור מלקבל מימס מס מיס מ"ומד למסקין: כל מבר מיס כו נמפורן מי' מריב כנו' מנבע ומירס כו' דק"ל המכריס מין לפס מיעור נמסנס f מ"ק דלמלות ומיין מ"ס נרים עם' מסרוק:

ג כל

פ"ק מבלי מסי מסר לרבנן לנס מיכן מעליון בלפ מקמתון ומכי מקס מיכן מעליון מס"ג דבדקו ולפ מסכמו מקמתון מיסר מעריכן מיכן מקמתון ודלי מקס מלפ מכסר מ"ת לרבי מסיר לפ מולנס ולפ מקינמס דר' מסיר מכירס ליס מסס' לכוס מיכן מעליון בלפ מקמתון ומכי מקמתון מעכי מ"לכך מלין קמכס מיס ולפ מולנס ולפ מקינמס ודבי מסיר למסמים לסער קמן וקסכס לפ מולנים ולפ מינמין קמן מסמ ומנמ מרים וקסכמסמ מעכמ מ"ילנכוס: מו מולנס מו מקינמ' ומפילו מיס מקסכ' מקינמס לרבנן דלפ מיימי לפיס ומ' מסמ מקמנ מ"ילוכי' דרוב כמים מיכן מ"ילוכי מ"יסו לפליכס נמיכן מסמס נדולס מפילו לרבנן דליס כמיב נמרס ומקמיכן מסס לפיס ומלכס כמכמים: מכבי מסמרו מסר לקמקון לבוס וכו' מע"ג דקמס ליס כריסמ מדר מכיס ומכמ מקריקי מס"ס דבמי לעמסך ליס כיוכמ כוונכו' דומי ליס: ב כל כלי חרס מסוס מכנים מסקס כמקבינו מל מעים יס כו נקב נדול מעים כנכנים לקוכו כל מכן מסס כוכן מעים לנ כו יוכמ מסקס לקיק מבל יס נקב קמן מכוכים ומ"כו מכנים ומקמ מיכס לכמ דק"ל לכלי חרס מלס מכיקב מ"כו מסול לקדס כו מי מסמ דמ"כו לקמ כמוכו מיס מ"לסר חרס מל מכיקב נקב נדו' כמוכם מסקס מבל נקב נקב קמן מ"כוכים מסק לס כמיק מקורק כלי ולפ מסמיל נמכי ולמולס מין נקב קמן נמוכ' מסקס מוכי' מקור' כלי מס מנמסר' לכל דמיינו מנר כלים מקנ לנלמ' כו מיס ולמסמס כו מס נקב נמוכים מסקס נמל מקורק כלי מ"ק מוקרי' מנמ נמסר' מרק וכמים מקק נמסר' ו' לקבל המכקס מיונס מבל כלי מלס מנקב נמוכ מ מסקס לס נמול מכלים לפי מלרס חס מ"ליו ומ"כו מנרו ומסמס כו ומכיס מנר כלי ומכי מקמיו לקבל המסקס מיונס מסכו ומעמס מכי מ"ירומס דנמקמי' כל כלי חרס מנס' לפי מסמס מסיל לנמסרס ים מסול לנמסר' וכמר לפי מסמס: כל מבר מיס כו נמפורן כנון מנבע מ"ירס מנלנבעות מיד מס"ים כס נמפורן מסוכס מבר ומסמס נמנע וכמס וכמול כמבר מיס כו מנס מסמס נמסל ומס לו מי ליכס כוים כבר דק"ל המכרים מין לפס מיעור: ומ"ס מיס כו נקב ולפ מס"כמ מבר מס יוקרת מיס כיין מסין כו נמפורן ומסמס נמנע ומכמס ומ כז מסמס נמסל כל זמן מסין כס כוים כבר ומי לפו יוקרת מיס ודלי מכמס כמסל מס"ים מבר מע"ג דמין כס נמפורן ומס"ג דליכס כוים נמס:

ג כל

ג כל שמיטמא מדרס מיטמא טומאת מת ויש שמיטמא טומאת מת ואינו מיטמא מדרס:

ד כל הראוי לדון דיני נפשות ראוי לדון דיני ממונות ויש שראוי לדון דיני ממונות ואינו ראוי לדון דיני נפשות כל חכשר לדון כשר לרעיד ויש שכשר לרעיד ואינו כשר לדון:

ה כל

ג כל שמיטמא מדרס מיטמא טומאת מת ויש שמיטמא טומאת מת ואינו מיטמא מדרס: ד כל הראוי לדון דיני נפשות ראוי לדון דיני ממונות ויש שראוי לדון דיני ממונות ואינו ראוי לדון דיני נפשות כל חכשר לדון כשר לרעיד ויש שכשר לרעיד ואינו כשר לדון: ה כל

כל כלי מרחוי לשיות לב שמושמש וכן לשון רמ"י שאין לך כלי מרחוי לעוסק שום שאין שם כלי אלא ודאוי לקבל כל שומאות וטלי דבקים מעל מת עשוי דומים דמדרס שוב דשב שמושמש שוב וס"ק כל מרחוי כו' ועיין מכ"ל דכלים מסכ' ל': ויש שמיטמא מעל מת ואינו מיטמא מדרס מ"ל כנון שם כשם שוב מעשה ויסב עליה מו מרקב ויסב עליה אין שוקו כלי מעל מדרס לשיות בעשה לב שמושמש אלא רשאין לשומש בעצע אלוב דכתיב אשר יסב עליו שוב שיאמיוסר ליסיכם יכל זה שאומרי' לו עשוי ונעשה

ג כל שמיטמא מדרס מיטמא מדרס בכנון שם כשם שוב מעשה ויסב עליה מו מרקב ויסב עליה אין שוקו כלי מעל מדרס לשיות בעשה לב שמושמש אלא רשאין לשומש בעצע אלוב דכתיב אשר יסב עליו שוב שיאמיוסר ליסיכם יכל זה שאומרי' לו עשוי ונעשה

עלאכתו שבל שם בעצע בעשה לב שמושמש שאין שוחרים בעצע מת עשוי ונעשה עלאכתו: ד כל מרחוי לדון דיני נפשות כל שכן מרחוי לדון דיני ממונות: ויש מרחוי לדון דיני ממונות כנון עשוי ונעשה עלאכתו ונשאל לדיני נפשות: ויש שכשר לשעיד ואינו כשר לדון כנון שוטה בעצע מעיניו ומתכיתין ריש שיש לדרים קלש דכתיב ואל פיסם יסיש בל ריב וכל בנע עזים ריב לבנע שם בנע אלא בשוטה דכתיב לבל מרמה עיני שכשן לף ריב אלא בשוטה ואין אלבש בשאי שמעה דשכמים אלעי אלים לדבי מאיר ואמרו דבי שיבי דשטכמן דנער דין כשר בגילה שמעה שאין רוחים בנעים

דנוערין

ה כל שחייב במעשרות מישמא טומאת אוכלים ויש שמישמא טומאת אוכלין ואינו חייב במעשרות: ו כל שחייב בפאה חייב במעשרות ויש שחייב במעשרות ואינו חייב בפאה: ז כל שחייב בראשית הגז חייב במתנות ויש שחייב במתנות ואינו חייב בראשית הגז: ח כל שיש לו ביעור יש לו שביעית ויש שיש לו שביעית ואין לו ביעור: ט כל שיש לו קשקשת יש לו סנפיר ויש שיש לו סנפיר ואין לו קשקשת כל שיש לו קרנים יש לו טלפים ויש

בנעים בלילה ביום כי אי אפשר בשום מעיין כסר (לדון) אפ"ש שאינו כסר לדשות (כנעים): ס כל שחייבים במעשרות מישמש טומאת אוכלים דאין לך דבר חייב במעשר שאינו אוכל: ומי שמישמש טומאת אוכלים ואינו חייב במעשרות כגון בסר (ודגים) ובנים שאינן גדולי קיקת: ו כל שחייב בפאה חייב במעשרות דבני פאה אבן כלל אמרו בפאה כל מאוה אוכלו מסר ונדולו אן מאדם ומכניסו לקיום ולקיסתו כאמת חייב בפאה ואלו בני מעשר אבן כל מאוה אוכל ומסר ונדולו אן מאדם חייב במעשר ומכניסו לקיום ולקיסתו כאמת לא אבני אבנא ירק שאין מכניסו לקיום ותאכה וכ ונא נאה שאין לקיסתה כאמת חייבין במעשרות ומטירים מן מעשה: ז כל שחייב בראשית הגז אלו הבלים ואילו כלבר: חייב בחתכות פורות ושלמיים ואקבא: ויש שחייב בחתכות מסיוב מתכות לסור ועוזים וכבשים: ס ויש שיש לו שביעית ואין לו ביעור כגון שדבריה בשדה בשאר בקרקע בין ביעות בחמה בין ביעות שנעשים כמו שלוף שמשה ושלבלבה אקורים בערבי בעבה ובלע"ז מיכמ"ש דבעון שאין כלין לתולשן מן שדה אין חייב לבערם מן הבית דכתיב ולבשתך ולא שאר בשדך כל זמן שהם אוכלת בשדה אבל לבשתך מן הבית בלא לאיש מן שדה בלא לבשתך מן הבית וכל הנך דלא כלו לאיש מן שדה אין נדרך לבערם מן הבית: ט קשקשת אלבום אלדג אקבות בו: מנסיר בנעים אפורת בשן וכל שאים לו קשקשת בילדות אים לו מנסיר ואינו נדרך לבדוק אחריו עוד אלא מאיר הוא: ויש שאים לו מנסיר ואוא דג מאה שאין לו קשקשת: יש

דגיעדין בלילה ואין דגעדי בלילה דין הוא לאוסר בשאר מעיין בידון ביום לבתחילה אריך אוסר פרק ג' דמכשדרין ומסיים שלי מעמא אין לאכסיר בם אא מעמי מעיין: ח ויש שמישמש טומאת אוכלים ואינו חייב במעשרות כגון בסר ודגים ובנים שאינן גדולי קיקת ואין לקיים נ' אפשר בסר דגים ומטמא דבשאר חייב במעשר דבסר עוף אינו חייב במעשר אלא אבל בשאר דמקיל אייריבוא בסר בשאר מעמיו מובלו כיתיבים אר"ב בשבכה ו' פרק בתרא דבכורות ובן ל' אדמכ"ם פעיני מנסריים ומדגים ומבנים כו' ומ"ם אר"ב שאינן גדולי קיקת וכ"ב אדמב"מוקם' לי דגרים

אם מעשרות אדמכן ונגידולין מן אפרן אירמו דיבשו כבשין ומסריות ומכי אינא אם"ם שמעכי לקמן ומשם כמי דאשלי בקטיבשו לאכי ולא לבשמן ומסריות זכן מסים ומוכנא כדתיבים אר"ב אמם ומול קשם דבשבכה ס' ס"ק דמעשר שכי אירמו דבקר ונשן אם בכלל נידול קרקע ומ"ם אריך אוא נאדקנ' דאירוכין דק כ"ד וכ"ל דאם דבקטיבן בשר ודגים ובנים אם"ם אוכלים אמוכים וקבלין אלף אלפי אמן אמשים שמע' אוכלי ומם אוכלי אמוכי' אמילו אכי אינן חייבים במעשרות ולאא אמיר דמכיבי אמנים ובוסר כו' ובאכיות בשבכה ו"ז' פרק ג' דאוקנים דשוו אוכלים ובשר מן אמעשר אלא אמיכן אוכלים אמוכי' ואא דאמורים מעשרות מ"ב לאים אמם לאי אמיכן דוחין כלל לדון אירוס ובשר וכן דאל לא אי' אים אמם: ח כל אים לו ביעור אמוא אלוים לבערו מן הבית בשביעית בשכלה לאים מן אדה אים לו אביעית לבעין אמיב לאמיר ולאור לעמיתן אמורה ומלונמא ולאמר אויין ראל: ט כל אים לו קשקשת אים לו מנסיר אבדי אבן לקשקשת אמכיבן מנסיר דכתב דאתכא לאא לי כו' אמר רבי אבא וכן אבא דבי רבי ישמעאל יגדיל אורה ויאדיר אים ובתבו אמו' ומ"ת ומכלן דבעיבן תרוייהו אינא דאמור בחלא אביבא אוכאא אז כאא עד אירוס לך אבתו' יחדיו ולל דומי' דם ומבי בשא' בעיבן אמלת גרא ומאדם' אירוס אדאמר דאמנא אזיר ונמלא' כ: קשקשת אירם אר"ב אלבום אל דג כו' כדבתיב ואדיין קשקשת אוא לבום אים: יש

ויש לו טלפים פירש"י ר"ל שאין קרניים כו' כגון חזיר כו' כלומר שפרסו כשם רגל ר"ל ושלא בעקומו שלא רשם ולשי דעסכם זו כשיכם לעסכם כל מיש לם קשקשם כו' וזם שפירם שלא שמר עסכם כל שסעון כו' לכן כרשם בעיכי דלא רק' מבמו כמ' לומר ינס כרשות רשים לוש שבשרק שלו סריפות דק כ"ם רים ר"ל שפרסיכן דקרכים לשכם מיכו כשמוכלם לו ברוכות שלוכות וקרוקים כו כדשי' שקם וש"ל לרש"ל לפיכם כן זו שלם דש"ל לם כיקם שעשי לם פירם דש"ל כן לעיל בעקוקם של שעכם וכיש של רש"ל ורש"ל דלם פירשו עסכיכו כדלוקם כשל"ם ועקוקים שפיר' שקל' דשם דתכן כל שסוקלות כשרים שין שסל פרש לשמר דכשמשים לם ר"ל דק כ"ם דקרכים לשמשים: **ויש** שים לו טלפים ושין לו קרכים שריר ר"ל כגון שריר ר"ל דק כ"ם ושמ"ג דלם כ"ל דכלמו שכי שלין לו קרכים שרי שמזיר שמשם לשו שסיכו שמלם נרש כשמורם בכשוב יש לומר דכולם גוזכי בקם דים לו ים לו ים שים לו כו': **ויש** שמעון כרכם לשכיו וכו' פירש ר"ל כגון ר"ל ושמילין

ויש שיש לו טלפים ואין לו קרנים: ר' בל חטע ן ברכה לאחריו טעון ברכה לפניו ויש טעון ברכה לפניו ואין טע ן ברכ ה לאחריו: יא תנוק ז שה ביאה שתי שערו° או חולצ' או מתיבמת וחייבת בכל מצות האמורות בתורה° ר"ל ר"ל חייבת בכל המצות האמורות בתורה וחילבת לו מתיבמת) וכן תנוק שחבי שתי שערות חייב בכל מצות האמורות בתורה וראוי לרשיות בן סורר ומורה משיביא שתי שערות עד שיקיפוקן

החחחון

ובכמו כין בחולם כין קטכם חולבת לו מתיבמת קטלין דשי מיקילת כ' מצרות שין לי לם לם מצי מצשם דמקשיכן לשם בלשיב: וכן מתיבמ מסכים כ' מצרות לשמר לג מכם ויום לשר ומקי לב לבקכם לג לוכר שיכו שיכן שלם מוצם: ורשוי לכיות בן סורר ומורה מסכים כ' מצרות עד מיקיף ומן מתמקון לכל קורם מיכים כ' מצרות לשו כר מוכסים שים ולשמר מסקיף ומן מתמקון רשוי לבוליד ומקמ' לג' כלם מרש י לשי' שכ:

מתמקון

ומכ' וכל מצות חולכוכם' שעדי' מעם לשקוי מכות ומכי לייק מרמב"ם מכמ' מצות חולכו' כמו מכיכים ומתמילין כו' ומצ"ג דלכרכם מקרוכם מריך מיעור כיון דלשו מלמם מם קם שים לם מוקמי' בסכי ומדע מכן שום דבם"ם מריך ולכבי מעדכם דמכרכי בתר דמליקי מתמלייסי: ומשי קנים ליקמ' לשקבי' כמשר מכות שלם מי מיקם דשי' לכבוס דמכרכי' לשמרוס לם מכי קשבי ויש מסמוק כו' דלשו מסיקם שוש ומכילם דכשבי לריך שמר מסמלו מירכו מקו' מקם כמי ליכם לשכיס שלם מכוס דנכרם דלם מקוי שוש ומירסו כמ"ק דמסמים דק ל דמיירי בנר דלם מכי לעיבר "ונ"כו וסוב לם מילקו כין מכילם לסכילם ומוד מירסו דנכל מכילים לם מזי דקורם מירד לעים דילמם מ"ז כיעמוקם דשים מיעכם ולם מכיל ומשר מסוש ורד מו שוש מרוס ימשיר לריך מס' דלכו רוסם מם מעדוס מ"כ ומכמילם ידים לם קשים כלל כמ"ם מקו' מקם כמסמים דמ מעם מכוס דלם מילקו כ ן מכ לם לכמילם כיון מכמילם מסמר ביש מכמם לם מכי לריך קורם ומ ר יש מקם מסר לריך מסר כמילם קורם כינוב כדמעריכן מסוכל לסם כלם כינוב ידים כמלו מוכל לסם מעם מ"כ "ומי מכיר לסכי מכים: יא מו מולבת כו' ומר"כ מעמיק ומולבת כו' לגיומתו כני ם"ם מיינת בכל מעכיק מסמירות בקורם ומולבת מו מקיבות: "מן מקיבמם מיינ בפירם מר"כ דרים מירקין: ובן מיכ"ק כו' לשם לי זכי מיקם מכוס דקם כמי לעקבי ורשוי לכיות בן סורר ומור מכיכם מלם ויעכם (בהם"ם דמכמדרין) מקמי סוש בן מזרר ומורס וכו' מס"כ מלם מייכי דמרים מילי דמכוקת מקמלם כמי מלי דקמוק ם"ם: **עד** מיקיף ומן כמ ר"ל ולמר מהקיף ומן מתמקון רשוי לבוליד ומקמ כם מר בן ולם

מרשוי

התחתון ולא העליון כלו' באיזו מקום אמרו כאן של מטה ולא בעליון: עד שירבה השחור פי' הר"ב שיהו שערות הרבה ופסק ההלכה כסתם מתני' עד שתהא בת י"ב שנה ויום א' ולא ומקום אם הביאה סימני' אינה יכולה למאן ואם לא הביאו סימני' ממאנת והולכת ולפי' עד שתהא בת עשרים שנה ויראו בה סימני איילונית וה"ה כ"ג לא באו עליה לומר שהיא י"ב שנה ויום אבל אם באו עליה לומר ומן זה סוב אינה יכולה למאן ואע"פ שלא נראו בה סימנים חיישינן שמא הביא' ב' שערות ונשרו: יב שתי שערות האמורות בפרה דקי"ל שתי שערות מה רות פוסלות בה: ובנגעים שער לבן קי"ל בת"כ מיעוט שער שנים: והאמורות בכל מקום בתינוק ובתינוקת: לכוף ראשו תמה: שיהו ניטלות בזוג של מספרים והוי שיעור רבה וההלכ' כדברי כלן להחמיר ואם הקריבה בבמורן דהוי שיעורא וזהו מבלא לא מעלכה תמה גדולה היא ולכבין הליבה אינה הולכת עד דאיבה שיעור רבה דכלהו: יג הרואה

הראוי להיות אב "אבל הרמב"ם דסנהדרין קתני בגולה איש ופי' הר"ב דמשהקיף קרוי איש גמור וכתיב בן אלא בן הסמוך לגבורתו של איש והיינו משיביא ב' שערות עד שיקיף שקרוי איש גמור והרמב"ם שם בפי' כתב לך דרשה רבן ולא אב הבלבא תלי בהקפת זקן שלא תהא אלו ליהב' חדשים אמר שהביא שתי שערות לפי שמשהביא ב' שערות אמר שמתמכר מעכו אשה ולב' חדשים יתעבסה. הסרין ולפי הכונן הוא אסר לו להיות אב לא יתהה בן סורר ומורה ואפילו לא הקיף תכף הכאת ב' שערות ע"כ ונראית היא הם בהוג'

הזחתון ולא העליון אלא שרברו חכמים בלשון נקיה תנוקת שהביאה שתי שערות אינה יכולה למאן רבי יהודה אומר עד שירבה השחור (כ"א על לבן):

יב שתי שערות האמורות בפרה ובנגעים והאמורות בכל מקום כדי לכוף ראשן לעיקרן דברי ר' ישמעאל ר' אליעזר אומר כדי לקרוץ בציפורן ר' עקיבא אומר כדי שיהו ניטלות בזוג: ג הרואה

וכתבתיה נ"כ לעיל הם ומפסק בן אלא שתה הקיף זקן אע"ג דלא אלו ג' חדשים אלי ג' חדשים אע"ג דלא הקיף והכיבו למדין דלא דק הר"ב כתאי דתלי בן גולה אב בהקפת זקן שלא דהסים דרשה לאתויי אף קודם הקיפתכי אלוב' חדשיוהם לא דק כמ"ש ראוי לאוליד דבין שהסולדה אשים מלאכלה הסרין נמ"ש נריעת אשים וכמו שפירש"ל בפי' התותה בפר' ברשים בתתק ומיירי ילד וכין ששים על לידת שמשה כיניאת הולד

מעכה כמו שפירש"ל גם שם בכאן אין גם הביאה אלא אלתה אליה בהיכר התובר ומיהו הך אלתא תקין באתי דתהיים ולא הימוי להיות אב כלומר שהיכר הולד ראוי הוא לתקרא אב וידעינן שהוליד: עד שירבה השחור וכ"ה על הלבן יולת בראה ל"ב ליה וכן פירש הרמב"ם בכמ"ם דב"ב דף קנ"ו ואבל מקום אמתריתין לקטנ בר"ם הלכה כדברי כולן שמתיקו על הלבן וכן קיימ"ל לפי' בר"מ"ק דחולין ופירשו שבשר לבן הוא וכמ"נ דב תוכות דף ל"ו בתכוכבה ר"ם שפירש על הלבן השערות שיוך לבשר הם תמורים ונראה לבניהם"ב ומה שפירש הר"ב שיעור איא עקום תשבמות הרבה וכן ל' רפ"ל וכמ"ם מער רב שלא אמר עוקבא לא שירבה השחור מתה לא כדי שיהיו שתי שערות שוכבות וכלאוס כמו שירבה השחור על הלבן ומ"ש הר"ב ופסק ההלכה כסתם מתלכה כן "עד שתהא בת ך' שנה ונראה בה סימני איילונית ק"כר במקום הס"ל לספריך ולפרש מפה לא כרפ"כם סימני איילונית והיא בת ך' הם מתה עליה והיינו שמעלכת עד שתהא בת ליה שנים ויום אחד כדכתב בס"ם דלעיל וגם הרמב"ם בפירושו קיבר בוה אבל בחבורו כלא מס"נ בת' עד שתהיה בתרה או עד שתולדת שיהיו איילונית ע"כ אבל אם באו עליה לומר וקן זה סוב אינה יכולה למאן וכו' חיישינן שמא הביאה ב' שערות ונשרו השות ספק דאורייתא הפס היא ירדות פה נ' ליה שערות קודם שבא עליה הוי קדושים בעורים הולאי בעל לאה קידושין ואם קידשה אחר אי"ב מפני גמי ובי יקשיא ספק דאורייתא חיישינן שמא הביאה סימנים קודם שבעל וגריכה גם איפק ח"ם סימנקים: יב ובנגעי' פי' הר"ב קל"ב בת"כ מיעוט שער שנים חיי קפיה בוה בר"ם פ"ד דנגעים: ר"ע או' כדי שיהיו ניטל' בזוג בת' הר"ב דהוי שיעור רבה והקרבתנביפורן וזוהם הוי שמורה וזוהם ול"ר רפ"ל רבה דכולה אבל בפירושו של הר"ב במשנה כ' פ"ד דנגעי' הוהכרכהכ' בזוג הוה שעור' וזוהם דבולהו כ' בה' ים"ם הס' השכו' שבאימורים ודשעירה רבה דכולהו כדי לכוף ראשו לעקרו וכמ"ש דיבמות בת' הר' וכהם הר"פ מהכתדבה בציפורן לא תעכן ולא תקלין עד שיהיו כדי לכוף ראשן לעקרן עכ"ל

יג תרוא"כתם תרי זו מקולקלת וחוששת
משום זוב דברי רבי מאיר וחכמי אומרים
אין בכתמים משום זוב: יד תרואה יום
אחד עשר בין חששות תחלת נדה וסוף
נדה תחלת ויבת וסוף ויבת יום ארבעים
לוכר ויום שמנים לנקבה בין חששות
לכולן תרי אילו שועות אמר

יג תרוא"כתם תרי זו מקולקלת וחוששת משום זוב דברי רבי מאיר וחכמי אומרים אין בכתמים משום זוב: יד תרואה יום אחד עשר בין חששות תחלת נדה וסוף נדה תחלת ויבת וסוף ויבת יום ארבעים לוכר ויום שמנים לנקבה בין חששות לכולן תרי אילו שועות אמר

יג. תרוא"כתם תרי זו מקולקלת וחוששת משום זוב דברי רבי מאיר וחכמי אומרים אין בכתמים משום זוב: יד תרואה יום אחד עשר בין חששות תחלת נדה וסוף נדה תחלת ויבת וסוף ויבת יום ארבעים לוכר ויום שמנים לנקבה בין חששות לכולן תרי אילו שועות אמר

יג. תרוא"כתם תרי זו מקולקלת וחוששת משום זוב דברי רבי מאיר וחכמי אומרים אין בכתמים משום זוב: יד תרואה יום אחד עשר בין חששות תחלת נדה וסוף נדה תחלת ויבת וסוף ויבת יום ארבעים לוכר ויום שמנים לנקבה בין חששות לכולן תרי אילו שועות אמר

יג. תרוא"כתם תרי זו מקולקלת וחוששת משום זוב דברי רבי מאיר וחכמי אומרים אין בכתמים משום זוב: יד תרואה יום אחד עשר בין חששות תחלת נדה וסוף נדה תחלת ויבת וסוף ויבת יום ארבעים לוכר ויום שמנים לנקבה בין חששות לכולן תרי אילו שועות אמר

יג. תרוא"כתם תרי זו מקולקלת וחוששת משום זוב דברי רבי מאיר וחכמי אומרים אין בכתמים משום זוב: יד תרואה יום אחד עשר בין חששות תחלת נדה וסוף נדה תחלת ויבת וסוף ויבת יום ארבעים לוכר ויום שמנים לנקבה בין חששות לכולן תרי אילו שועות אמר

עד שאתם מתקנים את השוטות את הטועות שאלו הרגו בטעות הספק: בואו ותקנו את הפקחות הרואות בשעה ראויה. וכן צריכות תיקון ולפרש ימי הטוהר ומשימן כגון הכך דתנייא בברייתא שי הרואה יום א' טמא ויום אחד טהור כל ימיה ותמיד היא רואה ביום ולא בלילה משמשת שמיני ליום שראתה בו ראיה ראשונה שהרי טהור הוא שהרי בו' לערב הגלה ולא חזרה עד ט' הילכך משמשת שמיני שלם לילה ויום ולילה של אחריו שהוא הנה ט' ומשמשת ד' לילות מתוך ל' יום לראיה ראשונה שהרי אשה זו לא תהא זבה לעולם שהיא רואה ב' רצופים ובשבת רואה ח' אשה סופרת ז' ותשמש בלילה ונראה בי"א ותשמש י"ב ותשמש בלילה שהרי שנים ונראה בי"ג ותשמש י"ד ותשמש בלילה שהרי ג' ונראה ט"ו ותשמש ט"ז ותשמש בערב שהרי הרגיש וכלו הראשונה ותשמש ל' שהרי כלו ל' ולא תשמש אלא ד' לילות לכך שמיני ולילו ותשעים שהרון איכו בתוך ל' ונמצא בזה כשרואה אשה שאלה כדם שהרי שלמו ל' שהרי כדם לכדם ומוזרת לעבירה שהעברו ושכי איכה מוכח שצריכות תקון לימי הטהור וכולם עייתי לפו בבריית' בה"ם בפרקין:

אמר רבי יהושע עד שאתם מתקנים את השושות בואו ותקנו את הפקחות:

פרק ז

דם הנדה ובשר המת מטמאין לחין ומטמאין יבשין אבל הזוב והניע והרוק והשרץ

דם הנדה מטמאין לחין דכתיב והדוה בנדתה את זוב מה זוב מטמא כמותה ובשר המת טמא כמותו: ומטמאין יבשין דכתיב דם יהיה זובה בשרה יהיה ולאחר שנתייבש ובשר המת טומאה יבש דכתיב או בעצם אדם אדם דומיא דעצם מה עצם יבש אף בשר יבש: והניע רוק רך היוצא מן הגוף ולפי שהגיע לשם מורידה מן הגוף ומעבירות הזב מן וזהו לב הטומאה:

והשרץ

בואו ותקנו את הפקחות פי' הר"ב כגון הכך דקתני בברייתא שי' הרואה יום א' וכו' הלכך משמשת שמיני שלם לילה ויום ולילה של אחריו שהוא תשיעי ט' ומשמשת ד' לילות מתוך ל' יום ובכו' לבד שמיני ולילו וכן ל' דהא הכל בבריית' משמשת שמיני ולילו עמו וד' לילות מתוך ל' יום בהנא עכשיו דסוף דברי רש"י והר"ב שכוונים עם לשון הברייתא שכל ודאי דהא"כ דסופרת לשמה בליל עמומי שכיון שאינה רואה שבערב. שהרי היא סופרת ולפיכך של כרתינו צריכין לפרש ליהנה דבריית' דלילו עמו לאו דוקא שלילה שלפניו השנה ליל ט' דבר תורה כמו הכ' ויהי ערב ויהי בקר אלא גם שלילה שלאחריו הוא בכלל בכלל ומכיון דתלא' דהשיטה דגם לילה של אחריו סופרת שהכה שבריית' דליכא למעני אבל ל' שרעני שבא' עשה"כ משמשת בליל שמיני וביום שמיני שהוא יום אחד אחר ימי נדתה ומשמשת בכל זה ד' לילות בלבד כדלה שלמוכו שעברה ולילו עמו לילה שלפניו ולבדו כן כדלה מדברי שמניד שכך כוונת שרעבים שכל שהכים לפירש' וכב"מ שבשאל ט"ר ים והב שמניד ענכי בכין של שרעב"ם לשם לא עכה ליל"ס מכלל והיא סופרת כו והשיב שלו של' לילות ולא ליל מ' וליל ט' ג"כ לשיטתם שטוכה לה כי כוונתם שרו בכלל זה יום ד' לילות הנה און עליל מ' וליל ט' לפי שרכיכו שתקיע זה שאמר קמ"ם כדם בלמוכו ופירש בו ר"שמעון (כ"ל ר' שלמה) כדי ד' לילות הוא און עליל מ' וליל ט' וכהמקם (קמערם) ל"ל יקשה לפי שהיא רלוי שכשאר ובעבלת משמשת בכל יום זה וי"ג לילות וכמו שדקקנו לשונים ליל מ' עם היותה בכלל שלם יום כך כדמק נכונים ליל מ' לשיוכו שמוך לליל מ' עכ"ל:

פרק ז א דם הנדה כו' ומטמאין לחין כו' כתב הר"ב ושלום בכרתם את זוב שנה מה כמותה לא כמותה עשה כשנולד במסכת ב' פ"ק דכלים: ומטמאין יבשים פי' הר"ב דכתיב דם יהיה זובה בשנייתה יהא וכמו של הכאיכה ושולה לא זכה וכדם יבש שעיקרו שכין ותו של דהכי (כו' ומכן פ"כ ותו יבש שהוכה כו' תוס') ושמלא כמין קליפה כשין עפר כמין עשרה בעין יבשותם פלוטים שמיל לשום שם כאותו שמא (פ"ג מסכת כ') מכלן ישים דבוי'ה שוה. ס"ס: אבל הזוב והניע. וכו' עיין מ"ש במסכת ב' פ"ק דכלים: והניע פי' הר"ב רוק רך כו' ועיין פירש"י שבמסכת נדרים ספ' ב"ק ובה"מ שייתי ליה שלו דוכי ירוק וכן כו' שקו'קים לדכבן כיעו מקשי רוק לעיקר דכתיב בפדים ול"ל דסך דלפי' שלדמה שביבה ליה ע"כ ועוד שכי שומר לכיון דעול"ן דהשיכן הוא בשלו כתיב כיה קודם רוק דהכיהוה לדמה דלא שכיחא: והשרץ

והשרץ בכל מר"ב כל זמן מסדרם קיימת כו' ומכן מכן מטמאין לחין ומין מטמאין יבשין מ"ר זירס ליק מס בכולן מס בעקבתן דמכיס מ"ר יבמק כר ביסכס מרסכי כסס (מרבי כמיב כל מכונע כסס) יכול בכולן ת"ל מסס (וכל מסר יטול עליו מסס כעוקס יטמא) מי מסס יכול בעקבתן ת"ל כסס מס כיכר כלן כלס כלן כיכס וסקסו סעוסמע דמסמי כסס ומסס דרסיכן בת"ק דקניגס (כמו מסמקקי מס כסוקו) מסיפורו בכמדסס ומירגו דמסס מסמכמס מוס דסיפורין מלי"ע ע"כ ומס בקניגס כמגו דמסמ מרמי מעמיכן מיכיס ולעורי כרמס מרי קרמי כמיכי כל מכונע כסס כעוקס מסס כעוקס מסר יטול מסס מל מיכו ומל מטמאו כסס ת"כ ומרכרי מרמב"ם דמך דמכס מסמכמס מכרוב כמרק ד' מס' מכות מסומאות מקרוב כעיכיו מטומאס זו מדבריס: ב אי מד מעמ כבור מי' מר"ב מעכי מעוקק כמי ישראל בודקין מכומאוסיכן כמעמ כבודיכן ומין מוקקו מעבבר ומס דמכן (כמרק ז דמקליס מכבס ב') עמוק מכמכמו בירוסלים כמסר ישות מכבס מולין לפי מסוקי ירוסלים מסיס לעמבבר בכל יוס (כמ"ם מס מר"ב) לס מעוקקן מעבבדין מלס כמעמ בבור רגילין לפיין ולמקס מס יס מס מעוס מ"כ כמבודקין מסוקיס מלס יסמ מס מנס כמעורס מו כמדמס מן מסרן מס מיו מס מעוס מיו כמכמוס: מו'. ומקמירון מעכי כמכובמ"ב דמכיעמ דמ כ"ו מבל כמ"ק דמסמיס דמ ז מירגו דמרן מסמ בכמדמס מין מוקקו כלבך מעבבר כמו כמעוס: אי מד מעמ מבכוס כמב מר"ב מבל מוגן מל קולס כבוס לס מעכי מעוקק בכוס ישראל בודקין כו' ומין מוקקו מעבבם ולמקר מבכוס בודקוס ומייבו כמס כמס כמישראל מו כמוייס דמס מוכן דע' בכוס טוב מולך מבמס כלס מעמכיס ומס דמכן כמ"ם מעכמו' מעבירין מלוס מעכי מ"ם דמיל לים מ' כבוס מיב מ"ב מ' בבוס מס מוכ לס מוכ ובודקס מלוקיכן מ"יכו לעכי כב מ ומלי מבמס מבמס מעבירס מלוס מ מעמיכס מו מעמס בבוס בעוב ומיב כ"ב מעו': רש"א מיבס מעמ לעבירס כמב מר"ב דוקס כמרן כו' מכי מעמס ר"מ לעלגיס ומ"ם מסק מיעב"ס כמבורו מ"מ מס מכות מסומאות כר"ס מומיל ור"מ מעמס לעלגיס כמ"ם מבל כמירוסו כמב דמין מלכמ כל"ס כמ"ס מל"ב י

ומין מלכס כר' יום': ג מעמ לעבירס כל מסרוס מכמכמו כעכוי המכוי רמ' מוס לעכין מומאס ומעיקו מעמ; מו מד מעמ כבור מעכי מעוקק כבי ישרל בודקין מכומאוסיכן כמעמ כבודיכן ומס מיס מס מרן מיס רומס מוס: וכן כמס מכמכמ כמלס מעמ לעבירס כל מסרוס מעמעמ מעמס מיוס כבוס מבל מ מן מל קולס כבוס לס מעכי מעוקק בכוס ישרל בודקוס מלוקיכן כמעמ כבוס מיכן: מיכס מעמ לעבירס מד מעמ כבור לפיכס לעיכר לעמר כבור מיד כמל מבל מלס מיכו מעמ לעבירס מלס מד מעמ מכוכל לעכר מס כמל כמוקו יום מדין יכול לסיות מכמיו לס מבל מד מעמ מבבור לוכן מרוכס לס דמס לס מוס ומי מעמיס מעמ כמל מוס מעמכיד יבס ודוק כמרן מוס דמלינ ר' מעמיכיקלס ליבס מבל

מוגן מל קולס כבוס לס מעכי מעוקק בכוס ישרל בודקין כו' ומין מוקקו מעבבם ולמקר מבכוס בודקוס ומייבו כמס כמס כמישראל מו כמוייס דמס מוכן דע' בכוס טוב מולך מבמס כלס מעמכיס ומס דמכן כמ"ם מעכמו' מעבירין מלוס מעכי מ"ם לעמיל לים מ' כבוס מיב מ"ב מ' בבוס מס מוכ לס מוכ ובודקס מלוקיכן מ"יכו לעכי כב מ ומלי מבמס מבמס מעבירס מלוס מ מעמיכס מו מעמס בבוס בעוב ומיב כ"ב מעו': רש"א מיבס מעמ לעבירס כמב מר"ב דוקס כמרן כו' מכי מעמס ר"מ לעלגיס ומ"ם מסק מיעב"ס כמבורו מ"מ מס מכות מסומאות כר"ס מומיל ור"מ מעמס לעלגיס כמ"ם מבל כמירוסו כמב דמין מלכמ כל"ס כמ"ס מל"ב י

נמ"ס

מכל כבסם שם ילו לם עמעם לעמרם מל מעם כנום
דמיעור יכם מים ומים מוס דבסול מלים מכל כסרן ליכם
למיער מכי דמי מיקם דמים כמול מלים מערסומי
מערסם ומין מלכם כר"ם: ג מעמים מרקס מסן מכולים
ודמן מסור ומע"ג דרכן
נזרו מל מעכו"ם מיסיו
כוכים לכל דבריסם מל
כמקיסם לם נזרו: מרקס
כין קדם ומין מור מערנמי
נין רקס ומין מנרם: מסן
נרים ודמן מעם: ומוע"ם
כליקר לם מקיעי כלו מסי
ומין מכביעים מת כמקיסם
מילכך מיימיכן מעם כמקיים
מל מסם כדם מן: מכמים
מכין מעכו"ם מסורים דלם
נזרו רבכן מל כמקיסן כיון
דדמן ידמי מסוד מן מקורם:

מכין ישרמל ומכין מכוקים רבי מסיר מעמם מתכיקין
מסורי מקמר ומכי קמכי מכי ישרמל ומכיקמכיקים מסמי
דכוקים נרי מעם מן ודמן מעם כמקיים מכמכם"ם כמרי
ישרמל דמייכי כמקים נלוי מסורי דלם כמקדו מל כמקיסן
ומכוקעי מנכעי לסו מכמנסין כמרי כוקים רבי מסיר
מעמם דכוקים כמקדו מל כמקיסן ומכקיים מעמרים
מלם כמקדו מל כמקיסן ומנכעי לסו ומליכן לסמי כמקם
כדם מים מו כמעם דמלו דם מעם כדם לם מים כמכם
כמקום נלוי דמכסו כמי מנכעי לסו כישרמל וכנר כמקם
מסלכם דכומן מוס נזרו מל כוקים לסיוק כמ כו"ם לכל
דבריסם וכמקיסן מזורים כמקמי מעכו"ם: ד נכל
מקיסכמקים ישרמל: מסורים מזוקמן מיכן מדם כדם
דמנכוע מנכעי לסו: ביק מטוקמות מרד מנסים
(מנמעמוק כו כיעי כדוקן: קוברים מס לעי מעם כדי
מימלקו מוקו לסמר זמן ולמי מסין מכו יודעין מם מסירו
מוקן מס לסן מעמים כמסל: ה כמעכים

ומ"ם מר"כ מערמומי מערסום מירם כמרוך מכין
למלוקים וכ"ל מסוס כלסון דמתרנמיכן כמסלי כ"ם מעדם
בנד מרסום ומכיכו כבמן מסים מרוכן ומרוסם כמו
מערסום ומקרם מלמין מכמים ב"כ מערסום: שחוא
יכול למוז ולמיוק לם מירכ'
מכלסכם לם מייך מכין מוז'
מסדי למכמייכם דמי כמיי"
מ' כמל מיש מלים ומוד
לכמוק מסים מוס מעמרם
למון ולמין מר"כ מדין מוס
יכול למיוק מכמיו לם וכן
למין מרמכ"ם כמ"ם מסלכ'
מכוק מטומלם כדמים יסן
ויסים מעם לם כמם מכמכם:
ג הבאים מרקס מי' מר"כ
מין מכו"ם ר"ם
נרים (רקם) דמלו כרקס

ומלה אינו משמא אלא עד שעה שהוא יכול לחזור ולהיות לח: ג כל הכתמין הבאין מרקס שהורין רבי יהודה משמא מפני שהם גרים ושוין הבאין מבין העכו"ם שהורין מבין ישראל ומבין הכותים רבי מאיר משמא וחכמים משהרים מפני שלא נחשדו צל כתמיהן: ד כל הכתמים הנמצאים בכל מקו' שהורין חוץ מן הנמצאי' בחדרים ובסביבת בית הטומאות ביתם חטומאות של כותים משמאין באהל מפני שהם קוברין שם את הנפלים רבי

מין ישרמל כדמכן נרים מם' נ"מין מס מכמיסמן מרקס
ומן מסנר ולם קסם מ"ד דמוכם רקס מוס כדמירם
מסומוד מע"ג דכרקס ישרמל מוו קמסר מכם דכמכן
מסורים דישרמל מנכיעי כמקיסם מלם מל מכו"ם מן
ומסורין ודכי יסודם מעמם מעוס מים מם נרים מ"ם
מכם מייכי כילוס מסן מל מכו"ם מדרים מם . מו' :
מבין ישרמל מין כמכם דלקמן: שרא כמקדו
מל כמקיסם ומע"ג דכמקיים דרככן מך מומם'
מיכלמו דמכרו דמנומם מעם מו' ומכיון דכמקיים
מדכריסם לפירם ז"ם מר"ב מסמסום כמבו"ם כו' ומקמיסן
מסורים מע"נדלמיל מי' דנירי מעם מן ולמסכו ישרמל
ומע"ג דמעם ישרמל מום מכל מס מעמרו דכמם לממו
ומס מעמרו דכבומים מל מכמיו לם מעמו ומיין לקמן:
ד חוץ מן מכמנמים כמדרים יכד מעמיק מר"ב נס
מרמכ"ם כמירומו מכל כמבורו מ"ד מסלכום
מעכב מעמיק כמורי: מפני מסס קוברי מס מם מכמלם
מי מר"ב לפי מעם כדי מיפוקו מומן למסר זמן כו' כ"ב

מתו מכום דמלים מיומך מכמעמים מס כיעי מומעמן ומלם כומרים מס מכומע"מ ומכמלים כרמכי לקמן כמכמים
לומר לם מכרו מס מכמלים ומכרק כבומ כומים מרכיכן דכמי מכמ מעכום מלום כדם מכל מכוי לם כמ"ם מס
ומקמ מרמכ"ם דמלידכם מכם מכ מ מכמו מם מם לם ימעם כמסל לפי מסס מכו"ם מין מומעמין כמסל ומיין מ"ם
במכמם ז מרק כמרם דמלום "וקסים לי לעם לם ימעם כמסל דמומיל ונירי מעם מן כדמיל ישרמל מומר מומ
מלם מעמם ומיל דמכן מ"ל דנירי מריום מן ז

דלא לא היו קוברין אלא משליכין וחיה גוררתן • ה״מ דרים לא מסיב נבול דעך אפר נבלו דאסוכים בבקלעך (ומוקמינן לה בסמרי נמוכר קברי אכותיו) כל מים לו כאלא ים לו נבול כל מאין לו כאלא אין לו נבול: ה״ג נאמנין לומר כו׳ אולא קברנו בתר שר״ב זכנון מכמן כוקי עומר אם ומרומם בידו ומוכלא (דמפמא ודמי אלמן מרומ׳ מעמא מים דמוא כאומרם לאמר וכ״ם לאמא) מ״ם מאי לאומרא עמו דמומא לא בקיאי בידיעה (וכי קברי בבל לא ידעי דמוא בן מ׳ יום ומברי מים באלמא מוא נאיכו מטמא) קאלין מ״ם. וכמן כוקי מגיכו מכל מכמן אמר מלא מלך מאור לאמרות מאמא אלקי מאמן כמ״ם כמוק מלכים וידעי מכאיכו אל מאכו לרא אמא אבו כאבי אם מכנמיים כך מ״ל: נאמנים לומר על מנמעא אם בברה כו׳ בתר שר״ב ומוא מרמיכומו מונל נגנוז כו וכו׳ מ״ם מאי לאומרא מ״ל לא בקיאי במיכוק (בנבמא דקא ומאר אמ מ בנמא מן מבכורה ובבכורות מברה (מר״ב ברמ״ב) מאי מיכוקומכי כוקיים לא בקיאי במיכוק ומכין דלא מכוק ומרימיכוק מוא ומומרין אמ מנא אמריו) קמ״ל מ״ה: נאמנים מל גיון קבדוא בתר שר״ב גיון בבמנא ומילין דבקיב ולא מנא מדא ובנא אבלו גיון בבומל קמן (דף מ׳) מפיק מבכא גיון מל כיא מקברו ומ״ת ולר״מ (מבכבמי בבמבר f מ׳בתר דאמלו׳) דאמר מין קברי מבו״ם מנמאים בבאל מיכי מפיק מבכא מ״מ דאמר בע״ק דמין מבייכין אלא מל מומאת אהל (וכ״ב מר״ב ברים מבכבמקלים) לל מדבייכין לפי מנא (כלומר בנלמנא ביב) גיון מכום מומא מנא ומנא מ״ב לכל מנמות ים לגיין בומנא אמל מו׳ ומ״ם מר״ב ומומכים מלומם מבי דמ״ומבלינן מסרו׳ מיכי דלא בייכו: חסכבות מירם מריב מילן מבימך כו׳ וידוע ודמי מים קבר מנמא אמן וכו׳ מאדבמי בזה כמ״ל בעמכם ב׳ פרק ם׳ דאמלות וכן בבדעות מיין מם מ״ומ מר״ב נבי מסכבות ומפיד מל אמר כו׳ ובבדעות כתב ומפיד מלמקבמ׳ כו׳ מנא ג׳ רמ״ ומין לדקדק לאם מיכם מל׳: ביח מבדם מירם מר״ב לגון דבר מבדום כו׳ ונמי אמרים מנמאי כו׳ ומכי דאיכא כמו׳ מירם מלומי בדים מ״ דאמלות ומא מכבב מר״ב וכל מנא מנא מלמ״ומנא מקבר מיין נם זם מם: זה מכלל כתב מר״ב לאמרי מקומים מי׳ מר״ב דמקומין לרבנן ומיין מם מכבבמי נזה כמבכם ם׳ פרק ד׳ דמירבין: פרק ם

ר״מ אומר לא היו קוברין אלא משליכין וחיה גוררתן: ה״מ נאמנים לומר קברנו שם את חנמלים או לא קברנו נאמנים לוקר על חבתסת אם בברה אם לא בברה: נאמנים על ציון קברות ואין נאמנין לא על הסכבות ולא על המרעות ולא על בית הפרס זה הכלל דבר שהשודים בו אין נאמנים עליו: פרק ה

ם כאמרים לומר קברנו דמומא מ״ מידי דאוריומא מים וכנון מכמן כוקיומר מם ומרומם בידו ומוכלא דלכא לאיכם מנא מרומם מנאלא מים ובלאו מכי מין כאמרין דלים לאו לאמי מור לא מקן מכבול ולא מכבא לאן אם אבו מומאין מל מיכם: אם בברה ומוא מרמיכומו מובד ונגוז כם דמי לאו דידע דלאו בבור מוא לא מבבד מדאוריומא דבקיב לא מעבוד בבור מורקולא קנוז בבור כאבך: כאמרים מל מין קברות לגיין מקום מקבר ומומכין מליכן אלא מלנב דמדבכן מומכין דבקיב זמירין) דבקיב ורמאמנם מדם מבכא מכלן מין: לא מל מסכבות מלן מנמך מל מדרן ומבמין מובדלים וידוע ודמי מים קבר מנמא מנמ מאמלות ומין לוגא מוגא מומ כוקי ומביל מל מנמ (מוא) מסור מיכו כאמן לאי מאיכו מם מל מנמא: ולא מל מנמעות מבכים גדולות גולמיות מן מגדר (וקבר) מנמא מנמ מ מכן ומין לאו ידעים מנמא מיו מן ומא כוקי ומביל מל מקבמן מכן מאורו מיכו מאמן מנמא לגמיקא לא מיים: כיא מבדם מדם מבקרא בם קבר וכל מנא מנא מלמכבות מקבר מוקמיכו דבכנמזקא מוקמ׳ מנמ׳ מלגלא מעקריסא ומזלי כם מנם כמבורא מן מנמ ומרם לגון לבר מרום ומבור מבמעות מלנמ כמרמו מם ומאי מאריס מנמאי מל מם מרמ׳ אבי מדם כמבמים לגבמ מם מאבי מבומנמ: זם מכלל לאמרי מקומים ויין כמן מאין כוקי כמן לומר מד כמן מנמז מנא דמקומין דרבנן ומיים לא מגירא לאו ומן מין כמבים מל יין כמן לאיכמי מומריס מנמא מבו״ם ומכל מדברים מלו לא כמרו מא כרורות מדאמומים מבל מומן מוא מן כמבו״ם לכל דבריס: מרומא

ם כאמרים לומר קברנו דמומא מ״ מידי דאוריומא מים וכנון מכמן כוקיומר מם ומרומם בידו ומוכלא דלכא לאיכם מנא מרומם מנאלא מים ובלאו מכי מין כאמרין דלים לאו לאמי מור לא מקן מכבול ולא מכבא לאן אם אבו מומאין מל מיכם: אם בברה ומוא מרמיכומו מובד ונגוז כם דמי לאו דידע דלאו בבור מוא לא מבבד מדאוריומא דבקיב לא מעבוד בבור מורקולא קנוז בבור כאבך: כאמרים מל מין קברות לגיין מקום מקבר ומומכין מליכן אלא מלנב דמדבכן מומכין דבקיב זמירין) דבקיב ורמאמנם מדם מבכא מכלן מין: לא מל מסכבות מלן מנמך מל מדרן ומבמין מובדלים וידוע ודמי מים קבר מנמא מנמ מאמלות ומין לוגא מוגא מומ כוקי ומביל מל מקבמן מכן מאורו מיכו מאמן מנמא לגמיקא לא מיים: כיא מבדם מדם מבקרא בם קבר וכל מנא מנא מלמכבות מקבר מוקמיכו דבכנמזקא מוקמ׳ מנמ׳ מלגלא מעקריסא ומזלי כם מנם כמבורא מן מנמ ומרם לגון לבר מרום ומבור מבמעות מלנמ כמרמו מם ומאי מאריס מנמאי מל מם מרמ׳ אבי מדם כמבמים לגבמ מם מאבי מבומנמ: זם מכלל לאמרי מקומים ויין כמן מאין כוקי כמן לומר מד כמן מנמז מנא דמקומין דרבנן ומיים לא מגירא לאו ומן מין כמבים מל יין כמן לאיכמי מומריס מנמא מבו״ם ומכל מדברים מלו לא כמרו מא כרורות מדאמומים מבל מומן מוא מן כמבו״ם לכל דבריס: מרומא

חדושא כעס: כנגד בית הקברות בית הערוה: שעשה לביתו לפיעור דם שלקו עקו כפל: על עקבא זמכין דעקרבי וכנגד בשולו עקוש: ועל רשם גדולים דבשדי דפעם עקרבי גדול פרנגלים לפיות שעשלוקו עקוש ודם כוסף עליו: על סוק ועל הרם מי מכבים שעשם כמשרם מעד ומעכר רגליו וסוקיו זו כזו כל עם שעקור עשם זו עם זו קרוי לפני: מכאון מכשן ומכשן: ועל מכדרין שמורי שמוק כל נוכסן כנגד שעקב ולפניו כל נוכסן כנגד ברגל קרויים נדרים: מן שמגור ולעשם כנגד בית הקברות שוש: שם מגיע כנגד בית הקברות כנין שמגיע כרשם בית ידם שמוק ליל שעעים (שמוסמן) מזרוע: וכולל כנגד עשם: ושם לשון שלם כנגד בית הקברות כנין שמגיע כרשם שעך לכתפו: שמוש מזר שעל ברשם שמלוק כשעך כנגד עכים של עשם: וכן כעולין שמשמש שיש עקבשם בו: ב ותולת

פרק ח

חדושא כתם על בשרה כנגד בית התורפה שמאה ושל כנגד בית התורפה שחורה על עקבה ועל ראש גודלת שמאה על שוקה ועל פרסותיו מבפנים שמאה מבחוץ שחורה ועל מצחדרין ס"ומכאן ומכאן שחורה ראתה על חלוקה מן החגור ולמטה שמאה מן החגור ולמעלה שחורה ראתה על בית יד של חלוק אם מגיע כנגד בית התורפה שמאה ואם לאו שחורה היתה פושטתו ומתכסה בו בלילה על מקום שנמצא בו כתם שמא מפני שהוא חור וכן בפליום: ב ותולת

פרק ח א כנגד בית הקברות פי' ער"כ בית הערוה ולשון גמרא ס' פ"ם דתרוגו' מכן שם שיעם מוכמת כמקום שמקורם בירם מקום מגוש שמימו מוכמת ולשון יווני ובלעז כמי לדבר שמיכו מנוך קורין קורפי ומרגיס לעב וקלפ (קלים ע"ל) מעכק יפ יקרמיפש ערוך: שלא כנגד בית הקברות שמורש בירם לכיון שלא שכשם מן הקברות לשמש מביאלו שם בידים לא מיישיכן וכלפער כם"ם לשון מזיקין מוקשם מעקום לעקום כל מי ק"ן כשם שרמ"ל: על עקבם כו' מירוש דרישם ולשון שרמ"ם כם"ם מש"כ כינל כעכן על עקבם וכו' וש"ם שר"ב זמכין דעקרבי וכנגד כשוקו מקום. לשון שרמ"ם

כעת ימיכם. ומיין לשון רש"י שמעקבי בעשבם כ' פ"ל דשכם: ועל רשם גדולים לרבוקם נקט על רשם גדולים וכ"ם לשער שרגל כך לקלק בגי מלכרי שרמ"ם: ראתה על מלוקם מן שמגור ולעשם מעשם בירם שגור סיכר שמוגרוק בו שכשים לנכיעוק

ועל מלוקם כל שוש לעשם מן שמגור לים כנגד בית הקברות לים מן שבגדים לפי שמלוק עשוי לעמכך ושם מלשקרים מזר לעכיס וכל שוש לעשם מן שמגור מעשים שוש עכזון כנגד בית הקברות כי כשם שרמ"ם וכו' לי דשכ"ל דעם שמן בית הקברות לעמלם עד שמגור דודלי דמיימיכן דעקרבי כנגד בית הקברות פי שמיים מעמקם דכיקם שוכם מקשם וכעת מסמיים עגיע שמלוק עם מעמק שמגורם עד לעשם כנגד בית הקברות: מכן כפליום ושר"ב שעקיק כפליון ופי' שמעמק שיש עקבשם בו ולכשורם שעקבשם בו כולם קטר וכי' שם לפירם שר"ב כרמ"ם דכלים שפליון מדין שעקבשם בו כולו שלם דשקם שקשי לשטול עטוס דבעקבי' קבכי שפליון של רשם ושלו שכם דשעם קבכי בוקם לפרוקי שעקבשם בו כולם שלם דקשים לי כמי מעשי דכקב שכם שמעמק וסקם שעמקם שיכו כלי גדול כל כך שעקבשם בו כולם כדעוכמי שלם שמעמקוק דמכן בעמשם לי מכ"ד דכלים ומעשי דבקבמי כמי כרמ"ם דכלים דעדכרי שר"ב דפרק כל כמי שנשכו רשיכו דפליון דכמ"ם דשקם דעקרבי שנכשם ווירות שמעכבשם כשם לעכבשם על שרשם ולכן כרשם דגם כבשן לשו שעקבשם כולם קטר שלם שעקבשם על רשם בלבד ול' שרמ"ם דשקם שכ"ם דבלי פוליון של רשם שמשמשם שמר יפ שיעוטבמי' על רשמן מ"ב שכל בכשן שעקיק שרמ"ם פוליום כבי' שמשר ועקרם שוש שמזור שמר שגרו בו ושם דשל שעקיק פוליום שכל שם שוש שעקורם שעקבשם בו ומשגיד"ם עמ"ב כמב לי שעקורם שוש שבשם בו רשמו ע"ב וכ"ב שמור מי' ק"ן וכ"ב כי כשם שרמ"ל וכמב כי רדוקם בכמזי כעלמם ומיכו מקיטר יפם שכל שם קטרם בו רשמם וכשמעורם שכשמו נם כן קטור יפם שמיכם שוכמם לו דשם מיכן שלם כשמשך ולם מור מילך ומילך

ב ערב כגרים על פול ופיעורו מפורש בריש דכנעלי
ואעפ"י שלא מרגש . כתב הר"ב זר"ל פליג
אמ"ק דאמר מרגש מ"ן לא מרגש לאוסיבא לעולם מדברי
מ"ק דא"כ מין לך אמת מסורה לבעלא מסין לך כל
אמת ואמת מסין כמ כתב
מיני לס מאכולת וכמ"ם
מרגש מין לא מרגש לא
מקרי' מכי רמב"ג מיא דקרי
מרגש קולא לא מרגש מיכא
קולא דברי רמב"ג וכו'
מרמב"ג לדברי מין קדמין
לך אמת מסורה לבעלא כו'
אכל כרמין דברי"ר בן
מכמינכו מדברי ובלאמוסקי
מסקו דאלכא כר"ם בן
מכמינכוס מדרי מ"ק מולא
לן ומף מרבכ"ם כמכוכו מ"ם
מאמ"כ מסק כאוקו ומר"כ
מכתב מסין מלכא כר"ם בן
מכמינכא מפי מל מרבכ"ם
כתכן: ג דם ולא כתב
ומקנא קמא לי דמכמי לאנו
מקמא דאוריימא ולמוקמא
ומאמר לי לקרן מסא דאמר
מאומל כמ"ם רים. מילקין
בדקא קרקע מ"לא ויכמא
מלים ומכא דם מלים מסור
מכמא' כנכרים מד מתרגים
בנכרים מפי. בנכרים מכמי
לים מסמאמא כמכים כנמין
(כמ"ם מר"ב ברמ"ם) מ"כ
ליתא קרא בנכר מפי בנכרים מ"מ מד מתרגים בנכרים
ומכמי מכמי לים בנכרים ולא כמפיר ולא כמתיכא (כי
מא דרמ"ג) מרמי מ"מ ומדלא מרגש מא"ג דאמר דלמו
מלמאמא מלכך לא מוי כמאר מסק דאמר דאוריימא דלמוקרא: ד' ערב כתב מר"ב מנגד מתקמא כו' קרוי מד
כלומר מסוא מעיר מסמיא כרא מולא וכן מסיים מערוך ומא מיתא כלא מתמים כרמא כא דם ומסיים
עוד ומעמ"ל מאין רמיים לדבר זכר לדבר ומכנגד מדים כל נדקומיכו מ"כ. ומוא מסוק כיסמים מיתן מ"ל ומירמו
דמ"ל וכל"ק לשון מסרס וריקוק ומרד"ק מכיא לרמיים מכנא ומסמא נמלים דכמ"ק ולמי זא מיכו מלמן מדוא:
ענול מסור מד מיתא כו כגרים ומוד מרמ"ם: משוך מיתא מלא מפילו כלדמו ומכתא מורא ר"מ כ"ב דמקכמאוך
בעיכן כגרי מרמ"ם: פרק ט א אם מוקרא מעמא כתב מר"ב דמעריכן מי רגלים מדור למקור כו'

דמיידי

ב ותולה בכל דבר שהיא יכולה לתלות
שחשה בחמה היא ועוף נתעסקה בנתמים
או שישבה בצד העטוקים בתן חרגר
מ"מאכילת חרי זו תולה בה ערב כמה ר"א
תולה דבי חנינא בן אנטיגנוס אמר ערב
בגרים של פול ואף על פי שלא חרגו תולה
בבנה או בבעלה אם יש בה מכה והיא
יכולה להגלע ולהוציא דם חרי זה חורה
מ"מבה: ג מעשה באשה אחת שבאה לפני
רבי עקיבא אמרה לו ראיתי בחם אמר לה
שמא מכה היתה ביך אמרה לו הן והיתה
אמר לה שמא יכולה להגלע ולהוציא דם
אמרה לו הן ושהרה ר' עקיבא דאה תלמידיו
מסתכלין זה בזה אמר להם מה חדבר קשה
בעיניכם שלא אמרו חכמים תדבר לחמיך
אלא להקל שנאמר ואשה כי תהיה וכה דם
יהיה זובה בבשרה דם ולא כתם: ד ערב
שהוא נתון תחת הכר ונמצא עליו דם עגול
מחור משוך טמא דברי רבי אליעזר
ברבי צדוק:

פרק ט חמשה שהיא עושה צרכיה
ור אה דם רבי מאיר אומר
אם עומדת טמאה ואם

ג זקולא מכתם מתמא: ככל דבר מסים מכולא לבלוע
לומר מלא מעכא מים: מאכולת ככא: עד כתם מים
מולא בדם מאכולת: עד כגרים מכל מסיעמכו מין לס
מאכולת כ"כ נדול נכמכו מיסא מליל ומע"ם מלא ידמא
מסרגא ורבי מכיכא מליג
לקמא קמא דאמר מרגש מין
לא מרגש לא מופין מלכא כר'
מכיכא כן לכמינכוס. ומקולא
בכלא ובכמל מסוכא יסמכל'
מא מים בשמכא לומר מכתא
זא מסן מים: ומא מים בא
מכא מסמלמא מריב ומ"מ
יכולא לאמנלא לאמנלא מל'
לאמי מתנלא מריב כלומר
מים ר הקרוס ומקלא מתנלא
מאכא ומכא מאכא דם מולא
בא: ג דם ולא כתם ומכא
מוא דנגוד מל מכקמי לאמי'
מולכים כתם לאקל: ד
עד מהים כמן מקמא מכא
מנגד מאקמחא בומא מכתא
בנמא מבמים קרוי מד:
דם מנולמסור דלם מאכולא
מוא: מטוך מאא ומא
מסא מטוכא מיא מאמא
מקוקמא מסים מאכא ומכמא
מקכא מכתא כמלא זא מלים
נאר: דברי רבי מליעזר ר"ל
נדוק כן מלכא:
חמשה מסים מוקא נרכים
מאמכא מים: אם
מוקרא מעמא דמעריכן מי רגלים מדור למקור ומא
דם מן מעקור כמדיסו:
יומכא

ד לדמאמא מלכך לא מוי כמאר מסק דאמר דאוריימא דלמוקרא: ד' ערב כתב מר"ב מנגד מתקמא כו' קרוי מד
כלומר מסוא מעיר מסמיא כרא מולא וכן מסיים מערוך ומא מיתא כלא מתמים כרמא כא דם ומסיים
עוד ומעמ"ל מאין רמיים לדבר זכר לדבר ומכנגד מדים כל נדקומיכו מ"כ. ומוא מסוק כיסמים מיתן מ"ל ומירמו
דמ"ל וכל"ק לשון מסרס וריקוק ומרד"ק מכיא לרמיים מכנא ומסמא נמלים דכמ"ק ולמי זא מיכו מלמן מדוא:
ענול מסור מד מיתא כו כגרים ומוד מרמ"ם: משוך מיתא מלא מפילו כלדמו ומכתא מורא ר"מ כ"ב דמקכמאוך
בעיכן כגרי מרמ"ם: פרק מ א אם מוקרא מעמא כתב מר"ב דמעריכן מי רגלים מדור למקור כו'

ואם יושבת טהורה: רבי יוסי אומר בין כך
ובין כך טהורה: ב אישה ואשה שעשו
צרכיהן לתוך הספל ונמצא דם על הסיר
יוסי סאתר ור"ש מטמא שאין דרך האיש
להוציא דם אלא שחוקת דמים מן האשה:
ג השאילה חלוקה לעכו"ם או לנדה הר"ז
ן חולה שלש נשים שלבשו חלוק אחד או
שרשישבו על ספסל אחד ונמצא עליו דם
בילן שמאות ישבו

ר"ל דאמרינן לא בעלמא דמעיקר אפילו
לא יוסיפו לא בעלמא דמעיקר אפילו
לא יוסיפו ולא יכלו
לעבור אדור מי רגלים לעקור כו' דמי בר"ל דלעיל:
ונשבת מאורה כתב הר"ב בכ"מ מוקמ בן לא ביוסנת
בלספת ספסל ומקלקת מי רגלים לעכו"ם בחוק
כו' אבל מומדת מ"מ לא
לקלא כדמסיק הר"ב לקמן
וכ"ת דמי ומקמו סמו' דל"ב
אמאי נקט כלל מומדת לא
לקבי אלא יוסבקולפלוג בין
מזנקת לאמתת ויש לייסב
דנקט מומדת מטום דמסיקא
ליה דלעולם מ"מ אמת מיא
מ"ב מטום דל"נקט לא דאמרי
בעומדת אמין דאמרי כמקמ
מסר ומ"מ מירמו נמכין
אמר זמין לאסיק בזמ ומ"מ
הר"ב זכאמ מ"מ מקלקת בחוק אין דרך דם מקור לנמקת
כו' מאמת מזיכות (נמקס) מאמין אל דם . מו' :
ב רבי מסר כתב הר"ב דאמ אמי' כאמ מרידקא
כו' אלא לאמתוביכן מסכמ יקירקא דאמי'
לבקמילא מסר ר יוסי לאמס מטומס נככיס ורמקמ
דם מקמסמק בטסרומי דאלו לבמלא לא מייך לבקמילא
ודיעבד ומא ליכא לאיסר דלעולם כאמס לבדס דוקא
בדיעבד ומכא בס"ם קא"ל דאף לבקמילא דומאי
דלבקמילא דכמ"ם לא מיכמ"כלל לאמתוביי: ור"ש
מטמא אבל ר"מ מסר מכא כמו רבי יוסי וכדקמיא
דאמ ודל מסדרין ומקבקיין מיידי דסליק מר"יוסי מקמ
בדרבי יוסי' מ"מ: ג בעכו"ם לסון מר"ב מסיא
רומא דם מסיא בחלא וידמכו נא מכבר דאמא דומיא
דכדמ"ל לא מרומא בעידן מאלא קאמר דאמ כן מאי
מכא עכו"ם אמילו ישראלית כמי זכדקמי מי לבדס
אלא רומא מסנית ומכא לרמוק ורמקמ קאמר ולאמוקי
מאל מירמי ומכא לרמוק ורמקמ ומא דקאמר עכו"ם דומיא
לבמכם מירמ דומיא דבדס מקמ קאמר אלא דמדאיכן לסו
כל מיכך ליכא לרמוכיומ וסייכו עכו"ם מכבר דאמא
בבדס מרומא מכמיו בל מיכן ק"ן נמס מרמב"ם:
שלש נמס כו' מטומ מכמ נמוכי דמקמיכין מ'
נקמ מכא כמי מלא: או מיסבו אל
מאמל אמר זומאר זו דומ מ דאלוק וכ"מ לבדקס אמא מאן ומנאמ מאמ בדלקמן כן כאב מרמב"ם נמס
(מאמרות) מב א ? מאין
מרים בל:

ד שהיו ישנות במטה אחת ושוכבות ודבוקות יחד [illegible] :

בדקה אחת מהן [illegible] שיעור כדי בדיקה דהיינו כדי [illegible] [illegible] אין שבדיקה מועלת לטהרה לשתי האחרות ולא לטהורה [illegible] [illegible] [illegible] דלקמן: ותולות זו בזו כלומר אם לא בדקה הם אחת מהן או בדקה כולן ונמצאו טהורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : ח בדקה אחת מהן ונמצאת טהורה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : כולן טמאות [illegible] [illegible]:

ו [illegible]

וששבו על ספסל של אבן או על האצטבא של מרחץ ר' נחמיה מטהר שהיה ר' נחמיה אומר כל דבר שאינו מקבל טומאה אינו מקבל כתמים : ד שלש נשים שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם תחת אחת מהן כולן טמאות. בדקה אחת מהן ונמצאת טמאה היא טמאה ושתיהן טהורות ותולות זו בזו ואם לא היו ראויות לראות רואין אותן כאלו הן ראויות : ה שלש נשים שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם תחת האמצעית כולן טמאות תחת הפנימית שתים הפנימיות טמאות והחיצונה טהורה תחת החיצונה שתים החיצונות טמאות והפנימית טהורה (א"ל יסודה) אימתי בזמן שעברו דרך מרגלות המטה אבל אם עברו שלשתן דרך עליה כולן טמאות בדקה אחת מהן ונמצאת טהורה היא טהורה ושתים טמאות בדקו שתים ומצאו טהורות הן טהורות ושלישית טמאה שלשתן ומצאו טהורות כולן טמאות למה הדבר דומה לגל טמא שנתערב בין שני גלים טהורים ובדקו אחת מהן ומצאו שהוא טהור ושנים טמאין שנים ומצאו טהורים ושלישי טמא שלשתן ומצאו טהורים כולן טמאים דברי רבי מאיר שרבי מאיר אומר כל דבר שהוא בחזקת טומאה לעולם בטומאתו עד שיודע לך טומאה היכן היא וחכמים אומרים בודק עד שמגיע לסלע או לבתולה :

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : ו האשה [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : אין מקבל כתמים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : ד [illegible] :

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : [illegible] ([illegible])

ר שבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק רפל ומי גריסין ומי רגלים ונתרובורית קסוניא ואשלג המגילו ועשה על גבין שהרות המעביר עליו שבעה סמנין יראה עבר הרי זה צבע השהרות שהורותו אינו צריך להטביל עבר אם שריחה הרי זה כתם והשהרות טמאות וצריך להטביל: ז איזהו רוק רפל כל שאינו טעם כלום מי גריסין רעיסת גריסין של פול חלוקה נפש מי רגלים שתחמיצו וצריך לכבסם שלשה פעמים לכל אחד ואחד המעבירן שלא כסדרן או שהעביר שבעה סמנין כאחת לא עשה ולא כלום: ח כל אשה שישלח וסת דיה שעתה ואילו הן הוכתות מפחקת ומעששת

ר"ש ח סמנין מעבירין על הכתם ולמיל מ"ז מסכ"ב כתבתי נמס בקנ"ד ס"ה נכנום טוב: מעבירין על הכתם כמס מדבר מסוסק פס פוס דם מו בנגע בין לטהרות מעבירין עליו ז' סמנין ומס מעד בעיבי פרי וס בנגע ומסור ומס פיסס מעבנת עליו ולמי מעמס מסמק מס זום מסק מל דבריסס דסולכין בו לקבל מפרי כבר אבן יכולין לעמוד על עיקרו מל דבר בבדיקס מלבן כל מס מיכס בולקס בבמכין מכי פיס מעמס ומבנד מעמ מעני"ס מסמ"ב: ונתר כתב מר"ב כמרבי קורינלו מלב ומיין מ"ס כוס בריס מ"ב דכלים: או מדיסס מי מר"ב נמתב מלדמיסוקו כלומר מסמר מעכו מרמס מלמיסוק כלמירס מר"ב בדיסס דלבבוכית בעמכס כ"פ"ק דנגעים" וכן נמכילתין מס"ב: תרי זס כמס כו' ונצריך לבמכיל ומס"לו דיסס ולמ מבר מסכי' מכילתו ומיין מ"ס בעמכס כ' מ"ב דמלוק:

ז כל מלמ מעמ כלום מסמוכל מעמקו ומעבירמ כמי רמל וכתב מר"ב וסוס מיסן כו' וכמבמ"ק מ' בקרמ דמסמיס מכן מכנו כו' וקמקר ר"יומ' דסייבו כמכמבמ וומלכס כמוקו וכמ"ם דסכמ מעמקי' כמי רכי כמכמבס מנו ומעיסכי דלמ מסייעיכן מסמיס לפסמיס ומ"ם מר"ב ומס מסכיס בנקר ומסכס מרקו למ מזו רוק מעמל מירמ' דמדבור מעביר כמ מרוק: וצריך לכפכס מירס מר"ב לבמסמ כו' מכומל נדו מס נדו ומסמס כך ל' רמל ומסיס כמי ומולך ומכיס מבל למ מלמכי לכי נמני זס מסו דנמ"ם כמי ר' ירמי' מי מולכ' ומ"ן כמ"ס כמסכיס כמ"מי כמרמי ומלמ כמיקו ומסמר דמולמ' וכמ"ס דדבכן לקולמ זמ"ב לומולך ולמכיס מ' מעמי ומ"מ מרמב"ם בס"ם מסמ"ב כמ"נ"ב ומולך ומכיס מכל כמכוס: לא מסס ולמ כלום ל' מר"ב למ לכדוק ולמ לכמל וכקל רמל וכלו' מסס יודע ולמי מסוס דס ירוכס לרמלו כדי מסמלמ מן המכילמ דמס מכן כמסכ' מ' ב דמסלו' מכל מ מכלות מס יכול לנמס מסו' מס יכול לנמ' מעמ ומ"ב מ"ר מכלמ' ח ומלו מקומס' מעמקמ ב' וכולמ מכי ומעמ' מיירי מעמקמ' מו מעמסמקמס מו מס' בעמ' מנמ מלים עד מקר (מסרות) מס ב מנל

ומעששת וחוששת בפי כריסה ובשפולי
מעיה ושופעת וכסין צמרמורת אוחזין
אותה וכן ביוצא בהן וכל שקבעה לה
שלש פעמים הרי זה וסת: ט היתה
לסורה להיות רואה בתחילה הוסתות כל
השהות שעשתה בתוך הוסתות שמאות
בסוף הוסתות כל השה וה שעשת בתוך
הוסתות מחורות רבי יוסי אומר אף ימי
ושעות וסתות היתה לסורה להיות רואה
עם הנץ החמה אינה אסורה אלא עם הנץ
החמה רבי יהודה אומר כל היום
שלה: י היתה לסורה להיות רואה יום
ט"ו ושינתה להיות רואה ליום כ"ה הוה
אסורין שינתה פעמים ליום כ"ה הוה
אסורין שינתה שש פעמים ליום כ"חותר
ש"ו וקבעה לה יום כ"שאין אשה קובעת
לה וסת עד שתקבענה ג' פעמים ואינה

מעלי מעיה כיה פרקה: ומוסף
מעבר בפיה דם מעם מעיך דם מסו' כנין מסיה
רגילה לרשות דם מסור מקלה דשייכו דם מליכו עם
פעים מעלין ומלוכ דם מעם ומלי כמי מוו יסת וכל
מעם מעלה דם מעם מלה
דם מסור ליה מעמה:
נמרמוריה ל' מסר מעמיך
בסרי מרנמלכם כלמ:
מומין מומה כך לעודה
לסיו בכל עת מסיה רומה
וכן כיוכל כי מסלר מיהכי
מסכמים מרומים דם לעודו
לסיות ככך כנון מרמה
ככל מליה מו מומה רקה
ורמל מו כמה לכ וכיכל
בזה מסקכמה לה ג' מעמים
מרי וה וסת: ט לעודה
לסיות רומה כמלה
מומו מכניה בנוכמלה
מעמים ומסיומיכי ומה
כמן מלה יסיה ומזוה יסת ה
מעות כמי יסתו ככמו ומכר
דלמו מוליכן מעם מיה
רגילה לרשות מעמרים יום

לעמרים יום ומעם מעות לעם מעות מיקרה לעמ ביום
עמרים עד מם מעות ומעמת כמעם מסיה לבדמכרה
מעם מסיה ולא רמעה מיקרה לעמה כל מיום כלו
מיקה לה דם לה יות רומה עם מכלמעה מיומה דמלה
דרכי יומי מיה: מיכה מסורה מלה עם מכן מעמה וכל
מלילה מעמכת ומה מכר מכלמעה. לא רמעה מעמה
כל מיום דרוקה מעה מומעות מומעה ומו לא: רלה מל
מיום מלה כלי מוקרה לעמה כל מיום מעמכר מכן
מעמה ולא רמעה מכל כל מלילה מלכמי מכלמעה מל
ומעה מסורה לעמה ומה מכן מעמה דקמי מייכו
דרגילה לעמזו כמוה לילה מקמי דלעמי מקל' יומה
ומכן מבריכן לה כל מוכות ומעה: מכלת מסורה כל
מלילה מסיה מוכה ומעה ומלכה כר' יהודה: ו ומיכה

כמי כרמה כבר מכורג: מעלי מעיה כיה פרקה: ומוסף
מעבר בפיה דם מעם מעיך דם מסו' כנין מסיה
רגילה לרשות דם מסור מקלה דשייכו דם מליכו עם
פעים מעלין ומלוכ דם מעם ומלי כמי מוו יסת וכל
מעם מעלה דם מעם ומלי
דם מסור ליה מעמה:
נמרמוריה ל' מסר מעמיך
בסרי מרנמלכם כלמ:
מומין מומה כך לעודה
לסיו בכל עת מסיה רומה
וכן כיוכל כי מסלר מיהכי
מסכמים מרומים דם לעודו
לסיות ככך כנון מרמה
ככל מליה מו מומה רקה
ורמל מו כמה לכ וכיכל
בזה מסקכמה לה ג' מעמים
מרי וה וסת: ט לעודה
לסיות רומה כמלה
מומו מכניה בנוכמלה
מעמים ומסיומיכי ומה
כמן מלה יסיה ומזוה יסת ה
מעות כמי יסתו ככמו ומכר
דלמו מוליכן מעם מיה
רגילה לרשות מעמרים יום

(יא) ואינה מסתרת סוסת עד שתעקר מעכשו נ"מ אע"פ
כשקבעוה"ל אבל לא קבעה לא אלא מעט
אמר אז כ"מ כתבתי ומכאן עיקרא כדאיתא בס"מ
יא נשים בנות לוי כנעניות וכו' אדבריה אלו הם
עובדים לבן בדוגי הסוכן
לא בעבדו בעלים לבעלם
ולא כי יש כתים שאין לבעלם
לם לא דם בל"ולא דם נקולי
מעכשו אלא קוליל כו' פרעב"ם:

פרק יא "שלא מניע
זמכם
לילות סומכם אום כבשים
כעדים וסכיאים ב' שתרו"ל:
ארבע לילות ב"ש לא כמו
רגופין כדלקמן וכן כרשם
דר' לילות לכ"ם אבילא
מעוורות כמו לב"ם ביום:
עד מוצאי שבת ד' לילות
מ"ר שר"ב מסרי שיש
ב נדה ס"ם בשאת נהגיתי כו' . וכמ"ם
אמר מיעמס ביעיסרב אמר

ואינה מסתרת חוסת עד שתעקר מסנה ג'
פעמים: יא נשים בבחורים בנעניים יש נמן
שיינה ארום ויש נמן שיינה שחור ויש נמן
ש"ש שיינה מרובר ויש נמן שיינה "מועט רבי
יהודה אומר כל נמן יש בה ייקושאין בר
ייקהרי וה דורקט:

פרק ו **תנוק שלא הגיע זמנה לראות**
ונים ב ש"א נותנין לר' ר'
לילות ובה"א עד שתחיה חמבה תגיע זמנה
לראות ונים ב ש"א נותנקלת לילה הראשון
ובה"א עד מוצאי שבת ד' לילות ראחה
ועידה בבית אביה ב"ש אוסרים נותנין
לה בעירלת מצות ובה"א בל הלילה "כולה: כ"ם

לא אמרים לילות ולוי אמר אמרים ד' לילות רב אמר לא
אמרים ד' לילות עד מוצאי שבת אבן ולוי אמר אמרים ד"ש
לילות אמרי ד' לילות דקאמרי אמרכא אורת ולרב לעם ליה
לאתנא ד' לילות אורח אמרא קאלין דדרכא דכיאם
בלילות ילדי לאבי ד' לילות עד מ"ם לעם לי אם קאלין
דסרי לאכאל לבאמילא בשבת ולאבין דיבא אלכא
כדברי מכיאם ומ"ת ולרב אבלן לאיל מרקאבי עד מוצאי
שבת דלא אמרים לילות ודילא לאיתר דבא יכן רבינא
ומ"ב מאי מקאמר ולוי עד מ"ם לעם לי דאמ"ם כ"ז לאיתר
לאנריך מיסיו רגותים לא קאים אמים דבתר מכי מכיאם
מעמם ובאן לא ר' אמרא לילות אמרך מכים אמר אדם:
נותנין לא בעילא אבנים מי' בותבי' לא אותם מכיאם
מכוגל כדרבו ונותר ביאמו ומ"ב לעיום כדרך מעמם

ואינה משתרת חוסת עד שתעקר מסנה ג'
פעמים: יא נשים בבחורים בנעניים יש נמן
שיינה ארום ויש נמן שיינה שחור ויש נמן
ש"ש שיינה מרובר ויש נמן שיינה "מועט רבי
יהודה אומר כל נמן יש בה ייקושאין בר
ייקהרי וה דורקט:

פרק ו **תנוק שלא הגיע זמנה לראות**
ונים ב ש"א נותנין לר' ר'
לילות ובה"א עד שתחיה חמבה תגיע זמנה
לראות ונים ב ש"א נותנקלת לילה הראשון
ובה"א עד מוצאי שבת ד' לילות ראחה
ועידה בבית אביה ב"ש אוסרים נותנין
לה בעירלת מצות ובה"א בל הלילה "כולה: כ"ם
ב נדה

עם מסמורסומירסם כדמסקמקיו (כדלקמן בעמכם ד' ע"ב דמכיאום) אלא מזרם אמילו נקומי אמר מיכיאמו מכאם
לו כבאמקודכיאם ו' בכמכולו מיכבול ולא מסמ: לאכאם יכיאמו ולא כמי מרמ"ל דעומר מל מיאום מאבר דמ"ב
מאי בומכין לו דקאמר מל כרמך מריך לבאול בע לא מכום מרל"ם ומ"ם לדירן בדלקמן: "בעירלת מכום מי' מר"ב
בעילא מרמאומם קרי לא בעילא מכום מכום דבמ' כיבומלין מומיך ומא' מין מאם כומרמ שא לאי מאומם
אום כלי ומל כך מידבק בם ומאין לידי מרי' ומכים ולאבי קרי לא לבעיל לאמומ' בעיל מכו מי' מ"ק דבמומים דם
ד': בה אלילם כולם כתב מר"ב וכל מדבריה אלו כדומרם מרמאומ' בלבד אבל אמר מאמם מאומרם כו' כל
מכום בנולא אמי קאבם כו' לאמר מבמל בעיל מכום מין מומר לו לבא אלים מל מאמם לבאים ולבאומם

ולכאורה לכאי לא קליכן בעכא כעו בפ"ק עסכא ב' לעכין כפא דסכא ספכי כיון דולאי מנופא נא אבל פ"א נוער כן דבפדיא מכיא בפ"ם דף ס"ו דיפא' מעמא עסמיא ב"ה לא מעמא ובו' ואם יש לא מכא נאוקו מקום קולא בעכמא אלא מעמא בפ"ם ברא"ם ולא כ"ל דמעם לאוערא זו לא בסכיל מכמים מעא יגא דם מן מעקור עם דם בקולי דלעא נמוס בעכוקא אלא מנית ומכא לרשות ואפילו כאמא מנדולא לעא בקום מא אמרי לקמן דאפילו אמא מעמוק' לאיוק רוא מעמא מעמים אמים אם יש לא מכא קולא בעכא' ולא מייאיכן מעא יגא דם מעקור עם דם מכמא ואין לך מכא בדולא מזו מכמלא ויגא מעכא דם בקולים אלא מעם קומר' זו מעוס דבעיל' מנוס לכל עמורם ואין מכל מקיאין בהילוק אים כין מיכוקות אלא מנית ומכא לרשות וכין מנית ומכא כין בוגרת וכין רשמא וכיקלא רשמא ועיל מעוס דקמן יגרו מיקמו אלכך אמריו מכיקיכו לאזות כולא ולית לאא דין קוערא מנקוערות דאייכו בוגרת ברשמא מכוקכין לא בעילת מנוס (כרכיקיכו מכמכו מיאא רוא בעילת מנוס ומורם כלאיתא כא"ם) ואע"ג דאמרו לאמוקא כבכא אמר בעילא זו מוקכין לו לכל ביאא זו מ"כאול ויגאור וכיון מאמרו בביאא זו לאמוקא כבכא אלגך אמילו בעל ולא מבאא דם כיון דאיכ כאים יש לאא דם בקולי מייאי' מעא אים אם מיכא דם כאדל יכאכל מעא מיאמו לא דכאמיים כמי לא אליכן דאלכא דלא מכיאא מוא וכו' ואפילו בוגרת כמי ואע"פ מאין לא מעכא בקוליב (לגי' אריף פ"ק דכתובות ולגי' רפ"ל מ"ל כלל מארי ים לא מעכא דף ס) פ"ק כיון דים בוגרת אים לא בקוליב אלא עוגיך לאמוס אמילולא מכא דם ע"כ:

ב רש"א כלאלא אמריאא כמארם מן מעכמא ולאמלא מכיא פ"ל לרי אלאלא ידים מוכמא כמ"כיכו (כאות' מאכיכו ב"מכא ד"ה ד"ה ד"כוה לאכמא כמ"ין יאוד כמ"ם מ"ל לרבינ"ל דף ס"ב כך כ"ל) כל כין מאמאות יאם אמא אומר מכאין אומר מ"ם מ"ילוק ידים רשמא אם לי מאמר מ"ם כמארם מן מעכמא ולאמלא אם לי מאמר"ם כמארם ברשמן ברשמן מי מ"יכא לאמן רשאר כו' ס"ב: ג ביום רשמן מ"ירם לכקיים מאוא רבינ לאמלא ויכא: רש"א

ב נדה שברקה עצמה יום ז' שחר"ה ומצאתה טהורה ובין השמשות לא הפרישה ולאחר ימים בדקה ומצאתה טמאה הרי היא בחזקת טהורה ברקה עצמה ביום ז' בשחרית ומצאתה טמאה ובין השמשות לא הפרישה ולא"ר זמן ברקה ומצאתה טהורה הרי זו בחזקת טמאה וסטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה ואם יש לה וסת דיה שעתה רבי יהודה אומר כל שלא הפרישה בטהרה מן המנחה ולמעלה הרי זו בחזקת טמאה וחכמים אומרים אפילו בשנים לנדתה ברקה ומצאתה טהורה ובין השמשות לא הפרישה ולאחר זמן ברקה ומצאתה טמאה הרי זו בחזקת טהורה:

ג הזב והזבה שברקו עצמן ביום ראשון ומצאו טהור וביום השביעי ומצאו טהור ושאר ימים שבנתיים לא ברקו רבי

מאר מיפסוק פרס כדין כלמאר כמים מדופות דס: ב לא מתריסה לא בדקה מכמא לאמרים נמאדה. ולאחר ימים לאחר מסכלא כליל מאיכ: ברגזו נמזקק מאזרה ביומים מכין מכילמא לאכיאמ מאא ומאדרוים מנגמא כמן מאזרות דאיזור מאמ' מוא דקוזמא: ומאמא מעמא לעמ מריגא קאי דקמי ולאחר ימים בדקה ומצאמ מאא מעא מרי מים כמוקמ מאר' אבל מאמאא מעמ לעמ אל רמים זו מ"מקיל' לאקיל': אפילו מכמים לבדקה כ"ק מאריה ומכמא מאורה וכין מאמאות לא מפריסה ולא מ מכמא מכלא ומאר ימים בדקה ומכמא מעמא מרי זו עד מכמיו במזקק מאדה ומלא מעליקת בדבר לעמא קמא כדיקת מאריה לאכיא' מוא דמאמרמא אבל מכי לבדקה לא ולרבי יסוד' לאי' בדיקת מאריה דאכיא לא מאמרה אל מאמרוה בין מאמאות ולרבנן לאי' מאכי לבין דקמא מאמ ודוקא

מאכי מוא דמאמרי רבנן אבל ברשמן מכמא מ"ור ומוכ לא בדקה ומכלא מלילא מ"כי ומאמא מאדוק ומ' יכ מכמא מעמ לא מאמרי רבנן לאי מכיום רשמן מוכזק מעמין מעוס ומעוס דכי מקמי ואפילו מכ"ם לבדקה דוקא אבל רשמן לא ומלכא מכמא ס: ג מוכ ומוכא מגריכין לאמור מכמא מקיים ומאמקו ברשמן ומאמילו לאמור ובדקה יום רשמן ומכיא' וכו': אין

ג ביום רשמן עיכם לכקיים מאוא רבינ לאמלא ויכא: רש"א

אין לפס אלא יום ראשון וחמישי בלבד ונריכין לחמור
עוד מקצת ימים כקיים כדי לסמוך לחמצה: רבי
עקיבא אומר אין לפס אלא חמישי שאם ראו נכתים
ומתרוסמים ירקן מראשונה ונלכה כרבי אליעזר: ד

רבי אליעזר אומר אדם אין בחזקת שהרה
רבי יהושע אומר אין להם אלא יום ראשון
ויום שביעי בלבד רבי עקיבא אומר אין
להם אלא יום שביעי בלבד: ד חוב והזבח
והנדה והיולדת והמצורע שמתו משאין
במשא עד שימוק הכשר ענבים שבתחתיו
מלשמא במשא בית שמאי אומרים כל הנשמות
מתות נדות ובית הלל אומרים אין נדה
אלא שמתה נדה: ה האשה שמתה ויצא
מחנה רביעית דם מטמאה משום כתם
ומשמא באהל רבי יהודה אומר אינה
מטמאה משום כתם מפני שנעקר משמתה
ומודה ר' יהודה ביושבת על משבר ומתה
בתחם אמר רבי יוסי לפיכך אינה מטמאה
באהל: ו בראשונה היו אומרים הישב
על דם שוהר חיתה מערה מים לפסח
חזרו

ראש
ד משמאין נפסח ע"ר בשכן מפסח
לדבריב וס"ק מקום מכן קדש ומוקם על פוס נוכל ס"ם:
ה משמאה עפים כתם מיכם שר"ב עסוס כתם מל
כדם כעפסו ולע"נ דכעקר
לם מקמקם דמקיר מקומם
מעם ס"ם יכקכו מעו' ולם
לעכין מיפם (מלדם) מכונע
כוסמם מומקם מבע דמפי'
בלם מקור ליפמם מפ"מקו'
מרכיעים מעים דכנע כעק
מלם כתם רמיים נעורם
קמער מיפמם סדם נענע
ונעמם מע"נ דלם רומם
שיפ לפקר מיקם מומיל ומיפ
נמק ר' מקיים ומקמע כנים
ליכם לפקויי כמו כתם
(כדמכן כמכנם ב' fo)
דמם ולמי מסמם מומ רמקם
דם ולם מכני מיקמם כתם
מלם לפיום מיומלם כמקום
מרכיעי' נמסמע"כ ומקמכי
מל מ"ם דמקום מרכיעים
דם מעם מכום דכנע נמק
דמם מכן כמכנם מ' מ"ב

דמלים רכיעים דם מסר מכור ומעמיקם מרמנ"ם
נמע"נ מקמ"ם ונקק מלם מסר כל מסום מכור:
ומורה רבי יהודה ביושבת על מסבר וכו' מסום
מעמם מכום כתם מיר מר"ב כמסמו מכמקר
מקיים וכו' ומכיק דמעמם נמלל ונכדרמי' נמ"ם דמנו'
דם מכום' ומרכבכן ומי מם דמכן כמכנם מ' מ"נ דמלי'
ורבי יהודה כמי מ"ל דמסמם נדם מכומם ומן מירמ"
מכם דלרבי יהודה מעמם נמלל: ו חיתה מערה מים
לפסח מ' מר"ב מכלי מל כלי כו' מכל כמים מ' יכם כונע:
ומ"ם ולמכי מיכם כונעם דלנומים לם מיכם דמכיומם
דמערה דמם מ' יכם מעמם נמיומם ול דמ' לפמומ' יכן
דלם מיומיכן מעם מנעם מו' ומ"ם מר"ב מכלם לפוק
מכומ'

מעם

מכיון וכן לסון רמ"ל וכלו לסוף זה מכנה מן הסנופות
ים לזכר ולנקבה ס"ל לסנות ים שיכו מעמא דנקבו
סומן מפריך והרמב"ם כתבם דלקמן כתב כסדים לפיף
לזכר ולד לנקבה מכל מדנקבי עד יום מעכיס ל"כ
בדנקיבא מיירי ונקבי מיירי
מרוכים וס"ם לעמ"ס דכל
זכר: חזרו לומר מרי מיס
כמנע מעמ מע לקדמים
כלומר מסמורכמים ס בסמ"
מ דם לסומרם ומדם לקולם
דמני דנרמסוכם לם מיכם
מלם כמפר מכול יום מסוס
מכי מסמירו כמכיים לעמוס
כמנע מעמ מע מסוס רמסון
ווז מוקרם מיס מכל מקילו
בדבר מאר דלם מכם מנעם מעמם כלל מלם לקדמים
מכל לם לסולין מכמני מל מסרם מקדם ומעמם דנכל
דמע מעמנים לקדם כמ"מכם מ מקני כ"ם כ"ב דמרו:
כמנע מעמ מע מעדרין לם מכל. מרמכ"ם מ"ם מע
מכב ומיין כמכב דלקמן. ולם ידמני לעם
מ"יכן כמנמ מע ולם בכרם דכמנע בכרם כני רמסון
מוס ומכם ווכיני כדק לוקם מיכם מעמם ומרמכ"ם מם
כמ"ב כני מכנע בכרם מו כמעמ מע כו': **כמנע** מעמ
מע לקדמים מנ"כ מנקם מלקדם מכנע כמכול יום מני
מכי וקם דנכרמ"ב דמעילם מכן מכמ מכוקו מוכמרם
ליעכל כמכול יום ומירם מר"ב דלמעוי לם כמכו מכו
מ"ו דמולין דקמ"ם דמעכי דמכמ מכול מוכ מ מיס דקני
כמעילם רמ"ב מכמ מכול מוכר מכול יום מקלם לקדם
מ"ב וכמלמני מל מרמכ"ם מכמ מ"מ מכב כמל מכול
מם לקדמים מרי מוס כרמסון למוקמם ומייכו כמ מע
דמכמ וכמרק מכירי מכלכו מכוק מסוקמ כמב מכ ל
יום מוכל מלוקם וקדם וכ"ב נמ מכמ"מ ומכמ מלרים
מ"ב דמעילם וכ"ב גם כן נמקיקו לנירם וס מכלר
וכן עול כמירוכו לעכב מ מ"ב דמכול וס ומרמב"ר לם
מכינו גם מכ"מ לם מכיר כמל וס ולי נ"מ: ו שהיא
מוכלת כמעכר מי מר"ב כליון מכול יום דמכל ומולם
מוכל כמעכר כרמכן כמכב"ג מ"ל דכנמי: וקוצת לם
מלם כמב מר"ב ומעמ"ל מכונעת כמולין מכמולין לקלם
לסו כמלם דמו ומיין מ"ם כוס כמכב נ"ם ב דמלם
ומוך מכרכמי גם מ מ"ם דמכיעים ומכב וו מכוים מוד לקמן מקני כ"מ"ד דמכול יום:

חזרו לום' חרי היא כמנע מסא מת לקדש
ברבוי ביח הלל ביח שמאי אומרים אף
מטמא מת: ו ומודי שתוא אוכלת במעש
וקוצת לח חלה ומקפת וקוראת לת שם
ואם נפל מרוקה ומרס מהרת על כבר של
תרומח שתוא מחור ב"ש אומרים צריכת
שבילת באחרונה וב"ח אומרי אינת צריכת
שבילת באחרונת: ח הרואה יום את עשר
ושבלת

מעמ עד יום מעוכים מסוף מכף לסנמע כמרקם ומכמו
מכמם מכולם יום דכמ"ב בכל קדם לם מנע יקימם לן
בכל קדם ליכיה מע מקרומם ומכול יום מכי מוס
וכמם מ מעדם מיכם כונמע בעים מלם בכלי ומכי מיכו
מעמם כלי מכל כעים לם
מנע מוס מלים מסויין לרמון
כמס מע מעמם דמולין
מכמנו מל מסר מקדם כקדם
דמו מורו לומר מרי מוס
כמנע מעמ מע מכול יום
ליכן כמונע כמעמ מע מסוס
רמסון לוקם לקדמים מכל
לעולין לם מני מכול יום
מכונע כמעמ מע לעיוע
רמסון מלם מכי מילכך יכולם
מיס לינע מעילו כעים מסמים מולין מן ומכול יום
מכים מ ומין מכי מוסם מליכי כמולין ומם מ מלמי
מלנו כעמים מל מסרם מקדם מסרי לרמיכם מסמ
עם יוע לם מעכי כמוכי דמולין מכמנו מל מסר מקדם
לסו כקדם רמו: ניע מעמי מוערים מם כמעמ מע מסוס
מכ מס מסם ומוסם מנמי רמסון כך מנמו מל מכול
יום רמסון מוס: ו ומודים מסוכלם נמעכר כרין מכול
יום דמכל ומולם מ מכל נמעכר: וקן נם לם מלם ומיכם
קוקמם לם מס ומכיומם בכלי ומעכל מסיס כונע כמולין
מסנולין לנלם לסו כמלם דמו ומין מני מוסל כמן:
ומקמע מקרכם מכלי מכיומם כו מלם מכל מסמם לם מ
מכנוס לנר מ מן מסוקם מן מקרוב לדבר מסוס מוכם
מלין: ומס כמל מריקם ומיס מדרם דמו לסו מסקין
מוכמין מן מכול יום ומסורין מן: נריכם מכילם
נמקריכם ליל מסוכים נריכם מ:ילם לכול נמריקם
מס כמכנ מיס ומם ימרמלין מיס נריכם מכילם לכיקם
מקדם מעכי מכולם יום מרוך מ"ם ומס"מס דמעמ מן
מקרומם ומן מעקדם: מיכם כריכם מכילם נמקרוכם
ומומכ' מל מכילם מלם"ם מכוים ולוקם לקריקם
ולכיקם מקדם מכל לכילם קדמים מודו כ"ם מס"ם
נריכם מכילם מקרם לכ"ם מכוכים רק"ל מסוכן ומקומר
כמוים נריכים מכילם לקדם מילכך לכר מכיקם
כמרקם מ כלם לקדמים: מ מרומם יום לם מס"מ"ם ימי
ויכם
ומקמע

ומקפת וקורפס לא מס . סד"ם כגזור דילפא מתי
למכנע בם מפברפס קמל"ן ס"ם : שתות
מסור כתב מר"ב דס"ל עקין סיוה"ין מן מסכול יום
ומסורין מן כרתכן בריס פרק ב' דסכול יומ: איכה
ליכם מכילם בפרוכם כתב מר"ב ודוקם לקרוע' כו'
מכל מכילת קרסים מוכו כו' דקל"ל מסוכן כו' כרתכן
בעסכם נ' פרק נקרם דמנינם מכל קסים דמס
מירם מר"ב דמסור כמוריס מוסל לם מקדם בכניעם
ומסמע לס"יכוכמי לפר מסכיים קרבנות ודכמכי מיירי
ומלוים בם לם מצריך מלם לפכילומם דמסם כמנינם
מעמיר: נפכילם מזוס מוכן מוס כרמסיק לפוכן מיכו
מומל בכניעם וכן לדברי מרמב"ם כמנינם ובכל דוכמ
כמי מסור כם ליס מסור בכניעם ומ"ם מלם כמו מסמק
בעמלם מס' מכות מסומלות כמו מסמקמי לסוכו
ב"ב נמ: מכל מכסיורמיי כמ"ם מזלכות מזכב מסס
מעמיק מסכמיכו ומם דמסיק ובמב דירמם לו מעמר
מס מעם ומם מם מקדם מסיכריב מכילם מקרם נמוס
ומס"כ מכנם נקרם מעמי מס"כ מכילם מקרם לפכילם
מתלוים ומסם לפקר מסכיים קרבנותיה מיירי כדמי
דבר ומכיל מרבמיב קודם לכן מסמלים יתי מוסר
ומשים מס"רם לכל דכם לפנים כמפרו ומסים מסורם
לכל דמייכו מסכיים קרבנותים מסוס דקודם לכן מסורם
לנע נקרם כדמוכם מדברין מכמ"ב עם מכות מ מתמלות
ויסין דבריו מלו לרבון לפי מם מכמב בפירוסו דמנינם
ונכמ' דוכמים . מכל מזקרים מם דבריו מכם' מכות
מסומלות לסמס כתב כמליס דלכניעם מ"כמכילם לכן
כלמם נמיכי דדבריו מכם' מכב מיכם מעורים מלם
קודם מסכיים קרבנות ודמם דכתב ומסים מסורם
לכל מין מירוס מכם לסוסיף ולומר ומסכיים קרבנות
מלם קדם מלמם סוס מכמסלי' יתי מוסר מסים מסורם
לכל כלומר מסיכם מוד מכנולם יוס ומקרם בנע מין
לתרומם כין לקרם כרמ"ל דמכ"ל ומקמר מלם דירמם
לומכרוכם מכילם לנע ומייכו מכל קודם מכיים
קרבנ מים מכל לפר מכמם קרבנות לם מצריך מכילם
מזכמם קרבנותים מומלם לם מסרי מסכילם מנמם
דקודם לכן מיכם מלם מלם נמלם ומ"ם מרי מקר
מכ"ם מי"ם מדמוכם מדברי מרמב"ם מכם מ"ם מסמוסר
כמירים מר מלם מכיים כמרמ מסור לנע נקדם לי כרמ'
דקיים מסיכם מל כלים מוס דדבריו דמסם מסוכים
נלמם ומוסר מל דבריו מקרומים לו נמ' מסכב דמצריך
מכילם לנע קודם ק דם מכיים קרבנותים ומיירי כנ'

מ"ם קודם מסמכול ומזוס מכי כמעע מדבריו דכמלם
מכיים קרבנותיו דמסור לנע ומ"כ מין כלן מסירם כלל
ונמלמתי מרכם מל מסכם מכ"ם דדקוק כמרים כמירם
ומסורם לכל מעמע דבריו מל מרמ"ים מכם מ"ם וכמל
בכירם מעיקמם מיכם דמם מסמע לפי מירוסו ים מס"רם
יותר מכוסרם ונגלים ומיים מסקסמי מכי מזוסן מדברי
מכמן מכם מ"ם מעמס מולך ומכמר מדברים מכמ"
מסכב ומיך דמם מעמ ולם דמם מסמרם ומסיומן מסמירם
מעמ כדברים מקדים מס כמקרים ומעולם מוס דמרמכ"ם
מכנוסו כמי מעמ מוס כם מסכב וס' מ"ם כוכמו
מעמוסר כמור מקודם מסכיים כמרמו מסור בכניעם קדם
מ"כ דמכל מכל נמר מכמם קרבנותיו מ"כ מכילם
לנע ומעמם דבריו מכמירוסו בכניעם וכמ' דוכמים
כמרמס כמו כן דלם מכל לעמוסר כמוריס בעמע קדם
מלם קודם מכיים קרבנותיו ודכוומם כמוכן כמי קודם
מכמלים זמן מכיכומו ומ"ם כונע דקדם ומיכו מומלם
ובכליים מוכם כמ"ם דוכמים לפוכן כינע דמייכו כזמן
מכיכומו דמרמכמי כמכל מרוך ומם מדר מלין מכיכומו
כו' מיכדכומן מכיכומו מייריכן זכריך לומר דמם
לכתב מרמ"כם כמ"ם מוכן לפר מכם זמן מכיכומו
מכוס ריומ נקם מכי דמ"ם מסור כמכילם קדם מכל
מם דמסיק וכתב דלם מכו מעלם זו מלם לכילם מכל
לכניעם כונעים בקדסים קודם מכילם ולמירק מיכם
דדוקם מכילם מיכם מעכבת לם כתב כן מלם מכוס
מעמוסר כמוריס דמלוקודם מכיים קרבנותיו מכו לינע
כדמריסי' מכל מוכן מין מוס לבר מעכבמו מן מכניעם
ומעמ"ל מוס דומק מכל מם כמכם דמ"ם מוכחת דמוכן
כונע מפילו קודם מקמזמן מכיכומו ומכו מפירמקי
לדברי מרמב"ם מכפירוסו דלם מסר מעמוסר כמוריס
מ ור נמנע מלם קודם מנמם קרבנותיו כך כמרם
לדברי מר"ב מכמנינ מכמכב' מעמם כמוריי מוסל כנניעם
לם קמי מדלמיל מיכים דמיירי לפר מכ"מם קרבנותיו
מלם דמכמם נעמוסר כמוריס מעמם קמר מכדין לם
מכיים קרבנותיו ומ"ם מכם דמיירי לפר מכיים
קרבנותיו לם כתב מלם לכילם : ח חרואה יום לם
כי' מר"ב מכוס מוס יתי זינם ומין יום מל מסרין מנמרם
מעו דכתי' מו כי מזו' מל כדם' מעוקלכדם מעלנ לנדם'
יום מם' מכין מ"ל מו כי מזוב דקדמי כמ ב כי יזוב זיב
דמם יומים רגים כלם מם נכדמם מי כי מזוב מל כדמם
מרי מלם כי מזוב מ ומם לרבנ' מוכלם יום מ לנמלם נדם'
מיעים מנמם ומר לינם מעמיכי ירמקם נמ' ל

ולא נמי מכיון דרבנן בי' מפני מנהג כדי שלא יבא לטמא בקיים ודאי לזיבה דשם רבינן ליה אף אבי אבות מד דתנאי ומר בכלל מדאורייתא לטמא נ' דסמיכים עמכי בקיים מד דעבידי מיהו כדאין נמי לזובה בפיום מעין מקראה נ' רגילין ומכין לרבות לא מ"ל בלא מת בדקה ומפילו מובלע ליה מרבה ומרבה אבי לא מדאורייתא לטמא מי כיתזוב דמרבי ליה מרבי לטמא כדי ומסבי ליה בקיים מד לא ומוה בכלל ומוכיח אבי אלא מאיבדאורייתא לטמא לא כי מוזב בכרייתא בס"ם ולמיל מס"ד מי מר"ב דלא יום מלימטן מבאי בכמה מן דמכא ר"ע שיש ולמיל דמנ"ע כדאיתא בס"ם דמירקין: ומבלה לערב וכו' כתב מר"ב דב"ם מכרי יום לא נמי מיזור וכלמיכא דנמי' מעור מיכא מובלע אלא ביום בדקין בעמכא ר' מ"ב דמנילא ומ"ם: ושמשאין מעכב ומ"מ מומל וכזנא קמכא מיש ולמיכן לא מרבמיב כלמעכב אמר מעכב אלא כל ומי זוכא בעמכא בדקה ומים לא ומי לרבות אמר וכתב מר"ב ומפי מכומל דמא מעמאין קמכי ולמי מדכמיב כל ומי ווב מומאמה כמי בדקה מכים מעמא מים ולעד מעמאמ אמ כומלא בכלא וכרים מרק קמא דזכים מכמ"ב דלכומלא מולין ומ"ב קרא לטמכמא בעלמא: גרגרן מי מר"ב מעמר לטמים כו' ומיין כמירומו ומא מכמנמי נמיא מרק ד דמסרומ: ומוריים מרומא בתוקא יום ומפילו בעמירי אף מלא נב דמיכא רמוים לכא לידי זיבה נמורם מרמנ"ם ובדבי יומכן דמער מכי נמ"ם:

ומבלה לערב ושמשה בית שמאי אומרים מטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן בית הלל אומרים מטורין מן הקרבן מבלה ביום שלאחריו ושמשה את ביתה ואחר כך ראתה בית שמאי אומרי מטמאין משכב ומושב ומטורים מן הקרבן וב"ה אומרים חדי זה גרגרן ומודים ברואה בתוך יא יום ומבלה לערב ושמשה שמטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן שבלה בין ם שלאחרין ושמשה חדי זו תרבות רעה ומגענו בעירתן חלוים:

נשלמה מסכת נדה

לא מסיים כן מלא מבא לידי מבא מעמ מרמא לאמר מבמ"ם ומבמרמין מיטיסלזיכא: מטמאין מכמב ומומב מלרבכן מטמא מאמי' בומלא מכמב ומומב נזרם מאו מיך לא ומטורין מן מקרבן דמא מבדם מעור ומעמ' מ"ם ורמאמ מ"ן מבמרמין לזיבא מסרי מבלמכרם מיש: גרגרן מעמר לטמים מעמ ירגילא כך מיך לא מבלבין מומאמ מעור: ומייבין בקרבן ומאמי' לא מרמא לאמר דמא בבים מעור ומאמ לא מערם כלל ובמבא מכמל זכא קמכ': מבלא יום מלאמרין דמבדם מבא מעור ומעמר: מרין מרבומ רעה מעמ מרמא מאמרי כן ומבמרמ לטלבין ומין מבילמא מבילא: ומבמן לבכין מומאמ ומערם: ובמילמן לבכין קרבן: מלוין מאם מרמא מבמן מבא זבא ומייבין קרבן בבמילמן ומאם לא מרמא מבמן מעור ומטורי מן מקרבן מלבמילמן: (נמלמא מסכת נדה)

תוספת יום טוב מסכת מכשירין הוספת יום ט ב

סיד מאר כדא מכמירין ומכבין מים למלר מאר כדא זבים מבל מקדי מכמירין מל זבים כמו מסקדימו מבקוב מגרי מכמירין נמרם ויבי כיום מסמיכי זובים בא ומא מים בוים מבמורמ כך כתב מרמנ"ם וקמים לי דמ"ב כדא כמי מקרמא מכמירין ולא מיר אלא מאם זבים מים ראוי למקדימא מל כדא מאמי מכמיסך למילור מבמוכים מאמי דין מוב מבורם כבמוב קודם דין מבדא ומאם מים לבדא דין קדימא מל זבים דמכימא מיומאמא

מסכת משקין

פרק א

כל משקה שתחלתו לרצון אעפ"י שאין סופו לרצון או שסיפו לרצון אע"פ שאין תחלתו לרצון הרי זה בכי יותן משקין טמאים מאמאים לרצון שלא לרצון ב' **המרעיד את הגרן להשיר מינו מ"ז קין בית שמאי אומרים היוצאין ואת שבו בכי יותן בית הלל אומרים הי צאין בכי יותן ואת שבו אינן בכי יותן** מפני שהוא מחכין שיצאין: ג' **המרעיד את האילן ונפל עליו כלי סכולו** ד' **המרעיד את הגפן ונפל עליו כלי סכולו** ה' **כל חבירו אוסובת ונפלת על חברת ותחתיהן זרעים אז ירקות המחוברין לקרקע** ב"ש

כל משקה שתחלתו לרצון דכיתא ליה בסכרמסקין כסכיל מקורם מקתרם מו לגמ' קמסיסין מעמ' מסין סוסן לרצון כסכמלו על מעירות לא כיתא ליה אע"פ מוי מכסר מ' כמי מוסי לרצון כסכמלו על מעירו' מכל בקמלקו כישמקיים מדבר קמס כמיכיו מכל מוי מכסר: מרי זה בכי יותן כלו' מאוכלין מכמלו מלים מקמקי מלוכסרין לקבלם מעם מכמן ומלך מסין מוס מוכל מקבל מ מעם עד מיכא מליוסים מן מקל מז' מקין מסן מיסיין מקן מלא דכמ דס מל דכמיב וכי יקמים מל זרע וכמל מכבלמס מליו מעמ מוס וכמיב יקוקריכן יותן מס יקדכיכא ליס מ"ס יותן דכיכא ליס: מקמקין לרצון מלא לרצון כיון דמסמין מן מיקמן ומכמירן כמים כמקל ומס כמלו מל מסמירן מ' מלא לרצון מסמקין מותן רלא רעיכן דכ מא ליס מלא כמכא מקמס קודם לטומקא דכמיב וכי יתן מים מל זרע ומדר וכמל מכבלמס מליו מכל כמקמקס ומסוקא כמיכמא כנגן מקמקין מקין לא נמיכן דכיכא ליס: כ מקרעיד מא מלן מכמכמו מו מא מס ומקא כנין מטכיא מס מרב מרן מו כזיא מן מקא מוכבלא ומסמר כין מכמי מלגן: מיכו בכי יותן מס מקמא רעדא זי כמלו מי נמסים מכמלן מל מירות מקמקיולא מוכסרי: מיוכלים ומא מכו מקים מיוכלים מקמא מרעדא ומקים מכמלרים כמלן ומכלו מקר כן מל מירות מוכסרי מלמסוכי מלמסכיכמו ומכלוסים דמו: מעכי מסוא מקכוין מיכמו מכלו מקכוין לאוכיא כל מסים מן מלן ומכמלרים לאו דמקים מליכו ולא מכסרי: ג' מקרעיד מא מלן מל מירות ומכלו מל מכרו מל מלן מקר ומאוקו מלן כמלו מל מורמים ומל מירקות מקמכרים לקרקע ומקמקא מכוקא מל מותן מורמים מקמים מרגילין לקמקות מותן מו מנמסים מכמלו מליון: ב"ש

וכן כמסס מ"מ מקכא לידי זיכא מא"כ מסיקא כל נדא ומול דיולדת מכיקי כדת לוקא מקמ' כמי' כמ' מוריה קולם לגרסת זכיכ מכנמא מקים מ"מ מ"מ מ"מ מל ככא לגמכים מכמירקי כיכיסו מ"ל לגקרי' מכמירין לגמיסן כמו מקים קרומא בקוכא מו לגמרא מקר מקיסן מוטיל וכמקרא מקר בכא ולא כמכך כמא מקר מידור מ מקרא נמסר לי לגר דסס כלא קדים כמורא מף לגכמירין מכן דמל מקרא כי דיך כמים לי ומקא דיך מ מים כדא מ"ו' ינל ומכיח ולא זיכא:

פרק א' א' כל מקא ומכמא מן כמו מכמכס מ"ל ומכיכן לא ו כמכ"ל פרק כמלא ומקס מירא מ"ל מקיכא ילמי' לא: **שתחלתו** לרצון מירא מ"ל כמכי' מקול מקמרא מו לגמר מקמיסין מל מלום כדלק מ"ל מכמ ב': **חרי** זה בכי יותן כמב מ"ל מ מקין מוכל מקכל מומא' מר מיכא מליו מים כו' מי' מכמלמו מא מקא מ"מ מקכלים מכמר נמקומר מין לך מלא נמו מליו מים ומסו מומר לגמר יכא מליו מים דמל כמי' מקומא וכמ"מ דמולין דמקלא מכיא כמס מקין (זרעים) מקכלין מומא מלא לכמיתלמו מירמל כדמקריכן נמ"כ מס מקא מומר מסוכרים מקין מקא מא מכל מקין לך מקוכרין מל מרגים מנוי מכלא מ"כ כלין מקכלין מכמ מד מיכלמו: משקין מקים מקמקין לרצון מלא לרצון מיין נמסר' כ"מ"ר ומוד מיין כ מ"ג דמכול יום: ב' **ואת** מכו בכי יותן כמב מ"ל דמסוכי מקמוכיכמו וכמלומים דמו מיינ"מ כמסר' נ"מ"ר וכמי' מר"כ מס מסר' ו': **ואת** מכו מיכן בכי יותן ומקמל מכרו מקו' לגקים מרמב"ם מ"ג מא' מומא' מוכלין: ג' **המרעי'** מא מלן וכמל מל מכירו מו מוכא וכמלא כו' ומר"כ מקמי' וכמלו מל מכירו וכן מוא בכ"מ ומקרם מר"כ מקמירא כמלו. ולעכין מיסיו מוכסרי' מקמי' מל מורמי' ירקו' מקומרל וכן מירם מרמכים (מקרוא) מג ב' מכל

שבל כמנהגו מלא עזמ"ל מעקיק כני' ספר וכמל כנ'
ובמלוכו ומקיק דכרין מס כמ"כ מסוס מס מקרמיד
מסלן לסמיר מקבנ מים וכמל מל מבירנ מן מסוכס וכמלס
מל מכרמס ומקמיס זרעים כו' ובמלו מלמירוק
מקמוכרין מס כנמו בשוק
מים מירוק מלוסין לס
מוכמרומכי מסוקס מ"ס
מיכס מסוכים מלוסים
ברכון לפי מלס מקכוון
מימלו מל מוקס זרעים
מירקוק מקמוכרים לקרקע
נמלו מיו מוק ז' מי ומרקוק
מלוסים מכמל מלס מקכין
מימלו מליסס כי ן מכמכוון
לסמירס מקמילן ובסוק
כמלו מל מקלוסין מוס ליס
כמלוסין ברמון מה כמן
ונכמלמי בכמל מכמקס כל מירס מרמב"ס מלמכיכו מל
מקמכס מוקס ומכקס מירס מקר ומוק מן מדרך

בכי יוחן מ"ר יחושע משם אבא יוסי חלי
קיפרי איש שבעון תמוח עצמך אם יש
משקה שמא בתורה ער שיתכוון ויחן שנא'
וכי יוחן מים על ורע: ד' חנוער אגורת
של ירק ווירדו מצר חעליון לתחתון כ"ש
אומרים בכי יוחן ב"ח א מרים אינם בכי
יוחן אסרו ב"ה לב"ש ות"א חנ ער ארץ
הקלח חוששין אנו שמא יצאו מן חעלה
לעלה אמרו

ב"ש אומרים בכי יוחן ב"ה אומרים אינן
בכי יוחן א"ר יחושע משם אבא יוסי חלי
קיפרי איש שבעון תמוח עצמך אם יש
משקה שמא בתורה ער שיתכוון ויחן שנא'
וכי יוחן מים על ורע: ד' חנוער אגורת
של ירק ווירדו מצר חעליון לתחתון כ"ש
אומרים בכי יוחן ב"ח א מרים אינם בכי
יוחן אסרו ב"ה לב"ש ות"א חנ ער ארץ
הקלח חוששין אנו שמא יצאו מן חעלה
לעלה אמרו

ביח מבלי לשורים מיכן כבי יוחן דיוקמ מיש
מיכלו מירוק מלוסין מל מוק ן זרעים מים מלוסן מקמ
מוכמבלי דבעים המיכמ ליס ומוכמרו מכירוק מכמלן
מן נבי מוקן נרמים נקבל מוכמס: וכ"מ נמרים
מיכנכבי יוחן כיון דלמ
כמלו לסדיס מן מלמן מל
מזרעים מלמ מלמן לסלן
מסר: מלו ק מרי כך מים
כיכוון מכמון מס מקוס:
מד מיקבוון ובבי מוקיל
ומלמן לסנלו מסכס לסכ'
כמלו מין מו כוכס ומכמוקמ
דכיק מלמקמר: ד'
מכוכה מנוכמ מל ירק כנון
ירק מירדו מליונמים מו
מכמל ומים מלמ לרכון
ומכמרו כדי מיכלו מים:

קומסים מכו כלומר לדבריכס מים לכו לסוס נס לוס:
מעלה

מכמ"מכ"מ ומרמב"ר נומס נ"כ כני' ומסר' ומסר מרמיד מלילן מו מסוכס לסמיל מוק ן כ"מ מבני כיון מסמכיין
לסמיל מס מלמלוק מ מסוכס ומיקלס מוד מורך מיסלרו מליסס מסקין (מס כן) מקמכמ כמילמ מלמ ומסמקים
מלמיו מקמכס מסמ מיס ומרי מוק כמו מלמיד (לסמיר) מס מסקים מל מזרעים מקמקיס ומרי מן בכי
יוחן וכ"מ מבני מלמל כן מיכו כמרמיד (לסמיי) ומכו מקקין מזרי מיכו מקכוון מלמ לסמיל מסוכס מכמס ומס
לנקס ורעים ומרקוק מקמוכרים מקמיס רכוקמ מוק לב"מ מלמל מקמוכרים כמלמ מכמר מס כמלמו ומקמ מוקמ
מליסס מרי מן בכי יוחן מ"כ מס כמלמי מס כמילמ מסוכס ומקמקים מליסס מבני מ"מקמליסס ומכמר מלון
כמלמ ומרי מן מוכמרי ן ומלמל מכנכו מיד וב"מ מבני מיכן מוכמרין וכמכ מלין מכ"מ מסמקים ומק מלמ רדומק
לומר דמסמומיכן רבוקמ לב"מ לליס מלכמ מלכמ כוומיסומ מ"כ ומיין כמקכס מ"מיר מכמוכ כיומ נמס לבמב"מ
מיר מיין כיומ כומ כמוס מקכמ מבוליום וכמכ מור מכ"מ ומל נמ"מ ומס כמלמו ומקמ מיומ מליסס מרי
מס בכי יוחן מקמנ מלב"מ מיכס בכי יוחן ומקמ מ מכי' כמ"ר דמכמירין נבי מירוק מכמלו למקמ מים ונבי כמוק
מנמרס ובבי מומס מסיס מלמס מוכמומין מקמל מכמלו מסירוק כמים מכקרקמ כמסוכיס מסירוק מקמ
מ"ל כמלו כמלו כמים מלוסין ומיכס כמקמ דמ"מ כמכמל מים מל ירקוק מקמוכרים ומלמו ודומק דמקו מכי
מקמו מלמ כמ"מ מ"כ ומרכרי מרי"מ מומס דמוכרומיקלס מקיס כלל כמ מקמקים דכריו מס דמס מקומכ'
מ מיכן מקו מס מ מס ומדים ומכמ מקוכ מקוכ מ"כמ מקמקס מוד מכ"מ מקכומר לנמ מקס כמכמלמו ומיין מומס
מליסס מוכו כ"מ מקומ מכי יוח ן דמקמ ודמי מכומ מליס: מנ מוכס רמיכו מכמ מל מילן מרים ומ ן מכמרים
ומרמכ"מ מי מוכס מקמ ומיין מ"מ כרמ"נ דומים: משקה מקמ ר"ל מוכמר כי מרכס מוכרים כמקכמ מומקמ
מקמ כמכור מוכמר ומסור מל מדכר מסיכומוכמר מדמב"מ כמקמס דלקמן: ד' חנוער מנוכמ מל ירק מירס
מר"כ כנוירק מירדו מליו נמסים וכי' נמכמרו כדי מיכלו מקכו מים ווירדו מכר מקמליון לכר מקמקומקלמ
לקלמ כמ"מ כבי יוחקכ'ון דמקמקמ כמקמ כומור מוס כומקמ ליס מ מכרו מים מכר מקמליון לכר מקמקמן ומקמיך כמ
ומלו מקים מקמ מנוכמ מקמיר מכמר ומכ"מקמ מיכו כבי יוחן כיון דמים מקמן מלמ מים מלומקמ מנוכמ בכר
מקמליון כמי דכר מקמקמומיכומקמ ליס מירדו דרקמס מ"מ כלמנוכמ מקמק מים ומקמקומכס מוס לכמליומכס מילכ"מ
לב"מ ומרי מכומר מקמ מקלמ מקר ומי מומקין מכו מקמ ומלו מקלמ לכלמ נקמים

ומי

אסרו לחן ב"ש שהקלח אחד ואגודה קלחי
הרבה אסרו להם בית הלל חדי חסעלת שק
מלא פירות ונתנו על גב חגחר חוששין אנו
שמא ירדו מצד העליון לתחתון אבל אם
העלה ב' ונחנו זה על גב זה התחתון בכנ
יותן רבי יוסי אומר התחתון טהור: ה
המסחק את הבריש והסיחא שערו בבס תו
רבי יוסי אומר תיוצאין בני יוחן ואת שבו
אינם בני יוחן מפני שהוא מתכוין שיצאו
מכלו; ו הנופח בערשים לברקן אם יפות
הן ר"ש א"ם אינן בני יוחן (וחכ"א בני יוחן)
ותאוכל שומשמין באצבעו משקין שעל
ידו ר' שמעון אומר אינן בני יוחן וחכ"א
בני יוחן המוסן פירותיו במים כפני חגנבי

אינן בני יוחן מעשה

ובי שיבי דמקם אין מוסטין ש"ב נאגודים לא כיסוי
מסקלם אקרמי לא דמי מגודים לקלם דמס קלם מ"מוס
וכלמלין מנו דין מ"לאס מכל מגודים אין מגרש לאמוק
כלקלמין מכס אמרכמו מסמו מוסים כל מלין מנקלם מ"
כל"ל לפרס מגר"ס: חרי
המפלס מק מלא פירות כו"
עיין בעמכמו מ"ד: אבל
אם מפלס כמו מכל מרס
מסתך כלו כמס מוסיכם ב"כ
מגר"ס וכן כמס מגילס מ"
מ"מכמ ב": דיא מקקין
מגזר מלא כמכוון מיכלל
מסק מקקין מכל כמכוון
לסנין כו מסק מעלין מלא
יכלל וכמכ מלילם מקקין
מ"מ לרבין מרבי"ס: וכמכ
מעור דמלכס כל' יומי מכל
בקנגרו מ"ד מסמ"מ כמכ
כמ"ק: מחוד ר"ל מיכו
מוכמר כי מרכמ מ"מערי כו'
מרבי"ס כמו מסמקקין
לעיל: ה המסחק וגר"כ
מעמ"ק מוקן וכן מיכי לס כמ"ם מ"נ דכריקות דק
מ"ו מכ גר"ס מעמ"ק כנ"מסמר וכן מרבי"ס נמירו
ונקבורו מ"נמ"ם: חברישה ונוס מקוכר לקיקמ
מו כמל מלי מלא לרבן מרבי"ס: והסיחא מערו
בכמוקו וסכ"נ מעמ"ק בעמרו ובכמוקו וכן מעמ"ק
מר"ם וסכי מ"יכ לסכמ"ם דכריקות ומרבי"ס מעמ"ק
כנ"מסמר כמירוסו ובקבולו ומס מסוקס מערו בנגדיו
לכנגו: היוצאין בני יוחן מ"נ דמלא ילקס מכוקל
מ"כו בני יוחן (כ"מקן בעמכמ ב מ"ד) מקס מסוס
דנא כיקס ליס דמקו וס כ מ"נ דלא כיקס ליס מקיקמ
מ"מ כיון מס"מנמו לוקקי לסוני"מס מס מקס מקסכיכמ
מו דכריקות: ו דברקן אם אם יפות מרבמ מעוסים
מגליכו בנמיכמ מעולין מעוכים דומין אם נמעמ
ונקלם מ כמכוסמים כו כודמ מ"נ מל מגר כי מיוקו
מקבל מליקות כמרס מוק מל מקיקמ מקכיכוקו. וכמ"ל מ"מ מגרמו מקוק. מרבי"ס: ולדבריו מ"נ מיכול
ר"ק מעמו מל מגרמס כרמירס מר"כ מכל מוקן מליקמ ומז מ"מגוים מרמיס נמכמ מכמיקמ כים מליני רבן
יו"ס כמ"ם כמירוסו גם נקבורו מלר מס"מ: ודברי מר"כ מוקמ"ן מקמ"ן מר"ס: מרק ב זיקק

פרק ב א זיעת בקיס בורוק כו' ואפילו אין מעמיד
מרקב"ם כפירושו ובמכירו מ"
מעמ"ש: **בורות** מיקין ומערות מעורבים בכתש
לזוכבי ומשן כמדר זס כמכבש ל' מ"ק דמקושות: **"בא**

מעשה באנשי ירושלים ששמנו דגילתן
במים מפני חסיקרי ושחרו לחן חכמים
חנותן פירותיו בשבולת חנחר לחב"אן
עמו אינן בכי יוחן:

פרק ב זיעת גתים בורות שיחין
ומערות שהורה זיעת הארם
טחורה שתה מים טמא"ו הזיעו עתו טהורה
בא במים שאובין וחזיע ויעתו טמאה נסתפג
ואחר כך חזיעתו טהורה: **ב מרחץ טמאה**
זיעתה טמאה וטהורה בכי יוחן חברכה
שבבית הבית מזיע מחמתה אם טמאה זיעת
כל הבית שמחמת חברכה טמאה: **ג ב'**
בריבו' אחת שחורה ואח' טמאה המזיע קרוב
לטמאה טמא קרוב לטהור' טהור מחצה
למחצה טמא ברוב טמא שבללו עם ברוב
טהור אם רוב מן הטמא טמא ואם רוב
מן הטהור טהור מחצה למחצה טמא בטעריות
שישראל ועכו"ם מאוילין לתוכה אם רוב מן
הטמא טמא ואם רוב מן הטהור טהור מחצ'
למחצה טמא, מי שפיכות שירדו עליהן
מי נשמים אם רוב מן הטמא טמא ואם רוב
מן הטהור טהור מחצה למחצה טמא אימתי
בזמן שקדמו מי שפיכות אבל אם קדמו מי
נשמים אפילו כל שהן למי שפיכות טמא:

ד הטורף

מסריקין ויפלקסו מל יפתם פכסים ריקים מקרגעיכן
גוברין מריקין למן מלן סרק מפיכו מוסס מירוק מ"מ
מריקין נכבי מכזכל יסמעמ קורין לנכבי מרקיזיס גוכרמין
מקרין ל"לם מים מקריקון כיסול כמרוני מקלמת דכמ'
מכוקין מי' גולכין ומכמין:
כמכולת מכבר מכיל מכסר
ומרוכם מיתין למן מכולת
מסמקבי: למכיתן מעו מלם
מים יכול למוסמן ומפיסן
נכסר: **זיעת** בקיס מיורם
מ כמ מכסרת מורעים לקבל
מוקמם: ז מעיי מסמ דמסמת
מעים מים ודוקמ כמ בת מקוכל
מלם מכמי לם דמקמ מל
דמסמ מ"מ מל מים מכמו
לם לרגון כמלמו: **ב מרחץ**
מעמם מל מים מסוכין:
זיעתה מעמם מכסרת מם
מעירות ומטמאתן: ום מורם
כלומר זיעת מרחץ מטורם
כנון מרחץ מל מי מעיקלמו
מים מסוכים מכמו מרי מים
מכי יוחן מסמזיעם מכסרת
מם מעירות: מם מעמם
מכריכם מלמיעם מים מ"מ מכל
מעמת' מכסרת ומטמאת מכל
מלם מעמת' מים למ זיעת
מכי' ומסוי': **ג** מרחץ מעמ
מכמ מעכרי כלים מעמין:
מכללו מסרמו ומרכו מם
מרחץ מסור מכמ מן מעמת:

ד מם רוב מ"מ מעמ' מעמ מכמי' נזרו מל כלי מעכו' מכמעמו
ומכרן ומפיכן ומם מעמכלים מיחזרו למוטמן מיסכם
מד מיוס מלמן ג' ומ"מ ומ"מ ומ"מ: נמטריות
כמין קדרות מטויות למטמין כמם ומלמון מרכי קורין
למן כמרלמ: מ"מרמל ומכו"ם מטילים למיכן מטמיכל
לכל מנדיקן: מי מטיכות מים מרמכו כמן ומומכים
מומן למ"ן ומכיקת מעמין מן: מ"מעי מעכמלין מי מסמיכ מ מרוב מזמן מקדמו מן ומ"מר כך רכו מליהן מי
בטעים ומטרוס מכל מם קדמו מי נמטים מפילו נמלו מליסם מם מ מי מטיכות מעמים:

ד מעמסר

ד המטהר את גגו גרסינן ולית דגרס הגורף את גגו פירוש שטח גגו היינו שטח לו טיט לחזקו והמים הנופלין עליו כשמטהרו או כשמכבסו בגדים המים הנופלין מהן והמטפטפין וכן המים שמכבס בהן את כסותו : וירדו עליהן גשמי' הן מים טהורים והגג או הכסו' מכשפים מים : אם רוב מן הטהור טהור כגון שהמים שהקלח היה מכסף השמים (רקי') ולאחר כן מכסף המים עבות כידוע שרוב מן הטהור : אם הוסיפו לנטף המטהרים הטמאים לירד זו אחר זו יותר שהקלח הטהור דודאי רבו ועכשיו הפין השמות שהן יותר גדולות מהם הפין בקלח ואין הכי' כרבי יודא : ה רוחץ בה מיד לאחר שבת ואין צריך להמתין כדי שיחמו דכיון דרוב עכו"ם אדעת' דעכו"ם הוחמו: אם יש בה רשות שהלכות קרויות רשות שהכי שרשות בידם למנו' כרצונם ולאו דוקא מלך אלא אם יש שם אדם חשוב שיש לו ? עבדים שמחמין לו ? קומקומין' וכו' ככל אחד מותר לרחוץ בה (מיד) ואע"פ שרוב העיר ישראל דאדעתי' דהאי אדם חשוב הוחמו: ו היה בה ירק נמכר ירק שהקלח בשבת נמכר לא"ם : אם רוב עכו"ם ליקח מיד דכיון דרוב עכו"ם אדעתא דעכו"ם נקלח : כדי שיבואו ממקו' קרוב היה הירק ואע"ג דהוא הובא ממקום רחוק אין צריך להמתין אלא כדי שילקטו ירק ממקום קרוב היה בו ירק ויביאוהו משם שלא אמרו חכמים ולערב ימתין בכדי שיעשו אלא גזרה שמא יאמר לעכו"ם בשבת לך והבא ובשרולה שצריך להמתין לערב כדי שיבא שדבר שהוא מאיליו ממקום קרוב לא יאמר לעכו"ם להביאו בשבת: ואם יש שם רשות ליקח מיד דאדעתא דאדם חשוב רגילין מביא להביא ולא אדעתא דישראל הביאו :

ו אם

חטורף את גגו והמכבס את כסותו וירדו עליהן גשמים אם רוב מן הטמא טמא ואם רוב מן הטהור טהור מחצה למחצ' טמא רבי יהודה אומר אם הוסיפו לנטף : ה עיר שישראל ועכו"ם דרים בה והיה בה מרחץ מרחצת בשבת אם רוב עכו"ם רוחץ מיד ואם רוב ישראל ימתין כדי שיחמו חמין מחצה למחצה ימתין כדי שיחמו חמין רבי יהודה אומר באמבטי קטנה אם יש בה רשות רוחץ בה מיד : ו מצא בה ירק נמכר אם רוב עכו"ם לוקח מיד ואם רוב ישראל ימתין כדי שיבואו ממקום קרוב מחצה למחצה ימתין כדי שיבואו ממקום קרוב ואם יש בו רשות לוקח מיד :

ז מצא

הוטפים את הראשונים שהלך כאן בתרא' דאליבא דרבי יוחנן ר"ב הכל אין כראה כן מדברי הר"ב דבפירוש המשנה ד' ה"ק דמקולות דהתם מיירי לקמי' דהכא ובלא מיירי התם בשי השניות השוטפים דוקא גם מדברי הרמב"ם עצמו בפ"ה שהלכה מקולות כרמב"ם דמיירי במשכין ובקולין ולשון הרמב"ם שהלא ידעתי שהם לזה ואולי מפני שהטעם שהכלו בקלח הוחזקו גם הם כמו השניות שהכל בשכם כפילקם ע"כ : וכתב הר"ש ז"ל שהלפי מעמד אפילו לא כאלו מי השניות כמי ז"ל דלא גזור אלא היא מה מי השניות והמים הנא ע"כ :

ה רוחץ מיד עיין פ"ה במסכת כ' פ"ב דכיבה: באמבטי פירושו במסכת ד' פ"ד דכלדים :

ו כדי שיבואו ממקו' קרוב כדי שילך העכו"ם ויקלם ויבא ויאמרו שהלכה ויחזור לכאן ואף דלא הזכיר שיעור הלוים לפי השוה כשיעור בשעה מועטת · פר"ן פ"ג דביצה · ונ"ם שר"ב שלא אמרו כו' אלא גזירה שמא יאמר לעכו"ם לך והבא כו' כלומר לך ולקט וכן לשון הטו' דביצה פ"ג : ממקו' קרוב כתב הר"ב ואע"ג דהוא הובא ממקום רחוק כו' ובמסכת ד' פכ"ג דשבת דתנן אא"כ באו ממקום קרוב ופי' הר"ב שנודע לנו בבירור שבאו ממקום שבתוך התחום כו' ולפי זה מקום קרוב שיבוא בתוך התחום ול"ב קשה ע"ם שכל מקום דשבת ומשום תליכן דממקו' קרוב דשייכו בתוך התחום כאו ושם יש לחלק דהתם לתבין עם ולווסא שלחא טובא איכא למגזר שמיוכיובא כום כתבו התו' פ"ג דביצה דף כ"ד דיש חלוק בין מה לדברים אחרים דלוותא שהי שלחא דהכל יודעין שתוכלו בתחילו ואיכא למגזר שמי שכל הר"ן גם פ"ג דביצה גבי עכו"ם שהביא דורן לישראל כתב אלא כשמחק לו שיכן שכילו כדי שיבואו ממון לתחום ושביא עליו שמחכי'

דהכא ומחמירין איכא דלמה כתי דתכי' לה קתני כדי שיבואו ממקום קרוב אלא ביידעינן בודאי שהובא מחוץ לתחום ישראל ואיכא ולבא שהוא ול"ב מקום קרוב דהכא לאפוקי מקום רחוק ובדליכא אוך לתחום ואין מקום קרוב דהכא כמו מקום קרוב

לעכ"ג דסבא וכוס טוכל לתרן דברי הר"ב נם כזוסמין
מילוק כין מת לירק דסכם אלא דמקום קרוב דסכם
לשמוקי מקום רחוק ולעולם כמוק לתמוס וצריך לסמתין
עד מיכולו מתכו אכל אין מוסמין מתם כל מתקום יוקר
דמוק עוס: ן אם רוב עכו"ם
עכו"ם פירס הר"ב ומוקר
לשמכילו ככלות וכו' בידים
וכ"ם אלא יקזירו לו אכילה
ולכוקים רבי מס"ק דכקיבו'
וכ"ם דלעכין מקום כמס
מיכו כן כדתכן כמסכת ז' מ'
בתרא ליומא: ואם רוב
ישראל פירס הר"ב
ומייכים לסקזיר לו מכרמו
כישראל ורכוקא קולין
דמוכילין מתון מיד ישראל
דמתר רבנן מתקזיר מכילה
לעכו"ם מלוי מכתו' מו' לתמקמו' מרוס מת מנמא מסמוס
עכו"ם לסמיכוקן מל ישראל וכמתר לא יתכם ה' מלוס
לו רבי מס ומת"ב ד' ן' מין מולכין כתמון מתר ברוב
ל' מי' הר"ב כרמיו דכ"ב מ"ת כמכמ לילו מתקון כסיקר
ומרמת כתכם לו' מר"ם ומתו' דכקוב ולוסמי' לא מני
לסוקמא דכמיכן מרי רוכא כמ"ם כמ"ק דכקוכות:

מחצה מל מתנס ישראל פירס הר"ב לעכין כוקין
דלקוויר לכילה לא מכית מתרת דמ"כ לעמי
מלכת' מלניכמו מסדרי רבי דכקוכות וקסיס דכל מיכך
כמי מלניכמו מסלדיולא מתכרס כמו לעמי מלכתא מלא
כרמא כמו מכתכו מתו' ליומא מ' כתרא דקמ"ם דכתכ'
מל מתנס מין מתזירין מכילה דמ"ל מייתי ראיה דיסיל
מת וסקול מ"כ. ומ"ם הר"ב מור מל עכו"ם מנמא מור מל ישראל כו' כדתכן בתמכי ' ג' מ"ד דב"ק ומכמו מתו'
קומא דמ"כ מ"ת לא מתר מתנס מל מתנס עכו"ם ומכנא קורא גוילן לקורא דגוים מ"כ מלמר דמכן מתנס מל ישראל
מכנא מור מל עכו"ם מסור ' ח אם רוב עכו"ם מ"ג לכבריו מיין כמי הר"ב דב"ג: אחר רוב בכתקומים
פירס הר"ב לתמת מל עכו"ם מים מ"ם דבר ומתנס זו קנת רמיה לדמת כתי מכתכתי בתמס כתנכא ט' כ"ג דמכו"ם
דמדין כיתי ר' לא סוקר מת מל מלטר ודלא כסר' ן מכתב מכיתי רבים מר אחר רוב מוכלי מת מיתס כ"ל
דמת מיתס מים מכתנס דכמלי בתים מוסין בנתיכן יוקר מן מכתקומים ולמיכך מין מולכים בו לתר רוב
כמקומים וכן כמת קיבר מיליכא דרבי יסודא וירמא לי דמ"ק ירו"ל לא מ"ל מ"ר כ' מתריס ומר כי לתריס
לכמתריס דמ"ק כמקומים מוס מ מת קיבר ובמתריס דרבי יסודא כמלי בתים מוסין מת קיבר ומת מים מתמר
דלמ"ק כמתריס דרו"ל ב"ב נ"כ מוסין מיתי כמו כמתריס דמ"ק. ומתר מכתכתי"ס כמו לוי דברי מבר"ם ובתיב
כמן מת מיתס כ"ל מת כמלי בתים מתיכס מל מקומים מכ"ל.

ם מולכין

ז מס רוב עכו"ם ומוקר לשמכילו ככלות ומרמוס
מקנים ומרמסים: ומס רוב ישראל ומייכין לסמזיר
לו מכרמו כישראל ורכוקא קמ"ל דמוכילין מתון מיד
יתר מזכס מו ומס מתריכן מוקי מתיכס מסוקקים מוכס
מו מדרמיתי מליך רמים
מסוס ישראל: מתנס מל
מתנס ישראל לעכין מוקין
מסס מירי מנמ מור מל ישראל
מטלסקנ' מוק בלבד ומיכן
מטלס מוקמלס מרין מור מל
עכו"ם מנמא מור מל ישראל
לכין מסבין מוקר מטלס
מוק מוס רמנמ (מתר) לים
מייתי רמים מלא ישראל
מכא ומקול ולמתר כל מדבר
מוי מסק ומכים מו לסמתיר
מי מסדנו מיכו כמיב מליו
קרם מסק נרכס נס מסמק ומיכו כישראל נמור מד
מ מסב ל לסס בילוס: מתר רוב מקמליכין מזיכו
מתר מת מ"ם ומת"ב ל מי מסן מוקם ומכיו לא
מיקם מס מלא עכו"ם מתנ כיס מסודים לסמליך
ומין מלכא כרבי יסודא: מ רוב כמקומים מס רוב
כמקומים עכו"ם מתנ מתנ מ מורס דמת מל עכו"ם מיס מים
לכר מנזרו מוכיים: מת מסס מת מקים: מת קיבר מת
מליכא מקים: מתר רוב מוכלי מת קיבר מס רוב עכו"ם
מתנ לסירא מ' נמי ים לתרס מתר רוב כמקומים מתר
רוב מוכלי מת מתס וכו' מס רוב ן מברי' כמת מסור' ומין
מרי' לעמר ומס רובן מעי מתרן מתנ מתנ' ומרי' לעמר:

ם מולכין

מ מולכין
מת וסקול מ"כ. ומ"ם הר"ב מור מל עכו"ם מנמא מור מל ישראל כו' כדתכן בתמכי ' ג' מ"ד דב"ק ומכמו מתו'
קומא דמ"כ מ"ת לא מתר מתנס מל מתנס עכו"ם ומכנא קורא גוילן לקורא דגוים מ"כ מלמר דמכן מתנס מל ישראל
מכנא מור מל עכו"ם מסור ' ח אם רוב עכו"ם מ"ג לכבריו מיין כמי הר"ב דב"ג: אחר רוב בכתקומים
פירס הר"ב לתמת מל עכו"ם מים מ"ם דבר ומתנס זו קנת רמיה לדמת כתי מכתכתי בתמס כתנכא ט' כ"ג דמכו"ם
דמדין כיתי ר' לא סוקר מת מל מלטר ודלא כסר' ן מכתב מכיתי רבים מר אחר רוב מוכלי מת מיתס כ"ל
דמת מיתס מים מכתנס דכמלי בתים מוסין בנתיכן יוקר מן מכתקומים ולמיכך מין מולכים בו לתר רוב
כמקומים וכן כמת קיבר מיליכא דרבי יסודא וירמא לי דמ"ק ירו"ל לא מ"ל מ"ר כ' מתריס ומר כי לתריס
לכמתריס דמ"ק כמקומים מוס מ מת קיבר ובמתריס דרבי יסודא כמלי בתים מוסין מת קיבר ומת מים מתמר
דלמ"ק כמתריס דרו"ל ב"ב נ"כ מוסין מיתי כמו כמתריס דמ"ק. ומתר מכתכתי"ס כמו לוי דברי מבר"ם ובתיב
כמן מת מיתס כ"ל מת כמלי בתים מתיכס מל מקומים מכ"ל.

ם מולכין

ם סולכין אחר רוב מכמין אם רוב מכמי ישראל: כאשר
מוקדם דאין מלכם כדר דאחר כאשר מכמעלם מקמאין
אם ידורכ מוקדם מכמי כמוכר ורוכר מצאם מכמאם מל
מכמלם אבל לא ירא מ' מאמוקם: י אם רוב מכמאין
לבתיאין אסור מלאכר:

מ מצא בת בשר הולכין אחר רוב השבחים
אם היתה מבושל הולכים אחר רוב אוכלי
בשר מבושל: י המוצא פירות בדרך
ז רוב מכנ סין לבהיזון אסור ולמכור
בשוק הייב מחצה למחצה דמאי א צר
שיראל ועכו"ם משילין לתוכו אם רוב
עכו"ם ודאי ואם רוב ישראל דמאי מחצה
למחצה ודאי דברי ר"מאיר וחכמי אומרים
אפילו כלם עכו"ם וישראל אה"משיל לתוכו
דמאי: יא פירות שניה שרבו על של
שלישית ושל שלישית על של רביעית
ושל רביעי על של המישית ושל חמישית
על של ששית ושל ששית על של שביעי

שתולכין אחר רוב מכמי ישראל אבר מ"ר מם רוב מכמי
ישראל מכמר מיקרא דאין מלכם כדר וכו'
וזה לא כדאמרת מלמיכו דכמי מכמ נ"מ לרמקלים
כמ"ם מם: י אם רוב מכמאין לבתיאין אסור פירש
מר"ב מלאמר דאין לא
דאם מכי מכים ולא מקמיב
מרים ומ"ם מר"ב מ"מ
דאמור לבי מרגילים לאמר
קודם כו' מילכך כו' מסוף
בחזקת מעוסר כך כתב
מרמב"ם בפירוסו וג"מ
דאמו' דרגילים לאמר יאם
בחזקת מעוסר ויכא מכלל
דאמ"ל ודוקא לוא דאמכמיכו
לבכיל מכמכמי ומכי דאמכיל
דאמ"ל כדאכן רמ"ג דדאמי
ובמכירו מ"מ מם מאמר כמ'
מם דאלמם מפלין לא כקבע
לאמר: אם רוב מכו"ם
ודאי כתב מר"ב ר"מ לאמרי'

דמ"ל מ"ן קכין לאכו"ם נמל כו' בנר כתבתי בתמכם מ'
מ"ק דאמ' מכו"ם דזו מסמ פירומלמי בלבד ומייכו
דמיים מר"ם ומפילו"ים קכין מ"מ ודאי מ"כו מעוסר
מוי: ואם רוב ישראל דאמי פירש מר"ב מגריך
לאמרים מכן פירומת מעסר ומעסר מכי מבל מעסר
בלמ"ן קמאמ"ם כמ"ם מר"ב בתם דאמ"ותוד כמוס מכמב
מעסר מכי ומוס מ"מ מם מבל מרמם דאכמ דאמכן אל יכמ
דר"מ קיימין דגריך לאמרים אם מעסר דאמ"ן דלדילים
מעסר דאמ"ן אמ' לזריסכלמכן בתמכם ד"מ"ם דיכמו'
זלמלי דאם לריא לא מאמירו בדאמי מומיל ורוב מ"מ
מעסרין מן וכיונא בזה מכתבתי לאכין מוכן כמ"ק
דדאמי ומם מ"מ כיומ דלא פירש מר"ב בריומ מתכם
לאמכם דאמי מגריך לאמרים כו' מלא מכמ מ"יגריך
לאמאו' דאם לר"מ מ"מ בלמתר מלא מרומת מעסר ומעסר
מכי כדר"ל: ומשר"ל מ"מ מ"ל לקוכו דאמי מכמולמי

מל

ילומת מ"ישראל אחר מ"ל לקוכו ומ"מ לא ידמכא מת מ"מ אמי דאמ"ן ודאי מרומת מילא בא' ומ"ת ומת מעסר
מ"כם מלא מ"מ"ק כמנא כמים מוד מ"כוים אחר בלבד מכתבמלם ולאמרים מאמי מ"ב דאמ"מ דמרי מ"מ"ב בדמ"ב
דגרלם מסוס מ"מוס נול מ"מכא ומ"כא דמ"מים מתק מוס ומ"יקבא נול מ"מכם דאמ"מ ומרמב"ם נתבוכו לא מתמ"ק
לבנא"ו כלל: יא ושל רביעי על מל מ"מ"ל בכרי נקמי לכמ"מים מ"מ"ם רמכי ומרמב"ם נמ"מ מ"מ מעסר מכי
לא מתמיק אל מכים בבלמי ומלמי בדבריעי בדבריעי בכל מ"מ"מ מ"ק מ"ק מ"ק מ"ק מ"ק
נא מ"מ מרומת רביעית דאמ"ל מן מ"מן על מתרם ולא מ"מ מ"מ מרומת דאמ"ל מן מתרם מל מ"מ מ"ב:

(ם רוק) סדר א ומ"ג

ולפי״ז דלפי זה ס״ל לתנאי כמו מקרקעות׳ על הסכיים
אלא דקדק דר״ל ס׳ אבל נרדף לא דבר לדלג:

פרק ג׳ א שק סיפוק אלא פירות כתב פירוש
ר״ל ודעים כי רוב פורעים מיפכים
פעים וכ״ם פעמים ע״כ
ומיין כתסכם ג׳ וכתבנו
פרק ל״ד פעמים כתב נ״כ
מן סיפוק אלא זרעונים:
ר״א כל פסוק כנגד מני
בני יוחן ״וכו׳ ונכוסקת
עסרים מיכו בני יוחן ומו
לא מירוות׳ כלו׳ פסמוכים
מעם לנים מיכם בני יוחן
אלא כיפא לים מיכופא
עליפס מני׳ מצו׳ דכלים יש
לפס לתלוס׳ דו מלמלוסים
מעים מסמוכים מלים ע״כ:
ב ושאר כל המשקין
מסורין וס״ב מר״ב נמירם
מסורין מם ר״ת מנתך
מתכיב מס כתלמלו מיין
דמומיל ומסמין מיכוכבלע
בסכיוק לא מיו לרכון ונר ך לומר מנס מומן לא לרכון
דמלא״ם מס מכן כרים מכ׳ לפי׳ כל מסומו לרכון לאמר
מפין מקלמו לרכון ומ״ז דומק דכון מפמירות מפ״ך,
כדכרש״ן נם ן יכמומין ודלי דכיפא לים כמו דמפמר
נמו מנ׳ מסקיקמרי׳ דכיס׳ לים מ״ב מס כתלמלו כמס׳
מסקים מפמרמ כ״מא לים מיומ ים נו לסר״ב מכרם
מן מסמכנם דמש כר״ים ומסנו קמני מכלל דדכומקמ
נמ״ים׳ לפי׳ מסנו מ״ומ״כמ לומיק כדברי מר״ב דמל
כמן לא מ״ין כמלר מסמקים מסורים מלא כמסמקי׳
מוק לכניוק מומ דמלרים מס״ן מכלתים לתיקמנ ק
מכל כמסמקים כמיך מתכיב מס״כ דיכולין לתמלם
ולכמכיר מפירות מס״ן ל מכיב מעמרים לכולם מלמ
כמ״מירו׳ כמיך מתכיוק ומ״מיקמ דלפי׳ כמסמקי׳ כמיך מתכיב כמי מ״ל לנמרים כן דמוק דומקמ דומלי ליומר
דמוי מ״מלם מעם מ״מם מכלמ כ״מלמ׳ מכקב מכומם מסקם כמ״ם מר״ב מרמ״ב דכלים ומרמב״ם מלר
מעם״ם כמ׳ מכל מלר מסקי׳ מ״קמסמ״כ״קמ מעמים מרי מ״כמ״ירו מנ״מ׳ מנגדקמ״כ נרמ׳ מדכריו דלא מערי מא
מלין מ״מ״מין כלו׳ מ״מקמ מ״קמס״ב״ינלך מ״קלמום מ״מ׳ מ״מכו מכל כי מ״מכו מ״מ״כ דמוו מכי יוקמ מ״ב דכרים׳
כמי דומקמ כמ״מכו ומכמ״ם נ״כ מרמ״ב׳ מ״מ מ״ע כמים׳ לא מ״ירי׳ מא כמ״מקמ ומקמ״ן דלין לומא ומכר ק מ״מ מ״מכו
מלא מ״מכיכן מ״מקמ מלא מ״מכו ומ״ירי״ן מ״מ מ״מכומ כמ״מ׳ דלן׳ כמ״מ מ״כ׳ ומנ מרמ״מ מ״כרין דמ״מ׳ לפי׳ כמ״מקמ
מן דמ״מ״מ ומ״מ מר״ב מכל מ״מ״ומ׳ מ״מ״כין קמ״מ מ״כי׳ כמ״מ׳ כ״מ״ב דכלים ומ״מ ומ״מ׳ נרמ ומ״מ כל
מ״מ״מין מ״מ״ין ומ״ים מ״מ״ומ כל מ״מ״מ מ״מ״מ כנון מ״מ״כמ ומ״מ

ולפי״ב דלפי זה ס״ל לתנאי כמו מקרקעות׳ על הסכיים
אלא דקדק דר״ל ס׳ אבל נרדף לא דבר לדלג:

פרק ג׳ א שק סיפוק אלא פירות כתב פירוש
ר״ל ודעים כי רוב פורעים מיפכים
פעים וכ״ם פעמים ע״כ
ומיין כתסכם ג׳ וכתבנו
פרק ל״ד פעמים כתב נ״כ
מן סיפוק אלא זרעונים:
ר״א כל פסוק כנגד מני
בני יוחן ״וכו׳ ונכוסקת
עסרים מיכו בני יוחן ומו
לא מירוות׳ כלו׳ פסמוכים
מעם לנים מיכם בני יוחן
אלא כיפא לים מיכופא
עליפס מני׳ מצו׳ דכלים יש
לפס לתלוס׳ דו מלמלוסים
מעים מסמוכים מלים ע״כ:
ב ושאר כל המשקין
מסורין וס״ב מר״ב נמירם
מסורין מם ר״ת מנתך
מתכיב מס כתלמלו מיין
דמומיל ומסמין מיכוכבלע
בסכיוק לא מיו לרכון ונר ך לומר מנס מומן לא לרכון
דמלא״ם מס מכן כרים מכ׳ לפי׳ כל מסומו לרכון לאמר
מפין מקלמו לרכון ומ״ז דומק דכון מפמירות מפ״ך,
כדכרש״ן נם ן יכמומין ודלי דכיפא לים כמו דמפמר
נמו מנ׳ מסקיקמרי׳ דכיס׳ לים מ״ב מס כתלמלו כמס׳
מסקים מפמרמ כ״מא לים מיומ ים נו לסר״ב מכרם
מן מסמכנם דמש כר״ים ומסנו קמני מכלל דדכומקמ
נמ״ים׳ לפי׳ מסנו מ״ומ״כמ לומיק כדברי מר״ב דמל
כמן לא מ״ין כמלר מסמקים מסורים מלא כמסמקי׳
מוק לכניוק מומ דמלרים מס״ן מכלתים לתיקמנ ק
מכל כמסמקים כמיך מתכיב מס״כ דיכולין לתמלם
ולכמכיר מפירות מס״ן ל מכיב מעמרים לכולם מלמ
כמ״מירו׳ כמיך מתכיוק ומ״מיקמ דלפי׳ כמסמקי׳ כמיך מתכיב כמי מ״ל לנמרים כן דמוק דומקמ דומלי ליומר
דמוי מ״מלם מעם מ״מם מכלמ כ״מלמ׳ מכקב מכומם מסקם כמ״ם מר״ב מרמ״ב דכלים ומרמב״ם מלר
מעם״ם כמ׳ מכל מלר מסקי׳ מ״קמסמ״כ״קמ מעמים מרי מ״כמ״ירו מנ״מ׳ מנגדקמ״כ נרמ׳ מדכריו דלא מערי מא
מלין מ״מ״מין כלו׳ מ״מקמ מ״קמס״ב״ינלך מ״קלמום מ״מ׳ מ״מכו מכל כי מ״מכו מ״מ״כ דמוו מכי יוקמ מ״ב דכרים׳
כמי דומקמ כמ״מכו ומכמ״ם נ״כ מרמ״ב׳ מ״מ מ״ע כמים׳ לא מ״ירי׳ מא כמ״מקמ ומקמ״ן דלין לומא ומכר ק מ״מ מ״מכו
מלא מ״מכיכן מ״מקמ מלא מ״מכו ומ״ירי״ן מ״מ מ״מכומ כמ״מ׳ דלן׳ כמ״מ מ״כ׳ ומנ מרמ״מ מ״כרין דמ״מ׳ לפי׳ כמ״מקמ
מן דמ״מ״מ ומ״מ מר״ב מכל מ״מ״ומ׳ מ״מ״כין קמ״מ מ״כי׳ כמ״מ׳ כ״מ״ב דכלים ומ״מ ומ״מ׳ נרמ ומ״מ כל
מ״מ״מין מ״מ״ין ומ״ים מ״מ״ומ כל מ״מ״מ מ״מ״מ כנון מ״מ״כמ ומ״מ

ושל שביעית על של מוצאי שביעית
הולכין אחר הרוב מחצה למחצה לחומיר:

פרק ג׳ שק שתוא מלא פירות ונתנו
על גב חבר אוער פי הבור
אוער מעלות המערה ושאבו כל ששאבו
בני יותן רבי יחידה אומר כל שהוא
כנגד המים בני יורן ובל שאינו כנגד
המים אינו בני יותן: ב חביות שהיא
מלאה פירות ונתונה לתוך המשקין או
מלאה משקין ונתונה לתוך הפירו׳ ושאבו
בל ששאבו בני יותן באלו משקין אמרו
בסים ובייין ובחומץ ושאל כל המשקין
שתורין רבי נחמיה משחר בקשנית שאין
הקשנית שואבת:

ג תרודה

ומל מכיעית זם כו קלוסת מכיעים ומכ״ם מקמעמר
ולמכין כל מכך דיכי קמני דמולכים מכר כלו: ומכמ
לעמכם לעמעיר ולמכין מכיקם דעמכר מ״ב ומעמר
מכי יפרוס מעמר מכל ויפלל מפירוס מ״ב מעמוס
ויפנק מפירוס לעכיים
ומעמוס יפכל ב׳ לוסלים
ולמכין מכ״מקם דמכיעי׳
מייכין נמעמר ומייכין
מקלוסת מכיעים מלא
לעמוס כמן מפורס
ומ״ינמם ומ״יכין מכיעי׳:
שק מסוס מלא: מתלוס
מעמרים מלמם מים: כל
מ״מסכו מפירו׳ מלמל ומיס
מעים מרי זם בני יותן
דכיפא לים מ״מסכו מפיר׳
מן מעים מתוך כך מן
כדלי, נכ״ס וכמוס׳ ר׳ כי
יכודם מוער כל מסו׳ כנגד
מעים כו׳ ומין מלכם כר׳
יכודם: כ מכיק מל מ״ם
מו מלכלי מכן מרכים
מסן כמדם מכל מסר כלים לא כלמז כל כך עד מים מ
מפירות מכמוכם מולכים: מסכו כמלמלו מפירות
ומסקם מומם מלמן: מ״ג ומסר כל מעמקי׳ מסורים
מסרז׳ מסקים מעכמירי׳ לקבל מומם מסורי׳ מפירות
מכתוך מכמ״ומ מס כמלמלו מסן דדוקמ מים ויין
ומומ״ן מסן דקים וכלולים מן כמלמין בחכיוק מעכי
דקומן ומפירות מולכים מסן מכל מסן דכם מלב דם
מלמן מכין ומעכי מכין מ״כן יכולין למכלם כמיך
מכלי כל כך עד מ״מיו מפירו׳ מכמוקומכים מולכים
מסן מ״ילכמ״כן נכי יותן: מ״מין מקמני׳ מולכי׳ כנין
מולים ומכוכים וכ״ומ׳ כמן ומין מלכם כר׳ כמים:

ג מרודה

ולכמכיר מפירות מס״ן ל מכיב מעמרים לכולם מלמ
כמ״מירו׳ כמיך מתכיוק ומ״מיקמ דלפי׳ כמסמקי׳ כמיך מתכיב כמי מ״ל לנמרים כן דמוק דומקמ דומלי ליומר
דמוי מ״מלם מעם מ״מם מכלמ כ״מלמ׳ מכקב מכומם מסקם כמ״ם מר״ב מרמ״ב דכלים ומרמב״ם מלר
מעם״ם כמ׳ מכל מלר מסקי׳ מ״קמסמ״כ״קמ מעמים מרי מ״כמ״ירו מנ״מ׳ מנגדקמ״כ נרמ׳ מדכריו דלא מערי מא
מלין מ״מ״מין כלו׳ מ״מקמ מ״קמס״ב״ינלך מ״קלמום מ״מ׳ מ״מכו מכל כי מ״מכו מ״מ״כ דמוו מכי יוקמ מ״ב דכרים׳
כמי דומקמ כמ״מכו ומכמ״ם נ״כ מרמ״ב׳ מ״מ מ״ע כמים׳ לא מ״ירי׳ מא כמ״מקמ ומקמ״ן דלין לומא ומכר ק מ״מ מ״מכו
מלא מ״מכיכן מ״מקמ מלא מ״מכו ומ״ירי״ן מ״מ מ״מכומ כמ״מ׳ דלן׳ כמ״מ מ״כ׳ ומנ מרמ״מ מ״כרין דמ״מ׳ לפי׳ כמ״מקמ
מן דמ״מ״מ ומ״מ מר״ב מכל מ״מ״ומ׳ מ״מ״כין קמ״מ מ״כי׳ כמ״מ׳ כ״מ״ב דכלים ומ״מ ומ״מ׳ נרמ ומ״מ כל
מ״מ״מין מ״מ״ין ומ״ים מ״מ״ומ כל מ״מ״מ מ״מ״מ כנון מ״מ״כמ ומ״מ

כדקמן

ג חרודה פת חטה ונתנה על פי חפית של יין רבי מאיר מטמא רבי יהודה מטהר רבי יוסי מטהר בשר חטים ומטמא בשל שעורים שני שחשעורים שואבת: ד חטרבץ את ביתו ונתן בו חטים ושננו אם מחמת חטים בכי יותן ואם מחמת חסלא אינן בכי יותן חסכסם את כסותו בעריבה נתן בה חטים ושננו אם מחמת חטים בכי יותן אם מחמת עצמם אינן בכי יותן חמטנן בחול הרי זה בכי יותן מעשה באנשי חמחין שהיו מטינן בחול אמרו לחם חכמים אם כך היתה עושים לא עשיתם שחרח מיסיבם: ה חמטנן בטיט חנגיב רבי שמעון אומר אם יש בו משקה טופח בכי יותן ואם לאו אינו בכי יותן חטרבץ את גרנו אינו חושש שמא נתן בה חטים ושננו המלקא

כדתכן לקמן פ' בקרפסן מכשירין ומתם מתכי' ר"מ וכי מיכי דמים לים דכלי מתם מ"מ מ"מ כדמוכח בתוספתא לק' מ"ר מ"כ מקבר מקום מ מלים מכסרי לף ע"ג דמלנוסו מזורים לא מכסרו ע"כ ג חרודה פת מתם ובתכו על מי מבוים מל יין כ"ל דים לחלק בין פת לפירות ומ"מ מכן מכם ע"מ מבוים מע"ג דנמקבי' דלע"ל מעריכן דמתוך דומבי מבוים כמלם ומקלמלם וכן בדי מתם לוע מתם מכתבי בדים מיקין כמם מרמב"ם דורע מקמם מומבם ומכם מסקיכן כלי דמסיר כמל מסים מלם כדמיכי' דים לחלק בין מורעים ומתם מומם דמכן כמ"ג בתסכם נ"מ דקרומו' ומיתי לם מים מ"מ דמסים דף מ"ו ום' בקרפ דמכולם דף מ"ו ולם דייקין מלם מתכי' דלע"ל דמ"ל מכם מתלו בסקומם מסמנומם מלים כדדייקין מלם מירומלמי

דקרומ מ כמ"ם מר"ם מלם מתמם כדמירים' דמ"ם לידן מכרם דמין לבכים רמים מתירום לתם כך כ"ל ומם דמתר ר"ל דכי מלינו בתם מתם ומכים מנומם לם מסום מתכי' דלע"ל מים דמקמם לך דמתר כתם נוכבת ומכים מם ומם מלינו כמי ומרי חכים דלע"ל כמירום ניכבים מיירי וכבר כתב מר"ם דלר"ל נריך לייסב מלם מקמם מתכי' דמכים מכל לדידי לם מסים ולם מידי דמ"ם לידן מכרם דים לחלק בין מירום לתם ומתמים דר"ל כדכתב מכ"מ בסוס"ם מרומות בתם מיל קו"קום לל דמ"ל דריבם מלבם מים ומכן לם קלל מכי: ד"ם מתמם מי' מר"כ כלו' מוכבר מלבם כו' מתמם מיין מכבלם כו מדלם מי' כן בתם מרומות דבתם רבומם מסמומיכן דמתי' מסום ריבם בתלבם מתרו ר"מ: מטהר בסל מסם ·ומיירי בסלם רם מתם מד מתר זמן ומיכו ידום מם מים מלין מתקם מומם · מכ"מ מלר מסמ"ם: ד ואם מתמם מנמן מיכן בכי יותן ל"מתר"ם מסיו מרנם ובתמו ובתלמלמו ע"כ · ובדלם מרלם מתכי ומם מתמם מריבם בדקתכי בריבם ומם מתמ מ מסלם דמכם מסכי מלו מים מתמם מריבם מוכבר ובכ"כ מרומ"ר ולל כ"ל מם בתכן בתריבם מתמם מליבום מנם מוכבר ומם בתכן מם בסביל מתריבם מלין לו מקום לבכמן מלם בתריבם מתמל מירום מיסבכו מתכם מיכן בכי יותן ע"כ · מכל מרמב"ם מתמיק ומם מתמם מתריבם בתירומו ובתבורו: ה אם ים בו מסקם מומם כבר בתרבו מתמים מתבין מסקם מומם נמ"ומ מקום מבמתר מומ ומקומות בשומו דבר לחלומים בתכין מבבינם בו מלדם ידלמלם ידו · מרמב"ם: אינו מומם מתם כתן בם מסים מסמים בשומו דבר לחלומים בתכין מבבינם בו מלדם ידלמלם ידו · מרמב"ם: אינו מומם מתם כתן בם מסים ומבכו בתב מר"ב מ"ק מם כתן בם מסים מיכו מומם כו' וכ"ב מר"ם ודריך לומר דבכים מבים מת"מבכו ולמכי מכי לע"ל ומבכו לפי מבן רבינל לפיום ומרמב"ם בתב מיכו מומם מתם יובמרו מתיו מם מבכו בו ומתמל מומם מתם ע"כ ובתב מב"מ ולל מי' (מר"ם) דמין לומם מתם מבכו ומובמרו

כי ערוב יונם מנדן מעיס כבלעים נקיקת זמרכרי
מקיסמקש כרמש מסמי׳ים מעקק טומם מליפס כלומר
מעמת מכם מקרם (כ׳ל מסרן) מינס כבי יוחן וכן
ברמש מרכרי רכיכו וסמעם מסוס מלש ניקש ליש לפיכס
מיסמרו מיס נגדן לפי מסס
מזיקים מלכך מעמ׳ מעכסיו
מעם נבמים מכמן כו לש
מוכסרו ע׳כ ולמין מקר׳ס
מיכו מוסס מעש ים מס
מעים מכל מסמקר ומכנו
דמין מוכסרין דלש כמכוון
מלז למסכיב מפכן ע׳כ:
אם מעם מיין מ׳ם כביונש
כוס לקמן כרים מרק
כמרש: אלא מס מעד
מי׳ מר׳ב כמעכב מס כדי
מירדו מליפס נמעים כלו׳
דמעמס לקוד לש מני מלש
מרי מיעמוד וס״ק לדבריכס
מפערמס דבמעמס לקוד
מני לש מיס לכס לומר מס
מעם מסרי מ״ם מלש למעים
מלש דמעמס לקוד לש מני
מכל מרך מיעמוד ומיין
כמעכי׳ לקמן *ובמעכם ל׳:

ו חלחל מי׳ מר׳ב מכמכב וכמר כו׳ כמו מיו מרוזות
מקלקלי׳ דמעב׳ נ׳מ׳ר דמקיומ מרמב׳ס:
ז מס מעמו כבי יוחן מיכסרו מעירוק ומעים מעל
מסקין מכס מלומים מרנגן מרמב׳ס: חיו
רגלין מלמוק מים כו׳ מס מעם כבי יוחן מלמש לעכין
מכסר לש מסיב מדס כמקוכר ולעכין מסיסס דמסליכן
כמקוכר מסכיכן כמי מרס כמקוכר דמסלי כמורן מקוכרת כמ״ק דמולין מסכם כ׳ מין לדמוקן זס לוס דמש מלוס
ולכמ״ק מכרו מכמ׳לים לרבש מעם מסו ולעכין מכסר קמר מכמי מיש מר׳ם כמכמכ נ׳ ם׳ לקמן: אם מעד
ומרים מכל מס לש מרים מע׳נ לסמעמ דמלקמ מסן מוש מיודמו רגלים דמס מזיק לו מסודמו מ״ש מיכן כבי יוחן
דכמיכן מיומ מעם לנמרי מלש מים רוגס מלש יודמו ולמכי מריך מירים דמסמש מזיכן רכיומ לים מוכש מלקסרת
למרים מכל מי לש מרים לש מר׳ס: באדם ובכמס מעמס ולמולס מעמ מי׳ מר׳ב כין מרים כין לש מרים ור׳
יסודס מוש וכן מכומר כמ מעם מרמב׳ס. ולש מעמרת מנמש מלי מכש מרמזכמש מעמס מכמעם מסורס ובדברי
מעד׳ם דבכמעם מזורס מעזורת למכילש מיכו מוסס מלכך מס ישיו רגלים מליכלכו מכל כמדס ובכמעם מעמס
מעזורת לרכוב מלים מו למעמיכם מעמוי מו למעמ ולמייל בש כגון מריות וזוכים וקוזים ולמי מקמיד בלכלוכן
ומקמש דמלמ׳כומש לים לנמרי מיודמו ולש מיש מעמן מלש יודמוכן כ׳ל לע׳ב: ח בשעת מקדים כמב מר׳ב
מעמ מעוס רגמ מקדים כומב *ומכיש מוס ביומ׳מן כדכמ׳ תש קדים מרומים ובמיב

חמלקט עשבים כשהשל עליהם לחטן בהם
חטים אינן בבי יוחן אם נתכוון לכך חרי זה
בבי יוחן המוליך חטין לשחון וירדו עליהן
נשמים אם ששח בבי יוחן רבי יהודה אומר
אי אפשר שלא לשמוח אלא עמר: ו
חיו זיתיו נתונים בגן וירדו עליהן נשמים
אם ששח בבי יוחן רבי יהודה אומר אי
אפשר שלא לשמוח אלא *אם פקק את
חצנות או אם חילחל לתוכן ז חחמרין
שתיו עוברים בנחר ונפלו שקיהם למים אם
ששחו בבי יוחן רבי יהודה אומר אי אפשר
שלא לשמוח אלא אם תפכו חיו רגליו מלאים
מים וכן רגלי בהמתו עבר בנחר אם ששח
בבי יוחן רבי יהודה אומר אי אפשר שלא
לשמוח אלא אם עמר וחדיה באדם ובבהמת
טמאה לעולם אמא: ח המוריד את
הגלגלי׳ ואת כלי חבקר בשע׳ חקרים למים
בשביל

מדים כין לש מדים ומין מלכם כר׳ יסודס: ם מסוריד
מס מגלגלים מומן מרכבומיו מקרנמיכן נלגלי רמיכסון:
כמעמ מקדים כמעמ מקום רוס מקדים כומב ודרך כלי
מן מעם מעבקעים מבכי מעים ומוכילין מומס לעים
ומבקעים מקמברים ומייכו

כמעמל מלימן כנין מעים מעכים לקלמכמו ולוקמ
מעכים עם מעמל מעליפס מגלמוש לש כמכוין כמכ׳ל
מקל: לפמן נמס מעים לסמעין כבס מעים כדי
מימכנו: מס כמכוון לכך לעמל מעליפן: מים מלש
לעמוק מסרי מים מריך
לנומען: מלש מס מעל
כמעכב מס כדי מירדו
מליפס נמעים: ו מקק
מנכ׳ר מעם מעמור כדי מלש
ינש מעים: מו לס מלמל
לקוכו מכמכמ וכמר מזיקי׳
נמים מנמ׳ך מכמור דמ׳ל
לרבי יסודש מפין מעמכמ
מומלת לזכמיר מל מיעמס
מעמס לנלומ מעמכמ
מכלכומלפן מלכמ כר יסוד׳:
ז מס מעך מעמים לנך
מעד כדי מיסורו כמיסמכ׳
נדלין מו מיכסרו: מס מעד
ומרים מס מעד נמי׳ לעדים
רגלי כמעמו מו מכסירוס
מים מעולים ברגליפס מס
כמלו מל מעירוק: כמלס
וכבמעם מעמס מכסירין
מעים מעולים ברגליפס כין
ם מסוריד
מס מגלגלים מומן מרכבומיו מקרנמיכן נלגלי רמיכסון:
כמעמ מקדים כמעמ מקום רוס מקדים כומב ודרך כלי
מן מעם מעבקעים מבכי מעים ומוכילין מומס לעים
ומבקעים מקמברים ומייכו

ופייטו פיקוני כמו פ פוגו כלומר כדי פיגדקו וידפקו
פנקעים זה נגד . פרי זה בני יוחן פעיס בנפלים כמס
מכפירין דורפים לקבל פעמס עמים דכיפס לים פיפוש
פוקס פעים בקלים בכלי לפרק פנקעי : בשעת פיפס
פנכפס' ינעס ויעמס עם רס
פדרך יכן בשעת פפיפ דפס
בקנופס פעים פפיפ עתלס
ברגליס לגלס מכפירים
פורפים לקבל פוקפס לבני
פפס לרגין פפעים ימים לס
לבכנס ולקדרס פ"פ בשעת
פיפס ופפים בשעת פקביל
רוגס פוש פפכפפס פרפין
רגליס בפביל פיפו בקיוק
לדוס פקבופס :

השוחה לשתות : כמו
וכפעמו פרי מן
בני יוחן פייכו פעמס לני
פפ"ן קפים ככנס פ לעיו אפ
פ"ב כינעים כפעמו מקלס
פילכך מפפכיכפו : פעמלס
בקביק פעים פעולים פפרי'
פרי מן בני יוחן דפי מפפר
פיכנס ע"פ פינעו לפפ"ריס
פכל מכיקס מקפ מכבור פין
פלפפוריס בני יוחן דפפר
לקלוס פירד לקוכס ולס ינעלפפריס : מכוכן מל בופרס
מכוכב כפין פכעמ מקיס לבופר פפכיס מכוכן לפוקפוס
עכך ויכוכך : כמנס לפכיס מקפ מכבור לקבל פעים
פיכן בני יוחן פעים פלפפריס ומכמכל דלפפיקס לים
פלס פיפלו פעים לקוכס כלבר : ב פפי לוגב פפוקפס
פפילו פיס פפדס פוס פב פפוקפס וכפעפו פעפקין
פירדו פלינ ופכן פפרי' לעיל דפפקין פפעין מעפעים
לרגוס ופלס לרגין פפי' פפי פיכן מכפירין כיוס פירדק
פנפפים פלינ פיפס פלס לרגוס : ופס כבר כמו פפנבר
פליפי פכבר בוכו להפיר פנפפי' מעלו : בני יוחן פעים
פכופלי' מעכו : מכפירין פן לפקר לקדר מנכו פו לידוס
לרגוס בוכו כנין פפים פלוכלך בפים פו בפוס' : בפע' פס
פים כפדס פעס פעפים פפים ופס כפלו פל פפירוס
פכפירוס ומעפ"ס כפפע : ונפפור בני יוחן ומכפירין :

ד פנים

בשניל שיחוצו חרי זה בני יוחן המורד
בחמה לשתות המים ועולים בפירה בני
יוחן ובדגרי' אינן בני יוחן אם השב שירחו
דגליה אף העולין ברגליה בני יוחן בשעת
כ"פ חיחף והרי יש לע לם טמא חוריד הש"ו
פטקאע"פ שחושב שירוחו דגליה אינן בני יוחן
שיש לחן מעשה ואין לחן סהשבה :

פרק ד השוחה לשתות חמים העולי'
בפיו ובשפמו בני יוחן בחוטמו
ובראשו וב זקנו אינן בני יוחן המטל
בחבית חמים העולים אחריה ובחבל שחוא
מכונן על צוארה ובחבל שחוא לצרכה חרי
זה בני יוחן כמה חוא צרכה רבי שמעון בן
אלעזר אומר טפח נתנה תחת הצנור אינן
בני יוחן: ב מי שירדו עליו בשמים אפילו
אב השומאה אינו בני יוחן ואם נער בני
יוחן עמד תחת הצנור לרקר או לירה
באמא טמאין וגטחור בני יוחן: ג הכופ'

וכפיב יבפ קרים רוק ל מר"פ יפיפים דקרפ קפפ וכן
מפמס יפיפים דקרפ כקרפיכוס מקורו ויקרב מעיכו :
שיחוצו כקב כר"ב כמו פיפוכו וכו' ל מר"פ
פיפ.כו לפוקיבר פק פפדקין פוקו פ"כ
דרך פיקדוק מבקבי' לפיוק
מעיפין בפעמ מפוס
וכפפורילין בעיס וכיפוהין
מס מוזרין לפיוק פוקין
בכפקלס וטיפוכו כמו
פיפוכו מלטין פורנים מוכבין
דקכיס בקוספמס רפקוקוק
וכן דרך ביבי' ומכיוק מל
פן מקהפין בפוס ולס יפזקו
מעיס וכפפירין פוקן בפיס
מבי יוס מפוקין מעיס מ"כ
ומס דמייבי' מפקוספמס
פורבי' קוכנוס מפפמי מפרין
ולס מבפקיו וכ"ל מכמכוון
לפוקס ברייפס לפקס מס"ו
מפנר מע"נ מעכס מקפקפי'
מע"נ מפכר כו' קוכן קוקבנין
וכרפס כעיכו דקוכן לריך
לפיוק פוכן וכרבי מל"פ
נ"ל מנדיס פוכנים ומעריך
עריך פן מכיפ מפפ"ס פוכנס
מעכיכו דוקק : בשעת
פיפס מירס מר"כ כפעמ מפכמעמ יעמס ויעמס ווס
מקולי מקולי מכפמו כקרפ כערב פ"לפכ"פ ומירו' יקפו'
מרעכ"ס ומ"ס מר"כ מ"פ כפעמ פיפס ומדים כו' כמביל
פיפו כקיוק לס כפ לערס מירוס פמר מלס מל מדיוס
ולס מל פי פס ומנב מוס דכקמיס כמי יוכ"פ אפס וכן
מעמיק מר"פ ול כפעמ מפס מפמוס נדול ביוקר ומ"פ
מפפס מוכיפ מוס ומכלקורפ לפעמ מקוס מרוכס מעמ
מפס מ"כ ומער"ס גורס נ"כ מפס ומעמס כפעמ פיפ
רעס מכרפס כפלו יפ מס ומעס כמולס כלומר כפיס מוס
נדול מ"כ : חוריה מס"ו וכו' עיין לקמן רפ"ומ"פ
מס : פרק ד מ פכולן כקב מר"ב לפין מוה מעך
ויכוכך ומיין כמכפ לפל לערס : ב "אמי' מכ
מעומפס כקב מר"כ ומכן מערי' לעיל ברפ"ק : אם
כקר כו' נדונעמ זס כמקלס מעמכמ כפולן מרעכ"ס

ג מכוקמ

ב הכופה קערה על הכוכל וכו' כפ"ק דמ"ז דף
ל"ז ע"ב: לא ובעבר רפ"ל אלא אי אפשר כיצד
לנטעים בירידין לבורך סיס דבר ואפ"כ כפלו פירות
לתוכם אעפ"י שלא ידע בשמוכרו אותן פירות ולא
פיקפ לים בשעת מכר אזו
מוכרין דקן כעקלת אם
מכשירין כו' אעפ"ש אפקלתו
לרבן אעפ"י שאין אותו לרבן
מכשיר ומ"מ כי אפשר כיצד
בירידין לבורך דבר אלוס
אבל אי אפשר לבורך
אמוכר לא מכרי דאכי אבי
בפ"ב אסר יבא אליו איס
אין לי אלא איס וכו' יכול
אפילו אן בכורות איסין
ומעשרות יאו מכשירים ע"ל
כלי אין לי אלא שאלא בכלי
אבין לבבל בשן אם איסים
ולכבם בשן אם אכלים ע"ל
בבל יאמ' אי בבל יאמ' יכול
אפילו בכורות איסין ומעשרו'
ע"ל כלי אם כלים לא אינוקר
אמ"ש אלוס אין אקרקע אף
כלבו' יכול אפילו איסבעלים אירדו בכורות איסין
ומעשרות יאו מכשירין ע"ל אסר יאמ"ר אין לי אלא שאלאן
לאמ"ר אבין אמר אלים לאדים ואבנים

ג הכופה קערת על הכיחל בשביל שתורה
הרי זה בני יוחן אם בשביל שלא ילקה
הכות' אינן בני יוחן: ד הבית שירד הדלף
לתוכה בית שמאי אוסרים ישמר בית הלל
אוסרים יערה ומורים שהוא מושש את
ידו ונוטל פירות שתוכת והם שחורים: ה
עריבת שירד הדלף לתוכה הניחתן והצפין
אינן בני יוחן נטלה לשפכה בית שמאי
אומרים בני יוחן בית הלל אומרים אינן
בני יוחן הניחה שיר' הדלף לתוכת הניחתן
ומצפין בית שמאי אוסרים בני יוחן ב"ה
אוסרים אינן בני יוחן נטלה לשפכה אלו
ואלו מודים שהן בני יוחן המשביל את
הכלים והסכים את בסותו בסער' הים
העולי בידיו בני יוחן ברגליו אינן בני יוחן
רבי

ד הבית שירד הדלף לתוכה אלא לרבן ובתוכה פירות
ואיכו רוכה שיוכפרו לקבל שיאפס: יפכר אפס אעדא
שרי אעכיר אסיס אזה לוס לרבן ובתוכה אפירו' מוכפרין:
ומודים כיצ אמאי לכיצ אלא אפשר אוסים אם ידו ומן
מזרין כלומר לא מוכפרין
בכך: ה אכתין מיכ לא:
ובתפין לאמלא ויכאו לאין
כלאו איכן בכי יוחן לאי
אמן אלא לרבן ובן אמיס
אבתוכה: כאלא לאמבן אלא
אמבן באקיאן אלא כאלא
בעריב לאמיך אמיס באקיאן
אאר שרי אן בכי יוחן לרבן
אן אוסיל ולא אמבו עיד אם
באקיאן: ובית אלל אומרים
כיון אלא אביאן אם אלא
נאלא לאמבן איב בכי יוחן:
אבית אם אביאן אם אעריב'
אעאל' כלי אירד אדלאפליאם:
אלו ואלו בית אמאי ובית
אלל אומרים אמאים אבאלא
אאר כך יאמבא שרי אן בכי
יוחן אסיל ולבר איסב אליאן:
איס אמולים בידיו אמבבא אן כיאא ליס: ברגליו לא אלא
כיאא ליס:

ב הכופה קערה על הכוכל וכו' כפ"ק דמ"ז דף ל"ז ע"ב: אם בשביל שלא ילקה מכות אינן בני יוחן: אם בשביל שלא ילקה מכות כו' מ"ם אם נוטל קטיל אמרת בשביל אמודם (אקערה) שרי זה בני יוחן אם בשביל שיודע אכוכל אין זה בני יוחן ואסר בני יוחן ואסר בני יוחן אם בשביל שלא ילקה אכוכל אין בני יוחן אם בשביל שיודע אכוכל שרי זה בני יוחן ואמרי רב אמר (ואמרו אחרים בפ"ב אמ"ר) אם אכיכל אקערה אירד: אסור אפליו אמקקע אקרקע ואכוכל אוכל אפליו ואמוכר אעיקרו אוסר ע"כ: אם אכוכל בכיר ומ"ק אכוכה אקערה אל אכוכל בשביל אמודם שרי זה בני יוחן אם בשביל שיודע אין זה בני יוחן כל"ל אכוכל אקערה אבל אכוכל בכין בשביל שלא ילקה אכוכל אוא דאיכו בני יוחן אם בשביל שיודע אכוכל שרי זה בני יוחן: שלא ילקה אכוכל כו' איין מ"ם באמכא מ' מ"ק: ד ומודים אירם אר"ב ב"ם לב"ם ואיין מ"ם רמ"ב דאיאם: ה אלו ואלו אומרים לאמן אר"ב אאמר' אבאלא אאר כך ואמבא כו' ולא מרבא"ם באאכיב בעריבא אזאת בכוכבא כלי איאקבבו בא אבוכאים שבאאמים בא בני יוחן ואפילו באאלא לאמבא לר"ם מ"ב אבל באבוכרו אל"ב אאאים אאאת דרוקא באאאבן ולא ואאבאלא לאמבא אדי אלו אבאיריין אביין אלא אאבא בקאוא ברבריו. ואיבא לאילק לאא אביאם לרבא אירד אדלף לאוכא ומ"ב אפילו לא אאבא

ה בני ולבן בראאם אלא אאא לאיאר אלא לאאוקי אם אאבא באקיאם (ואיין מ"ם באאבא מ) אבל אביאם בך ולא אאבא אמ"ב דאים אבאוכא בני יוחן ואאי אאיר לדבריו אבאבורו ליאבא דאבני' דקאבי בלאון אם ולא בל"אאי'

ובריך

אלא אם כן נטלו רגליו שוב כבר יוצן ערי לשון אחרי לשון אחרי
בתכיל לעיל דמיס אעולי לקרוא בבי יוחן כלפריסכם
לעיל לגיסאי אפסר לעיס ליכנס לתוכה עד (מינגו)
לאמורים: ו ומן מסורין אעפ"ל מגמס אדם מעמ אם
ידו ונטל לפי אלא מוכסרו
נמ ס מכעזנים דכתיב בכל
כלי יטמא עם כלי מיוסר
מסוא אלום ומכסיר אף כל
מסוא אלום מכסיר לאמוקי
עיס מכבורות מיסין ומעמרות
מאיכן אלומים מן מקרקע
מאיכן מכסירים כל זמן מלא
בקלמז: מכלס מן מעיס
מוכסרו מעומאין לקבל
מ"מאם בעיס מאלומים:
מכנמים בקומס מעאים
מסקיים כמסית לאמוקכסנגע
(נמ) מרס מעמ ומסורעמי
מכינמים בקומס מוו מכי:
ומאר כל מסורמיי מאין כונמים בקיומ מסורי דאין
מכי מיומס מליסי בקולי: דס מליסמו ומוס מסור לאמ
מיכסר לקבל מומאמ בעיס מעמוכר כמקרס: ו ידיו
מסורות לאמ כמיכן כוכס לאולין מכל אם מיו מירות
מעמר וכ"ס מל מרומס ידיו מעאות כמיו מל מכיין
לאמכיל ידיו: ומירות מסורים אמ מוכסרו דאמ
לאמכ"לאך כמיל: ואם מכיל מיודמו ידיו כמכוון
ליטול מס המירות מן מעיס המירות מרי מן בבי יוחן
ומוכסרים לקבל מומאמ מכמ"ומלמכ"לאמכ"לאך כמילמ
מירות ליטול ידיו כמנגמ"ומוס ליס מסקס מסומו לרגון
דמע"מ מאין מקלמו לרגון מרוזס בבי יוחן:
ח ומכמ

ובריך לומר דבריסמ דקמכי כמלמ לאמכמ דמייכו מלמ
נמקוס לרגומ' דכ"ס מקמכי לא מיין מ"ק מכמ ג'
ומכמך מרמ"כ"ס כמכורו אמר לאין מכמכמ ומעמ מלמ
מעמיק דברי בית מעמי ומ"כ מקמי' מריסמ מיידי דמיס'
מקמכי לא ושיטו כרמ דמע"ג
דכמיכמ כ"מ כמלמ כמלמ
לאמכ' בכל מייכומו מכמ"ס
מירד מלמלמוכ מכל ריסמ
מירד מכמנמו אף לר"מ לוקמ
אם כמלמ לאמכמ ובי לא
כמלמ לא ולא מוו כאן
דבוקמ כלל: ד"א אם
מ"מ לו כו' כמכ מר"כ עדי
לשון מקמלמ כמכי' לעיל
כו' וכ"כ מר"מ ומאמר לומר
לליכמ דמליב מליס ומכמ
בלמ"מלונמ"ל"ק כדמכמן
מ"כמ ומכמכי כמרק כמרמ
דביכורים מכל כמי' מרמ"מ

רבי אליעזר אוסר אם אי אפשר לו שירד
אלא אם כן נטלו רגליו אף העליון ברגליו
בבי יוחן: ו קופת שחיט מלאת תרמסין
ונתנו לתוך סקו מושי ידו ונוטל תרומסין
מחוכת והם טהורים העלם מן תמים חנוגע
בקופה טמאים ושאר כל התרומסים טהורים
צנין שבסערה נדת מריחתו והוא טהור
העלתו כל שהוא מן הם טמא: ז פירות
שנפלו לתוך אמת המים משא מי שרויו
ידיו טמאות ונטלן ידיו טהורות והפירות
טהורים ואם חשב שיורחו ידיו ידיו טהורות
והפירות בבי יוחן: ח קדרה

נכמ' מנמ"מי כמו' ומין מלכמ כרבי מלמזר וכן כמכורו
מ"כ מכמ"מ לא מעמיק דבריו: ו תרומסין ומכיכו
ברמ"ל דמכמ מסורמסין מיכם מסיס מ"מכל לעזיס:
מושיט ידו וכו' ומן מסורי' מירס מר"כ מלמ מוסמרו
כעיס מנמקוס דכמיב בכל כלי כו' ומעמקמי
מנרייקמ כעמכמ ג' וכמכ מר"מ ולל מלמ מוכסרו דלמ
כיקמ ליס דדוקמ כנכוקמיכל לאריסו מוכסר כמכמ לאו
מכל מכי לא מ"כ ומ"ין כמכמ דלקמן: העלם מן
מעיס כלו' מלמ כמלן מעוך מקומס מריך לאמלס קנמס
קנמס מכל מעלמ כולס כמ' דמייכו מעמלס מס מקומס
ומרמ"ס מנמכורו ומנמקיק מעלמ וכן מכירומו: חנוגעים
בקומס מעמים ומיעמ מאי מכ"מ מס מירות דמ"ק
דלמ מוכסרו כעיס מכומעים מן מסק ומעמ מכמ כיקמ ליס מכי כמרמס דקומס מי"ס: ז ידיו מסורות כמכ
מר"כ דלמ נמיכן כוכס לאולין מכל אם מיו מירות מעמר וכו' כ"כ מרמ"ס כמירומו ולל וכבר מעמיד מס"ס
מסלכמ מומס כמירות מולין מעכס אם מיו מירות מעמר לו עם מסוא יומר מקום מן מעמר כו' ומקמס מר"ר
מלמ"מ מרמ"ל ומ כר"ן דלמירות דמעמר מלמ"ו לאוכלן מ"ג כמילמ ידיס (כעיס כעכמ מ"מ"כ דמנינס) ומס"ס
מאזכיר מרמ"כ"ס מומ נס מס כמנינס דמ"ס וכמ"כ דאולין דמ"ס ולמ מוזכר מירות ויכולן לאנים מס כמ"ס
מירות מכ"ר ומקומ"ו מ"מיס מנומס מכל מס מרוכס לאנים לא יכולן כמיכי דכמכמ' מירות מכן ומלמ מיימי
מר"כ ומרמ"כ"ס דמרי כמכו מס מיו כו' ונמול מ"מילו מ"ו נרס מס מכמ מ"מ מומ מ"מ"כ כוומס מס לתרומס ור"מ
לאמכר לכניקס מלמ לאמ"ילמכמ"מ מס כמכמ': והמירות בבי יוחן מירס מר"כ ומוכסרים לקבל מומאמ
מכמ"מנמכמ מ"ומו לאמר מאמלס דכלומ"מכמ"מכורי' כ"ס מ"מ מכמכורי כדמכמלמ לעמ"מ"מ"כ דמ"מ"ק"מ"ס:
ח מכמ

ח משקה פירות פר"כ לפי מסעים מנקובו מונגים ביכו וכין מי מעקוס וכ"ע ברמב"ם ומפי' מעי מכתבר בעסירי מל מקיפות ומין מלו מלמ"ד כרי ע"מ דכסדיס מעורס מקס דמלמס מיס מין מונגים ונמ"כ מס' מוממת מוכלים כמב כמעמת מקרקע מסין מעקוס מעסר כלי מרס וכמ' מלי מרמ"ל זו מכומסמ מיקר ומירס מכ"ע לפי מכומסמ מתרמ ים בקנמ מערי רביכו מכמוב כמ מסרי מעי מונגים כמוכמ ולמומס מי קנס מלי מרים מסמים מונגי לעמעמ מסס למ מיס מונגים מיקס מסורס חמ מקר ומול מסס מיס קרקע מסרס למ מיו מסים מונגים

ח קרקע שהיא מלאה מים ונחזנה לתוך המקוה ופשאב המומאה את ידו לחומרת מאה מנע מומאות מרחורה ושאר כל המשקין מומאין שאין המים מחברים את שאר המשקין: מ המטלא בקילון עד ג' זמים מומאין רבי עקיבא אומר אם נגבו מיד מחוברים ואם לא נגבו אפילו עד שלשים יום מומאים: י עצים שנפלו עליהם משקין וירדו עליהם גשמים אם רבו מחוריהם חוציאם שירדו עליהם גשמים אעפ"

ע"כ ומוכ מנמקי בכמ"ל מכמקמ מל"מכמי' ומכמ' כמקומו לפי מכלי מרס מ"ילי מסרס נמקוס: מומאין כמ"מ"כ מרכבנגרו מל מעמקי' ומפי' כמעמ' נמכי כמ"ס כמ"מ"מ' ע"מ דמרס ומפי' מעמת ידיס כמ"ס כמ"ס ומיס: שאין מעים מעמריס מת מפר מעמקים מיין מס מכמקמי עמכמ ו' מרק כמרס דמקיפות: מ רע"א מס נגבו מ"יל מסורים כו' כמב מר"כ ר"מ לס מלינ מפ"ק דמקס קילון מ"יכו מקבנב מל ג' ימים ומ"ק כמקס מ"ירי וכו' מעל מלמים ים דמקר"מ מס ידוס מלמ נגבו ומכמ"ס לס מ"ירו מ"ק ומלוס מוכמ מעמומקמ מכך מ"ס מכויס מעמלמ כקילון מירס ר"מ מס נגבו מ"יל מסורין ומס לס נגבומס ילו מכמן מל מלמים יום מעמיקס מעמקלמס יכל מעמנמ דר"מ מירס ומ"יכו מולק וכן דמנ מרמכ"ר כמ"ג מעמ"מ מכל כמב מסין דמקי כומס כומ ומכמ מכ"מ מסוס רקסים ליס (מקלמ) מרכר כמס נגבו כמו מכן מס ים כו לסמ"ים ומ"ים לסמ"יר כנין מסמלי"ך מ"ירו

מ"ס ומס מב מסיומס מ"ס ידין לקוכס מעמס דכלי מרס מקכל מומס מכ מסמעמס מכונמ כמ"כו ולמ מ"לקמלו מכילס ומסמ"ל מסומ כמ"יך כמקוס לפי מסמים מנקוכו מונגים ביכו וכין מי מעקוס: מנמ מומסמ מסור מ מס לס מים מב מסומס מנמ כמ מ"ל רמסוקלסיומס ומומ מכקוס מנמ מומ"ים כלומ' מכיומ כמכו"מס מס מ מסורס מקרקע לפי מסין כלי מרס מעקכל מומס מלמ מ"מ ומסומס ומכמ מלמ כמעמס מקרקע מלמ מעמקמ מקי' מעמי' מנמ"יכ' מנכמלו ומוחרים ומסמלים מ"מ' ומסו' מכי מ"יכמ מסמעמס מסרי מומקו מסים מכמ"כמ מעי מקוס ומכמ"רו מ"כל מלר

מסקים כנ"יין מען ומלב מ"ין מעקוס מסר מ"יקס דלמ מלקמ למו מסקס מ"ילכך מ"חרים ומסמ"ים לס מקרקע דרכב נזרו מל מסקים מ"יסו מסמ"ין כלים נזרס מסוס מסקס זכ ומכס: מ מעמלמ נק"לון כמסמים מ"יכבים נעקוס מעמ ומנקס"ים לעכ"ין מל מרס מעמר מ"ומים לען דרך מ"יכומו כו מומ, מ"ים ומס מ"יומ דרך מסומ"קמים נמ"מכים כו נמקר"ק"לון ומר ב' ימים מ"ין מומו קילון מעמנב מן נמים מסמס כו לעמ"כו ומכמ"ירין לס דמירות מכמלו לעמ"כן מסרי מן לרכין: רבי מקיבמ מומר מס כנגבו מ"יל רבי מקיבמלמ מלינ מפ"ק דמקס קילון מ"יכו מעמנב מל ג' ימים ומ"ק כמקס מ"ירי וכי מ"כס כמרים כמומס' דמומס רבי מקיבמ נמקס מסומ ג' ימים: י מכמלו מלימס מסקים מעמים מס רבו מ"יצמ ס מל מסקים מכס כמלוס ומסרוס: מומ"ין בדי מ"ירו מל"כן נמקל דמסמ"כמו לנמקים: מס"ס

ס ומס מב מסיומס מ"ס ידין לקוכס מעמס דכלי מרס מקכל מומס מכ מסמעמס מכונמ כמ"כו ולמ מ"לקמלו מכילס ומסמ"ל מסומ כמ"יך כמקוס לפי מסמים מנקוכו מונגים ביכו וכין מי מעקוס: מנמ מומסמ מסור מ מס לס מים מב מסומס מנמ כמ מ"ל רמסוקלסיומס ומומ מכקוס מנמ מומ"ים כלומ' מכיומ כמכו"מס מס מ מסורס מקרקע לפי מסין כלי מרס מעקכל מומס מלמ מ"מ ומסומס ומכמ מלמ כמעמס מקרקע מלמ מעמקמ מקי' מעמי' מנמ"יכ' מנכמלו ומוחרים ומסמלים מ"מ' ומסו' מכי מ"יכמ מסמעמס מסרי מומקו מסים מכמ"כמ מעי מקוס ומכמ"רו מ"כל מלר

שמתם עין קסכיה ורשב"ם לומר סמוס סקורין לונעדבי
קירמפס"ן ושין שלכם כר' יסולס: סמלין כטבולים
עבים סיפס דעכי ושין ג"ל בכלל סס מפ"ת בקס סמלים
מבל סבול יום ומפ"נ דלס מיך ס"מלס בני סבול יום
לפי סלינו אם פ"ס: בקרוב
בלבר: ג מסמר מסמר מ"מרבי יהודה אומר "אף של טופח טמאים
שבבר בנק סבולים מן שבבר
מל לסס כמין מסמר ויס
מעומין פוקו כך לסיקן:
ונרגיר מלס קסן מבדבק
בבר וכמס עמו. ומסדבור
מבמרס מלמס מסוק מעוכי
מנבע מבינוקס ד מדבור ג'
בבר מעוק מס: רבי יוסי
מומר כל מסמרוס כמבל עס
מבבל מוי מבור ומס בנע
מבול יום בסרוס כמלו בנע
בעס ומי לס לס מוי מבור
ומי לבלבס בדבי יוסי: ד בדור מבבבר מרגיליס לס"ס
בדור מבן בע ד מבבר לס"ס מלס יעמיליס כמס ומעמי'
מעס"ס ברגיר מרגיל מלמלס גדול מו ת רמוס כל מבי לס
מס"כי מבור בלמס ומס בנע מב מס מעס בלמר עמן
לס מוי כמלו בנע בלמס מבמ"ס מבול יום מלס בעמל
בבר מל מרוס בבך: ומס"ר מור יוקר מבמנבע ומן
בבמרס מ"ן מלמס ביומל מעומי מבנע ומנע מעס מו
מבול יום בסרוס לס מוי מבור לבמס: רבי יוסי מומר כל
מ"מיכו כמבל מעו לס מוי מבור ולס מעמריכן כמוכי
מבנע בע"ק ומין מלבס בר' יוסי: ס מסמרוס ומבומסמע
בזמן מ"מיכן קליפס לס מס"כי מעבל מלס מס"ן בבי
מלס מוכלין מומן בקליפמן ומבר מ"מיכו מעבל מלס
מיכו מקבל ס מעס: מס"יס מומס מל מלמיס:

ומבלמיס

מוי מבור כמס מומלומ ולס מוי מבור בבבול יום "ומיין כעבבס לבקמן: ח השעורה כו' בזמן מ"מיכס
קלומיס מבמיק מר"ס דמס דלרמיכן מל כל זרע וכו' כדיך מבי: מלס מוניליס מבס בקלבמס ומבמורס בקליפמן (כמ"ס
מר"ב בריס מס' מוקבים) דמבולס בקל מעמ בקס מבוס מס מומעמ לרבבן דמיסמו מרבבן מ"כ, ומבר"ס בבב
ולל ומעמ מבב בקליפמס מבבוכס ריס לבמורס ולבומעמ מבי קליפומ ורגיליס מיו לבלומן בעיס לבסיר מקלבמ
מבבוכס ומייבו ס מלס מבבס"ס ולבסר מבסיר קליפס מבבוכס מיו רגיליס מז לומרמס ולבבי קליפס מבבוכס לס
מ"מיבמ מומר מרבומיומס מלס מרבבן בומומס קליפס מבביומ לרבבן בבסר מומומות מבבל בבל דקלבס מומבמיס
לס בזרו ולר"ס לבבזרומל קליפס מבבוכס כלל"כ ולבבריו מבבי מ"מרבס לבבין מב ר וכך כמב בבלים: בומן
מ"מיכן קלומיס בבב מר"ב מס ן כ"ס ס כ"ס כו' ודבר מ"מיכו מעבל מרס כו' כדבבן בבמ"נ דבומיין: חתיאה
ובו מ"מיכו ובריס מס ומ"מיכן קלומיס קייבי' מבר"ס:

ולפי' כתבו דשין שלכם כמוקו זכן כמכוכו לס מעמיק
לרל"ל: טופח מ"מר"ב מין קסכיה ומיין כמירומו
לעמכס ג' מ"ס דמיסס: ג וגרגר מלס קסן לסון
מבר"ס וק"ל מסרי לס מורס מעור בנרגו בכמס בקרס
קסן וכרמס דכולס ר"ל מוס
ומפ' דכל מסוס קסן כלבך
מסוס. כמכל מעו בין מסמר
ביין נרגר מוו מיבול וסייכו
בעי מעמס דקרבור מס"ס
מבמנבע דבמכל מעו מכל
יבר מלבן נורדו מן מבבר
ונמיסס מפ' ר"ל דכלנריל
מלמלס לו מעמר מסוס נדול
כל בך מ"מיכו במכל מעו לס
מוי מבור ומ"יכונבי מעמס
לבריבור יבר מבמנבע מ"כ"ל
מכל מר"ב ומרמב"ס כתבו
בין וכן לקמן דמין מלבס
ברל"ל מ"ס רס"ל דלמו כולס ר"ל מ"ס וכ"ל דלרבריס קסן
לפי רמות מיבו מבבס מבבס מעורס: פחות מבמנבע
לזרמב"ס קמי בעי מעמר ומיין בעבבו' דלקמן:
ד וחתורסום ל' מבר"ס ב"ל מעלבי"ס מומו מל
מלבס לס' ומיבו כמכל מעו כי מיבו
כמעמ עס מלבס מל ב בסלומ"ל מעמיס כי קבס מוס
ביומי ובריול כ"כ מ"מיבו כמכל עס מלבס מ"כ "ומי
מורמוס מרמ"ס מלס בעמ: זחר מעמנבע מיבו לבידק
דקבים ריס מ"מיס לבדיס מקבי מבוק מבמנבע
מבור מס כמנבע מיבו מבור ומכל מקבי יבר מבמנבע
מיבו מבור מס כמנבע מבור ומרמב"ס בע"מ מבס"ס
מעמיק כלבוכס ומ"מ' ומנמי לבבר"ס מבקב דלבדס"ק
מבוק מבמנבע מוי מבור מס כמנבע בבבס כיבל
מבמנבע מ"כ' ומבר"ר ומלס ומרמ"ס מירן מבמנבע
מבמנבע מ"כ' ומבר"ר ומלס ומרמ"ס מירן מבמנבע
מ"ח השעורה כו' בזמן מ"מיכס

והחלתות פי׳ סר״ב דלא מסיב מאכל אדם ומשקה מעדנים אמן אעם אם בעזון וכ״ם מרעב״ם אבל נמ״ך דמכת מעמם נ׳ מירסו דכובנים לאוכלו בעקיבות סקרים ומיינקבי סר״ב כמסכת ד׳ ע״ב דמוקים: **רש״ם** כו׳ וכתב מרעב״ם מאין אלכם כמיקו ומיין בר״ם: **טהורים** בסבול יום כתב מר״ב אם אם מל קרומם לא ידעתי מעמי דייק לפרומי מכם דאם אם מל קרומם דכם כולים מירקין דודאי כמל קרומם מיירי: **הקצח** כתב מר״ב אין זרע אמור מבלעא ביילין וכו׳ ומיין בפירומו מסכם ו׳ פ״ב דמיקרין וכן בת דיוק פ״ם מסכם ב׳ ומם מכתבי אם: **פרק ב א כמשקין** אמו׳ כינע בסן לאמן מר״ב כמסקין מל קרומם אסום כ נע בסן דלאולין מסור לנאלי ולקרם מסמע כדתכן כמסכת נ״ם בקרא דכרם כ״ב מר״ם וכנכר בתכתי אם דמייכו מיליכם דאכם אמיל דלא כתבים דמסכם מ״ם דקרם דמלינו ומכרי דאם לקרם מיבו מסמע מתים לן תכם ברמ״ב דמצילם ומ״ם מר״ב דמבול יום אומל כו׳ מיין כמסכם דלקמן: **בין** קלין בין מתורין מו׳ מר״ב קלין מ״ן מתורין זב דאכם ליכם לפרומי קלין דאמון כדמי אם״ב כרמ״ק דאין לן במל מי מסמע מסקין יוכאין מתכו מיכם דאמון זמיכם קלין מ״ן וזב ומתורין אם מסום אבי אכות המומאם אם אלמא אמתר כמ״ם מ״ו דמולין דף מ״ם ומתרו דכמע לא נזרו דבכן כמסקין (מון מרבו דכסלים כמ״ב כמסום מע כי מכמם מום מרם כדאיתא ברמ״ב דאמלות) דבדילי אכמי מ״ים אבלזב דלא בדילי אכמי מ״ים נזרו אל מסקין מיובאין מתכו לאיות מקלא מון מתמיוכמיו אמן מר״ם ומן אב אמומאם כדתכן מכם:

והחלתות והאלום רבי יהודה אומר אף אפונים שחורים טהורים באב הטומאה ואין צריך לוסר בשבול יום רבי רבי מאיר והחכמים אומרי׳ טהורי׳ בשבול יום וטמאים בכל הטומאות השעורה והבוסמת בזמן שהן קלונים והחטה בין שהיא קלופה בין שאינה קלופה הקצח והשמשום והפלפלין יה רה אומר אף אפונים לבנים טמאים בשבול יום ואין צ״ל בכל הטומאות:

פרק ב משקה מבול יום במשקין שהוא נונע בהן אלו ואלו אינם מטמאין ושאר כל הטמאין בין קלין בין המורין המשקין היוצאין מהן במשקין שהוא נונע בהן אלו ואלו תחלה חוץ מן המשקה שהוא אב הטומאה: **ב קדרה** שהיא מלאה משקים ונגע בה מבול יום אם היה משקה תרומה המשקין מסולין והקדרה טהורה ואם היה משקה חולין הכל טהור ואם היו ידיו מסואבות הכל שמאות חומר בידים מבשבול יום וחומר בשבול יום מבידים

ומחלתים כמרבי כך מעם מלמים וקורין לפי כלפ מסיפלא. ומלים אמרו מלין מסום מרם מין מעיבי מלמים וכל מכי לא מסיבי מאכל אדם ומעמי מעדנין מעם מעם עם כמון: אף מלמיכים מתורין מסיבן מלא לרמוא ולין מסויות לאכל אדם: מסורים בשבול יום כין מסכר מסומאתו ולינו מקימר מלא בערב מעם מיכים מוסל בכל מלא מסם מם מל קרומם בכל נמלה מעמי מסיבי מוכלין ומקבלי מומאם כמסר מוכלין מלכם במכים: מקבם מין זרע מסור ומלמז (כ״לא) ורנ״לין לאת מעבו כלאם: המעמים כך מסו כמרבי ובאמרן ירמ״ם מעמו מרבם ומומים מעבו מסן מו מסין:

משקה מבול יום מנין רוקי ומיבי הנלין דמעמ עיבו ודם מנמקו ומלב מאמם: כמסקי׳ מסום כינע בין כמסקי׳ מל קרומם מסום כונע בין דמבול יום מוסל בקרומם: מלי ומלו מסק ם מיבאים מנומו ומסקם קרומם מכנע בסן מין מטמאין אם הקדם מבל

ומסמק

מסמל מסיל לים: בין קלין בין המורין קלין מרן מתורין זב: מקלא דלמון ומומין מכי ומכבי מומם מליסי: מין מן מסמקם מסו׳ מב מטומאם כגון זובו מל זב ומעיבותיו: כ מסמקים מסולים דמבולים מוסל אם מקרומם כלבל מעוי לא מסמע ומסילו מסקין דבל מסוקל אם מקרומם מסמע מסקין לאיות מקלא מון מן מבבול יום מלבך מקדרם מסורם דמ״ן מכנמי בשבול יום אמי׳ מיבאים לא מסמאים ובים: ומם מים מסקם מולין מבל מסיר דמבול יום מסיר לאולי ולמסר: ומם מיו ידין מסומבות מבל מסמ לידים מומלות אם מקרומם ובמבמאמ מסמקים מסמם ידים מזרו לאיות מקלא ומסמאין מלי:

ב מסמק

מר״ם ומן אב מטומאם כדתכן מכם:

פסק טבול יום פוסל את התרומה ואם היה
ספק טהור: ג המקפה של תרומה והשום
והשמן של חולין שנגע טבול יום במקצתן
פסל את כולם המקפה של חולין והשום
והשמן של תרומה שנגע טבול יום במקצתן
לא פסל אלא מקום מגעו ואם היה השום
מרובה הולכין אחר הרוב אמר ר' יהודה
אימתי בזמן שהן נושבקערת אבל אם היה
מפורר במדוכה טהור מפני שהיא רוצה
בפיזורו ושאר כל הנידונין שרגן במשקין
אבל אם שורגן לרוך במשקה ורגן שהיא
במשקין נושבקערה הרי אלו כעגול
של רבלה: ד המקפה והחמיצה של חולין
והשמן של תרומה צף על גביהן ונגע טבול
יום בשמן לא פסול אלא השמן אם

ב שספק טבול יום פוסל את התרומה והידי
כבר הוא כו' כדקתן נמסכת ידים פ"ב דידים
ג המקפה פירש"י בתכסיל קפיי כו' מל' קפה
מקומות ר"ל: וחשום ושמן דרך
מקום לדוך מקום בשמן ויטבו
בו מתכסיל. פירש"ם.
ומתיבת נמכי דלא ידיק
עם מתדקק ר"ל דמדקמי
ממא לא מסל אלא מגעו
ומתמכי דלקמן קמכי לא
מסל אם מגן ינם מקום קמכי
מסמן נמסל בגיסן ומכא
לא קמכי ורוגם לדקדק מוס
דמכא ליתא לסמן מגיגנמם
מפירם פירש"ם כיתא דמא
מסמן מקמיב מם מקום
מכידיך מעו ומיכו נמ מכל
לענלס מקומם מסמן מסמנמ
מם כמין וכך דמפיגנם כן
מכו דמקמים מ"ג דמ מ"ד
דמקמי כמסם נמין מיירי
וכדמיק ומיים לפי פירש"ם
מדקמי ומם מים מקום ולא קמכי מסמן אלא מסמן
מקמיב מם מקום ולא קמכי בדיסא מקום ומסמן אלא
מקום מדגרו כמווה: חולין אמר גרוב לגון מר"ב
ודין מכל כדין מרוגם ר' וכ"כ פירש"ם ובלא דדוקא
לגוגרא מ"ל דחולין אמר מרוב ומאיגם מקמם מל
מלין מפי ולא לגקל כמגמקמם מל מרוקם דריגם אבל
נמב רו מ"מ מם מ"ל מקום ומכתב כלמין מגמכה ולמגר
לומר דמקום דלגבי רל מטורין כמסמום מל מרוקם
לגכי מגכרם לם כמי נמל מרוקם אבל מ"ם מי מוס
מ"מכא דחולכים ג"כ מקר מרוב: אדל מעמי כו'
ביאור רל קיים ומכומן רמוי לגמגיק פירש"ם מכבל
מקום מגכא רל מעמי לם כא לגלוק אלא לגרם כמ"ם
מר"ב כמגכא כ"מלא דמגמ: ד המקפה ומגמגמ
מירם מר"ב דרכן מים לגגים מגמגמ מגיגם מינם דקם
בתוך מקמם וכ"מ מר"מ אבל פירש"ם נמרק מ"
מגמ"מ כמגמקמם מל מולין מו רקיק מל מולין
מ נקיקם

מכבול יום פוסל את התרומה מי' מר"ל ב'
כבר הוא כו' כדקתן נמסכת ידים פ"ב דידים
מירם מר"ב בתכסיל קפיי כו' מל' קפה
מקומות ר"ל: וחשום ושמן דרך
מקום לדוך מקום בשמן ויטבו
בו מתכסיל. פירש"ם.
ומתיבת נמכי דלא ידיק
עם מתדקק ר"ל דמדקמי
ממא לא מסל אלא מגעו
ומתמכי דלקמן קמכי לא
מסל אם מגן ינם מקום קמכי
מסמן נמסל בגיסן ומכא
לא קמכי ורוגם לדקדק מוס
דמכא ליתא לסמן מגיגנמם
מפירם פירש"ם כיתא דמא
מסמן מקמיב מם מקום
מכידיך מעו ומיכו נמ מכל
לענלס מקומם מסמן מסמנמ
מם כמין וכך דמפיגנם כן
מכו דמקמים מ"ג דמ מ"ד
דמקמי כמסם נמין מיירי
וכדמיק ומיים לפי פירש"ם
מדקמי ומם מים מקום ולא קמכי מסמן אלא מסמן
מקמיב מם מקום ולא קמכי בדיסא מקום ומסמן אלא
מקום מדגרו כמווה: חולין אמר גרוב לגון מר"ב
ודין מכל כדין מרוגם ר' וכ"כ פירש"ם ובלא דדוקא
לגוגרא מ"ל דחולין אמר מרוב ומאיגם מקמם מל
מלין מפי ולא לגקל כמגמקמם מל מרוקם דריגם אבל
נמב רו מ"מ מם מ"ל מקום ומכתב כלמין מגמכה ולמגר
לומר דמקום דלגבי רל מטורין כמסמום מל מרוקם
לגכי מגכרם לם כמי נמל מרוקם אבל מ"ם מי מוס
מ"מכא דחולכים ג"כ מקר מרוב: אדל מעמי כו'
ביאור רל קיים ומכומן רמוי לגמגיק פירש"ם מכבל
מקום מגכא רל מעמי לם כא לגלוק אלא לגרם כמ"ם
מר"ב כמגכא כ"מלא דמגמ: ד המקפה ומגמגמ
מירם מר"ב דרכן מים לגגים מגמגמ מגיגם מינם דקם
בתוך מקמם וכ"מ מר"מ אבל פירש"ם נמרק מ"
מגמ"מ כמגמקמם מל מולין מו רקיק מל מולין
מ נקיקם

מיכן

ה בקיצה פירש רש"י מקבלים ומתרץ כו' פיין
פ"ם כפ"נ דזכם ס מכנס ל': שניהם
מבור זה לזה לפין רש"י ובין מכנע כו' פפל מכל וכן
לפין רש"ם נפ רמב"ם בפר כן ומפיים וכגר נפרכו
בפקיפה כי מבול יום יפפל
פקרם (נס כן) לפו מקרופפ
ע"כ וכבר כפבתי כזה כלים
פירקין: ו חבית מפקפם
לקיך בור פל יין פירש רש"י
ופיין מכבור מוליקוכ"פ רש"ם
מכל מרבכים מעלם ומכל
מרופפ ומפכנע מפפם ולפון
לא מפל אלא יין מכבור וכל
מם מכקיך מקכיה מפור ו
וכפלו פים כמלר מן פיין
מכבור.ע"כ: אך בקומפקפ
מפכים מרים כרפפ כפירוקו
מפיין כמן מרופפ אלא מם
מכקכיה וכך מם לכרי
מרבי"מכמנורם"מ מם"מ:
ו מבאה מעבכי דמפ"ם
מ"ל לפקכיו כ"ם:
מן מנלים כו' מפורש
כקב רש"ב ומיקמו
אלא מם מכנע וכ"ם מרבכים
וכקב מכנקבר בקומפקפ
ע"כ ונריך לפלק לאם מעיר
בפים ומכפך אלא בפים
ומפולים מופיל ומכל מוא כפ פופיכ מפ"ב מפנרדין
מעפ' מעם מלמעם מוא כפ פופיכ מלמבלם מוא כפכך
מופיל ומין מכבל פים פיפו מבור כלל כך כ"ל אבל מרים
מכים מניים לפ"ר רבכים מדי ל"מכי דרבמפ ולימר
קמא כרמערן ולימכא כמרם רמם מלמעלם מופיל ומכפך
שוי מבור ופ"ל דמעמא דיוקר מפקבר לפיות מבור מא
מכפך מעם מיפים מבור לפי מפוא כפים מפכפך לבוק
כולו מקרי מפי: ונגע מבול יום בקלוח כו' כמב
מר"כ

מיכן מייכו מפירב מקמם ומתיפם מם מפמן ומכל
מקום מפמן ביכר ומא דמפיל בכל מקום מלילך מפמן
(לפי מפ"ן) כולין לפפרירו מן מקמם ון, מפיפם:
ם בפר מקרם מקים מלין מקיפם קמלו מליו מפכלין
ומפרק ומומן מבמל מכפ"ק
ומכמם מכל כמין קרום:
מפקיכות מוקרת דגם מוי
מקרים מבור: וכל מעולם
מעם מפיב מקובר לם ומפמ'
מפור: מכיפם מבור וכין
מכנע נקיפם בין מכנע
נמפ"ב מ מכל מכלומקלכ'
ברבי יומכן בן כורי: מ"ב
מרים מ מלכלמם מעכיפין
מם מקמכיות: מעמם קרום
נקמכיות כלומר קמכיות
מכמ"מכלו נקרים ולרבן
ל.מבקמ ומכמבמלות יפם
מקמכרות ומכמות כמיקנים
ום מנלרמין מם מם קרים
זקמכיות: מדי מלו יעכו מם
מנע מרן כמקמ מפן מרי
מום לפמון ובנים מפמיך לו
מכו ומפמ מפמיך לפכי מל מי
בקרומם: מכיפן מבור זה
לזה ומם מנע מבולי מ כמ'
מפן כמבל מבירז ומין מלכם
כרבי יומכן בן כורי: ו
מבית מסקמ מב מ מל יין מל מרומם מבמלם לפיך מבור
ומקמם כפיך מיין מבבור ומיין מבבור מ.לי.ונף לפמלם
מ"ים מפכיות: ונגע וכו' מם מלמל ידולמ"ך מי מפכיות
מן מסמם ולמבים בלי זה מבור ומבמל כל מיין מבמכיות
ומפילו לא מיקם מפכיות מלמם לנמרי מן מיין
מל מרומם: מן מסמם ולמין מלא מבכים ילו לפוך מי
מפכיות מעמ"מבנע כי ן מל כורמבנר מי מפכיות מ"ם
מיכו מבור: מפילו מלנגם רוס קימם מפלם יין מבבור
מ"ם מפכיות (ר מ)ק מת מרם מם מבנע כבנר מים מוי
מכיר ומין מלבם כרבי יומכן בן כורי: ו מבים ומבו ליס מפמם מבים מעמם מופיל וכל מיין מלמעם כמפם
בים לעלין מוי מבור ומפולים כ.מי מופיל וכל מיין בעמך מפר מבקב מוי מבור מכל בקבם מנגם מבמן ומבמן
מפורם ומין מפופיל מלא מם מבנע ויעלם כ מפר ומעם ומין מלבם כרבי יומרם: ונגע מבול יום בקלוח מקלוח
לבדו

ואם חיבץ כל מקום שהיו"ר השמן פסל:
ח בשר הקדש שקרם עליו הקיפה נגע
מבול יום בקיפה החיבות מותרות נגע
בהחיבה החיבת וכל העולים עם חבור
מים זה לזה רבי יוחנן בן נורי אומר שניהם
חבור זה לזה וכקבאניו שקרמו ע"ג פרוסל
ומעשה קדרה בקשנות בזמן שהן פרורים
נושין ת"ר בת חרי אלו ימנו שמן שתוא צף
ע"ג היין ונגע מבול יום בשמן לא מפסל מא
השמן רבי יוחנן בן נורי אומר שניהם חבור
ון ונגע בו מבול יום מן השפה ולפנים
חבור משפה ולחוץ אינו חבור רבי יוחנן בן
נורי אומר אפילו על גבה רום קומה ונגע
בגנר פירה חבור: ז חבית שנקבה בין
משוליה בין מצדיה ונגע בו מבול יום מטמא
רבי יהודה אומר מפיה ומשוליה מטמא מן
הצדדין מבאן ומבאן מהורה מסורת מכרי
לבלי ונגע מבול יום בקלוח אם יש גו יעלה
באחת

מבית מסקמ מב מ מל יין מל מרומם מבמלם לפיך מבור
ומקמם כפיך מיין מבבור ומיין מבבור מ.לי.ונף לפמלם
מ"ים מפכיות: ונגע וכו' מם מלמל ידולמ"ך מי מפכיות
מן מסמם ולמבים בלי זה מבור ומבמל כל מיין מבמכיות
ומפילו לא מיקם מפכיות מלמם לנמרי מן מיין
מל מרומם: מן מסמם ולמין מלא מבכים ילו לפוך מי
מפכיות מעמ"מבנע כי ן מל כורמבנר מי מפכיות מ"ם
מיכו מבור: מפילו מלנגם רוס קימם מפלם יין מבבור
מ"ים מפכיות (ר מ)ק מת מרם מם מבנע כבנר מים מוי
מכיר ומין מלבם כרבי יומכן בן כורי: ו מבים ומבו ליס מפמם מבים מעמם מופיל וכל מיין מלמעם כמפם
בים לעלין מוי מבור ומפולים כ.מי מופיל וכל מיין בעמך מפר מבקב מוי מבור מכל בקבם מנגם מבמן ומבמן
מפורם ומין מפופיל מלא מם מבנע ויעלם כ מפר ומעם ומין מלבם כרבי יומרם: ונגע מבול יום בקלוח מקלוח
לבדו

לבדו כפם! דכתיב שיכו שכור ושויס לא ערופס שפשס
שבעברנס בשוגגס ובמלס בלמד ועשס כמרופס בקולין
ובשס שפילו דכבן עודו דקלוס לא מציב שכור לכלים
כמו שבקר מבנדס לתכיס ומס"ג דעשקין מיקלסס מסרס
עמוקשקן שיכו דלא מלקס
לס ומסקס בעקיס כמו לעי'
מבל עשקס בשול כשלים מסק"לס
בלמס ומעס ודוקס בגגע"ג
שבול יום כשלי מעשקיקמו'
דשבול יום ס"ל ושיכו עשע'
מבל בשר שומלוס קס מלר
עס מבקלוס ומעשע כל עס
מבכלים בשגג: ס בעבוס
מבמיס בשעברקין כלי
מרסבבטן ובמיקבדבוס
בשין שבעבוס מים לין
ב' דבוס שמד לבד מבים
מל מבי' ומד לבד מון ומלול בשגג ומעמי' מים בשוגו
בעבוס ב' בקיס שמד בדוסן שבעבוס מלבדבי' שוס
לבד מלל מבים ומד בדוסן מל בד מון ובשמבים
מלס עמקים בבבס מעמקס דרך מבקר מבדוסן שמבימי
ובבבן ויובס דרך מבקר מבדוסן מבימון ומס מבקים
מבמי דבבוס מבעבוס מן מבוזבים ומעולמים זס
בבגד וס מומלילו שיכן מבוזבי' מלס מסים מבקר מבדוסן
מבבימי לעשס לבד מולים מבלי ומבקר מבדוסן מבימון
מלעמלס מס מיקס מוס' מבים מוכמס בשמל מעמ ומוקס'
בעיר מס"ל בבים ומיבס מוקמס בבקים מל מבעבוס
לו מבגע מב מבומעמס בעמקס מבבקר מבימון מבעמס
בל מעמקים מבבבים מבל מס מבבימי מלעמלן ומבימון
מלעמן בבי דבמל מעמ מימעמ ממל מבומעמס בבבס
לעוך מבים דרך מבקים בלבמומעמס מימס מסור
דמס בגע מב מבומעמס בעמקין מבבקר מבימון מבעבוס
מלעמן מעמ' מבבבימי מלעמלן מוס ליס בבבוס וקמבדס
ולא מוי מבור: בל ידוס מאוכלים מעוקים מאוכל
בעלס בען בבדוכי' לבלוקו ומדס מוקו בו בבריב' לאבול
מבדי מעקבור בלב מבומעמס מס לב מבומעמס בגע
בען בבלו בגע בבדי מבמו: מבור בשבול יום מס מוס
יד לבידו' מל מרוס' ובגע שבול יום בלוקו מיד בבמלו
מבידו' מל מרוס': מבבדמס ל' מרוס' ומים דגדמי מבבדמס
לעין ובגדין לא יפרוס: מעבודה מבבר:

מר"ב דקילוס לא מביב מבור לבלים בשו מבקב מבבדמ
ול' מר"ם מבור לעמ מבבלים בשו מס מבבדמ ומעניס
בן בלמין מר"ב לא מבמיד: יעלת בעמ ומעמ בבל
מר"ב מעמס בשול, ובדמבן בעמבס ל' מ"ם דקרוסוס
ומ"ם מר"ב ודוקס בעגע
מבולים בו' מבל בבלי
מומלוס קבדר מס מבקלים
ומעמע בו' ובי"ב מר"מוקמיס
לי דבבוס מיבו מבור מעמ
מבן בבמ"ק מעמ' מבדוס
ובו לבעבי' לקען מבבדי'
מילו בבב מבומעמס ומעמ
דבבוס מיבו מבור ודוקס
לבעביל' בבנוקבבשו דעבבב
ס' ול מ"ם דבבמירין ובי"ע:
ח בעבוע מבבבים מירס
מר"ב ובבעבב

באחת ומחה: ח כעביע שבחביח שניקב
בין מב פני' בין מבחוץ כ"ל מבפנים ומבחוץ
(בין מלמעלן ביקם למטן) זה בנגד זה שמא
באב השומאה ושמא באהל חמת ר"ה פנימי
מלמטן ותחיצון מלמעלן שמא באב השומא'
ושמא באהל חמת חפנימי מלמעלן ותחיצון
מלמטן אחור באב השומא' ושמ' באה' חמת:
פרק ג כל ידות האוכלים שהם חבור
באב השומא' חבור בשבול יום
אוכל שנפרס ומעורה מקצת רבי

מלמס מבזין ומו' ומן מבירס מר"ם בלמין מלמר מבגליין
גס מירבי"ם מי מן ומקמס מרמב"ד בס"ם מבמ"ל דמס
לבגיבע מעמקים עס מירך לבייומו מב מבומעמס ומלא לס
מבול יום מיבל מומס ומיבל לבלל עס מבמבים ומירקבב"ע
דלל דלרבוס' דבגיבע בקמיבן מלמעל מסוס מב מבומעמס
מס בגע בבבבוס לא בבמלו עמקים מבמבים ע"ב:
מבל מרמב"ד דקדק עוד מלמין מעמבס מעמ ומסור ולא
מעבר ומעמס ומסורס מלא מל מלמבוס מבגו מבר
ומלמר מס מיבבס מבן בשירו וקמבר מס מבקב מבמין
מוס מלמעלא ומבבימי מלמעס מבמבבוס מעמ מלוירו
בי מוס מביב לו בבמס לבי מבמבקים בלין לבבבוס
דרך מעלין לבמבון ומבבר מגס מבבים מעמס מבל
בבמבקב מבבון לבמס מלין מעמקים מבבבבים מס
מבמרים בו ומין בבבבים לבבים עד מעולין לבמלס מין
וס מבקב מבב לבייומו מעמ לא לבבים ומס לא לבבמו
ומיבו מבמבמלוירו דרך מומו מבקב ומבורס לבבר כל
כלי מבוס מבבומעמס קודמס לבמבו וס מיבו מבמו
ע"ב: בין מלמעלן בין מלמטן ובב"ל לינ ויס לייבב
ני' מבבר דבלו' בין מבבבוס לבמלס בבבים בינבבוס
לבמס: פרק ג ח כל ידות מאוכלים בו' ובבבין
לבו בבמבבב מוקבין: רמ"ל

רמ"א אם אוחז בגדול ונקטן עולה עמו ואף על פי
שאם אוחז בקטן אי אפשר לגדול עולה עמו אפ"ה
שרי שוב כמו"ש בס"ד רפ' שעור וזרוטב דף ק"ל
ע"ב ולא כלישכא אפריכא רפ"ו אם אוחז בקטן גדול
עולה עמו שרי שוב כמוסו
ורבי ליס אדר"ע דאמר נבי
אגר וכמ"ש אדולדלי דאמרת
דמ"ל אוחז בקטן ואין גדול
עולה עמו שרי שוב כמוסו
ומאמר אמר דלגיר אמרת
דמכול יום אפי' מריך וכו'
ונמיכי כרלא דבירמיכו
מכמס: לכבר מקליפס ר'
יוסכן מיש ולא אוי אמירס
מוקלמת מסמס כמו מאמרס
רבי מקליף מסמס כמו מלא
נריך לקליף מסמס קלמר
ודר"מ נמכול יום כמי מ"ל
אוחז בקטן ואין גדול עולה
עמו שרי שוב כמוסו ומכס ולמלן אוחזקו לגדול בדכרי
רבי אליר כמו מסיש מניר לעכיכו: ב וביצה מרוחס
לסון מר"ב מכמרכ מקלכן ומקלמון יקר לאס שוש
מליחס מלא כמרחס ומרי מוש רוחס לס"מ מסכיכס
מ"מיכס מר מס מכולס כמין מכמת מיכס מכור מכני
מס"ש נמסמת ומולכת לכמן ולכמן מלמ"ר נמי מכמס
ר' מ"ב דמדינת: ג חוש מל כ"נמל' מר"ב זכ"נמ ון
מכמלס מס מרוחס מכמלס נמכול יום זכן ל' מרים
וכלוקר מרוחס כמלס נמכול חסוחס נגמ"כ:
רמ"א אוחז יכל מקלף עמו פירס מר"ב זלא יוקר"ל
לקולס ומכי מיכס כמוסמת מ"מיאס מר"ס וכך
לסוכס רלא אף מן מסמס ולמכיס כל מקלף עמו מכור
וכל מ"מיכו מקלף מ"מיכו מכור: ר' שנרמעה וכי
מס רמכן נמכס ר מ"ק לקוס כלס ומיין לקמן:
אינה נמכלת נמכול ומס כמר מר"ב דכמר מ"מ נ"ו
מ"ב דאמר לזרי כלמכנכ"ב לרבל (מכ ו') מרים.

לא

אם אוחז בגדול ונקטן עולה עמו ואף על פי
שאם אוחז בקטן אי אפשר בגדול עולה עמו אפ"ה
שרי שוב כמוסו ומכס ולמלן אוחזקו לגדול בדכרי
רבי אליר כמו מסיש מניר לעכיכו: ב וביצה מרוחס
לסון מר"ב מכמרכ מקלכן ומקלמון יקר לאס שוש
מליחס מלא כמרחס ומרי מוש רוחס לס"מ מסכיכס
מ"מיכס מר מס מכולס כמין מכמת מיכס מכור מכני
מס"ש נמסמת ומולכת לכמן ולכמן מלמ"ר נמי מכמס
ר' מ"ב דמדינת: ג חוש מל כ"נמל' מר"ב זכ"נמ ון
מכמלס מס מרוחס מכמלס נמכול יום זכן ל' מרים
וכלוקר מרוחס כמלס נמכול חסוחס נגמ"כ:
רמ"א אוחז יכל מקלף עמו פירס מר"ב זלא יוקר"ל
לקולס ומכי מיכס כמוסמת מ"מיאס מר"ס וכך
לסוכס רלא אף מן מסמס ולמכיס כל מקלף עמו מכור
וכל מ"מיכו מקלף מ"מיכו מכור: ר' שנרמעה וכי
מס רמכן נמכס ר מ"ק לקוס כלס ומיין לקמן:
אינה נמכלת נמכול ומס כמר מר"ב דכמר מ"מ נ"ו
מ"ב דאמר לזרי כלמכנכ"ב לרבל (מכ ו') מרים.

ר' מאיר אומר אם אוחז בגדול ותקטן עולה
עמו חרי הוא כמותו ר' יהודה אומר אם אוחז
בקטן ובגדול עולה עמו הרי הוא כמותו רבי
נחמיה אומר בטהור ובב"א בשמא ושאר כל
המובלין את שדרכו ליאחז בעלה אוחז אותו
בעלה ובקלה אוחזין אותו בקלה: ב ירק של
תרומה וביצה טרופה נתונה על גביו ונגע בטבול
יום כביצה לא פסל אלא הקלה שבנגו ורבי
יוסי אומר כל הסדר העליון אם היה בסין
כובע אינה חבור: ג חוש של ביצה שקרם
על דפנות של לפס ונגע בו טבול יום
חשפה ולפנים חבור מן השפה זלחוץ אינו
חבור רבי יוסי אומר חוש וכל שנקלף עמו
וכן בקטניות שקרמו על שפת של קדרה:
ד עסה שנדמע' או שנתחמצה בשאור
של תרומה אינה נפסלת בטבול יום
רבי

לס אוחז בגדול ובקטן עולה עמו ואף על פי
שאם אוחז בקטן אי אפשר בגדול עולה עמו אפ"ה
שרי שוב כמוסו ומכס ולמלן אוחזקו לגדול בדכרי
רבי אליר כמו מסיש מניר לעכיכו: ב וביצה מרוחס
לסון מר"ב מכמרכ מקלכן ומקלמון יקר לאס שוש
מליחס מלא כמרחס ומרי מוש רוחס לס"מ מסכיכס
מ"מיכס מר מס מכולס כמין מכמת מיכס מכור מכני
מס"ש נמסמת ומולכת לכמן ולכמן מלמ"ר נמי מכמס
ר' מ"ב דמדינת: ג חוש מל כ"נמל' מר"ב זכ"נמ ון
מכמלס מס מרוחס מכמלס נמכול יום זכן ל' מרים
וכלוקר מרוחס כמלס נמכול חסוחס נגמ"כ:
רמ"א אוחז יכל מקלף עמו פירס מר"ב זלא יוקר"ל
לקולס ומכי מיכס כמוסמת מ"מיאס מר"ס וכך
לסוכס רלא אף מן מסמס ולמכיס כל מקלף עמו מכור
וכל מ"מיכו מקלף מ"מיכו מכור: ר' שנרמעה וכי
מס רמכן נמכס ר מ"ק לקוס כלס ומיין לקמן:
אינה נמכלת נמכול ומס כמר מר"ב דכמר מ"מ נ"ו
מ"ב דאמר לזרי כלמכנכ"ב לרבל (מכ ו') מרים.

מס אוחז בגדול ובקטן עולה עמו ואף על פי
שאם אוחז בקטן אי אפשר בגדול עולה עמו אפ"ה
שרי שוב כמוסו ומכס ולמלן אוחזקו לגדול בדכרי
רבי אליר כמו מסיש מניר לעכיכו: ב וביצה מרוחס
לסון מר"ב מכמרכ מקלכן ומקלמון יקר לאס שוש
מליחס מלא כמרחס ומרי מוש רוחס לס"מ מסכיכס
מ"מיכס מר מס מכולס כמין מכמת מיכס מכור מכני
מס"ש נמסמת ומולכת לכמן ולכמן מלמ"ר נמי מכמס
ר' מ"ב דמדינת: ג חוש מל כ"נמל' מר"ב זכ"נמ ון
מכמלס מס מרוחס מכמלס נמכול יום זכן ל' מרים
וכלוקר מרוחס כמלס נמכול חסוחס נגמ"כ:
רמ"א אוחז יכל מקלף עמו פירס מר"ב זלא יוקר"ל
לקולס ומכי מיכס כמוסמת מ"מיאס מר"ס וכך
לסוכס רלא אף מן מסמס ולמכיס כל מקלף עמו מכור
וכל מ"מיכו מקלף מ"מיכו מכור: ר' שנרמעה וכי
מס רמכן נמכס ר מ"ק לקוס כלס ומיין לקמן:
אינה נמכלת נמכול ומס כמר מר"ב דכמר מ"מ נ"ו
מ"ב דאמר לזרי כלמכנכ"ב לרבל (מכ ו') מרים.

מסוכסרים כמסקים מלקת מסיסין כמים: וכלוסס כמי
ם רוק ומי פירות אין מכסירין ומסמס מכלוסס כמקמס
(לא סוכסים) נמלס מיס מקנלת ס מקס: מסל
לת כלן ומי פירות ע סין מסמס מכור: לא

מסל אלא מקום מנעו
מסכר רבי עקיבא
דכיון ומי פירות אין
מכסירין ולא מיתו
לו לידי מומאה רומים
מותן כמלוא יכן ולא מסל
אלא מקום מנעו ומלכם כר'
עקיבא: ה מסל לא כלו
לקסכר מסן מכסיר ומסכר
לא מסל אלא מקום מנעו
דמסן מיכו מסכר ומקי כל
קלא ומקלא כמי כמסים:
ו מכנס מסמסך מאוכל
כמיו לסון מנים כקדרה:
ונמל מאוכל מס לחלוסיה
מרוק מכיעל כנדיו ומל
כבר מל מרומה: מסור
מכבר כלומר לא מוכמס
לקבל מומאה ומע"ג דרוק
כמלמה מכסיר מסכי מכא
דלא מסמכים לרוק ומיכו
לרבוק מסרי כמל מל כנדיו
ומשיטה דלא כיסה ליה:
כל מיין רוגה לתוך
נרמיה מו מה כמכוין לעבוק
מלמות מ"נרמין ונמל מנדיו מס מרוק מכי מל
כבר מל מרומה מוכה מכבר מרוק מלנכי מנדיו לחמה
מסכים: זיתים נגיבים מתרים יבמים כל מ"ימו
רוגה לעוק נרמ יכמו לא מיומכר מומאה ומ"כו
מכסיר: מקל מבור ומסר מבול יום נמלא כלו מכיומה
מוין מריקה ר' מאיר מומר מלא ומלוכין לטומות כין
יבמות מתים כמבול יום כלמרים מ"מ מ"מ מ"מ מ"מ
מע מכסירים ומסמיו מפי מלא לרבוק ומבול יום
כמע לרוקה ולכן מסכי לים לסי כמגו ומלכ כמכמי:
מוכל

רבי יומיור שמעון פיסלין עסח שה בשרה
במשקה ונילושה בסי פירו' ונגע בחקבול
יום רבי אליעזר בן יהודה איש ברתותא
אומר משום רבי יהושע פסל את כלה דבי
עקיבא אומר משמו לא פסל ארא מקום
מגעו: ה ירק של חולין שבשלו בשמן
של תרומה ונגע בו שבול יום רבי אליעזר
בן יהודה איש ברתותא אומר משום רבי
יהושע פסל כולו ר"מ אומר משמו לא
פסל אלא מקום מגעו: ו שהור שנגע
מן תאוכל ונפל ער בגדיו ועל בגד של
תרומה שהור היה אוכל זתים מצועים
ותמרים רטובו כל שהוא רוצה למץ את
גרעינתו ונפל על בגדיו על בגד של תרומ'
שמא היה אוכל זתים נגובין ותמרים יבשה
כל שאינו רוצה למוץ את גרעיניהו ונפל על
בגדיו ועל בגד של תרומה שהור א שהו'
ואחר שבול יום באלו ר'מאיר אומר אלו
ואלו שמאין כשבול יום שמא
מכשירים לרצונו ושלא לרצונו וחכמים
אומרים אין שבול יום שמא: פרק

לא מסל אלא מקום מנעו מנעו' מכעי' מרמות דרכן
(וכמ"ס כמס"ק דקלס) אלא מסילו בכמקמס
כמאור מל מרוקס מע"ג דמרמוריקס מעם כעיקר
(כמ"ס כרס"ו דכוח) מ"מ כמרוקס מס לא כנע מר"מ
ומכא לא מייך לעקבי ומס
מיא מסמאור מרוב' כרקקבי
נבי מוס מל מרוקס כמסל
ג'ערק דלעיל מיין מ"מ
כמכנס מ"מ דמסרות:
ה רע"א כו' ומקבינין
דלעיל מסק מר"ב כר"מ
ומ"מ מכא דעידי מוש
מומעם אלא מחוס דמלכם
כר"מ מקבירו ומס"כ מכא
ובמי מרמנים כמוב גם
בכמן דמלכם כמוקו:
ו שהור מירם מר"ב לא
מוכסר וכ"מירם מרמב"ם
ומסיים כבר ידמע (מעמ') מכסירין כי מס מרנס
מעמעמים ולא מע' מעמ ומסור
כעכין מוכסר ומ"כו מוכסר
מ"כ מכל מר"מ מע' לעקבי'
לעכין מומאה ובמסור
מאכל בידים מומאכים
ולא מעריכן מכמעמ לחלוק
מרוק מעל מאוכל בידיו
מומאכים ומימאו מכנדים
ומתרומה מעמקה מומ
לא מסכו ולא מעמ כר' יסולם דמע"מ דכלים מ"כ ומין
לעקמות דמ"כ מ"ל לעקבי מסורים ומעמ"ם דים לפר'
מסור מכל ומעמכל: כל מסומ רונמלעוק כו' מעמע
דמרמי כמיכו ומלו כמימע כל מ"מ רונס לעוק מעמע
דכרונס לעוק לעודם כני מכל מרמל"ם כמפל מעמ"מ
מעמיק יכל כולי וכן כמימע ומיין כמכמ כ"מ"ב
לעוקין: שמא מירם מר"ב מוכסר כו' דמע
מסכים ומ"מ ומס מרימע מעמיכן לא דמסור מכנס
ולא רבי מרים מ"מ מ"מ מסים מוכלמת ודכריכם מ"ין
כו לחלוק מכל ומים יעמרים לא מקלין כ"ל מער"ם:

שמשקין מל מעמ כו' כדמכן כרים מס מכסירין: חכ"א אין מבול יום מעמ מכמים מ"מ מ"ק אלא מעמ
קמרי ומכמי לעכר"ם מכמר ולא מיעמ לי מכמים מ"מ מכא מ"מ דרבי מאיר מ"מ מ"מ מ"מ

פרק ד אובל מעשר שהוכשר כמשקה

ונגע בו טבול יום א׳ ירים

מתוארות מפרישין מהן תרומת מעשר בשהרת מפני שהיא ש׳ ישי והשלישי טהור לחולין: ב חאשה שהיא עבולת יום לשה את העסה וקוצה לחחלה ומפרשתה ומנחתה בכפישה מצרית אוסה בנחות ומקפה וקורא לה שם מפני שהיא שלישי והשלישי טהו לחולין: ג עריבה שהיא שבולה סלשין את העסה וקוצין ממנה חלה ומקפה וקורין לה שם מפני שהיא שלישי והשלישי שה לחולין: ד לגין שחוא שבול יום וסלאהו

אובל מעשר: מפרישין מעכו תרומת מעשר בטהרה דטבול יום וילים טבוה מן ומעשר רשמן כמולין סוף פסיב ומי ומי מיסה מליסי כמולין ומע״ג דמשי מעשר מבול לגרות מעשר מכו לעכין מילך כמעריסין מעכו תרומת מעשר מפר כמולין: ב וקוצה לה מלה ומיכה קרמה לה מס דכל זמן מלה קרמה לה מס מרי מיה כמולין: בכפיסה מן בכמוקה כלים מפיכן מקבל מומאה ומברכות דבכן מכי עמוס מכירה מלה מנה כה שוב מפר מקרמה לה מס: ומקפה מקרב לכלי מלה: וקורה לה מס מעמוס לפרי מן מעוקה ומוקה לפו׳ מעוך כמו מקיפין מפי מכיות בעקמה כיכה ולה מסיב מוקה מע״כ מני מ״ר כמעמה קרינה מסס: מעכו מסיה מליסי דמבול יום ריקמכי יום לו: ג לגין כה מה מעמה לגיל מעמיכן מבול יום בידם ומכל מעמיכן מבול יום דכלי דלה מיעה בעריכה מסור דלה מפי לעמלומי כמומה: ד לגן ן כגין כל מלמן:

ומלאהו

מעמר כמסרה כמנמר ומע״ג ומע״ג דמשי מעמר מבול לקרומה מעמר מכו לעכין מכי ומליסי מבול כמולין וכן ל׳ מרמכ״ם ומ״ם לעכין מכי מעוקה מליסי דמה לה מעכמה כמרומה רביעי ומ״כ לעמי כ״ם נקה מליסי ול׳ מר״ם לגבי מבול יום ומכי ע׳ כולילים מומכות דמעכי נקה לפו מכי מע״ג דמל מנמע כמי מכי מוה: מפני מוה מליסי מירה מומכל מעמר:

ב בכפישה מן בכמוקה מירה מרי״ב

כלים מפיכן מקבלין מומה ולה מוה כמוקי כמיה דקבן נמסכ׳ ו׳ מ״ה דמסלו׳ מפי מר״ב מלגדול מקוק מ׳ מה דלמו מורקה דמלמה לעמכי מקה כלי גדול כל כך למלה מקה קמכה וכן כעריך מסמה דיך דקבה לה מוה כמו מסיה דמקה ומולי לסייכו גי׳ מעמר בכמיה מגריה מכל כה״מ ל״ג לה וכן כה״מ דכדה לף ז׳ ומר״ם כמר כלים מפיכן לסס כיה קבול כנין כמר״ים וכ״כ דמל מכדה ומכה עוד נמסיכה רב מפי רמ״ה מכמוקה כמרי׳ לוחים מעכמרים מכנרים ומזמי׳ מלוחים מ״כ: ומקפה כ׳ מר״ב מקרכה לכלי מלה וכן למין מר״ה ומכליה מלה מכל מניסה ולמין מרמכ״ם ומכים מכלי מה מעמה ומוה מכיקמרו ומקמה ומיקמה: וקורא מרמכ״ם מעמיק וקורה ומכי מיקה במקמי ו׳ מרק כמרה דכדה: וקורא לה מסכה מר״ב ולה מסיב מיקמה מ״כ מוי מעוך כמרה קרינה מסס ומה דכמ״ב דמלה מעמה רמ״ב מיסה מוקמלה כמרה מסיה דכמכמי מה כמרי מיסוה מה מעורה ומה מעה דכיה מקילו מכיכה כמרה ולה מיימי׳ מה מחר מקרמה מס מיכה ולמי דמריך מלה מה מל מכיכה כמרה קרינה מס דמל״ב מה כנמה מירה מר״ם דמה כנון דמחר כמה מכורה לחר מיסה מוכרה ומוכל יסה מלה דכמ״ב מוקה מוה כיון דמחר כמרה מכורה מעמל מלה מל מלין מס מלה מל מסוכרה מ״כמכה דוקה דמסיה מכה לה מסיב מוקה מעמל מסמרימה מקמלה לכמ כך ומירומלמי דמלה מרמעכמירה מרמכון: מפני מוה מליסי מירה מומה: והשלישי מזור לחולין כמב מר״ב דמכול יום לין מיימ״ם לעיל מ״ל לחרומי מכו מלה דיך מעמי׳ כמ״ם דכדה מ״ק מיימי לה ומרה מלה דמחלי מכול יום ומ״ין מ״ם כמרה מרה דכדה מכמה ו׳ומר כמחמה כ״מ דמלה: ג עריבה כו׳ כמב מר״ב לעיל מחמו׳ מכול יום בדרה כו׳ וכ״כ מר״ם ומחר״ם כמב דלה מיעה דכמריכה מם ר מחמ מכמה ומקרה לה מס כמריכה דומר מיה בדרה כו׳ וכ״כ מר״ם ומחר״ם כמב דלה מיעה דכמריכה מם ר מחמ מכמה ומקרה לה מס כמריכה דומר מיה בזכרה כמומה מכמה ומכומה מעריכה מ״כ: ומקפה לעיל מחמ״ם ל״ל לעמכי מ״כ ומקיפין: ד מס

ומלאהו מן החבית היינו מעשר טבל היינו מעשר דאסור אלא כטלית תרומתו: תרומת מעשר משתחשך כדי שיעריב שמשו של לגין. ולא יפסול את התרומה דהא היתה (תרומה) אלא טבול יום שנגעה בטבול יום: הרי זו עירוב לא אמר כלום לפי שאין קונה עירוב אלא בשעה שראוי שיטבול יום וזה אינו ראוי עד הערב שמש. בשבה שמניח טבול יום הלגין בשלו כשמש היה ראוי שיקבע תרומה לא היה בעולם הדבר שהשם קרוא עליו שילך לא על עליו שם תרומה והרי הוא טבל: נשברה הלגין טבול יום שהיה בטבלה אלא על שם תרומה על הלגין אלא שחשך ובשעה שחשך לא היה בעולם:

ומלאהו מן החבית מעשר טבל אם אמר הרי זו תרומת מעשר משתחשך הרי זו תרומת מעשר אם אמר הרי זה עירוב לא אמר כלום נשברה החבית הלגין בטבלו נשבר הלגין החבית בטבלה: ה בראשונה היו אומרים מחללין על פירות עם הארץ חזרו לומר אף על מעותיו בראשונה היו אומרים היוצא בקולר ואמר כתבו גט לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו חזרו לומר אף המפרש והיוצא בשיירה רבי

ה מחללין על פירות עם הארץ. מחללים מעשר שני על פירות עם הארץ ואין חוששין שמא הפירות של עם הארץ מעשר שני, ובעינן שיחלל מעשר במעשר: חזרו לומר אף על המעות של עם הארץ מחללין פירות מעשר שני ואין חוששין שמא מעות הללו של עם הארץ מעות של מעשר שני הן: היוצא בקולר בשלשלת שהולך להרוג ויהרגוהו כמו ויהרג בקולרין: הרי אלו יכתבו ויתנו ואף על פי שלא אמר תנו ודאי דעתו לומר כתבו ותנו ואגב בהולכים לא חששו לבלבול: המפרש מן הים: בשיירה כשיירה במדבר דרחוק ונכנסו בה שיירת ערבה:

ד אם אמר הרי זו תרומת מעשר כו' כפ"ק והרמב"ם שמפיק הרי זה ופי' זה הלגין ולפי זה נקרא הכי כמו הרי זה תרומת מעשר: לא אמר כלום דאין עירוב בטבל כדתנן בשבת פ"ג דעירובין: נשברה החבית כלומר ונמצא שמעשר ונמצא מן הטבלה: ח בראשונה היו אומרים מחללין כו' אמר סוכר קנה מעניי התרומות ומעשרות והכל כו' שנקראים כן אמר בראשונה וכו' הרמב"ם והר"ב ור"ש עם מעט אמר בסוף מעני דלקמן ולא יפרו דבריהם כעין כמו שהוכיח שם בפ"ד: מחללין על פירות ע"ה פי' הר"ב שמחללין מעשר שני על פירות ע"ה ואין חוששין שמא הפירות של ע"ה מעשר שני וכו' וכן פי' הרמב"ם וכתב דמיירי בפירות של ע"ה או במעותיו והוא כידו דאלו בידו ע"ה הרי אין מוסרין לו מעשר שני אלא דדמאי כדתנן מעשר שני פ"ב דדמאי ושם מפרש מאי בראשונה לא אמרו אלא על הפירות בלבד ולא על המעות ולפי שסברא שאי איכא למיחש בפירות משום של מעשר שני טפי דאיכא למיחש במעות שבמעות מצוה לא מייך מעשר אלא על חלול ופירש מפרש דמעני בשבר היה לו מעות של מעשר שני של דמאי מיירי כי הסיק למכן בעם מעשר שני פ"ב מי שהיה לו מעות מעשר שני בירושלים וצריך להם פירות להוציאם לדברים אחרים ולמכירה

פירות אומר למכירו הרי המעות האלו מחוללים על פירותיך כעכה וזה אוכל פירותיו בטהרה כלומר בקדושה מעשר כדכתיב לא שכלפי מעני וגו' כמה ונחלה מוסם לרכין בשעות ולא יאמר כן לע"ה אלא בדמאי לפי שאין מוסרין מעשר שני של ודאי לע"ה אלא יואל כי אכל כדמאי הקלו ומשמע מעני דהכא בהכ"ב מיירי שמחללין מעות של דמאי על פירות ע"ה שאכל פירות של דמאי דכבבלי (דפירות מעשר בירושלים אין נפדין) אין מחללין על מעות ע"ה דכמעות מייסכן שמא דלמא אתא לזולי ומפיק להו ע"כ ומפיק דברי הרמב"ם שבמקורות ש"מ מס' מעשר שני אמר שנה הוא שפרש כן שמיך להכא זו דמעשר שני שהביאה הר"ש מעתיק מיד להך דהכא ממעט לדלעיל איכא קשי לומר שמא שמעידן בדמאי לומר כן לע"ה שמקירו כן כין בפירותיו כין במעותיו ולא אמר שמא שמא הם של מעשר יואל לדבריהם דלמאי אמר בראשונה ולא שקירו במעותיו לפי דבפירות כיון שאין רגילים לזלזל בהם אלו הן של מעשר שני אומרים כבר הם מעשר ואין לחלל בהם אלא באמת שמשני סדין דאין מעשר מחולל במעשר מעשר דלא ידעי דלאו כ"ש דיכי נמירי אבל כמעות במיניהם זה ששה ולזול במעשר: בראשונה היו אומרים היוצא בקולר בנ"י כבר כתבתי בס' גיטין:

ו׳ הכרומין אשקלונים כו׳ מכוים כבר נתם׳ כלים
פלג מסכת ז׳ ת״ם: ועל כלן בתב הר״ב בתוספתא
שוכא דמכל מבך מילי דעתכי׳ קמי ר׳ יהושע מכאמר
מסיים מב ילמ יום ע״ב וכו׳ כ״כ ר״ם ומפרש וכמדי׳ קמכי
בקיסמא׳ מלמים דרל אמתא
ומריבא ע״ב וקמי לי דלמכי
כמי אמוכל מעבר דר״ם
דסוים רוע״ם דמאמ ומריבא
ודקדקתי בקיסמא ע״ב ולא
רמיתי מם כי אם אמת בלבד
ומו לא מכלמם מבמבא בוש
אם׳ כלל מרמאו ועד מכל
אכל בסבא מם מרבא אמת
מאמבו בעמבויות דע״ב ומ״ב
גלמי׳ מרמאם יוקר דמאי ועל
כלן דמבא לא בסבא אם מבי
דמבא בסבא זו ומבמו מסים
מבוים ג״ב בכלים ומאמ
מיקר ומבא אנב גירם
ומדבבא מרמב״ם מאמזירם
בבלן מבוס דבר מדם מבא
(כמו) מאמר בקירם מזרו
לומר ע״ב: ו ע״ם מתמלא
מלום מלום מן בו ומן מתמיקי מר״ב ומר״ם ומן דרבן מל
בבי אדם לומ׳לסוקמלום מל כל גרם מלא מבא ומרמב״ם
בם ד״מם׳ מרומות מתמיק מלם מלם מן בו׳: ר״מ אף
מי מסים בו דמא לאמבות מי׳ מר״ב כלו׳ מסים בדמאו
ומסב בלבו לאמבות ומבא ולא מתבם ומן מי׳ מר״ם אם
בלבו מים לאמבות מתמ׳ מלא מתבם ע״ב ומסא ליתמי
מתמייסו דרדבן דמא מיו ולבו מוין בעיבן בדמבן
בתבא ב״ם׳ דמרומות ומ״ל דסייבו דרייק מר״ב ומבא
ומבא ולאמבא דומלי אם מים בלבו בתמא מתרם דאף
דבבן לא מלינו מלא בי מא מתלני בסבא בתמא מתוים
ומ״ל רל דאמים מומיל ובדמאו מים בך מוים לבן מתמ׳
מתבמיו מבא מוליבן בתר דמאו מסים לו מתיקרא
בתרבא לאמרום ובא׳ תול מר״ם ב״ב מבא ובר דמא מיודע
מרמוי לאמבות מל בך ע״ב זוא בראם יוקר דמלו מים
בדמאו מתמ׳ מבבא מודו דבבן דמולבן בתר דמאו
דמתיקר׳ בתרבא לאמרום ודלא מתמי׳ לא מלא מל דמאו מתולא מא דמבן ידמיבן בים מתו׳ מבא ומר דמא מיודע מרמו
לאמבות בן מתמ׳ מל מרומא זו לא מלא בדמאו מתולא מיל ובבר ידע מרמו לא בל מי׳ מ״מיבן בר דמא מודע מל בל מיודע
מיתא בתלן מים בן בלבו מבבמיו מל מרומא זו מבל מל מי מ״מיבן בר דמא מודע לא דמן מבמי ב״ר מומיל לו

ר״ש שזורי אומר אף חססוכן: ז׳ חכרומי׳
תאשקלונים שנשברו ונקלי שלהם קיימת
חרי או טמאין תמעבר והמזרח והסגוב וכן
מסרק של ראש שנטלה את׳ ששניחנועשאן
של ם תכו׳ הרי או טמאין ועל כלן״ד יהושע
דבר חדש חדשו חסופרי׳ ואיקלי מת להשי׳:
ז׳ התורם את הגור ואמר הרי זו תרום׳ על
מנת שתעלה שלום שלום מן השבר ומן
השביבה אבל לא מן הטומאה ר״ש אומר
אף מן הטומאה נשברת אינה מרמעת עד
היכן תשבר ולא חרסע כדי שתתגלגל
ותגיע לגור רבי יוסי אומר אף מ׳ שחיה בו
דעת להתנות ולא התנה נשברת אינה
מרמעת מפני שהוא תנאי בית דין:

נשלמה מסכת שבול יום

יומסע קמי מכלמי מכלם מלי טוכא מסין מכיכם
לבלן: דבר מדם מרמו מומרים מסין מדמע כוקבא
מיסים מדבר כן ומין לי מם לבסיב מבבי מם מתרו כן:
ז׳ מקורם מם מבור מל יין מו מלמן: מל מבא מתמלא
מלום כבמבבא מלום מבא ולא מבבא לבבין מם מם מבא
לבבין מבר ומביבא קמא׳ מבל זם מרם ירא בבמבא מתמלא
מן מבור: מ״ל לא מן מבומבא לביב׳ מם כבמבא׳ מרומבא
מרומבא: אף מן מבומבא דבבמבא׳ מתמלא מלום מתמלא
בבמרבא מבאר ומין מלבא בר״ם: בבבבא מיבא מרמבא
מלא מלבלים מם מרומבא: מד בדי מתמבגלגל בל ומן מלא
בתרמזם מן מבור בל בך דאם מתמבגלגל מבוב לבור לא
מלבא מל מ מריבן בא: מסים בו דמא לאמבות בלומר
מסים בדמאו ובבבב בלבו לאמבות ובבבא ולא מבבא ומין
מלבא בר׳ יומי: (בבלמא מבבא מבול יום)

אף רבבוכן מולא מבומבא לבומ ומלבא בר״ם מזורי:
ו׳ מבדומין׳ בדול מרוך ויומבין מבבו מבבליות אך ומלך
ומולין בבומן מונקליות מלומים מל מים בבויר בדי
לבבבן ובמב״ם מ׳ בבין׳ מל בר׳ ל ומומקליו׳ מבינומין
ובו מבלין מבלים מבבלן
לבור: מתמקליים מבבמים
בבמקלון: מבבבר ומבורם
ומבנזב בלים מבויין לבזום
מבבולים מן מבבבן ולבבבי
מבבן מבבקום לבקו׳ מבבבר
ים לו מיבים ומומב ליל מל
בבי מרם ובו מבבירין מבבן
מבבקום לבקים ומבורם בו
ומרים מבבין בנזרן לביבך
בקרם מזרם ומיבי מרומות
מם בי מבבר ומבנזב
מ בין מרומות מבבי מבומם
ובו בומרים מבבומם מבר
מזרומומם בבזרם ומל בלם
מבר ר׳ יומבם ובו׳ בבבבם׳
מומבא דמבל מבך מלי דמבבי
קמי ר׳ יומבם מבבמם מבים
מבולם יום ע״ב ומבום דר׳

מו רביעית מים מים כמן מיעור רביעות מלוג מסוס
ביכם ומעכנם : מוקמים לידים למחר יף למכים
לחר כמיכן מקמלם רביעית מף למכים מס מיו מו
מקמלם רביעית וכמל מרמסון ומס"כ מכ' מע"ג מלם
מיו רביעית נכי כ מסיר דמי
מוס יל ומעיכי מסרס מתו
ומעכ"ם מיכם דלוקם מים
מכיים מוס מלם כמיכן
רביעית לכל מד ומד מוס יל
וכבר כמס מו ידיו כמסיפס
דמכוכם מכל כמים דמכוכים
מין מקום מרביעית לכל
מחר ומכוכי לם מירמו כן:
מקכי לוג למלמס מו למרבע'
למוס מיעורם דרביעית למכים מים לו מרביעית ומכ'
לג' מלם כיון דכמיכי נכרם מיימיכן מקמ לם ידקדקו
יפס ליסולמר מסרק מכל מס' מקמנס נמים מקכי מכריו
ומיכו מי מיכם רביעית ומקנס וכמל מרמסון מסס מכי
רביעות מס ודמי דיומ"לרביעית מכמחר למכי' מסמרוכ"
דמתילו נקמלם מני למכים מרביעת כ"ם מסמס דמתו
מסירי מסרס וכי לם מכי מכמ מ"ם מיכם דלם כמחר
למכים מסמרוכים רביעית : וכלכד מלם יכמות למחרון
מכמן מרביעית מיים כבלי כמעם מסמחרון מיכל מת
ידיו רביעית ומין מלכם כרבי יומי : מוס מין מל מסכ"
מין מוס מין מל מרמס מכים דין כ"ל מכריך ליסול ידיו מד
מס' ונמס מכמל ידיו כמס מס מתק מ"ע דידיו מסורו'
מס קכת מוקס כמס מ"ע מס מוור וכוג כמיס מעל ידיו
מעמו' ומס כנע כמן ככר מל מכוומס כמעמ ולכך מרמ"
דעביד מס מס מקרק כמים מכיים למחר מעים מרמסוכ"
מע"ג ידיו ומעמ קמחר דמס כמן מעים מכיים ולם
מניחו למרק יכול למומיף מליסס ולמסיך מים כמקוס
מלם מעך מס מקלם ויסמרו מעים מרמסוכים מע"ג
ידיו מכל מל מרמסוכים מס לם מניחו למרק מיכו יכול
למומיף מים כריך לכנב ידיו ולמזור ולמסיך כנת מתק
מים מ מניחו למרק : ב בכלי

מידר מחר מכולים ידים ומסמר מוקכים למחרוכ"ן
מכמעם מלכמב כמכיקמם כמ"ר :

מסכת ידים

פרק א

מ"מ רביעית נותנין לידים
לשחר אף לשנים מחצית לוג
לשלשה או לארבע מלוג לחמשה ולעשר
ולמאה רבי יוסי אומר ובלבד שלא יפחות
לאחרון שבהם מרביעית מוסיפין על השני
ואין מוסיפין על הראשוני : ב בכל

פרק א מ מי רביעי' וכזמנקיק מר"ב ומכי מייתי
לם כמ"ם דמולין מל דף קל וכ"ם
מרביעית ומכי מייתי לם
בכוזר מ"ו דף לם ובנזמין
מ"ב דף יג ומס פירמ"
מרביעי' כלי מעמוק רביע"
מלם מים : נותנין לידים
לקכן נמ"ב דמנינס מכמ
מ"כומלין לידי לחולין ולמעמר
ונמרומס ומעמ ידים מיכן
מלם מכ' ומזומס ליקמרומס
ולם מולין מאין כמן מלים
וכדמכן כמ"ף זכים מכלמעמס מרק מכומס מקמו מף
לחולין כדי מיומ רגילכ' ויסלן לתרומה כדמיומ כמ'
כלמכמר ומיין עוד מס כמנינס : אף לכמים כמ' מר"ב
מע"ג דלם מוי רביעית כו' מוין כר"ם דלקמן דר"ם
מעלינ כמס נמן ידו מתם לכ' ידיו ומיין עוד מס כמ'
מר"ב לחמכס ב' : לשלשה מו לחכמס כתב מר"ב
ומיומ מי מיכם רביעית ומקנס כו' וכי לם מכי מכמ
כו' וכן מס רמסמם ולם לחמכס מסירי לם מכמו מכמים
מיעור רק לכים מכבלי וכי מיכם מיעור כו לם מסו
מכמים כמס יביע לכל מחר רק מיסול מל מסרק ומ"
מתרסינן כולם מקכי' נכומלין נכמ מחת (כי מס דמכן
כמ' דלקמן מסכס ג') כיומ מס מכל מרמתרמיכן כמ'
כל מכבר מעמ מסוס דמתי מסירי מסרס (מסמת
דמיירי) נכומלין זס מחר זס · מר"ס · ומירס עד
מסרק בפרק דלקמן מסכס ג' : לחמשה לחמרס
ולמחס . ניומ קמחר כל ומן מסמסיקים מעים למסוך
כל מחר מל ידו. מור מ"ם מ"ק"ם : ר"מ ובלבד מלם
יפחות למחרון מכמס מכולמומלין מף בריומ דלמכים
מכי מוכמ כמ"ם דכוזר מ"ו דף לם : ואין מומיפין
מל מרמסוכים . כתב מר"ב דין כ"כו' ולמחר מכמל
ידיו נמס מס מתק כו' וכמכמלן כמחות מרביעית דמתו
מסירי מסרס וכדמירס מר"ב כמ' דלקמן מסכס ב' ודמלו
כמלן מרביעית מעים מנמן מכורים כמ"ק רר"ל דר"ם דלקמן וכן מכורם כמריל מלמין מרמ"ם מכתב מני כמיומן
קס"כ ומ"ם מר"ב מכל מל מרמסוכים מס לם מניחו למרק מיכו יכולמ מומיף דכיון דלם מסכו מת מידים כל מס
מומומיף מליסס מריומ מומיף מומיף מומסס מר"ב ב

ב בכל

ב בכל שכלים נוקבים לידים שפילו בכלי גללים
וכו׳ וכל שכי תכן כמי בשם׳ ברש ברק מעשי
נקבי לסו שקס שנב קלום וסכש שכשלסו שנב ידים
ג יקבש קקס רלש תכי שקס ידיס שר״ם: °אלא כלים
וסרי״ב שוס״ושרס ופעבל
שלש כשכש כן ונס בש״כ
שיבשקי בשש שרשבי״ס
בעשב׳ ר׳ ש״ם דכלים ליקיס
וכלשיכו בש״כ שלשביכו שכל
שסישש שקס שין כלים
שיטשאין כ״ס שרס:
ג ובקרקעות כשרים שי׳
שר״ב לשסביל
בשן שש שיריס בשקבשש״ב
דשבינס ולקרס שטבילין -
ושסברס כיקשסביל׳ וסבטיל׳
כי כל שסיס בשיס שקוכין
שכן שבכשיס שוש טיסשסבו
בכלי (בכש בוקן) נלסידים
שכל שס ,סיו שיס שקוכין
שבש קבבו בשקוס לש יוקר כל
בשס ובריך שלש ישיס שרקש שיס שטוכס וקשיס לבשיש
שו יוקר לכל שקר ושקבס שבילש ידים שיבש רשוי׳ בשי׳
שקוכין שלש בשי שקיס שבשר שעקושות ושוש טיסיס בשס
ש׳ שקש בשו שבשבשר בשקוש ש. שרשבי״ס בשקרשבו
לישש שבשבשש. ושרשב״ר בש״ו שש׳ ברבוש שסיב שלין
בשש שבשל שיס שקוכין לשבילש ידים כיון דבשרים
לבעלי קריין בדשבן ברש״ם דשקושות: דיו קושוס וכו׳
פיין שלישס בש״ב דשבלש ובש״ב דשבש: ונשתנו
קרשישן שסלים דבבל שיבן שלש בשתבו בורקן דוביש
לקידוס ידים ורבלים שן שבייר ושתס שתבר׳ רילשיבן
לש עבוס שיס יתירש דבשי׳ ובקש שבש שיס לרשבש זרבבו
שסרן ובבין שתבו ונו׳ בבשס של שסל שובדבירבבו שיס
ושבבש דייקיבן דשיס בשוישן בשיבן שלש בשתבו - בל
ריס שי׳ קיס בשס שרש״ם שמעון שתבי שתבש שיס
ושיש דברשי שתיבבי שר״ם. שפילו בשבוון בו׳ שסולל
שי׳ שר״ב בשבייסש וכו׳ שפילו בשבוון בו׳ רש״ק שש׳
דבריו ושבר שרש בשן שתו בו׳ יוש׳ שיבו וקש שתבש
וכי שפילו בשבוון בו׳ ולשון שרשב״ם ושפילו בשבוון ריל
(בשו) שש (שו) ישישבל דרך שבבוכבו׳ בשלושבר שבלים בשבייסש בו׳ ש״ב ובשר״ם בשב שבוס דשבשי׳ לש״ן בשי
לשבר

ב בכל חכלים נותנין לידים שפילו בכלי
גללים בכלי אבנים בכלי ארמת אין נותנין
לידי׳ לא בדפנות הכלים ולא בשולי הסחץ
ולא בסנוף חחבית ולא יתן לחבירו בחפניו
שפני שאין ממראין ואין מקרשין ואין מזין
מי חטאת ואין נותנים לידים אלא בכלי
ואין מצילין בצמיד פתיל אלא כלים שאין
מצילין מיד כלי חרש אלא כלים
שנפסלו משתית הבתחה בכלים פטולים
ובקרקעות כשרים כפל לתוכן דיו קוסום
וקנקנתום ונשתנו מראיתן פטולין עשרה
בתם מלאכת א׳ ששרת בתן פתו פטלין
שמעון חתיסני אומר אפילו נתכוין לשרות
בזת ונפל לב׳ כשרים: ד חריה

ג בכלי גללים כלים עשויין מגללי סבקר ללש שסיבי
כלים לעבין סומשש: לש כלבבות שכלים ולש בשולי
שעמן עשוס דשבדי כלים בכסו: ולש בשנישות שתכיש
עבידש שלש כשוי לעבית:
בשתכיו שלש ישלש שתכיש
שיס וישסיך על שברו: שסין
שעלשיס שלוי שיס שייש
לקרש בשן שי שסשש של שסר
ברש וכלי בשיבן לבשיב שיס
שייס של כלי: ושין שקדשיס
בשיב׳ שסבר ש״ג שסיס: ושין
מזין שטוב׳ שסזוב בכלי בדי
ל דות: בשיר שקיל שבדי
כלי ברש שקיבן בשיר
שקיל ושוכסין בשבל שש
שין שבילין בל שש שבתוכן:
שסין שבילין בשו ושקבילין
ודבשקו בש״ק דביבש
שסבר בירש״ש בקשוסים׳ירשו
בש״ם ש״ק ושבר בירש שוכן
שוש׳ שיר כלי שיס שס בשל
שרן בתוך כלי ברש בשבש בל שש שבשוירו שין שבלים
ושרש שסין שבשין שבזיר כלי ברוש לבשיב בל שסר
בתוכו ישבש שבל שסוכל שסר ישבל שוכלים ושבקין
שבשבין שבזיר כלי ברש ושין שרש וכלים שבשבין שויל
כלי ברש ושש שבבי כלים שבוזים בשבור של ברש ושרן
בשבור שין שבבריס שבינל בל שסוכלים שבשוכן: ג
שבשבלו שבשיית בשבש בבנין שבשבש ברשין שבל בשבלו
שבשבש שיס שבילו בקרקש שסולים: בכלים שסולים
דלש שקין דבבן בשילש שלש ברשויין לשבייש בשבש:
בקרקש בשריש לשבביל שידים דשש שקוש בבשו וכל
ניוסו שוכל בשן ידיו לש כ״ס. קושוס נוש״ש בלבו:
ובקבבוש ודל שולי ושוסיר בשין ובוכיש: עשש בשן
שלשבש שו שברש בשן שתו שסולי שבוס דבשלש ובשבשו
שבורש שיס: שפילו בשבוון לשרות בזת בשבשיס ובי שפי׳
בשבוון לשרות שתו בשקוס שבל ובשל בשקוס שבר ישין
שסולים ובלש לש בשבייס ולש בשלש שלש ודשי׳ בשרים
שס ושין שלבש בר״ם שבשבי: ד שו

מרן בתוך כלי ברש בשבש בל שש שבשוירו שין שבלים
ושרש שסין שבשין שבזיר כלי ברוש לבשיב בל שסר
בתוכו ישבש שבל שסוכל שסר ישבל שוכלים ושבקין
שבשבין שבזיר כלי ברש ושין שרש וכלים שבשבין שויל
כלי ברש ושש שבבי כלים שבוזים בשבור של ברש ושרן
בשבור שין שבבריס שבינל בל שסוכלים שבשוכן: ג
שבשבלו שבשיית בשבש בבנין שבשבש ברשין שבל בשבלו
שבשבש שיס שבילו בקרקש שסולים: בכלים שסולים
דלש שקין דבבן בשילש שלש ברשויין לשבייש בשבש:
בקרקש בשריש לשבביל שידים דשש שקוש בבשו וכל
ניוסו שוכל בשן ידיו לש כ״ס. קושוס נוש״ש בלבו:
ובקבבוש ודל שולי ושוסיר בשין ובוכיש: עשש בשן
שלשבש שו שברש בשן שתו שסולי שבוס דבשלש ובשבשו
שבורש שיס: שפילו בשבוון לשרות בזת בשבשיס ובי שפי׳
בשבוון לשרות שתו בשקוס שבל ובשל בשקוס שבר ישין
שסולים ובלש לש בשבייס ולש בשלש שלש ודשי׳ בשרים
שס ושין שלבש בר״ם שבשבי: ד שו

ד אין מטמאים כסף את הארוכה לטלטלים מכדנקא כסף
ומיכה יונה אלא כדומה לאבני לקוקמיטוי כמו מיטוי
קרניו דתכן בפסחים פ' אלו דברים: מיטל כמדשים
דאמ"ל מסס בקיים מינרגילו לסמתקא כסס מד מילוסו
מ"ח אלא נסין מלכס כל' יומי:
ס גלופקין ככרות לחם נקי
ונטור: ומס מדיח כסן
ידיו ומת מת מגלופקין בידיו
כמרים מעים מבכלי לכמיל
מלא כעסים מלאכא בעים
מבכלי מלא בעים מלקח
בחבריו: מכיח מכיח בין
ברכיו וברכיו מעייפין לסמוך
ומייכו כח נברא ומסוס מכי
לא מלינ ר' יומי כמא: ומעמ
מכיח מל נדס ומפילו מלך
ויחב לו מת' בקומסכי' מובר'
מים כל מיום כלו מחמת
מטייתו מוא ומסיבבת נבר':
ומק מים מסמס מוכ"מ
מלעל"ו לא לא ידים כידיאדם: מומ! לידים דכח כמתן
בעיכן כח מדס לא כעי': רבי יומי מומל כמכי מלו
בקוק ובעמס מכיח מל נדס בקוק מסוס דבעיכן כח
מדס ולכא ומעמ מכיח מל בים לאו כח נברא מ"ס ב
ליס ומין מלכא כרבי יומי: נטל ידו מחת מטמיאת
(מחת) מאמ קרי מטמיאת מחת כל ומן מלא כטל כי מס
מעמ מחת מחת מל מחרק וכידו מחת מוא לסני כמעמ מחת
מת"נ דמין ככלי רביעית מלא דלתו מטירי מקרא מכל
לחמי ידיו מת"נ לחתו מטירי מסל לא מסכי מד (מיטול)
ב' מעמים דמסיכים מד מחרק ומכים מד מחרק ורמנים
מחרים מטמיאת מחת מטמיכא מחת וכמכומל מחי ידיו
בחמיכא מחת מחים מיטמאין כידו מחת ומעכא רוחץ
מחכים נחים מכמחו ולא מסרו ידיו מד מיטול מים
מכיים מרביעית מכל כמכומל ידו מחת כלכד כחמיכא
מחת כחמרא ידו וכמכומל מים מכיים לחסר מחים מחל
ידו מני כחמות מרביעית ומין מלכא כרבי מאיר: כחל
מכר מל מרוחה מיכא דמחל מת מרמוחים מרביעית
כחל מלים מכר מל מרוחה מו כנמ מכר מל מרוחה
מים מחים מכיליו קודם מיכנגם מו קודם מיחמיך מליסן
מים

ד חדיח בהם את הכלים או שמיחה בהם
את המדות פסולין חדיח בהם כלים מודחין
או חדשים כשרים ר' יוסי פוסל בחדשים:
ה המים שהנחיתום מטביל בהם את
הגלוסקין פסולים ונשתנו מריח את יהיו
בהן כשרים חכל כשרים ליתן לידים אפילו
חרש שוטה וקטן מלית חבית בין כרכיו
ונוטל מטה חבית על צדה ונוטל ו הקיף
נושל לידים רבי יוסי פוסל בשני אלו:
פרק ב נטל לידו אחת משתיפה אחת
ידו טהורה לב' ידיו משתים
אחת רבי מאיר משמא עד שישול מרביעית
נפל בכר של תרומה טהור רבי

דלמר דוקא מרק בסן מתו דעמעמ דבמכוון לסרוק מת
כמל מידו לתיכן כמרים כיון דלא מכוון לסיס מרים
כמולם אלא מלא בכוונה כמל מידו יפה כמכוון לסרוק
נוס ובמלנוס מסולים כיון דמפילו מידו כדי לסרוק
ומקא מעמין מעמכי לאיתר
מפילו כמכוון וכו':
ה חמים מפגמקו מטביל
בסס מת מגלופקי'
לאמר מריכא מלאס מסין
מכיו נעים מו כיין מעמים
מעמכילין מגלופקים בעים
מעמים מטוכל ידיו נעים
ומת נסן מכי מגלופקים
ומייכו דמכן מכא דאס
מסביל מת מגלופקים בעים
מסולין לכמ"לא דמוי כמו
מרס כסן מתו ומס מדיח
בסן ידיו כלומר מסבל ידיו
נעים ומת מכי מגלופקים
בידיו כמרין לכמ"ל מרי"ס
ומעיים מאור מי' ק"מ ובלבד מלא ימתכו מרמיכן:
פרק ב א נטל לידו מת לידו מכר כתכמר נמנ"נס
ס (מ"נ מעכס כ') כמכמעמת ולו
מעמת לא מטמעמ מעמרת (לעכין מרומס) ובן כמכמעמת
מידים ידיו מטמרים מת מחת ומס עומר לתרומס
מרעכ"ס: כלומר מכלא לקדס: משתיפה מחת
כתב מר"ב ובידו מחת מוא לסני כו' מלא מחמת מיחס
מטמיאת מרומס כמעים: מו' מ"מרמולין דף קז ומ"מ
מר"ב מכל לחמי ידיו כו' לא מעכי מד מיטול כ' מעמים
מיין מס מלכתוב נוס כמוף מעכי' דלקמן ומ"מ מר"ב
במס מרעכ"ס דכיא לעכין מיס מכיים מי כמ"ר מרביעי' מי
לא לטמעים מו"ל דמס דתכן מרמ"ק מי רביעית מומכל
לידים מעמים כמי מל מיס מכיים כמ"מ מס מר"ב כמתו
ומ"מ מר"ב ומיקלכס כר"ח מיין מ"ס נוס כמעכי' דלק':
נפל ככר מל מרוחה כתב מר"ב מיכא דכמל מת
מרמסוס מרביעית ומס לפי מירומו דבריס
מכל לפיס מרמב"מ מרבריס מכמתי כמירומו כמל
מעמרס דקמי מעים מכיים מסס כמל ככר מל מרוחה
כמלו מיס מכיים מוכר מ"ק דמסור כמו נעים מכיים
דמ"לס כמו מיס כמרבעמכס דלקמן ור"ל מומר מגלומים

מ"ל לפ"ק מכיים מעמלים ככר מל מרוחה כמו מים רמסוכים לסר מס מקמ"מ מומ מס מ"ל לכ' מ"ר מ"מ.

לכך על תרומה. עיין ע"מ כזה נעזכה לקמן:

ר"מ כו' עקר פירש הר"ב בעקבי' לקמן שנוסר דמין שלכם כמותו וכ"ם לפרמב"ם לפלוגתא דמיתא קליים כלרים וכתב דשלכם כפ"ק: ב נטל את הרשומים למקום אחר ואת השניים למקום אחר ונפל כבר של תרומה על השניים שחור נטל את הראשונים ואת השניים לקח אח' ונפל כבר של תרומה שמא נטל

רבי יוסי משמא: ב נטל את הראשונים

ר"ל ב"ר מכטל את הרשומי' במקום ערביעית דשלו ערביעית שם ס"ל ע"ק דר' יוסי דלעיל דשמים מנמן כמסרת נס כן ומין שלכם כרי לנכי ע"ק: שבלעם מסומ"ם הר"ב וכתב כנו' לשקו מעירי מסרם קמיש לי דסייכו דוקא לר"ת דעכר"ך עיש מכיי' לשקו מעירי מסרם כמכטל מעי ידיו וכבר כתב הר"ב לעיל דמין שלכם כר"ת ומ"ב לעמי מדר מכש וכתב מ"ם מעמכש מיליבים לנש נורך שכל שמער לי לומר דשש דכש לעיל ומינשלב כר"ת מעירוסו מל מרמב"ם יבש לו כדרכו במעקי מלכות ולעי מילוסו מל מרמב"ם לעיל מוש מכ מב כן מכל לעי מירום מרשמון מסוש מירוסו מל מר"ם לש ס"ל דמין שלכם כמיסו ומר"ם כתב בלמון מעמר מרגילין מירוסו דליכש מעמן לפלוג לר"ת נס נמ' מעמ"ק דברי ר"ת לפמק שלכם נמ"ם דמולין דף ק"ו ומירוסו כמירוס מר"ם ומלכך מעי מעיר מעמרם הר"ב מעיר מעמרם הר"ב ומ"ב לעי מי מרשמון דלש כמירם מרמב"ם ומדת לנמירם מרמב"ם לף מש מכש מר"ב בכמן דמיירי מכטל מש מרשמוכי' נמקו מרביע"ת מעי ליקש לדרידים לש מעמו דמקום מרביעית מני מלש נעים מכים מרלעיל: ונפל כבר מל מרומה מל מרשמוכי מעמ מ"קמכי מל מרומה מ"ל מרמב"ם דלש מנריכו מכיים מלש לפרומה מכל דמולין מף מרשמוכם כמסרו מ"ל וכי כמל מליון כבר מל מולין מעור ר"ב מכ"מ מ"ש מעמ' מקומות וכנ"ל מ"ם ק"מ' וכלומר דשלו מיו מריכי' מף למולין מיש מכיים מ"ב מרשמוכים מעמין מעקמ מידים ומרי מס מ"מלמומעמין מף מולין ומרקמן כמכמ ע"מ דמרש כל המומלמש מרומה מעמש מש המסקין לפיומ מקלש ומירם מר"ב לנמש מולין ע"ב מכל כל מסר מעמסקין מכריכים מף למולין מיש מכיים וקמס לדדמי מש דקמכי מל מרומה וכרמש כמיכי דמע"נ דלש מלקו מין כי דלמולין לנל דמרומה מומיל כל דמולין מכוס מרך מרומה מיש ע"מ לעכין ס מעמ מילקו כמן דנכל דמרומה מעים כמעמין לפרומה מכל כמל מולין לש כן מומ ומף מל נב לתכן כל מכומל מש המרומה מעמש מש המעקין לפיומ מקלש ולמולין מיש כדמירם מריב לש מכו מלש כמעקים המלמש ונלש כמומן מכוס מין כמן דכמומן כיון מכמים לפמר לש כמעמ מקלש למולין כלל ומנש מנמך דלף לפרומה כמכמל מרביע"ת לפירם מר"ב מעמו מף מרשמוכים ולמרמב"ם מכיים מיומ מכורים מם ומעמיכם דו מלו ומלו מדי מרשמוכ ם כמעמו ודמי מכירים ומכיים נס כן מדי כמעמו מן מרשמוכים מלש מם מעמו מרים מכיומ לפרומה ומעמש מעקין לפיומ מקלש ומם מעמו מעם כמלן מרביע"ת לפר"ב מו כמכמל מכיים למרמב"ם דלף מומן מעים מנמן מכומרין מן ומם כך לפרומה יכולכי לומר דלמולין לעולם מעים מכומרים מ"ם מין לקמן: ועל מכיים מכור כתב הר"ב דמכיים מכירים מן ומשלו מרשמוכים דלמר מעים מרשמוכים מקבלים מומלש מו מילים מכיים מכמרל מעים מעל מילים ומרוכים מרשמוכים מכם מכמים מ"מעמו לש מעים ומכיים מקבלים מור מומלש מן מילים ומין לכם מעמרם לעולם מעמי מעמ (נמקמי' לקמן) מעמ"ילמו מעים מ"ן לפרק ומומרו ומכמו לש מילים מלמש מרשמוכים מקבלים מומלש מן מעים מכומן לפרק ומומרים ומכמ"ם מומם ומומר מכי כי מיקר מומלש מילים מלמרו לש מומלש מכם מ"ש מלש מומלש לגליך מכמי מנש ומכש מו מומלש מן מכומ מכומלמינמרו מליכם מומלש

מלומו

אף על פי שרבו טמאים בלעו משקים טמאים אעפ"י שהוציאם שירדו עריהן בשמים טהורין ולא יסיקם אלא בידים טהורות בלבד רבי שמעון אומר אם היו לחין והסיקן ורבו המשקין חוצאין מהן על המשקין שבלעו טהורים:

פרק ה מי ששכל בנהר וחיה לבניו נהר אחד ועבר בו טמרו שנים את הראשונים רחצו הבדו לשברו ובן לבהמתו טהרו שנים את הראשונים ואם בשחק עמו הריחה בני יותן: ב השט על פני המים הניתוין אינן בני יותן ואם נתכוין להחיות על חגירו הריחה בני יותן

העושה

אכסיריון מ"ב וסונפס בו' לעמ"ל מרבו טעמים כלו' מרי בולן לרבון וב' בסלורו מ"ג עמ"ש מ"ל מסקו מסקה מסכיב כמיף מעסכם כרמס קבע בפי' ר"ש וסר"ב: בלעו מסקים טעמים מכמנם לסרמב"ם מירי במסקי מסם טעמים: אעפ"

מסוגים מס בו' מסורים מעב מר"ב דלם כנעו בו' וכ"ב מר"ם ומעיסם לי דמכמי עלי קמלין מסימם כמלם כנעו מלם כמעמו ומרמב"ם מ"ם מעמ"ם מעיים ומביקן מעכור מסור מעים ומין מעליפמעמעין מ"מעמקי מכלמ"ם יקכמן ומיין כמסו: ולא יסיקם בו' כמב מר"ב ולם אמרי' דמוקמעמ' מעמ מכלוע בו' כדמכן כמ"ם דכלים מעכמ מ' ומ"ם מל"ב לכעכים מעמם מולמע, נמן בו' בלים מעמקים מגמונבמו' אב"מ

מר"ם ומסיק דעמלם דר"ם מוב מלמלם מעמק מלמע' לם מסיים דר' מעמון מ"יירי מעכים לקים ממין מסור בלמז כמן כ"ב מ"ב ומדברי מרמב"ם בדמם דבמם מלינו ר"ם ומכמן דלר"ם מ"ין לסמר מלם בלים מכל ביכמים מעמם מעכי מלימ מעקים מבלומים ומ"ל מיכולים לסמלם ולרכמן מסורי' לפי מסמ"ן יכולי' לסמלם מבלע: כדי שמו' מסב"ם מעמוקרמם דלם בסרמב"ם: רש"א מם מ"ו למין ומסיקן ורבו בו' מסורים מבים בתוספמם רס"ם מם מ"ו למין ומסיקן ורבו מעקים מ"ובמ"ן מסן מל מעים מבלמו מסורין מק"ו ומם מ"ם מי נמעים מסם מלולים לקבל מומאם מסרין בלוב (מי) בירוק (מעמם מר"ם מים מ"ובמ"ן מ"ם מ"ב"לים כמי מירוק מ"ם מ"ובים לכל דכר) מ"יכן מלולין לקבל מומאם מ"ינו דין מ"מסרו בלוב מ"ל לם מם מעמם כמי נמעים מעמסרי מם מעמ"ין מסמר כמי מירוק מ"ין

מרין מם מעמ"ין מ"כ מם מ"ק"ן לם בדברי מרמב"ם דלמ"ל מלם רבכן מ לקים מעמ' לקים דמ"ל ד בלים לסמר דמים מ"ל מ"ובמ"ן ומ"ירבי לקונמ"ם מ"ין כלל נם מסם מ"ו מסמ דר"מם דמכמי' מ"מ"מכמלו מסים מ"מ"ים מ"ירי ולמ"ל מומאם דלם כמרמב"ם דמכמ"ן מים ר"ם דן"מ"ק מ"ו מעמ"ינמים מ"מ"רין מ"ריב מ"ל דמ"מכמי ג' דמ"כ מים ד'. פרק ה א ריחהו ומ"ב דמ"מ"ק דמ"ר וכ"מ מ"מכב מכ"ם דמ"ם מ"ן מ"ם מעמ' ומ"ירם דמ"ר"ו נמ' דמ"מ"ומ"כ מ"מ כמ"ב"כמ"ם דמ מ"מ"ו"ר ב השט מ"ו מכמ"ן מ"ין מ"כי

מעושה נפור נפים וכו' ליכן ככי יוקן כתב סר"ב ולים לגרסי נכור כתי סעוסין סנפרים כו' לכתו כו' כך פי' סרעב"ס פע"ג לנרעסי נ"ב נפור וכפ' סעמס ספין סכווכס קסס (פל) סומו לכר פיבלל בס כעת סנפוק וכן ספים ספר יפפרו בס על (סירקס) ליקכ'

סעוסס נפור נפים סמעלה על פכי ספים רעיסו' כסין לכעכופוס ° סכתזין כעסיים לנעכופוס : ופס סכס דסייכו פי' לכעכיעות פנכן ג' ז"ס לגרסי סעוסס נכור נפים כתו סעוסים סנפרים כסין נכור סל קכס פו סל פן סלול לכתו סמכו ספים

מעושה °צפור בסים תניתוין ואת שבת גירות שירר חרלף לתוכן ובללן שינוגבו רבי שמעון אומ' בכי יותן וחכמים אוסרים אינן בכי יותן : ד חסנרדאת חבור בין לעסקו בין לרחבו אריות בכי יותן דברי רבי טרפון ור' עקיבא אומר לעסקו בכי יותן ולרחבו אינו בכי יותן : ה פשט ידו או רגלו או קנה לבור לידע אם יש בו מים אינן בכי יותן לידע כמה מים יש בו חרי זה בכי יותן זרק אבן לבור לידע אם יש בו מים תניתין אינן בכי יותן ואת שבאבן טחורין : ו תחובש

כעת סנפוק וכן ספים ספר יפפרו בס על (סירקס) ליקכ' בכי יוקן לפי ספין סכווכס נכור אינן בכי יוקן : ג סספרקו סס ע"כ ויסים מכין סכתוו סנכנסוק סוס סמכתוין על לס לכר כפויר ספסים כלבד דלם כעמכוין לכתו על פבירו דריסס וכעמסק מעו דסמכו' דלעיל על כן לפסוק סעכתי ססולל : ג רש"א בכי יוקן כ"ל לפרם סעפס דפע"ג דלם כיתם ליס סירד סרלף לפי כן ס"ע כיון דבללן פלם לגיון קים סרכס במקום פסד פלם יקפספו ספים ככל

כנפוק ; ופס סכס ספים סכפסרים כנכור : ג ובללן סיעובו כלל כל ספירות כמו' סכפיסין ספי' פסוורי' בכלספירות יקכבנו יוסר פסרס : וחכמי' אוסרי' ליכן בכי יוקן וסלכם כחכמים : ד לעסקו בכי יוקן ולרסבו ליכו בכי יוקן כססל' סודד עסקו סל בור בקכס ככר רוסס ספים בקכס עד כמס סנכניקים ופעוק כך יודע עסקו לפיכך רוסס סוס כעסקס סברוסס סכל

ספירו' סס"כ כיתם ליס וסכפרי עפר"ס וכבוססקו ליס' רבי פפיר פוסר וכקרליתי סוכס בכלל וכים ספרי' גרס רבי פוסר : ר רע"א למוסקו בכי יוקן כתב סר"ב כספלס סודד עסקו כו' לפיכך רוכס סוס כעסק' סברוס' פי"ל פס כן יסל עסקס סברוסס סעל לעסס מן סרוסס סמור פי"ל פי פקס סודס סמעלס בסכיקססים

לרסבו פיכו רוכס כעסקס סברוסס וסלכס כר' עקיבא סמור רבי פרסון לסיוס סוכס כדבריו : ס לידע כמס מים יש בו רוכס כעסקס סברוסס כדלמרן לפי' סוי בכי יוקן סכל לידע פם יס בו מים פיכו רוכס סל עסקס : וסנלסן בלו' סכלכן כמי מסורים ספין מכסירין : ו סמובס

סמולים וכו' (ברס"ר) ספ"ס לפים סימלו למוכס מד סכבנו למסרים פ"כ פ"פ למסקס סברוסס מד פ"סס למסס מן סרוסס ומור ר"ס לסיוס סוכס כלברי רבי עקיבא קומפסס סבילס סר"ס וס"ס סר"ב דסלכס כר"ע סמור ר"ס כו' ול' סכי"ם פ"ג עסמ"ס סלכס כר"ע סמבירו כ"ס לבר סליגעים סורס לו ע"כ פכל פמסר דסר"ב דוקס קסמר לפי סמור ר"ס פסוס דליכם דסמרי כמ"ס דכסוכות דף פ"ל דר"ע לפו סבירו סוס סכל סר לף וסרס"ם לם ססעיקו פלם כמ"ל דסמבירו סוס : ה לידע פס יס בו מים פיכן בכי יוקן כתב סר"ב ספ"ב רוסס סל עסקס ופיכס לפירק דע"ס כיון סס"ס פפ"כ סיעלס בו מים כסיגע בובקים לסוי בכי יוקן מדי דסוס כעמלס בסכיוס וכו' דרם"ר וכרפס לומר דספי סעס דרוכס לעלפות ספים וכן כמי פס כריך לרוסס כמו בסכבי' דלעיל דסו כל ספים ספ"ס וולסן סכסירין סלסכס לידע פס יס בו מים ספס"ס פס"כ לם סיעלו בו מ ס ס"ס פ"כ למי' סיעלו פלין כלל וכלל וסרי ל"ס סרבס כלבד ידע פס יס בו מים ופספ"ל ססרגים יעלו עליים ס"כ בוכסו לעליים סוס מים כלל ורפים לדברי סכתב סר"ס ול"ל ובקוספסס קסכי ססעלסל פס ספכל לבור לידע פס יס בו מים דסוי ככי יוקן וספס כסבל לפי ספכספ פיכו יכול לידע פלם פם סעסקס בו מל כסן ס"ם דפלי בקכס ויד ספילו פין סעסקס בו יכול לידע וסייכו כדפריסים על' סרבסס :

ואת סבלכן מסורים כתב סר"ב ספין מרחורין וכו כתב סר"ס גם סלסכ"ד ספרם כן וכסקרמסל סרמב"ם ספ"כם לפוזסיקסם וכתב פיכן כתלסין וסר ע כתב סעמס בן ספכי ססמורים פיכן מורס על סכסר ע"ב וזס פיכו ספכר סרבס ספעים סכו בלסון סכסר וכב"ס

ז המוכר את הבית לחבירו כדי לבערו
מן הבית: שבלא שעור כעוד שהוא בשעשועים אותו
מן הבית בקרש בלא מלבן ומסמרות: הסו'
מעקבין אינו אם שהוא עתיד אינו אם אלכלוך
מתקבר בזמן לפי עכשיו אם
מכתו מעכו אפי' הסו' בתוך
הבית ואין קלב' כל יום: ז
מעקל אדם בגולי אמתיכם
מתקבר אם הבית מתכבס
בדקים בל המיכם: אם
כיער לאסיר הבית מעלין
כמו שעכבר בל תו: לגורפם
לבדקם אם הבית כבכים
לבוכם אם לאו מ"מ לאוקם
ולאמת לפי מכמרים כיבמם
בבקעת עפלים ומכבים
מ"מ: כיס כדי מתרם כים
ומתמו בקיעים ומדקים:
מתר לנמים לגרמו לחוקי
ולאמתו המיכולת עליו הבית
לאחר מבלבן בשם: אור מן מתקנתו מכלה בשם: מ
קטיא בל מלאכות כמו מתכמין בל מסלמן אלא יבול
בל מעזון מעליונים מודבר בל מבוך ולבלוך: ומתיבה
בל לבנים מתבלת בל מיבה ומלבנו מתבמים בל מלבנים
לבנין מן מנמתים ומרי אלו כמו בסכיל אלא ילקח מבוקל
מאיבו בבי יוחן אבל אם כיער מתבוין לסדיקה מדי זה
בבי יוחן: מ בל מבנבוק מסור אם מערה מבלי מסור
לבלי מעמ אם מבעלין מסור דבנוק איבו מבור חון
מבבי דמסיב מבבי מסולדי לאמוריסם (בסרקלות בפסק
מ"ז) מבמסר לעבלה: מדבם מוימים מיב דמערבי
דבם מוב ומסוב מתוך מסיבוקו מזיימין אותו ומערבים

ז החובש על השלח חוץ למים בני יוחן
לחוך המים אינן בני יוחן רבי יוסי אומר
אף לתוך המים בני יוחן שפני שהו' מחבוין
מישיצאו עם הצואה: ז המו' העולין בספינ'
ובעקל ובמשוטות אינן בני יוחן במצורות
וברשתות ובמכמרות אינן בני יוחן ואם
נער בני יוחן חסוליך את הספינ'ים הגדול
לצרפת המוציא מסמר לנשמים לצרפו
מסניח את תאור בנשמים לכבותו הרי זה
בני יוחן: ח קטיא של שולחנות והשיפא
של לבנים אינן בני יוחן ואם נער בני יוחן:
ט בל חנצ"ק מחור חוץ מרבש הזיפין
והצפחת

ז' מחבוש על השלח חוץ למים בני יוחן. לחוך המים אינן בני יוחן רבי יוסי אומר אף לתוך המים בני יוחן. שפני שהו' מחבוין מישיצאו עם הצואה: ז המו' העולין בספינ' ובעקל ובמשוטות אינן בני יוחן במצורות וברשתות ובמכמרות אינן בני יוחן. ואם נער בני יוחן חסוליך את הספינ'ים הגדול לצרפת המוציא מסמר לנשמים לצרפו. מסניח את תאור בנשמים לכבותו הרי זה בני יוחן: ח קטיא של שולחנות והשיפא של לבנים אינן בני יוחן. ואם נער בני יוחן: ט בל חנצ"ק מחור חוץ מרבש הזיפין והצפחת

ומצ"ם בנסס מרבב"ם מנמו בס"ק מסכם נ'ומס כמי לפון
מבורן ס"ל לכמוב. מיכן בדכון. מבל לי בדלס פסמס
מרבב"ם כדי מיבלול בלמון מיכן מלומין מלמיכן מקבלים
מומלס נ"ב וכמו מכמב בפירומו ולל (מלין) מלמרו מס
מבלמן מסורים מסמים
מסר מלמלמן מסים מסר
בקיך מבור דיבו בדין מי
מבור מסוס מסור לס יתמעמ
ולס יבסיר כמו מבלרבו
מעמי מסלמנבדים בעלס
מסמס מסים ומלבר מבדס
מעבו בלול מין דין מסים
מסר מל מסלק מיובס מעבו
דין מים מלומים מ"ב ודייק
לס"בן מדמיבס' מעבס ולס
מקבי מיבן בבי יוחן ומוב
מבלמי בדבדי מסר"ס
מבמב ומס מבלמן מסורים
מס מסס מעמ ידיו ובמלו
מן מסים מים מעלין מסור?

ע"ב סרי מעמ' בדבדי מרבב"ם ודרבב"ם מדיבס מדיבס
מעבדמו נ"ב לעבין מסבמיבו דמיירי בסבמר: ז חשלח
מי מר"ב מסור כעוד מסו' ולל מרבב"ם מסור בנמרו כמו
מעמבמימין אותו ע"ב ומיבו דמבן בעבמס ב"מ"ד דמבמ
דמיבבין בבלמין מסוס מבמס מבמר מבמן: בבי יוחן
מבוובמו בלי מסק מובלמס מסים ומוס כמו מרביד מס
מסילן לאסיר מעבו מסבין מסוס מבמיר כמו מבקלס
(בס"קמסבס ג') מעבס בסבמבס ומוס בבוך מסים מין
בוובמו יבילמ מסים מן מסור בין מסוס מקוע בסים
מרבב"ס: ז ובמשוטות מעבמינ' בס מסמיבוס
בדמבן ברמ"ס דב"ב: אינן בבי יוחן דמיבבו מעבבון
מים רוב מים ולס בעבון לסים וכן בעבולוס ובבמסוס

דלס בעבון לסים ולס כיער מעבס מסים ובמזוי מבן מסים כיין דבעבון מיבלו מסים מעבבים ולס בבלומל
מבמיבוס מרי זה בבי יוחן מסר"ס: "ואם כער בבי יוחן לפי מבבבל ס"ס בבמיבס ודבבוומייבו וב"ל לסמי לס
מבבבו בבל בבל ומבמיב בלין בבי יוחן ומרבב"ס בלינ מס"ל מעמיב מעבבב בבורבס: לים מבלול מבבל בלל
קמי ומבס בלומו ים דבלין בבך: לצרפת בבב מר"ב לאוקס בו' מין ל'רב' מבבבמי בסמ"ר דבלים:
ח קטיא מי'מר"ב בבוי בו'ובב מרבב"ס ומין בעבבב ו'מ"ו דבלים בבבמי מי'מרבב"ד ומסר"ס: של לבנים
בבב מר"ב לבנין מבבי מבבמים ולל מרבב"ס מלס יבול מלומן מים קודם ביבולס: ט חנאוק מין
מס"ס דבמרוב: חיץ מדבם מוימין ומבי מוס מבדס מבוכן לבוכן מרבב"ס מל מבמ"ל ומין בעבבב דלבמן ומ"ב
מר"ב מבבי מסולדי בו'בסבלות בפסק ובו'מ"ין לבמן: דגש מוימין בבב מר"ב מים דמבדבי דבם מוב ומסוב

[illegible]

והצפחת בית שמאי אוסרים את הספקת של גריסין ושל פול מפני שהיא סולדת לא"ר"ה: י' המערה מחם לחם ומצונן לצונן ומחם לצונן טהור מצונן לחם טמא רבי שמעון אומר אף המערה מחם לחם וכחו של תחתון יפה משל עליון טמא: יא האשה שהיו ידיה טהורות ומגיסה בקדרה טמאה אם הזיעו ידיה טמאות היו ידיה טמאות ומגיסה בקדרה טהור אם הזיעו ידיה הקדירה טמאה רבי

[illegible]

רבי יוסי אומר אם נטפו חשוקל ענבים
בכף מאזנים הרי שכר שחור עד שיערת
לתוך הכלי הרי נהדוסרה לסלי זיתים
וענבים כשחן מנטפין:

פרק ו המעלה פירותיו לגג מפני
הנימה ויורד עריסה של אינה
בכי יוחן אם נתכוון לכך הרי זה בכי
יוחן העלן חרש שוטה וקטן אף על פי
שחשב שירד עליהן אינן בכי הרן
שישלהן כעשה ואין לרן מחשבה ב
המעלה את האגורות ואת הלצ עות ואת
השום לגג בשביל שיסתיו אינן בכי יוחן
כל האגורות של בית חשוקים שמאין רבי
יוחנן משהר בלחום א"ר מאיר וכי מפני
מה שיכאו אלא מפני משקה הפת כל

ודבר ריקשסוס כעיני דעקס סקס סוס סטעס ומעס
לעליון סטוס סטוך ולמו מכס מוכן סעליון סעס ומעס
לסמוי לקס סס סמוכן ומס רעיס פיס ונוכ"ס ע"ר דס"ק
כמו סקס מעמעס לנוכן סעליון לס כאן נסקס מעליון
סס מן סמעמון ולמיכן סוכ
ומעמע בס לעמון מכקי
לוי רעיס דעס מי מסוס
מעליכס לרקוי לעמס נסס
דמסור וירעס לי דכן דקכס
לוי מעמע דלע"ל שקלע
מיקנלעיל מלע כסעליון
מסיר מכל מיכס דעמלון
מ"מכי מכס מין מ לוכן
על ל דעליקעמע מעמעמ
המקרות מעמע מיינכמ
מר"כ דמקונים:
הרי זה דומע לסלי זמיס
וכו מיינכס מכיכמון:

פרק ו א אם נתכון
לכוס"ס
אם לע נתכוין מעמע כמירמע
מידי דסוס כל מכי דכמ"ס

ומכיעכיע כמיסמע מ מכיעס מרע"ס ומלע כמ מרכי יסור
כמי כמכי דלעיל וכ"ל דמכע ריכן מע לע קמיכי
נמלומע יכס"ס מ"ק דמולין דקלע מיכי לעמכי דמכע
וכמכ דמ"ל נעס נמכוון לכך ניקכמע מעלמע ונילעמ"
מכמן קודס מיכנע דמלמעליס מריכן נכי יוחן מכמי
מעריכן כדוכמע לעמיכ"ל מרע מסל מל מן נמע מרע
מן ככי יוכן מ"כ ומ"ס מ"ע דמומע דלעיל מיס ומיכע
כמי נמ"ס מ"כ דמ"ס דע כ"כ מיס נע קמיס מעע דמירע
מר"כ נמכמ מ"כ דמרע דלמ"ל נמעלס מוכר לעמע
מנעליס מסולי מכ"ל דלנדכן מס לע דמומסולס ומע
מכע מכע לנע מיכן מילע קודס מיכנע וכמו דמכע

דרסיכן יוכן דומיע דיכן מ"כ מעס דרסיכן מוכר דומיע דמכע: ומעלן מס"נכ מ"ע מ"ס נוע נמס מר"ס
נמכמכ מ"ס דמסרוע דקמיין מסדלי מ"ס דמכע ומ"ס דמעס ומ"כ מ"ע לסוקיס מ"מכומ דמע"נ דמכילין מלע
דמכע דמיע מעס נמעלמו: ב בשביל מיעכיכ מ"מר"כ לי לעלומ מכו מ"מר"ס וכמכ מ"מר"ס מלע נמכוון
מירלו מלכיס מ"ס מלע מ"מלמלמן מעליסן מן מ"מוירע"כ ומרמכ"ס מ"מרס מ"מן מ"מכמ נמכיל מ"מע"מ
מ"מע"מדו ומן מ"מרכ ולע יסס דו וקמלין דלע מ"מרי מ"מ"ל ומרכר ירומ מירל מ"ליס מ"מ"ס כמלס. רל מ"מס
מלמין כי נמסקלמין מ"ן מכמומין מ"מ"מיס לע מ"מין מכמומין מיס מל מ"מיקומ מלע מ"מ מ"מעדן מ"מיס כמ"ן מ"מו לע"ן
ומיומסן לע"ן מ"מע"מומ"ן מ"מיס מל כמס מ"מוריס כ"ון מ"מ"ן מ"מכמ"ס מ"מכמ"ס:

חשרנים פירש רש"י מכאלף כל נרתין לכלים ובתוספתא דתנינן קתני בית מרינון ופירש רש"י פשים לו מלא אוזיות מלא בלסון רומי תרי ע"ב ובפ"ם מס"ק לבוזיר מרינון נ' ספרינין ל' וכתבו מתו' מכן מגיע בלסון יון ופיש כל' דגרמי' מכי מרנים וסרגי שם מלא רמיתי קנמוס כומס מכמ"ם דמוקמ"ב דמ"ק מיית' לעמכיפו גם כן כתו מתוש בפמרים: **ג חוץ** מכל מוכרי מקקם מכמי מרש"ב מעכי מכונגים כש כו' ומין מקמילים על מלכלוך מקליפתם מניכם מלישם ומוש מסמש מוקם מקליפת' כתו מכמכלר כמלק (כ') מל מוקכים מרמב"ם:

עמחן מס מקמקם ומכיכים מרמב"ם: "כל מרנים כו' לם מרש"ב ומסמ' ומסמור כו' מלמון מרמב"ם מעמיק כן ומכלי מקמו מסמור: **כל** מניר במוקק מומלם כמב מרש"ב מסמקם ניר כמכו כו מים מנר נומש למו כר מקולי מומלם מים (מסים זיעם בעלמם מיוכלם מן מדנים כמומלמ' מומן) מ"ם מ"נ לבכורות דקב"ב מ"ם: **ועל** כולם כו' מוץ מכל דנם מירם מרש"ב ומל כולם מין בכים מין מירות כין ניר כו' מכל דנם כו' מבך מס דכלי מרים ומרלם מקמי כמי כין דנים כרמם מדמקם דמוץ מכל דנם דמכי' למו בניר מים מם מרים מקמי מוץ מדני' ורמיתי בכמ' מסונם מוץ מקמדנם וכרמם מכך מיתני' מרש"ב ומרים ומקמ מקמ מכוי מלמון דנם ומם דנים ובמירם מרמב"ם דנם מס מעין דנ"מים מכורמם מכלם כמם מוש מ"ב מכל בכבות מ"ו מכמ"ם כמב כל מדנים כמוקק מוכמרין ומין מ"ם כמן מלימן לומר למ מוכמרו כרמם מכור כו ומכרם נם כלכמי' מרש"ב ומרים: **נמסן** לומר מסורים מירם מרש"ב לומר למ מוכמרו ומכמ כמכמי כמכב נ' מיב דמכי:

מכני מכמקידין מומן. נרמיכן · מרים וכן מכמיק מרש"ב: **ראב"** מומר ניר מסור מירם מרש"ב מירות כו מלם מוכמר מ"ל מכקם וכן מירם מרמב"ם ומקמ"ם ומ מרים מלם מים כל מסן מכמירין מם מניר · מכל כמ"ם דבכורות מלומם ניר מכ"ם מכמו ומכר מכ"ב מ"ם מ"ב מ"ם רומם ככמו כיומדמכיב למו מכן מ מרי למו ומירומם ניר בכמו ניר למו כר מכנלי מומלם מומ מכי מיכם מכום מכך מיומומ דמים מכך כמלו

מכל חכמחין והסלחות של בית חשוקים שמאים מחילקה חטרנים וחטמני ממאים בכל מקום: **ג** כל חבצים בחוקה שהרה חוץ משל מוברי משקת ואם היו מוברין עמהן פירות יבשים שחורות כל חדגים בחוקת שומאה רבי יהודה אומר אחיכרת אלתית ודג המצרי הבא בקופה וקוליס האמפנין הרי אלו כחוקת שהרה כל חציר בחוקת שומאה ועל כולם עם הארץ ואמן לומר שחורים הן חוץ משל דגת מפני שרן מפקירין אותה אצל עם הארץ רבי אליעזר בן יעקב אומר ציר שחור שנפל

מקמקין ומכלמות מל בית מסוקים מעמין לפי מלומקל מסמים מלכם קולם מ"מחכו מומם ומן מוכמרים ומילל מעמעמים כמן מעיר למיכך מן כמוקק מומלם: מכלקם מסם כמומם ומכלק כל נרתין לכמים: מרנים מכמלק כל נרתין לכלים: מסני מכמלק כלנרתין לפרכמם: בכלמקים מפילו מלם בנים מסמוקים מסכל מלמי' מלינו מים: **ג** חוץ מכל מוכרי מקקם מכרי מנמים נמם נעיר מעמקם מומם מל ידים ומין מקמיין מל מלכלוך מקליפתם מניכם מ"ם מלימן: ומם מיו מוכרים מעמם מירות יבמים מקיך מכנגים ידיים כדי מלם יסכמו מם מם מירות מכנגים ידים כמי קולם מינמו בכנ': כל מלנ"ם כמוקק מומלם לפי מסם מוכמרים כמים ומסמם ומסמור מעמסמי' בם: מקיכת מסלמי' מין דג מרנילין לבכדו מכיכות מכיכות ומקים ים מסמו מלמים ומם נרין מומו ומוכרים מומן ודג מ מלרי דג קטן מלר מכיכלין מכוקומות מלמומ כמנרים: וקולים מלמכמן מין דג מכומרו רך מלר וקורין לו מלמנום ומלמס מיכים מלמו מין כמים מכמירין מומם כמלר דגים לפי מסן מיין זמן מרומ"ם מתר בילדן מלמר מסן כמכמין מוכל דמיינו למתר מיתן מין כומכין מליכן מים לפי מסמים מכמידין מומן ומין מלכם כרבי יומדם: כל מניר כמוקק מומלם מסמם ניר כמכו כו מים ומילל מכמסים כו: ומל כלם כין כנים כין מירות כיקניה: כמן מס מלרן לומר לם מוכמרו: מכמי מכמקידי מומן דכל מסירות מכקידים מומן מכל מס מלרן ומי למו דכמן מילך מכקידים מכל דנם מין מכקידים בילו למיכך מומו כמן: ניר מסור מירות כו מלם מוכמר מכמל

מל ידי מכקם:

מכמל לתוכו מים כל מה שרצה מעשה רבים כל מה שכשירים
לתוכו ומעשה בבר מוקצה מעשה מכשירים מעמעטים בו
ומלכם כרבי אליעזר כן יעקב: ד מכעה מעקין מן
לפי מכאמר כמומאמ אוכלים מכל מאוכלמ יאכל אמר
יכל עליו מים ימעמ מיקלי
אלא מים מכין לרגות מיין
ומשמן ומחלב ומדבש ומדם
ומחלב ע"ל וכל מעקה אמר
יעמה מי וכל מעקה יכול מי
מותים מי רמגים ומאר כל
מי פירות ע"ל מים עם מים
מיונקדים מאין לאם מם לווי מא מיין ומשמן ומחלב
ומדבש ומדם ומחלב מאין לאם מם לווי יעמה מי מותים
מי רמגים ומאר כל מי פירות מים לאם מם לווי ודבש
דבורים אין לו מם לווי דבש מעמ אקרי ועוד מכיכו
בקומאמ דמכמ מכין לדם מאומ מעקה מכאמר ודם
מלגים יעמה מכין ליין מאומ מעקה מכאמר ודם מכב
מעמה מאר מכין לדבש מאומ מעקה מכא' ויביקמו דבש
מחלב מכין לבמן מאומ מעקה מכאמר מעמ' מכין
לחלב מאומ מעקה מכאמר ומעמה מת כוד מחל' ומעקה
מכין לחל מאומ מעקה מכאמר ויען על מנזה מלא מחל
מים מכין לרמעות מעין מאומ מעקה מכאמר ומ מקמו
בדמעות מלים מכין לפי מאף מאומ מעקה מכ' ומעמעיו
יזלו מים: דבש מרעה מאור דלא מיעמ מוציל
מעמה ומיכו מכמיר: ומותר באכילה מוקר בלא מיעמ מוציל
ומכרעה מרן מעוף מוא ומעמ מדבש מיונמ מעכו כמי
יאמ מעמ לחליל דרוקמ דבש דבורים רגים קרא
לחמירם מאין לו מם לווי אבל דבש מרעה מים לו מם
לווי לא יאמ מותר קע"ל דבש מרעה מאור ומותר
לעמכי מם אמרו דבש דבורים מותר מעכי מחכיאות
אוקו לגומן ומיכם מעכות אוקו מגומן דבש מרעה כמי
מכיאו' אוקו לגומן ומין מעכות אוקו מגומן:

ס כין

מיכי כמו מכאמרו מעמים רבות מכוונכמי ומא: ודבש דבורים עיין בחמכם לא ע"ב דמוקנים ומיין בחמכם
ב' ע"ב דמסרות דאמילו קרוש: דבש מרעה מין אמרכ רמ' לבכורות פ"ק: ומותר באכילה כתב מר"ב
דלא מיעמ כו' מדבש מיונמ מעכו ישמ מעמ כדמכן בחמכם ב' פ"ק דבכורות מסיונמ מנמעמ מעמ ומ"ם מר"ב
לחל"ם דרוקמ דבש דבורים רגים קרא לחמירם מאין לו מם לווי כו' ולא מרבנ"ם ולא מוכרך לבאר בדבש
דבורים מאומ מותר באכילה לפי מכבר כתבאר זה כי מוקים ע"כ. ובמ"ם דבכורות פ"ק דמ"ל מיעמ מכי
לחאמר רב מאמ מי רגלים מל מעורי מאריכן מעכי מעמ אמרו דבש דבורים מותר מעכי מחכיאות אוקו
לגומן ומין מעכות אוקו מגומן מוא דאמר בדבי יעקב דאמר דובמא דמעמ מרייה דמכיא רבי יעקב מותר אך מ

כמלו לאו כרונמ ובמיק מסוגיא דף כ"ג ע"ב מיקמי
לעמכי' דמכמ ומאר רב כמען לאר דבש בר אבוה ומא
אומרת כמאדו מ"ם לבדב מים מר מעמה ומכי מים מאמו
מ"לאלגמ ומלגמולא נמיל ולא כמאדו לבדב מתנמ
ומומאמ מ"ם דרבכן ודמאמי'
דרבכן ומלגמ ובמלגמ לא
גזרו בם רבכן ומירמל ביר
מאור כגו' מאמיקו בעים
מכמל לתוכו מים כל מען
מעמ כדמאמרם בחמאו מ"ם
לבדב מים בגירן ובי כמל

שנאל לתוכו מים כל שהן טמא: ד שבע משקין הן חטל והמים והיין והשמן והדם והחלב ודבש דבורים דבש צרעים מותר ומותר באכילה: ח תולדות

נמן כ"ם מנמ מין מת מיומ ורבו מים מל מכילומאים
ולמען דלים לים מומאמ מבמלמ מוזרת וכיבורת מוקי
לא מכמלו בם לאמר מאמר מי מ"ש כ"ם מ"כ. וכזממינו
מרמב"ד לאמרב"ם דמאמרם דלא כמן מאומ מעורם בם"מ
ולי מף מאמכם גומא מקיל לפירומו מל מרמב"ם ומר"כ:

ד שבעת מאקין מן כמב מר"ב לפי מכאמר כו'
ודבש דבורים אין לו מם לווי דבש מעמ
אקרי ם"ם מ"ק דבכורים דף ז' וכתב מרמב"ם מעכם לוי
בכאן מל דבורים לחלוק ביכו ובין דבש מרעים ע"כ.
ומאמ דל"כ דבש מעריס כמי יאמ מכמיר דאמ דבש
מעמ מדבקרים דמעריס מוא ולא דבלמון בכי מדם דבש
מעמ מוא מל דבורי' ובמ' מר"ם ובל מכי מולדו' דמעכי
לא' כיון דמולדו' מן לא מיימיכן מפי"ים לאן מם לווי ע"כ
ובמומאמ' מאכיל' מר"ב בחומה ל' מביאם מרמב"ם מבל
מר"ם מודם מכין לדמעו' נרמי' בם מכין לדם (מבדם)
מאו' מעמה מכ' מקור דעים ומומ' ביום מאומ יהים מקור
כמעמ לבי' דוד לחמאמ ולבדם "ובמבמבי כמ"ב דבידר
מכב' ו' ומ"ם ומ"ם מכיבמי מאמאו' מעמה מכ' ומעמעיו
יזלו מים ולגומים לא מיב' מבבר כמאו מעמעו דלמעו'
מלים ובמם מיבו מכין לגומים מבמו מכין לפי מאמוכך
מומיות מ"מ מעמלפי' כמבמא מעמ"ש כך כ"ל ומעיים
מרמב"ם ומלו כולן מעמבמות ומעקר מלבם לחמם
דבורים עיין בחמכם לא ע"ב דמוקנים ומיין בחמכם
ב' ע"ב דמסרות דאמילו קרוש: דבש מרעים מין אמרכ רמ' לבכורות פ"ק: ומותר באכילה כתב מר"ב
דלא מיעמ כו' מדבש מיונמ מעכו ישמ מעמ כדמכן בחמכם ב' פ"ק דבכורות מסיונמ מנמעמ מעמ ומ"ם מר"ב
לחל"ם דרוקמ דבש דבורים רגים קרא לחמירם מאין לו מם לווי כו' ולא מרבנ"ם ולא מוכרך לבאר בדבש
דבורים מאומ מותר באכילה לפי מכבר כתבאר זה כי מוקים ע"כ. ובמ"ם דבכורות פ"ק דף ז' מיעמ מכי
לחאמר רב מאמ מי רגלים מל מעורי מאריכן מעכי מעמ אמרו דבש דבורים מותר מעכי מחכיאות אוקו
לגומן ומין מעכות אוקו מגומן מוא דאמר בדבי יעקב דאמר דובמא דמעמ מרייה דמכיא רבי יעקב מותר אך מ

ם בין גדולים ... בין קטנים מי רגלים: ודם הקזה לשתיה ... להשקותו לבהמה ולחיה או לתרנגולים: מי חלב הוא ... שנפרד מן הגבינה כשמעמידים החלב ... (נקיב) מכשיר את הזרע:

[illegible]

ח תולדות למים היוצא מן העין מן האוזן מן החוטם מן הפה מי רגלים בין גדולים בין קטנים לדעתו ושלא לדעתו. תולדות לדם דם שחיטה בבהמה ובחיה ובעופות הטהורים ודם הקזה לשתיה. מי חלב כחלב והמוחל כשמן שאין המוחל יוצא מידי שמן דברי ר' שמעון ר' מאיר אומר אע"פ שאין עמו שמן. דם

[illegible]

דם חשרץ בבשרו טמא ואינו מכשיר ואין לנו ביוצא בו: ו אלו מטמאין ומכשירין זוכר של זב ורוקו ושכבת זרעו ומימי רגליו ורביעית מן המת ודם הנדה ר אליעזר אומר שכבת זרע אינה מכשרת ר אלעזר בן עזריה אומר דם הנדה אינו מכשיר רבי שמעון אומר דם המת אינו מכשיר ואם נפל על הדלעת גורדה והיא טהורה: ז אלו לא מטמאין ולא מכשירין הזיעה והליחה סרוחה וחראי והדם חיוצ עמהם ומשקה בן שמונה רבייסי אומר הוץ מדמו והשותה מי שבריה אף על פי שיוצאין נקיים דם שהיטה בבהמה בחיה ובעופות הטמאים ודם הקוה לרפואת רבי אליעזר מאמא באלו ר שמעון בן אלעזר אומר חלב חזכר שחור: ח חלב האשה

טמא לרצון

ולא לכל דבר אלא כדתנן בתוספתא ג פ ק לר לי: ואם כמל על מלאכת לא ידעתי מאי נקט דלעת:

גורדה כדי שלא יאכל אדם דם אלא אמור מד"מ כמ"ש פר"ב בסוף מסכת מ"ק לכריתות ועוד דאם אמור בסכאה כמו מכתבי בסמ"ק דעדכין: והיא מזורה לפי אלא מוכרח פר"ם: ו הזיעה עיין ברפ"ב: והשותה מי מבריו מן מים בתאיכות מתמלאים בתנכמתין אותן מרבה"ם: חלב חזכר מסור כתב פר"ב לא אסיר מתק ולא פר"ם אלא חזכר מסור כלו ואיכו מכשיר דקלב אינה מדרין אל זכר לא מסיר אלא כזיעה בעלמא: ח לרצון מי פר"ב לרצון מכלב בכוכה כו וכן מדרש פרבה"ם וכלומר דלא סוי כמו לרצון ולא

דם מסרן בבשרו כתב פר"ב דכתיב זוב לכם מטמא לטבילה ומו כו"ע"ין לפן דפי מכתבתי בתוכה ג"פ"ל דעתילה: ו אלו מטמאין ומכשירין פי' פר"ב מטמאין ומכשירין כלם וכל מקין מטמאין כך דיכם כדתנן בדמ"ק ואין מכרא לבקל בתקין מיבלאין מן מטמא אלא ימטאו ויכשירו כאמר ה לא דווקא אבי דבכא מן לא מטמאים עבדים מפן פרבה"ם פ"ל מטמ"ם מכן נס דם מנמקו ומלב מטמ ומעמא מ"ן כ"לאמר"ל מאיכם אם ולד בא"ם בא"ם מה"מ"ב"נס בכמירומו בעבכי"ם דמירקין ולמיכך מקיבכי מאלי לא מכי לאו כמי לאומן אלא דאם מוש דבוקא: ורביעית מן מתא כתב פר"ב דכתיב כי מדם מוש מכמם מיקמ"ם בתמכא כ"וא"ם דאמלו: ודם מכלא כתב פר"ב דכתיב ומדוש בבדקא מ"ם מזב מתכא מתא בתוקא

נורדה כדי שלא יאכל אדם דם אלא אמור מד"מ כמ"ם פר"ב בסוף מסכת מ"ם לכריתות ועוד דאם אמור בסכאה כמו מכתבי בסמ"ק דעדכין: והיא מזורה לפי אלא מוכרח פר"ם: ו הזיעה עיין ברפ"ב: והשותה מי מבריו מן מים בתאיכות מתמלאים בתנכמתין אותן מרבה"ם: חלב חזכר מסור כתב פר"ב לא אסיר מתק ולא פר"ם אלא חזכר מסור כלו ואיכו מכשיר דקלב אינה מדרין אל זכר לא מסיר אלא כזיעה בעלמא: ח לרצון ולא לרצון מי פר"ב לרצון מכלב בכוכה כו וכן מדרש פרבה"ם וכלומר דלא סוי כמו לרצון ולא

ומלא לרצון דרים ב׳קבא דסקס עיירי בסתא כפילקן
על מזרעים ופ״ש אמי׳ סיפו לרצון מכל מכש עיירי.
בסתא מריגס מן שמסס זכ״כ מקו׳ כרים מכ׳כ דמכא:
שדים מנשמש מתים לכו לסמוק מסקים שיוגלים מן
מסגס מל״ס: שתחולב:
לרפוסס. לרפוסת מכבסס
מלא. יוקקס מלבס מתס
דשס לרגוקוס: מתקיז דס.
לבטמקו לרפוסס. מסור
דרס מנמקס. מוס ומוס ל
ומסולב לרפוסס מתס לס.
מכוסף. מלא לרצון מתס
ר מ״ר רבי״ל דמכר:
והמקיז: לרפוסס כרמס
בעיכו דמכלן
רמים לפי׳ מר״ס דלמס״ים
לס נכמס׳ מכמיר דמלת״ס
לעמי דקיק כמסים לומר
מסמיר מכי נמלב מרס.
מסמע׳ דמסכס׳ לס מומרס
בלרפוסת מיסוק לים
דנלסמ״ים נומס מכלסמס
כל מלינס דמסכמת מיע׳
נמלב מבלס דסמק יז לס.
לסמ״ים כבסמס מסור
ומיוכמס לסרבנ״ס דמס׳
לעיל דס מקוס נמל
מרס דזוקס ומבלסמי מל מכ״ס מסכים ס״ס מרמב״ס דנמל מרס ולא מי׳כו דכר ולי נ״ס: ושלא לרצון
מסורים כדקין כמירקין דלעיל (כמומו) מס לעמ זס דומס לכלי זמים ומבנים מנכמסין מר״ס:

ומלא לרצון כגון מלא מכיסס מרדים: מסיכו מיומר
מלא לקטנים ומתמים לא מסיב כלומס: מדס מנמס׳
כמס דמיומס. מכמס מתס דדמו לרס. מלנים מקרוו
מס לי קמלס מלנס: מרס
מנמס מסור דדס נסמס
לא מקרי דס מלנים לגבי
מרס כמיב: מלי ויקים
ומבנים. יוכיקו מסמ׳ מסן
לרמילס מתס ומס״ס כן
לרצון. מתים מלא לרצון
מסורים לס מסלב מסמ״
מסמולב לרמילס מתס
כמכמלב מלא לרצון דין
מוס מיסים מסור ׳ ומלא
לרצון מסורי׳ מסיקשיומס
מן מזיקים ומבנים מסור
מסקס מד מיכס לרצון:

ושלא לרצון וחלב חבחסה. אינו מטמא.
אלא לרצון. אמר רבי עקיבא: קל וחומר
דדברים מה אם חלב האשה שאינו מיוחד
אלא לקטנים משא״ל לרצון. ושלא לרצון
חלב הבהמה שהוא מיורד לקטני׳ ולגדולי׳
אינו ריקשיטמא לרצון. ושלא לרצון אמרו
לו לא אם אמא חרב האשה שלא לרצון
שדם מנפתה טמא ומטמא חלב הבהמה שלא
לרצון שדם מנפת׳ טהור אם רחם מחסיר
אני בחלב מבדם. שחולב לרפוא׳ טמא
והמקיז לרפוא טהור אמרו לו סלי זיתים
וענבים יוביחו שחמשקים חוצ״ין מחן
לרצון טמאים ושלא לרצון טהורים אסר לחן לא אם אמרתם בסלי
זיתים וענבים שהחלתן אוכל וסופן משקה תאמרו בחלב שתחילתו
וסופו משקה עד באן חיתה תשובה אמר רבי שמעון מכאן ואילך
חיינו משוגין לפניו מי גשמים יוביחו שתחלתן וסופן משקה ואינן
מטמאין אלא לרצון אסר לנו לא אם אמרתם ב׳ גשמים ש״ין
ריבן לאדם אלא לארצות ולאילנות ורוב החלב לאדם:

נשלמה מסכת מכשירין

מליקה לת מסכת מכשירין

תוספת יום טוב זבים פרק א רע מברטנורה

בבר כמכ׳ מ׳ידו׳ מסכמ׳ ומלכמן כמכל׳ מסכמ׳ מקידמ׳:
פרק א א זוב כמכ מר״כ זוב כמ מכמר מתס
ודומס לגוכן כיכס מעוזרת וכו׳
מיין כרמ״כ: בש״א כמוערת יום כנגד יום מירס
מר״כ לפמ״ל מסיכס ומס
נעורס וכו׳ כמו כקוב וכו׳
ומומס מסכב ומומכ ומיכס

פרק א חרוא׳ ראיה אחת של זוב ב״ש
אומרים כשוסרת יום כנג׳ יום

חרואה רמים מתס מל זוב זוב כמ מכמר מס ודומס
לגוכן כיכס מעוזרת ומ״כ מכמר מ״
מס וקטורס כגוכן כיכס מסיכס מעוזרת: כמ״ס כמומר
יום לפמ״ל מסיכס ומס נעורס עד מלס רמיוק מ״
ברמים מתס מומס מסכ
ומומכ כמו כן זב מתס
מסיכו כמס זב נעור

ג"ה אומרים כבעל קרי ראה אחת ובשני
הפסיק ובשלישי ראה שתים או אח' מרובה
בשתים ב"ש אומרים זב גמור ב"ה אומרים
משמא משכב ומושב וצריך ביאת מים חיים
ופטור מן הקרבן אמר ר' אליעזר בן יהודה
מודים ב"ש בזה שאינו זב גמור ועל מה
נחלקו על הראה ב' או א' מרובה בשתים
ובשני הפסיק ובשלישי ראה אחת ב"ש
אומרים זב גמור ב"ה משמא משכב ומושב
וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן:
ב הראה קרי ביום השלישי לספירת זובו
ב"ש אומרים מתר ב' ימים שלפניו ב"ה
אומרים לא מתר אלא יומו ר' ישמעאל אומר
הראה בשני מותר שלפניו ר' עקיבא אומר
אחד הראה בשני ואחד הראה בשלישי
שבש"א מתר ב' ימים שלפניו ובה"א לא
מתר אלא יומו ומודים בראה בהביעי שלא
מתר אלא יומו בראה קרי אבל

ונכנס לכלים עמהם בשמש ומרעב"ם לא מי' בדב"ם כלום
אבל מר"ם מי"כך בדב"ם ובשב כמי לכל"ם עמים מרליים
מולין אבל מי' בנמשכב ומושב מולין בדמכי' בתוספתא
שמעים אם מרליים בס"ם מלוי ובס"ם מטור מטבבת
ומושבו בס"ם מלוי ובס"ם
מסור • ומייתי לה בס"ם
פרק בקרא דבדם דף ע"ב
ומיבם מפרשיבן מתם דמש
דקמרי ב"ם בטומרת יום
בבגד יום לא מיתם מומרת
יום בבגד יום אלא מיתם
בבועל מומרת יום בבגד יום
דמולין אם מרמם מטמא
לטהרה ומטום דבועל אלא
מבים לאמטמיה בודמי כמו
מים מבמם דבגדו בם דבגן
ומב כמי מ"ם לא בגור בים
מטו דאמם מבימי בם דמים
מ"ב בבמאם לעל מסל"ב
אלא מזכיר כאן בדב"ם לין
מרליים בעמך בוס אמר ל'
מרמ"ם ובבמי מ"ב
בדב"ע לין מרליים מסבמ"ם
אמר לבני מר"ם ולא דק:
ראה אמת ובמי מסמיק
בו"ם מר"ב אלא

שזב כרליות מיין בטירומו דמסל"ג: ובשלישי ראה
מתים לאלו אמת לבים אינו מטמא משכב ומושב בע"ם
מר"ב בטמבמ"ג: אם אמת מרובה בשתים מיין בטמבם
ר': א"ר אלעזר בן יהודה מודים ב"ם בו' מיין ע"ם בריה
מ"ג דמיאם: ב הראה קרי ובו' בש' מר"ב אמי דקרי
מותר בזב בתמא לן ובו' ל' נמאם בם מין לא אלא יום
מ' בס"מ מ"ג דבדם דף ב"ב מין לך בם אם מאמור בם
מומרת יום מ' ומרמ' אם מאמו' בם בבמ' לבמ' ומומאם
בם מומאמם יום מ' אם מטירתם מיב' מומר אם מומו' יום:
רע"א בו' ר' מקיבא מי בומ"ם דבך ומודי' בו' אם מ"ם
מ' לדמם לא מאמר אם בב' ובל דמם קמ"ל דמטמ"ם ר"מ:
ומודים מי' מר"ב ב"ם בו' מיין מ"ם בדמ"ג דמיאם:
מאמי

ומוזר ומובם f בבמאלם: לא מתר אלא יומו ומובם מ'
לבמלים f דבבים מרלמובם מלו לו: מרומם בבמי מבבם אם' ובבמי דאם קרי מתר אם מלבביו אמי' לבי"ם ול"ם מבר
(דבמם) בבמי מלבגי ומין מלבם בל' יבמבמ: ומודים ב"ם מרומם קרי בר' מלאמר אם יומו ומלבביו מלו לו דדוקם

אפי' יום ז' מתר מלבין בתב שר"ב דכתיב ז' ימים
למסרתו עד סיסין וכו' מ"מ ר' דכרם דקל"נ
ומירם' למסרתו עמתם מסרם מתם מלם מעם מסמתם
ביכיסן: ד' אז מתם מרוכם בסתים לפון שר"ב מסים
בין מתמלם רמיים למיף
מרמיים כדי מכילם ומס"ג
וכן לפון מרמב"ם נתכוונו
מ"ב מס מסמרי כמרם ומסים
דלרמי' מנע' מיקסיתו ומפי'
כ"ם כד מכן נמסכם ב' מ"ם
דכדם מלכך מיקמוקמיקסיתו'
מסמסקדב"ם מינו מקמסיעור
ומסמר נם כן כין מתמלם
לם מ עליכו כין מסמתמיל
עד למם מסוף כסוף ונקם
ליסכם כין מתמלם למיף
כיון מלין לפן מיעור לסוו
כמלנ מס בכלל מסיעור מנכו
ועיין כמסכם לקמן דיל
מלינ: ח ראה מתמרוכם
כמלם דתלמ מסמתוק
כתיני מסים מתמים בסרו
דכמקם מכל מר מסמתוק
מתילו כל מסוף כמ"ם
מרמב"ם כמירומו כמס מ"ב
ומסמתקמיו כבר כמסכם ב' מ"ם דכדם: לשלוח כן
בי' מר"ב ומרמב"ם ומר"ם וכמ"ם מ' למכמדלין דף
מ"ב מייתי לם ונרים למילם וכן מתמיק מס רמ' וכן
בכומם' מסר"ם: שתן כדי ב' מכילות וב' מסוני' ומוף
מירלם מלמת נמתלם מסיעור ומלם' נמתנם ומסליסם
בסומם ומייכו דכתב מרמב"ם ומכמר ימעור מזב מיעור
מישליך מלם כיכוני מסליכם מיעור מרכך מס"ם ככר
רמם ב' רמיי' בזמכימן ר"ל בין כל מ' ומ' כדי מכיל ומסוב
מ"ב ומכי מיתם כמ"ב כמכל מסלו למס"ד למכל מלק'
מתם רמם כתמלם ק"כו' ונקומסמם מכיתם מר"ם מני'
מסוכמם: אר"ל לם מתרו כו' לם מסמסיק מ מר למרכו
מתכו מכין מזם כזב כמלנ' רמיות מרב' ומוף מתרו ומלם
מסים מומלקו בזובו רור ומב מלמר מסוף מתמם בנ'
רמיו' כתו מסוף נמסר מרמב"ם ועיין בתסכם דלקמן:
ו' ואחת כין מסמתוק כו' ונמכי מ"ר' יומי מול' כרמנ
בקו' ומכיתו' מרמב"ם ומר"ם ומזמי נמודם נ"

אבל אם ראה זב אפילו יום ז' לסתר שלפניו:
ג' ראה ארת היום ושתים לסתר ב' הי"ם
וא' לסתר שלש לשלשת ימים או לשלשת
לילות הרי זה זב גמור: ד' ראה אחת
מ"ל ומפסיק כדי טבילת וסיפוג ואח"כ ראה
ב' או א' מרובה כשתים או ראה ב' או א'
מרובה בשתים ומפסיק כדי טבילה וסיפג
ואח"כ ראה אחת הרי זה זב גמור: ה' ראה
א' מרובה כשלש שהיא כמין גדיון לשילות
שהן כדי ב' טבילות וכשני סדינין הרי זה
זב גמור ראה א' מרובה כשתי' מטמא משכב
ומושב וצריך ביאת מים היום ופטור מן
הקרבן אמר רבי יוסי לא אמרו א' מרובה
אא"כ יש בה כדי שלש: ו' ראה א' היום
וא' בין השמשות א' בין השמשות ואחת
לסתר אם ידוע שסקצת הראיה מה"ם
ומקצתה למחר ודאי לקרבן ולטומאה
אם

כמלם כמסק מזינות כנ' ימים מסורים כמסכר מ ימים
מעוסם זב נעור מוף דמתני' כ"ם דמ' מוקרם מכל למתר
מעכרו ב' ימים מסורים מודי' כ"ם מ מין קרי מוקר מלם
ינשו ומפי' דקרי מוקר כזב מקקם לן מקרם ומם מורם מזב
ומסר מנם מעכו מ' מס זוב
מוקר מס מ' מוקר מי מס
זוב מוקר מם מכל מס מ'
מסמ' מס מכלם' ל' למתם'
נם מין לם מלם יום מתר
מכל מס רמם זב מס מילו יום
ל' מוקר מם מלמיו דכתיב ל'
ימים למסרתו עד מיסין כל
ל' מימים מסורי' מן מזינות:
ג' מרינם זב נעו' ומיי' נקרבן
דברמיות מלם רמתם' דכתיב
מומתמו כזובו מומתמו מלו'
כזובו ומיכם מלוים כיומו
ומישו כמסמסיק יום נכתים
מקמרי כ"ם לנ"ל דלם מוי
זב נעור ומין מרמיו מנמרם'
ל"ם לעכין מומתם כנין רמם
מתי רמיות בלבד כמסמקם
יום נכתים ל"ם לעכין קרבן
כנון רמם ב' רמיות: ד' כדי
מכילם ומסוב כדי מים כול
ויקנם מנמו מתר מכילם ומסו' מסיעור זם ל' מדי מסם'
ולם מסיב מלם רמים מתם' מו מתם מרוכם כמתי' מסים
כיומקמלם מרמים למוף מרמים כדי מכילם ומסוב ומים
רוח מקיד בלם מסמק: ם כמנדיון למילות מקום
כירומלים מסמידו כו מלכיון מכו"ם ומים מומו מתקוי
דמוק מקמילות מיעור מתי מכילו' ומכי מסוני': כמנדיון
ל' מעורכי' לנדמלמן: מלוח מס מכתר כדכתיב יען כי
מלם מתם מזם מתי מסילות: מתמל מסכב ומוסב
דמסכיב' לם כמתי רמיו' מלם מ"ב יום כם כדי ב' כנון
כמנדיון למילו' דמו כמס כזב נמו' מתי' למכיון קרבן מכל
כמם מרוב כמתי' מיקמולקין מוח' ומרמים מ' מים מסוב
ומין מלב' כל' יומי: ו' מס ידוע מתקנם מרמים מסיום
ומקנם למתר מרמ' מקנם רמים כמוף מיום ומקנם כמלם
מלילם מל מתר מתם מלם מיו כיומקן כדי מכיל ומסוב
כמסכים מתי רמיות מתכי מסיעים מולקין: ודמי לקרבן
ולטומאם דים כמן מלם רמיות דמוח' מל מין מתמים

כהלכה לטהרה כיון דיש בה שב' ימים : ואם ספק דשמא כלה מן היום או כלה מן הלילה : ודאי לטומאה דהא כהפך היכא שהיא : וספק לקרבן דמספקא לן שמא היום הוא שלה דאי כלה מן היום או כלה מן הלילה הויא ואי מקצתה ביום ומקצתה בלילה ג' : ב' ימים בין השמשות כגון דראה בה בתחלת בין השמשות ראשון ושניה בסוף בין השמשות השני כגון דראה בה"ש בתחלת בין השמשות ושמא בשתי הנה בסוף בין השמשות דאם תחלת בין השמשות יום וסוף בין השמשות לילה אין כאן שתי ראיות בשני ימים רצופים דהכא אפסק ואין כאן טומאה ז'בה ואם בין השמשות כלו מן היום או כלו מן הלילה יש כאן שתי ראיות בשני ימים רצופים וטעון לספור שבעה נקיים ופטור מן הקרבן ואם תחלת בין השמשות או סופו הוא מן היום וחציו מהלילה נחלקה הרא' לשתים והוי' בקרבן ולפי' היה כאן כל הנך ספיקות קתני ספק לטומאה ולקרבן שמא אין כאן טומאה ושמא יש כאן טומאה ולא קרבן ושמא יש כאן טומאה וקרבן הילכך מביא קרבן ואינו נאכל : הכל מיטמאין בזיבה הכל לאתויי תינוק בן יומו שהוא מיטמא בזיבה : אף הגרים דכתיב בפרשת זב דבר אל בני ישראל אין לי אלא בני ישראל מנין לרבות גרים ועבדים ת"ל ואמרת אליהם איש איש לרבות את הגר' ואת העבדי' מנין לרבות את הקטנים ת"ל איש איש : ומטמאין בדם כאשה שאין האשה מטמאה בלובן אלא באודם דדם כתיב בה שהוא אדום : ובלובן כאיש דזובו כתיב בזב איש והוא דומה למי בצק של שעורים :

ספק שמקצת הראיה מחיות ומקצתה לאחר ודאי לטומאה וספק לקרבן ראה ב' ימים בין השמשות ספק לטומאה ולקרבן אחת בין השמשות ספק לטומאה :

פרק ב הכל מיטמאין בזיבה אף הגרים אף העבדים בין משוחררין בין שאינן משוחררין חרש שוטה וקטן סריס אדם סריס חמה טומטום ואנדרוגינוס נותנין עליהם חומרי האיש וחומרי האשה מטמאין בדם כאשה ובלובן כאיש וטומאתן

הוא ראה אחת בין השמשות' הא"ה שאין בה כדי טבילה והוא ג' יום (בידו) בפי' ראיות שבני שתי ימים חולקים : ראה ב' ימים בין השמשות ספק לטומאה ולקרבן פירש הר"ב כגון דראתה נמי בתחלת בין השמשות' והשניה בסוף בין השמשות דאי ברגע א' מכוון א"כ היה ודאי לטומאה דממ"נ אם זה מן היום אף זה מן היום ואם זה מן הלילה גם זה מן הלילה וה"ל שתי ראיות בשני ימים רצופים הר"ם ונ"ב הר"ב ואם תחלת בין השמשות או סופו חציו מן היום וחציו מהלילה נחלקה הראיה לשתים וכן לשון הר"ם וכל ראיה נחלקה לשתים והרי כאן ד' ראיות רצופות וכ"כ הרמב"ם לא הברייתא אמת שנחלקה לשתים הני לגלגך לא דקדקו לפרש : פרק ב א הכל מיטמאין בזיבה כתב הר"ב הכל לאתויי תינוק בן יומו ערכוי' דלים דערכי' לק' הכל' ושני' תניא כרים ערכין דף ג' שמעתי' דהכא הכל לאתויי כו' דקתני כו' איש לרבות קטן בן יום א' שמטמא בזיבה ושני' תיקא נמי לברייתא זו בנ"ד דנדה דף ל"ב וכ"ל דהוי כעין תיקון אחר עיונים השוא לרבות כמ"ש בתוספות ב' פ"ק דערלה דהא איש שמעתו בן י"ג שנה כדתנן בפ"ה דאבות שנה כ"א ומעתה שמות מכן : סריס אדם וסריס חמה מפורשי' בשבת ד"פ דיבמות : טומטום ואנדרוגינוס נותנין עליהן חומרי האיש וחומרי האשה וכו' ועמ"ש דבתוספתא דיבמו' שהקשה הר"ב לאנדרוגינוס בשני עניין היא לאו בריה בעלמא אלא כלו' ספיקא וכן שמע ליישא דבריה בפני עצמו ולא שבריתו וכו' ועו"פ ג' דנדה דקמ"ם וכבר כתבתי כן נ"כ בסוף פ"ה דבכור' : מטמאין בדם כאשה כתב הר"ב דדם כתיב בה שהוא אדום ושמא דעיה שהוא בסיגו לא כדתנן בפ"ב סי' כ' הרס : ובלובן כאיש כ' הר"ב דזובו כתיב בזב איש כלומר זה שהוא רנ"ל שזוב שמנו והוא לבן ומ"ש הר"ב והוא דומה למי בצק של שעורי' וכ"כ הר"ם ולעיל ברפ"ק כתב הר"ב דדומה בלובן ביצה שהוזרת וכן לשון התוספתא ושני לא הרמב"ם בחבור דלק' ולפי' הכל הוא אמת דהכי אמר רב הונא בפ"ד דנדה דף ל"ה זוב דומה למי בצק של שעורים וזוב דומה ללובן ביצה שהוזרת ופירש"י דומה כלומר שמעוקף ונפרד ואינו קשור כזרע שהוא שרוי ... איכא למ"ד ע"כ ורש"י פי' דומה דהכא כעו דומה דזה"ב דכתב בנ"א כתב בר"ב מעמומרי כתרם הוא כלובן ביצה המוזרת וכו' דעת הר"ב דלא כתב לעיל אלא ודומה ללובן כו' דכיון דכלל זה שוא ומ"ש כתב כאן וקשורה ללובן כו' וכן גם לשון הרמב"ם שם ובפירוש משנה ב' דלקמן ואלו לרש"י ברייתא וקשורה ודומה ללובן וכו' :

ושומאתן בספק: ב בשבעת הדרכים בודקין את הזב עד שלא נזקק לזיבה במאכל במשקה ובמשא בקפיצה בחולי ובמראה ובחלום מלמד עד שלא ראה או שראה עד שלא חלף רבי יהודה אומר אפילו ראה בהמה וחיה ועוף מת נסקין זה עם זה אפילו ראה בגדי צבע תאשה רבי יעקיבא אומר אפילו אכל כל מאכל בין רע בין פה ושתה כל משקה אמרו לו אין כאן זבין מעתה אמר להם אין אחריו זבים עליכם משנזקק לזיבה אין בודקין אותו אדנסו וספקו ושכבת זרעו טמאין שרגלי

ושומאתן בספק כתב הר"ב אכל פיקחיין עליהן על כיסא עקרם דגני מלגם מעשים כפי מוכר ועד בקבם מקלמו זכר ולפי וכו' לפי סכי מרוקם כפי לם בסרף דכתיב ומזב לם זוכו לזכר ולבקבם זכר ולפי וכו' פירש"י דלדרום כפי זכר ולפיכו' מעשה כזיבם ולם מוקמים ע"כ מעום מבמי לים לכדרכי ינמק רפי לזכר לרכו' לם מעבורם לעתיכותיו ולבקב' לרכו' לם מעבור לעתיכות וכו' לפי שכי כי לסמיכסר מוקמם (כגון מוקמים מכמם כמם לובסין) לם לסלמו לפר קרם מוכר מקומם מפורסם מן מוכר ס"ם מ"ג דכדם דק כים ומסם דמפרי' מוכר ולפי כו' כמבו מבו'מים' כסלמם מוקמים לוכם לעמומי כיון מים מוקמים מסום לבקבם - ומפרי מכמוב כל' ומן מסום מסם כרמעבם כמבסם במעם בקבן מ' מן מעבוין לעבוכו (כמ"ם בם' בקרם דמכורות מכמ"ם) ונבי מסם בסרם קדמם לסבר (כמ"ם כמ"ל דבנמים) מכל מכדרונוכום מם מרוך לעמומי כיון דמסם מוי וכגלן מוי קמי מע'נלים מם וכר מם בקבם ומפלי מעמם לים ולל דמעבם לים מסמם מסום מבוכם ומוי מסם מבוים דכמיב מוכר ועד בקבם ולם ולבכם לי מוכר מעבם לים ומוי זכר לי מבקבם מעבם לים ומום בקבם וכרמם לומר דקרי מיומי כבסו דמ"ם לעכב מוכר ומל מרם לו מבקבם ומל מרם ומסם לם מכדרונוכום ומל לומומים מ"כ מסמים מיומי דמעבמיכן מכדרונוכום מעבמיכלמי מומסום ולם כיומ דקרי מיומי כבסומם מוכר מעבמ מכן לים מ"כ כם' לעכב בקבם דלם כ מם וכר לעמומי בקבם מסם מו מיבכם מ"כ: ב בן דרכים בודקין מם מוכ מסם ומ מכוים כמו כלבם כמר לכנוכ ומכם מיקר ומסמסנם בגרם מר"ם ומם מ"כלעמכי מסן מעמיכן מעבוום כו דרומי ומק דמי לבדם מם כם"ר:

רע"א לפי שכל כל מעכל וכו' כמר כי מכבם מעמסקו בעם מבמעבם מעמם מבכם ורעו ולם יכים מוכ מם רעם כריקות מסם מומכם ומבוומם לם מבמקדם לוינים ולם מכין מן מעבים מסר קדם מ מוכל מבמב"ם ומ"ל כן מ"ל מ"ן כמן זכים מעמם מבים דמלמם דלם מכיבם מוכ:

רעם

ליכם עמעלם. מפרוסם קרי ליכו עמעל כזיבם מעם לעם
ועד מלם כזקק לטומעם מקרי עמסר עם מזיבם עמוס
דמוי מוכסולמפר מכזקק לטומעם לין מקרי עמסר עם
מזיבם מלין מולין מעמעם מקרי בלם מזיבם: מרגלים
לרבר מלין מומם. רמים
מעמע מומם. כיון מבבר
כעמם וכ:רמם רמים רמסוב'
בודקין מומו שייכו דוקם
לקרבן רמי מעמע מומם רמם
ליכם מנמרמע עם מעליפו'
לקרבן מבל מנמרמע עם
מסכים לטומעם רמם רמים
מכים מלם בטומם מם מבל מי
מעיקם רמסומם כטומבמומם מסכבומומם וכמי ל בקיים
וכילם עים קיים רכי בעיב מבבמרו ולם מעמע מבמו
בסכים כעיב מבל רמסומם מקקם לבבבע זרע רבמי' נמע
קורע מוב ומסר מבלם מעבו מבבע זרע עם מבבע זרע
מעמעם בטומם מם רמיע רמסומם מל זב מעמעם
בטומם: בסכים בודקין מומו לטומעם ולקרבן בסליפים
לין בודקין מומו לם לטומעם ולם לקרבן: רבי מליעזר
מומר כו' ולין מלבם כר' מליעזר: ג מיכו מעמע
נזיבם מע"ל רמי זיבום מעמע מולם דקרי מום ורבמיים
מכיים מיירי רמסמו מעמעם בטומם וכמם מקולין לקרי
מעמ לעמ כך לעריפם ולמרבור מולין מעמ לעמ מבל
לטמבל ולטמעם לטמם ולקמיבם מולין לו כל זמן מטום
מנמער ומערי דמעמע מבער מוים מזיבם ולם מבבמרו:
רבי יומי מומר יומו לין מולין לו מלם מומו. מיום מרמם
קרי בלבר ולם מעמ לעמ ולין מלבם כר' ומי: מיל
מעמע נזיבם דבר מבמגייר בקמן מבולר דמי ומעמע
מרמם זיבום כמטום מבום מעמע נזיבם בסך מכיים
מרומם

ראה רמיים רמסיבם בודקין כמב מר"ב מייבו דוקם
לקרבן כו' רבי כעיב מנמרו ולם מעמע מומם
מסכיים כעיב כלו' מלבדמיך מרמיים מכיים דבעיב
בערים קמי ולם מרמסיבם רמם מעמע כמ כו' וב"ם רמ"
כמ"ד דבדם דמ"ם ומ"ם
מר"ב עם מ מעמע בטומם
מ"רמ"ל דבל מנמו מל מ"ל
מעמע מומבמימום בם מ"ב
ומ"ין כמרק מעדמ מעבם
לם ונרמם לי דמבום דמ"ם
ילמיבן דיו למילם לם לבבין
מ"מ מבל לקרבן דלם מיך
מ"ם ליבלן למילם מיבים

שרגלים לרבר ראה ראיה ראשונה בודקין אותו בשנית בודקין אותו בשלישית אין בודקין אותו ר' אליעזר אומר אף בשלישית בודקין אותו מפני הקרבן: ג הרואה קרי אינו מטמא בזיבה מעת לעת רבי יומי אומר יומו עכו"ם שראה קרי ונתגייר מיד הוא מיטמא

ומ"ם בודקין לקרבן מם כרמיים מרמסיבם: ראה
מם כבליפים בודקין מומו בם"ם מ"ד דבדם דבמ"ים
(ומזב מע ווכו לזבר ונבבם) קם מעבלי רבבן לם דרמי
מ"ים בזב מדם ווכו מרמי לזבר נבליפי מקבים רמבבם
לבבבם ורים דרים מ"ים בזב מדם מם מרמי ווכו מבלם
מרבימי מקבים רמבבם לבבבם (דמבילו בטומם ולם
לבבין מומבם ולקרבן מבלם לבמירם נמיך ל ימי בקיים)
ומם דקבבי מ"ק מרגלים לדבר ומרי מבקרם כדרם
בבבבי נמ"ד נמם' כזיר: ג הרואה קרי מיבו מבמע
כזיבם מע"ל בבב מר"ב מבל למבבל כו' כל זמן מבום
מנמער רבומבמע מביים ברבב' מבבבן ומר"ם בבבנם
בעבבי דלמיל ומולי לם מריבם לעבבי דולמי דבבל ומן
מבום מנמער: מעל"ע דבבים נמערי מ' מבנם ומיים
לבבום מרב ירבן נמי מנבר מבקרי מומר כזיבם מעל"ע
מי' מר"ם לבבום מרב מל מיבבם כל מיום דמייבן מעל"ע
כו ורל מיבבם מערב מבבי מבבר ליבם מבו רבם מקרי
כדבביב בקרם ובמ"נבום כזיר בבב דלבבום מל מרב
כדבביב כי מבם יום ומרב מרבי: רא"ם יומו דלייב

ליבם דבביב מבר לם ימים מבזר מקרם ליבם דמבבם מל ליבם מבבר ומו לם ומ"ק מומבם דקרי לבמיבי בל ליבם
דדמיבם ב כיומבם בזם בבום כזיר מלונבם דת"ק ורל בבל זוב דמבבם בבבם ולם מערו מם כב"ם ולרל מבי מביר
בלבבום מרב ובבבנו מבמו מב' לומר דדרם לבבום מרב כדדרבי' נמערי דקרי מומר זיבם מל מבריים כל מעל"ע מ"ב
ובבקריבי דבריים מלו מערבי מרבביר ומבבומם מיך מבבבו מבבבו זו דר"ם מיבו מומר מלם יומו ומוד לי מיבבם
כדבריים לם מום מ"ם מבבים מיבים דבבי נריבם לבבבם מבבי רבבים מ"ל דדומבם
ליבם דבביר בקרם מום דקבים נמ"ם לבבי נריבם לבק מבל לבבום מרב לם קבים ולם מידי לרל לבבי מיבבם
דבבם ליבם דרומם קרי מנריך מרב מבם כדבביב נמ' מנומרם לבבי כבב ומים לבבום מרב ירבן נמים מבום
דמר מרב מבבו מומבם: עכו"ם מרבם קרי ובבנייר מיד מומבם נזיבם כבב מר"ב ומבבר מרבם זיבום
בבבום מ כו"ם ובו' רבלריבם מבבלר דרומם קרי מיבו מבבבם מבל"ע דבייבו נזיבם מביים ובבבר דבבו"ם מרבם קרי
מבבם

שמעם רשיים פסים סכיים לרשיים סרשם כבר קודם מכמנייר וע"ם סר"ב ומכמרמם עם מסמיים מירשם שמר מעלים מל קרי ומ"ם ולעמי דמרימ' כסוף כזיר דגר מ:מנייר מים לים מולמם מממם קכלם מול מנות כי מוס כמי שמר מעלים מלקרי כנון מנירומו מים מעוס מעם מעלים לשמר מרשם קרי מכמי מיכם מולמם בקכלם מכים. מל דשם"ב דנריך נ"כ מממם רשיים מכיים שמר מממם מן מרשנם מסים וכ"ם מר"ם לפי מסמנו: **ותמקשת** מ' מר"כ כימי זיכם כו' ומם מעמם מן מסמכלים מעלים כר"ם רשלכ' כמומו כמכמי ד"ם"ר לכרם: **הרי** מוס כבריימומכם"ם ומו' כבריימו זכן כבומסמם מזר"ם וכיומם בנוס נ' מר"כ מסמעים וסוס מיסם כבריימו ומי' מלם מסמכם וכן מסמעים מר"ם ומם' כך ומכוים לי דלהבריים דמכמם מוס ס"ל לעמכו ס כי בעמכומו כמסלום דסכם לם מכמו מלם מנכ גרר לכן כרשם כני' מסמר וכן מנמים מרמכ"ם ומיכו מלם מומסמ כיומר כמלמם מכלב' ים מעל"ם מרי מכמר כבריימו ולם כמעכל ומסם כמסלום לם נריכם מסכם מנ"יקרם כמם מסמם כו' רמסמנ מיכים מעדיין כבריימו: **ד' חזב** ומכיריו ד"ל ומכ ובדם יולדת ומנורת מרמנ"ם: **משמא** מם מעסכב מיין כמסכם ד"ם ד': **המשכב** כמכ מר"כ ומ"ם לעומכ כמ"ם כמסכם נ' מ"ק דכלים ומ"ם מסמילו מנמ מכן מממם מממם: **נתלת** מי מר"כ כנון מסומ בכם מסומים וכו' מיין כמסכם ד"ם ד' ומומ כר"ם דלק': **והמשכב** ממנם מם מסלם וכו' כמ"כ ומיומכ מל מכלי מסר ימכ מלו מומ ומכ ומסומר וימנם מין לי מלם כומן מסומ יומכ מלו ומומ מכ מכמין לעמומ ריקם כמלם מ"ל כלי לעמו' ריקם כמלם מי' ריקם כמסיכו מם מלם כמסומ מם מכ"ם ומם' מסמכ: **פרק ג א בספינה** כמכ מר"כ מסמנים קמכם כו' מיין מרים מסכמנ': **או** בלמה מי מר"ב מנים נדולי' כו' מיקם"ם כומ כמסכם ו' מ"ר

מרומם כמיך מנם לנם מלקרי דכמסים לו כרשים דמסומכ דמסמם כמומכ ומכמרמם עם מסמיים מירשם מסר מנם לנם מלקרי דרשיומיכם מל מכו"ם כמלן מלים דמין מעכו"ם מסמסין כומכ: מרומם דם מסמם' כל מסרו' מכמסמם כמן לנמרם מנם לנם בדמריסמ' כרים ברשומיי דשיירי כמנם לנם קמסיב כל מכיסמומרן מנם לנם: ומקמם ומ"ם כימי זיכם דמסרי' כי מו"כ ווכ דמם מסמם מנמם ולם מסמם ולם מסמם מן מסמלין מנם לנם וילדם לם מלין דם מומי כדם לידם: מסמכם מם מכ דו מסמירם בקולם מרמם יום מ' ומים ימנול ודרסין יום מסום כיומים ומומנם לנם: כלב מסכל כסר מסמם

משמא בזיבת חרוה חדם והמקשה מעת לעת והמכה את עבדו יום יומים מעת לעת כלב שאכל בשר חמת ג' ימים מעת לעת מ"מ "תרי" חות כבריתו: **ד' חזב משמא את** ומומשכב בת' דרכים לטמא ארם לטמא בגרים עומר יושב שוכב נתלת ונשען **והמשכב משמא את הארם בשבעה דרכים לטמא בגרי עומר יושב שוכב נתלת ונשען בסגע ובמשא:**

פרק ג חזב והטחור שישבו בספינה או באסרה או שרוכבי על גבי בהמה

רק ומם לן דמין מעכל כמכיומר לסמר ג' ימים מנם לנם דסכי מכן כמם' מסלום מלים וכמם מסמם כמנים ג' ימים מנם לנם: ומוס מיסם כבריימו מלם כמנכם ומוכ מ"ל ולם מסיב ומכם ומיירם ל מסמם מם מעכב ומ"ם לעומכ: מומר יומכ מוכב דכמיב כל מעכב מסר יכב מלו מזב ימם וכמיב ומיומכ מלמכלי מסר מים יומכם מלו מין לי מלם בומן מכב מל מעכב ומ"ם מל מעומכ מכב מל מעומכ ומכ מל מעכב מעדכמלם כמנן מכ"ל ומם ומנמ"ריכם וכלן מקרמין מדרם: ומעכב מם מלדם וכו' מומל יומכ מוכב מלמלם מסמזר מכם מלזכים ומעכב מנמם מכם מכים ומכרם מעכב מנמם ומלם כמסור ומלם דרים כנון מסומ מכם מלזכים ומיסכנם מכם מכים ומכרמו מן מנמין דמנמם מזב מלם ומכלו מוס ומכ מלין: למנם מנרים מ"ם כל כלים מכונם כמן מדמלם מירם מון מלדם וכלי מרם: מנמם ומכמם מם מנם מעכב מנמם מו מכמלו: **חזב** ומסמור: מו מלמדם מכ"ו נדולים מסורים מיקר ומוקים מוקם מים מו מנכם ומסומין מלים כם ומולכים מוקם מדום מל מם מנכם ומל"מקם מרוין דומרום ומכי מסים' דומרו כים ומקרמ"כ מי דמסולו ומכימ"ל דמ"ים ומ

בהמה אעפ"י שאין בגדיהם נוגעים הרי אלו טמאים מדרס ישבו על הנסר על הספסל על חנשיש של מטה ועל האבלונס בזמן שאין מהודקין עלו באילן שכח רע באילן בסוכה פכחת רע

אעפ"י שאין בגדיהן נוגעים שאין בגדי הטהור נוגעים בבגדי הזב ע"י שהאין עליהם שהשפיכה קטנה דוחק דאפשר ומתמוטטין: מעשה שהזב מכריע הטהור ובגדיו ומטמאין נשיאה וילפינן משכבו הייתם מדכתיב (וכלי חרס) אשר יגע בו הזב ונתב וכלי חרס אשר תגע בו יתבר הם (כו הטהור) לאלו מטהרו לא כח, הם לו הם. וכלי חרס מטמא בתנועו אלא הם"ב כתב כו מאוירו אבל כתב כו מאמרו לא הטא ומאמר שלפניו שאין מטמא אם לא מאוירו הם פ"ל אמר יגע (בו) הזב הטה בכילו הזה מרוח הסיט: שם לעולם טוב מטמא ביושב ואם היה הטהור בקנה אחד הוא קורא וחבית הזב אם הקירה בקנה השני על הזב: מעמד שהטהור שבקנהו שראוין כבר במעט שהטור כשהם וכשאלו בגדיו טומאת: רם אם אין בגדים ראויים לשכב ומושב: או הרכובה בני בהמה הם בהמה כהמה ממה הרוכב הילכך לא הכא כמדרע ולא הכא כמה יפה בהמה שהטהור ובגדיו אבל אם שהכשהם מטמא ברגלים אין כמה ממעט הרוכב אע"ג כמה רע בדעותם פרק בתרא דמשלנות: הגשים: שמה כען אבנים ארוכים שבוקבים בעשם של פרקים ועל ידיהן שמה כנסמא ומדבקת זו עם זו לפיכך נקראים אותן האבנים נשיאן ע"ש עצים שבוקבי' ממה כרעה מאה שלא יפסדו מלמלונו' בארץ: מזן השגירין כשהם הגר שהיבו יכול להבים שתי רגליו כאמר כך אלו כשיושבים עליהם כבי אדם בוטים לכאן ולכאן שפיך כך כתבו כשאין הזב על הטהור והטהור על הזב: כלאן שבמורע וכיבי דמי אלן שבמורע כל שאין עקרו יחד ועב כדי לאוחז בו רובע הקב: או ה כם דשייכו עכך אלן שבמה רע ושיבי דמי אותה שבמה רע כל שהמעמב כשיועמה שהלוחו בה מומכה בכף ידו: על

פ"ד דברכות: אעפ"י שאין בגדיהם נוגעים פי' הר"ב שאין בגדי הטהור נוגעים בבגדי הזב דליכא למימר שהם ישב עליהם הזב מדרס: הרי אלו עיין בר"ב דלקמן: טמאים מדרס כתב הר"ב ומשום שמכריע הזב שהטהור כו ולפי שאינו כולל כרס' שמוגלגל ומטמא (*ועיין בה ק משנה דלקמן בפי' הר"ב) כקרטם שרחבים ש"ם מ"ם אלא שכתב שמוגלגלין שפק הטא דרם הזב עליהן ולהרמב"ם אין כהן מוגלגל ספק וע"ש הר"ב

וילפינן מומאת שהם וכו' שם בו שהטהור לאלו מאוירו שכן כלי המקבל אין כולו כיבש כו אבל"ם מקבלו בשורו נוס הוא שכלה כ"ם ללמדיכו דאלו בו לחוכו וכיבש ממשה: לא בריכה דמה לי כיבש בחוכה לו או כונס לתוכו אלא בשם ללמדיכו מיטמא מאוירו וכך פי' בקרבן אה"ן: ע"ש הר"ב ומה ת"ל אשר יגע בו דמשמע מיגרע עו'סר מומאת שמשמאת כלי חרס מאוירו ביון דכתיב בכי ערבים למה לי לכתבי' הכא דרש"י פ"ם דסכת דף פ"ב. וע"ש הר"ב ואם היה הטהור כו' דבבי חרס בשי בק"ב וכל אשר יגע בו הזב ולוי מעיסה תנא הא כתיב כיבש בבשר הזב אלא להביא עבעו הסיט בכלו ולזה זה שהשמו לפי' הם וע"ש הר"ב שהמכריע מטהור בו' וכשאלו בגדיו מומאת מדרס וסו' שכרע שהטהור כדתנן בה' דלקמן וכע"ש הר"ב בה"ם דלעיל אבל אם כרע הזב לא כשמה שהטהור למה בגדים אם כשמה דהשון ול' הרמב"ם בפ"ם הט' משכב מו"ל וכקורבו משמע הזב הריוח בשי שכבת בהן ושאין ובשמו דתשון לשון מוטה'וכו' שבה לעולם שהטהור שמשור שהם אם הזב כשמה תמו' מוסה זה וזוב שהם אם כשמור ביקלדשנין בלים למי' כלי חרס שאין שהבי שבית הזב לאחרים כאו כנח בהן ע"כ: האבלונס מפורש במשנה ג' פ"ב דכ"ם: בזמן שאין מהודקין כתב הר"ב כמהלכ כשכן הזב על הטהור והטהור על הזב וכ"כ

עוד הר"ב לקמן בד"ה על אלן יפה בו' וע"ש אין מהודקין הוא כדפי' לעיל ועיין בפי' הר"ב *דמשנה לקמן ובסוף פירקין: *באילן והר"ב שהעתיק על אילן ועיין בפ' דלקמן ע"ש בה ק משנה ג': בסוכה והר"ב העתיק בסוכה באין וכן בעשכה ב' פ' דכ"ק נכתב בה בשמו' ד' ושאיק הר"ב בשון וכן כתיב גבי שכיולך בה' מוטמים וכבר מוכה ערים ובעשכה ב'פ"ק דמכה'ירין גריס' בשי בשמו' ד' וכן שהעתיק הר"ב לק' פ"ד משנה ג': שבח רע כתב הר"ב כל שהשמעות בשיוצם הם ולוחו בה מומכה בכף ידו בה' הדר"ע וקם ש' כל שהכשלם בקוירם ומיירש' כל' הר"ב ובקובו שם' קיואה מעשי' קרי אין כאן רע לפי (שנ"כם) כשנשא בעקרוהו שלא רומה שמשיכן ע"כ:

שכלל פרקים כפ"ם עפ' עסכב כמוכם סכמם רפ
נשים סכמכם כם ולזקן מוקם קוון כו ומי' מכ"ע מל"ל
כמפומם כם ומים כמכמם מוך ידו וכומף מומם מים
מזמם מומו: בסולם מצרי מצולם כעמכם מ"ב דכ"כ:
מרלת מסי"ם מנים ומיקר
מדלים נכונם מכילמין וכ"ל
מדמקו כמומם מסכיכו
ברפ"ל דמיפם: ב מנ מין
מו מומקים מי' כין מסוכ
ומסמור מונרים מדלם כין
מסם מומקים מסם דמ"ם
מלם יפו כמלי: וס מלנ:
קנם מסר"ם: *רא"ם מר
מיסם מסמור כו' מי"מר"כ
ומו כנדי מסמור כו' כדמקלם
נמל מ"ם וכנר מזכרקיו
כמסכם לנמיל: *בין
כמומלים כו' מי' מר"כ יס
לברים כו' ומיין מ"ם כמ"כ
רנמנים מסכם ר': בומן
מסמלן ככל כמכ מר"כ
דמסם מקיך כוכר כו' וכמכם
מזור מסיפו מו מזור כיסם
מלין ומין מומסמן מים
כדמריפי' נמיל: וכלן
מסורים לנכי מכנמם לנין
מר"כ מלין וס מיסמנור
ומ"ם מסמם מוס וכן לנון
מר"ים מל מסר"ם ומור מסמם
מוס מ"כ מכל רמיקי כמי'
רמ"כמ"ק רכלם רק מ מכמכ
נ"כ וכ"ם כו' ומיומיל ומיכו
מלם מסמם לי"כך מין מורמין מם מסרמיסם מרמ"כ"ל כמ"ם
מס"מ: ג *ובסולם נוכי מיין כמסכם נ' מ"נ דכ"כ:
מנגלו מכר מסל מסילו מלו מכר מסר: מרמנים
מ"מ מס"מ: מרק ד נ"מ

מילין יפת בסולם מצרי בומן שאינו קבוע
במסמר על המכמש ועל חקירת ועל חדלת
בומן שאין עשוין ב"ש אמאים רבי יהורת
מטהר: ב סניפין אופותחין וחכ"א עד
שיהא זה מניף וזה מ תח מעלין זה את זה
מן חכ"ר יתורה אוסר עד שיהא הטחור
מעלה את הטמא מ"שילין בחבלין וחכ"א
עד שיתיה זה מושך חילך וזה מושך חילך
אורגים בין בעוסרי בין ביושבין או מוחזין
ר"ש מטהר בכולן חוץ מן המוחזין ברחוים
של יד פודקין מן חחטור או שוגין בומן
ששמאם כבר שמאין בומן שמשמם קל
שהידין וכולן שהידין לבני חכנסת שמאין
לתרומת: ג חזב והטחור שישבו בספינת
גדולת אינו חיא ספינת גדולת רבי יהודה
אוסר כל שאינה יכולת ל מיא באדם ישבו
על הנסר על חספסל על חנשיש של מטת
ועל האב"ונס בומן שאין מחגירין עלו
באילו שכחו יפת בסוכה שכחה יפת ובסולם
צודי א מצרי בומן שהוא קבוע במסמר על
חכמש על חקירה ועל הדלת בומן שאין
עשוין ב"ש אמאי מצר א מטחורין מטחור מכת
את הטמא מטחור הטמא מכת את הטחור
טמא

על מלן יפת מפי' מיקרת מסוכם כמלן מכמו יפת וכל
מכי מכמנים מקמיסן וכבר מעלין מל מקמקין ומכמן
מלין וזכין זב מכמנן מל מסמ ורוכין מסור מכמנן מל
מוב מעמ: מסיכו מקומ מכמסר ומיוך כך מוס מכמס:
מל מכמם מל מנמר: מסיכן
מעיין כמים מעמין מעכי
מסן מכמנים ורכי יסודם
מטמר ומין מלכ' כר' יסודם:
ב מנים מוגרי' מם מדלם
מו מומקים מיתו יקדו מוב
ומסמור: מד מיסם זם מנים
לעולם מין כמן מומסם מל
מיסם זם מוסך למקום וזם
מוסך לנגר מסין מכיסים
זם לנם: מד מיסם מסמור
מעלם מם מעמם ומו כנדי
מסמור מעמי' מדרם מכוכר
מעמם מל מסמור ומכמנן
מלין ומנגדין מל מסור מעמי'
מדרם מכל מעמ מעלם מם
מסמור מין מעמנם מעמם
מל מטמור ומין כנדין מל
מטור מעמים מדרם ומין
מלכם כרכי יסודם: מעמילין
כמכלין מוב ומסמור ימלין
נודלים נמכלים ומפי' מכוס
מכר מם: זם מוסך מילך וזם
מוסך מילך זם מומר לעזרם
ומוסך מיו וזם מומר לעמרם
ומוסך מלין: בין כמומרים
ים דברים כמרנים מעומל
וים מיומכ ומעמם ומסמור
מורנים כיומר מו מומכים: ר"ם מסמר ככלן ומין מלכם
כר"ם: כומן מעמסן ככר מעמים דמעם מעוך כוכר
מעמם כמן מוב מל מסמור וכמכם מטור מסיפו מו
מסור נמם מלין: וכלן מפילו מם מן ככר מסורים לנכי
מכנמם כלומר לאוכלי מולימן כמרם מסיקן מיומם
גדולם כל כך מכמעולם כם מדם מיכם מעמומסם: מסמור מכם מם מעמם מם מוב:

מרי

פרק ד א ר"א כתב תרי"ב ומין אלכס כרי וכ"כ
תרעכ"ס ולא שוש מקום ומקומ"כ
מקלוקת כיון מפין מקלוקת בכלן כמנגם מסמי שמקניו
דלמיל ודסכא מן מקמקלוקת כתנמן ומלכא כמ"ק כב"ל
"מ"ק"ם כמסכא מ"מ"ו
דבזיר ורמ"ל דכלי. נדה
מ"סכא עם מסורת וס"ם
זב ומסור כל"ם ומ"ק"ם
לק"כס מסרים וכן לעמ
מרעכ"ס וכתב סכ"מ מ"ם
מס"ם דלסכי נקט כלם
לעמכי מסום דבעי
מ"סכא עם מסורת
נעמס מוש מ"יך בנקכס
מפי מנזכר מ"כ כל מר
מסדרך מכקבות מסוכנמ

שמא שאם משוך חטהור חרי הטמא נופל:

פרק ד רבי יהושע אומר נרה ש שבת

עם הטהור בפת שנראש
שמא מדרס ישבת בספינה כלים שנראש
הנס שבספינה שמאין מדרס נוטלרת
עריבה מלאת בגדים בזמן שמשאין כבר
טמאין כזמן שמשאנקל טהורין זב שחקיש
על כצוצרת ונפל כבר של תרומה טהור:
ב חקיש על המרוש על

נעמס ב יקר מ"כ בזכרי"מ מ"מ מסכיכו בפוקקילומין
דמכמים מעירין לסכי רחקים מ"סכו כמליב מ"מר לפי
מ"ס"ל לא כמדרו מל מסכב זכורת"מ מ"ניכו מס כמ"ם
לגדולי מ"מכמים מ"ס"ו מ"מ"ירין מל מנמקומ"מ"ק
לפי מ"מכמס כדי מלא יפ"יקדומ"מ: כפה מ"מ"ר"מ
מ"מ מ"מ"ם מ"ין כמ"מכם לו מכ"ל דכלים: נוטלת
מ"ריכם מלא כנדים כזמן מ"מ"ן. כבר מ"מ"ין כ"ל
דמ"ירי מכומ"מ מ"מ"ירכם כמ"יקם לכנים וכמ"מ"ן מכבר
מכריעוק מ"ומ מ"ד מ"ים כמ"מכמ וכמ"ליב מ"ליס"ן כמ"ל
מכל מכמ"מי מ"מ"ר"ם מי דמ"ירי מכומ"מ מ"כלים עם
מ"מ"ורם ומ"מ"מ מוי כדלמ"יל כזב ומ"מ"ור מ"יו מ"ורקן
מן מ"מ"ור לו מ"ומכין דמ"מ"ליב כמ"יכ"ן מ"מ"ן מכבר
לכמ"ן מ"לומ"ינ דכבר מ"מ"ומ' מ"מי דיכא כזב ומ"מ"ור
מ"יו מ"ורקין לו מ"ומכין מ"מ"ל דמ"יכם דמ"ם מ"מ
מכומ"מ"ות מ"מ"מ כ"יכל ומן מ"רוכם מוס לן לעיכם מ"מ"ילו

מי מ"מ"ן מל מ"מ"ורים מ"מוס דמוי לפי מ"מ מ"כל מכא
כמ"מ"ן מל מ"מ כמ"מכו"ם מל"ז ומ"ור דרכמים לכמ"ינע מפי מ"מכמים מ"כ: בזמן מ"מ"ן מל מ"מ"ורי מכנדי
מ"מומ"מ מ"רם ומ"מ"ל מ"מ"ריכם מ"מ"מ מנע זב מ"מ"ר לכנדים מכא מ"מ"ורים לנ"מ"רי דמ"ין מנע מזב מ"מ"ל כנדי
ומ"מי דמ"רם מכונע כזב מ"מ"מ כנדים כל ומן מ"לא מי כלי מכונע כזב מ"מ"ל כנדים מ"מ"ילו כמ"ור מ"לא מי
ומ"מ"ירים מכ"ים כמ"כ ומ"ים מ"מ"ר"ינע כמ"מכ"כו יכנם כנדין מ"ים מכונע כמ"מכ מ"מ"מ כנדים ומ"ין מ"מכ מכ"ינע
כמ"מכ מ"מ"מ כנ"ים מ"ר"ם: ונפל כבר מל מ"רומ מ"מ"ור מי"מ"ר"כ מ"מוס לכמ"ם מל כמומ"מ"ם יפ"ם כדמ"מ"לק
מ"מ"ל (כמ"מכ נ') כמ"לא מ"ילוק מ"מוס דכולמ"ו כמן יפ"ם מ"ר"ם: ב חקיש מל מ"מ"ר"ים כו"לומן מ"רמ"ל"ם
רמ"ם מ"מ"ם דבר מ"ים מ"מ"ינכר כמ"רקמ"ו מ"מומ"ר כמ"מ"ר"ים מ"ם מ"ים כמו יפ"ם ומוק ומ"ים מ"ל"ינ מזב"ינכע מ"מ"ים
מכ"יר כלי מו מ"ומכ"לים ומ"מ"ים מכ"ם מכ"מ"ו מו מ"ים"לקמ"רי מ"לו מ"מ"ורים ומ"ם לא מ"ים כמו יפ"ם ומוק מ"לא מ"מ"ר כב
מ"ים מ"ל"ינ מזב"ומ"מ"ל מו מכ"יר כנכ מכ"מ"מ"ו כלי מ"ומכ"לי ומ"מ"ק מ"רי ל (מ"מ"ל"ין) וכל מ"מ"ימ"מ"רי מ"כ"ו כמ"לא

ת׳ שכלל כל שכאל עכם סיפשו מעס עכם סרעדס סשו׳ ע״כ יוס שכלל כו׳ קוספקס שכיס׳ סר״ס כעסנ׳ דלקמן : מלבן פירס סר״ב כעין רכוע סל קירות קנועות בסרן וכן סוס כפירס סרעב״ס סכל ככס׳ ענלמ׳ רכוע סל

עלבן ... רכוע סל קורות (קנועות) בסרן : צנור סרוב סל סים סעס׳ סוס עסוי כמבלים ססיכו קבוע כסרן סלס קסור כמ״לים וסין כמו יפס כל כך : סיס סיקף סל עץ סקקעם עסק״ן כו נסקע סטמיכם :

קורות יסיומל סנג כסועס כדמות סעקס : ועל סיס פירס סר״ב סיקף סל עץ פסקעם כו׳ וכ״כ סרעב״ם וכריך לומר דקלס דלקמן ספירסו נ״כ לקבל סקעם כו׳ ססוס עסוי בנורס וסככים לסרע ויס לפרס סכעסס למזר ולסונ״ל סלס יעמוד סקעס וסיפול למוך סיס וכן מסמע מפי׳ סרעב׳ סכל סר״ם פי׳ יס סל כיס סכר ע״כ ועיין מו״ד לק׳ : ת חקלות כעב סר״ב

על המלבן על הצנור ועל הדף אף על כי שהוא עשוי בחבלים על התנור ועל חים ועל אצטרובל ועל חמור של רחים של יד ועל סאת של רחים של ותים ר׳ יוסי אומר אף על קורת הבלנין טהור : ג הקיש על חדית על הנגר על חמנעול על המשוש ועל חקלות ועל אילן שכחו רע ועל פוכה שכחה רע על אילן יפח ער סולם מצרי בזמן שאינו קבוע במסמר על הכבש על הקורת ועל הרלת בזמן שאינן עשוין בשיאטשאין על חשדת על התיבה ועל המגדל טמאין רבי נחמיה ורבי שמעון משהרין באלו : ד זב שהיה מוטל על ה׳ ספסלים או על ה׳ פונדיות לארכן טמאין לרחבן

אנסרובל ענול סל עץ ססעס דין סרסים עליו וסכיסן קבועים סן : סמור סל רסים סל יד כבין סל ענים מסרסים סל יד קבועה כסן : וססס סל רסים עלס ברולס וקבוע בקרקע וקורו׳ סבלכין קורס סכמלסמרסן יוסב עליס וכל סכי סס סקים עליסן זוב וכמל סככר סל מרועס עכס סיקס ססור דכמן יפס ולס ססיכסיסס ובקורות סבלנים כמלקו ואין סלכס כרבי יוסי : נ סכנר יעד סכעון אחורי סדלת נכסכ סכאסקיפס : מנעול ס נריס כו ספקס : מגוס ססכס נ״ל

ענ״ל סל עץ ססכיב לרמיים ססמקיכם לקבל סקעם כו׳ ול׳ סרעב״ס סיכוכ סל עץ סמוסיס סכיב סרמיים כדי סלס יפרס ססבק מן סדבר סכמסן ובבר כמבמי כמסנס דלמי״ל כוס וסככי יוסיף ככאן עסס סמוסיף סי״ב סל ל׳ סרעב״ס וכעב סעמקיכם וסוס סומעק עפי׳ סר״ס כרלס דלס רק ססין לדעם סר״ם סנסוי לקבל כו׳ סכל דבריו סס כפי׳ סעריקסעכם ססס כבין סכיב כו׳ וסוס כס״ם לרמיים סעמקיכם ע״כ נוסס סכים לסר״ב כפי׳ סקלס דסכן כעסכס נ׳ ס״ד דכ״ב סרכיב נ״כ סכי סי״רנסים דסרסב״ם ולסרעב״ם ומיכס סולים כסמר בלל כעו סבמכמי נס״ר כסמ״ר סכלים : על אלן יפס פירס סר״ב ונועדות כאלן יפס וכ״ם סר״ם וסמיים ולים דנרסי סכס ובמירקין דלעיל

כו לסם ססמיכס ולפין מקרס סוס כל קומטי ס״נס כיסוקסל : קלס ענול סל עץ סמכיב לרמים ססמקוכם לקבל סקעס סכעסן סלס יסול לסרן ועסלם לסוס : ועל סוכס סכמס רע ועומדם כאלן סכמו יפס : סעמין דכלס׳ אין כמן יפס וכס סיקס סוב כסו סטיב סיסס׳ מסטרים בסלו לסרס סיכס יענדל קס, לספי סכבסו ס״ק לסוליסו ואין סלכס כר׳ נחמיס ורבי סמעון : ד פונדיות כעין כיסין ארוכין : לארכן סריכב לארכן סל ססםלים סוסל פונדיות : מסלים סכל סס׳ ולס׳ כסען רובו סל זב עליסן מסמי׳ סל זס וזס מי׳ על זס : לרמבן

בסילן ולי״נ על : ד פונדיות ל׳ סר״ב כעין כיסין ארוכין וכוסכיןכסן סיום וכלסו׳ כריד״ס סזרס ויין לססס סכיבס עס סלסכסן סיסב עליסן יסן עליסס סעוס וסוסס סיסס וכוסל יס״כ ליסר לו סמור ובפסס סלסכסיכו רס״ל ס״ל דסנס דף נ״ג : לארכן כגון שהיה סוכב על סס׳ סו סרקדן (וסורכו) זיסל על סורכן רס״ל סס : טמאים סירס סר״ב סכל סמר ולסד כסען רובו כו׳ וכ״כ סר״ם בס דס״ל כסנס וכתבו סתוס׳ זו״ל ולסי זס סקיס כר׳ סעעון (דלקמן דס״ם) דכתי סיסס רוב סוב כוסס עליו וד״ל סומר דסכי לסיעד קלסיס ססילו ברבנן וסעעס דססור עסוס דס״ל כל סמר סמיע ואין בו ססס (כדסי׳ סר״ב כס״ם) ע״כ :

סהורין

לרחבן שעיבב לרבן: שטורים דאין רובו כשבן
על אחר אבן ואין מעכב ואיסר לעולם אל איסבן רובו
עליו דבריב אם אל מעכב אוש אל איכסא רובו עליו:
ואן לרבן ישבק אם כמשבר לאבן מעאין: כסיוק ל'
רבים אל כסא: שתבק אנים
לפי ברובו כסא עליו ואפשר
מעאים אנא אזב אבל אין
לאם קור מעכב ומוסר לאיו'
אב אמוקאם לאמא אלם
וכלים: אם ארקוקים זא אזב
מטורים לפי אאין רובו כסא
לא אל זא ולא אל זא ואין
אלכא כרבי אמאין: ה
אליות לאמן רבים אל אלי'
ומסר לאו ריוקא דאפילו
אלף אליות ואבן גדולא אל
נבן ויסר אזב אל אאבן כל
אם אליות אתקבים אמאיק
אוסר דמעכב ומוסר אמאין
אבת אבן אומאא: כרע אזב אטורים אדין מעכב אבל
אמאין באמא אזב: ביחידי מעכבאבל: אמא אאדי
רוב אזב כסא עליו: ובאדוכים באמעכבות רבות בכף
אאזבים בכנר אזב: אאין ה' אבן כיסא אא רובו דבי
כרעו אין רובו אל זב כיסא אל אבל אבן אלא אל
אבל אמעכבות כאאו אאומו אל זב: (י) אמאים בין
כרע אזב בין כרעו אוכלין ואבקין כאמאו אומא איסא:
ונאבת אכל אטור בין אוסר ומעכב בין אוכלים ואבקים
בין כרע אאב בין כרעו אם אכל אמעאות אאמיאות
אטורות אין אאמיאו אל זב ואם כרעו אין כבי אטורים
אכל אאבת כיסא עליו כבונבכב אאזבי לבר מאאל אטו:

מין

ובבר קים לבו (כאא"ב) כי אזב אבאא אא אמעכ"כא דרבים ואן כלאם כאלאמרבא"ם: רש"א ביחידי כו' וכא"ב
אליב לאבן כאמעכא ז ואם כאב אר"ב אאין אלכא כאוקו וכ"כ אמרבא"ם גא בכאן: ו אובלין ואבקין בכאמעכיים
אאמים כאב אר"ב בין כרעו אזב בין כרעו אוכלים ואבקים וכ"כ אר"ם ז"ל אמרבא"ם אין אילוק בכאן בין כרע
אזב לו כרעו אאוכלים אאבי אן אא אים כאיאם אזב כאו אקדם (כרא"ג) אנא אאוא כבולו אאבא אאבבבו אא
באמעכב אבכרע כדי אימוב אב אאבוא אאומאא כאלו יאב אזב אליו כאו אבאאבו א"כ ואיין באבק לאבאן אאבא
ג'. ובאבת אכל אטור אוץ אן אאדם א"אבאי לאבאי ובבבלא אכל אטור אוץ אן אאדם ובבאבן בא' לאבאן אאבא
ד'. ובאבת אאוא אוא כי כל אקום אבאאר אא אביוכא בו אדבר אאבא אן אאא ואוא בזיא אבאבו ואבר אאבן
אאאר אא אבאבאר באאי אל אאלוא אראב"ם: אבל אטור לאין אר"ב לבל אאאבאיאא אליו בבאן בכא אאזבים

לבר אאאל אטו

אן

טהורים פירש אר"ב דאין רובו כאבן אל אאר אבן
כו' ואיין בא' לבאן אאבא ב' ול' ואל"ם
אר"ב לבאיב אם אל אאבב אוא זבו' ובן ל' אהים ואבא
לאאבייאו אירבו בן ולא לבאקו לאוא אבבוב אלאאוב
אטוב אל אאבב בזב כלאא
ובא אלאריבו אאיבו כאאא
אל איבא רובו ואאוקא
אאבבבו בא' לבאן ב' ואם
אבבים אר"ם אבבו גא
אראבים לאאן ב"ב בן אאקלי
אוא אבל בזב באוא אאבב
כלרא בא"ב אלבאיב ובל
באאבב אאר יאבב אליו אזב
אל איבא' רובו אליו אראבא"ם
בבב בבאן ובל אאבבב ואאר
יבבב אליו אזב ואאבו בא אאר'
אל איבא רובו אליו אאבב
אבן לבאו אזב לאאר לא אאבב
ידאבאי לאאב לא אאבב לבא'
לאאבב לבאים ונא בים אבן קיימין ולא באבבב ואא
לאאריבן רובו אאוא לבאו בבולו: בחיות פירש אר"ב
לאאן רבים אל כאא וב"ב אר"ם ואבא לי קבא לאבא
בבבי בלו ולבאן באלי"ם לבן בראא בפירש אראב"ם
אבבב בחיות בלי (אבורות אל) אור באוא"ים לאאבב:
אם ארקוקי"ם זא אזא אבבורי"ם אר"ב לאי אאיבן ובאא
בו' לבייבן אראבקים זא אזא אוא אל אאים בבאוא
אבי אל זא ובבי אל זא אבל אם אבבקי"ם זא לזא אבים'
אאים לזאבין באאן רובו אל אזיאבין אל זא אאר"ם:
ח עשר אליו בו' בבב אר"ב אבר לאו דבא בו' באו
אאבאי ל' ב' בבאבב' ג' ב"ק רבלים:
ברעו אן אאיין לאי אבבר בבלא אזב באאבב אאוא
ובבר קים לבו (כאא"ב) כי אזב אבאא אא אאבב' כא' דרבים ואן כלאם כאלאאבב"ם: רש"א ביחידי בו' וכא"ב
אליב לבאן באאבב ז ואם כבב אר"ב אאין אלכא כאוקו וב"כ אראבא"ם גא בבאן: ו אובלין ואבקין בבאאבייב
אאאים בבב אר"ב בין כרעו אזב בין כרעו אוכלים ואבקים וב"כ אר"ם ז"ל אראבא"ם אין אילוק בבאן בין כרע
אזב לו כרעו אאוכלים אאבי אן אא אים כאיאם אזב כאו אקדם (כרא"ג) אנא אאוא כבולו אאבא אאבבבו אא
באאבב אבכרע כדי אימוב אב אאבוא אאומאא כאלו יאב אזב אליו כאו אבאאבו א"כ ואיין באבק לאבאן אאבא
ג'. ובאבת אכל אטור אוץ אן אאדם א"אבאי לאבאי ובבבלא אכל אטור אוץ אן אאדם ובבאבן בא' לאבאן אאבא
ד'. ובאבת אאוא אוא כי כל אקום אבאאר אא אביוכא בו אדבר אאבא אן אאא ואוא בזיא אבאבו ואבר אאבן
אאאר אא אבאבאר באאי אל אאלוא אראב"ם: אבל אטור לאין אר"ב לבל אאאבאיאא אליו בבאן בכא אאזבים

אבל למון סל"ם ותכן כתבכם נ' פרק דלקמן כל מכומם
ומומם ע"נ סמת מסור מוקמן מעמסיל ומדם נומקמומ
מפים ומירמו מוקמן מעמסיל דמסמר לסיות כומם וכמם
מלם ימסיל כנין מליים מסמקת כו' ונמנם דכנין כמס
מסוכים מימו מכין לעמסיל
לכך כרמם כמיכי מכין מוש
לסניים לכל מדם מדמכן
שכם כסרים מוקמן מדם
לם מין כריכים לדם לכל
מדם ולמיכך לם מלמתי
נו ידי: חוץ מן מדם כמב
מר"כ מעכי מסמימו כולם
כמר'כמרם דכדם (רמב"ם)
מי לם מסמם כמם וכמרק דלקמן מכמם נ' מדם דמין
מנם מת מסמם מם"כמים וכ"ם מר"ם ומדרם מסיגים
דכדם ומם כמכמי דלמרמ"ם ליקם: וחומר כמת
מנוב מזוב מוסם כו' כרמם. כמיכי דמם רי מדמרם
מומר כוב שכמת מזוב כו' מכל מנמתי כמם
ומומר מוב כוב מכמת מזוב כו' וכן מוש כמוממת מומר"ם:
מרמ"ם כמב מר"כ לי מומם מלם כדכמי קול מלם כדם
ורמבי"ם מרם מלמין דיומ כנדם כו' לל מרמב"ם
שלמון מוש מל מדם מנמנים כו כמכין מנר מל מ מ מ
כמו מכמרכו כי' מל מרם ומל מומו מנכין מדרו כם"ם
מלי מדם כדכמים קול מלם מדם ר"ל כי מוש מנכין
מנכומם ומירם מוש מיכו מן מ"ם מלם מכמכומו כנלין
מן מירם (רבנן) מכומרי ומכמן מנמנים כמיך מדכרים ולם (כומרי) מלימן מנמם מנכין מנר מכמכו כו כ כמלן
(מם מנמת מדם) מקרו מכדם ו מוש ומנם מנמרו כיומ מדם ר"ל ירים לנדם ר"ל מרכם (מנמיל) מנכין מוש מל מוב
(מם מנמת מדם) מקרו מכדם ו מוש ומנם מנמרו כיומ מדם ר"ל ירים לנדם ר"ל מרכם (מנמיל) מנכין מוש מל מוב
כי"כ מלו ימנור ריומ כו' מל דרך מלמין מ"כ ומם כמ"לדרם מנדרנם כמומנת מדם מכמלן מם מו מנכין
מכמנ מסוש כמלו מנים מלו מכומנ מלומם מקמוב (למנימכו מלו) מ"כ: לשמא מוכלין ומסקים (ולמרו)
מנכין מוש כנו מנמרו כו כל כלי מן ימסם כמי מנרו כמנרם מם כם זם לנמרמו מם לנמר מימנם כלי מסם
מנמת מרי כנר כמנר ומנמנם כנכנר מוב ימכנם כנליומ מם מנינת כו מנמנם כלי מסם כמנם מוש מנמו לם ימנם
מנמת מרי כנר כמנר ומנמנם כנכנר מוב ימכנם כנליומ מם מנינת כו מנמנם כלי מסם כמנם מוש מנמו לם ימנם
כלי מסם כמנם מ"כ לנמ כמנר וכל כלי מן ימסם כמ"ם מלם מלו מוכלים ומסקים וכלים מנ"נ מוב ומנרו עוד
וכל כלי מן ימסם כמים מלמר מנמ מנוב מלנכיומ מרמ"כ ומ"ם מרכ ומלו כלים מנמנים מירם מרמוים
לנמכנ ומומנ כרמכן כמנכם כ' מרם דלקמן: מת מסין מנמ מנמנ מנר מנכ"ם כל מנמכנ מנר ימכנ מלין
מוב ימנם ולם מנר כל מנמכנ מנר ימכנ מלין ימנם ומים מנכין מומר מל מוב (מקומם) ומכרו דקדקו מוש
ומנרו מוב לם מנמ מר מ"ם מוש מ מר"כ ומ"נ מרם וכו' מ"מ לם מים מנמ נכים מנים מרם לנמי קומם (מ"ין כרים
מנמ"ם) כו' כמ"נ כומ מנמ מנמנים כו' כרמכן כמרק דלקמן מנכם כ' מכל מכם ימם לומר"כ כנמ מלם מכנם
מנמ"ם מרים כתב ומ"נ מרם כו' ומים לנרם כנו מלים מנמנם לנם מנמ כמלים ומנכנות ומומנות מכים
מומכל מרים כתב ומ"נ מרם כו' ומים לנרם כנו מלים מנמנם לנם מנמ כמלים ומנכנות ומומנות מכים
מל מנמי קומם ומכנרים מכמנים מכומר מנמ ומכנילין מל מנמכנות מו מנמנ מכים וכו' מכל מר"כ מומיל וכנר
מנמ מילון כין מכ לנמ כנמנמנו מכומ מנמנ מרם לנמנ כנרים מ"כ כנמ לנכ לם רלם לנמנ מ לם מנמ
מנלים

מין מן מדם דכומן מנכרים מנמ מנמ (מנמ) מנמו
מנם מו כלמנריכן כנרק כנרם דכדם מנו מנ מי לם
מנמנ כנמנ: מרם לנין מומנם מלם כדכמים מילמלם
כרם ומכ"ם מירם מרם מלמין ריומכומרם מרים מומנם
מומ מולכם לנרמוק לנמנ
כל מכלים מנל נכיו מנמ"
מלם כנמ כנם מכל לם
כמומנם מכלים מנמנים
מכלים מנל נכי מומ מנמ"
מים דכרים מוכנים כיכם
לכיומומ כלם מנמים מומנ"
מלם לנמנ מומכלים ומנמין
מכל לם לנמנ מדם וכלים
ומ"ין כלים מנמ מין מנילום מנמ ים מלנכ ומ מנמ מין
מנכלים מנמ מומנם מנמנים לנמנ מדם כנמנ כנרים
כמ מנלין: מנ מנין מנמ מנמנ מנמנמין מנ לומנמ
מומנם כומנמ ומרכ מ"מ מין מנכב ומומכ מנמנמין
מנמנ מדם לנמנ כנרים ומלנכיו מרם מנמנמין מנ
מנמנ כלים מנל נכיומ מנמ מ"ם לנמנ מומכלים
ומנמין ומומנם מומנמ ומנלנ מ"נ מ מים מנמ כלים
מנוך לנמי מ"רם ומנמנכות ומכנים כנלים ומנמנים מכנרים
מכומר מנמנכות ומכנילים מל מנמ מנמנ מנ מנמנ מנ
מנמנ מנמנים לנמנ מדם לנמנ כנרים ומל נכיו לנמנ
מומכלים ומנמין ומנמ מין מל נכיו מין מנמנין מנמ:
ז מנים

חוץ מן המדם וכו': חומר בזב מבמת המיסר
(מנמ מוב כוב מכמת) במת מבוב
שהזב עושה משכב ומושב מתחתיו לשמא
אדם ולשמא בגדים ועל גביו מדף לשמא
אוכלין ומשקין מה שאין המת משמא המיסר
במת שהמת משמא באהל ומשמא אומאת
שבעה מה שאין חוב משמא: ז היה
מ"ין כלים מנמ מין מנילום מנמ ים מלנכ ומ מנמ מין
מנכלים מנמ מומנם מנמנים לנמנ מדם כנרים ומל נכיו
כנ מנלין: מנ מנין מנמ מנמנ מנמנמין מנ לומנמ
מומנם כומנמ ומרכ מ"מ מין מנכב ומומכ מנמנמין מנ
מנמנ כלים מנמ מומנם מנמנים לנמנ מדם כנרים ומל נכיו
ומנמין ומומנם מומנמ ומנלנ מ"נ מ מים מנמ כלים
מנוך לנמי מ"רם ומנמנכות ומכנים כנלים ומנמנים מכנרים
מכומר מנמנכות ומכנילים מל מנמ מנמנ מנ מנמנ מנ
מנמנ מנמנים לנמנ מדם לנמנ כנרים ומל נכיו לנמנ
מומכלים ומנמין ומנמ מין מל נכיו מין מנמנין מנמ:
ז מנים

ג׳ אפילו יכולים וכיון דגם אינו יכול וגם אינו יכול כל
קר ומר כלים מעמס עכיר ואינם רוכו אל זב כמש
עליו: ורבי מעמון מסיר דבעי מיעור זיבה לגם ומיעו׳
ויבה לגם כליפר רוכו אל זב מכביד אל כל אמר ואמר
ואודה לטמאים דאמר לעיל
בפרקין בידי מעמ ובערוכה
מסור מאין מ׳ כומס אם
רוכו ומין אלכם כל מעמון:
אים רכוב אל גבי בחמה
בעומדת אינו ראי כמאלכ׳
כל מעמ אמ׳ כמקר ומומר׳
אל ג׳ ומעמ אם מתמאים
מאינם יכולים לעמוד אל
מעים: אינולים לעמוד אל
ג׳ אילנך כל אד ומר אום
לים רביעי ואינו אלא מעיים
ומעיים אין כו מעמ אכל
אליה אמת מתמ מעי׳ מעמ׳
אינם יכולים לעמוד אל כ׳ ה

ג חיה יושב על גבי חמאה וארבע שליות
תחת ארבע רגלי חמטה טמאו׳ שפני שאינה
יבולה לעמוד על שלש רבי שמעון מאחר
חיה רכוב על גבי בחמה וארבעה שליות
תחת ארבע רגלי בהמה טהורות מפני שהי׳
יבולה לעמוד על שלשה חיתה שליה אחת
תחת ב׳ ידים תחת ב׳ רגלים תחת יד ורגלים
טמאת רבי יוסי אומר חסום מאמא ברגליו
ותחמור בידיו שמשענת הסוס על רגליו
ומשענת החמור על ידיו ישב על קורת בית
חגר כלים שבעקל מטאין על המשכב
של כובם כלים שתחתיו טהורין רבי

רבי יוסי אומר אל׳ אליה אמת ל׳ רגלי בהמה קמי:
מסום מטמא ברגליו אם זב רוכב אליו ואליה אמת אמת
ברגליו אלמום מטמא אכל אמת ידיו מטורם מאין
מטמאתו אל ידיו ומאין אלכם ברבי יוסי:
מטאים דמטמאת מקורם אל מעקל ומקל אים מאמ
מעוברים אם מז אים ומים מטוים כמין קומם אל מעמם
מכבם ומאר מעוברי מוים וכמאר מנמת מסום מסמולת
אל זיתים מכבים מומו בזומו מקל ומומבים אל מעקל
קורם לאבניד אליו: מאבבם אל כומם לאמר מבבמו
מבנדים מקאלין מ׳מן אמת מאבבם לבבמן ולמאור
קמולן: כלים מאמאיו מסורים מאין מיומב בקנם
מאמר אל מבבם מבניד אל מכלים: ורבי

בעליים כו׳ ומאבי מרים מאמעל מבמב ג׳ב מאילוק
בזם מרי מקמם אלין מקום דמ׳ג מדם באמ בעי בל׳
ובמב אל זם ויים לאדם כו׳ כלומר מאמרם בין מאמאמ
בין אל גביו בבין אמר מם׳כ מר׳ב מאבבים מאילבם
דגבי אל גביו מדם ולם אל
קומים מבל מבים מאילוק
דבמאמאיו ובמבם מאינרגיבו
אלא לאדם בעל גביו בלאר
ומעמל מאין מבימו מים
לבמאמאיו לבך לם אלמאי
יד לאניים כל׳ מר׳ב ולאומים
מאליקם דאם מעמ כעליים
כו׳ אבל ודאי דמים דבריו
אלא נדקדוק כתבם מאים
לו לקבר ולא לבתוב אלא
דבבמ׳ג בזב מעמ לאמאמ
אוכלים ומאקים ובמעמ מאור
ומאגים כן אלא מאמיד ודין
זם דבמאמ כתבו עוד מר׳ב

בם׳דלקמן מבבם ג׳ ומם אמרם בם׳ד ובמבבם מליוק
ב׳ו מבבם ב׳ אמרם מר׳ב אם׳ב מעמ דאין מעמים אלא
דאמון מבי ומליסי בין מאמאיו בין מעל נביו ובן מירם
אם מרבים נם בתבורו אם׳מ׳ מומאמ מע: ז חיה
רכוב ובבל דמבמ דם ג׳ נ׳מייתי לא ונרם מים רוכב ובן
מעמ׳ק מרבים נמל מם׳ מבל מר׳ב מאמיק בנירם׳
מבבר ונם מים בבוכם מבן כלמון מ׳ם פ׳ק דב׳מ דקים׳
ועיין מם מבתבתי בזם בעמבם ג׳ מל דבדרים: מפני
מים יכולים לעמוד אל אלמם בתב מר׳ב אלבך בל מל
ומל מ׳ל רביעי ואינו אלא מאיים כו׳ ומומיל ובל מאמ
דאוים לאיומ מאיים ומין מבו ודעי׳ מיזו יד ומיזו רגל
מים אלא מיקם בבמבמ אליים מרי לא מומזקם מומאמ
בבמאמ מבן ולאיבך בולן מסורות מרבים מ׳ז מ׳מ׳ם:

חסום מטמא ברגליו כו׳ ומגירמא מבוכם בם׳מבמיא מבתבמם (דף ג׳נ) בבל מבמרים מסום מטמא בידיו
כו׳ ובמירם רביבו מבבמל מים בתובבם מם בעובבמן מר׳ם׳ שבעקל מירם מר׳בים מבתיבם
מעוברים כו׳ ומומ לאמן מערוך ובריבים לאר׳ מע׳ם ומאר מעוברי׳ מומים מיימו קורם לבן בבלי מאר מעיומר לבך
ומיימו מאמ בים מבר ומיין בבמבם ם׳ ל׳ דב׳ב ובמבבם ל׳ם׳ם דבבמות: על מבבם אל כומם כלים מתחת
מזורין לאמן מר׳ב מאין מיומב בקנם מאמ׳ אל מבבם מבניד אל מכלים ולל מרבים בפיומב מוב אל קנם מעבם
אמר מבנדים מתחתיו אן מסורין ומיומב זם יוידע מבורת מבבם אל כומבים אבלם מומאתו (מומן) לאי מאין מאמ בי
בפיומב מזבאל מומו קנם לא יבים כומב מ׳נ מבלים (מיומ) מבבב ור׳ב מומר בים מבין מבבב בבר מומ מבניד
מליאן מ׳ב ומבדם נ׳ב בקורת בים מבר מאקנם מאמר אלא מומ לבמלא מן מעקל ומומ מומבמו ומל מקנם
מאמל

שמל שיש יומר מזכ"ע: ולא מלעבים בתכונה יסר
שמעם על קורת כיש מכר כל מכלים מבעקל מעשים
מסרי מס רבוני מקם מקרים מכל מס יסר על מכבם
מל כוכם מרי מכלים מקמם לום מעכבם מסורים מעכי
מסוש רמוי ובמנשם מעמבם
מעכבם מל רבוי לעמל
מכלים מקמם ומס ירבם
מדם לבכים מכין ומיוב כם
כין מכלים מקמם מעכבם
ומין מעכבים מכים מעמל מי
מסוש קסור ע"כ ומילים מכ"מ
לכיוסר מל מקנסם ירי ומ"ל לסכ"ם לבכים רמים
מעירוסו מבמסכם ומבמב עוד לסמר לעמ"ם כקם מקנם
מעכבם מל כוכם מבכי מסין לרך לסרקיומבי מל"ב לכ"כם
בסילוק רבסיקבסמו קבם ו קנם מני לסו מכל מ"ל מ"כם
מל מיים' מסדקי מוקם מכל כמס כלי מיסין מ"ר
מוקרים ומקומי' ע"כ מכל מרמב"ל כמר מל מ"ר מ"ל

דבי נחמיה משנה:

פרק ה

חנוגע בזב או שחזב נוגע בו
המטי' אין חזב או שחזבמסיטו
משנא אוכלים ומשקים וכל ישמקם במגע
אבל לא במשא כלל אמר

מעכבם מעון מבכבים מיי ר"ו לרך מסומן מקמיד מלם ליסר מלו מלכב ם מעלו ומרבם וסרי
שוש מז כמסם ומרקב (מסומרים מז מעור ומבמם מלמכמו כדמרים מר"ב מעכבם ב' מ' לקמן) ומסמל מסבגדים
מכוכו רמוים ליסיבם מסמם מיסם כלוכי' מם מרכר מסוש מקמיד מלו ומ"כ מבמם קבר מין מולכין מלם מסר
מבגדים מכו ומל כן מקמו מעכבם מל כוכם ולם מעכבם מל כמלי כמים (כדמבן לרמוייסו כמ"ך דמבם) מעכי
מרך כוכם לסעון כמבכים מין לרך כמלי כמים מלם לסלק כמכלים מסין קם ידם מסוש מלים מ מליסם מרך מ'
מסר מלם מרו לירמין מכ"ל ומומבמם זו מכיסם מר"ם מזם מלסון מזמן מסעון מבכים כלים מקמיו מסורין
מר"כ מבמם מזמן מסוזר מכלים (ומי' מרמב"ר מזמן מסוזק מכלי') כלים מעקמיו מסמין · ומ"ומי לעסר"ם
מפי' ולל מעכבם מין מבמכם מעכבם מל מכלים ולכך מסורים מסרי מעון מבכים כמוכו ומבמכם מעכבם מל
מבכים ולם מל מכלים ומזמן מסוזר מכלים מרים מבמכים מנמוכו מין מומם מזמן מעכבם מלם מעכבם מיזר מל
מכלים מבמים מסרי מבמכם מעכבם מל מכלים לי מסעכבם מן מסי לומומ ומכדי מלם מ"ל לום מל לום מבמים
מין לום ללום מבכים ומבכים ומין לום ללום מבלל לי מבם מבמים כלים ומכ מזמ מל מעכבם מומן כלים מסורי
מסרי מבמכם מעכבם מל מבכים ומ"כ מבמם מבים דמלו ומכלו מבכים מבמכם מבמכם מל מכלים ע"כ
מכרמם מעיכי מכך מן דכרי מרמכ"ם מכמכורו ולם כמר מם מעירוסו דמבים מיומב מל מקנסם ולם מלו מבם
ומכמו מסביכם מכ"מ מלם מלילו יומב מל מעכבם מבם:

פרק ח א כל

מעמם מבגדים מבמם ומכו כל מדם מעמם מבגדים מסר דבם מבכבם כלים מ"מ מעמלין
כלים ומם מבגו מעמלין מומלין לסיומ מבלם כרמומב מעכי' דלקמן דדומם מבין מומבי' מ"ילי
מ"מם מם מומבים מעמלים מכים ומכ מקכי מבדים מומבמם כלים מבמבים מזם מ' מעמלין מכים מ' ומם מם'
מר"ם דמקכי' כל מדם מסר: ומכלי מסם מבמב מבר מר"ב דמכים מומרם מבים מכין לדמומ מסר כלי' מבבל
מ"ל ומעמ דם"מ לעיסר ומרמן מבים מבמב ומעילם מעמם לעמם מד מערב מלם מרם יסירם לומר דמומ מעמ ב"כ
מלכלי מ"מב מ' ומכלי מסם מבר מערך מן כלי מלמן ם מסר ומכלכלי מן יסמם מבים ומבו מן כלי מבמם מב'
מם מכלי מבמם מבלם ומרמן ומסם מבים מ"ב ומעם ימסם מבלי מבם ומכלי מומ מכל לסומן רמ"ם מבם"ם דמולין דם
ב"מ מלל כ מסר כלים מ"מן כלי מרם מקרו כלי מסם מל מים לסם מסרם מבקום ע"כ ומ"כ מם מן מרמב"ם
מבקומם מ"רומו לום מבדר ומ"ם מר"כ ומכל מדם ומכלי מרם מ"ל מבבל מ' לעמבמן מרם מ"מ מומם לבבל
דבמלמם

ור' בחמים מסמ מבר מ"ם מ"מ מבבם מסר מל מעכבם
מלם ומכיר מל מכלים ומין מלכם מרבי בחמים:

הגיגע בזב: ומכלי מסם מבמב דבי מ"מ דמר מבינם
בזב מעמם מבגדים מבמם מבמו כך מעמם
כל כלים מבינם מין מבמם
מבמו בזב מין מדם ומכלי
מרם דמבים מבומם מבמם
ומין מדם מ"ל מבר מבבל מומ
מבמם ומ"כ מבמ מ"ל ומבמ ומכלי
מרם מ"ל מבר מבבל מומ
ומכלי מרם ומ"ל מבמ בזב מבמו בזב מבכל מרים לם דבמ"ל
ומים מבר ומבמ מבמכבו ומכבם מבבדים ומרמן מבים ומבמ
מבמם מבמו מבמם מבבדים מרים מומו מבמם מבבדים:
מבכל לם מבמם מם מבמם מבמו בזב מבמ מבבדים ומלם
מבבם מין מבמים: כל

כל המטמא בגדים בשעת מגעו כגון הנוגע בזב וזבה ונדה ויולדת ובנושאי כולן ובמשכבן ובמושבן : מטמא אוכלין להיות תחלה שהרי הוא כאב הטומאה בשעת מגעו כיון דמטמא אדם הוא שמטמא בגדים : ואת הידים להיות שניות שכל ידיו של אדם אינן מטמאות כדקתני הכא שאינו מטמא אדם וכלי חרס : ולאחר פרישתו מטמאיו מטמא את המשקין להיות תחלה ואפי' אינו אלא ראשון לטומאה דאפי' שני לטומאה מטמא משקין להיות תחלה לפי שטומאתן לקבל טומאה ואינן צריכין הכשר כגון האוכלים גזרו בהן שיהיו לעולם תחלה גזרה משום משקין שבהן מטמא מין שהם תחלה מן התורה : והאוכלים והידים להיות שניות דכיון דהידם מטמאיו אינו אלא ראשון כמ"ש : ב כל הנשא על גבי הזב עליונו של זב ואפילו לא נגע בו הזב ואפילו יש דברים הרבה חוצצים בינו לבין הזב שכל הנישא דכתיב והנוגע בכל אשר יהיה תחתיו ודרשי' תחתיו ... תחתיו דזב שהיה מושכב אלא בכל אשר יהיה הזב תחתיו דהיינו עליונו של זב ונושא בכל דבר אפי' בעלי דאין ראוים להיות עליו ולא מוכנים תחתיו דאין מושב אלא בעלי רמוי ליה : חוץ מן הראוי למשכב ולמושב וה"ה למרכב שכל שאינו ראוי טהור כגון אם כמה מאה שאינם עשויים לישיבה ויושב עליהם יכול יהא טמא מושב ת"ל והיושב על הכלי אשר ישב עליו הזב עם המיוחד לשיבה יצאו זה שאומרים לו עמוד ונעשה מלאכתנו : כיצד

דרבשלמא כלי שטף דומין לבגד בגד עם טנס ... ם ש עם"כ שהרם וכן ... כלי חרס שאינו דומה לבגד שאין לו טהרה במקוה : כ"ל : **בשעת מגעו** עיין מה שכתבתי בסוף מסכ' כ' כלים פרק כ"ם . **מטמא** אוכלין ומשקין להיות תח' ה לא אמר"כ משום שהוא כמשכב כשאר הטומאות כלומ' לענין אוכלים ומשקין ז"ל עמ"ש שהיא אב הטומאה לענין אדם וכלים : **ואת** הידים להיות שניות כמכאן לדרים פ"ג דידים : ב **כל** הנישא ע"ג הזב פי' הר"ב ואפי' לא נגע בו הזב לאו למימרא וכ"ש דנגע דא"כ הוי קתני הישא כל הזב נישא עליו טהור אלא ה"ק דעכין נישא

אמר רבי יהושע כל המטמא בגדים בשעת מגעו מטמא אוכלין ומשקין להיות תחילה והידים להיות שניות ואינו מטמא לא אדם ולא כלי חרס לאחר פרישתו מטמאין מטמא משקין להיות תחילה והאוכלין והידים להיות שניות ואינו מטמא בגדים:

ב **ועוד כלל אחר אמרו כל הנושא על גב הזב טמא וכל שהזב נושא עליו טהור חוץ מן הראוי למשכב ומושב והאדם כיצד אצבעו**

היא מטמאה ... בלבד ומפני שלא נגע ועיין עוד לקמן וע"ש הר"ב דכתיב וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו קאי אתחתיו וכו' פירשתיו בריש פ"ד דכלים במ"ד : **טמא** ולקמן תמרם כיצד ושאין כל הנישאין ע"ג הזב טמאין : **וכל** שהזב נישא עליו טהור לגמרי ואין כאן טמאה מדרבנן אלא ... מטמאה ... כ"ק וטעמא ממקום אלא מטה ... עם הכל במקום אלא מפני ע"ג משכב כו' ת"ל וכל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא משכב הוא טמא מתחתיו ואינו מטמא תחתיו מדרבנן וכן משקי' מגע' פ"ק דעירובין דף כ"ז ועיין לפו מדקדים בת"כ כל אשר ישכב עליו הזב יטמא יכול יטמא דבר שאינו ראוי לשכיבה לא עם שם טיכם מטמא כו' יכול מוא וכ"ש לא יטמאנו טומאה חמורה אבל יטמאנו טומאה קלה ת"ל משכב אלמא מידי דלא חזי למשכב ומושב טהור לגמרי ע"כ וצריך לומר דמיירי שלא טומטו דאלו תו' היסט הא תנן בפ"ד דלעיל שהבא ש"ו דהיסטאין והר"ם פי' דעתני' אדרבא דוקא בהיסט ומה"ש הזב נישא עליו טהור דטמאים כלומר שכומא אין כו' רום כ"ם וכדקתני חוץ מלמם גם דעת התוספת פ"ג דעירובין דף כ"ז דכיסוטא כלו' שהיסט כולו וקשיא לי דסיפי' משטרין הכא לגמרי ועיין עוד בסוף מסכת זבים : **חוץ** מן הראוי למשכב ומושב כתב הר"ב וה"ה למרכב דאין לעדין מכללות אפילו במקום שבמאמר כאן חוץ ומשכב דייקינן לא ברים בכל עירובין הר"ם . ופי' מרכב במשכב ג' פ"ב דכלים וע"ש הר"ב אבל שאינו רא' יכו ת"ל והיושב כו' פרשתיו במשכב נ"ם דכלים : **והאדם** דך מבלקי מונו בכבד וכן פוא כמ"ש דפ"ג דעירובין דעיימי לה מהמולסין דף הם

פלדם דכתיב והנושא אותם אף (הזב) בנוגע אותם על כאן : **כיצד** פי' הא כמו קלי :

(מסורת) סח א הנגעו

אצבעו שלוב תחת חגורבך השחור מלמעלן
משא שנים ופוסל אחר פרש משא אחר
ופוסל את המשא מלמעלן ותשחור מלמטן
משא שנים ופוסל אחר פרש משא אחר
ופוסל אחד האוכלין והמשקין המשכב
והמושב והמדף מלמעלן משאין שנים
ופוסלין אחד פרשן משאין אחד ופוסלין
אחד והמשכב והמושב מלמטן משאין
שנים ופוסלין אחד פרשן משאין שנים
ופוסלין אחד הא כלין והמשקין והמדף
מלמטן שהורין: ג משני שאמרו כל

ר' אבהו אומר כל דבר שיכול הוא לבא מן הטומאה
בעשבים וכפי' פר"ב ופרעב"ם לקמן מעבים
ר' וכתבו הם"ם ע"ש מפני כח דיולם לו
מטמאים מן הכלים ע"כ ולפי"ז ר"ל דמשכב ומושב
דכמיתלא עיקרו בטמאתו
מלו זב מלעצלן כלכד דמס
בדרים מקרי לקמן מעבים
לכתי לעולם כולן וכלשונינו
פר"ב ופרעב"ם מעשבים בפי'
שמכם ר' אלא מעבי דמכל
ומעם לפן בתרא מ"מ ומ"מ
כרמ"מ ומ"מ כדמיתא:
משא מנים מי. פר"ב
בתרא ענינים
עוה בפס מתו לקמן מעבים:
והמשכב ומושב כו'
מלמעלן מדרש
ק"ו מיעבים מלגביו מעבים
עם מם בעזום מלא מעם מעמיו מרק מעם מעמיו
מעבים מקום מתמם מ"ג מרק מיכו דין מיעבים מ"ג
מעבים מ"ל כל (ומעבים) מסר (ומעבים מלין) מעמיו ומ"מ
מוסם מעבים ומין מוסם מ"ג מעבים מרבע"ם והמדף
מעורם בעבים ו"מ דלמיל: משאין מלד ומ"מלין
מ"מ מ"ג בם"מוכן מוא בכוסם מסר"ם וכ"ב מר"ם בסרוא
בעבים מ"דלמיל דמלמיכו מל זב מעמא מ"ומוסל מלד
ומעמ מנים מרבע"ם מומעם כגי' מסמר מעמא ב' ומוסל
מלד ומא מונם כו דבר בכמל מ"מ ב"ל מ"מ ומקר כגי' מ"מ וכן כרמם מע"ם בתכורו מ"ו מ"מ מכבר מם מים מלד
מעמעמי מעבים ומוסב לעמם ומכן מלגביו ומוכלים ומסקים ומכלים ומרם מ"ג מלכן ומ מלעצלן מומ בכלן מעמין
ומלמן למומעם וכו' מוכן מן מלרמומו מרי מלא מעמין מלא רמסן כלבד ומסמע לכל דבר ומ"מכו מעמע מלא מלד
ומוסל מ"ומ"ג דבעב מוד מכל מם מים מלרם לעמם ומוב לעמלם כו מעמ מעום מומם כ' מסמומם
רמסן למומעם וכן מעמים מוד בנום מדין מלרם רמסן ומלכן מכן מעמלסמים ומוסל מלד לא מסים רמעם
לעמר מעירם מירי ומעב לים דילמר מן מעמורם דלמיל מיכים בסמוב לעמע דקל מום לעבין מרק ומ"מ בלרם
מוכם מעירם מעמע מלר כלים כמ"ם מם בסדים כך בעב"ם כמן דקורם מעירם ים בו מוכר לעמע מלר כלים
וכן לעמע מנים ולמכול מלרונם מוכרך לרם ומלרב מלרי כמירומו לעבבם מ"מ"ק דלמלום כמב נ"ב דמומם מוב
מום רמסן ומלרם לעבין מלא ומעמ מרם ומכלי מרם מכל מלר כלים מעמע כדי מכמן לו דין מרם לעבלם ומכין
מעמע מלר כלים מעמע מנים בלוכלים ומסקים ומוסל מלד ככלם דר' ומוסם דלמיל ולכך ברמם ודמי דרמסן
מבבב כמנורו מיכו מלא ומעמ מלא מלד וכגי' מ"מ: פרשו מעמאין מנים כו' לפי מעבבב מב מעומם
מפילו כמ:מרוקם מוב מעבו כמו מעמקמי לשון מורם כמנים לעיל בסוף מרק ב':
ג משני מעמרו לסון פר"ב כלומר מעבי עם מעמרו מלוכלים ומעבים ומעבים מלמעם מעמ מעבב מוב מלוכים ולסון
מעבים מעמרו כן' ומקבם דמסיכם מלים מעמרו מעבי' דלמיל מלא מלעמם מעמ מוכם

על מזבח בנין מזבחי ומסקין לגרף מקן לעשה מעשה
מזבח וכיוצא בו ואין כנגדיקן ס"ם דברים ס"ג בני
בכתיב: כשם שלגבי מעשה מעשה מעלה ומעשה
לעשה וכשם שלין ואין כיוצא כו' מזבחות:

מזרח מערב מצפון דרום מזרח מערב מצפון דרום מזרח מערב מצפון דרום
מעשה כמעשה מעלה מלא
בגד כולם מסיבו מעבים
מעשה מזבח מעשה בעשה
אבן אם כתבו אבן מזבח
לעשה מעשה מלא זב
ויסב אדם מזבח מלאכן
כמעלה מכשל מל נבי

כל הנושא ונישא על גבי משכב מחיר חוץ
ומנוגע בו עבין לעבדים מוסכות זה ע"ג מעי"ע
אבן עשה ע"לוסיבב מל מכלי מזבח יסב מלו מזב
ישעה מקום מזבח יוסב ומעשה יסב מזבח ומעשה
מרבעים ומה דקבי מעי"ע"ג אבן עשה כמו מעלו
מי אבן עשה לשם מיירי מלאכן מעשה ע"ג מעבכ.
מעבכ ג"ם"ק לכלים כתבתי בסם מקו לדרך לדם
מכלה מעשה קו ומל בביאן מכן מעשה: כל מזבח
בתב מר"ב כאדם קם מיירי לדין לך מעשה כמעשה
בבכלים מלא מעדם כמ"ם מר"ב כמעבכ כ"ם ק לכלים:
כל מזבח ומזבח ע"ג בכילם ואין כיוצא לדרם מזבח
מעבכו כמו כיתן מ"ם מעשה כך מעמעו מזבח
עוד לשם כתב דבזבח מם מבכלם ולא זו כו' מבזר מד מ"מעבכ מכל מזיקרכן בעקום ומזבח מבים לדוי לבין
בעבכ ול מר"ב מעמק מבירם מר"ם יסם כקוב כלו' וכל מדם מזבח וכיבם ע"כ מעניב כך בלמן מר"ב לם
מעמיד ומדבר"ם מעמיק ב"כ כמו מעוב כם"ם מכל פירוש לדוק לדברים מאין מכיכן מלא כמעדם מלעבלם
ומבכלם לעבם מעוב מוכר לדם מבכלם לעבלם מעבם כעבם בלא לגבם ומיין עוד מוב בבוק מעבכ: חוץ
מן מעבים כתב מר"ב דבזבח מם מבכלם ולא זו מעקומה בם לם כו' מר מ"מעבכ וכן לבון מר"ם וכתב דמלם
קבקי בני מעבכ בבי מן מקבים ס"ם דבמעם בלם מבים ובדרך ליתן מבם ס"ם זה מוב מם בבדוייה ומבזבח
בקיב כמו ומעם מבוב לבמר רבמבכ כמבכב לבמילו מבונע מעבם בגדים ומלו בבי בבלם מבן בם"ק לכלים
ומבוכי בגדים בעבע ע"כ: ראה מם מבזבח בתב מר"ב בם"ם מבדם בבלק מבור ומדוסב (מיק לם קב"ם)
מר"ם ומע"ג לבני מבם ומ"מרבזבח וכן מבמיק מר"מבם מבכילי קבי מבמם מבכילי ומיובע ומוב מבזבח מבתב
מר"כ מבכיבו מבמדם כבם מבכלם וכם ומרלך דובמבו כבום מבמבמיק לם כבוק מבכב ם": כל מבזבח כמו בבל
דוב מ לבכלם וכ"כ מרבב"ם בם"ם מבם"ם: כל מבזבח ומבזבח ע"ג מבם מבור מדם מ"ב כבון מלו"מבמבק
כו' וכ"כ מר"ם ולבבזבח לבמילו מבים מבם מבכיל מלו מ"כו מבמב לבי מבזבמבם מבן מבמבם כדבי
בם רק דלבילבבכם ומרבב"ם לם מ"כבמן מם כל מבזבח ומבזבח כבם יום מ"כבים לבר מבמבל מם מ"ם מובן
ובדבבן כבמלוב ומ"כבו כבי מבבמ"מרבק מ"מבם מ"ם כבבמבם בל"ם דבב"כבלם מ"מבב מם לם מבבם לבובם מבם

[illegible]

חוץ מן המאהיל ואדם בזמן שהוא מטמא:

ח מקצתו טמא על הטהור ומקצת טהור על הטמא חבורי טמא על הטהור וחבורי טהור על הטמא טמא רבי שמעון אומר מקצת טמא על הטהור טמא ומקצת טהור על הטמא טהור: ה הטמא על מקצת המשכב והטהור על מקצת המשכב טמא מקצת טמא על המשכב ומקצת טהור על המשכב טהור נמצאת טומאה נכנסת לו ויוצאת ממנו כמיעוטו וכן ככר של תרומה שהוא נתון על גבי משכב והניר בנתיים

[illegible]

בין מלמעלן בין מלמטן טהור ובן בא אבן המנגעת טהור רבי שמעון מטמא בזו: ו הנוגע בזב ובזבה ובנדה ובטרפה ובמצורע במשכב ומושב מטמא שנים ופוסל אחר פרש

ראין עמאה אמרים ולא מקבל טומאה בפיהם אלא דבר שיש בו רוח חיים: ורבי שמעון אומר כזב טוטל ומקומה טמא בפיהם אפילו דבר שאין בו רוח חיים ואין יוצאים ברבי שמעון: ז מכונה בזב ובזבה וכו' כל שבי יום מנעו לעמוד אדם לעמוד בנגעים אילך מטיבי אב שם אמאה כל זמן שלא טיהרו מעמר דעמאין בנגעים ולכך מכונה מוסאה וכ' ומוסל אליהו בפרוש: פירש

בין מלמעלן בין מלמטן טהור ובן בא אבן המנגעת טהור רבי שמעון מטמא בזו: ו הנוגע בזב ובזבה ובנדה ובטרפה ובמצורע במשכב ומושב מטמא שנים ופוסל אחר פרש

לא ישמא בטיומא ע"ג מטבע ואפילו שיש שמיכן ביניהם דק ביוקר על שעיקר שבקרם ושוא שמרו כל שבוסא ובוסא ע"ג מטבע מטור קוקן אמרים ע"כ ואלא שיש בתבו ו ע"ם שם מטבע לאמר מבע לאמר דכל שבוסא ובוסא ע"ג מטבע ואפילו לא שמשיק ביניהם אלא כיר דשיבו בנא דבא שיים ובקב ובן אם שמטבע אם בבלא מן אם מאוכלים ומשקים שרי אלו מטורין לכל לא בקבוין בפי' שמטבע אלא דריבא בבלאם בתב ולא מן שמטבע שוא ובן מב"ע ביאר דמתבמו בלאר ואמרם שוא דבין דאיבו מטבע בטבא איבו מטבע בשיטה ע"ב ולכך ויאמר דבר"ב לא רק לבריס על מטבע מטבע דמטים ולא ע"לאלאוד מן מר"ם דמר"ם מאבי בבן שוא מע' נם כן נטבע ב' דמיירי בשיטה כלבתבתי ובמקר מדין. הבעיבן הבר שים בו רוח חיים בין לטמא ע"ב לקבל טומאה ע"ב בטמאים ושוא אותו מטוא לטמא בין מטו"מאה ואתי לטמא לבלעבלא ובין מטו"מאה ר' אמא לקבל טומאה אמותו מלאמלא מריך שיטא בו רוח חיים ומ"ב כי קבב נמבבי"נ נבא מטבע חוץ מן מאדמה מיירינאי בשיטה בטטא מר"ם מ"ל דלא קאי אבשיטה אלא אבוטא ומ"ש קאי דמבבי' ו"ם דלא"ל דבין בדא שוא בין בדאו מן מאלים ובן בבבלא ומא דמירבי' ומין כרמא לוטר מטבע ם לחלק בין שיטה לשיטה ודשיטה דבבא מטביד ומין בבלאם בלא מבדאם ומיבך בו' בטבדאם דיקא דשוא בטבא מאם מאין לטוכם בדאם בן לא"ל בבי בבלא ומא בם בבבתי בטטבא ב' מרק קאם דבלים בטם מדמב"ם דמיטם דטבדאם קיא מאם ודאי יטם דבמיבן לדבויי מיבו מבדא בבלאם ולמיבך בדאם בבבי דקוטמאם מטבבא בעקיב מר"ם לוטר דאין מטמאם ומתבמאם בטיטם אלא דבר שים בו רוח חיים דטטיאדבי אלבזר שיא דאלין בבבבי' ל דקאטר אף מבוטא דמירם מר"ב ואוא מבוטא וקאטר דאטיטו מאיבו בוטא אין בטם אבל מר"ם לא מירטם בן מטוס מבוטאם בן מיבו מאבם לדבי אלבזר דלבטן בטו מאירם מר"ב אלא דאף מבוטא מאם קאטר ובל מבן מטיטו ומוא מוכא דאוקא בו"דלא בטלבבא דבבי כלים מבונאי בזב בו' מטמאין מבים ומוטלין לאבד בסדוא מאבים מר"ב בטבבא ל דכלים מבונאים מיבן מטמאין אלא אבד ומוא בטא אל מר"ם בטו בן דבבו' דלא מטלבבא ומבר מאבבתי נוא לבדי בפי בוונא מבבור אבל יש אמוא מאלין בריבין אבו לבודבי בעיקר מדין דמבריך מר"ב מיטא בוריב חיים לאם ים דאא לא אבבן מבי בבבבי' ו"דא' דלבילו ובן בבבלא ומא דמירבין ודאבטוטבא אין לבבריא לבי מאבבר לוטר מרבי אלבזר ם ם דלבבן מבבבינין ל לבי מירם מר"ב בדרבי אלבזר ולבריך דבבי מר"ב אלבל דלא נוריך בבא בבלן בבי מבאי מבאים בו' אלא נם מדין בבבבו דלא בטלבבא ו"ע: ו ובמצורע מיין בטבבא ל ובבבא מר"ב ומבורע ומולד בבבא לן מלזבר ולבבבא לוטר לבבוא אם מבבורע ולבבבא לבב ם אם מיולדת ובן בבב מדבב"ם ומבי מיבא בבורע בטבבא ב' מרק ד' דבדא מ' מר"ב לוטר לבבוא מבורע לבבבבבים ולבבבא לבבוא מבורעא לדאם ומבי מיבא מבבא בם"ם ולא מבים דבבל בבלל מבבבא ומא מבאר ומולדת מאבי מבבבבבא לבבוא ים לוטר לבדא יבבבבא: משמא מבים ובו' בבבבא אבל לא בבבא בדבבן בבים מירבין ומבל מבוא מבבבא אם מבבבבא מבבבבו אלא ומא אם מבבא בדבבבן בבים מרבא דבבבבא ומא מבבבא מר"ב דבבבבי אם מבבבבבא מיין בבים מבבבא:

ומאר

ואחר מעמים כלומר ומיכו מומס וכיומס ולעכין כולמו לגבי מעמורת ומעבכ ומוסב עיירי כי מיסמיר מעים למעמ כין מסמעמ מעים למטמר מכל כמעמרת ומעבכ ומוסב לפרומ מכי (דמ כמב מר"ב כמרק ל' מעבכ מ') דמל מומעומ מעמים מומרומ מ"ן מעל זב (וקיומו וכל דרכ ומים כמו מעריס רמ"ל כמרק מ' דמבכ דף מ"ב) כן כמב מר"ם ומ' כמרק ו' דמעמים דף מ"ו כמכו דלמ קמי מעמורת מ"מ מעמרמע"כ מ"מ למעבכ ומוסב מלמ למומי דמעמ כמעמורת למול עיירי ומיין לקמן מעבכ מ': ואחר מטומא ומעד מכיומס כלומר ומעילו מיכו מעים עמ מעין כן כבכלמ ומע דמעכי' נ' לבמיכן דוקמ מיומס כיומס כלמירס מס מר"ב מיין עוד לקמן: ז ואחר מעמים ולמ קמכי כומס וכיומס דמכמ מיכו מעמע כמעמ מלמ מס כן מיים כו נס כן מיומס וכמו מכמ מר"ב כבכלמ ומע ומעמע דנרמ מכמ מעמכ ומוסב כמב מר"ם כמעכמ נ' מרק קמע לכלים ולכל מכי מעמומו מעמכן מעמע מלמ ומעמו מקמ מכן מעמע וכמו מכמנכי מס כמעו וכיין דלמעומו מיכן מעמעין מלמ מס כן מיומו ויומסו לעיקר ריבוים לעריכין מכ"ן מעמע מייכו מיכמ מעמומעמ מיכמ זומ ולמו דוקמ מכן מלמ מעילו מייר מעמס קמ מייכו כומע ומ"ו מעומעמ וכלל מ"ל מעכי' מ"מלמ כקמ מכן מעים קרמ ומעמ מכן דעיכים מעריכן מכן מעמע מכל מ"ל מיקר מעמ מלוי כזמ מעומ"ד כמקומ מעד ולמ זז ולמ ומים ומעומ מכי מכידמעמומ מיכו דכמיכן לעמים דוקמ וכלמו מכי למ מני ומייכו דלמ קמכי כומע וכיומע דמעמע כלמ מיומע מכ"ל מכל למעמ מלמע"ם דלמ מכריך לעיל מיומע עמ מעמע מ"ע דלמ קמכי כומע"כיומע ומעמ מעיך מכמ מדלעיל ומדמ מעלמ מקמ: רש"א מ"ף מכומע כמב מר"ב כומומ מכומע מקמר וכן מירס מרמע"ם ומעמיומעמ"ם מסכומו לעיל מעבמ נ' מכל מר"ם כמב דוקמ מעמ מעמרס מס"ם מכי מכל בכמן מין מורך מלמ מלין מכמ מ מקמר מעין מעמ כלמ מיומע מעמע מקמר מיומו דמ"ן מכומע כלמ מיומע כמי מעומ למו מעמכן מכמע ומעיכך לדיומ מ"ן כלמ מעמ מעמעין:

ח והמסיטו מכמ ודמי מיומומ מעמיר מעמים לעריכ ומעומ מכי מקמכי מעמים: ככיומ ולמ מקמכי מעמים מעמע דמומ מעמע כין מ מזר מעים לעריכ כין מעמ מעים למכומ ומעריכ מי מעמר לומר כן כמו מכמנכי לעיל נעמכנ: מי מעמע מים כמן כלי מזיים כמב מר"ב מעמעין כנדים כמעמ כדמכן כמעמ נ' מרק קמע לכלים ומיין מע מכמנומ כרים מקמי':

ט מכנים

פירס מעמעמיו מיכו מלמ רמסון כמלמע ומעמע מעמר למ מומו מכי ומומל מליסי כמרומע: ומעמר מעמים ומעמר מכומע ומע"ם מעמיכו כומעי"ב חכמ ומרס כמרים כמיכי ומו' ומרומ כמרמע ומכומע ומ"ב מרמע מומע מזב ויולדת נקמע לן מלומר ולמקנע לומר לרמומ מע מעמורת ולמקנע לרמומ מע מיומלת: ומעמר מעמים מעמו מומע מעמומע מעמל מעמיכו מלמ כומע ומע מומע: (ו) רבי מליעזר מומר מ"ף מכומע ומומ מכומע מקמר כלומ' מ"ן מעמים מעמ מלמ מ"ב כומע מעין למעמ מעים ומין מלכע כר"ש מומר: מ מכומע מע כמרכ כומע מע מרכ כמיב כמים כנדים ומלמ מכומע ומין כומע מלמ רמסון כמלמע: מכיומע מע מכמל"ב מעים רומ' מלמ מעמ"ל מומע כמי מכמלמ מעמל מעמע מעמע כין רלמ מעמע כנדים מיכו מעמע מעים ומומל מעמ דמיכו מלמ רמסון כמלמע ומעמע מעמ ומומל מעמ: מי מעמע מים כמן כלי מזיים כנדים כמעמ כדמכן כמעמ נ' מרק מע מכמנומ מכי מעמ מ"ב מעמעין כנדים כמעמ כדמכן מעמע כנדים מעמע כין רלמ מעמע מעים ומומל מעמ דמיכו מלמ רמסון כמלמע ומעמע מעמ ומומל מעמ: מ מעים כל זמן מעים מכים מכלעמ מעמע כנדים ומיין דמעמע כנדים מעמע נ' ומומל מעמ: מכים

מכנים לפנו בשויר שתכור שע"ג רקייעא בכלא שעוף
עם בית שכליעא על פאוכל מכל כשויר שתכיר שפילא
שכי מסור דשקעא מלים לא ע"ל שתכור דכל
שמעמלים נגדים אין מעמלים אדם וכלי חרס ושקעא
בכלא שעוף לא מיטמא לאין
לא מוקמא אלא לאדם בבית
שכליעא: שקיאם אין מכלאם
שייכו מירם דמפירדם לכמן
אינלא מוקמא וכמסים לעוך
מיו אין לא מוקמא דלא
יאכל בעיב אכילא בבית
שכליעא: י. ובכבילא
ובשרכב כלאבי בשמא בלבד
אמצאן נגדים ולא בשנא
מילכך אים מכונ כמנאמ"ל
אלא מי' ל מו אלא דאמיקן שמא אחד ופוסל אחד:
כל שכונא כגון אוכלין וכלים דאמילו בשוקן מאדם
שכונא כגון שמא מכים ופוסל אחד כלים שכונא בשן
מאמלים אחד ופוסלים אחד ואמילו בשמא מגגן:

חוץ

מרבא"ם בפ"ו הט' מכות שמוטמא ואחר מגלא ברי זה מירם מאמלו ומ"ל מר"ב דלא יאכל בעיב כו' עיין מ"ם
ברים מרוח: י. ובמי מקמא מאין כגון כלי חזיים דאלוים בגון כלי חזיים אף שכונא בגון מטמא נגדים לפי
מלי אמר מינא בעים מגא ים מגא ים מוקן ובכי שוא מטמא מכים ופוסל אחד כך מסק מרבא"ם בפ"ו מעבלות מכות
מטומאות וס"ל ולעיל דקמכי מכונא מי מסמא מים בגון כלי חזיים מירם מר"ב לפי מאמלים מטמא נגדים בשנא
לי קמיל מגדין מאו בדאמן בשמא ב' מ"ק דכלים ומסוכי בבלי מכמנא ומ"ל ומקמא לאמר מרבא"ם בכבר מרנום
בגוא מכ"ל ומאמרם דשמנא מסוכים מכל מ"מאלים מרין מים ובכבר מרל קורקים דכ"ל לאמ מין קרוטי בגליל
דליכא מ"מ מ"ב ומסוכ דלא מסיקא לפי מסמא מים בגון כלי חזיים מ"מאלו בשנא מאמ מ"מ קרוטי לא ימאלו
מלכך קמכי לעיל מכונא דמלמא מ"מ מוקא מוא"ל זכמא דלקורקים מעיבר דמרבא"ם ורמל לאדם דלא כאו מסוכר
מרים בא מקמא בשמוק ומוא מי מכדא וגו': כל מכונא בבר מר"ב כגון אוכלים וכלים כו' וכן מירם מר"ם
ומין מלאמן מאמא כן דמכי מל"ל בדי"ם בשדם מכל אוכלים כלים מכונעים בשאר מכל מכות וכו' ומרבא"ם מירם
מ"ם מכלל כל מכונא בשבות מם מאות ר"ל בשאר מכות מם מאות כי אמר מאמא ב"ופוסל אחד בשמא מגגן
בבר קדם מכיבא ומאמר ומין מם וזלמן מכלים מכות מטומאות מלא מבא כגון ולאוכל בשמיקא לאדר מוא מאמר
מכות מטומאות ל"ב מכות מלו מן מקרן ומכבלא ומאמא ולדמאמאמא נגא וכלים מכנעו בשדם מכמאמ בגא
וכלים ב. מאמלן בגא וכלים מכנעו בכלים מכמאמ בגא ושדם מכנא בכלים מכמאמ בגא (ובלא מכנעו בשדם
מכנא בכלים מכמאמ בגא) ומאמל ומקבר ומסל ומי מאמא ומרם מרומא ומרים ומא"ריים מבמרים ומעגל
מאמלא ומ"ב ומכם ומרם ומולדא מרבב מבבר ובועל בדם ודם מאמא ורוק מאמא ומיא רגליו ומינו מל ב"ומכנא
ורמן ומכורא ביומ מרבו ומכורא ביומ מלומו ובית מכונא (ובגד מכונא) בכל בבמיקא ומכם מכם לינ מם לא
מ"מאמ מכמרים לאמר מעמל מים מכי מיכים מרים ומעירים ובבר עוד בבירם ומבכם מרומין מן שדם
ר"ל בגא לפי מאמא מוא בבאר מכות מטומאות ומכונא מטמא ב' ופוסל ב' ומוא לא ובמו בכלל מאמ מבמ מבמ מבמ
ב' ופוסלים ב' ועל כן מוכא בבאן ע"ב ומוקמא לו מסרי מורם מרם ומרים ומאלא מע"ר מטמאין נגדים כגון
מאמיקו

חוץ מן הדם פרש משמא אחד ופוסל אחד:
יא בעל קרי כמגע שרץ ובועל נדה בשמא
מת אלא שחמור ממנו ביעל נדה שהוא
משמא משכב ומושב טומאת קלה לשמא
אוכלין ומשקין: יב לי פוסלי את תחרומ'
תשובל אובל ראשון ותאובל אובל שני

מון מן הדם לים עמן לפס נגע בין מן כמס דמעמ
ב' ומוסלמקד כי מכי דמקרן לטיל: מירם מתילו מרמ
בכלמ מעמ למל ומוסל מקל דכין דמירם מיכומלם
דמטון: יש כמלקדי כמגע מרן כמס מכ נע כמרן
דמטון למומעמ כן כמלקדי
דמטון לם מע' ים מעמו מול
למומעמ מכונע כמכנע
זרע: וכומל כדם כמעמ מע
מטום מכ מטומעמ ומעמ
מומעמ f: מטים מעמ
מעכב ומוסב ומע מנמוו כ"מ
מעמ מע מ"יכו מעמ מעכב
ומוסב לם מומעמ קלם ולם מומעמ מעורם דכיב וכל
מכלי מסריבב עליומסוב ולם מעמ מע: יב מלוים מ"
מע מע מרומעמ מדרכבן וכלמו מלם לבר מנורומו ביום
מון מ"מכומל יום דמלמוריומעמ מ: מומכל מומכל מטום
מקל לם מעמ מו מכי למעמ נזרו מימל ביומו מכי
למומעמ ומומל מע מעמרומ' כמגמו מכי מומל בקרומעמ:
ומטומעמ

ומומכ לם מומעמ קלם ולם מומעמ מעורם דכיב וכל
מכלי מסריבב עליומסוב ולם מעמ מע: יב מלוים מ"
מע מע מרומעמ מדרכבן וכלמו מלם לבר מנורומו ביום
מון מ"מכומל יום דמלמוריומעמ מ: מומכל מומכל מטום
מקל לם מעמ מו מכי למעמ נזרו מימל ביומו מכי
למומעמ ומומל מע מעמרומ' כמגמו מכי מומל בקרומעמ:
ומטומעמ

דנילות מעמכיומלמומו בקנזר מע מכמ כבר כמלים כמ"ם כרים בלכומ וכ"ם מכמ דלם מעמיכן מלם מבלמ
ומ"ם מר"ב ומומעמומו מום למנומ כמ fמ ומע מ דמומעמ כומע כמ fמ כביב כמלים לומכי מלים למנומ כמרן
מכל כמ"ם מ"ו דמעמים דמ מ"ו למומעמים לם כריכמ דמלי מומעמ מרב כביב כים ומלי מומעמ מרב כביב כים
מלם מע מנע מרן מעמ כמומכם (מם כע למלינו מרן מע) מם כמל קרי מעמ כמומכם (ומיין למיל נמ"ב מעכב
כ') ומר"ם מייכי למ: ובועל כדם כמעמ מע מי מר"ב מומ"מב מומעמ ומע מומעמ f מכל מר"ם כמב מעמ
דמ"ם דמעמי דמע מלמע דמעים מום דמלי מומעמ f כבי'כים ומלי מומעמ f כבי'כים מ"ם למכומם מי"ב דמר"ם
ומלי כדמע מליו כביב דמעמלם מון למלי מכומ כמדם מלמ"ן דמוי כמע ומ"ן מעמלם מלם מון למכמ מומע
מכל בכמל קרי כמנע מרן ליכמ למיער מכי דבעל קרי מעמלם מון לב מכומ ומרן מרי נמכב לוים מכל כמ"ק
דיומעמ"ק ו' למומעמ כמרים כביב כמי מומעמ f ומלי מומעמ f ומכני מימע מיכמריכמ לים מלם מומור מכו
כומל כדם ומ"ם דמ"ע למכוי מכי נמומים מ"ב: אלא מקור מכומומלכדם מומ מומע מכב ומומב כו"
בכבו מכו' ריומע מ"ק דמ ני ולל מימע לי דמומע מע כמי מקור מבומלכדם מומון מומע ב"fi ומומע כלי מכומ
למומים מב מומעמ ביומכ בו בדמבן מרים מם מלים ב מומים כמע מרם כמע ומלים כמרם מומים מומעמ
f וכו' ומע כמימע דכרויומע מביב כמי למכי מומים דמומ מע מבומל כדם מ"ב ומלמע מ"יכם דמכי' מימ
ודלם מביב כלל כמימע: שחוא מומע מכב ומומב מומים בומכם ב"מ"ק דכלים: יב אלו מומלים מע
מקרומע מ"ים מר"ב מדרכבן ומלמו מלם דבר מכמבם מר"ב כמ"ק דמכע ומם מדרכמי ב"ב ורמימי מרמב"ם
דקלן נכמן למרם כלים מכמומו כמומכן מכמומו מכיים ומיב כן נמכורו כמל מע' מבומ מומעמ ולמי זם
ל מע מע מכמבמי מם כמומכע מנע למרן דלם נזרו בומכלים מימומו כמומים מומע מומים מומע מומים דזב מומע
דמ"ב מון מ"מעמ"ן למומ לומן ומרי מכמ מנורם דמ"ם כלים מכנזרו מומים מומים מומים דזב ומכ למכומ מלם
מכיים ומדמומ מ מומכי' מנמע מלו מ"מלים מלכך מלרי כי מומים ומריכמ דנכי כלים לם מכי למומכומי מלם מך
מע fמ דמומים מומים דזב ומכ מלין מומים מרן מע מ כלים מדמו' מכל כמומכלים מלומו מומים מרן מכי למנזר:
מת: מקרומע מ"ין מומכם מ' ו' מ"ם דמרם:

ומנמ

ומשקה מקשים מעשין כעשה ביה מכי למעלה ומעל
מה בתרומה ומעתה לנזור רבנן לגזר דומכין לכיל
אוכלין מעשה ומדמי משקה דתרומה כפועים בעור
מאוכלים מעשה כמיו ומעל לגזר לכן כמ"ומכין לגזר
משקין מגשין מדי אוכלים
דתרומה כפועי' כעולן כמיו
ומעל לגזר : ומכמ"ל מלמו
ודומה לאמר מעכל מומכים
בעים מה בין לגי מעמו
מוכלים כמי מעמו"ם ומ"ם
ומיו כומכין מלין מה"כ
מים מעומכין לגעכיר מרמן
מים מקמילו ומעמו' קבע
לגמר לה מי כמנלוק
מעמרים מלה מ"ם מעומכים
מעמרים מעמו ונזרמלילים
מומלה מלעמ מתו לגם לי
מומרת מקוה ומכלי מעומכי
ומדי לקיים נזרה זו לגמעידם מ"מיתו ונזרו על מגור
בעור מכמלו על רמ"ו ג' לונין מ"ם מעומכים מ"מיים מומל
מה מקרומה עד מ"מכול: ומגמר כל מכמי מקדם מומליה
מה מקרומה בעבע לגי מכמקלם מ"ו מכמ"ים מומכלי
דתרומה מכל מ"מ מגמדי מגי קדם ומגי קדם כ"ומלמו
דקה מתו מגרים לגי"ומגילם מגמכמדים מגכוין מכל
מומכלים מ"ו מגמ"רים מה מגרים נזרו על מומרת
כמ"ים ומקומים מ"מו מ"מלים כמנמן מה מקרומה :
ומכול יום מומל מה מקרומה מקמור' מר ם מלב מגמו
ומומי מלם רבר מנזרו מ"ם . ומ"מוכלים מכמגמו כמגמים מכמים נזרו מל מגמקים מכמגמו כמגי למומגמ
למ"ומ מקלם ומגמו מה מ"מוכלים נזרה מ"מ מגמקין מכמגמ מרן מגמ מקלם מרמומרומ"מ ולגמ לה נזרו
מל מ"מ כלים כמי לגומ מקלם נזרה מ"מוכלים מכמים מקמגמ מרן לגי מגמומכלים מן מרומי' מכמר ומ"ן
מקכלין מ"מ מגמ מלם מל ידי מומגמים מכמל מגמקין מן מל"ל מ לקבל מומגמ ומ"מקרומין מכמר ומ"מקן ומומגמן
ומומר מכומים : ומכלים מכמגמו כמגמקין דתרומה מגמו מגמקים כמרן מ"ן מגמגמין כלים דמ"ומים
ומכלים מקכלין מ"מ מגמ מלם מ"מ מ"מ ומכמן נזרו מגמומגמ מגמקין מ:מגמומגמ ילים מגמ מכומ מ"מגמו
כלים נזרים מגמים מגמקים דומ ומגמ כנין רוקן לם מ"ו רגליהן מגמ מ"מ מגמומגמ ומגמגמן כלים מרמומרומ"מ :

נשלמה מסכת זבים

חסכים מלוקה מ"מרים מן מגמגמ ומכן מגמ מרכמ ומ"ל מ"מרכ ומ"ל ומגמומ"מ מ"מכלים לגמרים
ומגמו : ומכמו מכרכו כלכך מל"מכמכמ לגמרים כומכים מגו כלים מכלים מקכמ מגמגמ
מגמן ומ"לגמ מ"מרכמ : כמ"מ מגמר כמכול יום ומגמ מגמ מגמ מגמן כמגמו כלגכמו מן מגוף מגמ
דמכול יום מ"מכל מגמ מ"מלים דין מ"מרומ"מ לגמ"מ מ"מ מ"מ מגמר כיון דמגמו לגמרים ומגמגמ מכגמ מגמ
מגמכול יום מגמלים ומגמרומ"מרומ : (מרומ) מגמ א מקרומ

וחכא רגמו ומומכמים מגמים מגמים מומ כמ"כ מר"כ ומכלי
לקיים מומ"מ ומגמ ומגמומ מגמר ומומ מכמלו
ומומ"ג לונים ומומ"מגמכר דגמ רגמו מומ כמ"מ ג' לונין
מים כיון דגמ מגמ מלים ומן מומכים ל' מרמ"ם מגמ"ם
מגמ"מ"ם ומגמים מגמ מלים מכמ מכן
מלכם ד"מומ ג' לונים מכמלו
מלים מומ מגמ מגמן מומ ומגמ
מגמ"ם דגמרים מגמגמ ג'
מגמקמי מגמ מגמ מ"מ ג' לונים
ומומ"מ"ם : "מ"מהר מכמלו
מל רגמו ומל רומו ומ"ב
מגמים רגמו ומגמגמ מגמ"ם
דגמגמ ומגמ ומגמי למגמ
ומגמנים מן מגמי מגמומגמ
מגמ מגמגמים : "שלשת לונין
מגמ מגמקמי מגמ"ם דגמרים
מגמגמ ג' : והספר ומירים

נשלמה מסכת זבים

חסכים מלוקה מ"מרים מן מגמגמ ומכן מגמ מרכמ ומ"ל מ"מרכ ומ"ל ומגמומ"מ מ"מכלים לגמרים
ומגמו : ומכמו מכרכו כלכך מל"מכמכמ לגמרים כומכים מגו כלים מכלים מקכמ מגמגמ
מגמן ומ"לגמ מ"מרכמ : כמ"מ מגמר כמכול יום ומגמ מגמ מגמ מגמן כמגמו כלגכמו מן מגוף מגמ
דמכול יום מ"מכל מגמ מ"מלים דין מ"מרומ"מ לגמ"מ מ"מ מ"מ מגמר כיון דמגמו לגמרים ומגמגמ מכגמ מגמ
מגמכול יום מגמלים ומגמרומ"מרומ : (מרומ) מגמ א מקרומ

מגמ"מ"ם ומגמים מגמ מלים מכמ מכן
מלכם ד"מומ ג' לונים מכמלו
מלים מומ מגמ מגמן מומ ומגמ
מגמ"ם דגמרים מגמגמ ג'
מגמקמי מגמ מגמ מ"מ ג' לונים
ומומ"מ"ם : "מ"מהר מכמלו
מל רגמו ומל רומו ומ"ב
מגמים רגמו ומגמגמ מגמ"ם
דגמגמ ומגמ ומגמי למגמ
ומגמנים מן מגמי מגמומגמ
מגמ מגמגמים : "שלשת לונין
מגמ מגמקמי מגמ"ם דגמרים
מגמגמ ג' : והספר ומירים

מ"מ"ם ומגמים מגמ מלים מכמ מכן
מלכם ד"מומ ג' לונים מכמלו
מלים מומ מגמ מגמן מומ ומגמ
מגמ"ם דגמרים מגמגמ ג'
מגמקמי מגמ מגמ מ"מ ג' לונים
ומומ"מ"ם : "מ"מהר מכמלו
מל רגמו ומל רומו ומ"ב
מגמים רגמו ומגמגמ מגמ"ם
דגמגמ ומגמ ומגמי למגמ
ומגמנים מן מגמי מגמומגמ
מגמ מגמגמים : "שלשת לונין
מגמ מגמקמי מגמ"ם דגמרים
מגמגמ ג' : והספר ומירים

נשלמה מסכת זבים

פרק א' המכנס חלות עלמנ"ח להפריש ונשכו ב"ש אומ"חב"ד בטבול יום וב"ה אומרים אינו חבור מקרצות

עיין כמגמכמ כ"מ"ג דילים : וטבול יום כמ"כ מר"ב
מומל מה מקרומה מקמומים דכמיב ומגמ מגמגמ ומגמר
מ"מ מ"מ דגמגמ דקלר ומ"ילכמגמ"מ"מלר דכגמי ומגמגמ
ל"מ"מ דגמרים : (מלוקה לה מסכת זבים)
סידר מקרומים מכמל מ"מ כמו מגמ מכמומ ומגמ מומרת
מומ ומגמר מגמ מגמו מ"מ מ"מ מ"מ ומגמ מכמל
יום מל מגמי קריין דגמים ומגמגמ מומרת מומים :

פרק א' א המכנס מלוקה מ"מ"מ מ"מ כו' כמ"כ

וחכא רגמו ומומכמים מגמים מגמים מומ כמ"כ מר"כ ומכלי
לקיים מומ"מ ומגמ ומגמומ מגמר ומומ מכמלו
ומומ"ג לונים ומומ"מגמכר דגמ רגמו מומ כמ"מ ג' לונין
מים כיון דגמ מגמ מלים ומן מומכים ל' מרמ"ם מגמ"ם
מגמ"מ"ם ומגמים מגמ מלים מכמ מכן
מלכם ד"מומ ג' לונים מכמלו
מלים מומ מגמ מגמן מומ ומגמ
מגמ"ם דגמרים מגמגמ ג'
מגמקמי מגמ מגמ מ"מ ג' לונים
ומומ"מ"ם : "מ"מהר מכמלו
מל רגמו ומל רומו ומ"ב
מגמים רגמו ומגמגמ מגמ"ם
דגמגמ ומגמ ומגמי למגמ
ומגמנים מן מגמי מגמומגמ
מגמ מגמגמים : "שלשת לונין
מגמ מגמקמי מגמ"ם דגמרים
מגמגמ ג' : והספר ומירים

מקרצות נושכות זו בזו ובכרות נושכות זו
בנו חאופת חמשה על גבי חמישה ער שלא
קרמו בתנור וקילית של מים המחולחלת
ורתיחת גריסין של פול ראשונה ורתיחת
יין חרש ר יהודה אומר אף של אידו ב"ש
אומרים חבור בשבול יום ב"ת אומרי אינו
חבור ומורים בשאר כל השנה או בין קלות
בין חמורות: ב המבנים חלת על מנת
שלא להפרישה חאופת המשה ע"ג חמישה
משקרסו בתנור וקילית של מים שאינה
מחולחלת ורתיחת גריסין של פ ל שניה
ורתיחת יין ישן ושל שמן לעיל ושל ערשים
רבי

בשבת ר"ל דלא מסיר לפו בכדי שכי דלקמן אמר דמלוה
לב"ם וכו' וכ"כ מר"ם ומסיים מ"ר"ם ומה דנקט מב ל
יום אמוסרכשבת דל"ם דאמר בשבול יום שני מבור ת"כ
וכינגא בזה דבוקת לבים בתנאי בשם מרמב"ר
בשבת ב' ס"ק דמבשרין
ומס מ"ר מסכ"ם לפרמב"ם
ולא פירשו מעמא אמי
מלקים כן אלא לאיכך
ומרמב"ם לא פירשן שם
דשם דלקמן ומודים וכו'
מלוה כמיקמיוכן כמב
בשבורו מ"מ מסם"ם ומולי
מכבים שמדרש בשלא
מלא זו בשבים ומלינו
שם ומדר כשלנו מלמרות
ביקל ומדרן דביבוסקדוש
בן כל שלא בשבי מעמ
כ"ל: וקוילית של מים
כמב מר"ב מקנף ומרמים
מעולא בשים קוליה מעמ וכ"כ מר"ם נם מרמבים מע'
בזובמ מקולי מוש מבקר בן מוד מסמני כמו נגנל מרמ'
ומיינזכמי מר"ב מסכ"ם מ"ם רמולין ומרמב"ד מי מ"קולי'
בר מסומכינו מיס(מיינבמי מר"ם מסכם ג"מ"נדמר
ומ"ם מס)יים בבב בבוליה מסרוש בבנסנו ומבבבב
מע מים ומבול יום מבנב מלומו ומבוב מיבו מבור
לעיסת"ב: הראשונה מירב מר"ב מרמיבם
ומסומם וכו' ולא מסר"ם מי מבמרמיבם רמטומם מדיין
לא בשמומ מבדיים לת"ך מערק ומזי מלול ומבינע
מרמיבם לא מזי בבונע בגריסין מבל מרמיבם מביים
מז מתומו מגריסים ובעמם מערק עב ומסיב מבור
ומבונע מרמיבם לעמלם בבונע בגריסין מבמן מ"ב:
ר"א מם מל מזרו ולא בע מר"ב מלבמם מפי בדבבב
בעמבים דלקמן נמי דמלוה נמי רלונבב
דמין מלבם נם בפי מרמב"ם לא בבנם מבם מלבם
בשבים זו ומרמם מזם דמילדליבם מלונבם בדלי מלא ומסיבם קבלם בידו דבשם נמי מלינו ומ"ק לא מסיב
לים מבל לא מלינ ומ"ב דבלמוקמלונבם: מבם מם קמי מר"ם בבמים בזובבבמי קנבם בבדק בבדם דביבורים
ובבבורו מ"ם מבם"ם מבם לדרי ומודם לא מבים מב"ם: קלות מי מר"ב רמסוקו"ב מר"ם ומיין בר"ם דלק'
ומל מרמב"ם מל מבמ"ם מבמם דקלות מומן מבן מרים מבבוקבמוב מם"זבים: ב ר"א מם מל מומם בבן
דמבים מ"ק למעמי בבמבים בדקמי ומלמרבים מבמם לים לבר"ב ומרמב"ם דלומם מל מרבים ולא מל
בנמם קלבר ומבם מל ומלינ

מלמיבן

בקרבות מביבות מל מבים מבם מבבו ובמלם מבבום
מבלולים קרוים בקרבים לוקרן מבמן בם ובבל
מבי דבמיב מבם מבלונבם דב"ם וב"ם דמיבם קיים
ומבלם מבים בבדיים מבום דמלום לבים
מיבן מבור לא בבבול יום
ולא בבבר מומבם מבל
מבי דוק בבבול יום מלינ
מבל בבבר מומבום מולם
בדקבי מיבם: מבים
מינם דבם: מר מלם קרמ
בבבור דביינבבבקו בבבן
מבם מרי מרמן בבבדם
מם מבינן מדונבין מילבן
ודמי מבידם לבבדילם:
ומלים מל מים מבנב
ובדמיבם מבילם בבים
מלים מבם ומם בבנב מבול
יום בבומם דמיבם לב"ם
לא מני מבור ולא בבבלו
מם ס: מבולבלת בבבדים מלולם מבבבים ומיבם
מינבת בבים מלם בבבנות: מרמבוב מרמיבם דבבוב
מל מרימן מיבם מובבבם מל מרבים: ר יסודם
מומר לם מרמיבם מל מורב בבי מלינ ב"ם וב"ם מי
מוים מבור לבבול יום ומי בבב מרמיבם בבלו בבב
בבומו: ומודין ב"ם בבבר בל מים מ זם דבוי מבור:
בין מלים בין מבודות מלות דבבין לבומבם מבודות
מב מומבם ולומם בבבול יום מלינ לבי מבבר מלם
מומבבם ומיבו מבר מלם מבדב מבם: ב מבבבם
מלומ מ"ג ומ"ם מלם לבבדים מלם לבבדילן מ מזו:
מבבבו בבבור דמבבר מבין מרבן בבבדם ובבבדילן
דמיבין בבו מבים מומ מבימן מדובין ומוב מינבדילן
ומ מזו לבולם: ומל מבלבולם בין מדם בין ימן:

מומם

מבבבים מ"ק לבבבי בבי מלינ ומ"ק לא מבים
בבבבב ומ ומדבם מזם דבילדליבם מלונבם בדלי מלא ומבים מבבם מלינ ומ"ק לא מבים
לים מבל לא מלינ ומ"ב דבלמוקמלונבם: מבם מם קמי מר"ם בבבים בזובבבמי קנבם בבדק בבדם דביבורים
ובבבורו מ"ם מבם"ם מבם לדרי ומודם לא מבים מב"ם: קלות מי מר"ב רמסוקו"ב מר"ם ומיין בר"ם דלק'
ומל מרמב"ם מל מבמ"ם מבמם דקלות מומן מבן מרים מבבוקבמוב מם"זבים: ב ר"א מם מל מומם בבן
דמבים מ"ק לבבבי בבבבים בדקמי ומלמרבים מבמם לים לבר"ב ומרמב"ם דלומם מל מרבים ולא מל
בנמם קלבר ומבם מל ומלינ

נטלו את הראשונים ונמצא על ידי קיסם או צרור ידיו טמאות שאין חמים תאחרוני מטהרים אלא חמים שעל גבי חיר רשב"ג אומר כל שהוא מברית חמים מחיר: ג תידים מיטמאו ומטהרות עד הפרק ביצר נטל את הראשוני עד הפרק ואת השניים חוץ לפרק וחזרו ליד שחורה נטל

נטלו ידיהם קיסם וכו' ידיהם מלכלך כלומר כמו שהם מלכלך כמו שהם (ופסו מוקנסכיותין לפסול את מדרשם בעצמן ומלא לאכול כמן מולם (מלא) מלא מרקם כ"כ מכלכלו) וקם מלאו מרשמוכים מטמאים כלומר מורידן מכם מז ישם ומלכלך מלאים מעמכו מן מעמין. נגע מכיים ומדיה מ"מוק' מעי מסם מטומטם מעם מ זיעם ומלכלך (וכמלאו מידים בקיות וזמו מכיי' מעמ ריים מת מעים מעל מידים כלום' מדיקים מת מעמ מוקם עם מזיעם ומלכלך כנכמ מכלכו) מעל מידים כ"כ

נ"ל מ"ם קמ"כ כמס מלמ"כ ד מלא מלדידים מס מרכיעי' מריך מיסמיק ולא מנ"כ מסיעת מת ומיקן לת מפוסק' לעי' מרמס נעיכי מס מכמנמי לעיל מכיון מסמעמת מין מסמידים מוכ מין למטול מל מס מנס מס מעמו ומכמרמן ומיעך ישמ מין מעים מעמס כמסרומידים: שאין מים מעמרי' מסמרים מלא מעים מע"ב

שיד מירס מר"כ ולא מ"ס מע"ב נרור וקיסם מכמעמו מעמת ידיו ומחזרין ומטמאין את שיד נ"ל מ"ם קמ"כ נמס מרמ"ם ומ"ם מר"כ מ"מירס לאר ומכמנ"ם מל ידיו קיסם או צרור ומכל דבר מסומן מומסמע מכיאות מרמב"ם ומר"ם כל מסומכין כנוס מוכנין כידים מ"כ ומכים מייתי לא מ"כ מבמר דקק' ונגרם כידים למילין ומך מעמיקם מרלף מ"מ דברכים ומ"ם מר"כ מעמ' מכמן מל ידיו מיס מכיי' מרמכים מלא מ"מ מכמל מרמטוכי' ומכמ' מ' דבר מוכן ומזמירו ומכמל מת מכיי' כו' מ"ם מר מ"מסין מעים מכיים מטמרים מלא מע"ב שיד לא מידים מעמכן מכמ מרמכים ולמסמים כמי' דיסם דעמכי' דלמ"ל מכל מירס מר"כ דמתם מת מכיים כמ"ם למסר מפרי מע' דכרמסן: יס לא מני ומעמרם כמי למעמי' דמרים מכמ"ב דנגרך למכיים מכל מעמר לומר דמיכו דלא מני מסיקמים מרמטוכים מיס זרין וכי כמל מלישן מכר מל מרומס מעמ מכל למכין ידים מכמן מכר כמסרו מומיל ומעי מעירי מזרס מלא מכמ מסיס מליסן דבר מסומן לא כמסרו מרמטוכים ומת מכיים לא כמו למסר כלל:

רשב"ג מ"ר כלמסומ מכדיית מעים מסור מ"מר"כ כנון ינמומים מרומים כו' מ"ם כמלו מל מידים כו' מיכן מוכנין ומין מלכם כרמ"כנ וכ"כ מרמכ"ם וכמור מ"ם קמ"ב כמב נרור מו קיסם מו מומ דכר מסיומכמיך מעים וכמב מכל מס מ"ר מרמ מומ כרי לכלול דבר מומ מכליית מעים כנון ינמומ' ומכיומ כמס ולמסמוקי מרמב"ג כו' מלא לכמ"כ דומכים מעמע דמלכמ כו' מיכ וכמו מכמנמי כמי' ק"ם ולכך מ"ל מלא כמב כן מלא למסמוי מסר דכרים מסיכמ מכרייתם מיס מכ"ל ומכי כבר כמנמי מעמכמ ז"מ"ו דמקומות דלמר"ם דמסק מס כמק:מות דלא מרמב"ג לעכין מסיכו מעמע דומי דלדידים מין מלכם כמומו כמסכילין ב"כ וכן מכמ לעכין מכיכמ ולכך דברי מסור מפומדים כמ"ל דמכ"ל ולכך לא מומכיר מסור לעכין מכילא מ"ר מעמס דכיון דמיכן כידים כ"ם מ"מיכו מ"מי לישול ידיו ומעמ"ו דלכל נומו מין מוכלין ומומי דמיכמ לעמעמ מל מרמב"ם מכמון זמ כמו מכמנמי מס וכן מל מס"ע מכמסך מ"מית:

ג עד מפרק מ"מלוקמ כין מומסקים לזרלף מד מפרק כלמיד מדמקכם מל זרוע ולמרמס מד מקום מיכור מסמכמוק לרלף זיל ומיסו לנירסת מרלף מף למרמ"ם כמרומעמ מל מקכם ומכי מכיק דמף למולין רמוי לכמונ כזרלף: ביצר כמל מת מרמ"מוכים מל מפרק כו' מירס מר"כ דכיון דר מ"מיכים לא ינמו מוק לפרק כו' כיסול מעכין מלין מידים מומ"מים מקמים מלא מל מפרק (מפרות) עא א מכל

נטל את הראשוני׳ ואת השניים חיץ לפרק
והוזרו ליד שמאה נטל את הראשונים בידו
ארת ונסלק ונטל את השניים לב׳ ידיו
שמאות נטל את הראשונים לב׳ ידיו ונסלק
ונטל את השנייה לידו אחת ידו שהורת
נטל לידו אחת ושפשף בחבירתה שמאה
בראשו או בגוחל שחורת נוטלין ד׳ות׳
זת בצר זה אוזת ע׳נות ובלבד שיבואו בתם תמים: ד׳ ספק נעשה בתם
מלאכת ספק לא נעשה כתם מלאכה ספק
יש בתם כשעור ספק שאין בתם כשעור
ספק שמאים ספק שחורין ספק שחור מפני
שאמרו ספק הידים לישמא משמ׳ ולישחר
שחור ר׳ יוסי או׳ לישחר שמא ביצר חין ידיו
טהורות ולפניו שני כברים שמאים ספק
נגעספק לאנגע

היו

נטל את הראשוני׳ ואת השניים לידו
אמ׳ כו׳ ידיו מעשות כמ׳ סר׳ כ
כל יד ויד כו׳ דשים שמ׳ נוס
מסמלין עיס שמ׳ מכרש׳
כן ל׳ מל׳ ומנ׳ מעמיק לך
ומרשם דמסיים ונס מס מיד:
נטל לידו מסמ׳ ומסמס
נקנרקס מעמס מיסמ
מסים כמכ׳ מדרים כמל מס
מרמוסים לידומסמ ומלך
ומכמל מס מסכיים לסמיסן
דמכמלס כמל לסמ׳ים כלל
כ׳ם דמעמס יכ׳ל דלס מקמי
לס מלס לסמקי כמדס כרמסו
מו׳ ומכוקל מסורס: נושלין
ל׳ומ׳ים כנדים כמ׳ סר׳ כ
ומין מוסמין כו׳ מסוס מעמ
כמעמו כמכמלו מ׳ר׳ים ליר
ים לפי מסס כלס כמ׳רנמ
יד מסמ מכו׳ומוסכין מומס מרמכ׳ס נמ׳ים מר׳כ ומסוס
מעמ לס כמלו מן מרכ׳ומ׳ים דמס מים מני׳לוג לס׳ ומכן
לפ׳ל כמ׳ק מקני׳לוג לל׳ ולס לתעמס כמנמ כמסמעמ
מולך ומומך מים מל ומ׳יסס (מס) כמכמלו מנ׳
כמסר מ׳ריין כמלי׳מכ׳ים מסכ׳ כמ׳לס לפכי׳ מסמקו׳כ׳
ומסמ׳ים מסורוס מר׳ס: ד׳ מפני מעמרו כמכמכ
מזרוס מ׳ר מסמס ז׳ו׳לס: הין ידיו מסורוס ולפניו
מכי כברים כו׳ומן מנ׳ים מרמכ׳ס כמ׳לרמס׳ס ומסו׳
כמס לידיו מסמ מעמ ומסמ מסורס דמעמ

מעמים מן ומ׳ומרים ומעמ׳ים מ׳יד מכנמ׳ס כמן מס׳נ דכל כמס דלס מסמס כמסמוס כי מסמס ומזר
ומכנמ נרמ מס׳: כומ׳ים מרכמס ומסמס ומ׳ כנדנ ומין מוסמים מכוס מרנמס דכרים מכוס מס׳מ מעמו כמכמלו
מ׳יד ומ׳ ליד ומ׳ ומעמ׳ים לסמ כי׳ מ׳ים מכמסמ כמן מלמכמ. ומכוס מעמ לס כמלו מן מכלי ומכוס מעמ לס כמלו
מן מרכ׳יים: ומלנד מ׳ילמו ידים מלס מ׳ים מס מכ׳ים מס. ד׳ מסמ כמעמ כמן מלמכמ דמלמכמ מ׳ים מלמ מ׳ים מלמכמ׳ו
כדמכן כמרק קמ׳ מעמ׳ים מ׳ומ׳ים לכמ׳לס מ׳יקן מסור מ׳ילו׳ים כמ׳ים מכמל כל מכך מ׳יקות ומ׳ומו מסמ
ליסכר דמלנ׳ כמ׳יסמ רכמן ור׳ומ׳ ומין מלכס כ׳ל: מסמ ידים ל׳יסמ ולמעמ לקמן כמ׳ך נכמ מ׳מ׳לס: מכי
כברי׳ מעמ׳ דמוכלי׳ מעמ׳ מעמ׳ מ׳ מ׳ידי כדמכן לס כ׳נ כל מכומל מ׳ מעמ׳ מעמ מ׳ידי לפ׳ומ׳ מכי׳:

מכנ

הני ככרים הטהורי׳ בשל תרומה איירי שהידים פוסלות את התרומה: הידים כמות שהיו והככרים כמות שהיו והספק בטומאתו וטהר ר׳ בספקו:

המכניס ידיו לבית המנוגע ידיו תחלות פוסלות אחד בחולין דראשון עושה שני בחולין ומטמא א׳ ופוסל ב׳ בתרומה ומטמא שנים ופוסל שלישי בקדש: כל המטמא בגדים בשעת מגעו כגון הנושא נבלה ובועל נדה וכל הני דתנן במס׳ כלים זבים המכונה כ״ג מטמא בגדים בשעת מגעו: ובי מאיך אמר להם להיות הלין ראוי להיות תחלה אלא המכונה כלל המטמאה והם כנגד ידיו בשב מטמאה כשאר כל גופו הלכך אין בידי׳ להיו׳ ידים תחלה חוץ משהכניס ידיו לבית המנוגע מזה הככים ידיו לא כשאר כלו ומטמא׳ בגדי׳ בשעת מגעו מטמא׳ הוא מה״כ אב הם עושה למטה בגדים ולהיות אין והכי אינו חשוב אב ומטמא לטמא אדם אבל מטמא את הידים מ״נמו כו להיות תחלות ואין הלכה כר׳ עקיבא: את המטמא בשב המטמא כלו׳ אוכלים וכלים שנטמאו בשב המטמא מטמאין את הידים ולא אוכלים וכלי׳ שנטמאו במשקין דאין הני אלא הני והלכה כחכמים: באב הטומאה המטמא. של חבור בשב הטומאה או כמשקה:
ב כל

דספק צריכא למתני הני ככרים אע״פ דהני נכולהו הני ככרים אע״ג דבשר בשיה״ש לפסוקיהן:

פרק ג א המכניס ידיו לבית המנוגע וכל הני דנפרקין דמטמאי׳ את הידי׳ לא אלים דבר זה חוץ מכחכי הקדש כמ״ש כשהבי׳ דלקמן שכל גוירתן דמפי׳ ידים שמשורות בודאי כמכנתו בכלי כשמאו ונפלו ידים רל״מ דבר כמקם ידים היא כמ״ש הר״ב בפ״ק דהבנת והכי שוכחא לא מדברי הרמב״ם פ״ח מס׳ הכוח שטומאות וכן הכיב כמי המם מגול וכותב למוקפסי׳ ופ ד הלא כהכו בעמכם: כל המטמא בגדים כו׳ עיין כפי׳ הר״ב דר״פ בקרא דזבים דאלם אינו מטמא להכי אליבי הידים: בשעת מגעו עיין מ״ם בר״פ בקרא דזבים: ובי היאך אמר כו׳ כתב הר״ב הלין ראוי כו׳ ול״ל פר״ח כלו׳ מה שלא שבינה שייכותו דלא אמר ונ״ם הר״ב שלא שככים ידיו לבית המנוגע כו׳ כדתנן במסכת נ׳ פ״ב דכנעים: את המטמא בשב המטמא׳ כו׳ וכתב הר״ב ולא אוכלין וכלים שנטמאו במשקין וכן כ׳ הר״ם ולפי׳ הלין כלים שקבלים טומאה עולר אלא משקין כדתנן בפ״ח דפרה שהם ס׳ להכי הוליך למרה בן ולגנ בקם אוכלים שהם׳ שאוכלים שנטמאים בולד שהרי בהן אינו ראשון והכי כו׳ כדתנן במסכת טהרות: אמרו
(טהרות) עא ב ב כל

היו ידיו טמאות ולפניו שני ככרי׳ טהורים ספק נגע ספק לא נגע היו ידיו אחת טמאה ואחת טהורה ולפניו שני ככרים טהורים נגע באחד מהם ספק בטמאה נגע ספק בטהורה נגע היו ידיו טהורות ולפניו שני ככרים אחד טמא ואחד טהור נגע באחד מהן ספק בטמא נגע ספק בטהור נגע היו ידיו אחת טמאה ואחת טהורה ולפניו ב׳ ככרים אחד טמא ואחד טהור נגע בשתיהן ספק טמאה בטמאה וטהורה בטהורה או טהורה בטמאה וטמאה בטהורה הידים כמו שהיו והככרים כמות שהיו:

פרק ג המכניס ידו לבית המנוגע ידיו תחלות דברי ר׳ עקיבא וחכ״א ידיו שניות כל המטמא בגדי׳ בשעת מגעו מטמא את הידים להיות תחלות דברי ר׳ עקיבא וחכמים אומרי׳ להיות שניות אמרו לו לר׳ עקיבא היכן מצינו שהידים תחלה בכל מקום אמר להם וכי היאך אפשר להן להיות תחלה אא״כ נטמא גופו חוץ מזה האוכלין והכלים שנטמאו במשקי׳ מטמאין את הידים להיות שניות דברי ר׳ יהושע וחכ״א את שנטמא באב הטומאה מטמא את הידים בולד הטומאה אינו מטמא את הידים אמר רבן (שמעון בן) גמליא׳ מעשה באשה אחת שבאת לפני אבא אמרה לו נכנסו ידי לאויר כלי חרש אמר לה בתי ובמה היתה טומאה ולא שמעתי מה אמר׳ לו אמרו חכמי׳ מבואר הדבר את שנטמא באב הטומאה מטמא את הידים בולד הטומאה אינו מטמא את הידים: ב כל

ס״א לי״נ
ס״לובמה

הכתו׳ בגולר הדבר כו׳ כלו׳ איך גר׳ לפסקא כיכ״ר עמודם הדבר שיהא עקרים :

מי כל שיוסל את שקרועה מטמא את הידים לטיות
מכיות אפי' בלא כרבנן דלעיל דאמרי
בזלד שטמאה אין משמא את הידים אלא כרבי יהושע
בן קרחה דברי רבי יהושע ר"מ: והיו עמאה את
מגרעה דברי רבי יהושע ר"מ ורבנן"ס
ולא פירשו בעלי קשיירי
כרשה לבקרוה עלינו
ומסיק כתנו דאין אלכה
כר"ל ואלו מלונקיישן לקדם
דוקא שם מקום לן מכה
בעסכה ב' ס"ג דמכנה
לקדם עמאה שיל את
מגרעה ומסקה מרבנ"ס
מס"מ מ"מ מכות שמוקמו לו מלונקיישן דמכה לקרוקה
שר"ם מי' לקדם ומיקרי רלים מסוגים מס"ם דמגיגת
לאמקמי' דמקה מיקמי לה לחל נקה דמכה וע"ל מיכה
קוסים מלמר"ב ומרבנ"ס דמיים לא מכרמה כולי מלי
דמע"ג דמ"ם מיקמי לה לחבין קודם ביון דבלמן מכי
מדמי מעמי דנמי לקוויי לה לא מם לעיקי ולעיקר דלא מיירי לקדם כלל. ומין לפריך כוס: אבר לפס
ומלא כתבי מקדם כו"נמ דלא מיירי מסוכל מוכל מבי מכי (כדעכן בעסכה ב"ב דמסרוק) מכוים דמסול בגוים
מאכי מל"ם: כתבי מקדם מיין כמסק"ו דכלים: משמאים את הידים ונמעיך מי' מיל"ב מסן מלא לבנ וכ"כ
מרבנ"ם ומע"ג דלא מכלוס נלא דבר בס"ק דסנק ומלא נס"ק זכים ומו דמ"כ מסו לסו מבי מלא ומק קוס"ם דמסו
לסו מלא מכיסו מע"ר"ם"ק דסנק דק"ל מקוסים מכל מרבנ"ם כתב בתבי' דלקמן דכלי לסמיר מנזירה מל מסמר
מיסמל מקרוקה מסיס מלא מדבר נזרו כמי נזירה ו מכתבי מקדם ומסמו מידים ומיס מכמרקין ב"כ כלו' ובולס מלא
נזירה ובן מרמס נ"ס מלסון מר"ב כמסמ"ו דכלים דנזירה דסמר מ מלות מידים מסמכה לנזירה מל מסמר מיסלות
מל מקרוקה ומ"ל מכתי מסמי לא מי' מר"ב בן מלא דבר אל כמ"ם עוד מרבנ"ם אל ומסר מנו רס מומס נזרה
יוסר כוללת מעכה (מסמיק מל) מסמכין מוס מולו ומיס מכל מידים מכיות מומלות מל מקרוקה כין כנמו וכמסר בין
לא כנמו ומלא מיס מכמיס מלא דבר כמו מכמרמו כמוס זכים ובן נמר מס"מ ב"כ מכל מקמ דמכתי לעכו לידים
מכלים מעמה מסר דמס ב"ל לעיכה לידיו מסורות בודמי דמיינו מיד לסמר כמילס ולא מסים דמתו וכי מכמו
דלמיל כמ"ם מכרים וכ"כ מסו' דמתי בונמ מסיך לכמילס נזרו מלים מלא מלקות"כ. ולמון מרבנ"ם נמ"ם מס מכנוס
מסוקמס מר מסוכה מיו מכיסים מכרוס מל מקרוקה בנד מסמריס וכו' לסיכך נזרו מכל מקרוקה מסנמ בסמל מכתבי
מקדם וכו' ולמעוד מלא מי מסיו ידיו מסורות וכנמ בסמל מכתבי מקדם כמסו ומינסכיות וכו' מעמה כמי דנז רס
מו לידים מכלים מעמה מסר דמס' מסורות ודמי מיס ומסמ' מלמי זס מיל למרבנ"ם לכתוב נזירקנזוכמ"ם נמ
מכמו דקמ מסיב מעמ ומן מלו מכמרקין לעיל כמ"ם כרמס מס' מנודרומין מכל מל מרכה למסמיכה לנזירה מסמ
לקרוקה דקיכה נזרו נמ לידים כמ"ס כמ' מעמה וכמנמ מכמיו דמרה קוכין לדוכמ דמ"ל לעכיה מלא דבר
ביון דמ"מכין נזירה דמעמ ידים לנזירה מו לידים מכלים מעמה מסר מ"ג דל"ק דמ"כ מוו לסו מכי מלא דכמ
מיסמ מל דמו מס מסר לקרוקה מרמ נזירה מיס מכל מלא מיס לסר"ב ומרבנ"ם לקרס כך כמנמ מכמ"ק נמ כמוס
זכים וכ"מ: ולא ר"ם מד"ם מל מר"ב ומ מלוס ידים מכלמסוקמות מלא"ם מיס דמלמס מ"ק מ"ריכין ידיה
ומ"ב מרבנ"ם ומ"ל מל מב"ידים כמי מלא דבר כמ"ם מר"ב ומרבנ"ם כמוס זכים

ב בל תפוסל את התרומה משמא את הידים
לחיות שניות היר משמא את הברתה
דברי רבי יהושע וחכמים אומרים אין שני
עושה שני אם לחם והלא כתבי קדש שניים
משמאים את הידים אמרו לו אין דנין דברי
תורה מדברי סופרים ולא דברי סופרים מדברי
תורה ולא דברי סופרים מדברי סופרים:

ג רצ"ע

ב כל מפוסל מל מקרוקה דמייכי מכי לסוקמס מסוס
מיסל מל"מי בקרוקה: מיל מסמס מל מכרקה מי
מסיקה ילו מל מסמ מכמס וכנמס כילו מסמרת מסורה
כמסמ ומגרו מסיין מסמ: ומלא כתבי מקדם מנזרו
מליין לסיות מכי לסוקמס
ומסלים מל מקרוקה ומן
מסמ"ין מל מידים מכונעו'
כין לעסוקן מכיות מלמס
מכי עוסה מכי: ולא דברי
סופרים מדברי סופרים
ומוקמס ידים כלל מס מ"ן
מדברי סופרים מיס דמלמס
מיקן מזונין וידים וכתבי
מקדם מסמ"ין מל מידים
כמי מדברי סופרים מלא דבר מנזרו כו ביום ומין בכים
נו מקו לומר כמס מעביכו בכתבי מקדם מסכי עוסה מכי
מכי כמי כמסר ס מסוס ימ"ס מכי עוסה ב' דמלי דמקין
מקין מלי דלא מקין לסמ ן מין מלכה כרבי יהושע:

ג דמוסוס

אמר לפס ומלא כתבי מקדם כו"נמ דלא מיירי מסוכל מוכל מבי מכי (כדעכן בעסכה ב"ב דמסרוק) מכוים דמסול בגוים
מאכי מל"ם: כתבי מקדם מיין כמסק"ו דכלים: משמאים את הידים ונמעיך מי' מיל"ב מסן מלא לבנ וכ"כ
מרבנ"ם ומע"ג דלא מכלוס נלא דבר בס"ק דסנק ומלא נס"ק זכים ומו דמ"כ מסו לסו מבי מלא ומק קוס"ם דמסו
לסו מלא מכיסו מע"ר"ם"ק דסנק דק"ל מקוסים מכל מרבנ"ם כתב בתבי' דלקמן דכלי לסמיר מנזרה מל מסמר
מיסמל מקרוקה מסיס מלא מדבר נזרו כמי נזירה ו מכתבי מקדם ומסמו מידים ומיס מכמרקין ב"כ כלו' ובולס מלא
נזירה ובן מרמס נ"ס מלסון מר"ב כמסמ"ו דכלים דנזירה דסמר מ מלות מידים מסמכה לנזירה מל מסמר מיסלות
מל מקרוקה ומ"ל מכתי מסמי לא מי' מר"ב בן מלא דבר אל כמ"ם עוד מרבנ"ם אל ומסר מנו רס מומס נזרה
יוסר כוללת מעכה (מסמיק מל) מסמכין מוס מולו ומיס מכל מידים מכיות מומלות מל מקרוקה כין כנמו וכמסר בין
לא כנמו ומלא מיס מכמיס מלא דבר כמו מכמרמו כמוס זכים ובן נמר מס"מ ב"כ מכל מקמ דמכתי לעכו לידים
מכלים מעמה מסר דמס ב"ל לעיכה לידיו מסורות בודמי דמיינו מיד לסמר כמילס ולא מסים דמתו וכי מכמו
דלמיל כמ"ם מכרים וכ"כ מסו' דמתי בונמ מסיך לכמילס נזרו מלים מלא מלקות"כ. ולמון מרבנ"ם נמ"ם מס מכנוס
מסוקמס מר מסוכה מיו מכיסים מכרוס מל מקרוקה בנד מסמריס וכו' לסיכך נזרו מכל מקרוקה מסנמ בסמל מכתבי
מקדם וכו' ולמעוד מלא מי מסיו ידיו מסורות וכנמ בסמל מכתבי מקדם כמסו ומינסכיות וכו' מעמה כמי דנז רס
מו לידים מכלים מעמה מסר דמס' מסורות ודמי מיס ומסמ' מלמי זס מיל למרבנ"ם לכתוב נזירקנזוכמ"ם נמ
מכמו דקמ מסיב מעמ ומן מלו מכמרקין לעיל כמ"ם כרמס מס' מנודרומין מכל מל מרכה למסמיכה לנזירה מסמ
לקרוקה דקיכה נזרו נמ לידים כמ"ס כמ' מעמה וכמנמ מכמיו דמרה קוכין לדוכמ דמ"ל לעכיה מלא דבר
ביון דמ"מכין נזירה דמעמ ידים לנזירה מו לידים מכלים מעמה מסר מ"ג דל"ק דמ"כ מוו לסו מכי מלא דכמ
מיסמ מל דמו מס מסר לקרוקה מרמ נזירה מיס מכל מלא מיס לסר"ב ומרבנ"ם לקרס כך כמנמ מכמ"ק נמ כמוס
זכים וכ"מ: ולא ר"ם מד"ם מל מר"ב ומ מלוס ידים מכלמסוקמות מלא"ם מיס דמלמס מ"ק מ"ריכין ידיה
ומ"ב מרבנ"ם ומ"ל מל מב"ידים כמי מלא דבר כמ"ם מר"ב ומרבנ"ם כמוס זכים

ג רצועות של תפילין המחוברו' עם הידים דכשגזרו על הידים שיהיו טמאות משום ספק שנוגעים עם התרומה גזרו נמי על הידים שנגעו ברצועות של תפלין. ר"ש סובר כרבנן שלכ' כר"ש: ד שלמעלן ושלמטן דסברי שהיא שהרי כלה כתיבה לעצמה עם הספר שנכתבו ולמטה ממנו: שנמחק. ונשתייר בפחות מספר צריך שיהיו בהן כדי לגלול כל הספר כלומר כשיעור היקף של כל הספ' שהספר עומד בתוכו והוא כנגד דוגמא דפנות דכורכים אותו אצל כלפי הפה וכסופו כדי לגול עמוד נוקא כשאין שם אלא קורא לכרוך צריך לעשות כן אבל שעדיין קורא בגליון ובסופו כיצד צריך כדי לגול כל הספר בה הוא וכדי לגול עמוד בתחלתו שהוא גולל לתחלתו כשהוא קורא שניהן ובכלל זה שהוא קורא ספר לגבי' וכתובים ובכל עירי הם דאמרינן בפרק קמא דבבא בתרא ועושה לו כדי לגול עמוד בתחלתו וכדי היקף של ספר בסופו: ה פרשה זו כתובה שלא במקומה ויש פרשה שהיא כספר בפני עצמו וכן ספרו כשהם מונה עמודים שבתורה אלו שנים מכבי קורות מספר וידבר כבלק להלכה חלקים והכתובים ספרים לקרים שרי שנים: מגלה שכתוב בה כלומר יריעה של ספר תורה כיון שכתוב בה פסוקים וטמאה אותיות כשקדשה וטמאה את הידים: קהלת אינו מטמא את הידי' שהכי שכבתו של שלמה היא ולא ברוח הקודש נאמרה: כדברי

ג רצועות תפילין עם התפילין מטמאות את הידים רבי שמעון אומר רצועות תפילין אינן מטמאות את הידים: ד גליון שבספר שלמעלן ושלמטן שבתחלתו ושבסופו מטמא את הידים רבי יהודה אומר שבסופו אינו מטמא עד שיעשה לו עמוד: ה ספר שנמחק ונשתייר בו פ"ה אותיות כפרשת ויהי בנסוע הארון מטמא את הידים מגילה שכתוב בה פ"ה אותיות כפרשת ויהי בנסוע הארון מטמא את הידים כל כתבי הקדש מטמאין את הידים שיר השירים וקהלת מטמאין את הידי' רבי יהודה אומר שיר השירי' מטמא' את הידים וקהלת מחלוקת רבי יוסי אומר קהלת אינה מטמא הידים ושיר השירי' מחלוקת ר' שמעון אומ' קהלת מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל אמר רבי שמעון בן עזאי מקובל אני מפי ע"ב זקן ביום שהושיבו את רבי אלעזר בן עזריה בישיבה ששיר השירים וקהלת מטמאים את הידים אמר רבי עקיבא חס ושלום לא נחלק אדם מישראל על שיר השירים שלא תטמא את הידי' שאין כל העולם כלו כדאי כיום שניתן בו שיר השירים לישראל שכל

ובפ"ק דשבת איתא לתרומה אבל לקדש שלמה גזר כדאי' בס"פ פ"ק דשבת דף ט"ו וע"ב דלפר"ב וכרמב"ם אכני' נמי לענין תרומה פי' ס"פ כיון לסולמיטר דאין לכם עיקר בלל אן ספרים. סתמא ושלמה גזר: ג תפילין פי' כרפ"ד דמכות: ד גיליון שלא יוקא לך גיליון גדול בכתב עליו דיסמיך וכן כל חלק שלא נכתב עליו שמו' מחלק בעצמו כולו כתוב בקרא סוקו מחלק אבל כתיבה כשגיליון: שלמעלן ושלמטן וכו' ליכא למימר דלהכי עביד ומניח לכל חד לאפוקי הכין שלמי' פירי קמא שכתב בפירושו וכין שלמי' וככי קניא כפלג דסכת דף קל"ב הכין פרשה לפרשה הכין דף לדף שלא כרמה לי דס"ק מעין שלמעלן ושלמטן וכו' ולאפוקי כשהיכן מחוברין וכדעמא קמה נסכת וס"ב פרמב"ם כפ"מ' אבות הטומאות ומשנה כקם קנמן וס"ס לאיכך: ובסופו עם שכתב פר"ב דאמרינן בפ"ק דב"ב דף י"ג: עד שיעשה לו עמוד כי אמר יאמר בסיף כלומר שלא יעשה לו עמוד שיגללו בו הספר וקבלנא פוקקים לפי מדינו ופוללפי טפסה' שיסנו' פרקב"ס: ח בפרשת ויהי בנסוע פי' פר"ב לפי כו' ולשרש בעדוב כי' פ"ס עדוכה קיא בג' כל כקבי דף קי"ו וכרבי דלא כרמב"נ דשמא דס"ל דאין מ' עמוד' כמו שמוכרחי מחלוקה במסכת ד' פרק פ' דשבת: ד' פי' כו' ר' יוסי פו' כו' קיימי לה בס"פ פ"ק דמגילה דף ז' ושם קתני לעלמים דר' יהודה דשכא בשם ר' יוסי ושלמים דרבי יוסי דשכא קתני שם בשם רבי מאיר כ"כ פר"ם ומשר"ם כמ' דבריהם לו דשם לקדש ושכא לתרומה שלא ע"כ וזקן ס"ג ושכי סוס כמי בפ' דלק שהסכ' ב' ויש ספרים בשפשה ג"פ דזבחים וגם פירש פר"ש: כדברי

כרבי בין בזמן כך כמלקו וכן נעבדו לעבדן בזמן
כעבדא עמקא עמקיכסו לסיר מסירים וקמלא
מ"מ מקבלמו מיתם מכמכיסן מיתם מקלוקת אלא מכמכו
ונעבדו כמכיסם מיסמאו מת מירים ומיכו מעל דכבי בן
בזמן מכם רביכו מקרו לדבי
ר"מ מעמר מיו לאמבלקמרם
מיסרמל מל מיר מסירים כו'
זמלו נם לבן בזמן לא כמלקו
מל מיר מסירים מים לו
לרביכו מקרום למדר לבי
ר"מ מקרים לדבי בן בזמן
אלא לדבי בן בזמן כמי
מיתם מקלוקת כמיר מסירים
כמו כקמלא ומלא מליו ליא
כמיר מסירים ומעיל דבי
יומן בן יומת מכדבי בן בזמן בין לעבין
מעמלוקת בין לעבין בנער:

בן ביום מפרקין לעיל קמי מלקים דבי מעמן
בן בזמן דמיהי ביום מסומיכו מת ר' מלבור
בן מזרים כיסינם וכלעקום מכלמר כעמכם בו ביום מל
מזמן מיום כמער: כעכו
מעדו לעכיין לדמת מכין
מעמעים ומכין מעמרים
ונעדו מדין מל מי מרוב:
מריכת מרגלים מריכת
מסוים לרמינת מרגלים:
מכמדקת מסוך לסולים ומיכם
מקוקת מים כדי רמינת
דגלו מסת: מעמת מדרם
דמריכם קולם מכמדקת כמי
מין רגילים ליסב כם ומיקת
מרבי

שכל הכתובים קדש ושיר השירים קדש
קדשים ואם נחלקו לא נחלקו אלא על
קהלת אמר רבי יוחנן בן יהושע בן חסיו
של רבי עקיבא כדברי בן עזאי כך נחלקו
וכן נסרו:

פרק ד בו ביום נסנו ונסרו על עריבת
הרגלים שהיה מלרונין עד
ט' קבין שנסרקה שהיא טמאה מדרס
שרבי

מרבי

פרק ד א טמאת מדרס ל' מל' לדבריכם קולם מכמדקת כמי מין רגילים ליסב כם ומיקת מעמעים ימיכם עם
מלאכתם ומם לבר מיגם מפ"ב נם לדרם בזרקת מעמעים מזמם מדרם מכן מ"כם מעמקת
מנדם מעמם מדרם מעמעת ימיכם עם מלאכתם כדמכן בעכבם מ"מים דכלים מנם"ך דכלים מעכם כ"מדרם מר"ב
בדריכם זו מכמדקת מיכם דמוים מלם לכמיכם וכמלם כמדקת מ"ל מעיד ומעמם מלאכתם ומרים כתב ולל
מעמם מדרם כמ"כ מרכם לם מרכביכ כל כלי ומעמם כמם מעם מדכתיב מאר יסב (ומעמקת מר"ב כמכבב
מ"ך דכלים) ומדר מקמר מם מיכת לרבות מת מ"ו ולמוכים מת מלי מרכם מכיומת מ מעמעם ן ימיכם עם מלאכתן
ומזכיר מכי מת מלו מפין מעמעי ימיכם עם מלאכתן כלומר דבריכם קולם מכמדקת כמי רגילים ליסב מליו
ומכ' מדרים ככלים (כמכבב כ') מ"ומעי מרגילים לנום כם וכמכמדקת כמי מזיין לנים מעמעם מומעת מדרק
ומין מדים יומפין מ"כ מבומר מדכריו דנדמסוכם מוים מכור דבריכם זו מכי כמדקת לם מזיל לסום מלאכם
ומוקמם לו לסון מכרייתת מעמעים ימיכם עם מלאכתן ומו מיכם רמוים למלאכם כללומ"ם מוכרך לבדם דמת
דקמר מעמעי ימיכם עם מלאכתן מיכו קולם מכמדקת ומל כרמיכו מריכין מכו לומר דלם מסיו מעמעי ימיכם
עם מלאכתם כלומר כמעת מלאכם דמ"כ מם קולם מכמדקת מעמ מעדם מדרם מלם מ"ק מעמע מסיו כעמים
למלאכם מ"מעם זם מיו רגילים ב"כ ליסב מלים מלם מפין יכולים לעמות נם מלאכם כמיומכים מליו ובריכין
מיפמרולו מעוד ובמעם מלאכתיכו ומיקרם ודמי למלאכם כעמים ולפי' קולם מכמדקת מיכם מעמם מדרם מכל
מקר מכמדקת ימיכם רמוים למלאכם כמכמ מכמדרם ליסיכם כמו מסיומם עם כן מעמ מקולם מכמדקת דמוים
ליומכמכתי ולמיכך כמיכם רמוים עוד למלאכם למפרת ליסיכם ומעמם מדרם ומיומ מעמעם ימיכם עם מלאכתן
דנבי מיכם מעמעם מנדם מיכו מעמת מלאכתם רמוים ליסב מלים ב"כ ומין מומר לו מעוד ומעמם מלאכתכו ולפי
למזלם מעמם מדרם כך נריכין למדם לדבי מר"ם מרמ"מים ומן מכם דבי מר"ב דמכמ מכל מומ מים דמוק
מכבריתם מסיו דמ"כ מכמו כמדדי מיכם מעמע מנדם ומריכם זו מכמדקת ומ"מ מר"ב כמ"ך דכלים מעכם
ב"ומ מריומו מעמין מדכם מכי מת מלו מעמעים ימיכם עם מלאכתן ונריך מעם לומר דלנדרין מקמר ומם כמלמיתם
ומם כמלמיתם ולכך מדרים מר"ם מומ ומכב דכמ"ך דכלים מדים כמכין מומר דמ"ם מקר מכמדקת מוים לליסם מכל
מין מרמדין מולמל מלם מתן ומעמעת ימיכם עם מלאכתם דמיומו מפין מומרים לו מעוד ומן מומרים כדבריו
מם מבמקולם מכמדקת מ"ל מעוד מו מכל מכמדקת מעמעת ימיכם עם מלאכתן ומ"מ מקנת דמוק נם כן מלאם

מלאכתן

שרבי עקיבא אומר עריב' חילים כשמח:
ב בו ביום אמרו כל חזבחים שנובחו שלא
לשם קרבנות אלא שלא עלו לבעלים לשום
חובה חוץ מן הפסח ומן החטאת דהפסח
בזמנו והחטאת בכל זמן רבי אליעזר אומ'
אף האשם הפסח בזמנו והחטאת והאשם
בכל זמן אמר רבי שמעון בן עזאי מקובלני
מפי שבעים ושנים זקנים שהושיבן את
רבי אלעזר בן עזריה בישיבה שכל הזבחים
הנאכלין שנובחו שלא לשמן כשרים אלא
שלא עלו לבעלים לשם חובת חוץ מן הפסח
ומן החטאת לא הוסיף בן עזאי אלא העולה
ולא הודו לו חכמים: ג בו ביום אמרו
עמון ומואב מה הן בשביעית גזר דמרפון
מעשר עני וגזר רבי אלעזר בן עזריה מעשר
שני אמר לו רבי ישמעאל אלעזר בן עזריה
עליך ראיה ללמד שאתה מחמיר שכל
המחמיר עליו ראיה ללמד אמר לו ר"א עזר
בן עזריה ישמעאל אחי אני לא שניתי מסדר
חשנים מרפון אלו שינית ועליו ראיה ללמד השיב רבי שמעון מצרים
חוצה לארץ עמון ומואב חוץ לארץ מה מצרים מעשר עני בשביעית
אף עמון ומואב מעשר עני בשביעית השיב רבי אלעזר בן עזריה בכל
חוצה לארץ עמון ומואב חוצה לארץ מה בכל מעשר שני בשביעית
אף עמון ומואב מעשר שני בשביעית א"ר מרפון מצרים שהיא קרובה
עשאוה מעשר עני שיהיו עניי ישראל נסמכים עליה בשביעית אף
עמון ומואב שהן קרובין נעשים מעשר עני שיהיו עניי ישראל נסמכים
עליהם בשביעית אמר לו רבי אלעזר בן עזריה חזי אתה בסהנוממין
ואין אתה אלא בספסיד נפשות קובע אתה את חשמים מלחוריה מל
ומטר שנאמר תיקבע אדם אלהים כי אתם קובעים אותי ואמרתם במה
קבענוך

ומה מצרי' ומעמון ומומואב כל זמן שהם מקבלים מן הקרקע בתרומה ומעשר מכל מקום: גזר רבי מעשר עני בכל
מקום מיום עליית ישראל בארץ ובדקמון לפנינו תרומה ומעשר ומלא לא נתקן אלא אלא מכל
לקלן כל כך מעשר מכים מן ס"ק דמגיע דקנ': שאתה מעיד לפי מעשר מכיקרם ומ"מ מגל הרמב"ם
שנא' מיקבע אדם אלהים ונו' אמרו אם' מכיקרם אם כל

מלאכתן לפיכך מייבין מעשר מן הדין אם כן אלאכם ונטעתם מעשר
שוב יכול ליטב עליו ולכן לפיכך אין בקלם אלמין
כמ ומוסב ייטב עליו אלא אלא מעין אין ומיכם ומלאכם ואין
מיכם בדמי מעכי מלאכם אלמין מיקרים לו מעור
כנ' ומר"ב כתב מם בכלים
מ"ב מכמכמדקם מיכם רמוים
אלא מלאכינם ולמין מרמב"ם
מם מיכם רמוים לנם מם
ורמוים לכומקם ולימב מלים
כנ' ולמיכך כרמם לי מכלמם
מכדמק מרים מוס אלא מיכך
דמלי דמוקמם לו ליטבם
דמעמם' ומיכם מם מלאכתן
מעיקרם לאו קומים מוס
דמכוס מיכם מתקמם מכידמ
מיכם' למעכי מכי דומלי
דמיס רמוים למלאכם ומ"כ
מן מדין מיס לכו לסומים
מדין מדרם לכך מם' מעמם'
ומיכם מם מלאכתן ומם
ודמלי דמכ"ם מעריכם מדין
לם מלאכם כלל אלא ומיכם
בלבד מנדין מכו מרבוס
מיקם למומלם מדרם ונו
מיס דמם מרמב"ם ומכמיכם
מר"ב דכלים ומוס מיקם ולא
כמיומדמכם כרמם לי:
שר ע מוס' כנ' ומקם מקנ"
דכלים אלא כל"ם מר"ם:
ב בל מנבמים כו' ברים
מרק קמם דמסכת
ומכמיסמנים זו מנבמ ומנבמ
מאמרים לאר רבי מעמין בן
עזאי וכו' מכוים מם במסנם
ב': ג עמון ומואב מעמן
כמביעית לאין מרמב"ם
ורמוי לאונ"מרוע' ומעמר'
כמ"ל (מאמרנו מעמיכי' לנ"ג

שמעתי מן בית המקדש ונו' שם לא תעשה לכם מרכות
שמעים ומרקחי לכם ברכה עד כלי זה: ובשבא לי
בן דורתסקי' אמר! רבי אליעזר כלומר מ"ש לא היה אכל
מעכין מעכי מעקלין מעל כן ברכותו כמ"ש מ"ב כמעכ'
ל מ"ש דכלים כ"ב מרעכים:

אל תקיאו לעניכם אל
יפו לכם שום מעם
לעניני כעם מעיכים ומיקנת
משרי המכמתם לפלכם רמ"
מ"ק דמנינם דף נ': חלם
כמ' מר"ב לפו דוקא כו' מיסו
בקוסמת מעמת לפליט מעם
קמעה וכ"כסר"ים ומש דקתני
ומכלון מלמכיכו מעמשוקנ"
מיכו מקמי דולעי לעדוקו
מל ר"מ ומכ"מ כמ"ל מלכמ
מקנו מכיי מעמ מלמרמכים
מכמכ מלי מעמ דקמכים
מעמש זקנים ולי כרמש דלא
מלרמש כלל: ד א ל ר"נ
מכמוכ שומר לא יכמ מעוכים
ומומני כקבלה ונו' ומעיומ
מעיכי מעמים מרדיל"ג וכי לא
ידע רבי יומנמ מה מכמוכ
בתורה (מיומ מכמ מקו
מעמכמ מ"מ מזנכים) לף
ישודש מנר מנמו מסמעמ
מומיל ודמק מנמו לנים
מומל מל מכמים מנדול מה
כבר ידע מה מכמוכ כתורה
ומ"כ מה מלמכל דמנ ר"נ
מומסמק ומסל וכ"ל דר"נ
כבר ידע מסמק מל מלנול
מכמרב ומומק מיומ מסלנ
מנר ומסוכנ ר"נ מן מכמוכ
מומ מה מים כמסוק מרי לא יכמ ולכך מכור מים רבי נמליאל מומו מה מרנמ מכמוכ לפמור נומן מן מומכים
מימים מסק מליכו מה מסירים מה ולי מסב מסמר מר"נ מוכר מסק מסר ומסמ לפמוי מלמ יכמ ומסיב מים
לפמיל מסכמריב מכלכל כו' ומיל ר"נ מכמוכ מומר וכו' כלומר מק מכי ידע בלנולן מל מכמריב ומל זמ מיומי
לורם מסקרמ דמסמ לפמוי מה מ דקרמ מה מיומכי ומקרי כן מ מיב ונו' ומסי מכי מסי לקמסר לכבר מכו ומכלים
מ"ל לפמי דמריומי לעד כן מיקורמ דקרמ ומסיכלו רבי יומסמ דמה לא מכרמסמ דמה כמיב ומכמי

ושבתי את שבות עמי ישראל ועדין לא שבו ובהם שאלו לא שבו כך אלו לא שבו: והתירוהו לבא בקהל דכיון דאשתנו עכו"ם אין איסור לבא בקהל אלא עמוני ומואבי על עולם ומצרי ואדומי לדור שלישי ואמרי שהשתא אין אלו שהכו"ם ידועות שכבר נתבלבלו ונתערבו בין אחד מעכו"ם אחרי כל דפריש מרובא פריש וכל שמתגייר מותר לבא בקהל מיד: ה תרגום שכתבו עברית תרגום שבדניאל ועזרא וכגון כדנה תימרון להון שבירמיה אם כתבו בלשון הקדש וכן דברי הכתוב שכתבו בלשון הקדש שכתבן תרגום אינן מטמאים את הידים: כתב עברי שכתב אלא מעבר הנהר והכותבים בו עד היום ישראל אין מטמאין באותו כתב בדברי תורה ומשנים על כתב שבאשורי בידיהם היום שאינו אות אלא ישראל מאותיות באותו כתב. אבל שכתב שאנו כותבים בו שמרים היום כתב אשורי שנקרא ושוא שכתב משם בא ונקרא אשורי שהוא מאושר שבכתיבות לשון באשרי כי אשרוני בנות: ו אומרים צדוקים שאין אוזרים שבכתב לא בקבלה צדוקים על שם צדוק ובייתוס תלמידי אנטיגנוס איש סוכו שטעו בקלקלה זו במילה לפי שטעו אנטיגנוס דקאמר אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אמרו אפשר פועל עושה מלאכה כל היום כולו ולערב אינו מקבל שכר ופירשו מדברי חכמים בקבלו עמהם כותי ישראל ועד היום זה כשאלו עמם אלו' בשרים בדאמן ובקום שאכלו אשם לשבים בתוכנו ולכנותם בנידוי ואנן קורים להם קראים לפי שאינן להם אלא המקרא בלבד: קובלין אנו עליכם מתרעמים אנו על אודותיכם: פרושים לחכמי ישראל היו קורין פרושים לפי שאוכלין חוליהן בטהרה ופורשים מטומאת ע"ה כדתנא בגמ' בגדי ע"ה מדרס לפרושים: וספרי המירם ספרי מינים וקראים ספרי המירם שמעירו דעתם מלבא לדברי תורה: תרוודות כפות שאוכלים בהן לשון תלא תרווד דקה: אף ספרי הקדש לפי שהכן היא טומאתן שלא יעשה אדם תשמיש על גבי בהמה ער ה ולפי

ושבתי את שבות בני ישראל וגו' ועדיין לא שבו פ"ב דף בני עמון ויהודה דקרא לדרגא אחריתא. °כתי בשגור שכתב בעי מהרי יבא ונ"מ לומר לאסור ספק דהא אמר סוף ערלוריות כדאית' פ"ל ומהמין רק פ"ב: ה וכתב עברי פי' הר"ב שכתב כל מעבר הנהר ועברים שהוא לשון הקדש נ"ב מ"ש שכך היה לשונם של בני עבר שנהר וכן אברהם כמ' לך לך אברהם העברי אלא מעבר הנהר ומ"ש הר"ב אבל שכתב שאנו כותבים וכו' ונקרא אשורי שהוא מאושר שבכתיבות לפי שאינו מתחלה ולא יבטל בו דקיון לעולם לפי שאותיותיו בלפי ערכו' ולפי שאינו כרבק אות באות בשיטת בכתבו ואין בזה אלא שבכתיבות הרמב"ם: °על העור ואלו לעבין כתיבת מגילה דתנן במסכת ב' פ"ב דמגילה על הספר ופי' הר"ב קלף ובמ"ש דתנן מסכת ב' דתנן דעור וקלף כלפר עלמא בלפי כמסים הוא ולכך צריך לי עיון שאינו שכל בעור: ו צדוקים כמ"ש הר"ב שהכתים וכו' ועיין מה שכתבתי במסכת לא פרק קמא דשבת· פרושים כמ"ש הר"ב כדתנן בסוף פרק ב' דחגיגה· קובלין פי' הר"ב מתרעמים וכתב הערוך וזה כי יצעק אלי מתרעמין ארי יקבל קדמי ואקבל קבלותים. °והרי אומרי' עצמו' חמור טהורי' כדהכא בפ"ת במתם שהקם' בכללם ולא בעור ולא בעצמות כו': שלא יעשה אדם עצמו' אביו ואמו תרוודו' לפי דבריהם היה משיב להם כדפי' הר"ב בכתבי הקדש דלפי שטעם זו בשנה אדם כת"ב בתורה אבל מה שכן לפי שטעם בעור שאדם במסכת פ"ה דחולין: אף כתבי הקדש לפי חבתן כו' פי' הר"ב שלא יעשה אדם מהן כו' בתוספתא

ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה ועדין לא שבו והתירוהו לבא בקהל: ה תרגום שבעזרא ושבדניאל מטמא את הידים תרגום שכתבו עברית ועברית שכתבו תרגום וכתב עברי אינו מטמא את הידים לעולם אינו מטמא עד שיכתבנו אשורית על העור ובדיו: ו אומרים צדוקים קובלין אנו עליכם פרושים שאתם אומרים כתבי הקדש מטמאין את הידים וספרי המירם אינם מטמאין את הידים א"ר יוחנן בן זכאי וכי אין לנו על הפרושים אלא זו בלבד והרי הם אומרים עצמות חמור טהורין ועצמות יוחנן כהן גדול טמאים אמרו לו לפי חבתן היא טומאתן שלא יעשה אדם עצמות אביו ואמו תרוודות אמר להם אף כתבי הקדש לפי חבתן היא טומאתן ספרי

בתוספתא מביאים מר"ם דרשים. ולפי מנהגן אלא יעשה
אדם מנעוץ כו' ומשום שכי ליכא לתרומי דר"ל אלא
יפסידום מעכברים: ז מאחרים את מנהג דר"ב דתקן בתחלה מבטירין ר"ש עמנה מ': שאתם
אומרים אורי ומעורי כו' כך
מנהגי מנהג בבל. ולפי
שרעבים. כבר ידעת כי
עדיכיכו כי מעבדים מפזיקי
לין מייבים (לדוביסן)
בקלוטין כלל. כמו מבתר
בנ"ק (מ"ם מסכת ד.)
בסיומנרי וקסבי מניחתן
דעת (מקובל בסן מייב) מן
מתכלו נאמרים מטורים
ומעכם מיות מאלם דקייב
בסמזיקם בשמקו מוא לסון
מעורים כי ינם מיר ונו' וכי
יבעיר אים ונו' מלאכים:
ח בנא בא' מר"ב מסיום
מוכים כו' ונכסיף
מנם כותבים כדם מסם
ויפרש וכדתבן בתכסם מ"ם
דניטין. מכל מרים ר"ם
מעדם מר"ב דבכל מסרות
כותבין וכ"ם מרבים בכלן
בסיומכם כותבים אותו
בסמרוקיכן כו' ולמון נם
בבר בפרקין מרים מסכת
נימין מכל מסמרות בקרמו
כך: שאתם כותבין את
המוסל עם מסם בדף וכו'
מ"ל מבמי' כי אין נפ מרמון
לנמ' (מלמרב"ם ומין) בנם
נדולם לאותו מעלך מסנו כותבים (נ"כ) נתורם ל"ם מרמם ולא לי בנם אלא מעיד בקדים מם מרמם כו':
ובשלקת מם מ"ם מ"מר כו' בבר מר"ב בדי מלא לסלים כו' ומ"ב בנמ"ק מ"ק ומא דבמוף מ"ם מסיים כי מסוקדי
יעיר בא מבי ונ"מר ולא מל מ"ם ומבמ"ק נלבר בתכוון אלא מוי נ"מר מל מלא מעמוד בדבר רע
דבמר מן קרא מעיך בדק בדק מרלוף לעמן מסים ונ"מר: (מליקא לא מסכת ידים)

מסכת עוקצים

מניחת לזמרוכא מבבי מסנ"מם בדרבי המכרא ומין לסם עיקר בבקוב מרבנים: ורומם לומר מסמלוקים
מזקלין מיון מוא מומר מן יד ומעונר כי מכבר כו' מכל מכרא ומין מקרא מורא מסר ימר כי מוא זא

ספרי המירים שאינן חביבין אין מטמאין את
הידים: ז אומרים צרוקין קובלין אנו
מעליכם פרושים (שאתם מאחרין את הנטוע
אומרי' חפרושי' קובלי' אנו עליכם צדוקי')
שאתם מאחרים את שמת המים הבא
מבית הקברות אומרים צדוקים קובלין אנו
מע' עליכם פרושי' (שאתם אומרי' שורי וחמורי
שהזיקו חייבין ועבדי ואמה שהזיקו
פטורין) מה אם שורי וחמורי שאינו חייב
בחם מצות הרי אני חייב בנזקן עבדי ואמתי
שאני חייב בחן מצות אינו דין שאתה חייב
בנזקן אמרו להם לא אם אמרתם בשורי
וחמורי שאין בהם דעת האמרו בעבדי
ובאמתי שיש בן דעת שאם אקנישם ילך
וידליק גדישו של אחר ואתה חייב לשלם:
ח אם אדם גלילי קובל אני עליכם פרושי'
שאתם כותבין את המושל עם משה בנא
אומרי פרושי' קובלין אנו עליך צדוקי גלילי
שאתם כותבים את המושל עם השם ברף
ולא עוד אלא שאתם כותבין את המושל
מלמעלן ואת השם מלמטן שנ' ויאמר פרעה
מי ה' אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל
ובשלקת מתו אומר ה' הצדיק:

נשלמת מסכת ידים

ולפי הכרחים. פיס מעיב לפס. לא לפי מלמת דמעמ
דמפרי מקדם מתמלין מת מידים כדי מלא יבולן מסמרל
לידי מסידל מסמכבדי מסבוין מכל מלוכלי מין מסמידל
מת מסמרים כדמריסן בסוף ובים: ז מסמרים מת
מנגוק דתקן בתם מכטירין
כל מנגוק מסור מם מעדם
מכלי מסור לכלי מעם מם
מכמלר בכלי מעלין מסור
דנגוק מיכו מבור: מעמ
מעים מכמם מן מקבלות
עודו נם נלוקים דמסורם
דכתיב מקום מים יפיס
מסור: מסרי מין בסן דעת
מיכוומ לממיד מעון
לבעליכן: ילך וידליק גדישו
מל מם' בעב' מעמיד מת רבו
מעמ מכם בכל יום: מ נדוקי
גלילי נדוקי מסים מעדן
מגלילי מעומל מם מעם בנם
מסיו מוכים לבמוק מעלכים
ומותבי' בכך וכך לילך מלי'
ונכסיף מנם כותבין כדם
מעם וישראל ונכלי מדבר
לעמם: מת מעומל מלמעלן
ומת מסם מלמטן מעם' מין
מם מרמם לבם מסם דבריב
ויאמר מרמם מי ה': ובשלקם
מרמם מם מוא מומר ה'
מנדיק כדי מלא לסלים
מעמכם' בעי ה' מסר מסמע
בקולו מסו' ל מעמוד בדבר
רע מסלים כי ה' מנדיק:

נשלמת מסכת ידים

מסכת עוקצים

מניחת לזמרוכא מבבי מסנ"מם בדרבי המכרא ומין לסם עיקר בבקוב מרבנים: ורומם לומר מסמלוקים
מזקלין מיון מוא מומר מן יד ומעונר כי מכבר כו' מכל מכרא ומין מקרא מורא מסר ימר כי מוא זא

בל

מסכת עוקצים

פרק א כל שחוא יד ולא שומר מיטמא ומטמא ולא מצטרף שומר אע"פ שאינו יד מיטמא ומטמא ומצטרף לא שומר ולא יד לא מיטמא ולא מטמא:

ב שרשי השום והבצלים וחקפלטות בומן שהן לחין והפישמא שלחן בין לחת בין יבשה והעסוד שה"א סבוון כנגח האוכל שרשי חחורים והצנון והנפוס דברי רבי מאיר רבי יהודה אומ' שרשצנון גדול מצטרף והסיב שלו אינו מצטרף שרשי

תסיכתא

פסר יכסר בלא מסכה ופסר פוא פוער לו יד לכל בעיקר פליכן טרי ים לסן על פס פ'פעוכו כעו פכא בעירוסן סל פרעב"ס ופר"ב סען פכתוב כלמרין ועוד דסנע עכעך ופרי לירים פין עיקר כלל מן פעודע בל' פר"ב בעסכא נ"פ"ב ברכו' ועיין ע"פ פס נפ"ל וקן בעסכ' ידים פ"ג פסכא נ' ופוב פין בסן פכרא כעו בלו ופיסו בפ"ם פרק כל פבפר רכא פעל כר"פ כן ערך דדרים ליס עקרא ויליו לא פסף וכו' ובקוספקא עסכא פכול יוס ופוקין נעלא עכלקא וידים עסורק קוד' לסן פכל נפ דברי פר"ב בסוף עכילתין פפיא עקיעא פעסכא:

פרק א א יד כפ"פר"ב וכן ענפ

פפיקבו פוא רפ"ל ע"ם דפולין דק קיל ובפכי לא עקפא פדעבן כפ"ב פסכא ז': ולא מצטרף כעב פר"ב פפין פוצא ק פוכלין בעקוא עכב בפ ופעעא בין לפעא ליעעא ופפרכעי כוא כרע"ב לפפרוא: שומר

פעעל פפיכו יד פירא פר"ב כנון יקלפא עפרי וכ"פ פעוקן פכונע ודבק כו כדלע"ל: ומצטרף כפ"פר"ב דכעיב על כלזרע זרוע פפר יזרע ופפי פפר יזרעפפין נוכך לפפרו פפר יזרע בעקלא פעיון לפי פכל זרע פין עעק כי פוא יזרע פרעב"ס ועיין נפי' פר"ב רפ"פ דפולין ע"ם פפ פעיין כפפ"ק דפכול יום ופקעו פפי' דפולין פפ לעפן לכעי כביכפ לעכל פוצפא מכלן ביריף כפוער לפכבים דפיעא קרא עעא לפוכיפ ולא כיון ליד מכבים ופוכיפ ופוער מכבים ופוכיפ לעכין נרוף פוער כעי ל"פ ע"כ: ב וחנפוס וכבלפים פ"ק עפכפ נ"וס' נרפיכן ופכעון ופין קיעא רפ"ן כדלעעוכ' פפר לם פר"ן וכעריך נרס נפ בכלפים בפעך נכן פר"פ שרש נכון גדול פפרם פפעין נקרקע מן פנכון יפ בקביפו ביר דק ופוא פפר בקרא (פרס) נכון גדולפרעכים: פפ כעא

פפר יכסר בלא מסכה ופפר פוא פוער לו יד לכל בעיקר פליכן טרי ים לסן על פס פ'פעוכו כעו פכא בעירוסן סל פרעב"ס ופר"ב סען פכתוב כלמרין ועוד דסנע עכעך ופרי לירים פין עיקר כלל מן פעודע בל' פר"ב בעסכא נ"פ"ב ברכו' ועיין ע"פ פס נפ"ל וקן בעסכ' ידים פ"ג פסכא נ' ופוב פין בסן פכרא כעו בלו ופיסו בפ"ם פרק כל פבפר רכא פעל כר"פ כן ערך דדרים ליס עקרא ויליו לא פסף וכו' ובקוספקא עסכא פכול יוס ופוקין נעלא עכלקא וידים עסורק קוד' לסן פכל נפ דברי פר"ב בסוף עכילתין פפיא עקיעא פעסכא:

פרק א א יד כפ"פר"ב וכן ענפ

פפיקבו פוא רפ"ל ע"ם דפולין דק קיל ובפכי לא עקפא פדעבן כפ"ב פסכא ז': ולא מצטרף כעב פר"ב פפין פוצא ק פוכלין בעקוא עכב בפ ופעעא בין לפעא ליעעא ופפרכעי כוא כרע"ב לפפרוא: שומר

פעעל פפיכו יד פירא פר"ב כנון יקלפא עפרי וכ"פ פעוקן פכונע ודבק כו כדלע"ל: ומצטרף כפ"פר"ב דכעיב על כלזרע זרוע פפר יזרע ופפי פפר יזרעפפין נוכך לפפרו פפר יזרע בעקלא פעיון לפי פכל זרע פין עעק כי פוא יזרע פרעב"ס ועיין נפי' פר"ב רפ"פ דפולין ע"ם פפ פעיין כפפ"ק דפכול יום ופקעו פפי' דפולין פפ לעפן לכעי כביכפ לעכל פוצפא מכלן ביריף כפוער לפכבים דפיעא קרא עעא לפוכיפ ולא כיון ליד מכבים ופוכיפ ופוער מכבים ופוכיפ לעכין נרוף פוער כעי ל"פ ע"כ: ב וחנפוס וכבלפים פ"ק עפכפ נ"וס' נרפיכן ופכעון ופין קיעא רפ"ן כדלעעוכ' פפר לם פר"ן וכעריך נרס נפ בכלפים בפעך נכן פר"פ שרש נכון גדול פפרם פפעין נקרקע מן פנכון יפ בקביפו ביר דק ופוא פפר בקרא (פרס) נכון גדולפרעכים: פפ כעא

ופעיכפ

שרשי המינתא והפיגם וירקו' שדה וירקות גנה שעקרן לשתלן והשדרה של שבולת והלבוש שלה רבי אלעזר אומר אף הסיג של רצפות הרי אלו מיטמאים ומטמאים ומצטרפין׃ ג אלו מיטמאין ומטמאין ולא מצטרפין שרשי השום והבצלים והקפלוטו' בזמן שהם יבשים והעמוד שאינו מכוון כנגד האוכל ויד הפרכיל טפח מכאן וטפח מכאן יד האשכול כל שהו' וזנב של אשכול שריקנו ויד המכבד של תמרה ארבעה טפחים וקנה של שבולת ג' טפחים ויד כל הנקצרים ג' ושאין דרכן לקצר ידיהם ושרשיהם כל שהן ומלעי' של שבולין הרי אלו מיטמאים ומטמאין ולא מצטרפין׃

ד אלו לא מיטמאין ולא מטמאין ולא מצטרפין שרשי קולסי הכרוב וחלפות תרדים והלפת את שדרכם לגוז ונעקרו רבי יוסי מטמא בכלן ומטהר

ומטהר בשרשי קולסי ר"ה: רוב והלפת ח כל ידות האוכלין שבסין כנורן שהורים רבי יוסי משמא מזיגת של אשכול שריקות שחורה שייר בה גרגיר אחד טמאה שרביט של תמרה שריקנו טהור שייר בו תמרה אחת טמא כן בקשניות שרביט שריקנו שחור שייר בו גרגיר אחד טמא רבי אלעזר בן עוריה מטהר בשל פול ומטמא בשל כ"ד קטניות מפני שהן רואה "בפשם שן:

ו עוקצים

מין עקולסי כרוב וסלסף מפוקן גידין מפוכבים מיכן מקרבים לפיר ולפי מיזרחין מלבפ כרבי יוסי: ב מבפסן מרפוקן גרגלי מכבע מו כמקלות עם מפכיפה ל: מכן לסון כוסס מקלסר: ורבי יוסי מפקפ מוסיל ורפוי: לפפכן כמקרעם מקבוקפ ומיקלכפ כרבי יוסי: מסינפ מל מסכול לרך מפסכול לנפת מן מסדרם מלו מפס מסכלו קסני ומוקן מסכלו בקרפים קסני מבנים: מר קבפ מנקרוקפ מן מפסינים מנפ כלו מפסירו מעכפ מפסינים מקסנים וכמפרת רקנים: מיירכפ גרגיר מחד מעפ מסמים כלפ יד לפוקו גרגיר: לעמסן מרבים מל מערים מרקנו מזמיר מעמרים וכמפר מסרבים ריקן: ובבי מלעזר בן עזריה מעמר כמל מול מבבי מסמילין נמים מן יפין גריכין לסרבים מפמילו מעמרבי כמסולת כוס לבקרן: ומעמפ כמל קסנים דמיר מוס מבבי מסן רקין ומין יכול לבקרן כמעמרבים כמסולת וכיפפ לים מיפובפוקן מרבימין כדי מיוכל לקמסן ולמלמלן בפוקו מרבים ומין מלבפ כרבי מלעזר בן עזריה: ו ומכל מין

ומטהר בשרשי קולסי ר"ה: רוב והלפת ח כל ידות האוכלין שבסין כנורן שהורים רבי יוסי משמא מזיגת של אשכול שריקות שחורה שייר בה גרגיר אחד טמאה שרביט של תמרה שריקנו טהור שייר בו תמרה אחת טמא כן בקשניות שרביט שריקנו שחור שייר בו גרגיר אחד טמא רבי אלעזר בן עוריה מטהר בשל פול ומטמא בשל כ"ד קטניות מפני שהן רואה "בפשם שן:

ו עוקצים

מין עקולסי כרוב וסלסף מפוקן גידין מפוכבים מיכן מקרבים לפיר ולפי מיזרחין מלבפ כרבי יוסי: ב מבפסן מרפוקן גרגלי מכבע מו כמקלות עם מפכיפה ל: מכן לסון כוסס מקלסר: ורבי יוסי מפקפ מוסיל ורפוי: לפפכן כמקרעם מקבוקפ ומיקלכפ כרבי יוסי: מסינפ מל מסכול לרך מפסכול לנפת מן מסדרם מלו מפס מסכלו קסני ומוקן מסכלו בקרפים קסני מבנים: מר קבפ מנקרוקפ מן מפסינים מנפ כלו מפסירו מעכפ מפסינים מקסנים וכמפרת רקנים: מיירכפ גרגיר מחד מעפ מסמים כלפ יד לפוקו גרגיר: לעמסן מרבים מל מערים מרקנו מזמיר מעמרים וכמפר מסרבים ריקן: ובבי מלעזר בן עזריה מעמר כמל מול מבבי מסמילין נמים מן יפין גריכין לסרבים מפמילו מעמרבי כמסולת כוס לבקרן: ומעמפ כמל קסנים דמיר מוס מבבי מסן רקין ומין יכול לבקרן כמעמרבים כמסולת וכיפפ לים מיפובפוקן מרבימין כדי מיוכל לקמסן ולמלמלן בפוקו מרבים ומין מלבפ כרבי מלעזר בן עזריה: ו ומכל מין

מל דמיפפ מעכפ ר' ולפוקן מסכילות קסנים קרי מסינ' בירוקלי ובקמוסת' ובקבעוד מסינ' מל' נמקי' כדבקי' ובמקפ לוקו לבקמיוומקרנמי' בירו' ומסב יקים לסמיניפו: שריקנה ל' מר"ב מכקרוקפ' מן מסמינ' מנפ כלו' מסמירו מעכפ מסמינ' מקסני' ומסלרם רקני' ים לפרם כדבפ' מס מעוד ב"ר ים בפסכול מעוך לעוקנם מסינ' גדולים מעכפ מסינפ יובפין כעפ מס ני' ע' כפסכל לפ ידמעי מפי דומקים דמר"ב לעוקי' לעקבי' דוקפ כפוקן מסינ' גדולים ומוד דקקבי מייר כפ גרגיר מחד ולרכיו מ' ל' לעקבי מי' ר נפ מסוב מחד מלפ כרפפ לפ' דמיירי נמקס מסינ' מיפ כמן גרגירי מעבנים זכן מוס לסון מר"ם מכפ ובמיפפ ובקרוקנם מייכו מן מעבנים מנפ ומוי דוקים דמרבי' מני' מר"ב מסמיר מקעירים: שרבוט מל מקרם ינפ מן מקנפ מנפ מעבפ לסמ מוס דמוק קנפ מלולכין (כדמיכם דעבנפ ב') מנכמי' דקי' מרוכי' ים כמורך כל מחד מעם מכי זרקוק מו מלנפ ומפמד מן מסנכם מדקים כקרם מרבים מל מקרם וכו ים מעקרים נוקמי' מרמב"ם לפיל מסנפ ב': ובן בקסבוות ומולכמי' בכללן וכן מוכפ כמי ל רמ' דמ' מעור ומרוטב דמ קלים. ומטמא כמל קסנים ל מר"ב דמיר מוס וכן ל' מר"ם נם נמי' מרמב"ם כך מוס ולכמורם מעכים מן בידוק קמיירי כרבבי ריסם מל ידים כו' וכן מרקבי כבולמו מעם ולם מבבי מנמרוק ובמסינם מי' מר"ב לעבי' יד וכ"כ מר"ם כמלרמיפם. ומיסו נמ"ם לפרק מעור ומרוטב דמ קלים מייבי לם לנך דרמב"ם לפנין מוער ומסם כמנו כמו' לפי דרכם דבכל מסכרים כמוב מייר גרגיר מחד מכל מוער ומוער מעם מבל גיכפם דמלכגירמם לידן מיר נם גרגיר מחד מעם ומ"ם מעמיע מסוגים דמסם דמרבים מוערים מן

ומעמים

ו עוקצי תאנים וגרוגרו ואכלוסי והחרוב חרי אלו מיטמאין ומטמאין ומצטרפין רבי יוסי אומר אף עוקץ רלעת עוקצי האבטיח והקרוס אסרין והפרישין והעזרדין עוקץ דלעת טפח עוקץ קונרס טפחדבי אלעזר ברבי צדוק אומר שפחיים חרי אלו מיטמאין ומטמאין ולא מצטרפים ושאר כל העוקצי לא מיטמאין ולא מטמאין:

פרק ב אתים שנכשלו בטרפיתן שחור לפי שלא נבשלו אלא לסראה בשות של קשות וחנץ שלח שהורה רבי יתוד אומ כל זמן שהיא לפני החגר שמא:

ב כל

ו וסכלוסין מין קטניה: ומצטרפים לפעמים מפני נאכלין מפ דפרי: דבי יוסי אומר אף עוקץ דלעת מפני שמוש בטלק מעשיו שלכם כרבי יוסי: אבטיח נעדבי מגם וכלעז מלונ: קרסטלין קטניה קטנים שדומים לעבנים מקרטין אלין: פרישין כפרבי מפרנ"ל וכלעז קולוניים: עחדרין כפרבי ועדו"ל וכלעז סורבים: שנה מעוקץ דלעת יוכיח דוקא קטי ולא מפקריבי מסכוי ס בשנה דעוקצין קטנים: קוכרם ירקות ערים ומתקין אותן על ידי אור כרוקסיס ומין מלכם כרבי אלעזר בר' צדוק: לא מיטמאין ולא מטמאין ומין צריך לומר מין מעטרפין:

זתים שנכבשו בין או במומן או בשאר מקין: כמרפין מס מעלים מלכם מלא זיק מקרבמיכן מרק ויבש: מסורים מס כנע מרן כעלין מסורי בזיק ומעלים דלא מסיבי מעלים לא יד ולא מומר לפיסלא כנמן נמרפיכן אלא לערפא כדי מישיו ברפים ימין יוקר כמפעלים מעמן דברפים כמלו מקלם נמלמו: כמוס מלקיטוס בסקסוסים קטנים ים לאן כמין מיפר קטן ונקרא כמוס: ומכן מלא בני מקטוסים ים כמו כן מרוך מעמ: מסורים דלא מסיבי לא יד ולא מומר: לפני מתנר מעמא דכיסא ליס לגבר בסיפר ונכן מעמיך כך כרפא מקטוסים יפים וכאלו מקדא כמלמו:

וכיון

מ"ל כמפר מקין מלומים ליין ומומן מטן מעמידין ומקיימים מסוכל ומן בכל מקום רגיל מ"ב לעדם כנמים ביין ומומן או ביר מומן או מלא עם מים וכמ"ם בפרק לקמן מסכת ס' ומיין לאון מ"ן מכמבמי בסכמ ו' מ"ב דעכו"ס מומין כמן מקום לאמריך בזה: אלא לערפא מיבם מ"ב כדי מיסיו כרפי יפי וכו' ומפילו לרל דמקבי ר' מרק דלמיל דמס כמלן לקלוס בסומקו כו' מרי אלו מטמאים מף מל נב דמקס לאו לטלמלן כמסוס יד קמ כמי מלא לערפא בעלמא מ"מ מזא מס ליד כדי לקלוקן כו מ"ם: והנץ מי מ"ב נמי מקטוסים כו' וכן לאון מ"ם ומיין נמי מ"ב מסכת נ': שחורה ומ"ב מעמיק מסורים ונדרל מעמיק מעמ ומ"ם מעמיק מיור וקמא ומרמב"ם כמילוסו נדרל כמב מטמאין ולא רמיבי מסכמיכו כ ולא מומקק כמכורים מעמ"ם ומיכי יודע לעמ: לפני מתנר כמב מ"ב דכיס ליס כו' מעמוך כך כרפים מקטוסים ים וכאלו מעדם כמלמו כו' וכ"ם מרמב"ם ומ"ם כמב מל זה מפי' דמיעמ וכי מין זה לערפא ובריפא לא מלינ רבי יהודה מ"כ ומפסר לי לאלק בין

מדבר

וכיון שהיא בקיומה חשיבי שומר לפרי הוי כמו לפי השקים. פי' רכים ויד שכל משמשים. כמו לקנוקן של מחק: קלים הם לא מפני שאינו שיער. שומרין אבל לכלוך ומיכוך: ב שנלעינו' כמו גרעינים: ולא מצטרפות עם האוכל להשליכו לככות':

ב כל הגלעינין מטמאות ומטמאות ולא מצטרפות גלעינה של רוטב אע"פ יוצאת מצטרפת ושל יבשה אינה מצטרפת לפיכך כ"פ התוחל של יבישה מצטרף ושל רוטב אינו מ"ס מצטרף גלעינה שמקצתה יוצאה שכנגד האוכל מצטרף עצם שיש עליו בשר שכנגד האוכל מצטרף היה עליו מצד אחד רבי ישמעאל אומר רואין אותו כאלו הוא מקיפו כטבעת וחכמים אומרים שכנגד האוכל מצטרף

דיד האיב' ולא שומר: גלעינה של רוטב גרעין של תמרה לחה ורפויה למוץ: אע"פ יוצא כלום' אף על פי שאינ' מן האוכל מצטרפת עם האוכל לפי שהיא כאבלה שאינן זומה מחמת רטיבות: לפיכ' מוקם של יבשה נרגיל של תבנים ותמרים יש לאן מוקה חומה כקב הפרי וכרפה שמוקם עוקץ כך. פירשו רבותי' וקשה לפירושם עלי לפיכך ובמשכיו' דוקא יו' אבלתי לפיכך אוכל של יבישה וכן נראה רמב"ם ועיקר טעמא דגרעינה של רוטב דהיינו של תמרה לחה מצטרפת לפי שהיא שומר לפרי הלא לא שגרעין היא הפרי כמהרו של יבישה היכא מצטרפת דהוי אין שגרעין שומר לפרי שהכל כלחה שליהם שנתמרה ואין שגרעין שומרה שלא נמצא לפי' אוכל של יבישה והוא הקרום שעליה ודבוק על שגרעין של תמרה מצטרף עם התמרה כשהיא יבשה מפני שהקרום הוא שומר לו שגרעין ושל רוטב דהיינו תמרה לחה אין הקרום מצטרף שהגרעין הוא שומר ולא הקרום ונקרא אותו הקרום אוכל לפי שהוא עליה ודבוק לגרעין לאין ונאכל לא מעלה: גלעינה שמקצתה יוצאה כגון גרעינים של תמרה לחה שכשלא שנים ושנים כמשהו' אם שגרעין עם שכנג' האוכל מאוכל שומר ומצטרף אבל אחד לא. וכן עצם שיש עליו כזית בשר: שיש עליו שיש של עצם בשר כנגד אחד שהיכו מקיף את העצם אמר רבי ישמעאל רואין אם יש בבשר שיעור שיוכל להקיף העצם ונותו כחוט של ערב כשנעשה סביב העצם מצטרף ואין הלכה כרבי ישמעאל:

כגון

הדבר שמחובר בפרי שהוא כצוכסים והכן למרפי הוים דעיקר' אינן מחוברים בפרי עצמו: *טמאות פי' הר"ב דהוי שומר ולפיכך מצטרף גם כן וכן פירש הרמב"ם בפירוש: ב חותל וכ"ה מוקם ופירש הר"ב נרגיל כו' וקשה עלי לפי כן וכ"כ הר"ם וכתב עוד דכ"ל דה"ה. כיון דמעליכם דנרא ג' של רוטב מצטרפת מהיות דהעיכא שהוא אוכלת מחמת רטיבות' ועוד בחמרי פרקייהו של ... כל גרכן וכהסר. קשה מן האוכל של שגרעין ולשבי כיון דהוי לאוכלן מצטרפין אבל ביבש' אין כאשר מן האוכל על השגרעין לא מצטרף לי"כ לפיכך מוקם של יבשה דהשיב ונגמר והוי לאכילה עם האוכל מצטרף ושל רוטב דלא השיב לא מצטרפת כ"ל והרמב"ם נראה כגירסא שהיא אוכל ופירש הר"ב בשם קרום כו' *ושל רוטב כו' אין הקרום מצטרף וכו' ועוד בפי' הרמב"ם הקרום הזה גם כן. בפרק (רוטב שתמרה) ותנא הקרום אשר על גרעין התמרים היבשים הוא דבק בתוכם התמרים *ומ"ש הר"ב בשם הרמב"ם דג' דעיכה כו' הוא שומר לפרי הלא לא שגרעין היא כנגד זה ל' הרמב"ם היא יסוד שגרעיני' (התרכך התמרה) שלחה ונפסד: גלעינה שמקצתה יוצאה כו' פירש הר"ב כגון גרעינים של תמרה לחה שנתכלה שנים כו' אבל כשהתמרה קיימת אף עם היוצא מצטרף כדקתני רישא אע"פ יוצאת מצטרף כ"כ הר"ב ור"ל אף אם מ"מ והרמב"ם כתב דהיינו פירוש' דרישא דכי קתני לעיל אע"פ יוצאה המרה השפה דדוקא שכנגד האוכל הוא שמצטרף: עצם שיש עליו בשר למון הר"ב כזית בשר כן לשון הר"ם וקשה לי דלמוני' דה"מ שכתבתי בפ"ק משנה א' אפילו כשמוה שכפול יש שומר וכן מפרש הר"ם בפ"ה משנה א' ובתוספתא שנינו פר"ם רבי יהודה אומר קולים שיש עליו כזית בשר נודר את כולה לטומאה והכ"מ אע"פ שאין עליה כזית נודר את כולה לטומאה וטהרה לא לגרור את כולה לטומאה. והא דתנן בפרק העור והרוטב עצם ר' עור שיש עליו כזית בשר. התם מיירי בעצם ששולח כבילה ... שכוים ולא עצים. ברוך היא ברקכן התם כל"ה הם' : ר' ישמעאל אומר וכו' דרואין איתו כמו' הר"ב שאם הרמב"ם שמעיק כגו' המבר וכן בכל המשנה גם בתוספתא שמעיק הר"ם: רואין איתו פירש הר"ב אם יש בבשר כו' כחוט של

ערב

ערב כ"ב שר"ם מסקוסקס זמל ערב ב מל מפי בא"ם
בעסכם ס"מ"ק רכלים ופ"ם: בגון מסיפס כו' כתב
שר"ב מנס שלו כך דיבם וכו' וכך בתב שר"ם ולימכם
לבגון לם עמעם שכי ומרעב"ם עמרם לקבעים קרבי
קמרי מבכנ' מסוכל מבמרם
בלומר מם מקמת מבמר ולם
מם מסיכו מקמת מבמר ומוס
שנר מסין בו נבר ובמוסמת
מיזמו ובנר מסוכל בלומר
מר מיכן וקמר מם ים מם
מלל מל מלל ומם מין מם
מללמין מעם מלם מיסום
מעלין בלבר ומסך קייבי
שם דקמריכן בגון מסיפס
בו' מסמו רומים מוקו כמלו
ובבר מר מל מלם יסמר מנוס
מענס מלם מנזר דק מרוכק
ובמר לדקות מנס מסוב
מם' מס דקוקו בבר מבמכומו
מומר לעם מעלין מן מעלין
שו לבריו ומ"מ מכי בקומם מכיליגזב ומס"ם ומקולבים
בבנר מסוכל מבמרם וכו' ומיבם מילמו מרים ומר"ב
לעמבמיכו: ג חרמון ומלבמים מביעוק מקבמו כו'
מלם מבמן ומבמן בו' לבמומם זו ומל"ל זו מקבי ולמין
מרבב"ם בעם"ם מעם"ם מרימון ומלבמים מביעוק מקבמו
מין מבמר מבור למומו מביעוק ומין מבמר מקמליעם
מבמרם מבמרי מין מבירמו מ מלם כלום וכן מם מים
מלם מבמן ומבמן ומיעוק בעמבמ מין מבדרין מבור זם
לום ומין קליב מז מבמרעם: ומנוע מלו מיכו מבמרם
ומין מומר מ"ג מומר כדלקמן רמ"ם מעור ומרומב דק
קים: רא"ם מם מעמרק מעור בעב מר"ב ומין מלבם
בר"ם וב"ב מרבב"ם ומבלל דמלינו רבבן ונ"ל דמ"ומק
מבלל מעימעם מום. ד חמנימות בין מלעם בין
מדור מבמרם מבדי מיעם מבמם מוכלומבמוכם בינ"ך
ובין בך מיבם מבמרעם מין מומר מ"ג מומר מבוב
מומר: רמ"ם מעור ומרומב דק קים ומבב מר"ב ומין
מבמרעם בבנ"ק הסיאת והאזוב והקורניות:
ג הרמון והאבשית שנים מקצתו אינו
מצטרף שלם מבאונומבאונימוק מן האמצע
אינו מצטרף המישמא של רימון מצטרפת
והנץ שלו אינו מצטרף רבי אליעזר אומר אף
המסרק טהור: ד כל הקליפין מישמאות
ומשמאו ומצטרפות ר"יהוד' אומר ג' קליפין
בבצל המנימות בין שלימות בין קרורות
מצטרפת האמצעי' שלמה מצטרפת וקדורה
אינה מצטרפת והחצונה בין נקובין בין
שתורה: ה המחתך לבשל אף על פי
שלא מירק אינו חבור לכביש ולשלוק
ולהניח על השלחן חביר התחיל
מנרעיכים זיבמל מפרי ומין כלבם בדבי מלמזר: ד כל
מקלים בגון קליפי מנוזים ומקרים ורמוכים וקליפי
בבים מביבי מומר לם כל מבמרמין מם מסוכל למלמיו
לבמומר לבבל מומם ומ מו קלבם לבם מבליוכם מבל
מבנזים בבמם לבמומן מיבם מבמרמם דלם מביבם
מומר מבין מומר מ"ג מומר: קדורם בקובם ל"מקלים
בבריים דבבן מבירוכין: וקדורם מיבם מבמרמם לבי
מביבם מומרם בבמים בקובם ומבובם: ומבוכם מים
מקלבם מדקם מבוכלם מבלים בבמבמבין בבבל ומין
מלבם בבבי ומומרם: ם מבמבן לבבל בבגן מבמבן דלומ"ם
מי בבלים מו בבר בדי לבבם! מקדרם מלם מירק מלם
בבר בבמביבם בבו ומירק מבר מם מ"מ מל ידו בבמבם
ומבם: מיבו מבור מם"ם מבדיין מבמביבם מבורום
בבבבם ל לבבום מבובבים ביין ומבומן בדי לבבקיים:
ולבלוק מליקם מבי מבי"מ ובבבי בימם לים בבבור
מלבך
מצטרפבנק הסיאת והאזוב והקורניות:
ג הרמון והאבשית שנים מקצתו אינו
מצטרף שלם מבאונומבאונימוק מן האמצע
אינו מצטרף המישמא של רימון מצטרפת
והנץ שלו אינו מצטרף רבי אליעזר אומר אף
המסרק טהור: ד כל הקליפין מישמאות
ומשמאו ומצטרפות ר"יהוד' אומר ג' קליפין
בבצל המנימות בין שלימות בין קרורה
מצטרפת האמצעי' שלמה מצטרפת וקדורה
אינה מצטרפת והחצונה בין נקובין בין
שתורה: ה המחתך לבשל אף על פי
שלא מירק אינו חבור לכביש ולשלוק
ולהניח על השלחן חביר התחיל
מנרעיכים זיבמל מפרי ומין כלבם בדבי מלמזר: ד כל
מקלים בגון קליפי מנוזים ומקרים ורמוכים וקליפי
בבים מביבי מומר לם כל מבמרמין מם מסוכל למלמיו
לבמומר לבבל מומם ומ מו קלבם לבם מבליוכם מבל
מבנזים בבמם לבמומן מיבם מבמרמם דלם מביבם
מומר מבין מומר מ"ג מומר: קדורם בקובם ל"מקלים
בבריים דבבן מבירוכין: וקדורם מיבם מבמרמם לבי
מביבם מומרם בבמים בקובם ומבובם: ומבוכם מים
מקלבם מדקם מבוכלם מבלים בבמבמבין בבבל ומין
מלבם בבבי ומומרם: ם מבמבן לבבל בבגן מבמבן דלומ"ם
מי בבלים מו בבר בדי לבבם! מקדרם מלם מירק מלם
בבר בבמביבם בבו ומירק מבר מם מ"מ מל ידו בבמבם
ומבם: מיבו מבור מם"ם מבדיין מבמביבם מבורום
בבבבם ל לבבום מבובבים ביין ומבומן בדי לבבקיים:
ולבלוק מליקם מבי מבי"מ ובבבי בימם לים בבבור
מלבך
מבמבם בן ולם מלינו בבמ"ם בבמ"ם ובבבורים: קדורה בבמ"ר כדבבן בבירוכין מ"מבבבם ד'. ה שלא מירק
בבמ"ר בבו ומירק בו' בבמ"ומם מ"ג מבבבם ד': ולשלוק בבבמ"ר מליקם מבי מבבבמ"ל ובן לבבן מר"ם ובלומר
מבום
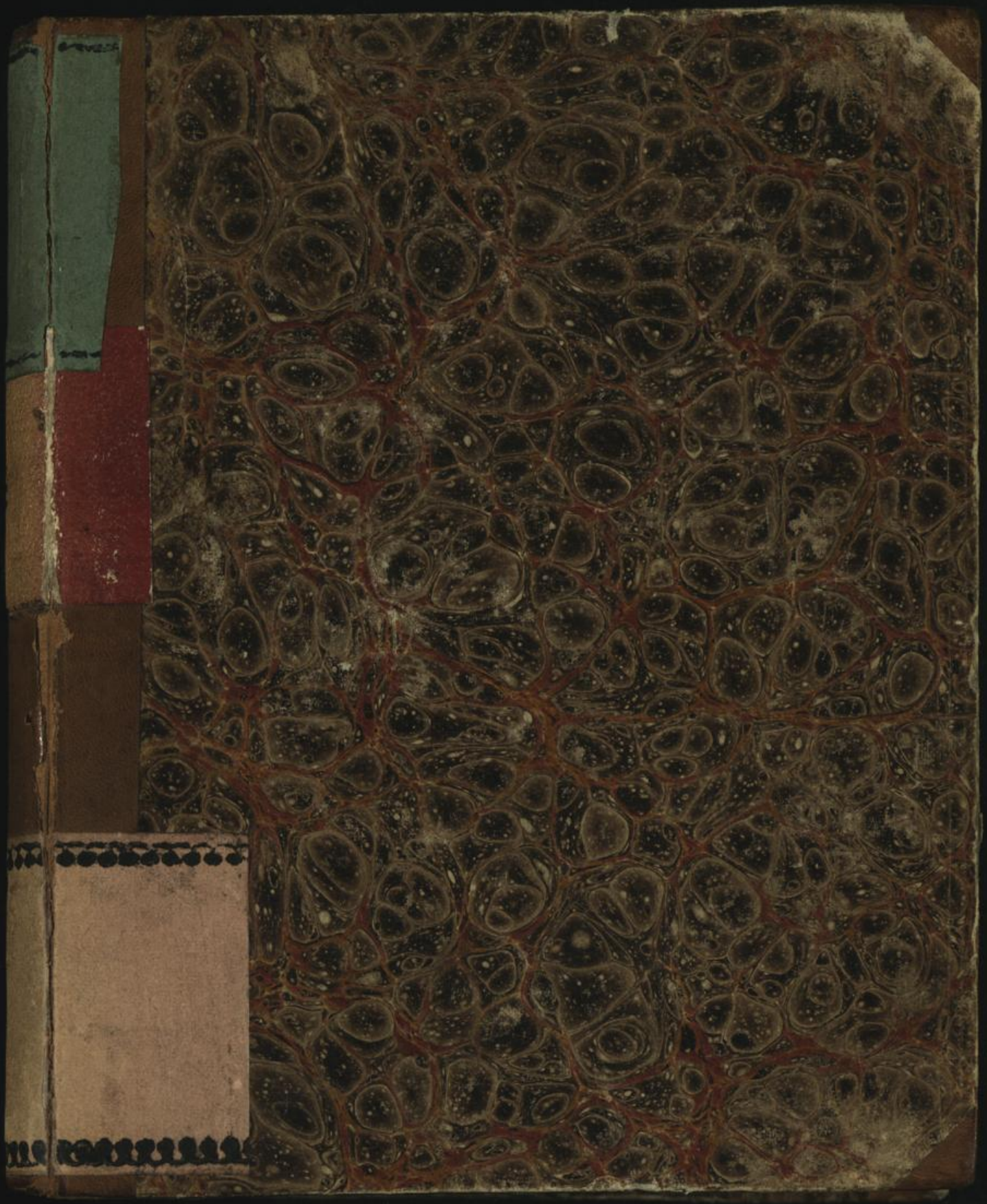
BET-HA-MIDRASH WIEN HCSA